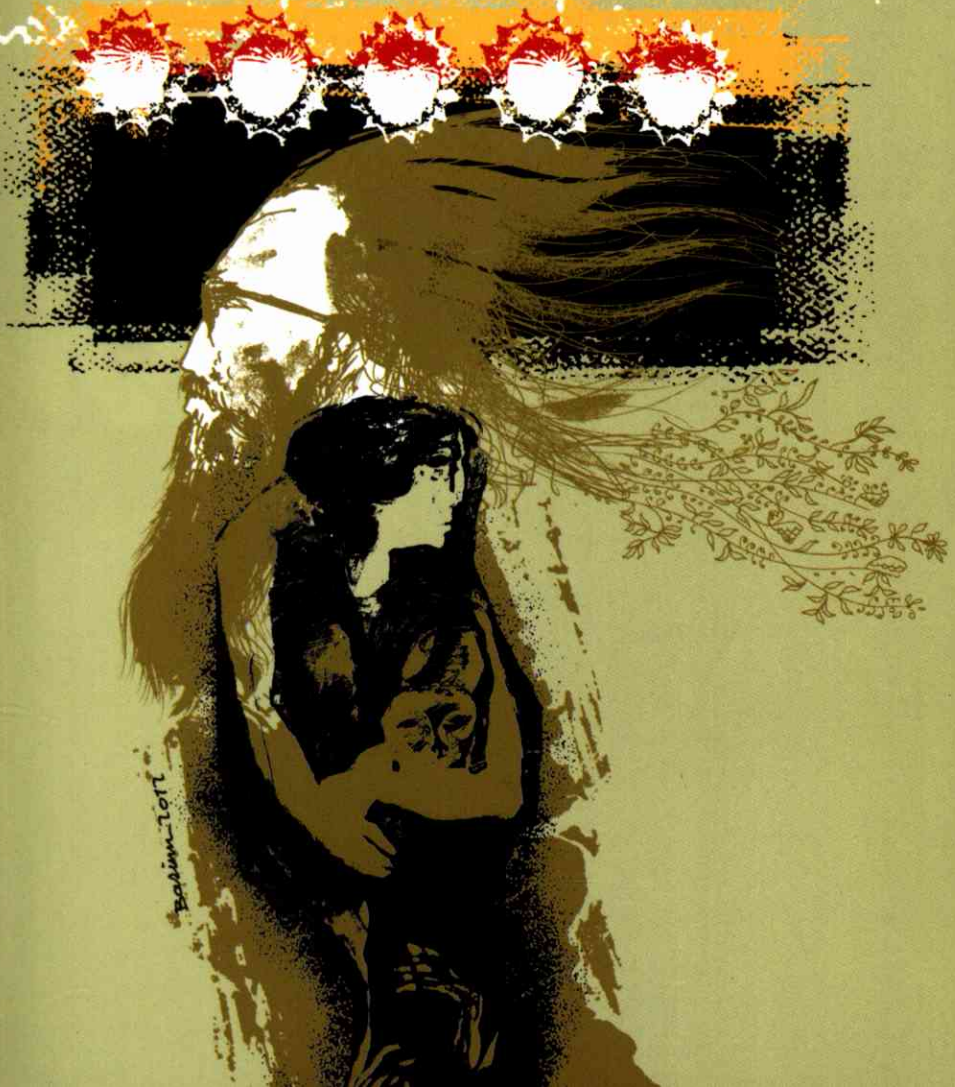

بهختيار عهلی

غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ

Abdulrahman Al-Kadi

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندى جوره ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

غزه لنوس و باغه کانی خه یال
بهختیار عهلی

ناوهندی رۆشنبیری و هونهری ئەندیشه
بەپنۆهەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلاحەسەن
بەپنۆهەری هونەری: باسەرەسام

ناوی کتێب: غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ
ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بابەت: پۆمان

تۆبەتی چاپ: دووھەم ۲۰۱۴

چاپخانە: رجاچی / تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۵۰۰۰) دینار

ژمارە ی سێاردن: لە بەرپۆهەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان

ژمارە (۱۰۵۶) سی سالی (۲۰۱۴) سی پێدراوہ.

ISBN: 978-1-63068-985-8

ماھی ئەم بەرھەمە پارێزراوہ. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیک لە ناوھەمی ولات و دەرھەمیدا ماھی کۆپیکردن یان لە چاپدانوہ ئەم کتێبی نییە. ھەرھەما کەس ماھی ئەوھمی نییە بێ رەزامەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشیکسی بھاتە سەر تۆری ئینتەرنێت یان لە شیوھی CD و کتیبی خوێنراوہدا بۆ مەبەستی بازرگانێ تۆماریکات. بە پێچەوانەشەوہ ڕوو بە ڕووی بەرپر سێاریتی یاسایی دەبیئەوہ.

ناوھندی رۆشنبیری و هونەری ئەندیشه/ ئەندیشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوہ
سلیمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری سێروانی نوێ - نھۆمی چوارەم
www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

دونیا له باغیټکدا خاپوور و له باغیټکدا رزگار بوو

پاسکال

لە سەرەتای بەھاری ساڵی ۲۰۰۶ دا، پیاویکی درێژ و باریک و ڕەنگ ئەسەەر، بە ئەرکێکی تاییەت و بەرپرسیارییەکی گەلەک نەیتنی، چوو بۆ گوندیک لە ناو چیا زۆر عاسییەکانی باکووردا، فەرمانێکی تاییەت و ترسناکی پێبوو، دەبوایە ئیشیک جێبەجێبکات کە بە هیچ ئادەمیزادێکی دیکە جێبەجێ نەدەکرا. یەکیک بوو لەو پۆحە فیلباز و فریودەرانی هەمیشە خۆیان بێگوناھ نیشانەدەن، ئەو زەرەخەنە پڕ فریووی سەر لێوی کۆمەکیکی گەورەبوو، بتوانیت خۆی بە هەزار جۆر بگۆریت. یەکیک بوو لەو لیبوکە بۆینانە، فیلزانا دەیتوانی یاری بە هەموو دلیک و گەمە بە هەموو پۆحیک بکات. خەندە و خۆکە ساسکردن و غەم چەکی کوشندە، ئەو بوون. ئەھرمەن لەو دۆخەدا بیدیایە، خۆشحال و بەختەوەر دەبوو، کە وەچەیکە وەھا ھونەرمانەندی دروستکردو، پیاویک دەزانیت لەسەر هەموو پەتەکان یاریبکات، بەلام لە قوولایی پۆحیدا تۆکەریکی دلسۆزە. ئا، خۆشی شەرم لەو ناکات بلت، من تۆکەریکی دلسۆزی ئەوانەم کە بەخێومدەکن و ھیزم دەدەن. کە گەیشتە ئەو، سەیری لە قایمی و سەختی ئەو زەمینە ھات. ھەشت سەعات بوو بپوچان، بەدەم فیکە لێدانەو، وەک شەیتانیک بە تیشوویەکی کەمەو، بە بەختەویریەکی زۆرەو بەو ھەورازە دووردرێژەدا سەردەکەوت. پێشتر ئەم جیگایە نەبینی بوو، لەگەڵ هەموو ئەھرمەنکاری و بەدکانزایی خۆیدا، لەگەڵ ئەوێ ژیاننامەیکە خراپی ھەبوو، ویستی خۆی لەم کارە بدزیتەو، لەبەرئەوێ ترسی ھەبوو سەرکەوتن بەدەست نەھینیت.

که‌م و زۆر شتیکی له‌سه‌ر مه‌عه‌ده‌نی ئه‌وانه‌ ده‌زانی که ده‌چیت بۆ ناویان، ئه‌وانیش شتیکیان ده‌ریاره‌ی کانزا و خولیاکانی ئه‌و ده‌زانی. به‌لام هه‌شتا ده‌روازه‌یه‌ک هه‌بوو لێ‌وه‌ی بپواته ژوورئ، هه‌شتا پێگایه‌ک هه‌بوو بتوانیت به‌کاربهێنیت و ئومێدیککی هه‌بوو ئه‌و ئیشه به‌ دروستی ته‌واویکات که بۆی هاتوو. له‌ دواجاردا به‌ وینه‌یه‌کی جوانه‌وه ئه‌وانی به‌ جیه‌شستبوو، به‌و وینه‌ جوانه‌ش‌وه ده‌گه‌رپایه‌وه بۆ ناویان. که به‌ پێگادا پووه و ئه‌و شاخه‌ عاسی و سه‌رکه‌شه سه‌رده‌که‌وت، دلنیا‌بوو، گه‌رچی ژیا‌نی پیره له‌ کرداری به‌د و فی‌لی نامه‌ردانه، به‌لام خۆی که‌سیکی دل‌ه‌رق و پۆحیککی په‌ش په‌فتار نییه. له‌گه‌ڵ هه‌موو خراپه‌کانیدا، ژیا‌نی ساتی باشیشی تێدا‌بووه. سات هه‌بووه ویستویتی شتیکی دیکه بی‌ت، ویستویتی پۆحی خۆی له‌ ده‌ست ئه‌هریمن ده‌ربه‌هێنیت و پاکیکاته‌وه. به‌لام ده‌یزانی ئه‌و هه‌رگیز نه‌فسیککی ئازاد نه‌بووه، خۆی پۆژیک له‌ پۆژان شه‌رمی له‌وه نه‌کردوه بلی‌ت من «نه‌فسیککی ئازاد نیم». ئه‌و گونده‌ی ئه‌و بۆی ده‌چوو، چکۆلانه و نادیار، له‌ ناو چیاکاندا ونبوو‌بوو، جۆرێک بوو له‌ به‌ندیخانه و مه‌نفا، چوارده‌وری سه‌رتاپا چیا‌ی عاسی بوو، ته‌نیا سئ پیاو له‌و گونده‌دا ده‌ژیا‌ن. یه‌کیک بوو له‌و گونده‌ پوخاوانه‌ی دوا‌ی پاپه‌رین که‌س ئاوه‌دانی نه‌کرد‌بووه‌وه، مولکیککی کۆنی «سه‌حه‌ر ناغا» بوو (که هه‌لبه‌ت ئه‌م‌پۆ هه‌موومان به‌ نازناوی «بارۆنی خه‌یال» هه‌وه ده‌یناسین). مولکیککی عاسی که‌ جه‌نابی ناغا له‌به‌ر سه‌ختی و دووری و که‌م به‌ره‌می فه‌رامۆشیکرد‌بوو. دواجار میر یان بارۆن «که یه‌کیک بوو له‌و پیاوه به‌ شان و شه‌وکه‌وتانه‌ی له‌ پازده سالی پابورد‌ودا به‌ نه‌یتی کاریگه‌ری له‌سه‌ر زۆر شتی ئه‌م ولاته هه‌بووه» له‌سه‌ر پاسپارده‌ی سه‌رۆک و به‌پێی لێ‌بوردنیککی تایبه‌ت، ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و گونده‌ی خسته ئه‌ستۆی ئه‌و سئ پیاوه که‌ جگه له‌ یادگار هیچی دیکه‌یان نه‌بوو بۆی بژین. ده‌بایه ئه‌و گونده‌ دروستیکه‌نه‌وه، گرنگ نه‌بوو چه‌ند

سالى پيڊه چيٽ، گرنگ نه بوو چهند مال و خانووي تيا دروستده كهڻ، گرنگ نه بوو چئون بينا و ديوار و په نجره كان دروستده كهڻ، به لكو گرنگ نه وه بوو نيشبكهڻ. مانگي جاريك لوريه كي ناخچه مي گه وره له سر جاده يه كي قير، له داميني ته ماوي و ساردى چيادا، باريك بهرد و چيمه نتو و كه رهسته ي جوراوجوري بيناي داده گرت و ده بايه نه و سئ پياوه، به سئ هيسترى پير نه و كه رهستانه بو نزيك تر پوكي چيا سرخهڻ و له وي نيشبكهڻ. ده بايه شه و پوژ نيشبكهڻ. سئ پياوي پيشن و توژاوي و رهش داگه راويون. نه و پوژه ي نه و پياوه نوئ و نامويه گه يشته گوند، يه كه مجار «ماجه لاني راسته قينه» كه ناوي راسته قينه ي خوئ زهدي شازمان بوو پيشوازيكرد، پياويكي سه رسپي و قز دريژ و پيشهاتوو بوو، گهر مه سيح زور به گه نجى نه مردبايه و توژيك بچووبايه ته ساله وه، له وانه بوو دواچار جوره شيوه و پوخساريكي وهاي ببايه، شازمان گهرچي ته مهن دار بوو، به لام گه ليك پته و هيژن بوو، له و پياوانه بوو له پيريدا سيحريان له سر ئافرهت زورتره وهك له گه نجى. وه ستاي راسته قينه ي نه م شاره و ديوار سازيكي كارامه بوو. نه و به گومانه وه سه يري نه م ميوانه ي كرد و به ره و لاي هاوپيكانى پيشيكهوت. نه وه سه ره تاي نه و يارويه سه يره بوو كه ده بايه نه و پياوه پر فريو و گه ميه بيكات. ده بايه بچيٽه پوحي نه م سئ مرؤقه وه و له ناوه وه هليانكوليٽ و بيانوسيتته وه، بو نه وه ي له وه شدا سه ركه وتوويٽ ده بايه ليپوك بيت، فيلزان و بيپرهم و ساخته كاريش بيت... هه موو نه و سيفه ته به دانه ش به زياده وه له و پياوه دا هه بوون، كه خوئ به ياوه ريكي نزيكي شه يتان و برايه كي دلسوژي فريشته ش ده زانى. نه م كتيبه ي ئيمه چيرؤكي نه و هه لكوئينه پوحيه يه كه نه و پياوه شه يتانئاسا و فريوده ر و فيلزانه له ژيان و ياده وه ري و خيالى نه و پياوانه دا كردى، گه شته دريژه كه يه تي به دواي نه پينييه كدا كه ته نيا نه و سئ پياوه ده يانزاني.

چیرۆکی هه‌لکۆلین و دۆزینه‌کانی ئه‌و پۆحه شه‌پانگیزه، ده‌مامکاره‌یه، که فریوده‌ری وه‌ک خۆی ده‌گه‌من و که‌مه‌لکه‌وته. ئه‌م کتێبه به‌ره‌نجامی مانه‌وه‌یه‌کی درێژی ئه‌وه بۆ چه‌نده‌ها مانگ، تا سه‌ره‌تای به‌هاری سالی ۲۰۰۷ له‌و چیا عاسیانه. هه‌روه‌ها حیکایه‌تی که‌میک له‌و پووداوانه‌شه که ده‌که‌ونه دوا‌ی ئه‌و به‌هاره. ده‌بی‌ت بزانه‌ن ئه‌و پیاوه، نه‌فسیکی هه‌ینه مه‌کریازبوو، که به‌وردی و درێژی ئیشیکرده. ئه‌وه‌ی له‌ هه‌لکۆلینی ئه‌و سێ پۆحه‌دا ده‌ستی نه‌که‌وتوو، خۆی به‌پێگای خۆی بۆی گه‌پاوه، ئه‌وه‌ی ئه‌و سێ زاره نه‌یاندرکاندوه له‌ پێگای کپینی زانیاری و کپینی خه‌یاله‌وه ته‌واویکردوه، پیاوانی فی‌ل‌زانی وه‌کو خۆی خسته‌وته‌کار تا له‌ پێگای جیا‌واز و سه‌رچاوه‌ی جیا‌وازه‌وه زانیاری بۆ کۆیکه‌نه‌وه. به‌وه‌دا خۆی له‌ قوناغیکدا به‌شیک گرنگی پووداوه‌کان بووه، له‌ نزیکه‌وه هه‌ندێ جهمسه‌ری گرتوو که مه‌به‌ستیتی. چۆن ئه‌م سێ پیاوه گه‌یشته‌ ناو ئه‌و چیا عاسیانه، ئه‌وه‌یان چیرۆکیکه، گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه به‌سه‌ر هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌دا نه‌چینه‌وه له‌ هه‌چ تیناگه‌ین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مرۆف که دوا‌جار به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌چیته‌وه، تیده‌گات ئه‌م حیکایه‌ته سه‌ره‌تای نییه، شتیکه‌ پێشه‌کانی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ پێش له‌ دایکبوونی پاله‌وانه‌کان، به‌لام له‌گه‌ڵ قوولی پێشه‌ سه‌یره‌کانیدا، که‌م و زۆر شتیک له‌ پۆحی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی من و تۆ تیدایه. بۆ نمونه، پۆحیکی لی‌بوک و فی‌ل‌په‌رستی وه‌ک ئه‌و پیاوه‌ی ئه‌م هه‌موو لاپه‌رانه‌ی نوسیوه، ناکریت له‌ هه‌چ ده‌ور و زه‌مانیکدا دیکه‌دا له‌ وینه‌ی هه‌بووی‌ت. هه‌ر پۆزگاره‌و شه‌یتان و فریشته‌ی خۆی هه‌یه، له‌ هه‌ر ده‌ور و زه‌مانیکدا شه‌یتان و فریشته به‌ جۆریک یاریده‌که‌ن، له‌ ده‌ور و زه‌مانه‌کانی دی ناچیت. له‌ کاتی یاریشدا شوینی خۆیان ده‌گۆین، سه‌یرترین شت له‌ شه‌یتاندا ئه‌وه‌یه هه‌ندێ‌جار بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌ویت ده‌بی‌ت وه‌ک فریشته یاریکات، فریشته‌ش بۆ ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌بی‌ت، ده‌بی‌ت وه‌ک شه‌یتان پوختاری خۆی بگۆریت و ته‌لخ و

تاریک دهرکه‌وِیت.

به‌داخه‌وه ئه‌م چیرۆکه له‌و چیرۆکانه‌یه که ده‌بی‌ت به‌ تیکه‌لاوی بگێردیته‌وه. له‌ کۆتایی هاوینی ئه‌مسالدا که به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش لایرا، یه‌کێک له‌ یاوه‌ره‌ نزیکه‌کانی، کۆمه‌لیک فایلی زۆر گرنگ و نه‌یسی له‌ خه‌زێنه‌ی ئاسایش دهره‌ینا، تا دواتر له‌ لابه‌لابوونه‌وه‌ سیاسیه‌کاندا دژ به‌ نه‌یاره‌کان و له‌ تۆله‌ی هاوپی بیبه‌ش و لیدراوه‌کانیدا بلایانباته‌وه، فایله‌کان تازه‌ به‌ تازه‌ به‌ پێگایه‌کی نه‌یسی که من سه‌ری لیده‌رناکه‌م، گه‌یشته‌بوونه‌ لای به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش، من له‌ و باوه‌ره‌دانیم جه‌نابی به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش یان هه‌چ که‌سه‌کی دیکه‌ ته‌واوی دۆسیه‌که‌ی له‌م سه‌ر بو‌ ئه‌و سه‌ر خوێندبیته‌وه، به‌ تایبه‌ت به‌هاری ساڵی ۲۰۰۷ پێپوو له‌ دهردی راوکردنی تیرۆریسته‌ ئیسلامیه‌کان. خو‌شتان ده‌زانن له‌ دوا‌ی راپه‌رینی ساڵی ۱۹۹۱ ه‌وه‌ فایله‌ له‌ ولاتی ئیمه‌دا بایه‌خیکی بیوینه‌ وه‌رده‌گرت، مرۆف ده‌توانیته‌ قسه‌ له‌ «چاخ‌ی زێپینی فایله‌» بکات، سه‌رده‌میکه‌ دلنیام له‌ میژوودا وه‌ک سه‌ره‌تای عیباده‌تکردنی نه‌یسی و ئاشکراکردنی دهرده‌که‌وِیت، سه‌رده‌میکه‌ راستی و درۆ به‌ جوړیک تیکه‌لاوده‌بن مرۆف ناتوانیته‌ له‌ یه‌کیان جیابکاته‌وه. ئه‌و یاوه‌ره‌ دل برینداره‌ که‌ فایله‌ نه‌یسیه‌کان له‌ دۆلابه‌کانی ژیر زه‌مین‌ی ئاسایش دهرده‌هینیت، به‌ پێکه‌وت هاوپییه‌کی نزیک‌ی «شیر»ه‌، ئه‌و کوره‌ قز زه‌رده‌ جوانه‌ی له‌ زۆر لاپه‌ره‌ی ئه‌م کتیبه‌دا تووشماندیته‌وه، کورپیکه‌ به‌ دلنیاییه‌وه‌ خو‌شتانده‌وِیت و دوا‌ی ئه‌م کتیبه‌ هه‌ز به‌بینینی ده‌که‌ن. ئه‌وه‌ی له‌ پێگای شبره‌وه‌ ده‌ست ئیمه‌ که‌وتوو، کۆمه‌لیک کاغه‌زی په‌رتوبلاو و کاسیتی ده‌نگ و ورده‌ دۆکۆمینتن، هه‌زاران لاپه‌ره‌ن که‌ ئه‌و پۆحه‌ مه‌که‌ریازه‌ به‌ مه‌به‌ستی یاریکردن و فریودان به‌کۆمه‌لیک ده‌ست و خه‌تی جیاواز نویسیونی. ئیستا دوا‌ی پێکخستنیکی زۆر، دوا‌ی پێرستکردنی حیکایه‌ته‌کان به‌ جوړیک بتوانین بزانی‌ن له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چی پویداوه،

دەستدەكەين بە پۆلینکردن و پریزەندکردنی ئەو لاپەرە و دۆكۆمیتتە زۆرانەى كە لە بەردەستماندان، بەشیۆهیهك مانابەدن و بخوینرینهوه. شتەكان چۆنن وا چاپیاندهكەینهوه، هیند هەیه چریاندهكەینه و كورتیاندهكەینهوه و پێکیاندهخەین و بەپێى تواناش سالفۆرژیان دەخەینه سەر. لە زۆر شویندا كە دەزانین حەقیقەت بە تەواوی دیارنیه، ئیمەش گەپان و پشکنینی تاییهتی خۆمان کردوه. ئەمە جگە لەوهی ئەو زمانەى كە تەواوی راپۆرتەكەى پینوسراوه، بە جۆریك ئالفۆز و تەماوییه، گێرپانەوه و دانانەوهی وهك خۆی هەمووان بە هەلەدا دەبات، بۆیه بەر لە هەر شتیک دەبایه زمانى ئەو راپۆرتنوسه بەدنیازه دەستکاریبەكەین و تۆنە جیاوازهكانى پاكبەكەینهوه كە بە ئەندازەیهك وازیکەر و بەدگوزارەیه تا ئیستا ئیمەش لە نیازی هەندیک یاری و لە مەبەستى هەموو گەمەكانى نەگەیشتووین. دەبایه بۆ نوسینی پوون و پێكانى مەبەست، پستەكان وهربگێرپینه سەر زمانیک بەو ئەندازەیه ئالفۆز و فریودەر و پەر نەیتى نەبیت، وای لێبەكەین لەبرى ئەوهی بۆنى راپۆرتى پۆحیکى بەدکاری لیبیت، بۆنى ژيانى لیبیت، بۆنى چیرۆکیكى لیبیت كە حیکایهتخوانیکى دەنگ زولالی هەیه، كە شیواز و قسه و پوانینی لە هەموو گوشەیهكەوه دەببیرن. لەوهشدا خودا شاهیدمانه كە مەبەستمان تەنیا گەشتن بووه بە حەقیقەت. لە سەرەتاوه دەمانویست چیرۆکیك بگێرپینهوه، دەقاودهق وهك ئەو پووداوانه وابیت كە بە شیۆهیهكى مەجازى لەگەڵ لەدایكبوونه سەیر و ناوازهكەى غەزەلنوسدا دەست پێدەكات و بە پۆزگاری ئەمپۆماندا گوزەردەكات و ئیستاش كۆتاییان نەهاتوو. ئەو بەشانەى كتیبهكەمان كە تاییهتن بە بارۆنى خەيال، ئیشى هاوپیتهكى نزیكى بارۆنه كە بۆ حیسابى بالێكى دیکەى حیزب، تەواوی قسهكانى بارۆنى لەسەر چەند كاسیتیکى بچوك تۆمارکردوه و بەجۆریكى لابهلا وهك هەلپێچیکى جیاواز و سەریهخۆ تیکەل بە فایلهكان كراون. نیازی ئیمە لە بلۆکردنەوه

و دەرڅستنی ئەم چیرۆکه دا، بە دیویک ناگادارکردنەوهی دونیایە لەو چیرۆکه سەیرە بەشی زۆری پووداوه غەمگین و ترسناکه کانی دەکه ونە دواى بە هاری سالی دووه زاروچوارەوه . هەر وهه گەشتیکی وردیشه له ناو ئەو هۆ ترسناک و سەیر و تیکه لاوانه دا که نه یان هیشته گه په کێکی ئەفسانەیی و خەیاڵی له شارەکه ماندا دروست ببیت، که دەشیا بتوانیت ئەم شارە پیس و ناچیز و بیهه بیه ته مان بکاته خاوهنی یه کێک له عاجباتییە نوێکانی دنیا . بەلام بۆ ئەوهی له هۆکاره ورد و قوول و پاسته قینه کانی تیکشکانی ئەو پرۆژه یه تیکه گین، ده بێت بچینه ناو ورده کارییه کانه وه، چونکه به پێچهوانه ی ئەو قسه باوه ی که ده بیژیت شهیتان له ورده کارییه کاندایه کاره، ئیتمه باوه پیمان وایه گشتگیری و عمومیات له ئیسی شهیتانه و فریشته ش له ورده کارییه کاندایه ئیسه کات .

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

گەر ناوی خوشم نه لیم، هیند نابات هه موویان ده زانن من کیم... من وهک با له سه ر زه مینکی به ریندا، وهک شه پۆلیکی زیرینی بچوک له گۆمیکی گه ورده دا دیم و ده چم . ناوی من زۆر گرنگ نه بوو . ئەو شه وهی دهستم پیکرد، بریارمدا ناوی خۆم ئاشکرانه کهم، وهک یه کێک که نیازیکی به دی هه یه گوپیگرم، ئیشبکه م، به په نهانی بمیتمه وه . به لام هاوڕێیان سویندتان بۆ ده خۆم شته کان به و جۆره بگێرمه وه که پوویندا . بینین په یوه ندی به ئیشکردنی هه موو هه سته کانی دیمانه وه هه یه، من توانیم به دلم، به په نجه کانه م بینم . توانیم به کومه کی رۆحم، به کومه کی بیستن و بۆنکردن و هه سته کردنم، به کومه کی ئەو پیاوانه ی دهناردن و ئەو چاوانه ی وهک کۆتر به ره لامده کردن له هه موو ئەو

جىگايانه بىم كه دهبايه لهوييم. بهلام جىگايهك ههبوو دهستم پيدا نهگهيشت... ههموو ژيانى من حسرهتى نهگهيشتنه بهوشوينه، غه مى دهربهدهربوونه لهوهوار و مال و دياره. توئى ئهوهى گويم ليدهگرىت، گهر دهتهويت لهسهرهتاوه لهگهلمدا بيت، باش كوچ له مەرجهكانم بگره. دهبيت وهك ئهندا زيارىك وهها بيت كه له بناغهى كوشكىكى دىزىنى روخاودا كاردهكات، دهبيت سهرت لهو دونيايه نهسورمىت، دهبيت حيسابى چاكه و خراپه لهگهلمدا نهگهيت... دهبيت ئامادهبيت لهسهر نهخشهيهكى چكولانه سهيرى ههندى هيلكارى ساده بكهيت و چاوت ليكنىت و به خيال ههموو ئهوكوشكه مەزنانه بيبىت كه دهكرا لهسهر ئهوپارچه كاغزه خهوتوانه لهخههستن. دهبيت هيزى ئهوهت ههبيت، كاتىك سهيرى كهلاويهك دهگهيت، تىبگهيت رۆژىك له رۆژان پرپووه لهباق و برىقى ژيان، كاتىك سهيرى كهلهسهرىك دهگهيت بتوانىت بهچته ناوخهونهكانىيهوه، بزانىت چ ئومىدىكى ههبووه، پرپووه لهچ نيازگهلىكى خراپ و چاك. دهبيت له ههموو شىوهكانى سهفهردا شارهزايىت. بتوانىت ريزى نهخشه بگرىت. دهبيت نهخشه وهك هئىما و سهمولى دونياى نوچ تهماشابكهيت... ههموو جوړهكانى نهخشه. نهخشى ئهندا زيارهكان، نهخشى جوگرافىانهسهكان، نهخشى رىگا پىچاوپىچهكانى دهرون. من به پىچهوانهى ئهوهمهخلوقه خهيالىانه ههميشه لهسهر نهخشه كارمكردوه، ئهوه جياوازى گهورهى نىوان من و ئهوانهيه كه تهنيا خهيالىان ههيه. گهر دهتهويت لهگهلمندا بيت، دهبيت لهگرنگى نهخشه تىبگهيت... كهمىك خۆت فىرى نهخشه بكهيت. من چىم له دهستىت ئامادهم بۆتبهكم، به مەرجهى تو بهراستى بهتوويت فىزىت. من بىزاربووم لهو درۆزنانهى دهيانهويت فىزىن و خويان ماندووناكەن، ئهوانه شىتمدهكەن، دههري دهبم، ها... تىبگه، ئهوكاتانه دهسهلاتم بهسهر خۆمدا نامىت و

له‌وانه‌یه هه‌ندیک شتبه‌کم که تو چاره‌پروانی ناکه‌یت. هه‌میشه وابوو، هه‌میشه که‌سیک هه‌لکه‌وتوو ده‌هریمبکات و به‌چۆریکی تر هه‌لسوک‌وتم کردوه که‌نامه‌ویت. له‌سه‌ره‌تاوه پیتده‌لیم ئه‌وانه‌ی له‌بنه‌ره‌ته‌وه که‌مژهن، زۆر له‌وانه‌باشترن که‌ده‌یانه‌ویت تیبگن و په‌نجی بۆناده‌ن. گهر تو له‌وانه‌یت برۆ به‌پرسی خۆته‌وه، به‌دریژایی ژیانم به‌ده‌ست ئیوه‌وه نالاندوو‌مه و نامه‌ویت چیترا نازارتان به‌ده‌سته‌وه بکیشم. من توره‌تر و فیلزانترم، له‌وه‌ش ئالۆزتر و نیاز پیستم که‌خه‌یالی ئیوه‌ده‌یگاتی. گهر ده‌تانه‌ویت له‌گه‌لمدابن، هه‌موو شتیک ده‌گێرمه‌وه تا بتوانن بینن و حوکم‌ده‌ن. وه‌ک پیاوچاکیکی حیکایه‌تخوان ته‌ماشای من مه‌کن، تیبگن و به‌زه‌یتان به‌حالمدا بپته‌وه، ئیشی من له‌وه‌قورستره‌بتوانم پیاوچاکبم. من له‌که‌شتیه‌وانیک ده‌چم شه‌یتان په‌وانه‌ی ده‌ریای ئومیده‌سه‌خت و ئه‌سته‌مه‌کانی کردییت. له‌زه‌ت له‌وه‌ده‌بینم ئیوه‌و که‌شتیه‌کانتان وه‌ک من به‌هه‌له‌دا بچن، له‌زه‌ت له‌وه‌ده‌بینم نه‌گه‌نه‌ئو شوینانه‌ی خه‌ونی پتوه‌ده‌بینن. زۆرجار خۆم وه‌ک مه‌له‌وانیکی بیترحم دپته‌به‌رچاو که‌له‌لیواری چه‌وزیکی مه‌له‌دا به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه ته‌ماشای خنکانی مه‌له‌وانیکی مندالکار ده‌کات. وه‌ک چۆن ئیوه‌چیژ له‌خنکانی من ده‌بینن، منیش چیژ له‌وه‌ده‌بینم بتانینم ده‌خنکین. به‌لام وانه‌زانن هه‌رچاریک به‌هه‌له‌داچوون و خنکان و سه‌رئاو نه‌که‌وتنه‌وه، ئیدی ئه‌وه‌گوناھی منه. دلنیاام هه‌موومان زۆرجار به‌هه‌له‌دا ده‌چین، چونکه‌پتویسته‌به‌هه‌له‌دا بچین، ده‌بییت به‌هه‌له‌دا بچین، به‌هه‌له‌دا چوون به‌شیکه‌له‌ژیانی ئیمه، به‌لام پرسیاره‌که‌ئه‌وه‌یه‌که‌ی و له‌کویدا به‌هه‌له‌دا ده‌چین؟ گرنگ ئه‌وه‌یه‌نه‌زانین له‌کویدا تووشی فریو و هه‌له‌رۆیی بووین، ئه‌مه‌یان له‌پیتاوی ئیوه‌دایه، گهر مروف هه‌موو هه‌له‌کانی خۆی بزانییت شیت ده‌بییت. من که‌سیکی سه‌رپاستم ده‌بییت له‌سه‌ره‌تاوه بزانی که‌من نیازم له‌م حیکایه‌ته‌دا

پاک نییه. دیاره من ده‌زانم له کوپوه ده‌ست پی‌ده‌کم و بۆ کوئی ده‌جم، به‌لام ئیوه له و باره‌یه‌وه‌هیچ نازانن... ئه‌وه‌ش خوشییه‌کی بیته‌ندازه‌گه‌وره‌م پی‌ده‌به‌خشیت. به‌لام با دلتان له‌وه‌گه‌وره‌تر بیت، لینگه‌رین به‌سته‌زمانیکی وه‌ک منیش له‌زه‌ت ببینیت، ئاه‌ئی له‌زه‌تی به‌د، چه‌ند جاری دی دینه‌وه‌سه‌ر‌پیکای تو. چه‌ندجاری تر ده‌تکه‌ینه به‌هانه‌ی خراپه‌کانمان. ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌کرباز و ته‌له‌که‌بازی‌کدا سوار که‌شته‌یه‌ک بیت، ده‌بیت بزائیت له‌زه‌ت جیگایه‌کی گرنگی له‌هموو یارییه‌که‌دا هه‌یه. له‌زه‌تی ئه‌وه‌ی له‌ناو نه‌خشه‌کانی مندا دیلبن، هه‌میشه له‌سه‌ر ئه‌و پیکایه‌ به‌رون که‌ من دیاریم‌کردوه، ئه‌و پیکایه‌ی سه‌له‌های سال ویستم لیده‌ه‌جم. هیچ شتیک له‌ژیاندا له‌وه‌خوشتتر نییه نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بیت هه‌موو مه‌خلوقاتی خودا له‌ناو ئه‌و نه‌خشه‌یه‌دا دیلبن، نه‌خشه‌یه‌ک بگاته‌خاکی خه‌یال و حه‌قیقه‌ت، نه‌خشه‌یه‌ک ته‌نیا یه‌ک که‌س بۆی هه‌بیت لیده‌ه‌چیت، یه‌ک که‌س... ئه‌و که‌سه‌ش تو بیت. ئیستا دوا‌ی ته‌واوبوونی زۆرشت، هه‌سته‌ده‌کم حیکایه‌ته‌که‌ وه‌ک شه‌ری نیوان له‌زه‌ت و خه‌یال وایه، له‌زه‌تی ده‌سته‌مۆکردن و گرتن و پکینکردنی دونیا، له‌گه‌ل سرکی و نامۆی خه‌یالیکی غه‌مگیندا که‌ نایه‌ویت ده‌سه‌لات و جوانی له‌سه‌ر یه‌ک سفره‌کو‌بینه‌وه، ده‌یه‌ویت مرۆف بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ نامۆ و ته‌نیا بیت. خه‌یالیک نایه‌ویت دونیای کونی له‌بیربچته‌وه، نایه‌ویت تاریکی ئیستا له‌پیناوی پوناکی پاشه‌روژدا له‌بیربکات. ئاه‌هیچ لیمه‌پرسن، له‌زه‌ت لای من جو‌ریکه له‌له‌بیرکردنی ده‌رد، له‌فه‌رامۆشکردنی ژبان، له‌ناشتنی په‌یتاپه‌یتای هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ناشیرینی ده‌ست و دلی خو‌مان به‌یادا ده‌هیننه‌وه. خه‌یال شتیک نییه‌ سه‌ریبکه‌یت و تییبکه‌یت، خه‌یال شتیکه‌ ده‌بیت تامیبه‌که‌یت، لئوی لیده‌ه‌یت، ده‌ستی لیده‌ه‌یت، ئه‌وه‌یه له‌زه‌ت. نه‌خشه‌کانیش وه‌هان، ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی من باسیده‌کم پارچه‌کاغه‌زیک نییه له‌سه‌ر

میژیکی گوره ناوہ لایبکہین و بیخوئینہ وہ... شتیک نیہ بہر لہ سہ فہر
 نامادہ بیبکہین و بہ قہلم بہ سہریدا برۆینہ وہ، بہ لکو شتیکہ خۆتی
 تیادہ دۆزیتہ وہ... دہ پۆیت و سہ یردہ کہیت لہ ناوہ پاستی پښگاہ کی
 دوور و دریزدای، لہ جیگاہ کی نہ زانراو دایت و تووشی فریوئیکی بہ د
 بوویت دہ تہ ویت تا کوتایی مل بنیت و نہ وہ ستیت. بہ لہ نہ خشہ کان
 چہندہ پښاسانیت بۆ دہ کەن، ہیئدہ ش کوشندہن، کوشندہن کاتیک
 دہ تہ ویت پښاکانت بہ ناراستہ یک بہریت و دہ بینیت پښاکان نارۆن.
 نازیزان... زۆرجار نہ خشہ کان لہ ہیستریکی چہ موش و نابہ لد دہ چن
 کہ دہ و ستن و نا کرینہ وہ و نارۆن. زۆرجاریش ئہ و شوینہ سہ یرانہ ی
 تۆ دہ تہ ویت بیانہ پښیتہ سہر نہ خشہ کہ، دہ بنہ جیگاہی سہر سہخت و
 دوور دہ ست و نہ گیراو کہ بہ ہیچ نہ خشہ یک دہ ستہ مؤنابن.. ئیدی
 ہستدہ کہیت لہ بہر دہر گاہ کدایت نا کریتہ وہ و نا کریتہ وہ. لہ ویدا
 تیدہ گہیت، بۆ ئہ وہ ی برۆیت و نہ گہ پښیتہ دواوہ، دہ بیت بکہ ویتہ پوخان
 و ویرانکاری. بہ دہ بختہ ئہ و کہ سہ ی وک من پوو لہ شاریک دہ کات
 کہ ہر گیز نایگاتی... بہ دہ بختہ. سیاچارہ یہ ئہ و کہ سہ ی وک من
 نہ خشہ یکی و ہا داخراوی لہ بہر دہ ستدا بیت... سیاچارہ. بہ لام
 سادہ کاری و فریو و یہک پہنگیہ گہر و ابزانن من تہ نیا گہ پیدہ یکی
 بینگینم و نہ گہ یشتو مہ تہ نیازی خۆم. نا، چیرۆکہ کان و نہ خشہ کان و
 خہ یالہ کان پیکرا لہ و ہدا لہ یہ کدہ چن کہ لہ کومہ لیک گریی پہش و
 پلانی ورد و ئالۆزی نا کوتا دروستدہ بن. ہیچ یہ کتیک لہ ئیمہ کہ
 بہ پښگادا دہ پۆین نہ خشہ یہک لہ گیرفانماندا نیہ، بہ لکو کومہ لیک
 نہ خشہ ی تیکہ لاو و پیکدا چوو لہ سہرماندایہ، دہ رونمان ہیچ نیہ جگہ
 لہ زہویبہ کی خہت خہت کہ پۆژانہ نہ خشہ ی نویی لہ سہر
 دروستدہ کہین، زۆرجار نہ خشہ تازہ کانمان لہ سہر نہ خشہ کونہ کان
 دہ کیشینہ وہ، ئیدی بہ جۆریک ہیٹہ کان بہ یہ کدا دہ چن ناسان لہ یہ کدی

جیاناکرینه‌وه. ئاه... به‌لام ئیتر بیده‌نگ به ئه‌ی زاری زۆربلی و به‌دگۆ، بیده‌نگ به و هیچ شتیکی دی ناشکرامه‌که که ناییت ناشکراییکه‌یت، بیده‌نگ به و حیکایه‌تی خۆت بگیره‌وه، هه‌موو شتیک ده‌بیت له‌ویدا ناشکراییت... به‌لام بیرتان نه‌چیت، هه‌میشه توپیک هه‌یه که خله‌بیته‌وه، هه‌میشه توپیک هه‌یه خله‌بیته‌وه، تو ده‌بیینیت یان ناییینیت گرنگ نییه، وهک میزیکه‌ی بلیارد، که له پال توپه‌ راسته‌قینه‌کاندا چهند توپیکه‌ی نادیاریشته‌ه‌بیت. ئاه خودایه، من ئه‌و یارییه شیتمه‌کات، بینوتانه که یاریکه‌ره باشه‌کان یاریده‌که‌ن، وهک ئه‌وه‌یه هه‌میشه چهند توپیکه‌ی خه‌یالی له‌سه‌ر میزه‌که‌ بیت، وهک ئه‌وه‌ی ئه‌و توپه‌ی من و تو ده‌بیینین، ئه‌و توپه‌ سپیه‌ی به «دارنوک» ه‌که ده‌یئاژون، ته‌نیا سیپه‌ری کۆمه‌لیک توپه‌ی خه‌یالی دیکه‌بیت که ئیمه‌ نایانبینین، ئه‌وانن له‌بری ئه‌و شاتوپه‌ شته‌کان وه‌ها سیراوی ده‌جولیتن. لیمه‌گرن، ژیان خۆی چیه‌ جگه‌ له‌ بلیاردیکی ئاوه‌ا، به‌ توپه‌ راسته‌قینه‌ و خه‌یالی. هه‌ر یه‌که‌مان توپیکین ته‌نها یاخود دووان و سیان و چوار له‌ کونجیکدا، له‌ گۆره‌پانیکدا وه‌ستاوین، له‌ ناکاو توپیکه‌ی بزوین دیت، توپیکه‌ی به‌هین، توپیکه‌ی راسته‌قینه‌ که کۆمه‌لیک هیزی خه‌یالی و یاوه‌ری خه‌یالیسه‌یه، دیت په‌رشمانده‌کاته‌وه، هه‌ر یه‌که‌مان به‌ ئاراسته‌یه‌ک ده‌رۆین، چاوه‌په‌یده‌که‌ین تا هیزیکه‌ی دی، توپیکه‌ی دژ له‌ ئاراسته‌یه‌کی تره‌وه‌ دیت و ده‌مانجولیتیت. مرۆف له‌م مه‌مله‌که‌تدا هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ توپیکه‌ی بلیارد، که ده‌بیت چاوه‌روانبکات و ببینیت، به‌ چ پرویه‌کدا خله‌بیته‌وه. من حه‌زم له‌و خلبوونه‌وه‌یه‌ بوو. هه‌موو ژیانم خولیا‌م بووه‌ له‌و توپه‌ سپیه‌ی بلیارد بچم، بېم به‌و توپه‌، نا، هیند گیل و نه‌فام نیم حه‌زبکه‌م بېم به‌ دارنوکه‌که. نا، من توپه‌که‌م، ئه‌وه‌ نیم که یاریده‌کات، ئه‌وه‌م که یاری په‌یده‌که‌ن... به‌دریژایی ئه‌م ژیا‌نه‌ ئه‌وه‌ ده‌بینم، ئه‌و توپانه‌ ده‌بینم که به‌ر یه‌که‌ون و دوورده‌که‌ونه‌وه، نزیکه‌که‌ونه‌وه و لیکه‌ترازین،

ده‌پۆن و له چالێکی په‌شدا و نده‌بن، هه‌ندیکیان نایه‌ده‌روه و هه‌ندیکیان دین.

خودای بالانشین کۆمه‌ک به‌ پۆحم بکه، له چاکه و له گوناها یارمه‌تیده‌رم به... له پیسی و پاکیدا ده‌ستم لێهه‌مه‌ده... هه‌رگیز حیسابی چاکه و خراپه‌م بۆ مه‌که، به‌لکو به‌ گه‌وره‌یی و حیکمه‌تی خۆت تێبه‌که.

ماجه‌لانی خه‌یالی یه‌که‌مین لاشه‌ ده‌بینیت «ماجیدی گۆل سۆلاف، به‌هاری ساڵی ۲۰۰۴»

نهمه‌توانی بوه‌ستم و چیدی چاوه‌پێکه‌م، له‌وکاته‌وه‌ی به‌همه‌ن ناسر ده‌ناسم هه‌میشه‌ دواده‌که‌وێت، هه‌رده‌م به‌هانه‌یه‌کی هه‌یه‌ بتوانیت بیده‌نگمبکات. ناتوانم لێزویڕیم، دوی چه‌ند ساڵ کارکردن ده‌بیت له‌ هه‌له‌ بچوکه‌کانی بیورم. هه‌ندیجار چه‌ند دوابکه‌وێت چاوه‌پوانیده‌که‌م، چونکه‌ دواجار دیت و جانتا چکۆلانه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ و شتیکی نویی پێیه‌. هه‌چ شتیگ وه‌ک چاوه‌پوانی خه‌یالم ناکوژیت. ئه‌و پۆژه‌ ئاواتم ده‌خواست نه‌مناسیایه‌. پۆژیکیان له‌ پۆله‌که‌مدا وانهم به‌و منداڵه‌ کوێرانه‌ ده‌گوته‌وه‌ که‌ ئاوڕمدایه‌وه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌دا وه‌ستاوو و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوێی لیده‌گرتم. که‌ ته‌واوبوووم ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی «ها، به‌پێز له‌ خۆرا نییه‌ پێتده‌لێن ماجه‌لان. تۆ له‌ سه‌فه‌ره‌کانتدا شتی سه‌هیرت بینیه‌». به‌ شه‌رمه‌وه‌ گووتم «سه‌فه‌ر؟ سه‌فه‌ری چی؟ من سه‌فه‌رم نه‌کردوه‌، هه‌موو چیرۆکه‌کانی من به‌ خه‌یالن، پۆژیگ له‌ پۆژان له‌م شاره‌ نه‌چوومه‌ته‌ ده‌روه‌، له‌ ده‌میکه‌وه‌ که‌ هاتومه‌ته‌ دونه‌یاوه‌ لێهه‌م،

له له دایکبوونه وه ئه م شارهم جینه هیشتووه». ئه وکات نه مده زانی پئیده لئین «غزلهلنوس»، چند جاریک له دووره وه بینیبووم، بیته وه ی بزانه کتیه. خوئی پیناساندم و گووتی «له لایه ن تریفه وه هاتووم بو لای تو، من و تو ده بیته ببین به هاوپیئ».

دوای ئه وه بووین به دوو هاوپیئ نزیک.

ئه و چند ساله ی دوایی من و به همن و تریفه پیکه وه له سه ر ئه و کتیه گه وره یه له گه ل ده فته رداره کاندای ئیشمانکرد. من له وان مندالتر و کم ئه زمه ووتتربووم، هه رچه ند هه موومان به شیکبووین له له شکرئیکی گه وره تر، له سوپایه کی گه وره ی خه یالپه روه ران. به لام من به جووش و خرۆشئیکی گه وره وه، وه ک شئیتیک خوئی به اویتته ده ریاوه، خووم فریاده پڕۆزه ی نوسینی ئه و کتیه گه وره یه وه که ده بایه له سه ر میژووی نوئی مه رگ له م شاره دا بمانوسیبايه. که س به پڕۆزه ی ئه و کتیه ی نه ده زانی، له راستیدا هه چ که سیش راینه سپاردبووین جوړه کتیبئیکی وه ها ناماده بکه ین. خولیايه کی شیتانه بوو، سه روه ختیک چوو بووه سه ری غزلهلنوس و تریفه یابه حری و دواتر هه موومان ئیشمان بوکرد، له کووتاییشدا وه ک زور ماندوو بوونی دیکه ی ژیان، سه راپای ئیشمان به فیرو و هه موو په نجه مان به باچوو. هه ر یه که مان ناویکمان هه بوو، من ناوم ماجه لانی خه یالی بوو «سه رها ته نیا به ماجه لان بانگیانده کردم، به لام دوای ده رکه و تنی ئه و گه پیده گه وره و دونیا ته یکه ره مه زنه منیان وه ک ماجه لانی خه یالی ناوانیا وه، بو ئه وه ی له و عاشقه بالابه رزه مه لاویردن و وه ک وینه ی پیچه وانه ی ئه و به دونیام بناسیتن». تریفه کچئیکی په شکه له و چکولانه بوو، قزئیکی په شی زور درئژی هه بوو، جووتتیک چاوی قه ترانی ئیجگار جوان. به همن ناسریش ئه وکات له ژیر نازناوی غزلهلنوسدا ته واوی شار ده یانناسی. ئه وی پوژ که بووینه هاوپیئ، ئه و خاوه ن شوین و ناوی خوئی بوو، له هه موو جیگایه کی ئه م شاره دا دوست و هاوده ردی هه بوو،

میژوویه کی دریزی مه له وانى له به حرى خه یالدا به دواى خویدا پاده کیشا، شاهیکى بیهخت و تاج بوو، ژن و پیاوه پر خه یاله کانى ئەم شاره بیس و پۆخله، وهک پۆحیکى نزیک له خویمان ته ماشایانده کرد. به وهدا من تاکه پۆحى ته نیا و تاکر وه و بیدۆست بووم له ناویاندا، هیچ جیگا و پیتگا و گروهیکم نه بوو تیا نیشته جییم، بۆ ئەوهى بیکهس و بیهاودهم نه که ومه وه، له ریزی نوسه رانى ئەو کتیبه دا وه ریانگرتم.

به لآم غه زه لنوس ژۆر دواده که ویت، هه رگیز ناتوانیت کاته کانى خوئى ریکبخات، هه ندیجار په له و شپه زه یه، هه ندیجاریش خاو و بیوزه و بیئاوه، وهک پۆحله به ریکى ون له نیوان ساده یى و مه زنى، خه یال و حه قیقه تدا هاتو چۆده کات، به لآم هه میسه شتیک له و یقارى گه وه ره کان و له پوخسارى عاریفان له سیمایدا یه. ئەو پۆژه بۆ یه که مجار بریارمدا برۆم و به جیبیه تلم، جانتاکه م هه لگرت و وستم له وه شه قامه ناشیرینه بپه پمه وه، که شپه زه و شیت له تاکسییه ک دابه زى و به دهنگى به رز گووتى «مه پۆ، توخوا مه پۆ، واهاتم». وهک هه میسه نارپیک له جله کانیدا، نارپیک له قزیدا، به لآم سىحراوى له نیگا و دلرپین له خنده و قوول له چاوه کانیدا. به تورپه یه وه وه ستام و گووتم «ئیتتر من له گه ل تۆدا ئیش ناکه م، تۆ پیاوئیکیت ریزی هیچ ناگریت، هیچ... ئەوه چۆن ده کریت من ئەوه هه موو کاته چاوه رپى تۆ بکه م؟». به پارانه وه شیرینه که ی خوئى گووتى «نا واناکه یه، ده تناسم، تۆ دلئیکى گه ورهت هه یه، تۆ قهت له غه زه لنوسى برات زویرنابیت، نابیت له غه زه لنوسى که نه گهت زویربیت. گه ر له من زویربیت، جاریکى دى تا مردن غه زه لنوسى که دیکه ی نه گهت نابینیته وه، شتى وا هه موو پۆژیک نایه ته ریت، هه موو پۆژیک مرۆف بۆی هه لئا که ویت غه زه لنوسى که به دبهختى وهک من بناسیت. دوا ئەوه بوهسته شتیکم پیه ساردته کاته وه، دوینى شه و شتیک پویداوه، شتیکى گرنگ... حه زده که یهت بیبیسیتیت یان نا؟».

من لەو چەند سالاەدا وەزىفەم نوسىنەوەى ئەو دەفتەرانە بوو کە تريفە لە دەفتەردارەکانى وەرەگرت و دەبىدايە دەستم. بەلام دواچار حەزم بە شتیک دەکرد ژيانى تىابىت، ترسى تىابىت، پڕ نهيىتى بىت. غەمگين و دەستەپاچە سەيرمکرد و نەمدەزانى چى بلّيم. بىئەوەى چاوەپوانى وەلامى من بکات گووتى «دەرسيم تاهير درۆ ناکات، تىدەگەيت، تۆ هەر بلّى درۆدەکات، بەلام ماجەلانى خۆشەويست، تۆ هەلەيت. دەرسيم تاهير درۆ ناکات. تۆ گومانى خراپت هەيە، پۆزىک نەمبينوى چاوەپوانى شتى باش لە خەلک بکەيت، خەيالە خراپەکانت چالاکترن، دەمىکە ئەوهم پىگوتوووت، عەزىزم هەقە خۆت تۆزىک چاکبکەيت. ئاە، خوايە تۆ چەند خراپ بىر لە خەلک دەکەيتەو، چەند خراپ. هەندىجار دەلّيم، چۆن ئەم سەرە پىگومانەت دەتوانىت لەگەل ئەو دلّ جوانەتدا بژى، چۆن ئەم گومانە نۆرەت لەگە ئەو خەيالە فراوانەتدا دەژى، چۆن ئەو لايەنە پىر خەيال و پاکەت بەرگەى ئەو لەخۆپازىبون و غرورەت دەگرىت... چۆن؟ تىناگەم».

من لە سەرەتاوە لەوە ترسام کە نابىت بازنەى ئىشەکانمان نۆر فراوانبکەين. تريفە يابەحرى و ئەوانى تر وادەزانن من دەرياوانىکى ترسنۆکم، بەلام من ترسنۆک نيم، بەلکو پىماويە ناشىت بەو جۆرە خەيال تىکەلاوى ژيان بکەين، ديارە دەزانم خەيال لە ژيان جياناکرىتەو، بەلام لە هەر شت گرنگتر، دەستورەکانى ئەو تىکەلاويونەيە، گرنگ دەستورەکانە. ئەو پۆزە چاوانى غزەلنوس گەلەک پاستگوبوون، بەلام قزى بە جۆرىک هەلچوويوو، چەند جارىک ويستم دەستبەرم و شانەکەى گيرفانم دەريهينم و بىدەمى و تکای تىا بکەم تۆزىک دەمى دابخات و کەمىک قزى دابهينىت. ديمەنىکى سەيرمان هەبوو، من بەو قاتە شەکەرييەى بەرمەو، بەو کراسە پەشە بىملوانەو، بەو قۆپچە تەلايى و بچوکانەو کە لەسەر يەخە و سەرەستەکانم دەبرىسکانەو، قزى بە جۆرىک

شانه كردهبوو، وهك «جۆنى دىپ» له فلىمى «دۆزىنه وهى نىقفه رلاند» دا، به پرتكى له قه راغه وه به ره و لای راست دامه ئىنابوو، به جىلئىكى كه مىك برىقه دار سافم كردهبوو، جانتاىه كى دىبلۆماسى په شم گرتبوو به دهسته وه و وهك پىبوارىكى هئىمن له سهر شوستهى وىستگه به كى دوور چاوه پروانى هاتنى شه مه نده فه رىك بكات، وه ستابووم. ئه و له پانتۆلئىكى نىلیدا، به كراسىكى زه يتونى قۆلكورته وه، وهك هه مىشه غه مگىن و پۆمانسى، به و چاویلكه چكۆلانه به وه، به و قزّه درىژ و بزّه وه ده ركه وت. نمونهى نارپىكى بوو، به لام نارپىكیه كى جوان. هئىدى هئىدى سهرى تالى سپی تیده كه وت، ته مه نئىكى برده بووه سهر، له نازناوى غه زه لنوس به ولاوه خاوه نى هچى تر نه بوو. نه مده وىرا زۆر باسى ورده كارى به كانى ژيانى خۆى له گه لدا بكه م، له و كه سانه بوو كه بىرىانده چپته وه كه مىك بوخۆيان بزىن، ئه و پىنج سالهى دواى به چه شنىك له ناو شته كاندا نوقمبوو بوو، هه ستم به ونبوونى ده كرد. ئه و ئىواره به كه خه رىكبوو له و شاره ناشىرىنه دا، له و شه قامه ناشىرىنه ببه رینه وه، پىگوتم «كه تارىك داهات ده تبه م، شتىك ده بىنىت له وه و به ر نه تىبىنوه».

له به كه م پۆژه وه كه ناسىم پىگوتم، به شىكى گه وهى ژيانى سه فه ركردنى به رده وامه به هه ندىك دونىاى نه ئىندا. پىاوئىك بوو نه ىده توانى خۆى ناشكرابكات، وهك ئه و گول و بالندانهى ناتوانن له ته لىسى خۆيان تىگه ن، ئه وىش له ته لىسى خۆى تىنه ده گه ىشت. ئه وهى واىده كرد غه زه لنوس كه سىكى ئالۆز بىت و ئاسان نه چپته ناو ته فسیره وه، ئه وه بوو نه ئىنى خۆى به نه ئىنى دونىاوه گریدا بوو. له گه ل ئه وه شدا به چه شنىك كه مه رخه م و بىترس ئىشىده كرد، منى ده خسته سهر سام و دلّه پراوكئى. له شارىكى پىسى وهك ئه م شارهى ئىمه دا، هه ر كه سىك پرىبىت له جوانى، بىنه وهى خۆى ببه وىت، خه لكانئىك په ىداده بىن هه ولده دن تا قوولترىن جىگا پۆخى بپشكنن و بوونى گه مارۆىده دن و نه ئىنى جوانى وهك

مەترسییەکی گەرە بۆسەر ئاسوودەیی ھەموو شتەکان نیگا بکەن . لە بەرئەو ھەو پۆژەو ھەو دەیناسم ، ترسم لە بیباکییەکی ھەو . گەرچی خۆی و غەزەلەکانی ژبانی ئیلمەیان پڕکردبوو لە ھیمەت ، بەلام خۆی سارد و کەمتەرخەم دەینواند . تریفە یابەحریش کچیککی بە ھیمەتبوو ، ئو لە بواری ئافرەتانیشتدا ئیشیدەکرد ، واھەستدەکەم نەورەسی خوشکم پۆلئیکی گرنگی لەو ھەو دا بینی بکەوئیتە ئیو ئو دۆنیایەو ، دواتر گەشتەکیان دەرەنجامگەلی ھەو ئالۆزی ھەبوو تا ئەمرو ئۆنئینیەکانی بە من شیناکرئینەو ... سەرەتا غەزەلنوس تەنیا بە پەرورەدەو بەخێوکردنی مندالانەو خەریکبوو ، دەبویست ھەموو ژبانی خۆی بۆ ئوان تەرخانبکات . من بەرئیکەوت ھاتمە ناو ئوانەو ، بەر لە ناسینی ئوان بەرەنجی خۆم پۆلئیکی چکۆلانەم بۆ مندالانی نابینا دروستکردبوو . من کەسئیکی پڕ خەیاڵم ، بەس خودا دەزانئیت پۆژانە چەند چیرۆک لەسەرمد لە دا بکدەبئیت و دەمرئیت . بە درئیزی ژبانم حەزم لە جلی جوان کردو ، حەزم لەو ھەو یە قژم پۆلئیکی ، قامەتم قنچ بئیت ، پۆلئیکی شەم و بە یقارەو کتیبئیک بەخەم بندەستم یان جانتایەکی دیبلۆماسی ھەلگرم و بە شاردا لەم سەرەو ھەو بۆ ئو سەر پیاسەبکەم . لە مندالییەو ھەو زئیکی کوشندەو سەفەرکردنم تئیدایە ، بەلام بیپارەیی و بئیکەسی بەم شارە ناشیرینەو گرتیانداوم . تەف لەم شارە ... پۆلئیکی بھەن ھەر کاتئیک باسی ئەم شارەم کرد ، پۆلئیکی و قیزی خۆم نەشارمەو ... تکیا پۆلئیکی بھەن . لەو سالانەو دوا بیدا ھاورئیکانم ھەموویان پۆلئیکی بۆ دەرەو ھەو ولات و من بە تەنیا مامەو . من بیرم لەو کردەو بە جۆرئیکی دی سەفەریکەم ، نەخشەبەکی خەیاڵم دروستکرد ، نەخشەو سەرزەمینئیکی خورافی ، نەخشەبەکی تەنیا لەسەری مندایە ، نەخشەو سەرزەمینئیکی کە تۆپئیکی گەرەو پویار و زئی و زەریاچە دا بپۆلئیکی ، چەند مانگئیک خەریکی ئو ھەبووم ئو خاکە بەسەر ئیقلمە خورافییەکانی خۆیدا دا بەشەبکەم ، دەبایە دۆنم بە دۆنم و ھەکتار

به هه‌کتار له‌ خه‌یالدا بیخولقیتم. ماوه‌یه‌کی دریژ وای لی‌هات په‌یوه‌ندیم به‌و سه‌رزه‌مینوه له‌ په‌یوه‌ندیم به‌ ژیانوه وه‌ توندوتۆلتربوو، کاتی خۆم وه‌ک کریکارێکی زه‌حه‌م‌ت‌کیش به‌سه‌ر ئیشه‌ سه‌خته‌کانی دروستکردنی ئه‌ودا دابه‌شکرد. هه‌ندی‌ک پۆژ تا ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ ته‌نیا له‌سه‌ر دروستکردنی دره‌خته‌کان ئیشمه‌کرد. له‌سه‌ر دیواری ژووره‌که‌م ئه‌و نه‌خشه‌ گه‌وره‌یه‌م ده‌کرده‌وه و بست به‌ بست پووبه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانم ئاوه‌دانه‌کرده‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ وردی هونه‌ره‌کانی نه‌خشه‌کیشان فیزیووم، جیاوازی قوولی نیوان جوگرافیاناسه‌کان و زه‌ویناسه‌کان له‌ بواری نه‌خشه‌سازیدا تیگه‌یستم، سه‌یری نه‌خشه‌ی گه‌ریده‌ کۆنه‌کانم کرد، ئه‌تله‌سی خه‌یالی گه‌راله‌ دیرینه‌کانم به‌سه‌رکرده‌وه، پتوهره‌ کۆن و نوێکانی نه‌خشه‌کیشانم له‌ سه‌ر ده‌ستی مامۆستایه‌کی پسپۆر خویند. پۆژانه‌ چه‌ندین سه‌عاتم له‌ گه‌وره‌کردنی نه‌خشه‌که‌مدا به‌سه‌رده‌برد، ئه‌و کاته‌ی ده‌مایه‌وه به‌ دروستکردنی که‌شتیه‌کی خه‌یالی گه‌وره‌وه سه‌رقالبووم تا بتوانم به‌ناو پویاره‌ خه‌یالییه‌کانی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ خه‌یالییه‌دا سه‌فه‌ریکه‌م. بۆ ئه‌وه‌ی زۆر له‌ که‌شتیه‌که‌م دوورنه‌که‌ومه‌وه ئه‌و جیهانه‌ خه‌یالییه‌م پڕکرد له‌ پویاری وه‌ک دره‌خت په‌لوپۆدار. شه‌وگاره‌کانی خۆم پڕکرد له‌ ئاسمانی ئه‌وتۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و زه‌مینه‌ نوێیانه‌دا بگونجین، به‌ جۆری له‌ دروستکردنی شار و شارۆچکه‌ و میلیله‌ته‌کانی سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌یه‌وه ئالام، پیاسه‌ی ئیوارانم بیرکرد و ناسیاوه‌کانی خۆم و که‌سوارم بیرچووه‌وه، گه‌یستمه‌ دۆخیکی ئه‌وتۆ خزه‌مه‌کانی خۆم بۆ نه‌ده‌ناسرایه‌وه، هه‌ر که‌ستی‌کم ده‌بینی وه‌ک مه‌خلوقیکی خورافی ناو شارێک له‌ شاره‌کانی خۆم سه‌یرمه‌کرد، تووشی بیخه‌وی و وپینه‌ی پۆژانه‌ و زینده‌خه‌وی بیدرانه‌وه هاتم. پۆژیکیان که‌ هه‌ستم‌کرد هیدی هیدی له‌ سنووری شیتی نزیکه‌بمه‌وه و خه‌ریکه‌ له‌ نیوان ژیان و خه‌یالدا سنووره‌کان تیگه‌لده‌که‌م، ئه‌وه‌نده‌م هۆش تیدابوو بیر له‌ریگایه‌ک بکه‌مه‌وه دووباره‌ به‌هینیتیه‌وه ناو دنیا. به‌یانیه‌کیان چووم

بۆ پیکخراوی نابیناکان و به شه‌رمه‌وه له ده‌رگای ده‌ره‌وه‌م دا، پیشتر هیچ شتی‌کم ده‌ریاره‌ی نه‌و پیکخراوه نه‌بیستبوو، به‌لام له هاتوچۆکانی خۆمدا نیشته‌جیی کارکردنیانم بینیبوو. که چومه ژورئ، به‌په‌وه‌به‌ریکی گنج پیشوازی لیکردم و به‌سه‌بره‌وه گوئی لیکرتم. کورته‌ی بیژۆکه‌کم نه‌وه‌بوو که پۆلیکی چکۆلانه بۆ هه‌ندی‌ک مندالی نابینا دابنیم و له‌گه‌ل خۆمدا گه‌شتیکی خه‌یالیان پێیکه‌م. نه‌و کات گووتم له‌به‌رئه‌وه‌ی نابیناکان له ئیمه که‌متر دونیا‌یان بینیه‌وه، خه‌یالیان که‌متره، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له دونیا‌شدا قوول نه‌بوونه‌ته‌وه ئاسانتر له گه‌شتیکی خه‌یالی‌دا ده‌بنه هاو‌پیت. له‌به‌رئه‌وه‌ی گوێگره‌که‌م ته‌واو نه‌یده‌زانی ده‌لیم چی، به شه‌رمه‌وه گوئی «ده‌ته‌ویت هه‌ندی‌ک نابینا له‌گه‌ل خۆتدا به‌یت بۆ سه‌فه‌ر؟». من گووتم «به‌ئێ، به‌لام سه‌فه‌ره‌که‌ی من سه‌فه‌ریکی خه‌یالییه، سه‌فه‌ریکه له ناو حیکایه‌تیکدا، من چیرۆکی گه‌شته‌کانم بۆ نه‌وان ده‌گێرمه‌وه و نه‌وانیش کۆمه‌کده‌کن، وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌موومان به‌ نه‌رزیکی خه‌یالی‌دا بپۆین، به‌که‌نار ئاویکی درێژدا، روبریک که‌سه‌ نازانیت له‌ کوپه‌ هه‌لده‌قولیت و ده‌رژتته‌ کوپه‌، من ناخودابم و نه‌وانیش کارکه‌شتی و پێسوار... ده‌چین هه‌ندی‌ک دارستان و شاخ و شارۆچکه‌ ده‌دۆزینه‌وه که ته‌نیا به‌ خه‌یال ده‌دۆزینه‌وه». به‌ غه‌مباریه‌که‌وه سه‌یریکردم و گوئی «وه‌ک نه‌وه‌ی تو ماجه‌لان بیت؟». منیش به‌ خۆشحالییه‌وه سه‌رم له‌قاند و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه گووتم «نا... وه‌ک نه‌وه‌ی من ماجه‌لان بم، راسته‌که‌یت». پێکه‌نینه‌که‌م شتی‌ک له سه‌رسامی و گیلتیتیشی تیدا‌بوو. نه‌و پۆژه به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر نه‌و پیاوه له‌ بیژۆکه‌که‌ی من تیگه‌یشت. من ده‌مویست گه‌شته‌ خه‌یالییه‌کانی خۆم، له‌سه‌ر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆم له‌گه‌ل کۆمه‌لیک مندالی نابینادا نه‌نجام بده‌م، چونکه‌ مندالی نابینا پێوستیان به‌ سه‌فه‌ره. هه‌لبه‌ت له‌ دونیا‌یه‌کدا که ئیمه‌ش به‌ چاو نابینین، دونیا‌یه‌ک بۆ نه‌وان و ئیمه‌ وه‌ک یه‌که،

هەموومان بە خەیاڵ تیا دەژین و تیا دەجولێنەو. ئەو بیروکەیه کە ئیمە ی چاوساغانیش لە گەشتیکدا پوو لە دونیایەک بکەین، تیایدا نادیدە و نابینابین، خەیاڵی ئەو بە پێوەبەرە گەنجە ی وەها وروژاند، دەبویست دەموودەست هەموو کوێرەکانی و لاتم لە ژووریکدا بۆ کۆبکاتەو و من بەرەو خاکیکێ نادیار پیشیانکەوم. لە سەرەتاو پیمگوت چاوەپوانی نۆر خەیاڵم دەکوژیت، لە بەرئەو نامەوێت نۆر بوەستم تا تۆ وەلامم دەدەیتەو. بەلام هەر زوو ترسی چاوەپوانی تیاکوشتم و گووتی «لە خێراترین کاتدا هەموو شتیکت بۆ دەبرمەو و دەبیت بە سەردارباشی کەشتییەکی تازە». وشە ی «سەردارباشی» وشەکی تازەبوو بۆ من، بەلام پیمخۆشبوو بە «سەردارباشی» بانگمبەن. گەرچی کابرا سەرەتا نۆر بیخەیاڵ و گێژ دەینواند، بەلام بیروکەکی من وەها هێنایە خرۆش، بە خۆشحالییەو گووتی «مامۆستا، دەتوانین وابکەین پۆلەکە پۆلیکی گەرۆک بیت، واییت نابیناکان بەراستی هەست بە جولە بکەن، هەستبەن لە ئاودان و بەروباریکێ بیسەر و بیبندا دەپۆن». کابرا بیر ی لەو دەکردەو کەرەفانەیک بکریت و ببەستیت بە پیکاییکی چکۆلەو و هەر کاتیک من ویستم فەرمان بە شوڤێرەکی بەدەم بجولیت و لەو رێگایەشەو نابیناکان هەست بەشەپۆل و جولە ی بیسەرەوتی ئاو بکەن. ئەو بیروکەیه منیشی دلشادکرد، چونکە دەمەتیاپە پێشچاوی خۆم لەگەڵ نابیناکاندا دانیشتووم و واهەستدەکەم لە دەریاداین. دەمەتیاپە بەردەمم کە پیمدەلێن «ئەدمیرال ماجەلان، کویمان لێوەدیارە؟»، منیش بەدەنگی بەرز دەلێم بەلەمەکن... هێی بەلەمەکن، کەمیکێ تر دەگەینە وشکانی و ئاوەدانی، ها هەر ئیستا زەوییەکی سەوز لە ئاسۆکانەو دەرکەوت، ئیدی وا گەشتین... هێی ئاوەدانی... ئاوەدانی... سەولەکان خاوەنەو و بەرەو راست بجولین.

بەلام دەبیت بلێم بە داخەو ئەو پیاو وەک زۆریە ی ئەو لێپرسراو

كوردانه‌ی له نیتوان كۆتایی سەده‌ی بیست و سەرەتای سەده‌ی بیستویەكدا قوونیان خسته سەر كورسی دەسەلات، درۆزن بوو. دواتر نه كەرەفانه‌ی بۆ كړین، نه سەلكەتورێكى قورپویشی دایه دەستمان، بەلام له بینای پێكخراوه‌كه‌ی خۆیدا ژوورێكى دابین و نه‌هاته‌وه به لاماندا. دیاره من زویرنه‌بووم و یه‌ك تۆزیش چیه دلم گەردی نه‌گرت. بیرتان نه‌چیت ئیمه له‌ناوچه‌یه‌کی دونیادا ده‌ژایین، من له‌سەر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌كه‌ی خۆم ناوم نابوو فشفشستان، شویتیک بوو درۆکردن كه‌سی نارەحەت نه‌ده‌کرد. له‌ سێ چوار هەزار سەله‌وه درۆکردن بوو یوو به‌ به‌شیک له‌ کولتوری پۆژانه، ئه‌و میژوه‌ خه‌یالییه‌ی من بۆ فشفشستانم دانا‌بوو، پریوو له‌ خه‌لیفه و والی و خان و به‌گزه‌ده‌ی درۆزن، پریوو له‌ شه‌په‌ شمشیری درۆ له‌ نیتوان ئه‌و میر و پادشاهانه‌دا كه‌ به‌ درۆ شه‌ریانده‌کرد و خۆیان ده‌مران، یان خۆیان سەرده‌خست، بیته‌وه‌ی مردبن یان سەرکه‌وتبن. پریوو له‌ شه‌ری ناوخۆی سەر سەر که قوریانییه‌کانی شه‌هیدی راسته‌قینه‌بوون، به‌لام شه‌ره‌کانی تیکرا درۆبوون. له‌ راستیدا فشفشستان ده‌هینیت مروف ببینیت، ده‌هینیت گەر له‌ ولاتیکی زۆر دوریش بیت، پاره‌ی بۆ کۆبکه‌یته‌وه و ببینیت، به‌تایه‌ت چەند سالیکیه‌ ئه‌و سەر زه‌مینه‌ عه‌زیزه‌ پریوو له‌ فرۆکه‌خانه‌ی درۆ، که هه‌موو ئاده‌میزادیک ده‌توانیت له‌ هینیکی ئاسمانی درۆ بلیته‌که‌ی بپیت، سوار فرۆکه‌یه‌کی درۆ ببیت و بپیکێ درۆ له‌ عومری عه‌زیزی خۆی له‌وئ بباته‌سەر.

به‌لام بابگه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌و ئیواره‌یه‌ که چاوه‌پوانی به‌همه‌ن ناسرم کرد و نه‌هات. ئه‌و ئیواره‌یه‌ی من خه‌ریکبوو بپۆم و ئه‌و له‌ دوا چرکه‌دا شه‌پزه و قزبژ له‌ تاکسییه‌کی پیس دابه‌زی. ئه‌و یه‌که‌مین شه‌وی راسته‌قینه‌ی من بوو له‌گه‌ڵ ترسدا، به‌همه‌ن ئه‌و ئیواره‌یه‌ تا ده‌می خۆرئاوا‌بوون منی له‌ چایخانه و سەرشوسته و نیوباغچه‌کاندا سه‌رقا‌کرد. له‌گه‌ڵ که‌وتنی

تاريكيدا به ره و قه راغشار به پيکه وتين. دواي سه عاتيک پويشتني نارام و هلمزيني هه وای پيس، له شه وه زهنگي گه په کيکي پيسدا، سللومان له ميوه فروشيکي درهنگه وتووي شه و کرد که به خوي و چرايه کي بجوکه وه سر کوچه يه کي غمگيني ناوه دانکردبووه. له وي حه سه ن توفانيشمان بيني له تهنشت نه و ميوه فروشه بيدهنگه وه له سر تهنه که يه کي پيس دانيشتووه و تري توزاوي ده خوات.

نه و شه وه له شه وه بيدهنگه کاني ناغاي توفان بوو، هه نديچار هيند ده مدليز و چه نه بازبوو، بواري مه خلوقتيکي دي نه ددا قسه بکات. به وه دنگه منگنه ي خويه وه که بوني پيري ليده هات به رده وام ده پيرسا. هه مان شه و له سر سيله ي هه مان کولان، سه روفه سالي ده رسيم تاهيريش ده رکه وت، قومقموکه يه کي خيل که وه ک سه گيکي به وه فا له به رده م نه و پوخساره پومانسييه ي غه زه لنوسدا نوشتايه وه و ده ستي ماچکرد و بيته وه ي که س هيچي پيبلت پيشمانکه وت. گه نجکي چکوله ي قه له ويوو، توريک له بسته بالاکان بلندتريوو، به خيرا يه کي سه ير ده پوي، له شتيکي خر ده چو زوي له گه ل جول نه نينييه کاني خويدا خليبکاته وه. بو پياويکي به يقاري وه ک من که باريک و بوشناخ له قاته ئينگليزييه که ي خومدا وه ک نه جيبزاده يه ک پتمده کرد، شوره ييبوو له دواي نه م گيانداره سه يره وه برؤم. لووتتيکي هيند زلي هه بوو سه ري قورسکردبوو، ئيدي نه يده تواني ناسان مل هه لبريت و پوو به پوو سه يريکات. پيشتر لووتتيکي وه ها زلم نه بيني بوو، شه و تاريک و سارد بوو، هيند پويشتين هه ستمان به بي زاري کرد. من جگه له تاريکي هيچي ترم نه ده بيني. تا نه وکات باوه پم وابوو، تاريکي پوو به ريکي بوش و بي مانايه، نه نه يني تيدايه و نه په رده ي هيچ ته ليسميکه، به لام نه و شه وه زور شت له زياني مندا گوړا. ده رسيم وه ک جانه وه ريک عومري خوي له زولمه تدا برديته سر ناشنا به ريگاگان قه له مباري به سه رکند و که له به ره کاندا ددا و ناوري له

ئیمه نه ده دایه وه، ده بایه غزه لنوس زوو زوو بیوه سستین و له گه ل خیرایی
 ئیمه دا کۆکیبکاته وه. توفان خۆی تاریکه پۆ بوو، له کونه په پویه ک ده چوو
 چاوانی به هه موو پله جۆراو جۆره کانی زلمهت پاهاتبیت، منیش ده لیلینکی
 نهینیی له ناخمدایه وه زهنگی بۆ پونا کده کردمه وه. به لام غزه لنوس له
 ئیمه خاوتر و له سه ره خۆتر ده پۆیشت، له هه ر شتیک زیاتر سه رسامی
 ئه و ساردی و له سه رخۆیییه ی بووم. دوا ی سه عاتیک پۆیشتن ده رسیم
 تاهیر وه ک سه گینکی په سه ن ده ستیکرد به بۆنکردنی زهوی، من له دلی
 خۆمدا گووتم ئه م سه گ جنسه سوو دیککی باشی له لووته زله که ی خۆی
 بینیه، خه لکی تر زۆن شتی زلیان هیه و سوودی لیتابینن. بۆ ئه وه ی
 توپه بیکه م بانگم کرد «هیی تو لووت زل، سوو دیککی زۆرت له م لووته
 حیزبایه ی خۆت بینیه، ده ته ویت چی بۆنکه ییت؟ ها... بۆ وه ک سه گ
 قوون به رزده که یته وه و زهوی بۆنده که ییت؟». ده مگووت «شالوو تۆف خۆ
 گوپری باوکه سه گه که ت له م خاک و خۆله دا نییه، بۆ ئیمه ت خستۆته ئه م
 وشکه لانه؟». بیته وه ی وه لاممبدا ته وه هه ندیچار ده وه ستا و وه ک یه کیک له
 نه خشه یه کی گه وری ناو سه ری خۆی وردبیته وه، به وردبیه کی سهیره وه
 هه نگاوه کانی خۆی ده ژمارد و له گه ل پنتیککی خه یالی دیکه دا که ئیمه
 نه مانده بینیی ده بییوا. هیندی نه برد له شوینیکدا وه ستا و وه ک جرجیککی
 ترساو به چنگۆله کورت و به هیزه کانی که وته هه لدا نه وه ی زهوییه که.
 گه ر دوو کریکار به خا که ناز خۆلیان لابدایه فریای نه ده که وتن، به
 جۆریک زهوییه که ی ده پری گومانم له چاوی خۆم ده کرد، ده ستی وه ک
 دوو ئامیری ئاسنین له بنه ورا خۆله که یان راده کیشا و هه لیانده دایه وه.
 من چاوه روانی ده رکه وتنی سندوقیککی پر زێرم ده کرد، به لام زێری چی،
 له بری خشل و ته لا، به شی سه ره وه ی لاشه یه کی له زهوییه که ده رهینا و
 به خۆشییه وه گووتی ئه مه خۆیه تی. له گه ل قسه کانی ئه ودا بۆ یه که مجار
 له زیاندا بۆنی لاشه ی ئاده مییه ک چوو به سه رمدایه، ئه وه یه که مجاریوو

بینم لاشه‌یه‌ک له خاک بهیننه‌وه ده‌رئ. دیاریبوو لاشه‌که زۆر کۆن نییه و تازه کراوه به ژیر گلّه‌وه. بیئه‌وه‌ی گوئیده‌مه پیسبوونی جله‌کانم لیینزیکبوومه‌وه و له‌به‌ر پوناکی لایته‌کاندا سه‌یرمکرد. بینینی لاشه‌وه‌ک بینینی تابلۆیه‌کی هونه‌ری یان ته‌ماشاکردنی یاقووتیکی ده‌گمەن شتی‌که بیرناچیته‌وه. مرۆف زۆر بۆنه‌ی شیرین و تال له یاده‌ه‌کات، ده‌موچاوی زۆر کچی جوانی بیرده‌چیته‌وه، به‌لام به ده‌گمەن بتوانیت بینینی لاشه‌یه‌ک له بیریکات. زۆربه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی ده‌یانناسم له‌گه‌ل بینینی لاشه‌دا خه‌یالی فه‌لسه‌فی و پرسیا‌ری تاییه‌ت به مانای ژیا‌نیان لا‌وروژاوه، به‌لام له‌وه ساته‌دا ئه‌ز شتی‌کم لا‌نه‌وروژا... هیچ شتی‌ک. تاکه شتی‌ک به زارمدا هات ئه‌وه‌بوو بلّیم «لئی‌گه‌ پرن ناسووده بخه‌ویت». به‌لام راستیه‌که‌ی خۆشم نه‌مه‌دزانی مه‌به‌ستم چییه. له یه‌که‌م ساتی بینینی لاشه‌که‌وه، هه‌ستم به ئولفه‌ت و نزیکیه‌ک کرد له‌گه‌لیدا. ئه‌وه‌شه‌وه به هه‌ر چوارمان لاشه‌که‌مان له زه‌وی هینایه‌ده‌رئ. گه‌نجیک بوو پانتۆلیکی کاوپۆ و کراسیکی قۆلکورتی پرته‌قالی له به‌ردابوو. به‌لام فیشه‌کیک له مه‌لاشووه وه چووبوه ناو سه‌ری. فیشه‌کیک له ناوکه‌وه پۆیشتی‌بوو و له پشته‌وه هاتبوو ده‌رئ. که تۆفان ئه‌وه دوو برینه‌گه‌وره‌یه‌ی بینیی به ده‌نگی به‌رز گووتی «ئه‌مه ئیشی مه‌غۆلییه، ته‌نیا مه‌غۆلی به‌مجۆره کارده‌کات، هه‌ر ئه‌وه له نزیکه‌وه ده‌یانکوژی‌ت، ئیشی خۆیه‌تی... مامۆستایان سویند ده‌خۆم ئه‌مه ده‌ستوخه‌تی جه‌عه‌ره، جه‌عه‌ره مه‌غۆلی. هاو‌پیی خۆم بووه، به‌لام تۆ بوه‌سته، من بزانه‌مه‌غۆلی چه‌وت سا‌ل له مه‌ویه‌ر چوو بۆ هۆله‌ندا... چه‌وت سا‌ل له مه‌ویه‌ر، توخوا هاو‌پییان سه‌یرکه‌ن بزانه‌ گولله‌ی تری پێویه‌؟».

شالووت چه‌ند جاریک لاشه‌که‌ی ئه‌مدیوه و دیوکرد و هیچی نه‌بینی. تۆفان خۆشی له نزیکه‌وه سه‌یری ده‌موچاوی کو‌ره به‌سته‌زمانه‌که‌ی کرد و سه‌ری مردوه‌که‌ی به ملاولادا جولاند، چه‌ند جاریک ده‌ستی

دا له سنگی و به نارامی ده‌ستیگیږا، به‌لام شتیکی نه‌وتوی ده‌ست نه‌کوت. هه‌ستاو ده‌ستی به‌شه‌رواله‌که‌ی سړی و گووتی «فه‌خړی عالم، چ باسه؟ نه‌گر مه‌غزلی هاتیته‌وه نه‌وا خو‌یه‌تی». غزه‌لنوس چاوانی پریووبوون له فرمیسک، من خۆم تیکنه‌دا و پرسیم «که‌ستان ده‌یناسن؟». غزه‌لنوس به‌ده‌نگیکی تاساو و دلکی پړوه گووتی «موراد جه‌میله، موراد جه‌میل، چند پوژیکه دیار نییه، په‌کیک بوو له عاشقه بیسره‌وت و خه‌یالییه‌کان». غزه‌لنوس واقسه‌یکرد وهک نه‌وه‌ی قوربانیه‌که زور باش بناسیت. من نه‌مده‌زانی موراد کییه، پیشتر ناوی وام نه‌بیستبوو، به‌نه‌سپایی گووتم «به‌پای نیوه چند پوژ ده‌بیټ مردوه؟». توفان بوټیکی به‌لاشه‌که‌وه کرد و گووتی «له‌سئ چوار پوژ تیناپه‌ریت، مه‌یټیکی تازه‌یه». به‌ده‌نگیکی گه‌رمه‌وه گووتم «با ئاسایش خه‌به‌رداریکه‌ینه‌وه... ئاسایش ده‌بیټ بزانیته؟». توفان سه‌ری بادا و گووتی «ئاسایش ناتوانیت هیچی بو بکات... دوور نییه نیمه‌له مه‌سه‌له‌که‌وه تیوه بگلین. به‌پای من تا کاتیکی تر دایپوشینه‌وه، به‌لکو بیریکی وردتری لټیکه‌ینه‌وه». من سه‌یری غزه‌لنوسم کرد و گووتم «چون له‌م حیکایه‌ته تیده‌گیت؟». ده‌مزانی ناتوانیت وه‌لاممبداته‌وه، هه‌ستمکرد ئیجگار غه‌مگین و ماندووه. به‌نارامی ده‌ستم خسته سه‌رشانی و گووتم «خوت زور سه‌غله‌ت مه‌که».

سه‌ری خسته ناو ده‌ستی و گووتی «دل‌م پی‌ی ده‌سووتیت، زور گه‌نج بو».

من لایته‌که‌م له‌هه‌سن توفان وه‌رگرت و له‌نزیکه‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوی قوربانیه‌که‌م کرد... زور گه‌نج بو.

سهره تا دېرېك غه زهل بوو

له به شى پېشوودا گويمان له ماجه لان گرت، برېك له چيروكى خوئى و غه زه لنوس بگيرپته وه. ئيدى له م سه فهره دا ناوه ناوه ده وه ستين بوئى شه وهى گوئى له راز و نهينى قاره مانه كانمان بگيرن، نه وانى به چيروكى خوئان نه م كتيبىه ده نوسن. نه م كتيبىه ناوها ساده به برگه يه ك له ياده كانى ماجه لان ده ستمان پيكره، له راستيدا ئالوزتر و فره ديوتر و گريدارتره له وهى سهره تا حيسابى بوئى ده كن. له سهره تا وه ده بيت بلئين «ماجيدى گول سولاف» كه له م چيروكه دا وه ك ماجه لانى خه يالى ده يناسين، جه مسه ريكي پيچه وانه و نيگاركي ناوه ژووى «ماجه لانى راسته قينه» يه، نه و پياوهى له به شيكى نه م سه ربورده گه وره يه دا پوئيكى گرنه ده بينيت و به شيك له سزاي نه م چيروكه شى ده كه ويته نه ستو. دياره ده بيت پيشتان بكه وم و بلئيم ماجه لانى راسته قينه له چيروكه كى ئيمه دا، دور و نزيك په يوه ندى به ماجه لان خوئيه وه نيه، نه و ده رياوانه به ناوبانگه ي به ده ورى زهويدا سوپايه وه و له ۲۷ ي نه پرلى ۱۵۲۱ دا له دورگه ي ماتان له فليبين له شه پرېكى بيتمانادا تياچوو. به لكو ماجه لان ناوانتيكى مه جازيبه بوئى پياويك گه ليك ولات گه پراوه، گه ليك سه رزه مينى بينيوه، گه ليك شه و، له گه ليك دورگه ي سه ير و دورده ستى نه م زه مينه دا له گه ل ژنانى جياواز جياوازدا خه وتوو، بوئى و به رامه ي گه ليك په گه ز و هوزى سه يرى له گه ل خوئيدا هيتاوه ته وه، بوئى گه ليك دره خت و گژوگيائى نه زانراو له خه ونه نه فسوناوييه كانى شه وه و پزاونه ته نه م چيروكه وه. به كورتى ماجه لانى راسته قينه به پيچه وانى ماجه لانى خه يالييه وه سه فهره كانى خوئى له سه ر نه خشه ي

پاستەقینە و لەگەڵ بوونەوهری پاستەقینەدا ئەنجامداوه . ئەم دابەشبوونە و گەلیک دابەشبوونی دیکەش وادەکەن هەر لە سەرەتاوه ئەم کتیبەیی ئیمە تیکەلیک بێت لە زۆر چەشنە کتیبیی جۆراوجۆر . هەندێجار پۆمان بێت، هەندێجاریش لەو تابلۆیانە بچیت کە نیگارکێشە کلاسیکییەکان دروستیانکردون . هەندێجار سەفەرێک بێت ویڵ لە جوگرافیاوەکی خەیاڵی و هەندێجاریش دەستنوسێک بێت خنکاو لە ناو تەپوتۆزی زەماندا، شتیکی لە پۆحی باغپەرستە دێرینەکان و شتیکیشی لە خولیاوی ئەندازیارە نوێکان تێدا بێت . بەلام دواجار ئەم کتیبە کە خۆی بوونەوهریکی فرەپووه، هەم حیکایەتە هەم نیگارکێشان، هەم پێکییە و هەم ناپێکی، هەم حەقیقەتە و هەم خەون . هەلگری چیرۆکی ئەو کەسانەشە کە پۆحەبەری فرەپوون، هەم نیشتەجێن و هەم گەپۆک، هەم خۆشبەختن و هەم غەمبار، هەم نین و هەم هەبوون، هەم دڵسۆزن و هەم بێبار . دەبیت بلێم کە جۆرە کتیبییکی وەها، کتیبیی پاستەقینەیی پەژارە و ناناسوودەگین کە حەسرەت و پیری بۆ نوسەرەکانیان دەهێنن و غەمیکی قوول و پاستەقینەش بۆ خوێنەرەکانیان، کتیبییکن کاتیکی لە نوسینیان دەبینن، هەستدەکەین لەگەڵیدا مالاواییمان لە چەندین فریشتە و ئەهریمەنی تایبەتی ناو پۆحی خۆمان کردووه، دەرگامان لە هەندیک تۆفانی تاریک و باغی پڕ نهننی و پێگای نەکراوھی ناو تاریکستانەکانی دال کردۆتەوه .

لەم کتیبەدا سەرەتا بە ئالۆزترین مەخلوقاتیی ناو چیرۆکە کە دەست پێدەکەین، بە غزەلنوس، ئەو کورپەیی دەشییت لە هەندیک پووه و هەسفرندی سەخت و ناساندنی ئەستەم بێت، چونکە هەندێجار بە ساف و پۆشنییەکی بێوینە دەدرەوشیتەوه و هەندێجار تەماوی و پرتەلیسم دەنوینیت . بوونەوهریکە پەگەزێکی خەیاڵی و ئەفسانەیی

له له دایکبوونیدا هه یه . پیده چیت که سیک بیت هه ره له مندالییه وه
 له شهیتانه کان هه له تابتیت . تکایه ... کاتیک ده لیم له شهیتانه کان
 هه له اتوووه راسته و راست خه یالتان بۆ هیچ چه شنه چیرۆکیکی دینی
 نه چیت، چیرۆکی پیغه مبه ریک که خراپه کاران دواي که وتوون و ئه ویش
 وهک پۆحیکی موبارهک زه مینا و زه مین پاکیتی خوی هه لگرتوووه و
 له پیسی و سپلهیی و نامردیان هه له اتوووه . نا، به لکو مه به ستم
 چیرۆکی راسته قینهی مندالیکه له ههفتهی یه که می له دایکبوونیدا،
 بیشومار شهیتان و جنۆک و بوونه وه ری ده عجان و پوخساری رموزن
 له گه لیدا له دایکده بن . حیکایه تی له دایکبوونی غه زه لنوس یه کیکه له
 چیرۆکه سه رسوپهینه کان . ئه وه ههفته یه ی غه زه لنوس تیدا له کۆتایی
 په نجاکاندا له دایکده بیت، ده یه ها مندالی دیکه له گه لیدا دینه دونیاوه،
 هه موویان پیکرا شیواو و پوو قرنج و به دغه سالن . بهر له له دایکبوونی،
 ئه و مامانه ی بپاره ئه و دهر بهینیت، دایک و بابی ناگادارده کاته وه که
 ده شیت منداله که یان گتیر یان ئه هریمه نپوو بیت، چونکه ههفته یه که نه
 ئه و نه هیچ مامانیک دی، مندالیکی ئاساییان له بنی بیرى عده م و
 له مندالانی ژنی ئه م شاره دهر نه هیناوه . به لام به ریکه وتیکی سه یر و
 به هه لاویردیکی خودایی، به په حمیک که ده ستردی یه زدان و نیشانه ی
 به زه یی خودایه، غه زه لنوس وهک مندالیکی فریشته پوو له کیسیکی
 زیویندا له دایکده بیت . تاکه مندالی راسته قینه و ئاسایی ئه و وه رزه یه که
 به جۆریکی نا ئاسایی پره له مه خلوقاتى شیواو و مندالی ده عجان . وهک
 ئه وه ی شهیتان وه رزیکى دووردریز له گه ل هه موو ژنانی ئه م ولاته دا
 خه وتبیت، وهک ئه وه ی له شه وه هه ر سارد و هه ره زه مه ریریه کانی
 ئه م ده هه رده دا، کاتیک ژنان بۆ شتیک ده گه پین گه رمیان بکاته وه،
 ئه هریمه ن به یه کیک له فیله بالداره کانی خوی، هاتبیت و نوتفه ی
 خوی تکاندبیته په حمی خانمانی ئه م نیشتمانه ئازیزه وه که پیده چیت

سالگه لئیکی زور جگه له مندالی نه هریمه ناسا زادهی دیکه یان نه بوو بیت. مامانه که که دیمه نی گهش و چاوی پرشهوق و پوخساری بیخهوشی غزلهنوسی چکولانه سه رسامیده کات، بیئه وهی نه و پووداوه ناوه خته دلخوشی بکات، بیئه وهی به خته وه ریبه ک نیگاری بگه شینیتته وه، وهک نه وهی دووربینانه سهیری پاشه پوژ بکات، منداله چکولانه که هه لده گزیت و به دایکی ده لیت «مروفتیکی ته واوه، باش هه لگیره، ناگاداری به، منداله جوانه کان دواتر پیای به دبه خت و غه مگینان لیده رده چیت». «مروفتی ته واو» نه وه یه که مین وشه و یه که مین وه سفیکه غزلهنوس له ساتی یه که می له دایکبوونیدا ده بیستیت، گوزاره یه که دواتر وهک نه فرهت دوا ی ده که ویت و ده بیتته خولیا ی سه ره کی ژیا نی. به کورتی نه وه رزه ی غزلهنوس تیدا له دایکبوو، وه رزی له دایکبوونی رموزن و چرچه لۆک و له ته ناده مییه کان بوو. نیستا وا هه سنده که م غزلهنوسی بچوک تاکه بوونه وه ریکی ته واو بوو له سالگه ل و وه رزه مانیتکدا مروفته کان نیوه ناچل ده هاتنه دونیا وه. به لام که دایک و بابی یه که مین جار پتیکه وه ته ماشایانکرد، شتیکیان له سه ر سینه ی بینی نارپه حه تیکردن، شتیک له نوسراویکی هه لکه تراویان له برینیکی دریز ده چوو. نه وه مه لایه ی بانگی به گویدا خویند و ناوی به همه نی لینا، کاتیک مه لوتکه چکولانه که ی وه رگرت و بیسمیلا یه کی قولی کرد، نه وه قوماته شینه ی کرده وه که تیدا کورپه یه کی بزوک و بزورک، به رهنگی بیچووه که رویشکیکی ترسنوک ده ست و پایه کی چکولانه ی حه واده دا، له سه ر سینه ی نه وه خته دریزه ی بینی که ته نیا به چاویلکه و تیرامان، به کومه کی خه یال و هزر، به یارمه تی ناوینه و گیراوه ی تابهت له خه لوز و خوئی ده خوینرایه وه. مه لا دوا ی هه ولئیکی زور به منجه منجیکی ژیرلیو نه و دیره شیعره ی خوینده وه که به جوریکی سه ره و خوار و پیچه وانه وه له سه ر سینگه کورپه که هه لکه ترا بوو. نیستا ده لیتن نه و شیعره غزله بووه،

به هئما و نامارزه يه کي فلهسه في قوولوه وه که جگه له پياوه ئاينيه کان که سي دي له ماناي تينه گه يشتووه. غزه لئک زوو له سنگي ئه و منداله دا نو قعده بيئت و ده چيته ژيره وه و وهک نو قمبروني که شتتیه ک ژير ئاو ده که ويئت و له خوئين و گوشتي ئه و کورپه يه دا ونده بيئت و سالانتي کي دي وهک فه يزيک له هئزي عاشقانه له پوحييه وه دئته ده رئ. ئه وانسه ديواتر غزه لنوس له گه وره بييدا ده بينن، به خوئي و بالا باريک و قزه بژ و چاويلکه که يه وه، هه رده م کراسي کي زه يتوني له به ردايه، پانتولئي کي کاوبوي کال و جووتئک کاله ي سپي که هه ميشه تازه ده نوئينت، هه موو چيرو کي ئه و ديره له بيرکراوه ي غزه ليان بيرچوته وه، که ئه م گه نجه سه رمه ست و نازکه به پوژگاري پياوه کلاسيکيه کان وه ده به ستئته وه، به دور و زه مانئک وه عه شقي خودا و عه شقي مروفي به چه شنئک تيکه لاوبوون، کوفر و ئيمان ده يانتواني بيئه وه ي له يه کدي ئاشکرا بن له ته ک به که وه بژين.

ئه مرؤ ويته ي غزه لنوس وهک گه نجئکي نوئ که سه رقالي کو مه لئک کئشه ي ئينساني گه وره و پوژانه يه، نه واو به سه ر نيگاري ئه و مه لو تکه يه دا زاله که پئده چيئت دوا هه مين په وانه کراوي ئه و شاعيره کلاسيکيه بوويئت بؤ زيندوو کردنه وه ي عه رشي ئه ده بياتئکي به باجوو. ئيستا پتر په نگ و پووي دانايه کي دوربين يان شاعيري کي هئمني هه يه، بيئه وه ي پوخساري خالي بيئت له نامارزه بؤ پيشه ي تر و خولياي ديکه ش. واته گه ر به نيگايه کي ديش لئيبروانين، ده شئت له به رچاومان پوخساري پزيشکئکي ئارام و به ويقار و گه نجی هه بيئت، له و پزيشکه پوخوشانه ي مروف هه نديجار له ده ره وه ي خه سه خانه ريکه وتييانده کات. به لام به هه ر چاويک سه يريبه کين و به هه ر دلئک ببينين، پوخساري له سيحري ئه و نامارزه و مانا قوولانه بييه ش نييه که له دا يکبوونه وه هاوړئي بوون و له

مندالییه وه یاوه رییانکردوه .

به رله وهی هیچ شتیگ له سه رژیانی «به همن ناسر سه عید» ناسراو به غزلهلنوس باسبکه م، ده بیئت له وه دا کومه کمبکه ن پیکه وه وه لآمی ئه و پرسیاره بدهینه وه که ناخۆ «مروئی ته واو»، چ مانایه کی هیه؟ . بیرتان نه چیئت که کتیبه که ی ئیمه خالی نییه له کومه لیک لادانی زۆر، له پرسیاره ناوه خت که ناچارمانده که ن بچینه وه نیو ژوره کانی خۆمان و ده رگاگان دابخه یین و له بهر پۆشنایی مۆمیکی کزدا بیریان لیکه یینه وه . به هرحال لیتان ناشارمه وه که هندیگ فه سلای تاییه تی ئه م کتیبه ده بیئت له بهر مۆمیکی کزدا بخوینرته وه، نا له بهر ئه وه وه و هه وه سه کلاسیکییه ی له به لاغت و داپرشتنی نوسینه که دا هیه، به لکو له بهر ئه وه ی خویندنه وه ی هندیگ به شی ئه م کتیبه تووشی دوودلی و بیباوه پی و گومانمان ده که ن له و شتانه ی ده یانبینین و له و دونیایه ی تییدا ده ژین... ناچارمانده که ن بگه پیننه وه ژوره کانی خۆمان و له و دیو ده رگا داخواه کانه وه بیر له وه بکه یینه وه ئیمه چه نده مان له راستیدا و چه نده مان له خه یالدا ده ژی. من که له نوسین و پیکه ستنی ئه م کتیبه بوومه وه، که وتمه گومانه وه له خۆم و ناچار به سه رمانای ژیان و مندالی و گه نجیتی خۆمدا چومه وه . ده بیئت له سه ره تاشه وه له من ببورن من لیره دا ته نیا حیکایه تخوانیکی بیناوم که تا کۆتایی ده مامکی خۆم لانا به م و پوخساری خۆم ئاشکراناکه م. نا من پۆلی خۆم به پۆلی حیکایه تخوان له شاتۆنامه کانی بریشندا ناشوبه یتم، پۆلی من پتر له پۆلی کۆنترۆلی ئه و نامیره ئه له کترۆنییه تازانه ده چیئت که ده توانن له جیگایه کدا فلیمه که بوه ستینن و نه هیلن هچتان به سه ردا تیپه پرت، ئه و نامیرانه ی ده توانن دیمه نه کان پاش و پیشبخن، بتانگێرنه وه بۆ دواوه و بتانبه ن بۆ پیشه وه، دیمه نه کانتان بۆ خیرابکه ن و خاویبکه نه وه . ئاه، خۆزیا پۆژیک له پۆژان حیکایه تخوانه کانی دنیا

بيانتوانيبايه وهك كۆنترۆلئىكى وردەكار و نۆرفەرمان كارايانبكردايه، ئەو ئامپىرەى لايەك كاتدا دەتوانئىت ژمارەيەكى نۆر ئامپىر بكوژئىتتەوه و دايانبگىرسىئىت، كەى ويستى ديمەنەكان دەووستىئىت و دەيانخاتەوه گەر، بەلام ئەستەمە پۆژىك لە پۆزان هيچ حىكايەتخوانىك بگاتە ئەو پلە بالايە لە ميكانيكيەت و دەسلالاتى پەها. ئەگەرچى من نۆر هەولدەدەم وهك ئامپىرنكى بپرهحم ئىشبهكم، ئەو لاپەرانه پىكبخەم كە لە بەردەستەدان، ئەو قسانە پۆلئىنكەم كە نۆرچار نارىك و پەرتەوازه لە لاپەرە و كاسىت و چىرۆكى زارەكيبەوه وهرمگرتوون. ئىشيكى نۆرم لە پىشەمدايە كە من گرنگى و قورسايىبەكەى باش دەزانم. دەمەويت وەها خەياللم لاي تەكنىكى ئىشەكەم بىت، نە حەقىقەت ونبكەم و نەتووشى زيادەپرويش بىم لە تەسلىمبووندا بە خەيال. بەلام لەگەل هەموو ئەو دەردەسەرييدەدا، لەگەل هەموو ئەو دەردەشدا خالى نىم لەو ساتانەى وەزىفەكەى خۆم لە ياددەكەم و لەگەل تەلىسم و پرسىيارەكاندا دەپۆم. ئىستا كە واھەستدەكەم تىمدەگەن و شتىك لە پەزارەم حاليدەبن، سوود لەم هەلە وەردەگرم و لەم فاسىلە كورتەدا لىتان دەپرسم ئاخۆ هيچ كام لە ئىوھ بىرتان لەو كوردۆتەوه، مرۆفى تەواو ماناي چى؟. ناچارم لە سەرەتاوھ ئەم پرسىيارە سەخت و بىوھلامەتان لىبكەم، بۆ ئەوھى بزەنن و تىبگەن من وهك حىكايەتخوون كوشتەى چ دەردىكم. خوۆتان دەزانن پوونكردەنەوھى ئەم مەسەلەيە ئاسان نىيە، كەمىك سەبرتەن هەبىت، تا لە نىوان تەكنىكى خۆم و خواستەكانى ئىوھدا پىگايەك دەدۆزمەوه. تا من بەوكارە هەلدەستم و هەندىك لە گىرانهوھى ئەم چىرۆكە سەير و ئالۆزەدا دەتانبەمە پىش، ئىوھ بىر لەو بكنەوه ئاخۆ مرۆفى تەواو دەبىت چى بىت و كى بىت؟.

پۆژيک غزەلنوس لە ناو لەشکریک لە منداڵانی نازەلپەنگ و دەعبانیگادا هاتە دۆنیاو، وەک منداڵێکی تەواو وەسفیانکرد کە چ خەوشیکی ئینسانی تیدا نییە، واتە شتیکی لە نیگار و پوخساریدا نەبوو نازەلمان بیریخاتەو، هەموو شتیکی نامازەیهکی دروست و راستەوخۆ بوو بۆ فۆرمیکی ئادەمی کە پێشتر هەمووان وەک سیفات و سیمای ئادەمیزاد قەبوولمانبوو. ئەوانەى لە دەمدا غزەلنوسی کۆرپەیان بینیو، هەموویان پێ لەسەر پوخسارە مۆفانە راستەقینە و بێگەردەکەى دادەگرن، هەموو سوورن لەسەر ئەوێ بڵێن مۆفنیکی تەواو بوو. بەلام سەیر و ناوازیی لەدایکبوونی غزەلنوس ناگەرێتەو، بۆ سێفەتە کامل و فۆرمە ئادەمییه بێگریکەى، بەلکو دەگەرێتەو بۆ ئەو چەمکە خەيالی و بێتەفسیرەى دیکە کە چەندین سال دواى لەدایکبوونی چیرۆکە راستەقینەکەى گەیشتە دەستی خۆى.

لەسالی ۱۹۷۵ دا کە شۆرپشی کورد بەسەرکردایەتى بەرزانییهکان هەرسەدهینت، لە کاتیکدا دەیان هەزار جەنگاوەرى بەدبەخت و ناوئۆمید سنوور بەرەو ئێران دەبەن، لە بەیانییهکی تەماوی کۆتایی ئازاردا چوارکەس لە تەمومانى پۆژيکی سارد و شیداردا، بە دەستەبەرەیهک (کە لە بەتانی شپ و قەدى باریکی سوورەچنار دروستیانکردو) پیاویکی نەخۆش لە یەکیک لە مەرزەکانەو بۆ بیمارستانیک لە ئێران دەگوێزەنەو. پیاویکی پێش درێژ و نەخۆشە، پتر گومانی سیلی لێدەکرێت، پەیتاپەیتا خۆین دەهینتەو و یەک لەسەر یەک لەرزوتای کوشندە دەیگرێت. ئەوانەى کە هەلیانگرتوو چوار کۆپی گەنجن، دووانیان کۆپی ئەو پیاوێ و دووانەکی دیکەشیان خزمی نزیک و ناسیاری دلسۆزن. بە ئیو بەفرانبار و تۆفانیکی دووردرێژدا هاتوون، بە درێژایی پێگا بەهەر کەسێک دەگەن پرسیاری ئەوێ لێدەگەن ئاخۆ کاغەز و پینوسی پێیە، بەلام لە پۆژگاریکی وادا و لە دەقەرێکی

لهو جوړه دا په يداكردنى كاغه ز و پټنوس كارټكى هه روا ئاسان نييه .
 پيډه چټت پياوه نه خوښه كه مملانيه كي سهخت له گال مردندا بكات ،
 بو ئه وهى خوئى بگه ټنټه پارچه كاغه زټك تا شتټكى زور گرنكى
 له سر تو ماربكات . نه كورپه كانى و نه ناسياوه نزيكه كانى له نهټنى ئه و
 داواكارى به سهيره ټينگه ، هر چوارىان ده زانن ئه م نه خوښه ي چه ندين
 پوژه له باران و لپته و به فردا هه ليا نگر تووه چند ساليكه ده ستى بو
 پټنوس و ده فتر نه بر دووه . ئه و نه خوښه مه لا غه ريبى هاجره كه له
 سالانى سى و چلى سه ده ي رابور دووا ، سه رده مانټك كه تازه ناميرى
 چاپ ديته كوردستان و تازه روظنامه بلاوده بيته وه ، كومه ليك غه زه ليات
 به ناوى «غه زه لياتى غه ريب» وه چاپ ده كات و بيته وهى كه س بيناسيت
 له زير نازناوى سوخته دا ناوبانگي ك له ناو مه لاكان و گولستانا سه كان و
 حافظ زوينه كاندا په يدا ده كات ، كه هر زوو سه ره لدانى مه وچى نه ده بياتى
 نوئى ، خوئى و شيعره كانى بير دونيا ده به نه وه و ده كه ويته په راويزه وه .
 هاجر دواى ته ركردنى شيعر واز له قه لاهم ده هينټت و ده بيته
 پياويكى ئاسايى ، به لام وهك هه موو مروغه ئاساييه كان شتټكى نا ئاسايى
 له پوچيدا ده ميټته وه ، ئه و شته سه يره ش برى تيه له هيزى عاشق بوون
 به بيده نگى . له ته مهنى په نجاو پټنج سالي دا دوور به دوور حه ز له
 به هاربانو ده كات كه زنيكى سپي كه لانه و سينه پر و شه رمنه . ئيواران
 له سه ريان له كاتى جي چا كردندا بو مي رده كه ي ، به يان يانيش له كاتى
 بازار كردندا ، مه لاي هاجر ، به هاربانو ده بينټت . مه لا له وانه يه كه به
 بيده نگ عاشق ده بن ، له جنسى ئه و پيا وانه يه كه ساله هاى سال
 ده سووتټت و ريگا نادات هيچ بوونه وه ري ك ناخى بخويټته وه ، له جنسى
 ئه و مروفانه يه كه ده توانن زور قايم ده رگاي پوچى خوئيان دابخه ن
 و نه هيلن هيچ بوونه وه ري ك له ناوه وه را ده رگا كه يان بشكيټټت . له و
 سه رده مه دا كه شاردنه وهى عه شق فه زيله ت و دان به خو دا گرتن له به رده م

فیتنه‌ی مه‌عشوقدا هیمایه بۆ ده‌سه‌لاتی پیاوه جوامیرره‌کان، مه‌لای
 هاجهر چ ئیراده‌یه‌ک له جه‌سته و شعوریدا هه‌یه ده‌یخاته کار تا ئه‌و
 خۆشه‌ویستییه ناوه‌خت و بیده‌نگه له دل‌ی خۆیدا بخنکینیت. ده‌گه‌پیته‌وه
 سه‌ر سازدانی سروته دینییه سه‌خته‌کان و خۆگریدانه‌وه‌یه‌کی شیتانه به
 میحرابه‌وه، به پۆژ هه‌ندیچار بۆ سازدانی جه‌سته‌ی خۆی و بۆ مراندنی
 خه‌یال به که‌وا و سه‌لته‌یه‌کی کۆنه‌وه، به ته‌شوپییه‌کی تیز و برپه‌نگیکی
 گه‌وره و چه‌قۆیه‌کی دهم پانه‌وه پووده‌کاته دهره‌وه‌ی شار، بۆ ئه‌وه‌ی له
 دره‌خته‌کان نایه‌تی قورشان هه‌لکه‌نیت و له‌سه‌ر به‌رده‌کان سزای خۆی
 بنوسیت و له‌شی خۆی له کاری بیهوده و بیثامانجا ماندووبکات. مه‌لا
 له‌و وه‌رزهدا خۆی تا ئه‌ندازه‌ی مردن سزاده‌دات، به‌لام هه‌ندیک چه‌شنه
 عشق هه‌یه گه‌ر پێگای سروشتیان به‌ره‌و مه‌عشوقه نه‌دۆزییه‌وه،
 پێگای ئه‌فسانه‌یی ده‌گرنه‌به‌ر، له ئیمان به‌هیزترن و له هیزری عه‌قل
 بالاترن، پوناکیان له سنووری جه‌سته‌ی ئیفسان تیده‌په‌پیت، شه‌به‌نگیک
 دروستده‌که‌ن و چوارده‌وری خۆیان به شه‌وقیک پوناکده‌که‌نه‌وه، که ئه‌و
 شه‌وقه هه‌ندیچار پوناکی به‌خته‌وه‌ری و هه‌ندیچاریش تیشکی ترسناکی
 غه‌م و کاره‌ساته. عه‌شقی مه‌لای هاجهر له‌و جووره عه‌شقه ده‌گمه‌نانه
 بوو که ده‌یتوانی له خاوه‌نه‌که‌ی جیاببیته‌وه و له دهره‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی
 ئه‌و بجولیته‌وه. شه‌ویک له کاتیکدا مه‌لای سوخته له په‌نجهره‌ی
 نهۆمی دووه‌می ماله‌که‌یه‌وه سه‌یری ئه‌ستیره‌ ده‌کات، گه‌نجیکی جوان
 دهرگای ژووره‌که‌ی ده‌کاته‌وه و به هیمنی ده‌سته‌دخاته سه‌ر شانی مه‌لاو
 ده‌لێت مه‌لا مه‌ترسه، من به‌شیکم له خۆت، من ئه‌و عه‌شقه‌ی تۆم
 که له پۆحی خۆتدا خنکاندوته و ده‌ته‌ویت بیکوژیت. دوا‌ی گفتوگۆیه‌کی
 فه‌لسه‌فی دوورودریژ، مه‌لا تیده‌گات، خۆشه‌ویستی ئه‌و بۆ ئه‌و نافرته
 سپیکه‌لانه شه‌رمه‌ه‌ چیتر له ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا نه‌ماوه، به‌لکو چۆته
 ئاستیکی دیکه‌ی وجود و بۆته‌ ملکه‌چی کۆمه‌لێک پێسا له دهره‌وه‌ی

توانای تیگه‌یشتنی ئه‌و. هه‌مان شه‌و له‌ كوچه‌ خامۆشه‌كاني شاردا
 دواي ئه‌و كوچه‌ ده‌كه‌وێت و بۆي ناگیرێته‌وه‌. مه‌خلوقێكي سه‌ركه‌شه‌ له‌
 مه‌یخانه‌ تاريكه‌كاني خه‌ياڵي مه‌لادا درسته‌بووه‌، بوونه‌وه‌ریكي خه‌ياڵیه‌ له‌
 خولیا تاريكه‌كان و ژوره‌ نه‌ینیه‌كاني وجودی ئه‌و پاریكردوه‌، مه‌خلوقێكه‌
 ده‌چێته‌ ئه‌و جیگایانه‌ی مه‌لا به‌ درژایی ژیانی لێیانترساوه‌. چه‌نده‌ها
 شه‌و مه‌لا به‌ په‌تیکی ئه‌ستوروه‌ وه‌ك ئه‌وه‌ی پاری گیاندارێكي ترسناك
 بكات، له‌ كوچه‌كاندا، له‌ گوزره‌ تاريكه‌كاندا، له‌ده‌وربه‌ری ماڵی
 به‌هاریانو، له‌ مه‌یخانه‌ چه‌په‌ك و له‌ كوچی قومارچییه‌كاني شه‌ودا به‌ دوو
 چاوی توپه‌ و ئیراده‌یه‌کی پۆلایینه‌وه‌ پاریده‌كات. چه‌نده‌ها جار ده‌یگریت
 و ده‌یه‌ستێته‌وه‌، چه‌نده‌ها جار به‌ عموده‌كاني شار و به‌ دره‌خته‌كان
 و به‌ كوڵه‌كه‌كاني بازاره‌وه‌ شه‌ته‌کی ده‌دات، به‌ گوپاڵی شوانێكي
 كیوی داركاریده‌كات، به‌ قامچی عه‌ره‌بانچییه‌كان ده‌یداته‌ به‌ر جه‌لده‌،
 وه‌ك ئازهلێكي یاخی په‌تیده‌كاتمه‌ مل و به‌دواي خۆیدا پاریده‌كیشیت.
 گهنجیكي به‌ره‌لایه‌ بیوچان غه‌زله‌لی شاعیره‌ كورد و عه‌ره‌ب و فارسه‌كان
 ده‌خوینێته‌وه‌، مه‌ست و بیئاگا له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌شقدای مه‌له‌ده‌كات. مه‌لا
 چه‌نده‌ ئازاری ده‌دات، هێنده‌ش بۆي ده‌گری. چه‌ند ده‌یه‌ستێته‌وه‌،
 هێنده‌ش چه‌ز به‌ ئازادکردنی ده‌كات. دواي هه‌موو گهنجیكي دوورودریژ،
 دواي هه‌موو مملانی و ژورانیکی كوشنده‌ی نیوان ئه‌و دوو بوونه‌وره‌،
 مه‌لا دۆراو و ده‌سته‌وه‌ستان كوژ و پیوه‌نده‌كاني ده‌كاتمه‌وه‌ و پییده‌لێت
 «بڕۆ... بڕۆ و مه‌یه‌ره‌وه‌». به‌لام شه‌ویك ئه‌و عه‌شقه‌ به‌ره‌لا و چاونه‌ترس
 و غه‌زله‌گۆیه‌ له‌گه‌ڵ به‌هاریانودا ده‌گه‌رێته‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌و ژنه‌ شه‌رمه‌ن و
 سه‌ركه‌دا كه‌ غه‌زله‌ عاشقانه‌كان مه‌ستییانكردوه‌ و به‌ كراسیكي شیفونی
 مۆره‌وه‌ خۆی داوته‌ ده‌ست ئه‌و كوچه‌ خه‌ياڵیه‌ی كه‌ به‌شیکه‌ له‌ مه‌لا
 و به‌شیکیش نییه‌ له‌و. مه‌لا باوه‌رناكات... به‌لام خۆیه‌تی، هه‌مان ئه‌و
 به‌هاریانه‌ سپی و ئه‌فسوناوییه‌یه‌ كه‌ به‌ به‌رچاوی مه‌لاوه‌ پووتده‌بیته‌وه‌

و له سهر ټاهنگی خویندنه وه په کی بیوچانی غزه لیا تدا له گه ل نیوه عاشقه که ی نه ودا ده خویت. خه وتنیک له سهر چی کړدی ته قلیدی ژن و پیاوی نه و سهر ده مه ناچیت که به نه ستم شه پوآل و دهر پیکانیان داده که نن و به جله وه خو یان دهن به سهر به کدا، به لکو جوړیکه له سیکسکردن که چه ندین ساعات ده خایه نیت، دوو مه خلوق پووتده بڼه وه و همرو نه و دوخه جنسیانه ناقیده که نه وه که له کتیبی کاماسو ترادا هیه. هر دووکیان دوو گیانله به ری خه یالین له دیوکی خه یالی ژاندا، خه وتنیکی خه یالی پیکه وه ده خه ون. له دوی نه و شه وه وه نه و دیمه نه ده یانجار دوو باره ده بیته وه. تا پوژیک مه لای هاجر، له کوچه و کولانه ته سک و توژاوییه کانداهاربانوی شهرمن به زگیکی نوئ و نیگایه کی تازه وه ده بینیت. بانوی دووگیان به نیگایه کی هیتد نااسایی سهیری مه لا ده کات، وهک نه وه ی ناگاداری نه و یاریه بیت که نیوه خه یالییه که ی خوی، شه وان له گه ل نیوه خه یالییه که ی مه لادا سازیده کات، که مه په کی نه فسوناوی و نه فسانه ییه که به ره مه که ی مندالیکی راسته قینه په که تیتستا به هاربانو له دووره وه «به لادانی عباکه ی و دهر خستنی زگی» نیشانی مه لای ده دات. کاتیک غزه لنوس له دایکده بیت، مه لا وهک شیت به دهوری مالی به هاربانودا ده سوړپته وه. حیکایه تی نه و کورپه یه ی دپریک غزه ل له سهر سنگی نوسراوه، هیتده ی تر مه لا له و جهریانه خه یالییه دلنیاده کاته وه که چند وه خته ژانی پرکړدوه. به لام نه و هیتد پر نهی تی و سه ختگیره تاسه ره مرگ که س هیچی لینا بیستیت. به هاربانو منداله که ی خوی ناوده نیت به همن، ناسر سه عیدی باوکیشی که فرمانبه ریکی سالداری په روه رده یه، بیته وه ی هه ست به هیچ شتیک بکات، کوره که ی ده گریته باوهش و گومانی له وه نیبه مندالیکی له گوشت و خوینی خوی له نامیز گرتووه. دوی له دایکبوونی به همن ناسر، مه لای هاجر له ده ست نه و نیوه شاعیر و غزه ل خوینه ی خوی پرگاری نابیت،

شه وگارانئىكى دورودريژ دئته وه ويژهى و غهزه لياتى ناوازه و عهشقنامهى دورودريژى بؤ دهخوينئته وه، مهلا دهخاته ژيئر گوشاريكى تونده وه تا غهزه لياته نويكانى بؤ توماربات و له ديوانيكدا بينوسئته وه، به لام مهلاى هاجه رتوره و بيزار له فهيزى ئه وه هموو عهشقه، بپارده دا تا مردن پئنوس نه گريئت به دهستيه وه. له حه سره تى ئه وه دؤخه تى خؤى و بؤ ئه وه تى هموو شتئىكى بپربچئته وه، منداله كانى هه لده گريئت و پوو له شاروچكه يه كى دور ده كهن، له ويى خؤى فرينده داته ناو زه رىاى بيئه مانى سياسته وه، كه باشترين جىگايه مرؤف دلئى خؤى تيابخنكئيتت. جهنگ بؤ كوردستان و شه پى بيوچان له گه ل كؤمؤنيسته كافره كاندا به جورىك هؤشيده بن، كاتئيك به ناگادئته وه ده بينئيت هم ته مه نى پؤيوه و هم ئه و نيوه عاشقه تى خؤشى پيركروه كه زه مانئيك په ريشان و ئاواره تى كرد. ئيدى پؤزگارئىكى دريژ ئه و گه نجه شاعير و غه زه لخواينه تى ناو پؤخى جيده هئليئت و ده روات و تا مردن به كتر نابينه وه.

له كؤتايى زستانى سالى ١٩٧٥ دا كاتئيك مهلاى هاجه ر له حه سره ت هه ره سى شوپش توشى نه خوشيه تى كوشنده ده بيت و به ناو توفان و لافودا به ره و ئيران ده بيه ن، ده يه ويئت حيكايه تى ئه و كوره خه يالييه له گه ل خؤيدا نه باته ژيئر گله وه. به دريژايى ريگا به دواى پئنوس و ده فته ريكدا ده گه رپئت، تا به ر له كوچ و مالاوايى چيرؤكى له دايكبونى غه زه لنوسمان بؤ بنوسئته وه. له پؤژئىكى تاريك و باراناويدا ئه وانه تى مهلاى نه خوشيان له دهسته به ره يه كدا هه لگرتوه، له كویره گونديكى سه رسنور لاده دن، نه خوشه كه ده به نه مائئيك و ده كه ونه گه پان به دواى پئنوس و ده فته ردا، دواى ماوه يه ك به چوار ده فته ر و كؤمه لئيك پئنوسه وه ده گه رپئنه وه. مهلاى سوخته له كاتئيكدا له نيوان زيان و مه رگدا جؤلانئيده كات، جاريك گوئ بؤ دهنگى بروسكه و بارانه كان

پادەدیریت و جاریکیش وەنەوزی مەرگ دەدات، لە ساتەوختیکی وا سەختدا، تین دەداتە ئیسکە پیر و ماندووەکانی خۆی، سەرنیکی گەرە دەخاتە ژێر دەستی و لە بەردەم چرایەکی بچکۆلەدا « کە وەک ژایانی ئەو بە ئاستەم نوزەی تێدایە » دەکەوێتە نوسینی نامەیهکی ترسناک و دریز بۆ کەسێک ھەرگیز نەیبینیووە و نایناسیت .

سەرەتاکانی جەعفەری مەغۆلی و حەسەن تۆفان

من «حەسەن تۆفان» لەگەڵ جەعفەری مەغۆلیدا پێکەووە لە شانە حیزببەکاندا گەرەبووین، ئەو پۆژەیی مامۆستا «شەبوۆیان» بانگیکردین و مژدەیی پێداین کە ھەردووکان بووینەتە ئەندامی گروپێک بۆ کوشتن و پاکسازی نەینسی، بەجووتە لە خۆشیاندا خەریکیبوو بەئلمان لێدەپروا. ئەگەر یادگاریبەکان خیانەتم لێنەکەن لە یادمە ئەو پۆژە مەغۆلی سەدجار لە من دڵخۆشتر و پووگەرمتەر بوو. کاتیەک لە بەردەم سمیلە قولاپی و نیگا وەحشیبەکانی مامۆستادا وەستا بووین، مەغۆلی کە کورتنەبنەیهکی، لێ ئەستووری، لووت پلێشاووە بوو، وەک بت، وەک سەربازێک ھەمانیکی گرنگ لە ھەرماندار وەرگرت، قیت خۆی پارگرتبوو. جامانە چلگنەکەیی لە ملیدابوو، بەشیوہیەک قنچ و بە نيزام دیاریبوو وەک مشکێک ھاتە بەر دیدەم لە قەوارەیی خۆی زیاتر ئاوساییت و بەدەر لە سروشتی خۆی لەسەر دووپیی چەقی بیت. بەجۆریک دڵشاد و سەرمەست بوو لام وابوو وادەزانیت بۆتە شاھی عەجەم. جەعفەری مەغۆلی بە خۆی دەگووت من بۆ پیاوکوشتن خولقاوم. ئەو پای وابوو وەرگرتنمان لە تاقمی ئیغتیالاتدا سەرھتای سەرکەوتنمان دەبیت بۆ پلەوپایە بەرزەکان. ئەوکاتیش وەک ئیستا بپروای وابوو ئەو کەسانەیی

له هونەری کوشتن و پاکردنەوه و پرسیافکردن نازانن تا دەتۆپن له خواری خواریهوهی هەر مه کهدا دەبن. من و ئەو وهک دوو کەس که هیچ بههرهیه کمان نهبوو، هیچمان لهو پۆشنفیکره لوسکانه نه دهچوو که به ناز و نوزی زۆرهوه دههاتنه ناو حیزب و زوودهبوونه هه موو شتیگ، له ده مانچه کمانان و بیده ماگی خۆمان زیاتر سه رمایه ی ترممان نه بوو به کاری بهینین، دوو سه رمایه ی به نرخیشبوون، که که م کهس به راست و دروستی قه دریان ده زانیت. من هه رده م گووتومه گه مژه یه کی ده مانچه به ده ست له م ولاته دا ده توانییت تا پله ی سه ره ک کۆماری بپروات، قسه که شم زۆربه ی کات راست ده رچووه. من و مه غۆلی هه ردوو کمان گه مژه بووین، به لام ده مانزانی چۆن کاسبی به بیعه قلی خۆمانه وه بکه ین. هه ردوو کمان له مامه له ی کارزۆله یه کی چکۆلانه وه له پیره پیاویک که بابی تا قمه کچیکی شوخی گه ره ک بوو، بووینه هاوپی... هه ر دوو گه نجبووین... هه ردوو بۆ سه یری کچه عه یاره کانی کابرا نه وه ک بۆ کرینی کارزۆله چوو بووین. که له یه کدی ئاشکرا بووین، وه ک دوو کهس که ده بنه خاوه نی یه ک نه ئینی، بووین به هاوپی. ناسینی ته وا وه تی من بۆ ئەو ده گه پتیه وه بۆ پۆزانی کارکردنمان له شانە ی ئیفتیالاتدا، که من به شانە ی کوشتنی نه ئینی وه رده گێرپایه سه ر کوردی و جه عفەری مه غۆلی به زمانه بازاری و عه قله ساده که ی خۆی ناویده نا «تیپی وه رزشی فککردن». ئەو کات هه ردوو کمان لای کادیتریکی ناسراوی حیزب قوتابی بووین که ناوه نه ئینییه که ی «سابیر فه له کزان» بوو. فه له کزان سه ر کرده یه کی خه باتی نه ئینی و سیاسیه کی وردی سألانی هه شتابوو، ئەو له و سه رده مانه دا بره وی به قوتابخانه یه کی تایبه تی خۆیدا که به رنامه یه کی هه مه گیر و فره دیوی هه بوو. ده بیئت بلیم یه کتیک بوو له باوکانی زه بپوزهنگی شوپشگێزانه ی ئەو ده م و عه یامه که به دید و بپوای من گه له ک تاریک بوو، که چی لای هاوپیکانی دیکه م پیر ژیان و

سهرشار له خوځی بوو. ښووکات قوتابخانه گه لیکي زوری کوشتن له ولاندا له نارادا بوون، به لام کس وهک ښو شتهکانی نه ده خسته قالبی عقل و تیږامان و بیرکردنه وه. فهله کزان پیاوړکی لاوازی چاویلکه له چاوی زور چرچ بوو، خوئی له ژیانیدا میړووله یه کی نه کوشتبوو، مریشکیکی سهر نه برپیوو، به لام به خوئی ده گووت تیوره سینی شوړش. ښووکات زور شتی لئ تینه ده گیشتم، به لام ښووه حالئی ده بووم که ده یگووت، ته واوی ښم ژیانه، ته واوی ښم دونیایه له سهر شتی که بنده که ناوی «بیده نگیه». ښووه له نیوان سیاسه تبارانی ښووه ده دا دوو پیگا له گوپئی بوو، پیگایه کیان من به نیجتیهادی خوځ ناومه نا قوتابخانه ی نابروبردن، چونکه جه وهری پروپاگنده ی سیاسیان له سهر نابروبردنی نه یاران به ندبوو. پیبازی دووه م که پیبازیکی ترسناکتر به لام به حورمه تتریوو، ناومنا بوو پیگای کپکوژان، ښوانه بوون نه یاره کانسی خویمان گه له ک بیده نگ و له هه لومه رجیکی ته مومزواوی ئالوزدا له نیوده برد، به جوړیک گه له ک پرسیار بیوه لام جیده ما و گه له ک گری بیکرانه وه و گه له ک نهینی بیشیکار. ښوان فهزایه کیان ده سازاند کوشتنه کان وهک جوړه ته لیسمنیک ده که وتنه وه که تیدا کس نه ده گیشته یه قین. من که خوځ به یه کییک له دروستکه رانی ښووه سهرده مه ده زانی، سالانی سهره تای په روه رده ی سیاسی خوځ له بنده ست فهله کزاندا برده سهر که یه کییک له پابه ره گوره کانسی سیاسه تی بیده نگي بوو. من و مه غولی پیکه وه کارمان بؤ ښووه کرد، له پاکر دنه وهی هندییک له فاشیسته کاندانا به شداریمانکرد، ژماره یه کی زور خائین و خوځروشی ولاتمان به سزای گه ل گه یاند. هندییک له نه یاره کانسی فهله کزانمان له حیزیدا بیسه روشوین کرد، چه ندان کادیری پارتی سیاسیه کانسی ترمان بؤ ښووه له ناویرد، هه موو شته کانیشمان به بیده نگیه کی بیوینه وه نه انجامده دا. فهله کزان ښووه هه موو ساله دوور و دریژهی خه بات، دوکانیکی به رگدرونی هه بوو،

وهك پۆحكی بیگوناہ خۆی به سەر مهكینه كه یدا ده نوشتانه وه و به چاوه كزه كانی به زهیی و سۆزی میوان و كپسار و پیبوارانی راده كیشا. به جۆرێك بیجورم و كه متین بوو، كه س خه یالی بۆ ئه وه نه ده چوو، بوونه وه رێکی وه ها لاواز بتوانیت له پشت ئه وه هه موو ئیشه ئالۆز و خوینینه وه بیته، وه ها پیه له و نه خۆش دیاریوو، مرۆف كه ده بیینی كسپه له هه ناوی ده هات و ده یگوت خودایه ئه مه چ مه خلو قیکی به ده بخت و بیچاره یه. له به رئه و پوخساره كه ساسه ی، له سه ختترین پۆز و ئالۆزترین سه رده میشدا، بیته وه ی تووشی هیه ج گرفتێك بیته، له چاوی سیخوره كانی ده ولته ون و به دور بیینی هه والگره كانی ده سه لات نه دۆزرایه وه. ده بیته بلیم ئه وه زه مانیش فه له كزان زۆر به مه غۆلی سه رسامبوو. جه عفه ری مه غۆلی شیوازیکی زۆر تاییه تی له كوشتندا هه بوو، زۆر له قوریانییه كان نزیکه ده بووه وه، قسه ی له گه لدا ده كردن، له گه لیاندا ده دوا، نوکته ی بۆ ده گێرانه وه ئه وسا ده سته راده كیشا و ده مانچه ی له پوودا به رزه ده كردنه وه و ده یكوشتن. هه میشه ده مانچه كه ی له گیرفانیدا هه لده گرت. ئه وه نه بیته تانیستاش كه سم نه بینیوه له گیرفانیدا ده مانچه هه لگرت. به هه ر بیانیویه ك بایه له نیچیره كه ی نزیکه ده وه و له نزیکه وه را فیشه كێکی ده نا به ناوکییه وه، كه ده كه وت و ده می بۆ هاوار كردن ده كرده وه، یه ك فیشه کی دیکه شی ده نا به مه لاشوویه وه. شیوازی مه غۆلی ته واو له شیوازی من جیاوازیوو كه له دووری پازده تا بیست مه تره وه، به ده سته کی به هیز و رێك و نه له رزه وه ته قه م له سنگی قوریانییه كان ده كرد. بیرم نایه ت هیه ج جارێك گولله ی من جگه له سینه ی كوژراوه كان جیگای دیکه ی پێكابیته، هه رگیز هه له م نه كرده. هونه ری كوشتن ئه وه نییه هه ر جیگایه کی نیچیره كه ت لیده ركه وت بیپێكیت، ئه وه ده سته خه تی پیاو كوژه كه م به هره وییغیره ته كانه. كوشتن بریتییه له وه ی سینه ی دوزمه كه ت

بپنکیٚت، سینه و هیچی دیکه . له شیوه‌ی من و مه‌غۆلی بترازیت، گه‌له‌ک شیوازیتر له بازاردا بوون، شبر له‌وانه‌بوو ته‌نیا ته‌قی له ناوچاوان ده‌کرد، ئه‌وانه‌ی له کۆتایی حه‌فتاکان و ناوه‌پاستی سالانی نه‌وه‌دا نیوچاوانیان پئیکرا، سه‌رجه‌میان به‌دهستی « شبر مسته‌فا » تیاچوون . به‌لام «ته‌قسیم» له سه‌روهه‌ بۆ خواره‌وه به‌هیلئیکی پاست کوزراوه‌کانی گولله‌باران ده‌کرد . «بیژنگ» که‌متر له په‌نجا فیشه‌کی به‌نیچیره‌کانییه‌وه نه‌ده‌نا، کوزراوه‌کانی دهستی ئه‌و وه‌ک بیژنگیکی کون کونیان لیده‌هات . ئه‌وانه‌ی له‌و بواره‌دا کارمانده‌کرد په‌نجا که‌سیک بووین، ئیثمان له‌ ناویردنی یه‌کدی و پا‌کردنه‌وه‌ی نه‌یاره‌ حیزیه‌کان و دوژمنه‌ نه‌ته‌وه‌بیه‌کانمان بوو . هر یه‌که‌مان له‌ پئگایه‌ک و له‌به‌رده‌ستی کادیریک و بۆ مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی کارمانده‌کرد . من و مه‌غۆلی زیاتر پئکه‌وه ئیشه‌کانمان ئه‌نجامده‌دا . ئه‌و به‌رده‌وام ده‌ستکیشیکی چه‌رمی گه‌وره‌ی ده‌کرده‌ دهستی و به‌ په‌نگ و پوخساریکی بیپه‌حمه‌وه قسه‌یده‌کرد . ده‌نگیکی ناسک و خۆشزه‌نگی هه‌بوو، ئه‌و ده‌نگه‌ خۆشه‌ی وایده‌کرد به‌قسه‌ بتوانیت زۆر له‌ نیچیره‌کانی نزیک بیته‌وه، که‌ گویت له‌و مۆسیقا هه‌من و شاردراره‌یه‌ی ده‌نگی ده‌گرت، گومانی خراپت نه‌ده‌ما و دلنیا‌ده‌بوو‌یته‌وه . به‌ هۆی ئه‌و سه‌روزمانه‌ شیرینه‌وه ده‌یتوانی زۆر له‌ قوربانییه‌کانی بچینه‌ پیشی . هه‌ندێجار که‌ بیده‌نگی ده‌کرد و ده‌که‌وتمه‌ نیگای، نه‌ده‌چوو‌ه عه‌قلم ئه‌و سه‌روفه‌ساله‌ ئاوساو و چاوه‌ ده‌رپه‌ریو و لچه‌ گرمۆلانه، ده‌نگیکی وه‌ها جادوو‌هه‌نیان لیه‌ه‌ستیت . هه‌رجاره‌ی یه‌کێکمان ته‌قی له‌ قوربانییه‌که‌ ده‌کرد . من ده‌ستوه‌شیتتر و خیراترین بکوژی ناو بکوژان بووم . هه‌نده‌ی که‌سی نیازم ده‌رده‌که‌وت، هه‌ر بمدیایه‌ سینه‌ی به‌رابه‌رم دیت، بیته‌وه‌ی کات به‌فیرپۆیده‌م له‌ چاو‌تروکانیکدا هه‌موو شتیکم ته‌واوده‌کرد . گه‌ر یاده‌وه‌ریم خیانه‌تم لینه‌کات، بیرم نییه‌ نیچیری خۆم راجله‌کاندبیت و خسته‌بیتمه‌ گومان و

دوودلییه وه . جارژک نه بووه بوارى بیرکردنه وهم پیداییت، گوناھترین شت نه وه یه نیچیره کت بتوانیت بیر له مردن بکاته وه . نه و ساته ی مرؤف تییدا ته قه ی کوشتن له یه کیک ده کات، له وه ناسه کورته دا نه سیاست، نه بق، نه تۆله نامینن، ته نیا شتیک که تۆ به نیچیره که ته وه گریده دات مردنه . گرنگرین شت لای من نه وه یه نیچیره که م بمریت و بوارى نه وه ی نه بیت بترسیت، به و فاسیله دریزه دا نه پوات که له نیتوان یه قینی مردن و مردن خویدا ده وه ستیت . مه غۆلى به پیچه وانه ی منه وه، جیاوازیه کی زۆرى له نیتوان پاره که و و پاری ئاده میزادا نه ده کرد . باوه پری وابوو چون که و هارپیکانى بۆ مردن بانگهیشتنده کات، مرؤفیش ده بیت به جوره خویندن و قاسپه یه کی تایه تی نیچیره کانی تا ناو بۆسه که پاکیشیت، نه وسا که ههردوولا دلنیا بوون، که ههردوولا زانیان که وتونه ناو گیزه لووکه یه که وه که سه ریکی سوراندنه وه ی به ده ستی بکوژ و سه ره کی دی به ده ستی کوژراوه یه ، ئیدی هر یه که یان پازی به قه ده ری خۆی، یاریه که به ره و کۆتایى پاده کیشیت . تا سالیک دواى پاره پینیش من هر نه ندامى نه و شانە ی پیاوکوشتنه بووم . پۆژیک لیستیکی دوورودریژ ناوی ئافره تیان بۆ ناردین که ده بایه یه ک یه ک بمانکوشتنايه . من له وه و به ر ژنم نه کوشتبوو، ئیواره یه ک منیان نارد بۆ کوشتنی ئافره تیکی شوخ که له گه ل میردیکی زۆر گه نجدا له مالیکی هه ژاردا ده ژیان . نه زمونی سالانى پيشوو له حیزیدا فییرکردبووم زۆر ده باره ی کوژراوه کان نه پرسم . نه وه نه بوو فنۆلم نه بیت، وه لئى نه زمون فییرکردم ناسینی نیچیره کان ئیش و نازاری زۆرى به دواوه وه یه . زانیاری زۆر واده کات ده ستت بله رزیت، نه توانیت دلنیا بیت و فیشه که کانیشت جوان نه پیکن . هه روا زانین و نه زانینی نه و زانیاریانه هیچ له کاره که ناگوریت، دواچار ده مزانی گه ر منیش نه یانکوژم، مه غۆلى یان تونچی یان فازیل قه ندیل ده یانکوژن . خه لکانیکمان هه بوون ده چوونه بنج و بناوانی حیکایه ته کان،

دەیانویست ھۆی کوشتەکان بزانن و بەھانەکانی بدۆزنەو و لە قەناعەتەو پیاوکوژین، ئەوانە زۆربەیان بە پێکەوتی سەیر و لە شەوی تەماویدا ژيانی خۆیان دانا و تیاچوون. گەر پوژتیک بویتە پیاوکوژ ھەولبەدە شتیکی ئەوتۆ دەربارەى نێچیر و قوربانییەکانت نەزانى، زانیاری زۆر دەربارەى مردووکان ئیشتەکە سەختتر و دەرنەجامەکان سامناکتر دەکات. ئەو پوژەى چووم بۆ کوشتنى ئەو خانمە شوخە، ھەموو گیانم دەلەرزى، وەک ئەو ھەى پێشتر لە ژياندا کەسم نەکوشتیبەت. ئیستاش لە بەرچاومە... پەخشىکی ناسک و بالابەرزىبوو، کە پێمخستە دەرگای ئەودى مایان خەریکبوو تەشتیک جلی شۆراوی بە تەنافىکی نایلۆندا ھەلەدەخست. جلیکی کوردی تەنکی لە بەردابوو، لە بنیدا ژیرکراسە پەشەکەیم وەک گۆل دەبینى. بە دریزایی ژيانم زۆر شیت و شەیدای ئافەت نەبووم، بەلام کوشتنى ژینى وەھاش لەگەڵ ھۆش و خەیاڵدا نەدەھاتەو. مندالیکى چکۆلانەم بینى لەسەر پێلەپەکی چکۆلانە قاپىکی خالى بەدەستەو بوو دەگریا. لەو کاتەدا دەمانچەکەم دەرهینا و دەستی خۆم درێژکرد، لە ئیستیکدا ھیندەى تریەى چرایەک بێت و نەبیت، ھیندەى لیدانى دلێک بێت و نەبیت، دوودلیبەک دایگرتم، بۆ یەکەمجار لە ژياندا ویستم دەمانچەکەم داگرم و فەرمانىکی حیزب جیبەجى نەکەم، لەوانەبوو نەیکوژم. بەلام لە بەدەختى من، مێردە گەنجەکەى لەو کاتەدا لە ژوورەو ھاتەدەری و منى بە دەمانچەکەو بینى. نیگای ترساوی ئەو پیاو، ئەو ھاوارە خنکاو ھى گەروى، ئەو پەشوکانە سەیرەى کەوتە سەر پوخسارى... وایانکرد لە چرکەپەکدا بیتیوانایى و لاوازی خۆم ئاشکراکەم و دەست بێم بە پەلەپیتکەکەدا و ئەو ژنە شوخە لە دلەو پێیکم. خویتەکەى تا دوور پزرا، گەرچى فاسیلەى دەمەتریک لەو دووریوم، بەلام وەک چەپۆکیکم لیدات و پالم پیوھنیت، سەرپام بوو خوین. ئافەتەکە کەوت و من پەشوکاو لە

جیگای خۆم له عەردا چە قیم. تا ئەو پۆژه پێکەوتی ئەو هەم نەکردبوو
 دڵۆپە خۆینێک بگاتە جەستەم. مەغۆلی بەردەوام خۆی خۆیناوی دەکرد،
 هەر کە سێکی بکوشتبایە، دەستەسپێکی لە خۆینە کەیدا نوقمەدە کرد و بۆ
 یادگار هەڵبەستە گرت. بەلام من هەردەم فاسیلە یەکی وام وەر دەگرت
 قوربانییەکان خۆینپۆزینم نەکن. عادەتم بوو خێرا شوینکارم جیبەهێلم و
 وەک با بفرم و وێلەم، هێند خێرا دەردەچووم پێیان دەگوتم تۆفان.
 وەلێ ئەو پۆژه وەک یەکیک سیحرم لێبکات، شتێک قاچم بگرت،
 ماو یەک لە شوینی خۆم نەجولام. سەدای فیشە کەکان بە چەشنێک
 گەورە بوون هەستم بە کاسییەک کرد، بۆنی باروتی گوللە کە ئەو
 حەوشە یە پێکردبوو. پیاو کە یەم بینی بە گریانەو بەرەو پووم دیت،
 بینیم لە سەر پێلە کە دەو سستیت و هاوار دەکات. من کە مە کە مە چوومە
 سەر تەرمی ژنە کە کە لە خۆیناوی خۆیدا گیانیدەدا. ئەو چاوە سەوزە
 گەورانە یەم بینی کە بێمانا و بێپرسیار سەیریان دەکردم. بە خۆینە کەو
 گەرامەو و لە بەردەرگا کە دا مەغۆلیم بینی پەلم رادە کیشیت و دە قیزینیت.
 ئەو دوا هەمین پۆژی ئیشکردنی من بوو لە گەڵ حیزیدا. هەر ئەو
 ئیوارە یە وازم لە هەموو شتێک هێنا و لە هەموو گەمە یە ک دەرچووم...
 دوا ی من مەغۆلی و تونچی و دانساز و حاجی کۆتەر تەواوی کارەکانی
 دییان جیبە جیکرد، لە ماو ی کە مەتر لە سالتیکدا ژمارە یەکی زۆر ژن و
 کچیان لەم سەرە و سەری ولاتدا کوشت. ئەو یە کە مین جیا بوونە وە ی
 من بوو لە جەغفەری مەغۆلی. دواتر سیاز دە سال مەغۆلیم نە بینییەو،
 کە بینیمەو و وام هەستکرد ئە گەرچی دونیا زۆر گۆراو، ئە گەرچی زەمین
 و زەمان سوورپێکی کوشندە و بازیکی عاجباتیان داو، بەلام ئەو وەکو
 خۆیەتی و نە گۆراو.

کیشەى خانمى شەمس لە گەل کچە مندالکارە کەیدا «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

«خانمى شەمس، خانمى شەمس... دەبیئت تیبیگەیت ئەم کچە خەیاڵى نییە، دەبیئت تیبیگەیت، من چەند پۆژە دەمەویت تیبیگەیتەم کە هەندیک زیندەوەر هەیه زۆر بچوکن، زۆر زۆر بچوکن بە چاوانیترین، دەمەویت تیبیگەیتەم هەندیک زیندەوەری دیکەش هەن زۆر گەورەن، بە هەستەوەرە ئاسایی و بیواناکانی ئیئە نادۆزینەو، دەمەویت تیبیگەیتەم پوووک هەیه دەتوانن مرۆف بخۆن، بەلێ دەتوانن مرۆف بخۆن، بەلام کیشەى ئەم کچەى تۆ ئەوێه کە خەیاڵى نییە. خانم گوپیگرە، من بە درێژایی هەفتەى پیشوو لە هەولێ ئەو دا بووم بەم خانمە بەسەلمیئەم کە هەندیک لە زیندەوەرەن بەبێ جووتبوون زاوریدەکەن، بەلێ بەبێ جووتبوون، خۆی گەورە هەرچییەکم کرد ئەم خانمە چکۆلانەیهى تۆ لەو تینەگەیشت زیندەوەرەکان چۆن دەتوانن بەبێ جووتبوون زاوریبکەن، یەعنى منى گەیانده حالەتیک هەندیک وشە بەکاربەیتەم کە جوان نییە پیاویکی وەک من لە بەردەم خانمیکى بەحورمەت و پاکیزى وەک ئەودا بیخاتە سەرزوبان، دواوێه ئیئە وانەى زۆر سەختەمان لە پیشە، گەر مەهناز خانى کچتان ئیستا لە زاورى هەندیک زیندەوەری دەریایی بچوک تینەگات، نازانم سەبەینى چۆن لە کۆتەندامى زاورى میشولە، سوپى خوینى تيمساح تیدەگات. چۆن دەتوانیت لە پەیکەرى ئیسكى ئەو بالەندانە تیبگات کە پەنجا ملیۆن سالی لە مەو بەر ژیاون... خانمى بەرێز بمبوره، بەلام شتەکان بەو جۆرەن... بەو جۆرەن».

چەند سالییک بەر لە و پۆژەى ماجیدی گول سولاف و دەرسیم تاهیر و بەهەن ناسر یەکەمین لاشە دەربەیتەن، ماموستا سەعید بايو، ماموستای

زینده وهرزانی به و جورده قسه‌ی بۆ خانمی شه‌مس کرد، که ژنی یه‌کئیک له پیاوه گه‌وره‌کان بوو. مامۆستایه‌ک بوو ته‌مه‌نی له‌سه‌رو په‌نجا ساله‌وه بوو. کابرا ئه‌و پۆژه به‌جۆرئیک ده‌ستپاچه و غه‌مگین ده‌ینواند، گه‌ر بتانددیبایه دلتان به‌حالی ده‌سووتا، به‌جۆرئیک به‌ده‌ست ئه‌و کچه جوانه‌ی خانمی شه‌مس‌وه گیرى خواردبوو مه‌پرسن. هه‌ر شتئیک په‌یوه‌ندی به‌زانی و فیربوون و بیرکردنه‌وه‌وه هه‌بایه، مه‌هناز سه‌ری لئده‌رنه‌ده‌کرد... کچئیک بوو بیۆینه له‌ جوانیدا، بیۆینه له‌ ته‌مه‌لیدا، بیۆینه له‌ بیده‌نگیشدا. که‌س نه‌یده‌زانی چۆن گه‌یشتوته پۆلى پئنجی ئاماده‌ی، هه‌ندئیک مامۆستا سویندیان بۆ خواردم تا ئه‌وکات خشته‌ی لئکدانى له‌به‌رنه‌بووه، هیچ شتئیکى له‌سه‌ر بیردۆزه‌کانى ئه‌ندازه نه‌زانیوه، له‌ زینده‌وه‌رزانییدا به‌ئسته‌م توانیوتی حوشتر له‌ گۆله‌باغ جیاباکاته‌وه.

خانمی شه‌مس به‌مه‌راقئیکى زۆره‌وه ته‌ماشای سه‌عید بایۆی ده‌کرد و نه‌یده‌زانی چی بلیت. خۆی رقی دنیاى له‌م مامۆستا ره‌زاگرانه‌بوو، به‌لام ئه‌مجاره هه‌ستیده‌کرد له‌سه‌ر هه‌قه، کچه‌که‌ی له‌ خۆگۆرپین و مه‌کیاجکردن و سه‌یرکردنى ته‌له‌فزیۆن به‌ولاوه هیچى تری نه‌ده‌زانی. خانمی شه‌مس که‌ له‌ ته‌نوره‌یه‌کی ره‌شى ته‌سکدا دانیشتبوو، ده‌ستی ده‌خسته‌سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌می و به‌ مامۆستای ده‌گوت «جا مامۆستا ئه‌وه ده‌بی‌ت چی بکه‌ین، عیلاجى چیه‌؟». سه‌عید بایۆ پالیده‌دا به‌ کورسییه‌که‌وه و ده‌یگوت «خانم من پئمگوتى مامۆستایه‌کی ده‌ویت فیرى خه‌یالى بکات. یه‌کئیک وابکات هه‌ستی بۆ ئه‌و شتانه‌ش هه‌بی‌ت که‌ له‌ به‌رده‌میدا پووناده‌ن، تیگه‌یشتنى بۆ ئه‌و شتانه‌ش هه‌بی‌ت که‌ مرۆف به‌جه‌سته و پۆحى خۆی تئیاندا ناژى. واته‌ مه‌رج نییه‌ مرۆف گول بئیت بۆ ئه‌وه‌ی تئبگات گول چۆن ده‌مرئیت... مه‌رج نییه‌ مرۆف زینده‌وه‌رئیکى ناو ئوقیانوس بئیت، بۆ ئه‌وه‌ی ژبانى ناو ده‌ریا تئبگات. خانم من زۆر

به پراستمه ده بيت بؤ مامؤستايه كى تاييه تى خيال بگريئن، كچه كه تان خيالى نيه». خانمى شه مس بيئه وهى تيبكات مامؤستا سه عيد باسى چى ده كات، گوتى «تؤ هيچ كه س ده ناسيت، مامؤستاي خيال بيت، چونكه نازانم من وانهى له و جورهم نه بيستوه». سه عيد بايو له كاتى ده ستردندا بؤ چاكهى به رده مى، كه ميگ قاپى كوليجه كانى جولاند و سه يريكى سر نه ژنؤ سپيه كانى شه مسى كرد و به ناره حه تيبه وه گوتى «هر كه س كه له دايكده بيت به شى خوى خيالى هه يه، له پراستيدا من له ناچاريدا وا ده ليم، من پاره له ئيوه وهرده گرم، به لام كچه كه هيچ فيرنا بيت... هر قوتابيه ك من وانه م دايتى، ده سته تال نه گه پراوه ته وه، خوا شاهيده پيرار بيست و سئ قوتابيم چوونه كوليجى پزىشكى. ناخر خانم له سه ر ناو و ناويانگى من قورسه گه ر خانمى مه ناز، ئه م كچه پاكيزه ي ئيوه دهرنه چيت و له زنده وه رزانيدا بگه ريته وه، بؤ من گران ته واوده بيت، ئيوه خيزانتيكى ناسراون، هر شتيك له م مالهى ئيوه دا پرويدات ده چيته دهرى، خه لك هه موو ده لئن نه ها سه عيد بايو ساليك هاتوچوى مالى سه يفه دين ماروى كرد، ساليك له گه ل شه مس و مه نازى كچيدا له ژوره وه بوون و دهرىش نه چوو... نه وكات چؤن شته كان ته فسيرده كه ن؟ ها چؤن؟... خانمى به ريز، من هيچ كه سيگم نه ديوه وه ك مه نازى خانى كچتان بيخه يال بيت، من مه منونى ئه م هه موو چا و كوليجه خووشانهى ده ستى توم، به لام به كه سه ره وه پيتده ليم، گه ر وا بروات ناتوانم بييمه وه بؤ ئيره، چونكه هاتن و نه هاتنم سوودى نيه، من پاره ي خوڤايسى بؤ له تؤ بستينم... ها بؤ ليتى بستينم؟».

خانمى شه مس كه ميگ له دوا پرسته كانى مامؤستا ترسابوو، له دواى ئه وهى ميرده كه ي بووبوو به فرمانبه ريكى بالا و متمانه ي سه روك و كاديره گه وره كانى حيزبى به ده سته يتابوو، ده وله مه ندييه كى كوتوپر پوى

تیکردبوون، دهرسا مندالہ که ی دهرنه چیت و ژنه ناسیاوه کانی دهوریه ری بلین ته ماشاکه دلئی نه هات مامؤستایه کی باش بؤ که که ی بگریت. له شتی وا زاره ترهک ده بوو، ده بایه هر شتیک دهرکت بیكات تا که س قسه ی وای به زاردا نه یهت. که که ی له هموو وانه کاندایه خرابوو، به رزترین پله یهک به دهستی هیتا بییت له کوردیدا بوو که جاریک له جاره کان په ناجوسئی وه رگرتبوو، له وه بترازیت له دهرسئی تردا دهرنه چوو بوو. ده بایه ئیستا له سئی زانکو بایه. نه که رچی شه مس و باوکی هموو شتیکیان بؤ دابینکردبوو، ژورری خوی هم بوو، بالکونی خوی هم بوو، هاوپی که کانی ده یانتوانی هاتوچوی بکن، ده ستگیرانداربوو، ده یتوانی له ئسولدا بچیته دهری، گوئی له گورانییه کانی سیمون و بولند ئارسوی ده گرت... به لام له قوتابخانه دهرنه ده چوو. نه وه یه که مجاریوو بیستیت یه کیک بلیت «که که تان خه یالی نیه». سه یه دین ماروی میدری «که له ته شتیک به زی پوکراو ده چوو» به رده وام به پویکی دریژه وه به سه ریکی پووتاوه ی زله وه، به ورگیکی هه لپژاوه وه به ماله که دا ده سوپاوه وه و ده یگوت «نه م که میشکی نیه... پاره ی تیا سه رف مه که... می شک به پاره ناکردیت». ئیستا شه مسی به سه زمان نه یه زانی جیاوازی نیوان نه و دووانه چیه، که مرؤف میشکی نه بییت له گه ل نه وه ی مرؤف خه یالی نه بییت. له دلئی خویدا تا نه ندازه یهک قسه که ی مامؤستا سه عید بایوی پیراستتر بوو، که که میشکی هم بوو، به شی خوی شه یان بوو، که بیویستبایه تا بپی بیشه رمی عیاریوو، گومانی نه وه شی هم بوو هه تا له پشت ده ستگیرانه که یه وه، شتیک کی که می له گه ل که سئی تردا هه بییت، وهک نه وه ی دلئی به یه کیک تریشه وه بییت، به لام کی... نه یه زانی. به گشتی جیاوازیه کی نه بوو له گه ل کچانی ته مه نی خویدا. گرنگترین شتیش بؤ شه مس نه وه بوو قسه ی نه یه ته سه ر. که گووتیان مامؤستا سه عیدی بایؤلژی له هموو که س باشتره، بی بیرکردنه وه، پیراییدا بانگیکات

و تکای لیبکات وانہی تایبہ تی پیدلئتہ وہ . بہ لام ئیستا بؤ یہ کہ مجار له
 ژیانیدا ناچاره بہ دواى مامؤستایه کدا بگه پڑت بؤ خه یال . «مامؤستای
 خه یال» پوژیک له پوژان شتی وه های نه بیستبوو . که سه عید بایؤ پوؤی ،
 شمس خان چوه ژوره که ی خوی ، سه ری خسته ناو هه ردوو دهستی
 و دهستی کرد به گریان ، هیچ شتیک له وه ناخؤشتر نییه له گه ل پیاویکی
 ناشیرینی وه که سه یفهدین مارؤدا بڑیت و منداله کانیشته ته مه ل بن . له گه ل
 تپه پینی عومر و به سه رچوونی پوژگاردا به ناشیرینی سه یفه راهاتبوو ،
 دلئ خوی به وه خؤشکردبوو که نه اندامیکی به رزی حیزیه ، به لام به وه
 پانه ده هات که که ی نه بیته هیچ . هیچ شتیک له دونیادا له وه خراپتر
 نییه ، منداله که ت له قوتابخانه دهر نه چیت ، هیچ شتیک . هه موو جاریک
 وای به ژنهکانی هاوړی گوتبوو . چه زیده کرد که که ی به هه قی خوی
 بچیته زانکو ، هه ر کؤلیژیک بیت گرنه نییه ، گرنه نه وه یه به هه قی
 خوی بچیته زانکو .

نه و ئیواره یه که سه یفهدین گه پاره وه ، گه رده لولو لیکسی گه وه
 چاوه روانیده کرد ، کابرا هیشتا خؤشی له وه نه بینیبوو که بؤته به رپرسیکی
 به رزی حیزب که چی پوژ دواى پوژ ژیانى تالتر ده بوو . نه وه چ جوره
 به دبه ختیبه که مرؤف توشیدیت ، هه ر کات خوی ناماده ده کات له زهت له
 شتیک بینیت ، سه رکه وتنیک تامبکات ، شتیک پروده دات ، ته واوی تام
 و خؤشی ژیانى لیتیکده دات . نه و ئیواره یه هیتد نه بوو پیخستبووه
 هه وحشی مال ، خانمی شمس به پیوه هه موو قسهکانی سه عید بایؤی
 بؤ گتپاره وه . سه یفهدین له سه ر نه م په فتاره ، سه دجار له گه ل شه مسدا
 به شه راهاتبوو ، هیتده ی له دهرگاوه دهرده که وت ، ژنه که ی راسته و راست
 بیته وه ی بواری هه ناسه دانی بدات ، دهردی دونیای به سه ردا دهر پشت .
 سه یفهدین هه ندیجار توپه ده بوو ، هه ندیجار پیده که نی ، هه ندیجار ده گریا ،
 هه ندیجار بیده نگ سه یریده کرد و هیچی نه ده گووت . کیشه ی مامؤستای

خه‌یال شتیکی تازه‌بوو، پیشتر کیشه‌گه‌لی له‌و جورهی نه‌بیستبوو، له‌میژیوو مه‌سه‌له‌ی په‌روه‌رده‌ی منداله‌کانی بۆ خانم جیه‌یشتبوو، به‌لام خانم ده‌یگوت هه‌ر ئیستا ده‌بیت مامۆستایه‌کی خه‌یال بدۆزینه‌وه... هه‌ر ئیستا.

دوای شه‌ویکی پر ده‌نگه‌ده‌نگ و توپه‌یسی، مارۆ دره‌نگ وه‌ختیک ته‌له‌فونی بۆ «سه‌رکه‌وت نه‌زمی» کرد و تکای لیکرد مامۆستایه‌کی بۆ بدۆزیته‌وه خه‌یالی کچه‌که‌ی به‌هیزیکات. که زه‌نگی ته‌له‌فونه‌که لای سه‌رکه‌وت نه‌زمی لییدا، ئه‌و له ژۆر جیگاوه، به‌ده‌ستووری مه‌راجا هیندییه‌کان خاوییه‌کی گه‌وره‌ی له‌سه‌ریه‌وه ئالاندبوو و سه‌یری فلیمیکی فیدیۆی عه‌ره‌بی ده‌کرد. سه‌رکه‌وت ئیشیکی دیاریکراوی نه‌بوو، کاسبیکی گه‌رۆک بوو، هه‌موو شتیکی ده‌کرد. گه‌ر بۆ ئوتومبیلی مۆدیل بالآ بگه‌رپایتایه‌ بۆی په‌یداده‌کردی، گه‌ر که‌له‌شیری شامیت داواکردبایه په‌یدایده‌کرد، وه‌ستای به‌لۆعه‌ت بویستبایه له‌چاند سه‌عانیکا بۆی ده‌ناردی، گه‌ر پیتشت بگوتبایه بۆ مامۆستایه‌کی باشی فیزیایه‌کی نه‌ده‌خستی. هه‌موو ژيانی له‌بازاردا بردبووه سه‌ر، به‌لام پیشتر شتیکی به‌ناوی مامۆستای خه‌یاله‌وه نه‌بیستبوو، به‌لام نه‌یده‌ویست به‌نه‌زان ده‌رچیت، مه‌به‌ستیشی بوو خۆی لای تازه به‌رپرسیک شیرینبکات که دلنایبوو دره‌نگ یان زوو ئیشی تیده‌که‌ویت. بیئه‌وه‌ی خۆی تیکبdat گووتی «ئاسانه مامۆستا گیان، زۆر ئاسانه سه‌به‌ی مامۆستایه‌کی خه‌یال په‌یداده‌که‌ین». گه‌ر سه‌رکه‌وت نه‌زمی وای نه‌گوتبایه، له‌وانه‌بوو شته‌کان به‌جۆریکی تر برۆن، له‌وانه‌بوو کۆی ئه‌م چیرۆکه‌ ریگا و په‌وتیکی دی بگرتیه‌به‌ر. به‌لام سه‌رکه‌وت بیئه‌وه‌ی بزانیت مامۆستای خه‌یال چیه‌، گفتی به‌سه‌یفه‌دین مارۆدا و له‌گه‌ل ئه‌و گفته‌شدا یه‌که‌مین گه‌مه‌ی شیتانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ی ئیمه‌ ده‌ستی پیکرد.

دووانە یەکی نە یار و خە یالی «لە دایکبوونی تریفە یابە حری لە کۆتایی سالانی شەستدا»

پۆتیک لە پۆژان جەوهر زاهیر یابە حری برای تریفە زاهیر، بریاریدا بیئەوێ عەقل و لەشی بە کاربەینیت، ببیتە ملیۆنێر. واتە بیئەوێ نە عەقڵی بە راستی بخاتە کار و نە دەست و بازوو بوەشینیت، ژیانیکێ نۆر خۆش بزێ، ببیتە خاوەنی هەموو شتیک، جوانترین ماشینی هەبیت، کۆشکی گەورە دروستبکات، زیباترین ژن بەینیت، گرانترین پۆشاکێ دونیا ببۆشینیت، لە خۆشترین نوسینگەدا دەوامبکات. دەبیت بلایم بەر لە پاپەڕینی سالی ۱۹۹۱ کەس نەیدەتوانی خەونی وەها ببینیت، ئادەمیەکی لە ولات و مەملەکەتی ئێمەدا نەبوو جورئەتی هەبیت جورە بریاریکێ وەها بدات، بەلام لەگەڵ هەلئەتانی خۆری هەمیشە درەوشاوی ئازادیدا، ولاتی ئێمە پرپوو لەو جورە پیاوانە دەیانتوانی بیئەوێ عەقڵی خۆیان بخەنە کار، بیئەوێ بە راستی ئیشبکەن و ماندوو بین هەموو خەونەکانی خۆیان بەیننەدی. جەوهر لەگەڵ تریفە زاهیردا دووانە نەبوون، بەلام وەک دووانە بە دنیا ناسیندەران. کەس تا ئیستا چیرۆکی راستەقینە ی لە دایکبوونی تریفە ی ساغ نەکردۆتەو، پێشموایە ئەو حیکایەتە بەرپادەیک ئالۆز و تەلیسماوی و بیئەفسیرە، پوونکردنەوێ نەشیاو و ئەستەمە، ئەو دراوانەش کە ئیستا لە بەردەستی ئێمەدان بواری دۆزینەوێ و درکاندنی راستیمان پێنادەن. هیند هەیه لە سالی ۱۹۶۸ دا چەند هەفتەیک دوی کۆدیتای ۱۷ ی گەلاویژ، لە گەرەکیکی کۆن و دارپوخاودا، لە شەویکی پر میشولە و لە ژیر پانکەیکەکی ژەنگاويدا، لە سەر جیگایەکی نوقم لە ژان و عارەقدا، فەوزیە خانی ژنی زاهیر ئاغای یا بەحری، جەوهر ئاغای یا

به حرى هيتايه دونياوه . هه موو دونيا دهيزانى فهوزيه خان كه ژنيكى به پريز و به حورمه تى نه وه زادى ياسه ميه كان بوو، دواى پينج سال شوو كردن بيوه چه و بيمندال مابووه وه، له و پينج ساله دا فهوزيه خان هه رچيه كى كړدبوو، خودا به مندالايك ناسووده و به پشتيک خوشنوودى نه كړدبوو. تا له دواى سيته مين سالى شوو كړدنييه وه، خوئ وهك دره ختيكى بيهر و مه خلوقيكى بيخير و بيوه چاغ ده بينى. وهك هه موو نه و ژنانه ي مندالانيان ناييت، غم به جوړيک دايگرتبوو، بينينى هه موو كوړپه يهك و دره كه وتنى هه موو مندالايك دلى له پيشه وه راده چله كاند. واى ليها ت مندالبون بوو به گوره ترين خيال و خولياى نه و ژنه چاك و داوينپاكه . كه فهوزيه ياسه مى زگى پرپوو، خه يالايكى گوره ده بوو به واقع و خه ونيكى بيكووتا ده بوو به راست. به لام كيشه كه تهنيا غمه گوره و بيسنووره كانى خانمى ياسه مى نه بوو، به لكو گرفتى گوره ي خيزانى يابه حرى، نه و ثيره يى و حه سووديه گوره يه بوو كه له مندالييه وه له نيوان زاهيرى يابه حرى و سه ميره يابه حرى خوشكيدا به رقه رار بوو. خوشكه كه له مندالييه وه ثيره ييه كى زورى به برا نازداره كه ي ده برد. سه ميره له و ژنانه نه بوو ناسان ته تسليمى قه ده رى ژنانه ي خوئ بييت و به و ناز و فه زله رازبييت كه نيزانى خيزانى يابه حرى له دير زمانه وه هه يانبوو. نه وه جهنگيكى سه سه ختى له نيوان زاهير و خوشكه كه يدا هه لگيرساند، كه دريزكراوه ي كومه ليك جهنگى ديږينه ي ديكه بوو له نيوان نير و ميكانى تا يه فه ي يابه حريدا. كينه ي قوول و گوره ي زاهير بو خوشكه كه ي واى كرد سويند بضوات هه رگيز نه يدا به شوو و نه هيليت پوژيک له پوژان به وه چه ي خوئ شاد بييت و مندالى خوئ بگريته باوه ش. له سالى ١٩٦٢ هه زاهيرى يابه حرى هه موو خوازبيتيكه رانى سه ميره ي به جوړيکى شيتانه و بيږه حمانه په تنده كرده وه. سه ميره له و ماويه دا له ريگاي نوشته نوسه كانه وه، به نهينى دوعاى دنوسى و

سبحریده‌کرد، تا خودا وه‌چاخنی زاهیر یا به‌حری برای کو‌پربکاته‌وه و هرگیز به منداآ و نه‌وهی خوئی شادنه‌بیٚت. ژیانی ئه‌و پینج ساله‌ی یا به‌حریه‌کان جه‌ه‌نه‌م بوو. سه‌میره که کچیکی شه‌پانی و در بوو، چه‌ندین جار جه‌نگی ئاگرین و دۆزه‌خناسای دژ به‌و خانمه‌ نازدار و به‌حورمه‌ته به‌ریاکرد که به‌ بیده‌نگی باری دیق و مه‌راقی ژیانی له‌ ناو یا به‌حریه‌کاندا پاده‌کیتشا. کاتیک سه‌میره یا به‌حری حیکایه‌تی زگپربوونی فه‌وزیه‌ خانی یاسه‌می بیست، وه‌ختبوو شیٚت بیٚت. شه‌وگارانیکی دریز خه‌وی لیٚنه‌که‌وت. ئیره‌یی وایکرد شه‌و و پوژ بیر له‌وه بکاته‌وه چوئن ئه‌ویش منداآلیکی بیٚت، چی بکات بو ئه‌وه‌ی دریزه به‌ وه‌چاغی خوئی بدات تا له‌ مولک و مائی یا به‌حریه‌کاندا مافی نه‌خوریت. ده‌یان شه‌و له‌ خه‌یال و خولیای دروستکردنی وه‌چه‌یه‌کدا بوو که زاهیری برا و جه‌لاد له‌وی حه‌رامکردبوو. که‌س به‌دروستی نازانیت له‌و ماوه‌یه‌دا چی پوویدا، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ی کوٚتایی هاوین که فه‌وزیه‌ خان که‌وته‌سه‌ر ژان تا جه‌وه‌ر ئاغای یا به‌حری له‌ دایک‌بیٚت، هه‌مان شه‌و له‌ هه‌مان سه‌عاتدا سه‌میره یا به‌حریش که‌وته‌سه‌ر ژانیکی توند. به‌دریزایی ئه‌و ماوه‌یه‌ که فه‌وزیه‌ دووگیان بوو هیچ که‌س هیچ ئاماژه‌یه‌کی نااسایی له‌ سه‌میره نه‌بینیوو. ئه‌و شه‌وه‌ی سه‌میره که‌وته‌سه‌ر ژان، هه‌موو پئیانونابوو ئه‌وه‌ش به‌زمیکی دیکه و نمایشیکی دیکه‌ی به‌ده له‌ به‌زم و نواندنه‌ شه‌یتانی و شه‌پانیه‌کانی ئه‌و. که‌ دکتوریان هینایه‌ سه‌ری، پزیشکیکی میسری زیره‌ک و ورده‌کار بوو، له‌ میژبوو له‌و شارهدا ده‌ژیا. پاش پشکنینیکی ورد گه‌یشته‌ ده‌ره‌نجامیکی سه‌یر، سه‌میره هیشتا کچ بوو، په‌رده‌یه‌کی پاکیز و ساغ و سه‌لامه‌ت و جوانیشی هه‌بوو، به‌لام زگیشی پریوو...

دیاره‌ خو‌شبه‌ختیه‌کانی ئینسان هه‌میشه‌ هاوړتی به‌دبه‌ختی و لکه‌ی په‌شی غه‌م و په‌ژارن، زاهیری یا به‌حری که‌ سه‌ر له‌ ئیواره‌ خه‌ریکبوو له‌ خو‌شیدا ده‌فړی، خوئی به‌ خو‌شبه‌ختترین که‌سی دونیا ده‌زانی، دوی

ساله‌های سال سهر و ناٹومیدی چاوه‌پروانی نه‌وه بوو وه‌چه‌یه‌کی تازه بو یا به‌حریبه‌کان بیته دونیاوه، هه‌والی زگپرپوونی خوشکه پاکیز و به‌دنیاز و به‌خپله‌که‌ی خستییه به‌حرکی گه‌وره‌ی بیقه‌رارییه‌وه . پاسته زاهیر ناغا بیرری نه‌ده‌هات پوژتیک له پوژان خوشکه‌که‌ی خو‌شویستییت، به‌لام نه‌شیده‌ویست به‌و جوړه کوتایی به ژبانی به‌نییت. نه‌وه شهرم و شوریه‌یه‌کی وه‌هابوو گالته‌ی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرا، عه‌ییه‌یه‌ک بوو لکه‌یه‌کی وه‌های ده‌نا به میژووی یا به‌حریبه‌کانه‌وه تا دنیا دونیا‌یه له بیرنه‌چپته‌وه، بویه هه‌رچییه‌کی کردوه ده‌بایه خیرا نه‌وه ده‌رگایه دابخات و نه‌وه شهرمه داپوشیت. زاهیر ناغا به پاره‌ی نه‌وه زه‌مانه بره دراویکی خه‌یالی به‌خشی به دکتوره میسرپییه‌که تا به‌نه‌نیی سهرپه‌رشتی مندالبوونی خوشکه‌که‌ی و ژنه‌که‌شی بکات و نه‌نییه‌که‌ش تا قیامت هه‌لگریت و له‌گه‌ل خویدا بیباته گوره‌وه . به‌و جوړه فه‌وزیه یاسه‌می و سه‌میره یا به‌حری له دوو ژوردا له تهنیشت یه‌که‌وه، له گه‌رمای هاونی سالی ۱۹۶۸ دا، له ژیر دوو پانکه‌ی گه‌وره‌دا، له یه‌ک ساتدا دوو مندالیان بوو، یه‌کیکیان جه‌وه‌ر زاهیر بوو، نه‌وی تریان تریفه زاهیر. دوو مه‌خلوق وه‌ک دووانه به دنیا ناسینران، وه‌ک کچ و کوریک له مندالدانی فه‌وزیه یاسه‌میدا سازابن، هه‌ردوکیان به ناوی فه‌وزیه و زاهیر یا به‌حریبه‌وه شوناسیان بو دهره‌ات، به‌لام دوو بوونه‌وه‌ریبون له هه‌موو شتیکیا جیاواز. یه‌کیکیان به‌ره‌می حقیقت بوو نه‌وی دیان به‌ره‌می خه‌یال، جه‌وه‌ر که له دایکبوو سهری بو سه‌ره‌وه بوو، تریفه که هاته دونیاوه سهری بو خواره‌وه بوو. جه‌وه‌ر له‌گه‌ل له‌دایکبوونیدا ده‌ستیکرد به گریان، به‌لام تریفه پیکه‌نی. جه‌وه‌ر سپی بوو، تریفه نه‌سه‌م‌ر و توکن. جه‌وه‌ر چاوی کال بوو، نه‌وه چاوانی قه‌ترانی. له‌وشه‌وه‌وه تا پوژی مردنی، سه‌میره یا به‌حری له ژوریکه‌ی نه‌ومی دووی مالی زاهیر یا به‌حریدا دیلبوو. سی سالی یه‌که‌م زاهیر ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر داخست نه‌با

ههلبیت، بهلام له سالی چوارهمدا فهوزیهی دلچاک و میهرهبان، دوی چهند پوژتیک گریان میرده سهسهخت و بهدنیادهکهی رازیکرد، دهراگی ژووری خوشکهکهی بکاتهوه و نازادیبکات. سن سال بوو فهوزیه یاسه می سهمیرهی نهبینیوو، سن سال بوو پیی نهخستبووه نهومی سهروه. دوی نهو ماوه دوورودیژه کاتیک زاهیری یابهحری دهراکهی کردهوه و فهوزیهی برده بهردهم سهمیرهی خوشکی. فهوزیه له بری سهمیرهی جاران، بوونهوهریکی پیر و تیکشکاری بینی که هیچی له و ژنه در و دهمهراشهی رابوردوو نهدهچوو، بهلکو ئافرهتیک زلیل بوو له سیبهری شتهکان و له بونی ئادهمییهکان دهترسا. لهو سن سالدها سهمیره یابهحری زور شتی بیرچوو بووهوه، ترستیکی ناوهکی و بیپهی له ناخیدا سهوزبوووو نهیدههیشت لهو ژوره بیتهدهری. له ماوهی نهو چواره سالهی دوایدا، بهر لهوهی سهمیره یابهحری له ئیوارهیهکی فینک و خهیا لاری بههارداه بیتهنگی بمریت، فهوزیه یاسه می، له ههمان ژوردا وهک خوشکتیکی دلسوژ و له خوژوردوو خزمهتیکرد. سهمیره ههموو نهو تهمنه، نیمچه شیت و نیمچه ئیفلیج له دونیایهکی پر له شیوه و نیگار و پهنگی خهیا لیدا دهژیا. لهو کاتهوهی تریفهی بوویوو، لهگه ل کومه لیک پوخله بری سهیردا دهژیا که تهنیا خوئی دهبینین.

فهوزیه خانی یاسه می خوئی نهو تهفسیرهی سهبارت به له دایکبوونی تریفه له زاری سهمیره یابهحریهوه بو گواستینهوه. تهفسیریک پیدهچیت خانمی یاسه می زور بری پیبوویت. لهو ماوهیهدا سهمیره یابهحری له ساتهکانی هوش و له چرکهکانی گه رمبوونی سوژی هاودهردی و خوشکایهتیدا، بهردهوام فهوزیهی دلنیا کردبووهوه که نهو لهگه ل هیچ پیاو یکدا نهخهوتوو تا مندالی راستهقینهی بییت، بهلکو ئیرهیی وایکرده پردیک لهگه ل بوونهوهره خهیا لیهکاندا دروستبکات، شهوانه

له گه ل چه ندین پیاوی خه یالکردا بخوئیت تا گهر به خه یالیش بووه مندالیکی بییت. سه میره به جوریکی هینده چر و به ناره زووییه کی هیند گهرم خولیا ی مندالبون دهکات، له ناکاو «بیئوهی هیچ که س بزانییت چوئن» ئو خولیا و خواسته ده بییت به حقیقت. وهک فهوزیه ده لییت تریفه یابه حری له فووی بوونه وهره خه یالییه کان دروستبوو بوو. به ره می ناره زووییه کی خه یالی بوو که به پنگایه ک له پنگاکان توانیووی بیته راست. دیاره وهک همیشه که سانتیک هه ن باوهر به م چیرۆکه ناکه ن. گهرچی چه ندین سه دهیه ته اووی به شهریه ت باوهر پی به له دایکبوونی مه سیح له فوویه کی خه یالییه وه کرده. به لام من ده لیم، بۆ میلله تیکی وهک ئیمه که سه دان ساله نه نیا له خه ون و خه یالدا ده ژین، هیواکانان ته نیا به خه یال دینه دی، تیگه یشتن له جوهره حیکایه تیکی وا ئاسان و ساده یه. من خوم کیشیه کی راسته قینه م له قه بوولکردنی حیکایه تی له دایکبوونی تریفه یابه حریدا نییه، زورجار گهر مرؤف توند و له دلوه ئومید بکات، چند ئاواته کانی نه فسانه یی و هیواکانی خورافی ده رکه ون، شتی ناناسایی و هیزی نه فسونساز دینه مه یدان ئو ئومیدانه ی بۆ ده هیننه دی. پیکه وتوو له گهرمای هاویندا سه رم بۆ ئاسمان به رزکردۆته وه و داوای بارانیکم کرده، بینیمه له ناکاو هه وا تیچوووه و که ش گۆراوه و هه وری سه نگین به خو یان و دلۆپه بارانی قورسه وه ده رکه وتوون و له چند سانتیکدا دونیا بۆته توفان و په هیله ... پیکه وتوو له دلوه هه زبکه م مرؤفیک ببینم، دوا ی ته مه نایه کی قوول، له ناکاو له گوشه ی شه قامیکدا، له سه رسوچی کوچه یه کدا ده رکه وتوووه و باوه شم پیداکرده و ئاواته که م هاتۆته دی. من ده لیم کیشیه ی مرؤفه کان هه ندیجار نه وه یه ئاواتی قوول... زور قوولیان نه ماوه، ئاواتیک هیند له قوولایی ناخه وه بیته ده ری، دونیا ناچار بکات گوپی لیبگریت. هه رکات مرؤف ئومید و هیواکانی له ناخی ناخه وه هاتنه ده ری، هیزیکی ئه وتۆ نه فسوناوی

ودرده گرن، ده توانن سنوورى ياسا فيزيكيه كان و له مپه ره گه وره كان
 بپن. ئوميد تاكه شتيكه ده توانيت مه ترياله ره قه كان بشكيتيت، ياسا
 زمينييه كان و به ريه سته واقعييه كان بگوريت و بيانهاريت. به لام كه
 ئوميدى وها گه وره و قولمان نه ما، دونيا له شويني خوئ داده نيشيت
 و بيغم خوئ دوپاره ده كاته وه. من پيموايه تريفه يابه حرى ده ستردى
 نه و ئوميد ده ناگرين و ئاره زووه بوركانييه ي ناو پوحي سه ميره يابه حرييه،
 كه دواچار وهك نه خشى راسته قينه ي مرؤفنيك له په حمى نه و ژنه پر
 ئوميد ده چنراوه و هاتوته دى، نه و هينده ي نه ته مينيكي وردى خيال نه
 كه له چنينيكي ورده كاره وه هاتوته در، كچيكي راسته قينه نييه تا
 وهك كچانى دى بگيريت و ده سته موبكرت. ده بيت بزاتين دواچار
 مندالدى ئافرهت ئاوتنه ي خه ونه كانيتى، زور خانم كه منداليان ناييت،
 واده زانم هوكى نه وه يه له ناخى ناخدا، له تاريخيه هه ره نه بينراو و
 ده جورئاسا كه ده روندا له شتيكي نه م دونيايه ياخيده بن، له قه ده ريكي
 نوسراو، له وه زيفه يه كي نه زه لى كه ده بيته هاوماناي مردن و كويله يه تى،
 چيدى خه ون نابينن و پوحيان به ئوميدنيك بارناكهن. به كورتى په حمى
 ئافرهت نه نيا به شيكي ئورگانى له ش نييه، به لكو هه ريمكي ئورگانى
 پوحيشه. پياوان نه وه ره يمه گرنگى پوحيان دوراندوه، له به رنه وه زورچار
 داهيتانى خويان، ئيشه پوحييه كانى خويان به ده ست ده نوسنه وه، ليروه
 جياوازي داهيتانى پياو به راورد به خه لاقبييه تى قوول و ژيان سازيتى
 ئافرهت، وهك جياوازي نيتوان به ره ميكه كه سروشت خوئ بييه خشيت،
 له گه ل به ره ميكددا به جووتكردن و كيلان و ئاره قريزي بيته به ر. بويه له
 سه ره تاوه بيتانده ليم من چيروكى خه ليقه ت ته واو به پيچه وانه وه تيده گم،
 نه وه ژن نييه كه مه حكومه به ژان و ئازاره وه بزى و بيته به ر، به لكو
 نه وه پياوه مه حكومه به په نج و ئاره قريزي و هه ولى بيسره وت شتيك
 بخاته سه ر دونيا. په حمى ژن به شيكي گرنگى پوحيتى، به لام ئيمه ي

پیاوان کامه یه به شه گرنه که ی پۆحمان؟ ... ها، کامه یه؟. بۆیه پیموایه ئافرهت مه مخلوقیکێ ته واوتره له پیاو، تاکه مه مخلوقی ناو سifersی وجوده که له شی ئاوینهی پۆحیتسی و پۆحی ئاوینهی له شیتسی، ئیدی تیده گم چون مندالانی سه میره یابه حری، لۆژیک ی پۆزانه و تیگه یشتنی ساده ی ئیمه ی تپه پاندوه و موعجیزه یه کی دروستکردوه که بهرله وه ی موعجیزه ی جهسته بیت، موعجیزه ی پۆح و ئومیده کانیستی. غه زه لنوس سالانیک دواتر به گالته وه تریفه ی ناوده نا «کچی نوتفه خه یالیه کان»، له راستیشدا ئه و کچی نوتفه نه بینراو و سیراوییه کانی خه یال بوو.

تریفه تا گه وره ش بوو هر وایده زانی له گه ل جهوهر زاهیردا به زگنیک له دایکبوون. له مندالییه وه هر دووکیان له جهنگیک کوشنده و بیبرانه وه دا ده ژیان، دوو پۆحله بهری نه گونجاو که بهرهمی پیکدادانی دوو دنیای جیاواز بوون... ئه و رقه قوول و بۆماوه یه ی نیوان سه میره یابه حری و زاهیری برای، به که نالیک نیینیدا گواسترایه وه بۆ هر یه ک له تریفه یابه حری و جهوهر یابه حریش، که له راستیدا خوشک و برای یه ک نه بوون، به لکو دوو جه مسهری پیچه وانه و دوو پۆلی له یه ک هه لها تووی دوو دنیای به یه ک نه یاری بوون. تریفه یابه حری له مندالییه وه بوونه وه ریکی خه یالوی بوو، هیشتا مندال بوو که سه ری به سه ر بهرمیلی حه مامه که دا شۆر ده کرده وه و سه یری ئه و بوونه وه ره ئاوییه خه یالیانه ی ده کرد که ته نیا ئه و ده بیینین. جگه له وه ش بهرده وام نه خش و زه خره فه ی ئالۆزی له سه ر دیواره کان دروسته کرد که فه وزیه وای هه سته کرد نیکاره کانی ده فین و پاده کن و ده جو لینه وه. پۆژیک خانمی یاسه می وه ختبرو بتوقیت که په تیک ی بینی سه ریکی له هه وادا وه ستاوه و سه ره که ی دیکه ی به ده سته تریفه وه یه، کچیک بوو ده ی توانی په تبه تین له گه ل هه ندیک که سدا بکات که ئه و نه یده توانی بیانینیت. دواچار یه کیک له و پۆحله به ره خه یالیانه

دەستیگرت و بە قادرمەکانی نەۆمی دووھەمدا بەرەو ژوورەکە ی سەمیرە یابەحری سەریخست. سەمیرە بە قزژیکی بژ و ئالۆزکاوە، بە نیگایەکی ساردەوھ لئیروانی و دەموودەست تیگەیشت ئەم مندالە کچە راستەقینە - خەیاڵییەکی خۆیەتی. دەبێت بلێین سەمیرە یابەحری لەگەڵ ھەموو تیکچوون و دابیران و شیتییەکدا، ھۆشی ئەوێ ھەبوو دایکایەتی خۆی ئاشکرانەکات و مندالەکە ی تووشی جوۆرە موسیبەتیک نەکات، کە دەیزانی جگە لەوێ ژیاانی بە تەلیسمیکی بێتەفسیرەوھ گزیدەدات سوویدیکی دی نییە. جەوھەر زاھیر بە پێچەوانە ی خوشکەکە یەوھ، بوونەوھریکی فیلباز و نەخشەکیش بوو، باوکی زۆر بە سەلیقە وردەکە ی و توانای لەسەر پلاندانان سەرسامبوو، لە مندالییەوھ ئارەزوویەکی بیۆینە ی کوۆکردنەوھ ی شت و وھەستخستنی یاری گرانبەھای ھەبوو. وەک تاقە وەچە ی نۆزینە ی یابەحرییەکان، ئەو نازە ی ھەبوو ھەموو ژیاانی لە بەردەمدا بکریتەوھ و ھەموو خەونیککی بێتەدی، ئەویش بە سروشتی سمۆرە یەکی برسی دەویست لە قەلەمپوھ بچووکەکی خۆیدا دەست بەسەر تەواوی دونیادا بگریت. مندالیکی سورفلی قەلەویچکە بوو بە چەناگە یەکی چالەوھ، بە پوویەکی توپە و چاویکی بزۆک و نیگایەکی شیتانەوھ. زاھیر گەلەک سیفەتی باپیرە سورفەکانی خۆی لە کورپەکەیدا دەبینییەوھ، ئەو باپیرە برۆ زەردە چاوبرسیانە ی سەردەمانتیک وەک لەشکرێک لە میژولە ی سپی، دەیاندا بەسەر ئەو قافلە گیزانەدا کە لە بەغداوھ کالایان بۆ ھەریمە سیحراویەکانی باکوور دەگواستەوھ، ئەو قافلانە ی گەرما گیزیکردبوون و خۆری باشوور سووتاندبوونی، ھیندە ی لە ئاران دەترازان و پێیان لە زەنویران دەنا، چەتەکانی یابەحری پووتیانندەکردنەوھ و دەستبەتال و بارخالی دەیانناردنەوھ بۆ بنەو ھواری خۆیان. جەوھەر یابەحری شتیک لەو پۆجە دونیاپەرست و سامانخواری چەتەکان لە خویندیدا بوو، بەلام دەبێت بلێم کە برێک لە ھۆشی پلاندانان و فریوبازیشی بۆ زیادکردبوو

که راسته و خو له پوچی پوژگاری نه مپومانه وه وه ریگرتبوو. به کورتی جه وه ر یابه حری پوخله به ریک بوو خالی له خه یال، به جو ریک له دنیا و خواسته تیپه په کانیدا نو قمبروو، به نامیریک ده چوو جگه له غه ریزه در و کیتیبه کان په یوه ندیبه کی به دیوه کانی تری مروقه وه نه ماییت. له مندالییه وه جه نگیکی دریز و بیره حم و پرکینه ی له گه ل خوشکه که یدا دامه زراند. هر زوو به غه ریزه بندوز و وردبینه کی خوی گه یشته دوو پاستی ترسناک که تا ماوه یه کی دریز ه مووان نیگا و بوچوونه کانیان وهک ده مدریژی مندالیک و ورینه ی زاویه ک ته ماشاده کرد، که زیاد له پیویست نازی دراوه تی و پتر له و تخوبه ی نه ده ب بواری پیده دا، زمان دریز ده کات. جه وه ر یابه حری له مندالییه کی زوه وه رایگه یاند که تریفه یابه حری نه خوشکی نه وه و نه که سیکی راسته قینه شه، به لکو هیچ نیبه، بلقیکی سپیبه، که فیکتی تیپه ره، هه وایه کی به تاله و پوژیک له پوژان ونده بیته و له هه وادا ناواده بیته و له وینه یه کدا ده تویته وه.

زورجار ژبانی مندالان هیچ نیبه جگه له نیگاریکی ناوینه یی و هه لگه پراوه ی ژبانی باوکانیان، هه مان نمایشه له سه ر سه حنه ی شانویه کی تر نه جامده دریت، هه مان تیکسته که کومه لیک نه کتتری دی ده یخویننه وه. زاهیر یا به حریش هه رچوونیک ته ماشایده کرد، له په فتاری کوره که یدا میژووی پابوردووی خوی ده بینیه وه، سه یریده کرد نه و کینه نه زه لیبه ی نیوان نیر و میکانی نه و تایه فه غه مگینه دووباره له په یوه ندی نیوان جه وه ر و تریفه دا سه ره لده داته وه. سالانیک زاهیر یابه حری هه ولیدا خوی له تریفه نزیک کاته وه، دریقیبه کی له په روه رده کردن و به خوی کردنیدا نه کرد، هه رشتیک پیویسته بکریته کردی، هر واجبکی باوکانه هه بوو نه جامیدا، به لام کچه که بیباک و که مته رخه م له دنیای خویدا ده ژبا. له قوولایی دلیدا ترسیکی گه وره ی هه بوو که جه وه ری کورپی، هه مان چیروکی نه و دووباره بکاته وه، زاهیر که تاده هات له

ژیر گوشاری ته مه ندا دلئی نهرمتر و پۆحی پر سۆزتر ده بوو، پۆژیک به دزی هه موو وهره سه کانه وه، لای پاریزه ریک و به شاهیدی چندان هاوپی خۆی، سییه کی سامان و مولکی خۆی بۆ تریفه نوسی، نه با له دواى مردنی ئه و جه وه هری کورپی هه موو شتیک زه وتبکات و بیتاگا و بیده ریه ست ئه و کچه فریبداته سه رجاده کان. کاتیک «دواى مردنی زاهیر» وه سیته که ئاشکرا بوو، زنجیره یه ک پروداوی شیتانه ی لیکه وته وه، که دواچار کۆمه لیک دهره نجامی سه یر و ترازیدی بۆ هه موو پالّه وانه کانئى ئه م چیرۆکه هینا، که ئه و دهم که سیان چاوه پروانیان نه ده کرد.

«حوسنی ماردینی» خاوییه کی کۆن پیشانی «عه تار» ده دات «سه ره تای زستانی سالی ۱۹۹۲»

دواى ته له فونه که ی سه یفه دین مارۆ، «سه رکه وت نه زمی» بۆ به یانی پۆژی داها توو که وته گه پان به دواى مامۆستای خه یالدا. ئه وه یه که مجار بوو له زیانیدا به دواى شتیکدا بگه ریت نه زانیت چیه . له و چه ند سه له دا شتی سه یر و سه مه ره یان لیدا واکردبوو. توانیبوو هه ندیک شت په یدابکات که له خه یالی که سدا نییه، فه رووی پلنگ، زویانی شیر، گولئی نه غمه خوان، بولبولی زمانزان، په پوله ی بۆنخۆش و سه دان شتی سه یر و سه مه ره ی تر. له بازاردا به «عه تار» ناوبانگی دهرکردبوو، ئیشه که ی جۆریک بوو له عه تاری نوێ. وه ک چۆن سه ره ده مانى زوو مرۆف بۆ وه ده ستخستنی شته نااسایی و دوورده سه ته کان په نایان بۆ عه تاران ده برد، ئیستاش بۆ به ده ستخستنی شته ده گمه نه کان خه لکانیکی وه ک سه رکه وت نه زمی و که سانی دیکه ی له و شیوه یه یان پاده سپارد. خۆی نازناوی عه تاری وه ک شه ره فیکی گه وره ته ماشاده کرد، توانی

بوى له نۆر لاهه پەيوەندى سەير دروستبكات، مۆرى بالۆيزخانەكانى دۇنيا و پاسپورتى لۆكى نۆربەى ولاتانى دۇنياي لەلابوو، ھەر شتىكى كوردبىت زانىوتى چىيە و بۆچى دەگەپىت، بەلام ئەو پۆزە بۆ يەكەمجار بىدەنگ دەسورپايەو و نەيدەزانى بۆ كوئى بچىت و لە كى پىرسىت. پۆزىكى ئىجگار خۆشبوو، جەنجالى بازار و ھاتوھاوارى دەستگىزەكان نەياندەتوانى فىنكى ھەوا و خۆرى نەمدووى بەيانى بشىوينن كە لە برى ساردى زستان ھەواى بەھارىكى درەنگوختيان بلاودەكردەو. بەلام ەتارى ھاوپریمان لەزەتتىكى نۆرى لەو بەيانىيە خۆشەنەدەبىنى، بەجۆرىك غەمگىن بوو ھەركەس دەبىينى دەيزانى بىر لە شتىك دەكاتەو كە دەستخستنى قورس و ئامادەكردنى زەحمەتە. ھەراقى ھەك ھەراقى پادشاي حىكايەتە كۆنەكان بەپوخسارىيەو دياربوو. نۆربەى ئەوانەى دەيانناسى فىرېووبوون دەموچاوى بخوئىننەو. كورپكى سەر زل بوو كەمىك پىشى سەرى پووتابوو، جووتىك چاوى پەشى ھەبوو، لووتىكى گرېدار، پىستىكى بۆرباوى خالوى، پىش و سەمىلى دەتاشى و بەردەوامىش بۆ عارەقى لىدەھات. ھەركات شتىك بىجۆشاندايە، دوو دلۆپ عارەقى گەورە، ھەك دوو دلۆپ شەونم بە ھەر دوو گوئىدا شۆپدەبوونەو. كە نارەھەت دەبوو گوئىكانى دەنىشتنە سەر عارەق، ھاوپرې نزيكەكانى پىياندەگوت «گوئى ئاونگ». ئەو پۆزە تا نزيكى نيوەپۆ بىھودە بە بازاردا دەسورپايەو بىئەوھى بزانتىت چى دەكات. ھەركات ئاواھا ئاوارام و بىئەنگەربايە گرېكانى لووتى ئەستورتر دەبوون، دەموچاوى تارىكتەر و چاوانى دەرپەرپوتر. گەرچى تا ئەوكات كەس شتىكى ترسناكى لى نەبىنبوو، بەلام لە ساتى پەشوكاندا بە پياوكوژىك دەچوو ئەمىستا لە لاشەى نىچىرىكى خۆى دوركەوتبىتەو. ھەك نۆربەى خەلكى ئەم شارە شتىك لە بىرپەرمى تىدابوو كە ھەندىجار بە بىدەنگى و ھەندىجار بە شەرم و جارجارىكىش بە توپەبوون دەيشاردەو. ئومىدىكى گەورەى

ھەبوو بېیتە پارەداریکسی گەورە، توانیبوو سامان و دارایی خۆی لە ھەرسە یەک لە دواى یەكەکانى بازار پياریزیت. بەلام ترسى بەردەوام لە دۆران، دوودلی لە تیاچوون و نوقمبوون لە بەردەم ئەو ھیزە نادیار و سەیرانەدا کە پۆزانە لە شویتى جیاواز جیاوازهو ھەک بورگان دەتەقینەو ژیانیان تالکەربوو، ئەو دەولەمەندانەى لە ئەسپى سیاسەت دادەبەزین و خۆیان دەکرد بە قەیسەرى و گوزەرە تاریکەکانى بازاردا، دەرونیان ھەلتەکاندبوو. بیئۆقرەیی پیاویک دەژیا کە دەیەویت ئەوئى ھەیهتى پياریزیت و زیاتریکات، ئەو کاریکى کردبوو فیئلى نوئى و شیۆهئى تازەئى خۆژیانندن فیبریئىت. پۆژ دواى پۆژ پتر لە شتى سەیر و بازرگانى ناوازهو دەئالاً. ئەو پۆژە لە دەمەو نۆه پۆدا ترسى ئەوئى لئینىشت کە چیدى ئەو عەتارە بلیمەتە نەبیئت کە ھەموو شتى سەیر و سەمەرەئى دونیای لا دەستدەکەویئت. لای نیوھ پۆ کاتیک حیساباتی تەواوى خۆئى کرد، لە دوو کەس زیاترى لە بەردەمدا نەبوو پووین تیبکات، یەکیکیان حوسنى ماردینى بوو، خاوەنى یەکیک لە کۆگا گەرەکانى شار، ئەوى تریان گەلاویژ باھیریوو ژنى بە پۆه بەرى کارگە یەکی مافوورچینى، کە کچیکى خەیاڵچنى ھەبوو سەرپەرشتى نەخش و نیگارى فەرشەکانى بۆ دەکرد. یەكەمین جیگا پوو تیکرد، لای حوسنى ماردینى بوو، کە دۆستیکى نزیک و پەقیبیکى نەینى و ژیرەوانکیشى بوو. ھەندیک بە حوسنى خەیاڵ ناویان دەھینا، چونکە پیاویکی گەلەک پەر حیکایەت و زیدە خەیاڵبازیوو. حوسنى خەیاڵ دوکانیکى خاولى فرۆشتنى ھەبوو، لە خاولى بەولاه ھیچی تری تیانەبوو، ھەندیک لە خاولیەکانیش بۆ فرۆشتن نەبوون، بۆ دەست لیدان نەبوون، بەلکو تەنیا بۆ ئەو ھەبوون سەیریانبکەیت و گوئى لە حیکایەتە دوورودرژەکانیان بگریئت کە حوسنى بە لەزەتیکى بیئەندازەو دەیگێزانەو ھ. کاتیک عەتار لە بەر دوکانە کەیدا دەرکەوت و حوسنى گوئى عارەقاویبەکانى بینى تیگەیشئت بۆ شتیکى

تايبەتى دەگەپت، راستەوخۇ بە دەنگى بەرز گوتى « ەتار وەرە ژورئى، خاۋلىيەكم لايە ئەمىرى كۆيت خۆي پىن وشككردۆتەو، ەرىرى ئەسلە، شتى وا لە دونيادا نىيە، لە كوپى قانئىد فەيلەقى سىم كړپوۋتەو، باوكى راپكردوۋە... نەتبىستوۋە؟ چۆن؟ ئەو بېشەرەفە ەفتەيەكە لاي جەماعەتى خۇمانە. وەرە، ەى ئەوۋەيە بىبىنىت... وەرە ژورئى، چىتە، ئەھا، بۇ قسەناكەيت... دىسانەوۋە باران لەگۆيت بارىوۋە؟». ئەو جۆرە شتانه ەتارىيان دەخړۆشان، حوسنى خەيالى دەيزانى چۆن دەيگړت، دەيزانى ەتار خاۋلىيەكى وەھا بە پارەى زۆر دەكړت. پېشتر دووجار خاۋلى گرانبەھاي بە ەتار فرۆشتبوو، يەككىيان خاۋلى ەمامى كچە ەرەبىك بوو، زەمانىك لەوۋەبەر لە تەلەفزيۇنى بەغداد بەرنامەيەكى گەنجانى پېشكەشەدەكرد، ئەوى تريان خاۋلى ئەكتەرىكى ئىرانى بوو، لە دەورانى شاھەنشادا ناوئاوبانگىكى باشى پچرېبوو، داى مردنى ئىمام و ھاتنەسەركارى خامنەئى فورسەتى ھىتابوو لە ئىران دەرچىت، بەلام لە سەر مەرز جانتاكەى لىبەجىمابوو، ھەندىك دەرىپى ژىرەو و دوو خاۋلى تىدابوو، حوسنى خەيال ھەموويانى بە پارەيەكى ناچىز كړېبوو، دواتر پارچە پارچە فرۆشتبوونى و سەرۋەت و سامانىكى باشى پىن پەيداكردبوو. بەلام ئەمىرۆ ەتار مەراقىكى تىرى ھەبوو، بە دەنگە گرەكەيەوۋە كە زۆر لايەقى قىافە و ھەيكەلى بوو گوتى «حوسنى ەزىزم، ەفوومكە، ئەمىرۆ بۇ سەيرى خاۋلى نەھاتووم... ھاتووم پىويستىم بە يارمەتى تۆيە، يەككىم بۇ بدۆزىتەوۋە وەك خۆت خەيالى ھەبىت و بتوانىت ماوۋەيەك مامۆستايى بكات، كچى برادەرىكم ھەيە تەمەلە، دەبىت يەككىك وانەيەكى پىبلىت بتوانىت لە دەرس و دەور تىبگات». حوسنى خەيال بە سەئىلە سىپىيە ئەستورەكانىيەوۋە پىكەنى و گوتى «تا ھەفتەيەك لەوۋەبەر پىاويكى ەاقل بوويت، چى قەوماوۋە؟. من خاۋلى فرۆشم، چ كارم بە وانە گوتنەوۋە ھەيە؟». سەرکەوت لە بەر ئاۋىنەيەكى گەورەدا

گوئیکانی وشکردهوه و گووتی «هیچ، ده لیم نامۆزگاریم بکه، پینماییم بکه. که سیکم بۆ بدۆزهروه کهمهکمبات، کاتم زۆر نییه و ناشزانم بچم بۆ کوئی؟». یه که مجار بوو عه تار وه ها غه مگین و دهسته پاچه بیته، حوسنی که میک ئاوی دایه و گووتی «دانیشه بزنام چیت ده ویت؟». هه ناسه یه کی غه می هه لکئیشا و به پوخساری یه کیکه وه شهرم له داواکه ی بکات، گووتی «مامۆستایه کی خه یالیم ده ویت، ده بیته ئه مرۆ تا ئیواره مامۆستایه کی خه یال بدۆزمه وه». حوسنی به که میک تیرامانه وه گووتی «به لام چ جوره خه یالیک؟ خه یال شیوه ی زۆره، هه ر شته و خه یالی خۆی هه یه». عه تار به په ریشانییه وه ده ستیکی پانکرده وه و گووتی «نازانم. چون بزنام چ جوره خه یالیکیان ده ویت؟ نازانم... خودایه له کوئی بزنام، خه یالیک وابکات کچیکی ته مه ل له مه کته ب ده ریچیت، له دهرسه کانی تیبگات. مامۆستاکانی ده لاین له به رئه وه ی خه یالی نییه له هه یچ تیناگات، بۆ هه موو دهرسه کان مامۆستایان بۆ گرتووه، به لام هه یچ ناچیته میشکی، ئیستا ده لاین ده بیته خه یالی خۆی چاکبکات».

عه تار نه یده زانی چی بلیت، هه رگیز بیری له و جوره شتانه نه کردبووه وه، تینه ده که یشت کئ سه یفه دین مارۆی خستۆته سه ر ئه م که لکه له یه، دوا ی ئه وه خه یال خۆی چیه تا مامۆستای هه بیته؟ ئاه گه ر ئیشیک بایه وه ک ئیشه کانی تر، گه ر شتیک بایه له بابته چاککردنی ته له فزیۆن، شه حنکردنه وه ی ماتۆری سه لاجه، دانانی ته نکی سه ریان، چه ند ئاسان بوو. ئیستا دوا هیوا ی ئه م خاوی فرۆشه زۆربلیتیه که له پڭای خاوییه کانیه وه هیکایه تی دونیامان بۆ ده گێرپتیه وه. حوسنی وه ک هه موو کاسبه سه بور و دلفراوانه کانی بازار سه ری بادا و گووتی «به هه رحال ئه م سه گانه هه ر پۆژه و شتیک ده دۆزنه وه بۆ ئه وه ی پاره بکئشنه وه، هه ر پۆژه ی هیکایه تیک داده هینن». پاش ئیستیک گووتی «به لام راسته... ئه وه راسته. خه یال ده توانیت ئینسان له بنه وه بگوریت.

خەیاڵ دەتوانیت مەرۆف بکاتە شتێکی تر، جۆرە خولیا و خەونێکی تری تیاچینیت». عەتار بە پەڕیشانییەوه گووتی «وامدەزانی، هیچ کەسێک ناتوانیت بەخەیاڵ بزێ، من تا ئەمڕۆ وا تێگەشتبووم مەرۆف ناتوانیت بە خەیاڵ نان پەیدا بکات. بەلام پێدەچیت هەلەبەم... وانییە، لەوانە یە من هەلەبەم؟». ماردینی گووتی «خەیاڵ هەیه، مەرۆف دەکوژیت، وای لێدەکات پەیوەندییەکی بە ژیانەوه نەمێنیتەوه، ئەمجۆرە خەیاڵە لە شیتییەوه نزیکترە وەک لە عەقل. بەلام خەیاڵیش هەیه مەرۆف زیندوودەکاتەوه، لە مردن پزگاریدەکات و ژیان دەکاتەوه بە بەر هۆش و هەستی مەرۆفدا».

عەتار سەری بادا و جارێکی تر ناوچاوانی سەپی و بەسەرسامی دەنگی هەلبەری «من وا تێگەشتبووم خەیاڵ سەرمان لێتێکدەدات، ناھێڵیت زۆر باش لە دنیا تێگەین». حوسنی کەمیک وەستا و گووتی «نا، زۆر جار گەر خەیاڵ نەبیت مەرۆف لە هیچ شتێک تێناگات». دواتر کەمیک دەنگی نزمکردەوه و بە ئەسپایی گووتی «گەرەترین ترسی من ئەوەیە خەیاڵ لەشارەدا خەریکە دەمریت، پۆژ بە پۆژ زیاتر هەستدەکەم خەیاڵ دەمریت، عەتاری هاوڕێم من لە مێژە هەستم پێکردووه، لە مێژە، بەراست تۆ هەستی پێناکەیت؟». عەتار بە زەردەخەنەیکەوه وەلامیدایەوه «حوسنی هەست بەچی بکەم، راست دەویت، لە ئەسڵا من نازانم خەیاڵ چییە. خۆت دەزانی کە پیاو لە بازاردا ئیشیکرد لە خەیاڵات دووردهکەوتتەوه. بیرم نییە پۆژتیک لە پۆژان ساتیکم بۆ خەیاڵات و شتی وا تەرخانکردبیت. خۆت دەزانی ژیان قورسە، شت گرانە، پارە لە بەرز و نزمیدایە، ئەوانە هەموو کار لە خەیاڵ دەکەن. من ئەوەتەئێ لە دایکبووم لە بازاردام، لە ناو قەساب و سلقفرۆشاندا چاوم کردۆتەوه. بەلام دەزانم تۆ دەتوانیت یارمەتیمبەدەیت، شتێک لە دڵمدا بۆ لای تۆی هێنام، تۆ تەنیا کەسێکی دەتوانیت کۆمەکم پێکەیت». حوسنی بیئەوهی گوئی بگرت

گووتی «راستدەکەیت بازار خەیاڵ دەکوژیت، هەق بە تۆیە، ئاە بەلام

ژیان خوۆشی له بازارپنکی چهپه‌ل و پر خۆل و خاشاک به‌ولاره هه‌چی تر نییه. من ده‌لیم به‌لکو خه‌یال بتوانیت له مردن پرگارمانبکات، له‌م ژیانه تاله دورمانبخاته‌وه، عه‌تاری برام حیکایه‌تیکم هه‌یه له‌وانه‌یه تۆ سوودی لیببینیت. من ده‌زانم تۆ به‌شه‌ریکی که‌م خه‌یالیت، به‌لام پیاویکی زیره‌کیت، عه‌قلت باش ئی‌شده‌کات، ئه‌و به‌شه‌رانه‌ی عه‌قلیان باش ئی‌شده‌کات ده‌توانن له‌ خه‌یالیش تی‌گه‌ن».

عه‌تار دلنیا‌بوو که‌م حوسنی خه‌یال له‌سه‌ره‌تای ئه‌وه‌دایه‌ چیرۆکیکی بو‌ بگه‌ریته‌وه، هه‌ر کات حوسنی بیویستبایه‌ چیرۆکیک بگه‌ریته‌وه، ده‌نگی دیاری‌وو، جو‌له‌ی ده‌ستی ده‌گۆرا، چرچ له‌پوخساریدا نه‌ده‌ما. حوسنی ده‌ستی برد له‌ ژیر به‌سته‌یه‌کی گه‌وره‌ی خا‌ولیه‌وه کلپایکی ژه‌نگاوی بچوکی ده‌ره‌ینا و به‌ په‌یژه‌یه‌کی بچو‌کدا سه‌رکه‌وته به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دو‌کانه‌که‌ی و پاش که‌می‌ک به‌ خا‌ولیه‌کی گه‌وره‌وه هاته‌خواری. خا‌ولیه‌که‌ی له‌به‌رده‌م سه‌رکه‌وت نه‌زمیدا کرده‌وه، خا‌ولیه‌کی دوو به‌ری گه‌وره‌ بوو، پرپوو له‌و جو‌ره‌ نه‌خشه‌ چینیانه‌ی عه‌تار له‌سه‌ر فه‌خفورییه‌ کۆنه‌کانی نه‌نکی بینیبوونی. ده‌ستوخه‌تی چینییه‌کان شتی‌ک نه‌بوو له‌گه‌ل ده‌ستوخه‌تی تردا تی‌که‌لاویبکات، وه‌ک پیاویکی بازار ده‌بایه‌ سه‌نه‌تی ولاتان به‌ وردی بزانی‌ت و شیوه‌کانیان به‌پاستی بنا‌سیته‌وه. له‌م سالانه‌ی دواییدا ئه‌و ئیترانییه‌ کافرا‌نه بازارپیان پرکردبوو له‌ کالای که‌مه‌های چینی و کووری، له‌ تایوان و هۆنگ کۆنگ و مالیزیا‌وه، له‌پن‌گای ئه‌و چینییه‌ تسکه‌نانه‌وه که‌ بو‌ بازگانی و راپواردن ده‌چوون بو‌ تایلان‌د، گه‌ریه‌ندی گه‌وره‌یان مۆرده‌کرد و هه‌موو شتیکیان ده‌کپی، هه‌ر کالایه‌کی ستۆک که‌ له‌م سه‌ره‌ و سه‌ری دو‌نیادا بازارپی نه‌بو‌وایه‌ به‌پولکی که‌م ده‌یانکپی، ده‌یانزانی ئه‌و تاجیره‌ کورده‌ بی‌ویژدانانه‌ زلیش ده‌کرن و ساغیده‌که‌نه‌وه. ئاه‌ خوای گه‌وره‌ چه‌ندجار ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی له‌گه‌ل بازگانه‌کاندا با‌سکردبوو، به‌لام کێ گو‌ی‌ده‌گریت، مه‌گه‌ر خوا بزانی‌ت عه‌تار چ مه‌راقیکی

له‌وه ده‌خوارد، مه‌گەر خوا بزانیّت. خۆی له‌و باوه‌په‌دا بوو جگه‌ له‌ فه‌خفوری و پۆرسه‌لان و بلوور، جگه‌ له‌پۆیی هه‌ریر و شالی نه‌خشداری ئاوریشمین هه‌چ شتیکی چینی نییه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌بیّت مرۆف پولیکی قه‌لبی تیا خه‌ساریکات. «چینییه‌کان ئه‌م مه‌ملکه‌ته‌ هه‌ژار و داڕوخاوانه‌ هه‌ینده‌ی دی پووته‌که‌نه‌وه» هه‌ر کاتیکی به‌هاتیابه‌ته‌ سه‌ر قسه‌ عه‌تار ئاوه‌ای ده‌گووت. عه‌تار شیّتی ئه‌و شتانه‌بوو که له‌ خۆرئاواوه‌ ده‌هاتن، شیّته‌بوو گه‌ر به‌کیکی بیویسته‌بایه‌ کاله‌یه‌کی قه‌لبی چینی به‌ زمینی‌زی ئه‌لمانی پینفرۆشته‌بایه‌. ئه‌و نیوه‌پۆیه‌ که حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاوییه‌ی له‌به‌رده‌مدا کرده‌وه، له‌ دلّی خۆیدا گووتی ئه‌م کوپی سه‌گه‌ ئه‌م شته‌ عه‌جیبانه‌ له‌ کوئی ده‌هه‌ینتیّت؟ وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ بازاردا نه‌شده‌که‌ن به‌رده‌وام له‌ بۆسه‌دابوو بۆ ئه‌وانی دی، به‌غیل و پڕ ئیره‌یی بوو... له‌ میژبوو حوسنی خه‌یالی ده‌ناسی، به‌لام ئه‌و پیاوه‌ چنده‌ ساده‌ ده‌ینواند، چنده‌ ده‌مه‌به‌خنده‌ و شیرین زویان بوو، چنده‌ پوو له‌پزق و شه‌که‌رله‌فز بوو، هه‌ینده‌ ئالۆز و سه‌یریش بوو. خودایه‌ ئه‌و هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌ی له‌ کوئی بوو؟ عه‌تار هه‌موو جوړه‌ کاسییه‌کی ده‌کرد و هه‌یشتا پیاپانه‌ده‌گه‌یشت، به‌لام ئه‌م کوپی سه‌گه‌، ئه‌م سمیل سپیه‌ پووخواشه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌م ماندووبیّتی، وه‌ک پادشا ده‌ژیا. که حوسنی خاوییه‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه، وه‌ک شتیکی عه‌نتیکه‌ و سه‌رسوپه‌ین هاته‌ به‌رچاوی. شاکاریکی جوان و پارچه‌یه‌کی په‌نگین و قه‌شه‌نگ بوو. له‌ قوولایی دلّوه‌ ته‌مه‌نایکرد بیتوانیابه‌ بیکریت و له‌ نیو شته‌ ئه‌نتیک و ناوازه‌کانی خۆیدا هه‌لیگریت، به‌لام دلّنیابوو حوسنی نایفرۆشیّت. دیاریوو سه‌نه‌تیکی ئاسایی نییه‌، پارچه‌یه‌کی ناوازه‌ و ئیشیکی ده‌گمه‌نی سه‌نه‌تکاریکی کۆن بوو، سیحری ده‌هر و تۆزی زه‌مان ئاشکرا له‌سه‌ری نه‌یشتبوون، ئه‌و تۆزه‌ی عه‌تار له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی دنیا بیدیابه‌ شه‌یدیای ده‌بوو. حوسنی بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر خه‌یالی عه‌تار بورۆژینیّت و بۆی

بسه لمینیت که شته ناوازه و نه تیکه کان لای نه و زۆرتن، خاویلپه که ی بهرزکرده وه و گووتی «عەتاری برام سهیری نه م خاویلپه بکه، نه مه چیرۆکی جهنگیکی زۆر کۆن ده گێریتته وه که کهس نازانیت له چ زه مین و زه مانیکدا پوویداوه. من له میژه هه لمگرتوه، نازانم چند ساله هه مه، به لام هه رده م سه ربورده که ی له خه یالمددا بووه. چیرۆکی سوپایه کی بیگانه که ده چیته شاریکی کۆنه وه، سه رگوزشته ی پادشایه کی گه نج که نازانیت چی بکات، به رده وام بیته له پادشایه تی یان بیته به شاعیر؟ خۆی پادشایه کی گه نجه که به هره یه کی گه وره ی شاعیریشی تیدایه، چند جاریک ده یه ویته واز له ته خت و تاج به یتیت و پووبکاته شیعر نوسین و وه ک قه له نده ره کۆنه کانی نه ده ب، پوو له هه رد و نزاران بکات، نه شکه وت و لانه ی چه په ک و گۆشه ی له عه وام دوور بکاته هه واری خۆی، به لام گزیر و وه زیر... شالیار و مالیاری ده وریه ری ناهیلن و په شیمانیده که نه وه. واریده که ویته شاهه نشای گه نج له گه ل پادشاهیکی زۆر به جاهوجه لالی تردا که به ناویانگترین شاعیری نه و زه مانه له دیوه خان و ده رباریدا ده ژی، بچیته شه پکی گه وره وه. گه نجه شای خوین گه رم و بیئارام، پرپارده دات گه ر به سه ر نه و دوژمنه سه رسه خته ی خۆیدا سه رکه وت و پادشاهی به دیل گرت له گه ل نه و شاعیره دا بیانخاته نیو کیپرکیته کی ساده وه تا بزانیته شاهی چاکتره یان شاعیری. بو نه وه ی هه ریه ک له پادشا و شاعیریش باشترین شتی خۆیان پیشکه شبکه ن، به ده ستوپۆه ندانی ده لیت هه ر کامیکیان له و پیشپرکیته دا بیباته وه لیخۆشده بیته و هه ریه کیک بیدۆرینیت له ناوه راستی شاردا له سه ری ده دریت. ئا... عه تار گیان، باش بیرری لییکه ره وه... ئیتر چی بیته له تو نه ینی، ده بیته شه ر و گۆلمه زیکی بیسه روبن، جهنگیکی دریزخایه ن و خوینین، دوا ی چه ندین لیکه و تیکه ی زۆر، شاهی گه نج خودا هیدایه تی ده دات و سه رسه خترین دوژمنی خۆی ده به زینیت و به سه رکه وتوو ی

ده‌چپته ناو قه‌لا و قایمه‌مالی دوژمنه‌وه . که گه‌وره‌ترین پادشای دهر و ناودارترین شاعیری زه‌مان به‌دیلی ده‌که‌ونه ده‌ستی و به‌زنجیره‌وه بۆ پېشده‌می شاهه‌نشا راپېچپیانده‌که‌ن، گه‌نجه‌شا که خۆی هم‌شایه و هم‌شاعیر فورسه‌تیکی بیویته‌ی بۆ دپته‌پیش به‌راوردی تواناکانی شاهان و شاعیران بکات . له‌گه‌ل هه‌ر یه‌ک له‌و دوو دیله گه‌وره‌یه‌ی خۆیدا گه‌شتیک به‌شاردا ده‌کات . داواکه‌ی ئه‌وه‌یه هه‌ریه‌که‌یان به‌شیوه‌ی خۆی ئه‌و شاره‌ی بۆ وه‌سفبکه‌ن که تیاژباون و تیا گه‌وره‌بوون، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ئنده‌زه‌ی توانا و به‌هره‌ی خۆی به‌لگه و به‌هانه‌ی بده‌نه ده‌ست تا له‌خاپوورکردنی ئه‌و ئیماره‌ته دوودل بیٚت و ئه‌و ئاوه‌دانی و قه‌لایه‌ی لا خۆشه‌ویست بیٚت... عه‌تاری برام سه‌یرکه چ پادشاهیکی فیتلزان و وردبین ده‌بیٚت... بابه‌تیک هه‌لده‌بژیریت بۆ ژبانی خۆیان و ژبانی خه‌لک و پاشه‌پۆژی مه‌ملکه‌تیش گرنگ بیٚت» .

هه‌ر که‌سیک به‌هاتبايه بۆ لای حوسنی ده‌بايه خۆی بۆ ئه‌و جوژه حیکایه‌تانه ئاماده‌بکات . عه‌تار نه‌یده‌زانی ئه‌م چیرۆکه په‌یوه‌ندی به‌ده‌ده‌که‌ی ئه‌وه‌وه چپیه، به‌لام بیچاره گوینده‌گرت . که‌س نه‌بوو بویریت گوئ له‌حیکایه‌تی حوسنی نه‌گرتیت، خۆی ده‌یگووت «گوینه‌گرتن له‌حیکایه‌ته‌کانی من شوومه... ئینسان تووشی به‌لای قورس ده‌کات» . گه‌رچی عه‌تار باوه‌پری به‌و قسانه نه‌بوو، به‌لام له‌گوینگرتن به‌ولاوه چارێکی دیکه‌ی نه‌بوو . حوسنی ده‌یزانی تا ئه‌و کاته عه‌تار له‌مانای چیرۆکه‌که تینه‌گه‌یشتووه، ده‌یویست به‌خیرایی ماناکه ببات به‌ده‌سته‌وه، دیویکی خاویلیه‌که‌ی نیشاندده‌دا و ده‌یگووت «ئامۆزا گیان ته‌ماشاکه، ئه‌م دیوه‌ی خاویلیه‌که حیکایه‌تی گه‌شتی شاهی سه‌روه‌ره له‌گه‌ل شاهی به‌زیوو و شکستدا... ئینسان که بیرده‌کاته‌وه ده‌لیٚت، حه‌تمه‌ن شاهه‌نشا که مه‌ملکه‌ت مه‌ملکه‌تی خۆیه‌تی، مال مالی خۆیه‌تی له‌هه‌ر که‌سیکی دی

باشتر ده توانیت شار وه سفبکات، چونکه ئه وه دوا هه له خۆی ئازادبیت و شاره که شی ده سبتکه ویتته وه. هه لبت پادشا هه موو زیره کی و عه قلی خۆی ده خاته کار تا به سه ر شاعیردا سه رکه ویت و تاج و سه وه له جانی خۆی وه رگریته وه... وانیه ئاغام؟ وانیه؟ سه یرکه عه تاری هاو پیم... پادشا و دیله که ی له گه ل یاوه ران و پاسه واناندا لیتره وه ده سته که ن به گه شته که یان... سه یرکه عه زیزم، هه موو شتیگ به شیوه ی نه خشه کیشراوه، له هه موو ویتسه گکانی گه شته که دا پادشا و دیله که ی و یاوه رانی دروستکراونه ته وه، شاهی دۆراو له هه موو ویتسه گه یه کدا ئامازه بو جیگایه ک ده کات، به لام له وینه که دا جگه له وینه ی پروت و قووتی ئه و جیگایه هیچی تر نابینین، یه عنی وه سفی پادشا خه یالی تیا نییه، شوینه کان وه ک خویان وه سفده کات، به دره خت ده لیت دره خت، به باغ ده لیت باغ، به ده ریاچه ده لیت ده ریاچه. که ده ست بو خانوویه ک دریزده کات ده لیت ئه مه خانووه و هیچی تر. دنیا به وه سفی پادشا فه قیر و بیتره نگه... عه تار ئه وه ی خه یالی نه بیت دنیا بیتره نگ ده بینیت... سه یرکه خاویلیه که وامان پیده لیت، خاویلیه که له م دیوه یدا گه له ک له نه خش و نیگاردا فه قیره، وینه ی که متر و په نگی که متر و جوانی که متری تیدا به. به لام سه یری ئه م دیوه ی تر بکه، بپوانه دیوی دووه می خاویلیه که، ئه مه یان هه مان ئه و شاره یه به وه سفی شاعیره که، هه مان نه خشه یه به لام په نگیتر و ده وه مه ندر و پپ نیگارتر... شاعیر وه سفی دره خته کان ناکات، به لکو وه سفی ژیا نی بالنده گانی سه ریانده کات، وه سفی نه خشه کان و یادگارییه گانی ئه و دره ختانه ده کات، وه سفی ئه و عاشقانه ده کات که له ژیر داره گاندا خه وتوون. وه سفی خانووه کان خویان ناکات، به لکو باسیکی خه یالی له ژیا نی ئه وانه ده کات که له نیویدا ده ژین، سه یری ئه م گوشه یه بکه... سه یرکه ئه مه مالیکه خیزانیتک به به خته وه ری تیدا ده ژی، سه رتا پای نیگاره که سه روشتی به هشتیگی خه یالی هه یه که بینین

و نینگاردنی ئاسوودەیی دەبەخشیت. ئەمە مائیکی دیکە یە دوو عاشق پیکەو بە ئارامی تیا خەوتوون، ئەمە هەتیو خانە یە کە مندالانی پرکە سەر و دەردی تیدایە، بە لام هیزی شاعیرانە ی خەیاڵ وەها ورد و قەشەنگ نینگاریانی چنیو، مەرۆف مەست و سەرسام دەبیت. ئەمە دەریاچە یە کە پر لە ماسی سەیر سەیر کە شاعیر خۆی بە وەسەف دروستیکردون... تیدەگەیت عەتار، ئەم خاویلیەت بۆیە پیشاندە دەم بۆ ئەو ی جیاوازی نێوان ئەو دوو دنیا یە ببینیت و سەیریانیکەیت، دنیا یە کە جارێک بە چاوی کە سێک کە خەیاڵی نییە و جارێک بە چاوی کە سێکی دی کە پر خەیاڵە... ئیتردەبیت خۆت لە کۆتایی حیکایەتە کە تیبگەیت، خۆت بزانیت کێ شایەنی ئەو یە بژی و کێ شایەنی نییە».

وەک ئەو ی عەتار لە مەبەستی حوسنی خەیاڵ تیگەیشتبیت، گووتی «ئاه حوسنی تۆ دۆستیکی زۆر باشی، کەواتە دەبیت شاعیریک بۆ کچە کە ی سەیفەدین مارۆ بدۆزینەو. شاعیران مامۆستای خەیاڵن، وانییە... ئاخۆ لە مەبەستی تۆ گەیشتووم؟». حوسنی سەری باده دا و دەیگوت «من یە کێک دەناسم، یە کێک دەناسم دەتوانیت بە کە لکی دەردی تۆ بیت، پیاویکی زۆر خەیاڵییە، غەزەلنوسی پیدەلین، چەند سالتیکە لە شاردا ناو و شۆرەتییکی باشی بۆ خۆی سەندو. دەردی تۆ لەوانە یە تەنیا لای غەزەلنوس چارەبکریت، بیستوومە دەلین پیاویکی خەیاڵپەرور و دوورە دنیا یە».

عەتار کە مێک پادەما و لەسەرەخۆ بیبری لە قسەکانی حوسنی ماردینی دەکردهو، کە مەکیک لە سەر وشە ی «دوورە دنیا» دەووستا، یە کە مجاریبوو وشە ی دوورە دنیا وەک ستایش و فەزڵ بییستیت. خودایە، دەبایە لە زوو وە بیزانییایە، کە سانیک شیفته و شەیدای خەیاڵ بن، دەبیت خەلکانیک بن سەرکارنکی زۆریان لە گەل دنیا دا نەبیت، خەیاڵات وەها بیانبات بۆ دنیا یە کە تر بفرن و پە یووەندییە کە ئەوتویان بە

زه وی ئیمه وه نه مینیت. ئیستا تیده گه یشت خه یال مانای چی... ئیستا تیده گه یشت.

دهمه و ئیواره به کی درهنگی هه مان پوژ، عه تار به خووی و سه ره زل و عاره قاوییه که یه وه، که پوژ دوی پوژ که چه لتر و بیموتر ده یواند، گه یشته به رده م مالی گه لایوژ باهیر. سالتیک له مه به ر له کاتیکدا خه ریکی کرینی فه رشیک بوو بویه کیک له به رپرسه گه وره کانی حیزب، پیکای که وته ئه و کارخانه چکولانه یه ی مافوره وه که عه بدولقادی نیا و گه لایوژ خانی ژنی ده یانبرد به پیره. عه تار له مندالییه وه عه بدولقادی نیای ده ناسی، «نیا» ناوی کۆگایه کی گه وره بوو که سه ید قادر شتی ئه نتیک و شوشه واتی به نرخ و بابته سی کریستالی تیا ده فروشت، خووشی هه ر به ناوی کۆگا که وه به سه یدقادی نیا بانگده کرا. پاش چه ند سالتیک که ئیشوکاریان باش بوو، سامان و پولیکسی زوریان چنگکه وت، ئه و کارخانه چکوله و په ککه وته یه ی مافوریان له ده ولت کرپیه وه که له قوناغیکی جه نگدا هه ندیک له کارخانه بچوکه کانی خووی فروشت. ژن و میردیکسی پوخوش و ده م به پیکه نین بوون، له کاتی پشودا به رده وام پیکه وه تاوله یان ده کرد، هه ندیک شه وه له بری ئه وه ی له جینگاکه ی خویندا بزه ون به سه ر تاوله که دا خه ویان لیده که وت. ده بیئت بلیم که س نه بوو به ئه ندازه ی گه لایوژ خان تاوله بزانیئت. هه ندیک عه سه ر که هاوړیکانی خویمان له کارخانه ی مافوره که کۆده بوونه وه، گه ر زار نامه رد نه بوایه له هه موو ئه و پیاوانه ی ده برده وه که سه ریان له قیره قیره ی هه پی به یاز و دوو شه شدا سپی کردبوو. ژنیکی چکولانه ی لاوژیوو، به جوړیکی سه یر پوخساری خووی پشتگوړی خستبوو، قوژکی ماش و برنجی هه لچووی هه بوو سائه و سال شانه ی به رده که وت، خاتوونیکسی نیریوو

پتر له پازده سال بوو په كجاريش چيپه مكياجي نه كړدبوو، به يانيان تا ساعات دوو شو كارخانه كهي دهر دبه رپوه، واپريار يوو نيواران سه يدقادر جينگاي بگريته وه، به لام كاتيكيش شو دهات... كه لاويژ هر له كارخانه ده مائه وه. له گهل كچه نيشك ره كاندا ناني ده خوارد، له گهل باجيپه كاندا شويته كه ي پاكده كرده وه، داني دها به و مريشك و قاز و مراويانه ي له پشت كارخانه كه وه به خويده كړدن، نيواران ييش له گهل شو پيره ميتردانه ي دوستياندا يان تاوله يده كړد، يان خه ريكي گه شانده وه ي مه قالي و چا كړدني مه زه بوو. شو نيواره يه كه عه تار له ده رگاي دا به ريكه وت له مالبوو، دواي ده وامي خوي به تاكسيپه كي كوڼ گه رابوو وه بو مالي و يه ك ته خته له سهر پشت لييكه وت بوو. كه ده رگاي له عه تار كرده وه هيشتا خه و به رينه دابوو. عه تار به و سهر و بيچمه ي خوي وه له سه فيري مه مله كه تيكي دور ده چوو ريكاي هله كړد بيت، بو نيس تيكيش گه لاويژ باهير پتيو ابوو شم پياوه بالا به رزه سهر رو تاويه، كه له نيواره يه كي زستاندا هاتوته به رده رگاي شو، ميواني هله رپي يه كيك له دراوسيكانه. عه تار هه ركاتيكي له به رده م خه لك ي به حورمه تدا قسه بيكرد بايه شتيك له شهرم و حهاي مندالي تيده گه رايه وه. شو نيواره يه به ده ميكي وشكه وه به خانمي گه لاويژي گووت «خومتان پيده ناسيتم، خانم، من ناوم سهر كه وت نه زميپه، كور ي نه زمي به گي بازرگانم، كوڼ دوكانه كه مان له پشتي گوزهر ي شو وه بوو. نه زمي به گ به كونج خور به ناويانگ بوو، هه لبت ده زانن كن ده ليم، ها خانم، من كور ي شو... پار له هه لومره جيكي نانا سايي و قور سدا به ديداري به ريزتان شادبووم، هه لبت سهر دانتيكي كورت بوو، په يوه ندي به جيپه جي كړدني هه نديك كار و كاسبيپه وه هه بوو كه له گهل شو ي ريز داردا جيپه جي مان كړد، گه ر منيشت بيرنه بيت ناسايپه، شا له وانه يه له بيرت نه بيت، من سهر كه وت نه زميم، خه لك به عه تار ناوم ده بن... بيوره، راستيپه كه ي من بو

مامۆستایەکی خەيال دەگەرێم و واھەستدەكەم زۆر پتوویستم بە كۆمەکی ئێوھە . ئێوھە دواھەمین ھیوای منن» .

شتیک لە پاکی و بیگوناھەیی لە دەنگی عەتاردا بوو، بەشی ئەوھە دەکرد گەلاویژ گومانە خراپە لێنەكات . بەلام سەرھەتا ھیچ لە قسەکانی تێنەگەشت . ئەو ژنیك بوو گەر لە یەكێك تێنەگەشتایە توپەدەبوو، بەلام كەمەكێ دانێ بە خۆیدا گرت و گووتی «كوپێ خۆم دەزانیت ئێرە مانی كێیە و تۆ بۆلای كێ ھاتوویت؟» . عەتار بۆ ئەوھە ھەلەكەیی خۆی چاكبكاتەوھ، بە پەلە گووتی «دەزانم... بیگومان خانمی بەرپێز دەزانم، بەرپێزتان گەلاویژخانن، كەس نییە ئێوھە نەناسیت، من پار مافوورم لە ئێوھە كەپێ، ژمارە یەكێ زۆر مافوور، بۆ شەیدا نەرووچیی، ئەو بەرپرسە گەرەبەیی لەوانە یەلە حكومەتی داھاتووی كوردستاندا ببیتە وەزیر... مافوورەكان بۆ ئەو بوون... بیری تۆ گووتت مافوورێك دەدەم خەيالێكی ساف و پاك چینییتی، بیری تانە واتان بە من گووت، بەر لە یازدە مانگ لەوھەبەر سەرھەتای زستانی پێشوو، خودایە، خانم چۆن لە بیری تۆ نییە؟ ئەوكات شەیدا نەرووچیی فەوجی ھەبوو. تۆ نەتووست راستەوخۆ مافوورم پێبفرۆشیت، گووتت بپۆ بۆ لای پەحیمی فەرش، من پارامەوھ و گووتم من مافوورەكانم بۆ شەیدا نەرووچیی دەوێت، راستەوخۆ لە كارخانەكە نەبیت نایكەم، لای خۆت نەبیت نایبەم، تاقەتم نییە كەس دەستم بیری تۆ نەتدەزانێ شەیدا نەرووچیی كێیە، كەمێك توپەبوو بووویت، لە منت پرسی شەیدا نەرووچیی چ گەواڤیکە؟. من گووتم خانم، چۆن نازانیت شەیدا نەرووچیی كێیە... تۆ سەیری كەنالەكانی تەلەفزیۆن ناكەیت، سەیری ھەوالەكانی سەعات ھەشت و نیوی شەو ناكەیت، پۆژنامە كوردییەكانی مەملەكەت ناخوینیتەوھ؟. تۆ بەردەوام دەتگوت، نا سەرزل من سەیری تەلەفزیۆن ناكەم، سەیری ھەوالەكان ناكەم، سەیری پۆژنامەكان ناكەم. من گووتم خانم ئەوھەندە توپەمەبە، من كۆپاریكی باشم، بەلام تۆ ھیمن

نه بوویته وه و هیمن نه بوویته وه، تا وه عدم دایتی تاو له یه کت بۆ بینم له بهردی مه پمه پ، به لام دوا جار شه و تاو له یه م ده ستنه که وت، ئیدی تاو له یه کی ترم بۆ هینایت له ستیلی یابانی، تۆ گووتت هه رگیز تاو له ی وات نه بینیه وه، زۆر دلّت پیتیخۆشبوو، ئیتر له گه ل مندا گوپایت و دلّت چاک بوو. دوا یی ئیمه مافوره قه شه نکه کانی تۆمان کپی و پۆیشتین، تۆ ناردته وه به دوامدا و گووتت گه ر ئیشم هه بوو پیتیبلیم، من وه ک کوپی تۆ وام و له و جوړه قسانه ی تر که ئیوه خۆتان باشتر ده یزانن» .

گه لاویژ خان ئیستا هه موو شتیکی بیرده که وته وه . ئه م کوپه سه رزه ی بیرده که وته وه که سالیک له مه بهر که میک لاوازتر و قژپرتر ده ینواند . عه تار که دلنیا بوو له وه ی خانمی نیا ده یناستیته وه، گووتی «به پیز، سالی پار تۆ شه و کچه ت پیشانی مندا که داده نیشیت و به خه یال گو ل و نیگار و نه خشی سیحراوی سه ر فه رشه کان دروستده کات . به منتان گووت، جوانی قالی و مافوره په نگینه کانی ئیوه ده گه پیتته وه بۆ خه یالی شه و کچه . من بۆ ئیشیکی بچوک و بۆ ماوه یه کی که م پیویستم به خه یالی شه و خانمه هه یه، به کووتی زۆر شادومان ده بم گه ر به پیزتان پینگام بده ن قسه له گه ل شه و کچه دا بکه م، چونکه من عه ودالی یه کیکم بۆ ماوه یه کی که م بییت به مامۆستای خه یال» .

پیده چوو گه لاویژخان ئاسان له م چیرۆکی مامۆستای خه یاله تینه گات . ده بوو عه تار له نوکه وه حیکایه تی شه و کچه ی سه یفه دین مارۆ بگیزیتته وه، باسی شه وه بکات مه سه له که په یوه ندی به پاشه پۆژی کچی به رپرستیکی بالاره هه یه . وه ک هه موو شه و که سانه ی به جوړیک له قودسییه ته وه ناوی به رپرسه گه مژه کان ده هینن، ده بایه له کاتی ناوهینانی سه یفه دین مارۆدا دهنگی خۆی بگورپیبايه . به لام شته کان وانا سان نه بوون، شه و کچه ی شه و باسیده کرد ترسیکی زۆری له ده رکه وتن هه بوو، گه لاویژ باهیر نه ییده توانی بریاری وه هابدات، وه لامی ته واو و راسته قینه ده بایه لای

کچه‌که خۆی بیټ، بۆیه خانمی باهیر کاتیکی بۆ دانا سبهی بیټ بۆ کارخانه و له‌وێ ئه‌و خانمه‌ ببنیټ. ده‌بیټ بلّیم ئه‌و که‌سه‌ی له کارخانه‌ی مافوور ئیشیده‌کرد و عه‌تار عه‌ودالّی بوو تریفه‌ یابه‌حری خۆمان بوو... ئاه ئازیزان سه‌یرتان لّی نه‌یه‌ت، سه‌یرتان لّی نه‌یه‌ت، هه‌ر خۆی بوو... ئه‌و کچه‌ باشه‌ی به‌ئه‌سل و نه‌سه‌ب وه‌چه‌زای یه‌کیک له‌ بنه‌ماله‌ خانه‌دانه‌کان بوو، به‌لام شتگه‌لّیکی ئه‌وتۆ ترسناک پوویندا، تریفه‌ یابه‌حری به‌سته‌زمانیان فریډایه‌ ئه‌و کارخانه‌یه‌وه. کورته‌ی حیکایه‌ته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ له‌ دوا‌ی مردنی زاهیر یابه‌حری، شته‌کان له‌ ده‌ستی خانمی فه‌وزیه‌ یاسه‌می ده‌رچوون و جه‌وه‌ر یابه‌حری بووه‌ درپنده‌یه‌کی ئه‌وتۆ که‌ که‌س نه‌یده‌توانی له‌گه‌لّیدا بژی، ئیدی تریفه‌ ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ مالّی جه‌وه‌ری براه‌یه‌ له‌هات و له‌و کارخانه‌ بچوکه‌ی مافووردا ده‌ژیا. گه‌ر په‌له‌نه‌که‌ن و سه‌برتانه‌ بیټ که‌میکی تر ته‌واوی چیرۆکه‌که‌تان بۆ ده‌گێرمه‌وه... که‌میکی تر.

نامه‌یه‌ك به‌ر له‌ مردن « نازاری ۱۹۷۵ »

به‌لام ئه‌ی مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر، چی به‌سه‌ره‌ات؟
ئاه، مه‌لای هاجه‌ر به‌ر له‌وه‌ی له‌ یه‌کیک له‌ خه‌سته‌خانه‌کانی شاری ورمیډا بمریټ، نامه‌یه‌کی دووردریژی، له‌گه‌لّ کۆمه‌لّیک به‌لگه‌نامه‌ی تردا دایه‌ ده‌ست که‌سیک و تکای لّیکرد به‌ هه‌ر پّیگایه‌ک بووه‌ بیگه‌یننیه‌ ده‌ست کورپّیک به‌ ناوی به‌همه‌ن ناسره‌وه. پّیده‌چوو مه‌لای هاجه‌ر شه‌پّیکی دووردریژی له‌گه‌لّ مردندا کردبیټ، تا ئه‌و نامه‌یه‌ به‌و دارشته‌ بنوسیټ که‌ خۆی ده‌یه‌ویټ. دوا‌ی ته‌واوکردنی نامه‌که‌، چهند سه‌عاتیک

له په نجره‌ی ژورره‌ک‌ه‌ی خوی‌وه سهری نه و کۆتره غه‌مگینانه‌ی کرد که له‌سه‌ر دره‌ختیک هه‌لکورما‌بوون، دوا‌جار به بیده‌نگی چاویلکه‌ک‌ه‌ی داکه‌ند و به ئاسووده‌بیه‌کی ناوه‌خت و نا‌ئاساییه‌وه پۆ‌حی به فریشته‌کان سپارد. مردنه‌ک‌ه‌ی هاجر دوا‌ی نه و هه‌موو پینگا سه‌خت و دریزه، بۆ یار و یاوه‌رانی که‌لیک تراژیدی و دلته‌زین بوو، به‌لام بۆ مه‌لا خۆ‌ی کۆتایی که‌شتیکی ترسناک و پشوویه‌کی دریز‌ی دوا‌ی گه‌رده‌لوول بوو. نه و ناسیاوه‌ی نامه و به‌لگه‌نامه نه‌ئینییه‌کانی هه‌لگرت، به پینگایه‌کی دریز و پینچاوپینچا که‌رایه‌وه بۆ کۆنه هه‌واری مه‌لا، له پینگای که‌پانه‌وه‌دا چه‌نده‌ها جار به کاری هیزکی خه‌یالی له شوینی نیازی خۆ‌ی دوورده‌که‌وته‌وه و پیچی ده‌خوارد، پینگا‌کان بۆ سه‌ر زه‌مینی تریان ده‌برد و به ئه‌رز و ئاسمانی خه‌یالیدا ده‌یانرپاند. دوا‌ی سه‌فه‌ریکی سه‌خت و ماندوو‌بوونیکی زۆر، که‌یشته نه و شاره و ناو‌نیشانی به‌همه‌ن ناسری دۆزیه‌وه. وه‌ک خۆ‌ی له باریکی ترسناک و نه‌فسوناوی پزگاریکات، بیوچان و بی‌ساته‌وه‌ختیک وه‌ستان، پاسپارده‌ک‌ه‌ی برد بۆ به‌همه‌ن که له حه‌وشی قوتابخانه‌ی خۆیدا سه‌رقالی له‌به‌رکردنی شه‌ره شیعریکی «جه‌ریر» و «فه‌رزده‌ق» بوو. کابرا به هیمنی له به‌همه‌نی لاواز و چاویلکه‌دار نزیک‌بووه‌وه و نه و پاسپارده پیچراوه‌یه‌ی دایه‌ده‌ستی و تکای لیکرد به وردی بیخوینیته‌وه. به‌همه‌ن بیته‌وه‌ی بزانتیت چی له‌وه‌زرفه پیچراوه‌یه‌دا هه‌یه وه‌ریگرت و خستییه ناو جانتا‌که‌یه‌وه و هیچی نه‌گوت. وه‌رگرتنی نامه‌که کورته ساتیکی که‌می برد و له چاوتروکا‌نیکدا ته‌وا‌بوو. شته‌کان به‌جۆریک خیرا و بروسکه‌ئاسا‌بوون دواتر غه‌زه‌لنوس دل‌نیانه‌بوو، ئاخۆ نه و پیامه‌ینه‌ی نامه‌ک‌ه‌ی دایه‌ده‌ست بوونه‌وه‌ریکی راسته‌قینه‌بوو یان خه‌یالی، نه‌یده‌زانی نه‌وه‌ور و ته‌سلیمه له راستیدا پوویداوه یان له خه‌وندا. سالانیک دواتر چه‌نده ویستی پوخساری نه و کابرایه‌ی بیته‌وه یاد که له حه‌وشی قوتابخانه‌دا نامه‌ک‌ه‌ی لیوه‌رگرت‌بوو، به‌لام شتیکی یادنه‌ما‌بوو... هیچ شتیکی.

بەھەمن دەیزانی پۆژیک لە پۆژان لە جینگایەکی دوورەوہ نامەبەکی
 بۆ دیت سەرتاپای ژانی دەگۆریت. لەو ساتەوہی فامی کرابووہوہ،
 ھەموو شەویک لە خەونەکانیدا پەیامبەریکی خەیاڵی شتیکی لە دوورەوہ
 بۆدەھینا و دونیای ئەوی دەدا بەیەکدا. ئەو لەو جۆرە کەسانەبوو کە
 ھەردەم چاوەپوانی قاسید و پەیامھێنێکی خەیاڵین، بێت و ژانیان بۆ
 بگۆریت. وەلێ لە نێو ئەو تەرز و شیوہ خەلکەدا غەزەلنوس لە پیزی
 راستگۆکاندا بوو. ھەندیک مەزۆف ھەن، ھیندەہی دینە دویاوە، چاوەپوانی
 ئەوہن شتیکی کتوپر پەوبەدات و سەرلەبەر ژانیان بگۆریت. زۆر کەس
 لەوانە دواي خولیاہەکی پوچ دەکەون و نابنە خاوەنی ھیچ شتیکی و
 ھەرگیزیش لە ھیچ جینگایەکی دویاوە ھیچیان بۆ نایەت، ئەوانە لە
 چەشنە راستگۆکەہی ئەم توخمە لە ئادەمیزاد نین. تەنیا لەبەرئەوہی
 ھیچ شتیکی دیان نییە خۆیانی پێوہسەرقالبگەن، چاوەپەرنە نادیار
 و نمایشی چاوەپوانی دەکەن. بەلام چاوەپوانکەرانی راستەقینە، خاوەنی
 ھەستیکی دوور و بۆنیکی زەمانبەرن. دەتوانن بۆنی ئەو سەردەمانەبگەن
 کە ھیشتا نەھاتوون... بۆ پاداشتیک ناگەپین، عەوداڵی خەزەنەبەکی
 زێرین و خەلاتیکی کوتوپر نین، بەلکو دەزانن ئەوہی لە نادیارەوہ دیت
 پێشەکانی لە ناو وجودی خۆیانەوہ سەریھەلداوە، ئەوان شیتی پاداشتیکی
 ناوہختی زەمان نیین کە کتوپر مەدالیایەکی گەورە بکاتە نەسیبیان،
 بەلکو لە نادیاردا بۆ تەفسیرکردنی لایەنە تاریکەکانی خۆیان وێڵن و
 بۆ مانایەکی شاردراوہی ژانیان عەوداڵن. غەزەلنوسیش یەکیک بوو لەو
 کەسانەہی بێئەوہی ھیچ بزانی، پێیوابوو شتیکی نەزانراو و بێتەفسیر
 لە ژانییدا ھەبە کە پۆژیک قاسیدیکی لە دوورەوہ دیت و پێشچاوی
 بەرامبەر ئەو نھێنییانەپۆشنەدەکاتەوہ. نامەکەہی مەلای ھاجەریش ئەو
 بۆچوونانەہی لا بەھێزتر و ئەستورتر کرد. نامەکە چیرۆکی دووردریزی

ژیانی مه لا خۆی بوو، پریوو له ورده کاری گه وره ده رباره ی راپوردوو، سالانی مندالی و عاشقبوون و پیریوون. ناشکرایه مه لای هاجر مه موو حه رفیکی به بره وایه کی ته واره وه نویسه، دوا ی دوودالی ساله های سال له ناخه وه گه یشتوته نه و بره وایه ده بیته مه موو شتیکی بلایته و هیچ شتیکی نه شاریته وه. له دیر به دیری نامه که دا مه ستیکی باوگانه ی گه وره ده بیتریت، باس له وه ده کات نه و پوژگاریک چ عاشقیکی و چ غه زه لبازیکی گه وره بووه، بۆنکی گه شی مردن و په نگیکی تایهت به ئیشراقات ی کوتایی له مه موو بره گه کانی نامه که ده بارین. پنده چیت مه لای هاجر کیشه یه کی زوری مه بوو بیت خۆی بگه ینتته مه به سته حیکایه ته که و دوا قسه ی خۆی بکات. هه لبهت ناشکرایه له هه ندی شویندا، ترسی مه لا، ترسی که سیکه ده یه ویت کوره که ی خۆی بریندارنه کات، تا بتوانیت ئارام و بیه لانه ئینییه کی بو ناشکرایکات که له وانه یه سه ر له به ری ژیا نی بگوریت و بیکاته مرو فیک ی دیکه.

زمانی مه لای هاجر زمانی که سیکه له سی و چله کانی سه ده ی پیشوو دا دلی به وشه شادبووه و له نه ئینی به لاغهت راماوه، ئیدی هه ر به به لاغه تی نه و زه مانه نامه یه کی پر له وشه ی عه ره بی ده نویته، که تا نه ندازه یه ک بو کورد په روه ریکی سه ختگیری وه ک نه و سه یر و نا کوک ده که ویتته وه. له جیگایه کدا ده لیت « سه خته بو پیریکی وه ک من که قه ده میک له قه بر و نه فه سی له مردنه وه دوورم یاری به حیا تی که س بکه م، به لام سه ختیشه نه م دونیای فانییه جیبه لیم و تو به من نه زانیت. دوا جار من زیاتر له وه ی باوک بم، تارماییه کم دیم و راستییه کت پنده لیم. راستییه گه وره کانیش له خه یاله وه نزیکن، نه وه ئی حساس و ته جرو به ی پیریکی وه ک منه، خه لک ته نیا پوو که ش و سه تحی نه م عاله مه ده بینن، جیهان وه ک حه قیقه تیکی گه وره نانسن، پوو کاری نه م عاله مه ئالۆزه به حه قیقه ت تیده گه ن، به لام ئی نسان ئاوی نه یه کی شکا وه

له‌تیکى ده‌په‌پێته ئه‌م حه‌یاته، به‌لام له‌ته‌کانى تری له‌ کوین؟ له‌ چ
عاله‌میکدان؟ هه‌ر خودا و فریشته‌کانى ده‌زانن» .

مه‌لای هاجه‌ر، پێگایه‌کى پێچاوپێچ ده‌دۆزێته‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی له
به‌همه‌نى ناسر و چیرۆکى له‌دایکبوونى نزیک بپێته‌وه و ده‌نوسیت «
به‌همه‌نى عه‌زیزمان، من تا ئه‌م‌پۆم راکێشاوه، ئیستا له‌ به‌ینى مردن
و ژياندا وه‌ستاوم ... له‌حزه‌یه‌کى ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هینده‌م نه‌ماوه وه‌ک
هه‌ر عه‌بدیکى بپقودرته‌ خودا‌حافیزى بکه‌م، دونیا برستی لیبریوم و
غه‌م تا‌قه‌تى لێسه‌ندوم، چه‌ند سالی‌که پیری له‌ گوشت و ئیسقانم
ده‌خوات و گه‌یشتۆته ئاخیرین تیکه‌ی خۆی. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه،
جه‌سته‌م هیلاک و ئاره‌زووم فه‌تواوه . سرێک هه‌یه ده‌بیت تۆ بیزانیت،
نه‌یتیه‌ک له‌ ئه‌سرارى مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمى حه‌یات بپینتره .
شتیکه تۆ ده‌توانى ئیمانى پێهینیت و ده‌شتوانیت به‌ وپێته‌ی پیریکی
حیساب بکه‌یت که له‌ بيمارستانی ولاتیکی غه‌ربیدا سه‌رده‌نێته‌وه .
شتیک هه‌یه به‌ درێژایى حه‌یاتم ئازاریداوم . ئیستا تۆ به‌شى ئه‌وه
گه‌وره‌بوویت تیگه‌یت، به‌ر له‌ ئیستا هه‌ر نوتقی‌کم بده‌یه ده‌بووه هه‌وا
و هه‌ر حه‌رفیکم بنوسیايه ده‌بووه هه‌یچ ... چونکه فه‌قه‌ت پۆحله‌به‌رێک
له‌م حیکایه‌ته‌ حالیده‌بیت، که له‌ عه‌شق تیگات، مه‌عناکه‌ی بفامیت .
به‌س خواش ده‌زانیت، ئاخۆ ئیستا تۆ له‌ عه‌شق تیده‌گه‌یت یان نا؟ .
به‌س خوا ده‌زانیت ... خوا . من که واجبیکى وا سه‌خت و ئه‌رکیکى وا
عه‌جیب به‌سه‌ر دلێکی تازه پشکو‌توی وه‌ک دلێ تۆیا ده‌ده‌م، ئاخۆ
خۆم له‌ عه‌شق تیگه‌یوم؟ ئاخۆ ئاده‌میه‌ک و ئاده‌مزایه‌ک هه‌یه له
عه‌شق تیگه‌بیت؟ یاخو ئه‌وه‌ش سرێکه له‌ ئه‌سراری ئیلاهی، قودسیکه
له‌ ئه‌قداسی گه‌وره و جه‌لابوونى به‌ من و تۆ نامو‌مکینه؟ . به‌همه‌نى
عه‌زیزمان ... هه‌ژده‌ سال له‌مه‌وبه‌ر ... هه‌ژده‌ سال له‌مه‌وبه‌ر له‌ شه‌ویکی
ساف و سامالدا، سه‌رگه‌رمی نیگا‌کردن بووم له‌ به‌حرى ئه‌ستیره،

له ناکاو گهنجیک که به نیگار و پوخسار له و پهسمانه دهچوو که نهقاشه کونهکان لهسهر بهرگی کتیبی شا و شارزادهکان دهیکیشن، هاته ژووره که م. گهنجیکی سهیر، هر غهزه لیک من له بهرم بوو، نهویش له بهری بوو، هر شیعریک من نوسیوووم نه و چاکتر و باشتر دهیوته وه، له نهو زانی شیعرا دهقیق و له قافییه دا جووت و مکۆبوو، وهک بهشی له من خۆی به من ناساند، وهک سیبه ریکی من و نیوهیه کی تری من خۆی نوان، وهک هر گهنجیکی جوان له خۆبایی و بیپهحم بوو، به منی گووت من نیوهه کی تری تۆم، نهو نیوهیه کی له سهر دابیکی تاریک و ترسناکدا دیلتکردوم. من نیوهه خنکاو و بهدبهخته کی تۆم. منیش باوه پم پیکرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆبکه مه وه، ئیمه وا خولقاوین هر دهستمان بۆ عهشق برد شتیک دهشکینین. بۆیه سهرت نه سوپم، عاجباتی داتنه گری گهر له م نانوساتی دهور و ته سلیمه دا دهستی له رزۆک و نهفەسی شکسته م، له حوکمی نه م دهرده نه یه ن و شتی تر بشکینن. کوپی خۆم، نه م سپه ی من به تۆی ده لیم، ههژده ساله وهک شوشه یه کی پر نه سرار خستومه ته پشت ده یان شوشه ی تره وه و له سهر په فیککی بلند خه واندومه. زۆر لۆمه م مه که و عه بیم لیمه گره، مه لئ نه م پیره دلپه ره، چ هه یایه کی شر و چ ناموسیکی به ریادی هه یه. ئیجساسم وایه نه و که سانه ی تا سهرمه رگ راستی نالین، ترسنۆکن، به لام هیشتا له وانه نازاترن که ده مرن و نهینی خۆیان ده به نه گوپه وه. وهک پیریکی له رزۆک، ئیستا ده بیست به سهر په یژه یه کی شکاودا سهر کهوم، که په یژه ی پارایی و ترسنۆکی خۆمه، له سهر نه و په فه به رزه، که په فه ی خه وف و سامی هه فتا ساله ی عومری به باچوو مه، به م په نجه چرچه لۆک و بۆ رزین شه یدایانه م، شوشه لاده م و یه ک یه ک له و هه وایه وه تورپانده م، شت بشکینم و شت بشکینم و شت بشکینم.

ئىنسان له له حزهى مهرگدا ده بئيت سندوقى نه سرارى خوى بکاته وه، تا دواتر باش له حوکمى ئيلاهى تيبگات. له ساتى ده وروته سلیمدا ئىنسان ده بئيت جورئته تى پوانىنى له زولمته تى نه فسى خوى هه بئ، گهر وانه کا، ئهئى له سه رچى له گه ل واحيدولقه هارا قسه بکا؟. من ئىستا ده بئيت نه زهرم تيزکهم و ده فته رى نه ئىنى خوم داگرم و نامهئى ره شى خوم بکه مه وه. نه و گه نجه هر من بووم، من که شه يدای ئافره تىكى شهرمن و نه جيب و پرچه يا بووبووم، هيچ که س له پياويک به دبه ختتر نييه که حه ز له ژنيكى به حه يا و حورمه ت بکات، من که مردم وه ک ميروله يه کى ته ر و نه خووش غيره ت ده ده مه قلب و قالبى شکاوم و به سه يدى مه خلوقات ده ليم که س له و عاشقه سياچاره تر نييه که خودا ده يخاته به ر له عنه تى حه زکردن له ژنيكى شهرمن و ناموسباز. من له سالانئىکا که ته مه نم به ره و مالوايى ده کشا و نيازم بوو تا عه تم توندکهم و ئيمانم قايمتر قفلده م، له و عومره دا باري ته عالا و فه خرى کائينات، ده رديكى بو ناردم ئىستاش له پيشه وه چزه م دئ و له هه ناوه وه دود و گراوه ده پونگى و قولپ ده دات. پوزيک له خه وه هه ستام و سه يرمکرد عاشقم، عاشقى خانمىكى به حورمه ت و ناموسناس، که ناوى به هاربانو بوو، که دايقى خودالىخوشبووى ئيوه ده کات، نه مشه و گوپى له هر شه و پر نورتر بئ. عه شق شه ره فى نييه، ته نها شتيک که له سه رو شه ره فه وه يه عه شقه. تاکه شتيکه شه يتان و خودا به قه د يه ک ئيشيان تيا کرده ... به کوفر ليمى وه ره گره و به ئيلهادى نه فسىكى بيچاره لىئى مه روانه. عه شق شتيکه کوپم، دوو ده موچاوى هه يه، ده موچاويکيان شه يتان به دل دروستي کرده، هيئزى خوى تيا خه سار کرده، فنونى ره شى خوى تيا به کاره يتاوه، سيحرى خوى خستوته ناوى. نه وى تريان خوا به عه زمه تى خوى تاشيويتى، پيوه ي ماندوويوه، سپى خوى تيا داناوه، پاک و ته هوور خولقاندويتى. هه موو

عەشقی دۆنیا وایە، نە خوا دەستبەرداری زەرەیهک عەشق دەبێت و نە شەیتانیشت دەستدەگیربێتەوه، هەموو قەترەیهک عەشق نیوێ مۆلکی خودایە و نیوێ مۆلکی شەیتان. نایەمی بەدبەختیش کە دەبێتەوه نازانیت ژەهری هەلقۆراندوێ یان شەربەتێکی ئیلاھی تۆشیوێ... وەک پیرەمێردێکی بێحۆرمەت تەماشام مەکە، کە دەستی دەلەرزیت و نەفسی مەر پەرە لە تەماحی دۆنیا، مەن قەت عەبەدی نەفس نەبووم، بەلام ئوێ زۆر دەرگای نەفس داخات، شتێکی تر و سەرێکی تر دیتە پێگای. نەفس سەلتەنەتی خۆی هەیه، مەخلوقاتێ خۆی و خەلقى خۆی هەیه. ئوێ مەن هەموو عومرم لە دواي کوشتنی بووم، لەسەردابی پەشی خۆی لە شێوێ ئادەمیەک و گەنجی سێحریازدا هاتە دەر، کە سێک هەم حەقیقەت بوو هەم خەیاڵ، هەم مەن بووم و مەنیش نەبووم. بەلێ کورم، تۆش... بەلێ تۆش هەم لەو بوویت و لەو نەبوویت».

مەلای هاجەر، لە چەندین بێرگەي تێکەڵاو و دووردرێژدا، دەبەوێت حیکایەتی دەرکەوتنی ئو گەنجە شاعیر و غەزەلنوسە لە پۆخی خۆیەوه تەفسیریکات، بە دوودلێبێکی زۆرەوه، چەندین لاپەرە دەربارەي ئو ئەزموونە سەیر و ئیروۆتیکییە دەنوسیت کە نوسخەیهکی خەیاڵی بەهاریانو بە نیوێیهکی خەیاڵی مەلای هاجەرەوه دەبەستیتەوه. بە لەزەتێکەوه کە دەبایە لە پیرەمێردێکی نیوێمردووی وەک ئو دووربایە، بە ئارەزوویەکەوه کە بۆنی پۆخی ئو پیاوێ داخراوێ لێنایەت کە عومریکی شەرمی لە بۆتەي حەیادا بردۆتەسەر، چەندین لاپەرە لە سەر ئو شەوه خەیاڵی و ئیروۆسییانە دەنوسیت کە دوو لەشی تینوو و دوو پۆخی کێوی تێیدا دەگەنە یەک. هەندێجار داوای پۆزشدەکات و هەندێجاریش تەواو بیریدهچیتەوه کە ئو قسە لە دایکی بەهەمەن دەکات. ئو فەرماؤشدەکات کە قسەوباسی ئو دەربارەي ژنێکە، بەهەمەن وەک

مه خلوقیکی پاک و بیئاره زوو سه بیریکردوه . مه لا له هیچ جیگایه کدا
 ئامازه به په یوه ندییه کی راسته وخو له نیوان خوئی و به هاریانودا نادات .
 که سیکه به خه یال ژیاوه ، به خه یال عاشقبووه ، به خه یال له گه ل
 به هاریانودا خه وتووّه . حیکایه تیکه پیاوان و ژنانی ئەم ولاته پتر له هه زار
 ساله تییدا ده ژین ، هه زار ساله پیاوان و ژنانی ئەم مه مله که ته تنیا به
 خه یال له گه ل یه کدا ده نوون ، له دووره وه چه ز له یه کتری ده که ن ، به
 نهینی عاشق ده بن ، وه ک پاوکه ر و ئاهو خوئیان له یه کدی ئاشکراناکه ن ،
 نایانه ویت ئە میان به نهینی دلئی ئە و بزانیّت . سده له دواى سده یه
 خه یالی خنکاو له کوچه و شه قام و ژور و هه یوانی ئەم مه مله که ته دا
 کۆده بیته وه ، سده له دواى سده یه ئە و خوگرتن و دلخنکاندنه ده بیته
 زانستیکی نهینی قوول که چه کیم و زانای خوئی دروستده کات ، سده
 له دواى سده کۆلانه کانی ئیمه ده بیته سه حنه ی خه یال ، سه ر به رمال
 و به ر میحرابه کانی ئەم نیشتیمانه ده بیته شاتوی ئاه و هه ناسه ی ئە وتو
 که پالّه وانی تراژیدیا یونانییه کان و خوداکانی ئۆلۆمپ نه یانبینیوه .
 پیده چیّت ئە و هه موو خه یالّه به شیکی زوری له نه فسی تاریکی مه لا
 هاجه ردا کۆبوویته وه ، له بنی بیقه رار و له سه ردایی قفلدراوی دلئی
 ئە ودا مۆلبوو بیّت ، پیاویک ئە وپه ری شه رم تیکه لّوی ئە وپه ری ئاره زوو
 ده کات ، ئە وپه ری دین تیکه لّوی ئە وپه ری شیعر ده کات ، سه ره پرتین
 ملکه چی بۆ مه رجه کانی دونیا ، تیکه لّوی سه ره پرتین خه یال ده کات .
 پیده چیّت ئە و دزایه تییه قوولّه ، ئە و دووکه رتبوونه بیسنوره به جوړیک
 له ناوه وه مه لای هاجه ریان له تکرده بیّت ، پۆحی مه لای هاجه ر ، وه ک
 پۆحی ئە و سه رده مه ، له نیوان دوو مه خلوقدا دابه شبوو بیّت ، یه کیکیان
 سه ختگیر و خوخنکیّن ، ئە ویتریان ئازاد و بی شه رم و پر شیعر . یه کیکیان
 له م دونیا یه دا چه قیوه ، گوئگری فرمایشت و مه رجه کانیّت ، ئە ویتریان
 له دونیا یه کی خه یالییه وه هاتووّه ، گوئگری هیچ فه رمانیک نییه . مه لای

هاجر به به‌لاغه‌تیکي کلاسیکیه‌وه ده‌نوسیت « ئاده‌میزاد تیکه‌لاویکی
 سهیره له مه‌خلوقاتی جیاواز، له ناوه‌وه هم وه‌حشه و هم په‌ریزاد...
 من نه وه‌حشبووم و نه په‌ریزاد، من هیچیان نه‌بووم، به‌لام هه‌زاران
 شه‌وگارم لیژپویه که ته‌نیا خه‌یا‌لم‌کردوه، خه‌یا‌ل که خودا سزای له‌سه‌ر
 دانه‌ناوه و ئاده‌مییه‌کانی تر نایبینن. له گه‌نجی و سه‌باوه به‌درژیایی
 پوژ خۆم وه‌ک زاهید و ده‌رویشیکي خودایی نیشاندده‌دا، تا ده‌خزانه ژیر
 جیگا جگه له زیکری "یاخودا... یاخودا" هیچی دی له دلمدا نه‌بوو،
 به‌لام که سه‌رم ده‌نایه سه‌ر بالیفه‌که‌م و دلنایده‌بووم عالم نوستوه
 و خزم و که‌س، نه‌حباب و نه‌غیار چاویان له من نییه، هینه‌دی
 سکون داده‌که‌وت و خشپه و چرپه‌ی کائینات ده‌بپرا، شه‌به‌قیکی تاریک
 له هه‌ناوی مندا ده‌کرایه‌وه، سه‌حنه‌یه‌کی تر ده‌هاته سه‌ری و پوچم
 ده‌بووه مه‌سه‌رحی شتیکي تر. هه‌رچی نه‌فسیک به‌پوژ ده‌مخنگاند،
 هه‌ر ته‌ماح و ئاره‌زوویه‌ک به‌پوژ بی‌ده‌نگمه‌کرد، له شه‌کلی مه‌خلوقاتی
 عه‌جایه‌بدا ده‌هاتنه‌وه سه‌ری، ئیحصاسیکي سه‌یرم هه‌بوو که قوه‌تیکي
 خیفی من به‌ره‌و ئه‌رز و ئاسمانیکي تر جه‌زیده‌کا، ده‌مبا بو شوینیکي
 تر، له‌وئ شتی سه‌یر ده‌بینم، خوڤی و غیلمانی پووت، ئافره‌ت که له
 خه‌یا‌لی به‌شه‌ردا نیین، خوان و خواردن که خودا به‌س له جه‌نه‌تدا
 وه‌عدی به‌به‌شه‌رداوه، له‌و کوچه‌ تاریک و خفییانه‌دا، هه‌ر ئاوینه‌یه‌کم
 ده‌بینی له‌ویادا پوخسارم ده‌گۆپرا، جار دوا‌ی جار شکل و شه‌مایلی ترم
 وه‌رده‌گرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌خلوقیکي موخه‌یه‌ربم و خودا ئه‌و نازه‌ی
 دایتمی بو شه‌کلی خۆم بگه‌ریم. ئاه، خه‌یا‌لم تا ئه‌و جیگایه ده‌یبردم،
 له نیوان پوخساری ئاده‌مییه‌کاندا ده‌متوانی ئه‌و هه‌یه‌ته‌ بگرم که
 خۆم ده‌مه‌ویت. ئه‌و ده‌موچاوه بکه‌مه سه‌رم که ته‌ماحم لییبوو. له‌و
 شه‌وانه‌دا من بووم به‌ساحیبی دیوانیکي غه‌زه‌لیات. وه‌قتی جورته‌تمکرد
 و قه‌سیده‌کانم چاپکرد، که‌س له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو ئه‌م گه‌نجه شه‌رمن

و پوو له خودایه، کتیبیکى وهها بنوسیت، که خالى نه بوو له سیبهرى کوفر و له نغمه‌ی فجور. نه وه مه‌حسولى زولومات و تاریكى بوو، مه‌حسولى زیانیکى تر بوو که من به خفیه تیاذه‌ژيام. به لام من هر زوو هاتمه‌دهست و حاشامکرد نه وه کتیبى من بیت، له هیچ جیگایه‌ک خوّم دهرنه‌خست و له هیچ مه‌جلیسیکدا خوّم نه‌واند، له قوولایى قلب و له نیهانی به‌دهنا، ئی‌حساسم بوو نه وه من نیم نه و شیعرانه‌م نوسیوه، من نیم که شه‌وان له به‌حرى غزه‌لدا نوقمه‌بیم. له نیوان من و نه و سه‌حنه سه‌یرانه‌دا که له دونیایه‌کى تر‌دا پروویانده‌دا تۆرانیک دروستبوو. منیک که له‌تیکم له‌عالمیک و له‌ته‌کى ترم له‌عالمیکى تر‌دا مه‌لیده‌کرد، بووم به نه‌سیرى شه‌پړک نه‌مه‌دزانی خوّم سه‌ر به‌کویم و له چ جه‌به‌یه‌کدا وه‌ستاوم. عومړیک ئاره‌زوو ده‌یه‌تنام و شه‌رم ده‌بیردم، حه‌یا ده‌یگوشیم و خه‌یال ده‌یفراندم، ناموس ده‌یخستمه‌وه سجنى به‌دهنى خوّم و ئاره‌زوو وه‌ک شه‌تیبیکى وه‌حشى بو خوی جه‌زبیده‌کردم. پوژها دواى پوژها و شه‌وها دواى شه‌وها زیاتر له‌تده‌بووم... به‌لام کى هه‌یه له ئیمه له‌ت نه‌بیت، کى هه‌یه؟ کامه مروّف له ناوه‌وه بوونیکى دووفاق و پوڅیکى چند سه‌رى نییه، بابیت و به‌رده‌بارانم بکات. ئیمه هه‌موومان مه‌خلوقى دوو دیوین، زۆرمان ته‌نیا یه‌ک دیوى خوّمان ده‌بینین، چونکه جورثه‌ت ناکه‌ین له ئاویتنه‌دا سه‌یرى ده‌موچاوه‌که‌ی ترمان بکه‌ین. شه‌ویک نه و مه‌خلوقه‌ی تری من هاته‌ده‌ری و بیخه‌یا و بیسل خوی پیناساندم. وتى من هر خوتم، هر خوتم و هیچى تر. مه‌غرور و بادیه‌وا و فیزن بوو، جوان بوو، به‌لام جوانى و جه‌مالى بوونیکى تریان هه‌بوو. ئیستاش تیده‌فکرم و ده‌لیم بو نه‌مکوشت؟ بو نه‌مکوشت؟ خو نه وه قه‌تل نییه و نابیته‌ جورم، ئیدی بو نه‌مکوشت؟. هه‌موو به‌شه‌ر، هه‌موو ئاده‌مییه‌کانى تر به له‌حزه‌و ساتى وادا عبوریان‌کرده‌وه و بیته‌وه‌ی دوولبن، نه و بوونه‌وه‌ره ده‌کوژن

و ئیجساسی ناره‌ه‌تی ناکه‌ن، هر که‌س و ده‌مامکه پیری خۆی ده‌کاته‌وه سه‌ری و ده‌روات و پاش ئیستیگ یادیشی نامینیت. به‌لام من مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر، که ئیستا چه‌ند قه‌ده‌میگ له‌ مردنه‌وه دوورم، دان به‌وه‌ه‌قه‌دا ده‌نیم و ده‌لیم، من نه‌متوانی ئه‌وه بکوژم که خه‌لکانی تر ده‌یکوژن. شتیگه‌ کوشتنی هه‌قه، نه‌کوشتنی زنوبی پێوه‌یه و که‌بائیهر ده‌هینیت. نازانم به‌لام خاترجه‌مم که شه‌وگه‌لی بیحیساب و زۆرم هه‌بوو، که من تییدا خه‌نجه‌رداره‌بووم و سیلاح به‌ده‌ست، ده‌متوانی ئیستیگه‌م و خه‌نجه‌ر هه‌لکیشم، سیلاح له‌ به‌ینی من و ئه‌و تارماییه مه‌لعونه‌دا پارگرم. ده‌متوانی دوا‌ی فجوری ئه‌و نه‌که‌وم، به‌لام درۆده‌که‌م، جازیه‌ و سیحری له‌وه قه‌ویتر بوو له‌ فیکری شتی وادابم. وه‌ک ئه‌وه‌ی تینیکی لاموته‌ناهی هه‌بیت، به‌ میسلی ئه‌وه‌ی شه‌پۆلانی به‌حریکی پر ئه‌س‌رار بیت منی ده‌برد، زۆر جار نه‌ده‌ستم ئیشیده‌کرد و نه‌ده‌مم، که ده‌هاتمه‌وه هۆش و له‌ حیسانی ختوره‌تی خه‌یالی ده‌گه‌یشتم، نه‌ جه‌لدی من و نه‌ عه‌سای من سوودیان نه‌بوو. هر داریکم له‌وه‌دا، کسه‌یه‌ک له‌ هه‌ناوی خۆم ده‌هات. هر قامچییه‌کم له‌و بیناموسه‌ ده‌سه‌ره‌واند، قامچییم له‌ پۆحی خۆم و به‌ده‌نی خۆم ده‌سه‌ره‌واند. ئیستا چه‌ند به‌وه‌یت بۆتی ته‌فسیریکه‌م، ته‌فسیری نییه، به‌لام ته‌ئریخی به‌شه‌ریش، ته‌ئریخی ئه‌و تارمایی و ئه‌شباحانه‌یه که له‌ خه‌یالی ئینسان پرایانکرده‌وه، من سویندت بۆده‌خۆم که له‌ عیقابی بیوچانی خۆمدا، درێغم نه‌کردوه. به‌لام دل‌م به‌ جوړی ئاره‌زویی دایکی سیحریاز و به‌پرزتانی ده‌کرد، گه‌ر ئاره‌زویی ویسالم له‌ قیامه‌تیشدا هاتۆته‌دی ده‌بایه‌ حاسلیکه‌م. من به‌ هه‌موو زه‌ره‌یه‌کی وجودم هه‌زم لیبوو، هه‌زی له‌وه‌ جوړه‌ش سه‌ر به‌ لامه‌کان و لازه‌مانه. که شه‌ویکی مانگه‌شه‌و ئه‌و گه‌نجه‌ غه‌زه‌لگویه‌هات، له‌ ناخی شه‌وه‌کانی منه‌وه ده‌رده‌چوو، ئه‌و سیما و هه‌ینه‌ته‌ی هه‌بوو که ده‌شیا گه‌ر موخه‌یه‌ربم، من بۆ خۆمم هه‌لا‌ویردایه. له‌ شه‌کلێکی دلخواهی من

دەچوو کە زۆر لەسەر سەحنەکانی شەو ھەلمبژاردبوو، فجوری ئەو بەشێک بوو لە فجوری پەنھانی ناو وجودی خۆم. کە شەویەک لەگەڵ نیوہیەکی خەیاڵی تری دایکی نەجیبتاندا دەرکەوت، من ھەموو دونیام لێتێکچوو، بەر جۆرە دیواریک کە وەتم لە تاقەتی عەقڵی من و لە قودرەتی ھۆشی من گەورە تریوو، ئیتر ئیمانم کەوتە خەتەر و دینم ھاتە زەلزەلە. نەمدەزانی چیبکەم، سیحری ئەو ھەموو شادییەیی و یسאל گێژیکردم و ترسی ئەو ھەموو فجورەش لە توانای بەدەنم گەورەتر بوو. بەسەرێک لە بەھەشتابووم و بەسەرێک لە جەھەنەمدا، وەک دەلێن غەریقی ئاو و ئاور بووم. تۆ لەو شەوانە دروستبوویت. راستە تۆ لە پەحمیکی راستەقینەیی، دایکێکی راستەقینە و وەک مەخلوقێکی خودا کردی تەواو لەدایکبوویت، لە ھەفتە یە کدا ھاتیتە دنیا، بەرپیکەوت ھەفتەیی لەدایکبوونی مندالانی ناکامل و نووستان بوو. بەلام ھیچ کەس نەیدەزانی تۆ مندالێکی راستەقینە نیت. تۆ کوپری خەیاڵیت، مندالی شەو خەیاڵییەکانی منیت لەگەڵ بەھاریانودا، گەر تۆ کوپری من نیت، چ شتێک تەفسیری ئەو غەزەلە دەکات کە لە مندالیدا لەسەر سینەت نوسرابوو، لەسەر پێست و گوشتی تۆ ھەلکە نرابوو؟

ئەھێ تیفلی پۆژ، تۆ بەرھەمی ئەنغامی شەوی
بەرھەمی ئەسەراری من و بەرھەمی ئەسەراری ئەھوی
تۆ ناتێجی عەشقی، نە پکوع بە و نە سجد
بەرھەمی ئەسەراری خەیاڵیت، بەرھەمی ئەلغازی وجود

ئەمە ئەو دێرانەبوو کە غەیری من بەشەرێکی تر نایزانیت و لە مانای تێناگات، ئەو بەیتە کافرانەییەبوو کە ئەو گەنجە غەزەلگۆیە، شەوان دواي مەستی دەیوت. ھەمان ئەو بەیتانەییە کاتێک لە جیماع

تیرده بوو ئیلقایده کرد. ئه و مه لایه ی تۆی ناونا، عالمیکی دین بوو، دۆستم بوو، پیکه وه له سه ر سوئالاتی ئیمان و مه کامینی شه رع جه نگ و جه ده لمان بوو. پیاویکی حافیزو لئه سرار بوو، شتیک له عه زاباتی دلّی منی ده زانی، قه سه ممدا که نه یئی ئه و شیعره م بۆ بینئی و ئه و به یته م بۆ ته دوینکات که له سه ر گوشتی نازکی تۆبوو. ئه و شیفره شکینئیکی شاره زا و موفه ککل ئه سرار بوو، ئه و نه بایه که س ته لیسمی ئه و به یته و قافیه ی ئه و سره ی بۆ نه ده خوینزایه وه . من پوژیک تا ئیوارئ له سه ر پشکو ده سووتام، له به ینی ناگر و فرمیسکدا جولانئیم بوو، که به و به یته وه هاته وه بۆلام، من واوه یلام بوو. ئه و حایر بوو له ئه شکم و مه دهۆش بوو له فیغانم، ئه و هینده ی دپری یه که می وت، من ته واوی به یته کانم بۆ ئیلقا کرد، به غه م و که ره بیکی زۆره وه خودا حافیزیکرد و له هیچ حاالی نه بوو. کئ ده یتوانی تیگات... کئ؟. تۆ کوپی من بوویت، شاهیدیشم ئه و دپره یه که له خوین و گوشتی تۆدا غه رقبوو. من باوکی تۆم... باوکیکی خه یالی، تۆش کوپی منیت، کوپکی خه یالی» .

به و چه شنه نامه که ده پروات و دوا ی چه ندین حیکایه ت کوّتایی پیدئیت. نامه یه کی دریزه که نوسینه وه ی هه موو به شه کانی لیره دا نه شیاو و نه کرده یه، به لام ده بایه ئیوه هه ندیک برگه ی ببینن تا له نزیکه وه له ته واوی چیرۆکه که ناگاداربن. ئه و نامه یه ژبانی به هه من ناسر له بنه وه هه لده ته کینئیت. ئاراسته ی روانین و جوّری ته ماشا کردنی بۆ خو ی ده گوپئیت، ئیدی به هه من ناسر ده بیته مروّقیکی تر... له گه ل ئه وه شدا هیشتا ماوه یه کی ده وئیت تا ببیته خاوه نی نازناوی غه زه لنوس، که نه ویش چیرۆکیکی تایبه تیبه و له هه لومه رجیکی دیکه دا دپته پیشن.

تریفه یابه‌حری و مافووره‌کان «سالی ۱۹۸۶ - ۱۹۸۷»

دوای مردنی زاهیر یابه‌حری گه‌لیک پوودوای ناخۆش پوویندا، که تریفه‌یان ناچارکرد مال به‌جیبه‌ئیلت و پووبکاته ئه‌و کارخانه چکۆلانه‌یه‌ی مافوور. دوای مردنی سه‌میره‌ی دایکی، قاتی سه‌ره‌وه‌ی باله‌خانه‌ی یابه‌حریه‌کان چۆل بوو، ده‌بایه تریفه‌ش خۆی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌ختی به‌که‌لۆری ئاماده‌بکات. ئه‌و به پێنمایی فه‌وزیه یاسه‌می گواستییه‌وه بۆ نهۆمی دووهم، تا له‌ویدا بیقره و دوور له‌هه‌را و هوریا‌ی جه‌وه‌ر خه‌یال بخاته سه‌ر خویندنه‌که‌ی. تا زاهیر یابه‌حری مابوو، هیژیک هه‌بوو جه‌وه‌ر حیسابی بۆبکات و لیبیترسیت، به‌لام شه‌ویک که تهرمه‌که‌ی زاهیریان له‌ خه‌سته‌خانه‌وه هینایه‌وه، یاساکانی یارییه‌که سه‌ر له‌به‌ر گۆران، ئیدی هیچ شتی‌ک نه‌بوو ئه‌و جان‌وه‌ره پابگریت که مردنی باوکی کردبووی به‌ فه‌رماندار و داریه‌ده‌ستی مال. دوای ئاشکرا‌بوونی وه‌سیته‌که‌ی زاهیر یابه‌حری، جه‌وه‌ری سورفل به‌ چاوه‌شیت و نیگا شه‌یتانییه‌کانییه‌وه، که ئه‌وکات گه‌نجیکی شه‌هوه‌تبان و داوین پیسی لیده‌رچوو‌بوو، وه‌ک دیوانه‌یه‌کی به‌ره‌لای لیتهات. جووتیک برۆی زه‌رد و نه‌ستووری هه‌بوو، بالایه‌کی به‌رز و گۆشتیکی پته‌وی ماسولکه‌دار، خیزه و مرخه‌مرخی سنگی، ئازه‌لیکی شیتیان بیر مرۆف ده‌هینایه‌وه که له‌ ده‌شتیکی به‌ریندا له‌ ده‌ست هه‌ندی‌ک پاوکه‌ر هه‌لبیت. هه‌والی وه‌سیتنامه‌که‌ی باوکی وه‌ک ته‌وریکی تیژ به‌ر پۆحی که‌وتبوو، گه‌ر گوپزانیکی تیژیان به‌ دلیدا به‌ینایه هه‌ر هینده زامدار و هه‌ر هینده‌ش خوینده‌لین ده‌رده‌که‌وت. فه‌وزیه یاسه‌می له‌ زووه‌وه ئاگاداری نیه‌ادی پر خراپه‌ی کوپه‌که‌ی بوو، به‌لام له‌و باوه‌پدا نه‌بوو پۆژیک

ئاوہا بېتہ گايہک به ھموو ھيزی خوئی، شوق به دیواری بهردین و بهرہستی ئاسنیندا بکیشیت، بېتہ بهرازیکی ئوتو حورمہتی ھېچ شتیکی مروثانہ نہگریت. فہوزیہ سالانیکی دووردریژ زہجری زوری بهدست زاھیر یا بہحرییہوہ کیشابوو، تورہبوونہ ناکاوہکانی ئو میردہ بیمہزاج و کہم تاقہتہ تووشی جوڑہ غہمؤکیہکی قولیان کردبوو، لہ زنیکی پر ئیمانہوہ کردبوویانہ خانمیک باوہپی بہ ھېچ نہبوو، سال دوی سال بپوای بہ خوئی کہمتر و کہمتر دەبووہوہ، بہ جوڑیک حہزی نہدکرد چیتر تہماشای پوخساری خوئی بکات، کہ ئیستا لہبری جوانییہکہی جارن، پەژارہیہکی بېینی تیادہبېینی. چیتر ئو فہوزیہ شوخہ نہبوو کہ دونیا شیفتہی جوانی و یقاری بوو، ئیستا خانمیک بوو غہم پوژ دوی پوژ دەپروخان و شہو دوی شہو تووشی بېخہویہکی ھەمیشہیی دەکرد، دوی مردنی میردہکہی شتہکان خراپتر تپہپین و پووداوہکان خیراتر پوویان لہ کارہسات کرد. ھفتہیک دوی مردنی زاھیری میردی، سہروردی ئوتو غہمبار ھاتنہ پئیشی و پوودوی ئوتو سامناک پوویاندا، خانمی یاسہمی دلنیاوو خیریک لہ و کورہش نابینیت، کہ نازی تاقانہیی و سامان و مولک شیتیانکردبوو. جہوہر یا بہحری نہدہچوہ عہقلییہوہ سئ یہکی مال و سامانی باوکی بو ئو کچہ پەشتالہ چکولانہیہ بچیت، کہ ھردہم ھېچ و ناچیز تہماشایکردبوو. ھېچ کات باوہپی نہکردبوو ئوہ خوشکی خوئی بیت. وہک ھموو یا بہحرییہکان بہ گومانہوہ سہیری ئافرہتی دەکرد، وہک مہخلوقیکی کرمناسا و بپہہا کہ شایستہی بہزہیی و پرحمہت نین. بہلام لہگہل ھموو ئو دپی و سیفاتہ ئازہلئاسایانہی جہوہردا، گہر تریفہ ئاوہا ریک و راست بہ پوویانہ تاقاباہتہوہ و بئ ھېچ شہرم و پەریژیک پئی نہگووتبایہ « من خوشکی تو نیم، ھېچی تو نیم، من کچی سہمیرہ یا بہحریم و لہ دایک و بابی تو نہبووم » لہوانہبوو

شتهکان سادهتر به پیدایا بچونایه . سه میره یابه حری ماوه یه کی کورت
 بهر له مردنی هه موو شتیکی بۆ کچه که ی باسکردبوو . فهوزیه ی فریشته
 و پووپاک زۆر هه ولیدابوو رایگریت و په شیمانیکاته وه ، به لام پیده چیت
 شه هوه تی درکاندنی حه قیقه ت لای مرۆفه کان بهر له مردن تین و
 تاویکی تر به خۆیه وه ببینیت . ماوه یه کی که م بهر له مردن ، سه میره
 دهیزانی ده مریت . پۆژیک به وردی باسی ئه و مه خلوقه سه پیرانه ی بۆ
 فهوزیه کرد که بهر له مردن سهردانی هه موو که سیک ده که ن و
 کۆمه لیک هیتا و ئاماژه ی ده ده نی . ئه و بهر له دواهه مین کۆچ به
 چند هه فته یه ک ، به شیوه یه کی ورد ئانوساتی مردنی خۆی ده زانی ،
 فهزلی ئه وه شی ده گیزاپیه وه بۆ ته مه نیک له ئولفه ت و خۆشه ویستی
 له گه ل بوونه وه رگه لیکدا که سه ر به م دونیایه نین . سه میره یابه حری
 بهر له مه رگ ئاره زویه کی کوشنده و قوولی بۆ درکاندنی حه قیقه ت و
 ناشکرکردنی هه موو شتیکی تیا دروستبوو ، وه ک ئه وه ی غه ریزه یه ک له
 مرۆفدا هه بیته که ده شیت پیی بلین «غهریزه ی گووتنی حه قیقه ت
 بهر له مه رگ» ، شه ویک تریفه ی کچی بانگکرد و پییگوت که تۆ
 کچی فهوزیه یاسه می نیت و کچی منیت . تریفه بیئه وه ی زۆر بچیته
 بنج و بناوانی حیکایه ته که باوه ری پیکرد . ده بیته بلیم خانمی تریفه
 له قوولایی دلیدا دهیزانی ئه و له گه ل جه وه ر یابه حریدا دووانه نین ،
 هه ستیکی مرۆقانه ی هیند وردی هه بوو ، دهیتوانی بیئه وه ی که س
 پییبلیت ، ده رک به و راستیانه بکات . فهوزیه یاسه میش ئه گه رچی
 هه موو عومری هه ولیدابوو ئه و نهینیه داپۆشیت ، به لام له و ژنه ناسک
 و دلسادانه بوو که هه رکات له گه ل راستییدا پوهه پووت بکرده ته وه ،
 نهیده توانی درۆیکات . له و خانمه به وبقار و پر پیزانه بوو که دهیتوانی
 نهینی هه لگریته ، به لام نهیده توانی ریک و راست له پوی که سدا
 زار به درۆ هه لهینیت . که تریفه ی میهره بان پرسپاری ئه و چیرۆکه ی

لێکرد و سویندی دا راستی بلێت، وه‌ک یه‌کی‌ک ته‌لیسمی عومری خۆی به‌تالباکاته‌وه، به‌گریانه‌وه له‌به‌رده‌م تریفه‌دا ئه‌و راستیه‌ی درکاند و پێیگوت «تۆ کچی من نیت، به‌لام خودا ده‌زانیت... خودا به‌گه‌وره‌یی خۆی له‌وه‌سه‌روه‌ه‌ شاهیده‌ که‌ له‌ جه‌وه‌رم خۆشتر ده‌وینت و بۆ تاوینگیش له‌ ژيانمدا، بیرم لای ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌ تۆ کچم نیت».

پێویستی نه‌ده‌کرد فه‌وزیه‌ یاسه‌می ئه‌و قسانه‌بکات، تریفه‌ به‌ گریانه‌وه‌ باوه‌شی پیاکرد و پێیگوت «تۆ هه‌تا هه‌تا یه‌ دایکی منیت... دایکی منیت... و له‌ تۆ زیاتر که‌ سم نییه‌». بێنه‌وه‌ی درێژه‌ به‌ چیرۆکه‌که‌ به‌دین، ده‌بیت بلێم به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و شه‌وه‌ هیند دلبزویین و کاریگه‌ر بوو بۆ کتیبیکی وه‌ک ئه‌م کتیبه‌ی ئیمه‌ ده‌ستنادات، که‌ وابریاره‌ خۆی له‌ دیمه‌نی عاتیفی توند پپاریزیت. به‌ کورتی فه‌وزیه‌ یاسه‌می و تریفه‌ پێکه‌وتن « زاهیری پیر» هه‌چ له‌ حیکایه‌تی ئاشکرا بونی نه‌ینیه‌کان نه‌زانیت، چونکه‌ دای له‌وه‌ لاوازتریوو به‌رگه‌ی به‌دبه‌ختی وه‌ها بگریت.

پاش مردنی زاهیر به‌ هه‌فته‌یه‌ک ژيان له‌ مائی یا به‌حریبه‌کاندا بووه‌ دۆزه‌خ. ئاشکرا بونی وه‌سه‌ینه‌که‌ی زاهیر یا به‌حری که‌ له‌ پوی قانونیه‌وه‌ کونبهر و بێخه‌وش بوو، جه‌وه‌ری شیتکرد. ئه‌و درنده‌یه‌ جورئه‌تیکرد و ده‌ستی له‌ دایکیشی به‌رزکرده‌وه‌، قسه‌ی ناشیرینی کرد و سیفه‌تی ئه‌وتوی خسته‌ پال یاسه‌مییه‌کان پپشتر که‌س نه‌یویزبوو جنیوی وا به‌ خیل و عه‌شره‌تیکی پاک بدات. تریفه‌ی بێگونه‌ه‌ و خه‌یا لزا ده‌گه‌رچی به‌ له‌ش زۆر چکۆلانه‌تر بوو، به‌لام به‌ ئیراده‌ هیند به‌هینز و چاونه‌ترس بوو، ده‌یتوانی بچینه‌ پپش ئه‌و کیوه‌ گه‌وره‌یه‌ و له‌ به‌رده‌میدا بوه‌ستیت. تریفه‌ پێیگوت «تۆ چ درنده‌یه‌کیته‌ ده‌وینت، هه‌فته‌یه‌ک دوا ی مردنی باوکت، باس له‌ میرات و پول و پاره‌ بکه‌یت... ته‌نیا حه‌یوان ده‌توانیت وه‌ک تۆ بیت». جه‌وه‌ر به‌ راده‌یه‌ک بپه‌رحم بوو، به‌ قز کیشیکرده‌ ده‌روه‌ه‌ و پێیگوت «یان به‌

ناره زووی خۆت دهست بهرداری هه موو شتیگ ده بیئت، یان سه رت لیده که مه وه، تۆ قهت خوشکی من نه بوویت، هیچ نیت جگه له ده له سه گینکی دز که پۆژی تۆ پینت هاتووه». بوو به به زم و هاواریک، مه پرسن. فهوزیه یاسه می ئه و ژنه هیمن و ئاغره پر به حه وشه که ده یقیژاند، جه وه ره که وهک حه یوانیک لرخه ی ده هات، به قژ ئه و به سه ته زمانه ی تا به رده م به رمیلی نه وته که پاده کیشا، بیته وه ی قژی ئه و منداله بیجورمه به رдат، ده به یهک نه وتی دانراوی پیا ده کرد و قه سه می ده خوارد که به زیندوویی ده یسووتینیت. خوشکه بیچاره که ش له به رده ستیدا ده که وت، فهوزیه ی به حه یا و شه رم هیند ده یقیژاند هه موو گه ره ک داده بارین، دراوسیگان ده رگا که یان ده شکان، جه وه ری بیدل و نابه شه ر قژی تریفه ی به رده دا بۆ ئه وه ی شقارته یهک له گیرفانی ده ره بیئت، کچه به سه ته زمانه که ئه و هه له ی به فرسه ت ده زانی و له به رده ستی هه لده هات، ده چووه سه ر پله که کان و زهق و زۆپ به ده موچاویدا ده یقیژاند «جه وه ری حه یوان، من خوشکی تۆ نیم، من له دایک و باوکی تۆ نیم، من کچی سه میره یا به حریم... تۆ حه یوانی». جه وه ره هینده ی تر شیته ده بوو، پیاوان و خه لک و خوا ده نیشته سه ری و ده یانگرت، تریفه که ده سه لاتی به سه ر خۆیدا نه ما بوو وهک بالنده یه کی بریندار ده یقیژاند و ده گریا. پیاوان به پاله په ستویه کی زۆر جه وه ریان له ده رگای حه وشه ده برد به و دیودا، له ویدیو وهک گایه کی هار ده ییۆراند، خۆی پاده پسکاند و تهکانی ده دایه خۆی، به خوشکه شه ریف و ئابروداره که ی ده گووت «قه حبه»، قسه و قسه گه لی ئه وتۆ له زاری ده بارین، تا ئه و کاته که س له و شاره دا شتی وه های به خوشکی خۆی نه گووتبوو. ژنه دراوسیگان له ده وری تریفه کۆده بوونه وه که له سه ر پلیکانه کان ده گریا. فهوزیه خان له ته ریقی و حه یاچووندا له هۆش خۆی ده چوو، له ناو چیمه نی حه وشه که دا ده که وت. ژنیگ

دهیقیزاند «وهی فهوزیه خان مرد، وهی به قوربانت بم، وهی به ساقهی
 حیاو حورمه ته کهت بم». پیاوانی دراوسئ ژماره یان زۆرتەر و زۆرتەر
 ده بوو، به هم مووان جهوهر زاهیریان کیشده کرده مائیکی دراوسئ،
 له ویشه وه دهنگی ناله نالی دهگه یشته ناسمان، دووباره له دهستیان
 ده ریازی ده بوو، نه مجاره پرووی نه ده کرده وه حهوشی خویان. پیاوان
 به دوایدا پایانده کرد و نه وهک په شه بایه کی شیت له بهرچاو ونده بوو.
 ژنان به په له جله نه وتاوییه کانیان له بهری تریفه داده کهند، فهوزیه
 یاسه می هوشیده هاته وه بهر، کاتیک خوی له و دۆخه دا ده بینی شهرمه زار
 و شکسته له ژیر بالی ژنه کاندایا ده چوو ژوورئ و زمانی هه لئه ده هات،
 ده بیت ژنیکی وا پاک و به شهرم له کاتی وادا چی بلیت؟ به لام نه و
 تاقانه کوپه ی که پۆژیک مایه ی شادی و به خته وه ری ژیا نی بوو وازی
 نه ده هیئا، دوا ی چند سه عاتیک به خوی و ده مانچه یه که وه ده گه راپه وه.
 بهس خودا خوی ده یزانی گه نجیکی مندالکاری وهک نه و ده مانچه ی له
 کوئ په یادا کرد بوو. بهر له وهی بیته ژوورئ به هات و هاواریکی زۆر
 ده رگا که ی ده دایه بهر گولله، ناله ی فیشه که کان هه موو گه په که که یان
 به ناگاده هیئا یه وه. هه ندیک پیاوی به غیره ت دووباره ده هاتنه وه
 ده ست، سه رله نوئ ده بووه به هه رایه کی زۆر، سه رله نوئ خه لک و خوا
 داده بارینه وه. فهوزیه یاسه می و تریفه زاهیر هه ردووکیان له ژووره وه
 ده رگا کانیان له خویان داده خست، جهوهر به خوی و ده مانچه که یه وه
 خوی ده کرد به حه وشه که دا، پیاوان ده گه یشتنه سه ری و تکایان لیده کرد
 ده مانچه که ی دانیت، نه و وهک گایه کی هار به هه ر چوارده وری خۆیدا
 هه په شه یده کرد، گای هاری چی، وهک شه ی تانیک میتشکی له ده ستداییت
 و سه ری هیستریکی خستبیته شوین سه ری خوی. ناچار دراوسئیه کی
 موسته شار به خوی و پاسه وانه کانییه وه ده هاته یارییه که وه، فهوزیه له
 ژووره وه ده گریا و تریفه له په نجه ره کانه وه ده یقیزاند. جهوهر بیته وهی

سَلْ لَه هِيچ بکاتوه فیشهکی به دەرگا و دیوار و په‌نجره‌کانه‌وه دهنه،
 من ده‌لیم له به‌رازیک ده‌چوو شیت بوویت، ئیوه‌بلین له سه‌گیک
 ده‌چوو هاری گرتی. خودایه‌ گهر ئه‌و موسته‌شاره‌ نیشتیمانفرۆشه
 لووتی خۆی نه‌خستایه‌ته‌ نیشه‌که‌وه و ده‌ستی خۆی له‌و شه‌وه‌ شومه
 وه‌رنه‌دایه، که‌س نه‌یده‌زانی چی ده‌قه‌ومیت، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و کچه‌ پاکه‌ی
 که‌ به‌شیکێ چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌ی دروستکردوه، ببوایه‌ته‌ قوریانی ئه‌و
 جانه‌وه‌ره‌ بیلغاوه‌. موسته‌شاره‌ مل ئه‌ستوره‌که‌ له‌ فورسه‌تیک ده‌گه‌را
 پیاوه‌تی خۆی تیا ده‌ریخات، به‌ خۆی و پاسه‌وانه‌کانییه‌وه‌ خۆیان
 کرد به‌ حه‌وشه‌که‌دا. که‌س نه‌یده‌زانی بۆ ئاغای موسته‌شار له‌و شه‌وه
 دره‌نگه‌دا به‌ ته‌واوی چه‌ک و عه‌تادی خۆیه‌وه‌ ئاماده‌یه‌. به‌ پوخساری
 پیاویک بیه‌ویت ترس بخاته‌ دلێ به‌رامبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ له‌ جه‌وه‌ری خوپی
 «هێی کوپه‌... هێی... ئه‌وه‌ه‌رایه‌ چیه‌ ناوته‌ته‌وه‌. پیاویک پیاو بیت
 ته‌قه‌ له‌ خوشک و دایکی خۆی ده‌کات... ئا چه‌کیکه‌ن و بیگرن...
 ده‌ی هه‌ر ئیستا». له‌ چاوتروکانیکدا پاسه‌وانه‌کان جه‌وه‌ر زاهیریان
 قۆلبه‌ستکرد و بردیان. ئه‌وه‌ کۆتایی شه‌ویکی گرنگی ژانی تریفه
 یابه‌حری بوو. له‌و شه‌وه‌وه‌ ئیدی جه‌وه‌ر زاهیر بوو به‌ مۆته‌که‌یه‌کی
 ترسناک و له‌ هه‌موو شوینیکدا به‌دوای تریفه‌ یابه‌حرییه‌وه‌ بوو. پۆزانی
 دواتر سه‌لماندیان جه‌وه‌ر بوونه‌وه‌ریکی پق ئه‌ستووری ترسناکه‌، که‌
 ده‌بیت مرۆف حیسابیکێ راسته‌قینه‌ بۆ هه‌لچوونه‌ کوتوپره‌کانی بکات.
 چند پۆزیک بێترس و خاترجه‌م خۆی و فه‌وزیه‌ یاسه‌می له‌ ماله‌وه‌
 مانه‌وه‌ و ده‌یانویست کۆی ئه‌و دیمه‌نه‌ ترسناکه‌ وه‌ک به‌شیک له‌
 شانۆگه‌رییه‌کی وه‌حشه‌تناک ته‌ماشابکه‌ن که‌ په‌رده‌کانی دادراونه‌ته‌وه‌
 و کۆتایی هاتوه‌. به‌لام پۆزیک تریفه‌ یابه‌حری و خانمی یاسه‌می
 بۆ کرینی هه‌ندیک پتویستی چوون بۆ بازار، ئه‌و له‌ به‌رده‌م یه‌کیک
 له‌ قوماشفرۆشه‌کاندا به‌ خۆی و کێردیکێ درێژه‌وه‌ بۆیان ده‌رپه‌پی،

بەرلەوہی دەستی بگاتە قزى تریفە، ئەو قیزاندى و لە چنگى مەلھات. فەوزیە یاسەمى کە بەدریژایى ژيانى دەستی بە حەیاو حورمەتى خۆیەوہ گرتبوو، لە خەيالسى ئەودا نەبوو پۆژیک بىت ئاوها لە ناوہ پاراستى بازاردا بىتتە سینەما. جەوہەر لەو قەیسەرییە گەورەدا، بەو کىردە گەورەوہ دواى تریفە کەوت کە لە کاوبۆیەکی شیندا خىراتر لە ئاسک پایدەکرد. خودایە خەلکىک مەبوون تەنیا تەماشایاندەکرد و پىدەکەنین، ھەردووکیان بە خىرایییەکی ئەوتۆ تىياندەتەقاند، کەس دەرەتسى ئەوہى نەبوو بىرسىت چىیە؟ چى پویداوہ؟ بىھىننە پىشچاوى خۆتان کچىک لە ناو بازارى ئەم شارە چاوجنۆک و بىشەرەدا بە پانتۆلکى تەسکەوہ پابکات، بقىزىتت، بەسەر فەردە نۆک و جامە ماستدا بکەوت، گووى لىبىت ژنان پى بلىن «بىئابووہ و براکەى لەگەل خەلکدا گرتووتى». بىھىننە پىشچاوى خۆتان کچىکى وا نازک تەنیا بۆ ئەوہى خۆى و نىکات، لە ناو ھاتوھوارى خەلکدا خۆى بکات بە مزگەوتىکدا، بچىتە ئاودەستى پىاوانەوہ، سى سەعات لە ئادابخانەىکى پىسدا دەرگا لەسەر خۆى داخات، نەيەتەدەرى، بۆنى پاشەلى پىاوانى زۆرخۆرى ئەو شارە بچى بە لووتىدا کە دەستەدەستە دىن و دەپۆن، گووى لە شلپ و ھوپى دەست و باو بۆرانى قوونىان بىت. ئاھ ئەوہ ئەزموونىکى ھىند تالبوو تا مردن لە یادى ناچىتەوہ. دواتر سەدجار ئەو چىرۆکەى بۆ کچانى مافوورخانەکە گىرپایەوہ، سەدجار گەلاوێژخان دايدەنا و دەيگوت تریفە حىکایەتى مزگەوتەکەمان بۆ بگىرەوہ. ھەر ئافرەتکىش پووېکىردبايەتە کارخانەکە، دەبايە تریفە ھەموو چىرۆکەکەى لە نوکەوہ بۆ بگىریتەوہ، دەبووايە ھەمووان سەراسىمە پىوانن و تىنەگەن، چۆن کچىکى و ھا خۆى گەياندۆتە ئاودەستى پىاوان لە مزگەوت. ئاھ، بەلام کە دەگەيشتە سەر ئەو بەشەى کە چۆن ئىوارى گەراوہتەوہ بۆ مال، ئىدى دەگرىا. لەگەل فرمىسک و

فیغاندا باسیده کرد چون فهوزیه یاسمی له داخلی کوره تاقانه کهی «به رخۆله کهی باوان» «نیری نیرانی یابه حری» گریاوه، چون تووشی غه میکی نه وتو بووه خه ریکبووه ده می خواریت، چون نه و به په له له تاکسیه کی کون و په پوتدا فهوزیه ی گه یاندوته خهسته خانه، چون دکتوره کان گووتوو یانه نه گه ر زوو نه هاتبایتیه ده مرد. نینجا باسی سی شه و سی پوژ گریانی بیبرانه وهی فهوزیه خانی ده کرد. تریفه به دلکی پاکه وه نه و سه ریورده ی بو هه مووان ده گتیاپه وه، هه تا بو حه سن توفانیش، که خنده ی به م قسانه ده هات. هه میشه که ده گه یشته نه وه ی بللی نیتر بریارمدا شوینی مندالی خوم به جیبه تلم و مالوایی له خانه ی یابه حریه کان بکه م، فرمیسک وه ک لیژمه ی به هار له چاوانی ده بارین.

به لام ده بیت کچیکی وه ک نه و بو کوئی بچیت، جیگایه ک هه م ژیانی تیا زامن بیت و هه م حه یاو حورمه تی؟

گیرسانه وهی تریفه یابه حری له کارخانه کهی عه بدولقادی نیادا ده گه ریته وه بو برایه کی پیاوچاکی فهوزیه یاسمی، که دؤستیکی دیرینه ی ناغای نیا بوو، چند سالیک له وه و بهر پیکه وه چند دهستیک مه حبوس و گولبه هاریان کردبوو. نه و به باشی و دلگه وره یی خوی ته له فونی بو کاک قادر کرد، ژنه که ی هه لیگرت، نزیک سی ساتیک قسه یانکرد. دوا ی نه وه له یه کتر ناشکرا برون، شته کان خوشتتر و باشتتر به پتوه چوون. ده رکه وت خانمی نیا کونه ناسیاویکی فهوزیه یاسه مییه، ده جار له پرسه و پاشتیلانده یه کتریان بینیه. که پیکه وه له ته له فونه که دا قسه یانکرد گه لایژخان ده یگوت نه یه پو تو نه وه نیت له حه فله که ی مالی ئافتاوی ژنی نه کره مدا، که وایه کی پوله که ی مؤرت له به رابوو، له لای سه ره وه دانیشتبوویت. نه ی نه بوو له ته عزیزکی

عوسماندا، ناموزاكه‌ی شه‌فیه خان لای مه‌لا گورونه‌وه بوویت، نه‌ی نه‌بوو كه كه‌كه‌ی عینایه‌ت ته‌خه‌پوجی‌كرد تو تاقمی‌كی زیوت بو هینا... نه‌ی نه‌بوو... نه‌ی نه‌بوو. ناوهابوو... به‌پیکه‌وت شته‌كان هه‌موو به‌پیکي پویشتن، گه‌لاویژ باهیر كه نه‌سل و نه‌سه‌بی نه‌و كچه‌ی باش ده‌ناسی، كه زانی به‌سته‌زمانه نه‌مسال تاقی‌كردنه‌وه‌ی به‌كه‌لوری هه‌بووه و وازی له هه‌موو شتیك هیناوه بو نه‌وه‌ی ژیانی خوی بپاریژیت، دل‌ی نه‌رمتر و خوش‌پووتر بو. كه هه‌موو چیرۆكه‌كه‌یان بو گتپایه‌وه بن دوودلی گوتی وه‌ك نوری چاوم هه‌لیده‌گرم، بابیت، خوی حزی له چیه نه‌وه بكات. خانمی‌كی میهره‌بان بوو هیند دلنه‌رم و خوش‌خنده قسه‌ی له‌گه‌ل فه‌وزیه یاسه‌میدا كرد، باوه‌پی نه‌ده‌كرد. فه‌وزیه‌ی به‌سته‌زمان نه‌و ماوه‌یه هینده زه‌جری كیشابوو، وه‌ختبوو باوه‌پی به بوونی مرۆفی باش نه‌ده‌ما. ناخر نه‌وه‌ی نه‌و له كورپی خوی بینیبووی كه‌م نه‌بوو. كه ته‌له‌فونه‌كه‌ی داخسته‌وه گوتی سوپاس بو باری ته‌عالا، هیشتا خه‌لكی وه‌ها دلروون و شیرین له‌قز له دنیادا ماون.

بو پۆژی دوا‌یی تریفه یابه‌حری چوو بو كارخانه‌ی مافوره‌كه، هینده‌ی گه‌یشه نه‌وی و ته‌ماشای یه‌كه‌م مافوری كرد، خه‌یالیتی سه‌یر و بیوتنه‌ی بۆهات.

تریفه یابه‌حری هینده‌ی یه‌كه‌مین مافوری بینی تیگه‌یشت ده‌توانیت چی بكات. له یه‌كه‌م سه‌عاته‌وه وه‌ك نیگار‌كیشی مافوره‌كان خوی به هه‌موویان ناساند. به خانمی گه‌لاویژ و سه‌ید قادری میردیانی گوت «به‌ره‌مه‌پنانی مافوری ساده و ئاسایی چ سوودی‌كی بو ئیوه نییه، ئیوه كارخانه‌یه‌كی چكۆله‌ن، له هه‌ریم‌كدا ئیشه‌كه‌ن له‌سه‌رتاسه‌ری

دونیادا به مافور به ناوبانگه . شازاده و نهکتره ناودارهکانی دونیا دین و له م هریمهوه فهرش دهکپن، جوانترین قالی و قهشهنگترین پاخهری دونیا به ناسانی له سنورهکانهوه دین بهم دیودا . فهرشفرۆشهکان سهنعتی وهستاکانی کاشان و تهوریز و کرمانیان له دهستکردی ئیره پیباشتره . بهرهمی ئیوه کهمه و توانای ئیشتان سنورداره، له بهرئهوه ده بیئت شتیک بکه ن ناوازه و تایبهتی بیئت، شتیک بیئت جیابیئت و بناسریتهوه» .

ده بیئت بلیم سهد قادر و ژنه کهی به بۆچوون و بیرکردنهوهی تریفه بهخته وه ربوون، له سه ره تاشه وه خویان وا بیربانه کرده وه، به لام نه یانده زانی چی بکه ن؟ . ئیستا تریفه یابه حری، ئه و کچه خه یالزاده ده یگوت من ده توانم خه یالتان پیشکه شبکه م، مافوره کانمان له ئیستا به دواوه له مافووری هیچ جینگایه کی دیکه ی دونیا ناچیت، نه له فهرشی کارخانهکانی تاران ده چیت و نه له دهستکاری قالیبافهکانی خوراسان . ئیتر له و نه خش و نیگاره کلاسیکیه کۆنانه دورده که وینه وه که هه ندیکیان سهدان ساله دوباره ده بنه وه . له ئیستا به دواوه فهرشی تر دروستده که ین، مافووری بیۆینه و قالی ئه وتۆ هر که سیک له دونیادا ببینیئت کارخانه ی نیای بیریکه ویته وه .

تریفه به نه ندازه یه ک چاونه ترس و پر کاراکته ربوو، ده یتوانی دهنگی خوی به سه ره همواندا زالبکات، به لام به ته رزیک ناسک و پووشیرینیش بوو، هه موو ده یانزانی که سیک نییه بیه ویت ئه وانی دی وه ک ژێرده سته ی ئه و بنوینن . پیشنیاره کانیشی به چه شنیک عاقلانه بوون، نه ده کرا که س بلیت نابیت و نا کریت . پلانه که ی وابوو، ته ونه گه وره کان و نامیره سه ره کییه کان خه ریکی ئیشی ناسایی خویان بن، له پالدا ئه و به رپرسی فهرشیک بیئت که نه خشهکانی زاده ی خه یالی خوی بن . خانمی نیا ژنیکی گومانکاربوو «به پیچه وانه ی سهد قادری

نياوه كه خوى ده دايه دم لافاو و نه يده پرسى بو كويم ده بهيت». دواى بيريكي ورد و دووداييه كى زور، بيروكه كى تريفه نه ميگرد و گووتى «نمونه يه كم بده رى و دواتر ده پوانين ده شيت چى بكرت و چى بكين». نه و شهوه تريفه يابه حرى نه خشه يه كه مين مافوورى خوى كيشا «كچيكي وهك پهريزاد له نزيك ناويك دانيشتووه و به دوو چاوى پر خه يال وه كتيب ده خوئينته وه، كورپكى شوخيش له سه ر نه سپيكي بالدار به رامبه رى وه ستاوه و ته ماشا يده كات، ناسمانى ژور سه رى كورپه كه پر له نه ستيره ي گه وره گه وره و دره ختى خورافى، ناوى ده رياچه كه ش پر له ماسى زيرين كه به سه رساميه وه سه يري هه ردووكيان ده كه ن، فاسيله يه ك له نيوان كورپ و كچه كه دايه ناكوتا و نه به دى ده نوئينت، په ننگه كان هه ستى داپران و به يه كدى نه گه يشتن ده رده خن. پوله كى ماسيه كان يه كى له په ننگيكن و شالشانى كورپه كه ش له ريشالى بريسه كه داره، شتيك له خه يال و مه ستى له چاوى هه موو بوونه وه ره كاندايه، بايه كى قايم يارى به قزى كورپه كه و يالى نه سپه شيته كى كرده، به لام فه زاي ده ورى كچه كه نارام و سه روته، له ناسوكانيشدا هه مان باى هار يارى به تيشكيكى غه مگين و په ريشانده كات».

نه وه كورته ي بيروكه ي نه وه فره شه بوو كه تريفه دايرشت. ده بايه له ماوه يه كى كورتدا نه وه فره شه دروستبكن، تريفه هه موو خه يالى خوى خسته ناو ئيشه كه وه. وهك نه وه ي نه فسون بنوئينت و خه يال له ناسمان پاكشيت، پر ئوميد ده ينواند. نه وه خه يال له لافورپه ننگه ي نه وه، ده ستوپه نجه ي كيژه مافوورچنه كانى پر كرد له ناره زوو، نه وانه ي ئيشيان له گه لدا ده كرد و ايانده زانى مه ستن و با له پوحياندا هه ليكرده، وهك نه وه ي شه پؤل بيانهيئت و بيانبات به خيراويه كى نه فسوناوى

دهجولان. ورده کارییه کانی تریفه، کچه قالیبافه کانی سه رسامکرد، وهک
 نه وهی شته کان له سهر له وحیکی خه یالی چنرابن و نه و سانتم به
 سانتم هه لیانگریت و بیانخاته سهر نه و مافوره. چاری لیکده نا و
 پیز به دوی پیز دهیزانی ده بییت نامیره کان چیبکه ن و جولان چ
 ده زویه ک پراکتشن و له مه ودای سهره ده زویه کدا چ په نگیگ بپرواته
 پال چ په نگیگ و چ هیلیک له چ هیلیک بترازیت. وهک نه وهی هاریکاری
 دیرینی وهستا نه رهنه نییه کونه کان و خه لفه زنی پيشده سستی قالیچنه
 به ناوبانگا کانی تورکومانستان بو بییت، له مافوری یه که مه وه، نه اندازه ی
 بابته و تیکه لوی په ننگه کانی به جوریکی هیند ریگ هه لده سه نگانده،
 وهستا باشه کانی قالی و هه رشفرۆشه شاره زاکان ناسان نه یانده توانی
 عیب له نیگاره کانی بگرن و له نه خسه کانیدا گری بدۆزنه وه. نیلهامی
 شته کانی له خه یالیکی سافه وه بۆده هات، که شه وان به دهم خه ویشه وه
 تیا ده ژیا. نه و ماوه یه ی کاریکرد نه بهیشت که س مافوره که ببینیت،
 ده یگوت «جوانی پاسته قینه شتیکه وهک بروسکه، ده بییت که شوه و
 بره خستیت تا نیسی خوی بکات و گورزی خوی بوه شینیت». به
 قاقاوه به کچه کانی ده گوت «کچی دایکم، جوانی خو ناو نییه،
 قوم قوم بیخویته وه، جوانی پمیکی تیزه و ناگه مان ده تپیکیت، نیمه
 ده بییت ناوها خانمی نیا و عبدولقادی میردی بپیکین».

تریفه به پیوه ری پیاوانی نه م شاره جوان نه بوو، به لام ناسکییه کی
 هه بوو هه موو که سی ده بزواند. هاتنی تریفه بۆ کارخانه ی مافوره که
 هه مووانی دلخۆشکرد بوو، زۆرجار کچه کریکاره به دبه خته کانی ده خسته
 سهر هه وای پیکه نین و تریقه ی بیبرانه وه. هه موو ده یانگوت «به ر له
 تو، نیمه قهت پینه ده که نین». دوی ماندوو بوونیکی سهر و کارکردیکی
 بیوچان مافوره که ته واو بوو. نه و به یانییه که ده بویه مافوره که
 نیشاندن، هه مووان خویان گورپیوو و له به رده م نیمه که دا وه ستابوون.

تریفه که می‌ک پهنگ‌زرد و په شوکاو ده‌ینواند، ده‌بایه‌یه که‌مین که‌س
 عه‌بدولقادی نیا ته‌ماشای سه‌نعه‌ته ناوازه‌که بکات. کاتیک له‌به‌رده‌م
 فه‌رشه‌که‌دا وه‌ستا، ناغا نه‌یده‌زانی چی بلیت. مافوره‌که بیسنور
 جوان بوو، پی‌شتر شتیکی له‌و جوړه‌ی نه‌بینیوو، به‌خه‌یالی‌ئو
 فه‌رش شتیکی بوو له‌زه‌خره‌فه‌وه نزیکتربوو وه‌ک له‌نیگارکی‌شان.
 یه‌که‌مجاړبوو جوړه نیگارکی وه‌ها ورد له‌سه‌ر فه‌رش ببینیت، گه‌رچی
 له‌مندالییوه له‌کوگا و بازاردا سه‌رقالی کرپن و فروشتنی شتی
 مال بوو، به‌لام خودی‌ئم فه‌رشه‌ی وه‌ک ورده‌ئته‌مینیک ده‌بینی که
 خه‌یالی فریشته‌یه‌ک بایدابیت نه‌وه‌ک ده‌ست و په‌نجه‌ی‌ئم که‌چه ساده
 و غه‌مگینانه. چه‌ندین جار ده‌ستی لیدا و نه‌مدیوه و دیوی کرد بو
 نه‌وه‌ی دلنیابیت ناخو‌ئو‌ه‌ی ده‌ببینیت راسته‌یان خه‌یال، نیگاره
 یان فه‌رش، نه‌ته‌مینیک‌ی ورده‌یان قالییه‌کی راسته‌قینه‌یه. بیته‌وه‌ی
 هیچ بلیت، چه‌ندجاریک به‌ده‌وری مافوره‌که‌دا سوپایه‌وه، چه‌ندین جار
 سه‌ری بادا و چه‌ند جاریک هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا... دوا جاریش بیته‌وه‌ی
 هیچ بلیت، شوینه‌که‌ی به‌جی‌پیشت و پویشت.

حالی خانمی نیا له‌عه‌بدولقادی می‌ردی باشتر نه‌بوو. وه‌ک بینینی
 مافوره‌که‌گژی‌کردبیت و نه‌توانیت هیچ بلیت، وه‌ک کوتوپر‌تای
 لپه‌اتبیت و سه‌رئیشه‌ی گرتبیت، ده‌سنیگرت به‌سه‌رییوه و ناهیک‌ی
 لیده‌ره‌ات و دوو سن جار گووتی «خوایه‌گیان... خوایه‌گیان» و
 بیته‌وه‌ی هیچ بلیت، دورکه‌وته‌وه. پوژیک تیپه‌ری و که‌س قسه‌ی
 له‌گه‌ل‌تریفه‌دا نه‌کرد. نه‌و شه‌وه‌تریفه‌یابه‌حری خه‌وی لینه‌که‌وت.
 بو پوژی دوا‌ی خانمی نیا و عبدالقادی می‌ردی بانگیانکرد و به‌رابه‌ر
 خو‌یان له‌کورسییبه‌کی چه‌رمی گه‌ورده‌دا دایاننا. سه‌ره‌تا عبدالقادر
 پی‌گیوت «کچم‌تریفه»، ده‌زانم ئیستا چه‌زده‌که‌یت پای ئیمه‌له‌سه‌ر
 فه‌رشه‌که‌ت بزانیت، هه‌ردوو‌کمان ناگادارین تو به‌دل و به‌گیان

ئىشت لەو مافوورەدا کرد، گلەبىمان لە تۆ نىيە، گلەبىمان لە جوانى مافوورەكە نىيە... بەلام شتىكى تىدايە لە مافوورى ئاسايى ناچىت... شتىكى سەير كە ناتوانىن بە تەواوى ناوى بنىين».

گەلاويزخان دەستى بە نىوچاوانىيەو گرتبوو، گووتى «شتىكى تىدايە بە كەلكى بازار نايەت، زياتر لە تابلوى نىگار كىشان دەچىت. فەرش جوړىكى ترە، فەرش بەبى زەخرەفە نايىت، لەوەش بترازىت ھەستەكەم ئىچگار جوانە... ھىندە جوانە مرؤف لىبترسىت. ھىندە جوانە مرؤف نازانىت چۆن نرخى لەسەر دانىت».

ترىفە بە دەنگىكى گرياو ھو گوتى «من دلنىام بۆ بازار دەبىت، دلنىام، بىنيزنە بازار و ببىين. خەلكىك لىمانى دەكرن».

سەيد قادرى نيا دەستى خستە سەرشانى و گووتى «ترىفە تۆ بە ھەلە تىگە يشتووت، ئىمە دەزانىن بازارى دەبىت، دەزانىن دەفروشرىت، بەلام دەرنەجامەكەى چىيە؟ تۆ بىرت لە دەرنەجامەكەى كردۆتەو؟». ترىفە ھەك ئەو ھى لە ھىچ تىنەگات سەيرىكى گەلاويزخانى كرد و گووتى «تىناگەم، خانم گيان، ھىچ تىناگەم».

گەلاويز پىيگوت «دلنىام داواى فەرشى ترمان لىدەكەن، دلنىام بەرپرسە بەرزەكان و موستەشارەكان و پياوانى حوكومەت داوى ئەم نمونەيە دەكەون، ئىتر پىيان دەكرىتەو ھە ژيانمان لىتالەدەكەن. من و قادر، ھەزناكەين ئەوانە ببىين، لە دەردى سەرى زياتر ھىچيان بەدواو ھە نىيە. داوى ئەو ھەو خۆ تۆ تا دونيا دونيايە لىرە نامىنيتەو، لەم كارخانە پىس و پۆخلەدا دانانىشيت فەرش بۆ من دروستبەكەيت. دەبىت برۆيت فرىاي ژيانى خۆت بگەويت، بە تەنگ دايكە داماوەكەتەو ھە بىيت. داوى ئەو ھەو مافوورەكە شتىكى تىدايە لە تلىاك دەچىت، مرؤف گىژدەكات، بەرەو خەيالەت پايەكەشيت، بەرەو دونيايەكى تر، خوايە گيان، چىت بۆ باسبەكەم... كچم ھەموو كەس بەرگەى ئەو خەيالانە

ناگریت».

تریفە ئیستا لە خۆشیدا پێدەکنی، دڵنیاوو کێشە ی فرشە کە ی ئەو نییە ناچیز و نارێک بێت، بە لکو ئەو یە کە قەشەنگ و بیۆنە یە . بە جۆش و خروۆشی هەرزە کاریکە وە هاواریکرد «ئاسانە خانم، باوهرپت بێت زۆر ئاسانە، لێرە فرش نافروۆشین، لە بەردەرگا کە دەنوسین فرش نافروۆشین، یە کێک دەکە ی ن بە وە کیل، هەر کە س هات دە لێ ی ن فرشمان نییە، پارە ی زۆری دەخە ی نە سەر، با نرخە کە ی لێرە لە نرخ ی بازار بەرزتر بێت، باوهرپت بێت خانم ئاسانە، با ماوہ یە ک تاقیبکە ی نە وە و ببینن».

خانم ی گە لاویژ و سە ی د قادری نیا نە یان دە زانی چی بلی ن، حە زیان دە کرد سنووری بازار بە کە یان گە و رە بکە ن، شتی نو ی بھ ی ن، زیاتر بفرۆشن و نامیری تازە تر بو کارخانە کە بکرن، بە لام لە وە دە ترسان بکە ونە بەرچاوی ئە و هە موو دز و درۆز نە ی لە م شارە دا بلابوونە تە وە . دوا ی چە ند پوژ بیرکردنە وە، دوا ی ئە وە ی مافوورە کە یان نیشانی چە ند فرش فرۆشی ک دا، هە ندیک هاوړی بە سە لێ قە قسە ی خویان تیا دا کرد، گە یشتنە ئە و بپوا یە ی دە ستی تریفە ئازاد بکە ن و لێ گە پێ ن بپە رە سە ت مافوور دروست بکات. هە موو شتی ک باش بە پێ وە چوو، زۆر شتی جوانیان بینی و زۆر شە و ی شاد و خە یال یان بر دە سەر. بازار یان بیۆنە و فرۆختیان بێ نە ندازە بوو، کالایان گە یشتە دە فە ری دوور و سەر زە مینی دیکە، سالانیکی دووردریژ وایان دە زانی، ئە و بپارە باشترین و بوێرانه ترین بپارە دابیتیان. بە لام نا، دوا ی تیپە پینی چە ند سالیک، ئیوارە یە ک سی پیاوی بووشناخ و هاوړە نگ و سمیل رە ش لە بە ردەرگای کارخانە کە یان دابە زین، ئە و ئیوارە یە تیگە یشتن ئە و بپارە هە لە ی هە رە گە و رە ی زین دە گسی و فریوی هە رە ترسناکی ژیا نیان بوو.

دواھەمین نامەى باران شوکور «ھاوینی ۲۰۰۴»

لە پۆژیکى مانگی ئابى سالى دووه زاروچواردا، بە خۆى و جانتايەكى كۆنەوه، لە پيشدهم ئوتىلى «بەفر و سەراب» دا لە تاكسىيەك دابەزى، پياويكى درىزى باريك بوو لە پانتۆلىكى تۆزاويدا، بالاي لەسەروو دوو مەترەوه بوو، قژىكى سپى درىز و دەموچاويكى ساف و پاك تاشراوى ھەبوو، سەروسىماى ھەموو تۆز و خۆلى پىگا بوو. لەگەل پىسى و ناپىكى جەلەكانيدا، لەگەل لەر و لاوازى جەستەيدا شتىك لە پوخساريدا بوو پادشا و ئەمىرە كۆنەكانى بىر مەروڤ دەھىنايەوه. لەوه دەچوو ديمەنى ئەو شارە گىژىكرديت، كە لە تاكسىيەكە دابەزى و جانتاكەى لە سندوقەكە دەرھىنا، چاوانى بە ئەندازەيەك كرابوونەوه، پىدەچوو ھەر ئىستا شتىكى ترسناكى بينىيت. بە ماندووبوونىكى زۆرەوه، وەك يەكەك لاشەيەك پاكىشيت، جانتاكەى بەرەو ناو ئوتىلەكە پاكىشا. دواى بىستوچار سال يەكەمجارى بوو بگەپتەوه. كە پاسپۆرت و بەلگە ئىنگلىزىيەكانى دا بە خاوەن ئوتىلەكە، دەنگىكى غەمگىنى لىوھەت، ورتەيەكى كورت و خنكاو. خاوەن ئوتىلەكە پياويكى چكۆلانەى سمىل باريك بوو، لەو سمىلانەى لە نيوەدپىرىكى قرتاوى سەر نامەيەكى بۆر دەچن. كابرا سەرى ھەلبىرى، وەك بوونەوھرىكى ناسروشتى و مەخلوقىكى ناشىرىن بىينيت زەردەخەنەيەكى پىسى گرت. شتىكى چەپەل لە پوخساريدا بوو، مەكرىكى تىكەلەو بە گومان و دلپىسى. ھەر كاتىك يەكەك لەم كوردانەى ئەوروپاي بدىبايە، نەيدەتوانى پىنەكەنيت، ھەموو ئەوانى بە كۆمەلىك نازەلى گىژ دەزانى كە دەتوانيت بە كەيفى خۆى

گالته به عه قلیان بکات. رقیکی گه وره ی لییان بوو. به هاو پیکانی ده گوت، تا بوم بکریت قو لیان ده برم، نه ی چون، نه وان چین؟ کومه لیک جانه ورن پارهی مفتیان ده سته وتووه. به لام پیده چوو پیشتی که سیکي وها دریز و لاوازی نه بینیبیت، که سی نه بینیبیت به و چه شنه قزدریز و په ننگ بزپکاو بیت. کابرای میوان نیگایه کی وا په شوکاو ی هه بوو، ده تگوت نیستا له شه په تفهنگیکی سهخت هاتوته ده ری. که رچی به پوخسار و په نگی پیستیدا گنج دیار بوو، به لام سه ری ته او سپی بوو بوو. تا نه و کاته هه ر کوردیکی گه پاره پووی له و ئوتیله کردیت، هه موو لووتبه رز و فیزن بوون، هه موو ده یانه ویت وهک جوره «ته ریکی دانسقه» سه ریکرین. به لام نه میان په شوکاو تر و ئالوزتر دیاره. له گه ل نه و هه موو قه د و قامه ته به رزه یدا، له گه ل نه و یقاره نه ینتی و ده سه لاته سه یره ی ناو پوخساریدا شیت و بیئارام ده نوینیت. خاوه ن ئوتیله که به لاقرتیه وه گوتی «خوشهاتیه وه، بؤ کوردستان... بیرمانده کردی، چند ساله تو له کویت؟». بیئته وه ی گویتداته نه و خنده چه په له ی سه ر پوخساری کابرا، به کوردیه کی ساف گوتی «ژوریکی هیمنم بده ری، ژوریکی هیمن». له گه ل وشه کاندا به جدیه تیکی زوره وه سه یری کابرای کرد. خاوه ن ئوتیله که که مه کیک سه له مییه وه و گوتی «به سه رچاو هیمنترین ژوروت ده ده می».

پاش نیستیک به هه مان ده نگی قوول و غه مباره وه، په نجهی له پووی کابرادا به رز کرده وه و گوتی «باش پاسپورت و به لگه کان هه لگره، دوایی تو خوت به رپر سیاری، له هیچ شوینیکی دنیادا پاسپورته که م وننه بووه، تیده گیت، نامه ویت شته کانم لیتره ونبین».

ده نگی به جوریک به هیز و نیگای به نه اندازه یک پر یقار و ده سه لات بوو، کابرا خنده که ی شارده وه و که مه کیک گه رایه دواوه. دیار بوو له خنده بیمانا و پیسه کانی خو ی په شیمان. به پزیکي زوره وه گوتی

«كەس هېچى لەلای ئىمە و ننايىت، بەرپىزتان دەتوانن پاسپۆرتەكە هەلگرن و شوناسنامەكە جىبھەيتلن، دەمانبورن، ئىمە شتى كەسمان ناويىت، بەلام ئاسايش هەندىك شەو دىن و شوناسنامەكان دەپشكنن، ئەو پىشمەرچى ئەوانە. هەركەس شوناسنامەى نەبوو، نايىت لە ئوتىلدا بخەويىت».

بى ئەوھى سەيرى كەبراىكات، گووتى «بە ئاسايشەكان بلى، ئەوھى شوناسنامەى نەبيىت ئەرزى خودا زۆر و زەبەندەيە تيا بخەويىت». كەبرا دلنابوو، ئەم پياوھە كەسيكى ئاسان نيبە. پىشتر ميوانى لەم جۆرەى نەبينبوو. خۆى بە پىزىكى زۆرەوھە جانتاكەى بۆ هەلگرت و بەرەو ژوروى ژمارە ۲۱۲ پىشيكەوت. ئەوھە باشترين ژوروى ئوتيلەكە بوو، پەنجەرەكانى گەورە بوون، ديمەنەكەى خراپ نەبوو، كەتر لە ژورورەكانى ديش دەنگى ماشين و ورەى پاسى دەگەيشتى. جانتاكەى بۆ هينايە ژوروى و بە حورمەتەوھە گووتى «بەرپىزتان پشووى خۆتان بەدن، ئاوى گەرم هەيە دەتوانن خۆتان بشۆن، گەر خواردنیشان ويست بۆتان داوادم، ئەم ناوھە پرە لە چىشتخانەى باش».

بىئەوھى وەلامبىداتەوھە، سەيرىكى ژورورەكەى كرد و دەستىكى بە ديارەكاندا هينا و لە ژىر لىويىەوھە گووتى «تۆ دەتوانىت برۆيىت، دەتوانىت برۆيىت، دەمەويىت بە تەنھابم، نامەويىت هېچ بخۆم».

كەبرا بە ئارامى دەرگاگەى داخست و بەجىبھەيشت. كە كەبرا پويشت، بە هيمنى كراسەكەى داكەند و لەسەر لىواری قەرەوئەكە دانىشت، ئىستىكى كورت چاوانى لىكنا و هەناسەيەكى قوولسى وەك هەناسەى يۆگىيەكان هەلكيشا، پاشان بەدەنگى بەرز گووتى «چەندم كات دەويىت، بۆ ئەوھى بىدۆزمەوھە؟ چەندم كات دەويىت؟ هەفتەيەك، مانگىك، سالىك...؟؟». لەسەرەخۆ زىزەى جانتاكەى پاكيشا، لە بن ئەتلەسىكى شەرەوھە كە پتر لە بىستوچار سالى بوو بەردەوام پىي بوو. فايلىكى شىنى ئەستوورى دەرهینا و كرديیەوھە، نامەيەكى لە فايلىكە

دهرهينا و له سهرهخو دايخسته وه. پارچه كاغه زيكي ساده بوو، يه كييك به دهستوخه تيكي ورد شتگه ليكي زوري له سهر نوسيبوو. وهك هه موو جاره كاني تر، يه كه مجار سه يري دواهه مين لاپه رهي كرد، سه يري ناوي پشت كاغه زه كه «باران شوکور»، ناوي خوشكه زا غه مگينه كه ي، ته نيا كچه كه ي «گولستان شاهه مان» ي خوشكي. نهو تاكه كه سيك بوو له نيشتيمانوه نامه ي بو ده نارد. لهو پينج ساله ي دواييدا پتر له سي وسي نامه ي بو نوسيبوو، هه ميشه نامه كاني وا ده ستيان پيډه كرد «خالى خو شه ويستم، بي زاري خه ريكه ده مكوژيت». هه ر سي وسي نامه كه ي بهو جوړه ده ست پيډه كات، هه مووش به وه كو تايي دين له دوا سوچي به تالي نامه كه دا، له جيگايه كدا كه به نه ستم شوين ماوه ته وه، نوسيويتي «خوشكه زاي ناكامي خو ت - باران شوکور». هه ميشه نوني بارانه كه ي خستو ته سهر نه لفه كه، كافي شو كوره كه ي به رزكر دوتوه، نه لفي يه كه مي بارانه كه ش وهك نه وه ي بفرپيت، به رزبو ته وه. نوسينيكي سه يره، له هه ر جيگايه كي دونيادا بي بينيت ده يناسي ته وه. دواهه مين نامه ي پينج مانگ له مه و بهر پيگه پشت، لهو كاته وه نيدي دهنگ و سهنگي نيبه. لهو پينج ساله دا، نه م ته نيا سي نامه ي زور كورتي بو نوسيبوو، دلنياش نه بوو ناخو نامه كاني گه يشتون يان نا؟ به لام باران وهك دلنيابيت نه وي به رام بهر گو يي ليده گري ت و ده يخو يني ته وه، نامه كاني به قوولي و راستگويي بو نوسيوه. كاتي ك دلنيابوو نيدي نامه ي دي كه ي بو نايه ت، برياريدا بگه پي ته وه و سو راغييكات. له بهر هو يه كي نه زانراو، له بهر ترستيكي قوول و ناوه كي پوژ دواي پوژ سه فه ره كه ي دوا ده خست، هه نديك پوژ له به يانييه وه تا ئيواري به پوخي ده ريادا پياسه يده كرد و چاوه پواني هاتني نامه يه كي تر بوو، ئيواران ده چووه سهر به رديكي گه وره ي نزيك كه نار و قسه ي له گه ل زه ريادا ده كرد، لهو بيستو چوار ساله دا فير بو ويوو كه ده بيت قسه له گه ل شتيكدا بكات، له گه ل به رديكدا، يان گولي ك، يان

بالندهیهک. بهر له و نامانه په یوه نندیه کی به کوردستانه وه نه مابوو، هیچ په یوه نندیه ک، نه یو بستبوو شتیک له و ولاته وه ببیستیت، هتا هاورپیه کی کوردیشی نه بوو. له سه رده می کاره ساته گه وره کاندا سه راسیمه به رابه ر ته له فریونه کان دانیشتیوو، نازاره گه وره کانسی خه لکی بینیبوو، وه ک هاوده ردیی له گه ل هه موو ناده میزادیکدا غه می خواردبوو. به لام هه رده م شه وان پویشتیبوه ده ری، له هه وای نازاد و له ژیر هه ور و نه ستیره دا مه ست بووبوو، هیچ شتیک نه کردبوو، پڼگای نه دابوو هیچ نازاریکی نیشتمان قولل ببپریت و تیز به پوچیدا تیپه پریت، نه و ده بیتوانی چی بکات؟ هیچ. له بروایه کی قولته وه بریاریدابوو غه م بو ولات نه خوات، وه ک زور له وان هی سالگه لیکي بيشومار تاراوگه ده که ون، بو ساتیک هه سستی نه کردبوو شوینیکي هیه ناوی نیشتمان. به دریزایی ژيانی گالته ی به نیشتمانپه روه ری هاتبوو. نیشتمان نه و جیگایه بوو که نه و ساته تیا ده ژیا، نه و چرکه یه بوو که به نارامی هه ناسه ی تیا هه لده مزی. زوریه ی پوژ قژی ده شت، پیش و سمیلی ده تاشی، جلی چه رمی له به رده کرد و سوار ماتورپیک ده بوو و وه ک شیت به سه ر نوتوبانه دوورودریزه کاندا ده پوی. نیشتمان بونی نه و دره ختانه بوو که با له که ناروه ده یه تیا به سه ر نه و پاسته پڼگا نه ژدیا په رنگانه. کوردبوون لای نه و پیریوون بوو وه ک قه ره جیک له سه ر شه قام و نوتوسترا ده کانی نه م دونیا به. کوردبوون مانای ترس له دیوار، هه له اتنیکي نه زلی له به ریه سته کان. کوردبوون مانای وه ک شیت ماتوره که ت لیخوپریت و ناورپنه ده یته وه، مانای بتوانیت وه ک دیلیک له دوزه خ هه له اتنیکي، پی به به نریندا بنیت و نه پرسسی له دوا ی منه وه چی له دوزه خدا پرووده دات. کوردبوون مانای نه وه ی تووشی ده ردیک بوویت هه موو ژیان ت هه ولبده ییت دوزه خ له بیر خوت به ریه وه، هه موو شتیکي کردبوو بو نه وه ی دوزه خ ی بیرچیتته وه. بهر له پینچ سال له مه و بهر که یه که م نامه ی بارانی بو هات، نوزده سال بو هیچ

هوالئىكى بۆ خوشك و دايكى نه ناردبووه، ده بويست هموو دونيا وا تيبكات كه مردوه، ده بويست نهو ته مهنه ماويتى وهك گه پوكىكى شيت بژى، بيره بكرپت و بيخواته وه و قوتوه كانى به پى پانكات وه و به خوى بلت من به خته وهرم. كلويكى سوورى ماتورسواره كان بكات ه سر و له گه ل بادا وهك پراكتيكي دهره پيو به ره و ناديار دهرچيت، له ماتوره كهى دابه زت و سوار كه شتويهك بيت و نه پرسيت بۆ كوئى دهچيت، گرنگ نهويه ههستبكات له دوزخ دورده كه ويته وه، دهچيت بۆ جىگايهك هيج شتيكى تيدا نييه كه ولات و كورد و نيشتيمانى بيربخاته وه. به خته وهرترين ساته كانى نهو ساتانه بوون كه دهيزانى به رده وامه له ههلهاتن، خوشبهختترين كه س لاي نهو مهخلوقيك بوو هه ميشه هه لبيت، هه ميشه بۆ پيشه وه دهريازبيت، وهك نه سپيكي شيت ته كانبدات و نه زانيت بۆ كوئى غارده دات. كوردبوون بۆ نهو غاردانتيكى بيبړانه وه بوو وهك نه سپ، بازدانتيكى گوره بوو بۆ ناو ناديار. گرنگ نه وه بوو ئازاد بيت، ديواريك نه بيت ديليبكات، زنجيريك نه بيت له م سر نه ستيرهيه كيشيبكات ه ناو چوار ديوارى خوى تا دانيشيت و بيريكاته وه، پرسيت من كيم؟ چيم؟ له كوئيه هاتووم؟. دواى بيستوچار سال ئيستا له م ئوتيله پيسه دا داده بزي و له م كونه سه يره دا ده گيرسايه وه. ناخ خويه باران شوكور كييه؟ كئى ده لبت هه ليه كي كوشنده له هموو گه مه كه دا نييه؟ كئى ده لبت خوشك زاي واى هه يه. به لام باران شوكور هه ر كه سيكه گرنگ نييه، گرنگ نهويه بۆ پينچ مانگه نامه ي بۆ نانوسيت؟.

به په شوكانتيكى زوره وه، وهك بيه وبت له شتيك تيبكات، دواه مين نامه ي دهره ينا و دووباره به دهنگى بهرز خويندبويه وه:

«بۆ خاڵی خوشەویستم

من بیزاری خەریکە دەمکوژیت

لە نامەی پێشوووتردا هەموو شتێکم بۆ باسکردیت، شتەکان زۆر خراپ دەپۆن، هەستدەکەم مێردەکەم بە هەموو شتێک دەزانیت. ئەگەرچی من نامەکانی ئەو کۆرەم هەموو سووتان، ئەگەرچی دواجار پێمگوت نامەویت ئیتر بتبینم، ئەگەرچی هیچ ئافرەتێک نییە لە دنیادا بتوانیت بەو کۆرە بلێت «نامەویت بتبینم». بەلام شتەکان زۆر ترسناک دەچنە پیشی. دوینێ شەو ناگاداریوم مێردەکەم ئەو پیاوی هینا... مورتەزای شەیتان... خودایە، خاڵۆ، تۆ نازانیت، ئەو چ پیاویکی خراپە. پێشتر کچیکێ هاوڕێم بۆی باسکردوم، ئەو مەخلوقە ناشیرینە سەرۆفەسالی لە هەر مالتیکدا دەرکەویت کارەساتێک پوودەدات. ئەو دووهم جاری بوو بێت بۆ مانی ئیمە، دوینێ وەک سەگ شانی سامانی مێردمی ماچکرد و بە پێگەنینیکی ناشیرین گووتی «بارۆنی کولەکە ئێوە هەرچیەکم پێبلێن، هەر فەرمانێک لە ئێوەوە دەرچیت، بەسەر سەر جیبە جیبە دەکەم». ویستم بزانم باسی چی دەکەن، بەلام نەتوانی، دەرگا و پەنجەرەکانیان هەموو داخست، لە ژووریشەو پەردەکەیان دادایەو، ورتەیکەم نەبیست، پێدەچیت لە ژووریشەو بە چرپە قسەیان کردبیت، جارجار گویم لە قاقاکانی مورتەزای شەیتان بوو، کە زۆرجار لە خۆیەو پێدەکەنیت. ئەو دووجارە یەکیکی نەناسیاو نامەیکەم بۆ دەنیریت و پێدەلێت «بڕۆ، باران خان بڕۆ... چونکە بارۆن و مورتەزای شەیتان دەیانەویت بتکوژن... بڕۆ». خاڵە تۆ نازانیت مورتەزا چ پیاویکی ترسناکە... لەچەند ئاھەنگ و داووتدا بینیم، لە خۆیەو پێگەنیو. خاڵە گیان لە دوا ئاھەنگدا بەردەوام سەیری منی دەکرد، شەویکی ناخۆش بوو. دەبواوە بچووینایە بۆ یانە «نەمام». ئەو یانەیکە گەورە، تورکیکی پیس و پۆخل

دهبیات به‌پړوه، که نه خوږی و نه ژنه‌که‌ی له و تورکانه ناچن که له سه‌ته‌لایتدا ده‌یان‌بینم. کچیکې هاوړیم تورکیای بینوه، په‌عنی شوویکرد به کورپیک و چوو بؤ نه‌سته‌مبول، دواتر نازانم چی پوویدا، پوژیک به گریان‌وه گه‌پایه‌وه و نه‌لقه‌که‌ی نارده‌وه بؤ مائی کورپه‌که. نه و ده‌لینت تورکه‌کان گه‌مه‌کیاج نه‌کن و عه‌ده‌سه دانه‌نین جوان نین. نای خوایه، خه‌ریکه وه‌ک هه‌میشه سه‌ری تو به شتی پړوپوچه‌وه ده‌شینم، به‌لام من لیره‌دا له ناو نه‌م ژن و پیاوانه‌دا له شتی پړوپوچ زیاتر هیچ نابیستم. نه و شه‌وه شه‌پیکې گه‌وره‌بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تورکه‌کان جوانترین یان ئیرانییه‌کان، خودای گه‌وره پیاوه‌کان هه‌موو چرپه‌چرپیان ده‌کرد و پیده‌که‌نین، نیمه‌ی ژنه‌کان هه‌موو ده‌مانزانی ده‌لین چی، نینجا نیمه‌ی ژنه‌کانیش هه‌موو چرپه‌چرپیمان کرد و پیکه‌نین. من سه‌یری چواره‌وری خوم ده‌کرد و نه‌مده‌زانی چی بلیم، ژنیکې تیدابوو ده‌یگوت «وه‌ی نیوه چوزانن، من له تاران ژیاوم، به‌و خوایه کورپی فارس لیمان جوانتر نییه». من بؤ نه‌وه‌ی زور گه‌مزه دیارنه‌م، به‌راوردی دوو گورانییژی کونی ئیرانی و تورکم به‌یه‌کدی کرد، کچیک گووتی «په‌زات خواته‌وه چند کونی، که‌ی مودی نه‌وانه‌وه ماوه، نیستا مودی مه‌نسور و تارکانه»... لیره به ده‌گه‌من په‌کیکې عاقل ده‌دوژمه‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، هه‌موو ده‌لین کچ نه‌و شتانه‌ی ناویت. هه‌موو ده‌لین من به‌خته‌وه‌ترین که‌سم، میرده‌که‌م ده‌وله‌مه‌نترین پیاوه، که‌چی بیتزاری خه‌ریکه ده‌مکوژیت. نه و شه‌وه له ناهاه‌نگه‌که‌دا مورته‌زای شه‌یتان زور سه‌یریکردم، هر جاریک که سه‌یریده‌کردم پیده‌که‌نی، نه و دانه زرد و زه‌قانه‌ی ده‌مترسینیت. سه‌ره‌تا له‌سه‌ر میژیکې تر دانیشتبوو، له‌ویش‌وه سه‌یریده‌کردم، کچه‌که‌ی نه‌نیشتم چپانی به گویمدا «خوا په‌حمبکات، مورته‌زا زور سه‌یرتده‌کات» هه‌موو ژنه‌کانی سه‌ر میزه‌که به چرپه به‌یه‌کیان ده‌گووت که مورته‌زا زور سه‌یری من ده‌کات. ژنیکیان

دهستی خسته سهر دلّی و گووتی « توخوا وامه لّین... له وانه یه هیچ نه بیّت، نه و ددان سه گه نه مانی نییه ». من به دریزایی نه و شه وه ویستم سهیری نه کم، به لام پاش ماوه یه ک هاته سهر میزه که مان، به زرده خنه پیس و چه په له کانی خو یه وه بیته وه ی شهرم له میرده که م بکات، به دهنگی به رز گووتی « باران خان، نه مشه و زور جوانیت ». خویه گیان، خو ئیره نه وروپا نییه، که س لیره ناتوانیت له ناو کومه لّیک خه لکدا به دهنگی به رز به ژنی که س بلّیت « تو جوانیت ». با من جوان بم، پیاو نابیت به دهنگی به رز پیمبلّیت « تو جوانیت ». میرده که م هیچ قسه ی نه کرد، هیچ، من وامده زانی تو په ده بیّت. جار بووه له سهر شتی بچو کتر تو په بووه. که چی گووتی « جوان ده بیّت، بو جوان نابیت، خه ریکه خویندنه که ی بو درده چیت، ده پروت بو ئینگلته ره یان نه لمانیا ». هه موو چه په سان، هه موو سهیری منیان کرد، من نه مده زانی بلّیم چی، خودا ده زانیت ئاگام له شتی وا نییه، یه که مین جار بوو شتی واییستم. مورته زا به دهنگیکی زور به رز پینگه نی، به ماناوه سهیری کردم و گووتی « ژنی باروئی کوله که شایسته ی هه موو شتیکه ». من زور په سته بووم که پیمانده گوتم ژنی باروئی کوله که. هه ستمکرد شتیکی قورس بهر که روم ده گریّت، هه موو سهیری منیان ده کرد و پیده که نین، من خه ریک بوو ده سته که م به گریان. بو نه وه ی له بهر چاوی نه وان نه گریم، جانتا که م هه لگرت و چووم بو ته والیته کان. که هه سقام له هه موو میزه کانه وه سهیریانده کردم، هه موو میزه کان. که به لای نه و پیاوه سهر خوشانه دا تّیه ریم، یه کی توانجیکیان تّیگرتم. له ته والیته که بیته وه ی گوینده مه مه کیا چه که م، بیته وه ی گوینده مه کراسه شیفون و گرانبه ها که م گریام، زور گریام. که ژنیکی تر هاته ژوره وه، بو نه وه ی زور گوئی له هه نسکم نه بیّت خو م گرت، به په له چاوم سړی، به په له ماسکارا که م ده رهیتنا، به

به له خۆم به جۆرئیک بۆیه کرده وه کهس نه زانئیت گریاوم . به لام هه ر کهس سه بیریکردمايه دهیزانی گریاوم . ئه وه شه وه ئیتر قسه م نه کرد . که گه پاینه وه میژده کهم مهست بوو، که مهستده بیئت ده توانئیت باشتر درۆیکات، پیاره کانی ئیره که مهستده بن باشتر درۆده کهن، هه موو ئه وه درۆیانه ی به هوشیاری بۆیان ناکرئیت به مهستی ده یکه ن . له ئوتومبيله که دا به منی گووت «خرپن گیان، ئه ی چۆن، ده تنییرم بۆ ئه لمانیا . هه موویان وا ده کهن، ژن و کچی خۆیان ده نییرن بۆ دهره وه ، تۆ بۆ وانه که کیت، خۆ تۆ له وان که متر نیت، تۆ نالئیت خالیکم هه یه له خاریج . چی ده که کیت، ماوه یه ک بچۆ بۆ لای ئه و» . من ده مزانی درۆده کات، پتیمگووت بۆ درۆم له گه لدا ده که کیت، بۆ؟ من ژنی تۆم . به نازکی سه بیریکردم و گووتی «وییشش به به گیان، چۆن ده توانم درۆ له گه ل تۆدا بکه م» . ئینجا به خیرایی لیخوریی... به خیرایی، وه ک ئه وه ی توپه بوویئت، وه ک ئه وه ی گالته ی به من بیئت، گالته ی به هه موو قسه کانم بیئت، له ناکاو ئوتومبيله که ی وه ستان و پر به دنیا قیزاندى «ئه ی تۆ چۆن ده توانئیت درۆ له گه ل مندا بکه کیت، تۆ؟» . من ده ستمکرد به گریان و هیچم نه گووت، نه مده زانی چی بلئیم، نه مده زانی ئه وه پاستده کات یان من؟ . ئه وه شه وه به جیا خه وتین، له وه شه وه وه ده ترسم . خاله گیان خۆزگه تۆ لیره ده بوویت . ئیستا لیئیده ترسم . هه ر شتیکم بۆ پوونبیته وه بۆت ده نوسم، هه ر شتیک، هیوادارم لئیم زویر نه بیئت، ده زانم دئیتته وه، من ده زانم، گرنگ ئه وه یه بتبینم و باوه شت پیابکه م . غه م له من مه خو، غه م له م خوشکه زا غه مگینه ت مه خو . ئه گه رچی هه ندیجار زۆر هه ست به لاوازیی ده که م، به لام هه ندیجار هه ستده که م زۆر به هیژم . ئه گه رچی هه ندیجار هه ست به ترس ده که م، به لام هه ندیجاریش هه ستده که م له هیج ناترسم . ده بیئت ناگات له خۆت بیئت، لیره ده لئین ئه وروپا زۆر سارده . هه ندیجار له سه ته لایته که دا

سەیری كەناله كانی ئیوه دەكەم، دەلیم خویه چەند خۆشه خالم لەو
جیگا خۆشانە دەژی. لە بەر من ئاگات لە خۆت بێت، زۆر زوو نامە ی
ترت بۆ دەنوسم، بەلام هەر چیبەك بوو نیکه ران مەبە. وە عدم بەرئ
نیکه ران نەبیت. باشە؟. چاوانت ماچدەكەم. خوشكە زای ناکامی خۆت
- باران شوکور»

سەدجار ئەو نامە یە ی خۆیندبوو، شتیکی ئەوتۆ گرنگی تیا نەبوو.
كاغەزێکی سادە بوو، كچێکی سادە نوسی بوو. نامە یەك بوو وەك
هەموو نامە كانی دیکە ی دنیا، بەلام هەر جارێك دەخۆیندەو دەلای
لەتدەبوو. لە پێگای نامە كانی ئەو وە زانیبوو كە خوشكە كە ی مردو،
كچێکی تەنیا بوو، نە دایکی هەبوو نە باوك و نە برا. پەنگە ئەو
بێكەسییە ی وایكردبیت هانا بۆ ئەو بەریت. بەلام بۆ پێنج مانگە
هیچ نانیژیت، بۆ؟. هەستا و لە پەنجەرە كەووە سەیری گۆشە یەكی
بچوكی ئەو شارە ی كرد، هیچ شتیکی لە شاری یادگارە كانی ئەو
نە دەچوو، شاریکی تریبوو. دەستیکی تری لە دیوارە كانی ژوورە كە
دایەو و بریاریدا كە مێك بخەویت، ئیجگار ماندو بوو، پتر لە سی و
شەش سەعات بوو بە تەواوە تی نەخەوتبوو. هەموو ژیا نی لە سەفەردا
بردبوو سەر، بەلام بیری نایەت هیچ كات وا ماندو بووبیت. خۆی
نە یزانی چۆن خەوی لێكەوت، كە بە ئاگا هاتەو سەری بە جۆرێکی
سەیر بەلادا كەوتبوو، سەرەنجیدا سی سەعاتە خەوتوو و بەردەوام
لە خەویدا لەسەر دیوارێکی دوور و درێژ و بێكۆتایی ئیشدەكات. لە
دلی خۆیدا گوتی دەبیت سەرلەنوێ لێرەو دەست پێكە مەو. ئیدی
هیدی هیدی شەو دادەهات، دەبوایە هەستیت و بروات. دەبوایە
نەو سستیت... بەلام نەیدەزانی بچیت بۆ كوێ و چ ئاراستە یەك بگریت؟.

دواى شوڤش، باشره مروؤف ماوه يهك بچيته وه خه لوته «حهسهن توفان - دواى راپه رين»

دواى ئه وهى وازم له حيزب هيئا و گه رامه وه بو مالى، پوژيكيان يه كييك له بهرپرسه بهرزه كانى حيزبى نه يار و نه غيارمان كه ده ميك سال بو له يه كديمان ده كوشت، هات بو لام و گووتى «حهسهن توفان، تو باشترين ته قه كه ر و نازاترين چهك به ده ستى ولا تى ئيمه يت، ئيمه ده زانين تو چ خزمه تيكى گه ورته كرده، ده زانين خه لكىكى زورت له بو دوژمنانى ئيمه له گوپناوه، هر كه سيك تو ته قهت ليكردييت، ناوه كه يمان لايه، ئيستا حيزيمان پيشنيارت بو ده كات، بيته ريزه كانى ئيمه وه، هر شتيكيش داوا بكه يت ئيمه ده ينيينه بانچاو». ئه وه سه ره تاي سه رده ميك بو، شبر دواتر ناويده نا «سه رده مى كرپنى ئينسان». من به و پياوه گه وره يه م گووت «من بريارمداوه كه س نه كوژم، تازه به كه لكى سياسه ت نه ماوم، ده مه ويت چند ساليك له مالى خوڤدا دانيشم و هيچ نه كه م». كابرا زورى له گه لندا گووت، ته ما حيكي باشى خسته به رم، نر خيكي بو دانام له و سه رده مه دا وهك پاره يه كى خه يالى سه يرده كرا، قسه كانى هه نديك ورده هه ره شه شى تيدا بوو. به لام به نده گووتم «سه روه رم، من ئاره زويه كم له ئيشه كه نه ماوه، ئيستا بازار پريووه له مندا ل و مه زن، به پاره ي له وه كه متر نه هه نگت له به حر دا بو سه رده بپن، هه ق نيه ئيوه به و جو ره يارى به بودجه ي حيزب بگه ن، دوا جار پيا و كوشتن هر پيا و كوشتنه، منيش مه عده نيكى وه ها دانسقه نيم، خه لك زورن له من باشترن، هه قى خو يه تى بو ئه وانه بگه رين. من ده مه ويت واز له م شه رواله به ينيم و دوو سن سال بو خوڤم به بيجامه وه بژيم، له مندا لييه وه حه زده كه م چند ساليك وهك خه لك شه وانه شه رواله كه م داكه نم و جليكى تر له به ريكه م،

كەمىك پشووېدەم و لەگەڵ داىكمدا خەرىكى گولآو دروستكردن بم». كابرا گووتى «حەسەن تۆفان، تۆ پياوئىكى پياوانەيت، گولآوى داىكىشت لە شاردا دانسقىيە، ئىمە دەزانين پياوكوژ لەم شارەدا هەزارى بە فلسىگە، بەلام دەزانين ئىوھ خەلكى خاوەن بېوان، دەست و خەتى ئىوھ شتىكى ترە، مەمانە و ناوى ئىوھ بۆ ئىمە شوينئىكى زۆر دەگرىت. هەموو كوشتنىك وەك دروستكردنى مەتەلىك واپە، پرسىارىگە و دەبىت ئاسان شىنەكرىتەو، نەيتىيەكە و دەبىت تەلىسى نەشكىت و گرىتى نەكرىتەو، ئىشەكەى ئىوھ جوړىگە لە كارى هونەرى كە عەقل و بىركردنەوھى دەوئت. ئىمە ئىشى گەورە و كارى ئالۆزمان هەيە كە بە منداڵ و مەزن ناكرىن، كوشتن هەست و تىفكرىنە، وەك دروستكردنى نىگارنىك و نوسىنى شىعەرىك واپە، لوغزسازى و فاقەكارىيە». كابرا لەو قسانەى زۆر بۆ كردم، بەلام من هيجيانم نەبىست. كابرا تىنەدەگەيشت، بۆ من لە ناكاو گوپاوم و وازم لە هەموو شتىك هەناوھ. منىش سەرسامى ئەوھ بووم، كە چى درزىك كەوتۆتە ئاسمان، نرخی پياوكوژىكى نەفامى وەك من چۆتە حەوا و بەھای مروارى و ئەلماسم وەرگرتووه. دواتر زانيم كە ئىمە مەعشەرى پياوكوژانى پىش راپەرىن، لە هەر گروھ و تاقمىگ بىن، هەموومان دواى راپەرىن شتىك لە زوورى و غەمۆكىمان تىدا دروستبووه. هەموومان هەستمان وابوو حىزبى خۆمان بىقەدرى بەرابەرکردوين، ئىدى ژمارەيەك لە پياوكوژ و تەنگچيانى ئەولا دزەيانكردبووه لای ئىمە، ئەوبەرىش دەيانەويست تۆلەبگەنەوھ و ئىمە بە پارەى زۆر بكرن و بمانبەنە بەرى خۆيان. دەبىت بلۆم ئىمە لەو داشانە بووين كە پۆژىك لە پۆژان شوينئىكى نەگۆرمان لە ناو يارىيەكەدا نەبووه، دارتاشىك بووين هەم تەختى سولتان و هەم بلوئىرى مندالىشمان دروستدەكرد. كارمان بەوھوھ نەمابوو كى كى دەكوژىت، گرىنگ ئەوھبوو سەنقەتەكە بىمىنئىت و ئىشەكە بگەرى. من نەمدەزانى ئەم پىشەيەى ئىمە لە چ ئانوساتىكدا

په‌یوه‌ندی به‌هیچ‌وه‌نه‌ماوه . براده‌ره‌کانم وه‌ک ئه‌و به‌رگ‌درووه لاتانه‌یان لی‌هاتبوو که کورتانی که‌ر و که‌وای پادشاشیان ده‌دوریی . به‌لام من وازمه‌ینا و به‌بی‌ده‌نگی مال‌اوا‌ییم له‌هه‌موو شتی‌ک کرد و چوومه‌وه بو‌ لای دایکم و به‌که‌وگیریکه‌وه به‌دی‌ار مه‌نجه‌له پر گوله‌باغه‌کانی ئه‌وه‌وه دانیشتم . له‌سالانی شه‌ری ناوخ‌ودا، من له‌بری شه‌ر و خه‌لک کوشتن، له‌گه‌ل دایک‌مدا خه‌ریکی دروست‌کردنی ئه‌و شوشه گول‌اوانه بووم که ده‌یان‌کرد به‌کوژراوه‌کانه‌وه . خو‌ش‌حال‌بووم دوا‌جار شتی‌کی باش بو‌ شه‌هیده‌کان ده‌که‌م . ده‌م‌گوت، که‌ر بی‌ت و زه‌من بگه‌ریته‌وه دواوه، له‌گه‌ل دایک‌مدا ته‌نیا خه‌ریکی گول‌او دروست‌کردن ده‌بم . له‌سه‌رده‌می شه‌ری ناوخ‌ودا هه‌ندی‌ک له‌هاورپیکانم نرخیان به‌جو‌ریکی سه‌یر فری، هه‌ندیکیان له‌پله‌وپایه‌ی سیاسیدا به‌رزبوونه‌وه و ایان لی‌هات خه‌لکی وه‌ک من به‌ناسانی نه‌ده‌گه‌یشته به‌ر قاپی ژووره‌کانیان، هه‌ندیکیان تی‌وه‌گلان و خه‌لکانیکیان کوشت نه‌یاری ولاتانی دیبوون و بو‌ دال‌ده و په‌نا هاتبوونه شار و مه‌مله‌که‌تی ئی‌مه، هه‌ندیکیان هه‌ر وه‌ک جاران مانه‌وه و بوونه پیاو‌کوژی زۆر ریسوا که به‌پاره‌ی زۆر که‌م خه‌لکی زۆر ساده و به‌سته‌زمانیان ده‌کوشت . سالانی شه‌ری ناوخ‌و، هه‌ندی‌کات باری ده‌رونی‌م تی‌کده‌چوو، هه‌ندی‌کاتی دیش باش و به‌ختیار و خو‌شبه‌خت بووم . کاتیکی زۆرم له‌گه‌ل ئه‌و پیریژنانه‌دا ده‌برده‌سه‌ر که ده‌هاتن بو‌ لای دایکم و له‌زه‌مین و باغی‌کی خه‌یالییه‌وه گولیان بو‌ ده‌هیتیان تا گول‌اویان لی‌بگیرین . من سوودی‌کی زۆرم له‌حیکمه‌تی ئه‌وان بینی، هه‌رکات تووشی غه‌مۆکی ده‌بووم گژوگیای ئه‌وتویان بو‌ په‌یداده‌کردم و ناویتی‌ه‌ی ئه‌وتویان بو‌ ده‌گرتمه‌وه ده‌موده‌ست ده‌یکرده‌وه به‌مرۆفییکی خو‌ش‌حال و پوو به‌خنده . بۆنی ئه‌و گولانه‌مینان به‌جو‌ریکی سه‌یر به‌مالی خو‌مانه‌وه گریدا، که به‌په‌چه‌وانه‌ی بۆنی پیسی دونیای ده‌روه، هیتند سیحراوی بوو، وه‌ها له‌دلمه‌وه ئالا، نه‌یه‌یشت ب‌جولیم و وه‌ک زنجیر

پېښه ستیکردم. نهو بونه خوښانه، نهو گوله سحرآویانه منیان کرد به بوونه ورئیکى مالى. من و دایکم پاره یه کی که ممان ده سنده کهوت، به لام زور ناسووده بووین. هه ندیک شه و نه قامی سوار سهرم ده بوو و بېه یچ به هانه یه که ده که وتمه گترانه وهی چیرۆکی پیاوکوشتنه کانى خوم بو دایکم، نهو له ژیر به تانییه که وه سهری دهرده هیتنا و ده یگوت «نه م بوختانه که ورانه بو خوت مه که، نه م درو زلانه چیین بو پیریزنیکی وه که منی ده که ییت، عه یب ناکه ییت». دایکم له مندالییه وه به دروزنیکی بېشه رم و حه یام ده زانیت. له و چند ساله دا «شبر» سئ جار سهری لیدام و هه والی هارپیکانمانی له گه ل خویدا هیتنا. من وه ها له دنیا برابووم، نه مده زانی له سهر زهوی چ باسه. کاتیک ده ستم له حیزب هه لگرت و وازم له هه موو شتیک هیتنا، ته له فریون و رادیو که شم به خشی و برپارمدا ئیدی گوئ له ده نگوباس نه گرم. نیوهی موسیبه تی نه م دونیا به هوی ده نگوباسه وه یه، خه بهر خویندنه وه له دنیا دا هه لگرن، بزائن زهوی ده بیت به چ میزگیکی سهوز و به چ هه وارئیکى ناسووده. نهو پوژه نه گبه تی مرؤف ده ست پیده کات که یه که مجار گوئ له هه واله کان ده گریت، نه وه دهردی گه وره ی ژيانی من بوو. گه ر باوکی په حمه تیم رادیوی نه کرپیا به، له وانه بوو بیم به پزیشک یان نه ندازیار یان هه ر شتیکی گرنکی تر. من گو یگرتن له ده نگوباس و پاکردن به دوا ی هه والدا و تیکه لېوونئیکى عاتیفی توند له گه ل پوودا وه کاند ا کردمی به پیاوکوژ. هیتنه دی نهو کرمه ت تیا جولاً گوئ له هه واله کان بگریت، بزانه تیا چوویت، ئیدی بلئ مالوا نه ی به خته وه ی. چیدی گرنگ نییه له دنیا دا چ باسه، گرنگ نه وه یه تو بو هه تاهه تابه به دبختیت و له مهراقی پرپوچدا ده مریت. بو نه وه ی نهو دهرده چاره بکه م به جوریک له دنیا ی دهر وه داپرام، نه مده زانی له شه پی ناوخوشدا کئ براوه یه و کئ دپاو. شاره که مان چند جار یک گیرا و به ردرایه وه، به نده هه میشه درهنگ هه والم ده بیست. تاکه سه رچاوه ی

زانباریم ئەو پیریژنانه بوون که پۆژانه دەهاتن بۆلای دایکم، من درەنگ تیگە یەشتە هەندیک لەو پیریژنانه ئەهلی خەیاڵ بوون، ئەو پووداوانە ی دەیانگێرپایەوه، پووداوی سەردەم و زەمانی تریبوون. ئەوان شتەکانیان بەجۆرێک لای من تیکە لاوکرد، دواتر بۆم نەدەخرانەوه جیی خۆیان. که پیریژنەکان دەهاتن و دەمپرسی «دەنگوباس چییە؟». باسی کوشتنی مەلیک غازیان دەکرد، پۆژی هاتنە سەرکاری پەشید عالیان وەک پووداوی ئەو ئانوساتە دەگێرپایەوه، لە نەخۆشییە ژنانەکانی مەلیکە عالییە ئاگاداریان دەکردمەوه، باسی فەرهودی چلەکانیان دەکرد، ورد و درستی کۆچی جوولە که بەستە زمانەکانیان بۆ فەلەستین دەگێرپایەوه، پێکەوه بۆ شاهەنشای ئێران و دکتۆر موسەدەق دەگریان، جنیوی زۆر خراپیان بە بەکر سەدقی دەدا. منێک که هیچم لە مێژوو نەدەزانای، بووم بە قوریانی ئەو پووداوه سەیر و خەیاڵیانە ی پیریژنەکان بۆیان دەگێرپایەوه، لە کاتی کدا دنیا لە دەرەوه دەور و زەمانێک دەژیا، من لە گەڵ دایکم و هاوڕێکانیدا بە سەربوردی دەور و زەمانیکی ترەوه خەریکبووم.

«شیر مستەفا» سێ جار هاتە لام. هەر سێ جارە که حیزب نادربوویان تا لە خەلوەتی خۆم دەرمبەیتیت و بگەڕیمەوه بۆ کارکردن. ئەو بە لاندکروزیکی بەرزەوه دەهاتە بەرمالی من، بەلام من بە بیجامە یەکی دپاوهوه دەچومە پیشوازی. جارێکیان دەستیک جلی که تافی قاوهیی توخی لە بەردابوو، بالای بچوک و سمێلی وەک جاران زەرد و بریقە داربوو، کراسیکی سپی زۆر جوانی لە ژێر جۆغەکهوه پۆشیبوو، قژی وەک مۆدیلی باوی ئەو زمانە بۆ سەرەوه هەلدابوووه. که منی بەو کهوگیرەوه بینی پێگوتم «بوویت بە ژنی مالهوه، ئەمجارە که هاتم دەرپێیەکی کوودەریت بۆ دەهینم، بە حیزب دەلێم خەنە و وسەمەت بۆ بکریت». گەر جاران یەکیک وای بگوتبایە دەمکوشت، سەردەمیک

كەس نەیدەوڤرا قسەى وا بە حسەن تۆفان بلیت، هەموو پیاوگۆژەکانى ئەم ولاتە حیسایىكى تاییەتیان بۆ دەکردم، بەلام ئیستا تەواو، كەس لە من ناترسیت. بە زەردەخەنەیهكى ساردەووە بە شېرم گووت «هەقە حیزب كۆودەرى بۆ خۆى بگریت، ئەو لە من زیاتر پێویستی پێیەتى، من ئیشیكى بچوكى خۆم هەیه و پێیدەژیم». شېر دلسۆزانه باوەشى پیاكردم و گووتى «هەموو دلمان لاتە، پیمانخۆش نییە تۆ وا دووریت. سابیر ئیستا لە حیزیدا زۆر گۆرەیه، ئەو قەدر و قیمەتى تۆى لایە، دەتوانیت لە زێرت هەلكیشیت». لە راستیدا تینەدەگەیشتم بۆ هەمووان دەیانویست من لە زێر هەلكیشن، من لەووە بێهەرە و نەفامتربووم بەو جۆرە كەس لە زێرم بگریت. دواتر هەر شېر خۆى هەموو شتىكى بۆ پوونكردمەووە و گووتى «ئەووە سەرەتای سەرەلدانى كړین و فرۆشتنى ئینسان بوو. لەو قوناغەدا هەر هیزە و لیستىك ناوى درىژى نامادەدەكرد و نرخى لەسەر دادەنان، دەلالەكانیان دەهاتن و سەواى نرخى خۆتیان لێدەكردیت. گرنگ ئەووە بوو مرۆف ناوى بگاتە ئەو لیستەیه، خەلكانىك پارەى زۆریان دەدا تا یەكێك بیانخاتە لیستەكەووە... بازارپێك بوو وەك بازارپى كړین و فرۆشتنى كۆیلە كۆنەكان، كاسیبییهكى تازه و بەدەستكەوت بوو، گرنگ ئەووەبوو یەكێك بدۆزیتەووە بنگریت. لیستەكان پریوون لە ناوى جیاواز جیاواز. لەو سەردەمەدا حیزب پێویستی بە هەموو كەسێك بوو، دەیانەویست سەرمایەیهكى بەشەرى گۆرە كۆبەنەووە تا تەواوى سوچ و كەلتین و پەناى ئەم دونیایە بگرن، ئیتر هەموو شوپینىكان داگیركرد، ئیدی واى لێهات جگە لە خەيال شوپینىك نەمایەووە نەيكړن».

شېر هەوالى كۆژرانى هەندىك لە برادەرە كۆنەكانى بۆ هینام، هەر ئەو پێى راگەیاندم جەغەرى مەغۆلى دواى سووكە برینداریبەك سەفەرىكردووە بۆ هۆلەندا. هەولەكانى شېر بۆ راپێچكردنەووەى من بۆ

دونیای جاران بێسوودبوون، بەنده لەسەر مانەووم لە مائەووە سووربووم،
 مەرۆف تا دونیای خۆی بچووکباتەووە ئاسوودەتر دەژی. لە پاستیدا من
 بەراورد بە جاران ژيانتيکی خۆشترم هەبوو، بەلام ئاسوودەيش شتتيکه
 مەرۆف زوو لێی وەپرسدەبێت. هەندێجار زۆر بیری دەمانچە دێرینهکەم
 دەکرد، هەندیک شەو دەرمدەهینا و بۆنم پێو دەکرد، دەمخستە سەر
 سنگی خۆم، بە خەيال ته قەم لە هەندیک جانەوهری ترسناک دەکرد که
 لە تاریکیدا بۆم دانیشتون. بیری ئەو پۆزانەم دەکرد که لە مەترسیدا
 دەژیام. ئەو هەستەي که ئاسوودەهي هیدی هیدی لە بيميشکی و
 گەژەيم زياددەکات، غەمگین و دلتهنگی دەکردم، بەلام له گەل ئەو شدا
 نامادەنەبووم بگەرپمەووە بۆ ژيانی جاران. نزیکي شەش سالی پێک،
 دەرگای خۆم بە کيلونتيکی ئاسنيني گەرە کلۆمدا و نەمەيشت شتتيکی
 ئەوتۆ دەربارەي من دزەبکاتە دەرەو. دواي ئەو هەموو سالە ئیستا
 دەلیم، بریا هەموو هاوړیکانم، چەند سالتیک بەو جۆرە بگەرپابانایەتەو
 مائ و دەرگای ژوورەکانیان بە کيلونی ئەستور بگرتبايە. ئەگەرچی
 دەزانم پای من شتتيکی هیند گرنگ نییە، بەلام دواي شۆرپ مەرۆف
 چەند سالتیکي دەوێت تا له گەل سەردەميکی تردا دەسازیت. من
 بە ئەزمونە هەزار و بێنرخەکەي خۆم دەمزانی ئەوانەي سەردەميک
 دەرپوخینن و وێرانیدەکن، ناتوانن سەردەميکی تر دروستبکن. چون
 قەنگ لە ناکاو نابیتە گول، ئەو کەسەي مەرۆفیش دەکوژیت لە ناکاو
 نابیتە باغەوان. من نزیکي حەوت سال تەنیايم پێويست بوو بۆ ئەو
 لە مێژوو بچمەدەرئ، مێژووی تايبەتي خۆم و مێژووی ئەو چەندین
 سالە خوینينهی دیمەنەکانی بەردەوام لەسەرمدا دەخولانەو. پیرێژنە
 گولفرۆشەکانی هاوړی دایکم که لە باغیکي ئەفسوناوییهو گولیان
 دەهینا، بۆ لە بێرکردنی ئەو دەور و زەمانە خوینينه، کۆمەکيکی زۆریان
 پێکردم. مەرۆف چەندە کارامە و راستگو بێت تەنیا بۆ ماوہیەکی کورت

دەتوانیبت لە میژوودا بژی، دواى ئەو دەبیبت بگەریتتەو بە مالى خۆی.
 لەسەفەرى دووهدا بە شبر مستەفام گووت «شبر، من و تۆ وەک
 برا واین، نامۆزگارییەکتەدەکم گویم لێیگرە، بپۆرەو بە مالى خۆتان
 و چەند سالیك دەرگاکی لە خۆت داخە و مەیرەدەرئى، ئیمە گەر
 دەمانەویت ببینەو بە مروفى ئاسایى پئویستیمان بە خەلۆهتیک مەیه.
 مروفى شۆرشگىر ئەو کەسەیه کە شۆرش تەواو بوو پرواتەو بە مالى و
 هەولبەدات هەموو شتەکان لەیادبکات، من ئەو پۆژە کە ئەو ژنەم کوشت
 و گەرپامەو بە مالى جەغفەر مەغۆلى، هەموو گیانم خوین بوو. ئەو
 پۆژە گووتم، سەردەمى خۆش و جوان بە من دروستناکریت. گووتم،
 ئیستا کاتى ئەو یە برۆمەو بە مالى و پشوویدەم. ئیدی جەکانم گۆپى
 و هاتمەو بۆلای دایکم. مروف بە شەپۆالیکی خویناوییەو ناتوانیبت
 پاشەپۆژ دروستبکات. شبر تۆ وەک براى گیانى بە گیانى من وایت،
 بەقسەم بکە و برۆ خەلۆهتیک بۆ خۆت دروستبکە».

بەقسەى نەکردم، شەش مانگ دواى ئەو لە شەویکی تاریکدا،
 کەسیکی نەناس تەقەى لێکرد و لە ناوکەو پرا بۆ خوارئى ئیفلیح بوو.
 ئیستا تەواوی ژيانى لەسەر عەرەبانەى کەمئەندامان دەباتەسەر، زۆر جار
 دەچم بۆ لای و دەبەینمە ناو بازار، هەندێجار دەگری و دەلێت «دەبایە
 بە قسەى تۆ بکەم، دەبایە زوو وازبەینم». کوپێکی جوان بوو، زۆر
 زوو ژيانى وێران بوو. هەر کاتێک خوشکەکەى کارى هەبیبت، من لەگەلیدا
 دەچم بۆ وەرگرتنى موچەکەى. جارێکیان لەو سەرە دووردریژەدا کچێکی
 چاوسەوزى ناسى، کە ئەویش خوشکیکی لەسەر عەرەبانە دەبەینا
 مانگانەکەى وەرگرت. زۆر حەزبان لەیەککرد. نە شبر دەیتوانى ئەو
 بەینیت، نەئەویش دەیتوانى شووبکات، بەلام خۆشەویستییهکی گەرە لە
 نێوانیاندا دروستبوو، ئەو ماوەیهک دونیای بێر شبر بردەو و بوو بە
 کەسیکی ناسکی دوور لە حیزب و سیاسەت. سالانى دواتر کە گەرپامەو

بۆ دۇنيا و لەگەل غەزەلنوسدا بووم بە ھاوپېئ، شېر يارمەتییەکی زۆری داین لەو پۆزگارانه تیئگەین.

گەران بە دواى موراد جەمیلدا «ماجیدی گۆل سۆلاف - بەھاری ۲۰۰۴»

بیورن، من ماجەلانی خەیاڵیم، کە لەسەرەتادا باسی دۆزینەوہی لاشەکەى موراد جەمیلیم بۆ کردن. دەزانم ئیستا ئەو مردوہ بەستەزمانەتان بېرچۆتەوہ، بەجۆریک لە وردەکاری ئەم چیرۆکەدا نوقمیوون خەریکە مەیتی ئەو کورپە بەستەزمانە فرامۆشەدەکن. وا نابیت... ئیوہ چۆن خوینەریکن، یاخود بێئارام و کەم ھەناسە و کورتبینن، یان لە بەشیکەوہ تا بەشیکی دی شتەکانتان بێردەچیتەوہ. ھەرگیز لەو باوہرەدا نەبووم ئیوہ لاشەکەى موراد جەمیل لە بیریکن و ابزانن ھەر وا سەرپیتی ناوی ھاتوہ. من دواى ئەو شەوہی لەگەل غەزەلنوس و توفان و دەرسیم تاهیردا ئەو لاشەییەمان دەرھینا، خەوم لیتنەکەوت، لەوکاتەوہ ھەستدەکەم ئەو لاشەییە لیموہ نزیکە و بەردەوام لەگەلدا دەپوات. ئەو شەوہ کە لە شوین مەرگی ئەو دوورکەوتینەوہ ھەستیکی نادیار لە دلدا بوو کە من لە لاشەى خۆم دووردەکەومەوہ. تا ئەو شەوہش من بەراورد بە ھاوپێکانم لە ژبان دوورتر و لە زیندەگی تۆراوتریووم، بە جۆریکی دەردناسا خۆم تووشی ئەو سەفەرە خەیاڵییەى ناو پوچار و جەنگەل کردبوو. بەلام بینینی ئەو لاشەییە منی ھینایەوہ سەر زەوی و پریکردم لە دەرد و پەژارەى دۇنیایی، کە گەلێک لە دەرد و پەژارەى خەیاڵی بەسویتین. من کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بە خۆم و چاکەتە درێژەکانمەوہ بە شارددا دەپۆیشتم و ھەوا و فیزم دەفرۆشت، بینینی دەموچاوی ئەو

کوپه گه نجه ماوه یه ک خیالی کو شتم و وانه کانی خۆم له پۆلی منداله نابینا کاندایه وستان. که ده خه وتم به رده وام خۆم له شوینی ئه و لاشه یه دا ده بینی، له نیهانی خۆمدا ده مگووت، سزای ئه وهی ئیمه له شوینی خۆی جولاندومانه، وهک مردوویه کی بیچاره ئاسوده بییمان تیگداوه، ده بیته هه روا فه رامۆشی نه که یین و شتیکی بۆیکه یین. هه زمه کرد بۆ ئه وهی خۆم له شیوه و بۆن و ده سه لاتی پیا ریژم بکه ومه خه زمه تکردنی. پوژتیک دوی دۆزینه وهی لاشه که، هه موومان به ئاماده بوونی تریفه یابه حری کۆبووینه وه. من وه ها بیچاره و ده سه تپاچه بووم نه مده زانی چ جوړه پیشنیاریک بکه م، ئه وان هه رگیز پیشنیاره کانی منیان قه بوول نه ده کرد، بیرم نایه ت جاریک له جاره کان که س نرخی بۆ پیشنیاریکی من داناییت. تریفه ئه و پوژه پیچه وانه وهی نه ریتی خۆی، ته نوره یه کی سووری له به رکردبوو، جووتیک بووتی سوور، چاکه تیکی سوور، سوواویکی سوور، وام هه سترکرد بۆ ویرانکردنی خه یالی من واده کات. من له وانه بووم که رهنگی سوور خه یالی ده کو شتم. ئه و پوژه بیده نگ دانیشتم و خۆم وا نیساندا مه سه له که بۆ من شتیکی زۆر گرنگ نییه. ئه ز ده توانم له هه ندیک باسوخواسدا، خۆم وهک که سیکی بیمه به ست نیسانبده م که کاری به شته کانه وه نییه و ته نیا له فزولیکی سارد و بیباکیه کی جه نتلانه وه پرسیارده کات. ئه وه یه که مجاریبوو حیکایه تی لاشه یه ک بیته شوین قسه ی ئیمه. هه سه ن تۆفان له هه مووان وردتر سه یری شته کانی ده کرد، خۆتان ده زانن پیاوکوشتن ئیشی دیرینه ی خۆی بووه. ده م هه راشیکی منگن بوو، به هه سستیکی راستگۆ و جوانه وه ترسه کانی خۆی ده خسته پوو. ئه و پیاوکوژانه که په شیمانده بنه وه مرۆفی زۆر قه شه نگیان لیده رده چیت، هینده جوان و راستگۆ دینه وه مه یدان، هه ر که سیک بیانبینیته له ناخه وه ده لیت ئاخ خودایه من بۆ پیاکوژتکی ده سته پرۆ و په شیمان نه بووم، تا دواتر ئاوها جوان و پاک له سه ر زه وی برۆیمه وه.

ئەو پۆژە پېيگوتىن «گەر جەغفەرى مەغۆلى دەستى لە ئىشەكەدا
 ھەبىت، دەبىت دەست لەو ە بشۆين ھىچمان بە ئاسانى دەستبەكەوېت،
 ئەو ە يەنى گرىكە لەو توندتر و ئىشەكە لەو ە سەختترە بە كۆمەلە
 نەشارەزايەكى ەك ئىمە بگرىتەو، ئەو مانای دەستى زۆر گەورە لە
 مەسەلەكەدا ە ە، جەغفەرى مەغۆلى پۆژىك لە پۆژان كەسى بۆ حىسابى
 خۆى نەكۆشتو. خۆى كۆرپىكى بېو ە، كىشەى لەگەل كەسدا نىيە». .
 تۆفان لەوانە نەبوو ئاسان كۆلبدات، مەيل و ئارەزوو ەكانى بە جۆرپىك
 گۆرپوون خۆشى باو ەرى نەدەكرد. لە پياوگۆژىكى دەستبەكار ەو ە بوو بوو
 بە جۆرە مۆفۆكى دەست و دلپاك. ەسەن بەراورد بە من پياوئىكى زۆر
 نەخوئندەوار بوو، ەتا بەراورد بە غەزەلنوس و تريفەش شتىكى ئەوتۆى
 لە زانست و ماریفەت نەدەزانى، بەلام دەمەراشيبەكانى خالى نەبوون
 لە ەندىك ديوى فەلسەفى. نازانم بۆ ئەو پۆژە ئاغای تۆفان منى
 پىشنىار كرد زانىارى دەريارەى موراد جەميل كۆبەكەم ەو. ەلبەت گەر
 خۆم پىشنىارى لەو چەشنەم بگردبايە كەس نەيدەبىست، بەلام بەو ەدا
 ەسەن تۆفان كۆرپووى ەمووان قەبووليان بوو. ەستمكرد غەزەلنوس
 زۆر مەبەستىتى دواى چىرۆكى ئەو مردنە بكەوين... لەگەل ئەو ەستەشدا
 كە من لە دەست و نىگا و سەرساميبەكانى غەزەلنوسدا دەمىنى، ئەو
 بە زار ھىچى نەدركاند و پوو بە پوو داواى ھىچى لە من نەكرد. ئەو
 كات نەدەزانى ئەم چىرۆكە ەرىكەمان دەباتە سەر بنج و بناوانى
 پۆحى خۆى. لەپاستيدا من نەدەزانى چۆن و لە كۆيو ە دەست پىبەكم،
 بەلام ەك قەرزدارپىك لە ژىرمنەتى يەكپىكى ديدا بنالئىت، دەبايە ەر
 چىبەكم كۆرەو ە ەر پەنجىكم داو ەو كارە ەستم. خولىام بوو دواجار
 لە حىكايەتپكەو ە تپو ەگلىم لە خۆم گەورەتر بىت. لە مپژە ەزەكەم
 تپكەلوى گىرمە و كىشەيەكى ەھابم، ژيانم بكاتە فلىمپكى قەشەنگ.
 گەلىك ئىرەبىم بە ەسەن تۆفان و حىكايەتەكانى دەبرد، ژيانى ەموو

ئەوانی دی لە ژبانی من پپرتر و زیندووتربوو. هەركات بە دیار فلیمیکی تۆم هانکز، جۆرج کلۆنی، جیم کاری و تیم پۆینز و ئەوانی ترهوه دادهنیشتم دەستەمە کرد بە گریان. ئاخەر گەر دەرھێنەرێک بیویستباہە ژبانی من بکاتە فلیم دەباہە وینە ی چی بگرت؟ وینە ی گەنجیک بگرت کە پنیوایە لە جۆنی دێپ دەچیت، خۆی وەک گەنجیکی غەریزە دە ی قۆز نیشاندەدات کە بە چاکەت و پانتۆلیکی هەمیشە ئوتوکراوہە لە شارێکی پیس و پۆخلدا لە وپەری دونیا شەو و پۆژ بەسێ چوار جادە ی تۆزای و پیسدا بیھودە دەسورپیتەوہ. ژبانی من دەباہە شتیکی ترسناکی تێدابیت تا لە ژبانی مرفەکانی تر بچیت.

ئەو پۆژە، وەک غزلهلنوس بیەویت لە زەریای خەیاڵات دەر مەبھینیت و رینگای دونیاہەکی دیکەم نیشاندات، هەندیک زانیاری دەر بارە ی ژبانی مورا د جەمیل خستە بەردەستەم، من دەباہە لەوانەوہ زانیاری دی دەر بارە ی مردنی ئەو کۆبکە مەوہ. لەسەر پۆشنای زانیاریہەکانی غزلهلنوسدا، ہەر زوو ئامۆزاکە ی مورا د جەمیل ناسی کە زۆر لە کیفن سەہیسی دەچوو لە فلیمی «ئەمێریکان بیوتی» دا. تەمەنی چل سأل بوو، بە نەزاکەت و شەرمەن بوو، زۆر شتیشی لەسەر ئەو کورہ دەزانی. بە خۆویست باسی ہەموو شتیکی بۆکردم، ہەتا ہەندیک جلی مراد جەمیلی بۆ ہینام و گووتی «بۆ بەری تۆ دەبیت، بالاتان بە ئەندازە ی یەک بوو». من وەک جۆنی دێپ لە فلیمی «دەروازە ی تۆیەم» دا بە چاویلکە یەکی چکۆلە و پیشیکی کەمی ژۆر چەناگە و جانتاہەکی درێژوہ بەرابەری دادەنیشتم و گویم لە چیرۆکەکانی دەگرت. سەرہەتا وەک نوینەری ریکخراویکی جیہانی کە لەسەر خەلکانی ونبوو کاردەکەن خۆم بە کەسوکاری مورا د جەمیل ناساند، گووتەم نیشمان ئەوہیہ تیبگەین بۆ ہەندیک خەلک مأل بەجیدەہیلن و ناگەرپینەوہ. بۆ ئەوہ ی

باسى مردنى مورد نهكەم، به جورىكى پىچاوپىچتر و نارپاسته وخو
 وهسفى مردنم كرد و گووتم « رىكخراوه كه مان له سەر تاسەرى دونيادا
 له دياردهى ونبوونى مرؤف دهكۆلئىتهوه، دلنباين جورە پهيوه ندىيهكى
 نهئىنى له نيوان هه ندىك مرؤف و هه ندىك شىوه مهخلوقاتى دىكه دا
 ههيه كه تهكنىكىكى بالايان ههيه، دهتوانن خو شه ويست و ئەزىزانى
 ئىمه بو لاي خويان بهرن، له دونيايهكى تر دا ديلىانبكەن و نهتوانن
 بگه رپننهوه». خزمه كانى مورد جه ميل تىنه گه يشتن، من به و وهسفم
 هه ر باسى مردن دهكەم، به لام به جورىكى دى و به كه ميک پتوشه وه.
 ئەوان چىرۆكه كهى منيان وهك جورە هيوايهك ته ماشاكرد و منيشيان
 وهك فرىاد رپه سيك بينى كه ده شىت بتوانم كورپه كهى ئەوان له دهست
 ئەو مهخلوقانه ده ربه ئنم و بيه ئنمه وه بو ئەم دونيا. پىده چوو شىوهى
 قسه كردنم و خو ئالۆز نيشاندان و نىگا كردنم، ئەو به سته زمان و جه رگ
 سووتاوانهى خستبئته سه ر خه يال و خوليايهكى وه ها كه من هئىزىكى
 له راده به رم ههيه و توانا گه ليكم تيا په نهانه مرؤفى ئاسايى نيه تى. له
 ئەجامى پرسه كانمه وه گه يشمه ئەوهى مورد جه ميل كورپىكى بئنه ندازه
 قه شه نگ بووه، گه نجىكى هه رزه كه جوانى خوى به شىوه يهكى سه ر په پانه
 به كار هئناوه، جورىك له كازانوفا كه بيباكانه له شارىكى وهك ئەم
 شاره دا تورپىكى گه وره ي پهيوه ندى له گه ل ده يان كچدا دروست كر دوه،
 بئنه وهى بىر له دهره نجامه تر سناكه كانى بكاته وه. به قسه ي ئاموزا كهى،
 مورد رۆژىك بئ پر كيشىيه كى عاتيفى نه ژياوه، له چىرۆكىكى تر سناكه وه
 چۆته ناو چىرۆكىكى تر، له به زميكد ا ئۆقره ي نه گرئووه و بازى دا وه ته
 ناو به زميكي تر. كورپه به سته زمانه كه له و بوونه وه ره خه يالبا نه بووه
 كه پئىوابووه ده توانئت هه موو ژنى دونياى خو شبوئت، برىكى ئەوتو
 عاتيفه ي تىدا بووه وايزانىوه به شى هه موو خانمانى ئەم ئەستىزه يه
 دهكات. له وانه بووه كه ويستوئتى له ناوه رپاستى كچگه لى ئەم شاره دا

بوهستیت و بهدهنگی بهرز پییان بلیت « ده توانم هه مورتانم خوشبویت و هیشتا هر دلّم پرپیت له سۆز». به وینهکانیدا گهنجیکی هیتد جوان بووه، کچیک یان ئافره تیک نه بووه به خوشه ویستی ئه م فریشته گهنجه بلیت نا. به قسه ی ئامۆزا غه مگینه که ی « ئه وانه ی که حه زیان لئ نه کردوه، ئه وانه بون که خویان له وه به بچوکتز بینوه، کورپکی وا حه زیان لییکات». پۆژیک ئه م زانیاریانه م برده وه بۆ ناو هاو پریکانم، حه سه ن توفان به پیچه وانه ی چاوه پروانی منه وه، تورپه بوو و گووتی قسه کانی من هیهچ نین جگه له پاپۆرتیکی خه یالی که له ژۆر کاربگه ری فلیم و کتیبدا نوسیومه و سوودیکی بۆ ته فسیری ئه و دۆخه ئالۆزه نییه که مورادی تیا کوژدوه. من گووتم، هه لبت ماوه یه کم ده ویت تا فیرده بم وهک ئه فسه ریکی هه والگر سه یری شته کان بکه م و خۆم له نیگای دهرهینه ریکی پۆمانسی دووربخه مه وه، که هه میشه به شیک بووه له کاراکته ری من. جاری دووم شته کان باشتر تیپه پین و دانیشه که مان خۆشتر و دۆستانه تر بوو. ئه و جاره ئامۆزا دلّسۆزه که ی، ئه رشیفیکی زۆر گه وره ی خسته به رده ستم که بریتییوو له سه دان نامه، له وینه ی ده یان کچ و ژنی جیاواز که موراد به ر له ونبوونی هه موویانی به ئه مانه ت لای ئاغای کیفن سه په یسی دانابوو. ئه و کاته ی ئه و ته واوی ئه رشیفه که ی بۆ هینام، پتر له سن هه فته بوو موراد دیار نه مابوو. یه که مجار ئه رشیفه که م بیسوود بینی، زۆربه ی وینه کان بیئاوبوون و زۆربه ی نامه کان بی به روار. له زۆر جیگادا کچه کان ناوی راسته قینه ی خویان نه نوسیوو، نامه کانیا ن زۆربه ی به و پرسته و کلیشه خراپانه نوسرابوون که به راست و دروستی تین و تاوی عاتیفه یان تیا دهرناکه ویت. له پۆزانی سه ره تای گهنجیمدا ئه و جوّره نامه نه وایان کرد بۆ هه تاهه تابه واز له دلّداری به یتیم. دوو کچم خوشویست، هه ردووکیان ماوه یه ک به و نامه خراپانه دایانگرتمه وه، نامه کان به راده یه ک له یه کده چوون و به جوّریک پریوون له و گوزاره

کلیشه‌بیانه، چیترا ناماده نه بووم کاتی خۆم به و قسه پرپوچانه به بادهم که کچان له به ریهک ده یاننوسییه وه. به گشتی له دونیادا که م که س ده توانن نامه‌ی راسته‌قینه‌ی دلداری بنوسن، عاشقه‌کانی مورد هیچیان له و توخمه نه بوون، به لکو له توخمی نه و دوو کچه بوون که کاتی خۆی دلداریان به من تهرککرد. من هیچ یهک له خاوه‌نی وینه‌کانم نه ده ناسی، بیرم نه ده هات به پرتکه و تیش چاوم به پوخساری نه و خانمانه که و تبیت. به لام دیاربوو ناموزا غه مباره که‌ی هه‌ندیک له کچه‌کانی ده ناسی و له بهر ترس ناشکرای نه ده کردن. که له دانیشتنیکی دیکه‌دا نامه و وینه‌کانم برد بۆ ناو هاورپیکانم، نه مجاره حه‌سه‌ن توفان پوخۆستر و باشتر پیشوازی لیکردم و گووتی «نه‌م نه‌رشیفه شتمان زۆر بۆ ناشکراده‌کات، له‌وانه‌یه نه‌ینی مردنی نه‌و کوپه له کاغه‌زیک له‌و کاغه‌زانه‌دا بیت». حه‌سه‌ن به‌وردی سه‌یری وینه‌کانی کرد، نه‌و له من و تریفه دونیادیده‌تر بوو، خه‌لکی زۆرتر ده‌ناسی، به‌لام پیشتر حه‌وت سال چوو بووه خه‌لوه‌ته‌وه، یاده‌وه‌ری لاوازی بووو، خۆی زۆر هه‌ولیدا و هیچ یهک له وینه‌کانی بۆ نه‌ناسرایه‌وه، غه‌زه‌لنوسیش هیچی نه‌گووت. ئیدی حه‌سه‌ن هه‌ندیک له وینه‌کانی هه‌لگرت و له‌گه‌ل خۆیدا بردنی، هاورپیه‌کی هه‌بوو له خۆی خه‌لکناستر بوو، کورپکی مووزه‌ردی جوان بوو، له‌سه‌ر عه‌ره‌بانه‌یه‌کی که‌مه‌ندامان ده‌سورپایه‌وه. زۆرجار توفانم ده‌بینی له‌ نیوان مه‌زاتخانه‌که و گوزه‌ری هه‌لاجه‌کان و کوچه‌ی فلیمفرۆشه‌کاندا هاتوچۆی پیده‌کرد، هه‌میشه ده‌ستیک جلی پاکی له‌به‌ردابوو، پیده‌چوو سه‌رده‌مانیک کورپکی خۆشبه‌خت بووبیت. من ناویم نه‌ده‌زانی، به‌لام پۆزیک گویم لیم بوو یه‌کێک له‌وانه‌ی له‌ مه‌زاتخانه‌که رادیتو ده‌فرۆشن، بانگیکرد «شیر... شیر، ته‌حسین ته‌سجیلکی بۆ تو داناه، وه‌ره‌ بیه».

که حه‌سه‌ن وینه‌کانی برد دلنیا بووم ده‌یانبات بۆ شیر. به‌لام خۆم وا نیشاندا که هیچ نازانم.

ژووری عه‌شق «ناوه‌راستی چه‌فتاکان»

غزله‌نوس «کاتیک نامه‌کی مه‌لای هاجه‌ری خوینده‌وه» گه‌نجیکی زیره‌ک و بیده‌نگ بوو، جووتیک چاویلکه‌ی گه‌وره‌ی له‌چاودا بوو، قژیکی لوولی ره‌شی مه‌بوو، پیستیکی سپی و پاک، بالای باریک و لاواز بوو، جوړه جوانیبه‌کی تیدابوو زیاتر خه‌لکانی زیره‌کی کیشده‌کرد. له‌و مندالانه بوو گه‌ر بتدیبايه ده‌تگوت «ئه‌ها، بییت و نه‌بییت، ئه‌مه له ماتماتیکدا به‌توانایه». ده‌سته‌کانی باریک و دریز بوون، په‌نجه‌کانیسی مه‌روه‌ها. که‌م قسه‌یده‌کرد، به‌لام گه‌ر قسه‌ی بکردبايه به‌جوړیک ده‌ستی ده‌جولاند وات هه‌ستده‌کرد له‌ه‌وای ژور س‌ری خویدا بو شتیک ده‌گه‌ریت و به‌وشه شتیک له‌ه‌وادا ده‌چنیت. هیچ سیفه‌تیکی تیدا نه‌بوو وا له‌مرؤف بکات بلیت ئه‌مه له‌پاشه‌پوژدا ده‌بیته غزله‌نوس، له‌شیوه‌دا پتر له‌و که‌سانه ده‌چوو که له‌زانسته سروشتیبه‌کاندا بلیمه‌تن. نه‌له‌باوکی ده‌چوو و نه‌له‌به‌هاربانوی دایکی، شتیکیسی له‌مه‌لای هاجه‌ر تیدانه‌بوو «که‌وینه‌کانی له‌ئه‌رشیفی شوړشی ئه‌یلودا، پیره‌پیاوکی پیش سپیمان نیشانده‌ده‌نه‌وه، به‌لچیکی ئه‌ستور و جووتیک برؤی زله‌وه». که‌نامه‌کی پیگه‌یشت، پینج سال بوو دایکی کۆچیکردبوو. به‌همه‌ن به‌بی دایک له‌مالیکی گه‌لیک فراوان و پر ژوردا گه‌وره‌بوو. مالیکی وا بو کوریک و باوکیکی پیر، پوه‌به‌ریکی به‌رین و گه‌وره بوو، پیده‌چیت ئه‌و پوه‌به‌ره گه‌می زوری به‌پوانین و خه‌یالاتی کوربه‌که‌کردبییت. باوکی کلیلداری خه‌زیتنه‌بوو له‌په‌روه‌ده، بوون و به‌رامه‌ی ئه‌سیده‌کان و په‌نگی دره‌وشاوه‌ی میتاله ده‌گه‌نه‌کان

چاویان کزکردبوو، به‌جۆرئیک له ناو کاغەز و لیستی دووردریژی هاتن و پۆیشتنی سولقات و کلۆر و یۆددا نوقمبوو، کاتی بۆ کوپه‌که‌ی نه‌ما‌بوو. به‌همان هیند مندالئیکی بیسه‌ره‌رشت و ته‌نیا‌بوو، مه‌شق و شیکاری پرسیاره‌کانی قوتابخانه‌ی له‌سه‌ر دیواره‌کانی مال ئه‌نجامده‌دا. کاتی‌ک باوکی هۆشیهاته‌وه و سه‌ری هه‌لبه‌ری، عاجباتی له‌وه‌هات سه‌رتاپای دیواره‌کان، له بنمیچه‌کانه‌وه تا خواره‌وه، هه‌موویان شیکاری پرسیاری ماتماتیک و نوسینه‌وه‌ی بیردۆزه‌کانی ئه‌ندازه و تۆمارکردنه‌وه‌ی هاوکێشه‌ی کیمیا‌یه‌کانن. ئه‌و وه‌رزه‌سالئیک بوو دیواره‌کانی کردبووه په‌شنوسی خۆی، به‌لام له پال شیکاری لۆگاریتمات و ئیعرابی عه‌ره‌بی و نوسینه‌وه‌ی وشه‌ به‌ وشه‌ی وانه‌کانی ئینگلیزیدا، باوکی نیگاری چه‌نده‌ها باغ و گول و گولزاری به‌رین و لاله‌زاری په‌نگاوپه‌نگیشتی بینی که به‌همان دروستیکردبوون.

دوای گه‌یشتنی نامه‌که‌ی مه‌لای هاجه‌ر، به‌همان به‌ قۆناغئیکی تئفکیرینی قوولدا تئپه‌ری، له ناکاو ته‌واوی وانه‌کانی فه‌رامۆشکرد و بریاریدا واز له قوتابخانه‌ به‌ئینئیت. گۆرانی به‌همان به‌ جۆرئیک سه‌یر و خیرابوو، که‌س باوه‌ری نه‌ده‌کرد، گه‌نجئیکی وه‌ها له خۆرا و بی هیچ به‌هانه‌یه‌ک واز له خۆیندن به‌ئینئیت. پئیده‌چئیت نامه‌که‌ی مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر هاوگفتی شتئیکی دی بووبئیت که پئیشتر له ناوه‌وه‌ی هه‌رزه‌کاره‌که‌دا ئاماده‌بووه، یان واده‌رده‌که‌وئیت پۆحی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه بۆ بیستنی هه‌والئیکی له‌و جۆره‌ له‌سه‌ره‌پئ بووبئیت. که نامه‌که‌ی خۆینده‌وه‌ خه‌یالی بۆ هیچ خه‌وشئیکی ئه‌خلاقی نه‌ده‌چوو، نه‌یگوت دایکم به‌ جه‌رام منی له پیاوئیکی تر خولقاندوه، به‌لکو دلخۆش و پووگه‌ش خۆی بۆ جۆره‌ ژیا‌ئیکی تر ئاماده‌کرد، ژیا‌ئیک له‌گه‌ل پۆحی ئه‌م حیکایه‌ته‌ تازه‌یه‌دا بگونجئیت. باوه‌رئیکی ته‌واوی هه‌بوو که ئه‌و زاده‌ی خۆشه‌ویستئیه‌کی

ئەفسانەيیە... لەبری ئەوەی کاتی خۆی بە زانستی بېھودەوہ بکوژیت، لئیرا ژيانی بۆ شتی گەورە تەرخانبکات. پوژیکیان نامەيەکی بۆ مامۆستاکانی نوسی و پتیراگەیاندن کە ئیدی واز لە قوتابخانە دەھینیت. منداڵانی ئەو سەرەدەمە زۆریەیان بە ھۆکاری تەمەلی و ھەژاری لە خویندن دوور دەگەوتنەوہ، پتیشتر کەس بە نامەيەکی لەو جۆرە وازی لە خویندن نەھینابوو. نامەکی کاملبوون و کرانەوہی ھوشیاری مروفتیکی پیوہدیارە کە بۆ مانایەک دەگەریت. لە نامەکیدە نوسیویتی «بەپێزان خویندن پۆحی من سەردەکات و دەمکات بە پیاویکی بێسوود، من لەم چەند سالیەدا دەمویست لە پێگای ئیوہوہ و لە پێگای وانەکانەوہ فییری شتیکی سوودبەخش بێم. فییربیم چۆن حەزم لە ژیان بێت و بکریمەوہ، لە خۆ ئامادەکردن و لەبەرکردن و تیگەیشتندا کە مەترخەم نەبووم، ھەر ئەرکیک قوتابییک پتییەلەدەستت بەوردی پتییەستام، بەلام پوژ دواي پوژ زانستەکان لە بەرچاوی من نرخى خویان دۆراند، ئیدی حەز دەکەم دواي زانستیک بکەوم کە لییدلنیام و دەزانم سوودیکی بۆ مروفت ھەيە». کە غەزەلنوس ئەو پستانەي بۆ مامۆستاکانی نوسی، خۆشی تەواو لە ماناکەیان نەدەگەیشت، نەیدەزانی چ زانستیک دەشیت لەو زانستانە سوودبەخشتر بێت کە لە قوتابخانە دەخویندن.

گەر بە وردی بگەریننەوہ بۆ پووداوە تاریکەکانی ئەو سەرەدەمە، دەتوانین تیبگەین بۆچی غەزەلنوس ھیندە زوو پووی لە دونیای پاستەقینە وەرگێرا و گەیشتە ئەو پنتەي تیییدا شتەکان بوون بە خەيالیکى ساف. لەو سالیەدا کە غەزەلنوس وازی لە خویندن ھینا شتەگەلیکی ترسناک پوویاندا، شۆرش ھەرەسبھینا، شکست بە جۆریکی سەیر تیکەلاری پۆحی ھەموو مەخلوقاتەکان بوو، بەھاریک تپەپری بێئەوہی کەس ھێچ غونچەيەک ببینیت، ژیان بۆنى کۆتایی و زەوی بۆنى خەلۆزی کوزاوەي لیدەھات. کپییک و بپرەنگییک کە لە کپی دواي سووتانی کیلگەيەکی

گه نم ده چوو بالی به سهر خاکدا کیشا، مرؤفه کان خه یالیان مرد و زهوییه کی بیقه و زه مانتیکی مستاسا سه ریان هه لدا، سه دان هه زار مرؤف شکستی شوپشیان وهک شکستی تایبه تی خویمان ته ماشاده کرد. نه وهیهک هاته پیشنی که ده یویست زوو هه ستیتته وه، «هه نه وهیه کیش بیه ویت زوو له شکست هه ستیتته وه، نه وهیه کی ترسناکه». ئیتر خوین و خهون به جوریک تیکه لاوبوون بیوینه بوو.

غه زه لنوس ویستی بی زیان له و جهنگه بیته ده ری، نامه که ی مه لای هاجه ر بوار و ده ر یازکی سه یریوو تا له ویوه پرویکاته خه یال. له و ساله دا ته نیا له شته کان وردده بووه وه، له و بروایه دابوو هه موو مرؤفیک ده بییت سالتیک له ژيانی ته نیا بو ته ماشا کردن ته رخانبکات، ته نیا نیگاره کان و دؤخی شته کان و پؤخی هه وائاسای بوونه وه ره کان له خؤیدا بنوسیته وه. له و ساله دا وهک شیت به کوچه ساده و سارد و بیماناکاندا ده گه را، شته کان وه ها کال و بیپؤجیوون له بهرچاوی، نه ییده توانی دنیا وهک جه هه نه میکی گه وره نه بینیت. هه ستیده کرد له هیچ جیگایه کی نه م شاره دا ریشه ی نییه. وهک نه وه بوو له هه وادا وه ستابیت و هیچ شتیک نه یگریت. له و پؤژانه وه ویستی بو جوره سروشتیکی تر بگه ریت، شوینیک خوی له ناودا ونبکات و نه وهسته قولله ی ونبوون نه یخنکینیت. له و ساله دا توانی به مه شقیکی دوورودریژ، پووکاری نه و دنیا به بگریت که تیا ده ژیا، هه موو دره خته کانی به خه یال په نگکرد، بونی دیکه و شیوه ی دیکه به خشی به گه پهک و بازار و به رده رگاگان، شه قامه کانی پرکرد له پهنگی دیکه. به خه یال نه خشه یه کی تری کیشا و شاریکی تری دروستکرد، یه که یه که کوچه کانی نه و شاره شی له دلای خؤیدا نوسییه وه، به جوریک ئیدی له سهر نه خشه یه کی تر و له وینه یه کی تری دنیا دا ده سوپایه وه. دیاره له وه زیره کتربوو به ئلیت بگاته سنووری

شیتى، ئەو ھىزەى لە خۆيدا دروستکرد بتوانیت دونیای راستەقینە و ن ئەكات. لە یەككاتدا دوو جیھان و دوو پوانگەى ھەبوو، دەیتوانى بە خەيالدا بېرات و دەشیتوانى بازىداتەو ھە بۆ دونیا، بۆ ناو بۆن و بەرامە ناخۆشەکان، بۆ سەرزمینی پەنگە دیزەکان، بۆ ناو سىبەرە تارىكەکانى زەوى و خاشاکی خەراباتەکانى شار.

ئىوارەيەك لە ناو جیھانە پەنگاوپەنگەكەى خۆيدا دەسوپاىەو، جیھانێك ئاسمانەكەى ئەرخەوانى و زەویيەكەى نیلۆفەرى و ئاسۆکانى زەردببون. لە ناکا و دیمەنى گەنجىكى غەمگین و ھەستاندى، گەنجىك پوخسارىكى گەلیك پەر ژانى ھەبوو، بەلام خەندەيەكى فریشتەيى لەسەر لیوى بوو، جلەکانى لە جلی بەگزادەيەكى سالانى بیست دەچوو، بەلام قز دریزی و لاجانە پانەكەى مۆدیلى ئەو سەردەمە بوو. لەو خویندەوارە بیئۆقرانەى دەکرد كە بە دواى ئافرەت و ناوبانگدا ئاوارەدەبن، لە ساتیكدا دەرکەوت كە تێیدا غەزەلنوس لە بەحرى پەنگەکانى خۆيدا وێل و لە شیفتهى بۆیەکردنى دونیادا ونبوو. خۆى وا نیشاندا چاوپروانى كەسیكى دیکە دەكات، بە خەندەيەكى تەماویيەو یارى بە زریزەكەى دەکرد. كە بەھمەن گەیشته ئاستى كورپەكە، ئەو بە دەنگىكى ساف و قوول گوتى «نامەكەى مەلا غەریبى ھاجەر ژيانى تۆشى تىكدا؟». بەجۆرىك غەزەلنوسى راجلەكاند پەنگەکانى پێشچاوى فرین و جوانییەکانى نىو نیگای كورژانەو، ئاسمان پەنگى دیزی ھەور و زەوى پەنگى بۆرى خۆل و ئاسۆكان پەنگى شەویان گرت. دەنگىكى قوول بوو، ترسناك بوو، بەلام پەرسوو لە خەيال. بەھمەن ناسر بە ترسەو ھەلپەرسى «تۆ كىت؟». گوتى «من دۆستتم».

و ھەك لە خەودا بىت و یەكێك بە پەتێكى بارىك بەدواى خۆيدا رايكیشیت، كەوتە دوى ئەو گەنجە كە بە حورمەتى پۆشنفىكرىكى

کۆنەو ە داواى لێکرد لەگەڵیدا بپروات. گەنجىکى باریک بوو لە پۆشتنیدا خۆشحال دەینواند، لەشى بەجۆرىکى هارمۆنى و پێک دەجولایەو، پەلەکردنى دوور بوو لە شپىزەبى و پاراپى، بە کەسىک دەچوو پوون و ئاشکرا ئامانجى خۆى بزانییت. بەهمەنى زۆر دوورنەخستەو، پاش چەند کۆچەیک دەرگای مالىکى کۆنى بو کۆردەو. بەهمەن هیندەى یەکەم هەنگاوى خستە ئەودىو دەرگاگەو، بە توندى بۆنى سەردەمىکى تر هات بەسەریدا. پێکەو چوونە ناو حەوشىکى کۆن، چوونە ناو دۇنیایەک بۆنى گلى تەر و دیوارى تلیساو و زەمانى خوساوى لێدەهات. بە تەنافیکەو کۆمەلێک جلی کۆنى ببینی، پێدەچوو دەیان سالى بیت ئەو جلانە بەو تەنافەو بن، بارانى دەیان وەرزی لێدیان و خۆرى چەندین سالى وشکى کردبیتنەو. بایەکى ناوخت لە حەوشەگەدا وەک پاساریبەکى دیل شیتانە دەسوراپەو. گەنجەکە سەیریکرد و گووتى «ئەمە ئەو خانووە دێرنەى مەلای سوختەى، باوکى راستەقینەى تۆ، ئەو عاشقە گەورەى لێردەدا ژیا و مرد».

گەنجەکە وەک بیری لە سەردەمىکى زۆر دوور بکاتەو، گووتى «چەندین سالى لە مەویەر مەلا غەریبى هاجەر لەگەڵ باوکى تۆدا، لەم حەوشەىدا دەستیان دایە یەخەى یەک. ئەو یەکەمجار بوو مەلای سوختە ئاشکرا لە پوویدا هەلگەپیتەو، لە بن ئەو دارە گەورەىدا بەرابەرى وەستا و لێبیاخیبوو. ئەوسا مەلای سوختە پلانى هەبوو تۆ بفریڤیت و بتهینیت لێردەدا بەخوتبکات. بەلام هاجەر سویندى خوارد گەر کارى وابکات لە سزادا چى کتیبیکى غەزەل لە دۇنیادا هەیه ئاگرى تیبەردەدات، کێلى گۆپى هەموو عاشقەکان دەشکینیت، خۆى دەکوژیت و لەگەڵیشیدا مەلای سوختە دەکوژیت».

بەهمەن کە سەراسیمە سەیری ئەو دۇنیا داپوخاوەى دەکرد، بە دەنگىکى کز پرسى «بەلام تۆ کیتى؟ بۆ واقسەدەکەیت، وەک ئەو ی

تۆ لەو پۆژەدا لێرە بوویت. تۆ مەلای سوختە لە کوئی دەناسیت؟». بە شتیک لە خەمەوہ گووتی «من ھاوپی باوکت بووم، ھاوپی مەلای سوختە، بەرەحمەت بێت لەم پازدەسالیی دەواییدا ھەموو ژیانی لێرەدا بردەسەر، لەدوای مردنی بەھاریانووہ لەم مائە نەچووہ دەری، تەواوی عومری لێرەدا غەزەلی ئیلقادەکرد، شەو و پۆژ غەزەلی دەخویندەوہ. مندالبووم کە ناسیم، پۆژیکیان بەدوای تۆپیکدا ھاتمە ئەم حەوشە، ئەو ھەک دەرویشیکی ریشن و قەلەندەرئاسا لە سەر کورسییەکی کۆن، لە ناوہراستی حەوشەکەدا شیعری دەخویندەوہ، نزیککی سەعاتیک گویم لێگرت، دەنگی لە دەنگی ھێچ پۆحەبەرێکی زیندوو نەدەچوو، نە پیشتر و نەدواتر شتیکم نەبیستووہ سەدای گەری ئەوی ھەبێت. بێئەوی ئەو ئاگاداربیت، من بێھۆش و مەجزوب نیگای ئەوم دەکرد. یادی بەخیرییت، پەیوەندی لەگەڵ جیھانی چواردەوری خۆیدا نەبوو. بەردەوام لە جیھانیکی تردا دەژیا، ئەو پۆژە کە منی بینی. دەستبەرد و جامیک ئاوی بۆ درێژکردم و گووتی تینوتە؟ بیخۆرەوہ. کە لەو ئاوم خواردەوہ تووشی ئەفسونیک ھاتم و خروشیک لە ناخەوہ دلی بە سۆزیک گەرم پیکردم، وامزانی تام لێھاتووہ و لەشم سەرتایای بۆتە ھەست. مندال بووم، جەستەم لاوازیوو، دەستەکانم باریک و پۆحەم ناکامل بوو، کاتیک لەو ئاوم خواردەوہ بۆ یەکەمجار ھەستمکرد لەشم ھەبە، گیانم لێوان لێوہ بە ئارەزوو. ئیتر بووم بە ھاوپی، دەھاتم و ئیشم بۆ دەکرد، غەزەلەکانیم تەدویندەکرد. یاداشم تەنیا ئەو جامە ئاوە ساردانە بوو کە تامی شەرابی بەھەشتیان دەدا، ھەرکات ئەو ئاوم دەخواردەوہ ئارام و پەر ئومێد دادەنیشتم و گویم لەو سەدا قوول و فینکەئە دەگرت. تا گەورە نەبووم چیرۆکی خۆی نەگێرایەوہ... بەکەمین نھینی کە درکاندی، نھینی تۆ بوو».

بههمان ناسر له ناوه پراستی جیگایه کدا که بۆنی پوخانی کوتوپر و تیگچوونی ناکاوی لیده هات، سه یژیکی خۆی کرد، نه دیده زانی له کویادا وهستاوه و ئهم کوپه باسی چی بۆده کات. به نیگه رانییه وه سهیری دار و پهردوی پوخاوی شوینه که ی کرد و گووتی «مه لای سوخته سالیگ له مهویهر، له خهسته خانه یه که له ورمی مرد».

گه نجه که گووتی «نا، ئه وه ی له ورمی مرد، مه لا غه ریبی هاجه ر بوو، مه لای سوخته دوا ی ماوه یه کی که م له بیمارستانی ئیره مرد. پوچیک بوون، به لام بوویوون به دوو ئاده میزادی جیاواز، له بهر ئه وه مردنیان یه که مردن بوو که له دوو شوین و دوو کاتی جیاوازا پوویده دا. هه ردووکیان ده رگای ئه مبه ره وه به ری سه ر یه که پریواق بوون. مه لای سوخته ئاگاداری هه موو شتیکی مه لای هاجه ر بوو، ده بییت بلیم ئه و نامه یه ی بۆ تۆ زۆر توپه یکرد، وه که ئه وه بوو مه لا غه ریب تا دوا چرکه سات هه ر حاشا له سوخته بکات، تا دوا هه ناسه ش ئومیدی وابوو، هاجه ر بیته وه هۆش خۆی و تیگات مرۆف ناتوانییت شتیگ بییت جیاواز له وه ی هه یه».

بههمان گووتی «مه لای هاجه ر هه موو شتیکی بۆ من پوو نکر دۆته وه».

گه نجه که پتیکه نی و گووتی «تیگه یشتن له و دوو مرۆفه ئاسان نییه. له و چند سألهی دوا بیدا، به رده وام غه زه لیا ته کانی مه لای سوخته م ته دوینده کرد، له و ساته وه که مه لای هاجه ر ده ستی کرد به نامه نوسین بۆ تۆ، ئه ویش له هه مان ساتدا نامه یه کی بۆ تۆ نوسی، ده بییت تۆ گویت له سوخته ش بییت، چیرۆکه که له نیگای ئه وه وه شیوه یه کی دیکه ی هه یه».

غه زه لنوس پرسی «ئه و نامه یه لای تۆیه؟ ئیستا تۆ هاتوویت ئه و نامه یه م بده یتی... وانیه؟».

گه نجه که پیش بههمان ناسر که وت بۆ ژیرخانگی بۆنخۆش، له

کورسییه ک و تهختیکی خه و به ولاره هیچی دیکه ی تیا نه بوو، بۆنی کپی لیده هات و ئاسمانی لیوه دیار نه بوو. گوتی «من ناوم سه راب به هجه ته، باو کم له سالی شه ست و حوتدا له شه پدا کوژرا، ئیستا مآلمان له کۆلانی ئه ویدیوه، کوچیه ک له پشته وهین. کهس نه دیده زانی مه لای سوخته لیتره ده ژنی من نه بیت، ئه و همیشه ته نیا بوو. دوی ئه وهی تو له دایکبوویت، جهنگی نیوان سوخته و مه لای هاجر گه وره تر بوو، هه ردووکیان به شیوه یه کی سه یر ئازاری یه کترین ده دا. پوژیک مه لای هاجر گه یشته ئه و به وایه ی ئه م مآله چۆلبکات، سوخته ماویه ک دوایکه وت، ده یویست مه لای هاجر بیکوژیت و پرزگاری بیت، ئاره زوییه کی راسته قینه ی بۆ ژیان نه ما بوو. به لام دیاریبوو مه لای هاجر ناتوانیت بیکوژیت، کوشتن ئاسان نییه. شه ویک سوخته شکست و نا ئومید گه پرایه وه و له م مآله دا ژیا، زۆریه ی کاته کانی خۆی له م ژیرخانه دا ده برده سه ر، هه ندیک شه و درهنگ ده چووه نهۆمی دووم و تا ده مه و به یان نه ده هاته خواری، ئه وی ژووری خه وتنه سیحراوییه کانی خۆی بوو له گه ل به هاریانودا. به لام بۆ ساتیکیش چییه، پیکای به من نه دا بچه ئه و ژووره وه، تا نه مرد نه متوانی ئه و ده رگایه بکه مه وه. که دواتر سه رکه وتم و ده رگا که م کرده وه تیگه ی شتم چ هه له یه کی کوشنده م کرده، تیگه ی شتم بۆ ئه و سآله های سآل پیکای نه دام سه رکه وم. پیاویکی به پرهم بوو، به ر له وهی له گه ل سئ هاوریمدا بیخه ی نه ده سته به ره یه ک و بیبه یین بۆ بیمارستان، جاریکی تر به رۆکیگرتم و ئاگاداری کرده وه نه چمه ئه و ژووره وه، ته نیا که سیک بۆی هه بوو بچیته ئه و ژووره وه تو بوویت. به لام من فزولم هیته توند و خه یآلم هیته ده برسی بوو، خۆم نه گرت. پوژیک دوی مردنی سه رکه وتمه سه ره وه، به هیمنی وه ک ده رگای موسیبه تیک بکه مه وه ده رگای ئه و ژووره م کرده وه، وه ک ئه وهی بایه کی به هیژ لیمبدا ت، هه ستم به فینکییه ک کرد، هه ستم کرد شتیکی

كوشنده دلم ده بریت، هیژیک له پشه وه پامده ته کینیت و به توندی به ره و خوی جه زیمده کات. به همن ناسر، نه وهی بچینه نه و ژوره وه مه حکومه به وهی تا هه تاهه تابه غریب بیت... له ویادا نه وه وهایه له مرۆف ده دات که گیرۆدهی سیحری غه زلی ده کات».

به همن له هه وای شیداری نه و ژیرخانه دا، چاویلکه که ی داکه ند و گووتی «ده بیت مه لای سوخته ویستبیتی من تووشی نه و درده بم... ده بیت؟».

گه نه که که میک دهستی به قزیدا هینا و گووتی «مه لای سوخته به دریزایی ژیانسی غه زله کانی خوی بو هیچ که س نه خویندبو وه، نه و غه زه لانه به شیک بوون له به حرکی گه وه که له سینهی نه ودا شه پۆلانیان ده دا. له م چند ساله ی دوایدا ههستی به شکستی خوی ده کرد، دلنیا بو مه لای هاجه ر توانیوتی بیه زینیت و له بیر دونیای بیاته وه. توانای عاشق بوون تاکه سه رمایه یه کی نه و پیاوه بوو، له عه شقیکی جاوید و نه به دی زیاتر خاوه نی هیچی تر نه بوو، ده یویست نه و سامانه بو تو جیهیلنیت، دواچار ده یویست دوا ی مردنی یه کیک هه بیت نه و نازاره بچیزیت و له مانای غه زه له کانیدا قوولبیته وه، پیموایه له تو زیاتر که سی تری نه ده ناسی».

غه زه لنوس به ده نگیکی کپ که بۆنی ترسی لیده هات، دهستی خسته سه رشانی سه راب و گووتی «به لام نه م ماله ده پوخیت، نه م دیوار و دار و په ردوانه له کو تاییدان. سه رتا پای شوینه که بۆنی ته پین و هه ره سی لیدیت، هه سته ده که م نه م شوینه ده ور و زه مانسی ته واویوه».

سه راب گووتی «زیاتر له شانزه ساله نه م جیگایه فه رامۆشکراوه، نه و جلانه ی به ته نافه که وهن، جلی شانزه سال له مه و به رن، مه لای هاجه ر به یانییه ک زوو، له گه ل شه به یخوندا ماله که ی بارکرد و پویشت،

ئەو سالانەى سوخته لێره دەژیا، دەستکاری هیچى نەکرد. نەیدەتوانى
 وەلامى زۆر پرسىار بداتەو. دواى مردنى سوخته، چەند مانگىک
 لەمەوبەر کۆپەکانى ھاجەر ھاتن و دەرگاگەیان شکاند. خانووھە لە
 تاپۆ مولکى ئەوانە، دوو ھەفتە لەمەوبەر ھاتنەو، ھەرچۆنیک بوو خۆم
 تیکە لاویانکرد و دەربارەى نیاز و خواستیان پرسىارمکرد، واتىگە یشتەم لە
 چەند رۆژىکى دیکەدا لێره دەروخىن. ھەستدەگەم لەو ھەدا لەسەر ھەقن،
 شوینىکە بە گەلکى نىشتە جىببۆون نایەت. بەلام بەر لەو ھى ئەم مائە
 برۆخىت دەبايە تۆ بىیت و ببىنىت. ئەو ھاھەمین وەسىەتى ئەو بوو،
 ھەر ئەو پىگوتەم، سەبرىگەم و زوو نامەگەت نەدەمى، ھەردووگەمان
 دلتىابووین تۆ کاتىکى زۆرت دەویت تا لە ھەموو شتىک تىدەگەیت».

غزەلنوس گوتى «دەمەویت ئەو ژوورە ببىنم. پىویستە ئەو ژوورە
 ببىنم، ھەموو ئەم چىرۆکە لەو ژوورە دەستى پىکردو، لەو پۆژو
 کە مەلای ھاجەر لە پەنجەرەگەى خۆیەو لە نەھۆمى دووم سەبرى
 بەحرى ئەستىرەى دەکرد».

سەراب پىش غزەلنوس گەوت و گوتى «تا نامەگەى سوخته
 نەخوینىتەو، لە دارشتنى چىرۆکەگەدا پەلەمەگە، مەوۆ دەبىت بە
 وردى ھەر دوو نامەگە بخوینىتەو و بەراوردیانبکات. بەو ھەدا تۆ دەبىتە
 خاوەنى ھەر دوو نامەگە دەتوانىت وردتر بریارپەدەیت».

سەراب بە ھىمنى پىشیکەوت... لەسەرەخۆ دەرگای ئەو ژوورە پى
 ئەفسونەى بۆ کردو. ھەک پىبخاتە ئوقیانوسىکى ترسناکەو، بەر لە
 بەھەمن یەگەم ھەنگاوى نا. غزەلنوس دەستى خستە نىوان ئەمبەرە و
 بەرى دەرگاگە و ھەک ھەواى تەلیسمىک لىیدا، بۆنىکى بەھەشتى چوو
 بەسەرىدا، بىئەو ھى بزانیت چۆن، خۆى لە ناو تۆفانىک لە شەنەباى
 فىنک و گەرداویک لە گولۆدا ببىنیو.

ماجه لانى راسته قينه و ديواره كان

كه دواى بيستوچوار سال له ئوتىلى « به فر و سهراب » دابهزيم و تىكه لاوى ئهم شه قام و كوچانه بوومه وه، دهنگىك له دلمدا پىيگوتم « بىرۆ... جانتاكهت هه لگره و بگه پىره وه، تو چى ده كه يت له م شاره پيسه دا ». به لام من زورچار پىچه وانهى دهنگى دلى خوم، پىچه وانهى عه قلى خوم بپارمداوه، مرؤف ده بيت بتوانيت به دلى خوى بلنى « بىدهنگ به ئهى دل »، به سهر خويدا هاوارىكات و بلت « بىدهنگ به ئهى هوش »... من ئه زموونىكى درىژ له ده رىا و له وشكانيدا، سه فه رىكى درىژ به مسهره و سه رى زه ويدا، به دوورگه گه وره كان و به ئيمپراتورىيه ته بچوكه كاندا، ئه و بپوايه تيا سه و زكردم كه من له سه ر ئهم زه وىيه بئوينه و له م خاكانه دا بپهاوتا و له م ده فه ره دا بپنه زىرم . بوهستن، من پيتان ده لىم بوهستن، نا من به ئيوه نالىم بوهستن... به لكو به م ديوارانه ده لىم كه هه رده م گه ماروم ده دن، رهنگه پيتان سه يربيت، يه كىك هاوار له ديواره كان بكات بوهستت؟ . ديواره كان گه وره ترين ئافه تى سه ر ئهم ئه ستيره يه ن، پتر له با ده جولن و خىراتر له شه پۆل ده رۆن . ئاه ئه گه ر ديوار نه بايه، شه رم نه ده بوو، شه ره ف نه ده بوو، مولك نه ده بوو، جهنگ نه ده بوو . لىمه گرن ده زانم ئه مه لۆژىكى پياوئىكى عاقل نيه، به لام راستىيه كى ساده و له بىركراوه، ئيمهى مرؤف بو ئه وهى توژىك باران لىماننه دات ئه و هه موو ده رده مان بوخومان دروستكرد . به لام ديواره كان ناوهستن... ده يانبينم ئابلوقه مده دن . من پۆژىك له پۆزان باوه رىم به بىدهنگى و نه جولانى شته كان نه بووه،

هه موو مه مخلوقاته کانی تر و شته بینه فه سه کانی ش ده جولین... ئا، باوه پم
 پیکه ن، هه موویان ده جولین. گوئیگرن، من باس له گوپان ناکه م،
 باس له جولّه و نه سره وتن و ئارام نه گرتنی شته کان ده که م. من ئه و
 مروّقه م پتر له هه مووتان زه ویم له م سه ره وه بۆ ئه و سه ر ته یکردوه،
 له هه مووتان زیاتر گه پراوم، هه زاران شه و بێئارام، بێسره وت، بێجیگا
 له م نه ستیره یه دا بیه اوده م و بێئامانج سوپاومه ته وه، سه دان شه و تا
 به ربه یان له ژێر باران و له ناو گه رده لولودا بووم. من له جولّه ی
 شته کان و له بزێوی ئه و بوونه وه رانه ده ترسم که نه گوپ و بێوزه دیارن
 و وه ک شته گه لیک ده رده که ون که ناجولین. له راستیدا من له هه موو ئه و
 شتانه ده ترسم که ناجولین. من ئیستاش نازانم ئه و هه موو پۆیشتنه م،
 ئه و پیاسه دوورودێژم به زه ویدا، له چی دوورده که وتمه وه و به ره و
 پووی چی ده پۆیشتم. ئه ی دل... ئه ی دلی بێقه رار، دوا ی سالانکی
 درێژ، دوا ی ئه و هه موو ئوقیانوس و کیشوره دوورانه، دوا ی ئه و هه موو
 گه شته هیمن و شیتانه یه به زه ویدا، نازانم ئاخۆ له شتیک هه لدیم یان
 به دوا ی شتیکه وه م لیم هه لدیت. گه پان و پاگردن ئه وه ژیا نی منه، له
 زه مانیکدا که س بیری له ئازادی نه ده کرده وه، سه ربه ستیم گریدایه وه به
 بازکی شیتانه وه بۆ ئه و دیو... ئه و دیوی هه موو شتیک. ئه ی دل، من له
 گه نجیمه وه وه ک شیتیک له ده ریایه کی له خۆی شیتتر بپارێته وه هاوارم کرد
 بازده ئه ی پیاوی شیت.. بازده. وه ک ناحالییه ک که چا و ده نو قینیت و
 له لیوی خه ره ندیکه وه به ره و ناو زه ریایه کی شیت و نا ئارام بازده دات،
 بازمدا. هاو پیم ژیا ن بازکی کوێرانه یه، هیچ زینده گییه کی گه وره نییه
 بازکی کوێرانه ی بۆ ناو تو نیلیکی تاریک تیدا نه بییت. ژیا ن بریتییه
 له وه ی بچیته لیواری خه ره ندیک و چا و بنوقینیت و بازده ییت. ئه ی
 ئه وانه ی گویتان لیمه، ئه ی ئه وانه ی خو شحالن به عه زابم، به خته وه رده بن
 که تلانه وه و شه پرزه ییم ده بینن، پیتان خو شه کوردیک دوا ی بیستو چوار

سال به دبهخت و بالشكاو بگه پښته وه . گهر ژيانتان ئه و ساته ی تيا نيه ... ساتيک چاوت ده نوقينيت و بيئه وه ی بزانيت له کويوه و بؤ کويی بازده ده يت، له جيگايه که وه خؤت فريده ده يت، بيئه وه ی بزانيت چند به رزه، چند قووله و بؤ کويی ده چيټ، تا زوه ته مه نی خؤتان به بازيکی وا کويړ و شيټانه بپارزنه وه . به رزی ئينسان له وه دايه له جيگايه که وه بازيدات، نه زانیت چند به رزه، نه زانیت بؤ کويی ده چيټ و له چيدا کؤتايی ديت .

له بيرمه بيستوچار سال له مه و به ر له ديواره کانی ئه م شاره پامکرد . پاکردن له ديواره کان دهرديکی گه وره ی منه، ئه و دهرده به که سه رمای شه وه توفانيه کان و گه رمای پؤزه ترسناکه کانی هاوین نه يانتوانی له مندا بيکوژن . هه موو وه ختیک وه ک شيټ له ديواره کان پاده که م، به لام مروف بيته وه له ديوار پاده کات ... بيته وه . پؤژيک له شاريکی دوردا ريمکه وته ناو که رنه فالتيکی گه وره، له ويډا کاتيک مه ستانه سه يری جوانی و قه شه نگی بيسنووری ژيانم ده کرد، کاتيک به پيکيک شه رابه وه سه مامده کرد، له به رده م کچيکی په شپيستی ئيجگار جواندا به ده نگی به رز گورانييه کی خؤليټوم ده گوته وه، بؤ چرکه به ک گيژبووم و وه خته بوو هاوسه نگی له ده ستچيټ و بکه وم . بؤ ئيستيکی زؤر کورت شته کان له پيشچاوم په شبوون و وامده زانی کويړبووم، به لام له ناکاو شه پؤليکی گه وره ی هؤش و خه يالم تيگه رايه وه و تيگه يشتم هه له اتنی من بيته وه به . ژيان خؤی، به جوانی و کامه رانييه گه وره کانيشه وه، به نازاديه کانيشه وه ديوارتيکی گه وره به، ديوارتيکه ده پروات و نابريټه وه، مروفيش ئاهوييه کی ترساوه به پؤخی ئه و ديواره دا پاده کات . من له و سه فهره دورودريټانه مدا گه پريده به کی زؤرم بينيويه، خه لکانتيکی تری وه ک من، که هه موويان له ديواری ماله کانی خؤيان، ديواری شاره کانيان، ديواری نيشتيما نه که يان هه له اتوون . مروف پاده کات و پيويایه ديواری کوچه که ی خؤيان، له

ھەموو دیواریکی دیکە ی دونیا بە دترە . بە لام کە زۆر بە سەر زەمیندا
 دەگەرئیت، کە دەست لە دیوارەکانی تر دە دەیت، کە عومریکی درێژ
 خەریکی تاقیکردنەوہی دیوارەکان دە بیت، دواى ماوہیک تێدەگەیت
 دیواری شارەگەى تۆش، وەک دیوارەکانی دیکە یە، خراپتر و بە دتر و
 ترسناکتر نییە، نا... دلنیا تان دە کە مەوہ کە خراپتر نییە، شتێکی ئاساییە،
 دیوارەو تەواو... لە بەر ئەوہ دروستیکە و بێدەنگ بە و لە ناویدا
 نیشتەجئ بە . من ئەو پۆژە کە دەستم لە کە مەری ئەو خانمە بەردا،
 ئیشراقێکی پەش لە ناوہوہ پێگوتتم کە ژیان پەرە لە دیواری سەیر و
 نەبیرا، ھەتا لەو ساتاندا کە ھەستدە کەیت لە تروپکی ئازادیدایت و
 سە مادە کەیت، ئا لەو ساتەدا تەواو تێدەگەیت بۆ ھەر کوئیەک بپۆیت
 دیوارەکان بە دواتە وەن . ھاوڕێیان ئاوا سەیرمە کەن، ئیستا دواى بیستوچار
 سأل گەرانى بیوچان بەم سەر ئەستێرە یەدا دەگەرئیمەوہ بو شارى
 مندالیم . کراسێکی درێژم لە بەردایە، قژم وەک دەریاوانە پیرەکان سپی و
 خا و درێژ ھاتۆتە خوارئ، پێش و سمیلم تاشیوہ، بالام لەو کاتە
 بەرزترە کە ئیرەم بە جێھێشت، پیتان سەیر نە بیت گەر بلیم من
 پێچەوانەى یاسا فیزیکییەکانی گەشەى ئادەمیزادەوہ، تا چلوپینج سألەش
 بەردەوام بالام بەرز دەبوو، ئیستا لە سەر دوو مەترەوہ ئارامگرتوہ،
 باریکتر و غەمگینتر لە جاران دەنوینم، چەندەھا زمان دەزانم، لە چەندەھا
 رشتەدا قال و لە زۆریەى شارە گرنگەکانی دونیادا میوان بووم . تەمەنم
 بیستوچار سأل بوو کە ئیرەم بە جێھێشت، دەستگیرانداربووم، عاشقبووم .
 تەنیا عەبیبکی گەورە لە ژیاندا ئەو بوو وەستای دیواریبووم . لە ھەژدە
 سالییەوہ بووم بە وەستای دیوار، لە ھەژدە سالییەوہ . کە وازم لە
 قوتابخانە ھینا خۆم کرد بە لال و وشەیک چیبە لەگەل ھیچ ئادەمییە کدا
 نەمگۆرییەوہ، ھەتا ئەو کچەش کە حەزی لیکردم، پتر حەزی لەو نامە
 ئاگرینانە دەکرد کە من دەمنوسی، ئەو بەدبەختە بە جوړیک حەزی لە

نامەکانم بوو، بەلایەوه گرنگ نەبوو من ناتوانم زارم بە نوتقیکی پوون
 هەلەینم. بە هەرحال عاشقیکی بێدەنگ سەدجار لە عاشقیکی زۆر بۆل
 چاکترە. ئەزموونی دواتریشم پێمده‌لێت ژنان هەندێجار پیاوی بیزمان و
 کەمدوویمان لە پیاوی توپە و زۆر بۆل لا پەسەندترە. ئەو خۆلاکردنە
 دواتر موسیبه‌تی گەورە بۆمێنام، بۆژیک پیاوه‌کانی دیکتاتۆری گەورە
 هاتن و منیان بۆ دروستکردنی بەندیخانە یەکی نەینی راپێچا، لەو زەمانەدا
 ئەستەم بوو دیوارسازیکی دەستپەرەنگین و لیزان و لاسی دیکەیان
 دەستکەوت، بۆ یەکیک دەگەرێن نەتوانیت حیکایەتەکان بگێریتەوه،
 شوپۆن و شیوه‌ی بەندیخانەکان بۆ کەسیکی دیکە ئاشکراکات. پێدەچوو
 هەموو ولات بۆ وه‌ستا و کرێکاری بیزمان گەراپیتن. لە شەویکی دەبجوردا
 منیان گرت، وامدەزانی وه‌ک هەموو بێگوناھەکانی دیکە دەمکوژن، بەلام
 هەر هەمان شەو لە ئوتومبیلیکی داخراودا لەگەڵ پێنج کرێکاری لاسی
 دیکەدا بردیانین بۆ شوینێکی نادیار و نەینی، لەویوه سەفەری من وه‌ک
 وه‌ستایەکی لیزان و دەستپەرەنگینی بەندیخانەکان دەستی پێکرد. لە یەکەم
 شەوه‌وه زانیم بەندیخانە ی تاریک و ترسناکم پێ دروستدەکەن. هەر ئەو
 شەوه تەم لە دەستەکانی خۆم کرد، بەلام لەوه ترسنۆکتربووم بتوانم
 دەستیکم یان پەنجە یەکم بشکێتم، خۆم لە سەر دیواریکی بەرزوه
 بەردەمەوه و دەریازیم، ئەو کات باوه‌ریم بەم بازە شیت و مەستانانە ی
 ئەمرۆ نەبوو. شارە و شارمن و کرێکارە لالەکانیان گێرا، لە هەر جیگایە کدا
 تونیاکی نەینی و لە هەر کونجیکدا ژێرزەمینکی پەنھانیان بوستبایە
 ئیمەیان دەبرد، لە دۆکو مینتە پەسمییه‌کانی دەولەتدا ناومان گروھی
 ئیشکەرە لالەکان بوو. من ئەو چەند سالا دەترسام شەویک بە دەم
 خەوه‌وه بدویم و نەینیم ئاشکراپیت و دەمودەست بمکوژن، سەدان شەو
 لە ترسانە دەخەوتم، ئەوه هیندە ی ترکە نەفت و بیهیزی دەکردم. شەوان
 بە چاوی بەستراوه‌وه دەیانبردینە ئوردوگا و سەریازگە و بنکەکانی

ئاسایشەو، دەیانبردینە سالدۆنە تاریک و ترسناکەکانی وەزارەتی بەرگری، وەک کۆیلە دێرینەکان ئیشیان پێدەکردین و وەک سەگ نانیان دەداین. من دیوارسازێکی گەورەبووم، ئیستا کە بەم قیافەت و پوخسارە بۆشناخەو دەمبین، کە هەمووتان وادەزانن من کۆنتیککی ئەوروپی یان دەریاوانیککی دێرینەم و لەسەدەکانی ناوەرپاستەو هاتووم، بە هەلەدا چوون. ئەز خۆمتان پێدەناسینم، بە خۆم و ناوەر عاجباتییەکەمەو «زۆهدی شازەمان». ئەو ناوەر پاستەقینەکە من، ناویکی بیمانا و بیتاھەنگ و بیتەغمە. بە ئێ، من زۆهدی شازەمان سەردەمانیککی زۆر دیوارسازیککی لالبووم، خۆشم نازانم چەند پەناگای نەیتنی و چەند بەندیخانە ی تاریکم دروستکردووە... ئەوانە وایانکرد پەرم لە دیوار بیت. پۆژیک سەربازەکان ئازادیانکردم و لە پیکاییکی سەوزدا منیان هێتایەو. ئەو ی بەلامەو عاجباتی بوو، ئەو بوو دەستگیرانەکەم دوا ی چوار سالیش هێشتا چاوەروانیدەکردم، بێھودە کچیتی بیگەرد و سۆزی ناگرینی خۆی بۆ من هەلگرتبوو. بەلام چیتەر نەمدەتوانی لە هیچ ژووریککی ئەم دونیایەدا ئارام بگرم، تووشی ئەو دەردەبووم کە خۆم لە دیوارەکان بە دووربگرم، شتییک لە دڵمدا پێیدەگووتم دووبارە دەمگرن و ناچارمەدەکن دیوار لە دوا ی دیوار دروستیکەم. خولیای ئازادی عومری منی لە بنەوەرپا هەلئەکاند. دەستگیرانەکەم کچیککی بەدبەخت بوو، ئەو جارە نەمویست هەموو شتیکی بە نامە بۆ پوونیکەمەو، بۆ ئەو ی خواحافیزی لێیکەم و بۆ هەتاهەتایە جیببھیلم، راستی خۆم لادراکند و گووتم چ عەیبیک لە دەم و زمانمدا نییە و هەردەم توانیومە قسەبکەم... هەردەم، بەلام بە ویست و ئیرادە ی خۆم بێدەنگیم هەلبراردووە، ئیستا دەبیت مالوایست لێیکەم و بپۆم بە دوا ی خۆمدا بگەریم. لەو سەردەمەدا بە هەر کەسیتک بگووتبایە، دەمەویت خۆم بدۆزمەو، ئاسان باوهری پێدەکردیت، دەور و زەمانیک بوو مرفۆف زیاتر بۆ خۆی دەگەرپا، وەک ئیستا نەبوو ئادەمییەکان

حەز لە خو و نەکردن و خو لەبیرکردن بکەن. کچە بەستەزمانەکی دەستگیرانم، شتەکانی سادە و ئاسایی وەرگرت و بە دلئیکی ساف و زەردەخەنەیهکی غەمبارووە خواحافیزی لێکردم و گووتی «تامردن» منی بیرناچیتەووە. دواى ئەو خانمە چکۆلانەیه، ھەرگیز کچیکی وەھا سادە و دلئاساف و بیگرتەم نەبینییەووە، بەلام یادم نییە پۆژیک لە پۆژان غەمیکی قوولم بۆ خواردبیت، نا یادم نییە ھەرگیز غەمیکی قوولم بۆ ھیچ ئافرەتیکی دنیا خواردبیت. دەبیت راستی بلێم ترسی قوولای من لە دیوارەکان منی لە ناخەووە دوو کەرتکرد، ھەمیشە خەیاڵم لای شتی تریوو، ئەگرچی ئەو شتانەى پەيوەندیان بە ئافرەتەووە ھەیه پووبەریکی گەورەى خەیاڵی منیان داگیرکردووە، بەلام ھەردەم لەو دۆخە دەرونییە نالەبارەدا ژیاوم کە پێمواییت شتیکی گرنگتر لە غەم و دەردەکانی ئەوان لە ژیاى مندا ھەیه. ھەمیشە پێموایە ئەو بایەى لە سەر زەمینی خانمانەووە ھەلەدەکات، من ناکوژیت. من شتیکی تر و نەینییەکی تر دەمخنکینیت، شتیکی تاریک و پەش کە لە ناو خۆمدایە. دواى بیستوچوار سالی خۆم و تارماییە تاریکەکەى خۆم گەرامەووە، لەو بیستوچوار سالی دا لە ژێر زۆر دیواری گەورەى دنیا دا خەوتم و دەریای گەورەم بری، ئەگرچی بە درێژایی ژیاىم لە دیوارەکان ھەلھاتووم، بەلام پووم لە زۆر زەمین و لە زۆر ئاوەدانى دوورکرد بۆ ئەوێ سەیری دیوارە بە ناویانگ و خورافییەکانیان بکەم، دەستیان لێدەم و تاقیانکەمەووە، بە زۆر خێل و نەتەوێ نەبیستراو تیکەلایووم و ھەزاران تەرز شەرابم نوشی و لەگەڵ سەدان ئافرەتى جیاوازدا خەوتم. لەبەرئەوێ ھەمیشە بە پەلە لە ولاتیکیوە دەچووم بۆ ولاتیکی و لە زەریایەک دەپەڕیمەووە بۆ زەریایەک، بیرم نییە ھیچ کات لە ژیاىمدا دووجار لەگەڵ یەک ژندا خەوتم. لەدواى ئەو خانمە چکۆلەیهووە ھەرگیز عاشق نەبوومەووە، بەلکو لە شارە دوور و لە پۆخە ساردەکانی ئەم زەمینەدا ھەردەم یەکتیکم دۆزیووەتەووە لەگەڵمدا

بخه ویت، بۆ یهک شهو، بۆ یهک سهعات، بۆ یهک یادگار. تا دواجار له م شاره تۆزایه دا، که به پوکه ش پیناچیت ژنیکی تیدابیت، زۆر له هونه ری خه وتن و سه رجیکردن بزانییت، ئه و ژنه ئه فسوناوییه م ناسی، که تیپوانین و تیگه یشتنی منی له سه ر سیکسکردن گوپری، تا ئه وکات وامده زانی نهینی کیشه که له وه دایه که به رده وام ئه و ژنه بگوپیت که له گه لیدا ده چیه ناو جیگا، سه رکه وتن ئه وه یه زۆرتین ژماره له خانم نه رمبکه ییت. به لام له م شاره دا که گوپینی کچ و یاریکردن به مه عشوقه ئاسان نییه، ئه و ژنه گه نچ و بیئامانه فییریکردم که نهینی کاره که له گوپیندا نییه، به لکو له دووباره کردنه وه دایه. له زه تی هه ره گه وه له یه که مجاردا نییه، به لکو له دووه مجار و سیهه م و چواره مدایه. ئه و ژنه ناسک و لیزان و هیمنه تیگه یاندم که یه که مجار هیچ نییه جگه له تاقیکردنه وه یه کی بچوک، وه ک ئه وه وایه په نجه یه ک بخه یته ناو به حرکه وه و هیچی تر، تیگه یاندم نهینی و شادومانی و فرین له و ئیشه دا پابه ندی دووباره کردنه وه یه تی له هه لومه رچی شاعیرانه دا، ئاه چ شاعیریکی گه وه بوو، چ شاعیریک بوو. به لام ده بییت بیده نگم، چونکه ناتوانم پیتان بلیم من و ئه و چیمان به سه ر هات، ناتوانم پیتان بلیم.

عه تار و ده رسمیم تاهیر «سه رده می شه ری ناوخۆ»

له گه رمه ی شه ری ناوخۆدا عه تار یه که مین خانووی گه وره ی خۆی کپی، ده توانم بلیم، ئه و له پیشه نگی ئه و که سانه دا بوو که بیران له دروستکردنی کۆشکی گه وره کرده وه، بریکی گه وره ی سه رمایه که شی خسته کپینی زه وی و زاری ئه وتۆوه که سه ره تا بینرخ دیار بوون، به لام

به مه زنده‌ی ئه و پاشه پوژئیکی باشیان هه بوو. نازناوی عه تار وه ک
 کپاریکی گه وره‌ی ئینسان ده گه پتیه وه بۆ چه ند سالیکی دوی ئه و
 نیوه پوئییه‌ی له گه‌ل حوسنی خه یالدا بریدیه سه‌ر، دوو سال دوی ئه و
 ئیواره‌یه‌ش «گوئی ئاونگ» پیاویکی ئاسایی و کاسبیک بوو له هیلی
 کاسبانی دی و له مۆزالی بازار دوورنه‌که وتبووه وه. ناویانگی عه تار وه ک
 بازرگانیکی گه وره‌ی ئینسان هه‌نگاو به هه‌نگاو ده‌ستپیکرد، سه‌ره‌تا
 بیزیان و ساده پۆ بوو، شتیکی تیدا نه‌بوو مرۆف لیبترسیت، گه‌له‌ک
 دره‌نگ پوخساری درپدانه‌ی ئیشه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و خوشی که‌وته نامیزی
 حیکایه‌تی سه‌یر سه‌یره‌وه که خه‌لکوخوای بازار تاماوه‌یه‌ک باوه‌پیان
 پتیه‌ده‌کرد. یه‌کێک له‌و شتانه‌ی عه‌تاری خسته سه‌ر ئه‌م که‌لکه‌له‌یه
 پوخساری ئینسان بوو، ره‌نگه ئیستا ئیوه پیتان سه‌یرییت، یه‌کێک
 بتوانیت کاسبی به سیمای ئاده‌میزاده‌کانه‌وه بکات، بتوانیت پوخساریان
 بفروشتیت، به‌لام عه‌تار که‌سیک بوو ده‌یتوانی کاسبی به هه‌موو شتیکه‌وه
 بکات. سیمای ئینسان شتیکی بوو، وه‌کو هه‌موو شته‌کانی دی بۆ
 فروشتن. سه‌ره‌تا له‌وه‌وه ده‌ستی پیکرد که کۆمه‌لیک پوخساری زۆر
 تاییه‌تی بۆ فیلمسازیکی ئیرانی دۆزییه‌وه، که بۆ کۆمه‌لیک ده‌موچاوی
 بیخنده و غه‌مزده ده‌گه‌را. ده‌ره‌ینه‌ریک بوو له‌سه‌ر ئه‌کته‌ری ناماتۆر
 کاریده‌کرد، بۆ جوژه سه‌روسیمایه‌ک ویلبوو په‌ژاره‌یه‌کی قوول و سیبه‌ری
 کاره‌ساتیکی بیپرانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بیته. برای ده‌ره‌ینه‌ری ئیرانی وه‌ک ئیمه
 عه‌تاری نه‌ده‌ناسی، وه‌ک ئیمه‌ شاره‌زای به‌هره و تواناکانی ئه‌و نه‌بوو،
 باوه‌ری نه‌ده‌کرد سه‌رزلیکی وه‌ها به لووتیکی گرنیای و پیستیکی وه‌ها
 دیزه‌وه، تیبگات پیاویکی هونه‌رمه‌ند و هه‌لاوێردکاری وه‌ک ئه‌و بۆ چ جوژه
 ئه‌کته‌ریک عه‌وداله و له‌ چ پوخساریک ده‌گه‌ریت، به‌لام هیزی عه‌تار
 له‌وه‌دا بوو ده‌یتوانی به‌ دروستی بزانیته‌ت تۆ چیت ده‌ویته، هه‌میشه ئه‌و
 شته‌ی په‌یداده‌کرد که نیازداران له‌دووی بوون. عه‌تار ئه‌و ئیواره‌یه‌ تا‌قمه

دهموچاویکی بۆ فیلمسازه ئیترانییه که برد، ئاغای عهجه م گهشکه پوو
 وهستا و نهیده زانی چی بلیت، گهر خۆی بگه رابایه، به چه ندین مانگ ئه و
 سیما و قیافه ته غه ماویانه ی نه ده دۆزییه وه . ئه وه یه که مین کاسبیکردنی
 عه تارپوو به پوخساری مرۆفه وه . دواتر چه نده ها جار پوخساری مرۆفی
 له بازاره کاندای کړی و فرۆشت، هه ندیک سیمای به پاره یه کی زۆر به
 فۆتۆگرافیککی یۆنانی فرۆشته وه که فلیمیکی دۆکۆمینتی له سه ر ژانی
 بیئاریشت له خۆره لاتدا ناماده کرد. وه ک ئه وه ی نه خشی نهیئی ئه م
 شاره له گیرفانیدا بیئت، ئیواره یه ک له ماوه ی چه ند سه عاتیکیدا ده یان
 قه مووری بۆ پزیشکیکی پسپۆر په یدا کرد، که ده رباره ی کاریگه ری هه تاو
 له سه ر گه شه ی سروشتی مرۆف وانه ی ده گوته وه . ده تگوتت خاوه نی
 سندوقی شته سه یره کانه، که س نازانیت ئه و هه موو قه مووره شه رمن و
 نیوه پوو ه ی له کوپوه هینا که پیده چوو سه آله های سال بیئت پوناکیان
 نه دیبیئت و هه تاویان به رنه که وتبیئت. وای لیها ت عه تار بوو به یه کیکی له
 پسپۆره ورده کانی تیپامان و تیگه یشتن له سه روفه سالی به شه ر. ئه و به
 کاوه خۆ له و کیمیا نهیئیه تیگه یشته که له پشت نیگا و ته ماشاگردن
 و زه رده خه نه ی مرۆفه وه یه . کیمیا یه ک عه تار ده یتوانی بیگۆرپیت بۆ کالای
 و بیفرۆشیئت. پووکاری ترسناکی ئیشه که ی ئه و پۆژه ده سته پیکرد،
 که ده بووایه کۆمه لیک گه نجی گه مژه و نه خوینده وار بدۆزیته وه، تا
 بیانکه ن به پاسه وانی یه کیکی له وه زیره کان. له و پۆژه وه وه ک بازرگانیککی
 گرانبه های ئینسان له ناو سیاسیه کاندای ناویانگی پۆی، وه ک یه کیکی
 کارامه که ده توانیئت پاسه وانی تاییه ت بکریئت و بفرۆشیئت، بوو به
 میوانیککی به رده وامی سه ر سفره کانی ئه وان. له سه ر ه تادا ته نیا پۆلی ده لال
 و میانه چی له نیوان کړپار و فرۆشیاره کاندای ده بیئی، به لام پۆژیک که وته
 سه ر که لکه له ی کړین بۆ خۆی. یه که مین مرۆفی راسته قینه کړبیئیتی،
 مندالیک بوو ناوی شه هره یاری شوشه بوو، ده یتوانی ئه و دیو دیواره کان

ببینیت، به پاره‌یه‌کی خه‌یالی مندالّه‌که‌ی له باپیری کریه‌وه، شوینتیکی تاییه‌تی بۆ ته‌رخانکرد، ئه‌وه له‌و کالایانه بوو که نه‌یده‌فرۆشت و ته‌نیا به پاره‌ی بیۆینه ده‌یدایه کریی. که‌ستان له‌وانه‌یه نه‌زانن ئه‌و مندالّه چ پاره‌یه‌کی بۆ عه‌تار په‌یداکرد و چ پولتیکی به‌ره‌مه‌یننا، عه‌تار تا نه‌بوو به‌ خواهنی ئه‌و مندالّه چاوتیژه نه‌یده‌زانسی چه‌ها می‌ردی دلپیس له‌م شاره‌دا هه‌یه، چه‌ها ژنی پاراو دوودل هه‌یه، چه‌ها سیاسی حیه‌باز و بازرگانی فاقه‌چین له‌ بازارپدان. جاریکی دی کچیکی چکۆلانه‌ی له‌ دایکی کریه‌وه « له‌ کاتی شه‌ری ناوخۆدا له‌ شوینتیکی نه‌ینیدا شاردییه‌وه و به‌ پاره‌ی زۆر زۆر نه‌بایه‌ ده‌رینه‌ده‌خست». کچیک بوو، ده‌یتوانی پیت بلیت له‌ چل و هه‌شت سه‌عاتی داها‌توودا ده‌ژیت یان ده‌مریت، ئه‌وده‌مه شه‌رکه‌ره‌کان زۆر پتویستیان به‌جۆره زانیارییه‌کی وا هه‌بوو تا هیزی جه‌نگ و غیره‌تی پتک‌دادانیان هه‌بیّت. بیکه‌لکترین بوونه‌وه‌ری کۆمه‌له‌که‌ی، ده‌رسیم تا‌هیر بوو، ئه‌و می‌ردمندالّه لووتنه‌ی ده‌یتوانی له‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا هه‌ر لاشه‌یه‌ک له‌ ژیر زه‌ویدا بیّت ببینیت و ده‌ریه‌یتیت. ده‌رسیم تا‌هیر یه‌که‌مجار له‌ بن بالی عه‌تاره‌وه ده‌رپه‌ری واته‌ده‌ریی. ئه‌و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی مندالّه‌کانی عه‌تاری بۆباسکردین، باسی ئه‌و کورپه‌ی کرد که ده‌یتوانی گولله‌ بوه‌ستیتیت، ئه‌و کچه‌ی گه‌ر سه‌یری زه‌رده‌خه‌نه‌کانیت بکردبایه‌ خه‌وت لیده‌که‌وت، ئه‌و کورپه‌ی له‌ شوینی فرمیسکه‌کانیدا گولتیکی بۆنخۆش ده‌روا، ئه‌و کچه‌ی ده‌یتوانی به‌ ده‌ست جنسی مندالان له‌ زگی دایکیاندا بگورپیت. عه‌تار له‌ پتگای ئه‌و مندالانه‌وه له‌ چه‌ند سالتیکی که‌مدا پول و پاره‌یه‌کی بی‌شوماری خسته‌ سه‌ریه‌ک. عه‌تار وه‌ک چۆن شتی عه‌نتیکه‌ی کۆده‌کرده‌وه، ئاوها ئاده‌میزادانی سه‌یر و ناوازه‌شی ده‌کری.

ده‌بیّت بلیم که‌ په‌فتاری عه‌تار له‌گه‌ل مندالّه بلیمه‌ته‌کانیدا په‌فتاریکی جوان بوو، له‌گه‌ل پۆحی سه‌رده‌م و ئیقاعی پۆژگاردا ده‌گونجا، ئه‌و

منداڵە بليمة تانەى كە نەياندەويست لە داىك و باوكيان جيايينەو، پەيمانتيكى كارى لەگەڵدا مۆركردن و لاى دادگا پتي ئيمزاكردن و ليگەپرا تا كاتى پتيويست و پۆزى راستەقينەى بەرەم لاى داىك و باوكى خويان بن. هەموو شتەكانى لە ژيەر ناو نيشانى گزيبەستى ئيشكردندا تۆماردەكرد. ئەو چەند سالەى لە ناو قەيسەرى و مەزاتخانە و بەر سەينە ماكاندا بردبوو، سەر، ئەزموونتيكى بۆ دروستكردبوو كە دەتوانيت هەموو مۆفتيك بکړيت، دەيتوانى لە سەرۆكى حيزبەكانەو، تا بەرپرەسەكانى ئاسايش، تا داوەرەكانى دادگا هەموويان بەشتيک نەرمبكات، لاى ئەو هەموو مۆفتيك شتيكى هەبوو بتوانيت ليۆهى بچيتە ناو هەو و نيازى خۆتى ليبتستينيت. ئيشەكانى خەوشتيكى قانونيان تيدانەبوو. بۆ ئەو منداڵانەى ديكەش كە لە خەلكى رپيوار و پاگوزەر كړيبوونى، شوپنى پاك و جلى نوئ و خەوشى تايبەتى ياريكردنى بۆ دروستكردبوون. لاى رپيخراو هەموو منداڵان و لە بەشى جەهتلاانى دادگا مۆلەتى چاوەديرى و سەرپەرشتيكردى وەرگرتبوو. لەو هەش گرنگتر عەتار كاسبيكي شيت و تورپەنەبوو، هەموو جاريك كە دەكەوتە سەواكردنى شتيك، گەر بيزانيبايە بەرابەرەكەى كەللەشەق و بييسەبرە، خۆى خەندەيەكى دەستكردى دەگرت و دەيگوت «هەفال، تورپەمەبە، بازارپەغنى زەردەخەنە، ئيستا زەردەخەنەيەك بگرە و دەبينيت رپك دەكەوين». لەگەڵ كالا ئادەميبەكانيشدا پەفتارى جوان و بەرپزيبوو، گرنگترين شت لاى ئەو پارەبوو، زەردەخەنە و پزيبش شتيك بوون پارەيان رادەكيشا. ليۆهە نەگلايە ئەو كاسبيە خراپانەى پياو و سووك و بييبەهرەكان تيدەكەون، وەك كړين و فرۆشتنى ئافرەت، هيتان و بردنى سۆزانيبەكان بە ناوى سكرتيرەو، شكاندنى شەرەفى كچان بە بەهانەى دامەزاندنيان لە ئيشيكدە. دەبيت بليم لەو پووه و پياوئى پاك بوو. بەلام وەك دواتر دەبينن دەستتيكى ترسناكى لەگەلەك شتى تردا هەبوو، كە دوايى ئيوهى بەرپزيبش بەرپوونى تيدانەگەن.

ئەگەرچى ئىشەكانى ھەندىچار كارەساتيان دەنايەو، بەلام لە قوولايى دليدا خوئى بيخەتا دەبينى... دونيا وابوو، ئەو ھەموو ھەولتيكى دەدا شتەكان باش و لەسەرەخۆ بپۆن، ھەر دەردىك كە دروستدەبوو بە سادەترين و گونجاوترين شيوھ لئيدەرچيت. لەگەل ئەوھشدا بەھرەى مندالەكانى بەجۆريك ترسانكبوون، لە ژيەر مەرجى زۆر سەخت و بە گفتى زۆر قورس نەبايە نەدەچووھ ژييارى ھەندىك ئيش، دلنيابوو ئەو مندالانە دەتوانن نەيىنى ئەوتۆ بزائن كە فيتنەى گەرەى لە دوايە. دەشيت ژيانى ئەوانيش و خوئى بكەويتە ئەگەر و نەگەرەو، ئىدى بۆ ئەوھى لە مەترسى كەمبكاتەوھ و بپرى قازانجيش بالابەريت، نرخى ئەوتۆ خەيالئى دانا كە تەنيا ھەندىك پارەدارى كەم پييان دايندەكرا. دەرسيم تاهير بيخترترين و سەرسەختترين كەسيك بوو لەوانەى عەتار پارەى پيدان، ميژدمندالتيكى لووتزل و ناشيرين بوو، ژيانى مندالەكانى ديكەشى تالكدربوو. سالى ۱۹۹۸ لەبەغداد لە سەربازتيكى عەرەبى كرپيەو. دەرسيم ئەوكات تەمەنى چواردەسال بوو، خريكي كورت، بەسەريكي زل و ورگيكي خرەو، گەر لووتى نەبايە، لە پشيلەيەكى پەشى زۆرخۆر دەچوو، كوردى و عەرەبىشى بە تەواوى دەزانى. شەش سالان بوو لە يەكيك لە ئۆردوگاكاندا و لە شەريكي عەشايەريدا باوكى كوژرا، خوئى بە چاوى خوئى تەرمەكەى ئەوى بينى بۆ پيدەشتيكي دوور پايانكيشا، سئ پياوى تورەبوون سوينديان خواردبوو بيكوژن و گورونبيكەن. گەر دەرسيميان بدبايە ئەويشيان دەكوشت، بەلام پريكەوت كۆمەكى مندالەكەى كرد و لەدەست پياوكوژان دەربازيىبوو. دەرسيم لە خالتيكى چاوبرسى و پارەپەرسەت بەولواو كەسى ديكەى نەبوو، دواى كوژرانى باوكى چەند پۆرتيكا خالە بيغاتيفەكەى لە كادانتيكدا گليدايەو و نەيەيشت دەركەويت، شەويكيان دەرسيمي چكۆلە دەرگاي كادانەكەى شكاند و بەرەو پيدەشتە ترسناك و پري گورگەكان تييتەقاند، ئەو لە ھەموو دونيادا تەنيا باوكى

هه‌بوو. به‌و شه‌وه گهرمه‌ی هاوین به‌ناو دپک و دالدا هه‌لهات، چه‌ندین پوژ به‌دوای لاشه‌ی باوکیدا بو‌نی زه‌ویکرد، له‌و کاته‌وه هه‌ستیگرد ده‌توانیت له‌دوره‌وه بو‌نی لاشه‌کانی ژیر زه‌وی هه‌لمژیت و بیانینیت، به‌و چنگه چکولانانه‌ی زه‌وی بدریت و گوپی مردووه‌کان هه‌لداته‌وه، له‌ دوو شه‌ودا چه‌ندین لاشه‌ی دوزیه‌وه، تا دواچار له‌که‌ندیکی دپکاویدا گه‌یشته سه‌ر لاشه‌ی باوکی و ده‌ریه‌ینا. که‌خالئ به‌حیکایه‌ته‌که‌ی زانی تیگه‌یشت ده‌رسیم مه‌خلوقیکی ترسناک و نه‌فره‌ت لی‌کراوه، گهر لی‌ره بمینیتته‌وه سه‌ری خو‌ی و نه‌ویش ده‌خوات. بیته‌وه‌ی بواری بداتی، هه‌ر نه‌و شه‌وه بردی بو‌لای نه‌قیبی ئیستیخبارات قه‌حتان ساپیر و ته‌واوی حیکایه‌ته‌که‌ی بو‌ گپرایه‌وه. جه‌نابی نه‌قیب پیشت نه‌بیستبوو که‌سیک له‌ دونیادا هه‌بیت به‌و جو‌ره مردوو بدوژیتته‌وه. ته‌له‌گرافیکی به‌په‌له‌ی نارد بو‌ ده‌زگای بالای ئیستیخبارات له‌ به‌غداد و ته‌واوی چیرۆکه‌که‌ی تیانوسی، هه‌مان شه‌و له‌ به‌غداوه وه‌لام هاته‌وه و ده‌رسیم تاهیریان به‌رابه‌ر پاره‌یه‌کی دیاریکراوه له‌ خالی کرپیه‌وه، که‌ بیته‌وه‌ی مندا‌له‌که‌ ماچبکات دایه ده‌ست عه‌ره‌به‌کان و به‌ خو‌ی و جامانه قیته‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رگای ژوره‌که‌ی نه‌قیب هاته‌ده‌ری.

ده‌بایه ده‌رسیمی بچکوله له‌گه‌ل هیزکی تایبه‌تا له‌ سنوره‌کان و له‌ مه‌یدانه‌کانی جه‌نگدا، بو‌ لاشه‌ی نه‌و سه‌ربازه عیراقیانه بگه‌ریت که‌ سالانی دووردریژی جه‌نگ له‌ به‌ره‌کانی شه‌پدا کرابوون به‌ ژیرگله‌وه. پتر له‌ پینج سال له‌ هه‌لومه‌رجی جیاواز و شوینی جیاوازا هه‌مان ئیشیکرد. هه‌موو مندا‌لی خو‌ی له‌ ناو بو‌نی لاشه‌ی سه‌ربازی عیراقی و ئیزانیدا برده‌سه‌ر، له‌باشووره‌وه‌پا بست به‌ بست و بازنه بازنه زه‌وی ده‌پشکنی. شه‌وان له‌گه‌ل سه‌گ و هیستری سوپادا ده‌یانخه‌واند، مرو‌فیکی لیده‌رچوو هه‌ستی به‌ پاکوته‌میزی و جوانی نه‌بوو، هه‌ستی به‌ سووکایه‌تی نه‌ده‌کرد، وه‌ک ئازه‌لیکی مله‌وپ لیانده‌خوپی و ئازاریانده‌دا. له‌ دوای

سالی ۱۹۹۳ هـ، ده‌ولت نه‌و گوردانه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه و دهرسیم تاهیر وهک مه‌یت‌ریکی نه‌سپ له خزمهت یه‌کێک له نه‌فسه‌ره به‌رزه‌کانی سوپادا مایه‌وه. له‌گه‌ل نه‌سه‌په‌کاندا ده‌ژیا و له‌ناو نه‌واندا نانی ده‌خوارد. به‌هۆی نه‌و بۆ ته‌رسه‌ی لی‌ده‌هات، نه‌یده‌و‌پ‌را ته‌ویله‌که جی‌به‌ی‌لیت، بۆنێکی وه‌ها کوشنده‌ی هه‌بوو، ئاده‌مییه‌کان بۆیان قه‌بوول نه‌ده‌کرا. که ته‌مه‌نی بوو به‌ چوارده و هی‌دی هی‌دی بالقبوو، وهک مه‌ی‌مونێکی بی‌شهرم که هه‌یج له‌ حه‌یاو حورمهت فێرنه‌بووه، شهرمی له‌ دهرخستنی هه‌یج شو‌ینێکی خۆی نه‌ده‌کرد. له‌ دیسداشه‌ عه‌ره‌بییه‌ دراوه‌کانیدا شتی ناشیرین و سه‌روده‌ری خراپی لی‌ده‌وه‌شایه‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بووه‌ باریکی قورس به‌سه‌ر نه‌فسه‌ره‌که‌وه. کابرای پایه‌دار، پۆژیکیان به‌ په‌یامنێره‌که‌ی خۆیدا، ناردی بۆ حه‌مام و جلی نو‌یی بۆ ک‌ری و شوشه‌یه‌ک عه‌تری به‌سه‌ردا ر‌شت و به‌ جی‌بێکی تایبه‌ت ره‌وانه‌ی نه‌قلیاتی باکووری کرد. کابرا بریاریدا‌بوو به‌ پاره‌یه‌کی که‌میش بی‌ت، بیداته‌ ده‌ست کوردیک و خۆی لی‌ده‌ریازیکات. دوو پۆژ کوردیکیان نه‌بینی نه‌م مه‌خلوقه‌ لووتزل و ناشیرینه‌ی به‌ فلسیک بو‌یت. سی‌هه‌م پۆژ به‌ رێکه‌وت عه‌تاری به‌ده‌خت، له‌دوای ساغکردنه‌وه‌ی باره‌ فهرشیکی قاچاغ، بۆ جی‌به‌جیکردنی ئی‌شیک چوو بۆ نه‌قلیات. په‌یامنێره‌که‌ که‌ دوو پۆژ بوو بۆ به‌دوای ده‌ستکه‌وتی‌کدا عه‌ودال بوو، دواچار له‌ عه‌تاردا نه‌سیبی خۆی دۆزییه‌وه. دوای باسوخواسیکی درێژ، که‌ تیدا فروشیاره‌ ماندووه‌که‌ سیفه‌ته‌ دانسقه‌ و که‌مه‌اوتاکانی دهرسیم تاهیری ژمارد، پاره‌یه‌کی ناچیزی وه‌رگرت و خواحافیزی له‌ هه‌ردووکیان کرد و به‌ خۆی و بی‌رییه‌ سه‌ریازیه‌که‌یه‌وه‌ شاد و شوک‌ور له‌ نه‌قلیات چوو‌ه‌ده‌ری. سه‌ره‌تا عه‌تار به‌ ته‌واوه‌تی نه‌یده‌زانی پاره‌ی خستۆته‌ ک‌رینی چ جوره‌ ئاده‌مییه‌که‌وه، دل‌خۆشی خۆی به‌وه‌ده‌دایه‌وه‌ که‌ نه‌و پاره‌یه‌ی له‌ ک‌رینی دهرسیمدا خه‌رجیکردوه‌ پاره‌ی قه‌لیکی خرت نییه‌. ده‌یزانی گه‌ر سوودی نه‌بی‌ت ده‌بیه‌خشیتته‌ رێکخواه‌کانی مندا‌لان،

دهيدات به هه تیوخانه کان، چیرۆکیکی بۆ دروستدهکات و لای به پێوه بهری
 ئاوارهکانی جهنگ خۆشه و یستیدهکات. له راستیدا عهتار زۆر درهنگ زانی
 که نه ده بایه ده رسمیم تاهیر بکړیت، به لام تازه کار له کار ترازابوو.
 عهتار مایکی زۆر خۆشی بۆ مندا له کان تهرخانکردبوو، ئافره تیکی
 دلسۆز و بیدهنگ خزمه تیدهکردن، ههرا کامیکیان کیشی هه بایه خوی
 ئاماده ده بوو، گهر نه خۆش بکه و تنایه پزیشکی بۆ ده بردن، له وه رزی
 سهیراندا هه موویانی ده خسته ماشینه که وه و له قهراغشار که مپینتیکی
 هاوینهی بۆ ده سازاندن. به لام دواچار هاتنی ده رسمیم تاهیر زانی
 مندا لهکانی تیکدا، به پیس و پۆخلیه کهی، به بیدهنگیه کهی، به
 بیشه رمیه کهی، به و بۆن ئه سپهی بهردهوام لێیده هات، به میزکردنه
 ناوهخت و نابه جیکانی، به و لووته زله یه وه که سه ری به لادا قورسکردبوو.
 مندا لیک بوو به لهش له وانی دی گه وره تر، به لام به عهقل چکولانه تر.
 قسهی نه ده کرد، یاری نه ده زانی، گهر قسه شی بکردایه ته نیا باسی دوو
 شتی ده کرد لاشه و ئه سپ.

له و ماوه یه دا عهتار زۆر هه ولیدا سوود له ده رسمیم تاهیر ببینیت،
 ماوه یه ک ته نیا له سۆزای ئه وه دا بوو، بزانیته کهس هه یه بیه ویت
 جیگا لاشه یه ک بدۆزیته وه؟ له نیو بازاردا پرس یاریده کرد، له هاو پیکانی،
 له ناو سیاسی و ده وله منده کانددا. به لام زۆر به لایه وه سه یربوو کهس
 له و ولاته دا به دوا ی لاشه دا نه ده گه را. مردووه کان یه کجار مردبوون و
 فرامۆش کرابوون، یه کیک ناشتیبوونی و دواتر به ته وای بیروبوونه وه.
 عهتار ده یزانی له م شاره و له شارۆچکه کانی ده ور به ریشدا بهردهوام
 خه لک ده کوژریت، ده یزانی سالانه کۆمه لیک لاشه به نهینتی ده کرین
 به ژیر زه وییه وه، ته ماحی له وه بوو لقیکی کاسبیه کهی بباته ناو
 په یادکردن و فرۆشتنی ئه و لاشانه وه، به لام هه رچییه کی ده کرد له نهینتی
 ونبوونی لاشه کان و که مته رخه می دونیا تینه ده گه یشته. خه لک زیاتر

لاشه‌کانیان ده‌شارده‌وه و گورونیا‌نده‌کردن، نه‌وه‌ک بیر له‌ده‌ره‌ئینان و دۆزینه‌وه‌یان بکه‌نه‌وه. هه‌ندیک له‌هاورپیکانی نامۆزگاریانکرد، له‌ده‌رگای هه‌ر شتیک ده‌دات، له‌ده‌رگای مه‌رگ نه‌دات، چونکه‌هیچ شتیک له‌زیندووکردنه‌وه‌ی حیکایه‌تی لاشه‌یه‌ک ترسناکتر نییه. هه‌موو هاورپیکانی گوتیان «عه‌تار، زۆر ئاساییه له‌کوشتنی که‌سیکدا به‌شداربیت، به‌لام ئاسایی نییه کورژاوئیک له‌خه‌هه‌ستینیت». عه‌تار زۆرباش له‌و قسانه‌تیده‌گه‌یشت، دوا‌ی نۆ مانگ بریاریدا ده‌رسیم تاهیر له‌کوڵ خۆی بکانه‌وه و بیفرۆشیت. به‌لام بریاریکی بیمانابوو، چونکه‌کپاری ده‌ستنه‌ده‌که‌وت. تاکه‌چاره‌یه‌ک له‌خه‌یالیدا‌بوو نه‌وه‌بوو بیبات بۆ غه‌زه‌لنوس که‌ئو کات له‌مالی خۆیدا به‌کۆمه‌کی پیکراویکی بیانی هه‌ندیک مندا‌لانی بیسه‌په‌رشتی به‌خپۆده‌کرد.

ئێواره‌یه‌کیان عه‌تار ده‌رسیم تاهیری خسته‌پێشی ماشینه‌که‌یه‌وه و چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس. هه‌له‌یه‌ک نه‌ده‌بایه بازارپناسیکی وه‌ک ئو تیپیکه‌و‌یت. به‌لام له‌گه‌ل ئو مندا‌له‌ لووتزله‌ بیخیره‌دا ده‌کرا چیتر بکات؟... ده‌بوو چ پێگایه‌ک هه‌لبژێرت و چ چاره‌یه‌کی هه‌بوو؟.

مافووره‌ قه‌شه‌نگه‌ کان و خانمه‌ غه‌مگینه‌کانی

زۆر مافووریان چنی که‌خه‌لکانیان بۆ خه‌یال پاده‌کیشا و بینه‌رانیان به‌ره‌و چیرۆکی ئه‌فسانه‌یی ده‌برد. هه‌ر ئه‌و مافوورانه‌ی ئه‌ووبوون کارخانه‌ی نیا‌یان خسته‌پیزی کارخانه‌ناسراوه‌کانه‌وه، پریوون له‌نیگار و نه‌خشی پێشتر نه‌بینراو. نیودارترین زنجیره‌فرشیک که‌ده‌ست و نه‌خشی تریفه‌ی به‌ده‌روه‌ناساند، زنجیره‌مافووری «خوشکه‌غه‌مگینه‌کان» بوو. ئه‌وه‌سه‌دایه‌کی ئه‌وتۆی له‌بازاردا هه‌بوو، خه‌لکانیک له‌ولاتانی

دوورەو ھاتن و کریان .

ھەندئ لە مافوورەکانی پەسەمی کۆمەلەیک کچ بوون... جارێک لەسەر دەریا وەستا بوون و بە دەموچاویکی خەیاڵییەو ھەگریان، فرمیسکەکانیان بابردبووی و لە ئاسماندا دڵۆپ دڵۆپ بووبوون بە نەورەس . لە شوینئیکی دیکەدا ھەمان ئەو کچانە لەسەر تروپکی چیاپەکی سەخت، با یاری بە قزبان دەکرد و ئەشکیان بووبوو بە پاساری... لە مافوورئیکی دیکەدا ئەو کچانە لە بەلمیکدا گریابوون و فرمیسکیان لە ئاوەکەدا ماسی بوو... لە شوینئیکی دیشدا بەسەر ھەندیک کتئیدا نوشتابوونەو ھە فرمیسکیان لە ھەوادا پەپولەبوو .

دوای ئەو زنجیرە، کۆمەلە مافووری «کچ و کوکوختیەکان»، «ئەمیرەکانی شەو»، «کچە پاوکەرە مەستەکان»یان دروستکرد .

لە ساڵی ۱۹۹۰ ھەو تا ساڵی ۱۹۹۲، واتە لە پوژگاری داگیرکردنی کویتەو ھە تا دروستبوونی یەکەمین حکومەت لە کوردستان، کارخانەیی نیا فرۆشئیکی ئەوتۆی نەبوو، بەلام بە دریزایی ئەو دووسالە ئیشیان نەو ھەستا، بە پیچەوانەو ھە لەسەر دەمی فەرھود و تالانیدا، عەبدولقادری نیا دەستی گەیشتە ھەندیک مەکینەیی نوئ و پارچەیی بەسوود و دوو ھۆلی تری بو ئامیرە تازەکان دروستکرد . لەو ماوہیەدا تریفە و کچەکان، ھەک ئەو ھەیی خەیاڵ دلیکردبن شەو و پوژ لە خولیای ئیشکردندا بوون، ھەک ئەو ھەیی خەویکی موگناتیسیان لئیکەوتبیت بەردەوام ئیشیانندەکرد . خەیاڵە ئەفسوونابییەکانی تریفە سەرپای کارخانەکەیی بەدوای خۆیدا کیشدەکرد، ھەک ئەو ھەیی خودی ئامیرەکانیش تەسلیمی ھەمان ئیقاع و تیکەلی ھەمان سیحربووبیئت، بەجۆرئیکی مۆسیقی و بیئتیکچوونی لە ناکاو بە یاشی دەگەران . لەو دوو سالەدا تریفە لەگەڵ باجییەکی دیکەدا لە کارخانەکەدا دەخەوت . فەوزیە یاسەمی داکیکی کە نەخۆشی

یہ کہ لہ دوائی یہ کہ پوری تیکردبوو، لہو پوڑہ سہ ختاندہا «کہ خہ لک لہ ناوہ راستی عیراق و باشوورہ وہ بہرہ و کوردستان پایاندہ کرد» ہراسان لہدست جہوہری کورپی، مالی جیہٹشت و چوو بو لای برایہ کی خانہدانی خوئی لہ بہغداد و دواتریش ہر لہوئی گیانی سپارد. سہرہتا فہوزیہ خولیای وابوو تریفہش لہ گہ لّ خویدا بہریت بو ئہوئی، بہ لام کہ چیروکہ کانی نہوئی بیست و خوئی بہ چاوی خوئی، رہفتاری پؤلیس و ناسایشہ کانی نہوئی دہرہق بہ کچان و ژنانی ئہو شارہ بہدبہختہ بینی، ہموو شتیکی تیکدا و پیی باشوو تریفہ ہر لہسہر ئیشہ کہی خوئی بمینیتہ وہ. لہو ماوہیہدا کچانی کارخانہ کہ بیپشوو کاریاندہ کرد، ہتا لہ پوژانی پاپہرین و لہ سہردہمی پوہ گورہ کہی خہ لکیشدا کہسہر لہ بہری زہمینی ہہژاند، ئہوان لہ ئیشکردن نہوہستان. کار بہ جوریکی سہیر فرییدا بوونہ دہرہوہی میژوو و لہمہملہ کہ تیکی تردا دہژیان. کچانی کارخانہ کہ سالانیکی دریز لہزہ تیکیان لہ چین و خوشیہ کیان لہ ئیشہ کہیان نہ بینبوو، بہ لام ہاتنی تریفہ بہ خونہ پرہکانیہ وہ، شادی خستبووہ ناو پوچ و سہر دہستوپہنجہی ئہوانیش. مرؤف لہ ہر سہردہم و زہمانیکدا ئیشبکات، گہر ئیشہ کہی خالی بوو لہ خہیال، واتہ نزدیکہ لہ مہرگ. ہر بویہ تریفہ بہو خہیالہ پرہوہ ہمووانی لہ ژیان نزیکرہ وہ. ہموو دہزانتین کہ خانمی یا بہحری، مندالی خوئی لہ گہ لّ بوونہ و ہرگہ لیکسی نہ بینراودا بردبووہ سہر، بہ لام پیدہچیت ئہو بوونہ و ہرہ سہیر و نہ بینراوانہ تہنیا پاسہوانی مندالی ئہوی خہیال زابوو بیتن. ہیندہی لہ تہمندا ہہ لکشا و کہ میک گہورہ بوو، لہ گہ لّ قورسبوونی وانہ کانی قوتا بخانہدا، لہ گہ لّ تیکہ لاو بوونی بہ دنیای کتیب و خویندہنہوی بیوچاندا، ہموو شتیکی ئہوانی بیرچوہ وہ. بہ لام لہبری ئہوان شہوانہ پہیتا پہیتا خہیالاتی بوڈہات، وینہی سہیر سہیر کہ دواتر ہندیکیانی لہ دروستکردنی مافوورہکاندا بہکار ہینا.

شارى دەبينى لە خۆلەميش، كوچەى دەبينى لە بەردى پەش، مالى دەهاتە پيشچاۋ تاريك ۋەك تونيليكى ئەبەدى. بۆ ھەر كويىك دەچور وینەى تىكە لاۋ لە غەم و سەرسامى نوقمیان دەکرد. مافورەكان ئەو ھەلەيان خستە دەست بە ھەرە كىوى و خەيالە پامنە كراۋە كانى خۆى لە شوپنیکدا بنوسیتە ۋە. تا نەگە ياشتە ئەو كارخانەيە، خۆى ۋەك نەخۆش دەهاتە بەرچاۋ كە وړپنەيەكى سامناك بەخۆرا نازاریدەدا. چ شتیک لە ۋە دلشكيتنر نيبە نەزانی خەيالە كانى خۆت چى لیبكەيت، ئەویش نەیدەزانی سوودى ئەم ھەموو خەيالە چيبە كە بەشپۆە و پەنگى جۆراۋجۆر لە سەرىدا سەمايان دەکرد. بەر لە مردنى زاھير يابەحرى باوكى، ماۋەيك پئويستى بە چارەسەرى دەرونى ھەبوو، راستە كچەكە ئەسەمەرىكى چكۆلانە و خۆشپووبوو، بېئەۋەى بېحورمەت و زۆرپوو دياربېيت لەگەل بېگاناندا دەكرايە ۋە، كە كەسێكى غەريبى بدىبايە راستە و پاست دەبوو ھاوپېى، گەلەك زووش ديارۋە كانى لە نيوان خۆى و خەلكدا ھەل دەگرت، ھەردەم لەگەل خەلكدا پووكەش و دەم پەر خەندە بوو. بەلام لە مالى ۋە تەنيا و غەماوى و پەشەھا دەينواند، بەردەوام سەرى پەر بوو لە خەيالى خۆلەميشى. زۆرجار دەيگوت بۆنى ژيانى من لە بۆنى فانۆسىكى كوزاۋە دەچیت، بۆى جەستەم بۆى ناگردانیکە يەككە لە ناكاو خامۆش كىردبېت. پئیدەكەوت بە ھەفتە توشى ھيرشى ئەو خوليا و وینانە بېيت كە لە جىگادا دەيانخست، بەچەشنیک ھەستى دەگۆرا پئيوابوو لە پئخەفيكدا خەوتوو ھەمووى چيلكە و خاشاكە، ناو نوینەكەى لئیدەبوو بە سەرجبىەكى پەر خۆلەميش، ۋەك بە لەشى تەپەۋە كەوتبېتە ناو كادانیکى گەورە و سەر تا خواری بوو پئتە پووش، پائیدەكردە ھەمامە ساردەكە و سەيرى لەشە لاوازەكەى خۆى دەكرد. بە كورتى خەيالەكان ئەشكەنجەيان دەدا، بەلام لە كارخانەى مافورەكە بەختە ۋەربوو، لە وئ وړپنە كانى لەو

ههوا تاريكه هاتنه دهريئ و پوخساري پهنگاوپهنگيان گرت.

له گه ل هه موو خوڅشپويي خویدا، فه رشه کاني پړپوون له کچي غه مبار. به ده گمان فه رشتيکي هه بوو کچيکي گريايوي تيدانه بيت. له کارخانه ي مافورره که چنده له خه يال و قوولايي نه نديشه نه فسوناوييه کاني خو ي تينگيشت، هينده ش له زيانى کچه به سته زمانه کاني کارخانه که نزیکبووه وه. نه و نه زمونه بړوايه کي له تريفه دا چاند که هيچ مرؤفتيک خالي نييه له خه يالي قول، به لام زوربه ي خه لک کاتي نه وه يان نييه ده سته برن بؤ ناو پوحي خو يان تا بزائن چي تيدايه. هاوپيکاني کومه ليک کچ بوون به چند شهفتيکي جياواز کاريانده کرد، نه و له هه موو کاته کاندا له گه لياندا بوو، له و پروه شه وه باريکي قورسي له کو ل گه لاويژ خان که مکردبووه وه، که بهر له هاتني تريفه به ته نيا غه مي هه موو کچه کاني ده خوارد. زوربه يان خانمي غه مگين و چاو له نه شک بوون، کيشه کانيان شتيک نه بوو مرؤف بتوانيت چاره بيکات، زوربه يان کچي هه ژار و به سته زماني نه و خيزانه لادنيانه بوون که له زه وي و زاري خو يان هه لکه نرابوون و ده بايه بزوييه ک په يدا بکن. تريفه له سه ره تاي نيش کردنيدا کومه ليک کچي بيده نگ و شه رمي بيني که وهک گونا هباربن، چاوشو پ و کزنيگا له سه ر ناميره کان ده ستيان ده جولاند. نه و ترسه ي نيو چاويان و نه و نيگا کزانه يان تريفه يان په ريشان کرد، به لام فه زاي کارخانه که وه ها پووته ن و ساردبوو جگه له غم هيچي تري له و مه مخلوقه لاواز و بيتنانه دا نه ده بزواند. به يان يان، هاوپي به کزه ي ساردي زستان يان شنه ي فيتکي هاوين به خو يان و له چکيکي چلکنه وه له پاسيکي کو ن داده به زين و ده هاتن بؤ نيش، شه وانيش به ده سته و په نجه ي کوپ و خو ين تيزاوه وه ده گه پانه وه بؤ مال. بؤني عاره ق و برسيتي له له چک و عه باکانيان ده هات. جگه

لە ئيشکردن بۆ سەيد قادری نيا و شەپکردن لەگەڵ يەگدا هيجی تريان نەدەزانی، بەلام خۆشحالبيون کە لايەنی کەم وەک کارخانەکانی تر نیری شەپوال پيس و پياوی چاوجنۆکیان لەگەندا نيبە. لە کارگەکانی ترەو هەوایی ئەو ژيانە تالەيان بۆدەهات کە کچان و ژنانی ئيشکەر تيا دەژين، ئيشی زۆر، موجهی کەم، پياوانی نەخۆش و کەلەباب مەزەب. هەردەم دلخۆشی خۆيان بەو دەدایەو، کە لێرە، لە بەردەستی خانمی نيا، شەرەفيان سەلامەتە. دەبیت بلیم کە هاتنی تريفە سەرلەبەر ژيانی کچەکانی گۆری. وەک خوشکيکی نازدار سەريان دەکرد کە لەپال هەندیک وردە ئیرەیی و کەمە پەدا، هەمووان لەسەر پێزگرتنی پیکبوون. لەگەڵ ئەو شەدا کەسيان نەيانوێرا خیرا دلای خۆيان بکەنەو. بەلام ناخر ئەو بیدەرەتان و بەدبەختانە دلای خۆيان چۆن بکردبايەتەو؟ چما بەستەزمانانە دەيانزانی دلایان هەيە؟ دەيانزانی شتیک هەيە ناوی دلکردنەو هەيە؟. زۆری ويست تا تريفە يەک بە يەک ناسینی و خۆشيوستن، مەراقی ئەوان زۆر شتی لە تريفەدا گۆری. گەر ئەو کچانە نەبانايە لەوانەبوو تريفە لە کچيکی پرخەيال زیاتر هيجی تر نەبايە.

تريفە پوژ بە پوژ، و کەم بە کەم دلای ئەوانی بۆ خۆی پاکيشا و پاش سالدوختیک تیکەلی و دلنایسی، هیدی هیدی بنی ئەو ئوقیانوسی غەمەي بۆ دەرکەوت کە هەر کچيکیان لەگەڵ خۆيدا دەيگيریت. نابیت وابزانين کە تريفە يابەحری بەپلان شتی وەهای کردو، بەلکو خەيال جورئەتی بەخشییە ئەو کچانە قسەبکەن، خەياليش کيسەلێکی خاوە، زۆری دەويت تافیري فرین دەبیت. شتەکان سروشتی و خۆرسک هاتن، کاتيک تريفە بیری لەو کردووە خولياکانی بکاتە مافور، هیدی هیدی دەنگە زيرينهکانی خەيال وەک بارانیک بەر ئەو کچانە کەوت، کە هيندەي مافوریکيان تەواو دەکرد شیتانە لە دەوری کۆدەبوونەو.

و لیتیراده‌مان و خوْشحالانه چه‌پله‌یان بۆ لیّده‌دا و به‌شهرمه‌وه پیّی سه‌رسامبوون. پۆژ دواى پۆژ و مانگ دواى مانگ پتر باوه‌پیان به‌م کچه په‌یداده‌کرد که ده‌تگوت له ئەستیره‌یه‌کی تره‌وه هاتوه. تریفه یا به‌حصری له‌کاتى ئیشدا وه‌ک ئیله‌امزه‌ده‌یه‌ک، وه‌ک بالّنده‌یه‌ک به‌ده‌م خه‌وه‌وه بفریّت، هه‌موو له‌شى سروشتی تارماییه‌کی وه‌رده‌گرت که له ئاستی پووده‌ستی شته‌کان به‌رزبوویته‌وه و له زه‌وى برپایّت. تریفه خوْی هیچی نه‌ده‌کرد، له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشت و چاوى لیّکده‌نا و خه‌یالنده‌کرد، ده‌زوو ده‌زووش ئه‌و خه‌یالنه‌ ورده‌ی ده‌گوازته‌وه بۆ سه‌ر مافووره‌کان، به‌ قالیبافه‌کانى ده‌گوت چیبکه‌ن و چى نه‌که‌ن، له سه‌مفۆنیستیک ده‌چوو ئۆته‌کان پێشتر له‌سه‌ریدا نوسرابن، ئه‌وکاتانه‌ی ئیشیانده‌کرد، کچه‌کان بیویستی خوْیان نه‌یانده‌توانی له‌ کاره‌ستن. به‌شیوه‌یه‌ک له‌ خه‌وى تریفه‌دا نوقمه‌ده‌بوون ده‌بوو به‌ خه‌وى خوْیان. هه‌موو ده‌یانینی تریفه له‌و سه‌ر کورسییه‌ کالتر و کالتر ده‌نوینّیت، ده‌بیته‌ خه‌یال، ده‌بیته‌ بوونه‌وه‌ریک ئه‌ودىوى دیاره. ئه‌وانه‌ی شه‌فتى شه‌و له‌گه‌ل تریفه‌دا کاریانده‌کرد، ده‌یانگوت سات هه‌بووه به‌ته‌واوى ونبوه، له‌وه ده‌رچووه جه‌سته‌ی هه‌بیّت و بۆته‌ خه‌یالئیکى ساف.

من ده‌لیم مرۆف خوْی بوونه‌وه‌ریکه هیند بویر نییه خه‌یال‌بکاته‌وه، هه‌رده‌م پێویستی به‌یه‌کێک هه‌یه له‌ نزیکى بیّت و به‌رده‌وام خه‌یالاتى هه‌بیّت تا ئه‌ویش ده‌سته‌به‌ری و ده‌رگای گه‌نجینه‌ی فه‌نتازیاکانى خوْی بکاته‌وه. ترس له‌ خه‌یال شتیکه‌ پیشه‌کانى قوول له‌ پۆحى مرۆفدا چه‌قیوه، چونکه مرۆف نازانیت خه‌یال بۆ کوّی ده‌بات، نازانیت چ ده‌رگایه‌کی لیّده‌خاته سه‌ر پشت، ترسى مرۆف له‌ خه‌یال له‌ ترسى مرۆف له‌ دوپشک و ئه‌ژدیه‌ها و گورگى برسى به‌هێزتره. کچه‌کانى مافوورخانه‌ی نیا هه‌موو گه‌نج بوون، ته‌مه‌نیان له‌ نیوان چوارده

و سی سالدای بوو، سیانیان ژن بوون و شوویانکردبوو، به لام هر سیکیان به دبخت و چاره پره شیبوون. یه کیکیان میرده که ی سرخوشتیکی به دمه ست بوو که شه وان لییده دا و به یانیان به بهرچاوی شینه وه دهاته وه بو ئیش، یه کیکی دییان میرده که ی نه خوشتبوو، به ده گمن له ژیر به تانییه که ی دهاته ده ری، له و باوه پره دابوو کومه لیک دوزمن له دهر وه چاوه پوانیده که ن بیکوژن. سیته میان میردیکی باش و دلگه وره ی هه بوو، به لام له شه ردا ده ستیکی په پریوو و نه یده توانی کاربکات. کن ده یگوت نه مجوره بوونه وره به دبختانه ده توانن خه یالیان هه بییت، ده توانن به خه یال مه ستبن و بویرن خه و بیینن. به لام هاوړیتی تریفه به ره و جیهاننکی تری بردن، جیهاننک تیایدا غم ده یتوانی ته نیا غم نه بییت، به لکو په تی گریدانه وه ی پوخی نه م مه خلقه پر بازارانه بییت له گه ل یه کدا، نه م مه خلقه بیچاره و بچوکانه که ئیستا وه ک چون مه یخوړنیک به نه لکه هول پادیت، له و سالونه سارد و پر جیکه جیکی نامیره دا به خه یالاتی تریفه راهاتبوون، له گه لیدا ده فرین، هه ستیان به ماندوویوون نه ده کرد، هه ستیان به دهرده کانی جه ستیان نه ده کرد، ژانه کانی مال و غمه کانی هه ژاریان له بیرده چوووه وه، خه یال زه وییه کی بو دروسته کردن که من و توی به سته زمان نایبینن.

چیدی مافوره کانی کارخانه ی نیا کومه لیک زه خره فه ی گیز نه بوون که سه میولی قه رنه دووره کان و دینه بابچوووه کانی بو ده هینانین، به لکو ئیشیک بوو پر له چاوه پوانی، دووریوو له دووباره بوونه وه.

مانگ له دوا ی مانگ و سال له پشتی سال، کچه کان فیژیوون چیروکی خو یان بو تریفه بگیزنه وه، فیژیوون خه ون بیینن، خه ون ته نیا به فیگه ر و نیگار و فه زای ناو فره شه کانه وه نا، به لکو خه ون به ژیان ی خو یان و پاشه پوژی خو یانه وه. نیوه پروان له سه ر نانخوردن

شہریان بو کامیان له نزیك تریفه وه دانیشیت و باسی خوی بکات، تریفه به زهرده خنه گه وره که ی خویه وه، به و قۆله باریکه ره شانیه وه که پرپوو له گهنده مووی رهش، دهستی دهخسته سه رده ستیان و دهیگوت «شلیر گیان بۆم باسکه، ده ته ویت جیم پیتلیت؟»، « نازنازی گول، چ مهراقیکته، وه ها غه مباری، بیر له چی ده که یته وه، خوشکه نه شمیله که ی من، خوییه چاوت خهفه تیکی تیدایه به رد ده توینتیه وه، تو بۆ وای گولی من»، «گزنک گیان، که به رده وام ناوا بیده نگ و شهرمن ده تبینم ده لیم خوییه ئه م کچه چۆن ده ژی، تو زیك چاوبکه ره وه».

به کاوه خو توانی وایان لیبکات قسه بکن، خه ونه کانی خویان بگپنه وه، باسی ئه و شته جوانانه بکن که هه زیان لیته تی، باسی ئه و کورانه بکن که له دل وه ناواتیان بۆ ده خوازن... وایان لیتهات چیتر بوونه وه ری سارد و مردوو نه بوون، که له ژیر له چکه کانیانه وه پیشاون و له پشت شه رمیانه وه مردوون، به لکو پۆژ دوی پۆژ په یوه ندی ئه و کچانه به زیانه وه گۆرا، دوی هه موو مافوو ریك و دوی هه موو مه له کردنیك له خه یالدا نازایه تی و جورته و بویریان ده چوو هه سه ری. سه ید قادی نیا سه یری لیتهات که له ماوه ی چنده سالیکی که مدا ئیدی کیژه کانی رووگه شتر و ده م به خه نده تر و نازاتر ده بیینی. هه لبه ت له سیمای هه ژاری و به دبه ختی پاک نه بوونه وه، به لام ئیستا ده یان توانی شتگه لیک بکن که پیشتر نه یانده ویرا. خه یالیش هه یه جگه له سه ره په رترین شوینی نازایه تی، نازایه تییه ک که ده شیت زۆر جار کوشنده بیت.

نامە کە ی مەلای سوختە

غەزەلنوس لەو ژوورەدا کە شەنەبای عەشق لێیدا و هەوای سۆزێکی ئاسمانی هەلگیرت، جۆرە عەشقیکی گەردونی و سەرتاسەری تیا سەوزبوو کە تا مردن لەگەڵیدابوو. زۆر کەمن ئەو مەرفانە ی ئەو ساتە دەژین کە تیایدا عاشق دەبن. عاشقبوون بە مانا مەرفانە سادە کە ی نا، وەک ئەو ی کتوپر هەستبکەیت دیلی مەرفیکی تریت و ناتوانیت لێدەریازبیت و بییری لێنەکەیتەو. بە مانا سۆفیسست و دینیە کەشی نا، کە عەشق جۆرە پەیوەندییەکی قوولە بە خالیق و وێنە جیاوازه کانییەو، بە لکو بە مانای ئەو هیژە گەورە یی مەرف و الیدە کات خەمخۆری مەرف بیت، مەرف بەرەو پەیوەندییەکی قوول لەگەڵ ژیاندا بەریت و وا لە مەرف بکات بۆ مەرفەکانی دی بگری، ئیدی هەر مەرفیک بیت، لە هەر جیگایە ک... عەشق بەو مانایە ی بمانکات بە عاشقی ئازارەکانی ئینسان، بمانکات بە خاوەنی نیگایە ک مەرفمان لە بەرئەو خۆشبویت، چونکە بوونەوەرێکی ئەشکەنجە کێشە، قوربانییەکی ئەزەلییە، بیهاودەردێکی هەتا هەتاییە.

غەزەلنوس دواتر کۆی ژیانی لە بەر پۆشنا ی ئەو هەوایەدا تەفسیردەکرد کە لەو ژووری عەشقادا بینیبووی، ئەو ساتە ی بە ساتی راستە قینە ی لە دایکبوونی خۆی دەزانی، پێیابوو هەموو مەرفیک دوو پۆزی لە دایکبوونی هە یە، پۆزێکیان تیا دیتە دونیاو، پۆزێکیان مانای لە دایکبوونی خۆی دەدۆزیتەو. ئەزموونیک بوو لە دەرەو ی توانا بچو کەکانی زمان، هەوایە ک بوو وەک ئەو ی لە هەموو سوچ و کەلێنێکی دونیاو بیت و بپۆزیتە جەستە یەو، وەک ئەو ی لە قوولایی زەمین و زەمانە دوورە کانهو، چی عەتریک خەوتوو، هەلگیرت و لە پۆحی ئەودا خالیبکاتەو. وەک ئەو ی بە هەموو پێشە قوولە کانییەو باغ هەلگیرت و لە دلیدا بیروینیت، خۆر

به هم‌وو تیشکه کانیه‌وه به‌ریت و له‌ودا بیشاریتته‌وه، زه‌ریا بچوک‌کاته‌وه
 بۆ شه‌پۆلیک و بیخاته هه‌ناویه‌وه، جه‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی باتن، سه‌رله‌نوئ
 به‌ ناو گیزه‌نیکدا بیبات و دووباره له‌ دایک‌بیتته‌وه. جوړه هه‌ستیک بوو
 له‌ دهره‌وه‌ی توانای وشه و له‌ دهره‌وه‌ی هه‌ر وه‌سفیک... شتیک بوو نه
 یاده‌وه‌ری هه‌لیده‌گرت و نه هوشیاری ته‌فسیریده‌کرد، نه‌زموونیک بوو
 ته‌نیا خه‌یال ده‌یتوانی هه‌ندیک به‌شی ناماده‌بکاته‌وه و هه‌ندیک ساتی
 دروستبکاته‌وه. له‌ و ساته‌دا، له‌ گه‌رمه‌ی نه‌و گه‌رداوه‌دا غه‌زله‌نوس له
 پاستیه‌کی گه‌وره‌ی ژبانی خوئی تیده‌گه‌یشت، تا نه‌و کات گه‌نجیکی ساده
 بوو به‌هه‌له‌ له‌ شته‌کان تیگه‌یشتبوو، گه‌نجیکی چاوکزی نه‌فام بوو که
 خراب دونه‌ی له‌ خوئی شیواندبوو، واتیگه‌یشتبوو بۆیه‌کردنیک‌ی جوانی
 کوچه و کولانه‌کان له‌ وه‌پزیی و خراپه‌ی دونیا پزگاریده‌کات. ده‌یگوت
 په‌نگردنیک‌ی دیکه‌ی شه‌قامه‌کان، خه‌یالاندنیک‌ی دی بۆ کوچه‌کان ده‌توان
 ژبانم بگۆین... نه‌فام بوو... نه‌فام... دوا‌ی شه‌ویکی دریزی تیغ‌کرین،
 دوا‌ی خوماربوونیک‌ی قوول به‌هه‌وایه‌ک که ئیسکه‌کانی پرده‌کرد له‌ بۆن
 و به‌رامه‌ی شه‌رابیک‌ی سحرای، گیز به‌قزه‌ لووله‌که‌ی خویه‌وه، مه‌ست
 به‌ چاوه‌ بچوک و چاویله‌که‌ ته‌نکه‌کانیه‌وه، وه‌ک قامیشیک‌ بای شه‌و
 بیشک‌ینیتته‌وه، ده‌نوشتایه‌وه و به‌ نازاریکی سه‌خته‌وه ده‌یگوت «خه‌یال...
 تیگه‌یشتنه له‌ حه‌قیقه‌ت».

هه‌ر نه‌و شه‌وه غه‌زله‌نوس نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ی خوینده‌وه،
 نامه‌یه‌ک بوو به‌هه‌مان زمانی نامه‌که‌ی مه‌لای هاجه‌ر نوسرابوو. وه‌ک
 نه‌وه‌بوو هه‌مان که‌س، به‌لام له‌ دۆخیک‌ی ده‌رونی دیکه‌دا نوسیبیتی.
 بۆ نه‌وه‌ی کات زۆر نه‌گرین و خۆتان له‌ نزیکه‌وه ئاگاداری نه‌م چیرۆکه
 سه‌یره‌بن، باشتره‌ نیگایه‌ک له‌ هه‌ندیک به‌شی نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ش
 بکه‌ین. مه‌لای سوخته‌ ناوها ده‌ست پیده‌کات

«سه‌خته بۆ پیریکی وه‌ک من که قه‌ده‌میک له‌ قه‌بر و نه‌فه‌سن له‌ مردنه‌وه دوورم یاری به‌ حیاتی که‌س بکه‌م، به‌لام سه‌ختیشه‌ ئه‌م دونیای فانییه‌ جیبه‌یلم و تو‌ به‌ من نه‌زانیت. دواچار من زیاتر له‌وه‌ی باوک بم، نارماییه‌کم دیم و راستییه‌کت پیده‌لیم. راستییه‌ گه‌وره‌کانیش له‌ خه‌یال‌وه‌ نزیکن، ئه‌وه‌ ئی‌حساس و ته‌جروبه‌ی پیریکی وه‌ک منه‌، خه‌لک ته‌نیا پووکه‌ش و سه‌تی ئه‌م عالمه‌ ده‌بینن، جیهان وه‌ک حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره‌ نانا‌سن، پووکاری ئه‌م عالمه‌ ئالۆزه‌ به‌ حه‌قیقه‌ت تیده‌گه‌ن. به‌لام هه‌رچییه‌ک بی‌ت ئینسان بوونه‌وه‌ریکی گه‌وره‌یه‌، ئه‌م زه‌مین و زه‌مانه‌ مالی ئه‌وه‌، ئیره‌ عالمی ئه‌و مه‌خلوقه‌ جاویده‌یه‌، ئیره‌ نیسته‌جیی ئه‌و و مه‌کانی ئه‌به‌دی ئه‌وه‌، که ئینسان نه‌ما وجود وه‌ک هه‌یوانیکی خه‌وتووی لیدی‌ت، نه‌ هیچ شتیکی لامه‌حدود هه‌ست به‌ ناموتنا‌هیوونی خۆی ده‌کات، نه‌ هیچ که‌ینونه‌یه‌کی فه‌وقانی له‌ ئیمتیا‌ز و علوی ده‌ره‌جاتی خۆی تیده‌گات. ئه‌وه‌ ئینسانه‌ مه‌حدود و نامه‌حدود ده‌زانیت، به‌رز و نزم جیا‌ده‌کاته‌وه‌، نرخ به‌ ته‌لا ده‌دات و قیمه‌ت له‌ خۆله‌میش و خاشاک ده‌ستینیت‌وه‌».

مه‌لای سوخته‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و به‌ هه‌مان وشه‌کانی مه‌لای هاجه‌ر ده‌نوسیت « به‌همه‌نی عه‌زیزمان، من تا ئه‌مرۆم پراکتی‌شاوه‌، ئیستا له‌ به‌ینی مردن و ژیا‌ندا وه‌ستاوم... له‌حزه‌یه‌کی ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هیندم نه‌ماوه‌ وه‌ک هه‌ر عه‌بدیکی بی‌قودره‌ت خودا‌حافی‌زی بکه‌م، دویا برستی لیبرپوم و غه‌م تا‌قه‌تی لیسه‌ندوم، چه‌ند سالیکه‌ پیری له‌ گوشت و ئیسقانم ده‌خوات و گه‌یشتۆته‌ ئاخ‌رین تیکه‌ی خۆی. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه‌، جه‌سته‌م هیلاک بووه‌ و ئاره‌زووم فه‌وتاوه‌. س‌رپک هه‌یه‌ ده‌بی‌ت تو‌ بی‌زانیت، نه‌هینییه‌ک له‌ ئه‌سراری مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمی حه‌یات بی‌ب‌ن‌تره‌. شتی‌که‌ تو‌ ده‌توانی ئیمانی بی‌به‌ینیت و ده‌شتوانیت به‌ و‌رینه‌ی پیریکی حیسابیکه‌یت که ئیستا نا ساتیکی دی سه‌رده‌نیته‌وه‌.

شتیک هیه به دریزی حیاتم نازاریدوم، ئیستا تۆ بهشی نهوه گه وره بوویت، تیبگیت، بهر له ئیستا هر نوتقیکم بدایه ده بووه ههوا و هر حرفیکم بنوسیا به ده بووه هیچ... چونکه فهقات پۆخه بهریک له م حیکایه ته حالیده بیت، که له عه شق ئیگات، مه عناکه ی بفا میت. بهس خواش ده زانیت، ناخۆ ئیستا تۆ له عه شق تیده گیت یان نا؟. بهس خوا ده زانیت... خوا. من که واجبیکی وا سهخت و نه رکیکی وا عه جیب به سه ر دلکی تازه پشکو تووی وهک دلی تویا ده دهم، ناخۆ خۆم له عه شق تیگه یووم، ناخۆ ئاده مییه ک و ئاده مزایه ک هیه له عه شق تیگه ی بیت یاخو نه وهش سه ریکه له نه سپاری ئیلاهی، قودسیکه له نه قداسی گه وره و جه لا بوونی به من و تۆ نامو مکی نه؟. به هه منی عه زیزمان... هه ژده سال له مه و بهر... هه ژده سال له مه و بهر له شه و یکی ساف و سامالدا، سه رگه رمی نیگا کردن بووم له به حری نه ستیره، له نا کاو پیری ک له ده رگای دام، پیریکی نا گرین و پووگرژ، پیریکی نیگای له نیگای نه و نه هریمه نانه ده چوو که نه قاشه کۆنه کان له سه ر به رگی کتیییک له کتیبه کانی دۆزه خ ده یکشین، پیریکی سه یر، هر غه زه لیک من له به رم بوو، نه ویش له به ری بوو، هر شیعریک من نوسی بووم نه و چاکتر و باشتر ده یوته وه، وهک به شی له من خۆی به من ناساند، وهک سیبه ریکی من و نیوه یه کی تری من خۆی نواند، وهک دلکی وشکه نه و به رده روشت بیژه حم بوو، به منی گووت من نیوه که ی تری تۆم، نه و نیوه یه ی سی و پینچ ساله له سه ردا بیکی تاریک و ترسنا کدا دیلتکردوم. من نیوه خنکا و به دبه خته که ی تۆم. منیش باوه یم پیکرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆیکه مه وه، ئیمه وا خولقاوین هر ده ستمانی بۆ عه شق برد شتیک ده شکینین. بۆیه سه رت نه سوپم، عاجباتی داتنه گری گه ر له م ئانوساتی ده ور و ته سلیمه دا ده ستی له رزۆک و نه فه سی شکسته م، له حوکمی نه م ده رده نه یه ن و شتی تر بشکینن. کۆری

خۆم، ئەم سەرەى من بە تۆى دەلێم، هەژدە سالە وەك شوشەیهكى پر
 ئەسرار خستومه ته پشت دەیان شوشەى ترهوه و لەسەر رەفتیكى بڵند
 خەوانومه. وەك پیرێكى لەرزۆك، ئیستا دەبیت بە سەر پەیزەیهكى
 شكاودا سەرکەوم، كە پەیزەى پارایى و ترسنۆكى خۆمە، لەسەر
 ئەو رەفە بەرزە، كە رەفەى حەفتاسالەى غەزەلى بەباچوومه، بەم
 پەنجە چرچەلۆك و بوۆ رزین شەیدایانەم، شوشە لادەم و یەك یەك
 لەو حەوايەوه توپیاندم، شت بشكێنم و شت بشكێنم و شت بشكێنم،
 ئینسان لە لەحزەى مەرگدا دەبیت سندوقى ئەسراى خۆى بكاتەوه، تا
 دواتر باش لە حوكمى ئیلاهی تییگات. لە ساتى دەوروته سلیمای ئینسان
 دەبیت جورئەتى روانینی لە پوناكى نەفسى خۆى هەبێ، گەر وانەكا،
 ئەى لەسەرچى لەگەڵ واحیدولقەهارا قسەبكا؟. من ئیستا دەبیت نەزەرم
 تیزكەم و دەفتەرى پازى خۆم داگرم و نامەى رەنگینی خۆم بكەمەوه.
 ئەو پیرە هەر من بووم، من كە شەیدای ئافەرەتییكى شەرم و نەجیب
 و پرحەیا بووبووم. هیچ كەس لە پیاویك بەدبەختتر نییە كە حەز
 لە ژنیكى بەحەیا و حورمەت بكات، من كە مردم وەك میرولهیهكى
 تەر و نەخۆش، غیرەت دەدەمە قەلب و قەلبى شكوم و بە سەیدی
 مەخلوقات دەلێم كەس لەو عاشقە سیاچارەتر نییە كە خودا دەیخاتە
 بەر لەعنەتى حەزكردن لە ژنیكى شەرم و ناموسناس. من ئەوكات
 گەرچى لە تەمەندا هەرزەكار نەبووم، بەلام پۆحى گەنج و هەواى عەشق
 بەشیكى گەورەى وجودم بوو، سەراپای پۆحم ستایشى مەعشوقە و
 غەزەلى میهرى ئەو بوو. لەو دەمەدا كە ئەو پیرە شەپانى و بەدنیگایە
 لە ژوورەكەمدا دەرکەوت، من بارى تەعالا و فەخرى كائینات رەحمەتیكى
 تێگرتبووم ئیستاش لە ناخەوه دەشنیم و لە هەناوهوه گولآو و عەتر
 و عەنبر دەبارینم. چەندین سال لەمەوبەر، پۆژیک لە خەو هەستام و
 سەیرمكرد عاشقم، عاشقى خانمییكى بە حورمەت و ناموسناس، كە ناوى

به هاريانو بوو، كه داىكى خودالځو شېبوى ئيوه ده كات، ئه مشه و گوږى له هر شه و پر نور تريت. عه شق شه ره فيكى گه وره يه كه ته بيعه ت به كه م كه سى ده به خشيت، ته نيا شتيكه له ويقارى و گه وره بييدا هيچ شتيكى مهن و لاموته نامى ناى گاتن. عه شق ته نيا شتيكه كه سه نه ته تى مروف خو يه تى، تا كه شتيكه شه يتان ده ستى تيدا نيه و خوداش راپه ر و مه رجه عى نيه. خودا خو ي مه عشوقه، مه عشوقى راسته قينه ش خو ي عه شقى خو ي ده ستركد دروستناكات، خودا باب ته عه شقه نه وه ك خالىقى بيت، گه ر خو ي خالقى عه شق بيت، ده بيت به مه عشوقى ساخته، وه ك ئه وه ي من سامانيك يان كوپه يه ك ته لا له خه زينه ي تو دا بشارمه وه، تا دوايى تو بيده يته وه به خو م، له به رئه وه ته نيا نه فام و گه مره كان واده زانن عه شق ده ستركد يكى ئيلاهييه، خودا گه مه كارىكى وا نابه له د نيه، عه شقت بداتن تا عاشقى بيت... ئاى خودايه، ئه مه چ سووكايه تيبه كه به خالق. عه شق تا كه شتيكه خودا و شه يتان ده ستيان تيدا نيه. شه يتان له به رئه وه ي عه شق ناى گريته وه، له به رئه وه ي عه شق دوور و نزيك به ئيقليمى ئه ودا ناروات، به خاكى ئه ودا تينا پريت، ناچيته وه سه ر حيله و مه كرى ئه و. هر كه سيك ئيديعاى رابيته ي نيوان شه يتان و عه شق بكات، له شه يتانه وه نزيكه نه ك له عه شق، شه يتانه و بو كوشتنى عه شق هاتوه، نه وه ك عه شق بيت و ده ستى شه يتانى پيوه بيت. هر ته فسيريك عه شق بباته وه سه ر خودا يان شه يتان، له مه نزرى وه هاوه ته ماشاييكات، هيچ نيه جگه له موفه سريك كه فنونى خو ي بو سووكايه تى به ئينسان به كارده هينيت. گه وره يى ئينسان و بچوكيشى ته نيا له عه شقدايه، موحيبه ت مقياسى به شه ره، مقياسي ك له هه موو مقياسه كانى تر گه وره تره، نه ئيمان مقياسى روحي ئيمه يه، نه ئه خلاق، به لكو موحيبه ت جه وه رى به شه ر و مقياسى ئه وه ل و ئه خيريتى. خالييون له مه حبه ت خالييونه له هه موو شتيك. كورم

وهک پیره‌می‌ردیکی بی‌حورمه‌ت ته‌ماشامه‌که، که ده‌ستی ده‌له‌رزیت و نه‌فسی هر پره له‌ته‌ما‌حی دونیا. من هه‌میشه‌عه‌بدی نه‌و ئینسانه‌ی ناو خۆم بووم، نه‌وه‌ی عه‌بدی نه‌و ئینسانه‌ی ناو خۆی نه‌بی‌ت، ناتوانی‌ت عه‌بدی خودا بی‌ت. به‌لام ئیمه‌ی به‌شهر که لاوازین و ناچیز ته‌ماشای خۆمان ده‌که‌ین، هه‌میشه‌شه‌یتانیکی ترسناک هه‌یه‌به‌گویماندا ده‌چی‌نی‌ت، خۆت فه‌رامۆشکه، خۆت فه‌رامۆشکه، خۆت فه‌رامۆشکه، له‌خالیقدا بتویره‌وه، له‌عه‌شقی ئیلاهدا زه‌وه‌بانکه... زه‌وه‌بان. چونکه نه‌و ساته‌ی ئینسان خۆی له‌یاده‌کات، ده‌بی‌ته‌هیچ. ئینسان که عه‌شقی بۆ خۆی نه‌ما ده‌بی‌ته‌گورگ، له‌هر شتی‌کدا زه‌وه‌بانیکرد ماهیه‌تی خۆی له‌ده‌س‌تده‌ات، ماهیه‌تی ئینسانیش عه‌شقه، هیچ مه‌خلوقیکیش نییه‌بتوانی‌ت که خۆی دۆراند خودا بیاته‌وه. لیره‌وه ئینسان ده‌بی‌ت عه‌قل بخاته‌گه‌ر و هۆشی بی‌نی‌ته‌میدان، نه‌وه خودا نییه‌داوامان لی‌بکات له‌عه‌شقی نه‌ودا بتویننه‌وه، نه‌وه شه‌یتانه نه‌و داوایه‌مان لی‌ده‌کات، خودا خۆشه‌ویستی خۆی به‌ناو خۆشه‌ویستی ئینساندا برده‌وه، مرچی مه‌حه‌به‌تی خودا مه‌حه‌به‌تی ئینسانه‌. به‌لام نه‌و پیره‌وه‌سواسناسه‌ی ناو من، نه‌وه‌ی سه‌رده‌می‌ک ناب‌دل له‌گه‌لمدا غه‌زله‌ی ده‌گوت، که خودا نیعه‌تی عه‌شقی پیدام و به‌نوری موحبیه‌ت ئاوه‌دانیکردمه‌وه، نه‌و هه‌راسان له‌من، هه‌راسان له‌وه‌غه‌زه‌لیاتانه‌ی ده‌مگوت، له‌سه‌ردابی ره‌شی خۆی له‌شی‌وه‌ی ئاده‌مییه‌ک و پیریکی ره‌قمه‌زه‌بدا هاته‌ده‌ری، که‌سی‌ک بوو هه‌م حه‌قیقه‌ت بوو هه‌م خه‌یال، هه‌م من بووم و منیش نه‌بووم، به‌لئێ کوپم، به‌لئێ، به‌لام دل‌نیابه‌تۆ له‌من بوویت و له‌وه‌نه‌بوویت». «به‌همه‌نی ئازیز. من وهک مه‌لایه‌ک ده‌ستم پیکرد، علومی سه‌رده‌می خۆم خویند، ناوی حه‌قیقیم مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ره، وهک زۆربه‌ی مه‌لاکان خه‌لافیکی نه‌وتۆم له‌نیوان مه‌لایه‌تی و غه‌زه‌لیاتدا نه‌ده‌بینی. غه‌زه‌لیات فه‌نیکی مه‌عشهری مه‌لایان بوو که له‌گۆنه‌وه‌مابووه‌وه، کاتی‌ک ناوی

مه‌لای سوخته‌م وه‌ک له‌قهب هه‌لبژارد، ته‌قلیدی‌کم ئیجراده‌کرد شوعه‌رای
 پیش منیش هر وایان‌کردبوو، پۆژیک ژماره‌ی ئه‌شعارم زیادیکرد و دیوانی
 یه‌که‌می خۆم چاپ‌کرد. له‌گه‌ڵ چاپ‌کردنی دیوانی یه‌که‌مدا، بۆیه‌که‌مجار
 ئه‌وه‌سواسه‌ سه‌یرانه‌م زیادیان‌کرد و گه‌یشتنه‌ پله‌یه‌ک هاوده‌می خه‌وف و
 سامیکی بیین بوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌و و پۆژ ته‌وریکی په‌نه‌ان له‌ ناوه‌وه
 دووکه‌رتمبکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیلا فاسیله‌ چه‌قۆیه‌ک زه‌ره‌ زه‌ره‌ دابه‌شمبکات.
 هه‌ستمکرد شتی‌ک له‌ ناوه‌وه‌مدا دابه‌شده‌بی‌ت. نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌، هه‌ژیک
 بوو دوو دیو، وایده‌کرد دوو ژیان بژیم، له‌سه‌ری‌که‌وه‌ وه‌ک هر مه‌لایه‌کی
 دیندار و خوداناس خه‌زانم پیکه‌وه‌نابوو، له‌ حورمه‌ت و ناموس ده‌ترسام،
 له‌سه‌ری‌کی تریشه‌وه‌ فیتنه‌ی عه‌شقیکی خه‌یالی که‌ نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌ و
 له‌ کویوه‌ هه‌لده‌قولی‌ت، له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیردم. له‌لایه‌ک غه‌زه‌لخوی‌تی‌ک
 وه‌ک بولبول له‌ ناومدا ده‌یخویند، به‌لایه‌کی دیش مه‌لایه‌کی به‌ویقار به
 پوویه‌کی جیدی و به‌جه‌به‌روتی ئیمانداریکه‌وه‌ له‌ زیکردابوو. شه‌ری ناو
 من شه‌ری نیوان چاکه‌ و خراپه‌، یان ئه‌فین و پق نه‌بوو، نا... به‌همه‌نی
 ئه‌زیز، بیه‌شکن ئه‌وانه‌ی له‌ت له‌ت بوونی من به‌ له‌ت له‌ت بوونی ئاسایی
 به‌شه‌ر له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا ته‌شبه‌یده‌که‌ن. هه‌موو ئینسانیک له‌
 ئه‌عماقی خۆیدا له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا له‌ت له‌ته‌. ئه‌وه‌ له‌ به‌دیه‌ی‌ته
 که‌ ئینسان له‌ شتی‌ک چاکه‌ و شتی‌ک خراپه‌ دروستبووه‌، حیکمه‌تی‌کی تیدا
 نییه‌ ئینسان تیبگات که‌ خه‌پ و شه‌ر له‌ پۆحیدا شه‌رده‌که‌ن، شه‌ری ناو
 ناخی من شه‌ری نیوان دوو مه‌خلوقی جیاواز نه‌بوو، من و مه‌لای هاجه‌ر
 له‌ یه‌ک شتدا جیاوازی‌بوین، ئه‌وه‌ پیاویکی ترسنۆک و من پۆحیکی ئازاد
 بووم. من له‌ میژه‌ نه‌زه‌رم خستۆته‌ سه‌ر مه‌خلوقاتی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌،
 له‌ میژه‌ ته‌ئه‌مولیان تیا‌ده‌که‌م، به‌ری‌که‌وتیش ئینسانیکم نه‌بینیوه‌ نمونه‌ی
 گونا‌ه‌باری گه‌وره‌ بی‌ت، پۆحیک هه‌ند خه‌تاباری‌ت شایسته‌ی ئه‌وه‌ بی‌ت
 مرۆف بلای‌ت خودایه‌ ئه‌مه‌ نمونه‌ی ئه‌و ئاده‌میزاده‌یه‌ که‌ تو سه‌قه‌رت بو

پاخستوو و شایسته‌ی جه‌ه‌نه‌می تویه . من دلنیام جه‌ه‌نه‌م هیچ نییه
 جگه له ته‌شبییه‌یکی مه‌جازی، که بۆ ده‌رخستن و تیگه‌یشتنی فیرده‌وس
 دروستبووه . ئینسان کائینیکی له‌وه پاکتره شایه‌نی دۆزه‌خ بیت . هاجه‌ر
 پیاویکی خراپ نه‌بوو، هه‌موو چه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی منی هه‌بوو . به‌لام
 سالّ دواى سالّ ترسه‌کانی گه‌وره‌تریبون و هه‌فته له دواى هه‌فته خه‌وفی
 زیاتری لینیشت . تامن زیاتر شیعرم بگوتبایه، زیاتر عاشق بوومایه، نه
 زیاتر ده‌ترسا، موده‌تیکی دریژ له گفتوگۆی ئه‌وه‌دابووین ئاخۆ من ئه‌وم
 ناچارکردوه ئیقلیم و هه‌واری خۆی جیابکاته‌وه یان نه‌و منی ناچارکردوه .
 زیاتر نه‌و ده‌ستی ده‌خسته هه‌ناسه‌م، نه‌و به‌ناهق خۆی به‌ساحیپی
 هه‌موو شتیکی ده‌زانی، نه‌و ده‌چوو له‌ لای هاوسه‌ره‌که‌م و له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وت، هه‌موو نه‌ولاده شه‌رعییه‌کانی منی به‌ نه‌ولادی خۆی ده‌زانی،
 منی وه‌ک ئاژه‌لێکی به‌ره‌لا ده‌بینی که له‌ کوله‌یه‌کی شکاوی سه‌ر
 عه‌ردیکی بیته‌تراف و پرتافاقی نه‌و به‌ریبوم . خۆی وه‌ک په‌ورێکی ئیمان
 ته‌ماشاده‌کرد که خاریکی په‌شی تیا په‌واوه . هه‌ندیک شه‌و من فورسه‌تم
 ده‌هینا و وه‌ک عاشقیکی غه‌زه‌لخوین له‌ هاوسه‌ره‌که‌م نزیکه‌بوومه‌وه، وه‌ک
 عاشقیکی سه‌وداسه‌ر و لیزان له‌ فنونی بیسنووری جیماعدا له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وتم، که نه‌و به‌ئاگا ده‌هاته‌وه وه‌ک به‌ورێکی برینداری لیده‌هات،
 به‌چه‌رنوک له‌ ئازای جه‌سه‌دم به‌رده‌بوو، من جیماعه‌ سارد و خیرا و
 کورته‌کانی نه‌وم ده‌بینی و ده‌مگوت مه‌لای هاجه‌ر له‌زه‌ت له‌ ژبان به‌ره،
 له‌زه‌ت له‌ جه‌سه‌دی خۆت وه‌رگره، نیکاح به‌م نه‌وعه‌ زولمه‌ له‌ ته‌بیعه‌ت .
 به‌لام پۆژ دواى پۆژ و سالّ دواى سالّ منی دوورخسته‌وه، وه‌ک سه‌گنیک
 خۆی کردبیتته پاسه‌وانی خه‌زنه‌یه‌ک منی ته‌رانده مه‌کانی وه‌ها تاریک و
 چه‌رنوومات، گه‌ر نوری عه‌شق نه‌بایه کوێرده‌بووم و به‌سه‌ر و به‌سیره‌شم
 ده‌دۆراند . ترس و خه‌وف تا ده‌هات زه‌فه‌ریان پیده‌برد، عاله‌میان وه‌ها
 لیته‌سکه‌رکردبووه وه‌ جیگایه‌ک بۆ نور نه‌مابوو . شه‌وانگه‌لیکی زۆر به‌سه‌ر

شانمدا ده‌گریا، فیغان و بوکای دلیان له پښه ده‌هینا. ده‌بویست وهک من بژی، بپرواته ده‌ری، ته‌ماشای جوانیبکات، له‌زت وه‌ریگریت، مه‌ی بنوشیت، به‌دیار ساقی و پیال‌وه گورانی بلیت، به‌لام نه‌یده‌توانی. له‌و ده‌مه‌دا شه‌وان به‌ دزیه‌وه له‌ گووتنی غه‌زه‌لیاتدا به‌رده‌وامبووم، به‌لام هه‌رچیبهک من به‌ شه‌و ده‌منوسی مه‌لای هاجه‌ر به‌ پوژ ده‌یدراند. هه‌ر په‌نجیک به‌ شه‌و ده‌مکیشا، نه‌و به‌ پوژ تیکیده‌دایه‌وه. من ده‌مزانی ئیدی پیکه‌وه نازین، غه‌زه‌لخوینیکی بی‌شهرم و خوداناسیکی وشکه‌لوک، هیچمان له‌یهک ناچیت. زه‌مانیک هاته‌پیشی که‌ عه‌شقی به‌هاربانو هه‌موو شتیکی له‌ نیوان من و مه‌لای هاجه‌ردا پساند، من و به‌هاربانو پیکه‌وه دژ به‌ ئیراده‌ی نه‌و، تو‌مان دروستکرد، دژ به‌ ئیراده‌ی نه‌و و دژ به‌ ئیراده‌ی به‌هاربانویه‌کی شه‌رمن و ناموسه‌پرست که‌ له‌ ناخدا نه‌و ژنه‌ عاشق و پرجوشه‌ی نازارده‌دا. به‌همه‌نی نازین، هه‌موو یه‌کیک له‌ ئیمه‌ له‌ ناوه‌وه له‌ کومه‌لیک مه‌خلوقاتی جیاواز خولقاوین. ئینسان شتیکی پر نه‌لوانه‌، توپیکه‌ به‌ هه‌زار چه‌شنه‌ بویه‌ په‌نگه‌راوه‌ که‌ به‌ وردی بی‌سورپینته‌وه له‌ هه‌ر جوزنیکی بچوکدا له‌ونیک و ته‌بیعه‌تیکی هه‌یه. که‌مژهن نه‌وانه‌ی قسه‌ له‌ ته‌بیعه‌تیکی سابت ده‌کن، ئینسان له‌شکرکی که‌وره‌یه‌ له‌ مه‌خلوقات که‌ له‌ پیستی یه‌ک کائیندا کۆبوونه‌ته‌وه ... »

« دوا‌ی نه‌وه‌ی مه‌لای هاجه‌ر کۆچیکرد، من وه‌ک شه‌به‌حیکی بی‌ مه‌ئوا و په‌ش له‌و ماله‌دا مامه‌وه، ژیانم جگه‌ له‌ په‌قسیکی بی‌ ناخیره‌ت له‌ ناو ستایش و مه‌دیجی بی‌سووری حه‌بیبه‌دا هیچی تر نه‌بوو، شه‌و و پوژ من به‌م شوینده‌دا ده‌گه‌پام، له‌یل و نه‌هار بو‌نی نه‌و شه‌وانه‌ی له‌گه‌ل به‌هاربانودا بردبوومه‌سه‌ر له‌ زه‌هنمدا، له‌ نه‌حاسیسی قوولمدا جۆشیانده‌دا. نه‌و ژوره‌ بوو به‌ ژووری عاسیفه‌ و بو‌ران و به‌رقی عیشق. ساله‌های سال من و به‌هاربانو له‌م شوینده‌دا له‌م ماله‌دا که‌ به‌زاهیر خه‌رابات و به‌

باتین پریازی بههشت بوو پیکهوه خهوتین. وهک پاسهوان ئه م جیگایه م پاراست، وهک شه به حیکی ترسناک خه لکم هه موو له م بهیت و مه ئوای عیشقه ته راند. مه لای هاجر هه راسان له دست ئه و هه موو مه نزه ری فجوره هه له ات، من و بانو، دوو شه به حی ئه زه لی بووین و لیزه بووین. من دستمه دایه ئه و ده رگایه و به پیخاوسی و فه قیری ده چومه ئه و ژوره، چاوه پیمده کرد تا ده ات، چ شتیک له ئینتیزاری یار خوشتتر و ناخوشتتر نییه. بهر له قدومی ئه و، ئه نوعی بۆن، ئه نوعی میسک و عه نیه، عتوری عه تارهکانی چین و ماچین، به سهر نه فسمدا ده باری. بای به حره دووره کان و شنه ی ئه و شه ماله نازکه ی له موحیتاتی گه ورده ا سه فینه ی شیت نازک نازک به ره و ئه عماقی فینک بابه خشده که ن، منیان ده برد، گولی هه موو جینانی دونیام تیا سه وزده بوو. بهه شتی لایه جوزی عیشق که دوو ده رگای هه یه، یه کیکیان بۆ عاشقانی ساده یه و یه کیکیان بۆ عاشقانی که دلیان بۆ مستحیل لیده دا، ده رگای دووه می خو ی بۆ ده خسته سهر پشت. عیشق مه له که تیکی دوو ده رگایه، ده رگایه کیان بۆ مه خلوقاتی بچوکه، بۆ به شه ریکه که بۆ مه له کردنیک له به حری عیشقا غه وسده که ن و دینه ده ری، بۆ غه واسی نه فسکورتی که جاریک دین و خو یان به ئاوی عه شق ته رده که ن و ده پۆن، ده رگای دووه م بۆ جو ره غه واسیکی تره که یه کجار ده چنه ناو به حری عیشق و ئیدی بیوه ستان و بیلافاسیله به ره و بنی ئه م به حره ده پۆن و به بیی پا هت تا ده مرن بۆ ئه عماقیکی بیین په لده هاون. من له ده رگای دووه مه وه پویشتم و ئیدی تا مردن له بیجاری عیشقا غه رق و له هه وای موحبیه تدا فریم. ساله های سال له غه زه ل زیاتر پیشه م نه بوو، له عیشق زیاتر خو راکم نه بوو، له که لامی پر موحبیه ت زیاتر به رو بووم نه بوو، پوژ دوا ی پوژ دیوانی من گه وره و گه وره تر ده بوو، به جو ریک ئی حساسم وابوو هیچ ساحیب نه فه سیکی تر هیئنده ی من غه زه لی نه چریوه و ستایشی ئینسان

و موحیبه‌تی نه‌کردوه . ئیستا که ده‌مرم ته‌نیا ئیرسیک بۆتی جیده‌هیتلم
 ئه‌و هه‌موو غه‌زه‌له‌یه، سه‌دان هه‌زار به‌یت، که ته‌نیا ستایشی یارناکات،
 به‌لکو مه‌دیحم مه‌دیخی ئاده‌میزاده، مه‌دیخی جنسی به‌شه‌ره، مه‌دیخی
 جه‌مالی بیکه‌رانی ئاده‌مییه . ده‌بیت شه‌به‌حیکی پیری وه‌ک من له‌ غه‌زه‌ل
 به‌ولوه چی جیبه‌یلت... غه‌زه‌ل له‌ دوا‌ی غه‌زه‌ل، که هه‌موویان له
 چه‌ندین جلدی گه‌وره‌دا نوسراون، له‌ سندوقی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا قوفلی
 ئه‌سه‌راتیان لیدراوه، تو‌ تاکه‌ که‌سیکی واریسی ئه‌و هه‌موو ئه‌شعاره‌ی،
 تو‌ تاکه‌ مه‌خلوقیکی خودایت ده‌توانیت ده‌ست بو‌ ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ به‌ریت.
 من به‌نیئاده‌م نه‌بووم، من ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌کانی خودا نه‌بووم،
 من غه‌زه‌لخوین بووم و هیچی تر. به‌ شه‌کلن له‌ به‌حری مه‌حبوبه‌دا
 غه‌رقبووم، ریم نه‌بوو به‌ره‌و نور سه‌رکه‌وم و بیر له‌ نه‌شیدکردنی
 ئه‌شعارم بکه‌مه‌وه . شیعی‌ی من له‌ به‌حری ئه‌سه‌راردا هاته‌دی و له‌ زاری
 پو‌حیکه‌وه‌ چپا که‌ رینگای عالم و مه‌عبه‌ری زینده‌گی ونکرد، من جگه
 له‌ به‌سته‌یه‌ک کلیل، جگه‌ له‌ ده‌یان سندوقی پر‌ غه‌زه‌ل هیچم بو‌ تو‌
 نییه، ئه‌وه‌ نسیبی تو‌یه، ئه‌وه‌ تو‌یت ده‌توانیت ئه‌و ئه‌شعارانه‌ به‌ دونیا
 بنا‌سینیت... ئه‌وه‌ تو‌یت... که جلی من له‌ به‌رده‌که‌یت و ئه‌شعاری من
 به‌ ناو به‌نی به‌شه‌ردا نه‌شه‌رده‌که‌یت»

نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ له‌وه‌ درژتره‌ له‌ جو‌ره‌ کتیبیکی وه‌هادا
 جیگای ببیته‌وه، له‌وه‌ قوولتر و تاریکتره‌ که هه‌موو خوینه‌ریک هیزی
 به‌سه‌ر نه‌ینیه‌کانیدا بشکیت. که به‌همان ناسر له‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که
 بووه‌وه، داینا و له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌یه‌وه‌ سه‌یری ده‌ریای ئه‌ستیره‌ی
 کرد، به‌ خو‌شه‌ویستییه‌کی بی‌ئینه‌وه‌ سه‌یری دونیای کرد، سه‌یری شنه‌ی
 هه‌ندیک دره‌ختی دووری کرد، بۆنی ئه‌و ده‌ریا دوورانه‌ی مه‌حه‌به‌ت که
 له‌ شوینیکی دیکه‌ی ژیا‌نه‌وه‌ ده‌هاتن چو‌و به‌سه‌ریدا. چاویلکه‌که‌ی داگرت

و دەستیکی بە قزیدا هینا، هەستیگرد پەنجەیی بە ناو هەوایەکی فینکدا تیدەپەریت، بۆنی شیداری هەندیک باغی نزیکی کرد، هەستی کرد هەندیک بالئەندە، خامۆشی شوو دەشکینن و وەک نەیزەک بە ئاسماندا دەفین. بەلام هەموو شتەکان فریوی خەيال بوون، هەناسەییەکی قوولی هەلکیشا و دەستی خستە سەر دلی خۆی، هەستیگرد خۆشی پارچەییەک خەيالە ... خۆشی بۆنیکی ئەفسوناوییە و با بەرەو نادیار دەبیات.

یەکه مین یە کتر بینینی غزەلنوس و تریفە یا بەحری لە مائی سەیفەدین مارۆ «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

لە سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲ دا، کاتیک حوسنی ماردینی لەگەڵ عەتاردا بە سمیلە سپیەکی، بە پیکەنینە بەرز و ویقارە بازارپیەکیەو لە بەر مائی غزەلنوسدا دەرکەوت، دلنیاوو بە ئەرکیکی باش و بە نیازتکی پاک هاتووو بۆ لای غزەلنوس. بیروکی مامۆستای خەيال بۆ غزەلنوسیش شتیکی نوێ بوو، بیروکیەک بوو دوورنەبوو لە فەلەکی ژیانی ئەو، بەلام سەیر و تازە هاتە بەرگوئی.

ئەو یەکه مین جار بوو غزەلنوس «عەتار» ببینیت، بیری نەدەهات پۆژیک لە پۆژان ریکەوتی سەرۆکەللیەکی وەها سەیری کردبیت. عەتار لە هاودەمی حوسنی ماردینیدا خۆی وەک پیاویکی بچوک و شەرم دەرخست، بەلام لە دڵەو دلنیاوو گەریبەویت دەستبالیی خۆی دەریخات دەتوانیت شتی بیوینە بکات، ئەو زەفەری بە زۆر شت دەبرد کە ماردینی زەفەریان پیتابات، بەلام ئەمڕۆ ئیشیکی وەها گرنگی بە ماردینی بوو، پتویستی نەدەکرد بیتەقلی وەها بنوینیت و ماردینی بخاتە

حالی‌که‌وه کۆمه‌کی نه‌کات، هه‌ر کاتیک ئیشی‌کی گرنگی به‌که‌سیک هه‌بوویه خۆی بۆ بچوکه‌کرده‌وه، به‌لام له‌ ناخدا نه‌وه‌شی به‌ فیلتیک له‌ فیله‌کانی گه‌وره‌یی خۆی ده‌ژمارد. گه‌رچی خۆی به‌ مامۆستای شته‌ ناوازه‌کان ده‌زانی، پێیوابوو هه‌یچ شتی‌کی عاجباتی نییه‌ ئه‌و پسیپۆری نه‌بیت، هه‌یچ که‌سی‌کی گرنگ نییه‌ نه‌یناسیت، سه‌یری لیتهات له‌ ژیانیدا ئه‌م غه‌زه‌لنوسه‌ی نه‌دیوه. ئه‌وکات غه‌زه‌لنوس گه‌له‌ک قۆناغی سه‌یری سه‌ری بوو، قژی‌کی درییژی شه‌په‌زه و پێشی‌کی سه‌ری هه‌بوو، چیت‌ره‌و گه‌نجه‌ باریکه‌ شه‌رمه‌ی جارانه‌ده‌چوو، به‌و نیگا و پێشه‌وه‌ زیاتر به‌ شاعیری‌کی ویلگه‌رد یاخود ده‌رویشی‌کی ناٹومیدی ده‌کرد، نیگا‌کانیشی خالی نه‌بوون له‌ نیگای فیزیکناسی‌کی غه‌مبار که‌ له‌ لابۆری‌کی گه‌وره‌دا گیری خواردییت. شتی‌ک له‌ هه‌مینی و کاملی و قوولی له‌ نیگایدا بوو، شتی‌ک وای لیده‌کرد له‌ هه‌یچ ئاده‌میزادی‌کی تر نه‌چیت، شتی‌ک وایده‌کرد که‌س نه‌توانیت ئاسانه‌ تیبیگات و بچینه‌ ناوی. ئالۆزانه‌بوو، به‌لام هه‌تند ساده‌ و ساف و بێگه‌ری هاته‌ به‌رچاوی عه‌تار، که‌میک ترسا و هه‌ستی‌کرد شتی‌ک له‌ شوینی خۆیدا نییه‌. پێشتر که‌سی‌کی وه‌ها سافی نه‌بینیوو، که‌سی‌ک سه‌یری چاوی بکات و نیاززی‌کی دونیایی تیا‌نه‌خوینیته‌وه. ئه‌و بازار فێری‌کردبوو، هه‌موو جوله‌یه‌کی مرۆف تیبیگات، به‌ ده‌نگدا، به‌ نیگادا مرۆف هه‌سه‌نگینیت، به‌لام غه‌زه‌لنوس به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ساده‌بوو، عه‌تاری قفل‌کرد. زانسته‌کانی ئه‌و، ئه‌و مه‌عریفه‌ته‌ی له‌ بازار کۆیکردبووه‌وه سوودیان نه‌بوو، لێ‌رده‌ا و به‌رابه‌ر ئه‌م مه‌خلوقه‌ نه‌یانده‌خوارد که‌ پێده‌چوو شه‌اره‌زاییه‌کی زۆری له‌ بازاردا نه‌بیت. غه‌زه‌لنوس هه‌تند خه‌را به‌ بیروکه‌ی مامۆستای خه‌یال‌پازی‌وو، عه‌تاری تووشی ترسی‌کی گه‌وره‌کرد. گه‌ر بازار و مامه‌له‌کردن و په‌دوبه‌ده‌لی نیو کپیار و فرۆشیاره‌کان ناوهای لیبتیت، ژیان ده‌بیت به‌ جه‌ه‌نه‌م. ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و زانسته‌دا به‌سه‌ری‌دبوو، گه‌ر ئه‌و زانسته‌ نرخه‌ نه‌مینیت، ئه‌و هه‌یچ

شتیکی دی نازانیت. لە راستیدا مامەڵەکردن لەگەڵ غزەلنوسدا بیتانمان و دلشکێن بوو، هەستیکرد هیچ شتیکی نەکردووە، بەهیچ جۆریک هونەری خۆی تاقی نەکردۆتەووە، نەیتوانیوە بەو سەرۆسەودایە هیچ لەم پیاووە تیبگات، کە لە کراسیکی زەیتونی و بلوسیکی زەیتونیدا دانیشتبوو، بە جۆریک پووخواش بوو، پێدەچوو هەرنیستا لە دادگایەکی گەورە بێگوناھ دەرجووویت.

«مامۆستای خەیاڵ... مامۆستای خەیاڵ» غزەلنوس چەند جارێک وایگوت و وەک یەکێک داوەتی سەفەریکی کردبیت و ئەویش قەبوولی بیت، گووتی باشە. بێئەوێ لە هیچی تر بپرسیت، بێئەوێ بلیت سەیفەدین مارۆ کێیە؟ مەهناز خان کێیە؟ گرفتێ چییە؟. حوسنی ماردینی کە تەواو لە پەشوکانی عەتار تێدەگەیشت، دەیزانی لە نیوان دوو پۆخدا وەستاووە کە دوو جەمسەری پێچەوانەیی دوو دونیان کە هەرگیز بە یەک ناگەن، جیهانی بازار و جیهانی خەیاڵ. ماردینی بە سمێلە سبیبەکیەووە وەها پێکەنی دیوارەکانی ئەو ژوورە سەیر و خالییەیی غزەلنوس لەرینەووە. ژوورێکی چۆڵ چۆڵ بوو، تەنیا هەندێک کورسی نایلۆنی تێدابوو، هەندێک کورسی و هیچی تر، لەودێووە گوێی لە دەنگە دەنگ و پێکەنین و گریانێ هەندێک منداڵ بوو، تا ئەوکات نەیبیستبوو غزەلنوس منداڵی هەبیت، بەلام هیندەیی بەتالی ژوورەکە سەرەنجی پراکتیسا، دەنگی منداڵەکان سەرقالی نەکرد. ماردینی هەر جارێک پێکەنایە، لەسەدای دەنگی خۆی دەترسا و بە سەرسامییەووە سەیری ئەو فەزا کراوێی دەکرد و هیچی نەدەگوت. شتیکی پەروی نەدا شایستەیی باس بیت و عەتار بیکات بە حیکایەتی خۆی. ئەفسوس سەد ئەفسوس کە ئەمڕۆ وەها بیتام تێپەڕی، ئەفسوس سەد ئەفسوس کە شتەکان وەها منداڵانە چوونە پیشی. غزەلنوس بێئەوێ هیچ پرسیارێک بکات، هیچ گری و گۆلێک بخولقینیت، پێکەوت سبەیی شەو دواي کەوتنی

تاریکی، له گه ل ئه م پیاوه سه رزله دا که له بالوئیزی جه هه نه م ده چوو
بجیت بۆ مآلی سه یفه دین مارۆ.

ئاه، گهر دواتر ئه و چاوپیکه وتنه سه یره ی له گه ل خانمی گه لایوئیزی
نیادا نه کردبایه، گهر ئه و ژنه خه و آلووه که میک نه بهینایه و نه یبردایه،
هه ستیده کرد پۆژیکه بیخیر له عومری پۆیوه.

بۆ پۆژی دواپی تریفه یابه حری به عه تاری گووت «من سه رقالییه کی
نۆر و ئیشیکه بیچانم لیره هه یه، کارخانه ی مافووره که ئیستا نۆر
پۆیستی به منه، ئیشه کان بی من نارۆن. نۆر زه حمه ته بتوانم ئیشیکه
تر بکه م، به لآم بوهسته، له وانیه پۆژانی هه ینی، ئا له پۆژانی هه ینیدا
که پشوو ده ده یین، بتوانم ئیواران وانیه کی خه یال به مه ناز خان
بلیم... به داخه وه له پۆژانی هه ینی به ولاره، من پۆژیکه ترم نییه،
سه یرمه که هه میشه شتیکم هه یه بیکه م، ئیشی کارخانه که به جۆریک
نۆره به هچی تر دا پاناگه م، له م وه خته شدا که بازارمان تۆزیک جو لآوه،
نا به ریزم... سوپاسته که م، تۆ منت وه ها له بیربووه، به لآم بیئه وه ی
زویربیت و دلّت بشکیت، من له پۆژانی هه ینی به ولاره کاتی ترم نییه...
دیم و ده بینم گهر حه زم به ئیشه که کرد، ده یکه م».

له راستیدا عه تار پۆیستی به یه ک مامۆستای خه یال هه بوو، به لآم
بۆ ئه وه ی خۆی وه ک که سیکه هه مه چیزه ده رخات و پتر خۆی له
سه یفه دین مارۆ نزیکبخته وه، مه به سستی بوو دوو مامۆستای خه یال به ریّت،
مه به سستی بوو خۆی وا نیشانبدات هیچی بۆ سه خت نییه و شتیک نییه
له م دونیا یه دا له ده سستی ده رچیت، جگه له وه ش ده یوست بزانیّت ئه م
مامۆستای خه یالانه چ جۆره ئاده میزادیکن و چی ده که ن. بیئه وه ی خۆی
پازی نیشانبدات، له گه ل تریفه یابه حریشدا پیکه وت که ئیوارپی هه مان پۆژ،
دوا ی که وتنی تاریکی، له کارخانه که وه بیبات بۆ مآلی سه یفه دین مارۆ.

بیتەوہی لە وردەکاری بیمانادا نوقم بین، دەبیت بلیم غەزەلنوس لە سالۆنە گەرەکەیی مائی سەیفەدین مارۆدا بۆ یەکەمجار تریفە یابەحری بینی. دیمەنی ئەو سالۆنە، ڕەنگی سووری مۆبیلەکان، بۆنی ئەو عەترانەیی خانمی شەمس و مەھناز مارۆ دابووین لە خۆیان ھەرگیز لە یادەوہریان دەرئەچوو، ساللەھای سالل دیمەنی ئەو ئیوارەییە دێی بە شەپۆلەکانی خیال دەدا و دەھاتەوہ سەرئ، چەند سالل دواتر کە تریفە یابەحری لە پۆژئکی تاریکی مالاًواییدا دەستی خستە دەستی غەزەلنوسەوہ و دەریارەیی ئەو ئیوارەییە پرسیاری لئکرد، غەزەلنوس ھەموو شتئکی لەبیریوو، بۆنی تیکەلایە عەتری تیرۆز و ھاوایی و فۆن مان شو، بۆنی ئەو گۆلە نایلۆنانەیی لە سوچئکی ژوورەکەدا دانرابوون، ڕەنگی پرتەقالی پەردە تەنکەکان، گۆلی وردورد و زێڕینی سەر ئینجانە شینەکان، تیشکی شیریی ئەو گلۆپە گەورانەیی بە ھەر چوارەوہری سالۆنەکەدا ھەلواسرابوون، مەلمەسی قەیفەیی مۆبیلەکان، بۆی چەرمی دەسکەکانیان، ئەژنۆ سپییەکانی خانمی شەمس لە تەنورە تەسکەکەیدا، قژئ خا و شانەکراوی مەھناز مارۆ کە دەوری ئەمیرەییەکی شەرمی دەبینی. ھیچ شتئک... ھیچ شتئک نەبوو لەو سالۆنەدا بیریان چوو بیتەوہ، ھەتا ھەردووکیان ئەو دوو تابلۆ گەرەبەشیان لە یادمابوو کە یەکیکیان وینەیی کە رویشکئک بوو بەرەو ناو ئاگرئکی داگیرساو پایدەکرد، بەرەو ناو کلپە و نێلەنێلی جەنگەلئکی گرگرتوو، ئەوی دیشیان دیمەنی شەوئکی تاریک و بەلەمئکی فەرامۆشکراو بوو لە پۆخی ئاوئکی ھێمندا.

خانمی شەمس ژئئکی سپیکەلانەیی جوان بوو، سەیفەدین مارۆش سەر پووتاوہییەکی سەرزل، کە دادەنیشت لەشی وەک نایلۆنئکی تەواوہ بەسەر شوینەکەدا دەرژا، چەورییەکی زۆر کە لە ملالوایی پانی و سمتی و کەمەرییەوہ دەھاتنە خوارئ. بەلام مەھناز مارۆ بوونەوہرئکی جوان بوو، لە پانتۆلئکی ڕەش و تی شیرتئکی نیوقۆلی سپیدا دانیشتبوو، قژئکی

خاوي زهردى هه بوو، لئويكى دهنوكيى چكولانه، جووتى چاوى كال و
 كراوه له سهر پوومه تيكي باريك و سپى. جوانى مه هناناز مارو به جورىك
 بوو، نه عتار و نه غه زه لنوس كاتيكي نه وتويان به تهماشاكردنى تريغه
 يابه حرييه وه سهر ف نه كرد، به لام تريغه له و كچانه نه بوو نه و شتانه
 بريندارييكات. له گه ل نه وه شدا ده بيت بليم كه تريغه له شهوى يه كه مه وه
 ههستى به جوړه نزيكايه تيبه كى پوچ و خزمایه تى دل له گه ل غه زه لنوسدا
 كرد، نا غه زه لنوس به و قره لووله يه وه، به و چاويلكه بچوكه يه وه، له و
 كورانه نه بوو له نيگاي يه كه مه وه جهيرانيان بيت، به لام شتيكى تيدا بوو،
 نيگايه كى تايبه تى، سيجريك كه له مروقه ناوازه و تايبه تيبه كاندا هه يه،
 جوړه جه زييكه په يوه ندى به جوانييه وه نيبه به لكو هه نديجار له جوانى
 به هيزتره، شتيكه وهك دره وشانه وهى بپروا وه هايه، وهك نه وهى له ناكاو
 هه سنده كه يت له به ردهم شوشه يه كى سافدايت، له به ردهم يه كيكد ايت پووشن
 ده دره وشيته وه، له به ردهم كه سيكد ايت جگه له پوناكى هيجى ديكت
 بو ناهي نيت. به لام ديمه نى سه يفه دين مارو و شه مسى ژنى تريغه يان
 ترساند، هه ر له يه كه م نيگايه وه بو و يقارى خانمى شه مس و چاوه
 سه يره كانى سه يفه دينى مارو بپرايدا نه گه پيته وه نه و ماله، هه لبت نه و
 كات نه يده زانى قه در به چ پيگايه ك و له چ فه زايه كدا جاريكى تر نه و
 ده هينيته وه ناو نه م ژوورانه. كه گه رايه وه بو كارخانه ي مافووره كه به
 دريژايى شه و ده يو يست غه زه لنوس له خه يالى خو ي دهر يكات، ده يو يست
 بيبرى لئ نه كاته وه به لام نه يتوانى، جوړه ناماده گى و سه يركردن و
 وه ستانيكى هه بوو تريغه يابه حرى بو ي فه راموش نه ده كرا. پوخسار و
 قسه كردن و نيگا كردنى نه و كوپه به جورىك به سه رييدا زال بوو وه خت بوو
 هه مان شه و ته له فون بو عتار بكات و ناو نيشانى ماله كه يان بپرسيت،
 به لام شه رميكي كچانه ي قوول ده ستيگرت و په شيمانى كرده وه. ناگادار بوو
 كه غه زه لنوس به كه ميك ببيايه خى و فه راموش ييه وه سه يرى نه وى كرد،

بەلام گرنگ نەبوو، گرنگ ئەوەیە ئەو لە کەسێک دەچوو لە بێگوناھى
 ھەلکەتشراییت. لە کەسێکی ئاشنا دەچوو، یەکیک بوو تریفە دلتیابوو
 دەیتوانی زوو داگیرییەکان، چەندە دوور بێت دەستی پیاگات... دلتیابوو
 ئەو کورپە پۆلێک لە ژیانیدا دەبینیت... بەلام چ پۆلێک؟ نەیدەزانى.

ئەو پۆژە دەستگیرانە کەى مەھناز مارۆش ئامادە بوو، کورپێکی بالابەرزى
 سمیل پەش، لەو گەنجانە بوو گەر بەیانیان چاکەت و پانتۆل بپۆشن،
 ئیواران دەبیت بیکەن بە جلی کوردی، گەر عەسر شەپوأل و مراخانى
 لەبەریکەن، شەو دەبیت بیکەنەو بە پانتۆل و کراس، لەو کەسانەبوو
 کە گۆرپى خێرا خێرای جل و شێو و پەنگى پۆشاکەکانى جۆرە
 گرتیەکی دەرونى و ھەستییکی قوولسى نادلتیایى ئاشکرادەکرد، شێوھى
 وەستان و سەیرکردنیشى ئەو جۆرە دوودلییەى تىدابوو. ئاشکرا ئیدیعای
 و یقارێکی دەکرد کە تیا نییە، تەزىحیکى درێژى بەدەستەو بوو، بە
 جوتیک چاوى پەش و برۆى ئەستورەو سەیرى ھەموو میوانەکانى
 دەکرد و ھىچى نەدەگوت. عەتار دەیناسى، ناوى نەجۆ ئەشکانى بوو،
 کۆنە پێشمەرگەیک کە لە دواى پاپەپینەو بە پارەیکى بێشومارەو
 ھاتبوو بە بازارەو، لەگەل کۆمەلێک بازرگانى دراو و بەرپرسى بە توانادا
 سەروکارى ھەبوو، لەوانەبوو کە بۆ فرسەتى گەرە دەگەر، گەرچى ئىجگار
 قۆزىبوو، بەلام بە زەحمەت دەچوو دڵەو. لەوانەبوو کە حیکایەتى ئەم
 مامۆستای خەيالە زۆر بىتاقەتى کردبوو، دەیویست لە نزیکترین کاتدا
 مەھناز بگۆزیتەو و بپیتە ژنى، بەلام خواستى ئاسنینى خانمى شەمس
 پریگای لیدەگرت. لەگەل ئەوھى ھەندىجار پۆلى پیاوى خاوەن قسەى
 دەبینى، بەلام لەبەردەم ئەو ئیرادە ئاسنینەى شەمس خاندا کە بەرابەر
 نەجۆ بەجۆرە ناسکییەکی ژنانە دەیسەپاند، ھىچى بۆ نەدەکرا، تەواو
 دەستەپاچە بوو. خانمى شەمس دەیویست ھەرچۆنێک بوو کچەکەى
 زانکۆ تەواویکات، بەو مەرجە دابوو بە شوو. کردنەوھى ئەو زانکۆ

تازه‌یه که برپاریبوو له وه‌رزه‌کانی داهاتوودا بکه‌وئته‌گه‌ر، هه‌موو خیززانه ده‌وله‌م‌ند و خاوه‌ن ناوبانگه‌کانی شاری خستبووه هه‌له‌که‌سه‌ما، ئیستا چۆن ده‌کرا کچه‌که‌ی ئه‌و تاقه‌ مندالکی ئه‌م شاره‌ بی‌ت که نه‌چیت بۆ زانکو، شتی وا چۆن ده‌بی‌ت، خانمی شه‌مس مردنی له‌وه‌ پیداشتر بوو. ده‌بی‌ت بلیم که مه‌هناز هیج جوړه هه‌ستیکی تایبه‌تی بۆئهم کورپه‌ نه‌بوو که ته‌نیا له‌ ناو‌کونه‌ پېشمه‌رگه‌ و پیاوانی بازارپدا ده‌یتوانی قسه‌بکات. دوا‌ی شه‌ش مانگ ده‌ستگیرانی، دانیشتن و چوونه‌ ده‌روه‌کانیان به‌ په‌رده‌یه‌کی بی‌وینه‌ی شه‌رم و پیزی وشک داپۆشرا‌بوو. هه‌رکات به‌جووته بۆ چیشته‌خانه‌یه‌کی تازه‌ ده‌چوونه‌ده‌ری، یاخود ئاهه‌نگیک یان سه‌یرانیکی به‌ کۆمه‌ل کۆیده‌کردنه‌وه، زۆربه‌ی کاته‌کان هه‌ر دوکیان بی‌ده‌نگ بوون، مه‌هناز هه‌ستیده‌کرد له‌گه‌ل ئه‌ودا پتر داده‌خری‌ت و ده‌به‌ستریته‌وه. راسته‌ ئه‌شکانی جوانیه‌کی پیاوانه‌ی هه‌بوو، به‌لام له‌ و کورپه‌ ناسکانه‌ نه‌بوو که خه‌یالی هه‌رزه‌کارانه‌ی مه‌هنازیان تیره‌کرد. نه‌جو‌یه‌که‌مجار له‌ ئاهه‌نگیکی نه‌ورۆزدا مه‌هنازی بینیبوو، یه‌کسه‌ر برپاریدا‌بوو خوازیینی بکات، ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی بۆ ئاسانکرد ئه‌و به‌رپرس و هاو‌پۆی و دۆسته‌ حیزبیانه‌ بوون که سه‌یفه‌دین مارۆیان ده‌ناسی. مه‌هناز که حیکایه‌تی داواکارییه‌که‌ی بیست، هیچی نه‌گوت، هه‌لبه‌ت ده‌یتوانی بلیت نا، نامه‌وئیت شووی پیکه‌م، به‌لام شتی‌ک له‌ شی‌وه‌ی کورپه‌که‌دا بوو په‌تکرده‌وه‌ی ئاسان نه‌بوو. که کچه‌کانی هاو‌پۆی په‌سمه‌که‌یان بینی، گووتیان «مه‌گه‌ر شی‌ت بیت شووی پینه‌که‌یت، چه‌ند کورپی وا له‌م شاره‌دا هه‌یه‌؟». باوکیشی ده‌یگوت پاشه‌په‌رۆژیکی پوناکی له‌ حیزبیدا ده‌بی‌ت، به‌لام خانمی شه‌مس له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نه‌یده‌ویست شوو به‌م کورپه‌ بکات که ده‌یگوت هیشتا بۆنی گه‌ورپی لادیسی لیدی‌ت. راسته‌ کورپه‌که‌ هه‌رکات قات و بۆینباخی ده‌به‌ست هیچی له‌ ئه‌ندازیار و ده‌وله‌م‌نده‌ شارییه‌کان که‌متر نه‌بوو، به‌لام خانمی شه‌مس ده‌یگوت کورپکی بی‌ شه‌هاده‌یه، نه‌خوئنده‌واره،

سه روزمانی مه جلیسی ئه م زه مانه ی نییه ... دوانه وه شار پره له کچی لادیی جوان که لایه قی ئه ون، کچی ئیمه که به ناز گه وره کراوه، بۆ ئه و نابیت.

ده بیئت بلیم که خانمی شه مس له سه ره هق بوو، گه رچی کچه که خوی بیباک و که مته رخه م سهیری مه سه له که ی ده کرد، به لام گه ر گونجان و هه لکردن بخرینه حیسابه وه، ده بایه نه جۆ ئه شکانی خالۆزایه کی خوی بخوازیت که شیتی نه جۆ بوو بوو. به لام نه جۆ بیرى له پاشه پۆژ ده کرده وه، له یه کێک له به رپرسه به رزه کانی حیزب نزیك بوو بووه وه، هیدی هیدی به پاره کانی ئه وه وه و له ماوه یه کی که مدا قاچیکی له بازاردا دا کووتیبوو، گه یشتنی به کچی سه یفه دین مارۆ ده رگایه کی تری لیده کرده وه، ئه مه جگه له وه ی که کچه که نو قول بوو، چیت ره رچییه کی ده کرد ئاره زووی له و کچه لادییانه نه ما بوو که سالانی پیشمه رگایه تی هه ندیکی لیتا قیکرد بوونه وه، سویندی خوارد بوو ده بیئت ژنه که ی له م کاوبۆ له به ره شار یانه بیت، له هه ره جوان و ناسکه کانیشیان.

له و ئیواره یه وه نه جۆ ئه شکانی رقی له غزه لنوس هه لگرت، بیهۆ، بی هیچ به هانه یه کی ئاشکرا. جۆره رقیک هه موو مروفیک جاریک له ژیانیدا تا قیکردۆته وه، رقیکه به هانه یه کی دیاریکراوی نییه، به لام له رقی ئاسایی توندتر و کوشنده تر و ته مه ن درێژتره. ده بیئت بلیم نه جۆ له و جنسه ئاده میرزادانه بوو که رقیان له و که سانه یه که شتیک ده زانن ئه وان نایزانن و تینناگه ن، له و به شه رانه بوو که ته نیا پوو له یه کجۆره کۆر و کۆبوونه وه ده که ن، له گه ل یه کجۆر ئاده میرزادا ده توانن بکرینه وه، دلیان به یه ک شیوه قسه و یاس پۆشنی لیده گه ریت. پۆژیک پیشتر سه یفه دین مارۆی خه زوری به ته له فون باسی ئه و مامۆستای خه یاله ی بۆ کرد، ئه و وه ک ده ستگیرانی کچه ده بایه خه به ری له هه موو شتیک هه بیئت، هه ر مامۆستایه کیان بۆ گرتبوو ئه و له نزیکه وه ئاگاداری هه موویان بوو،

به لام هيچ يهك له مامۆستاكانى تر ترس و ئيره بيبان تيا نه بزواندبوو، خودايه ئاختر ترسى له كئ هه بووايه له سه عيد بايو، له خه سرهوى جهر، له عه له توان دوو، يان له مه جه ئيگسيلا نسى ئينگليزى. نا، هيچيان سه رو پوخسارى نه وه يان نه بوو، نه جو ئه شكاني كورپه قوزه كه ي هه ريمى سه د و سى وسئ، پيشمه رگه پيگپوشه كه ي پوزانى سه ختى شوپش، ئيره بيبان پي به ريت و به شايسته ي به راورديان بزانيت. به لام كه يه كه مجار ئه م غه زه لنوسه ي بينى دلئى راجله كا، هه لبه ت خوئى به قوزتر و له بارتر ده زانى، دلئيا بوو به رابه ر به قامه ت و سميل و چاو و بروئى ئه و غه زه لنوس هيچ نيه، به لام هه ستيكرد شتيكى تيدا يه كه نازانيت چيبه، شتيكه له ده ره وه ي تواناي زمانى ئه وه، جو ره شتيكه له ده سه لاتى فه ره نكي ئه ودا نيهه كو ييكاته وه. كه ته وقه ي له گه لدا كرد فيتكيه ي سهر له ده ست و په نه كاني دا بوو، دلئيا بوو جو ره مه لمه ستيكى وه ها ئافره ت راده چله كينيت، به لام جگه له وه شيوه ي سه ير كردنى و سروشتي هه لكه وتنى ده موچارى و ئه و گونجانه ي له نيوان ده نگ و پوخسايدا هيه، تاي به تمه نديه كيان دا وه تي كه كه س ناتوانيت ئاسان چاوى له سه رلابات. ئاه خواي مه زن ده بيت ناوى راسته قينه ي خوئى چيبيت؟ ده بيت مروفتيك هه بيت ناوى غه زه لنوس بيت؟. نه جو تا ئه و دانيشتنه ته واو بوو، سه يري مه هنازى ده كرد، سه يري ئه وه ي ده كرد چون ته ماشاي غه زه لنوس ده كات، به لام هيچ شتيكى له نيگاي مه هنازدا نه خوينده وه، له پاستيدا كه س نه يده توانى هيچ له نيگاي ئه و كچه دا بخوينتته وه؟ ده موچارى شتيك بوو نه ده خوينا يه وه. هه تا عه تار به هه موو بليمه تي خوئيه وه هيچى تيا نه خوينده وه.

خانمى شه مس ئه و شه وه به رده وام ئه وه ي دووباره ده كرده وه كه ده يه ويئت كچه كه ي بخوينتت، سه يفه دين ماروش بيته وه ي زور گوويداته

هه‌ست و نه‌ستی منداڵه‌که‌ی پیتی له‌سه‌ر ئه‌وه داده‌گرت که کچه‌که
 بيميشکينکی گه‌وره‌یه و هيجی لئ سه‌وز نابیت. ئه‌وه‌ی لای تریفه زۆر سه‌یر
 بوو ئه‌وه‌بوو، گه‌رچی قسه‌کانی باوکی زۆر به ئیش و بریندارکه‌ریوون،
 که‌چی کچه‌که دلته‌نگی و برینداری پتوه دیار نه‌بوو، گه‌رچی ته‌واوی
 دانیشتنه‌که له‌سه‌ر بيميشکی ئه‌و قسه‌ده‌کرا، به‌لام بۆ ساتیکیش چیه
 ده‌موچاوی نه‌گۆرا. تریفه تینه‌ده‌گه‌یشت ناخۆ هۆکاری ئه‌و هیمنییه‌ی
 ده‌گه‌رپته‌وه بۆ که‌مه‌هۆشی یاخود بۆ بپروابه‌خۆبوونیکي گه‌وره. غه‌زه‌لنوس
 له‌و دانیشتنه‌دا گووتی «خه‌یال ماوه‌یه‌کی درێژی ده‌ویت تا پتده‌گریت،
 چونکه یاریکردن به‌خه‌یال هه‌ر وا ئاسان نییه، دوو جۆر له‌خه‌یال
 هه‌یه، یه‌کێکیان کوشنده‌یه، له‌بینینی حه‌قیقه‌ت دوورمان ده‌خاته‌وه،
 جۆریکی دیش مرۆف ده‌گۆرپته‌سه‌ر بوونه‌وه‌ریکی دی، وای لێده‌کات
 له‌یه‌ککاتدا بتوانیت له‌دوو دنیا‌دا بژی، کاریکده‌کات مرۆف زیاتر له
 راستی تیبگات». غه‌زه‌لنوس مه‌به‌ستی نه‌بوو زۆر له‌سه‌ر شته‌کان بپروات،
 دانیشتنه‌که که‌سێکی وه‌های تیدا نه‌بوو له‌شه‌رحیکي قوول بۆ خه‌یال
 تیبگات، به‌لام ئه‌و وشه‌که‌مانه‌ تریفه‌یان هه‌ژاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت
 له‌ویادا هه‌چ بلیت، وه‌ک کۆی شوینه‌که به‌جنگایه‌کی گونجاو بۆ جۆره
 قسه‌وباسیکي وا نه‌زانیت، به‌زه‌رده‌خه‌یه‌ک له‌زه‌رده‌خه‌نه‌گه‌وره‌کانی
 خۆی سه‌یری هه‌مووانی کرد و هيجی نه‌گووت. سه‌یفه‌دین مارۆ به‌گشتی
 کۆی ئیشه‌که‌ی به‌شتیکي بیسوود ده‌زانی که شه‌مسی زنی به‌زۆر
 سازیکرده. به‌لام دایکی ده‌یگوت، کچه‌که پتویستی به‌مامۆستایه‌ک
 نییه‌توتیانه‌بایۆلۆژی و فیزیای بۆ باسبکات، به‌لکو پتویستی به
 یه‌کێکه‌خه‌یالی بکاته‌وه. دواي قسه‌وباسیکي زۆر پتکه‌وتن غه‌زه‌لنوس
 هه‌فته‌ی دووجار وانه‌ی دادات، ئه‌وه دوا هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ک بوو سه‌یفه‌دین
 مارۆ له‌گه‌ل مه‌هناز مارۆدا بیدات که چاره‌نوسی وه‌ک قوتابییه‌ک ته‌واو
 له‌مه‌ترسیدابوو.

ئەو شەوہ عەتار نەبیت ھېچ يەك لە سالتۆن نشینەکانی مالى سەیفەدین مارۆ ئاسوودە سەرى نەخستە سەر سەرىن، ھەموو پىيان وابوو شتىك لە ژياناندا گۆراوہ، بىئەوہى كەسىان بزانن چىيە . دەرکەوتنى غەزەلنوس لەو مالىدا شتەکانى بەجۆرىكى كتوپىر سەرەو ژوور کرد، وەك ئەوہى سىحرىكى نەينىيان لىكرابىت، ھەموويان بە شىوہى جۆراوجۆر بىريان لەو دەکردەوہ . وەك ئەوہى غەزەلنوس ھەوای دونيايەكى تری ھىتابىت، ھەموويان تووشى راچەننىكى ناوہكى بووبوون . سەیفەدین مارۆ كە سالىك زياتر بوو جگە لە چەقەچەقى بەرپرسە حىزىبىەكان و بۆلەبۆلەكانى شەمس ھىچى نەبىستبوو، لە ھەمووان پەرىشانترىبوو، دواجار دەترسا ئەم پىاوہ خەيالپەرەرە شتىك لە مال و مندالەكەيدا بشكىننىت كە بە زەحمەتتىكى ژۆر و بە چەندىن سال پەنج و ماندووتى فىرىكردبوون، ئەو سالىھى سال بوو بە ژن و مندالەكەى دەگووت ژيان كۆمەلىك جەنگ و جەبر و راھاتنە، ئىستا گەر ئەم غەزەلنوسە دەرگای شتىكى دى بخاتە سەر پشت، تەنيا خودا دەزانىت عاقىبەتەكەى چى دەبىت . بەلام خانمى شەمس بە پىچەوانەوہ، ھەستىدەكرد كۆرەكە شتىك لە فىتنكى و كرانەوہى لەگەل خۆيدا ھىتاوہ، كە لە مێژە لە ژيانيدا ونە .

حەزىدەكرد كۆرىكى ناوھا مىردى كچەكەى بايە، حەزىدەكرد خۆشى لە سەرەتاوہ ژيانى پىچكەيەكى وەھای نەگرتبايە و تووشى مىردىكى وەھا نەبايە، بەلام وای لىھاتىبوو نەيدەتوانى بى سەیفەدین مارۆ پىشىبىنى ژيانى خۆى بكات، وەك ئەوہى ھەر لە سەرەتاوہ لەگەل ئەودا لەداىكبووئىت، سەیفەدین چىدى لە مىرد نەدەچوو، بەلكو لە نەخۆشىيەكى كۆنەماك دەچوو كە ھەر لە ئەزەلەوہ تووشىبووئىت . بەلام كەس وەك تريفە يابەحرى لە ناوہوہ نەجولابوو، تريفە دواى چەند سالىكىش لەو پۆژە ھىستا دلى خۆى بە بەردىك دەشوېھاند، كە ئەو شەوہ با لە جىگای

خۆی جولاندویتی، ھەركات ھىكايەتى ئەو سالۆنى دەگىزايەو، باسى
 پەنگى كراسەكەى خانمى شەمسى دەكرد، قسەى لە بۆنى مۆبيلەكان
 دەكرد، لەو ھەستانە دەدوا كە پەنگى تابلۆ و فەرش و ئىنجانەكان لە
 ناويدا دروستيانكردو، دەيگوت «باى ئەو ئىوارەيە دلى جولاندم».
 ھەر ئەو شەو ھەش مەھناز مارۆ جوړە خەونىكى ترى بينى، خەونىك لە
 خەونەكانى جازان نەدەچوو، بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا لە شيرين خەودا
 پاچلەكى و ھەستى بە تىنۆيتىيەكى گەورەكرد، ھەستىكرد پىويستى بە
 ھەوايە، ھەستىكرد دەبىت پەنجەرەكان بكاتەو، بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا
 ھەزىدەكرد ھەواى پاك ھەلمژىت و بگرى، وەك ئەو ھى ھەموو شتىك
 لە دونيادا گۆرابىت، ھەستى بە داماييەكى گەورە كرد. لە ژورەكەى
 چوو دەرى، بە ھەسرەتتىكى بپۆينەو دەمى نا بە ئاوى بەلۆعەكەو،
 كەمىك دەموچاوى خۆى تەركرد و دەرگاي بەلكۆنەكەى كەردەو و خۆى
 دايە بەر ھەواى ساردى شەو، بۆ يەكەمجار ھەستىكرد لە ناخى دلەو
 پقى لە نەجۆ ئەشكانىيە... ژۆر پقى لە ئەشكانىيە... ژۆر ژۆر.

گەرانى بەردەوامى ماجىدى گۆل سۆلاف

بەدواى كاراكتەرى لاشەكەدا

ھاوینی ۲۰۰۴

دەبوایە لە ھىكايەتى ئەو لاشەيە تىبگەين... ئىشى ئىمەبوو لەو
 لاشەيە تىبگەين. گەرچى من ھەقىقەت خەيالەم دەكۆژىت، بەلام وەك
 ئەو ھى لاشەكەتە لىسمى لىكردبم، دەمويست بپسەرەوت دواى چىرۆكەكەى
 بكەوم. لە ژياندا دوو شت ئەفسونى پاستەقینەيان لەسەر من ھەيە،
 دوو شت و ھىچى تر، يەككىيان ئەو شتەيە كە پىيدەلین ھەقىقەت،

ئەوى تىرىشيان ئەو شتەيە كە پېيدەلېن خەيال. مېژوو، سىياسەت، خۆشەويستى، پىق و ھەموو شتەكانى دى ئەم گەردونە ملكەچى ئەو مەملەت گەورەين كە لە نىوان ئەو دووانەدا پۈودەدات. ئەو لە سەرەتاو تا ئەمپۆ تىگەيشتىنى مەن بوو لە زيان. مەخۇلقىكە دەبىت لە ناوہ پاستى ئەو گىژەلووكەيەدا بىزى، دەبىت خەتتىكى گەورە لە نىوان ئەو دوو دونيايەدا بىكىشىت، شارستانىيەت ھىچ نىيە جگە لەو ھىلە ئەستورەي مەروف لە نىوان حەقىقەت و خەيالدا دەبىكىشىت، زانست ھەر ئەو ھىلەيە، ھەتا ھونەرىش زۆرجار تۆخكردنەوہى ئەو ھىلەيە. كەستان باوہ پدەكەن كە مەن ماجىدى گول سۆلاف كە خۆشحالانە نازناوى ماجەلانى خەياليم ھەرگرتووه، پۆزىك كە وتبىتمە سەر كەلگەلەي پىشكەشكردنى كۆرپىك لەسەر سنورەكانى خەيال و حەقىقەت لە ھونەردا، ھا، كەستان باوہ پدەكەن؟ بەلام مەن ھەشت سال لە مەوہەر وىستەم كۆرپىك لەسەر ئەو بابەتە پىشكەشكەم، خۆم بە پارەي خۆم ھۆلنىكم بە كرىگرت، لە ھەموو جىگايەكى شاردا پۆستەر و نوسراوى تايبەتيم بۆ ھەلواسى، بەلام ھەتا يەك مەروفيش نەھات، ھەتا يەك كەسەيش چىيە پووي نەكردە ئەو كۆرە. لەو كاتانەدا تەنيا خەيال مەروف پزگاردەكات، مەن بىئەوہى گويدەمە ھىچ، تەواوي ھۆلەكەم پركرد لە گوئگر، پرمكرد لە كورپ و كچى خەيالى كە بىچرپە گوئيان لە باسەكەي مەن دەگرت لەسەر ھونەر. مەن لەوئىدا گووتەم، ھەتا ھونەرىش كىشانی ھىللىكى ئەستورەبووہ لە نىوان خەيال و حەقىقەتدا. مەن تاكە كەسىك بووم ئەو ھىلە ئەستورەم دەپاراست، ھەر يەك لە تريفە يابەحرى و غەزەلنوس بەردەوام لە خولياي تىكدانى ئەو ھىلەدابوون، مەن بە جۆرپىك لە جۆرەكان گىرم خواردبوو، بەلام خۆشحال و كامەران بووم گەر بتوانم لەگەل گەمەكانى ئەوانىشدا بپۆم. مەن كەسىكم حەزەكەم ھەر دوو كىشورەكە تا دوورترىن قوولايى خويان بدۆزمەوہ، تا ئەو

جیگایه برۆم له بنکدا، له دوا پنتدا که خیال دهگاته دوا سنووری
 خۆی و حەقیقەت دهگاته دوا شیوەی خۆی. هەمووان سەیرکردنی من
 بەسەیرکردنی گەمژەیک تێدەگەن که دەیهوێت سەرسەختی بنوینیت و
 خۆی لەبەرەوی دژدا دروستبکات. چونکە واتێدەگەن خیال نزیکیبۆنەوێه
 له راستی و راستی نزیکیبۆنەوێه له خیال، واتێدەگەن گەر مەرۆف له
 یەککاتدا قاچیکێ له م جیهان و لەوی دیشدا نەبیّت شیت دەبیّت. ئەوان
 وەک من دژایەتی و جیاوازی له نێوان ئەو دوو جەمسەر و دوو پۆله
 دژ و دوژمنەیی بۆندا نابینن، ئەو زۆرجار تووشی شیتی و غەمۆکی
 و تەنهاییم دەکات. من ناتوانم وابم، زۆر هەولمداوه وابم، بەلام ناتوانم.
 کاتیک دەبم بە ماجیدی گۆل سۆلاف چیتەر ماجەلانی خیالی نیم،
 کاتیک دەشبم بە ماجەلانی خیالی و لەسەر ئەو نەخشە خورافییەیی
 خۆم سوار کەشتییەکم دەبم نیتەر ماجیدی گۆل سۆلاف نیم، من
 خەتەکانم پێ گرنگە، گەر مەرۆف ئەو هیله لابریت، شیت دەبیّت، هەموو
 شتە ترسناکەکانی خیال و گەمە کوشندەکانی ناگاییمان دەپڕێتەوێه ناو
 دنیا. کەستان فلیمی «ژۆمانژی» پۆین ویلیامزتان بینیوه، یان فلیمی
 «ساتورا»، گەر ئەو هیله له نێوان راستی و خیالدا نەپاریزین دنیا
 دەکەوێتە نارێکی و شپرزەبیەکی و هەا ترسناکەوێه، وەک لەو دوو فلیمەدا
 دەبینن. بیهێننە پیشچاوی خۆتان گەمەیک هەیه و مەرۆف دەبیّت بە
 راستی بیکات، وەک ئەو شەترەنجە ترسناکەیی هاری پۆتەر له بەشی
 یەکەمی پۆمانەکی جوانا پۆلینگدا دەیکات، کە هەم گەمەیه و هەم
 راست، هەم سیحره و هەم حەقیقەت.

که من بپارمدا له نویسی کتیبی باغە خوینینهکاندا بەشداریم،
 دەزمانی ئەو کتیبە بەرەو ناو جەرگەیی راستیم دەبات. من نادیارترین
 کاراکتەری گروپەکی بووم، ئەوکات غەزەلنوس وەک شاعیرێک ناسراو بوو،

تریفە یابەحرى لە گەڵ گروپەکانى ژاندا پۆلێكى لە دونیادا هەبوو، هەسەن توفان لە هەموو کونج و کە لە بەریكى ولاتدا دەیانناسى، ناویانگى پشت و پەنایەكى گەورەبوو بۆى، بەلام من کەس نەیدەناسیم. گەرچى پۆزانه چەندین سەعات پیا سەم بە شاردا دەکرد، بەلام کەس نەیدەبینیم، بیرم نایەت لە هەموو ژیاندا کەس سەلۆى لیکردبم، تاکە هاوڕێم ئەو مندالە کوێزانه بوون کە ئەوانیش نەیاندا بینییم. ئەو هی بیم بە ئادەمیزادێكى بینراو و کەمێک لە زەتى مەترسى بچێژم شەیدایکردبووم. بیروکەى کتیبى مردن بیروکەى تریفە و غەزەلنوس بوو، ئەو و تریفە پێشتر لە رێگای کۆمەلێک پوداوى ترسناکەوه، ئەزموونى تال و ئازارى بیوینهى کۆمەلێک قوربانیان بینیوو، شتەکانیان بەجۆرێک تال و بەسوێ دەگێرایەوه، من باوەریم نەدەکرد. بە برپاوى من مەرۆف بوونەوه رێكى درۆزنە، چونکە زۆر جار وه سوه سەى تیکە لاوکردنى خەيال و راستى دەکەوێتە سەرى. بەلام تریفە و غەزەلنوس منیان وهک خەتخۆشێكى ببیروا تەماشادەکرد کە تا ئاقارى سووکایەتیکردن بە ئازارى مەرۆف دەپۆم. بیروکەى کتیبەکە شتێكى سادەبوو، دەبایە میژووى مردن لە دواى پاپەرینەوه بنوسینهوه، واتە شتێک بنوسینهوه کە کەس نەیدەوێرا بینوسیتەوه، من کتیبەکەم لای خۆمەوه ناونا بوو «کتیبى هەزار لاشە»، هەلبەت ئەو ناوه شتێكى مەجازى بوو بۆ ئەم شارە و بۆ هەموو شارەکانى تری ئەم هەرێمە، ناویک بوو من بۆ ئەو کتیبەم دانابوو، هەر یەكەمان ناویکمان بۆ ئەو کتیبە هەبوو، غەزەلنوس ناوى نابوو «باغى خوین»، تریفە یابەحرى ناوى نابوو «دەفتەرى دۆزەخ». کتیبەکە لە سێ بەشى سەرەكى دروستبوو، بە ناوى فەسلێ خوین و فەسلێ ئاگر و فەسلێ ئاو. فەسلێ خوین بەشى ئەو مردوانەبوو کە دەکوژرین، فەسلێ ئاگر بەشى ئەو مردوانەبوو کە دەسووتین، فەسلێ ئاو بەشى ئەو مردوانەبوو کە دەخنکین. ئیشى ئێمە ئەوه بوو کۆمەلێک حیکایەت کۆیکەینەوه، بچینه

ناو ھۆی مردنەکانەو، ژيانی کوژراوەکان و خەونەکانیان بنوسینەو. مروف گەر لە شاریکی پەر مردندا بژی، دەبیت لە مردن تیبگات، ناکریت تا ھەتاھەتایە چاوی خۆی بگریت و نەویریت سەیری مردووەکان بکات. بەلام گرنگ ئەوھبوو پاستی خەیالم نەکوژیت و سەر لە سەفەرە سىحراویيەکانی خۆم تیکنەدات. غەزەلنوس دەیگووت «ئەم کتیبە ھیزی ئەوھمان دەدات سەیری مردووەکانی ئەم شارە بکەین، سەیرکردنی مردووەکان سەیرکردنی حەقیقەتە». غەزەلنوس دەیویست گەشتی دووردریژی خۆی بەسەر زەمینى خەيالمدا لە ئامیزی حەقیقەتدا دوايى بیت، بەلام من کەشتیە خەيالییەکەى خۆم بە ئاراستەى سەر زەمینى حەقیقەت نەسەولاند... ئیستاش کە دوورم لەو کەشتیە، ھەست ناکەم ئەو لەو پویارە خەيالی و لەو سەر زەمینە بیکەراندەدا جگە لە خەيالم ئاراستەیکى دى ھەبیت و جگە لە سەرکەوتنى بیوچان بە بواری بەک لە دواى یەکی چەم و جەنگەلدا پینگای تری گرتبیتە بەر.

شەویک کە لاشەکەى مورادمان دۆزییەو دەمى سالى بوو چیرۆکمان کۆدەکردەو، دەفتەردارەکانى ئیمە بە کۆلانەکاندا دەگەرپان و دەچوونە مالى مردووەکان و حیکایەتى کۆچ و مائناوایى ئەوانیان دەھینایەو، بەلام پێشتر ھەرگیز خۆمان پینگامان نەکەوتبوو سەر لاشەیکى غەمگین، لاشەیک بچیتە خەونەکانمانەو و بەردەوام داوامان لیبکات شتیکی بۆبکەین. ئەمرو دەتوانم سویندتان بۆ بخۆم کە ھاملیت درۆی نەکردو و بەراستی تارمایی ئەو مردووی بینیو، چونکە من لەو چەند شەویدا چەندھا جار تارمایی موراد جەمیل بینی، دەمبینى لە ناو ماله کەماندا دەگەریت، دەمبینى لەو بەرى شەقامەکانەو بانگمەدەکات، لە کاتى پیاسەکانمدا ھەندىجار لە تەنیشتمەو دەپوات، ھەندىجار بەرەو روم دیت. سەرەتا وامدەزانى ھەر من وام، ھەر من ئەو تارماییە دەبینم، بەلام دواتر تیکەیشتم غەزەلنوس و حەسەن توفانیش خالى نین لەو

خوليايه ... نه وانيش به رده وام تارمايي نه و كوپه ده بينن. نه و پوژه كه
 حه سەن توفان ويته كاني هيئايه وه، پوژيكي سه يربوو بو من، حه سەن
 ناوي دوو كچي له خاوهن ويته كان هيئا بوو، دوو كچ له وانهي كه ده بابه
 من بياندوژمه وه و به جوژيكي له جوژه كان زانياريان ليده ربهينتم. به وه دا من
 ده مزاني هه نديچار ده رهيناني ناو له لمي بيابان له ده رهيناني زانيارى له
 كچيكي ده رباره ي دلداريه كاني پيشووي خوئي ناسانتره، ويستم خوّم له
 گه مه كه ده ربهينتم و تريفه يابه حري پاسپيژم كه وه ك كيژيكي له بار و دم
 به خنده نه و كارهم بو ته واوبكات، به لام هه ر كاتيكي پيويستم به تريفه
 هه بووايه سه سه ختييه كي مندالانه دايده گرت و نه يده كرد. تريفه پاي و ابو
 له به ره وه ي من بيميشكم و هيچ له ئافره ت نازانم و له خوّه لكيشيكي
 بيمايه زياتر هيچي تر نيم كه به رده وام به جواني خوّم وه ده نازم،
 ئيستاش له و راستيه تينه گه يشتوم كه له م جوژه حيكايه تانه دا ژن
 پتر بپوا به پياو ده كه ن نه وه ك به ژن، دلپان بو كوپيكي جوان
 ده كه نه وه نه وه ك بو كچيكي. من نه گه رچي زوچار به قسه كاني تريفه
 بريندار ده بووم، به لام نه مده گرتنه دل، دلنيابووم تريفه له ناخه وه مني
 وه ك برايەك خو شده ويته، نه و هه نديچار پاگوزه ر پيئيگووتبووم كه دلي
 مني لا مه به سته، به لام زور زوو نه و قسانهي بيرده چوو وه و له يه كه م
 ده رفه تدا پيامدا هه لده شاخا. له راستيدا من پتر له چوار سال بوو له
 تريفه يابه حري زياتر كچيكي ديكه م نه ده ناسي، له پوژيكي وه بپيارمدا بوو
 چيتر دلداري نه كه م و دلي خوّم به عه شقه وه نه يشينتم، كه مته رখে ميه كي
 قوولم به رابه ر ئافره ت تياروستبوو بوو. كه حه سەن توفان ويته ي نه و
 دوو كچي خسته به رده ستم، خوّم وا نيشاندا كه قسه تونده كاني تريفه
 كاري تينه كردوم. گه و ره ترين هيژي من نه وه بوو كه ده متواني هه ست و
 نه ستي خوّم بشارمه وه و يقاري خوّم نه دوپيژنتم. هه نديچار له ناخه وه
 ده گريام، به لام له پوخساردا شتيك پيوه ديارنه بوو، نه مده هيشت نه و

ویقاره جوانم بژاکیت. ئو پوژه که تریفه قسه توندهکانی کرد، من خۆم به وینهکانهوه سهرقالکرد، دوو کچی جوان بوون، یه کینکیان ناوی سهلما نه جیب بوو، ئهوی تریان گولزار خالید، دوو ناوی بیمانا که له ناوی ئه و ژنانه دهچوو که له لای بهقالتیکی دراوسیمان مانگانه بایعیان وهردهگرت. من به هیمنی وینهکانم هه لگرت و گوتم ماوهیه کم بدهنن، تا دهیاندۆزمهوه. وامگووت و به ویقاری خۆمهوه ههستام و دانیشتنه کهم بهجیهیشت. بیئهوهی بهیلم کهس بزانییت من چند بریندارم.

سهلما نه جیب مامۆستای قوتابخانهیهکی ئامادهیی بوو. بیئهوهی شه رمبکه م به جانتا دیبلۆماسییه کهی دهستمهوه، له جله ئوتوکراوه کاندایا له پیشدهم قوتابخانه کهیدا وهستام و چاوه پیمکرد، ته نیا چند دهقیقهیه که بهر له دهست پیکردنی دهوام، به ناز و عیشوهی مامۆستایهکی جوانهوه گهیشته قوتابخانه. من به حورمهتیک زۆروه لیی چومه پیشی و به ئهدهبیک بهرزوه که که مجار ژنان له پیاوانی دهبینن، خۆم پیناساند و گوتم له ریکخراویکه وه هاتووم کاری لیکۆلینهوهیه له چاره نویسی کهسانی بزبوو، پتویستم بهوهیه چند ساتیک له کاتتان بگرم. هیند پر ئهدهب قسه مکرد باوه پری پیکردم و له گه ل خۆیدا بردمی بۆ ژووری مامۆستاگان. دیاره بهشی ئهوه هۆشم هه بوو پتیبلیتم که دهییت قسه کانمان دوو به دووین. به وهدا ئه و سه رهتا هیچی له بابته که نه ده زانی، پتیبوو هاتووم ده ربارهی که سیک له یه کئ له قوتابییه کههکان پرسیاربکه م. که تیگه یشت پرسیارهکان ئاراسته ی ئه و ده کرین، به چه سانیکه وه سه ریکردم و نه یزانی بللیت چی. من نه موست مامۆستاگانی دی هیچ بزائن. بهرله وهی بگهینه بهر ژووری پر ژاوه ژاوی وانه بیژان ده رفه تم وهرگرت و خیرا وینهیهکی موراد جه میلیم نیشاندا و گوتم خانم ده مه ویت ده رباره ی ئه م کوره قسه ت له گه لدا بکه م. که وینه که ی بینی رهنگی سه پی بوو

و به دهنگي غه مگين گووتی «لیره؟ لیره؟ له ئیستا دا؟ نا کریت» .
 دهنگی شتیک له پارانه وهی تیدابوو، له بولبولیک ده چوو قاچی بوویت
 به فاقه یه کی ئاسنه وه . نه وه یه که مجارم بوو ترسی کچیک ببینم له
 حه یای خوئی، پیشتر شه رفی نه و ساته وه ختم پینه برابوو ئافره تیک
 ببینم له ترسی ئاشکرابوونی نه ئییه کی دهستی بله رزیت، ویستم که میک
 له ساری برۆم، به لام نه و به و په نگه بزړکاو و دهنگه له رزۆکه ی خویه وه
 گووتی «تکات لیده که م، من ئیستا ژنی میرددارم، سبه ی ئیواری
 دوا ی دهوام له شوینی وه ستانی پاسه کانی پشت بیمارستانی گه وره
 چاوه پوانمبکه، له وئی که سواربووم و ره ته نیشتمه وه، ژماره ته له فونیکت
 ده ده من ده توانیت به و ژماره یه قسم له گه لدا بکه یت» . من سه رم له وه
 سوپما چۆن به خیراییه کی وا سه یر توانی بیریکاته وه و هه موو شته کان
 به و جوړه جه هه نه مییه پتکبخات، خودایه ئافره ت له و شتانه دا چه نده له
 ئیمه ی پیاو زیره کترن، راستیتان ده ویت ئیمه له و جوړه کارانه دا به راورد
 به خانمان هیچ نین جگه له کوژه لیک ده به نگه گه وره . من که نیازم
 نه بوو شتیک بکه م حه یای نه و ژنه بریندار بییت، به زه رده خه نه یه کی
 چه په له وه دوورکه وتمه وه، به زه رده خه نه ی پیاویکه وه ئامانجیکی پیسی
 پتکابییت . به سه بریکی نۆره وه چاوه پوانی پۆژی داها تووم کرد . بو پۆژی
 دوا یی وشه به وشه زانیاریه کانی نه وم جیبه جیکرد و له پاسیکدا که
 ده چوو بو گه په کیککی دوور له ته نیشتییه وه سواربووم، له پاسه که دا به
 زه رده خه نه یه کی گه وره وه سه یریکردم و پارچه کاغه زکی نایه مستم .
 پیده چوو له زه تیکی نۆر له و کاره ببینیت، وه ک نه وه ی بیزی جاران و ساته
 کوژه کانی دلداری بکاته وه . ده بییت بلیم که نیگای سه لما خالی نه بوو له
 سوژیکی عاشقانه، له خواستی ژتیک بیه ویت سه رله نوئی خوئی فرییداته
 ناو چیرۆکیکی تازه ی نه فینه وه . من له کاتی دابه زیندا وه ک کوپکی
 لیزان به چاو خواحافیزیم لیکرد و به ئاراسته یه کی دیدا گه رامه وه بو

مالئ. پارچه کاغه زه‌که‌ی تهنیا یه‌ک ژماره‌ی ته‌له‌فون و یه‌ک سه‌عاتی دیاریکراوی له‌سه‌ربوو. من له‌و کاته‌دا ته‌له‌فونم بۆ کرد، ژنیکی هاوړیی هه‌لیگرت، له‌چهند ساتیکی کورتدا بۆیان بانگکردم، به‌ر له‌وه‌ی من هیچ بلیم، به‌ده‌نگی پرمه‌کرکه‌هیچی له‌ده‌نگی نه‌و ماموستا ترساوه نه‌ده‌چوو که له‌سالوونی قوتابخانه‌که‌دا منی دواند، گووتی «من ژنم شووم‌کردوه، تاقه‌تی دل‌داری و شتم نه‌ماوه، نازانم بۆ وازم لیناهینیت، بۆ به‌منه‌وه‌گرتووته؟». قسه‌کانی به‌جۆریک بوون وه‌ک بلئ «تینگه‌... گهر توژیک له‌گه‌لمدا خۆت ماندوویکه‌یت، ده‌شیت له‌گه‌لتدا بیمه‌هر به‌زمیکه‌وه که تهنیا خودا و پیغه‌مبه‌ر سه‌ره‌نجامی ده‌زانن». به‌هیمنی تیمگه‌یاند که من جگه‌له‌کوومه‌لیک زانیاری ده‌ریاره‌ی موراد جه‌میل، هیچی دیم له‌و ناویت و جۆره‌مه‌به‌ستیکی دیاریکراویشم نییه. وه‌ک ئه‌وه‌ی ناویم‌دبووینت گووتی «ئاخر ده‌ترسم که باسی موراد جه‌میل بۆ کردی، داوی داوی شتی تریش بکه‌یت».

من دلنیا‌م‌کرده‌وه که هیچ شتیکی ترم ناویت، به‌لام نه‌وه‌ر به‌جۆریک قسه‌یده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی من شتی ترم بویت.

قسه‌کانی سه‌لما نه‌جیب زۆریان چوونه ناو کتیبی گه‌وره‌ی مردنه‌وه، نه‌و به‌ده‌نگی ژنیک گه‌لیک ساتی شاعیری و جوان له‌گه‌ل مورادا ژیا‌بیت قسه‌یکرد، ده‌نگی پرپوو له‌ته‌زویی یادگاری سیحراوی، هیچی ده‌ریاره‌ی مردنی موراد نه‌ببستبوو، منیش نه‌مویست غمی بده‌می و گووتم، کوپه‌به‌سته‌زمانه‌که‌دیار نییه و ئیمه‌بۆی ده‌گه‌رپین. نه‌و یه‌که‌م که‌س بوو به‌دریژی باسی نه‌و نه‌ستیرانه‌ی بۆکردم که موراد به‌جییده‌هیشت، به‌که‌میک بی‌شه‌رمییه‌وه که پیشتر له‌ده‌می کچان نه‌مببستبوو گووتی «که یه‌که‌مجار له‌گه‌ل موراددا خه‌وتم، وامده‌زانی ناساییه، به‌لام دواتر کوومه‌لیک ورده‌ئه‌ستیره‌له‌سه‌ر له‌شم ده‌رکه‌وت، کوومه‌لیک نه‌ستیره‌ی

پاسته قینه و دره وشاوه، له زۆر شوینی له شمدا، موراد له هر جیگایه ک، له گه ل هر کچیک یان ژنیکدا بخه وتایه کۆمه لیک ئه ستیره ی له دواى خۆی به جیده هیشت. له نیوان مه مکیدا، له سه ر شانی، له هر جیگایه کی تردا که تو خه یالت بۆی بچیت، هه ندیجار ئه ستیره ی له سه ر دیواره کانیش به جیده هیشت، ئه ستیره ی گه وره گه وره که تاماوه یه ک له هه وای ماله که دا ده مانه وه . من ئه ستیره کان وه پزیان نه ده کردم، دواى گه پانه وه م بۆ ماله وه ده رگای ژووره که م داده خست و خۆم پووتده کرده وه و سه یری ئه ستیره کانم ده کرد. هه ندیجار که زۆر مه ست و چه یران بوومایه ئه وه ئه ستیرانه چه ند پۆژیک له سه ر له شم ده مانه وه» .

سه لام وه ک کچیکی پاستگۆ هاته به رچاو که نه گه ر ژیان ناچارى نه کردبايه له وانیه وه ک ئافره تیکى ئازاد له ده ره وه ی په یوه ندى ژن و مێردایه تی بژابایه . سه لما ئه وه پاستیه ی پیگوتم که موراد هه میشه له مه ترسیدا بووه، به لام خۆی کورپکی بیباک بووه، هه رگیز خه یالی لای مردن نه بووه، کورپک بووه خودا بۆ ئه وه دروستیکردوه به جوانی خۆی شیرینترین یادگار له دلای ده یان کچدا به جیبه یالت. به لام سه لما نه یه زانی دواى شووکردنی ئه وه موراد چی لیها توه . که ئه وه زانیاریانه م بۆ چه سه ن تۆفان برده وه زۆر گرنگ ته ماشای نه کرد، ئه وه ی به لاره گرنگ بوو بزانیته موراد له وه چه ند مانگه ی دوایدا په یوه ندى له گه ل کیدا هه بووه، به سه رسه ختییه کی بیماناوه گووتی چیرۆکه کۆنه کانی موراد نرخیکی گه وره یان نییه، ئه وه ی مورادی کوشتوه په یوه ندیه کی ترسناک بووه که له دواهه مین پۆزانی ژیانیدا تیا ژیاوه . ئه وه ی ده رگای نه یینییه کانی نیشاندام گوئزار خالید بوو، ئه وه ژنه ی بۆ نه شته رگه ربیه کی کتوپری زراو له خه سه تخانه که وتبوو. من نه خۆشیه که یم به هه ل زانی و فرسه تم لیه یتا و له سه ر پیخه فی بیماری قسه م له گه لدا کرد، هیشتا

سۆندەكە لە لووتیدا بوو، بەلام بە غەمی یەكێكەوہ بۆ ساتێكیش موراى لە یادنەكردبیت بە دەنگێكى نەخۆش چپاندی بە گویمدا و گووتى «من هیچ نازانم، هیچ، یەخەى من بەردە. ژنەكەى بارۆنى مریشك بدۆزەرەوہ، ژنەكەى ئەو ھەموو شتێك دەزانیت».

بەو جۆرە من یەكەم كەسبووم دونیای بارۆنەكانم دۆزییەوہ، ئەو دونیایەى چیرۆكى خەيالێ ئیمە، دەستكردى راستەقینەى ئەوانە.

یانەى پیاوكوژە بیئیشەكان

ھاتنەدەرەوہى ھەسەن تۆفان لە خەلۆت لە سالى ۱۵۱۹۹۸

دواى زیاد لە شەش سال گۆشەگیرى، شەویکیان داىكم كۆچى دواى كرد و لەگەڵ دوو سێ پیاوى دراوسێ و ژمارەيەكى بیئیشومار پیرۆژندا بردمان بۆ گۆرستان، ئەوہ یەكەمجار بوو مردوویەك بمریت و لە برى پیاوان تەنیا ژنان بیبەن بۆ گۆرستان. پیرۆ دواى مردنى جگە لە كەرەستەى گولۆ دروستكردنەكە و دەستەيەك كلیلى گەرە، هیچى دیکەى دواى خۆى جێنەھێشت، من سەرھتا نەمدەزانى ئەو كلیلانە چين. كە پیرۆ مرد، من بە چاوى پەر فرمیسكەوہ دەستمكرد بە گیرفانیدا، ھەستم بە شتێكى سەیركرد، تادەستم بە گیرفانى پیرۆدا دەبرد قوولتەر و قوولتەر دەبووہوہ، ھەرچارە و چەند كلیلیك دەھات بە دەستمەوہ، گیرفانى پیرۆ لە كلیل زیاتر هیچى دیکەى تیدا نەبوو، من لە ژيانمدا ئەو كلیلانەم بە پیرۆى نەبینیبوو، نەمدەزانى كلیلى چیین و دەبیت چ دەرگایەك بکەنەوہ. دواچار ھەموو كلیلەكانم كرد بە ئەلقەيەكى ئاسنینی گەرەوہ و بیئەوہى بزاتم سوودیان چیبە، وەك دواھەمین یادگار و

پاشماوه‌ی پر نه‌ینی نه‌و ژنه پو‌حسووک و پر خه‌یاله له شو‌ینتیکی گونجاودا هه‌لمگرت. ئیستا دوا‌ی نه‌و هه‌موو ساله ده‌لیم گیرفانی هه‌موو مردوو‌یه‌ک کۆمه‌لیک کلیلی وه‌های تیدا‌یه، گهر مرۆف به‌ لیژانی ده‌ستبه‌ریت و به‌سه‌لیقه‌وه په‌نجه‌بجولینیتته‌وه، ده‌توانیت ده‌ریانبه‌ینیت. مردنی «پیزۆی گولّو» که‌ هاو‌پتی گه‌وره‌ی پیریژنه‌کانی نه‌م ولاته بوو، بو‌شاییه‌کی گه‌وره‌ی له ژیانی مندا به‌جیه‌یشت. دایکم ناوی پیزۆ بوو، به‌لام من له مندا‌یدا به‌ هۆی نه‌فامی و ناکاملی زمانه‌وه هه‌ر به‌ پیزۆ بانگم‌کردبوو، ئیدی له ناو خزم و ناسیاودا به‌ پیزۆی گولّو ناوی پو‌یشت. له پو‌ژی ناشتنه‌که‌دا سه‌راپای گو‌رستانه‌که‌ په‌ش ده‌چوو‌ه‌وه، سه‌دان پیریژن که‌ هه‌موویان بو‌نی گولّوی دایکمیان لیده‌هات، ته‌واوی گرده‌کان و شو‌ینه نزیکه‌کانیان پر‌کردبوو. دوا‌ی پرسه‌ی پیاوان، چواره‌ پو‌ژی پیک من پیشوازی نه‌و پیریژنانه‌م کرد که‌ له شو‌ینی جیاوازی دوناوه بو‌ سه‌ره‌خۆشی ده‌هاتن بو‌ لام، هه‌ندیکیان بو‌نی ده‌ور و زه‌مانی تریان لیده‌هات و پو‌چی ئاواره‌ی پو‌ژگاری تریان له‌گه‌ل خۆیاندا ده‌گی‌را. که‌سیان منیان به‌ ناوی چه‌سه‌ن تو‌فان نه‌ده‌ناسی، نه‌وان پیا‌نده‌گروتم «چه‌سه‌نی پیزۆی گولّو». هه‌موو پیکرا نه‌وه‌یان دووباره‌ده‌کرده‌وه که‌ من کو‌پی نه‌وانم و ئیدی نه‌وان دایکی منن، له پریکدا بی‌شومار دایکم بو‌ دروستبو‌بوو که‌ دلسۆزانه ده‌یانلواندم. دوا‌ی ته‌واوبو‌نی پرسه‌که‌، ئیدی من جگه‌ له‌وه‌ی له مال ده‌رچم و بگه‌ پیمه‌وه بو‌ ژیان کاری ترم نه‌بوو. دوا‌ی زیاد له شه‌ش سال، له پاییزی سالی ۱۹۹۸ دا بوومه‌وه به‌ مرۆفیک‌کی ئاسایی و تیکه‌لّوی دویا بوومه‌وه. سه‌ره‌تا به‌ کۆمه‌کی دو‌ستی‌کم وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی خانه‌نشین ناو‌نوسیا‌نکردم و موچه‌یه‌کی که‌مم ده‌ستکه‌وت، چونکه‌ دوا‌ی مردنی دایکم ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو دریزه به‌ گولّو دروستکردن بده‌م، هه‌ستمده‌کرد نه‌و چه‌وت سالی له گولّو دروستکردندا برده‌سه‌ر ئی‌شی خۆیان کردو منیان له ریشه‌وه گو‌پی و

کردیانم به مرفوئیکی تر. بۆ هەر کوئیەک بچومایه نه و بۆن گولاهه به جوریک له خه یالدا چه سپیبوو، ده یگتیرامه وه بۆ نه و سه رده م و پوژگارهی بریاری پاکبوونه وم تیدا دابوو. ئیدی ئاسایی بوو بگه پتیمه وه بۆ ناو خه لک و دریزه به زینانی ئاسایی خۆم بده م... وه ک یه کیک پابوردوی خۆی بنیژیت، ده مانچه و نه سبابی گولاهه دروستکردنه که م خسته ژیر زه مینی ماله وه و به قفلئیکی نه ستور قفلدا و خۆم بۆ زینانکی تازه ته یار و پرتومید کرد.

سه ره تای گه پانه وه م وه ک قه له نده ریکی گیز به رده وام به شاردا ده سورامه وه، نه و هه وت سه له زۆر شوینی بیردبوومه وه و زۆر شت له پیشچاوم گوژدرا بوو. له ماوه ی یه که مدا هیچم نه کرد جگه له وه ی به بازاردا بسورپتیمه وه و سه وای شت بکه م. هه ندیجار ده چومه دوکانیکه وه و سه وای هه موو شته کانم ده کرد، له نرخ ی هه موو شتیکم ده پرس ی. پوژئیکان لای دارووفرۆشیک سه رقائی هه لسه نگاندنی جوژه کان و شیوه کانی گولاهه بووم که له پشته وه یه کیک ده ستیکرده ملم و گووتی «برای غه ربیم تۆ له کوئی؟». یه کسه ر ده نگیم ناسیبه وه، فه ره ی تونجی بوو، که پازده سه ل له وه وه یه ر له به رده م ماسیفرۆشه کاندا ته قه مان له نه فسه ریکی ئاسایشکرد و فه ره چوه سه ر سه ری و هاواریکرد «نه و کوپی قه حبه یه م کوشت... نه و خوشک حیزه م کوشت». هاواریک بوو زۆرجار ده هاته وه گویم، له زۆر خه ودا ده مبینیه وه، له زۆر ساتی وریایدا بیهۆ ده هاته وه بیرم. فه ره پیاویکی بیړه حم بوو، هه رکات بیرم له دلپه قی و بیړه حمی نه و ده ورزه مانه بکرده یه ته وه، ده موچاری نه وم ده هاته وه یاد، له پوژانی شوپشدا زۆر ئیشی خراپی کردبوو، یه کیک بوو له وانیه ی زۆر سه لم لیده کرده وه. نه و ناو نیشانی شویننکی دامی و گووتی شه وان براده ره کونه کان هه موو له وئ کۆده بینه وه، تۆش وه ره بۆ نه وئ.

شوینه که یانه یه کی گه وه ره ی خواردنه وه بوو، سه ر به ئوتیلئیکی گه وه ره

له قه راغ شار، شوؤفیرئیکی پیر له تاکسییه کی کۆندا منی گه یانده نهوئ. له سالۆنی ئوتیله که دا گارسوئئیکی نه سمه ری بچکۆلانه، که خالیکی زۆر گه وره له سه ر لووتی بوو، پێشمکه وت و بردمی بۆ ژووئیکی دی که ده که وته ده سه ته چه پی سالۆئئیکی خواردنه وه وه. یه که مین که س له وئ بینیم فازیل قه ندیل بوو، که به خۆی و په رداخیکی پر بیره وه پێشوازی لیکردم. پێشتر شوئینی وه ها سه یرم له ژیانمدا نه بینیبوو، هۆلئیکی گه وره بوو، پرپوو له و که سانه ی له ئیفتیالاتدا چالاکبوون، له هه فتا و هه شتاکاندا هه موویانم له بۆنه ی جیاواز و پێگای جیاوازه وه ناسیبوو، ته نیا نه وانه نا که له حیزبی ئیمه دا کاریانده کرد، به لکو نه وانه ش که دوژمنی ئیمه بوون، ته قه یان لیکردبووین، بۆ حیسابی حیزبی تر و گروهی سیاسی تر چالاکبوون. تونچی له گه ل کورپئیکی قه له وی سمیل په شدا قسه یده کرد، که منی بینی هه ردوو ده ستی بۆ کردمه وه و به ده نگئیکی به رز هه مووانی بیده نگکرد و گووتی «کورپینه سه یرکه ن کئ لێره یه، سه یرکه ن، شیخی گه وره مان، مامۆستا و هه کیمی هه موومان، هه سه ن تۆفان». هه موویان منیان ده ناسی، که س نه بوو پۆژئیک له ئیفتیالاتدا ئیشیکردبیت هه سه ن تۆفان نه ناسیت. به لām من هه وت سال بوو که سیانم نه بینیبوو، سه یرم لیده هات دوا ی نه وه موو ساله له شوئینئیکی وادا بیانبینمه وه. هه مووان پێشوازییه کی گه رمیان لیکردم، من وامده زانی له خه ودام، ته نیا خه و ده یتوانی نه وه موو پوخساره کۆن و نه وه موو پیاوه نه یاره له یه ک ژووردا کۆبکاته وه. هه موو پیکرا هه ستیانکرد که من که مێک گێژ و سه راسیمه م، وه خته هه ناسه م تونده بیت. بۆ نه وه ی پێگای هه ناسه دانم بۆ بکه نه وه کورسییه کی تایبه تیان نیشاندام و به عاده تی دانیشتن له سه ر نه و میزانه تونچی و فازیل قه ندیل هاتنه ته نیستمه وه. من پوخساری هه ردووکیانم وه ک دوو پوخساری ناو خه و بینی، دوو ده موچاوی درژیزان هه بوو، دوو ده نگی گر

و به ته زوی شه‌راب ته‌ر. تونچی گووتی «حه‌س‌نی برام، نازانیت چه‌ند خو‌ش‌حالم که لی‌ره ده‌تبینمه‌وه، ئی‌مه دوا‌ی تو پوژئی ناخوش‌مان زور بین‌ی، تا سه‌ره‌تای شه‌ری ناوخوش، قه‌در و حورمه‌تی‌کمان هه‌بوو، ئی‌ش‌مان هه‌بوو، به‌لام ئی‌ستا ئی‌واران لی‌ره کو‌ده‌بینمه‌وه، ئی‌ستا تا‌که خو‌ش‌یمان ئه‌م زور و سالو‌نه‌یه که تیا ده‌خو‌ینه‌وه و چاو‌ه‌پیده‌که‌ین».

فازیل قه‌ندیل که‌میک مه‌ست بوو، که فه‌ری تونچی به‌ ده‌مو‌چاو‌ه دا‌که‌وتوو و سمیله‌ بو‌ر و لو‌وته کونجه‌که‌یه‌وه قسه‌یده‌کرد، ئه‌و وه‌ک خه‌و بینیت به‌ ده‌مو‌چاو‌یکی هی‌من و پومانسییه‌وه، به‌ دوو چاوی پر خه‌یال‌وه سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد. دوا‌جار وه‌ک تو‌ره‌یه‌کی زور له‌ خو‌یدا بخواته‌وه، وه‌ک ئی‌شتیکی دو‌رودریژ بخاته‌وه ناو دلی‌ خو‌ی، به‌ لووت هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمزی و بیره‌که‌ی له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ دانا و گووتی «تونچی، هه‌موو شتیکی پیل‌ی، هه‌موو شتیکی، حه‌سه‌ن تو‌فان که‌سیک نییه‌ من و تو‌ شتی لی‌بشارینه‌وه، تو‌فان ها‌ورپی ئی‌مه بو‌وه، دلی‌ ئی‌مه‌یه، نوری چاوی منه‌ . پی‌بیل‌ی کی‌یان هی‌ناوه بو‌ حیزب، چ حیز و لوسکه‌یه‌کیان کردوه به‌ پیاو».

تونچی وه‌ک یه‌کی‌ک بیه‌وی‌ت هه‌والی وه‌فاتی نازیزن‌کم پیل‌یت، که‌میک چوو‌ه دوا‌وه و ئی‌ستیکی کرد و ده‌ستی‌گرتم و گووتی «ئی‌مه لی‌ره یانه‌یه‌کمان دروست‌کردوه، ناوی «یانه‌ی قاره‌مانه‌ بی‌ئیشه‌کانه»، هه‌ندی‌کمان بو‌ گال‌ته و لا‌قرتی پی‌یده‌لین «یانه‌ی پیاو‌کو‌ژه بی‌ئیشه‌کان». هه‌لبه‌ت هه‌ندی‌کمان چوو‌ینه‌ته سه‌ر ئی‌شی تر، به‌لام هه‌ندی‌کی ترمان به‌ پوژ تا ئی‌وارئی ده‌خه‌وین و ئی‌واران دین بو‌ ئی‌ره و ده‌خو‌ینه‌وه، پیده‌که‌نین و گورانی ده‌لین و مه‌سته‌دین. تو‌فانی برام ئی‌مه هه‌موومان لی‌ره‌ین، ئی‌ره وه‌ک مالی‌ خو‌ت و ئی‌مه وه‌ک برای خو‌ت ته‌ماشابه‌ک. شو‌ینه‌که‌مان ما‌وه‌یه‌که‌ ناسرا‌وه، که‌سیک ئی‌شی هه‌بی‌ت دیت بو‌ ئی‌ره بو‌لامان، تیده‌گه‌یت، گه‌ر شتی‌کیان هه‌بی‌ت دین بو‌ لای ئی‌مه، من و فازیلی قه‌ندیل. من

و ئه و هه موو شته کان دیاریده کهین، ئیشه کان دابه شده کهین، پاره کان دیاریده کهین، واده کهین کهس بیبهش نه بیئت.»

به ترسیکه وه پرسیم «یه عنی تا ئیستا خه لک ده کوژن، وانیه تا ئیستا خه لک ده کوژن؟».

فازیل قه ندیل دهستی برده وه بو په رداخه کهی و گووتی «مه رج نییه، ئیستا وهک جاران نییه. کوشتن گه ر به فه رمانی زۆر تایبه تی نه بیئت، ناکریت. نا به پراستیمه ئیستا وهک جاران نه ماوه، ده بیئت یه کیکت له پشت بیئت، یه کیکت له سه رزله کان، له هه ره هه ره زله کان، گه ر وانه بیئت ئاسان نییه. ماوه یه که قانونی یارییه که گوپراوه. ئیش هه یه به لام زۆر نییه، به ترس و له زێکی زۆره وه ده کریت، بو شتیکی پئیوست نه بیئت حیزب ده ست بو چهک نابات، به پراستیمه، شته کان گوپاون... زۆر گوپاون... که سمان چاوه پانمان نه ده کرد وای لئی بیئت.»

من به فزولێکی زۆره وه پرسیم «ئه ی ئیوه چی ده کهن؟».

تونچی لووته کونجه کهی خوراند و گووتی «هه ندیکمان له ته شکیلاته کانی تردا جیمان بوته وه، هه ندیکی دیشمان چووینه ته ناو سوپا، به لام ئیره شوینی سه ره کی ئیمه یه، ئیستا کهس ناتوانیت بو حیزب ئیشبکات، ده بیئت بو خه لکی تر ئیشبکهیت، ده بیئت لیتره دانیشیت و بخوێته وه و گورانی بلئییت تا دین، تا ئیشیکت پێده سه پین. حیزب ئیشی زۆر نه ماوه، به لام براده ره حیزبیه کانمان ئیشیان پیمان ده بیئت.»

فازیل ده ستیکرده ملم و به دهنگی یه کیکت هیدی هیدی مهستی زه هه ری پئیبات گووتی «حه سه ن تو نوری چاوی منیت، تیده گهیت، له عه زیزه کانیت، له هه ره عه زیزه کان. ئه وه ی کاری پیمان بیئت دیت بو لامان، تیده گهیت، خووی دیت بۆ لامان، به لام کوشتن هاتۆته کزی. من ده زانم حیکایه ته کهی تو ده زانم، ده زانم تو ناته ویت جارێکی تر کهس بکوژیت، مه لئ چۆن... به لام بیستومه، هه موو شتیکی ده زانم.

ئىستا شتەكان ئاسانتەرن، كوشتنى تيا نىيە، ھەندىجار ھەرەشەيە،
 لىدانە، دەريە پاندنە، تەقە بەسەردا كردنە . سەگبابتىك پارچەيەك زەوى
 ھەيە لىي دەستىنيت، يەككى تر دوكانىك چۆل ناكات، تۆ بە شەق
 پىي چۆلدەكەيت . يان ئىشىكى ترە كە مەسئولىك پىت دەسپىرئىت،
 گواستەنەوى پارەيەكى زۆرە، دەركردنى عەرەبىكە بۆ ئەو دىو سنوور،
 دەركردنى كرچىيەكە . ھەر پزىكى ترە كە خوا لە لاوہ بينىرئىت .
 پارەشى تىدايە، خەرىكە وردە وردە دەجولئىت، شەش مانگ لەمەوپىش
 گىرقانمان قالونچە تىدبابوو، ئىستا باشترە، پۆژ بە پۆژ باشتر دەبىت،
 ئىشەكە جولاًوہ، لە جارانىش پاكترە، زۆر لە جارار پاكترە . ھەسەن
 باپىت بلئىم، بەچاوى عەزىزم، بە گۆرپى مردوم، ھىچ مەبەستم نىيە،
 ئىشىشم پىت نىيە . ھەر ئەوھە تۆ لەگەلماندا بيت بۆ ئىمە خۆشترە» .

نەمزانى چى وەلامى قەندىل بدەمەوہ، وەستام و سەيرىكى دەوربەرى
 خۆم كرد، ھەواى سالۆنەكە وەھا پىر دوكل و بۆنى بىرە بوو، خەرىكبوو
 دەخنكام . دەمووچاوەكان ھەموويان درىزتر و سەيرتر، دەنگەكان دوورتر و
 بەسەداتر دەھاتنە گويم . بەشى ھەرە زۆرى ئەوانەم دەناسى كە دەمىنن،
 بەلام لە دلئىشەوہ ھەستمدەكرد كەسيان ناناسم و بايەكى غەرىب منى
 ھىناوہ بۆ ئىرە . واژەواژىكى گەرە لە دەورى سەرم سەمايدەكرد، دەيەھا
 پىاوبوون پىرئىتى و سەرسپىتى دەستى لىوہشاندىبوون، گەنجىتئىيەكى
 پوچيان بەجىيەشتبوو و بەرەو شوئىنئىكى نەزانراو دەچوون، ھەندىكيان
 فىرپوويوون قات لەبەرىكەن، بەلام قاتەكانيان جۆرىكى تر لە بەرياندا
 وەستابوو، لەو قاتانە نەدەچوو كە پىشتر من بينىبووم، زۆرىيان ھىدى
 ھىدى مەست دەبوون، جگەرە لەسەر جگەرە دەيانكىشا . دەنگەكان بە
 جۆرىك لەسەرى مندا تىكەل دەبوون، وەك دەنگى دەھۆلئىكى رەق و
 گەرەيان لىدەھات كە بەبى ئاواز گرمەى دىت . بىئەوہى ھىچ بلئىم،

بێتەوهی بتوانم وه لآمی فازیل قەندیل بدەمه وه سه یڕێکی درێژی هەردووکیانم دەکرد. ژاوه ژاویک دەچوو سه رمه وه به سه ره موو شتیکیدا زآلده بوو، ئیتر هیچ نه ده بیست، سه رم پرده بوو له دهنگی ته قەی کۆن، له یادگاری ئەو نالە و شریخانەى حەوت ساڵ له یاده وه ریمدا کیمکردبوون، هەناسەم پرده بوو له بۆنى باروت، باروتى ئەو فیشەکانەى ئیمە ته قانده بوومان، سه یڕی دەستی خۆم دەکرد و یه که یه که سه یڕی دەستی ئەوانى دیشم دەکرد، هەلمی زەمانیکی مردوو و هالآوی قەرنیکی خویناویم له نێوان په نجه کانیاندا ده بینى، ده ستمده گرت به لیواری میزه که وه و هه لده ستام، ئاگام له تونچى و قەندیل نه ده ما... له ناکاو ئەو بۆن گولآوه ده هات به سه رمدا... ئەو بۆن گولآوه ی پیزۆ له دووره وه بانگیده کردم و ده ییردم، بۆنیک بوو منى راده کیشا... وهک دواى ئەفسونیک که وتبم چاوم لیکنه نا و ده رپۆیشتم. هه ستمده کرد ده نگه کان دوامده که ون، وهک به زمانیکی تر قسه بکه ن هیچ نینه ده گیشتم، کورپیکی که نجم له به رده رگا که ده بینى، ئەو گارسۆنەم ده بینى وه که خالکی گه وره به لووتیه وه بوو، وهک بپاریمه وه ده مگوت بمبه ره وه بۆ مآلن. له تریکم ده دا و یه کیک ده یگرتم. ده مزانى خه ریکه ده که وم، ده که وتم و ئیدی هیچ له بیر نه ده ما... هیچ شتیکی.

که چاوم کرده وه له مآلى شبر مسته فا بووم. که له هۆش خۆم چوو یووم، که س مآلى منى نه زانیبوو، یه کیک ته له فونى بۆ شبر کردبوو، ئەویش راپسپاردبوو بمبه نه ئەوئى. تا ئەوکات نه مده زانى شبر له سه ره کورسییه کی که مئه ندامه کان ده جو لیته وه، ئەویش هیچ هه والکی منى لانه بوو، که هۆشم هاته وه و شبرم به و جوړه بینى، ده ستم کرده ملی و تیر بۆی گریام، ئەویش زۆر له گه لمدا گریا و گووتى «حه سه ن ژيانى من هه ر ده بایه وا دواىی بێت». که شبرم به و جوړه بینى، له غه مدا

چیرۆکی بورانه‌وه‌که‌ی خۆم له یادکرد. شبر ئه‌و شه‌وه زۆر شتی له‌سه‌ر یانه‌ی پیاو‌کوژه بئێش‌ه‌کان پێگوت‌م. له‌ دوا‌ی راپه‌رینه‌وه هه‌یدی هه‌یدی ئیشی ئه‌وان هات‌بووه‌ کزی، یانه‌ی پیاو‌کوژه بئێش‌ه‌کان ناوێکی گالته‌کار و بیری‌که‌یه‌کی سه‌یری شبر خۆی بوو، تا هه‌موو هاو‌پێکان کۆبکاته‌وه و له‌وێ بێر له‌ پاشه‌پۆژی خۆیان بکه‌نه‌وه. ئه‌و به‌چاوی پڕئه‌شکه‌وه، ده‌ستی به‌ قژه درێژه زه‌رده‌که‌یدا ده‌هێنا و ده‌یگوت «من بێرم له‌وه ده‌کرده‌وه له‌و یانه‌یه‌دا دووباره‌ بێر له‌ ژیا‌نی خۆمان بکه‌ینه‌وه، هه‌یکایه‌تی خۆمان بنوسینه‌وه، ئیش بدۆزینه‌وه، کۆمه‌کی یه‌ک بکه‌ین، له‌ مه‌سه‌له‌ سیاسیه‌کاندا ده‌نگمان هه‌بێت، شاعیره‌کان بانگ‌به‌کین شیعرمان بۆ بخوێنه‌وه، مۆسیقاره‌ باشه‌کان به‌یئین و مۆسیقامان بۆ لێبده‌ن، له‌ پێک‌خراوه‌کانی تردا چالاکه‌بین و کۆمه‌ک به‌ ئیشی باش بکه‌ین. ده‌مویست نیاگاریشه‌کان به‌یئیم و فی‌ری په‌سمان بکه‌ن، ماوه‌ماوه‌ بچینه‌ باغه‌کانی ساوایان و له‌ مندا‌لانه‌وه شت فی‌رهبین، گه‌ر کرا کۆمه‌ک کۆبکه‌ینه‌وه بۆ ژنه‌ی‌نان و ما‌ل دروست‌کردنی یه‌کتی، ئه‌وه‌ خه‌ونی من بوو... به‌لام هه‌چ شتێک سه‌ری نه‌گرت، چونکه‌ ئه‌وانه‌ لووت له‌ هه‌موو شتێک ده‌ژهن، له‌ هه‌موو شتێک».

شبر چیدی ئه‌و کورپه‌ نه‌بوو که‌ جاران ده‌مناسی، هه‌ستیده‌کرد به‌ خۆرا ژیا‌نی خۆی و گه‌نجی خۆی دۆراندوه، نا‌ئومێدیه‌ک و تو‌رپه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ده‌نگیدا بوو، هه‌موو ئه‌و پودا‌وانه‌ی به‌سه‌ریدا تێپه‌رپی‌وون له‌ پیشه‌وه هه‌ل‌یا‌نته‌کاند‌بوو، چیت‌ر با‌وه‌پێ به‌ هاو‌پێ کۆنه‌کانی خۆی له‌ حه‌زیدا نه‌ما‌بوو. دوا‌ی بریندار‌بوونی چه‌ند جارێک له‌ زه‌رفی سه‌پیدا پاره‌یان بۆ نار‌د‌بوو، ئه‌و هه‌موو جارێک پاره‌کانی دا‌بووه‌وه به‌ ده‌مو‌چاویاندا و دا‌وا‌یکرد‌بوو لێی‌گه‌رێن، ئیستا مو‌چه‌یه‌کی بچو‌کی که‌مه‌ندامی هه‌بوو به‌وه ده‌ژیا. سه‌رده‌مێک خولیا‌ی ئه‌وه‌بوو پێک‌خراوێک بۆ هاو‌پێ کۆنه‌کانی دروست‌بکات، که‌ زۆربه‌یان بئێش‌ه‌بوون، به‌لام که‌

ئەو یانە یەئەزەقە دەستێکە، زوو لە چنگیان دەرهێنابوو. ئەو شەو
 دەخواراوە و بێتارام لە سەر کورسییەکەی دەجوڵا و قسەیە کرد، چاوی
 پڕبووی لە فرمێسک، لەوە پێش نەمدیوو شبر لە کاتی قسەکردندا
 بگری. دەستی دەگرت بە چاوییەو و دەیگوت «حەسەن، ئەوانە فێری
 گریانیشیان کردم، تێدەگەیت، ئیستا وام لێتاتوو لە خۆمەو دەگریم.
 دەزانیت چیان کرد؟ نوای هەفته یەک لە دامەزراندنی یانەکە، تونچیان
 بۆ نارد، ئەو دوپشکە کە حەوت چەزوی جیاوازی هەیە، دەزانیت چ
 کەسێک بە چ جۆرە ژەهرێک دەمریت و بەو ژەهرە پێوەیدەدات. پیاو
 بەرزەکانی حیزب، سەرۆکەکانمان، ئەوان تونچیان بۆ ناردین. جگە لە
 خۆیان نایانەوێت پۆخ بەریکی تر هەناسە بدات... بە قسە لوسەکان و
 درۆ گەورەکانیان هاتن و هەموو شتێکیان تێکدا، تا دنیا دنیا ناهێلن
 کەس لە یارییەکە بچیتە دەری، ناهێلن... یان دەبیت حەوت ساڵ بچیتە
 ژوورەو و بێر دنیا بچیتەو وەک تۆ کردت یان ئەوان بە جالۆکەکانیان
 چارەدەرەت دەتەنن، دەست و قاچت دەبەستن و تا بەر ئەو کونە
 پانە کێشن کە دەیانەوێت. هەفته یەک نەبوو من ئیشمە کرد... فازیلی
 قەندیلیان نارد، هیدایەتی گورجیان نارد، پۆستەمی عەزیز ئاوارەیان
 نارد، خەلیل کیسە لێیان نارد، فاتیحی مەجید باجەریان نارد... هەرچی
 هەیە و نییە لەو سنووقە پڕ ژەهرەیاندا دەریانەتێنا و کردیان بە گژمدا.
 ئەو یانە یانە و لێکرد ببیت بە شوینی ئیش، ببیت بە مەیدانی کار.
 وەک چۆن خەلک بۆ کرێکار دەگەڕێت و دەچیت بۆ مەیدانی کرێکاران،
 هەر کەس بۆ پیاو کوژێک بگەڕێت دەچیت بۆ ئەوێ. پاش مانگیک من
 خۆم و عەرەبانە کەم لە سەر جادەکە بووین... تێدەگەیت، من خۆم و
 عەرەبانە کەم فریاندامە دەری، ئینجا بە عەریف بستە کدا پارەیان بۆ
 ناردم، تێدەگەیت، هەر کات بیانەوێت بتکێنەو بە عەریف بستە کدا
 پارەت بۆ دەنێرن، جارێک و دوو و سەد. ئیستا زۆر پێوستیان بە

بیاوکوژی وهک من و تو نییه، زیاتر ژمیریار و موحاسیبهکان خه لکیان
 بۆ ده کوژن... تیده گهیت؟» .

من گوتم « شبر گرنگ ئه وهیه خه لک نه کوژن، تیده گهیت، گرنگ
 ئه وهیه خوینی تیا نه پژییت، شتهکانی تر گرنگ نین» .

من به راستم بوو، به لامه وه گرنگبوو خوین نه پژییت. نه و گووتی « تو
 واده لیت، هه قته، به لام فیشهک هه موو شتییک نییه، زۆرجار فیشهک
 له هه ندی کوشتنی تر به رحمتره، دواته وه وامه زانه خه لک ناکوژن،
 وامه زانه» .

شبر نامۆژگاریکردم که چیدی نه چمه وه بۆ نه و یانهیه... نه و شه وه
 که له سالۆنه که ی مالی شبر مسته فادا خه وتم هیتشتا هه ناسه م پرپوو
 له بۆنی گولآوهکانی دایکم، هه ستمکرد نه و گولآوه ناهیلایت تیکه ل به
 پابوردوو بیمه وه. بۆ پۆژی دواپی شبرم به کورسی که مئه ندامه کانه وه برد
 بۆ بازار... له و پۆژه وه من و شبر بووین به دوو هاوپی زۆر نزیک، دوو
 هاوپی که ته نیا مردن له یه کمان جیاده کاته وه.

یاداشتهکانی بارۆنی خه یال

ئیتستا دووباره نۆره ی منه قسه بکه م، نه وان زۆریان گووت، وهک
 نه وه ی من له دهره وه ی یارییه که بم، وهک نه وه ی نه خشه ی ئەم دونیا یه
 هه ندیک بیاوی بیته خشه و بیتیا ز که خۆرسک پواون دایریتزن، وهک
 نه وه ی میزی بلیارده که ته نیا دارنوک ی غزلهلنوسی له سه ر بیت و من
 ته نیا توپیکی ساده بم که بیهوده له ناو چپوه ی میزه که دا ده سوپیمه وه.
 نا، بیرتان نه چیت، من یه کیکم له یاریزانه گه ورهکانی یارییه که، یه کیکم
 له توپه گرنه کان، هیتد هه یه ده زانم که ی و له کویدا و له چ توپیکی

دی ددهم. ئیستا که میک بیرتان لای منیش بیت و گویم لیبگرن. دواى دهسپیکردنى سدهى بیست و یک به ماوهیهکی کم، حیکایهتی دهفتهریکی گه پوک که و ته ناوانه وه، دهفتهریک له شاردنا به مهجازی ناویان نابوو «دهفتهری بالدار». دهفتهره که به شیوهیهکی کتوپر و سهیر له و مالانهدا دهرده که و ت که به جوریکی تراژیدی خه لکینکیان لی مردوه، داوه تیکی پرمانابوو تا هر که سه و به شیوهی خوی چیرۆکی مردنی ئه زیزانی خوی له ناودا بنوسیته وه. من له ریگای هه واداران و دلسۆزانی خومه وه، چیرۆکه که م بیست. گهرچی من باوه پریکی زۆرم به هیزی خه یال هه یه، به لام سه ره تا ته وای حیکایه ته که م وه ک خورافه تیک له و خورافه ته پۆژانانه هاته به رچاو که خه لکی ئه م شاره، بی هیچ شه رمیک دروستیده که ن. به لام چیرۆکه که به جۆریک به ربلاوبوو نه ده کرا هه روا ئاسان پشتگۆی بخریت، ئه وکات به پیره به ری ئاسایش و ده زگاکانی هه و الگری حیزب شتیکی ئه و توپیان له سه ره مه سه له که نه ده زانی، له به ره وه من زیاد له که سیک دلسۆزی خۆم بۆ سۆراغی ئه و مه سه له یه خسته بازاره وه که پیکرا بوونی جۆره دهفتهریکی وه هایان سه لماند. هر له ریگای ئه و مرقه دلسۆزانه وه هه ندیک خه لکیشم بینی که به راستی خویان دهفتهره که یان بینیبوو و شتیشیان له ناودا نوسیوو. ئه وهی بنده له ته وای حیکایه ته که تنگه یشت «به پچه وانه ی تنگه یشتنی عوامه کانه وه»، مه سه له که په یوه ندی به بوونی زیاد له دهفتهریکه وه هه بوو که به جۆریکی ناریک به ته وای شاردنا ده گه ران، هه ندیک خه لکی نه ناسراو و سه یریش ده یانگیترا، که هیچ که س ئاسان نه یده توانی ره چه له ک و شوینی نیشته جیبوونیان بزانیته. ته نیا مه به ستیشیان کو کردنه وهی حیکایه ته کانی مردن بوو. من له کۆبوونه وهی بیرونی سیاسی حیزبی خۆمان و له کۆبوونه وهی هاوبه شی حیزبه کوردستانییه کانی شدا حیکایه تی ئه و دهفتهره بالدارانه م

باسکرد، بهلام وهک همیشه به چاویکی سیر و سارد و بیماناوه
 سهیریانکردم و هیچیان نهگوت. لهو سهردهمهدا ترس له گهپانهوهی
 هیزهکانی سهدام حوسهین یان دابهزینی سوپای تورک له باکووره به
 جوړیک گهورهبوو، بوون و نهبوونی وهها دهفتهریک سهرهنجی کهسی
 پانهدهکیشا. بهلام من له دواى پاپهپینهوه، مهترسی پشتگوئ خستنی
 ئەم ورده شتانم دهزانی. ههلبهت شتهکه مهترسییهکی راستهوخوی
 لهسهر ئاسایشی نهتهوهبییمان نهبوو، بیرووی سیاسی حیزبیش له
 باشتزین حالدا، تهواوی مهسهلهکهیان وهک گه مهی مندالانهی ههندیك
 کهسی بیثیش سهیرهکرد، که باشتزه لئیانگهپزین چی دهکهن بیکه.
 که حیکایهتی ئەو دهفتهرانهمان بیست، تازه به تازه له سوڤراغی
 قهسیدهکانی غزلهلنوسدا بووم. تا ئەو کات بیروکهیهکی ئەوتوم لهسهر
 ئەو نهخشهیه نهبوو که دهبايه بیکیشم و بهتهواویش نهدهزانی چی
 دهکهم و سهرو کارم لهگهل چ جوړه بوونهوهریکدايه. بهلام پوژیکیان
 زور سیر و کوتوپر جهنابی سهروک بانگیکردم و پوژیهیهکی لهگهلدا
 باسکردم که بنده له پهنهانی خویدا دهمیوو بییری لیکردبووهوه،
 بهلام جورئەت و ئازایی ئەوهم نهبوو به دهنگی بهرز باسیبکهم. بهلن،
 سهروک بانگیکردم و پیگووتم نهخشهیهکی وهها له خهیاالییهتی که
 له بیست سالی داهاتوودا بناغهی گهپهکیکی خهیاالی دابمهزرینیت، که
 نمونهی خهیاالی بهرز و ئەفسوناوی بیت، شتیک بیت، بیته پروکاری
 «ئەزمونه تاییهتی و دیموکراسییهکهی کوردستان» و بشیت که
 میوانانی بیانی هاتن به شانازییهوه نیشانیان بدهین و بلین «ئاغایان
 ئەمهیه کورد، گهر دهرفتهی دهستکهوئیت موعجیزه دروستدهکات...
 موعجیزه». لهگهل پزیمدا بق جهنابی سهروک، دهبیت بلیم که ئەو
 بهدروستی نهیدهزانی باسی چی دهکات... نهیدهزانی چون برینی
 من دهکولینتیهوه. ئەوکات سهرهتای سهدهی بیست و یهک بوو،

تازه گه‌ره‌کی نویمیران دروستده‌کرا، هه‌ندیک کوشکی ته‌واوبوو، هه‌ندیکیشی هیشتا له کارداوو. من بۆ سه‌رۆکم باسکرد که چ ره‌نجیکم داوه، چ ماندوووونیکم چه‌شتوو بۆ شه‌وی نه‌هیلیم نویمیران بیته شویتیکی داخراو و ناسایی، به‌سه‌رۆکم گووت «گه‌وره‌ی هه‌موومان و رابه‌ری مه‌زن، من ویستم له جیگای شه‌م گه‌ره‌که تازانه‌ی ئیستا بناغه‌ی بۆ داده‌نین، شتیکی تر دروستبکه‌م، شتیکی خه‌یالی، شتیکی که مرۆف پیخسته ناوی، واهه‌ستبکات، له سه‌رزهمین ده‌رچوو و چۆته ناو فه‌تتازیاه... من ئیستاش له‌وه‌دام بۆ رۆحه‌به‌رگه‌لیکی خه‌یالی بگه‌ریم کومه‌کمه‌کن و له دروستکردنی شه‌و شاره‌دا ده‌لیل و هاوکارم بن». من بیته‌وه‌ی بزانه‌م چی ده‌که‌م، شه‌و فه‌رمانه‌م خسته شه‌ستوی خۆم که بیر له دروستکردنی گه‌ره‌کیکی خه‌یالی بکه‌مه‌وه. به‌لام حیکایه‌تی شه‌و ده‌فته‌ره‌ بالدارانه‌ پشوویان لی بریبووم. من لیتانی ناشارمه‌وه، خه‌یال وه‌ک هیزیک تیگه‌یشتووم، مردن و نازار و تاریکی بیر مرۆف ده‌باته‌وه. خه‌یالم بۆیه‌ پیویسته‌ تا راستیه‌کی تر دروستبکه‌م، راستیه‌ک له هه‌چ یه‌کیک له‌و راستییانه‌ نه‌چیت که ئیستا له‌م شاره‌دا ده‌بیینم. خه‌یال وه‌ک جیگری حه‌قیقه‌ت. به‌لام حیکایه‌تی شه‌و ده‌فته‌رانه‌ زۆر نازاریان ده‌دام، شتیکی بوو له ده‌ستکردی جۆره‌ خه‌یالیکی تر، خه‌یالیک نایه‌ویت راستی بیربچیته‌وه. من گه‌له‌ک ورد که‌وتمه‌ دوا‌ی شه‌وانه‌ی که ده‌شیت له پشت شه‌و ده‌فته‌ره‌ گه‌رۆکانه‌وه بن، به‌لام هه‌چم ده‌ست نه‌که‌وت، پیده‌چوو شه‌وانه‌ی شه‌و کاره‌ده‌کن هه‌ند مه‌خلوقاتی خه‌یالی بن ئاسان نه‌دۆزرینه‌وه. مرۆف به‌ ئاسانی ناتوانیت بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی بگریت، به‌لام که گرتیشی و نه‌یتوانی ده‌سته‌مۆبیکات... خوا‌ی گه‌وره‌ شه‌ی ده‌بیت چی لیکات؟

ماجەلانی راستەقینە تووشی ھەندیک کێشە دەینت «ھاوینی ۲۰۰۴»

دوای ھەفتەیک لە ئوتیلەدا زوھدی شازەمان ھیدی ھیدی
چاویکرایەو و بە کوچە و بازارەکان ئاشنابوووە. خاوەن ئوتیلەکە
دەبویست ھەرچۆنیک بووە دلی پارزبکات. بێھۆ ترسیکی نادیارى لەم
پیاوھ بالابەرزە قۆدریزە ھەبوو کە وردە وردە دەنگۆ و حیکایەتی سەیر
و نەسەلمینراوی لەسەر بلاودەبوووە. یەکیک دەیگوت کورپی یەکیک
لە خاوەن مولکدارە گەرەکانە و بە ھۆی مەسەلەى ئیرس و ناکوکی
گەرەووە لەسەر بەشە وەرەسەى خۆى ھاتۆتەو، یەکیکی دیش
دەیگوت پیاویکی زۆر دەولەمەندە کە لە ژنی بیگانە وەپزیوو و ھاتوو
کچیکی باش بدۆزیتەو و لەگەڵ خۆیدا بیبات بۆ ئەوروپا، حیکایەتیکی
دیکەشیان وەک سیخوڕپکی ئینگلیزی باسیدەکرد کە بۆ جیبەجیکردنی
ئیشیکی نھینی لێرەبە. خاوەن ئوتیلەکە یەک دوو جار چوو زوورەکەى
و شتەکانی پشکنی و ھیچی ئەوتۆی نەدۆزیو، چەند جارێک دۆسییەى
نامەکانی دەرھینا و جگە لەوہى تیگەیشت خوشگەزایەکی ھەبە ناوی
باران شوکورە لە ھیچی تر حالى نەبوو. نامەکان شتیکی ئەوتویان
تێدانەبوو کابرا پوون و ئاشکرا تییانبگات. ژيانى دوورودریژی وەک خاوەن
ئوتیلێک فیڕیکردبوو، ژوروی میوانەکانی بپشکنیت و پارچە پارچە سەیری
کەلوپەلەکانیان بکات، بێئەوہى ھیچ ئاسەوارێک جیبھیلێت. چەند جارێک
ویستی خۆى لێنزیکباتەو و شتیکی لێدەرھینیت، بەلام کابرا لەوہ
پەقتر و داخراوتریوو ئاسان خۆى بدات بەدەستەو، لەو کەسانەبوو
دیوارێکی ئەوتویان لە نیوان خۆیان و بەرابەرەکەیاندا دروستدەکرد،
ئاسان نەدەشکیترا.

کابرای ئوتیل دیقیده کرد بۆ ئه‌وه‌ی بزانیّت ئه‌م کابرایه کتیه و چی ده‌ویّت؟ به‌لام خۆشی نه‌یده‌زانی چند ده‌میّنیت‌ه‌ه، نه‌یده‌زانی ده‌بیّت چی بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی موعجزیه‌یه‌ک بیّت، تا ئه‌و ساته‌هیچ که‌ستیکی نه‌وتۆی نه‌بینیبوو پرسیری باران شوکوری لیبکات. ده‌بایه‌ به‌ وریایه‌وه‌ نریک بیّت‌ه‌ه، دلّنیابیت که‌ باران سه‌لامه‌ته، دلّنیابیت هیچ پووینه‌داوه، ئاه، ئه‌ی ئه‌گه‌ر شتیکی به‌سه‌ر هاتبیّت؟ نا، نه‌یده‌توانی ئه‌گه‌ری وا دابنیّت.

ئه‌و شه‌وه‌ که‌ گه‌پایه‌وه‌ بۆ ئوتیله‌که‌ یه‌که‌مجار ژنی خاوه‌ن ئوتیله‌که‌ی بینی، ژنیکی چکۆلانه‌ی ئه‌سمه‌ر و چاوپه‌ش. ئافره‌تیکی گه‌نج که‌ به‌ دوو نیگای په‌ر شه‌وقه‌وه‌ سه‌یریکرد. بلوسیکی شینی که‌می‌ک ته‌نک و ته‌نوره‌یه‌کی مۆری له‌به‌ردابوو، به‌ پوخساریدا خوینده‌وارتر و شاریتر له‌ ئیشکه‌رانی دیکه‌ی ئوتیله‌که‌ ده‌ینواند، له‌وانه‌بوو که‌ چاویلکه‌یه‌کی په‌ش ده‌که‌ن به‌ ناو قژیاندا. خانم که‌ کلپله‌که‌ی دایه‌، خه‌نده‌یه‌ک له‌سه‌ر لیوی بوو. ژنیکی جوان بوو، به‌لام شتیکی له‌ شیوه‌ی مه‌کیاجکردنه‌که‌یدا زوه‌دی شازه‌مانی پاجله‌کاند، که‌ کلپله‌که‌ی وه‌رگرت، هه‌ستیکرد خانمه‌که‌ مه‌به‌ستی بوو ده‌ستی به‌ر ده‌ستی بکه‌ویّت. شازه‌مان سه‌ره‌تا وایده‌زانی ته‌نیا کچیکی ئیشکه‌ره‌ و ئه‌و پینشتر ریکه‌وتی نه‌کردوه، به‌ پینچه‌وانه‌ی عاده‌تی خۆیه‌وه‌ که‌ پایویک بوو بی‌ده‌نگی هه‌لده‌بژارد، پرسی «خانم تو لیره‌ ئی‌شده‌که‌یت؟». به‌ چرپه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌ینیه‌یه‌کی پینلیت، گووتی «من ژنی ئه‌وم». به‌ شیوه‌یه‌ک گووتی، وه‌ک ئه‌وه‌ی دلّنیابیت ئه‌و جوړه‌ قسه‌کردنه، له‌و یه‌کتر بینینه‌ سه‌ره‌تایی و کورته‌دا به‌ خیریایی کۆمه‌لیک گریده‌کاته‌وه‌ و هه‌ندیک به‌ریه‌ست ده‌شکینیت. چرپه‌یه‌کی ناسک و قوول بوو، له‌و بیستوچارو ساله‌دا زوه‌دی شازه‌مان ده‌نگی هیچ

ئافره تىكى كوردى نەبىستىبوو بەو چەشنە راستەوخۇ قسەى لەگەلداىكات، ئەو ناسكىيە ناوہختە تەزويەكى سەبرى تىادروستگرد. بىستوچار سال بوو تەنيا بە رىكەوت لە زارى ئافره تەوہ گوئى لەم زمانە بوويوو، ھەر جىگايەك كوردان تيا مؤليان بېستايە ئەو نەدەچوو، ھەتا گوئى لە مۇسقىا و گۆرانى كوردىش نەدەگرت. ئىستا ئەو رستە كورته، ئەو دەنگە كچانە ناسكە كە بە ئولفەت و دۇستايە تىيەوہ دوانى شتىكى تيا گۆرى، سەرى بەرزكردەوہ و بىئەوہى پىبكە نىت يان تەعبىرىكى ديارىكراو لەسەر پوخسارى بىت، گووتى « ئەھا، تۆ ژنى ئەويت». ئەو دەستىكى بە قژىدا ھىنا و بە چرپەيەكى سووكتەر لەوى پىشوو گووتى «ئا، ئەى چۆن من ژنى ئەوم، ژنى خاوەن ئوتىلەكەم».

ئەم شارە لەو شارە كەمانەى دونيايە كە ژيانى شەوى تىدا نىيە، بەلام لەگەل چۆلى و بىژيانى شەقامە كانىشدا گەرمای ئاب كارىكيدە كرد ھاتنەدەرەوہى شەوان خۇشتر بىت. ئەو چەند پۆژە بىئەوہى ھىچ دەروازەيەكى دەستبەكە وىت بەردەوام دەگەپا، رۆر شوين دەگەپا، لە ھەندىك چاخانەدا دادەنىشت و گوئيدەگرت، بەلام نە ھىچى دەستكەوت و نە ھىچ سەرەداوئىكى بو دۆزرايەوہ. بەو قژە درىژ و چاوە گەش و گەورانەوہ، بەو پوخسارە پاك و نىگا قوولانەوہ، دەچوو ھەر شوينىك راستە و راست ئىرەيى و گومانى دەبزواند. پياوئىكى جوان بوو، بەلام لەو جوانيانەى خەلكى سادەى ئەم شارە لىئيدەترسن. ئەو شەوہ دواى ئەوہى بە عادەتى ھەمىشەيى خۆى بەر لە خەوتن قژە درىژەكەى بەست، سەرى خستە سەر سەرىنەكە و ھەستىكرد چرپەى ژنى خاوەن ئوتىلەكە لە گوئيدا دەزىنگىتەوہ. ژيانى پىبوو لە چرپەى ژنان، بەلام ئەمجارەيان شتىكى تىبوو، شتىكى تر. ھەستىكرد ھىدى ھىدى نوقمەبىت و وندەبىت... نەيتوانى بخەوئت، ھەناسەيەكى ھەلكىشاو و لەخۆى پرسى

«ئەي پياوى غەرىب و بەدبەخت بۆ كوئى دەچىت... بۆكوئى دەچىت و چىت دەوئىت؟»... لەو چەند سالە زۆرەي غەرىبىدا فېربووبوو بەو زمانە قسە لەگەڵ خۆيدا بکات، بەلام خۆشى نەيدەتوانى وەلامى خۆى بداتەو.

بىنىنى ژنى خاوەن ئوتيلەكە ھۆيەكى گەورەبوو بۆ ئەوئەي لەو ئوتيلەدا بىنىتتەو، لە ماوئەي ئەو ھەفتەيەدا چەند جارېك بىرى لە گورپىنى ئوتيلەكە كەردبووئەو، بەلام ئەو چرپە ناسكە وەستاندى، ھەندىچار ئافرەتېكى جوان و ناسك ئەوئەو دەھىنئىت مرؤف شارە و شار و كىشورەراو كىشورە بۆى بىروات. ھەندىچار مرؤف تەنيا لە پئناوى يەك ئافرەتدا بە جىگايەكى دونياوئە دەنوسئىت، خوو بە شارېك يان شارۆچكەيەكەوئە دەگرئىت و تەواوى دونيا فەرامۆشەكات، ئەو ماوئە كەمئەي لەو شارەدا بەسەرىبەربوو، ئەزمونئىكى تال بوو، شارېك بوو جگە لە دەنگى ئوتومبئىل و قىرەقىرپى شوڤئىز و دىدەي پاسى نەفەرەبەر ھىچى دىكەي تيانەبوو. بەلام چرپەي ئەو ژنە ناسكە، سىجر و ئەفسونئىكى ئەوتۆى تىدابوو لە جىگاي خۆى وەستاندى، وەك ئەوئەي پئىبئىت ئەم شارە لە ژئەرەو بەحرئىكى قوولتەر و پرنھىنئىترە. چرپەيەكى كوشندەبوو، وەك ئەوئەي ھەرچى فرىو و نازكئىيەك لە ئافرەتئى دونيادا ھەيە لەو چرپەيەدا كۆبووبئىتەو. چرپەيەك بوو دەيتوانى لەم شارەدا دىلبىكات. گرنگ نەبوو لەگەڵ چەند ژنى دونيادا خەوتووئە، لە كچە ئەسمەر و تورت و لئوپرەكانى سانتياگورە تا قىكرەبووئەو تا ئەو چىنىيە قژرەشە بئىمەكانە كە ھەردەم بە توكەبەرە نەرم و قوونە سفتەكانيانەوئە بۆنى جۆرە بەھاراتئىكى چىنىان لئىدەھات كە ئەو ھەزى پئىنەدەكرد. لەوكاتەوئەي لەم ئوتيلە دابەزىبوو ھەستئىدەكرد ئەم پياوئىكى لەوئەي بئىشەرمتەرە بتوانئىت لە شارئىكى وا بە ھەيا و حورمەتدا بژئى. لە ھەموو سەفەرەكانئىدا خۆى لەو شارانە دەپاراست كە بە ھەيا و حورمەتن. لە قوولئى دئىدا دئىابوو كە

گهرمترین ئافره‌تانی دونیا و شیتترین و مه‌ستترینیشیان له‌م شاره‌تۆزای و به‌شهره‌فانه‌دا ده‌ژین، به‌لام دۆزینه‌وه و پیگه‌یشتن و ناسینیان هیئد سه‌خته، ته‌نیا به‌و پیاوانه‌ ده‌کریت که له‌ ناو هه‌مان بازنه‌ی شهرم و شه‌ره‌فدان، به‌ هه‌مان شیوه‌ش شیت و مه‌ست و داغن. ئه‌و له‌و پیاوانه‌ نه‌بوو که هه‌ول بۆ ئافره‌تی دوورده‌ست و سه‌سه‌خت بدات، هه‌میشه‌ بۆ ئافره‌تی سووکه‌ده‌ست و تیپه‌ر گه‌راییو، بۆ ئه‌وانه‌ی پینیده‌گوتن «کوتری یه‌ک شه‌وه». بۆ سۆزانییه‌کان، بۆ ئه‌وانه‌ی شه‌و له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان ده‌وه‌ستن تا شو‌فیره‌کان هه‌لیانگرنه‌وه، بۆ ئه‌و ژنانه‌ی له‌ پشوی سالانه‌دا له‌ پۆخه‌ گه‌رمه‌کانی دونیادا، بێ پیاو، بێ هاوپی ده‌سوپیته‌وه و به‌چاویاندا دیاره‌ بۆ شه‌ویکی په‌نگین ویلن. زۆریه‌ی ئه‌زمونه‌کانی له‌گه‌ڵ کچانی به‌جیماوی باره‌کان و ژنی ماتۆرپسوری ویلگه‌ردی وه‌ک خۆیدا بوو. به‌لام بیرری نایه‌ت چه‌یه‌کی وه‌های بیستبیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو ژانی به‌دوای ده‌نگیکی وا فیتنه‌کار و فریوده‌روه‌ بووبیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ ژنیک گه‌راییت مه‌ستییه‌ک له‌ ده‌نگیدا بیت، مه‌ستی ئه‌لکهول نه‌بیت، به‌لکو مه‌ستی خانمیک بیت که یاریده‌کات... یاریده‌کات و هیچی تر. تا ئه‌و کاته به‌ رابوردوی خۆی شاد و به‌خته‌وه‌ریوو، هه‌ستیده‌کرد زۆر زیاتر له‌ پیاوانی دیکه‌ی دونیا ژیان و شادی وه‌رگرتوو. دواچار کوردیکی ویلگه‌ر به‌ سوار ماتۆرپیکه‌وه، ده‌بیت چیتری ده‌ستبکه‌ویت؟ جگه‌ له‌ سۆزانییه‌ به‌جیماوه‌کانی نیوه‌شه‌و، جگه‌ له‌و ئافره‌تانه‌ی بۆ شه‌ویک ده‌گه‌رین نازاری ژانیان بیره‌ریته‌وه. ئه‌ «کوردیکی ویلگه‌ر به‌سه‌ر ماتۆرپیکه‌وه» ئه‌و وینه‌یه‌ له‌ ناخی دل‌ه‌وه‌ زۆر نازاری ده‌دا، ئیستا هه‌ستیده‌کرد چۆته ته‌مه‌نیکه‌وه ناتوانیت به‌رده‌وامبیت، هه‌ندبچار هه‌ستیده‌کرد که درۆده‌کات ئه‌و به‌ دوای باران شوکوردا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، به‌لکو ماندوو‌بوون و پیریتی و بیکه‌سییه‌کی کوشنده‌ هیناویانه‌ته‌وه، وه‌ک کوردیک که به‌درژیایی ژانی خیانه‌تی له‌ خۆی کردوه، ئیستا هاتۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سزای خۆی

وه‌رگریّت ... سزایه‌ک که له میژره ده‌زانیّت چاوه‌پوانیده‌کات ... به‌لام چ
جوّره سزایه‌که؟ نه‌یده‌زانی.

شه‌و دره‌نگ هه‌ستا و گه‌پرایه‌وه بۆ سالۆنه بچوکه‌که‌ی پیش‌ده‌م
پیشه‌نگده‌ری ئوتیله‌که، یه‌که‌م شه‌و بوو هه‌ست به‌ گه‌رمای ئاب نه‌کات،
به‌ پیچه‌وانه‌وه زۆر سه‌رمای بوو، نه‌یده‌زانی سه‌رمایه‌کی پاسته‌قینه‌یه، یان
ته‌نیا جوّره هه‌ستیکی نادیاره که پیاویک له‌سه‌ره‌تای پیریتیدا هه‌ستی
پیده‌کات. له‌ سالۆنی ئوتیله‌که‌دا ئه‌و پاسه‌وانه‌ رپوه‌له‌ ئه‌سمه‌ره‌ی بینی
به‌ سمیڵیکی بژ و ژاکاو و دوو چاوی ماندوووه‌وه، له‌ به‌رده‌م ته‌له‌فزیۆنه‌که‌دا
ئه‌بله‌ق سه‌یری که‌نال ئیروتیکیه‌کانی ده‌کرد. بیته‌وه‌ی شه‌رم له‌و بکات
یان که‌نال‌که‌ بگورپیت، سه‌یریکرد و هیچی نه‌گوت. نه‌یده‌زانی بۆ وای
هه‌ستکرد که‌ سیبه‌ری ئه‌و ژنه‌ له‌ زووره‌که‌دا ئاماده‌یه، به‌ ده‌نگی یه‌کیکی
نه‌خۆش له‌ پاسه‌وانه‌که‌ی پرسی «خاوه‌ن ئوتیله‌که‌ لیتره‌یه؟». ئه‌و وه‌ک
ئاره‌زوی وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌بیّت، زۆر به‌ کورتی گووتی «نه، لیتره‌ نییه‌».
زه‌دی شازه‌مان به‌ هه‌مان ده‌نگی نه‌خۆش دووباره‌ پرسیاریکرد «ئه‌ی
خانمی خیزانی ... ئه‌ویش لیتره‌ نییه‌؟». کوپه‌که‌ سه‌رسام سه‌یریکرد و
گووتی «مه‌به‌ستت ئه‌فسانه‌ خانه‌؟». زه‌دی شازه‌مان سه‌ری له‌قاند
و گووتی «مه‌به‌ستم ئه‌وه». وه‌لامیدایه‌وه «نا... ئه‌فسانه‌ خانیش ئه‌م
شه‌و لیتره‌ نییه‌».

مه‌به‌ستی بوو بزانیّت ناوی چیه‌ه. ئیستا ده‌یتوانی له‌ ئه‌فسونی
ناوه‌که‌شی پامینیت. ئه‌و شه‌وه‌ زۆر به‌ زه‌حمه‌ت خه‌وی لیکه‌وت، بۆ پوژی
دوایی که‌ به‌ناگاهاته‌وه سه‌رتاپای گیانی عاره‌ق بوو، بی‌ری نه‌ده‌هات
خه‌ونی بینیبیت، به‌لام هه‌ستی به‌سه‌ر نیشه‌یه‌کی کوشنده‌کرد، دوا‌ی
دوشیکی خێرا، به‌ خۆی و قزّه‌ ته‌ره‌که‌یه‌وه گه‌پرایه‌وه بۆ سالۆنی
ئوتیله‌که‌. خاوه‌ن ئوتیله‌که‌ به‌ چاکه‌تیکی ره‌شی کۆن و سمیڵیکی
قه‌یتانی باریک و خنده‌یه‌کی پیسه‌وه که‌ ددانه‌ زه‌رده‌کانی پیستریان

کردبوو، چاوه پوانیدە کرد. بە دەنگ و پوخساری کەسیکەو بە دەبەختی خەلک شادومانیدە کات، گووتی «بەکیک لە ئاسایشەو، هاتووە بۆ لات». زوهدی شازەمان سەیری سالۆنەکە ی کرد و پیاویکی بچکۆلە و پانی لە قاتیکی مەدەنی ئوتوکراودا بینی. ئەفسەریک بوو هەموو شتەکانی پان بوون، لەشی، سەری، دەموچاوی، لووتی، دەستی، قوونی. قاتیکی نیلی و بۆینباختیکی سووری بەستبوو، گرسی بۆینباخەکە ی تا نزیک خنکان لە ملیدا توندکردبوو. لەو ئەفسەرانیەبوو کە وادەزانن هەندیک لە گەمە مندالانەکانیان دەتواننیت هەموو مەخلوقیک بترسینیت، بیئەوێ پێیکە نیت تەوقەیکە ساردی کرد و گووتی «دوو چامان بۆ بهینن». زوهدی شازەمان بیئەوێ هیچ قسەیک بەکات لە سەر یەکیک لە قەنەفەکان دانیشت. کابرا بە دەنگیکی قرخن گووتی «من نەقیب سەمەدم، لە ئاسایشەو هاتووم، یەک دوو پرساری چکۆلەم هەیه و دەپۆم».

زوهدی شازەمان سەیریکی درێژی کرد و هیچی نەگووت. کابرا وەک لە نیگا پاسپۆتینییه تیز و بڕندەکانی بترسیت، سەری دانەواند و گووتی «کاک زوهدی پێدەچیت خەلکیک گومانی لیتان هەبیت، ئەو راپۆرتانە ی لەسەر تۆ هاتوون باش نین، کەس نازانیت تۆ کیت، لەم شارەدا چی دەکەیت و لەم ئوتیلەدا ئیشت چیه؟». زوهدی شازەمان گووتی «من زوهدیم، زوهدی شازەمان، هیچ ناکەم، ئەم شارە شاری مندالیمة، لێرەدا ژیاوم و گەورەبووم، هاتوومەتەو دەوای یادگارییەکانم بکەوم، بۆنیانبکەم. لەبەرئەوێ کەسم نەماوه، خیزانیک شک نابەم بچمە لای، لەم ئوتیلەدا دابەزیوم».

کابرا وەک بیر لە پرساریکی قوول بەکاتەو، گووتی «بەلگەت چیه، کە تۆ خەلکی ئەم شارەیت؟». زوهدی شازەمان بە جیدیەتیکی زۆرەو، بە نیگایەکی خالییەو لە ئاسەواری هەر خەندەیک گووتی «بەلگەم ئەوێ کە زۆر رقم لێتەتی. مەرۆف رقمی لە شاری خۆی

نه‌بیت ناتوانیت بیستوجوار سال ئاواره‌بیت، بیستوجوار سال جیبیبه‌بیت و بروت. نه‌وانه‌ی هه‌موو ژانیان له‌سه‌فهردان، که‌سانیکن رقیان له‌شاری خو‌یانه».

کابرای ئاسایش که‌می‌ک وه‌ستا و گووتی «به‌لگه‌ی ترت نییه؟». زه‌دی گووتی «به‌لن، به‌لگه‌که‌ی ترم نه‌وه‌یه، که‌گه‌پاومه‌ته‌وه. مرؤف چه‌نده‌دونیا بگه‌رپیت، دووباره‌ده‌گه‌رپته‌وه بۆ شاری خو‌ی، نه‌وه‌ناشیرینترین نه‌خو‌شی ئینسانه. مرؤف ناتوانیت نه‌و شاره‌ی بیربجته‌وه که‌به‌مندالی تیاژیاوه، نه‌وه‌ناشیرینترین ده‌ردیتی».

کابرای ئاسایش وه‌ک نرخیک بۆ قسه‌کانی دانه‌نیت، وه‌ک نه‌یه‌و‌یت تیبگات، به‌و‌لووت به‌رزیه‌ئاسایی و هه‌میشه‌یه‌ی نه‌فسه‌رانی ئاسایشه‌وه‌گووتی «ده‌مانه‌و‌یت ژوره‌که‌ت پیشکنین؟». زه‌دی به‌سه‌رسوپرمانه‌وه‌که‌می‌ک سه‌بیریکرد و گووتی «له‌جانتایه‌ک زیاتر هیچی ترم نییه، له‌کاته‌وه‌ی له‌سنوور هاتووم به‌و‌دیودا هه‌ژده‌جار پشکنیوتانه، ده‌تانه‌و‌یت کتیب له‌سه‌ر ده‌رپن کورته‌کانم بنوسن، بۆ هینه‌دی ده‌رده‌هینن و دا‌یده‌نینه‌وه؟». نه‌قیب سه‌مه‌د بۆینباخه‌که‌ی زیاتر توندکرد و به‌پوویه‌کی گه‌ژه‌وه‌گووتی «واجی‌مانه». زه‌دی به‌هیمنی گووتی «گه‌ر ده‌رپن کورته‌کانم خه‌ته‌رن، چاکتره‌جانتاکه‌م به‌رن بۆ ئاسایش، من دیم له‌و‌ئ له‌پێیاندکه‌م». ئاسایشه‌که‌بینه‌وه‌ی گوئ له‌قسه‌کانی شازه‌مان بگه‌رت، دوا‌ی هه‌ندیک چرپه‌چرپ له‌گه‌ل یاوه‌ریکی گه‌نجدا که‌نه‌وساته‌خو‌ی کردبوو به‌ژوردا، بینه‌وه‌ی هیچ بلن هه‌ستا و له‌گه‌ل خاوه‌ن ئوتیله‌که‌دا به‌ئاراسته‌ی ژوره‌که‌ی نه‌و‌پو‌شت. پاش ئیستی‌ک به‌نۆسییه‌ی نامه‌کانه‌وه‌گه‌رانه‌وه‌و نه‌قیب سه‌مه‌د له‌و‌دیو ده‌رگای سالۆنه‌که‌وه، وه‌ک قسه‌له‌گه‌ل یه‌کی‌ک له‌و‌ینه‌کانی سه‌ر دیواره‌که‌دا بکات گووتی «کاک زه‌دی دلته‌نگ مه‌به، تۆ هیچی دیاریکراوت له‌سه‌ر نییه، ئیشی ئاسایشه‌له‌گه‌ل هه‌ندیک غه‌ریبه‌دا پرسیار و وه‌لامی هه‌بیت».

نیستا ده‌نیرین ئهم نامانه کوپبیکه‌ن و تۆش ده‌توانیت ئهو شته بگه‌یت که ده‌ته‌وئیت». زوه‌دی گووتی «ئهو نامانه نامه‌ی تاییه‌تین، منیش گونا‌هیکم نه‌کردوه، به‌چ مافی‌ک کوپیده‌که‌ن؟». نه‌قیب سه‌مه‌د له‌کاتی‌کدا به‌ره‌و ده‌روه هه‌نگاویده‌نا، به‌پیکه‌نینه‌وه گووتی «تۆ نازانیت، ئاسایش مافی هه‌یه هه‌موو شتی‌ک کوپبیکات. هه‌موو شتی‌ک. هیچ که‌سیش نییه له‌دونیادا گونا‌هی نه‌کردبیت».

ئهو پۆژه که نه‌قیب سه‌مه‌د پۆی، ئیدی نه‌گه‌راپه‌وه، زوه‌دی شازه‌مان دلتیابوو نامه‌کانی تیا‌چوون. هه‌ستیشیکرد شتی‌ک هه‌یه ئهو تینا‌گات. دوو پۆژ تپه‌پی و هیچ شتی‌ک پووینه‌دا، به‌لام پۆژی سی‌هه‌م دوو شتی که‌وره له‌ژیانی زوه‌دی شازه‌ماندا پوویندا که سه‌رله‌به‌ر ژانیان گۆپی.

غزله‌نوس و پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان «کۆتایی سالانی هه‌فتا و سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کان»

غزله‌نوس له‌و ژوره‌ نه‌فسوناوییه‌ی عه‌شقادا، چه‌ندین سندوقی پر غه‌زله‌ی دۆزییه‌وه. له‌شه‌ویکی تاریکدا به‌ئوتومبیلی هاو‌پتییه‌ک هه‌موو ئهو شیعرا‌نه‌ی گواسته‌وه بۆ مائی خۆیان، ده‌یه‌ها سندوقی پر غه‌زل، که ده‌کرا مرۆف هه‌موو عومری خۆی له‌خوینده‌وه و ته‌فسیریاندا بیاته‌سه‌ر.

به‌همه‌ن ناسر له‌کۆتایی سالی ۱۹۷۵-ه‌وه له‌گه‌ل غه‌زه‌له‌کانی مه‌لای سوخته‌دا چوو ژوروی، شه‌ش سال کتیب کتیب و دیوان و دیوان چه‌ندی ده‌ره‌قه‌ت هات و چه‌ندی توانی ئهو غه‌زه‌لانه‌ی له‌به‌رکرد. له‌و شه‌ش ساله‌دا که‌متر په‌یوه‌ندی به‌دونیاهه‌بوو، له‌و سالانه‌دا باوکی

بيٽه وهی هيچ بليٽ، بيٽه وهی ريگري ليٽڪات، بيٽه وهی دهريارهی ٿه و
 سندوقه سهير و توڙاوي و ڪوٺانه هيچ پرسيارِيڪي ليٽڪات ليگه ڀا له و
 مالهدا بڙي، ته نيا جاريڪيش ليٽي نه پرسِي بڙ ناچيته دهري، ليٽي نه پرسِي
 له چ گيڙاويڪدا نوقميت و ٿه و ڪٽيٽبه سهيرانه باسي چيده ڪهن، به لڪو
 وهڪ پاسه وانِيڪ نيشي ٿه وه بيٽ له قه لايه ڪي ڪوٺدا قاره مانِيڪي نه خوش
 پياريزيٽ، خزمه تيڪرد. پهيوه ندي ناسر سهعيد به ڪوپه ڪه يه وه، له هه موو
 شتيڪ ده چيٽ له پهيوه ندي باوک و ڪوپ نه بيٽ، باوڪيڪي بيٽه ننگ ڪه
 جگه له وهی ده يه ويٽ ڪوپه ڪه ي ٿه و سه فارهه دريڙه له گه ل ڪٽيٽبه ڪاندا
 ته واويڪات خواستيڪي تري نيه. ٿه و هه موو ساله باوڪه بيٽه ننگ و
 ڪوپه شهيداڪي جگه له هه نديڪ وشه ي ڪه م، هيچي دي ناگورنه وه،
 له و ماويه دا ناسر سهعيد نيشي ٿه وه يه هر سه رچاوه يه ڪ غزه لنوس
 له تيگه يشتنی قه سيده ڪاندا پيويستي بيٽ، بيڪريٽ و پهيدا بيڪات و
 بيهيٽيه ماله وه. غزه لنوس له و شهش ساله دا وهڪ خوي ده يگوت «بوو
 به غه واسيڪي ناو به حري ڪلاسيڪ».

غزه لنوس پيويستي به و هه موو ساله هه بوو تا بتوانيٽ عاشق
 بيٽ، عاشق به و مانايه ي ڪه خو شه ويستي مروف به هيچ مه رجِيڪه وه
 گري نه ده يته وه. ٿه و ڪاته ي غزه لنوس له خه لوه تي خوي هاته دهري،
 سه رده ميڪي سياسي تاريڪ و ترسناڪ بوو، غزه لنوس له چنه مانگي
 سه رته ي خه لوه تشڪينيڊا يه ڪه مين ٿه زمونسي عه شقي خوي ڙيا. ٿه و
 ده موده ست دوي شڪاندي خه لوه و ڪوٺايه يٽان به گو شه گيري، عاشقي
 ڪچيڪ بوو ناوي «نيرگز فورات» بوو. ڪچيڪي قڙ ره شي ٿه سمه ر بوو
 به ليويڪي ٿه ستوور و جووتن چاوي شينه وه، ٿه وه يه ڪه مين عه شقي
 غزه لنوس بوو.

بيٽه وهی له شته بچوڪه ڪاندا ويٽبين و سه روده ر ونبڪه ين، ده بيٽ

بَلَّيْنِ، سەرەتا غەزەلنوس ھیزی غەزەلیاتەکانی خۆی لەگەڵ نێرگز فوراتدا تاقیکردەوہ، کە دیارە وەک زۆریە کچانی دَل ناسکی ئەم شارە لەو دۆخە عەقڵی و پۆچیەدا نەبوو لە قوولایی غەزەلەکان تیبگات. غەزەلنوسی دۆستمان سەرەتا دواي فیربوونی عەشق و مەستبوون بە ئەدەبیاتی ستایشی مەعشوق، دەیویست بە جۆریک لە جۆرەکان بەو پێگایەدا بپروات کە مەلای سوختە و بەھاریانو پیاپۆیشتن، بەوھشدا خۆی بە بەرھەمیکی خەیاڵی دوو مەعشوقی خەیاڵی دەزانن، تەیکردنی ئەو پێگایە ئاسان و بێگەرئ دەبینی. بە کورتی لەو دەمدا بەھەم ناسر وەک زۆریە شیعەرەشەیدایانی دنیا کە بەراستی دەچنە ناو بەحری عەشقیە، ئەو ھیزە پۆچی و ئامادەگییە ویزدانییە تێدابوو چیرۆکیکی جاوید و شیتانەئە ئوین بزی. نێرگز فورات سەرەتا لەبەردەم ئەو جۆرە غەزەلە نەبیستراوەدا، بیئەوہی بزانیئت غەزەل مانای چییە بووہاوپرەوتی ئەو شیعرانە. ھیچ ئافرەتێکی دنیا نییە بە غەزەل شادومان نەبیئت، بەلام جیاوازییەکە لەوہدایە تا چەند پێی مەستدەبیئت و ئەو مەستیەش چەند دەتگەرئ؟ زۆریە ئافرەتان غەزەلیان تا ئەو شوینە پێ قەبوولە کە لەگەڵ ھاتنەدی ئارەزووہکانی دیکەدا بیئت. ئەو کچانەئە عەشقیان تەنیا وەکو عەشق دەویئت، جنسیکی کەمن لە ئادەمیزاد. دەبیئت بۆ ئینساف بلَّيْنِ ئەو جۆرە پەگەزە لە ئێو پیاوانیشدا دەگەمن و کەم وینەئە. ئەوہ پراستیەکی تال و پشتشکێنە بۆ خوداوەندە جۆراوجۆرەکانی عەشق گەر بزائن، عەشق بێھیچ یاوہریک، وەک شۆرەسوارێکی تاقانە بە دەفتەریک لە غەزەلیاتەوہ، وەک ئەسپسوارێک جگە لە تیری عاتیفە ھیزی تری نەبیئت، دیارەئەکی کەمبێن و فرە دانسقیە. بەلام غەزەلنوس جگە لەوہی ئیرسیکی گەرەئە دەبیاتی عەشقی بۆ بەجیمابوو، یەکتیکیش بوو لەو شۆرەسوارە تەنیاانەئە لە ھیزی ئەفین بەولاوہ ھیزی تری نەبوو. ئیستاکی زەحمەتە مرۆف بەتەواوەئە تیبگات کە لە چ ئان و

زه مانیکدا جوړه عه شقیک هه بووه خالی له هیچ نیازیک جگه له خولیای
 عه شق خوئی. پیده چیت له سرده می زودا، له پوژگار ه زور کونه کاند،
 دهور و زه مانیک که دنیا تا که تا که مه خلوقاتی وهک لاس و غه زالی
 دروسته کرد، جوړه سوچ و که لیتنیک له سیستم و سروشتدا هه بوو بیت،
 نه مجوره عاشقانه لیوهی دزه یانکرد بیته دنیاوه. غه زه لنوس سره تا له و
 شاسواره کلاسیکیانه ده چیت که عه شق به تنیا ده خنه جهنگه وه. که
 له گه ل نیرگز فوراتدا بووه دوست، جگه له نه فین هیچی تری نه بوو،
 له کاتیکدا کچهی به سته زمان جگه له عه شق شتی تریشی ده ویست،
 ده ویوست مالی هه بیت، شوویکات، مندا ل دروستبکات و میرده که ی له
 پیشی ماشینیک کی بخت و بییات بو شارانی تر و زه وی و خاکی دیکه ی
 نیشاندات. داواکارییه ساده و دنیا یییه کانی کچه که، غه زه لنوسی به جوړیک
 سهیر تووشی نا ئومیدی و په شوکان کرد، که شیتانه و عاریفانه له
 عه شقدا نوقمبوو. نه و خواسته سهیرانه ی نیرگز فورات غه زه لنوسیان به
 جوړیک کی سهیر گیرایه وه بو دنیا، بو سر زه مینی شته بیړه حمه کان،
 بو نه و شوینیهی حقیقه ت ده موچاوی ناشیرینی خوئی له دهره وهی
 هر فه نتازیا و خه یالیک نیشاندات. دوورکه وتنه وهی غه زه لنوس له
 نیرگز فورات، دوورکه وتنه وهی بو له وهی خوشه ویستی مروف به
 گشتی له خوشه ویستی یه ک ناده میزادا کور تباکاته وه. هیچ شتیک له وه
 ترسناکتر نییه، مروف ته واوی خوشه ویستی خوئی بخته به رده سستی یه ک
 مروفه وه، یه ک مروف که دواتر ده شیت ته واوی نه و خوشه ویستی یه ک
 یاریچه یه کی مندا لانه ته ماشابکات و له بالکونی به رزی مالیکه وه توپیدات
 و بیشکینیت. خوشه ویستی سامانیک کی نه وتویه مروف ده بیت وهک چون
 خه زنه یه کی ته لا به سر زیاد له کونج و جیگا و که لیتنیکدا به شده کات،
 ده بیت له زور شت و زور شوین و زور نامانجاا بیشارتیه وه. پیده چیت
 غه زه لنوس دوا ی خویندنه وهی مه لای سوخته، دوا ی قورلوبونه وه له مانای

خۆشه‌ویستی‌دا، دوی هه‌ره‌سی یه‌که‌م نه‌زموونی خۆشه‌ویستی خۆی، له‌و پاستیه‌ تیگه‌یشتیه‌ت که له‌ عه‌شقه‌دا نه‌وه‌ی بۆ مامۆستا پاسته‌ بۆ قوتابی پاست نییه‌، مه‌لای سوخته‌ نه‌و پاستیه‌ی فی‌ری غه‌زه‌لنوس کرد که هیچ شتی‌ک له‌سه‌ر زه‌وی وه‌ک عه‌شق جیاواز و فره‌پوو نییه‌. به‌وه‌دا نه‌ئین نه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی خودایی و نه‌ کانگایه‌کی نه‌هری‌مه‌نانه‌ی هه‌یه‌، سه‌نه‌تی‌که‌ مرۆف ده‌بی‌ت به‌ ده‌ستی خۆی بی‌ناشی‌ت و شیوه‌ی بداتی و بی‌خاته‌ جی‌گای خۆی، ئیدی به‌ نه‌ندازه‌ی جیاوازی مرۆفه‌کان، عه‌شقی‌ش په‌نگی جیاوازی هه‌یه‌. غه‌زه‌لنوس دوی نیرگ‌ز فورات له‌و پاستیه‌ تیده‌گات، عاشق نه‌و که‌سه‌ نییه‌ که مه‌عشوقه‌ی خۆشه‌ویتی، هه‌موو ئاده‌میزادی‌ک ده‌توانی‌ت یه‌کی‌کی دی خۆشبو‌یت، هه‌موو مرۆفی‌ک ده‌شی‌ت بۆماوه‌یه‌ک عاشق بی‌ت، هه‌تا ترسناکترین مرۆفه‌کان ده‌شی‌ت جارێک له‌ جاران عاشق بو‌وبن. گرنگ نه‌وه‌یه‌ له‌ عه‌شقی یاره‌وه‌ چون به‌ره‌و عه‌شقی نه‌یار ده‌گوازی‌ته‌وه‌. گرنگ له‌ مه‌حه‌به‌ت‌دا نه‌وه‌ نییه‌ مرۆف چون ده‌بیه‌خشی‌ت به‌ یه‌کی‌ک، گرنگ نه‌وه‌یه‌ چون دابه‌شیده‌گات، عه‌شق وه‌ک جۆگه‌له‌یه‌ک وایه‌ گرنگ نییه‌ تا بنی دره‌ختی‌ک پاریکی‌شیت، گرنگ نه‌وه‌یه‌ وه‌ک خه‌تی‌ک به‌ ژێر هه‌زاران داردا بی‌به‌یت، به‌ ناو ده‌یان پی‌چ و به‌ره‌و هه‌زاران گیای په‌شمورده‌ و پوه‌و چه‌ندین گۆلی سیس پاریکی‌شیت، مه‌رج نییه‌ هه‌موو دره‌ختی‌ک بزانی‌ت چون ئای عه‌شق ده‌خواته‌وه‌ و هه‌موو گۆلی‌ک بتوانی‌ت به‌ خۆشه‌ویستی بکری‌ته‌وه‌. غه‌زه‌لنوس له‌و باوه‌رده‌دا بوو که په‌یوه‌ندی نی‌وان نه‌و و مه‌لای سوخته‌ وه‌ک په‌یوه‌ندی نی‌وان گۆلی‌ک وایه‌ که تۆوی نه‌ئینی هه‌لگرتوه‌ له‌گه‌ڵ بایه‌کدا که نه‌و تۆوه‌ به‌ زه‌وی‌دا ده‌بات. سوخته‌ نه‌و باغه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که بی‌شوما‌ر تۆوی غه‌زه‌لی دروستده‌کرد و به‌همه‌ن ناسر نه‌و بایه‌بوو که ده‌بایه‌ نه‌و تۆوانه‌ هه‌لگری‌ت و به‌دونی‌ادا په‌خشیان‌بکاته‌وه‌. نه‌و پۆژه‌ی نیرگ‌ز فورات له‌به‌ر شته‌گی‌ک که سه‌ر به‌ باغی عه‌شق نه‌بوون، دل‌ی غه‌زه‌لنوسی شکاند و

عاتیفه‌ی بیمارکرد، تیگه‌یشت، نه‌و ناتوانیت بایه‌کی شیت بیت، ناتوانیت گهرده‌لولویک بیت بی‌هق و بی‌پرسیار عه‌شوق په‌خشان و ته‌خشان بکات. له‌و پۆژه‌وه غه‌زنلنوس، مه‌لای سوخته‌ی وه‌ک نه‌قلیدیسی موحیبه‌ت ته‌ماشاده‌کرد که له‌هه‌موو کتیبه‌کانیدا بیردۆزه‌کانی عه‌شقی نویسه‌، نه‌و بیردۆزه‌ نۆزانه‌ی گۆشه‌ جی‌وازه‌کانی پۆحی نینسانی تیدا پیاووه و هیتله‌ نالۆزه‌کانی ده‌رونی تیدا نه‌خشکرده‌وه. خۆشی به‌و نه‌ندازیاره ده‌زانی که ده‌بیت ده‌ستپیکات و شاریکی پر شوری موحیبه‌ت له‌و بیردۆزانه‌ دروستبکات. به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن ده‌ست پیکات، گهر نه‌و بایه و ده‌بی‌تۆوی موحیبه‌ت هه‌لگریت، چۆن ده‌بیت هه‌لیبگریت و له‌کیس دونیای نه‌دات؟ گهر نه‌و نه‌ندازیاره و ده‌یه‌ویت شاری موحیبه‌ت دروستبکات، ده‌بیت له‌ ژیر چ ناسمانیک و له‌چ پارچه‌ زه‌وییه‌که‌وه ده‌ست پیکات؟. نیرگز فورات که ژیانیکی کورت و په‌یوه‌ندییه‌کی تیپه‌ر و زوومردی له‌گه‌لدا دروستکرد، هه‌ر زوو ناشکرا‌بوو که دره‌ختیک نییه‌ عه‌شوق گه‌ش‌ه‌ی پیدات، زه‌وییه‌ک نییه‌ غه‌زنلنوس ده‌روازه‌ی نه‌و شاره‌ی پیدروستبکات. غه‌زنلنوس سالانیک دواتر که ته‌واوی گۆرانا‌کارییه پۆحییه‌کانی خۆی بۆ ماجیدی گول سۆلاف باسده‌کرد ده‌یگوت «من دوا‌ی نوشوستی یه‌که‌م عه‌شقم تیگه‌یشتم، من مه‌لای سوخته‌نیم له‌خه‌لوه‌ته‌ نه‌به‌دییه‌که‌ی خۆیدا، به‌لکو سوخته‌م که دیته‌ده‌رئ بۆ دنیا، سوخته‌م که قاچ و ده‌ست په‌یدا ده‌کات و له‌م دونیایه‌دا ده‌گه‌ریت».

غه‌زنلنوس باوه‌ری و ابوو نه‌گه‌رچی عه‌شوق به‌بی‌خه‌یال نه‌کرده و نه‌شیاوه، به‌هه‌مان شیوه‌ش خه‌یال به‌بی‌عه‌شوق ترسناک و کوشنده‌یه.

که‌س به‌ دروستی نازانیت، کئ یه‌که‌مجار قاچی به‌همه‌ن ناسری بۆ

ناو ئەو یانەى مەى و شەرابنۆشینە پاکیشا، کى بەهەمنى کرد بە
 کپىارى كۆپى شەوانەى ئەو مامۆستا و فەرمانبەرە بچوکانە کە وێستگەى
 سەرەتای سەفەرى دووردریژی غەزەلنوس بوو بە جیهاندا. غەزەلنوس
 دواى جیاپوونەوهى لە نیرگز فورات لەگەڵ ھاوپیئەکی چکۆلانەدا کە
 سمیلێکی رەشى قۆقز و لووتیکى چکۆلانە و جووتیک چاوى زەردى
 ھەبوو نیواران لەو یانانەدا دەردەکەوت. لە گەنجیکى بیئەزموون دەچوو،
 بیهوێت شوینیکی لە ریزی ئەوانەدا ھەبێت کە خۆیان بە دانا و زانای
 ھەموو شتیک دەزانن. غەزەلنوس ھەر دەبایە لەوێو دەست پێکات، لە
 جیهانى ئەو مۆفە بیئومید و بچوکانەوہ کە ژانیان مەستی و دیسانەوہ
 مەستی و ھەمیشە مەستی بوو. یەکەمین قەسیدەى ناو غەزەلیاتەکانى
 سوختەى بۆ ئەو پیاوہ مەستانە خویندەوہ. سەرەتا چەند شەوئیکى
 بێدەنگى لەو یانەدا بردەسەر، دواچار شەوئیکى باران لە ژێر کاریگەرى
 دەنگى لیژمە و بۆنى شەرابدا کەوتە سەر ھەوای خویندەوہى یەکیک
 لە غەزەلەکان. کە دەستى بە ئىلقای چەند بەیتى یەکەم کرد، یاوہرە
 چکۆلانە و سەرزل و سمیل رەشەکەى باوہرى نەدەکرد بەھەمن شیعەرى
 و ھا سەیر و نازک بزانیئت، قەسیدەکانى ھۆشى دەھینایەوہ بەر مردوو،
 ھەستى و ھا لەو مەستانەدا دەگێرا دەیخستنە سەر جۆرە خەیاڵیک
 پێشتر نامیان نەکردبوو. ئەو شەوہ باران بە جۆریکی شیتانە دەبارى،
 غەزەلنوس قەسیدەکانى دەخویندەوہ و پیاوہ بیکەس و مەستەکانى شەو
 بالیان دەگەرت، وەک ئەوہى بفرن لەگەڵ وشەکاندا تیکەڵ دەبوون و
 دەستیان دەجولاند، ئەویش بە وێنەى سەرەپۆیەکی بێھۆش کە خۆشى
 لە دەرخستنى مەستى و شیتیتی خۆى ببینیئت، وەک یەکیک چاکەتى
 و یقار داکنیئت و توپیداتە ژیرپییى، بە ھەموو ھاوار و نالینى ناو غەزەلە
 ناگرینەکانەوہ ھۆلى گەرمى یانەکەى جیدەھیتشت و بێھۆ، بیئەوہى
 کەس لە حیکمەتى ئەم شیتییە تیبگات، رایدەکردە ناو چیمەنى

حه وشه كه وه بۆ بهر باران. عومرئك بوو حه زیده كرد شیتى خۆى له بهر باراندا تا قیباكات وه. ئیستا شهوى پاكیسانی مهستی و بیهۆشى بوو تا ئه وه پى، ده یویست له ژیر ئهم باراندا قه سیده كانی خۆى بخوینیته وه و ته ماشابكات چۆن وشه كانی خه لك مه سته كه ن. یاوه ره سمیل ره شه كه ی یه كه مین كه س بوو بۆ ژیر ره هیلله و توفانى شه و دوايكه وت، به لام دهنگى غه زه لنوس هیدی هیدی هه موو مه سته كانی پاكیسا، ئه وانه ش كه هیشتا كه میك هۆش و وبقاریان مابوو خۆیان نه گرت و به ره و ژیر بارانه كه دوايكه وتن. مه سته كانی ئه و شه وه، ئه و پیاوانه ی قه سیده كان خستبوونیه سه ره هوى عه شقیك كه له ئه زه له وه خودا له دلایندا خه وانده بوو، له ژیر بارانه كه دا مه ستانه دواى ئه و دهنگه گر و پر عه شقه ی ئه و گه نجه ته ره كه وتبوون كه جوړه كلاسیكياتیكى ده خویند كه سیان نه یانبیستبوو، كه س به ته واوه تی نازانیت كامه له و فه رمانبه ره مه ست و موچه خوړه هه ژارانه دهنگى به رزكرده وه و هاواریکرد «غه زه لنوس به رده وام به، به رده وام به، من ئاماده م هه موو شه و تا هه له اتنى سوېح له ژیر باراندا بوه ستم و گویت لئیکرم».

ئوه یه كه مجار بوو مه خلوقیك به هه من ناسر به «غه زه لنوس» بانگبكات. پشتر هه تا به هه من ناسر خووشى ناوى غه زه لنوسى نه بیستبوو. ئیدی له و شه وه كه س نه پیرسى ناوى ئهم كوپه شه یدایه چیه كه به حرئك له كلاسیكيات له سینه یایه تی، له و بهر باراندا به هه من ناسر مرد و غه زه لنوس له دایك بوو. له و پوژه وه به «غه زه لنوس» ناسرا و به و ناوه بانگیانده كرد، له گه ل تئپه پینی كات و به سه رچوونی زه مانیشدا ناوى راسته قینه ی خۆى بوو به جوړه یادگارئكى كۆن و شیوه میژوویه كى دیرین كه خۆى نه بیئت كه س یادی نه مابوو. ده بیئت بلئین كه به هه من ناسر كاتئك ئه وه ی قه بوولكرد فه رمانبه ره شه ونشین و موچه خوړه شه راپه رست و ماموستا مه یزه ده كان به غه زه لنوس بانگیبكه ن له قوولایى

دلیدا دلنیا بوو، ئه و دهرکه و ته یه کی دیکه ی مه لای سوخته یه . له و پوژوه ی له و ژوره ته لیسماوییه ی عه شق هاته دهری، دلنیا بوو مه لای سوخته به هه موو هیز و تینوتاوی خویه وه له ژیر پیستی ئه ودا جیگیری بووه، ئه و شه ش ساله ش که له گه ل قه سیده کاندایا، به جوړیک له وشه کان و به یته کاندایا ونبوو، خوی ته نیا وه ک پاسه وانی خه زنه نوسراوه کانی مه لای نه ده بیینی، به لکو خوی به هه لگری پوچیان ته ی ئه و ده زانی . ئه و کوپی مه لای سوخته نه بوو، ئه و خودی مه لای سوخته بوو، ئه و کوپی به هاریانو نه بوو، به لکو خودی به هاریانو بوو.

له پیزی ئه و موچه خورانه دا که سانیکی لیزان و شاره زا له کلاسیکیاتدا هه بوو که ئه و قه سیده سه یرانه خستنییه سه ر خولیا ی دوژینه وه ی نوسه ری راسته قینه ی ئه و به ی تانه . له کتییخانه کون و له به یازه دپاوه دپیرینه کاندایا که وتنه پشکنین و هیچیان ده ست نه که وت، دواتر یه ک دوو نمونه ی قه سیده کان که وت به ده ستی ئه و دکتورانه ی زانکو که ئیدیعیای شاره زا بوونیان له کلاسیکیاتدا ده کرد، ئه و انیش شتیکی پوژشنیان لیده رنه هیئا و قسه یه کی پوونیان دهریاره ی نه بوو . که س باوه پی نه ده کرد ئه و شاکاره قوولانه ده ستکردی گه نجیکی وه هابیت، هه موو خویان ده جه پاند له به یازیکدا، له جیگایه کدا سه رچاوه کانی بدوژنه وه . به لام هه رچییه ک بیت، ئه و شه وه غزه لنوسی گوپی بو ئه و پوچه ئاواره یه ی ئیرسی عاشقه خه یالییه کانی به زه ویدا ده گپرا . له و یانه چکولانه یه ی فه رمانبه راندا، شه و دوا ی شه و هه مووانی مه سته ده کرد . ئه و موچه خوژه به سته زمانانه له غزه له کانی ئه ودا به خه یال ئه و سه رزه مینی عه شقه ده ژیان که به راستی نه یان بیینی بوو . یه که مین گوپیگران و عاشقانی ئه و غزه له سیه روا یانه، ئه و سه رخووش و عاره قخورانه بوون که خیزان و دایک و باوک نه فه ره تیان لیکرد بوون، ژنه کانیا ن بیترخ و هیچ ته ماشایانده کردن،

مندالّه‌کانیان لئیانده‌ترسان و قیزیان له بۆنیان ده‌هاته‌وه، شه‌وان که به بۆینباخه خوار و ده‌مه لیکاری و چاوه گیزه‌کانیان‌ه‌وه ده‌گه‌پانه‌وه بۆ مالت، هه‌مووان وهک جان‌ه‌وه‌ریک سه‌یریانده‌کردن که شایسته‌ی پزیز نیین. به‌لام له نیتو ئه‌و مه‌خلوقه نه‌فرهت لیکراوانه‌دا بوونه‌وه‌ری ئه‌وتۆ جوان هه‌بوو که غه‌زله‌نوسیان سه‌رسامکرد، ئه‌و ماوه که‌مه‌ی ئه‌و له‌گه‌لّ پیاوه مه‌سته‌کاندا بریدییه‌سه‌ر، سه‌ره‌تای مامه‌له‌کردنی ئالۆز و پرکیشه‌ی غه‌زله‌نوس بوو له‌گه‌لّ وینه بيشوماره‌کانی مرقّدا. زۆربه‌ی ئه‌و فه‌رمانبه‌ره چاکه‌تخوار و پيش هاتوو و ددان زه‌ردانه، زۆربه‌ی ئه‌و پیاوه شیواو و نارینک و نه‌لکه‌ولیکانه که به پوخسار و بۆن و ده‌نگ له مه‌خلوقاتی ترسناک ده‌چوون، له ناوه‌وه مرقّی ئائومید و زولم لیکراو و شکسته‌بوون که بچوکترین غه‌زله ده‌یخستنه جۆش و که‌مترین سۆز ده‌یخستنه گریان.

له پۆزگاری شه‌پی هه‌شت ساله‌ی ئیراندا «ئه‌و شه‌په‌ی پوخساری جیهانی بۆ هه‌تا هه‌تا یه‌ گۆپی»، غه‌زله‌نوس کۆپ و کۆبوونه‌وه به‌ناویانگه‌کانی خۆی گێپا و که‌شته به‌ناویانگه‌کانی خۆی نه‌جامدا، له‌و کۆپانه‌دا غه‌زله‌کانی مه‌لای سوخته‌ی ده‌خوینده‌وه. کاریگه‌ری شیعره‌کان به‌جۆریک بوو خه‌لکی له هۆش ده‌برد. وهک یه‌کیک له گه‌وره‌ترین غه‌زله‌نوسانی گه‌وره‌ی میژوو، ناو و ناویانگی به نیتو خه‌یالبازان و شیعردۆستاندا پۆیشت. له‌و کۆپانه‌وه په‌یوه‌ندی به پۆخه‌به‌ره خه‌یالییه‌کانه‌وه دروستکرد، سه‌یری لیده‌هات ئه‌و هه‌موو پۆحه خه‌یالپه‌روه‌ره له‌و شاره ناچیز و ناشاده‌دا هه‌بیست، به دیوانه‌کانی غه‌زله‌وه ده‌چوو هه‌ر سه‌کۆکان و غه‌زله‌سه‌ی سحراییه‌کانی ده‌خوینده‌وه، شیعره‌کان توانای عه‌شق و خه‌یالیان له مرقّدا بینه‌ندازه گه‌وره‌ده‌کرد، له سه‌ره‌ر سه‌کۆیه‌ک داده‌به‌زی، که‌نج و پیره خه‌یالپه‌روه‌ره‌کان که مارۆیانده‌دا، ئه‌و که‌سانه ده‌وریان ده‌گرت که

ته نیا دوی بیستنی ئه و شیعرانه تیده گیشتن عاشقن، ئه وانه ی شیعره کان به جوریک مه ستیده کردن دم و ده ست ئاماده بوون تیشوو بۆ سه فه ری خه یال ئاماده بکن و به ره و سه ر زه مینی په نهان برۆن و نه گه پرنه وه . له و کۆرانه وه ، جه معیه تی عاشقه خه یالیه کانی ناسی، ئه و مروفانه ی سه رتا پا عه شقبوون به لام مه عشوقه یان نه ده دۆزیه وه . هیچ شوینیک له دنیادا به ئه ندازه ی ئه و شاره عاشقی بی مه عشوقی تیدانه بوو، ئه و مروفانه ی هه ستیانه کرد توانایه کی بیسنووری عه شقیان تیدایه ، به لام هیچ مروفتیک لئیان وه رناگریت و که س پیوستی به میهر و مه حه به تی ئه وان نیه . یانه ی ده نگخۆشه سحراییه کانی ناسی، ئه وانه ی کاتیک گۆرانیان ده چپی ته وای شته حه قیقیه کان ده بوون به سیبه ر و له بری ئه وان زه وی تر و خه ونی تر و نیگاری تر له خه یالدا سه وزده بوو. عاشقه ئه به دیه کانی ناسی که مردن و خۆشه ویستیان له هاوکیشه یه کی سه یردا پیکه وه گریده دا، بووه هاوپی راوچی پلنگه خه یالیه کان، بووه دۆستی ئه و ماسیگره خه یالیانه ی دوی ماسیبه کی سه وز که وتبوون که هیچ توپیک ناسایی نه یده توانی راویبکات، له هه مو شوینیک غزه له کانی خۆی ده خوینده وه ، له جه نگه له کاند، له دارستانه دووره کاند، له سه ر به له مه کان، له ناو جووتیاره کاند. له هه ر شوینیکیش ئه و غزه لی خۆی چریبیت، له مه ر و ئه سته نگه سه خته کانی به رده م خه یال شکاوان و مروقه کان شتگه لیکیان بینیه که پیشتر نااشناو و نه بینراویوه . به هیزی ئه و قافییه سحراییانه ، به هیزی ئه و وشانه ، ماسیگره کان ئاسانتر به پروی ئاوی خه یالدا ده رۆیشتن، کوچه نه نینییه کانی دارستان پتر پوناک ده بوونه وه . هه ر پۆخله به ریک گوپی له غزه له کان ده بوو، وه ک نامه یه کی نهینی و ئامازه یه ک له قه ده ره وه تیده گیشت، وه ک ئه وه ی خه یالی ناو ئه و قه سیدانه بانگه وازیکی خودایی و ئیله امیکی ئاسمانی بیت به تایبه ت بۆ ئه و هاتبیته خوار. له سالانی شه ردا غزه لنوس شاره

و شار و کوچه و کوچه گهرا، نیشی نهوه بوو پوخله بهره خه یالئییه کان بدوژیته وه، نهو مروّفانهی له دونیای پاستیدا هیچیان چنگ نه ده که وت و نیدی به ره و زهریای بیسنووری خه یالّ ده پویشتن. توپڑکی گه وره ی له نیوان نهو مروّفه سهیرانه دا دروستکرد، زهوی و زه مانه جیاواز و پارچه پارچه کانی خه یالّی له یه ک نزیک کرده وه، هه ندیچار ده یویست هه موو سهر زه مینه خه یالئییه کان بدات له یه ک، دارستانه خه یالئییه کان و باغه خه یالئییه کان بکات به یه ک هه ریم، جوئیپاره چکوله کانی خه یالّ بخاته سهر یه ک و پویاری نه فسانه بیان لیدروستبکات. خه یالّ له و سهر زه مینه دا، کومه لیک هه ریمی په رته وازه و جیاواز و دوور له یه ک بوو، پریوو له ترس، له کوچه ی تاریک و نه دوژزواه، له خواستی نهینی که غه ریزه په شه کانی مروّف ده یانجولاند، نهو ویستی بیانگورپرتنه سهر ریگایه کی کراوه و ناکووتا بو هه موو نه وانه ی ده یانه ویت بیسنوور به خه یالّدا سهه فربکه ن. قه سیده خه یالئییه کانی مه لای سوخته وه ک چرای سهر مناره یه کی بهر ده ریا وه هابوو، که له هه موو زه مین و زه مانیکه وه که شتی راده کیشا، شه وقیکی هیند به تینی هه بوو، پوخله به ره خه یالئییه خه وتوو ه کانی له قوولاییه هه ره دوور و تاریکه کانداه خه وه لده ستان. به لام ده بیت بلئین، مروّف گه ر خوئی دلئیکی پر خه یالّی نه بایه له غه زه لنوس تینه ده گه یشت، غه زه له کانی نهو ته نیا کاتیک هیز و ناسه واریان ده رده که وت که پوخله به ریکی خه یالّی ده بییستن.

له و دوور و زه مانه وه غه زه لنوس وه ک پیاوئیکی ریشن، به قژیکی لوول و درویشناساوه، به ده ستیک جلی زه یتونی کاله وه، به هه گبه یه که وه که هه ندیک کۆپی دیوانه کانی غه زه لی تیدابوو ده گه را. له سهر سنووره کان تیکه لّ به به تالیوونی نهو پیشمه رگه خه یالئیانه بوو که بو کوردستانیکی خه یالّی شه پریانده کرد، کوردستانیک ته نیا له خه وه سهیر و پوناکه کانی نه وانداهه بوو، نهو شه هیده غه مگین و خه یالئیانه ی ناسی که بو باغیک

دەگەر پان ئاشتى و ئاسودەبىيەكى ئەبەدى تىدايىت. شىعرى بۆ ئەو باغەوانانە خويندەووە كە درەختەكانيان ميوەى پىر پۆشنایى دەگرت، ھەموو ئەو پۆخەبەرەنەى ئەو لەو گەشتانەدا ناسىنى، كەسانىك بوون ۋەك خۆى، نيوەيان لە ھەقىقەت و نيوەيان لە خەياڵ دروست بوويوو. غەزەلنوس پۆژىك بە دەم غەزەل خويندەنەووە گەيشتە دەشت و تەلاننىكى سەوز، ۋەك دەرويشى دەوروزەمانە دورەكان، گۆپالنىكى درىژى پىبوو، بە خۆى ۋە ھەگبەيەكى كۆنەووە بەپىگادا دەپۆشت، ريشى تا سەر سنگى ھاتبوو، قژىكى لوول و قەترانى تاسەر شانى بەردابووەو. لە ناكاو ژنىكى بەتەمەن ھاتە سەر پىگای و گووتى « ھا غەزەلنوس بۆ كوئى دەچىت؟ »، غەزەلنوس بەدەستورى پالەوانى ناو ھىكايەتە ئەفسانەبىيە كۆنەكان گووتى « داپىرە، چۆن دەزانىت ناوم غەزەلنوسە ناوھاش دەزانىت بۆ كوئى دەچم ». پىرىژنەكە گووتى « كەواتە دوامكەووە، ژنىك ھەيە ئىحتىياجى بە ھاودەستى تۆيە ». غەزەلنوس چوار شەو و چوار پۆژ بە بىدەنگ دواى ئەو داپىرەيە كەوت. بە خاكى گەلىك سارد و بەسەر زەمىنى زۆر گەرمدە پابوردن، بە باغى گەلىك سەوز و بە چىمەنى زۆر پەژمورده و بىئاودا تىپەرىن، بە گونددە پابوردن نوقمى وشكەسالى بوو، بە ئاوەدانى بە خوڤەم و پىپىزىشدا گوزەريانكرد. دواچار گەيشتنە گوندىكى زۆر بىدەنگ و فەرامۆشكراو، گونددەكە تەنيا لە چەند مالىكى چكۆلانە و نزم و داڤوخا و پىكھاتبوو. لە يەكلىك لەو مالانەدا غەزەلنوس ژنىكى چكۆلانە و نەخۆشى بىنى لەسەر جىگايەكى چكۆلانە و پەرىپووت كەوتبوو. دۆشەكىكى دڤا، لىفەيەك بە مئىلىكى بۆر و سەرىنىك لە سوورمەى مۆر و ھەلۆھشاو، ھەموو شتىك سارد و كۆن و بىپەرونەق دەبىنواد، پىرىژنەكە گووتى « تۆم ھىئاوہ بۆ كۆمەكى ئەم ژنە. ئەمە زەيستانىكى نەخۆشە، پەنگ و پووى ديارە كە دەمرىت. ھەفتەيەكە مندالىكى زۆلى بوو، برازای منە، باوكى دەمىكە ئەمرى

خوای جیٲیناوه، خوشکٲکی به شووی ههیه، میژده که ی بزانیٲ ئه ویشی پیوه ده کورٲیٲ، حهوت پوژه کورٲکی بووه، به رله وه ی بمریٲ ویستی تو ببینیٲ، له ترسی خوشکه که ی نه بووایه، سه رشینی وام نه ده گرته خوٲ، قه حبه ی وا» .

ئافره تیکی گه نج بوو، ئاسه واری جوانیه کی مردوو به پوخسارییه وه بوو، جوانیه که له وانه ی ژیا نی سهخت و کاره ساتی له ناکاو ده یانکورٲیٲ . گه رچی جلی کیژکی گونده کی له به ردا بوو، به لام خانمیکی که ساسی شاری بوو، په نگ ی به جورٲکی ترسناک زه رده بوو بوو، له ژیر لیٲفه که یه وه سه ری ده رهینا و سه رسامانه گووتی «غه زه لنوس تو لیٲره یٲ، تو لیٲره یٲ، چون لیٲره یٲ؟» . وا قسه یکرد وه که ئه وه ی زور له میژییٲ غه زه لنوس بنا سیٲ . له سه ره خو و به زه حمه تیکی زوره وه خو ی له جیگا که راستکرده وه و گووتی « له و باوه په دا نه بووم پوژیک له پوژان بتبینمه وه » . غه زه لنوس به وردی سه یریکرد، جگه له ژنیکی نه خو ش و په نگ زه رد که هیوای ژیا نی لیٲنا کرٲ هیچی دیکه ی تیا نه بینی، به ئه ندازه یه که لاوازیوو ئیسکه کانی په نجه و مه چه کی یه که یه که ده ژمیردران، گووتی «خانم تو ئیجگار نه خو ش یٲ، ده بیٲ بته ی ن بو بیمارستان، بو لای پزشکی، بو له م ژوو ره تاریکه دا که وتوو یٲ؟» . کچه که به زه حمه ت هه ناسه ی بو ده درا . به هیمنی وه لامی غه زه لنوسی دایه وه «نا، نا کرٲ، ناتوانم بچم بو خه سه خانه، نامه ویٲ پزشکی ببینم، من که سیکی مردوم، دل نیام» . غه زه لنوس گووتی «چون دل نیایٲ، چون، هیچ که سیک نابیٲ ئاسان ته سلیمی مردن بیٲ . تا تو ده ژیت و هه ناسه ده ده یٲ شتیک نییه ناوی مردن بیٲ» . کچه که به جورٲکی سه یر ده له رزی، وه که چه ندین پوژ نانی نه خوارد بیٲ لاواز و بیگیان ده ینواند . به که ساسی گووتی «غه زه لنوس پیٲم خو ش بوو هاتیٲ، له و بووایه دا نه بووم پورم بتدوژیته وه، من دوو

سالا له وهه وهه له كۆپێكدا گویم له غزەله كانی تۆبوو، ئه و غزەلانهی تۆ ژیانی منیان گۆپی». غزەلنوس وهك سه بری ئه و قسانه ی نه بیته وه لامیدایه وه «تۆ زۆر نه خۆشیت، زۆر، ده بیته بچیت بۆ لای پزیشك، هیچ قسه یك نه كهیت، هه ستیت و من بته م بۆ لای پزیشك». كچه كه گووتی «ده ته ویت ئابرووی هه موو خزمه كان و خوشكه كانم به ریت، ئه وكات هه موو دونیا ده زانیته من مندالیکی بیباوكم بووه، مندالیك باوکی نییه، دوانه وه من برۆم بۆلای پزیشك و نه رۆم هه ر مردوم. غزەلنوس، من مردوم، من شوینیکم له م دونیایه دا نه ماوه، گه ر زیاتر بزیم نازانم چیه كم، تاكه ئومیدیکم نه وه یه په ناگایه کی باش بۆ كۆرپه كه م بدۆزمه وه». غزەلنوس به نا په حه تیه وه، پرچه ده رویشانه كه ی بادا و گووتی «تۆ ده لئیت چی، چۆن ده بیته وا قسه بکهیت، چۆن ده بیته وه ها حورمه تی ژیانی خۆت بگریته. ناییت وا بلئیت، من ده توانم باوکی ئه و منداله بدۆزمه وه، بیدۆزمه وه و وابكات منداله كه ی خۆی به خۆبكات، وابكه م خۆی چاكبكات و تۆ به ئینیت و پێكه وه بزین». ژنه كه كه میتك پالینا به سه رینه مۆره كه وه و گووتی «غزەلنوس من چه ندین پۆزه مردوم، به لام نه مویست دونیا جیبه ئیلم، بۆ ئه وه ی تۆ ببینم، هیچ كه س ناتوانیت باوکی ئه و منداله بدۆزیته وه، هیچ كه س، له به رئه وه ی من له گه ل یه كێكدا دروستمكردوه كه ناگای لێ نییه، له گه ل كه سێكدا له خه یالدا له گه لئیدا خه وتووم، ته نیا له خه یالدا، ئه و ئاگادار نییه. من و ئه و سێ سالا یه كترمان خۆشویست، به لام پێكه وه نه خه وتین، قه ت په نجه مان به ر په نجه ی یه كتری نه كه وت. من سویندت بۆ ده خۆم كه پێكه وه نه خه وتووین، به لام كه س باوه ریم پیناكات، من هه موو شه ویک به خه یال له گه لئیدا بووم، هه موو شه ویک، ئه م كۆرپه به ره مه ی خه یالی منه، من غزەله كانی تۆم ده خوینده وه و بیرم له و كۆرپه ده كرده وه، هه موو شه ویک به ر له وه ی بخه وم ئه و غزەلانه م ده خوینده وه، من زیاد

له ههفته يه که مردوم، دهستم لايڤده، من وهک ناسن ساردم، گهر بمبهيت
بو لاي پزيشکه کان دهبيته گالته جار، تيده گه گيت، من ئيستا لاشه يه کم
حهوت پوژه مالاوويم له دونيا کردوه.

غزه لنوس دهستی دا له دهستی کچه که، لاشه يه کی سارد و بيخوين
بوو. وهک باوه پنه کات گووتی «تو مندالیکت بووه خو شه ويستی
دروستیکردوه، عه شقیکی گه وره دروستیکردوه. خانم تو ژنیکی مه زنیته
ده توانیته شورای موعجزه بشکینیت». کچه که سه یری غزه لنوسی کرد
و سه یری نزیک کرده وه و گووتی «ئو غزه لانه واده کن مرؤف شیتبیت،
مه دهوشانه عاشق بیت. غزه لنوس له م دونيا گه وره يه دا ته نيا تو تيده گه گيت
من باسی چیده که م، ته نيا تو ده توانیته ئو منداله به خيوبکه گيت،
ئو وه مندالی غزه له، ئو وه مندالی تویه، نابیت جيببيلیت». دهنگی
ژنه که پارانه وه يه کی قوولی تیدابوو، نه يده زانی ئو خانمه به راستی
يان هردووکیان له خه وندان، نه يده زانی ناخو ئو وه خو يه تی تیکه ل
به خه ونی ئو ژنه بووه، ياخود ئو ژنه يه هاتوته خه ونی ئو، به لام
دلنابوو يه کيکیان له دونيا ی حقیقه ت و ئه ویتريان له دونيا ی خه يالدان.
غزه لنوس گووتی «به لام خانم من ده توانم چی بو ئو منداله بکه م،
چی؟». کچه که به غه مگینی گووتی «نازانم، به لام گهر تو ئو منداله
هه لئه گریته وه ده مریت، له تو زیاتر هيچ که سیکي نییه، نه باوکی هه يه
نه دایک، ئه م پیریژنه ئو زه حمه ته ی کيشا و هات به دوا ی تودا تا
تو ئو منداله ی له کولبکه يته وه. من چوار مانگه له شار پامکردوه و
هاتووم بو لاي ئو... چوار مانگه». غزه لنوس گووتی «ئو له هه ر
که س باشتر ده توانیته منداله که به خيوبکات، من ده توانم کومه کيبکه م،
دلنابيه من کومه کیده که م». کچه که چپاندي «بيدهنگ به، بيدهنگ،
گهر بزانیته تو منداله که نابه يته ده یخنکینیت، تيده گه گيت، بيدهنگ بیت
باشتره، من ههفته يه که شیري مردوو به و کورپه ده ده م، شیريکی خه يالی

لەم مەمکە بێرۆحەم بۆ ئەوێ بژی. ئیستا بزانییت، تۆ ئەو کورپەت ناویت دەیکوژیت، ئەمشەو دەبخنکینیت و دەینژیت، ئەو پورمە، چوار مانگە دەیهویت من بکوژیت، تێدەگەیت، ئەو کورپە ببە و برۆ. تێدەگەیت ببە و برۆ». غزەلنوس، جاریکی دی دەستی لە دەستی ئەو کچەدا و بە ئەسپایی گووتی «تۆ بە پاستی مردوویت، هەست بە تریە دیلت ناکەم، هەستی پێناکەم». کچەکە دەستی پاکیشا و گووتی «غزەلنوس وەرە گوێ لە دلم بگرە، وەرە و گوێ لێگرە». غزەلنوس سەری نا بە سنگی ئەو کیزەووە و هاواریکرد «خوای گەرە، خانم تۆ چەستە یەکی سارد و سرپیت، سارد و سرپ». کچەکە بە کەمێک تورپییەووە گووتی «پێویستە ئەو مندالە پزگاریکەیت، ئەو مندالە چاوەروانی تۆیە، تیناگەم بۆ لەو تیناگەیت. دوانەووە تۆ دەبییت ئەو مندالە ببینیت، دەبییت ببینیت، پورئ پورئ، پورئ». بە دەنگیکی زۆر بەرزکە لە دەنگی مردوو نەدەچوو، بانگی لە پیریژنەکە کرد. داپیرە مرچ و مۆنەکە وەک ئەوێ گوێی لە هەموو قسەکان بوویت بە خوێ و مەلۆتکە یەکی بچووە هاتە ژوورئ، مندالەکە ی خستە باوەشی ئافرەتەکە و گووتی «مندالە کەت بگرە، برسییەتی. داپزێی بۆ چ دایکیکیت، کورپەکە برسییەتی». مندالێکی چکۆلانە فریشتەرەنگ بوو، پێستیکی سپی و جووتئ چاوی چکۆلانە و قزێکی نەرم. بە پێچەوانە ی دایکەکەو لە مندالێکی برسی و ماندوو نەدەچوو، پێدەچوو هەر ئیستا لە رۆباریکی پاکدا شوڕابیت. غزەلنوس کە بینی لە دایکە خۆیدا گووتی «وادیارە لە باغیکی سیحراویبەووە هاتووە». کە گرتی بە دەستی یەووە هەستیکی سەیری هەبوو، وەک ئەوێ ئەو ساتە ژیا بییت، وەک ئەوێ پیشتر بە جۆرە ساتیکی وەها دا رابوردییت، وەک وشەکانی مەلای هاجەر لە ناکا و بگەرینەووە خەیاڵی و لە پۆچیدا دووبارە بدرەوشینەووە. بە پەلە مەلۆتکەکە ی کردووە، ویستی بە روتی تەماشاییکات، ویستی دەست لە پێستە سپی و ناسک و سیحراویبەووە

بدات. له و کاته دا سنگى منداله کەى بينى، موچرکيکى قوول و ته زوويه کى سارد به گيانيدا تپه پى، نه ده يزانى هه له يه يا پيشکه و پيشکه ي چاو، راسته يان خه يالتيکه زاده ي ماندوو بوونتيکى زور و که مخورا کيبه کى دريژه، به لام به روشنى ده يتوانى ببينيت، به روشنى. به يتيک شيعر که وهک برينتيکى قوول له سەر سنگى نه و کورپه يه هه لکه نرابوو:

ئه ي تيفلى رهش، ئه تو گول بوويت نه من سووت
 ئه ي ناتيجى غه زهل، له من عه شق و له تو پرووت
 تو به رهه مى شمشالى خه يالى، به رهه مى نه نغامى وجود
 زاهير به وهکو باغ و ده رکه وه وهکو ياقووت

ژنه گه نه که ناگادارى سه رسوپمان و حه په سانى غه زه لنوس بوو، سه يريکرد و گووتى « ئيستا ده بينيت، نه مه برى تويه، برى تو. به لام تو ده ته وييت فرى به ديت. نه مه له تووه نزیکه، له تووه نزیکه، چه ند خووت له خوته وه نزیکيت، هينده له تووه نزیکه ». غه زه لنوس بو ئيستیک وهک تاساو وابوو، وهک نه وهى دونيا له ده ورى خول بخوات، وهک کوى شته کانى چوارده ورى بووخين، گيژ و سه راسيمه سه يرى نه و نافره ته نه خو شه ي کرد و هيچى نه گووت. ژنه گه نه که منداله کەى له ده ست غه زه لنوس وه رگرت و ده ست يکرد به پيجانه وهى مه لو تکه که و گووتى « ئيستا تيده گه يت، تو به ته نها نيت، ده بينيت خه لکانتيکى تر هه ن خه يال و غه زه ل تيکه لاوى هه موو ژيانيان بووه، له وانه يه تو نه تدبييت، به لام جنسيک له مروف هه يه، که وهک تو ده ست کردى غه زه لن، چه ند وه خته به زه ويدا ده گه پييت و مروفى خه يالى ده بينيت، به لام پوزيک هه ستت نه کرد خه لکيکى دى هه ن وهک خووت مندالى غه زه لن، عه شق

دروستىکردون. مرۆف كە بەراستى نەتوانىت لەگەڵ مەحبوبى خۆيدا
بخەويت، باغىكى سىحراوى و خەيالى هەيه پرودەكاتە ئوئ و لەوئ
مەعشوقى خۆى دەبينىت. بمبوره غەزەلنوس، مرۆف ئەگەر بىمىشك
نەبىت لەو تىدەگات. خەلكىك هەن بىمىشكن، گەمژەن، وادەزانن كە
دوو دلدەر بەراستى پىكەو نەخەوتن، ئىتر پىكەو نەخەوتوون. ئەو
درۆيه، هەموو عاشقەكانى دونيا بە خەيال پىكەو دەخەون، بەلام
بمبوره غەزەلنوس، هەندىجار هەستدەكەم تۆش زۆر گەمژەيت، هەندە
گەراويت ناتوانىت تىبگەيت. هەموو كەسىك شوپىنىكى خۆى هەيه، لەوئ
هەموو ئومىدەكانى دىنەدى، من لەوئىبوم، تىدەگەيت سەدان شەو لەوئ
بووم، سەدان شەو، سەدان شەو. بەلام تۆ زۆر ماندوويت، غەزەلنوس
زۆر ماندوويت. تۆ ئەم ماوئە زۆر شوپىت بىنى، بىنىنى زۆر خەيال
ماندوودەكات... دەبىت ئاگات لە خۆت بىت».

بە هەمنى سەرى بەرزكردووه و گووتى «ئىستا ئەم مندالە لە تۆ
زىاتر كەسى نىيه، ناتوانىت تا هەتاھەتايە دانىشىت و بىرىكەتەو.
دەبىت ئەو برا بچوكەى خۆت هەلگريت و برۆيت، لە بىرىشت نەچىت
ئەو مندالە لە تۆ زىاتر كەسى نىيه».

غەزەلنوس تا ئەوكات نەيدەتوانى قسەبكات، كچەكە گووتى
«بىركردنەوئى زۆر مرۆف دەگوپىتە سەر كەسىكى پارا، تۆ رىگايەكى
زۆر درىژت لەبەرە، منىش دەبىت برۆم، تۆ و ئەمانەتى ئەو كورە، هەر
خۆت ناوى بىنى، مردووھەكان نابىت زىندوھەكان ناوئىن... بەلام پىتبلىم،
برۆ بۆ لای ئەفسانە، تىدەگەيت، بچۆ بۆ لای ژنىك ناوى ئەفسانەيە لە
ئوتىلى بەفر و سەراب، ئەو يارمەتت دەدات... ئەو يارمەتت دەدات،
بەلام بىرت نەچىت ئەو مندالى تۆيە... لە تۆ زىاتر كەسى نىيه».

غەزەلنوس بىدەنگ مەلۆتەكەى وەرگرت و بە هەواشى ناى بە

سنگيه وه، له دهره وه بايه كى سارد مه لیده كرد، شه وه یدى یدى ده كشا و بيكوتايى ده ينواند، بيته وهى ورته بكات مندال كهى به خويه وه نوسان و شه و ژورهى به جيهيشت. شه و كات ناوه پاستى پاييزى سالى مه شتا و مه شت بوو، سه رمايه كى ناوه خت و زوو واده مه ليكردبوو، غه زه لنوس بيته وهى بوه ستيت، بيته وهى له ريگا و با و شه و بترستيت، به خوى و كورپه يه كه وه گه رايه وه بو شار، شه يه كه مين مندالى غه زه ل بوو شه و بيبيستيت، يه كه مين مه خلوقى پاسته قينه و هاوشيوهى جنسى خوى بوو.

په ريناز له گولتيكى ژه هراوى ده خوات «ماجيدى گول سولاف — هاوينى ۲۰۰۴»

من يه كه م كه س بووم باسى بارونه كانم وروزانده. پيشتر غه زه لنوس و تريفه يابه حرى ناوى «ئاغا، مير، خواجايان» بيستبوو، به لام وشهى بارونيان بهرگويى نه كه وتبوو. نه مده زانى ئاخو حه سه ن توفان شتيك دهربارهى شه وان ده زانيت يان نا، هيند ناوى بارونه كانم هينا بيوه ستان سه يري پوخسارى شه وم كرد، وهك موچركيك يان له رزيكى كتوپر له هه ناويدا بيبنم وه هابوو. ئيواره يه كيان هه ر سى هاوپرئ گه وره كهى زيانم، كه پوژ دواى پوژ تارمايى موراد جه ميل له سه ر هوشمان گه وره تر و تاريكتر ده بوو، بپارماندا بو بارونه كان بگه پيئين. دواى دانيشتنىكى دوورودرئز، وهك شه وهى موراد جه ميل پادشايه كى نه خوشبيت و سى فه رهندي دلسوژى هه بيت و به دواى داپوويه كى ده گمه ندا بگه ونه پرئ، هه ر سيكمان ريكه وتين تا كوتايى دواى چيروكى شه و كورپه بگه وين و تاسه ر نوزينه وهى بكوژه كانى نه وه ستين. ده بيت بلئيم كه غه زه لنوس به رده وام به جوركي بيئانا و سه ير ده يگووت «خوتان مه خه نه

ته هلوکه وه، بۆ من یاری به ژيانی خۆتان مه کهن. تا ئه و شوینه
 بپۆن که ده زانن مه ترسی گه وهی تیدا نییه». ئه وکات تینه گه یستم بۆ
 غزلهلنوس و اهه سته دکات ئیمه ئه و ئیشه بۆ ئه وه ده کهین؟ هه ستهکی
 بیمانابوو که هه مووانی ئازارده دا. له راستیدا ئیشکردن له سه ر پابوردووی
 ئه و مردوو ه بۆ من شتهکی تایبه تی و پۆحی خۆم بوو، وه ک جۆره
 قولاییک و ابوو منی له دونیا یه ک درده هینا و ده یستمه ناو دونیا یه کی
 تر... سه ره تا ده مو یست به ته نها هه موو ئیشه که نه نجام ده م، به لام
 که سه یری چاوی ئه وانی دیم کرد، هه ستمکرد گریکان به جۆریک ئالۆزن
 و کیشه کان به ئه ندازه یه ک قورسن، لیره به دواوه و من به ته نیا له
 هیزیان نایه م. هه موو پتییان و ابوو من که ستهکی کارامه نیم، ده یانزانی
 هه میشه خه یال م لای ئه و فلیمانه یه که بوون به به شتهکی گه وهی
 ژیانم، خه یال م لای ئه وه یه چۆن پۆژیک له پۆژان بپۆم بۆ هۆلیۆد، له وئ
 بیره یه ک له گه ل مۆرگان فریماندا بخۆمه وه، له گه ل کامیرو ن دیازدا به
 ماشینه تهکی سه ر به تال له ته کساسه وه وه بچم بۆ کالیفورنیا، له گه ل
 جولیا پۆبه رتدا له چیشه تخانه یه کی شیکاغۆدا نان بخۆم. گه ران به دوا ی
 بارۆنه کاندایه ئیسی من بوو، به لام هه موو ده یانزانی هه یچ سه ره داوێکم
 به ده سته وه نییه، نازانم له کوێوه ده ست پتیکه م، په یوه ندی هیند
 قوول و به ربلاویشم نییه بیکه مه پرد. هه مووش ده یانزانی هه ندیچار به
 شه یوه یه کی بیمیشکانه خۆم ده خمه مه ترسییه وه، له زه ت له وه ده بینم
 خۆم فریده مه ته هلوکه وه، خۆشییه کی گه وه ده چیژم که ده بینم
 که وتوو مه ته دۆخیکه وه ها په شه یو و مۆله قه وه خه ریکه نه ینیه کانم
 ئاشکراده بن و ده بیته شتهیک بکه م پتستی خۆم ده ربازیکه م. ناوی
 بارۆنه کان جۆریک له گه وه یی و شکرۆی تیدابوو، هه موومانێ ترسان.
 هه سته ئه وان به مه ترسی، له هه سته من قوولتر و وردتریوو، به
 تایبه ت هه سه ن تۆفان که زوو بۆنی مه ترسیده کرد و دروست ده یزانی

له چ خالئیکدا مرؤف پئ دهخاته هه ریمیکى ئااساییه وه، دهیزانى هئله سوورهکان له کوئیدان. وشهى بارؤنهکان، وهک نزیکبوونه وه وابوو له بازنهیهکی نادیار و ئااسایی، شتیکی نوئ بوو، که نه دهکرا مرؤف ئاسان وه ریبیگریت. گهرچی تهواوی گروهه که ئه رکئیکیان به من نه سپارد به لام بریارمدا چیم له دهست بیته بیکه م، نه ده بوو هه میشه وهک که سئیکى سووکبار و بیسوود ده ریکه وم که ئیشه ساده و ساکارهکان ئه نجامده دم، ئه وه له گه ل وینهى مندا نه ده گونجا که خۆم وهک پۆحئیکى سه رکه ش و کئوی و پامنه کراو ده بینى. وشهى «بارؤنى مریشک» ته نیا سه ره داوی ده ستم بوو. سه ره تا له ناو مریشکفرؤشه کانه وه ده ستم پئکرد، من به ده گمن پئمه که وته ناو بالنده فرؤشهکان، هه میشه شیوه په فتاری ئه و فرؤشیارانه تووشی له رزوتای ده کردم، ئه و شیوازه ی ده ستیان بو ناو قه فه زه کان درژده کرد و بالنده کانیان راده کئیشا، ئه و جورى پئیان ده خسته سه ربالیان و چه قۆ کوله کانیان به ملیاندا ده هئینا، ئه و هه موو خوئینهى له سه ر شوسته کان جئیانده هئیشته، پئکرا کومه ئئیک دیمه ن بوون نه مده توانی ئاسان ته ماشایان بکه م. هه یچ یهک له مریشکفرؤشهکان نه یانده زانى وشهى بارؤن مانای چى. هه وئمدا به زمانئیکى ساده لئیان بپرسم، کئ به ناو بانگترین بازرگانى مریشکه، به لکو له و رئگایه وه ده رگام بۆیکه نه وه و بگه مه بهر قاپى نه ئینییهک. له پاستیدا که س نه یده زانى کئ به ناو بانگترین بازرگانه، زۆر به یان فرؤشیارى چکۆلانه بوون له هه ندئیک کئلگه ی تاییه تی مریشک به خئوکردن بالنده به سته زمانه کانی خۆیان ده کرى. یه کئیکیان پئیگوتم، باشتره له و مریشکفرؤشانه بپرسم که مریشکی به سته وه فرؤشن، بازرگانه گه وره کانی مریشک ئه وانه ن، نه وهک ئه م فرؤشیاره چکۆله و ناچیزانه که به دیار قه فه زئیک بالنده وه داده نیشن. دواى گه رانئیکى زۆر دوکاندارئیکى جامانه به سه ر، به خۆی و سمئئئیکى کاکه ییه وه، به پئچه وانه وه ی فرؤشیاره ده نگ وشک و

بێخەندەکانی ئەم شارە، پوخۆش و پەرخەندە و سەرشار بە ژیان
 پێیگوتم «برام بۆی مەگەرێ، کەس لە بازاردا ناوی بارۆنی مریشکی
 نەبیستوو، ئەو ناو لە دەستکردی خەلکی ناو بازار ناچیت... ئەو
 ئیشی یەکیکە شتێک لە دنیا تێدەگات، بپۆ و لە جیگایەکی تر
 بپرسە». ئەو شەو ناوئۆمید گەرمانەو بۆ مائێ و نەمدەزانی بچم بۆ
 کوێ، بەردەوامیش ئەو لاشە جوانە ی مورا دەمیل لە پێشچاوم بوو،
 کە پێدەچوو تیا مەدا بپارێتەو شتێکی بۆ بکەم. دانیابووم هاوڕێکانم
 بە زانیاری زیاترەو دەگەرێتەو، ئەوان پێگای تر و کوچە ی ئەوتۆ
 شارەزان کە مە زەفریان پێنا بەم. لەو هەست و تێفکری نە شدا هەلە
 نەبووم، لە کاتی کەدا مە نەگەرێتە ئە نەجامێک، ئەوان هەر سێکیان
 بە کۆمەلێک زانیاری گەرگەو گەرمانەو. ناوی بارۆنەکان ناوێکی
 تازەبوو، لە سەرەتای بە هاری دوو هەزارو چوار دا کە تەر مە کە ی مورا دمان
 دۆزیبەو، بارۆنەکان هێشتا لە قوئای دەرستبوون و گەر بۆرە بووندا بوون.
 وەک هەمیشە حەسەن تۆفان لە هەمووان زیاتر زانیاری پێبوو، وەک
 هەمیشەش هەموو زانیاریەکانی خۆی نە دەدرکاند، مە هێندە تێگەریشتم
 کە بارۆنەکان گەرگەو دەوڵە مەندن لە سیاسەت مە دار و بازرگان و
 مۆلکداری گەرگەو دەرستبوو کە پێکەو گەرگەو، هەر کە سەیان لە
 شتێکی ژیان بەرپرسن، زۆر بە ی شەوان پێکەو دەر نیشن، پێکەو
 دەرگەو، پێکەو ئێش دەگەن، پێکەو سەراندەگەن و پێکەو
 حوکم دەگەن، ئەم شارە پاستەوخۆ و ناپاستەوخۆ لە دەستی ئەواندا بوو.
 دیارە ئەو جۆرە زانیاریە هێندە سەر و سەرەتایی بوو سوودێکی
 پاستەقینەیان بۆ پوونکردنەو ی مەردنی مورا دەمیل نەبوو، مە لەو
 کاتەدا گورزی خۆم وە شاند و تۆلە ی خۆم لە ئاغای تۆفان کردەو
 و شە بە وشە پێگوت «بەرپێز حەسەنی پیزۆ، هیوادارم لێم زویر
 نەبیت، بەلام واهەستە کە ئەم زانیاریانە ی تۆ سوودێکی پاستەقینە ی

بۇ تىگە يىشتىن لە كۆچى دوايى موراد جەمىلى جوانە مەرگ نەبىت، كە وەك بەرپىزتان دەزانن ئىمە بە دواي پوونكردنه وەى وردە كارىيە كانى كۆچى ئەو وەهەين و هيجى تر». دەمزانى ئەو شىۋە قسە كردنەى من پۇحى حەسەن تۆفان دەردە ھىتت، وەھا وەرز و بىتاقەتى دەكات، دلى دەربىت و ھەناسەى بۇ نەدرىت، ھەندىجار دانى بە خۇيدا دەگرت و ھەندىجارىش وەك توشى بەلەكى گەورە بوويت، بە دەموچاۋىكى گىراو وە سەرى بۇ ئاسمان بەرزە كرده و دەيگوت «ئاخ، خوايە... ئىستا چى لىكەم». ئەو پۆزە حەسەن تۆفان پاش بىدەنگىيەكى كەم، دەستى بۇ دەستنوسى كىتپە گەورە و بەناوبانگە كەمان برد كە من بە خەتلىكى جوان دەمنوسىيە وە و گوتى «گەر دەمانە وىت ئەم كىتپە تەواۋىكەين، گەر دەمانە وىت مېژوى مردن لەم شارەدا بنوسىنە وە، مېژوى راستەقىنەى مردن، دەبىت بېۋىنە ناو بارۋنە كانە وە، تىدەگەن يانى چى بېۋىنە ناو بارۋنە كانە وە، يانى نابىت لە مردن بترسىن، دەبىت يەكىكمان ھەبىت لە مردن نەترسىت و بچىتە ناو كونى ئەژدېھاكە وە». من بىنە وەى بىرىكە مە وە گوتم «من دەچم، من لە ھەمووتان بىياكتر و چاۋنە ترسترم». حەسەن تۆفان گوتى «بۇ ئەم ئىشە يەكىكمان دەوئىت بىياك نەبىت و چاۋنە ترسىش نەبىت، واتە يەكىكمان دەوئىت لە تۆ نەچىت، پىاۋىكى لە تۆ عاقلترمان پىۋىستە».

ھەر كەسىكى دىكە بوۋايە دەمودەست لە وئىدا كۆبوونە وەكەى جىدە ھىشت، بەلام من برىندار و دلپىكراۋ، گوتم «حەسەنى پىزۇ، چۆنت پىخۆشە باۋابىت، بە ئارەزوى دلى خۆت دەتوانىت برىندارمبەكەيت، بەلام من ئامادەم بچم و بەو جۆرەش كارىكەم كە ئىۋە دەتانە وىت، ھەق نىيە ئاۋھا سووك و بىمايە سەيرى من بكەن، من دواچار كەسىكم دەتوانم شتى گەورە ئەنجامىدەم».

من هه‌لئیکم ده‌ویست تا توانا و به‌هره‌ی خۆم وه‌ک که‌سیکی
سه‌رکه‌ش و چاونه‌ترس سه‌لمئیم. به‌لام غه‌زه‌لنوس قسه‌کانی پئیریم و
گووتی «گول سۆلافی برام، ئیمه تو ناخه‌ینه مه‌ترسییه‌وه، هیچ یه‌ک
له ئیمه ده‌ست نادات بۆ ئه‌و کاره، ئه‌وه‌ی ده‌بیّت له ناو بارۆنه‌کانه‌وه
زانیاریمان بۆ به‌ئینیت، پئویسته یه‌کیک بیّت له بارۆنه‌کان، ده‌بیّت
یه‌کیک بیّت له خۆیان».

غزله‌لنوس له‌سه‌ر هه‌ق بوو، به‌لام ئه‌وه کارئیکی نه‌کرده و نه‌سته‌م
بوو، چۆن ده‌مانتوانی له ناو بارۆنه‌کاندا که‌سیک بدۆزینه‌وه هه‌والی
بارۆنه‌کانمان بۆ به‌ئینیت، ئه‌وه خه‌ونیکی تریبو له خه‌وه بیمانا‌کانی
غزله‌لنوس.

له پاستیدا ئه‌وکات له هیچ تینه‌ده‌گه‌یشتم، ئیمه ئه‌وکات له به‌رده‌م
ده‌رگایه‌کی داخراودا بووین.

من غه‌مگین و ناوئید پشووه‌که‌ی خۆم پچپان و گه‌رامه‌وه بۆ
سه‌فه‌ره خه‌یالییه‌کانم له‌سه‌ر نه‌خشه خه‌یالییه‌که‌ی خۆم. هه‌ستمکرد
ئه‌و بی‌تواناییه گه‌وره‌یه‌ی له دنیای پاستیه‌کاندا هه‌مه ده‌توانم له
دنیای خه‌یالدا قه‌ره‌بوویکه‌مه‌وه، به‌ جوړیک له جوړه‌کان سه‌رداریاشی
که‌شتیه‌کی گه‌وره‌بووم که به زه‌وییه‌کی بیسنور و ئه‌فسوناویدا
ده‌مگپرا، هه‌رچی لاوازییه‌ک له دنیای شته پاسته‌قینه‌کاندا هه‌ستم
پیده‌کرد به‌گه‌شته خه‌یالییه‌کانم پرمده‌کرده‌وه.

له‌و کاته‌وه‌ی له‌گه‌ل مندا‌له کویره‌کاندا ده‌ستم به‌و سه‌فه‌ره خه‌یالییه
کردبوو ژیانم له جاران ئاسووده‌تر و پوونتربوو. پښگایه‌کی پاسته‌قینه‌ی

خۆم هه‌بوو، له پێگای هیچ ئاده‌میزادیکى دى نه‌ده‌چوو. که‌شتیبه‌کى خۆم هه‌بوو به‌ ئازادى به‌ پوباریکى درێژ و بێ‌پرانه‌وه‌دا سه‌ولمه‌ده‌دا، که‌نارى ئه‌و پوباره‌ پهبوو له‌ شانشین و ولاتى خه‌یالى، که‌ به‌ ره‌نجیکى ورد چنبیووم. ئه‌و پۆژه‌ که‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ ناو منداڵه‌ کوێره‌کانم هه‌موو چاوه‌پوانیانده‌کردم، دواجار که‌ گه‌شته‌که‌مان وه‌ستان له‌ پۆخى شارێکدا بووین گۆپه‌کانى وه‌ک گۆپى ئاسایى نه‌بوون، به‌لکو کۆمه‌لێک بالنده‌ی پوناکبوون به‌سه‌ر ئاسمانى ئه‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌سوپرانه‌وه‌، کۆمه‌لێک بالدار شه‌وان له‌ دارستانه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌فڕین و وه‌ک کۆمه‌لێک چرای گه‌وره‌ داده‌گیرسان و ده‌فڕین و تا هه‌لهاتنى خۆر نه‌ده‌نیشتنه‌وه‌. من و منداڵه‌کانم که‌ هه‌ریه‌که‌یان ده‌ریاوانتیکى چکۆلانه‌ و که‌شتیبه‌وانتیکى شاره‌زای لیده‌رچوووبوو، له‌ شه‌ویکى ئه‌نگوسته‌ چاودا له‌ پۆخى ئه‌و شاره‌ سىحراوییه‌دا ده‌وه‌ستان و له‌نگه‌رمان به‌ که‌شتیبه‌که‌مان ده‌گرت، له‌و گه‌شته‌دا هه‌مووان منیان به‌ ماجه‌لانى گه‌وره‌ بانگه‌کرد. له‌و سه‌فه‌رانه‌دا من سن ده‌ست جلی هه‌لبژاردم هه‌بوو، که‌ به‌ نۆره‌ له‌ به‌رم ده‌کردن، یه‌کێکیان له‌ جله‌کانى پای دانتۆن ده‌چوو له‌ فلیمى «تۆله‌ی ساندۆکان» دا، ده‌سته‌جله‌که‌ى دیم له‌ جله‌کانى ئه‌نتۆنى کۆین ده‌چوو له‌ فلیمى «کاروان» دا، شتیکی تیکه‌لاو بوو له‌ مۆدیلی خۆره‌لاتى و خه‌یالى خۆرئاوایى، ده‌سته‌جلی سیته‌میشم وه‌ک سیپالى ژیرار دیپاردیۆ وابوو له‌ فلیمى «داگیرکردنى به‌ه‌شتدا» دا، که‌ باس له‌ گه‌شتى دۆزینه‌وه‌ی ئه‌مریکا ده‌کات له‌لایه‌ن کریستۆف کۆلۆمبسه‌وه‌... به‌لێ من به‌و سن ده‌سته‌ جله‌وه‌ بۆ سه‌زه‌مینى خه‌یال داده‌به‌زیم. له‌ نۆریه‌ی شاره‌کاندا شوناسى خۆم ئاشکرانه‌ ده‌کرد و وه‌ک که‌شتیارێکى ساده‌ خۆم نیشانده‌دا که‌ هه‌ندیک منداڵى کوێر به‌ دونیادا ده‌گێرم. له‌و سه‌فه‌ره‌ خه‌یالى و سه‌یرانه‌ماندا که‌ ماوه‌یه‌کى درێژبوو ئیمه‌ی به‌ پۆخى درێژترین پوبارى دونیادا ده‌برد، گه‌یشتینه‌ گه‌لێک شارى سه‌یر و به‌ زۆر کوچى

بیۆینه دا گه پراین. له سه فهری سه ره نه و نه خسه خه یالییه وه تیگه ییستم دوو جور شار له دونیادا ههیه، جوریکیان چه شنه شاریکه ناتوانیت بچیته ناوی، هه تا که ده شچیته ناوی، هه رگیز نه چوویته ناوی، هه همیشه له دهره وهیت، هه همیشه به دهری شوراکانیدا ده سوپیته وه، هه همیشه دووریت و پیت تیغه خستوه، شاریکی دیکه ش ههیه که هه رگیز ناتوانیت لییده رچیت، یه کجار ده چیته ناوی و بۆ هه تا هه تایه له ناویدا به زیندانی ده مینیته وه، بۆ هه ر جیگایه ک بچیت تۆ هه همیشه له ویت، ده توانیت تیکه ل به شوینی تری بکهیت، ده توانیت بیخیته ناو شاری گه وره تره وه، ده توانیت وهک قالبی کیک شاری دیکه ی بخته سه ره، به لام بتوانیت لپی دهر بازیت؟ نه وه کاری نه کردهیه. نه و ئیوارهیه من و که شتییه وانه کویره کانم گه ییشتبوینه شاریک له و شارانه ی ریکات پییده دن بیانینیت، به لام هه رگیز ریکات پیناده ن بچیته ناویان، هه موو نه و شارانه ی که ونده بن فورمیکی بازه بیان ههیه، شه قامهکانی به جوریکی ترسناک ده خولینه وه، تۆ پیتوایه له سه ره هیلک ده جولیته وه که له دهره وه به ره و ناوه وه ده تبات، به لام به پیچه وانه وه هه همیشه تۆ له سه ره هیلک ده سوپیته وه که له ناوه وه بۆ دهره وه ده تبات. چه شنه شاریکه لۆژیکیکی ههیه جیاوازه له لۆژیکیکی گه پیده و پئیواره کان، له کاتیکدا گه پیده و گه راله کان له سه ره بازه یه کی سپرنگ ناسا به ره و ناوه وه ده پۆن، نه و جولیه بۆ خودی شار ناراسته یه کی پیچه وانه ی ههیه، لییره وه له کاتیکدا تۆ پیتوایه تۆ به ره و ناوه وه ده پۆیت شار پیی وایه تۆ به ره و دهره وه ده پۆیت، به وه شدا تۆ هه رگیز ناگه یته ناوه وه، ناتوانیت فیلبکهیت و به ره و دهره وه بپۆیت تا شار به ره و ناوه وه تبات، لییره وه تا هه تا هه تایه تۆ له دهره وه یته. به پیچه وانه ی شاره خنکینه ره کانه وه، نه و شارانه ی مرؤف زیندانه که ن و کهس ناسان له داویان دهرناچیت. شارگه لیکن تۆ پیتوایه بۆ دهره وه ده پۆیت، به لام

شار بۆ ناوه‌وه ده‌تبات، لی‌ره‌وه تو چ‌ه‌ند بۆ ده‌ره‌وه برۆیت پ‌تر خۆت له ناوه‌وه ده‌بۆزیت‌ه‌وه . ئیدی من و که‌شتیه‌وه‌انه‌کانم له یه‌ک کاتدا له‌ناو ئە‌ندازه‌یه‌کی ئە‌ستم و نه‌کرده‌دا ده‌سوراپینه‌وه، به‌سه‌ریک بی‌ئ‌ه‌وه‌ی ب‌چینه شاریک‌ه‌وه لی‌یده‌رده‌چووین بۆ شاریکی تر، به‌سه‌ریکی تریش بی‌ئ‌ه‌وه‌ی له شاریک ده‌رچووین له شاریکی دیدا بووین . هاوک‌یشه‌یه‌کی خه‌یالی س‌خت و قورس بوو که ده‌بایه من و هاو‌ریکانم پیک‌ه‌وه پیا‌برۆین و پتی پابین . پاسته دواجار هه‌موو ئە‌و شارانه‌ی ئیمه پ‌ومان تی‌ده‌کردن ته‌نیا له‌سه‌ر نه‌خشه خه‌یالییه‌که‌ی من بوونیان هه‌بوو، به‌لام ده‌بی‌ت بزائن خه‌یالیکی مه‌حک‌م و چ‌راو ئە‌ندازه‌یه‌کی هه‌یه ئالۆز و س‌خت و ده‌ره‌بیردۆز، ماتماتیکی خه‌یال هه‌ندی م‌رج و بیردۆزی هه‌یه قورستر له ماتماتیکی ئاسایی . من به‌سوار ئە‌و که‌شتیه خه‌یالییه‌وه تی‌گه‌یشتم که خه‌یال ئازادی په‌ها نییه، دونیای خه‌یال دونیاییه‌کی ئی‌جگار پ‌ر م‌رج و ئە‌ندازه‌یه‌یه، من تا ئە‌و کاته‌ی ده‌ستم‌کرد به دارش‌تنی نه‌خشه خه‌یالییه‌که‌ی خۆم، لام وابوو هه‌ریم و کیش‌وه‌ره خه‌یالییه‌کان، سه‌رزه‌مینی ئازادی پاسته‌قینه‌ن، به‌لام نا، سه‌رزه‌مینی خه‌یال شوینیکی بی‌ئ‌ه‌ندازه نییه، جی‌گایه‌ک نییه بتوانیت چیت ده‌وی‌ت تیا ئە‌نجام‌ده‌یت، خه‌یال هه‌ندی‌جار له حه‌قیقه‌ت جه‌برگه‌راتره . زۆر‌جار هه‌ستم‌کرده به کۆمه‌کی خه‌یال ده‌توانین له حه‌قیقه‌ت تی‌گه‌ین، به‌لام به کۆمه‌کی حه‌قیقه‌ت ناتوانین له خه‌یال تی‌گه‌ین . من له پۆزی یه‌که‌می ناسینی غه‌زه‌لنوسه‌وه، که‌وتمه به‌ره‌یه‌کی دیه‌وه، من پیم‌وايه خه‌یال زۆر‌جار وه‌ک حه‌قیقه‌ت ترسناکه، حه‌قیقه‌ت به‌روارد به خه‌یال زه‌مینیکی ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ و که‌م‌کیشه‌یه، به‌لام ئە‌زموونی من له‌و گه‌شته درێ‌ژدا به پۆخی پ‌وباریک‌دا که هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت، فیری‌کردم که خه‌یال زه‌مینیکی پ‌ر بوونه‌وه‌ری سه‌یر و مرۆفی پ‌یش‌بینی نه‌کراوه، مرۆف له جیهانی پاسته‌قینه‌دا دره‌خت وب‌النده و ئە‌ستیره‌کان ده‌ناسی‌ت، فیری جو‌ره

سیستمیکی ژیان و مامه له کردن بووه، به لام له خه یالدا همووشته کان ده گورین، همووشته کان به مروف نامون، نازانیت که ی پیتختوتته ناو خاکیکی ترسناک و که ی له روبرای سام و ترسه وه به ره و پوخیکی شاد و دلنیا په رپویبته وه، زوره مان ناسان به ناو تاریکی و زولوماتی حقیقه تدا تیده په رین، به لام به ده گمن ده توانین له زولوماتی خه یال تیگیه ین. همووجار که له گه ل ده ریاوانه چکوله کانمدا ده که وتینه گهشت، لئیانده پرسیم سهردارباشی بو هینده له تاریکی ده ترسیت، نه ی نه م زهوییه خه یالیانه خو ت دروستت نه کردن؟ پرسیری که شتیکاره کویره چکولانه کانم نه گه رچی زور دوباره ده بووه وه، به لام همووجار مایه ی سهرسامی و تیرامان بوو بو من. من هه ندیچار ده مگوت «که شتیدوستانی خوشه ویست، سه ول به دهسته نه فسانه ییه کانی من، مروف که به خه یال جیگایه ک دروستده کات، سه ره تا تنیا چپوه ی نه و جیگایه ده کیشیت، خه تیکی ساده ده کیشیت و په نگرینتی ده کات، ده سه لاتی من به سه ر خه یالدا هه ندیچار له سنوری نه و هیلدا ده وه ستیت، نیتر چی له و دیو نه و هیلده وه هیه نازانم... هه ندیک خه لک هه ن خوشه ختن، خه یالی گه له ک فراوان و گه وره یان هیه، به لام همووشتیک ده بینن، تا کوتایی چ باغیک هیه چاویده کهن و چ گولیک هیه ده یناسن، به لام خه یالی سهردارباشیه به ده خته که ی نیوه جوریکی تره... تاریک و نالوزتره. تو ده توانیت همووشتیک دروستیکه ییت، به لام به رده وام پووبه ریکی گه وره بو شتی نادیار و کتوپر ده میتیته وه، مروف ناتوانیت به عقل مه ترسییه کانی خه یال له ناوبه ریت. شته خه یالییه کان له ناو دینه ده ری. من له وانم که نازانم پیشوه خت چی شتیک له خه یالدا نوستوه، ده توانم شاریک به خه یال دروستیکه م، به لام ناتوانم همو کوچه کانی نه و شاره و همووکولانه تاریکه کانی زانمیکه م، ده توانم دارستانی خه یالی گه وره گه وره دروستیکه م، به لام له و دارستانه دا

چ جانەوهرێك دەژی، چی پوو دەدات، چۆن دەکرێت بە نێو تاریکی و چرستانی ئێ و جەنگە لەدا بپۆین، ئەوەیان جوهر پێسا و یاسایەکی هەیه مامۆستا سیاچارەکی ئێو ناتوانیت دەستیشانی بکات. زۆرجار مرۆف نازانیت لە خەیاڵدا بوچی دەگەریت، چاوه‌پوانی چی دەکات، لە پۆزگاری زوودا ئێم دۆخەیان ناو دەنا ئیلهام یان غەیبینی. ئیلهام ئێ و سیفەتە کۆتوپر و سەیر و ناوختە ی خەیاڵە که لە ناکاو پەلامار دەدات، ئینسان سەرەتا تەنیا شیوێ دەرهوێ خەیاڵ دەبینیت، بەلام کەس نازانیت لە ناوهرۆکە تاریک و قوولە کەیدا چی تێدا یه.

من پوو دەکرده مندالە نابیناکان و دەمگوت «سەولبە دەستە نازاکانی من، ئێ پێوارانی پێگای خەیاڵ، مرۆفەکان دوو جوورن، جووریکیان ناتوانن پێبخەنە سەر خاکی خەیاڵ، ئەوانە خەلکانیکی سەلامەتن، بەلام بپێشن لە جوانی خەیاڵ، لە تامکردنی ئێ و مەترسیانە ی خەیاڵ، خەلکانیکیش وەک ئێمە که سوار کەشتیەک دەبین و دەمانبات، بەلام لە کوێ دەگیرسێنەو؟ چ شارێک چاوه‌پیمان دەکات؟ چ شیوێ و چ هەستیکی نەبیستراو و نەبینراو دەژین؟ نازانین. هێچ نادیارێک لە تاریکی و زوڵوماتیدا ناگاتە نادیا ی خەیاڵ».

من لەوانە بووم که باوهریان وایه خەیاڵ هیزیکێ نازادە، دەبیت لێگەرپێن چۆن دەمانبات بمانبات، خۆمان بەهینە دەست نەپێنیه‌کانی، هەلبەت مرۆف بو ئێوێ تامی خەیاڵ بکات پێویستی بە عەقل هەیه، خەیاڵ بپهوشی نییه، نا ناگایی و مەستی نییه، بەلام ئێوێ چاوه‌پوانی ئێو بپیت عەقل هەموو شتیکی ناو خەیاڵ بخوینیتەو، بزانییت چی تێدا یه، ئێوێ وێرانکردن و کاولکردنی سەرزه‌مینی خەیاڵه، من لە سەرەتاوێ جیاوازییه‌کی گەرهم لە نێوان کەسانی عاقل و پۆخی خەیاڵزادا دەکرد، من پۆحیکی خەیاڵزاد بووم، نەزانا بووم و نە دانا، حەسەنی

پیزۆ پاستیده کرد که ههردهم له بیتهقلی من دهترسا. من بۆ ئهوهی
 خه یالزایه کی پاسته قینه بم، ده بایه نه زانم ئه و که شتییه بۆ کویم ده بات،
 هه میسه چاوه پروانی په حمهت و نه فره تی خه یال بم، ده بایه ئه وانه ی
 له و که شتییه شیتته دا له گه لمددا سوارده بن نه زانن چی چاوه پروانیانده کات،
 خه یال ناییت له حیکایه تیک بچیت که بیستوته، به لکو ده بیته چیرۆکیک
 بیته نه توانی پیشبینی کوتاییه که ی بکه یته. ئیستا هه سته ده که م ئه وه
 جیاوازی هه ره گه وری نیوان من و غه زلهنوس بوو، ئه و له سه ره تاوه
 کوتایی ژیا نی خۆی ده بینی، من له وه دا له و به خته وه رتر بووم و وه ک
 کویر هیچ نه ده بینی. سه فه ره کانی من له سه ره ئه و که شتییه له بری
 دونیای پاسته قینه بوون، زۆرجار هه ستمده کرد غه زلهنوس پتر له وه ی
 خه یالزاییت عاشقه. من هه موو جار به بیزاریه وه ده مگووت غه زلهنوس
 تۆ شه مه نده فرهت هه یه، شه مه نده فره کی زۆر دریز که پرتکردوه له
 مه خلوقاتی خه یالی، ئیمه ی پۆحه به ره خه یالییه کان هه موومان میوانی
 ئه و شه مه نده فره ی تۆین، ئه م شه مه نده فره ی تۆ له سه ره دوو سکه
 ده پروات، دوو ئاسنه پتی دریز و بی کوتای، ئاسنه پتییه کی شه مه نده فره که ی
 تۆ خه یال و ئاسنه پتییه کی تریان حه قیقه ته، شه مه نده فره که ی تۆ له
 دیویک ده چیت دوو لاقی هه بیته، لاقیکیان خه یالییه و لاقیکیان پاستیه،
 ئه م دیوه ی تۆ ناتوانیت ده سته بهرداری هیچ یه ک له و دوو لاقه بیته،
 گه ر بیته و یه کییک له و دوو لاقه لابه دیت، دیوه که ی تۆ ده که ویته و
 هه موو شتییک دوا بییدیت، به لام من جوړه ئاده میزادیکی ترم. من وه ک
 تۆ شو فیری شه مه نده فره کی نیم که له سه ره دوو سکه ده پروات، من
 که شتییه وانم، که شتییه که ی من لاقی نییه، خۆی که شتییه کی خه یالییه،
 له ئاوکی خه یالییدا مه له ده کات.

تا ئه و جیگایه ی مه خلوقاته خه یالییه کان ته نیا له خه یالدا هه ن،
 مه ترسییه ک له گوړی نییه، تا ئه و جیگایه ی سنووری سه ره زه مینی

خه يال به سهر زه ميني حه قيقهه تىكه ل نه بووه شته كان ناسايين، به لام له يه كداني نه و دوو دونيايه كاره ساتى ليده كه ويته وه . من نه گه رچى له گه ل نه وانى ديدا له هه موو شتيكدا به شدار بووم، به لام من له و مه خلوقانه م كه مه ترسييم له سهر دونيا نيه ... من له پوخله به ره خه يالييه بيوه يه كانم، كه شتى من كه متر خه لك سوار يده بوو، كه متر ده بينرا و كه متر هه ستى پيده كرا .

نه و شه وه كه له گه ل كه شتييه وانه بچكوله و كویره كاندا به دورى نه و شاره دا ده سورامه وه، ريگايه كمان نه ده بينى لي وه ي پويين، خه يال زورجار سورانه وه يه به دورى جوغزيكى بو شدا، سورانه وه يه كى بازنه يى و نه به دييه به سهر يه ك خولگه دا كه تا هه تا هه تايه گيزته ده ات و بوارت پينادات لييده رچيت، بالنده داگير ساوه كان به سهر سه رماندا ده فرين، به لام نه و شاره ده روزه يه كى پينه ده به خشين . گه ر جيگايه كى خه يالى بوارى نه دا پويى تىكه يت، به هيمنى بگه پيوه و سه رسه ختى له گه لدا مه نوينه، زورجار مرؤف له ريگاي كؤلنه دان و سه رسه ختييه وه ده توانيت حه قيقهه بدوزيته وه، به لام سه رسه ختى و كؤلنه دان له گه ل خه يالدا سووديان نيه، خه يال ده رگايه كه يان خو ي ده كر يته وه يا خود هيچ هيزيك نيه بيكاته وه، من زورجار توانا گه رده لولولنا ساكاني خوم به كار ده هينا بو نه وه ي نه و ده رگا داخراوانه بكه مه وه، به لام هه ركاتي ك ده رگايه كى خه يال ت لى عاسى بوو، هيچ مه شكينه، بپو و ئيدي پوو له و پننه مه كه ره وه . من له به رده م ده رگاكاني نه و شاره دا كه نه مده زانى له كو يوه بو ي بچم، هه ستمكرد نه و سه رسه ختييه ي له شيكردنه وه ي كلافه گر يكاني مه رگى موراد جه ميلدا ده منواند ناتوانم بينو ينم، راسته من لي ره دا سولتاني نه و كيشوهره بووم، به لام سولتانيك نيه بتوانيت سه رسه ختى و كه لله ره قى له گه ل شاخيك له شاخه عاسييه كاني

مه‌مله‌كه‌ته‌كه‌يدا بنوئيتت. له به‌رده‌م ده‌رگاي ئه‌و شاره‌دا كه وه‌ك شيتت
 بو ده‌روازه‌يه‌كي كراوه ده‌گه‌راين برپوئنه ناوي، هه‌ستمكرد حه‌قيقه‌ت
 چه‌نده سه‌خت و عاسيه‌يه خه‌يالئيش هه‌مان شيوه ناواو نه‌كراوه‌يه.
 ناوئميدي من له دوزينه‌وه‌ي حه‌قيقه‌تي مردني موراد جه‌ميلدا، ئيستتا
 هاوړيي ناوئميديم بوو له تيكه‌لبوون و شكاندني ده‌رگاكاني ئه‌م شاره
 خه‌يالئيه، كه شاريكه تاريك به كومه‌ليك قولله‌ي به‌رز و بالنده‌ي وه‌ك
 چرا داگيرساوه‌وه.

ناوئميدي له هه‌ر شت زياتر خه‌يال‌م ده‌كوژيتت، ناوئميدي و مردني
 خه‌يال يه‌ك شتن. ئه‌و شه‌وه بو ئه‌وه‌ي منداله كوئيره‌كان زياتر هه‌ست
 به بيتوانايي من نه‌كەن، بو ئه‌وه‌ي نه‌لين له‌مه زياتر له به‌رده‌م ده‌رگاي
 ئه‌م شاره‌دا پامانه‌گره، بو ئه‌وه‌ي ليمنه‌پرسن ئه‌ي تو خوت سولتاني
 ئه‌م پوبار و نه‌خشه گه‌ورانه نيت؟ تو نيت ئه‌م شاره‌ت ليره‌دا له‌سه‌ر
 ئه‌م نه‌خشه مه‌لعونه دروستكردوه؟ هه‌ر خوت نيت بست به بستيت
 ليره‌دا خولقاندوه؟ ئيستتا چون ناتوانيت برپوئته‌وه ناوي؟ برپوئتم و له‌و
 ريگايه دووركه‌وتمه‌وه. گه‌ر پرسيايي وايان ليكردمايه ده‌بايه پتيان
 بلتم نه‌زيراني ماجه‌لان، ئيه‌وه ليتان تيكچووه، خه‌يال ياده‌وه‌ري نيه‌،
 ئه‌وه پاستيه كه ياده‌وه‌ري هه‌يه نه‌وه‌ك خه‌يال، مرؤف هه‌رگيز دووجار
 ناتوانيت بچيته ناو شاريكي خه‌يالئيه‌وه. ئه‌وه درويه كه هيراكليتس
 ده‌ليت مرؤف ناتوانيت دووجار بچيته يه‌ك پوباره‌وه، پوباري حه‌قيقه‌ت
 ده‌كريت مرؤف ده‌يانجار بچيته ناوي و هه‌ميشه‌ش هه‌مان پوبار بيت،
 ئه‌وه پوباري خه‌يال كه هيراكليتس باسيده‌كات. من چه‌نده‌هاجار
 له‌گه‌ل هاوكاره چكوله و بيته‌زمونه‌كاني خومدا تاقيمكردوته‌وه، شاريكي
 خه‌ياليمان چولكردوه و دواتر گه‌راوينه‌ته‌وه ناوي، هه‌رگيز ئه‌و شاره‌مان
 نه‌دووزيوه‌ته‌وه، هه‌رگيز... مرؤف يه‌كجار ده‌توانيت بچيته ناو شاريكي
 خه‌يالئيه‌وه، با ئه‌و شاره له‌سه‌ر نه‌خشه‌يه‌كي خه‌يالئيش بيت كه تو

دروستتكردوه، سارهكانى خيال هتا كاتيک دليشتهدهكن، هتا كاتيک وهك شيت بهدهورى يهك كوچهدا دهتبن و دهتسورپينهوه، هميشه شتيكى نوپيان هيه، هيچ كات ناتوانيت بجيتهوه ناو ههمان كوچه، خيال هميشه توند دهستكارى هر نهخشهيهك دهكات كه تو كيشاوتتهوه. من له نهزمونى خومهوه قسهدهكم، نهزمونم وهك ماجه لانى خيالى نهو پياوهى به خيال كيشوهريكى نهفسانهيى دروستكردوه، تاقيمكردوتهوه من هرگيز نهو نهخشهيهم وهك خوى نهبينيوتهوه، هر نهخشهيهك بو خيال بيكشيت دواتر شتيكى ترى ليدردهچيت، شتيك كه چاوهروانت نهكردوه. به كورتى من نهخشهيهكى خيالى گورهه مهبوو كه لهسارى دهپويشم، نهخشهيهكى زورورد و گوره، بهلام نهوه من بووم كه لهسار نهو نهخشهيه دهپويشم، خيال خوى لهسار نهخشهيهكى تر دهپويشت، نهو نهخشهيهش له دهرهوهى هيزى من ياساى خوى ههبوو.

نهو شهوه بو نهوهى دريزه به ناوميديه گورهكانم نهدهم، پاشهكشيم به سوپا چكولانهكم كرد و سوار كهشتيهكم بوومهوه. لهسار نهو كهشتيه، ههنديجار ههستمان به نازادى و خوشبهختى دهكرد، ههنديجاريش له كومه ليك پياوى ههلهاتوو دهچويين كه له پوباريكى شيتدا له كومه ليك هيزى ترسناك ههلدوين، ههنديجاريش به كومه ليك زيندانيمان دهكرد ههنديك پاسهوانى خيالى له كهشتيهكى چكولانهدا بهرهو دوورگهيهكى نهزانراو و دوور بمانبهن. بهلام ههردهم ههستمانكردوه كه نيمه كويلهى شارگه ليكى زوين، نهو شارانهى خيال كه چووويوين و بو ههتا هتا به نيمه يان ديلكردبوو بانگياندهكردين، نهو شارانهى له سهرهتاوه گووتم دامينت دهگرن و نازادت ناكهن، نهو شويئانهى تو واههستهدهكيت جيتهشتوون و بهلام هرگيز جيت

نه هیشتون، ئه و شوینانه ی پانده کیشنه وه، فیلت لیده که ن... تو به ره و جیگایه کی دیکه، به لکه پوباریکی تردا به ره و جوره سه رچاوه یه کی نادباری دیکه لیده خو پیت، ده بینیت شوینیک بانگتده کات، شوینیک به ره وه ی له سه ر نه خسه کان بوونی هه بیئت له سه ری خو تدایه، له خه یالی خو تدایه، کاتیک ده چپته پیئشی و له نگه رده گریت، ده بینیت هه مان ئه و شاره یه که دیلیکردویت، که فریویداویت، شاریکه فیلت لیده کات و به شیوه ی جورا و جور خوی ده گوریت. هه موو ئه وانه ی له سه ر نه خسه ی خه یالی سوپاونه ته وه، ده زانن مانای چی بییت به دیلی شوینیکی خه یالی. دیلبوون بو شاره خه یالییه کان ئه وه نییه هه رده م له هه مان شوین و هه مان کوچه دا خو ت بینیته وه، به لکو ئه وه هه سته ئاشکرایه یه که جیگایه ک فیلت لیده کات، په نگی خوی ده گوریت بو ئه وه ی بتگریت، خوی جوانده کات بو ئه وه ی نه هیلت ده ربازییت، خوی له هه ر خو دووباره بوونه وه یه ک ده پاریزیت بو ئه وه ی تو هه سته بکه ییت ده رویت، له شوینی جیاواز و کاتی جیاوازا دیته وه ریگات. به ئی... دیلی له خه یالدا بریتی نییه له وه ستان له جوغزیکدا، به لکو ئه وه هه سته سه بره یه به رویشتن له کاتیکدا تو وه ستاویت.

ئه و شه وه به ناو جیگایه کی زور ته نگه به ری لکه پوباریکی زور بهر ته سکا داگه راین، هه مووان ترسمان له مبه ره وه به ری پوبار هه بوو، ریده که وت له و گه شته سه یرانه ماندا له و به ری ئاوه وه، خه یالی زور فریوده ر بانگمانیکات، به لام ئه و که سه ی له سه ر زه ی خه یال بجولیته وه نابیت فریوی هه ر شیوه و هه ر بانگ و هه ر ئاماژه یه ک بخوات. له جیگایه کی پوباردا، له دووره وه کۆمه لیک چرامان بینی، له جیگایه کی بیته نگدا له نگه رمان گرت، منداله نابیناکان گه رچی هه موو زیانیان له تاریکی به ولاره جیگایه کی تریان نه بینیبوو، که چی هه رکات من باسم له زۆلمه تی جه نگه ل و تاریکی نیشتووی سه ر سینه ی ئاو ده کرد

ئەوان پیکرا ترس دایدە گرتن، من بە وەدا دەمزانى تاریکی ناو خەيال له تاریکیه کانی دیکه جیاوازتره، ئەو مندا لانه به تاریکی راسته قینه پاهاتبوون، بەلام تاریکی خەيالیان نەبینبوو، لە بەرئەوه وهک من لێدە ترسان. ئەو شەوه له کهشتیه که دابه زین و پۆشنایى گوندیکی نزیکمان بینی و پیکرا به پێی بەرهو پووی پۆشتین، گوندیکی پاک و پر خانووی نوێ بوو، له پێگای کۆمه لێک ئاسکی زامداره وه که به برینداری بەرهو پوومان پایانده کرد تیگه یشتین گونده که به شیکه له خاکی شکارستان، خاکی ئەو پراوکه رانهی هەمیشه له گەل نیچیره کوزراوه کانیاندا دەژین.

تا دەپۆشتین پتر پراوکه رمان دەبینی به خۆیان و تهنه که درێژ و جله سهیره کانیانه وه دههاتن و دهچوون، زۆریه یان غه مگینبوون، بەلام ئەوهی بو ئیمه سهیره بوو، ئەو نیچیره بریندارانه بوون که به کوچه کاندای دهسورپانه وه، ئەو ئاسکانه ی به خوینه وه دهگه ران، ئەو که رویشکانه ی له نیوان باغ و چیمه نه کاندایاریانده کرد و ئەو کۆتره کوزراوانه ی له سه ر شانی پراوکه ره کانیان نیشتبوونه وه. له و شارهدا زۆریه ی ئەو جانه وه ره سهیره مانه بینی که مرۆف به درێژای میژوو پراویکردون، ئەوه یه که مجاریبوو مندا له نابیناکانم وا به پوونی هەندیک بالنده و ئازەل ببینن، ئەو بالنده و ئازەلانه ی من له فلیمه کاندای بینیوم و ئەوان نه یان بینیبوون. سهیره مان لێهات کاتیک تیگه یشتین هیچ پۆحله به ریک نه ماوه مرۆف پراوی نه کات، له زهرنه قوته وه بیگره تا شیر و پلنگی زۆر دپ. له و شاروچکه یه دا ماسیگره کانمان بینی به خۆیان و تۆره کانیانه وه، ماسیه کانمان بینی له پوباری گه وره گه وره دا مه له یانده کرد، به تهنیشت ئاویکی بیکه راندا پۆشتین، شوینیک له کۆتایی زه ریا یه کی گه وره دهچوو، له ویدا نه ههنگی غه مگینمان بینی له ئاوه کان سه ریانده رده هینا و سه ریانده کردین، چاویان هینده سهیره و نیگیان وه ها پر غه مبوو،

که شتییه وانه بچوکهکانی من گریان. ئیدی نهوه کیشی هره گه وری زۆری شوینه خه یالییه کانه، تۆ به حیسابی جیگایه کی چکولانه ده چیته ناوی، به لام هیدی هیدی ده کړیته وه، پرده بیته له روبری تر، پرده بیته له ده ریا، له کوچی نه وتۆ که کۆتایی نایهت، سه رشارده بیته به نه خشی گه وره تر و سه یرتر که هرگیز له کاتی ئاساییدا له سه ر نه و نه خسه بنه رته تییه تۆ دیارنن. بۆیه سه فیری خه یال هیچ وهخت له سه فیری راسته قینه ناچیت، له سه فیری راسته قینه دا مرۆف ده زانیته بۆ کوئی ده چیت، به لام له سه فیری خه یالدا تاکه شتیکی بکړیت لئی دلنیا بیته نه ویه ئایا ده رۆیت، یان وه ستاویت. ههتا زانیسی نه وهش ئاسان نییه، ئاه، هیچ شتیکی له سه فیریکی خه یالدا ئاسان نییه. هه موو گه شتیکی راسته قینه به سه ر زه مینسی خه یالدا، گه شتیکی خاو و به کاوه خو و هیمنه، نه و ماوه یه ی بۆ بینینی هه موو دونیا ده مانه ویت، هه زارانجار له و ماوه یه که متره که بۆ بینینی ته واوه تی یه ک شاری خه یالی پیوستمان پییه تی. نه و شه وه له و شارده هه ندیک ماسیگر داوه تی ماسی خواردنیان کردین، من خو م که سیکی ماسی خو ر نیم، به لام ماسی خه یال جو ره تامیکی تری هه یه، له رۆخی ناویکی هیمن له گه ل کۆمه لیک راوکه ری پیردا خو شترین ماسی ژیانمان خو ارد، خو اردنیک که ئیوه هرگیز ناتوانن بیخۆن، چونکه نه وه ی نه و یریت سوار که شتییه کی خه یالی بیته و له گه ل سه ردارباشییه کی وه ک مندا به ره و نادیار سه رکه ویت، تامی خو راکه خه یالییه کانیش ناکات. ده بیته پیتان بلیم که نه و پۆزانه ی سوار که شتییه که ده بووین، من و مندا له خه یالییه کانم به درژیایی رۆژه که هیچ جو ره خو اردنیکسی راسته قینه مان نه ده خو ارد. دلنیا بووین، نه م که شتییه ده مانباته شوینی نه وتۆ که خو انی خه یالی تیدا هه. ئیمه له و سه فیرانه دا گه لیک میوه ی خه یالی و سه وزه ی نه بینرا و داوه تی نه فسانه یمان خو ارد بوو، هه میسه له خه یالدا

سفره‌یه‌کی ئاوه‌لا هه‌یه که ده‌توانیت له‌سه‌ری دانیشیت. ئیمه ئه‌و شه‌وه کاتیک گازمان له‌و ماسییه خه‌یالیانه ده‌گرت، په‌رینازی چکۆلانه که تاکه گیاخۆری تپه‌که‌مان بوو، هه‌ندیک گوئی چکۆلانه‌ی ده‌خوارد، هه‌ندیک گوڵ که به‌دره‌ختیکی سه‌یره‌وه بوو، دره‌ختیکی تاقانه و غه‌مگین، وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌یتان بوۆ فریودانی ئیمه له‌ویدا پروانده‌بیتتی. دره‌ختیک بوو، گوڵه سپییه‌کانی له‌ گوئی دارچواله‌یه‌کی سه‌روه‌ری به‌ر ده‌چوون، به‌لام بیگومان دارچواله نه‌بوو. له‌ کاتیکدا ئیمه سه‌رقالی ده‌ره‌ینانی ئه‌و درکه‌ خه‌یالی و نازکانه‌بووین له‌ ماسییه‌کان، په‌ریناز له‌ ناکاو زگی دایه ژانیکی کوشنده، ژانیکی نااسایی، من ئه‌وته‌ی هه‌م له‌وه ده‌ترسم پۆژیک دره‌ختیکی ژه‌هراویمان تووش بیت و هه‌موومان بکوژیت، چونکه ده‌زانم دارستانه‌کانی خه‌یال پین له‌ دره‌ختی ژه‌هراوی. نازاره‌کانی په‌ریناز وه‌ها توند و ترسناک بوو، من ده‌سته‌پاچه و بیچار ماوه‌یه‌ک سه‌یرمه‌ده‌کرد، هه‌موو وامانده‌زانی ده‌مریت، من ترس ده‌ستی به‌ستبووم و زمانی گرتبووم، سه‌یرم لیهاات کاتیک ئه‌و ماسیگره‌ خه‌یالیانه‌م بینی، په‌ریناز هه‌لده‌گرن و به‌ره‌و که‌شتی که‌پانه‌وه‌مان ده‌یرفینن، ئه‌وان پاده‌که‌ن و ئیمه‌ش به‌ دواياندا. من له‌گه‌رمه‌ی پاکردندا هۆشم ده‌هاته‌وه به‌ر خۆم، ده‌مزانی ده‌بیت به‌په‌له‌ په‌ریناز بگه‌ینمه‌ خه‌سته‌خانه، من به‌رپرسی ئه‌م منداڵه‌ کویرانه‌بووم، به‌لام له‌ پاستیدا باوه‌رم نه‌ده‌کرد ژه‌هریک به‌ خه‌یال بیخۆیت به‌پاستی ژه‌هرخواردتبات. که‌گه‌یشتینه که‌شتییه‌که‌ من به‌ره‌و باشوور پیچم پیکرده‌وه و وه‌ک شیت به‌ره‌و دوا که‌پامه‌وه، مرۆف هه‌رگیز نازانیت چۆن و له‌ کویدا له‌وه‌خشه‌یه‌ دپته‌ده‌ری، به‌لام هیند له‌وه‌فسونی خه‌یاله‌ دابه‌زین، په‌رینازمان بینی به‌پاستی بیماره. وه‌ک یه‌کیک فه‌رزه‌ندیکی خۆی له‌ مردن پزگاریکات، به‌ منداڵه‌کاندا هه‌والم بوۆ که‌سوکاری نارد و به‌ده‌ست هه‌لمگرت و به‌ په‌له‌ که‌یاندمه‌ بیمارستان، که‌گه‌یشتینه ئه‌وی په‌ریناز هیشتا ژيانی

تیا مابوو، به لآم کهس نه یده زانی دهژی یان ده مریت. به پارپه وی به شی چاره سه ری خیرادا باوه شمکرد و فراندنم، له گهرمه ی پاکردندا، هه ستمکرد که سیکی تر له ته نیشتمه وه پاده کات، که سیکی نه ناس، که سیکی پوژنیک له پوژان نه مبینپوه. له کاتیکدا هه ردو کمان به پارپه وه که دا پامانده کرد، ئه و پیاوه به قه لآهت و نه ناسه پییگوتم «من ناوم «میر سه فین» ه، خه لکانیک به «بارۆنی بوکه شوشه» بانگمه که ن، مه ترسه، من له گه لئدام، من خالی په رینازم من کۆمه کتده که م». من به ده م پاکردنه وه گوتم «زۆر سوپاس بۆ لوتفت. هه لبه ت پیویستیم به یارمه تی ده بیت». من خیراتر پامده کرد و ته واو حالی نه ده بیوم ئه و ده یگوت چی. له بهر په ریناز «که له نیتوان ژیان و مردندا ده گه را» ناگام له هه یچ نه مابوو، به لآم ئه و پاکردنه خیرایه ی ئه و پیاوه، ئه و سه ره که چه له بیتوکه ی، ئه و پیشه سپیه بریقه داره ی، ئه و ده نگه پر موسیقایه ی له خه یال و گوتمدا مایه وه. شه وی که سه رم خسته سه ر جیگا که م بۆ ئه وه ی بخه وم، له ناکاو پاچه کیم و ناوه که یم بیرکه وته وه «بارۆنی بوکه شوشه ... بارۆنی بوکه شوشه ... بارۆنی بوکه شوشه». وه ک ئه وه ی که وتبیتمه ناو چالیکه ی تاریکه وه، وه ک ئه وه ی ده ملووشنیک قووتمدا، هه ستنیکی ته لخ و قورس له سه ر دلم نیشته. هه ستمده کرد هیزنیک به خیراییه کی گه وره به ره و خوار پامده کیشیت، به ره و ناخیکی زۆر دوور و تاریک، به ره و جیگایه ک که نازانم کوپیه.

ئه و شه وه خه وتم و خه ونم به بارۆنی بوکه شوشه وه بینی، که شان به شانی من له سالۆنی دریزی بیمارستانه که دا به خو ی و پیشه سپیه بریقه داره که یه وه پاید کرد و قسه یده کرد.

زانبارییه کانی شبر دەربارەى بارۆنە کان

لەو پۆژەوهی لەگەڵ شبردا بووینە هاوپی، هەولمەدا بێر لە پابوردوونە کەینەوه. من و ئەو پابوردوویەکی هێند پاک و سەرفەرمان نەبوو، بیکەینە بابەتی گفتوگۆ. هەردووک پەمان لە پابوردووی خۆمان بوو، بەلام ئەو نەفرەت و پشتەهێکردنە لە پابوردووی من بەرەو گۆشەگیرییەکی سەخت راپێچیکردبووم، کەچی بۆ شبر هێند قورس و پرسیوی نەبوو. شبر بۆ هاوپی و کەسانی نزیکى خۆی کورپێکی دلسۆزیو، کەجار لە هاوپی و دۆستەکانی دادەبەرا. هەلبەت ئەو چەند ساڵی دوایی زۆر لە دۆستە نزیکەکانی بوویوون بە بەرپرسی بەرز و کەسیان بیریان لای ئەم کورپە قۆزەردە چاوکالە نەبوو کە بیکەس لەسەر عەرەبانەیک دەسوراپیەوه. لە حیزبدا هێندەى دوو هەفتە ونبووت و سەرفەسالی خۆت دەرنەخست ئیدی کەس حیسابت بۆ ناکات. ئەوکات من خۆشحالانە یارمەتی شبرم دەدا، کۆمەککردن بەو کورپە بوویوو بە بەشیکى زانم، زۆربەى پۆژ لە بەهار و هاوین و پاییزدا، ئیوارانی شاد و پرتیشک، کاتیەک سیبەری فینکی پێش مەغریب ئومیدی بۆ دەهیناین، پالم بە عەرەبانەکەى ئەوهوه دەنا و دەمگێرا. شبرۆک هێندە قسەخۆش و پووکرابوو، ناسیاوییهکی بەریالۆی بۆ خۆی پەیداکردبوو، خەلک تێنەدەگەشتن من بەم دەموچاوه مۆنەى خۆمەوه، چۆن هاوپی ئەو کورپە پووخواشەم کە دنیا دەلاوینیت و بپوچ دەهینیتە زمان و بە راست و چەپدا قسەى شیرین بلۆدەکاتەوه. پێشتر ئادەمیزادیکم نەبینیبوو بە ئەندازەى ئەو بگورپیت، بوو بوو بە ئادەمیزادیکى کراوه و ئامادە بۆ لێبوردن. دیارە لە ناو بازاردا خەلکانیکى زۆر هەبوون منیان نەدەناسی، زۆربەى خەلک سەردەمانیک ناوی حەسەن تۆفانیان بیستبوو، بیئەوهی

بزانن کئییه، ئیستاش نهو سهردهمه بۆ ههتا ههتا به سه رچووبوو، من هه ر که سیکم بنا سبایه تکام ده کرد به هه سه ن پیژۆ بانگمبکات، نه مه دیست که س ناوی توفانم لیبنیت، چیدی له هه ولی نه وه دا بووم پوخساری خۆم له پیاوکوژیکی به ناویانگ و ناسراوه وه بگورمه سه ر شیوهی که سیکم بیده نگ که هه ست و نه ستیکی ئاشکرای نییه . له راستیدا ژۆر که م له جه نجالی بازار و قه ره بالغی گه وه نزیکده که وتمه وه . ئیواران که شبرم ده گتیرا، ژۆری کات تا نه و جیگایه ی مه به ستی بوو ده مه گه یاند و له گه ل دژسته کانی خۆیدا جیمده هیشت و ده پۆیشتم . ژیانم بیده نگیه کی گه وه و ئارامیه کی بیسنور بالی به سه را کیشابوو، ده گه رام و هه ستمده کرد که س له م شاره دا نامناسیت . نه و خه لکانه ی من له گه لیاندا گه وه بووم یان له جه نگدا کوژران، یان بۆ هه نده ران پۆیشتن، یاخود بووبوون به پاره دار و ده سه لاتدار و منیان نه ده ناسی . نه و بیده نگیه سه رسامیده کردم، هه زمه ده کرد تا بتوانم نه و هیمنیه قوولتر و قوولتر بکه مه وه . له و سه رده ماندا هه ستمکرد توانایه کی سه یرم تیا دروستبووه، توانایه ک هیچ ئاده میزادیک نییه تی من نه بیت، ده متوانی بیستم داخه م و بیکه مه وه، چۆن خه لکی به ئاره زووی خۆیان ده توانن قسه بکه ن و بیده نگبن، من ده متوانی به ئاره زووی خۆم گوئیگرم و گوینه گرم . ده متوانی گوئی خۆم داخه م و له بیده نگیه کی بیسنوردا نوقمبیم . ژۆرجار له و چایخانه لاتهریکانه دا داده نیستم و چه ناگه م ده خسته سه ر سنگم و به سه عات له هیمنیه کی گه وه دا نوقمده بووم، له و ساتانه دا جگه له بۆنی گوول له هیچی دیدا نه ده ژيام . نۆر پۆژ هه بوو هه زمه ده کرد مروفیک هه بیت قسه ی بۆ بکه م، به لام که س نه بوو . شبر هاوپی له من ژۆرتی بوو، له من زیاتر شاره زای دنیا بوو، نه و هیشتا ئاره زوویه کی قوولی هه بوو بزانیته له دنیا دا چی ده گوزه ریت، من به پیچه وانه ی نه وه وه ئاره زوویه کم نه ما بوو بزانه له م مه مله که ته ی

ئيمەدا چى دەقەومىت و چى پودەدات، دەترسام ھەر تىۋەگلانىكى نوئى گىرۇدەى سىياسەتم بىكاتەۋە، خۆم وەك يەككىك دەھاتە پېشچاۋ كە بە پەرشوت لە ئاسمانەۋە كەوتۇتەخوارى و ھاتۇتە شارىكەۋە كە ناتوانىت لەگەلىدا بېتتە نۇست. كە وا دەلئىم ماناى ئەۋە نىيە كە من لەم شارەدا نامۇم و بەس، لە پاستىدا من لە ھەموو دونيا نامۇم، لە ئادەمىزاد نامۇم و لە خۆم نامۇم. لە دواى كۆچى دواىى دايكم و گەرانەۋەم بۇ دونيا، ھىشتا ھەر بىدەنگ و غەرىبىوم. پەنگە تا ئىستا زۆرىەتان چەندجار پرسىارتان كرديت، پىاوكرۇئىكى ۋەك من، مەخلوقىكى بىسود و لە كاركەتووى لە وىنەى ھەسەنى پىزۇ، چكۆلە و دىز و ناشىرىن و منگن چى كردي بە ھاۋپىي خەلكانىكى ناسكى ۋەك تريفە يابەحرى و غەزەلنوس؟. خۆم دەزانم، من جگە لە تەنگى ژەنگاۋى سەردەم و زەمانىكى تر، ھىچى دى نىم. لە كۆنە پىاوكرۇئىكى لىكەتەى حىزب بەۋلاۋە ھىچى دى نىم. زۆرشەۋ لەگەل شىردا قسەمان لەۋە كرۋە، ئىمە چەقۇى كولى ناو مۇزەخانەيەكى داخراۋىن، كەرەستەيەكى كۆنى تاوانىن كە ھىشتا خوينى قورىانىيەكانمان لەسەرە و كەس نەيسىرپوين. ئىۋە ھەقتانە ۋابلين. من كەسىكى لەۋە خراپترىوم شايستەى ئەۋ جۆرە مەشەرە ناسك و مېھرەبانە بىم، بەلام ژيانى منىش ۋەھا رۆى، گولۋە ئەفسوناۋىيەكەى پىزۇ منى ۋابرد كە دەبايە لە ناو ئەۋ پۆخلەبەرە ساف و پاكرۇانەدا بگىرسىمەۋە.

بىئاگاي خۆم بووم بە يەككىك لە پۆخلەبەرە خەيالىيەكان. لە پاستىدا مروف نازانىت چۆن دەبىتتە پۆخلەبەرىكى خەيالى، شەۋىك لە شەۋان ھەندى پىرىزنى پوخۇش ھاتن بۆلام و گووتيان ھەسەنى پىزۇ تۇ دايكت قوتابخانەيەكى گەۋرەى گولۋە دروستكردن بوو، كىلىلى زۆرىەى باغە عاسىيەكانى دونيا لاي ئەۋ بوو، ھەموو كىلەكانىشى بۇ تۇ بەجىھىشت، ئىستا تۇ بتەۋىت و نەتەۋىت كىلدارى دەيان باغىت كە بى

تو گولہکانیان دهریت، نیتستا وهرزی ئه و گولانهیه و ساتی گرتنی گولوه له و باغانه، گهر تو ئه و دهرگایانه مان بو نه که یته وه، دهیان جور گولی خه یالی دهرمن. من هیچ له و پیریژنه پوخوشانه تینه که یستم که هه موویان به جلی رهش و له چکی رهش و کولوانه ی رهشی سه رشانه وه هاتبوون بۆلام. شه ویک له شه وه تاریک و ئه نگوسته چاوه کان من له گهل کۆمه لیک پیریژنی پوخوش و دهم به خنده و سوحبه تجیدا که وتمه ریگا بو جیگایه کی نه زانراو، پیموایه هه موو سه فه ره سهیرهکانی مرؤف له و ههنگاوه وه دهست پیده کات، که به ئاراسته یه کی نه زانراو ده بنیت. بو ئه وه ی بییت به پۆحله به ریکی خه یالی ده بیت سه ره تا ئه و ههنگاوه بنیت، جاریک له جاره کان ریگایه ک بگریته بهر که نازانیت بو کوئی ده چیت. من باوه ریکی زۆرم به و پیریژنانه هه بوو، به لام نه مده زانی چ نهینیه کیان له ژیر سه ردایه، مانای ئه و کلیلانه ش که دایکم جییه یشتن گینگلیان پیده دام. ده مزانی جگه له م پیریژنانه هیچ که سینی دی نییه ئه و نهینیه م بو و الابات. نیتر ده بایه هیز بده مه خۆم و کلیله کانم له جیگایه کی نهینی ده رهینم و دوا ی ئه و پیریژنه جوانانه بکه وم که به رده وام باسی کۆمه لیک باغی سیحراویان بو ده کردم، گهر بیت و من فریایان نه که وم دهرمن و وشکده بن. ئه و شه وه پیریژنه کان منیان به ره و گهره کییک برد که پیشتر هه ستم نه ده کرد ئه م شاره شوینی وه های تیدابیت، ناوی «هه زارباغ» بوو. پیشتر ناوی ئه و گهره که م نه بیستیوو، گهره کیکی گهره بوو، پر له و پیریژنانه ی شه و و پوژ گولویان ده گرت، بۆنی کوچهکانی پرپوو له بۆن عه تریک مه ست و شه یدای ده کردی. له سه ره تای کوچه بۆنداره کاند کۆمه لیک پیریژنی تر پیشوازیان لیکردم، هه موویان به جوریک له جوره کان له پیزوی گولوه ده چوون، ئه وان به ره و باغیکی گهره پیشمکه وتن، له ویادا ئه و گولوه سه یرانه م بینی که رهنگه تنها له به هه شتدا هه بن. من له سالانی گوشه گیریدا هه ندیک

لهو گولانهم بينى بوو، به لام به وه دا پياويكى گولناس نه بووم، ژيانم
 دوور له دونيای په ننگين و قه شهنگي لاله زار و باغچه كان برديووه سر،
 هرگيز پوژيک له پوژان له پيزوم نه پرسى، ئه رى پيزو گيان هم
 گولانه له كوئ بوو، نه مپرسى هم چ باغيكه هم هم مو گول
 عاجباتيانه ي له خوگرتووه. نه وه به كه مين شهوى ژيانى من بوو به
 پونى تيبگه م، له پشت هم ژيانه ساده و ئاساييه وه، من مائيكى
 ديكه هم يه ده توانم په ناي بؤهرم. ديمه نى ئه و باغه سيجراويانه له
 ژير شهوقى مانگه شه ودا به جوړيک سرساميكردم، چه زنده كرد هرگيز
 نه يه مه ده رى، هرگيز پوو له جيگايه كى تر نه كه م. هر كاتيكيش
 گه يشتيته جيگايه ك و ويستت نه يه يته ده رى، نه وا دلنبايه پيتناوته سر
 زه مينى خه يال. پيريزنه كان منيان گه يانده بهر هه نديك ده رگاي داخراو،
 كه ده بايه به كليله كانى خو م بيانكه مه وه، دواى تاقيكردنه وه يه ك به
 يه كى كليله كان، هم مو ده رگا داخراوه كانى نه و باغه خه يال ييه م كرده وه،
 له گه ل پيريزنه كاندا چوومه گوزه رى پيچاوپيچى نه و گولستانه گه ورانه وه،
 گولى وه ها سه يرم بينى هيچ شاعيريكى دونيا به خه ون نه ييينيوه.
 باغه كان وه ها جوانبوون ده كرا مروف تا مردن به ناوياندا بگه رى و
 هه ست به ماندوويوون نه كات، له و باغانه دا من رابوردوى خو م
 بپرچووه وه، پيشتر هه ستم نه ده كرد بشيت باغى وه ها گه وره ده رگا له
 حه سن تو فان بكاته وه. نه و شه وه سه ره تاي ناواره بوونى من بوو له
 باغى پيريزنه خه يال ييه كاندا، باغى نه و دا يكه پير و پاكانه ي به هه شتيكى
 نه يتيان بو خو يان دروستكرديوو، له ويوه به شى هم مو هم شار و
 مه مله كه تانه ي نزيكمان گولويان دروستده كرد. له و شه وه وه من بووم به
 ياوهرى نه و خاتونه سه ننگين و سه لاره پيرانه كه له جيهانتيكى پر گول
 و گولزاردا منيان ده گيتر و هه ر شه وه ي ده رگاي باغيكيان پنده كرده وه
 و هه ر جاره ي جوړه گولكيان پى ناوده دام. هه ر نه و پيريزنه سه روزمان

شیرینانه‌ش میان به غزلنوس ناساند. غزلنوس یه کییک بوو له و پیاوه زؤر ده گمه ناناهی گه یشتبوونه ئه م باغه. من له ویدا غزلنوسم ناسی، له ویادا بووم به هاوپی ئه و. غزلنوس له ژیانی جه نجالی خویدا وهک به ناوبانگترین غزلخوینی ولات بریکی زؤر پوخله بهری خه یالی ناسیبوو، یه کییک له و پوخله به رانه «گولستان خان» بوو، که به پرسی چه ندین باغی ئه م گولستانه بوو. گولستان خان کچیکی نیجگار جوانی ده بییت که سستهری خسته خانه یه و به رده وام بؤن گولویکی سهیر له پرچ و هه ناسه ی دیت، بونیکی وه ما هر که سیک به لایدا ده روات ده م و ده ست عاشقی ده بییت. بونیکی نه خوشه کان له ده ردیک چاکده کاته وه و ده ردیکی تریان ده داتن. کچه که ناوی سه بریه، جوانی نیگاکانی و بوی پرچ و هه ناسه ی سالانیک ده بیته سه ردپی گه وره ی گورانی بیژان و باه تی یه که می چهیرانی ژانی ئه م ده ره. ژماره یهک خه لک هیند شیتانه عاشقی سه بری ده بن ده یانه ویت له بهر پییدا بمرن و ده یانیان شه وان وهک پاسه وان له بهرقاپی ماله کهیدا بخه ون، کچه که سه ری لی تیکده چیت و نازانیت چؤن له ده ستیان هه لبیت و به ره و کوئی سه ری خوی هه لگرت. بؤ ئه وهی له نه فره تی ئه و هه موو عه شقه ئازاد بییت، بؤ ماوه یهک خوی له ناو گولکهانی گه ره کی هه زارباغدا ده شاریته وه. نه گه رچی پیژیژنه کانی هه زارباغ ناهیلن منداله کانیان بیته ئه م کوچه یه، چونکه هر گه نجیک پوو له م باغانه بکات، به جوریک شیت و شهیدای گولکهان ده بییت، ژیانی بیرده چیته وه و دنیای راسته قینه فراموشده کات. به لام سه بری که له مندالییه وه بؤن گولوی ناو په حمی دایکی گرتووه، پیژیژنه به ره حمه کان وهک کچیکی به دبه خت ته ماشایده کن که ده بییت ده ردی جوانی بکیشیت. بؤ ئه وهی سه بری له گورانی بیژ و و شاعیر و عاشقه بیشوماره کانی بشارنه وه، ماوه یهک له ناو گولکه خه یالییه کاند دالده ی ده دن. به لام ئه و باغانه به جوریک سحراین گه ر مرؤف زؤر له ناویاندا

مايهوه، ناتوانیت جاریکی دی بەرگەیی بینینی شتە ئاساییەکان بگریت و بگەریتەوه بۆ دنیا. سەبری کە بۆ ماوهیەکی درێژ بەردەوام لە باغەکاندا دەژی، ئیدی ناتوانیت بیتەوه دەری و دەبیت بەبەشیک لە باغەکان... کچەکە تاقانەیی گولستان خانیشە، نوقمبوونی کچە لە بەحری بیسنووری گولدا، مەراقیکی گەرە تووشی دایکی دەکات کە وەک هەر دایکیکی دی حەزی لێیە کچەکی شووبکات و ببیتە خاوەنی میرد و مندالیکی پاک و ئاسایی. هەرچی هەولێک گولستان خان دەیدات بۆ هێنانەوهی سەبری و دەرھێنانی لە سنووری گولزارەکانی هەزارباغ بیسوودە، ئەو بەردەوام لە ناو باغەکاندا دەسوڕێتەوه و دەلێت « شوو ناکەم ». دواجار پیریژنەکان هەولێدەن سەبری بە شتیکی سیراویتەر لە سیرەیی گولەکان پراکتیشنەدەری. تاکە شتیکی کە لە ئەفسون و سیریدا بەرتەقایی جوانی و ئەفسونی گولەکانە، شیعەرەکانی غەزەلنوسە. پیریژنە گولۆسازەکان کە زۆر لەسەر پاراستنی نەینی ئەم باغانە سوورن، ناچار حەقیقەتی خۆیان وەک کۆمەلێک مەخلوقاتێ خەیاڵی لای غەزەلنوس ئاشکرادەکەن و بەرەو گەرەکی هەزارباغ پیشیدەکەون. غەزەلنوس کە دەگاتە ئەو باغانە بەجۆریک سەراسیمە و سەرسام دەووستیت، وەک ئەوهی کەوتبیتە خەیاڵیکەوه قوولتر لە هەر خەیاڵیکی پیشینەیی تر. ئەویش وەک من، چەندین جار بەپۆژ بەلای هەزارباغدا تێپەریبوو، بەلام وەک هەزاران هەزار خەلکی دیکەیی ئەو شارە نەیدەزانی ئەم گەرەکی ناچیزەیی لە کاتی ئاساییدا بە گەرەکی سێباغ دەناسریت، شەوان کاتیکی دنیا دەخەوێت، دەگۆریت و جوانی پادەپەریت و دەبیتە گولستانیکی گەرە. لەو باغەدا غەزەلنوس بۆ یەکەجار سەبری بینی... تا ئەو کات وایدەزانی سەبری تەنھا کچیکە لە دەستکردی خەیاڵی گورانبیژە میلیبیەکانە. چیرۆکی غەزەلنوس و سەبری چیرۆکیکی درێژە کە دواتریش باسەدەکریت. بەلام گرنگ ئەوهیە من لە کۆتاییەکانی

سه دهی بیستدا، له شه ویکی تاریک و فینکی هاویندا کاتیک پیاسه یه کی دور و دریزم به باغه خه یالییه کانددا ده کرد، له پیچی یه کیک له کوچه کانی گولستاندا گویم له قه سیده یه کی نه فسوناوی غزه لنوس بوو، که له ژیر شه وقی مانگه شه ودا بو سه بری ده خوینده وه. نه و شه وه که له ناو بون و به رامه ی نه و گولانه دا گویم له و قه سیدانه بوو، هه ستمکرد شتیک قوول له ژیانمدا گوپراوه، گو یگرتن له غزه لنوس ده رفه تیکی که وره ی پییه خشیم پوچی خو م بنا سم، من تا نه و ساته ی گویم له و غزه لانه نه بوو بوو له بوون و نه بوونی پوچ دلنیا نه بووم. نه و شه وه به نه نیی تا درهنگ گویم له غزه لنوس گرت، به ره بیان خو م لینا شکر اکراد و گووتم تا مردن ناتوانم نه م شه وه م بیرچیته وه، تا مردن له ژیر کاریگری نه و غزه لانه دا ده ژیم و سیحری نه و شیعرانه له دل م ناچنه ده ره وه. دیاره نیستا هه موو سه یرتان لیدیت پیاو کوژیکی وه ک من که زور که م سه روکارم له گه ل شیعردا هه بووه، ناوها بکه ومه ژیر سیحری نه و قه سیدانه وه. له راستیدا شیعره کانی غزه لنوس و بونی گوله کان و جوانی مانگه شه و هیمنی هاوینه ی ناو باغ پیکرا نه و نه فسونه یان دروستکرد که من لاواز و که متین له پیشده میدا ده رکه وتم، به لام دواتر وام هه ستمکرد شیعره کانی غزه لنوس سیحری شته کانی ده وره بری پیکرا هه لمژی بوو، له و ساته دا بونی گوله کان و تریفه ی مانگ و هیمنی ناو باغه که ته نیا له ریگای غزه لانه وه ده رده که وتن. من له کازیوه ی نه و پوژوه بوومه هاو پیی غزه لنوس، هه ر نه و به یانییه سه ریوردی خو م له نوکه وه بو گتیرایه وه. حیکایه تی من به جوژیک مایه ی سه رسوپمانی بوو تا ماوه یه کی دریز باوه ری پینه ده کردم. پیش من پیاو کوژی دیکه ی نه ناسیوو، هه رگیز باوه ری نه ده کرد من یه کیک بم له وانه ی ده ستم له کوشتنی ژاندا هه بووه. به لام ده بووایه هه موو شتیک لای بدرکتیم، بریارمدا بوو پابوردوی خو م له پوچیکسی وه ها پاک نه شارمه وه، له و

شهووی غه زه له وه نهو کورپه قژلووله غه مگینه بوو به نژیکترین هاوړپم. نئستا ده لیم گهر غه زه لنوس حه قیقه تی منی نه زانیایه نه ستم بوو له ناو چه ندین پوخله به ری خه یالیدای، من بو نوسینی نهو کتیبه دربارهی میژووی مردن هه لبرژیت. نهو شهوه که پیکه وه تهرمه که ی موراد جه میلمان ده رهینا هه ستمکرد به راستی وهک یه کیک له خویان حیسابم بو دهکات، وهک یه کیک له پوخله به ره خه یالییه راسته قینه کان. من که چومه ناوه وه زوو تیکه یستم غه زه لنوس زور پیویستی به منه، گهرچی غه زه لنوس شاره زایه کی وردبوو، ژیانی نهو شاره ی وهک کتیبیک سه یرده کرد که بهرگی پیشه وهی حه قیقه ت و بهرگی دواوهی خه یال، له گه ل نه وهی نیچگار شاره زای هه ردوو دونیا که بوو، به لام هیزی نه وهی نه بوو وهک من برواته ناوه وه، بو نهو جیگایه ی ماشینه کانی مردن نئشده کن. من کورپی راسته قینه ی نهو دونیا به بووم، لهو دونیا به دا گه وره بوو بووم، برغو به برغو شاره زای مه کینه کان بووم، ده مزانی چون نئشده کن و که ی نئشده کن. غه زه لنوس له من زیاتر دونیای دیوو، به لام نهو دونیا به ی نهو بینییوی لهو دونیا به نه ده چوو که من بینومه، نهو پوژیک له پوژان له نژیکه وه تیکه لوی دونیای سیاسه تبارانی کورد نه بوو بوو، لهو باوه رده دام که سه رده مانیک وهک خه لکی زور پاک و نئشتمانه پروهه سه یری هه موویانی ده کرد، وهک ده یان هه زار خه لکی دیکه ی نهو ولاته دوی پاپه رین تووشی ناو میدی و غه مۆکی بوو بوو. له دوی پاپه رینه وه به رده وام به دوی سه ره زمینیکه خه یالیدای گه رابوو، پیماویه حه زیکردبوو هه موو کوردستان وهک کوچه کانی هه زارباغی لیبت. من به ش به حالی خوم تیناگه م، چون پوژن فیکرانی نهو ولاته خولیا ی وا ده په ریته سه ریانه وه له شاریکه ویرانه دا، شاریک که سانی وهک فازیل قه ندیل و تونچی تیاده ژین، له هه موو کونجیکه وه چاوه پوانی ده رکه وتنی هه زارباغ بکه ن، چاوه پوانی سه ره لدانی لاله زاریک بکه ن وهک غه زه لنوس

دە یگوت «گولۆه کە ی بەشی ھەموو بە شەریەت بکات». من ھەمیشە گوتتومە، ھەندێجار پۆشنفیکران دەبنە بێمیشکترین خەلکی دونیا، ئەوان گەر وەک من تونچی و ھیدایەتی گورجیان دەناسی ھەرگیز چاوەڕوانی شتی باشیان لەم شارە نە دەکرد. کە غەزەلنوسم لەو باغەدا بینی، یەکەمین شت پێمگوت ئەو بوو « ھێمنی ئەم باغە لە گەل دونیادا تێکەڵاوەکە». لەو پووەوە من لە ماجەلانی خەیاڵییەوہ نزیکبووم، ئەو کوپە لە خۆباییە، کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بۆشناخ خۆی دەگۆریت و قسە لە کەشتییەکی خەیاڵی دەکات کە بەسەر زەمینکدا دەپوات دوورە لە دنیای راستەقینە. من ماجیدی گول سۆلاڤم زۆر درەنگ ناسی، راستە ئەو وەک ھەموو پۆشنفیکرەکان گەنجیکی لە خۆباییوو، بەلام دەمانتیک دادەنیشتم و پەرە لە دواي پەرە چیرۆکەکانی خۆم لە ناو کتیبی میژووی مردندا دەگێرایەوہ ئەو بە دەستوخەتە قەشەنگەکی خۆی بۆی چاکدەکردم و بۆی دەنوسیمەوہ. گەنجیکی بێمایە و بێزەرەر بوو، تەنیا بە خەیاڵی خۆیەوہ دەنازا، بەلام دەبیت بلێم ماجەلانی خەیاڵی دەستوخەتێکی ھێند جوانی ھەبوو، ھەرکەسێک سەیری بکردبایە راستەو راست دەکەوتە خەیاڵەوہ، لەو دوايەدا ھەندێجار بە گالتەوہ ناومدەنا «بارۆنی خەت»، بەلام ئەو بەردەوام تکای لێدەکردم بە «سەردارباشی» بانگیبکەم. ئەگەرچی لە ھەمووان تەنیا تر و لاتەریکتر و پەرەوازەتر دەردەکەوت، ھەموو خراب سەرکۆنەمان دەکرد، بەلام ئێستا ھەستدەکەم ئەو راستەقینەترین پۆخلەبەری خەیاڵی دونیا بوو، ھەتا لە غەزەلنوسیش راستەقینەتر و خەیاڵیتر بوو.

ئەو پۆژەي ماجیدی گول سۆلاڤ گەپرایەوہو ناوی بارۆنی مریشکی لەسەر پارچە کاغەزێکی سپی نوسیوو، من ھەستمکرد ھیدی ھیدی پێدەخەینە ناو ھەرئیمیکی ترسناکەوہ. ئەو ناوہ راستەوخۆ فەلەکرانی

ریوه‌لای به‌یاداهیتنامه‌وه. له ناوه‌پاستی سالانی هه‌شتادا فه‌له‌کزان نامه‌یه‌کی پیچراوه‌ی دامی بیبم بۆ سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو چیاکان. وه‌ک عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆم، له پێگا نامه‌که‌یم کرده‌وه و خویندمه‌وه، له‌سه‌ری سه‌روه نووسیوی «بارۆنی گه‌وره‌مان، سالۆیکی کوردانه و شۆرپشگێرانه». ئه‌وه یه‌که‌مینجار بوو له ژياندا ئه‌و ناوه بیبستم، بۆیه کاتیک ماجیدی گول سۆلاف ناوی بارۆنی مریشکی خسته به‌رده‌ستم، هه‌ستم به‌ مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌کرد. دیاره ده‌بایه خۆم ده‌رنه‌خه‌م و ترسی په‌نه‌انم له‌وانی دیکه‌شدا نه‌پوینم. من نه‌مه‌ه‌زانی وشه‌ی بارۆن یانی چی، ئه‌وکات بۆ ئه‌وه‌ی کردنه‌وه‌ی نامه‌که ئاشکرانه‌بیته له‌که‌سم نه‌پرسی وشه‌ی بارۆن مانای چی. دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله که ئه‌و ناوه‌م بیسته‌وه، ترسی ئه‌و سه‌رده‌مه و سیبه‌ری ئه‌و دونیا کۆنه‌م هاته‌وه بیر که به‌رده‌وام لێی هه‌لده‌هاتم.

گه‌رچی من غه‌زه‌لنوسم له ناو باغه‌ خه‌یالییه‌کاندا ناسی، به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار هه‌ستمده‌کرد من هه‌رگیز پۆحله‌به‌ریکی خه‌یالی نیم، هه‌ستمده‌کرد خراپی و پیسی من له‌وه قوولت‌ره‌ بیم به‌ یه‌کیک له‌و پۆحله‌به‌رانه، ده‌بایه پێگایه‌کی سه‌خت بگرم تا هه‌ست به‌ پاکبونه‌وه بکه‌م. که شه‌ویک له‌به‌رده‌م غه‌زه‌لنوس و ماجیدی گول سۆلاف و تریفه‌ یابه‌حریدا سویندم خوارد له‌ پێکخستن و پاراستنی کتێبی گه‌وره‌ی مه‌رگدا به‌شداربیکه‌م، ده‌مزانی ئه‌وه ته‌نیا پێگا و تاکه‌ ده‌رفه‌تی منه‌ خۆم به‌ هاو‌پێی پاسته‌قینه‌ی ئه‌وان بزاتم. ده‌بایه هه‌موومان له‌ کۆکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کاندا کۆمه‌ک به‌یه‌ک بکه‌ین. ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کانی ئالۆزکرد، ئه‌و منداله‌ لووت زله‌ بوو که ده‌یتوانی مردووه‌کان له‌ ژێر زه‌ویدا ببینیت و ده‌ریانبه‌هینیت. که لاشه‌که‌ی موراد جه‌میلمان ده‌رهیتنا، ده‌مزانی چیرۆکی ئه‌م لاشه‌یه ئیدی لێناگه‌پیت ئاسووده‌ بزین. له‌گه‌ڵ بیستنی ناوی بارۆنی مریشکدا بووه‌ خولیا‌یه‌کی گه‌وره‌م بزاتم ئه‌و چ جۆره ئاده‌میزادیک و ژنه‌که‌ی

چ جۆره خاتوونیکه . تاکه لهنگەر و کۆمهکم له و دۆخ و باره سهختانه دا شبر بوو . شبر له نزیکه وه ئاگاداری دونیا بوو، کهم شتی گزنگ ههبوو نهیبیستیت . کاتیک باههتهکهم لا وروژاند و باسی بارۆنی مریشکم لهگهڵداکرد، له هه یوانه سپی و پاکهکهی خۆیاندا به تانییهکی دابوو به قاجیدا و گوئی له گۆرانیهکی زۆر کۆنی «سێلدا باگچان» دهگرت . که ناوی بارۆنی له من بیست، ته سجیلهکهی خامۆشکرد و کهمیک سه رسام گووتی « بارۆنی مریشک؟ تو بارۆنی مریشک له کوئی ده ناسیت؟ ». من نه ده بایه راستی بلّیم، شبر تا ئه و کاته هیچ شتیکی له په یوهندی من و پۆخه به ره خه یالییه کان و سه فه ره کانی من به گوڵزاره کانی هه زارباغدا نه ده زانی، له به ره ئه وه گووتم هاوڕییه کم کیشه یه کی هه یه و دۆستیکی ئامۆژگاری کردوه داوای کۆمهک له ژنی بارۆنی مریشک بکات . شبر گووتی «سه یرم له وه دیت ناوی بارۆنه کان وه ها بلاو بوو بیته وه، چونکه نازناوی بارۆن جۆره ناویکی تاییه تییه کۆمه لیک خه لکی تاییه تی له ناو خۆیاندا به کاریده هینن» . من قسه کانی شبرم به هه ل زانی و پرسیم «شبر ده بیته وشه ی بارۆن مانای چی بیته؟ پیشتر ئه م وشه یه م بهر گوئی نه که وتوووه و هیچ له ئه سل و فه سلّی نازانم؟» . شبر به زهرده خه نه که شه که ی خۆیه وه گووتی «هۆ و حه سه نی پیرۆ، بارۆن نازناوی پیاوه گه وره کانه، جۆره پیشناویکی ئه وروپییه، ئه وان سه رده مانی زو به کاریانده هینا، وشه یه که بۆ خه لکی خانه دان و شکۆمه ند به کار دیت . وشه که به جۆریکی سه یر ها توته دونیای ئیمه وه، له م چه ند سه لّهی دواییدا که سه روه ت و سامان زۆریوو، خه لکانیک که فه رمان په وای ئه م و لاتهن، فیژیوون به یه کتری ده لّین بارۆن . سه ره تا نازناویک بوو بۆ پیکه نین . تو فان تو خۆت ده زانیت، ئه وان به هه موو شتیک پیده که نن، به هه موو شتیک . یه که مجار به یه کیان ده گووت میر یان به گ یاخود میرزا، دواتر که ئه و نازناوه که وته ناوانه وه، شه وان که داده نیشتن، که

دەكەوتنە نوكتە گێڕانەووە لەسەر بەكتری، بۆ گالته‌کردن ناوی بارۆنیان
 لە بەكدەنا. یەكەمین كەس كە ناوی بارۆنیان لێنا «غەنی كرمانج»
 بوو. تۆ دەزانیت غەنی كرمانج كێیە؟ دەیناسیت... زۆر چاكە. جاران
 لە حیزبدا بەرپرسی كاروباری پێكخستن بوو، پێیانداگووت دكتۆر غەنی،
 دواي پاپەڕین، كە شەڕی ناوخبۆ هەلگیرسا بە هەندێك هێڵی زۆر نەهێنی و
 تاییەتی لە توركیاووە كەوتە هێنانی ئارد، حیزب دەپیاراست و شەڕی
 لە حیزبەكانی تریشدا هەبوو. لە ماوەیەكی كەمدا ملیۆنەها دۆلاری
 كۆكردەووە، شەوان كە بە كۆمەڵ دادەنیشان و سەرخۆش دەبیون،
 هاوڕێكانی بۆ گالته‌ پێكردن ناویان دەنا «بارۆنی ئارد». ئەوێ من
 بزنام بارۆنی ئارد یەكەمین كەسە نازناوی وەهای هەبێت. من لە میژە
 غەنی دەناسم، پیاویكی پقاوییە، لەوانە یە ئێو نازناوێ زۆر ئازاری داویت،
 بە تاییەت دەلێن ناوێك تا سەری سەرەووە پۆشتووە، خەلكانیك دەلێن
 هەتا سەڕۆك خۆی لە كۆبوونەووە گەورەكاندا بە ناوی بارۆنی ئاردە وە
 غەنی بانگكردووە. بە هەرحال هەرچۆنێك بیت، ئێم نازناوێ وەك پزێسك
 لە پوش بەربێت، خێرا كێپەیکرد و بلاویوووە، هێدی هێدی بوو
 نازناویكی راستەقینە. لەگەڵ زۆربوونی ژمارە ی دەوڵەمەندەكاندا، ئەوانە ی
 لە یەككاتدا دەسەلاتی حیزب و حكومەت و بازاریان بە دەستەووە، یانە ی
 بارۆنەكانیان دروستكرد، كە شوپێنێكی داخراو، جگە لە دەستە یەكی
 بەلا لە پیاوانی گەورە ی حیزب و خاوەن كۆمپانیان و بەرپۆهەره
 گەورەكان و پەرلەمانتارەكان و وەزیرەكان كەس بۆی نییە بچێتە ناوی.
 تۆفانی برام مەرۆف ئاسان ناگاتە دنیای بارۆنەكان، مەرۆف دەشیت
 جارێك بە لایدا تێپەڕیت، بۆ كۆمەكێك لە دەرگای یەكێکیان بەدات،
 ئیشی لای یەكێکیانی هەبێت و یەكێکی دیان بكاتە واسیتە. بەلام
 ئەوێ بەتەواوێ تێگەیت لە دنیای بارۆنەكاندا چی دەگوزەریت،
 بۆ خەلكانی كلۆلی وەك ئێمە ئاسان نییە... گەشتن بە دورگە ی واق

واق، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر قولله‌ی قافدا له گ‌یشتن به دونیای بارۆنه‌کان و هه‌لدانه‌وه‌ی نه‌ینیه‌کانیان ئاسانتره‌».

دواه‌مین وشه‌کانی شبر زۆر منیان ترساند، وام هه‌ستکرد شه‌و شتیک ده‌زانیت و سوسه‌ی نه‌ینیه‌کانی منی کردوه و به‌ئارامی و وبقاره‌وه ئاگادارمه‌کاته‌وه، سه‌یری چاوانیم کرد، غه‌میک‌ی قوول‌ی تیدابوو، وه‌ک شه‌وه‌ی ئاگادارمه‌کاته‌وه، وه‌ک شه‌وه‌ی بزانیته‌ چ شتیک له‌ خه‌یالی مندايه، وه‌ک شه‌وه‌ی تیگه‌یشتبیت، منیش وه‌ک هه‌زاران مرووشی تری شه‌م ولاته، گینگلی شه‌وه‌ ده‌ده‌م شورای شه‌و دونیایه‌ بپریم و به‌سه‌ر دیواری نه‌ینیه‌کانیاندا سه‌رکه‌وم. لیمپرسی «شبر من و تو هاورپین، پیمبل‌ی تو چون شه‌و ورده‌کاریانه‌ ده‌زانیت».

توند به‌تانییه‌که‌ی له‌ خۆیه‌وه‌ پێچاو به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دۆستانه‌وه سه‌ری هه‌لبیری و گووتی «تۆفان من کورپیک ده‌ناسم خزمه‌تچی بارۆنی ئارده، ساله‌های ساله‌ ئیشکه‌ر و قاپشۆر و سفره‌پاخه‌ری شه‌وه. تیده‌گه‌یت، شه‌وان چینیکی گه‌وره‌ی خزمه‌تکار و ئیشکه‌چی و پاسه‌وانیان له‌ ده‌وری خۆیان دروستکردوه، هه‌سه‌نی تۆفان تو له‌وانه‌یه‌ باوه‌رپنه‌که‌یت، شه‌و له‌شکه‌ری خزمه‌تی بارۆنه‌کان ده‌کات، ده‌یانجار له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که‌ من و تو ده‌یزانین، له‌ تو وایه‌ من و تو له‌م شاره‌دا ده‌ژین؟ نا هه‌سه‌ن، من و تو دوو قه‌ره‌قۆزی په‌که‌وته‌ین له‌ په‌راویزی شه‌م دونیایه‌دا که‌وتووین. من و تو گه‌ر بچینه‌ قوولایی شه‌م شار و مه‌مله‌که‌ته‌وه، نایناسینه‌وه، زۆر ئیواری که‌ تو جیمده‌هیل‌یت و ته‌نیا روو له‌ کونجی چایخانه‌یه‌ک ده‌که‌یت، دلشاد و خۆشبه‌خت ده‌بم، هه‌زده‌که‌م تو له‌م چیرۆکانه‌ به‌ دوربیت. من و تو تازه‌ له‌وه‌ ده‌رچووین خه‌لکی شه‌م شاره‌بین. هه‌ر ئیواره‌یه‌ک ده‌چمه‌ده‌ری واهه‌ستده‌که‌م شاره‌که‌ی دوینن نییه‌، پۆژ دوا‌ی پۆژ ده‌گوریت،

کوجه‌کان ده‌گورپښ، شه‌قامه‌کان و خانووه‌کان و پوځله‌به‌ره‌کانی ... هه‌موو به‌رده‌وام ده‌گورپښ. حه‌سه‌ن گوښگره، من پیاوځکی زانا نیم، به‌لام خوټ ده‌زانیت من له‌گه‌نجیمدا یه‌کڼک بووم له‌مارکسییه سه‌رسه‌خته‌کان، ئیستا ده‌مئ سا‌له‌کتیټ ناخوینمه‌وه، من و هاوړپځانم زوږبه‌مان وازمان له‌کتیټ خویندنه‌وه هیټناوه، به‌لام هه‌ندی‌ک شتت پی‌ده‌لیم که‌راستین. گه‌ر پوړی‌ک بڼ من تیکه‌لی ئه‌و دونیا‌یه بوویت و تووشی گڼچه‌لی گه‌وره‌هاتیت. بزانه له‌مشاره‌دا هه‌زاران هه‌زار خه‌لک هه‌ن خزمه‌تکاری بو بارونه‌کان ده‌که‌ن. که‌سانی وه‌کو من و تو بیکه‌سین. به‌قسه‌ی من ده‌که‌یت خوټ له‌دونیا‌ی ئه‌وان بپاریزه، چو‌ن دوور به‌دوور ده‌ژیت، هه‌روابه. ئیستا له‌من ناترسن، به‌لام حه‌سه‌ن تو هیشتا به‌پی‌وه‌یت، هیشتا نه‌که‌وتوویت».

هه‌ستمکرد شبر بو‌نی شتی‌ک ده‌کات، ده‌زانیت من خه‌ریکه پی‌ده‌خه‌مه دونیا‌یه‌کی پر مه‌ترسییه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌سته کال و بی‌ده‌لیله‌شدا، هیچم بو نه‌درکاند. دل‌نیا‌بووم گه‌ر شتی‌ک بلیم به‌جوړی‌ک ده‌مترسینیت کار له‌ئیشکردنم ده‌کات، ده‌بایه له‌نه‌ینی مردنی موراد جه‌میل تی‌بگه‌ین. من ئه‌و ئیواره‌یه شبرم به‌بازاردا گه‌ران، ئیواره‌یه‌کی فینک و خو‌ش بوو، به‌لام شبر به‌جوړی‌کی سه‌یر بیتاقه‌ت و وه‌پس بوو، تا ئه‌و کاته که‌م ده‌یخواره‌وه، ئه‌و پو‌ژه پی‌یگووتم «بمبه بو لای شه‌هایی فه‌ل». من نابه‌دلیم نه‌کرد و تا‌به‌ر مه‌یفرؤشییه‌که‌ی شه‌هاب پالم پی‌وه‌نا، که‌ غه‌م دا‌یده‌گرت سووکت‌ر ده‌بوو، جو‌رمی خو‌ی ده‌دو‌راند، ده‌بووه پارچه‌یه‌ک خه‌فته‌ی با‌برده‌له. ئه‌و ئیواره‌یه بو یه‌که‌مجار له‌ژیانیدا دوو بوتل عاره‌قی تو‌رکی کرپی، پی‌شتر هه‌ندی‌جار بی‌ره‌ی ده‌خواره‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی بیه‌ویت سه‌ریکاته سه‌ر خواردنه‌وه‌ی قورس شتی‌کی تازه‌بوو، من ده‌مزانی ته‌ندروستی ری‌گای پی‌نادات، له‌شی به‌رگه‌ی کحولی زو‌ر

ناگریت. ئەو پۆژە قسەم نەکرد، بەلام هەستمکرد ترسێکی گەورەى لە چارەنوسى من هەيە، ئەوە يەكە مجاریوو هەستبەكم مرۆفێك غەمى مان و نەمانى منى هەبێت. بە بوتلەكانەو هە منى برد بۆ گەرەكێكى قەرەغشار. من بێئەوێ هەست بە ماندووبوون بەكم پالم پتۆهەنا. ئیوارەيەكى ئیجگار سىحراوى بوو، شەنەبايەكى فێنك یاری بە قژە زەرەكەى شېر دەکرد، كورپێكى هێند جوان بوو، پېش و سەمێلێكى زەرد و قژێكى وەها ئالتونى هەبوو، كچێكم نەدەبینى تەماشای جوانى ئەو نەكات. كە بە كوچە و كۆلانە كۆنەكاندا دەمبەرد خەلكى يەكتريان بانگدەکرد بۆ ئەوێ سەبىبەكن، من نەمەزانی كە دەگرى. لە پێگا وەستام بۆ ئەوێ لە دوكانێك ساردییهكى بۆ بكم، شوشەى بېسىبەكەم داىە دەستى و سەبىرمكرد دەگرى. شېر لەو ئیوارە خۆشەدا بەزەبى بە خۆى و مندا دەهاتەو. من فرمیسكەكانم بۆ سېرى و پېمگوت «شېر مەگرى، ئەو ناهێنیت». پېمگوتم «حەسەن، ژيان ناهەقە، زۆر ناهەقە، وانىبە؟». بە هێمنى سەرىم ماچكرد و گوتم «شېر گيان، ژيان زۆر ناهەقە، ئىنسان خۆشى زۆر ناهەقە».

ئەو ئیوارەيە دلتىابووم شېر بەپاستى دەيەوێت من بپاریزێت، دەزانیت كە مەكینهيەكى ترسناك و گەورە هەيە من نايناسم، وێنەى من لەسەر دونیا هێشتا وێنەى پۆژگارى جارانه. شېر مەبەستى بوو پېمبەلێت حەسەنى پىزۆى تۆ هەلەيت، دونیا بە جۆرێك گۆپراو تۆ تىناگەيت. ئەو مەكینهيەى جاران من و تۆ ئىشمان لەسەر دەکرد و لە ناويدا بووين، ئەو نەماو. ئىستا ماشىنێكى زەبەلاح و سەبىرتر و ئالتۆزتر ئىشەكات، كە تۆ تىناگەيت. شېر نەيدەويست پاستەوخۆ وام پېمبەلێت، بەلام بە فرمیسكەكانى تىبگەياندم و ئامازەيەكى لەو جۆرەى دامى.

وانه‌ی خه‌یال وه‌ک وانه‌کانی تر نییه... مه‌هناز خان زستان و به‌هاری سالی ۱۹۹۲

«ده‌رسی خه‌یال وه‌ک ده‌رسه‌کانی تر نییه... مه‌هناز خان. خه‌یال له هیزه مه‌ره گه‌وره‌کانی دونیایه، مرۆف ئه‌و ساته دروستده‌بیته که خه‌یال دروستده‌بیته، حه‌قیقه‌ت سه‌ره‌تا له خه‌یالدا هه‌یه، مه‌هناز خان له تو وایه مرۆف له سه‌ره‌تای سه‌ره‌تاوه باغچه‌ی هه‌بووه؟. بێگومان نا. هه‌موو شتیکی ئه‌م دونیایه به‌ره‌می خه‌یاله، ئه‌م باغچه‌یه‌ی ئیوه سه‌ره‌تا له خه‌یالدا هه‌بووه، ئه‌م گولانه سه‌ره‌تا له ناو سروشتدان، به‌ر له‌وه‌ی مرۆف ده‌سته‌بریت و به‌پاستی بیانیه‌یت بو ئیره، بو ناو ئه‌م باغه، به‌ خه‌یال ده‌یانیه‌یت و ده‌یانیه‌یت. گه‌ر باغیکی خه‌یالی له سه‌رماندا نه‌بیته، ناتوانین باغیکی راسته‌قینه دروستبکه‌ین. هه‌ندیک هه‌ن ده‌یانیه‌یت باغیکی راسته‌قینه دروستبکه‌ن، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی باغیکی خه‌یالی له سه‌ریاندا نییه ناتوانن دروستبکه‌ن. مرۆف سه‌ره‌تا به‌ خه‌یال خانوو دروستده‌کات، به‌ خه‌یال ئامیره‌کان داده‌یه‌یت. مه‌هناز خان، زانسته سه‌ره‌تا خه‌یاله، هه‌تا جه‌نگ سه‌ره‌تا خه‌یاله، خو‌شه‌ویستی سه‌ره‌تا خه‌یاله، خودا سه‌ره‌تا خه‌یاله، هه‌ج شتیکی نییه سه‌ره‌تا خه‌یال نه‌بیته، هه‌تا به‌ر له‌وه‌ی وشه هه‌بیته خه‌یال هه‌یه».

غه‌زه‌لنوس له باغه‌کی مالی سه‌یفه‌دین مارۆدا به‌و جو‌ره باسی خه‌یالی بو مه‌هناز ده‌کرد. مه‌هناز به‌ کراسیکی زه‌رده‌وه به‌ جو‌ریک له ناو ره‌نگی زه‌ردی چیمه‌نه‌که‌دا نوقمبوو، به‌ ئه‌سته‌م چاو له باغه په‌ژمورده‌کی جیا‌ده‌کرده‌وه. کچه به‌سته‌زمانه‌که پیشتر وانیه‌ی وه‌ها سه‌یری نه‌بیستبوو، وانیه‌ک له یه‌که‌م دێپیه‌وه مرۆف له بێزاری

ئازادبىكات و فىرى شتە سەرەتايىبەكانى ژيانى بىكاتەو، ئەو شتە زۆر سادە و سەرەتايىبانەى كە ھىندە سادە و سەرەتايىن ھىچ ئادەمىزادىك نايىزانىت. ئەو شتانەى مەھناز لە مندائىيەو دەيوست فىرئاننىت و نەيدەزانى چۆن؟ غەزەلنوس دەيگوت « مەھناز خان، بۆ ئەوئەى مرؤف سەرەتا فىرى خەيال بىت، دەبىت فىرى شتە سادەكانى تر بىت، بۆ ئەوئەى بتوانىت خەيال بىكاتەو، دەبىت بتوانىت ببىنىت، بۆنبىكات، لەمىسى ھەبىت. ھىچ شتىك لە بۆنكردى تەواوئەى گولئىك زەحمەتتر نىيە، ھەركات فىرئوبووين بۆنى گول بىكەين، ماناى وايفىرئوبووين خەيال بىكەين. يەكەمىن لىشاوى گەورەى ھەست، يەكەمىن لىشاوى خەيالئىشە».

مەھناز لە وانەى يەكەمەو ھەستىكرد ژيانى شتىكى گەورەى كەمبەو، ھەستىكرد تا ئىستا لەسەر ئەم ئەستىرە نەژاوا و پۆژەكانى بەتال و خالى رۆيشتورن، ھەستىكرد تىنەگەيشتنى لە مەكتەب دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە شتە سادە و ئاسانەكانى دونيا، تەمەلى لە بايولۇزى و فىزىك و ماتماتىكدا دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە باغەكەى مالى خويان، دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە درەختە بچوكەكەى ھوشەكەيان، لە مندالە تەنھاكانى كۆلان، لە چۆلەكە برسىيەكانى بەر پەنجەرەكەى خۆى. لە وانەى يەكەمەو ھەستىكرد ئەو چەند لە ھىچىدا ژاوا، لە دونيايەكدا ژاوا بىئەوئەى لە ماناى ئەو شتانەى دەوروبەرى تىبىكات. غەزەلنوس پىدەگوت « مەھناز... بۆ ئەوئەى تىبگەيت دەبىت ھەقىقەتە سادەكان بە خەيال بانگەيشت بىكەيتەو، تۆ ناتوانىت تەنيا بە چاو گولئەى ھوشەكەى خۆتان ببىنىت، بەلكو پىويستت بە خەيالە، ھەقىقەت شتەكان دەگەرپتە سەر شتى يەك دىو و سادە. كە باسى خەيال ت بۆدەكەم مەفرە بۆ دوور، خەيال سەرەتا نىشتەوئەى لە باغەكەى مالى خۆتاندا، نىشتەوئەى لەلەى يەكەمىن چلە گيا و لەلەى نزىكترىن پاسارى، دواتر ھەر ئەو شتە بچوكانە خويان دەتەن بۆ شوئىنى زۆر

دوور» .

کاریگری غزه لنوس له سر مهناز سه یفه دین سهیر و سه سوپهینه ریوو، له ماوه یه کی که مدا کچه که تووشی کرانه وه یه کی قوول و گوره هات. گزپانی له وانه کاندایه کی باوهرپه بوو. سه عید بایو بهر وه پیشچوونی کچه کی وهک موعجیزه یه کی بایولوژی ته ماشاده کرد. مهناز به خیراییه کی سهیر کرایه وه و بههره و توانایه کی ناوازه ی دهرخست. وانه کانی خه یال له هه مان کاتدا وانه ی عهقل و سوز و هه ستیش بوون، کچه که ته نیا نه بوو بوو به قوتابییه کی به توانا که به خیراییه کی گوره له وانه قورسه کاندایه چوو په پیش، به لکو بوو بوو به کچیک که کاتیکی زوری له سهیر کردنی باغ و سروشت و هور و ناسماندا دهربرده سر، نهک هه ر نه وه، به لکو مهناز مارو عاشق بوو، به شیوه یه کی سهیر و شیتانه و نهینی و بیده نگ حزی له م ماموستا بیوتنه و قه شهنگه ی خه یال کرد بوو، که هه ردم به چاویلکه یه کی چکولانه وه، به قوژیکی شیتته وه، به پریشیکی دهرویشانه ی په شه وه دهرده کهوت و دهریایه ک له سه رسامی ده هیتنا. مهناز له یه که م شه وه وه که غزه لنوسی بینی، حزی لیکرد، حزی شیتانه ی کچیک هه رزه کار که له ناکاوه هه سته کات پوچیک کی گوره و خه یالیک کی بیسنور و هه ناسه یه کی شاعیرانه ی بیپه ی بهر دهرگای پوچی گرتوه. له یه که م شه وه وه که په نجه ره ی ژوره که ی کرده وه، که دهرگای بالکونه که ی خسته سه ر پشت، هه سته به رقیکی گوره کرد به رابه ر نه جو نه شکانی، هه سته کرد پریشه ی نه و رقه ی ده گه پیتته وه بو جوریک له هه سته سه ره تایی به رابه ر غزه لنوس. راسته نه و کچیک ته مه ل بوو، راسته هه موو وهک بیمیشک سهیر یانده کرد، به لام له و شه وه وه که غزه لنوسی بینی، که نه و ماموستا سهیره ی خه یالی بینی، له هه ست و نه سته خوی تیگه یشت. پیشتر هه همیشه به رابه ر برپاره کانی خوی دوو دل بوو، به لام نه مجاره دلنیا بوو چی ده ویت. له و شه وه وه هیچ

ده‌رفه‌تیکی له‌ده‌ست نه‌ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌جۆ ئه‌شکانیدا شه‌رپکات .
 خانمی شه‌مس له‌هر که‌س زیاتر په‌فتاری که‌که‌ی پئی سه‌یربوو،
 ئه‌و ده‌یزانی گه‌ر کیژه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ هه‌ست و نه‌ستیکیشی هه‌بیست،
 ئه‌وا له‌ ژێر گوشاری زۆری مامۆستا و دایک و باوک و خزمه‌کانیدا
 ناتوانیشت ئاشکراییکات. ئه‌وه‌ی ئیستا ده‌یتوانی له‌گه‌ڵ ئه‌شکانیدا
 شه‌رپکات شتیکی تازه‌بوو، نیشانه‌ی گۆرانیکی راسته‌قینه‌بوو که‌ دیار
 نه‌بوو به‌چ ئاراسته‌یه‌ک ده‌جولێت و به‌ره‌و کوێ ده‌پوات. دوا‌ی ده‌ وان‌ه‌ی
 خه‌یال، ته‌نیا ئاستی خوێندن و شیوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی مه‌هناز نه‌گۆرپابوو،
 به‌لکو ته‌واوی کاراکته‌ری به‌ره‌و گۆران ده‌چوو. چیت‌ر خۆی به‌شیوه‌ی
 جاران پێک نه‌ده‌خست، ئه‌و بایه‌خه‌ زۆره‌ی سه‌روه‌ختیک به‌ قژ داهێنان و
 ئوتوکردنی جله‌کانی ده‌دا، له‌ ناکاو به‌جۆریک سه‌یر و توندپه‌وانه‌ بوویوو
 به‌ فه‌رامۆشی و خۆله‌بیرکردن. پۆژیک مه‌هناز به‌ قژیکی کورانه‌ی کورته‌وه
 له‌ سالۆنی قژ برینه‌که‌ی هاوستیان گه‌رپایه‌وه، ماوه‌یه‌ک بوو وه‌ک جاران
 جلی ئاسایی ده‌فگرتووی که‌چانه‌ و وه‌ک کیژانی هاوته‌مهنی مۆدیلی نوێی
 له‌به‌رنه‌ده‌کرد، له‌ ماوه‌ی دوو مانگدا هه‌موو شتیکی گۆرا، له‌ کچیکی
 شیکه‌وه‌ که‌ کورانی گه‌رپه‌ک ناویان ده‌نا «کچی بورده»، بووه‌ کیژیک
 یاخیبوون و چاوقایمییه‌کی گه‌وره‌ له‌ جل‌به‌رگ و په‌فتاریدا بوو.

سه‌یفه‌دین مارۆ خۆی به‌ ئیشی ئه‌م مامۆستای خه‌یاله‌ سه‌رسامبوو،
 به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن شته‌کان هه‌لسه‌نگیانی، له‌سه‌ریکه‌وه‌ زیره‌کبوونی
 له‌ ناکاوی که‌که‌ شتیکی دلخۆشکه‌ربوو، به‌لام له‌سه‌ریکی تریشه‌وه
 گۆرانیکی کتوپر و شیته‌انه‌ و بیده‌نگی ده‌بینی که‌ نه‌یده‌زانی له‌ کویدا
 ده‌گیرسیته‌وه. له‌به‌ره‌وه‌یه‌کی نه‌زانراو چیرۆکی ئه‌م مامۆستایه‌ی خه‌یالی
 له‌ هاوڕیکانی خۆی شارده‌وه. به‌پێچه‌وانه‌ی شه‌مس‌وه‌ که‌ به‌ شانازییه‌وه
 باسی باشبوون و زیره‌کبوونی که‌که‌ی ده‌کرد، سه‌یفه‌دین هه‌ستیده‌کرد،

کچه‌کە‌ی به‌جۆرێکی هیند خیرا ده‌گۆرێت عاقیبه‌تی دیار نییه. نه‌جۆ
 ئەشکانی له‌ هه‌مووان زیاتر برینداربوو، له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی ئەم مامۆستای
 خه‌یال‌ده‌ مه‌هناز ته‌واو له‌گه‌ڵیدا گۆرانبوو، له‌ زۆریه‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌کاندا
 بێده‌نگ و بێزار ته‌ماشایده‌کرد و هیچی نه‌ده‌گوت. سه‌ره‌تا که‌ مه‌هنازی
 ده‌ستنیشانکرد هه‌ستی به‌ شتیگ له‌ ساردی و که‌مه‌ترخه‌می کردبوو،
 به‌لام به‌گه‌ستی وادیار نه‌بوو که‌ به‌ هاوسه‌رگیری و شووکردن نارازی بێت.
 بێده‌نگی دووردریژ و شه‌رمی قوولێ نیوانیان وایده‌کرد نه‌توانی‌ت زۆر لێی
 نزیک ببێته‌وه... پێش نه‌وه‌ی سه‌روفه‌سالی ئەم غه‌زه‌لنوسه‌ ده‌رکه‌وی‌ت،
 کاتیگ ده‌چوو بۆ مالیان هه‌ستیده‌کرد بینینی ئەم خۆش‌حالی‌ده‌کات، گه‌ر
 جلێکی تازه‌ی بکریبایه‌ ده‌بیرسی «ها، نه‌جۆ جوانه‌ له‌به‌رمدا؟». گه‌ر
 پرستۆرانتیکی تازه‌ بکرایاته‌وه‌ ده‌یگوت «ها نه‌جۆ چه‌زده‌که‌یت بێت
 له‌ گه‌لمدا؟». به‌لام نیستا بێته‌وه‌ی پرس به‌و بکات، بێته‌وه‌ی زه‌وقی
 نه‌وی به‌لاوه‌ گرنگ بێت، قزێ وه‌ک کورپیک کورتده‌کاته‌وه‌ و لێشی
 ناپرسیت. به‌دیوه‌که‌ی ترده‌ فه‌رامۆشکردنی مه‌هناز بۆ نه‌و، به‌ بایه‌خیکی
 بێویته‌ بۆ نه‌و مامۆستا پریشنه‌ی خه‌یال‌وه‌رگه‌رابوو، له‌به‌ر خاتری نه‌و
 ده‌یویست زیره‌ک بێت، ده‌یزانی گه‌ر زیره‌ک نه‌بێت، دایکی ناهاپێت چیتر
 غه‌زه‌لنوس ببینیته‌وه‌. ئاشکرا‌بوو، مه‌هناز هه‌موو شتیگ ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی
 غه‌زه‌لنوس ببینیته‌وه‌، نه‌جۆش به‌غهریزه‌ی نێرێک و عاشقیکی بریندار
 هه‌ستی به‌ هه‌موو شتیگ ده‌کرد.

مه‌هناز نیستا ده‌یویست ئازابێت، غه‌زه‌لنوس به‌رده‌وام پێیده‌گوت
 «بۆ نه‌وه‌ی خه‌یال‌ بکه‌یته‌وه‌، ده‌بێت ئازا بیت... خه‌یال‌ و ئازابه‌تی
 یه‌ک شتن». ئازابه‌تیش نیستا نه‌وه‌بوو به‌ نه‌جۆ ئەشکانی بلێت «شووت
 پێناکه‌م». کچه‌که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا خه‌یالی به‌ جۆرێکی سه‌یر
 گه‌وره‌بوویوو، غه‌زه‌لنوس خۆشی باوه‌ری نه‌ده‌کرد. له‌ ماوه‌ی نه‌و چه‌ند
 ساڵه‌دا کۆمه‌لێک ئافه‌رت هاتبوونه‌ سه‌ر پێگای که‌ به‌شیوه‌ی جۆراوجۆر

خۆشيانوئىستبوو، بەلام پۇرژىك لە خەيالسى ئەو دا نەبوو كچىكى وەك مەھناز مارۆ ئەوى خۆشبوئىت. دواجار ئەو مامۆستا بوو، مامۆستاي كچىكى دەستگيراندار كە چەندىن سال لە و مندا تىرىبوو، ھەر ھەلە يەكى چكۆلانە ژيانى كچە بەستە زمانەكەى وئىران دە كرد. بەلام مەھناز چەندە پرقى لە سەروسمىئە پەش و قىافەتە سەريازى و زمانە بىبەھرەكەى نەجۆ دەبوو، ھىندەش غەزەلنوسى خۆش دەوئىست. ئىستا بە ھۆى ئەو توانا گەورانە يەو، لەسەر خەيال دەيتوانى دونيا بگۆرپتە سەر شوئىنىكى تر. ژورەكەى خۆى شەوان دەبوو بە باغىكى بىسنور، دەيتوانى ھەموو مالەكە پرىكات لە بولبول، لە بالندەى سەير سەير كە خۆى بە خەيال دروستىدە كردن. غەزەلنوس ھەردەم پىدەگوت «قورستىن شت يەكەمىن بالندەى خەيالىيە، كە مرۆف توانى يەكەم بالندەى خەيالسى دروستىكات، دواى ئەو ھەموو شتىكى تر ئاسانە». مەھناز زۆر زوو يەكەمىن بالندەى خەيالسى خۆى دروست كرد، بەجۆر ك ئالودەى ئەو جىھانە خەيالىيە بوو، گەر ئەو خواستە قوللەى نەبايە بۆ بىنىنى غەزەلنوس لەوانە بوو جارىكى دى نەگەرپتەو بۆ دونىاي شتە راستە قىنەكان. ئەو لە ھەموو كەس باشتەر خۆى دەناسى، پۇرژىك لە پۇژان كچىكى دەبەنگ نەبوو، ھەموو وادەزانن كچىكى دەبەنگە، خۆشى بەردەوام خۆى وا نىشان دەت، ھەموو بە كچىكى جوانى بى مىشك سەيرىدەكەن كە ھىچ نازانىت. بەلام بە دىرژاي سالى پابوردو، بە تايبەت لەوكاتەو كە نەجۆ ئەشكانى بووبوو بە دەستگيرانى، ئارەزوى فىربوونى ھىچ شتىكى نەمابوو. كچىك دلنىابىت ژيانى لە وئىنە يەك دەچىت پىشتەر ئەوانى دى ھەموو شتىكىان تياكيشاوه، ئىدى ئارەزووەكانى دەمرن. تا غەزەلنوس نەھاتبووە ژيانىيەو، ھەستىدە كرد ژيانى سفەر يەكى ئامادە يە و ئىشى ئەو ئەو يە بىتە سەر سفەر كە و بخوات و ھەستىتە سەرىن، چ پئوىستىيەكى بەو نەبوو گوئ لە سەعيد بايو و مەجە ئىكسلاند بگىت. بەلام ئىستا

نا، ئیستا هسته کات ژیا نی ژور بچوک و هه ژاریوه . هسته کات تا نه کاته گولنی نه بینیه، بالنده ی نه بینیه، باغی نه بینیه . ئیستا ده بیوست فیریت، هه موو شتیگ برانیت، چیت رقی له و وینه ی خوی بوو، وینه ی کچیکی جوانی هه میشه ریکپوش و جل ئوتوکراو، شیک و ناسک، ده ستگیراندار و مسوگر، که به ده نگیکی باریک و ده ستکرده وه ته نیا ئیشی نه وه به خیره اتن و خودا حافیزی له میوانه کانی دایک و باوکی بکات... کچیک پریاره تا مردن له هه موو ناهه نگیکدا، له هه موو چوونه ده ره وه به کدا، له هه موو داوه ت و سه یران و نانخواردنیکدا له گه ل نه جو نه شکانیدا بیت، نه و پیاوه ی ته نیا سیحری ژیا نی شانازیکرده به قره ئالتونی و دریزه که ی نه مه وه، ده بیت له هه موو شوینیکدا وه ک کچیک ده رکه ویت که به کیک له کوره بوشناخ و پاره دار و بازارناسه کانی بو خوی سه ندوه . سه ره تا ویده زانی ژیا ن به و جو ره یه، به لام هانتی غه زه لنوس شتیکی نیشاندا که کچه کانی دیکه ناتوانن بیینن . مروف که دونیای خه یالی بینی ناتوانیت به که سانی وه ک نه جو نه شکانی که له باسی خواردن و پاره و سیاست به ولاره هیچ شتیکی دی نازانن پازیبیت . هه ر شه ویک بییری له نه جو نه شکانی بکرده ته وه، ده بایه په نجه ره که بکاته وه و هه وا هه لمزیت . ئیستا به رده وام شه وان په نجه ره کان ده کاته وه، هه هسته کات بوونه وه ره خه یالییه کان له ویدیو په نجه ره که وهن، شه و به و قره کورانه تازه یه وه ده چیت به بالکونه که، نه ته له فون بو هاوریکانی ده کات و نه گوئ له گورانی ده گریت، تاکه شتیگ ده یکات نه وه یه بیر له غه زه لنوس ده کاته وه، بیر له گولنه خه یالییه کانی خوی ده کاته وه، خه یالی لای نه و بولبوله نه فسوناویانه یه که له سه ریدا ده خوینن . ئیستا دلنیا یه ناتوانیت له گه ل نه جو نه شکانیدا بزئی، گه ر شوو به و پیاوه بکات خه یالی ده مریت . هیچ شتیگ وه ک دیمه نی نه و سمیله ره ش و برؤ ره ش و یقاره سیاسییه ی نه و خه یال ناکوریت . نه وه قسه ی خاتوو شه مسی

دايکى بوو، که خو ره فکردن و وه ستانى نه جوئى به «ويقارى سياسى»
 ناوده نا. هەر پوژيک نه جوئى شکانى بيبنيايه، به زحمەت ده يتوانى
 بگهريته وه بو ژوره خه يالييه بچوکه کهى خوئى.

دواى شەش مانگى به رده وام مه ناز يه کيک بوو له پوخله به ره
 خه يالييه کان. غەزەلنوس سالانک دواتر که باسى مه ناز ماروئى
 ده کرد، ده يگووت «يه کيک بوو له پوخله به ره خه يالييه ته نياکان، له و
 پوخله به ره خه ياليانهى خوئان دروسته بن و له هيچ گروو و کومه ئيکدا
 ناتوينه وه...». له ماوهى ئه و شەش مانگه دا غەزەلنوس چه ندين جار
 هه وليدا مه ناز تيکه لاوى هه نديک له و پوخله به ره خه ياليانه ببيت که
 ئه و ده يناسين، به لام مه ناز نه يده توانى به هيچ کومه له ئاده ميزادنيکه وه
 بچه سپيت، دونيا خه يالييه کهى مه ناز ژوره کهى بوو، ئه و ده يگووت
 «هه ندى مروئى خه يالى هەن، جيهانه خه يالييه که يان له سنورى مالى
 خوئان تينا په ريت، مه ناز له وانه بوو».

له گه ل سه ره تاي خوئاماده کردندا بو تاقکردنه وه گه وره کانى کوئايى
 سال، مه ناز ئيواره يه ک به نه جوئى شکانى گووت نامه و يت شووت
 پيیکه م. شه ويک پيشتر له داوه تى يه کيک له ناسياوه کانى نه جوئا له
 کاتيکدا ئه و به دهنگى به رز باسى شه ر و ململانتى هه ميشه يى نيوان
 دوو حيزه سياسيه گه وره کهى ولاتى ده کرد، مه ناز به پيچه وانەى
 چاوه پروانى هه مووانه وه «که پيکرا فيربوويون گوئيان له دهنگى نه بيت»
 گووتى «نه جوئى شکانى، له م باسانه زياتر هيچى تر نازانيت، ناتوانيت
 له م قسه پرپوچانهى سياسهت به ولاوه باسى هيچى تر بکه يت؟».
 قسه کانى هيند راسته وخو و رهق و بريندارکه ريوون، ئه شکانى بو ماوه يه ک
 وه ها وريوو نه يده زانى سه يرى کوئى بکات. سه ختبوو بو نه جوئى له ناو

خزمه‌کانی خۆیدا، له جی‌گایه‌کدا له هه‌ر شوپینکی دی زیاتر و یقاری خۆی به‌لاوه گرنگ بوو بشکیتزیت. ئه‌و شه‌وه که مه‌هنازی برده‌وه، به‌ جوړیک توپه‌بوو، خه‌ریک بوو ماشینه‌که‌ی ده‌دا به‌عه‌مود و دار و دیواره‌کانی پێگادا، به‌لام مه‌هناز وه‌ک کارێکی به‌ توپه‌یی ئه‌وه‌وه نه‌بیت، له پێشه‌وه وه‌ک خانمێکی به‌ یقار دانیشتیوو و نیگاریکی وه‌ها خه‌یالیشی هه‌بوو، ده‌تگوت نوقمی نه‌شئه‌ و پۆشناییه‌کی خودایی بووه. که‌ گه‌یشتنه‌ به‌رده‌رگا، له‌ کاتێکدا نه‌جۆ ئه‌شکانی که‌فی ده‌رده‌دا، مه‌هناز به‌ ئارامیه‌وه ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و گوتی « نه‌جۆ، گوێگره‌، من و تۆ بۆ یه‌ک نابین، که‌ له‌ گه‌ڵ تۆدا ده‌بم ناتوانم خه‌یاڵ بکه‌مه‌وه، ده‌مبوریت، به‌لام گه‌ر وازم لێبه‌هێنیت، تۆش خۆشتر ده‌ژیت».

مه‌هناز مارۆ له‌ ژانییدا وه‌ها ئازا نه‌یوو، هه‌مووان وه‌ک ترسنۆکیک سه‌پریانده‌کرد، به‌لام ئیستا ده‌یتوانی تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر سنووری مه‌رگ نازابیت. چه‌ندین هه‌فته‌بوو بپاری خۆی دابوو، له‌ نیوان مه‌رگ و نه‌جۆ ئه‌شکانیدا، مه‌رگی هه‌لده‌بژارد. ئیستا شه‌وان که‌ هه‌لده‌ستا و به‌ ماکسییه‌ ئه‌رخه‌وانیه‌که‌یه‌وه ده‌چوووه‌ بالکۆنه‌که‌، بیری له‌ مردن ده‌کرده‌وه، مردنێک له‌ سه‌یفه‌دین مارۆی باوک و له‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی دووربخاته‌وه، ئیواران زۆرجار له‌و باغچه‌ خه‌یالییه‌ی خۆیدا ناچارده‌بوو، گوێ له‌ باوکی و نه‌جۆ بگریت، قسه‌ بپێرانه‌وه‌و دووباره‌کانیان له‌سه‌ر سیاسه‌ت بپه‌ستیت. ئیستا هه‌رکات گوێی له‌ باسی سیاسه‌ت ده‌بوو، ده‌یویست بپه‌شپه‌ته‌وه‌ و بمریت. جگه‌ له‌ غه‌زه‌لنوس که‌سی تر له‌ ژانییدا نه‌بوو باسی گوێ بکات، باسی ئه‌و پۆخانه‌ بکات که‌ شه‌وان له‌ ژێر تریفه‌دا گه‌وره‌ده‌بن و به‌یانیان ده‌مرن، جگه‌ له‌ غه‌زه‌لنوس هه‌چ که‌سێکی تر نه‌بوو فی‌ری هونه‌ری نزیکیونه‌وه‌ی بکات له‌ بالنده‌کان. چه‌ند سه‌په‌ریبوو که‌ ده‌ببینی غه‌زه‌لنوس ده‌توانیت کوکوختیه‌کان پارێزبکات له‌سه‌ر ده‌ستی بنه‌شینه‌وه‌. دلنیا‌بوو غه‌زه‌لنوس ناتوانیت تا هه‌تا هه‌تا یه‌ له‌ گه‌لیدا بیت، ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین غه‌می ژانی

بوو، چۆن دەتوانیت جارىكى تر بىن ئەم باغە خەيالى و بالئندە سەيرانە
 بژى، چۆن دەتوانیت هەستەکانى بگيرپتەوہ بۆ ئەو کاتەى كە هيشتا
 غەزەلنوسى نەبينبوو. دووجار بە دزى سيفەدين مارۆ و بە مۆلەتى
 خاتوو شەمس لەگەل غەزەلنوسدا چووبووہ دەرەوہ، دوو تاقىمى خەيالى
 بينى بوو، دوو گروپ لەو مرقفە خەياليانەى هەر دەستەيەکیان لە
 جورىكى تايبەتى خەيالدا قال و بليمەتن. بەلام ئەو پۆچىكى تەنيا بوو،
 لە شەمسى دايكى بەولاوہ كەسى تری نەبوو، ئارەزوويەكى نەبوو تىكەل
 بە هيچ پۆخلەبەرىكى تر بىت، خۆى دونيايەكى هەبوو، دەترسا گەر
 لە مال بىتەدەرى ئەو دونيايەى لە دەست بچىت. لەگەل ئەو ترسەشدا
 هەموو شتىكى دەکرد بۆ ئەوہى غەزەلنوس لە ژيانيدا بمىنپتەوہ،
 هەموو شتىك. چەند پۆژىك بەرلەوہى بە نەجۆ ئەشكانى بلت باواز
 لەيەكدى بەينين، شەويك بە درىزايى بىرى لە خەوتن دەكردەوہ لەگەل
 پياويكى وەك نەجۆدا، يەكەمجارىبو لە ژيانيدا بىر لە لەشى پووتى
 پياويك بكاتەوہ، ئەو هەستەى كە دەستى نەجۆ دەكەويتە سەر لەشى،
 شىتيدەکرد، مردنى لەوہ پى چاكترىبو لەگەل نەجۆدا پووتبپتەوہ. بەلام
 دەبىت خەوتن لەگەل غەزەلنوسدا چۆن بىت، چ سىحريك و چ خەيالىك
 بىت؟

دەبايە بەرلەوہى بچپتە تاقيکردنەوہى كۆتاييەوہ هەموو شتىك لەگەل
 ئەشكانيدا بپرىنپتەوہ. دەيزانى سيفەدين مارۆ هەرشتىك قەبوولبكات،
 ئەو قەبوول ناكات. دەيزانى گەر سەرەتا لای خاتوو شەمس ئەو
 مەسەلەيە باسبكات، لەوانەيە شتەكان وەها خراب بشكىنەوہ لەدەست
 دەرىچن و دواتر نەگيرنەوہ. بەلام بۆ خۆى تاقى نەكاتەوہ؟ بۆ ئازايەتى
 خۆى نەخاتە بەر ئەزمونىك كە درەنگ يان زوو دەبىت پياپروات؟
 ئىستا دەبايە پرياربدات، دەبايە بچپتە بەردەمى سيفەدين مارۆ و
 بلت من شوو بە نەجۆ ئەشكانى ناكەم. ئىتر دواى ئەوہ هەرچيەك

پووده‌دات... به جه‌نه‌م.

سه‌یغه‌دین مارۆ شه‌وان تا دره‌نگ خه‌ریکی ته‌له‌فونکردن بوو. تا یه‌که‌م هه‌لبژاردنی گه‌وره‌ی ولات، ماوه‌یه‌کی زۆر که‌می له‌به‌رده‌مدا مابوو، حیزب رایسپاردبوو له‌ دیاریکردنی لیستی هه‌لاویژداندا به‌شداربیکات، سه‌یغه‌دین چه‌نده له‌ مائه‌وه پیاویکی په‌ق و بیسه‌بر و زوو هه‌لچوو، له‌ ده‌ره‌وه زمانیکی دیبلۆماسی و نه‌رم و به‌شیوازی هه‌بوو. چه‌ند شه‌و مه‌هناز چاوه‌پوانبوو، به‌لام باوکی کاتی بۆ هه‌یج شتیکی و هه‌یج که‌س نه‌بوو. شه‌ویکیان دوا‌ی چه‌ندین سه‌عات ته‌له‌فونی دووردریژ، مه‌هناز بیئه‌وه‌ی گو‌یبداته هه‌یج شتیکی، چوو هه‌ ژوره تایبه‌تییه‌که‌ی باوکی، ئه‌و ژوره‌ی له‌ویوه قسه‌ی له‌گه‌ل سه‌رانی حیزب و کاندیده تازه‌کانی هه‌لبژاردندا ده‌کرد، هه‌ر له‌ویوه دکتۆر و نه‌ندازیار و پارێزه‌ره‌کانی ده‌خسته سه‌ر که‌لکه‌ی خۆ کاندیدکردن بۆ یه‌که‌مین هه‌لبژاردنی نازاد له‌ میژووی خۆره‌لاتی ناوه‌راستدا «وه‌ک سه‌یغه‌دین مارۆ له‌ به‌رده‌م نه‌جۆ نه‌شکانی و خانمی شه‌مسدا، به‌ دلنیایی و فه‌خره‌وه دانی پیاوه‌نا». دوا‌ی چه‌ندین سال ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو مه‌هناز شه‌ویکی وا دره‌نگ و بۆ ئیشتیکی تایبه‌تی بچینه ژوره‌که‌ی باوکی. سه‌یغه‌دین مارۆ نه‌زموونیکی سیاسی نه‌وتوی هه‌بوو بزانیته، مرۆف چ وه‌ختیک شتیکی گرنگی بۆ گووتن هه‌یه. بیری نه‌ده‌هات له‌و چه‌ند ساله‌ی دوا‌یدا دانیشتنیکی هاو‌پێانی هه‌ی له‌گه‌ل که‌چه‌یدا نه‌نجامدا‌یته، هۆکه‌شی هه‌نده‌ی ئه‌و دووره‌په‌ریزی و بێده‌نگیه گه‌وره‌یه‌ی مه‌هناز بوو، که‌مه‌رخمی و سه‌رقالی سه‌یغه‌دین نه‌بوو. به‌گشتی له‌ ژن و مندالدا خۆی به‌ که‌سیکی به‌ده‌خت و بیه‌ره‌م حسابده‌کرد. به‌رده‌وام هه‌ستیده‌کرد ژنه‌که‌ی هه‌نده‌ی ئافره‌تیکی زۆربلایی خۆه‌لکیشه، خانمیکی کۆمه‌ک‌که‌ر و گرفتشکین نییه، که‌چه‌کی زۆر بیهۆش و که‌م عه‌قل و ساکار ده‌هاته پێشچاو، به‌لام دلی خۆی به‌وه

خۆشده کرد، بلایت مندالی ئەم سەردەمە پیکرا وەهان. سەیفەدین مارۆ دلی بەم مامۆستای خەیاڵەش نەدەکرایە وە. جۆرە پیاویکی دەگمەن بوو، پیشتر پیکەوتی تەرزە مەخلوقی وەهای نەکردبوو، نە لە سیاسییەکان دەچوو، نە لە دکتۆر و ئەندازیارەکان، لە خەلکی ناو بازار و لە گۆرانیبیژەکانیش نەدەچوو. هەتا وەک پۆشنبیرەکانیش نەبوو، پۆشنبیران شتیکی ترن، ئەم دەیانناسیت، زۆریەیان بە یارمەتی کەم پازیدەبن، سەرە گەرەکانیان حیزب مسۆگەریکردون و خستونییەتە بنگلی خۆیە وە. لەو کاتە وە کە بووبوو بە سەرۆکی لیژنەئە هەلبژاردنی کاندیدەکانی پەرلەمان هەرکە سیتی دەبینی بەچاوی ئەو وە تەماشایدەکرد ناخۆ بۆ پەرلەمان دەستدەدات یاخود نا؟. دلی بەو خۆشبوو، کە ماوێەکی دیکە، خولیک یان دووانی دیکە نەجۆ ئەشکانی زاوای کاندیدیکی باش دەبیت بۆ پەرلەمان. قیافەتی، دەم و سمیلی، شیوێ پاوەستان و پیز دەریزینی هەموو هی پەرلەمان بوون. سەیفەدین مارۆ زۆر دلی بەو زاوایەئە خۆشبوو، بۆ مەهناز مێردیکی نمونەئە بوو. ئەو شەو کە مەهناز چووێ ژووێ، خەیاالی بۆ هەموو شتیکی دەچوو، ئەو قسانە نەبیت. لە باوێرەدا نەبوو، کچیکی وا مندال بەو جۆرە چاوپووی کرابیتە وە، لە بەردەم باوکیدا بیترس بلایت من ئەم کابرایە بە کەسیک نابینم، شایستەئە ئەو بییت لەگەلیدا پووتبیمە وە و بخەوم. جۆریک بوو لە بیئەدەبی، لە بیحورمەتی بیۆینە و لە ئەندازە بەدەر. ئەو شەو سەیفەدین خەوی لیئەکەوت، تا بەیانی لەناو نوینەکاندا لوولدەبوو و دەکرایە وە، دەکرایە وە و لوولدەبوو. بە پیچەوانەئە مەهناز وە کە بە قرزە کورتەکە یە وە، بەو بیجامە ساتانە سفت و لووسە وە، خۆش بەخت وەک یەکیک باریکی گەرەئە لە ئەستۆئە خۆئە داگرتبیت، ژووێ کەئە مارۆئە جیدەهیشت. دەبایە پوون و ئاشکرا بلایت کە شوو بە نەجۆ ئەشکانی ناکات، دوو مانگ بوو دەیویست ئەم پرستەئە ئاشکراکات و نەیدەتوانی،

هه تا نهیده توانی لای غزه لنوسیش ئه و قسانه بکات. به لام ئیستا ته واو، تا هه تاهه تایه ته واو، سهیر له وه دابوو که ته واوی جهنگ و جه دهل و هه راکه که وته پۆژی دواتر. بپیاره که بۆ خانمی شه مسیش وهک بروسکه وه ها بوو، وهک دۆغایه کی ناوهخت که دهست و ده می مرؤف ده به ستیت و ئیفلجیده کات. ئه و پۆژه به ته له فون مامۆستاکانی ناگادار کرده وه، که له بهر هۆیه کی خیزانی هه موو وانه تایبه تییه کان دواده که ویت و ده خرینه کاتیکی تر. راسته خانمی شه مس سه ره تا دژی شوو کردنی مه هناز بوو به نه جۆ نه شکانی، راسته دلی به و کوره نه ده کرایه وه، راسته کچه که ی خوی به شایسته ی که سیکه باشتر ده زانی، به لام ئیستا بۆ سالیک زیاتریوو ده ستگیریانی بوو، پیکه وه له چنده ها بۆنه دا ده رکه وتیوون، پیکه وه گه پابوون و شه و درهنگ هاتبوونه وه مائی، کوره که هه موو شتیکی کردبوو، ئالتونی ته واو، مائی ته واو، یهک به یهکی مه رجه کانی ئه ویشی قه بوو لکردبوو. به هانه یهک نه بوو په شیمان بینه وه، هه چ به هانه یهک نه بوو. دوانه وه قسه ی خه لک، ئه و هه موو حیکایه ته ی که بلأوده بیته وه، ئه و هه موو پرسیاره ی که ده کریت، ئه و هه موو عه بیه یه ی جیده مینیت. نا چیتر نه ده کرا مه هناز په شیمان بیته وه، په شیمانی هه روا ئاسان نییه، دوانه وه بۆ په شیمان بیته وه، هه مووان به دیمه نی نه جۆ نه شکانی و سه ردانی ئیوارانی راهاتبوون. مه هناز قسه یه کی گونجاو و به هانه یه کی راسته قینه شی نییه. خانمی شه مس هه چ له قسه کانی مه هناز تینه ده گیشته، ده رباره ی ئه وه ی بینینی نه جۆ خه یالی ده کوژیته ... هه چ تینه ده گیشته ... هه چ. خه یال خوی چیه، تا بینینی نه جۆی به سته زمان بیکوژیته؟

سه یفه دین مارو ئه و پۆژه ده بایه تا درهنگ له گه ل هه لآوێرده کانی هه لبژاردندا ته له فونبکات، کوپوونه وه یه کی له گه ل سکرتری سه روکدا بۆ کاروباری هه لبژاردن هه بوو، دانیشتنیکی له گه ل به رپرسی پروپاگه نده دا

هەبوو، دەبایە لەگەڵ دوو خانمدا سەبارەت بە کاندیدە ژەکان قسەبکات. پۆژیکێ ئیجگار جەنجال بوو، ئیجگار. بەلام بەردەوام خەیاڵی لای مەهناز و قسەکانی ئەو بوو. مەهناز پەشیمانبوونەوی کچەکەی دواي سالیکی لە دەستگیرانی، کاریگەرییەکی خراپی لە ناو حیزیدا دەبیت، نەیارەکانی بەکاریدەهێنن بۆ ئەوەی ناویانگی بزێنن، نەجۆ دەبیت بە دۆزمنی، خەڵکانیک ناوی کچەکەی دەخەنە بازارەوه. دەبایە هەرچیەکی کردووە کچەکە لەو ئارەزووە کتوپر و بێمانا و بێهەقلانەیه پزگاریکات. ئیستا دڵنیابوو کاریگەری ئەو «مامۆستای خەیاڵە سەگبابە» لەسەری کوشندەیه، لە سەرەتاوە دەبایە بە هاتنی ئەو گەنجە ئالۆز و سەیر و فیتنەکارە پازنی نەبیت، کە پشیکێ وەک پشیکێ دەرویشەکان هێشتۆتەوه و خۆی ناوناوه غزەلنوس. دەبایە پیاویکی لەوه عاقلتریت پێگا بە مامۆستایەکی خەیاڵ بەدات پێبخاتە مالهەکی. سەیفەدین کە بەیانی چوووەدەرێ، دەیزانی بەزمی گەرە دەکەوێتە ئیوارەوه، ئەو کاتەي دەگەرێتەوه. خانمی شەمسێش دڵنیابوو کە سەیفەدین هەرۆا ئاسان لێناگەرێت کورپیکێ وەک نەجۆ ئەشکانی لە دەست بجیت، هەموو گوشاریک دەکات تا مەهناز پەشیمانبکاتەوه، بپاریدابوو لەو کارەشدا پێگری نەکات. هەر بەیانی زوو پێک و راست بە کچەکەی گووت «گەر باوکت سەریشت بپێت، کارم پێتە نییه، ئەوەندەم لەسەرە چەقۆکەي بۆبێنم». مەهناز بێتەوهي بترسیت، گووتی «گەر بمدات بە نەجۆ ئەشکانی، پێویست ناکات سەرمبێت، چونکە بێسەرپێن کوشتوومی».

هیچ شتیک لەگەڵ مەهناز مارۆدا سوودی نەبوو. هیزیک نەبوو لەم دونیایەدا پەشیمانبکاتەوه.

سالانیک دواتر غزەلنوس بۆ ماجیدی گول سۆلافی گێرایەوه «ئیوارەیهکیان چووم بۆ مامۆستای مەهناز مارۆ، وەک ئیوارەکانی تر بێناگا لە

هيچ شتيك و بيخه يال له هر غه ميک، ساده و ساکار پويشتم، خانمي شه مس له سالونه گوره که ي خوياندا پيشوازي ليکردم. خاويليه که دا به سەر نه ژنويدا و به هيمني به رابهرم دانيشتم، گوتي ماموستا بمبوره، له مرپوه ئيتير دهرسه کاني خه يال ته واويون، من و سه يفه هه سته که ين وانه کاني تو کارتيکی خراپي له کچه که کرد بيئت، باوکی پيوييه وازه ينياني له نه جوئي ده ستگيراني په يوه ندي به م دهرسانه وه هه بيئت که له توي وهرده گرئت. وهک نه وه ي کچه که په پيبيته دونيايه که تره وه، ناگاي له خوي نه ماوه و به رده وام قسه ي سه يرده کات.

من نه و پوزه قسه م نه کرد، ده مزاني هه رچيه ک بليم بي سووده، هيچ يهک له خانمي شه مس و سه يفه دين مارو نه يانده تواني تيبگه ن من ده ليم چي، مرؤف گه ر خوي پوخله به ريکی خه يالي نه بوو، چهند باسي خه يالي بو بکه يت تيناگات. دوو پوژ دواي نه وه ئيواره يه که ي درهنگ کچيک نامه يه که ي مه ناز ماروي بو هي نام، نامه ي دلکي گه نج و تیکشکاو، به گريانه وه نوسيبيوي مني خو شده ويئت و له بهر من وازي له نه شکاني هي ناوه، ناتوانييت بي من بزئي و ده بيئت هه رچيه کم کرده پزگاري بکه م، چونکه گه ر من نه بينييت خه يالي ده مرئت. من نه مده زاني چي بکه م؟ هيچ شتيک له وه ناخو شتر و غه مگينتر نييه، کچيکی مندالکار و گه نج توي خو شبوئيئت. هيچ نازاريک له م سه ر زه مينه وهک نه و نازاره نييه، پياويک بيت و کيژيکی ناسک خو شي بوئييت و تو له بهر هه زار هو و هه زار ريگري بي مانا نه توانييت خو شتبوئيته وه. من نه وکات به خيليم به نه جوئ نه شکاني ده برد، نه مده زاني ده توانم چي بوئو کچه بکه م، نه مده زاني چوئن ده کرئت کومه کي بکه م. مرؤف نايييت هه ست و نه ستي کچيکی گه نج به گالته وهر يگرئت، من نه وکات نه و نه زمونه گه وره يه م نه بوو. ئيواره ي نه و پوزه نه جوئ نه شکاني به جووتيک چاري سووره وه، به هه ستيکی رقاوييه وه، به لموزي به رازيکه وه هاته بهر ده رگام، مني

به‌وه تاوانبارکرد که مه‌هنازم له خشته بردییت، نه‌مانه‌تی مامۆستایه‌تییم خستبیتته ژیرییمه‌وه و قوتابییه‌کی به‌سته‌زمانی خۆم فریودابیت. من به‌و په‌پی توند و تورپه‌ییه‌وه تۆمه‌ته‌کانم دورخسته‌وه و گووتم ئاگام له هیچ حیکایه‌تیک نییه. به‌لام کۆپییه‌کی ئه‌و نامه‌یه‌ی مه‌هناز بۆ منی نوسیبوو، لای ئه‌ویش بوو، هه‌ر ئه‌و کچه‌ی که مه‌هناز نامه‌که‌ی پیا‌ناردبوو، کۆپییه‌کی نامه‌که‌شی به‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی فرۆشتبووه‌وه. به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو ئه‌و چی ده‌زانیت یان نازانیت، ئه‌وکات ته‌نیا خه‌یالم لای مه‌هناز بوو، من به‌ ئه‌شکانیم گووت واز له کچه به‌سته‌زمانه‌که به‌ینه، دلنیا م ئه‌و کچه منی خۆشناویت، به‌لام رقی له تۆیه، هینده رقی له تۆیه ناچار بۆ که‌سیکی تر ده‌گه‌ریت، بیکات به‌ پشت و په‌نای خۆی. گه‌ر ده‌ته‌ویت ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ تووشی ده‌ردی گه‌وره نه‌که‌یت، لێگه‌رێ با جارێکی تر له‌سه‌رخۆ و به‌ هیمنی خۆی بدۆزیتته‌وه. نه‌جۆ ئه‌شکانی گووی له قسه‌کانی من نه‌بوو، ئه‌و له‌وه مه‌خلوقانه‌بوو که به‌هره‌یه‌کی که‌می خه‌یالییشیان نییه، له‌وانه‌ی گه‌ر شتیک ئاسان نه‌هات به‌ ده‌ستیانه‌وه به‌ زۆر ده‌یسینن. ئیدی ماوه‌یه‌ک من هیچ ناگایه‌کم له مه‌هناز مارۆ نه‌ما، له‌وه ماوه‌یه‌دا ویستم له‌ پێگای هونه‌ره‌کانی خه‌یاله‌وه بیدۆزمه‌وه، به‌لام سویدیکی نه‌بوو. ده‌مزانسی پێگای ئه‌وه‌یان لێبه‌ستوه بچیتته قوتابخانه‌ش. ئیدی مه‌هناز مارۆم له‌م دونیا راسته‌قینه‌یه‌دا به‌ یه‌کجار و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ونکرد و نه‌مبینیه‌وه».

دوورکه‌وتنه‌وه‌ی غه‌زله‌لنوس له‌ خانمی مه‌هناز مارۆ ده‌ره‌نجامی کوشنده‌ی هه‌بوو، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌مووان زانیان کچه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی شیتانه عاشقی ئه‌م مامۆستای خه‌یاله‌بووه، سه‌عید بایۆ له‌هر که‌س په‌شیمانتر بوو که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ جۆره‌ پێشنیاریکی وه‌های کردبوو، کێ ده‌یزانی شته‌کان به‌و جۆره‌ ده‌شکێنه‌وه‌؟. چه‌زی مه‌هناز له‌ غه‌زله‌لنوس به‌جۆرێک

بوو، داوايکرد گهر پښگاييدنه غه زه لنوس ببينيت، ناماده يه شوو به نه جو نه شکانی بکات، به لام نه عورف و نه عه قل پښگايان به شتی وها نه ده دا. به پيچه وانهي چاوه پروانی مه هنازه وه دايکی و سه يفه دين مارو نيچگار دلرپق و خالی له هر نهرم و نيانيه ک برپارياندا کچه که له بری نه وهی تاقيردنه وه کانی کوتايی سال نه جامبدات و بچيت بو زانکو، شوويکات و به زوترين کات پرواته مال و ميردي خوی. نه وه دوا برپاری سه يفه بوو که شه مسيش به ناچاری و ملکه چی قه بوولیکرد.

هيچ کس به ته وایي حياکيه تي دواه مين پوژه کانی ژيانی مه هناز مارو نازانيت، دايک و باوکی قسه له ته نهايه کی قول و بيده نگیه کی ترسناک ده کن، مه هناز هيچ شتيک ناليت، هيچ شتيک ناکات. چوار سه عات بهر له وهی نه جو نه شکانی، به خوی قيافته سه ريزی و سميله نه ستوره کانيه وه، به جلی کونی پيشمه رگايه تيه وه «که تايهت بو پوژي زاو ابوونی ه لگرتبو» بگاته بهر ده رگا، له چيمه نه که ی خوياندا، ناگر له خوی به رده دات و هيچ خو له ميشيک دوی خوی جيتا هيتيت، هيچ که سيک دوی سووتانی مه هناز نيشيکی سووتاو، يان پاشماوهی جهسته يه کی خه لوزين نادوزيته وه، وهک نه وهی کچه که هه وا بردييتی، وهک نه وهی له شی له و ماوه يه دا بووييت به هه نديک نيشک و پروسک و په پوبالی خه يالی. شه مس و سه يفه دين مارو هه ردوکیان ده ببينن که له ناوه راستی چيمه نه که دا خوی ده سووتينيت، به لام نه بونی بوکروزی جهسته يه ک ده کن، نه دوی ناگره که خو له ميشيک ده دوزنه وه. هه موو خه لک پيتيانوايه حياکيه تي خو سووتانی مه هناز هيچ نييه جگه له درويه کی گه وره بو داپوشيني شتيکی عبيتر و شه مينتر، ده نگويه ک بلاوده بيته وه که مه هناز له گه ل کورپکی تر دا رايکرد بيت بو دهره وهی ولات. به لام نه و شتانهی دوی مردنی مه هناز پوياندا و نالينن، دوی تپه پيني پرسه که به چه ند پوژيک، مالی مارو، پرده بيت له و گوله

خه یالیانی به هه موو لایه کدا ده روین، پرده بییت له و بالنده سهیرانه ی کهس نه بیینیون، پرده بییت له دهنگی مه خلوقاتی سهیر که دهنگی گۆرانیان له ناو پاروه و ژوره کانداهنگه داته وه، گیایه کی درنده و کیویش به سهر زهوییه کدا ده کشیت، خانمی شه مس و سهیغه دین چهند نه و گولانه له دیواره کان ده که نه وه، چهند نه و بالنده ده رده کهن، چهند نه و گیایانه له پیشه ده رده هینن، سوودی نییه . خانووه که ده هیننه سهر فروشتن، عه تار وهک یه که مین کپیار دیت و له بینینی نه و هه موو گول و گیا و بالنده یه سه رسامه بییت، وهک نه وهی له نه فره تیک بترسیت، به په له ده کشیته دواوه و هیچ نرخیک له سهر شویتیک و هها سهیر دانانیت. له ماوه یه کی کورتدا مالی سهیغه دینی مارۆ به جوړیک ده گورپیت هیچ که سیک ناتوانیت تیا بزئ. سهیغه دین و خیزانه که ی ده گوازنه وه بق خانوویه کی دی له وپه پی شار. ماوه یه که هیچ کهس نه و خانووه ناکرپیت و نایگریت، به لام دوی ماوه یه کی که م پوژیک کپیاریک سهیر دیت و نه و خانووه به نرخیک به رز ده کپیته وه .

پوژیک سهیر له ژبانی ماجه لانی راسته قینه «پوژیک نایی سالی دوو ههزار و چوار»

زومدی شازه مان له پوژانی دی زووتر به ناگاهاته وه، هیشتا خور ته واو نه که وتبوو، سه ره تا له جیگا که یدا ههستی به جولیه کی سهیری په رده کان و فینکیه کی ناوهخت کرد، که له گه ل که رمای کوشنده ی شه ودا نه ده گونجا، ههستی کرد هه وایه کی زور به هیز له په نجه ره کانه وه دیته ژورئ، هه وایه که له گه ل خویدا فینکیه کی سحراری ده مه ویه یانی ده هینیت. نه و چهرچه فیک سپی ته کی دابوو به سهر خویدا، بییری بوو

شه و که خهوت په‌نجره‌کانی داخست تا ه‌وای فینکی‌سازه‌کان که‌میک ژوره‌که ساردبکه‌نه‌وه . که س‌ری ه‌ل‌بری ه‌ستی به‌شتیکی س‌یر کرد، بیده‌نگی‌ه‌کی نا‌ناسایی و قوول‌ که له بیده‌نگی پوژانی دی نه‌ده‌چوو، وه‌ک نه‌وهی بوونی شتیکی دی یان ناماده‌گی ته‌نیک‌گی گ‌وره نه‌وه جوړه بیده‌نگی‌ه‌ی سه‌پاندبیت . وه‌ک له ترسی جان‌وه‌ریکی زه‌به‌لاح راجله‌کیت، قژی لادا و له جیگای خوئی راستبووه‌وه . پیاویکی باریک و لاواز و دریز له کورسی به‌رام‌به‌ر سیسه‌مه‌که‌دا دانیشتبوو، پیاویک له‌وه‌وبه‌ر نه‌بیینیبوو، که‌سیکی ناشیرین بوو به‌ دوو ده‌ستی ده‌ماراوی زور دریزه‌وه، پیشتر له ژانیدا پیکه‌وتی دیمه‌نی وه‌های نه‌کردبوو، له نا‌کاو راجله‌کیت و مه‌خلوقیکی غ‌ریب به‌رابه‌ری بیت . ه‌ستی به‌ ترسیکی کتوپر کرد، له‌چند چرکه‌یه‌کی کورتدا عاره‌قیکی سارد به‌ له‌شیدا هاته‌خواری، گ‌ر نه‌وه عاره‌قه سارده نه‌بایه پییوابوو که هیشتا خه‌وتوووه و مه‌خلوقیکی دزیو ده‌بینیت له‌وانه‌ی جار‌جار دزه‌ده‌که‌نه ناو خه‌ونه‌کانییه‌وه . به‌لام به‌ پوونی گوئی له‌وه‌ده‌نگه گ‌رم و خوش‌حاله‌ی کابرا بوو گووتی «به‌پرز زوه‌دی شازه‌مان ... زوه‌دی شازه‌مان، مه‌ترسه و مه‌شله‌ژئ، مه‌ترسه و مه‌شله‌ژئ ... ه‌موو شتیک ساده و نا‌ساییه، ساده و نا‌ساییه، وه‌ک به‌یانیه‌کی به‌هار، وانیه، سه‌یرکه، له‌په‌نجره‌که‌وه سه‌یرکه، نیجگار فینکه، وه‌ک به‌یانیه‌کی به‌هار وایه، که‌مجار به‌یانی وا جوان پرک ده‌که‌ویت، ه‌وا سیراوی بیت، شار بیده‌نگ بیت، فینکی دل‌بکاته‌وه، سه‌یرکه، فینکی چه‌ند دل‌ده‌کاته‌وه» . زوه‌دی به‌ زه‌حمه‌تیک‌گی زور خوئی کوکرده‌وه و گووتی «تو کیت؟ چون ناو‌ها بی‌پرس دینه ژوره‌که‌ی من؟ ئیره کوئی، ئوتله یان خومخانه‌یه، کی ئیوه‌ی ناردوته ئیره، کی؟ نابینیت ئیره ژوریک‌گی یه‌ک نه‌فه‌رییه، نابینیت؟» . پیاوه‌که وه‌ک نه‌وه‌ی گوئی له‌ قسه‌کانی زوه‌دی نه‌بوویت «هی هی هی هی» پیکه‌نینیکی س‌یر پیکه‌نی و گووتی «زوه‌دی شازه‌مان هی هی ... ده‌ل‌یت

چى، من زۆر حەزم لە بەيانىيانى ھەينىيە، شىتى بەيانىيانى ھەينىم، ئاھ
 حەزم لەم كەش و ماتىيە سەيرەيە، حەزم لىيەتى، من مەخلوقىكى
 بىخەوم، حەزم لە بەيانىيە، حەزم لە بەيانىيە، بەتايەت كە ئاوا ھىمن
 بىت، ھەوا ساف بىت، شەقامەكان چۆل بن، مرۆف بەدەرەو ھەنە بىت،
 ويىيى، بەيانىيانى ھەينى لە مانگى ئابدا، بەيانىيانى ھەينى، تۆ نازانىت
 ئەو ھە چ خۆشە... چ خۆشە... چ خۆشە». زوھدى گووتى «تۆ كىت؟
 من كارم بە بەيانىيەو ھەينە، دەمەوئ تىگەم تۆ چى دەكەيت لەم
 ئورەدا؟». كابرە گووتى «چۆن كارت بە بەيانىيەو ھەينە، مرۆف لە
 بەرخاترى ھەندىك بەيانى خۆش دەژى، ئاخ ئەگەر بەيانى خۆش نەبىت،
 ھىھى ھىھى ژيان دەبىت بە جەھەنەم. ھەر ئىنسانە و بۆ شتىك دەژى،
 من بۆ بەيانىيانى ھەينى دەژىم، بەيانىيانى ھەينى خۆشترىن كاتى ژيانە،
 سىولالا، گەر بەيانى ھەينى نەبىت، شەوانى شەمان تاميان نىيە». زوھدى
 بە تورەيەو گووتى «باشترە ھەر ئىستا بروئتە دەرى، من
 دەمەوئ بەيانىيانى بخەوم، ھەر كەسىك ھەيت، برۆرە دەرى، گەر كارىشت
 بە منە، دەتوانىت كاتىكى تر بىتەو، من ئىستا دەمەوئ بخەوم». پىاوھ
 ناشىرىنەكە گووتى «خەوتن؟ بەرئز زوھدى شازەمان، خەوتن؟ لە
 پۆژىكى وادا، لە بەيانىيەكى وا خۆشدا، لە ساتىكى وا ھىمندا؟». زوھدى
 شازەمان بەسەرسامىيەو پرسى «پىدەچىت لە ئاسايشەو تۆيان
 ناردىت؟ گەر لەوئوھ ناردووانىت قسەبەكە، دواجار دەمەوئ بزانم تۆ
 كىت و چىت دەوئت؟». پىاوھكە بۆ يەكەمجار ھەستايە سەرىن،
 پىاوئىكى درىژ بوو، بالائى لە قامەتى زوھدى خۆيەو نرىكبوو، ھەردووكيان
 دوو مەخلوقى بارىك بوون، بەلام زوھدى بە قزىكى درىژى رىك و ئەو
 بە قزىكى كورتى زۆر نارىكەو. كابرە لەشىكى پىچخواردوى زۆر ناشىرىنى
 ھەبوو، شەپۆلاننىك و كورپىيەك لە جەستەيدا بوو ناشىرىنترى كرىبوو،
 لەگەل بالا زۆر بەرزەكەيدا شتىكى لە جەمىنەو و قەمورى تىادەبىنرا،

لايهكى شانى به جورىكى سهير داكه وتبوو، هر كهس بيدبياه هستى ده كرد يه كيك له دهسته كانى له وى ديكه يان دريژترن، دانه ده رپه رپو و شاش و زهرده كانى، ليئوه به رز و پوكه سووره كانى، پوخسارى جانده و ريكي نوازهيان پييه خشيبوو. به پيكنينه سهيره كهى خوى گوتى «زوهدى شاه زمان، من ده زانم تو ئيشت به منه؟، تو له وپه رى دونيا وه هاتوو يته وه، به دواى مندا بگه رپييت؟ وانبيه، تو به دواى مندا هاتوو يته وه؟». زوهدى وهك شه وهى له م پياوه نائوميدبو ييت، گوتى «گر ناوى خوتم پى نه لييت، گر نه زانم چ كار هيت، ئيستا شه ژوره و ئوتيله كهش جيده هيلم؟ تيناگم شه م چؤن زيانتيكه له م ئوتيله دا؟ چؤن زيانتيكه؟». پياوه كه له سه ره مان رپتمى پيكنين گوتى «نا، نامه وييت نازارت بدهم، من مورته زام، مورته زاي شه يتان، تو به دواى مندا ناگه رپييت؟». زوهدى وهستا و سهير يكي كرد و گوتى «مورته زا؟... مورته زاي شه يتان؟». كه ميك بيريكرده وه و گوتى «ئاوها، تو مورته زاي، ئيستا دلنيام شه و شهسره ده به نكهى ئاسايش، هه موو نامه كانى منى داوه به تو، وانبيه، هه موو نامه كانى منى داوه به تو؟ چهند پوچ و بيமானيه». زوهدى شاه زمان ئيستا جيديتر ده ينواند، قزى به شتيك به ست و وهك چاوه پروانى شتيك بكات گوتى «كى ده لييت من به دواى تودا ده گه رپم؟ من به دواى تودا ناگه رپم، من به دواى باران شو كوردا ده گه رپم، من كارم به تو چييه، تو كييت تا به دواتدا بگه رپم؟». مورته زاي شه يتان له شويني خوى دانيشته وه و وهك يارى به زوهدى شاه زمان بكات گوتى «شه گر باران شو كور نه دوزيته وه، دواتر بو من ده گه رپييت؟ وانبيه؟ من هه موو نامه كانم خوينده وه، نامه جوانه كانى خانمى باران شو كور، زنى به رپزى بارونى كوله كه، كه له ژيره وه له گه ل گه نجىكى جواندا ده ستى تيكه لكرد بوو، هيهيه شه هيهي». زوهدى شاه زمان گوتى «تو ده زانيت باران له كو ييه؟ وانبيه ده زانيت؟».

مورته‌زا به پیکه‌نینه شه‌یتانییه‌که‌ی خۆیه‌وه گووتی «وابلیت لیت زویرده‌بم؟ زۆر زویرده‌بم، زوه‌دی شازهمان. تۆ پیاویکی عاقلیت، وانیه؟ عاقلیت یان هیچ تیناگه‌یت؟...». له‌و ساته‌دا وه‌ک له‌سه‌ر کورسییه‌که سه‌مابکات، خۆی باده‌داو چه‌ندین جار ئه‌و پرستانه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. زوه‌دی ته‌ماشایه‌کرد و ده‌یزانی سه‌روکاری له‌گه‌ڵ مه‌خلوقیکی فی‌الباز و لیبۆکیکی ترسناک‌دایه. به‌رابه‌ری وه‌ستا و گووتی «مورته‌زا به‌پاست تۆ نامه‌کانی باران شوکورت خویندنه‌وه؟ به‌پاست؟». مورته‌زا ده‌وه‌ستا و که‌میک یاری به‌ده‌موچاوی ده‌کرد و ده‌یگوت «هیهی هیهی. من خویننه‌ریکی زۆر باشم، چه‌زم زۆر له‌ خویندنه‌وه‌یه، هه‌ندێجار ده‌چم بۆ‌لای هاو‌پێکانم له‌ ئاسایش، دۆ‌لابی فایله‌کان ده‌که‌مه‌وه، ئیفا‌ده‌ی تاوان‌باره‌کان ده‌خوینمه‌وه، هی هی، زوه‌دی شازهمان، هیچ شتی‌ک له‌وه‌ خۆشته‌رییه که مرۆف خۆی بێ‌گونه‌ه‌بیت و گوێ له‌ تاوان‌باران بگریت، هی هی. من چه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی کتیب‌نییه، به‌لام چه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی فایله‌کانه، له‌ ئاسایش، له‌ دادگا... ته‌حا ته‌حا... پۆژیکی زۆر خۆشه، پۆژیکی زۆر خۆشه، بۆ من له‌ هه‌موو کاتی‌ک خۆشته‌ره». زوه‌دی شازهمان وه‌ک هه‌ول‌ب‌دات، بی‌روژینیت و له‌و مه‌زاجه‌ دایگریت گووتی «نامه‌کان وه‌ک جان‌وه‌ری‌ک باسی تۆ ده‌که‌ن، وه‌ک که‌سیکی ترسناک، وه‌ک پۆحله‌به‌ریکی ناشیرین. که ئیستا خۆشت ده‌بینم، هه‌ستده‌که‌م تۆ زۆر له‌وه‌سفه‌کان ناشیرینت، زۆر ناشیرینت». مورته‌زا بی‌نه‌وه‌ی هیچ شتی‌ک له‌ مه‌زاجی گۆراپیت گووتی «شازهمانی برام گوێگره، هه‌موو وام پێده‌لین. باران خان، زۆر خراب سه‌یری منی ده‌کرد، ژنان هه‌موو خراب وه‌سفی من ده‌که‌ن، به‌لام من چه‌زم لێیه‌ خه‌لکی‌ک لێم بترسن، چه‌زم لێیه، گرنگ نه‌وه‌یه من ده‌ستم پا‌که، بێ‌گونه‌هم، گرنگ نه‌وه‌یه، گرنگ نه‌م ده‌سته‌یه، تێده‌گه‌یت هی هی هی... که ده‌ستت پیس نه‌بوو، شته‌کانی تر باشن، وانیه، هه‌موو شتی‌ک باشه». زوه‌دی به‌رابه‌ری

وەستا و گووتى «هېشتا ناتاسم، نازانم، بەلام بە شىۋە لە جانەوەر دەچىت؟». مورتەزا بە قاقايەكى بەرزەوہ ھەلدەستا و دەيگووت «مورتەزا ناناسىت، مورتەزا پەپولەيە. من قەت خراب نەبووم، قەت». زوھدى شازەمان دەيگووت «تۆ دەزانىت باران لە كوئيە؟ وانىيە؟ دەزانىت». مورتەزا لە ناکاو دەگوپا، دەنگى جىديتر و گەرمتر دەينواند و دەيگووت «زوھدى شازەمان، بۆيە من لىترەم، تا لە تۆ پېرسم، باران شوکور لە كوئيە؟ قەسەم بەم بەيانىيە جوان و فينكەي جومعە، قەسەم بە خوښى ئەم سەپىدەيە، بۆيە لىترەم، ئەو پياوہ باشە نارىومى، من لەو پياوہ بىئەدەبانە نىم كە سەعات شەشى بەيانى ھەلكوتنە سەر خەلكى خەوتوو، ھىبەيھى، ئەو پياوچاكە بە زۆر نارىمى، دەزانى مەبەستم كىيە، ھا دەزانى؟ مەبەستم بارۆنى كولەكەيە، ئەو شەو ھات بۆ لام و پېيگووتم، كە دەبىت بىم، شەو زۆرى لىكردم، سەبرى لىپرابوو، لە تەيرىكى بىرىندار دەچوو، لەو پۆژەوہى كە ژنەكەي ديار نىيە لە تەيرىكى سەرىپاۋ دەچىت، لای ھەموو خەلك درۆدەكات، لای ھەمووان دەلەيت بارانم نارىوہ بۆ ئەلمانىا، ھىبەي ھەندەي درۆكردوہ، خوڻى بەزەيى بە خویدا دىتەوہ، ئىستا خەلك بزانن تۆ خالى باران شوکور لىرەيت، دەبىت بە حىكايەت؟ سىولالا... سىسى، بەس خوا دەزانىت، دەبىت بە چ مەحشەرىك. ئەو بەستەزمانە لای ھەموو خەلك گووتووئىتى، من نارىومە بۆ لای خالى. بەستەزمانە درۆ دەكات، درۆدەكات، ئەو ھەندەي درۆكردوہ ناتوانىت سەيرى ئاويئە بكات، دەزانىت چ شورەيە گەر بزانن ژنەكەي ھەلھاتوہ، پايكردوہ، ديارنەماوہ؟ خۆت دەزانىت گەر ژنى بارۆنى كولەكە ھەلگىرايىت، دەبىت بە چ حىكايەتىك لە شاردا. بەستەزمانە تەحەمولىكى ھەيە بە ئەيوبەوہ نىيە، من ناوم ناوہ بارۆنى سەبر، بارۆنى تەحەمول، بارۆنى نىرادە... بەلام دوئىنى شەو كە ھات بۆلام، لە تەيرىكى سەرىپاۋ دەچوو، كەس بارۆنى كولەكە وەك من ناناسىت، من

دهيناسم، دهيناسم، زور باش دهيناسم. داماره له ژندا بهختي نيبه، وهك من، وهك من. هر پياويك له ژندا بهختي نهبيت بهدبخته، با باروني كوله‌كش بيت، با پادشاش بيت... هر بهدبخته».

مورته‌زاي شه‌يتان به هر دوو دست هله‌ده‌سوپا، باله خوار و دريژه‌كاني له هه‌وای ژوره‌كه‌دا سه‌مايانده‌كرد، يه‌كه‌مجاربوو جيدي دهينواند، به‌لام له‌وانه‌بوو كه مرؤف نازانيت پاسته‌كه‌ن يان درؤ. زوهدي شازهمان به غه‌ميكه‌وه سه‌بيريده‌كرد و ده‌يگوت «ئهي كه‌واته باران شو‌كور له كوييه؟ له كوييه؟». مورته‌زاي شه‌يتان دهستي پاده‌وه‌شاند و ده‌يگوت « مي‌رده به‌سته‌زمانه‌كه‌ي له ته‌يريكي بريندار ده‌چيت، له چوله‌كه‌يه‌ك ده‌چيت واشه ليديا‌بيت، به‌سته‌زمانه به‌سهر زه‌وييه‌وه نيبه، چه‌ندين مانگه به‌سهر زه‌وييه‌وه نيبه، چه‌ندين مانگه ناگاي له دونيا نيبه. هيهي هيهي، به ويژدانتيكي نارچه‌ته‌وه درؤده‌كات، بيته‌وه‌ي گونا‌هي هه‌بيت هست به گونا‌ه ده‌كات. من كه نامه‌كاني باران شو‌كورم ده‌سته‌كوت، يه‌كسهر بردم بؤي، بيته‌وه‌ي بوه‌ستم، نامه‌كانم له نه‌قيب وه‌رگرت و بردم بؤي، هيهي هيهيه، سيولالا، نه‌قيب ده‌ناسم، خواي گه‌وره، واه‌سته‌كه‌م من هه‌موو دونيا ده‌ناسم، هه‌موو دونيا. گه‌ر ده‌تيني ئه‌و كاته‌ي نامه‌كاني كرده‌وه و سه‌يريكردن، گه‌ر ده‌تيني. وهك ته‌يريكي بريندار بؤني به كاغه‌زه‌كانه‌وه ده‌كرد، هؤن هؤن وهك ژنيك ده‌گريا، هيهي هيهيه... قه‌سه‌م به‌م به‌ياني جومعه‌يه وهك ژنيك ده‌گريا، بؤني به كاغه‌زه‌كانه‌وه ده‌كرد و ده‌يگوت باران گيان تۆ له كويي، پياويكي تر نيبه وهك باروني كوله‌كه، تيده‌گه‌يت. پياويكي تري وهك ئه‌و له‌م دونيا‌يه‌دا نيبه. فريشته‌يه‌كي ته‌واوه، مه‌لاكيكي بي باله و له ناسمان به‌ربؤته‌وه، ده‌يزاني كه باران په‌يوه‌ندي له‌گه‌ل ئه‌و كورپه‌دا هه‌يه، هيهيه به‌لام سه‌بيريده‌كرد، ته‌حه‌مولى هه‌بوو. كه نامه‌كانم بؤ برد، به‌لايه‌وه گرنگ نه‌بوو چي تيانوسراوه، ئه‌و قسه‌ سارد و سووكانه‌ي باراني بؤ گرنگ

نه بوو. گرنګ بوو بۆنی نامه کان بکات، سهیری دهست و خه ته که ی بکات، ناوه که ی ماچبکات... قه سەم به هرچی نه سحابه یه، هیه ی هیه ی نه و پیاوه به سته زمانه نامه که ی بارانی به رز کرده وه و ماچیکرد، ناوه که ی ماچکرد، سی و سئ جار، له هر سی و سئ نامه که دا ناوه که ی باران شوکوری ماچکرد. هیه ی... من له ژیره وه سه یرمه کرد و پیده که نیم، هر که سیکی تر بوایه تفیده کرد، به لام له به رنه وه ی بارۆنی کوله که فریشته یه، له جنسی مه له که، سی و سئ جار ناوی ژنه خیانه تکاره که ی ماچکرد. هه موو هیوای نه وه یه تو شوینی نه و بزانیته، تو بلئیت، من ده زانم باران شوکور له کوئیه. نه و بو نه و ساته ده ژی، به سته زمانه له ته یرکی بالشکاو ده چیت. نیوه ی سه روه ت و سامانی خویت ده داتی، تو پیی بلئی باران شوکور لای منه، نیوه ی زیاتریش... هیه ی، من به قه د نه و باش نیم، به لام نه و له جنسی به نی ئاده م نیه. مه لایکه تی ئاسمان بیبینن خو شیانده ویت، به لام باران خان رقی لیبوو، هیه ی. من که نامه کانم بینی یه کسه ر بۆم برد، نه قیب سه مه د ناسیاومه... وهخت بوو شیت بیت، سیولالا، من چوومه ژیریالی، ده ستم گرت، گووتم بارۆنی سه بر دان به خو تدا بگره، بارۆنی ته حه مول خو ت به پیوه پاگره و بوه سته، هه موو شتیک باش ده بیت. هیه ی هیه ی... پیاویکی سه یره که ده لئیت هه موو شتیک باش ده بیت، یه کسه ر واهه سته دکات هه موو شته کان باشده بن، هه موو شته کان».

مورته زای شه یقان به قه د و قامه ته خواره که یه وه هه ستابوو، له شی به له شی ئازه لئیک ده چوو بای خوار دبیت، ترۆپکی چه ماوه یه ک له پشتیبه وه ده سته پیده کرد، له که مه ریدا ده گه یشته نزمترین شوینی خو ی، له سه ر قوونی که میک به رزده بووه و له ژیر نه ژنوکانیدا ده چوو وه قوولی. سه رتا پای له شی له زیکزاکیکی ناریک ده چوو، به لام دهنگی ساف و کاریگه ربوو، دهنگیک بوو دهیتوانی هه ناسه ی پۆحیکی مه کریان

بگوازیتته وه . زوهدی شازه مان که له میژیوو تیکه لای نه مجوره دونیایه و نه مشیوه ئاده میزادانه نه بوویوو، نه زمونی زوری له گه ل دونیادا به شی نه وهی نه ده کرد، پاست و درۆ له قسه کانی مورته زادا جیابکاته وه . وه ک نه وهی فریوی مورته زای شهیتانی خوارد بییت گووتی «ده توانم بارونی کوله که ببینم؟ من دهمه ویت بارونی کوله که ببینم، من هیچ شتیک ده رباره ی باران نازانم، هیچ شتیک، هه تا له ژیانمدا وینه یه کیشیم نه ببینیوه، تیده گه یه ت، نازانم بو، به لام هیچ کات وینه یه کی خوی بو نه ناردم، زورجار هه سته که م که سیک له م دونیایه دا نییه ناوی باران شوکر بییت، هیچ که س نییه ناوی باران شوکر بییت، هه مووی خه یالکی بیمانایه، مۆته که یه که، سیبه ریکه له سیبه ره ترسناکه کانی رابوردوو که راوم ده نییت» .

مورته زای شهیتان به خهنده ی پیاویکی چه په له وه ته ماشای زوهدی شازه مانی ده کرد، که له سه ر لیواری قه ره ویتله که وه ک نه وهی له گه ل خویدا بدویت قسه یه ده کرد، مورته زا وه ک نه وهی په یه ک له مه کری خویدا سه رکه ویت، گووتی «من گووتم، من به درژیایی دوینی شه و به بارونی کوله که م گووت، عه زیزی من بارۆن، دلی من بارۆن، ئه م شازه مانه پیاویکی به سته زمانه، پیاویکی خه تر نییه . له وانیه بو هاوینه هه واره کان هاتبیتته وه، له وانیه سه ر له شوین یادیکی مندالی بدات، له وانیه هیهی هیهی بو لای ژنیک هاتبیت . ئینسان ژنی جوان له بیرناکات، هیهی من خۆم ژنی جوانم بیرناچیتته وه، هیهی بیرم ناچیتته وه . ئاخ گه ر ئینسان بیرری نه بووایه، گه ر بیرری نه بووایه، سیولالا، چه ند خۆش ده ژیا . کئ چوزانیت تۆ بوچی هاتوویت؟ گه ر ئه و نامانه نه بووایه، گه ر له ئاسایش ئه و مه لعونه ئه وه نده فزۆل نه بووایه، ئه و نه قیبه ی ئاسایش که چه زی له سه بیرکردنی ده رپئ کورتی ئه وانیه که له خاریچه وه دین . چه زده کات له سه یته ره کان بوه ستیت، خوی بکات به ئوتیله کاندایه و جانتاکان هه لبداته وه

و سهیری دهرپس کورته کان بکات، نه خوښه هیهی هی، به شهرفم نه خوښه. باروئی کوله که نازانیت، هیچ نازانیت، ماوهیه که له همورو شتیک دهرسیت، له پاسارییهک دهچیت دال لئیدابیت، من پییده لیم، من پییده لیم و نهو گویم لئناگریت».

زوهدی شازهمان گووتی «دهمه ویت بارون ببینم، ده بیت ببینم، من به دواى باران شوکوردا هاتومه ته وه، بۆ هاوینه هه وار نه هاتومه ته وه، بۆ هیچ نه هاتوم، دمه ویت بزنام باران شوکور له کوپیه؟ بارون میدری باران شوکوره، ده بیت نهو بزانیته له کوپیه؟ وانیه، تو نامه کانت خویندوته وه. تیده گهیت بۆ وا ده لیم».

مورته زا به دهنگی خنکاو له پیکه نیندا دهیگوت «قهسم به هرچی نه ستیره ی ناسمان هیه، قهسم به فله که به رزه کان که نهو همورو جورمه عاجباتییانه له سهریان دهسورپنه وه، قهسم به هیهی هیهی به... هیهی... به نور که له دوروه دیت، به تیشک که کهس سهراوه ی نازانیت، قهسم به به یانیانی هینی له مانگی ئابدا. باروئی کوله که هیچ نازانیت، هیچ».

زوهدی دهیگوت «منیش نازانم، منیش نازانم، به لام ده بیت به کیک هه بیت بزانیته، وانیه... واز له پیکه نینه شوومه ی خووت بهینه، که دهنگی هه ندیک ته یرم به یادا دههینتته وه که نه گه تی دههینن. نه پیکه نینه یه واده کات له جنۆکه یه کی به دده سال بچیت... ناتوانیت پیته که نیت، ناتوانیت؟ پیمبلن من ده توانم باروئی کوله که ببینم یان نا؟ ده توانم یان نا؟».

مورته زای شهیتان وه که نه وه ی شه پۆلکی گه وری خوښی راپیچیبکات، پیکه نین بهر گه روی دهگرت، پیکه نین دهیخست به زه ویدا، له سه ر تخته ی ژوره که له قاقادا کلافه ده بوو. قاچه نارپکه کانی له حه وادا

جووته‌یان له هه‌واده‌دا، ده‌سته‌کانی وه‌ک ده‌ست و قاچی قالۆنچه‌یه‌ک که‌وتبیتته‌ سه‌رپشت ده‌جولانه‌وه، زوه‌دی وه‌ک سه‌یری لیبۆکیک بکات، بیته‌وه‌ی بزانیته‌ به‌چی پێده‌که‌نیت له‌ مورت‌زای شه‌یتان راده‌ما. مورت‌زا وه‌ک خۆی له‌ سه‌حنه‌ی شاتۆیه‌ک بکیشیتته‌وه، هه‌لده‌گه‌را و به‌ چنگۆلان، به‌ ده‌م قاقاوه‌ له‌ سه‌ر هه‌ر چوارپه‌ل ژووره‌که‌ی جێده‌هیشته‌. بیته‌وه‌ی هه‌یج بلایت، بیته‌وه‌ی هه‌یج گفتیک به‌ زوه‌دی شازه‌مان بدات، ده‌رۆیشت و ونده‌بوو.

شازه‌مان له‌ ژووره‌وه‌ هه‌ستیده‌کرد پێکه‌نینی ئه‌م مه‌خلوقه‌ ناشیرینه‌، پێکه‌نینیکی جه‌هه‌نمه‌ی سه‌یره، بۆنی شه‌یتانی لیدیت... بۆنی شه‌یتان و هه‌یجی تر.

که‌ مورت‌زا رۆیشت، ماوه‌یه‌ک نه‌یده‌زانی چی بکات، نه‌یده‌زانی به‌دوایدا بپروات یان لیتیگه‌رپت. شتیگ له‌ غه‌ریزه‌ زیره‌ک و هه‌سته‌ ژێره‌وانکیکانیدا ده‌یگوت «لیتیگه‌رپت بپروات... لیتیگه‌رپت». دلنیا‌بوو، ئه‌م پیاوه‌ جاریکی تر دیتته‌وه، ته‌فسیری بۆ ئه‌م ده‌رکه‌وتنه‌ سه‌یر و له‌ ناکاوه‌ نه‌بوو. شته‌کان وه‌ک خه‌ و هاتنه‌ پێشچاوی، پێشتر جوژه‌ بوونه‌وه‌ریکی وه‌ها ناشیرینی نه‌بینیبوو. نه‌یده‌زانی چ جوژه‌ مرۆشیکه‌. به‌لام دلنیا‌بوو له‌گه‌ڵ بینینی ئه‌و دا سه‌فه‌ره‌که‌ی چۆته‌ قۆناغیکی نوێوه‌. ئه‌و پۆژه‌ تا ئیواره‌ بێناراسته‌ پیاسه‌یکرد، بازاره‌ کۆنه‌کانی شار و قه‌یسه‌رییه‌ تازه‌کان هه‌موو گه‌را. وه‌ک پیاویکی بێناز و بێبه‌رنامه‌ و بێئومید له‌ چه‌ندین چاخانه‌ی چکۆلانه‌دا چایخواره‌وه‌. به‌دریژیی ژیا‌نی پیاویکی بێناز و بێئومید و بێناراسته‌بووه‌، به‌دریژیی ژیا‌نی هه‌ر پێگایه‌کی گرتبیتته‌ به‌ر وه‌ک یه‌ک بووه‌. ئیستا ده‌بیت بوه‌ستیت و چاوه‌رپێکات، له‌و پۆژه‌وه‌ی هاتبووه‌ ناو ئه‌م شاره‌ هه‌ستیکی سه‌یری هه‌بوو که‌ شته‌کان به‌ره‌و لای ئه‌و دین. هه‌موو گه‌رانه‌کانی خۆی بێهوده‌ و که‌م مانا‌بوون، ده‌بایه‌ بوه‌ستیت و چاوه‌رپوانبیت تا شته‌کان خۆیان به‌ره‌و پووی دین.

کە ئیوارە گەرایەووە بۆ ئوتیلەکە، ژنی خاوەن ئوتیلەکە لە سائۆنەکەدا لەگەڵ خانمیکی دیکەدا قسەیدەکرد، زوهدی شازەمان خۆی وا نیشاندا کە نایببیت. کلێلەکانی وەرگرت و بە هیمنی پووێکردە ژوورەکەى خۆی، هیشتا پێی نەخستبوووە ناو دەرگای ژوورەکەى، خانمی ئەفسانە لە دواوە و بە چپەیهکی ئەفسوناوی گووتی «دەمه‌وێت قسەت لەگەڵدا بکەم». دەنگی هەمان ئەو سێجرەى سەرەتای تێدابوو، هەمان ئەو فریووی یەکەمین سات کە لە پیشەنگەدری ئوتیلەکەدا بینى، دەنگی هیچ ئافەرەتیک پێشتر وەها کارى تێنەکردبوو. بیئەوێ ئەو لاوازییەى خۆی دەرپخت گووتی «فەرموو دەتوانیت، قسەم لەگەڵدا بکەیت». ژنەکە بە هەمان سووکى پرسى «دەتوانم بێمە ژوورەو؟». شازەمان گووتى «گەر تۆ بته‌وێت بۆ نا، دەتوانیت».

زوهدی شازەمان لە ژوورەکەدا پتر جوانى ئەو ژنەى بینى، خانمیکی باریکەلەى چاوپرەش بوو. بەدەنگیکی ناسک، کە بە مەبەست ناسکترى دەکرده‌ووە گووتى «بمبوره، بەلام ئەمرۆ بیستم کە ئەم بەیانییە مورتەزای شەیتان لێرەبوو. ئەم بەیانییە بیستم. بەیانى زوو ویستم بێم بۆلات، بەلام تۆ لە ژوورەو نەبوویت، بە راستى من خەمى تۆمە، نازانم ئیووە ئەم پیاووە دەناسن یان نا؟». قسەکانى خانمی ئەفسانە سەیربوو، هاتنە ناوێهکی خێرابوو، شتیک لە خەمخۆرى لە دەنگى ئەو ژنەدابوو دەبەینا مرۆف بۆى بمریت، زوهدی شازەمان لە ژیانیدا ئافەرەتیکى خەمخۆرى نەدیوو، ئیستا ئەو دەنگە دەیتوانى نوقمى گێژاویکی بیویئەى بکات. وەک یەکەمجاری بێت قسە لەگەڵ ئافەرەتیکدا بکات، هەستى بە کەمیک شلەزان کرد. مرۆف چەند ئەزموونى لەگەڵ ئەو جنسەدا هەبیت،

ھەندىجار پىكەوتى ئافرەتتىك دەكات دەيگىپتەۋە بۇ سەر سفر، ۋەك ئەۋەي پىشتىر خانمىكى لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەدىيىت، ۋەك ئەۋەي ھەرچىيەك تا ئەۋكاتە فىرى بوۋە بېمانا و بىكارىگەر بىت. يارى پىاو لەگەل ژندا لە مارو پەيژەيەكى بېمانا دەچىت، تۇ چەند خۇت بە شازەزا و خۇگرتو دەريخەيت، لە ناكاو خانمىكت لى پەيدا دەبىت، لە سەرى سەرۋە بەرۋ خوارى خوارەۋە دەتگىپتەۋە. بە جۇرىك مروف دەتوانىت بلىت سىزىف پىاويك نىيە كە بەردىكى گەرەي بە شانەۋەيە بەرۋ تروپكىكى بەرز سەرىدەخات، سىزىف بەدەختىكە كە ئافرەتتىكى لەسەر شانە دەيگە ينىتە سەر لوتكە و لەۋتو ھەدەستى ھەلدىت و دەبىت دواجار بەدوايدا رابكات و سەر لەنوئى سەرىيخاتەۋە. زوھدى شازەمان لەگەل بىننى ژنى خاۋەن ئوتىلەكەدا توۋشى ئەۋ نۇخەبوو، تا ئەۋكاتە چى لە ئافرەت دەزانى ھەموۋى بوۋ بە ھەۋا و دەبايە لە سفرەۋە دەست پىيكاتەۋە. بەسەرسامىيەۋە پرسى «خانم تۇ لە كوئى مورتەزاي شەيتان دەناسىت؟». ئەفسانە گوۋتى «من ناوم ئەفسانەيە، گرنىگ نىيە لە كوئى دەيناسم، گرنىگ ئەۋەيە تۇ ئاگادارى بىت». زوھدى لەسەرەخۇ پىگاي بۇ كىردەۋە و لەسەر كورسىيەكە دانىشت، كەمجار خانمىكى بىنى بوۋ ۋەھا درەۋشانەۋەيەكى تايبەتى ھەبىت. جەستەيەكى ناسكى چكۆلانەي ھەبوو، لەگەل بارىكى و چكۆلانەيى جەستەيدا جوانىيەكى ۋەھا زالى ھەبوو، مروفى شەيدادەكرد. ۋەك ئەۋەي بزانىت ئامادەگى ئەۋچ كارىگەرىيەكى گەرەي لەسەر شازەمان ھەيە، بە عەيارىيەۋە قزى ھەلدەيەۋە و گوۋتى «بىگومان تۇ ھاوپىسى ئەۋ نىت، من دەزانم تۇ ھاوپىسى ئەۋ نىت، تۇ ھاوپىسى كەس نىت لەم ئوتىلەدا. بەزەبىم بە تۇدا دىتەۋە، تۇ شايستەي جىگايەكى باشترىت». ھەمىشە بەچپە قسەيدەكرد. شازەمان بەرامبەرى دانىشت و گوۋتى «خانم تۇ لە كوئى من دەناسىت؟ كى دەلىت من شايستەي شوينىكى باشترم؟ نامەۋىت

بچم بۆ هيچ ئوتتايلىكى تر، لايه نيكه م له م ئوتتايلىدا ژنيكى جوانى وهكو
 تو ههيه مرؤف بيبينىت، ئوتتايلىكانى دى چى لايه؟» ئه فسانه بيته وهى
 له سهر ناوه پوكى قسه كان بوه سستيت، وهك بيه ويت به خو لادانى يه كه م
 پتر له م پياوه نزيك بيته وه، به و دهنگه چرپه ناميز و سيحراوييهى خو
 گووتى «مورته زاي شه يتان پياوى يه كه مى بارؤنه كانه، تيده گيت؟ هه ر
 ژنيك بارؤنه كان بناسيت، ئه ويش ده ناسيت، من خوم زور نايناسم،
 خه لكىك ده ناسم كه زور باش ده يناسن، شتى سه يرى ليده گيرنه وه،
 له وان يه تو باوه رنه كيت، ئه وان يه له خاريجه وه ده گه رينه وه باوه ر به
 زور شت ناكه ن». زوهدى به سه رساميه وه گووتى «به لام من نازانم
 بارؤنه كان كين؟ زانيارم له سهر كوردستان له و شتانه تينا په ريت كه
 به گشتى له ده نگو ياسدا باسده كرؤن، ئاره زويه كى زوريشم له سياست
 نيه، سياست زه لكاويكى گه وره يه». ئه فسانه قاچى خسته سه ر قاچى
 و گووتى «زانيم تو نايناناسيت، زانيم بارؤنه كان ناناسيت؟ ليتره ش هه مو
 كه س نايناناسيت، هه موو شتيكى ئه م شاره به ده ست ئه وان». دهنگى
 به جورىكى سه ير نزمكرده وه و به چرپه گووتى «ميرده كه شم نيش
 بو ئه وان ده كات، تيده گيت، ئه م ئوتتايلى هى خو ي نيه». زوهدى
 شازه مان پرسى «تو بارؤنى كوله كه ده ناسيت؟». سه رى بادا و گووتى
 «ناويم بيستوهه، به لام نايناسم، گه ر بته ويت ده توانم بپرسم، ده توانم». زوهدى
 شازه مان كه ميك وه ستا و گووتى «حه زده كه م يارمه تيمبه ديت،
 به لام حه زده كه م بشزانم بو ده ته ويت يارمه تيمبه ديت؟». خانمى ئه فسانه
 به په له گووتى «له به رئه وهى تو غه ريبيت، له به رئه وهى چه ند پؤژه هه موو
 ده يانه ويت بزائن تو چى ده كه يت، تو نازانيت هاتويته چ شارىكه وه،
 وانويه؟ تو زور له ميژه ئيره ت نه بينيوه، وانويه؟ زور ده ميكه؟». زوهدى
 به ماندوييتيه كى زوره وه گووتى «به س ته نيا خودا ده زانيت
 چه ند ساله من پؤيشتوم، راستت ده ويت واهه سته كه م ليتره نه زياوم،

تاکه شتیگ له بیرمه مهلمهسی دیوارهکانه، مهلمهسی دیوارهکان». نافرتهکه به هه موو نازکی خۆیهوه پرسى «چی؟ دیوارهکان؟ بۆ دیوارهکان؟». زوهدى چاوى لیکنه و گووتى «له بهرئه وهى په یوه ندىیه کی سه یرم به دیوارهکانه وه ههیه، لیئانده ترسم... هه سته که م بۆ لای ئه وان که پاره ته وه». ئه فسانه به وینهى پۆحیک بیه ویت لییره دا نه وه ستیت و پتر له مپه ره کان بشکینیت، ده ستیکی هیمنى خسته قژییه وه و گووتى «بیستوو مه که تۆ بۆ باران شوکور ده گه پښیت؟ راسته، راسته که تۆ بۆ باران شوکور ده گه پښیت؟ راسته یان درۆیه؟». یه که مجاریوو دهنگى جیدییه تیکی گه وره ی تیدابوو. هیچ شتیگ له م دونیا یه دا له نافرته تیکی ناسک جوانتر نیه که له ناکاو ده بیته بوونه وه ریکی جیدی. زوهدى سات دواى سات پتر گیرۆده ی ده بوو، به سه رسامییه وه پرسى «تۆ چۆن حیکایه تی باران شوکور ده زانیت، چۆن؟». ئه فسانه به چرپه وه گووتى «گویم لیوو، نه قیب سه مه د قسه ی بۆ میرده که م ده کرد، گویم لیوو که باسى باران شوکور یان کرد، من سه یرم لیهات، سه یرم لیهات، چونکه ئیمه ش بۆ باران شوکور ده گه پښین». زوهدى به سه رسامییه وه پرسى «ئیه کین؟». ئه فسانه ته واو خۆی له زوهدى نزیک کرده وه و به چرپه وه گووتى «زانیم نامانناسیت، زانیم، من زانیم». زوهدى گووتى «چۆن بتاناسم، من پیاویکی غه ربیم، که س ناناسم، هیچ که س. ناشناییم به م شاره زۆر له وه که متره که تۆ بیرى لیده که یته وه». وهک نه پښییه کی گه وره بدرکینیت گووتى «من سه ر به کۆمه لئه ی ژنه سه رگه ردا نه کانم، ژنه په ژمورده و غه مگینه کان، ئیمه به شتیگین له پۆحله به ره خه یالییه کان، من سه ره تا تۆم بینى وامده زانى یه کتیکیت له پۆحله به ره خه یالییه کان». زوهدى وهک له شتیگ بترسیت، که میک کشایه وه دواوه و گووتى «به لام ئیه وه بۆ له باران شوکور ده گه پښین، چ کارتان به باران شوکور وه هه یه؟ خواى گه وره، حیکایه تی ئه م کچه چیبه؟ ورده ورده دلّم ته واو

دەكەوئیتە مەترسییەوه». ئەفسانە بە ھەمان سووکی و سادەیی گووتی «چۆن وادەلئیت، چۆن؟ باران یەکیک بوو لە ئیمە، کچیک بوو تازە وەرمانگرتبوو، ژنی یەکیک لە بارۆنەکان بوو، من لە سەرەتاوە دژی وەرگرتنی بووم. من رقم لە ژنی بارۆنەکانە، ھەموو دەیانەوئیت خۆیان بەدبەخت و غەمبار نیشاندەن، بەلام درۆدەکن، سەرەتا وادەزانسی ئەویش درۆدەکات، زۆر نەبوو ھاتبوو ناو جەمعیەتی ئیمەوه، من زۆر نەمدەناسی، بەلام لە ناکاو ونبوو، بیئەوھی کەس ھیچ شتیک دەریارە ی بزانیئت، ھەموو چەند وەختە بەدوایدا دەگەرپیین، یەکیک لە مەرچەکانی ئەو کۆمەلە یە ئەو یە کە ژنەکان مشووری یەک بخۆن... ناگایان لە یەکتربیت». زوھدی پرسی «دەتوانیئت پیمبلئیت پۆخلەبەرە خەیاڵییەکان چیین، ژنانی سەرگەردان کین؟ من ئەم شتانەم نەبیستوو». ئەفسانە بە سادەیی گووتی «دەزانم نەتبیستوو، بەلام مەترسە ھیچ نییە، ئیمە کۆمەلێک ژنی غەمگینین کە خەیاڵات کۆیکردوینەتەو، ھەریەکەمان لە پال ژیانسی ناخۆشی خۆماندا، ژیانکی خەیاڵیمان ھەیە، تیدەگەیت، ژیانکی خەیاڵی، ھەموو رقمان لە مێردەکانمانە، زۆربەمان نەزۆکین، تیدەگەیت؟ زۆریەمان مندالمان لە مێردەکانمان نابیت». ئینجا دەنگی زۆر زۆر نزمکردەو و بە ناسکترین چرپە ی دنیا گووتی «لەبەرئەوھی نامانەوئیت مندالمان لەو جانەوەرانە ببیت، باران شوکوریش وابوو، ئیمە کۆمەلێک ژنی نەزۆکین کە بە خەیاڵ دەژین».

شتەکان بۆ زوھدی شازەمان سەیرتر و ئالۆزتریوون لەوھی چاوەپوانیدەکرد. وەک کەوتیبیتە گێژەنی کۆمەلێک شتەو کە لە مانایان ناگات بەئەفسانە ی گووت «تۆ ژنیکی قەشەنگیت، ژنی خاوی ئوتیلئیکی گەرەیت، بۆدەبیت بەدبەخت بیت؟». ئەفسانە بیئەوھی پێیکەنیئت یان خەندەبگریئت، گووتی «لەبەرئەوھی ئەمە ئەو پیاوہ نییە کە دەمەوئیت لەگەلیدا بزیم، ئەمە ئەو شەقامە نییە کە دەمەوئیت ئیشی تیاکەم،

ئەمانە ئەو ھاووپېيانه نین که دەبیئت من خزمەتیا نیکەم، ئەمە ئەو شوینە نییە که دەمەویت سەرپەرشتیبیکەم، ئیترە ئەو باغە ی لى نییە که دەمەویت بۆى بچم، ئیترە ئەو کتیبە ی لى نییە که دەبیئت بیخوینمەوہ . من لیترە مەیتیکم بەسەر ئاوەوہ، بیستوچوار سەعات دەبیئت ژنیکی بەرپرز بـم... هیچ ئادەمیزادیکى عاقل نییە بتوانیئت پرۆژ بیستوچوار سەعات بەرپرزبیئت، بەلام لیترە ھەموومان مەحکومین بەوہ... تێدەگەیت؟ تێدەگەیت مرۆف ھەموو ژیانى مەحکوم بیئت بەوہ ی بەرپرز بیئت... مانای چى؟ . چى شتیك لە دنیادا لەوہ خراپترە تا ھەتاھەتایە لە جەھەنەمدابییت و ویقاری خوشت تیکنە دەیت، لە جەھەنەمدا بیئت و خوشت بەختەوہر نیشانبدەیت. من دەزانم لەمن بەدبەختتر ھەیە، بەلام منیش بەدبەختم، منیش بەدبەختم... ھەر ژنیك لەگەل ئەو پیاوہدا نەژی که خوئی دەیەویت، لەو شوینەدا نەبیئت که خوئی دەیەویت، لەو خیزانەدا گەورە نەبیئت که خوئی دەیەویت، بەدبەختە». زوھدی قسەکانى پێبیری و گووتى «تۆ لەوہ جوانتریت بەدبەخت بیئت». ئەفسانە وەك پەلە ی بیئت، وەك لە شتیك بترسیت، وەك ئەوہ ی ھەست بە زیادەپرەوی بکات گووتى «ئەوہ گرنگ نییە من چیم، نەھاتووم باسى بەدبەختى خۆم بکەم، باوہرپت بیئت بۆ ئەوہ نەھاتووم من دەمەویت بزاتم، تۆ بەدوای باران شوکرادا دەگەرپیئت یان نا؟». زوھدی گووتى «چیت لیبشارمەوہ، باران شوکور خوشکەزای منە، چەندین مانگە دەنگى نییە، لە من زیاتر کەسى نییە... ھاتوومەتەوہ سۆراغیبیکەم». ئیدی ئەو لە شوینی خوئی ھەستا و گووتى «دەمبوریئت، دەمبوریئت، من کاتیکی نۆرم نییە، بەپرئاو ھاتم و بیستم تیبیکەم، گرنگ بوو بزاتم تۆ چى بارانیئت، دەبوايە بزاتم. دوایى پیتدەلێم دەبیئت چیبیکەین، دوایى، ئیستا دەبیئت برۆم، دەبیئت برۆم». لە بەر دەرگاگە بە ھێمنى و بەچپە سىجراویبەکە ی خوئیەوہ گووتى «شەوان دەرگاگە دامەخە، تکایە. لە ھەر دەرگە تیکدا بیئت

دیمه‌لات، گهر ویستیشت ئوتیله‌که جیبه‌ئیلیت پی‌شتر ئاگادارمبکه‌ره‌وه، نه‌پۆیت به‌رله‌وه‌ی ئاگادارمبکه‌یته‌وه.»

که ژووره‌که‌ی به‌جیبه‌ئیشت، زوه‌دی هه‌ستیکرد له‌وسه‌ری دونیاوه بۆ بینینی ئەم ژنه‌هاتوو. هاتۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌م ئوتیله‌ ناچیز و پیس وچه‌په‌له‌دا به‌م خانمه‌ سیراوویه بگات. له‌وساته‌دا هه‌زیکی سه‌یری تیا‌بوو جارێکی تر نامه‌کانی باران شو‌کور بخوینیته‌وه، بیویستی خو‌ی ده‌ستی برد نامه‌کان ده‌ر به‌ئینیت، تا جانتا‌که‌ی نه‌کرده‌وه بی‌ری نه‌که‌وته‌وه نامه‌کانی باران ئیستا لای بارۆنی کوله‌که‌یه.

له‌ یاداشته‌کانی بارۆنی خه‌یال

هه‌موو دونیا مملانیته‌کی سامنا‌که له‌ نێوان خه‌یال و ده‌سه‌لاتدا... ئاوها له‌ جیهان‌گه‌یشتووم، به‌لام من هه‌وایه‌کی شیتانه‌ چووبوو هه‌رمه‌وه که هه‌موو ئەم پیتاسه‌یه هه‌له‌یه، پیم پیمه‌که‌نن، نه‌با و یقاری خۆم له‌ده‌سته‌بده‌م، خه‌یال ده‌سه‌لاته و ده‌سه‌لات خه‌یال. خه‌یالی بیده‌سه‌لات، هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ که‌فیکێ سارد و سه‌ی که‌ ژیان ده‌بیات و نایگی‌پته‌وه، ده‌سه‌لاتی بیخه‌یالی‌ش، هوکمیکی سارد و خالی له‌ خونه. ده‌سه‌لاتیکی بیخه‌یال و کۆیله‌یه‌کی خه‌یالاوی به‌یه‌کده‌چن، هه‌ریه‌که‌یان هه‌زیکی گه‌وره‌یان که‌م و که‌ره‌سته‌یه‌کی کارایان لیدوو‌ره. ئێوه‌ تێگه‌ن و تێنه‌گه‌ن وه‌کو یه‌که، من پێویستیم به‌ خه‌یالی هه‌موو مرقفه‌ خه‌یالداره‌کان هه‌بوو، ئه‌وه‌ی بیه‌ویت شتیکی جوان له‌سه‌ر زه‌وی دروستبکات ده‌بیات سل له‌وه‌ نه‌کاته‌وه بۆ هه‌موو خاوه‌ن خه‌یالیک سوژده‌ به‌ریت. من ناوی ده‌نیم شه‌ر له‌ نێوان نه‌خشه و

خه‌یالدا. پوژیکیان چووم بق لای حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاویل‌فروشه پروخ‌وشه‌ی خاوی ناوازه‌ی هه‌بوو. شه‌ویک له شه‌وانی مه‌ستی، ئه‌و عه‌تاره به‌دمه‌زه‌به‌ چیرۆکی ئه‌و خاوییه مه‌لعونه‌ی بۆگێرامه‌وه، ئه‌و خاوییه‌ی حیکایه‌تی سه‌رکه‌وتنی خه‌یال به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا ده‌گێڕیته‌وه. تکام له‌و پیاوه کرد، لێپارامه‌وه، و یقار و هه‌یه‌تی خۆم خسته‌لاوه، ئه‌و خاوییه‌م نیشانبدات. خۆم وه‌ک نه‌جییزاده‌یه‌کی ئه‌م شاره‌ ده‌رنه‌خست، گه‌رچی کورپی وه‌هاغزاده‌کان و ناغا به‌ حورمه‌ته‌کان بووم، گه‌رچی یه‌کیک بووم له‌ سیاسیه‌ گه‌وره‌کان، به‌لام ئه‌وکات هه‌یشتا سیمایه‌کی نه‌ناسراو و ده‌موچاویکی که‌م بینراو بووم. ئه‌وانه‌ی بق ئه‌سل و ئوسول ده‌گه‌ران، ناوی منیان بیستبوو، به‌لام خه‌لکانی ره‌شوکی و مسکینی نیو کوچه‌ و بازار منیان نه‌ده‌ناسی، خۆگه‌رین و خۆنکردن ئاره‌زووی نه‌یتی و گه‌وره‌ی من بوون. له‌م شاره‌دا مرۆف به‌ یه‌ک ده‌موچاوه‌ ناژی... سویند ده‌خۆم گه‌ر ده‌مامک نه‌بییت، مرۆف ریسوا ده‌بییت. من له‌ گه‌نجیه‌وه‌ فێر‌بووم ده‌مامک له‌سه‌ر بکه‌م، حه‌قیقه‌تی خۆم ده‌رنه‌خه‌م، به‌ ناوی جیاواز و به‌ جلی جیاواز و به‌ ده‌مامکی جیاوازه‌وه‌ پوو له‌ مه‌یدانه‌ جیاوازه‌کانی ژیان بکه‌م. به‌جۆریک خۆم ده‌گه‌رپی که‌س منی نه‌ده‌ناسیه‌وه‌. جاریک وه‌ک بازرگانی ئه‌سپ و ره‌شه‌ولاغ، جاریکیش وه‌ک قاچاخچیه‌کی بیده‌نگ پوومه‌کرده‌ ناو خه‌لک. ئه‌و پوژه‌ی چووم بق لای حوسنی خه‌یال، وه‌ک کۆندۆز و ته‌نتیکناستیک خۆم ناساند، به‌زه‌حمه‌ت رازیمکرد ئه‌و خاوییه‌م نیشانبدات، گوتم له‌ شاریکی دووره‌وه‌ هاتووم و له‌سه‌ر خه‌یال له‌ ئه‌ده‌بیاتی دیریندا ده‌نوسم، بیه‌وه‌ی به‌یلت نیگاری بکیشم یان وینه‌ی بگرم، ئه‌و پارچه‌ ده‌ستکرده‌ی خه‌یالی پیشاندام. خاوییه‌کی ئیجگار قه‌شه‌نگ بوو، زۆر سحراری و دل‌ه‌ژین. ئه‌و شه‌وه‌ی حوسنی خه‌یال ئه‌و خاوییه‌ی پیشاندام، وه‌ک ئه‌وه‌ی فریوی ده‌ردیکی هه‌تاه‌تایی بخۆم که‌وته‌وه‌

ناو گیتراوی ئه و پرسیاره قولانهی له گهنجیه وه ده مهین و ده مهن. دهسه لات یاخود خه یال؟ ئه وه پرسیاره ئه به دی و ترسناکه کی منه. ئه و پوژیهی حوسنی خه یال ئه و خاولیه عاجباتی و ناوازهیهی نیشاندام، من چیرۆکه که م به جۆریکی تر خوینده وه، هه ستمده کرد ئه و جهنگه گه وریه هه رگیز له راستیدا پووی نه داوه، سه رتا پای ئه و شه ره شتیکه له خه یالی ئه و پادشا شاعیره دا به پیره چووه. شه ریکه تیندا نیوه شاعیر و ناسکه په رسته که ی ناو پادشا، نیوه ده سه لاتدار و حوکمرانه که ی کوشتووه. به لام چی ده بیته گه مرۆف شاعیر بیته و ده سه لاتداریش بیته؟ ئه و خاولیه شتیکه بوو ده ی توانی ژیا نی من بۆ هه تا هه تایه ویزانبکات. له میژیوو من به ده ست ئه و پرسیارانه وه ده منالاند. هیدی هیدی و پوژ له دوا ی پوژ تیده گه یستم، خه یال ته نیا کاتیک مانای هه یه که له سه ر پلانیکی گه وره ئیشبکات. خه یال چیه گه ره ده سه لاتیکی گه وره ی له پشت نه بیته؟ من ده بوو به ئارامی ئیشبکه م، هه یج شتیکه وه ک پلان و نه خشه ی دوورودریژ په ره شه که نه جه نییه، به لام ئه وه ی بیه ویت هه یزیک ی گه وره ی هه بیته، ده بیته به وردی پلان دانیت، هه م نه رم و نیان بیته و هه م ئارام. هه م دلره ق بیته و هه م به سوژ. ده بوو دوا جار من نه خشه یه که م هه بیته و هه موومانیش له ناو ئه و نه خشه یه دا بن. وامه زانن گه ره یه کیک کور ی وه چا غزاده کان بوو، ئیدی ده رد و ئازاری نییه. من وه ک شیت ده موچاوی خۆم ده به ست و به شاردا ده گه رام، له پیاوه داناکان و مامۆستاکان و خه لکی ساده و په شوکیشم ده پرس ی «گه ره تو هه یز و ده سه لاتت هه بیته چی ده که یته؟». هه موو ئاده میزادی که بۆ ئه وه ی بتوانیت وه لامی ئه و پرسیاره بداته وه، پهیوستی به خه یاله. خه یال له ده سه لات به ستینه وه، وه ک کویری لیدیته، نازانیت چۆن به روات و بۆ کو ی به روات. من پوژیک له پلینیومیکی حه یزبدا، گوتم «هاورپیان، هه فالانی من،

ئیمه کویرین نه‌وهک له‌به‌رئه‌وهی نایینین، به‌لکو له‌به‌رئه‌وهی خه‌یالمان نییه». نا ئیوه‌ش به‌هله تیمه‌گه‌ن، وامه‌زانن من شیفته و شیته و شه‌یدای خه‌یالم. ئه‌وانه‌ی به‌بێ ده‌سه‌لات خه‌یالبازی ده‌گه‌ن، سامانیکی بیسوودیان هه‌یه، هیزیکیان هه‌یه ته‌نیا خۆیانی پی وێرانده‌گه‌ن. من هه‌یج خۆشه‌ویستییه‌کم بۆ ئه‌وانه نییه که وزه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خه‌یالیان هه‌یه و نا‌یخه‌نه خزمه‌تی هیزیکی له‌ خۆیان گه‌وره‌تره‌وه. من پیزم بۆ سهر‌باز و فالگه‌روه و ئه‌ستیره‌دۆزه‌کان و فه‌له‌کناسی سولتانه‌کان له‌ وانه زیاتره. لیمه‌گه‌رن... نا لیمه‌گه‌رن، به‌لام پیتان ده‌لیم، خه‌یال ده‌بیت ملکه‌چی په‌های هیز بیت، خزمه‌تکاری بچوکی بیت، به‌رده‌ستی بیت، ئه‌وسا مانای هه‌یه. خه‌یال له‌وانه‌یه به‌ ته‌نیا بتوانیت جارێک له‌ جاران پۆحی یه‌کیک پزگار بکات، به‌لام له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتدا ده‌توانیت به‌هه‌شت دروست بکات... به‌هه‌شت. خۆدای گه‌وره‌ کۆمه‌کم به‌ و ده‌ست به‌ بالمه‌وه بگه‌ره. بۆنی به‌هه‌شت له‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌وه من شیته‌ده‌کات... گه‌ر ئینسان له‌سه‌ر زه‌وی بۆ بۆنی به‌هه‌شت نه‌گه‌ریت، دیوانه‌یه، دیوانه‌ی ته‌واوه‌تی و ئه‌به‌دییه. که یه‌که‌مجار ئه‌و خاوییه‌م بینی هه‌ستمکرد چ هیکایه‌تیکی ترسناکه، ئاخ‌ر چ شتیگ له‌وه ترسناکتره بۆ دونه‌یا شا و شاعیر بیته‌ شه‌ریان و شاعیر بیباته‌وه و جیهان بێ شا، بێ سه‌مبولی گه‌وره‌ی ده‌سه‌لات بژی، ئاخ‌ر ده‌بیت شتیگ له‌م دونه‌یا‌دا هه‌بیت له‌وه ترسناکتر؟ که من له‌ مانای قوولی ئه‌و چیرۆکه‌ پامام، جوانی و سهر‌ی نه‌خشه‌کانم له‌ بیرچووه‌وه... هه‌فته‌یه‌کی دووردریژ بیرمکرده‌وه، ویزدانی خۆم ده‌کرده‌ که‌م، دواچار ئاماده‌بووم، به‌لی ئه‌زیزانی من بۆ هه‌موو شتیگ ئاماده‌بووم. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ هه‌ر له‌ جلی ئه‌و کۆندۆزه‌ ئه‌نتیکه‌ په‌رسته‌دا چوومه‌وه بۆ لای حوسنی خه‌یال، وابهریاربوو گه‌ر ئه‌و خاوییه‌م نه‌داتن بیکوژم، هیزی ئه‌وه‌م تیدا‌بوو، ده‌یان گوله‌ بنیم به‌و جه‌سته‌ سه‌ی و سه‌ره‌ زله‌یه‌وه، هیزی ئه‌وه‌م

ھبوو بینیرم بق جھنہم و ھموو دوکانی خاوسی فرۆشییہ کہی
 ناگر تیہ ردهم. سہرہتا و ھک دوو کاسب قسہ مانکرد کہ لہ سہر نرخی
 کالایہک پیناکہ ون. نہیدہ ویست ئو خاوییہ مہلعونہ بفرۆشیت...
 نہیدہ ویست. خوی وا نیشاندا کہ دہیہ ویت تا مہرگ ئو خاوییہی
 لہ گہلدا بیت. من بہ سہبری دیرینہی خۆم لہ گہلدا جولاموہ، سہرہتا
 ھزار بہ ھزار سہرہ کہ وتم، دواتر دہ ھزار دہ ھزار. تہ ماحی
 مولک و مالم خستہ بہر، تہ ماحی سہفر و ژنی جوان و سۆزانی
 گہنج، بہ لام ہیچیان سوودیان نہ بوو. نہ مدہ ویست کاربگاتہ ئوہی
 دہ مانچہ کہم دہرخم. بہ لام دواجار بیسہبری و تورہی و شیتیتیم
 دہرکہ وتن و ھموو شتیکیان تیکدا. نہ دہبوو ئم خاوییہ ترسناکہ تا
 قیامت لہ دوکانی ئو پیاوہدا بیت و پیشانی ھموو ئادہ میزادیکی
 بدات. پیدہ چوو ئو نیازی منی و ھک گالتهی ھرزہ کاران و ھرگرتبیت،
 لہ گہرمہی قسہ کردندا پیمگوت « ناغای خہیال، حیسابی خۆت
 رابگرہ و سہرت لیتہ شیویت. من وازی ناکہم و گہم نییہ، بہ ھر
 نرخیک بووہ ئو خاوییہم دہویت». ئو قوول سہیری چاوی کردم
 و تیگہ پشت شتہ کان سہواو مامہ لہ و گہم نییہ. بہ ترسیکہ وہ دہستی
 خستہ سہر خاوییہ کہ و گووتی سہد ھزار دیناری سویسری دانئ
 و بییہ. گہر داوای زۆرتیش بگردایہ دہمدا. من دہبایہ ئو خاوییہ
 مہلعونہ ھلگرم و بیشارمہ وہ... چ گوناھیکی گہورہیہ شاعیران شاگان
 بکوژن... نا ئہ زیزان، من خہوم بہ وہ وہ دہبینی شا لہ گہل شاعیردا
 پیکہ وہ دانیشن و خہیالات بگورنہ وہ. ئو شہوہ ئو خاوییہم
 ھلگرت و لہ جیگاہ کی قایمدا شاردمہ وہ، جیگاہ کہ من نہ بیت ہیچ
 ئادہ میزادیک نہیدہ زانی.

چیرۆکی بارۆنی بوکەشوشە ئەیلولی دوو ھەزار و چوار

لە پۆزانی دواتردا بارۆنی بوکەشوشەم زیاتر ناسی، پتر ئەو پۆحەم لە ناکۆکییە سەیرەکانی خۆیدا بینی و ھەستمکرد ئەو نوێنەری بەشیکی سەیر و دەرەعەقلی دونیای ئێمە، ئەو دیوہی کە مەرۆف چەند بیەویت تەفسیریبکات ھەمیشە لە زمان پادەکات و لە رافەکردن عاسیدەبیت. تاکە وشەیکە بتوانم بارۆنی پتر وەسفبکەم ئەوہیە پۆحیکی ھەمە دیوی سەیربوو، کۆکەرەوہی گەلیک سیفەتی سەیری ناو کۆی بارۆنەکان بوو. بەدیویکدا لە شاھەنشای ناو شاتۆنامەکانی شکسپیر دەچوو، بەدیویکیشدا بوونەوہریکی جەنگەلنشین دیاربوو، دەکریت بلیم شتیک لە پۆحی ئەو کوردە کۆنەنەیشی تێدابوو کە لەسەدە کۆنەکاندا ژیاون و لە جەنگەل و دارستان و شاخ و پاو زیاتر ھیچیان نەزانوہ، بەلام وبقاری بازرگانە لیژانەکانیشی ھەبوو، کە دەشیت مەرۆف لە سەفەریکی دووردا لەسەر کەشتییەک بیانبینیت. بارۆن لە پوانینی منوہ خالیش نەبوو لە خەيالی ئەو پیاوہ ئازایانہی بە دواي زير يان ئەلماس يان ھەر کانیکي نھيتی دیکەدا خۆيان فرێدەدەنە تەھلوکەوہ. ئەو لە پەوتی ژيانیدا لەبەرەي زۆر دوور و جودا لە یەکدا جەنگی بوو. ماوہیەک لە سوپادا لە گوردانی توپ ھاویژەکاندا خزمەتیکردبوو، لە پێشمەرگایەتیدا پلەو پایەي بەدەست ھینابوو. بارۆن شاعیریش بوو، بەو مانایە نا کە دیوانی شیعری ھەبیت، بەلکو بەو مانایەي مەرۆف شیعەر بدویت و شیعەر بژی، من کە یەکەمجار بینیم نەمدەزانی بلیم ئەم پۆحەبەرە لە کوردیکی پاشماوہی سوپای ئیمارەتە غەمگینەکان دەچیت یاخود دەولەمەندیکی ترسناکی

دوای پاپە پینە کە دەزانیت لە ژێر هەزار چەشنە پەنگ و شێو و وشە وە خۆی بشارتە وە . بوونی لە ناو بارۆنەکاندا وەک شتیکی سەیر و ناوازه هاتە بەرچاوم، سەرەتا واتیکە یەشتم بوونی ئەو لە ویدا هەلە یەکی گەورە یە، بەلام دڵم بە جۆریکی سەیر پاجلەکی کە زانیم ئەو بە راستی بارۆنەکانی خۆشدەوێت . ئەو بە ئەسڵ لە بەگزادەکان بوو، وەک نەوێ ئەمیرە گەورەکانی کورد تەماشای خۆی دەکرد، فەلسەفە یەکی ئاغا یانە و پۆحیکی پەتریاریکی سەیری هەبوو، کە من هیدی هیدی ناسیم و تییگە یەشتم .

پۆژیک بارۆن داوەتیکردم و من خۆشحالانە داوەتە کە یم قەبوڵکرد، لەو پارەدارە بیترسانەبوو کە هەموو کەسیان داوەتی سەرسفرە و خوانی خۆیان دەکرد . لە دانیشتنی یەکەمدا سەفرە یەکی سەیری پارازاندبوو وە، زیاتر و گەورەتریو لە سەفرە ی دوو کەس، لیمپرسی «جەنابی میر سەفین حەزە کەم بزانی تۆ بۆ ناوی بارۆنی بوکە شوشەت هە یە، بۆ جۆرە ناویکی وە هایان بە سەردا بریویت، تۆ کێیت و بارۆنەکان کێن؟» . ئەو قاتیکی ئاوریشمین و کراسیکی شینی بریقەداری لە بەردابوو، پیاویکی شیک کە پێشە سپی و سەرە پووتاو کە ی نە دەبوو پێگری ئەوێ ژنان شیفتە ی و یقار و دەم و قسە ی بن . بەو زمانە پەر لە نەغمە و ئاوازه و ئەو قەدەر گەرایبە سەیرە ی خۆی بۆ ئاشکراکردم، بە یقاریک تەنیا لە لۆرانس ئۆلیفییم بینیبوو گووتی «پۆحەکان وەک پەپولە وەهان، گیانەکان گە پۆکن، پۆحی ئینسان پۆحی بولبولیکی پاکە . بولبول گەر لە قەفەزدا بیت یان لە ئاسمانیکی ئازادا بفریت، هەر بولبولە . ئیدی وەهایە و قەدەرە، پێشەتیکە نازانین تاریکە یان پوناک، چارەنوسیکە تیناگەین سیاھە یان سپی، کە زەوی دەچەرخیت و لەگە ئیدا قەدەری ئیمە خولەخوات، هەر یە کە مان لە جیگایە کدا دەوەستین و لە شوینیکدا دەوەرین، ئیمە هەمیشە لە گێژا و نیکداین

که فریمانده دات، نه مشه و خولانه وهی دونیا ده مانخاته سه ر پښگایه ک
 و سبه ی شه و ده مانخاته سه ر پښگایه کی تر، نه مرؤ له سه ر سفره یه کین
 و به یانی له سه ر سفره یه کی تر، ئیستا ئیمه یین که له گوشتی نه وانی
 دی ده خوین و سبه یین یه کیکی دیبه که له گوشتی ئیمه ده خوات،
 ئینسان خوئی شوئی خوئی له م گه ردونه دا هه لئا بژیریت، نه وه گه ردونه
 شوینمان ده داتی، من بارؤنی بوکه شوشه بم یان کۆتریکی غه مگین
 که ئیستا به سه ر باغیکی زه ردا ده فریت، پۆحیکم وه ک پۆحه کانی تر
 ده سورپمه وه، من و میروله بیچاره کان له چاوی نه م سروشته کویر و
 بیسنوره دا وه ک یه کین، ده نگی هاواری وه حشیکی ترسناک و جوانترین
 غه زه ل له گوئی نه م گه ردونه دا وه کو یه که، گوئی به ناوه کان مه ده
 و یاری خووت بکه . هه میشه ده ئیم یاری خووت بکه، یاری خووت
 بکه . له چ سفره یه که وه نزیکی دانیشه و لئی بخو، نه و یاریبه بکه
 که لیته وه نزیکه . گه ر که وتیته ناو بارؤنه کانه وه بارؤن به، گه ر
 که وتیته جه نکه وه جه نگاوه ر به، گه ر که وتیته به حره وه که شتیبه وان
 به، گه ر بالیشته هه بوو، مه ل به یان فریشته . له هه ر جیگایه کی
 ببه، نه وه تو نیت له ویتت، نه وه ده ستیکه توئی له ویا داناوه، من و
 تو ئیستا وه ک یه کین و نزیک له یه کین، به لام دوورین و دوورین و
 دوور. مرؤفه کان به ر یه کده که ون، به لام چاره نوسه کان نا . هه یج هیژیک
 نیبه له م گه ردونه دا تو بکاته بارؤنی بوکه شوشه و من بکاته ماجیدی
 گول سؤلاف، هه یج هیژیک نیبه قفلی من بشکینیت و پۆحی تو بخاته
 جه سته مه وه، من و تو به یه کده گین، وه ک چؤن دوو بالنده ی بیتمیشک
 و بیتنیز و بیخه یال به یه کده گن، به لام ژیانمان به یه ک ناگات. گه ر
 مه حکومبووین به جه نگ با به ره حمه وه یه ک بکوژین. مرؤف ته نیا
 ده ستی به سه ر یه ک شتدا ده شکیت، یه ک شت، په حم. که که وتیته
 جه نکه وه چ چاریکت هه یه گه ر جه نگاوه رنه بیت که که وتیته ناوه وه

چ چاريكت هه يه گهر مه له وان نه بيت، كه كه وتيته بازاره وه بازارگان به، گهر پتويست بوو بكوژيت تا نه كوژدئيت، ئه ي عه زيزم بكوژه، به لام به زه بيت له ياد نه چيت، بكوژه به لام نه وه ت له بير نه چيت كه ده بيت بو كوژراوه كان بگريت، گهر توانيت نه هئيت نازاريان بگات، مه هئله نازاريان بگات. نه وه ي كه ئيستا من ده مرم و تو نامريت، تو ده مريت و يه كيكي دي نامريت، تو ده بيته كوژراو و من بكوژ، من ده بمه راو كهر و تو نيچير، شتيكه من و تو ديارى ناكه ين... بازنه يه كي گه وره يه و سوږده خوات، گيزاو يكه و هر يه كه مان فرېده داته سر خانه يه ك، وه ك چو ن سه ربازيكي شه تره نج ناتوانيت بيرسي ت من بو فيل نيم، بو شاليار نيم، بو ئه سپ نيم، منيش بو م نيه بپرسم من بو بارو ن و تو بارو ن نيت».

من ماجيدى گول سولا ف ده مزانى ناتوانم شويني خو م له گه ل هيج مه خلوقيكى ئه م دونيا يه دا بگوږمه وه، به لام له و باوه ږه دانه بووم مرو ف گهر كه وته ناو ږنده كانه وه، ده بيت نه ويش بلورينئيت. وه ك يه كي ك له يه كه م پرسته وه نه ينسى خو ي بدركينئيت، گوتم «ئه وه قه ده ر نيه، كوږيكى گه نج بكوژيت كه په يوه ندى له گه ل ژنكدا هه يه، وانيه، ئينسان ده توانيت ته سلیمی قه ده رى وانه بيت؟». بارو ن ده ستيكى به ريشه پر وبقاره كه يدا هئنا، به گومانه وه سه ير كردم، نيگاي نه رقى تيا بوو نه خو شه ويستی و گوتم «به دبه ختين گهر وه ك كو تر يكم ان لي بيت و ايزانئيت دارستان به هه شته. به دبه ختين گهر تينه گه ين چ خو نئيكى دووږدري ژ پڙاوه. به دبه خته ئه و كه سه ي به مرو ف ده لئيت نه كوژيت و نه كوژدئيت، ئيمه ته نيا نه وه مان له سه ره مرو فمان خو شبو يت، به لام پي بلين مه كوژه، گونا مه كه، دزى مه كه، درو مه كه، نه مه تيگه يشتنى خوداكانه، تو بو هه مان داواي خوداكان له من ده كه يت؟ خوا مرو فى وه ك فريشته دروست نه كرده، به لام داواي ليده كات فريشته بيت. تو

بۆ داوای و دوویاره دهکه یته وه؟ . ماجیدی گول سؤلاف من چوومه ته
 جهنگه وه و مروؤم کوشتوه، به لام بوکه شوشه شم فرۆشتوه و مندالانم
 شاد و بهخته وه رکرده وه . من باوه پم به بیگنهای نییه، شتیگ نییه
 له م سهر نه ستیره یه بیگناه بیت، لیره تاوانبار و بیتاوان نییه، به لکو
 براوه و دۆراو هه یه» .

ده مزانی تیگه یشتنی ته واوه تی له بارۆنی بوکه شوشه ئاسان نییه .
 سه ره تا واتیگه یستم که نه و بارۆنیکی راسته قینه نییه، و امده زانی
 ده کریت به کامی دل پلانه کانی خۆمی پبیلیم، من پۆزی یه که م دیوه
 فریشته ئاساکه ی بارۆنم بینی، به لام که چند جارێک دواتر به و قاته
 ئاوریشم و پیلاره ئیتالیه بریقه دارانه وه بینیم، هه ستمکرد میر سه فین،
 میریکی راسته قینه یه، میریکه له وانه ی پرن له هیز و شکۆی میریتی
 و سه رشاره له هه وای به گزاده یی . بۆ یه که مجار له ماشینه که ی نه ودا
 سوار ئوتومبیلیکی گرانبه های گه وه بووم، تا نه و کات من ته نیا سوار
 پاسه نه فه ره کانی شار بوویوم . بیرتان نه چیت من پینگه پکی گه وه
 بووم، گه ر حیسابی نه و ماوانه م بکردبایه که به پی له سنوری نه و
 شاره دا سوپاومه ته وه، به بی دوودلی کۆی میل و مه وداکانی له و ماوه یه
 زیاتریون که مارکۆپۆلۆ یان هه ر گه رالیکی تری دنیا بریوتی .
 چۆن بالنده یه کی بچوک له قه فه زه که ی خۆیدا نه مبه ره و به رده کات،
 منیش سه رتا پای عومرم وه ک نه و بالنده بچوکانه ی ناو قه فه ز له
 نیوان جاده کانی نه م شاره دا نه مبه ره و به رم کردبوو . سه یرم لیها ت که
 بارۆنی بوکه شوشه سوار ئوتومبیله که ی کردم، نه وه یه که مجارم بوو
 ئاده میزادیگ بانگمبات سوار ئوتومبیله که ی بم، من گه رچی له وانه بووم
 که ده شی ت به نه وه ی دوا ی راپه رین ناوم به یتن، به لام هه تا بۆ
 جارێکیش له ژیاندا سوار ئوتومبیلیکی وه ها نه بوویوم . هه موو ژیانم
 به پی ده مکروتا و به پی ده هاتم و ده چووم . بارۆن سه یری لیها ت که

زانی تا ئەوکات لە پاس بە ولووه ماشینیکی دیکە ی گە پۆکم لە سەر زەوی بە کارنە هیناوه، باوه پری نە دە کرد مرۆفی وهک من لە دنیا دا هەبیت، چە ندین جار سەری بادا و نە یدە زانی باوه پم پێبکات یاخود نا. که زانی لەم شارە نە چوو مە تە دەر وه پتر پیم سە رسامبوو. ئە وهی پالی پتوونا بیته هاو پیم و بە نزیکیم خۆش حال بیت، ئە و پەر وه دەرە سینە مایه زۆر و شارە زایه بیۆینه یه ی من بوو لە دنیا ی فلیمدا. من لە سینە مادا وه ها شارە زابووم، وای هە ستە کرد من درۆ دە کم، بپێک لە عومرم لە هۆ لیۆ د ژیاوم یاخود سینە مام لە یه کێک لە په یمانگا کانی فلیم سازی تە واو کرد وه. که سوار ئە و ئوتومبیلە سە یرە ی ئە و بووم تیگە یستم مانای چی مرۆف بارۆن بیت، تیگە یستم بۆ کاتیک مرۆف لە و دنیا یه نزیک ده که ویتە وه نایه ویت جار یکی دی لێ دەر چیت و بیتە دەر ئی. من دە بایه له گە ل بارۆندا لە پە ریزدا بم و بە په له دیواره کان نە شکینم و بە شپۆ هیهک خۆم نزیک نە که مە وه گومانم لێبکات. ویستم بیمه دۆستی، بیئە وهی و ابزانیت مە به ستیکم هە یه. پیمگوت « جە نابی بارۆن من دە ستوخه تیکی جوانم هە یه، جوانترین دە ستوخه تی دنیا یه. لە ئیشی پاگرتنی حیساب اتدا که مە به مره یه کم هە یه، بۆ نام که یته ده فته رداری خۆت؟ ». بارۆن به پیکه نینه وه گوتی « سێ کچم له لایه ئیشی ده فته رداریم بۆ ده که ن، دە ستوخه تیان زۆر جوانه و خۆش یان لە دە ستوخه تیان جوان ترن. چ پتویستیم به تۆ یه کاری وام بۆ بکه یته؟ گەر ده ته ویت ببین به هاو پت بێر له ئیش مە که ره وه لای من، هەر که س لای بارۆن ئیشبکات، ده بیت به ئیشکە ری بارۆن، حە زه ده کم تۆ هاو پیم بیت» .

به سووکیه کی گەر وه وه باسی ئە و که سانه ی کرد که له لای ئی شده که ن. گوتی « که مرۆف بارۆن بوو، ده بیت ئیشکە ره کانی پیزی بارۆنی لیبینن، گەر ببیت به ئیشکە رم وینه که ت له پێشچاوم ده گوریت» .

من هیچم نەگوت، گرنگ نەوہبوو بپۆمە ناو بارۆنەکانەوہ، لەویش بارۆنی مریشک بناسم و ھەولبەدەم دەمم بگاتە ژنەکەى تا سەبارەت بە موراد جەمیل قسەى لەگەڵدا بکەم... ئەوہ گەورەترین ئامانجى من بوو. لە کاتیکدا بارۆن بە شەوقەوہ ماشیننەکەى لێدەخوڤى من لیمپرسى «بارۆن، تێمناگەینیت، تەنیا تۆ بارۆنیت یان خەلکى تریش ھەن وەک تۆ بارۆنبن؟». بە لاچار سەیریکردم و گووتى «بارۆنەکان تروپکەن، لوتکەن، پوناکیان ھەبە و دەشسوتینن، گەر دەتەوێت دەتوانم بتەبەم بۆ ناویان، پوخۆش و گەشن، دەم بە پیکەنین و مەشرەبخۆشن، شتیک نین جیاوازیان لە مروفەکانى تر. پێدەکەنن و جنیودەدەن و سەرخۆشەدەن و پاشقول لە یەکدیش دەگرن. ھێندە ھەبە، سامان و دەسەلاتیان زۆرتەرە. لاوازەکان بە سروشتى خۆیان رقیان لەوانەبە کە خاوەنى سامان و دەسەلاتن، وەک جنسیک لێیاندەپوانن لە باغى ئینساندا نەپوابن. لاوازەکان رقیان لە ھێز و وىقارى ھێزە. من خۆم کوڤى میرەکان بووم، حەزەدەکرد بىم بە ئەفسەرى توپخانە و شەپیکەم، ناو ئاگر ببینم، پەلاماریدەم. «ھێزى خۆت تاقیبکەرەوہ ئەى ئادەمى» ئەوہ دروشمى من بوو، ماجید سۆلاڤ «بەردەوام وا بانگیدەکردم» گەر لە ناو گەورەکاندا جیکات نەبووہوہ، مەبەرە پشیلەبەکى سەپلە، لێگەپۆ گەورەکان لەزەت لە گەورەبى خۆیان ببینن. لێگەپۆ... مەپرسە گەورەکان چۆن گەورەبوون، ئەو پرسىارى لاوازەکانە».

من هیچم نەگوت، سەرسام بووم کە بارۆن ئەو جۆرە بپروا سەیرانەى ھەبە. نەمدەویست وەک پیاویک دەریکەوم کە بپرواى سیاسى ئەوتۆم ھەبە سەرودلئى بارۆنەکان دەگریت. لەسەرەخۆ گووتم «جەنابى بارۆن تۆ بەشیوہبەکى ھێند جوان باس لە بارۆنەکان دەکەیت، پەر بە دل حەزەدەکەم بیانناسم. بەلام نازانم کەسێکى وەک من تا چەند بە کەلکى ئەوہ دیت لە سەر مێزى ئەو پیاوہ بەرزانە دانیشیت؟».

بارۆن وهك حهز له و جوړه گه مانه بكات، گووتی «تۆ له بارۆنیکى راسته قینه ده چیت؟ سویند ده خوځ سیمای بارۆنیکى سه دهی نۆزده ت ههیه، سووډیکى گه ورهت له ته ماشاکردنى فلیمه کان بینویه، هیچ یهك له بارۆنه کان وهك تۆ وبقاریان نییه، دلنیام به م پوخساره وه ده توانم وهك بارۆن به وانى ترت بناسیتم»، ها، ده لئیت چى، ناوت ده نیتم بارۆنى حیکایهت». بۆ ساتیک من تروسکه یهكى شادى به پۆحمدا تپه پى، به لام زۆرى نه برد ده ستیکرد به پیکه نین و گووتى «فیلى وا به سهر میره تازه كانى ئەم شارهدا تینا په پیت. كه له كى وا به سهر میر و وه چاغزاده ی هیچ شار و مهمله كه تیکى تریشدا ناگوزهری. تۆ بارۆن نیت، بارۆنه کان له و پوهوه غه ریزه یه كى په وشه نیان ههیه، ده زانن كى به راستى میره و بۆته میر، كیش نه بووه. مه سه له كه ته نیا ناویك نییه مروف وهریگریت، به لكو نه خلاق و په فتاریكیشه له پۆحدا دروسته بیته».

دواتر گووتى «نا، وانا كه م، وهك میوانیک به وانته ده ناسیتم، وهك حیکایه تخوانیک كه به چیرۆكه كانت ده توانیت سه رسامان بکیت. به لام ده بیته زۆر بیرى لئیکه یته وه، نه وهی بچیته نویمیران به ئاسانى ناتوانیت بیته ده ری».

ئه وکات تینه ده گه یستم مه به ستى چیه، بیته وهی بیریکه مه وه، گووتم «شه ره فیکى گه وره یه بیمه نه و دونیا یه وه، شانازییه بۆ كه سیكى بچوك و ناچیزی وهك من پئیخه مه دونیاى ئیوه وه».

به ده م لیخوړپینى ماشینه كه وه گووتى «شه ره فه یاخود نه فره ته، دواى ده رده كه ویت، دواى. ئیستا هیچ مه لئ، به لاغه تى مردوو و هه رفى بیگیان چووزانن ته عبیر له شتیک بکه ن كه نه بینراوه. کوتریک كه به سهر دره ختیکه وه ده نیشیته وه چووزانیت گولله چاوه روانیده کات یان پۆشنایى، هه ندیچار ئاو زۆرى ده ویت تا ماسییه مردووه كانى

خۆی دەناسیتهوه، شهو زۆری دەوێت تا ئەستێره خەوتوووەکانی خۆی دەدۆزێتهوه. نیازی تاریک له دلتدا هەلمەگره. من به هەموو میرهکانی هاوڕێم دەلێم «خواجه و شاسواره خۆشه‌ویسته‌کانی برام، دەرگاتان بۆ هەر کەس کردەوه، پێیبلێن، نیازی تاریک له دلیدا هەلنەگریت...». ههیه وهک گەدا دێت بۆ دونیای میرهکان و وهک بارۆن دەرپواته دەرپواته، ههیه وهک بارۆن دەرپوات و وهک گەدا ده‌گەرێته‌وه. ده‌سه‌لات و سامان وهک جوانی وه‌هایه هەم به‌خته‌وه‌رتده‌که‌ن و هەم شیتتده‌که‌ن. زۆن له‌وانه‌ی وهک فیلبازیک ده‌خزێنه ناو بارۆنه‌کان و وهک سه‌گیکی تۆپیو کۆتایاندیت. ئەمه‌ جه‌نگه‌ جه‌نگ، هەر کەسیک له‌ جه‌نگدا ده‌ستی به‌رزیت دۆراوه، که دێیت بۆ ناو بارۆنه‌کان کەس ناتوانیت بته‌پارێزیت، ته‌نیا خۆت ده‌توانیت په‌رحم به‌ خۆت بکه‌یت. له‌ ناو بارۆنه‌کاندا مرۆف ده‌بیت خۆی په‌رحم به‌ خۆی بکات».

من هه‌چ شتیکی له‌و قسانه‌ی بارۆن تینه‌گه‌یشتم، بێته‌وه‌ی بزنام ده‌لێم چی، گووتم «بارۆنی بوکه‌شوشه، بمبه‌ بۆ ئه‌وئ، بمبه‌ بۆ ناو بارۆنه‌کان، هه‌ستده‌که‌م من به‌ هه‌له‌ له‌م دونیایه‌دا له‌ دایکه‌بووم». به‌حه‌سره‌ته‌وه‌ سه‌یریکردم و گووتی «تۆ ده‌بایه‌ له‌ ناو میره‌کاندا له‌ دایک بپیت، به‌لام له‌وئ له‌ دایک نه‌بوویت، هەر کەسیکیش له‌وئ له‌ دایک نه‌بیت واته‌ میر نییه. ئه‌وه‌ت بپیر نه‌چیته‌وه‌ که‌ تۆ میر نیت، وه‌سه‌سه‌ی وا نه‌چیته‌ سه‌رته‌وه».

که‌میکی بێده‌نگ بوو گووتی «ده‌بیت ئیشیکت بۆ بدۆزمه‌وه‌ بگونجیت و لایه‌ق بپیت، ده‌بیت سه‌هرت هه‌بیت، سه‌بر».

من به‌ ئەسه‌پایی گووتم «سه‌برم ده‌بیت، جه‌نابی بارۆن سه‌برم ده‌بیت».

غەزەلنوس و ئەفسانە و ھەزارباغ کۆتایی سالانی ھەشتا

لە کۆتایی سالانی ھەشتاکاندا باوکی غەزەلنوس، ناسر سەعید بە یەکیک لە دەردە نەزانراوەکانی پیریتی مرد و ئەو مائە گەورەیی بۆ ئەو جێھێشت، لەو چەند سالەدا غەزەلنوس سندوقە بێشومارەکانی غەزەلی لەو ژێر زەمینە گەورە و کاشیکراوەی مائەویدا ھەلگرتبوو. سندوقی چی؟ ھەر یەكەیان دەروازەی زەریایەك بوون لە غەزەل. لەو ھەموو سالەدا ھەموو پۆژیک غەزەلی لەبەر کردبوو. سەدان ھەزار بەیت غەزەلی لە بەربوو، بەلام نەگەشتبوو کۆتایی. پۆژ دواي پۆژ لەگەڵ ھەر دیوانیک و ھەر غەزەلیکدا کە دەبخویندەو، دەگەشتە ئەو بېروایە مەلای سوختە ئەو کتیبانە بەتەنیا نەنوسیو، بەلکو پۆچی ھەموو مەخلوقاتى دڵ بە عەشق لە زەوی و ئاسماندا، لە دەریا و وشکانیدا کۆمەکیانکردو. پۆژ دواي پۆژیش کە کاریگەری ئەفسوناوی غەزەلەکانی دەبینی، ھەستیدەکرد ئەو کتیبانە سەمبولیکی گەردونین بۆ خەیاڵیک کە ھەمیشە پاک و عاشقانە دەمێنیتەو. ئەو دواي گەرانەوێ لەگەڵ ئەو کۆرپەیدا، مندالە چکۆلانەکی ناونا «خەیاڵوان». چەند ھەفتەیی یەكەمی بەخێوکردنی خەیاڵوان سادە و ئاسان ھاتە پێشچاوی، بەلام قسەکانی ئەو کچە زەرد و نەخۆشەیی سەبارەت بە «ئەفسانە» ناویک لە یادنەکرد کە دەشیئە یارمەتیبدات. دواي مانگیك، غەزەلنوس ئیوارەییەك مندالە چکۆلانەکی لای ژنی ھاوڕێیەکی دانا و خۆی چوو بۆ ئوتیلی «بەفر و سەراب». ئوتیلیکی دوو قاتى چکۆلانە بوو، کە لە کۆتایی سالانی چلدا بۆ پێشوازی ئەو جووتیارانە دروستکراوو کە لەلادێو بۆ فەحسى توتن و بینینی نەینى و سیحری شار دەھاتن، لە سەرھەتای ھەفتاکاندا جارێکی

تر بۆ پیشووازی سهیرانکه ره عه ره به کان نوئیکرابوووه، له هه شتاکانیشدا بۆ پشووئی ئه و سه ریا زانه ی له به ره کانی جهنگه وه ده گه پانه وه گه وره تر و خو شتر کرابوو. ئه و ئیواره یه که غزه لنوس چوو ئوتیله که، خانمی ئه فسانه له گه ل باجییه کدا له وانه ی ژوو ره کان پاکده که نه وه هه ندیک به رگه پشتی شو راوی پێکده خست. ئه فسانه له کۆتایی سالی هه شتا و هه شتا ده مه نی بیست و دوو سال بوو، نزیک پینج سال بوو شووی به و خاوه ن ئوتیله کردبوو. گه ر به اتبایه و یه کیک شانسی هه بایه و ئه فسانه ی له و دوو پۆژه جیا وازه دا بدیبایه، جاریک ئه و ئیواره یه ی که غزه لنوس چوو بۆ لای و جاریکیش ئه و ئیواره یه ی زوه دی شازه مانی بینی، هه ستیده کرد ئه و خانمه له و شازده ساله دا، جگه له وه ی جواتتر و سیحراو یتر بووه، نه پیریوو ه و نه گۆراوه. غزه لنوس له یه که م ئیواره وه ناوینا «خانمی چرپه ئه فسوناوییه کان». ئه و پیشتر غزه لنوسی بینیوو. بیته وه ی شه رمبکات ده ستیگرت و بردی بۆ سالتۆنی نانخواردنی میوانه کان، به چرپه وه پیتیگوت «ده زانین هه موو ده زانین که نه شمیل مردوه، پیمه لئ، هیچم بۆمه گێره وه، منداله که ش لای تویه، ده زانم... دلم لای ئه و منداله چکۆلانه یه یه، غزه لنوس دلم لایه تی، پیمبلئ ناوت ناوه چیی؟» «ناوی خه یالوانه». ناوی منداله که لای ئه فسانه ناوازه و بیوینه بوو. ئه فسانه باسی ئه و چیرۆکه ی بۆ کرد که نه شمیلی گه یانده سه ر پێخه فی مه رگ. خو ی به یه کیک له هه ره که سه نزیک و دۆسته قایمکاره کانی ئه و خاتوونه نیشاندا، وه ک شتیکی سه یر بدرکینیت به غزه لنوسی گووت «سالانیک له وه و به ر نه شمیل منی برده ناو «جه معییه تی ژنه په ژمورده کان» هه. ئه وه یه که مجار بوو غزه لنوس ناوی ئه و جه معییه ته بیستیت. هه ر ئه فسانه پیتیگوت ئه وان هه فته ی جاریک کۆده بنه وه و باسی نازاره کانی خو یان ده که ن، قسه له شاسواری خه یال و خه ونه کانیان ده که ن، باس له و شوینه سیحراوی و زه مانه قه شه نگ و هه ریمه رۆمانسیانه ده که ن

کە دەیانەویت بۆی بچن و تیا بژین. هەر ئەو پۆژە خانمی ئەفسانە، غەزەلنوسی بۆ خویندەنەوهی هەندیک غەزەل بۆ ناو خانمانی پەژمورده داوه تکرد. ئەو ه سەرەتای تیکە لاوبوونی راستەقینەیی غەزەلنوس بوو بەو ژنە غەمگینانەیی کە پەریوون لە خەیاڵ و حەسرەت و ئومید. غەزەلنوس لەو چەند سالا دا چەندەها جار غەزەلی بۆ خویندەنەوه. لە پێگای ئەو ئافرەتانەوه ئەو مندالە خەیاڵیانەشی ناسی کە لە پەيوەندییە خەیاڵی و ناشەرعییەکانی ژنانی ئەم شارە دروستبووون. خەیاڵوانی چکۆلە و گپۆز دواھەمین مندالی ئەو وەچە سەحراوییه نەبوو کە یەکی دێرێک غەزەل لەسەر سنگیان بوو، بە لکو گەلەک مندالی خەیاڵی دیکەیی بە دوا دا هات.

جەمعییەتی ژنانی سەرگەردان گەورەترین جەمعییەتی بۆ غەزەلنوس دیبیتی، لەو چەند سالا دا بە چەندەها گروپی خەیاڵکاری بچوک گەشتبوو، بە چەندەها باغدا سەفەریکردبوو، بەسەر شاخی بەرزدا سەرکەوتبوو کە ترۆپیکەکانیان لە خەیاڵدا دوا یی دەهات، لە هەموو جیگایەکی نیشتمان مۆفی پەر خولیا و خەیاڵی بینیبوو، جەمعییەتی بچوکی گەنجان و شاعیران و خەیاڵپەرستانی بینیبوو، بەلام هیچیان وەک ئەم جەمعییەتە گەورە و بیسنور دیارنەبوون. هەندیک لە ژنانی ئەو جەمعییەتە دایکی مندالگەلێکی خەیاڵی بوون کە لە عەشقی ناکام دروستبووون. هەندیکیان لەبارێکدا بوون دەیان توانی مندالە خەیاڵییەکانی خۆیان بەختیوبکەن، بەلام هەندیکێ دیکەیان دەبایە کۆرپەکانی خۆیان بگەیننە دەست ژنانی تر تا مندالەکانیان بپاریزن و لە مردن پزگاریان بکەن، لە ماوێهەکی کەمدا غەزەلنوس لە پێگای جیاواز و بەشیوێهەیی جیاواز... لە باغی جیاواز و لە کوچەیی جیاوازهوه بووه خاوەنی کۆمەلێک لەو مندالە خەیاڵیانە کە جگە لە مالی غەزەلنوس شوێنێکی دیکەییان لە دنیا دا نەبوو. ئەو شەوێ مەهنازی ناسی، باوکی سێ مندالی

خەيالى بوو، كه كچانى نه ناسراو له عاشقى نه ناسراو دروستيانگر دبوون. هه موو ئه و منداله هه رامزادانه، به رهه مى ته سلمييون و توانه وهى دايكه غه مگينه كانيان بوون له ساته خەيالى و بيسنورره كانى عه شقدا. بۆ غه زه لنوس سه يربوو بيبنييت ئه و ژنانه ي له ناميزى ميژده كانياندا منداليان نابييت، له پڙگاي خهزه ناناسايى و ناشه رعيبه كانيانه وه ده توانن مندالى به و چه شنه سىحراوى و جوان دروستبكه ن. پوژيگ له گه ل خانمى چرپه ئه فسوناوييه كاندا گه را، وهك ئه وهى به دواى به هاريانوى دايكيذا بگه پڙ، وهك ئه وهى له بيبينى ئه و ژنانه دا بۆ رابوردوى خۆى عه ودا ل بييت، هه زبده كرد تيبيگات، بۆ جگه له خۆشه ويستى هيژيكي ديكه نيبه فه پ و به ره كه تى مندالبوون له هه نديگ له خانمانى ئه م دونيايه دا بخولقينييت. ئه فسانه هه نديگ له و خيژانانه ي نيشانى غه زه لنوسدا كه ئه و كورپه هه رام و خەياليانە ي عه شقيان له خۆگرتوو. ئه فسانه به چرپه كانى خۆى گوتى « پڙ واده كات پياوان يه كترى بكوژن، به پوڭ بۆ جهنگ، به لام ژنانيش نه زۆك و غه مگين ده كات». پيڭچ سال بوو شووى به و خاوه ن ئوتيله كردبوو، له شهوى يه كه مه وه پلانى دانابوو بيكوژييت و نه يده توانى. غه زه لنوس له پڙگاي ئه وه وه ئه و ژنه غه مگينانه ي بيبنى كه له كه نارى شييتى نزيكبوون و له سه ر سنورى ديوانه گى ده ژيان، ئه و ژنانه ي له كۆبوونه وهى جه معيبه تى ژنه خەيالييه كاندا جگه له فه نتازيا كانى عه شق جوړه فه نتازيايه كى تريان نه بوو، هه نديكيان به ئه ندازه يهك پڙقيان له ميژده كانيان بوو، تووشى وپڙنه ي تاريك و موته كى دلخنيڭن بووييون. غه زه لنوس تاكه پياويك بوو بۆى هه بييت دانيشييت و گوڤ له و قسه نه پڙنيانه ي نيوان ژنانى ئه م شاره بگرييت. هه ميشه له ژوروى تاريك و كوئجى فه رامۆشكراودا يه كديان ده بيبنى، له جيگاي ئه وتوڊا هه چ پياويكى ئه م دونيايه گوڤى له پازه كانيان نه بييت، زۆريه يان به ئه ندازه يهك په نگ زه رد و نه خۆش دياربوون بۆنى مردنيان

لێدەهات. ژنانی هەمەچیزەبیوون، لە ژنی پیاوانی زۆر هەزارهوه که نانی پۆزیان نییه تا ژنی دەسه‌لاتدار و پاره‌داره‌کان، لە ژنانی نه‌خوینده‌واره‌وه تا خانمانی شاعیر و شانۆکار، پیکرا بوونه‌وه‌ری غه‌مگینبوون که بۆ چەند ساتیک ئاره‌زووی پاسته‌قینه‌ی خۆیان باسده‌کرد. له‌ ناو ئه‌و ژنانه‌دا غه‌زه‌لنوس تێده‌گه‌یشت ئه‌و له‌ هه‌رمێکی دونه‌یادا ده‌ژی، شته‌ ساده‌کان له‌ هه‌مانکاتدا شته‌ هه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانن، شته‌ ئاساییه‌کانیش شته‌ هه‌ره‌ ئه‌فسانه‌یی و دوورده‌سته‌کانن. له‌و کۆبوونه‌وه‌ داخراوانه‌دا، هه‌موو به‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ده‌وری مۆمیک داده‌نیشتن، هه‌ندیکیان پووی خۆیان ئاشکراده‌کرد و هه‌ندیکیان به‌ نیقاب و په‌چه‌وه‌ قسه‌یان له‌ تاریکترین خواست و خه‌یالترین ئاره‌زووی خۆیان ده‌کرد، هه‌ندیکیان به‌ جلی جوان و هه‌ندیکیان وه‌ک ته‌داره‌کی تایبه‌ت بۆ سروتیکی نه‌ینی خۆیان ده‌گۆپی. هه‌ندیکیان نه‌یاندته‌وانی قسه‌بکه‌ن، له‌ بری قسه‌ سه‌مایاندته‌کرد یان ده‌گریان. خه‌یال دواه‌مین مالمی ئه‌وان بوو، گه‌ر ئه‌و خه‌یالانه‌ نه‌بایه‌، ده‌بوونه‌ دلێکی ترسناک و ده‌ستیکی کوشنده‌. له‌ دوا به‌شی پرۆگرامه‌کاندا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژنان ته‌واوی ئازاره‌کانی خۆیان باسده‌کرد و هه‌موو ئه‌و پرستانه‌یان ده‌درکاند که له‌ زمانێ پۆزانه‌دا حه‌رام و له‌ قسه‌ی ئاساییدا قه‌ده‌غه‌ن، ئه‌و وه‌ک وزه‌به‌خشیکی گه‌وره‌ ده‌هات و قه‌سیده‌ سیه‌راوییه‌کانی خۆی ده‌خوینده‌وه‌. غه‌زه‌له‌کان هه‌ینده‌ی تر خولیا و ماخۆلان و شی‌تی تیا دروستده‌کردن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و کانگا پاسته‌قینه‌یه‌ی لێوه‌ی هاتوون، بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و دونه‌یایه‌ی ته‌نیا دونه‌یایه‌که ئه‌وان بۆی ده‌گه‌ڕێن، به‌ جۆریک به‌ غه‌زه‌له‌کان مه‌ستده‌بوون، غه‌زه‌لنوسیان وه‌ک نوێنه‌ری پۆحی ئه‌و پیاوه‌ خه‌یالی و سوارچاکه‌ ئه‌فسانه‌ییانه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو که له‌ مندالییه‌وه‌ بۆی ده‌گه‌ڕێن و نایگرن. جیهانی ئه‌و خانمه‌ په‌نگ زه‌ردانه‌ گه‌رچی هه‌زارتر و نه‌هینتر و داخراوتر له‌ دونه‌یایه‌کانی تر ده‌ینواند، به‌لام بۆ غه‌زه‌لنوس دوورتر و

نااساییتترین باغی سهر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه بوو. ئه‌وی جینگایه‌ک بوو له ههر شوینتیک تری دونیا زیاتر ده‌یتوانی دل‌ی کچه پر ئازاره‌کانی تیا ببینیت، تییگات چۆن ته‌سلیمی ساته سیراوویه‌کانی ئه‌فین ده‌بن و جه‌سته‌یان بۆ شنه‌بای خه‌یال ده‌که‌نه‌وه. «خانمی ئه‌فسانه» باسی ئه‌و دیوه تاریکه‌ی پۆخی ژنانی بۆکرد که له‌م تاریکیه‌دا نه‌بیئت، له‌ناو ئه‌م جه‌معیه‌ته نه‌ینیه‌دا نه‌بیئت، ناتوانیت بیته‌ده‌ری و پوناکی ببینیت. نیوه‌یه‌ک پر له خۆشه‌ویستی و رقی حساب نه‌کراو، له ئازار و خۆشی که ملکه‌چی هه‌مان ئه‌و یاسا و پرسیایانه نین که دیوه ئاشکراو و بینراوه‌که‌ی مرۆف ده‌به‌نبه‌پتوه، به‌و چرپه ئه‌فسوناوییه که له چرپه‌ی ژنی خاوه‌ن ئوتیلتیک نه‌ده‌چوو، به‌لکو له هه‌ناسه و گه‌روی ژنیک ده‌چوو ژيانی له خویندنه‌وه‌ی شیعردا بردیته سهر، باسی ئه‌و باغه نه‌ینییانه‌ی کرد ههر ژنیک له دل‌ی خۆیدا هه‌لیده‌گریت، باسی ئه‌و جه‌هه‌نه‌مه تاریک و ئازاره قوولانه‌ی له ده‌هلیزه داخراو و بی‌پریگا و بیکلیله‌کانی ناوه‌وه‌ی ئافره‌تا هه‌یه. هیدی هیدی غزله‌نوس تیده‌گیشته که جگه له عه‌شقی زۆر و غمی زۆر، هه‌چ پریگایه‌کی دی مرۆف ناگه‌ینتته ئه‌وسه‌ری خه‌یال. ههر له‌و سالانه‌دا ژنیک به‌ ناوی گولستان خان غزله‌نوسی برد بۆ هه‌زارباغ، له‌وی بۆ یه‌که‌مجار له ژیانیدا له‌وپه‌ری دل‌وه عاشق بوو، له هه‌زارباغ «سه‌بری» ناسی، ئه‌و خانمه خه‌یالییه‌ی له میژبوو له‌و باغه بیسنوره نه‌هاتبوو ده‌ری، گۆرانیییژه‌کان نه‌وه له‌ دوا‌ی نه‌وه گۆرانیان به جوانی ئه‌و‌دا گووتبوو، جوانییه‌کی جاویدان و نهر که هه‌موو شه‌ویک بۆنی گوله‌کانی ئه‌و باغه سیراوویانه دووباره ده‌یانگه‌شاندوه. کیژتیک له ترسی عاشقه بیشو‌ماره‌کانی چوو بووه ئه‌و باغانه‌وه و ئیدی له‌و سه‌رزه‌مینه سیراوویه نه‌ترازابوو. شه‌ویک غزله‌نوس به ئومیدی هه‌تانه‌وه‌ی بۆ دونیا، به خولیای جیا‌کردنه‌وه‌ی له‌و لاله‌زاره بیسنوره، چوو له‌ ناو باغه‌کان. سه‌ره‌تا غزله‌کانی خۆی به زمانی یه‌کێک بۆ خوینده‌وه شه‌یداییکات

و بيخاته نيو بيھوشي و خوليايه كه وه كيشيبكاتوه سهر زه مين، به لكو به غه زهل كه مه كه مه خه ويكي سيجراوى ليختات و به دم خه وه له ده رگا نه فسوناوييه كانى هزارباغ بيھينتيته ده رځ. به لام شه و دواى شه و غه زهل به دواى غه زهل سيجر له ساحير وه رگه را و واى ليھات غه زه لنوس نه توانيت نه و جوانييه فھراموشبكات، له ماوه يه كى كورتدا غه زه لنوس خوئى به عاشقى بينييه وه. نه گه رچى نه و گه وره ترين غه زه خوئين بوو، هه موو پييانوايو نه وه و ده يخويينتيته وه له خوئينى دلى عاشقانى دونيا هاتوته ده رځ، له گه ل نه وه شدا تا نه و ساته ل له گولستانه كانى هزارباغدا سه برى بينى به راستى عاشق نه بوو بوو. پنده چوو قه ده ر هه ليگرتيبت، دواچار له ده ره وه ل نه م دونيا راسته قينه يه ل نيمه، له گولزارى كى خه ياليدا كچيكي خوشبويت كه له ميژبوو گولنه كان كرد بوويان به مه خلوقى كى خه يالى. كچيك هه رگيز ناتوانيت مالى له گه لدا دروستبكات، ناتوانيت له گه ليدا بچيته ژير ساباتيكه وه، ناتوانيت له ژير خوئى شاره كانى من و تودا، له كوچه ل گه ركه كه غه مگينه كانماندا پياسه يه كى له گه لدا بكات، كيژيك به جوريك تيكل به لاله زار بووه، به نه اندازه يه ك نومى تريفه و گول بووه، زيانى له ده ره وه ل باغه خه يالبييه كان نه كرده يه. غه زه لنوس له يه كه م شه وه تيده گات نه م كچه ته نيا له نيو نه م باغه دا ده رځ، له ده ره وه ل نه م گولنه خه يالبيانه ده بيته توژ و سه راب، نه و نمونه ل نه و كچه خه يالبييه كه تا نه به د پييناگه يت و نايجريت. شه و له دواى شه و ده گه رپته وه و غه زهل بو نه م خانمه ناھوناسايه ده خوئينتيته وه كه هه نديچار ده ستمو و نيان و غه زه لمه يله، هه نديچاريش سرک و هه لاتوو و بيسووكنايه. سه برى هه نديچار غه زه له كان پايده گرن و ده وه سستيت، هه نديچاريش هه لاتي و نه گيره و هه لدت. غه زه لنوس به دواى نه و خانمه دا نوژد كوچه و نوژد كونجى هزارباغ ده گه رپت، يه كه مجار هه سنده كات ماناى چى مرؤف له ناوه وه بو نافرته تيك بسووتت. شه وان درهنگ منداله

چكۆلانه‌كاني خۆي داده‌پۆشن و ده‌چيٽ بۆ هه‌زارباغ، به‌يانيانيش به‌ر له‌وه‌ي خۆر هه‌لبېٽ و كه‌له‌بابي به‌يانيان بخوينن ده‌گه‌رېته‌وه. هه‌زارباغ هه‌رئيمكه‌ ده‌رگاكاني ته‌نيا له‌ شه‌ودا ده‌كرېته‌وه، به‌رپۆژ چهند كوچه‌يه‌كي هه‌ژاره كه‌ پره‌ له‌ گه‌نجاني شه‌روال له‌پس و كچاني شه‌رم و ترسنۆك، ده‌گووترېٽ له‌ كۆن زه‌ماندا سى باغي چكۆلانه له‌ويدا هه‌بووه، دواتر له‌گه‌ل كشاني شار و گه‌وره‌بووني مائنشينه‌كاندا بوون به‌ ژۆر شه‌قام و چيمه‌نتۆ و نه‌سفه‌لتى په‌شه‌وه. ئيستا نه‌و سى باغه شه‌وان كه‌ ئيمه‌ي ئاده‌ميزادانى بيخه‌يال ده‌خه‌وين، به‌ ديويكي ترى دونيادا ده‌كرېته‌وه و ده‌بنه‌ لاله‌زارىكي بيكۆتا، كليلى ده‌رگا خه‌يالبيه‌كانيشيان ته‌نيا لاي نه‌و پيريژنه‌ په‌شپۆش و غه‌مگينانه‌يه كه‌ گوئه‌كان ئاوده‌ده‌ن و چه‌پكيانده‌كه‌ن و گولوايان ليده‌گرن. سه‌برى تاكه‌ كچيكه‌ كه‌ به‌رپۆژ باغه‌كان نايكه‌نه ده‌ره‌وه، تاكه‌ كچيكه‌ كاتيک خۆر هه‌لدېٽ و هه‌زارباغ ئاواده‌بېٽ نه‌وئيش له‌گه‌ل گوئه‌كاندا ده‌روات و ئاواده‌بېٽ، كه‌ شه‌ودېٽ و باغ هه‌لدېته‌وه نه‌وئيش دېٽ و هه‌لدېته‌وه. سه‌برى جوړه‌ جوانيه‌كه‌ له‌سه‌روو پيوه‌ره‌كاني ئيمه‌ و جه‌بره‌ سه‌خته‌كاني زاكان و پيريبوونه‌وه. غزله‌لنوس به‌ هه‌موو هيژى غه‌زه‌لى خۆي ناتوانيت ده‌ستمۆبيكات، ئازارىكي سه‌خت و سوئيه‌كي ترسناكى عه‌شق ده‌چيٽه‌ دلبيه‌وه، نه‌و پياوه‌ي له‌سه‌ر زه‌وى كچان و خانمان له‌ پيشده‌م غه‌زه‌له‌كانيدا ده‌شكېن و به‌لادا ده‌كه‌ون، له‌ عه‌ردى خه‌يالدا عاشقى جوانيه‌كى جاويدان و سرک ده‌بېٽ كه‌ غه‌زل به‌ ئاسانى نايگرېٽ، له‌ويدا هه‌موو ژانى نه‌فين و دۆزه‌خى موحيبه‌ت ده‌چيژيٽ، نه‌و غه‌زه‌لانه‌ي غه‌زه‌لنوس له‌ هه‌زارباغ ده‌يانخوينيته‌وه نه‌و غه‌زه‌لانه‌ين كه‌ له‌ كتيبه‌كاني سوخته‌دا له‌به‌ريكردون، يه‌كه‌مجار غه‌زه‌لنوس بۆ عه‌شقى خۆي غه‌زه‌لسه‌رايى ده‌كات و قه‌سيده‌ي خۆي ده‌خوينيٽ. سه‌ره‌تا باوه‌رناكات، واده‌زانيت نه‌و قه‌سيدانه‌ي وه‌ك عاشقيكي شيٽ له‌ كوچه‌ي گوئه‌ جاويدانه‌كاندا ده‌يخوينيٽ، به‌شيكن له‌ غه‌زه‌له‌كاني سوخته. كه‌

پوژ ده بېته وه به په له ده گه پښته وه ناو کتېبه کانی غه زهل و به راوردی سروده کانی شه وی خوئی و ده قه کانی سوخته ده کات، ده بینیت نه وه ی باغاتی گولدا خویندویتی له غه زه له کاندایه، دروستکراوی دلی خوئی و خه یالی عاشقانه تی. له و شه وانده له ژیر تریفه کانی هزار باغدا تیده گات له ناو هه موو مرؤفیکدا غه زه لنوسیکی شار دراوه هه یه که پوژیک له پوژان سرودی خوئی ده چریت و ناچیته وه سهر غه زه لی که س.

گه ران بو بارونه کان «حه سه ن توفان — ته موز و نابی ۲۰۰۴»

پوژیک هه موو شتیکم لای شبر درکاند و پیمگووت من به شیکم له کومه لیک خه لک که ناومان پوخله به ره خه یالییه کانه. خه لکانیکین هه ر که سه مان پارچه زه وییه ک و جیگایه کی تاییه تیمان له دونیایه کی تر هه یه که له خه یالی خو ماندایه، باسی هه زارباغ و گوله نه فسوناوییه کانم بو شبر کرد، باسی غه زه لنوس و شیعره سحر اووییه کانی که هه ر که س بیان بیستیت پوو له جیگایه کی نه زانراو و هه ست به مه سستییه کی نه بیستراو ده کات. قسمه هینایه سهر باسی پویاره خه یالییه که ی ماجیدی گول سؤلاف که له گه ل خویدا کومه لیک مندالی کویر به ره و سه رزه مینی خه یال ده بات. شبر سه ره تا پای وابوو گالته ده که م و تنیا بو گه رمکردنی ده مه ته قی دونیایه کی ترم بو خو م دروستکردوه که تنیا له خه یالدا هه یه. من بیته وه ی پوخساری خو م تیکبده م، به ده نگه منگن و قووله که ی حه سه نی پیزووه، پیمگووت، نیشمان نه وه یه میژووی مردن له ده سالی راپوردودا بنوسیته وه، باسی نه و هه زاران ژنه م کرد که سووتان، نه و هه زاران گه نجه ی له پښگانان ونبوون و

خنکان، کوژراوه‌کانی شه‌پ، دواتریش شه‌و کوشتن و خووکوشتنه زۆر و له ناکاوه‌ی له‌م شارهدا پوووده‌دهن. شبر سه‌یری لیهات، منیکی سه‌ردیتی شه‌پوال له‌پس له‌ دونیای وا جوانه‌وه ئالابم. به‌لام من به‌تکاوه داوای یارمه‌تیم کرد و پیمگوت ده‌بیئت زانیاری زۆرتیمان ده‌رباره‌ی بارۆنه‌کان و سه‌رانی حوکم‌پان هه‌بیئت و پۆلیان له‌ کۆی دیمه‌نه‌که‌دا بزانیان. شبر سه‌ره‌تا پییوابوو قسه‌کانم بواریکی خه‌یالین بو په‌رینه‌وه له‌ پوجی و ساده‌یی ژیانی پۆزانه‌ی خۆم. به‌لام به‌ وردی بۆم په‌وونکرده‌وه که ئیستا له‌سه‌ر ته‌لیسمی لاشه‌یه‌کی نه‌زانراو نیشده‌که‌ین، لاشه‌ی کورپیک ناوی موراد جه‌میله، باسی شه‌وه‌شم کرد یه‌کیک له‌و سه‌ره‌داوه بچوکه‌نه‌ی له‌ به‌ر ده‌ستماندایه ده‌مانباته‌وه بو ناو بارۆنه‌کان. که قسه‌م هه‌تایه سه‌ر بارۆنه‌کان، شبر هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد و به‌ نیگه‌رانیه‌وه گووتی «ماوه‌یه‌که هه‌ستمکرده‌ تۆ خۆت ده‌خه‌یته ته‌هلوکه‌یه‌کی گه‌وره‌وه، خۆت ده‌خه‌یته شه‌پیکه‌وه له‌ توانای تۆدا نییه». دلنیا مکرده‌وه و گووت «شبر، ئیمه‌ ناچینه شه‌په‌وه، ئیمه‌ کتیییک ده‌نوسین که تا دنیا دونیایه ته‌واو نابیت، پۆزیک له‌ پۆزان چاپ ناکریت، هه‌موو ژانمان خه‌ریکیین ناتوانین به‌شیکی بچوکی حیکایه‌ته‌کانی مردن بنوسینه‌وه. کئ ده‌توانیت چیرۆکی شه‌وه‌موو ئافره‌ته بنوسیته‌وه که سووتان و ده‌سووتین؟ مرۆف ده‌توانیت هه‌ندیک حیکایه‌ت بنوسیته‌وه، هه‌ندیک حاله‌ت، شه‌وه‌ی ئیمه‌ دواکه‌وتووین خه‌یاله، شه‌وه‌ کتیه‌ش که ده‌ینوسین کتیییکی خه‌یالیه، دواتر شه‌وه‌ کتیه‌ ته‌نیا بو ئیمه‌یه، بو پۆخه‌به‌ره خه‌یالیه‌کانی خۆمانه، بو منداله‌کانمانه، بو شه‌وه‌ کچانه‌یه که شه‌وه‌ سه‌د سالی تر به‌ ئازادی له‌دایکبوون بزائن شه‌وه‌ ئازادییه‌ی شه‌وه‌وان له‌سه‌ده‌ی بیست و یه‌کدا هه‌زاران ئافره‌ت به‌ ئاگر کرپویانه. مه‌ترسه... شبر... شه‌وه‌ پپۆزه‌یه‌کی تازه نییه، سه‌ره‌تا غزه‌لنوس ده‌ستی پیکرده‌وه، دواتر تریفه‌ یا به‌حری. بو شه‌وه‌ نییه ناویانگی پیده‌ریکه‌ین، یان باسی پیاوکۆزه‌کان بکه‌ین و ناویان

بهينينه ناوانه وه، نهو كتيبہ بؤ خؤمانه، بؤ نهو وهچه خه يالپه روه رانه ي
 دواى ئيمه يه كه خيال نؤرچار راستيان ليونده كات، بؤ نهويه خه يال
 كارىك نه كات راستيمان بيريجيته وه. راستى و خه يال هر دووكيان يه ك
 بازنه ن، له هر جيگايه كه وه دهست پييكه يت دهگه يته نهوى تريان،
 راستى له وپه پرى خه يال وه دهست پييده كات. وهك چؤن خه ياليش له وپه پرى
 راستيه وه دهست پييده كات، به هر ريگايه كدا تا نهوسه برؤيت دهگه يته
 پيچه وانه كه ي، ئيمه ش ده مانه و يت بازنه كه نه واويكه ين... گهر نهو كتيبہ
 نه نوسين يانى له ناوه راستى خه يالدا ده وهستين، ماناى بازنه كه مان ته واو
 نه كرده». نهوه يه كه مجاربوو شبر من بينيت واقسه ده كه م. ده يزانى
 برىك له و وشه و پستانه له كه سانئىكى له خؤم زيره كتره وه فيربووم.
 شبر گهرچى ههستى به مهترسييه كان ده كرد، به لام شته كان سهير
 و سه ره نچرا كيش هاتنه بهرچاوى، له ساتئىكدا وا هاته بهرديده م وهك
 بپرسيت، نهى بؤ نهو له رؤحله به ره خه يالپيه كان نييه؟ من بؤ نهوه ي
 جؤره غه ميكي واى تيا دروست نه كه م گوتم «شبر تۆ ته نيا كه سيكى
 له م دونيا يه دا ده توانم نه م راستيه ت پيبلئيم و نه م نهينيه ت لا بدر كئيم،
 تۆ ئيستا بوويت به ته نيا مرؤفئىك كه رؤحله به ريكي خه يالى نيت و
 چيروكى ئيمه ده زانيت. بؤيه پيئده لييم تا بزانيت تۆ چ هاوپريه كي
 گه وره ي منيت... تا ناگاداربيت من چند پئويستم به تۆيه». قسه كانم
 شبرى دلشاد كرد، له سه ر كورسى كه منه ناميه كه ي تۆزيك وهرچه رخوا
 و به ده ننگىكى هيمن گووتى «حه سه نى پيرؤ، بؤ تۆ واده زانى من له
 زيانى خؤم ده ترسم؟ برام، له و پؤزه وه ي كه وتمه سه ر نه م عه ره بانه يه
 خؤم به زيندوو حيساب ناكه م، تا به مجؤره په كم نه كه وت، نه مده زانى
 ئيمه چنده بچوكين، چند شتىكى بينرخين، ماوه يه ك به كارمانده هيئن
 و دوايى فرپمانده دن. پيرؤ، من له تۆ ده ترسم. شتىك پيئده لييم
 باش بيرى لييكه ره وه، خؤت ده زانى من له دواى پاپه پينه وه ماوه يه كي

دریژ ئیشم له گه لدا کردون، خه لکم بۆ کوشتون، شه پم بۆ کردون. نه وان دوو شتیان زۆر خووشده ویت هیزی خویان و پاکیان. ئیستا وهک جارن سهیری هیز ناکن، سهرده مێک که ئیمه پێشمه رگه بووین، له شانه حیزبیه کاندای ئیشمانده کرد، هیز شتیکی تر بوو، نه وه بوو دهست له داگیرکه ران بوه شینین، خه لک بهینینه ریزه کانی شوپشه وه، بستیکی کوردستان له چلکی فاشیسته کان پاکبکه ینه وه، ئا هیز نه وکات شتیکی له و جوړه بوو، پیزۆ ئیستا هیز نه وه یه هه موو شتیکی نه م دونیایه هی نه وان بیته، له خانوووه جوانه کانه وه بۆ بازاره گه وره کان، له و شاره بچوکانه وه که ئیستا دروستیده کن بۆ سهیرانگا خووشه کان، بۆ بینا به رزه کان، بۆ بورجه کان، بۆ ئوتومبیله کان، بۆ ژنه جوانه کانی نه م شاره، بۆ شاعیره کان، بۆ نهوانه ی موسیقا لیده دهن، بۆ نهوانه ی دهنوسن. هه موو شتیکی... هه سهنی پیزۆ... هه موو شتیکی. من پیتده ئیم، نه وان هه موو که سیکیشیان ده ویت، ناماده ن هه موو که سیک بکرن، هه موو که سیک. هه سهنی پیزۆ من دوا ی راپه رین ئیشم زۆر بۆ کردن، هه موو که سیکیان ده ویت، له وان وه که پێش نوێژیده کن تا نهوانه ی له شیان ده فروشن، نرخه گوتره ش له سه ر ئاده میزاده کان داده نین. نه م ولاته ده بیته هی نه وان بیته له پۆژنامه کانه وه بیگره بۆ یاریگا و حه وزه کانی مه له، له چاپخانه کانه وه تا چیشته خانه کان، له سالۆنه کانی قزبرینه وه تا زانکوکان، له هه ندیک له و لۆتییه ترکه نانه وه که ئاهه نگیان پێسازده کن تا مامۆستاکانی زانکو، له و لیبۆکانه وه که دروستیان کردون خه لک بهیننه پیکه نین تا فرمیسکی ژن و کچی شه هیده کان، ده بیته هه مووی هی نه وان بیته. هه موو شتیکیان ده ویت هه سهنی پیزۆ، هه موو شتیکی. نه و سۆزانیانه یان ده ویت که له ولاتانی تره وه ده یانه ئین، کچه پاکیز و داوین پاکه کانی ئیره شیان ده ویت، جبه ی مه لاکان و ستیانی سه ماکه ره کان، پیاو کوژکی وهک تونچی ده کپن و

ناسکترین مؤسیقاژهنیش. تهنیا له وړنگایه وه ده ژین و ده توانن مانایان هه بیټ. نه وه جوړه ژبان و پړکخستنیکه من و تو ټینناگه یڼ، نازانین چوڼ ئیشده کات، به لآم حه سهنی پیژو به و جوړه یه. حه سهن، به لآم پاکي خوښیان ئیجگار خوښده ویت، شیتی نه وهن هه میسه نه و پیاوه پاک و خه باتگپر و خوښه ویسته بن که میژوو کرداره کانیان تو مارده کات. من ده یانناسم، تو له دواي پاپه رین خوټ دوورخسته وه و پویشیتیت، به لآم من ده یانناسم، له هیچ که سیک نابورن لکه داریان بکات، پیانوايه به هه شتیکی گه وره یان بو خویمان و ئیمهش دروست کرده، قه بوولی نا که ن کهس یاری به و وینه یه بکات».

نهمه زانی نه و وینه یه ی شبر نیگاریده کات تا چ نه ندازه یه ک پاسته. من به جوړیک له و شاره دا غه ربیبووم، نهمه زانی چی پووده دات، گه رچی شهش سال زياتر بوو ده گه رام به لآم له هیچ ټینه ده گه یشتم، زور مه به ستم نه بوو له ژانی نه یتنی نه و شاره دا قوولبیمه وه، خه لکانیک هه ن ده یانه ویت به ده هلیزه نه یتنی و شاردراوه که ی شاردا برؤن، خه لکانیکیش هه ن ده یانه ویت به کوچه و بلواره خه یالیه کانیدا گوزه ربکه ن، شبر له جوړی یه که م و من له جوړی دووم بووم، نه و زور باوه پی به و دونیا یه نه ده کرد که من تیاده ژيام و منیش زور باوه پم به و دونیا یه نه ده کرد که نه و تیاده ژیا، به لآم ئیستا هر دوکمان ناچار بووین شه قامه کانمان له یه کتر نزیکه یه وه، پړگا کانمان وا ئاراسته بکه یڼ له جیگایه کدا یه کتر بیڼ.

نه و پوژه ی من و شبر قسه مانکرد، نزیکي شهش سال بوو یانه ی پیاوکوژه بیئیشه کانم نه بینبوو، هه ندیچار له کوچه و بازاره کاندایه کیک له هاوپر دیرینه کانی سه رده می زووم ده بینیه وه و سلاویکمان له یه کدی ده کرد و ده پویشیتین. نه و پوژه که بو شبرم درکاند پیویشیتیم به زانیاری له سه ر بارونه کان هه یه، له گه ل هه موو گومانیکدا گووتی « ده بیټ برؤین

بو یانهی پیاوکوژه بیئیشهکان، نهوی تاکه جیگایه که هندیک زانیاریمان دهستبکه ویئت، به لام نابیئت وادهرکه ویئت که بو کۆکردنه وهی زانیاری دهچینه نهوی، تیدهگه گیت، نابیئت. ده بیئت سه برت هه بیئت».

یانهی پیاوکوژه بیئیشهکان به راورد به شهش سال له وه وه بهر گۆرپانی گه وره ی به سه ردا هاتبوو، جیگا که به شیوه یه کی سه یر پازینرابوو هه وه، پاره یه کی زۆر له دیکۆر و نه ساسدا سه رفکرابوو، کاتیک من و شبر پۆیشتین هیشتا شه و دانه هاتبوو، جگه له یه ک دوو کهس که له سوچیکدا ده یانخوارد هه وه که سیگمان نه بینی. کچیکی گه نج پیشوازی لیکردین و گووتی گه ر شوناسنامه ی تایبه تیمان نه بیئت ناتوانین دابنیشین، تا نه مانگوت، ئیمه هاو پۆی نزیکی تونچی و حاجی کۆته رین وازی لینه هیتاین. موسیقایه کی هیمنیان خستبووه سه ر و جیگا که یان ناونا بوو «سوارانی زۆزان». پیده چوو شبریش ماوه یه کی درژی بیئت نه هات بیئت، به لام به نه سپایی گووتی «حه سه نی پیژۆ، له ماوه ی ئه م چند ساله دا دنیا زۆر گۆراوه، ئیستا هه موویان گوئی له موسیقا ده گرن، هه ندیکیان گۆران بیژی خۆیان هه یه، پاره ی خه یالی ده دن به هه ندیک ده نگخۆش که له ده ره وه ی مه له که ته وه ده یان هیتن، با پیئت بلیم، هه ندیکیان بگه ره تیپی موسیقای تایبه تیان هه یه». من گووتم «به جه هه نه م هه ر چیه ک ده که ن، به جه هه نه م، بهس خه لک نه کوژن». نه وه نه و پرسته سه یره بوو که من به رده وام دووباره مده کرده وه. نه و شه وه نوای دانیشتنی ئیمه هیدی هیدی یانه که پرپوو له ناسیاری دیرین و هاو پۆی کۆن. نه وان پیشوازی به کی گه وره یان لیکردین، هه موویان به راده یه ک به و سه ردا نه ی ئیمه سه رسامبوون باوه ریان به چاوی خۆیان نه ده کرد. هه موو گۆرا بوون و به جۆریکی ترسناک قه له و بوو بوون، زۆره یان قاتی په ش و کراسی سپیان له به ردا بوو. هه موو میزه کان پرپووون، من که سانیک ی زۆرم بینی که پیشتر نه مبینی بوون و نه مده ناسین، لیگه رام شبر به سه روو زمانه

شیرین و له‌فزه شه‌که‌رینه‌کانی خوئی زانیاریم بۆ کۆبکاته‌وه، ئه‌و به‌ خوئی و عه‌ره‌بانه‌که‌یه‌وه، به‌و سه‌ر و پیشه‌ زه‌رد و زێپینه‌وه، به‌ خوئی و شوشه‌یه‌ک بیره‌وه سه‌ر می‌زه‌کان ده‌گه‌پا، له‌گه‌ڵ هه‌موویاندا قسه‌یده‌کرد، قاقای لێده‌دا. هه‌ندیجار له‌ دووره‌وه بانگیده‌کردم و به‌ده‌نگی به‌رز به‌سه‌ر هه‌موو می‌زه‌کاندا هاواریده‌کرد و ده‌یگوت «حه‌سه‌ن تۆفان ئاگات لێیه‌، به‌ شه‌ره‌فم ئه‌م شوینته‌ به‌ هه‌شتی سه‌ر رووی زه‌مینه‌، ناوی سوارانی زۆزانه‌. سوارانی زۆزان گویت له‌م شیعره‌ی خله‌ می‌روه “ تیره‌ شوینی سوارانی زۆزانه‌ کوا ژنی که‌لله‌ گه‌رمی ئاران — شه‌وی پرشتنی باده‌یه‌، مه‌یکه‌ به‌ گه‌رمه‌ و باو بۆران ”». من ده‌مێ ساڵ بوو خله‌ می‌روم ده‌ناسی، پیریک بوو له‌گه‌ڵ شۆرشدا گه‌وره‌بوویو. خه‌باتی دووردیژ هیچ شتیکی ئه‌وتوئی بۆ نه‌کردبوو، به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ی تێدابوو بۆ گووتنی شیعی‌ی بیمانا، دوا‌جار ئه‌و شیعه‌ پرپوچانه‌ کردبوویان به‌ کاراکته‌ریکی ناودار و له‌ مه‌جلیسی به‌رپرس و سیاسه‌تمه‌داراندا شوینیکی گه‌وره‌ی بۆ خوئی کردبووه‌وه، هه‌ندیجار به‌ پاره‌ی زۆر ئه‌و شیعه‌ بیته‌هایانه‌ی ده‌نوسی، وه‌ک شبر ده‌یگوت له‌ ماوه‌ی ده‌ساڵدا به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌موو شاعیرانی کورد له‌ باب‌ه‌تاهیری هه‌مه‌دانیه‌وه تا ئه‌مێ ده‌وله‌مه‌ندبوویو. خله‌ می‌رو شه‌وان له‌و یانه‌یه‌دا سه‌رخۆشه‌بوو و ئیدی ستایش و هیجای ده‌هۆنیه‌وه، من پشانه‌وه‌م به‌ شیعه‌کانی ده‌هات. ئه‌و شه‌وه‌ چه‌نده‌ها مه‌خلوقاتی وه‌ک خله‌ می‌روم بینیه‌وه که‌ ده‌مێ ساڵ بوو نه‌مبینیوی. شبر زۆر ئاسان ده‌یتوانی بگه‌رێته‌وه ناویان، وه‌ک ئه‌وه‌ی کللیکی سیراوی پێبیت، له‌گه‌ڵ ئیفلیجی و په‌که‌وته‌بوونیشیدا هه‌شتا ئه‌فسوونیکی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر هه‌مووان هه‌بوو. تونچی وه‌ک چاوه‌پروانی ئیمه‌بکات شتیکی بلتین، جگه‌ له‌ حورمه‌ت و پێز و خۆشه‌ویستی شتیکی تری نه‌نواند، به‌لام ده‌مزانی له‌ ناخه‌وه ده‌پرسیت و گومانده‌کات. شبر شه‌وی یه‌که‌ممانی ناوده‌نا شه‌وی به‌زم، ئه‌و شه‌وه‌ من تا‌کو‌تایی له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی

خۆم نەجولام، قاپئىك فستق و قاپئىك لەبلەبىم خوارد و هيجى تر،
 بەلام شىبر بىياك دەيخواردەو، شو درەنگ كە گەراينەو بە بۆ مالى،
 من هيجم چنگ نەكەوتبوو، بەلام شىبر گووتى «لەويىبون، بارۆنەكانىش
 لەويىبون، بارۆنى هەنگوين و بارۆنى پەش، هەردووکیان لەويىبون. كە
 بارۆنەكان لەويىبون ماناى شتىك نەجامدەدەن، هەرگىز بە تەنيا و
 بەبى ئىش نايەن بۆ ئەو جىگايە. زۆريەى ئىشەكان و پئىكەوتنەكان
 لەو يانە مەلەونەدا نەجامدەدرئت، بە لەعنەت بئت بۆ چ جىگايەكە،
 بە لەعنەت بئت.». من بەسەرسامىيەو پەرسىم «شىبر پئىمبلى، بۆ
 ئەو كارانە بە پياوانى خۆيان ناكەن، گەر دەيانەويئ شتىك بكەن، لە
 كى دەترسن؟ خۆيان پياويان هەيە، دەست و دايەرهيان هەيە. وانىيە،
 ئەو كەى قسەيە تۆ دەيكەيت... وانىيە؟». شىبر گووتى «جەسەنى
 پىزۆ لە كەيەو وە گەمژە بوويت، كەس ئىستا ئىش بە پياوى خۆى
 ناكات، تئىدەگەيت، هئىندە نەفام و كەم دەرک نين، وەها دەستی خۆيان
 دەرخەن. دەستىكى نەئىنى شتە گەورەكانى ئەم ولاتە نەجامدەدات،
 تۆ گەمژەيت يان بئتاگا، شتىكى موقەدەس لەم ولاتەدا هەيە ناوى
 نەئىنيە، زۆرجار وانىشانەدەن كە هەموو شتىكيان ديار و ئاشكرايە،
 هەندىجار كەمىك لە قوونى خۆيان دەرەدەخەن و دەلئىن سەيركەن ئيمە
 هيجى شارداوهمان نىيە. كوپى پىزۆ، تۆزىك لە دەريئىكانيان دەهئىنە
 خوارەو و دەلئىن سەيرى ديموكراسىيەت بكەن، ئەو ديموكراسىيەتە
 نايىنين. بەلام لەم ولاتەدا يەك شتى پىرۆز و موبارەك هەيە، ئەويش
 نەئىنيە، نەئىنى دىنى ئەم ولاتەيە، سىازدە سالە لەم ولاتەدا يەك دىن
 لەسەروو هەموو شتەكانەو هەيە، ئەويش نەئىنى پەرسەتە. تۆزىكى گەورە
 هەيە وەك گىژى ئاو وايە، ناھەئىت هيج تاوانىكى گەورە ئاشكرايئت. بپۆ
 بۆ بەنديخانەكان، بپۆ بۆ ئەوي، ئەوسا دەزانىت من باسى چى دەكەم،
 جگە لە تاوانبارى بچوك، جگە لەوانەى لە خوارەو گوناه دەكەن

كەسى تىرى لى نىيە ... » . شىبر بە ئەندازە يەك تورپەبوو، ترسام لىم زوپرېبوويت، بەلام لە قسەكانى ئەو وە تىگەيشتم كە نەينى پۆلەبەرە خەيالئىيەكان بەراورد بە نەينى بارۆنەكان زۆر ناچيز و بچوكە . شىبر بە جۆرىك رقى لىيان بوو گەر ئەو تورپەيە ترسناكەى خۆى بەو جۆرە خالى نەكردايەتەو دەمرد . پۆژىكيان پىمگوت «شىبر بۆ وا لە حيزب تورپەيت، پاستت دەويت، گەر بتهويت ئەوان رىزت لىدەنين، پارەى باشت بۆ دەپنەو، مالت بۆ دروستدەكن، هەمووى سوچى خۆتە؟» . پىگەنى و گوتى « كى دەليت لەوان تورپەم، كى دەليت؟ حەسەنى پىزۆ، من لەو بچوكتىم بتوانم لەوان تورپەم . من لەو تورپەم كە پازدە سالت خەلكم دەكوشت و وامدەزانى خزمەتى مەسەلە يەك دەكەم، تىدەگەيت، لەو تورپەم، پازدە سالت ئىشمەدە كرد و دواتر تىگەيشتم هېچ مەسەلە يەك لە گۆپى نىيە . من پۆژىك لە پۆژان رىزم بۆ خۆم نەما، حەسەنى پىزۆ، كە مروف رىزى بۆ خۆى نەما ئىدى مردو . تۆ مەخلوقىكى سەيرى، پىزۆ سويند دەخۆم كەسى وەك تۆ لەم دونيايەدا نەبيت، لەوانە يە لە هېچ ئەستىرە يەكى تىرشدا نەبيت، نازانم بە پاستى تۆ چىت؟ . وادەزانى من نازانم مافم هەيە، تىدەگەيت؟ وادەزانى نازانم هەقى پاستەقىنەى خۆمە مالىكم هەبيت تيا بژىم، موچە يەكەم هەبيت برسى نەبم؟ نازانم . من بەچى دەزانىت بە حەيوان يان چى؟ . بەلام ئەوان ئەو نازانم، تىدەگەيت، ئەوان كە موچەكەى خۆشت دەدەنى نالىن ئەو بەرى رەنجى خۆتە، بەرى ماندووبوونى خۆتە، ئەوان پىياناويە دەتكىن ... حەسەنى پىزۆ، وابىردەكەنەو» . وەك لە بىدەنگى من بسلەمىتەو گوتى « كە موچەت دەدەنى نالىن ئەو پاداشتى خەباتى خۆتە بۆ خەلك و نەتەو، و نالىن . دەلىن ئەو نرخی دەستەكانتە، ئەو نرخی قاچتە، نرخی ئەو دەمەيە كە دەبيت ئىدى داىبخەيت و قسەتەكەيت ...» . هەستمكرد هېچ هىزىك نىيە شىبر والىبكات جارىك دى حيزب قەبوولبكاتەو، هېچ

هيزيک.

چند شه‌ويکي دي له‌سەر يه‌ک گه‌راينه‌وه بۆ ئه‌و يانه‌يه، شبر هه‌موو شه‌ويک هه‌مان گه‌مه‌يده‌کرد، ده‌چوو هه‌سەر هه‌موو ميژه‌کان و قسه‌ي له‌گه‌ل هه‌موواندا ده‌کرد، بیره‌ي ده‌خواردوه و مه‌ست ده‌بوو. شه‌ويکيان که گه‌راينه‌وه به‌سه‌رساميه‌وه گووتی «حه‌سه‌نی پيژۆ، جه‌غه‌ری مه‌غۆلی لیڤه‌يه، تیده‌گه‌یت، جه‌غه‌ری مه‌غۆلی لیڤه‌يه. من ئه‌مشه‌و زانیم که جه‌غه‌ری مه‌غۆلی ماوه‌یه‌کی دريژه‌ لیڤه‌يه». ئه‌وه سه‌یرترین هه‌والیک بوو له‌و وه‌رزهدا ببیستم. هاوامکرد «شبر، ده‌مه‌ويت ببینم، پيۆسته ببینم». به‌ پیکه‌نینه‌وه گووتی «چۆن ده‌توانیت ببینیت، ئه‌و له‌ناو بارۆنه‌کاندا ده‌ژی؟ ... تیده‌گه‌یت له‌ کوئی؟ له‌نویمیران، که‌سانی وه‌ک من و تۆ ناتوانین بچینه‌ ئه‌و گه‌ره‌که، ئه‌وه شوینیکی تايبه‌تیه‌ که دامای وه‌ک من و تۆ نایگاتن». شبر راستی ده‌کرد، که‌س به‌ ئاسانی نه‌ده‌گه‌یشته نویمیران... به‌لام دۆزینه‌وه‌ی جه‌غه‌ری مه‌غۆلی بوو به‌ خولیاي گه‌وره‌م. له‌و شه‌وه‌وه دلیابووم که دره‌نگ یان زوو مه‌غۆلی ده‌بینمه‌وه، به‌لام چۆن و له‌ کوئی نه‌مه‌زانسی.

ئای چ باغیکی قه‌شه‌تگت هه‌یه... مه‌هناز خان

«غزله‌لنوس - زستانی سالی ۱۹۹۳»

له‌دوای مردنی مه‌هنازه‌وه بۆنی لاشه‌ی سووتاو به‌رۆکی غزله‌لنوسی به‌رنه‌ده‌دا. شه‌وان به‌رده‌وام له‌سەر ئه‌و بۆکپوزه سارد و ترسناکه‌ی جه‌سته‌ی ناده‌میان به‌ ئاگاده‌هاته‌وه، بۆنیک شه‌و دوای شه‌و دووباره‌ده‌بووه‌وه، له‌ هه‌ر جیگایه‌ک بایه‌ ئه‌و بۆنه ده‌هاته ژوروی و سه‌ره‌وتی لیڤه‌بیری، چهنده‌ ده‌رگاکانی کلۆمه‌ده‌کرد و په‌نجه‌ره‌کانی داده‌خست و په‌رده‌کانی داده‌دایه‌وه،

که چي نهو بونه هر هراسانیده کرد. له هیزکی گوره و نهینی ده چوو بانگیبکات و بیهویت شتیکی پیبلتیت. دهیزانی نهو بونه هیچ نیبه جگه له پوخی سووتاوی مهناز که به زیانی نهودا دهسورپتهوه. پوژانی دیدار که بیمارستانهکانی شار دهرگیان بو میوانان دهخسته سهپرشت، نهو بو نهوهی له نهینی نهو بونه تیبگات، دهپویشته بیمارستانه گورهکان، خوئی دهکرد به بهشی سووتاوهکاندا، له قاوشه کون و پیسبوکاندا دهسورپیهوه، هر پوژیکیش نهو گهشته پوختهزین و دلسووتینهی بکردبایه، دهیان کچی نهخووشی دهبینی لهسر قهرهویلهکان نازاریکی نهفسانهیی و له وزهبهدهریان دهچاشت.

نهو دهههی مهناز مارو مرد، غهزه لنوس جگه لهو مالله گورهههی باوکی که خوئی و منداله خه یالییهکانی تیا دهزیان، دوو خانووی گورههی دیکهشی ههبوو که نیرسی باپیرانی بوون. دواي تپهپرینی شهش مانگ بهسر مردنی مهنازادا، چیروکی نهو باغه نهفسوناوییه سهیرههی که مالی به سهیغهدینی مارو و شههسی زنی چولکرد، بهکیک بوو لهو چیروکه سهیر و بهربلاوانههی له هه موو جیگایهکی شاردا باسدهکرا، چیروکه که ده ماودهه گهیشتهوه غهزه لنوس. مالله که وهک شوینیکی سوکنا به خپو و تارمایی ناویانگی پویشته، پیشتهر هیچ خانوویهک له گهره که دهوله مهندهکانی شاردا بهو جوړه باس نهکرا بوو، چونکه نهو گهرهکانه خه لکیکی خویندهوار و پاره داری تیا دهژیا که پییانو بوو توژی خورافه تیان له خویمان ته کاندووه، بهلام وهرگه پان و تیکچوونی نهو مالله بو باغیکی پامنهکراو، چیروکیکی درو نه بوو، هه موو کهس به چاوی خوئی دهییبینی.

سهیغه دین مارو که دواي مردنی کچه که ی ماندوو و کهفته کار دهینواند، سهیری لیتهات که نیوارهههکی درهنگ وهختی زستانی سالی نهوه دوسی ده بایه کتوپر له سالونی مالله تازه که یدا پیشوازی غهزه لنوس بکات

که به پیش و چاویلکه و یقاره بۆهیمییه که یه وه بی هیچ ریکه و تینیکی پیشوهخت، بۆ دیداریکی گرنگ هاتبوو. مارۆ له ناخی دلدا ئەم مامۆستا غمگینهی خه یالی به گوناھبار ده زانی، ئیستا هه موو دونیا ده یزانی که مه هناز بهر له مردنی عاشقی ئەم پیاوه ده رویشناسا سالوکه بووه. له قوولایی دلیدا هه زیده کرد سهر به و باله مه ده نییهی حیزب نه بایه که باس له ناشتی و مافه بنه په تییهکانی خه لکی سفیل ده کهن، ناواتی ده خواست له و باله سه ر یازیه بایه که ته نیا باوه ریان به تۆله یه، له دل وه هه زیده کرد نه جو ئه شکانی پۆژیک تۆله له م پیاوه بکاته وه که ده رگای دۆزهخی له خۆی و مال و مندالی خسته سهر پشت. سه یفه دین مارۆ که لای هه موو کهس خۆی وه ک کۆتری ناشتی نیشانده دا، نه یده ویست له چاوی هه وادارانی دیموکراسییهت و لایه نگرانی حیزبه وه وه ک پیاویکی توندپهرو ده ریکه ویت، به ناچاری دانی به خۆیدا گرت و نازارهکانی خۆی له دلیدا په نهانکرد و به یقاری پیاویکه وه که خۆی وا ده رده خات هه رگیز عه قلی خۆی له ده ست نادات و ناهیلایت عاتیفه بیشکی نیت، پیشوازی له غزلهلنوس کرد. ده بییت بلیم خانمی شه مس دوا ی خۆسووتاندنی مه هناز مارۆ، به پیچه وانهی سه یفه دینه وه، هه موو ده رد و نه گبه تی خیزانه که ی ده گنپرایه وه بۆ نه جو ئه شکانی و بیژه حمی له نه ندازه به ده ری سه یفه دین مارۆ. بۆ یه که مجار له ژیانیدا بیری له وه کرده وه سه یفه جیبه یلایت و چه ند سالی ک بخزیته کونجیکه وه و بۆ که چه که ی بگری. وه لئ فشاری که سوکار، ده نگه دهنگی ژنانی ناسیاو، نه هی شیخ و مه لا په شیمانیا نکرده وه. دوا ی مردنی مه هناز سه روکی حیزب کۆشکیکی پیشکه ش سه یفه کرد له سالانی نه وه ده کاندای بیۆینه بوو. مارۆ به خۆی و ورگییه وه بووبوو به یه کیک له و ئیداری و سیاسه تمه دارانه ی له ناو حیزیدا شوینیکی بهرچاوی هه بوو، که مه که مه خه ریک بوو ده بووه بهرپرسی ته واوی بودجه کان، خۆی فایلی حیساباتی گومرگی له گه ل سه روکدا تاوتویده کرد، خۆی سه ره رشتی

ئەو عەقاراتانەى حىزىى دەکرد كە كەم كەم گەورە دەبوون و لە پىژرە نەدەهاتن. سەيفەدين لەو ماوە يەدا تەنيا مۆلكى كرىبوو، بۆ خۆى و بۆ حىزب، بەلام مۆلكى نەفروشتبوو. سەرسام بوو كە تىگەيشت غەزەلنوس هاتووە خانووە دىزىنە كەى لىبكرىت. شەش مانگ بوو بۆ كرىارىك دەگەپا و دەستى نەدەكەوت، بەلام ئىستا ئەم دوژمنە ناشىرىنە، ئەم سالوكە بە كراسە زەيتونى و چاويلكە بچوكە كانىيەو هاتووە ئەو خانووە بكرىت. نەيدەزانى بللىت چى، گەر بەم كرىارە رازى نەبايە، دەيزانى ئاسان كەسى تىرى چنگ ناكەوئت، لە دونىادا كرىارىك نىيە خانووەكى وەهاى بوئت ژووە كانى پىرپىن لە گز و گيا، لە درەخت و بالئندە، پەنجەرە كانى دانە خرئىن، بۆنى دارستانىكى شىت لە دەرو دىوارى بىت، پىرپىت لە جۆرە شەوقىكى تىكە لاو لە پەنگى خۆر و تريفە. بەلام بە سەرىكى دىش هئىندەى رق لە غەزەلنوسە، فروشتنى هەر شتىك بەو غەمگىن و دلگرانى دەكات. لە ناخى دلئىدا واتىگەيشت غەزەلنوس نايەوئت ئەو خانووەى لىبكرىت، بەلكو هاتووە مەهنازى بە مردووئى لىبكرىتەو. بىئەوەى هىچ گفتىكى تەواويدات، بە شىوەيەكى دوستانە مالاوايى لە غەزەلنوس كرد، بە جۆرىكى دىبلۆماسى بۆى پىكەنى و گووتى لەگەل شەمسى خىزانمدا بە وردى تاوتوئيدەكەين. «ئەوكات وشەى تاوتوئى تازە پەرىبوو سەر زمانى سياسىيەكان، سەيفەدين مارۆ بە راست و بە هەلە بەكارىدەهئنا». سەيفە لەو پىاوانەبوو لە راگەياندى حىزب بەولاه گوئى لە هىچى تر نەدەگرت، بپارىدابوو تەنيا باوەر بەو شتانه بكات كە حىزب دەللىت، لەبەرئەو هەرچى وشەيەكى نوئى بهاتبابا تە راگەياندى حىزبەو، يەكەمىن كەس ئەو بەكارىدەهئنا.

كە غەزەلنوس پۆى، شەمس لە دللى خۆيدا بپارىيدا ئەگەر ئەمجارە كوشتووئىانە دەبىت كارىك بكات ئەو خانووە بۆ غەزەلنوس بىت، ئەگەر كچەكە بە زىندوئىتى بە عەشقى خۆى نەگەيشت دەبىت بە مردووئى

پئی‌بگات. دلنیا‌بوو غزه‌لنوس به‌م کرپنه، نه‌وه‌له کوشنده‌یه ده‌سپرته‌وه که له دو‌اهه‌مین پۆژه‌کانی ژبانی مه‌هنازدا کردی، کاتیک فه‌رامۆش‌یکرد و بیباکانه ته‌سلیمی چاره‌نوس‌یکی په‌شی کرد، کچه هه‌رزه‌کار‌یکی عاشق که خۆشه‌ویستی‌یه‌کی بیئومید شیت‌یکرد‌بوو، مرد و هیچ که‌س‌یکش له‌م دونیا‌یه‌دا تئینه‌گه‌یشت، هیچ که‌س‌یک. که غزه‌لنوس پۆی، شه‌مس وه‌ک خۆی بۆ جه‌نگ ته‌یار‌کرد‌بیئت، چووه به‌رده‌می سه‌یفه و وه‌ک فه‌رمان‌یکی بر‌اوه و ترسناک ده‌ریکات گووتی « نه‌و خانوو ده‌فرۆشیت به‌و کورپه، هیچ نه‌بیئت پیاو‌یکی هینده به هۆش و ئینسافه نایه‌ویئت یاد‌گاری کچه‌کات بکه‌ویته ده‌ستی که‌س‌یک نرخی نه‌زان‌یئت». سه‌یفه بیئه‌وه‌ی هیچ بل‌یئت، له‌سه‌ره‌خۆ خۆی گو‌پری و ویستی بچیته ده‌ره‌وه. کاتیک بۆ به‌ستنی بۆینباخه‌که‌ی، چووه به‌رده‌م ناو‌ینه‌ی ژووری نوسته‌نه‌که، له‌ ده‌وه ده‌گریا... بی‌ویستی خۆی ده‌گریا. هه‌رگیز برینی مردنی مه‌هناز له‌ دل‌یدا سا‌پژێ نه‌بوو‌بوو، هه‌موو دنیا دوا‌ی مه‌هناز هیچ نه‌بوو جگه له‌ درۆیه‌کی گه‌وره که خۆی پێ هه‌لده‌خه‌له‌تاند، هه‌ندێجار که له‌گه‌ڵ سه‌رۆک‌دا داده‌نیشت خاتیره‌یه‌ک یان وینه‌یه‌کی مه‌هناز به‌ به‌رده‌م‌یدا پاده‌بوورد و هه‌موو خۆشی دونیا‌ی ده‌کوژانده‌وه. ئیستا هه‌ندیک پۆژ به‌ دزی شه‌مس‌ه‌وه ده‌چوو‌وه بۆ نه‌و ماله‌ کۆنه، له‌و‌یدا له‌ به‌رده‌رگای ژووره‌که‌ی نه‌ودا ده‌وه‌ستا و مه‌هنازی ده‌هینایه‌وه پێش‌چاوی خۆی... له‌ ناو دره‌خت و گیا و بالنده‌کان‌دا ده‌وه‌ستا و ده‌گریا. بۆ نه‌وه‌ی له‌و خولیا جه‌ه‌نه‌مییه‌ پر‌گاری بیئت، هه‌رچیه‌کی کردوه ده‌بایه نه‌و خانوو به‌فرۆش‌یئت. دلنیا‌بوو کوشتنی غزه‌لنوس ئاسووده‌ی ناکات، گه‌ر بیزان‌ییا‌یه له‌ ناو‌بردنی نه‌م پیاوه ئاسووده‌یده‌کات، ده‌یکوشت، به‌لام دلنیا‌بوو ئاسووده ناییئت، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ش‌دا هه‌ر ده‌یویست بیکوژ‌یئت، نه‌وه وه‌ک خواستی‌کی نه‌یتی هه‌ر له‌ پۆحیدا بوو. ئیواره‌یه‌کی ساردی زستان بوو به‌ ته‌نیا پیا‌سه‌یه‌کی به‌ ئوتومبیله‌که‌ی کرد، دوو مانگ بوو بێ

پاسه وان نه ده چووه ده رڼ، به لام ئيستا چه زنده كرد به ته نيا كه ميک پروات. ماوه يهک بوو به هؤى قه له وى به رده و امه وه تووشى دل ئيشه ي کتوپر ده بوو، له ناو ماشينه که يدا عاره قه ي درده دا و خاوده بووه وه و له ماندوويتى و غمدا وهک پياويكى نيوه هؤش ئوتومبيله که ي وهک عه ره بانه يه کى کؤن که کژمه ليک نه سپى نه خووش پايکيشن، ده ئاژوو. نه و پؤژه وهک ته سلیمی قه ده رڼک بيت، وهک له هه موو شتيک پابکات، وهک دلنيا بيت ناتوانيت له سهراب و پوچى ده ريزى بيت، به خوئى و نه و ورگه ناشيرينه وه که قه در بؤى برپبووه وه برپاريدا نه و خانووه بدات به غه زه لنوس و ئيدى و ابژى وهک نه وه ي له ژياندا کچيکى نه بوو بيت ناوى مه ناز بوو بيت. سياست فيرى نه وه ي کردبوو چؤن بؤ پيشه وه پابکات، ئيستا ده يووست قاچه کورت و گؤشتن و سسته کانى هه لگريت و به گريانه وه پابکات، تا ده توانيت پابکات، بؤ جيگايهک بتوانيت بيتته که سيک به رابوردوويه کى تره وه.

دوو پؤژ دواى نه وه، کليله کانى دايه ده ست غه زه لنوس و برپاريدا تا هه تاهه تايه ژيانى خوئى بؤ حيزب ته رخنباکات. غه زه لنوسيش هه ر دوو مولکه که ي خوئى فروشت و کليله کانى نه و ماله ي له سه يفه دين مارؤ وه رگرت و له شه ويکى زستانى سالى نه وه دوستيدا بؤ يه که مجار چووه نه و ماله وه. غه زه لنوس ده يان جيگاي عاسى و ده يان کوچه ي خه يالى و ده ربه ندى پر ته ليسمى برپبوو، هه ستي به ترس نه کردبوو، به لام ئيستا له چه وشى نه و ماله دا ساميکى بيؤينه داىگرت. بايه کى خيرا له ده ره وه يارى به دونيا ده کرد، وهک ده ستيک به ره و ژوره وه پايکيشيت، ته وژميکى گه وره به ره و ناوه وه بردى. سالؤنه که بوو بوو به نيسته جئى گيا و درهخت، چه ندين بالنده ي نارام و خه وتووى له ناو درهخته کاندا بينى، هه مان نه و بالنده خه يالبيه سه يرانه بوون که له وانه کانى خه يالدا نه و مه ناز به يه که وه دروستيان کردبوون، هه مان نه و

گولّه دپنده و گه‌ورانه بوون که دواجار بۆنه خه‌یالیه‌که‌یان مه‌هنازی بۆ شوینی نادیار پراکتیشابوو. سه‌رتاپای ماله‌که وهک جه‌نگه‌لیک وه‌هابوو، له‌دوره‌وه هاتبیت و به‌په‌لاماریکی کوتوپر ئه‌و ماله‌ی داگیرکردبیت و نه‌یه‌ویت چۆلبیکات. په‌له‌که‌کانی قاتی سه‌ره‌وه پوره‌کیکی شیت و په‌لکش گرتبوونی، تیشکیکی مات له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی نادیاره‌وه هه‌موو شتیکی پۆشنده‌کرده‌وه، به‌هیمنی به‌ناو گیاکاندا تا ژوره‌کۆنه‌که‌ی مه‌هناز سه‌رکه‌وت. چه‌ندین مانگ له‌وه‌وبه‌ر ژورریکی ناسایی بوو وهک هه‌ر ژورریکی تری دنیا، ژورری ناسکی کچیک هیتد نه‌بوو له‌دونیای مندالی ترزابوو و پئیخستبووه جیهانی گه‌وره‌کانه‌وه. که‌چی گه‌وره‌بیره‌حه‌مه‌کان، نه‌وانه‌ی تیناگه‌ن گه‌نجیتی و مندالی چیه‌، به‌و جوړه‌ترسناکه پیشوازیان لیکردبوو. مامۆستاکان له‌ویدا مه‌هنازیان چه‌وساندبووه، بچوکیانکردبووه، تواناو هۆشیان ئیفلیجکردبوو. غزلهلنوس که‌ده‌رگای ئه‌و ژوره‌ی کرده‌وه، له‌بری ژور، باغیکی بیسنووری بینی، باغیکی پۆشن و دابراو له‌دنیا، پرگولی په‌مهی گه‌وره‌گه‌وره، جینگایه‌کی بیۆینه له‌جوانیدا که‌وهک ئه‌وه‌ی ته‌لیسم و نه‌فسانه‌بیت تا ناکۆتا دریزده‌بووه، ئه‌وه باغی خه‌یاله‌ئه‌فسوناوییه‌کانی مه‌هناز بوو که‌دوای مردنی خۆی له‌ویادا به‌جیماوو. که‌غزلهلنوس به‌و باغه‌دا گه‌را له‌خۆی پرسى ده‌بیت سه‌عید بایۆ و مامۆستاکانی دی زانیبیتیان باغیکی وا سحرایی و خه‌یالی له‌دلی مه‌هنازدایه‌؟ ده‌بیت چه‌ند مروفی وهک مه‌هناز هه‌بیت که‌له‌ده‌روه بیبه‌هره‌دیارن و له‌پۆحیاندای باغی وه‌ها سحراییان هه‌لگرتووه؟ غزلهلنوس به‌دریزایی شه‌و له‌و باغه‌خالی و غه‌مگینه‌دا سوپاوه، باغیک بوو پر له‌گولی دره‌وشاوه، پر له‌بالنده که‌تا هه‌تاه‌تایه‌ده‌فرین و ده‌یانخویند. غزلهلنوس هه‌ستیکرد ئه‌م باغه‌ سحراییه‌به‌رته‌قای مولکی هه‌موو زه‌مینه. له‌ویدا ده‌یتوانی نزیک له‌پۆحی مه‌هنازه‌وه بژی، ده‌یتوانی تا هه‌تا هه‌تایه‌سه‌یری جوانی ئه‌و که‌چه

بکات، جوانییەک دواى خۆى لە وینەى باغیڤدا جیپهیشتوو. دلنیاوو مەھناز ئەو باغەى بۆ ئەو بەجپهیشتوو... لە پۆژى سووتانى ئەو و مەناسوودەگى نەبیینیوو، بە ئەرکێكى پۆحى گەورەى دەزانى لەم باغەو نزیك بێت، ئەمە باغى ئەو بوو، باغى غەزەلنوس بوو، گەورەترین دیارى بوو لە مەموو ژيانیدا مەخلوقێك پێشكەشیکردبیت. دیارییەك وەك مولکێكى ئەفسوناوى دەمینتێو.

بیرۆكەى كتیبى مردن لە سەرى غەزەلنوسدا یەكەمجار لەناو ئەو گولە پەمەییە گەورانەدا، لە نێوان ئەو گەلا سەوز و پان و بۆندارانەدا لەدایكبوو. لەو باغەدا هەستیکرد دەبیت چیرۆكى مەھناز و ئەم باغە بنوسیتهو. دواى ئەو بۆنە ترسناکانەى سووتان ئیستا ئەم باغە گەورەیه بانگیدەكات و خۆى بۆ دەكاتو. دلنیاوو ئەم لاله زارە پەمەییە، بەشیکە لە پۆحى ئەو، بەشیکە لە جیھانى ئەو كچە ناسك و پاكە و دواى مردن بۆ ئەوى بەجپهیشتوو. ئیستا دلنیاوو مەموو مروفیك باغیكى وەهای لە ناودایە، بەلام كەم مروف هەن بتوانن باغچەكەى ناو خۆیان بۆ ئەوانى دى جپهیلن. مەھناز ئەم سەرەوسەرى حەقیقەت و خەيالى نیشاندهدا، داواى لێدەكرد وەك چۆن بۆنى مردنى بۆ هەلگرتوو، ئەو باغەشى بۆ هەلگرت. ئیستا دلنیاوو مەھناز بەم باغە گەورەیه، پێدەلێت « غەزەلنوس تەماشاکە، تۆ باسى خۆشەویستى خەيالى دەكەیت، من خۆشەویستى راستەقینەت نیشاندهدم ».

ئیستا دلنیاوو بەبى خۆشەویستى ئەستەمە مروف بتوانیت لە خەيالەو بێتووە بۆ راستى و لە راستییهو بەچیتووە بۆ خەيال، ئەو سەردەمانێكى درێژ تەنیا گەپدەى خاكە بپهیهى و عەردە بێكەرانهكانى خەيال بوو، ئیستا لە نێو گولە ئەفسانەییەكانى باغى مەھنازدا دەووستا و لە ژێر کاریگەرى ئەو سیحرە سەیرەدا كە خەيال لە پۆحیدا جپههیشت، بریاریدەدا شتیک بۆ ئەم دونیایە بکات. دەبایە ئەو پێگایە

ته او بکات که له خه یال وه دهستی پیکردبوو، ده بایه حه قیقه تی نه م باغه بنوسیتته وه. به لام ده بایه له کوپوه دهست پیبکات؟ نه یده زانی. تا نه وشه وهی له گه ل تریفه یابه حریدا و له و باغه دا یه کترین نه بینی و پیکه وه برپاریاندا کتیبیک ده رباره ی مردن بنوسن... دریزترین کتیبی دونیا... نه یده زانی ده بیته چی بکات.

شه ویک له گه ل نه فسانه دا «ماجه لانی راسته قینه - ئابی ۲۰۰۴»

چاوه پوانی نه وه بووم مورته زای شه یتان ده ریکه ویت، به لام ده رنه که وت. پینچ پوژی سارد و بیده نگ تپه پین. وهک نه وهی بیه ویت یاری به دل م بکات... ناه نهی دلای سه بوور، نارام بگره... دلنیا بووم نه وان نازانن من کیم، جگه له و زانیاریانه ی خاوه ن ئوتیله که دابووی به ناسایش هیچی دیان له سهر من نه ده زانی، چاکتره هیچ شتیک له سهر من نه زانن. له به رنه وهی له م مهمله که ته دا گه مرؤف وهک خاوه ن نه ینییه کی گه وره ده رنه که ویت، که س حورمه تی ناگریت. گه ر نه ینییه کم نه بیته، هه مووان به پیاویکی بچوک و بیحورمه ت له قه له ممده دن، به چاوی سووک سه یرمه ده کن. به لام من جگه له دهنگی نه و نافرته سحیرازه که به رده وام چرپه گانی له گویمدا ده زرین گانه وه، نه ینی گه وره م نه بوو. نهی ئومیدی به باچووم، ده شیت باران شوکوریش نه ینی بیته؟ ده شیت؟ به لام نازانم، هیچ شتیک تینا گه م و هیچ شتیک نازانم. له و پینچ پوژه دا دوو جار نه فسانه م له پیشه نگدهری ئوتیله که دا بینی، هیچ جاریک قسه ی له گه لدا نه کردم، هه موو شه ویک ده رگای ژوره که م به کراوه یی جیده هیشته و چاوه پوانمه کرد، به لام هیچ شتیک پووینه دا. له م سهر زه مینه دا هیچ

له وه ترسناکتر نییه ژن و پیاویک به رابه ر یه کتری بوهستن و هیچ شتیک له نئوانیاندا پوونه دات، نه وه ئیدی قیامت و کۆتایی دونیایه، ده بیئت شتیک پوویدات، شتیک، هر چیه که گرنگ نییه، به لام ده بیئت شتیک پوویدات. من به دلای سه بووری خۆم گووت چاوه پوانبکات، تیمگه یاند که شتیک پوویده دات... شهوی شه شه م، له نزکی سعات سیی به یانیدا له سه ره خۆ ده رگا که ی کرده وه و هاته ژووری، بۆنکی ئه فسوناوی مه بوو، له هیچ شوینکی دونیادا ئافره تیکم نه بینیبوو، بۆنکی وه ها سه یر و هه ژینسی هه بیئت. چرا که ی دانه گیرساند و له سه ر لیواری قه ره و ئله که م دانیشت. نیمچه پووت له ناو جیگا که مدا چاوه پوانمه کرد، هه ستم به ده سته ناسک و ئه فسوناویه کانی کرد له سه ر شانم، ده سته ژنیک په نجه له هر شتیک بدات ده یکات به پارچه یه ک خه یال. که ده سته لیدام، وه ک له نه سته یره دروستبوویم دره وشامه وه. وه ک نه وه بوو هه ست به ته وژمیکی ئه فسوناوی بکه م به ناو پۆحمدا، وه ک یه که مجاریبت ژنیک له سه ر نه م نه سته یره ده ستم لیبدات، جۆره ساردییه ک و خاوبونه وه یه کی ته لیسماوی له شی داگرتم. به ئارامییه کی بیۆینه وه ده ستم گرت، هه ردوو کمان بیده نگبووین. هه موو ئه وانه ی شاره زای ئافره تن ده زانن نه و بیده نگیه چیه، ده زانن نه وه قورستین و سه ختترین ساتی دونیای ژن و پیاوه، له و بیده نگیه دا نه وه ی قسه ده کات نیر و من خۆیان نین، به لکو شتیک تره، هه ندیجار ده لیم نه وه نه ینتی وجوده له و بیده نگیه دا وه ستاوه، هه ندیجاریش ده لیم، نا... نا، نه وه دووری و ترس و شه رمه زمانمان گریده دات، هه ر دوو پۆخه به ریک نه وه ساته بېرن که توانن پیکه وه دوور... زۆر دوور بېرن، من ئاماده ی نه وه بووم بۆ دوور بېرم، زۆر دوور، دوورتر له و جیگایه ی عاشقه کان باسیده که ن، من به دوا ی هه ناسه ی نه و ژنه دا تا قوولایی جه هه نه میش ده پۆیشتم. من له میژبوو نه م ولاتم و نکردبوو، نه مده زانی چی راسته و چی هه له، بیته وه ی کاتی نه وه م

هه‌بیت بیر له هیچ بکه‌مه‌وه، هه‌ستمکرد به ئەندازیه‌ک لیم نزیکه گویم له دهنگی هه‌ناسه‌یه‌تی. نازانم چ به‌کیک له ئیمه هه‌وایه‌ک زیاتر هاته پیشی به‌جوژی ریگا بۆ به‌که‌مین ماچ خوشبکات. هیچ شتیکی له‌م سه‌ر ئەستیره‌یه له به‌که‌مین ماچ ئەفسوناویتر نییه، له‌گه‌ل به‌که‌مین ماچدا شه‌ریعت و ده‌ستووهر ترسناکه‌کانی دنیا بیده‌نگده‌بن. هه‌موو شتیکی ده‌وه‌ستیت و ئیدی ناوه‌وه‌ی مرۆف، قوولایی دلی، ئاره‌زووه‌ راسته‌قینه‌کانی قسه‌ده‌که‌ن. به‌که‌مین ماچی نیوان من و ئەفسانه‌ له‌و ماچانه‌بوو که ژیان ده‌گوین، واده‌که‌ن دنیا پیش ئەو ماچه و دوا‌ی ئەو ماچه هه‌مان شت نه‌بیت. من گووتم ئە‌ی دل بیده‌نگ به‌ و ئە‌ی له‌ش هاواریکه. باسی ناسکی لیوی ناکه‌م، باسی ئە‌و ته‌زووه‌ ساردانه‌ ناکه‌م که پۆچی ئە‌وی به‌ منه‌وه‌ گریدا، باسی ئە‌و ده‌سته‌ باریک و قامکه‌ گولئاسایانه‌ی ناکه‌م که هینای به‌ قژمدا، باس له‌وه‌ ده‌که‌م که به‌که‌م ماچ، به‌که‌مین تاقیکردنه‌وه‌یه‌ دوو له‌ش پیاده‌پۆن، له‌و ماچه‌دا ئاشکراده‌بیت چه‌ند ده‌توانن تیکه‌لۆی به‌ک بن، چه‌ند ده‌توانن له‌به‌که‌وه‌ نزیکبن. له‌و ساته‌دا که هیشتا فاسیله‌به‌کی زۆر کورت له‌ نیوان لیوانماندا بوو، فاسیله‌به‌ک نه‌ به‌ کات و نه‌ به‌ پێوانه‌ حیساب ناکریت، فاسیله‌به‌که‌ تیدا لیوه‌کان به‌ریه‌کده‌که‌ون و ناکه‌ون، من ناوی ده‌نیم مه‌ودای پۆج، جیگایه‌که‌ هیشتا گۆشتی ئاده‌مییه‌کان ته‌واو له‌ به‌کی نه‌داوه، به‌لام پۆچه‌کان به‌خیرایی یان به‌ره‌و پووی به‌کده‌پۆن، یان له‌ به‌کدی جیاده‌بنه‌وه. ئا له‌و فاسیله‌به‌دا هه‌ستم به‌ پراکیشان و جه‌زیکی فشاره‌ین و بپه‌روا کرد، دلنیا‌بووم له‌و سه‌ری زه‌وییه‌وه‌ بۆ ئە‌م ماچه‌ هاتومه‌ته‌وه. وه‌سفکردنی خودی ئە‌و ماچه‌ په‌نگه‌ سه‌ختترین شتی ژیا‌نی من بیت. ئاه، ده‌زانم ئیوه‌ وا تیده‌گه‌ن من له‌ وه‌سفی ئە‌و ماچه‌ی نیو تاریکیدا زیاده‌پووبده‌که‌م، واتیده‌گه‌ن ماچیکی ئاسایی ناو تاریکی‌تان وه‌ک موعجیزه‌به‌ک بۆ وه‌سفه‌که‌م، به‌لام ئیوه‌ هه‌ل‌ن، هه‌ل‌ن. مرۆف له‌ میژووی خۆیدا هه‌رگیز

نہیتوانیوہ بہ قوولئی باسی یہ کہمین ماچی خوی بکات، نہ نوسہرہ گورہکانی ٹہم سہر زہمینہ، نہ ٹہفسانہکانی مرؤف، نہ فلیمہ سحرابیہکان، ہیچیان ٹہفسونی ٹہو ساتہیان بہ قوولئی نہگواستوتہوہ . شہو بوو، من و ٹہو ماچماندہکرد، من و ٹہو خیانہتمان دہکرد، ٹہو ہستہی کہ خیانہتدہکہیت سحرابویرتین ہستہی ناو مرؤفہ . ٹہو دہیزانی خیانہت لہ چی دہکات، بہلام من نہمدہزانی، ٹہو خیانہتی لہ میرداہیہتی و پاکی دہکرد، بہلام من خیانہتم لہ ہموو ٹہو پابوردوہ سہیرہی خؤم دہکرد، کہ خالی بوو لہ ہر پردیک لہ نیوان پؤح و لہشمدہا . بہدریژیی ژیانم لہگہل ہر ٹافرہتیکدا خہوتبیٹم، لہشم لہ جیگاہک و پؤحم لہ جیگاہکی تر بووہ، ہمیشہ گووتوومہ ٹہی پؤح بپؤ و لیم دورکہوہرہوہ، بپؤ و جارئ پوخساری خؤت دہرمہخہ . تا ٹہو شہوہ بہ پؤح لہگہل ہیچ ژنیکی دونیادا نہخہوتبووم، لہ ژیانمدا پؤحی خؤم نہبردبووہ ناو پیخہفہوہ . بہلام نیستا نا، یہکہمین ماچی من لہگہل ٹہفسانہدا، لہو ماچانہبوو کہ مرؤف لہگہلیدا خوی دہدؤریتہوہ . گہر بیستوچار سال لہمہوبہر ٹہم ژنہم بدیبایہ ٹہم ولاتہم چؤل نہدہکرد، بیستوچار سال بوو بہ سوار ماتؤرہکانہوہ لہسہر شہقامہ دورودریژہکانی دونیا بؤ نیشتیمانیک و بؤ ٹافرہتیک دہگہرام، ٹہو شہوہ کہ ژنی خائینی ٹہو خاوہن ٹوتیلہم ماچکرد، ہہستمکرد ٹافرہتیکم دؤزیوہتہوہ کہ لہ ٹہزلہوہ بؤی دہگہریم، ہہستمکرد ٹہم بوونہوہرہ چکولانہ و ناسکہ خودا بؤ منی دروستکردوہ و ٹہم خاوہن ٹوتیلہ ناشیرینہ دزیویتی، ہاودہمی منہ و ٹہو فراندویتی . نیوہ نازانن من باسی چیتان بؤدہکہم، ٹہو خانمیک بوو سحری ہموو ژنی دونیا لہ مہلمہسی ناسکی دہستیابوو، دہستدانئیکی بچوک لہ مہمکہکانی وک دہستدان وابوو لہ سحری ہموو گہردون . چرپہکانی لہ گہرویہکی کہمیک نوساوہوہ دہہاتنہدہرہوہ، نوسانیک سہیرترین مؤسیقای تیدابوو . جاویدانہ

ئو مروّقه‌ی ماچ وه‌ها بییات فرییداته دهره‌وه‌ی زه‌مان. من نازانم چۆن مروّف له‌ ماچه‌وه به‌ره‌و شیوه‌کانی تری عه‌شق ده‌گوازیتته‌وه، له‌گه‌ل ه‌ر ئافره‌تیکدا خه‌وتبیتیم ئاگاداریبوم، هه‌ستمکردوه هوشیار و به‌خه‌به‌رم، گه‌ر له‌ پێخه‌فدا به‌ئاگا و هۆشمه‌ند بوویت، ئه‌وا سیحری یه‌که‌مین ماچ وه‌ها بیهۆشی نه‌کردویت زه‌مین و نه‌فلاکت پێغه‌رامۆشبات. من ئه‌و شه‌وه تاکه شه‌وی ژیانم بوو له‌ پێخه‌فدا خۆم له‌بیرکه‌م، هینده ده‌زانم له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ ئیشیکی ورد و دورودریژ پووتبووینه‌وه، شتیکی له‌ نیوان له‌شی من و له‌شی ئه‌ودا بوو له‌ عه‌شق قوولتریبوو، وه‌ک گێژه‌نیکی په‌نگین، به‌لام پرکیش و تابنهر. من و ئه‌و سیحری ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره کیشیده‌کردین، ئه‌وه‌ی بیینه دوو له‌ش تا نه‌ندازه‌ی خه‌یال یه‌کتتری بده‌ینه ده‌ست یه‌ک. من به‌بیهۆشی ده‌متوانی له‌شی ئه‌و له‌ تاریکیدا بیینم، ئه‌و ئاره‌زووه‌ی له‌شی من و ئه‌وی ده‌دا له‌یه‌ک له‌ عه‌شق به‌هیزتریبوو. من زوه‌دی شازه‌مان هه‌رگیز باوه‌رم به‌ عه‌شقی یه‌ک لایه‌نه‌ی جه‌سته یاخود پۆج نه‌بووه، عه‌شق شتیکه نه‌ ته‌نیا به‌ جه‌سته و نه‌ته‌نیا به‌ پۆج ناکریت، به‌لکو تاکه شتیکه هه‌ردوو هیژه ترسناکه‌کی ناو مروّف تاییدا ده‌بیت به‌ جوړیکی بیۆنه تیکه‌لبن. له‌ خۆشه‌ویستیدا گه‌ر له‌ش نه‌یه‌ته ناو گه‌مه‌ی پۆچه‌وه، پۆچه‌کان ونده‌بن و ناگه‌ن به‌یه‌ک، گه‌ر پۆحیش نه‌خزیته ناو گه‌مه‌ی له‌شه‌وه، ئه‌وکات له‌شه‌کان بیزارده‌بن و دورده‌که‌ونه‌وه. عه‌شق تاقینابیتته‌وه تا له‌ش به‌یه‌ک نه‌گات، پۆج به‌ ته‌نیا هیزی ئه‌وه‌ی نییه خۆشه‌ویستی به‌پاریزیت. هه‌له‌یه مروّف و تییگات مروّف ته‌نیا له‌ په‌یوه‌ندی پۆچه‌وه ده‌ست پیده‌کات و دواتر ده‌گاته جه‌سته. نا، زۆرجار به‌ پێچه‌وانه‌وه ده‌بیت سه‌ره‌تا له‌ش قسه‌بات، تا پۆچه‌کان بتوانن پرد هه‌لبه‌ستن و له‌یه‌کدی نزیکبینه‌وه. به‌ پای من گه‌وره‌ترین دوژمنانی پۆج ئه‌وانه‌ن که‌ رقیان له‌ جه‌سته‌یه. من ئه‌و شه‌وه که‌ له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌دا پووتبوومه‌وه، که‌ ده‌ستم به‌ر ئه‌و پیسته ئه‌سمه‌ری که‌وت، که‌ لیوم

گه ڀشته عاسيترين جيگاڪاڻي لهشي، ڪه تامي هموو جوانييه
 نه فسانه بيه ڪاڻي پڙايه سر په نجهم، ڪه به نارامي وهڪ ڪرڏنه وهي
 گولڻيڪ له چلڻيڪي خه وتوو هم لمگرت، وامده زاني مانگ هه لڏه گرم، دست
 له تيشڪ ددهم، په نجهم به رگه وره يي خاليق ده ڪه وڻت. پووتبوو، پريو
 له ناره زوويه ڪي رامنه ڪراوي ژنانه، ناره زويه ڪ سنوري عه قل ده به زڻيٽ
 و وهڪ خه يالڻيڪي بيسنور له چاوي ده تڪيٽ. هيچ شتيڪ له م دونيايه دا
 له و خه ياله قوولتر و جوانتر و سافتر نييه ڪه له ڪاتي پيڪه وه خه وتندا
 له چاوي ژنيڪ ده تڪيٽ. هيچ شتيڪ له و ناره زوه سيجراو پتر نييه ڪه
 له ناڪاو له په نجه ڪانتدا وهڪ ته زوويه ڪي نه هريمه نڪرد له خه و
 هه لڏه ستيٽ، هيچ شتيڪ له و وشانه عاسيتر نيين ڪه له نيوان ليويڪي
 تينوو و له شيڪي ناماده و ڪراوه دا دروستده بيٽ، شتيڪه ناخريٽه ناو
 پيت و له هيچ دهنگيڪي دونيادا جيگاي نابيٽه وه. چهند هه وليدهم تامي
 نه و خانمه پر چريه تان بڙ باسبڪم، سيجر و ناره زوي نه و ژنه
 خائينه ي خاوهن نوتيله ڪه بگيرمه وه فيلٽان ليده ڪم، من و نه و به
 جوڙيڪ پيڪه وه خه وتين هيچ زمانيڪي سر نه م نه سستيڙهه ناتوانيٽ
 وه سفيبڪات. يه ڪه مجاريو هه سبڪم ده سندان له پووتي نافرهت مروڻ
 بڙ په يه ڪي بالاتر سه رده خات، له ناستيڪي پوچه وه به ره و ناستيڪي
 بالاتر به رزيده ڪاته وه. لهشي له هريريڪ ده چوو، به سيجري باغيڪي
 دوور پهنگرا بيٽ، بونيڪي هه بوو، مروڻ ده بيٽ هه موو گولي دنيا
 بونيڪات، تا تيبيگات ناخو ده توانيٽ نه و بونه بدوڙيٽه وه، دهنگيڪي نه رم
 و نوساوي هه بوو، ڪه مروڻ ده بيٽ گوي له موسيقي هه موو دنيا
 بگريٽ، تا بزانيٽ ناوازي وه هه نه فسوناوي له هيچ ناميريڪه وه ديٽه ده ري.
 هه ستمڪرد نه وه يه ڪه مين جاره له گه ل ژنيڪي سر نه م نه سستيڙهه دا
 ده خه وم، پيشتر هه رچيه ڪم ڪرڏبوو، جوڙه خو خاليڪرڏنه وه يه ڪي
 ميڪانيڪي و جوڙه عيشقبازيه ڪ بوون به پوحيڪي مردوو، به لام له گه ل

ژنی خائینی خاوهن ئوتیله که دا نهوسه ری خه یالم بینی، چومه جیگایه ک هیچ تاده میزادیک نه بیینیوو. شاه نهی دل بیدهنگ به ... نهی زار سرهوتی خوت مه دۆرینه و نارام به .

که ته و او بووم ته زووه سیراو بییه کانی له شی نه و ژنه ماوه یه کی دریز له له شمدای بوو. دوا ی ته و او بوون بریسکه ی سهیری نه و تکه عاره قانه ی سه ره جهسته ی وهک یاقووت سه رتا پای له شی پونا ککر دبووه وه، هه موو شتیکی برۆنزی ده ی نو اند. به هیمنی وهک که رویشکیکی ماندوو له ته نیشتمه وه خهوت، له مه خلقیک ده چوو دوا ی جهنگیکی موبارهک خهوت بیت، وهک بیهوشیک له ناو گزو گیای باغچه یه کی تاریکدا کهوت بیت، به نهرمی دهستی خستبووه سه ر دل ی خو ی. ده ترسام پوژ هه لیت و میرده که ی به مجوره له پیخه فی مندا بیدۆزیتته وه، به لام دل م نه هات خه به ریکه مه وه ... ناماده بووم بمرم و خه به ری نه که مه وه. بیئیراده ی خو م هه ندیک له دلۆبه ناسکه کانی عاره قم له دهوری ناوکی به لئو سپی، ده مویست عاره قه ی جهسته ی تامبکه م، په نجی ئاره زووه کانی تامبکه م، چیژ له ماندوو بوونه پاکه که ی بیینم. تا دنیا پونا کبووه وه ته نیا ته ماشای جهسته ییم ده کرد، له سه ر پیخه فه که م داده نیشتم و له له شیم ده پوانی، سانتیم سانتیم له و سیر و دره وشانه وه قوول ی جوانی نه و وردده بوومه وه. تا نه وکات چند جهسته ی پوتم بینی بوو، هیچیان له رتیکی و هارمۆنییه تی و گونجاندا نه ده گه یشتنه نه م له شه چکۆلانه و لاواز و پر ئاره زووه ی نه فسانه. ده مویست تاده مرم هیچ نه که م و ته نیا سهیری نه و پووتیه سیراو بییه ی نه و بکه م، نه و ههسته ی من له ناو جهسته یدا بووم، له ناو قوولایی ژنیتی و شه رمیدا بووم، له ناو ته ریتی وجود و شیله ی ژیانیدا بووم جوړیک له شانازی تیا دروسته کردم. که دهستیکی ناسکم به سه ر که مه ریدا ده هینا، که به سه ری په نجه به هیمنی پانه چکۆله کانیم ده لاواند، که به دهستیکی گه وه نه ژنۆکانیم ده کرده وه، هه زمه کرد

پۆژئیک بێت بتوانم ئەو شەووە سەر تاپای بنوسمەو، بتوانم حیکایەتی ئەو شەووە لە گەڵ ژنی خائینی خاوەن ئوتیلە کەدا بۆ هەموو دنیا بگێریمەو. بەلام دەمزانێ ئەستەمە مرۆف بگاتە ئاستیکی ئەوتۆ لە زمان و خۆشەرحکردندا، ئەو ساتە بە هەموو تەزوو و هەلچوون و فرینەکانیەو و بنوسیتهو، هیچ پەرەیهکی دنیا نییە بتوانیت بەرگە ی وەسفیکی وەها بگرت و نەسووتیت.

دوای سەعاتیک خەو، لە ناکاو خەبەری بوووەو. بێشەوێ هیچ بلایت، بێشەوێ هەست بە پەشۆکان و ترس بکات، زۆر لەسەرەخۆ خۆی گۆڕی، بە ئارامییەو جەکانی ژێرەوێ لە بەرکرد، دەریخ و ستیانیکی پەمەیی شیوێ حەریری لە بەردابوو. زولفی بە جۆریکی سەیر پەشۆکابوو، نیوێ پروت لە بەردەمدا وەستا، وەک ئەفسونی خۆی لە چاومدا بخوینیتەو، بە ئەسپایی ماچیکردم و بەو دەنگە نوساوەی گووتی « دەبووایە وابوویە ». تێنەگەیشتم مەبەستی چییە، هیچی دیکەشی نەگووت، تەواو خۆی گۆڕی، چەند جارێک دەستی بە قزیدا هینا و بە ئەسپایی دەرگای ژوورەکە ی کردەو و چوو دەری. من وەک بێهۆشەکان، وەک ئەوانە ی دەبورینەو خەوتم، کە بە ئاگا هاتمەو خۆرئاوا بووبوو. پۆژئیک بەسەر من و ئەفسانەدا تێدەپەری کەچی لەشم هیشتا گەرمی لەشی ئەوی تیاوو. خۆم شت و چوومە سالتۆنەکە، لەوتیوو، دەستیک جلی نوێی ئیجگار قەشەنگ و گرانی لە بەردابوو، قزێ وەک تاجیکی گەورە بەرزکردبوو، وەک هەمیشە بینینی مەستی کردمەو، یەکەمجارم بوو هەستبەم لە شیتییەو نزیکم، زۆر زۆر لە شیتییەو نزیکم، زۆر.

تریفه یابه حری و غهزه لنوس

سالانی ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶

پوژیک له پوژان تریفه یابه‌حری و غزه‌لنوس له بیمارستانی شاردنا
 پیکه‌وتی یه‌کیان کرد. ئه‌و یه‌کدی بینینه سه‌ره‌تای نزیک‌بوونه‌وه‌ی
 راسته‌قینه‌ی تریفه یابه‌حری و غزه‌لنوس بوو. تریفه تا ئه‌وکات هیچ
 شتیکی له‌سه‌ر چاره‌نوسی مه‌هناز مارۆ نه‌بیستیوو، هه‌وآلی مردنی ئه‌و
 کچه به‌سته‌زمانه، له دل‌ه‌وه غه‌مگینیکرد. غزه‌لنوس به ده‌نگیکی ماندوو،
 وه‌ک یه‌کیک نازاریکی نه‌یتی له ناوه‌وه بیخوات، یه‌که‌یه‌که ده‌رده‌کانی
 خۆی بو تریفه گێپ‌ایه‌وه، باسی ئه‌و دوکه‌ل و بوکپوزه سه‌یرانه‌ی بو کرد
 که ژبانی به‌ر ناده‌ن، باسی گه‌شتی هه‌فتانه‌ی خۆی به بیمارستاندا و ئه‌و
 ژنه سووتاوانه‌ی سه‌ریان لیده‌دات. به‌که‌ساسییه‌که‌وه که ئیجگار جوانتر
 و ناسکتی ده‌کرده‌وه گووتی « له‌م مه‌مله‌که‌ته‌دا سیاسه‌ت، عه‌شق،
 بیرکردنه‌وه، ئومید، شه‌ره‌ف، هه‌موو پیکرا له بیمارستاندا ته‌واوده‌بن...
 دوا ویستگه‌ی گه‌شتی مرۆف ناو پێخه‌فه‌کانی ئه‌م بیمارستانه‌یه‌». تریفه
 یابه‌حری که ئه‌و پوژه سه‌ردانی کیژیکی مافوورچنی نه‌خۆشی ده‌کرد،
 به بینین و ده‌نگ و قسه‌ی ئه‌م کوپه‌ وه‌ها مه‌ستبوو، وه‌ک نه‌شته‌ریکی
 پر مه‌ی برینداریکات وه‌ها بوو. که‌س نازانیت چۆن گه‌یشتنه ئه‌وه‌ی
 پیکه‌وه سه‌ردانی ژبانی سووتاو و خه‌لکانی بیمار بکه‌ن. تا ئه‌و کاته
 تریفه یابه‌حری زۆرجار ئه‌و هیزه سه‌یره‌ی له خۆیدا بینیبوو ئارامی
 و هیوری به‌خشیته ئازاره کوشنده و قووله‌کان، بو ناکریت ئیستا
 که‌میک ئاسوده‌یی بدات به‌م هه‌موو ده‌رده‌دارانه. خواستی ئه‌وه‌ی له‌م
 کوپه‌ش نزیک‌بیته‌وه له ناوه‌وه پایدیه‌کیشا، بیته‌وه‌ی شه‌رم ئیفلجیبکات
 غزه‌لنوسی بو سه‌یرکردنی مافووره خه‌یالییه‌کانی خۆی داوه‌تکرد و
 گووتی به‌خته‌وه‌ر ده‌بیته‌ گه‌ر بیته و هونه‌ره‌کانی خه‌یالی ئه‌و بینیت.
 کاتیک غزه‌لنوس یه‌که‌مجار چوو بو کارخانه‌ی نیا، بینینی ئه‌و وینه و
 نه‌خشه سیحراویانه‌ی تریفه سه‌رسامیانکرد، وای هه‌ستکرد له زۆر شوین
 و له زۆر فه‌رش و له زۆر جیگادا یابه‌حری هه‌مان ئه‌و نیگار و مه‌خلوقات

و شوینانه‌ی په‌سمکردۆته‌وه که ئه‌و به‌ خه‌یال بینه‌ونی و به‌ ناویاندا تیپه‌پیوه، به‌لایه‌وه ئاسایی بوو که زانی فه‌رشه‌کانی یابه‌حری گرانبه‌هاترین فه‌رشی شارن، هه‌تا له‌و فه‌رشه‌ فارسییه په‌سه‌نانه‌ی کاشانیش گرانترن که باشتترین وه‌ستاکانی دنیا به‌ ئاوریشم ده‌یچن. بینه‌ینی ئه‌و فه‌رشانه هۆیه‌کی گه‌وره‌بوو غه‌زه‌لنوس هه‌و‌لبدات زیاتر له‌ نه‌ینی ئه‌و کچه‌ تیپگات. چهند سه‌فه‌ریکردبوو، چهند به‌ دنیا دا گه‌رابوو، پۆژیک له‌ پۆزان له‌ هیچ شوینیک ریکه‌وتی قالی و مافوری وه‌های نه‌کردبوو. که پیکه‌وه دانیشتن تیگه‌یشت مافوره‌کانی خانمی یابه‌حری خه‌لکانیک ده‌یکرن پاره‌داری گه‌وره و به‌رپرسی سیاسین. حه‌یفی له‌وه‌هات که مافوره‌ خه‌یالییه‌کانی تریفه وه‌ها خه‌لکیک له‌سه‌ری داده‌نیشن بیخه‌یالترین بوونه‌وه‌ری دونیان. تریفه تا ئه‌و کات هیچی له‌ دنیا ی پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان نه‌د زانی، نه‌یده‌زانی غه‌زه‌لنوس هاو‌پیی ئه‌و مرۆفه‌ دوو که‌رتانه‌یه که نیوه‌یان له‌ حه‌قیقه‌تدایه و نیوه‌یان له‌ خه‌یال‌دایه. کاتیک به‌ هیمنی باسی دروستکردنی مافوره‌کانی بۆ غه‌زه‌لنوس کرد، باسی ئه‌و سروت و فه‌زایه‌ی کرد تییدا فه‌رشه‌کان دروستده‌بن، غه‌زه‌لنوس به‌سه‌رسامی سه‌یری کرد و گووتی «خانم تو له‌ کارخانه‌یه‌کی خه‌یال‌یدا ئی‌شده‌که‌یت». ئه‌و پرسته‌یه بۆ یابه‌حری وه‌کو پاچه‌نینیکی ترسناک وابوو، تا ئه‌و کات کارخانه‌که‌ی وه‌ک شوینیکی ئاسایی و به‌شیک له‌ دنیا بینه‌ی بوو، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نا‌کاو چاوی له‌سه‌ر راستیه‌کی ترسناک بکریته‌وه شیوه‌ی شته‌کان له‌ پیشچاوی گۆران، له‌ وینه‌ی سمۆئاغای پاسه‌وانه‌وه که هیچ نه‌بوو جگه له‌ ئاغایه‌کی خه‌یالی، تا وینه‌ی ئیشکه‌ره غه‌مگینه‌کان که به‌رده‌وام نو‌قمی خه‌یالی بی‌ه‌وده و نا‌کام بوون، وه‌ک کۆمه‌لێک که‌سی خه‌یالی هاتنه‌ پیشچاوی. تریفه یابه‌حری سه‌یری چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی غه‌زه‌لنوسی کرد، سه‌یری ئه‌و قرزه‌ ده‌رویشناسایه‌ی کرد، سه‌یری ئه‌و پیشه‌ په‌شه‌ی کرد. دواجار وه‌ک کچیک بۆیه‌که‌مجار هه‌ست به‌ تروسکه‌ی عه‌شق بکات

گووتی « غزلهلنوس، تۆ چیده کهیت؟ ... حقیقه تم بیرده به یته وه؟ ».
 نه و پرسته یه پردی راسته قینه ی تیکه لوبوونی نه و دوو مرۆفه بوو. که
 له و ساته وه تامردن ده که ونه سهر خولیای خه و نیککی نه کرده و نه سته م،
 خه و نیک ده شیت یه کیک بیت له سه ختترین خه ونه کانی مرۆف له میژووی
 دوور و نزیککی خویدا، خه ونی هه موو ژن و پیاوه گه وره کانی دونیا، خه ونی
 هه موو شاعیر و پیغه مبه ره کان، خه ونی نه وه ی بوونه وه ریکی خه یالی بیت
 و حقیقه تیشیت بیرنه چیته وه .

له و پۆژه به دوواوه ههر یه ک له تریفه یابه حری و غزلهلنوس چه ندین
 جار یه کدیان بینیه وه، غزلهلنوس هه ندیجاری دیکه سهردانی کارخانه که ی
 کرد. پیکه وه سهردانی سه دان ژن و کچی ده رده داریان کرد، سهردانی ده یان
 خه لکی بیمار و بیچاره که له چاوه پروانی مردندا له سهر قهره ویله کانیان
 ده تلانسه وه، تریفه ده ست و په نجه یه کی هیند سیراوی هه بوو، کاتیک
 ده ستی له ده ستی نه خو شه کان ده دا، بو ماوه یه کیش بایه نازاره کانیان
 هئورده بووه وه. نه وه سهره تای نه و په یوه ندیه نالۆزو ته لیسماوییه بوو،
 که بناغه ی نه م چیرۆکه ی دارشت که ئیمه له سهره تاوه باسیده که ین...
 هه سته که م له و پۆژانه وه غزلهلنوس عاشقی خانمی یابه حری بوو، له و
 کاته وه که سهیری نه و میهر و سوژه ی له چاویدا کرده، که سهره نجی
 نه و نارامی و ناسووده گییه ی داوه، که بیماران به ده ست و په نجه ی نه و
 هه ستی پیده که ن. جاری نه بووه، هه چ چاریکی نه بووه، جگه له وه ی
 خوشییوت.

به لام چون چیرۆکه که مان گه یشه نه وه ی تریفه یابه حری و غزلهلنوس
 ماوه یه کی دریز پیکه وه له ژیر سه قفیکدا بژین، نه وه تان به مجۆره ی
 خواره وه بۆده گتیره وه .

له سالی حوتهدا جهوهر يابهحری شوپن و حهشارگای تریفه ی دۆزییه وه . له و حوت سالهدا دونیا زۆر گۆرپابوو، فهوزیه یاسه می سالانه جارێک یان دووان سهردانی تریفه ی کردبوو، نهوانه خوشتین ساتهکانی نه و ده مه ی تریفه بوون که جارێکی دی له باوهشی پر میهری فهوزیه یاسه مییدا مندالی خۆی وهک بههشتیکی ون ده دۆزییه وه . له و حوت سالهدا جهوهر يابهحریش بووبوو به کهسیکی تر، چیتر نه و شیته زنجیریسینه ی جارن نه بوو که بهوینه ی گایهکی هار پهلاماریدات، تیکه لایوونی به کاسه تازهکان و خاوهن قازانجه نوێکان، حهزی گهوره ی بۆ سه رکهوتن و بهرزبوونه وه، جۆرێک له نارامی و هیمنیان به سهردا سه پاندبوو . ده یزانی و یقار و سه بر و زمان لوسی به رهه میان له تورپی و هیرش و شه پانگیزی زیاتره . پۆرێک که هات بۆ کارخانه که، مه بهستی نه بوو شتیکی خراب بکات، چیتر نه و کورپه نه بوو له ناوه پاستی بازاردا چه قۆ له خوشکه که ی هه لکیشت، به لکو پۆییه کی سووریوو که یاری ئالۆزتر و بازرگانی گه وره تری ده کرد . کاتیکی له پێگای هاو پیکانییه وه چیرۆکی فه رشهکانی تریفه ی بیست، حه زیده کرد خۆی نیشانبدات و ترس و سامی خۆی تاقیبکاته وه . له و ساله وه ی له گه ل سیاسه ته مداره کاندای تیکه لایوویو به که مین وانیه ک فیزیانکرد نه وه بوو ترساندن له کوشتن باشته، سام دروستکردن له خوینرشتن خیراتر به رده گریت . جهوهر له و شهش سالهدا سامانیکی گه وره ی دروستکردبوو، به لام له گه ل نه وه شدا هه میسه چاوی له سه ر نه و چهند دۆنه زه وییه بۆو که باوکی بۆ تریفه ی جیهیشتبوو . نه و به شیک بوو له توپکی گه وره که چهک و تفاق و که رهسته ی سه ربازیان به نهینی له باشووری عیراقه وه به ره و ئیران دهرده کرد، له ئیرانه وه باری گه وره گه وره هه مه په نگیان به ره و باشوور ده گوازه وه، که سانی گه وره یان له پشت بوو، به ماشینی زۆر

نوئ هاترچوڙيانده کرد. ئه و ئنواره يه که له کارخانه که دا ده رکه وت، نيازى نه بوو هيچى ده ستهک و پت، ته نيا قولاپتيكى مه لده دا. مه لسه که وتى زورى له گه ل سياسي هکاندا فيرى قولاپ مه لدانى کردبوو. تريفه سه ره تا که جه وه رى بينى خورپه يه کى کوشنده ي تيگه را و ويستى مه لبيت، به لام دهنگيک له دهرونيدا پتيگوت تريفه يابه حرى له چى ده ترسيت، چيت مه يه بيدورپتت؟. ئه و ساله دووردريزانه ي خيال له ناوه وه دلتيكى تريان بو دروستکردبوو. دوايه وه له و کارخانه يه زياتر ده يتوانى به ره و کوئ مه لبيت؟ هيچ جيگايه کى نه بوو.

مه موو ده يانزانى تريفه يابه حرى مولکيکى زورى مه يه، به لام شويني خراپى زه وييه کان و دوخى خراپى خوئ ده رفه تيکى پينه ده به خشى سوود له و مولکانه بينيت، ئيستا هينده ي نيگارى ناو مافوره کان مال و مولکى راسته قينه ي ئه ويوون، هيچ پارچه زه وييه کى دنيا مولکى ئه و نه بوو. تريفه له و پوخله به ره که م و ده گه نانه بوو که هيچ سامان و ته لايهک، به نه ندازه ي چينى مافورتيک ده رفه تى نازادبوون و فريين و مه ستهوونى پيشکه ش نه ده کرد. لاي ئه و مه موو سامانه گه وره کانى دنيا کليلى خه زنه يه کى خه ياليان نه ده هينا که چاوى مرؤف به سه ر زه وى و زه مانتيکى تر دا ده کاته وه. ئه و پوژه که تريفه يابه حرى جه وه رى بينيه وه مه سته ي به هيزتيکى گه وره کرد له خويدا، مه موو کات ئه و کچتيکى به هيزبووه، به لام مه ميشه ش ترسيکى ناديارى له مردن، له درنده يى، له خه نجه رى ناکاوى نيو تاريکى مه بوو. ئه و شه وه له به رده م ده سته زورى کارخانه که دا سه يرى ده موچاوى خوئ کرد، کچتيکى ماندووبوو، به لام چيتر ئه و مرؤفه نه بوو که په زاره و په شوکانى له ناکاو ئيفليجيانده کرد. ئه و خانمه ره شه هوا و فيگرتووه ي جاران نه بوو، که سه ر ئيشه ي کوشنده ده يگرت و نه يده زانى له م دنيا يه دا ده بيت چى بکات. کاره ساتى گه وره ي مرؤف ئه وه يه که نه زانيت چى بکات، مه ميشه چاوه پروانى ئه وه بيت

ژیان شتیکی پیشکه‌شبکات و ئەم به‌ دوای هیله‌کان و داوه‌کان و شوین پینکانیدا رابکات. ئیدی ده‌یزانی بۆچی ده‌ژی، ئەوه له‌ هەر شتیکی تر گرنگتر بوو، ئەو بۆ ئەم کچه‌ به‌دبەختانه‌ی کارخانه‌که‌ ده‌ژیا، بۆ ئەم کریکاره‌ ئافره‌ته‌ به‌دبەختانه‌ ده‌ژیا، که‌ دالده‌ و په‌نایه‌کیان له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه‌ نه‌بوو، بۆ ئەو خه‌یاله‌ سحرآویانه‌ی خۆی ده‌ژیا که‌ ده‌یتوانی به‌خته‌وه‌رییه‌کی قوول و هه‌میشه‌یی له‌ ناخی ئەم ژنه‌ به‌سته‌زمان و غه‌مگینانه‌دا بپوینیت. گه‌ر چه‌وه‌ر یا به‌حری زه‌وییه‌کانی ده‌وینت ده‌توانیت هه‌موویان به‌ریت، هه‌ر هه‌موویان و ته‌نیا پاره‌ی مالکی بۆ به‌جیبه‌یلت، یه‌ک خانوو و هیچی تر.

بۆ جاری دووهم که‌ چه‌وه‌ر یا به‌حری به‌ ناوی کرپنی فره‌شه‌وه‌ که‌ پاره‌یه‌وه‌ بۆ کارخانه‌که‌، بیته‌وه‌ی سلێ لیبکاته‌وه‌ یان بترسیت، مۆله‌تی لێخواست و له‌ ژووره‌ چکۆله‌که‌ی خانمی نیادا دوو به‌ دوو دانیشتن. شه‌ش ساڵ زیاتریوو پوو به‌ پوو سه‌یری چاوی یه‌کتریان نه‌کردبوو، هه‌ردووکیان دوو دوژمنی گه‌وره‌ی یه‌ک بوون، دوو چه‌مسه‌ری جیاواز که‌ هیژیک له‌م سه‌ر ئەستیره‌یه‌ نه‌بوو بتوانیت کۆیان بکاته‌وه‌، وه‌ک دوو دوژمن که‌ دوای چه‌نگیکی درێژ له‌سه‌ر میژیک دوا هه‌ق و حیسابی جه‌نگ ده‌بپیننه‌وه‌، به‌رامبه‌ر یه‌کتري دانیشتن و دوا حیسابی خۆیان کرد. هه‌موو شتیکی خیرا و ئاسان پویشت، تریفه‌ یا به‌حری به‌رابه‌ر نرخ‌ی خانوویه‌کی گه‌وره‌ ده‌سته‌رداری هه‌موو مۆلکه‌ گه‌وره‌کانی خۆی بوو، که‌ له‌ پاستیدا گه‌ر ده‌ست کراوه‌بایه‌ ده‌یتوانی به‌ قازانجی زۆر گه‌وره‌تر بیانفرۆشیت. به‌لام له‌و ساته‌دا پتووستی به‌ بره‌ پاره‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو، پاره‌یه‌کی زۆر به‌ یه‌کجار بیته‌ده‌ستی.

هه‌لبه‌ت ده‌سته‌رداریوونیک‌ی ئاسان نه‌بوو، وه‌ک ئەوه‌بوو تریفه‌ خیانه‌ت له‌و خه‌ونه‌ دیرینه‌ی سه‌میره‌ یا به‌حری دایکی بکات که‌ بۆ پاراستنی به‌شه‌

مافی میکانی عه‌شره‌تی یابه‌حری تریفه‌ی هینابووه دونیاوه، وه‌ک نه‌وه بوو شکستی ژنان له‌و تایه‌فه مه‌لعونه‌دا رابگه‌ینیت، به‌لام نا... له‌گه‌ل هه‌موو ترسی ژور و سامی که‌له‌که‌بووی ناو ده‌مار و دل‌دا، دل‌نیابوو نه‌و به‌شیوه‌یه‌کی دی ده‌توانیت هیزی له‌ بن نه‌هاتووی ژنانی یابه‌حری و ژنانی نه‌م شاره‌ بسه‌لمینتته‌وه، دل‌نیابوو. نه‌و پوژه جه‌وه‌ر زاهیر مه‌ست به‌ سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره له‌ کارخانه‌که‌ چووه‌ده‌ری و ده‌ستی له‌ ژنانی تریفه‌ کیشایه‌وه. ئیدی له‌و پوژه‌وه یه‌کدیان نه‌بینیه‌وه، هه‌تا له‌ پرسه‌ی خانمی فه‌وزیه یاسه‌می دایکیشدا له‌ پایته‌خت که‌س نه‌یتوانی ناشتیانبکاته‌وه و پیکه‌وه بیانخاته‌وه سه‌ر یه‌ک سفره. به‌لام ونبوونی سیبه‌ری جه‌وه‌ر ناغای یابه‌حری له‌ ژنانی کچه‌ چکۆله و ناسک و نه‌سه‌ره‌که‌ی ناو چیروکه‌که‌ماندا، مانای نه‌وه نییه‌ که‌ پیاوانی هاوشیوه‌ی نه‌و، نه‌وانه‌ی ده‌یانه‌ویت سه‌راپای دونیا مولکی نه‌وان بیت، واز له‌ خانه‌که‌مان ده‌هینن و ده‌ست له‌ پاوکردنی به‌رده‌دن. سالانیک دواتر که‌ تریفه‌ یابه‌حری و کیژانی هاوپتی له‌ به‌رده‌م شه‌هره‌یاری شوشه‌دا و چه‌کداره‌کانی وسوو ناغادا وه‌ستان، تریفه‌ پوونتر تیگه‌یشت، زه‌وی پره‌ له‌و جوړه‌ پیاوانه‌ی سیبه‌ری یه‌کن و پیکرا ته‌واوکه‌ری نه‌و سه‌فه‌ری پاوانان و پاوکردنه‌ن که‌ جه‌وه‌ری برای له‌ مندالییه‌وه له‌گه‌لیدا ده‌ستی پیکردبوو.

ره‌نگه‌ ئیستا هه‌مووان بپرسن چی وای له‌ تریفه‌ یابه‌حری کرد ته‌واوی مال و سامانی خوی وه‌ها ئاسان به‌ه‌ده‌ریدات؟ بو ویستی ژنانی خوی به‌رابه‌ر شتیکی وه‌ها که‌م له‌ چنگ سیبه‌ری ترسناکی جه‌وه‌ر ده‌ره‌بینیت؟ تریفه‌ نه‌و چند ساله‌ی له‌ کارخانه‌که‌دا ئیشیده‌کرد، جگه‌ له‌ نازاری ژنان و بیگه‌سی و بیشوینیان چیروکی تری نه‌ده‌بیست، گه‌وره‌ترین هیزی پیاو نه‌وه‌بوو که‌ هه‌موو شوینه‌کانی نه‌م شاره‌یان داگیرکردبوو، کوچه‌کان و ماله‌کان و شه‌قامه‌کان سه‌رتاپا مولکی نه‌وان بوون. له‌و کاته‌وه ده‌یویست مالتیک دروستبکات و بیخاته‌ بنده‌ستی

نہ و ژنانہ وہ کہ شویتیان نییہ، کہ بیچارہ و بیتومیدن. هیئدہی هقی
 خوی له جهوهر یابهحری وهرگرت، به کۆمهکی سہید قادری نیا
 خانووہیکی گہورہی کړی. تریفہ ئیشیکی زۆری له و خانووہدا کرد، بۆ
 نہوہی بییته پہناگای نہو کچہ بیئکسانہی جیگیان نییہ خوآنی تیا
 بشارنہوہ. له پښگای خانمی نیاوہ پہیوہندی به پښخراوہ کاراکانی ژنان
 کرد و مالہ تایبہ تیبہکھی خوی خستہ خزمہت نہو لیقہ و ماوانہوہ کہ له
 میرد و کہ سوکار هلدین. نہ زمونی دوورودریژی له گہل ئازاری کچانی
 مافوورچندا هیئابووہانہ سہر نہو بپروا قوولہی دہبیت ژانی خوی بۆ
 جۆرہ کاریکی و ہا تہرخانبکات.

نایبیت نہوہ شمان بیربچیت کہ مافوورہکانی تریفہ ناویانگیان و ہا به
 دنیادا پویشت، کاری کارخانہی نیا به هوی خہیالی زپړنی نہوہوہ
 له گہل تیئکچوونی زہمان و ناخوشی دہوران و ہہ ژاری خہ لکیشدا ہر له
 برہودا بوو، خہیالہکانی تریفہ یابهحری به قاچاخ دہگہیشتہ دیوہخانہی
 سولتان و سہرۆک و نہمیرہکان. ہہر نہو ناویانگہش دواجار بووہ مایہی
 نہہامہتی و خو کاولی تہواوی کارخانہکہ. نہو فروشہ زۆرہی مافوورہکان
 بہدہستیانہینا و نہو سامانہ گہورہیہی له دواي سالانی نہوہ دودووہوہ
 پہیدایکرد، لهبری نہوہی بییته مایہی خوشبختی، بہدبہختیبہکی
 گہورہی له گہل خویدا ہیئا. له یہکیئک له پوژانی بہہاری نہوہدو
 شہشدا، ئیوارہیہکی درہنگوہخت، سہید قادری نیا له پہنجہرہی
 بیرو تازہکھی خو پوہوہ له کارخانہکہ تہماشای دہرہوہی دہکرد، سئ
 پیواي پارہدار و بہرپرس و دہست پویشتووی نہو شارہی بینی له
 ماشینیکی تازہ دابہزین و بہرہو پووی کارخانہکہ ہاتن. له و ساتہدا کہ
 له پہنجہرہکہوہ سہیری نہو سئ پیواوی دہکرد، کہ له زپړنہرمہ
 بارانیکی بہہارہدا بہرہو لای نہو ہنگاویاندہنا، بیریکردوہ کہ نہدہبایہ

ئەم چەند ساله پێگا بە تریفه یابەحری بدات هیند خەیاڵی ئەفسوناوی
 بەهینتە ئەم کارخانە چکۆلە و ناچیزهوه، بەلام چیتەر کار لە کار ترازابوو.
 بە هەنگاوی ئەو پیاوانەدا، بە نەرمە پەوتیاندا، بەو یقارە دەستکردە
 لە هەنگاوهکانیاندا بوو تیگەششت بۆچی هاتوون. سێ پیاوی گەورەبوون
 هاتبوون ئیشیکێ گەورە جیبەجیبکەن، کاتیک هاتنە ژووری فرمانیاندا
 کەس نەیتە ژووری و دەرگاگان بۆ کاریکێ نەینی دابخرین. وەک سێ
 کەس کە مەشقیکی زۆریان لەسەر حورمەت و پێزنواندن وەرگرتووه
 پەفتاریانکرد، شتیک لە ئاکاری جەنتلمانی نوێ و لە هەوای ئاغا
 کۆنەکان لە دانیشتن و وشەکاریاندا بوو. سێ سمیلی قەترانیان هەبوو،
 پیشی سەریان کەمیک پووتابوووه، زەرەخەنە و جولەیی دەست و
 شیوهی سەیرکردنیان زۆر لە یەکتەری دەچوو، گەر شیوهی لووت و درێژی
 چەناگەیان نەبایە، مەزۆف دەیگوت هەرسێکیان بەیەک سک بوون یان
 دەستوخەتی نیگارکیشیکێ نەشارەزا لەسەر یەک وینە کۆپیکردنەتەوه.
 بەپێزیکێ زۆرەوه قەسەیان لەگەڵ سەید قادری نیادا کرد، بە یەک شیوه
 زمان، وەک ئەوهی پێکرا یەک جۆر کاسیتیان قووتدابیت سەید قادریان
 وەک پیاویکی نیشتمانپەرور ستایشکرد. قادری نیا دەیزانی مردن
 لەم ولاتەدا بەمجۆرە ئاوازانە دەست پێدەکات. ئەو شارەزاییەکی زۆری
 لە بازاردا هەبوو، زۆری کاسبە خۆکردهکانی شار دۆستیبوون. لە
 میژبوو دەیزانی هەموو قولاپیکێ ئەم پیاوانە پارچەبەک شیرینی پیوهیه،
 سەرەتا شیرینییهکە دەرەهینن و دواتر قولابەکە ئاشکرادەبیت. بە
 ترس و غەمیکێ زۆرەوه گوێی لیگرتن، لە پیش راپەڕیندا لەوه دەترسا
 پیاوانی ئاسایشی بەعس تۆمەتیکێ درۆی بۆ دروستبکەن و تیاچیت،
 بەلام لە دواي راپەڕین و هەلبژاردنەکانەوه بەردەوام بیری لەم ئیوارەیه
 کردبووهوه. دەیزانی درەنگ یان زوو پۆژیک لە ئوتومبیلەکانیان دادەبەزن
 و بەو هەنگاوه سەیر و نەگۆرانەوه، بەو سەر و سمیلە بەویقارەوه دینە

ژووری و پئیده‌لین ده‌رگاو په‌نجه‌ره‌کان داخات و گوئی‌گریت. له به‌هاری سالی نه‌وه‌دودوووه به‌رده‌وام ئه‌و خه‌وه‌ی ده‌بینی، به‌لام هیچ جاریک ترسه‌کانی خوئی لای‌گه‌لاویریش ناشکرانه‌کردبوو. ئیستا خوئی به‌رابه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ده‌بینییه‌وه، که پیشتر چه‌ندین جار هاتبوونه‌خه‌ونی. به‌زمانیکی پر‌مانا و پیچ و په‌نا تئیانگه‌یاند که حیزب ئاگاداری هه‌موو شتیکی ناو کارخانه‌که‌یه، به‌لام کارخانه‌که شتیکی تیدا نه‌بوو سید لیی بترسیت. دلنیا‌بوو یاریده‌که‌ن، ئه‌و جوړه یاری‌کردنه هونه‌ریکی سه‌خته که ماوه‌یه‌کی دریزی ده‌ویت تا مرؤف فییری ده‌بییت، له‌ولاتانی دی خه‌لکانیک وه‌ک زانست ده‌یخوینن، به‌لام لی‌ره خو‌یان به‌هوی ئه‌زموونی دوورودریژوه فییری ده‌بن. یه‌کیک له‌سن پیاوه‌که گوتی «حیزب به‌هه‌موو شتیک ده‌زانیت، له‌چوئیتی کرپنی خوری و به‌ن و په‌نگه‌وه تا شیوه‌ی دروستکردنی مافووره‌کان، تا یه‌که‌یه‌که کریکاره‌کان، تا ده‌گاته‌چوئیتی به‌کاره‌ینانی ئیوه بو‌بازار و ئه‌و ریگایانه‌ی مافووری پیاده‌تیرن بو‌ده‌روه، هه‌موو شتیکمان له‌ئاستی ژور به‌رزا خستوته به‌ر باس و لی‌کۆلینه‌وه‌وه». سید قادری نیا ده‌یزانی قسه‌کردن و نه‌کردن وه‌ک یه‌که، ئیدی به‌رامبه‌ریان دانیش و چاوه‌پوانی دوا‌هه‌مین پسته‌ی ئه‌وانی کرد. پاش چه‌نده‌ها چیرۆک و هینان و بردنی سه‌یر، دوا‌ی تیکه‌لاوکردنی چه‌ندان قسه‌ی خو‌ش و هه‌ره‌ش‌ه‌ی ژیره‌وانک، دوا‌ی باسکردنی هه‌ولی حیزب بو‌چاککردنی ژیرخانی ئابووری و گه‌وره‌کردنی سنووری پیشه‌سازیه‌ه‌خۆمالیه‌کان، هاتنه‌سه‌ر ئه‌و داوا‌یه‌ی حیزب ده‌یه‌ویت کارخانه‌که به‌هه‌موو شته‌کانییه‌وه بکریته‌وه، به‌کریکار و ماشین و بینا و بیروکانییه‌وه. له‌میژیوو هاورپیکانی سید قادری نیا ئاگاداریان‌کردبووه‌که تا زووه کارخانه‌که‌ی به‌نرخیکی باش به‌یه‌کیک بفروشییت، چونکه دره‌نگ یان زوو به‌جوړیکی قانونی زه‌وتیده‌که‌ن و هه‌چیشی بو‌ناکریت. به‌لام هه‌رکاتییک بچووبیاه‌ته ناو سالۆنی مافووره‌کانه‌وه،

تریفه یابه حری له ساتی خه یالکردندا ببینیا یه، ئه و کچه غه مگین و بیکه سانه ی ته ماشا بکردبایه که ژبان و ئاسووده بیان گریدرای ئه م ئیشه بوو، بیروکه ی فروشتنی کارخانه که ی له میتشکی خوی دهرده کرد. بینینی ئه و فره شه خه یالکردانه، ئه و ده ست و په نجه مه ستانه، ئه و کپاره دلگه رمانه ی مافورده کانی یابه حری سه ری لیده شتواندن و نرخ ی خه یالیان ده گووت، هه موو به هانه ی گه وره بوون سه ید قادری نیا نه چپته ژیریاری ئه و قسانه وه، نه یده زانی دوا ی ئه و کارخانه یه چی بکات و چون بز ی. به پزیک ی نۆد و حورمه تیک ی بیوتنه وه به سئ میوانه که ی گووت، ئه م کارخانه یه هه موو ژبانی منه، ناتوانم ده ستبه رداریم و بیفروشم. سئ پیاوه که ئه زمونیکی زوریان له کپین و فروشتندا هه بوو، ماوه یه ک بوو بویه کییک له به رپرسه بالا کانی حیزب ئیشیانده کرد، هه رگیز قسه یه کی ناشیرین و توندیان به کارنه هینابوو، هه په شه کانیا ن هه میشه له ژیر توئیک ی شیرین و له چپوه ی قسه ی ناسکدا ده پچایه وه، ئیشی ئه وان دوورنه بوو له پاکی و په وشتی به رز. که کار ده گه یشته قسه ی توند ئه وان ده چوونه دواوه و خه لکانیک ی تر له سه ر شاتو دهرده که وتن. ئه وان پسپوری قسه ی خو شبوون، نه ده بایه هه رگیز له یقاری خو یان ده رچن، هه ولیانده دا به به رامبه ره که یان بلین، مه سه له که له گه ل ئیمه دا بپریته وه باشته ره، نه وه که له گه ل که سانی کدا که هه مان ئاکار و پزیزان نییه. خو یان وا نیشاندا که قسه کانی سه ید قادری نیا گه له ک ئاسایی و سروشتیه و تیگه یشتنی ته واویان بو هه موو هه ست و نه سه ته ناسکه کانی سه ید هه یه، به لام پبیانگووت ده بییت وردتر بیربکاته وه و له مه سه له که پتر پابمینیت، چونکه ئه وان هه یچ نین جگه له وه ی فه رمانیک له ده سه لاتیک ی به هیزتر و گه وره تره وه ده گوازنه وه که شیوه ی دیکه ی بو رازیکردن له لایه .

که ئه وان به هیمنی و پزیه وه بیروکه یان به جیه یشته، سه ید قادر دلنیا بوو، بو هه تاهه تایه کارخانه که ی له ده ستچوه، به لام نه یده ویست

هه روا ئاسان و كه مته رخه م هه موو شتتیک بدات به دهسته وه . دواى چه ندين پۆژ ديسان ئه و پياوانه گه پانه وه ، به هه مان زمانى جارى پيشوو قسه يانكرد ، به حورمهت و پپر پپژييون ، به لام كه هه ستان گووتيان «كاكه سهيى ، باش بيري ليئيكه ره وه ، له چه ند پۆژى داهاتوودا شته كه له ده ست ئيمه ده رده چيئت . دوايى خه لكى خراپتر ده كه ونه ئيشه كه وه و هه موو لايه كمان لكه دارده بين... نه مشه و سئ و دووى دلئى خۆت بكه و به ئوميدى خودا ده گه يته بپاريئكى پاست و دروست ، كه كه سمان شه رمه زار نه كات» . له گه ل هه موو ئه و قسانه دا سه يد قادري نيا سووربوو له سه ر بپاريى خۆى . ده شه و دواتر هه نديك چه كدارى نه ناسراو ، سه يد قادريان له به رده م مالى خۆياندا فراند و له ناو هه نديك دار و دره ختى باشوورى شاردا دواى ئه زيبه تدانيئكى زۆر نيوه مردوو به جنيانه ئيشت . به لام سه يد قادر بپاريادابوو تا ئه و جيگاهيهى ده توانيئت و هيئزى به سه ر گه مه كه دا ده شكيت شه پيكات . ده يزاني كه س نيبه له م جوړه شه رده دا سه ركه و توو بويت ، به لام گرنگى شه ر ئه وه نيبه ده يبه يته وه يا خود ده يد پزينيئت ، گرنگ ئه وه يه بزانيئت گه ر نه يكه يئت ، دوژمنه كه ت دواى تو تا كوئ ده پوات . جه نگاوه رى پاسته قينه به رگرى له خۆى ناكات ، به لكو به رگرى له دواى خۆيه وه ده كات . تا ئه وكات شه په كاني سه يد قادر له سنوورى زار و تاو له و هاتوهاواري مه رز و قاپووت و گولبه هاردا گيريانكردبوو ، ئيستا كاتى ئه وه هاتبوو شه ر بو شتتئكى گوره تر بكات ، بو ئه م كارخانه چكولانه يه ، بو ئه م كيژانه كه ده بيت بيانفرۆشيت . بيريئكى جه هه نه مى هات به خه ياليدا ، بيتنه وهى بترسيئت ، ده بيايه ئه مجاره به ده ستى خۆى زاره كان هه لدات . شه ويك به سه ر و گوئلاكى به ستراوه وه ، له كاتيكددا هه موو ئيسكه كاني ژانينانده كرد ، هاوري پيره كاني خۆى كۆكرده وه ، هه موو ئه و پيش سپى و په ككه وتانهى له چاكهت و پانتوئلى خوار و كورتدا به رده وام تاو له يانده كرد و به ده م چا

خوارنده‌وه‌وه شه‌واني بيكوتايي زستان و هاوينيان به ياري ده‌گوزه‌راند .
 پتر له بيست پيره‌مي‌ردبوون كه هه‌نديكيان خانه‌نشين و په‌ككه‌وته‌ي مال
 و نه‌واني ديكه‌شيان كاسبى پير، تاو له‌چى چاوكرز، كونه‌هاورپى ديريى
 سه‌يد بوون . هه‌موويان له‌وانه‌بوون له‌و چند ساله‌دا چند جار يك
 هاتبوونه‌ئو شوينه و له‌سه‌يرانه‌كاني پشت كارخانه و له‌پيشبرك
 دريژ و بيكوتاييه‌كاني تاو له‌دا به‌شداريانكردبوو . سه‌يد قادر دنيا بوو
 ئه‌م پيره‌مي‌ردانه ناتوانن شتيكى گه‌وره‌بگه‌ن، به‌لام ده‌توانن له‌و شه‌رده‌دا
 كومه‌كيبگه‌ن . ئه‌و شه‌وه پيكره، بيست پيره‌مي‌رد به‌يارمه‌تى به‌كتر
 به‌ياننامه‌يه‌كيان نوسى، پوژى دوايى سه‌دان دانه‌يان كوچيكر و به‌كوچه‌و
 كو لانه‌كاني شاردا بلاويانده‌كرده‌وه . به‌ياننامه‌يه‌ك چيروكي كارخانه‌ي نياي
 ده‌گيترپيه‌وه، له‌سه‌ره‌تاوه تا ده‌گاته هه‌ولى زه‌وتكردنى . پيره‌مي‌رده‌كان
 ئيجگار چاپووكانه‌ئو كاره‌يانكرد، به‌خويان و پشته‌كوم و ددانه
 پزيو و تاومه‌شله‌كانيانه‌وه، به‌خيترايه‌كي نه‌وتو كه له‌ته‌مه‌نى نه‌وان
 چاوهرپوان ناكريت، وه‌ك نه‌وه‌ي با هه‌ليانگريت و تينيكي نه‌فسانه‌يي
 چووبه‌تته قاجيان ده‌يان دانه‌يان له‌و به‌ياننامه‌يه به‌ديواره‌كاندا هه‌لواسى
 و خستiane مالانه‌وه . له‌گه‌ل به‌يانى پوژى دواتردا شار له‌سه‌ر چيروكي
 كارخانه‌ي نيا به‌ئاگاهاته‌وه . سه‌يد قادر دنيا بوو، كه گه‌وره‌پياوان
 ليى نابوون، ئاشكرابوو له‌گه‌ل بلابوونه‌وه‌ي هه‌واله‌كه‌دا ده‌گه‌نه‌سه‌رى،
 پيشه‌وخت تريفه يابه‌حبرى بانگكرد و هه‌موو چيروكه‌كه‌ي بو گيترپيه‌وه،
 هه‌تا ناوى هه‌موو پيره‌مي‌رده سه‌رسپيه‌كانيشى لادركاند و وه‌ك هاورپى
 گه‌وره و دلسوزى راسته‌قينه وه‌سفيكردن . چند سه‌عاتيك دواتر هيتريكى
 نه‌ناسراو سه‌يد قادري نياي به‌ره‌و جياگايه‌كي نه‌زانراو برد . له‌چند
 پوژيكي كه‌مدا خانمى گه‌لاويژى نيا، كه هيواي گه‌وره‌ي به‌وه بوو
 ده‌ستبه‌ردار بوونى ئه‌و له‌كارخانه‌كه مي‌رده‌كه‌ي ئازادبكات، به‌ناچارى
 و له‌گه‌ل لاقاوى فرميسكدا عه‌قدى فروشتنى كارخانه‌كه‌ي بو ئه‌و سى

سمیل پشه مؤرکرد و به پاره‌یه‌کی ناچیز ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتیک بوو، به‌لام قادری نیا نه‌گه‌پایه‌وه .

له‌و نیوه‌نده‌دا تریفه یا به‌حری و کچانی کارخانه‌که هه‌ستیانکرد هیزیکی دیوناسا فراندوونی و به‌ره‌و قوولایی تاریکیه‌کی گه‌وره ده‌پۆن . هه‌ولئیی بیوچانی پیره‌میرده‌کان بۆ پرگارکردنی سه‌ید قادر بیئ ئه‌نجام بوو، گروپی پیاوه سه‌رسپیه‌کان چه‌نده‌ها به‌یاننامه‌ی دیکه‌یان نوسی و بلأویانکرده‌وه، به‌لام به‌رپرسه‌کان وه‌ک هه‌میشه حاشایان له‌وه کرد ناگیان له‌ مه‌سه‌له‌که بیئت . ئه‌و سه‌رده‌مه سه‌ره‌تای دارپشتنی ده‌سه‌لاتیکیی نوئ بوو له‌ بازاردا، سه‌ید قادر یه‌کیک بوو له‌ قوربانیانی ئه‌و شه‌پۆله گه‌وره‌یه‌ی هه‌موو شتیکیی له‌پیش خۆیدا راده‌دا . سئ سمیل پشه‌که به‌رده‌وام به‌ خانمی نیایان ده‌گه‌وت «نه‌ده‌بایه هه‌له‌ی وابکات، ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمه‌یان نارد چه‌زیان له‌ نیشی وا نییه، هاوالاتی باش که‌سیکی عاقله، عاقلیش واته‌ هاوالاتی باش . حیزیی باش پیویستی به‌ هاوالاتی عاقله، هاوالاتی باشیش پیویستی به‌ حیزیی عاقله . حیزیی عاقل ده‌بیئت به‌شدار بیئت له‌ عاقلکردنی هاوالاتیاندا، کۆمه‌لگای عاقلیش به‌بیئ حیزیی عاقل ناژی، که‌واته‌ سزای هاوالاتی بیعه‌قل به‌شیکه له‌ کرداری دروستبوونی کۆمه‌لگای عاقل، نیشی حیزیی عاقلیش پاراستنی کۆمه‌لگای عاقله، که‌ هاوالاتی بیعه‌قل نه‌توانیئت تیا ئاسوده بیئت، بۆ ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی عاقل ئاسوده‌بن، ده‌بیئت که‌مینه‌یه‌کی بیعه‌قل ئاسوده نه‌بن، خانمی نیا شته‌کان هه‌موو ساده و ساکارن ... وانیه‌؟» . خانمی نیا بیئه‌وه‌ی هیچ تیپگات، ده‌گه‌وت «وايه، وايه، ئیوه‌ راسته‌که‌ن، به‌لام گه‌ر به‌ریبه‌دن، ده‌بیئت به‌ هاوالاتیه‌کی عاقل» . پیاوه سمیل پشه‌کان ده‌یانگه‌وت «مرؤف ده‌بیئت به‌ر له‌ گرتن عاقل بیئت ... خانمی نیا وايه یاخود وانیه‌؟» .

دوا جار خانمی نیا هه‌ستیکرد له‌ بازنه‌یه‌کی خالی و بوچدا

دەسورپتەوہ .

پیرەکان وەک ھەنگ کاریان دەکرد . کەس لەو باوہ پەدا نەبوو ئەم کەنەفت و چرچە لۆک و پەککەوتانە، بە ملە کوپ و چاویلکە گەورە و چاوە کزەکانیانەوہ لە پشت ئەو ھەموو بەیاننامە یەوہ بن . گوپ و تینئیکی گەورەیان تیگەراییو، ھیزئیکی سەیر پالی پتوہ دەنان ئیشبکەن، بەلام رەنجی ئەوانیش وەک رەنجی زۆر خەلکی دی کە دەیانویست شتیک لەم شارەدا بچولئینن بیسوودبوو . ئەو پۆژە ی بەرپرسە تازەکان، کارخانە ی مافوورە کەیان وەرگرت، ناریدیان بە دوا ی تریفەدا و گووتیان «خانمی یابەحری تۆ نازانیت ئیمە چەند خۆشحالین کە تۆ دەبینین، ئیمە ھەر چیبە کمان کردوہ، بۆ ئەوہ بووہ نرخی زێر لەسەر خەیاالی تۆ دانئین، ھەر پارە یە کمان خەرچکردوہ، بۆ ئەوہ بووہ ئەو خەیاالە جوان و بەر فراوانە ی تۆ ببیتە مولک و مالی ئیمە . گویمە دەرە پارە، خەیاالی تۆ بە پارە ناکیشریت و بە دراو حیساب ناگریت، مافووری سحر اویمان بۆ بچنە، ئیمەش دەیبەین و دە یگە ئینینە دەر باری پادشا و ئەمیرە گەورەکان، بۆ ھەموو مافوورئیکی جوان تۆ خەلاتئیکی گەورەت ھە یە، ژیانئیکت بۆ دروستدە کەین ژنی شاھەنشاکانی ئیران و خاتوونی سولتانە تورکەکان بەو جۆرە نە ژیا بن، دەتوانیت کە نیزەکت ھە بیت و بەردەستان لیترە و لە مالیش لە پیشدەمتدا کاریکەن، ھیند ھە یە خەیاالی خۆت بخەرە کار و فەرشی نوئی و ناوازەمان بۆ بچنە» . بەلام تریفە یابەحری لە پۆژی یە کە مەوہ ھەستیکرد ناتوانیت کاریکات، لە سەعاتی یە کە مەوہ بە خاوەنە نوئیکانی کارخانە ی گووت نایە ویت کاریکات . ئەوہ یە کە مەوہ ھەستبکات کە سانئیک ھەن دەیانە ویت خەیاالی لیئیکرن، ئەو لەو کارخانە یەدا خۆی دۆزیبووہوہ، لە ناو ئەو مافوورەدا شوئینە دوورەکانی دونیا و نیگارە ئەستەمەکانی جیھانی بینیبوو، کەچی ئیستا ھەستیدە کرد خەیاالی ئیشناکات . دوا ی فرۆشتنی کارخانە کە ھەموو شتیک

گورابوو. هه‌لبه‌ت ژانئیکی بیسنوور بوو بۆ ئه‌و، هه‌سره‌تئیکی گه‌وره‌بوو ئه‌و کچه به‌سته‌زمان و بیکه‌س و بیپه‌نایانه جیبه‌تئایت، که جگه له ئیشکردن تا مردن چاری دییان نه‌بوو. به‌لام هه‌ستیده‌کرد گه‌ر خه‌یالی خۆی به‌م پیاوه کوشندانه بفرۆشیت، ده‌مریت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی ترسناک ده‌بییت، سه‌ری پرده‌بییت له‌و درنده و مۆته‌که سامناکانه‌ی شه‌و و پۆژ لێناگه‌پێن بخوایت و هه‌ناسه‌ بدات. که له ده‌رگای سه‌ره‌کی کارخانه‌که چوو ده‌ری، دلنیا‌بوو ناتوانیت ئاسووده‌ بژی، به‌هه‌موو هێزی خۆی ده‌یویست ژیانئیکی نوێ ده‌ست پێبکات. له‌گه‌ڵ کێژئیکی بیکه‌سی کارخانه‌که‌دا چوو خا‌نووه تازه‌که‌ی خۆی و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پشویدا، نه‌یده‌زانی چۆن درێژه به‌ ژيانئیی بدات و ده‌بییت چی بکات. هه‌ر له‌و ماوه کورته‌دا سه‌روفه‌سالی عه‌تار ده‌رکه‌وته‌وه. ئه‌مجاره‌ خۆی وه‌ک په‌وانه‌که‌راوی خا‌ونه تازه‌کانی کارخانه‌که پێشکه‌شکرد، سویندی خواردبوو هه‌موو پێگایه‌ک ده‌گرێته‌ به‌ر تا خانمی یابه‌حری سازیکات و بیگێرپته‌وه بۆ ئیشکردن. پۆژانی دواتر تریفه‌ خۆی له‌ ژیر فشارئیکی ترسناکدا بینیه‌وه، عه‌تار وه‌ک تا‌عوئیکی په‌ش به‌دوايه‌وه بوو، هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا چه‌نده‌ها کپیری تر و کارخانه‌ی تر و پیاوی نه‌ناسراوی دی ده‌رکه‌وتن که هه‌موو ده‌یانویست خه‌ونه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری پاوانکه‌ن و له‌ کاسییه‌ سه‌یر و کالاً ناوازه‌کانی خۆیاندا سویدی لیبینن. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موویان پابکات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویته‌ ئه‌و چاله‌ تاریک و تونێله‌ بینه‌وه که له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه زارای بۆ والا‌ کردبوو، ده‌بایه‌ بپوات و ونبیت. هه‌ر له‌و ده‌مه‌شدا تریفه‌ یابه‌حری سه‌ره‌تای ئه‌و ده‌رده‌ ترسناکه‌ی تیا ده‌رکه‌وت که دواتر ژيانئیی له‌ بنه‌وه هه‌لته‌کاند، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ترس له‌وه‌ی بخوریت، بوو به‌ مۆته‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی ژيانئیی. له‌ سالی نه‌وه‌دو شه‌شدا کاتیک شه‌ری ناوخۆ گه‌یشته‌ چله‌پۆپه‌ی خۆی، له‌ سه‌رده‌میکدا هه‌زاران مرۆف رایانکرد و نیشتمانیان به‌جیه‌پشت، تریفه‌

یابەحرى و غزەلنوس پیکه وه دەستیان بە ئەزموونیکى سەیر و ناوازه و دووردریژ کرد، که شتیک بوو له نێوان عەشق و خۆکوژیدا، ئەزموونیک له لاپەرەکانى دیدا بە وردى هەندیک بەشى بچوکى دەگێرمه وه .

ئەو پۆژهى که بووم بە حیکایەتخوانى مندالى بارۆنه کان «ماجیدی گۆل سۆلاف - حوزەیرانى ۲۰۰۴»

چیرۆکی راستەقینەى من لەو پۆژه وه دەستى پیکرد که لەگەڵ بارۆنى بوکه شوشەدا چووم بۆ گەرەکی بارۆنه کان . نیوه پۆیه کیان بە ئوتومبیلە گەرەکەى هات بە دوامدا و گووتى ئیشیکم له نویمیران بۆ دۆزیوتە وه . نویمیران ناوی ناسراوی گەرەکی بارۆنه کان بوو له سەر نه خشه کانى شارەوانى و له پراگ یاندنى پەسمیدا . من خۆشحالانه قژم وهک کوپه پادشایه کی غەمگین داھینا، جوانترین جلی خۆم پۆشى و وهک بچم بۆ پیشوازی شاژنیکى گەنج، لەگەڵ بارۆندا سواربووم . بارۆن بە جلوبەرگ و خۆگۆرینى من سەرسام بوو، لایەنیکەم وهک هیچ پیاویکی دیکەى ئەو شارە خۆم نە دەگۆرپى، قاتەکانم بە جۆریک لەگەڵ باریک و پیکى جەستەمدا دەگونجان دەکرا پیکپۆشتەین کوپى دونیا ئیرەیم پێبەرن . لیتانى ناشارمە وه که بیباکی من بەرابەر بە کچان، بە شیکى دەگەرپایه وه بۆ سەرسامیم بە جوانى خۆم . راستە ئەوانەى هاوڕێى نزیکى من بوون، بەردەوام گومانیان تیا دروستدەکردم، بە لام هەر کات خۆم له ئاوینەدا دەبینى، هەستم بە سىحرى نیگا و جوانى پوانینەکانم دەکرد . دانیابووم دەتوانم دواچار له ناو بارۆنه کانددا سوود لەم پیکپۆشى و قەشەنگیە ببینم تا بگمە شتیک ئەوانى دى ئاسان نایگەن . نویمیران که من ناومنابوو بارۆنستان گەرەکیکی ئیجگار گەرە و نوئى بوو له ناوه راستى شاردا .

له نئیوان ئه و گه په که و به شه کانی دیکه ی شارد، زه و بیه کی باز نه یی گه وره یان جی پښتوبو خالی له هر جوره پوهه ک و گیانداریک. باز نه یه کی گه وره که هیچ شتیکی تیا سه وز نه ده بوو، ئه و ده شته تاخت و بیگیانه وه ک دیواریکې ئه ستور، گه په کی بارونه کانی له سه رجه می دونیا جیا ده کرده وه. جگه له و باز نه ساراپه نگه، ته لبه ندیکې ئه ستوریش دونیا ی بارونه کانی له دونیا داپریبوو. به لام له پاستیدا نه گه یشتنی خه لک به نویمیران به هوی ئه و ته لبه نده وه نه بوو، به لکو به هوی ترسیکه وه بوو له سه ره تاوه ده ستیکی نه ناس ده رباره ی ئه و جیگایه دروستیکردبوو. من بهر له وه ی ناوی بارونه کانیش بیستم شتیکم له سه ر گه په کی نویمیران بیستبوو، خه لکانیک که ده چوونه ئه وئ به جوریک شیفته ی ژبان و شیوه ی کوشکه کان و نه اندازه ی مالله کان و نه ته کښته کانی خواردن و خه وتن و عه شقبازی ده بوون تا هه تاهه تابه له وئ ده مانه وه و ده بوونه به رده ست و ئیشکه ر و خزمه تکاری بارونه کان، یاخود نیوه شیت به خه یال و خولیا ی گه یشتنه وه به پله وپایه ی جینشینیانی نویمیران ده گه پانه وه. گه په کیکی ئیجگار گه وره بوو، مروف ده بایه پرواته ناوه وه تا هه سته پیبکات. ئه و ماوه یه ی من له وئ ژبام سه دان مالی گه وره م ژمارد که به جوریکې نه اندازه یی هیند نالوز پښخرابوون ژماردنیا ناسان نه بوو. له وه ش سه ختتر ئه و باغچه دووباره و وه ک یه کانه بوو که بو ونکردن و سه ر لیتیکدانی نابه لهد و نه شارازه یان دروستکرابوون. ئه وه ی ایده کرد چوونه ناو ئه و گه په که وه سه خت بیت، ئه و سه سه ره ته بوو که له دلای خه لکانی بیتوانادا دروستیده کرد، سه رده میک هاتوچوی نیوان نویمیران و گه په که کانی تری شار ناساییبوو، به لام ئه وه ی ترسی خسته دلای بارونه کانه وه ئه وه بوو، هه موو ئه و که سانه ی که ده هاننه ئه م گه په که خه ونیان به وه وه ده بینی له ویدا جیگیان بیته وه. سیحری شه قام و کوچه کانی، جوانی خانمه کانی، شیوه ی باغچه کانی، هیزیکې پراکیشانی

ئەوتۆيان ھەبوو مەروۇشى شەتتەدەکرد. ئەو خواستە گەورەيە، سەردەمەك و ھەك ھەستەريايەكى بەربالوۋى لىدەت و بارۆنەكان ناچار دەكات، نويميران بە تەلبەندەك لە دونيا جىباكەنەو. ھەر بارۆنەكان خۇيان ئەو بازە وشك و بىگيانەيان كىشا، كە ھەك شورايەكى ئەستور جىھانى ئەوانى لە ئىمە داپرى. دواى سالى دوو ھەزار «ئەو سالى من غەزەلنوسم تىاناسى» بارۆنستان بوو بە خاكىكى جىاواز و سەربەخۇ كە جگە لە سياسىيە گەورەكان و ئەندازىارە پارەدارەكان و بازىرگانە ناودارەكان نىشتە جىي كەسى تر نەبوو. نرخی زەوى لە ناوچەيەدا بە جۆرىك زىادىكرد، خەلكانى ئاسايى لە ھەر ئىمە تەكىنەو و پوويان لە شوئىنى دىكە كرد. كە ھەزىر و پەرلەمانتار و پاورىژكارەكانى حكومەت لە ناوھدا نىشتە جىيوون، ئەو بە ھانەيەكى بەھىزىو، گەرەكە كە نرخیكى سياسى ھەرىگەت و پاراستن و جىاكدنەو ھى بىتتە بە شىك لە ستراتىژى كارى ئاسايش و شارەوانى. ئەو چىرۆكانەى دواتر دروستيانكرد سەبارەت بە گەپىوون و نەخۇشكەوتن و مردنى ئەوانەى دەيانەوئەت دزەبەكەنە ئەو گەرەكە، دەستكردى ئەندازىارە نەئىنيەكانى نويميران خۇى بوو. ئەو پۆزە كە من لە گەل بارۆنى بوكە شوشەدا كە و تەمەرى، ترسىكى نەئىنى و ئارەزوويەكى ترسناك لە دلمدا بوو. زانىارىيەكانم لە سەر نويميران كەم و تەماوئىبوو. بارۆنى بوكە شوشە بە دەنگىكى گەر و قوول پىنگوونم » ماجىد سۇلاف، ئىشەكەى تۆ شتىكى قورس نىيە، دەبىت حىكايەت بۆ كچ و كورپىكى مندال بگىرپتەو. بەكىكىان كچى بارۆنى سىبەرە و ئەوى دىيان كورپى بارۆنى مەيكەدەيە. من دەمى وەختە ئاگادارم، مندالەكان ھەر دووكيان غەمۆكى و بىكەسن، ئەم نويميرانە مەلەونە بۆ مندالان جىگايەكى خۇش نىيە. بۆ پىاوان خۇشە، بۆ ژنان بەھەشتە، بەلام بۆ مندالان نا، جىگايەكى خۇش نىيە. ئىستاش نازانم چ شتىك مندالان دلخۇشەدەكات؟ گەرچى بىست سالى بوكە شوشە فرۇشم و گەورەترىن

بازرگانی یاری مندالانم له م هه ریمه دا، به لام ئیستاش به پوونی له دلی مندالان تیناگه م... راستده ویت بهر له وهی بیته نویمیران باشتتر له مندالان دهگه یشتم، ئه وهی دیته ئه م گه په که مندالی خوی بیرده چیته وه، من زۆر ورد سه ره نجمداوه، دانیشتوانی ئه م گه په که که سیان مندالی خویان له یاد نییه... تو ماجید سۆلاف پیمبلن، مندالی خۆت له بیره؟». له سه ره خۆ، به هیمنی وه لامدایه وه گوتم «جه نابی بارۆن، هه سته که م من گه وره نه بووم. له دایکبوونمه وه تا ئیستا وه ک خۆم. دیاره، جه نابی بارۆن مه به ستم قه د و قامه ت و بالآ نییه، به لکو شیوه ی سه یرکردن و تیگه یشتنمه له دنیا. هه ر کات مرۆف ته نیا بوو له نیاوان سه ره ده می مندالی و گه وره یدا جیاوازییه کی ئه وتوی بۆ ناگریت، چونکه مندالان به گشتی ته نهان، به لن جه نابی بارۆن، مرۆف به ته نیایی له دایکه بیته... جه نابی بارۆن، گه ر راستت ده ویت، ته نیایی جه وه ری ئینسانه. دهر د و مه ی نه تییه گه وره کانی مرۆف ئه وکات ده ست پیده کات که مرۆف گه وره ده بیته و ده یه ویت ئه و ته نیاییه بشکینیت. به لام به ریزم، له بهر ئه وهی من تا ئه مرۆ ته نیام، هه سته که م هیشتا مندالم و جیهانی دیرینه ی خۆم جینه هیشتووه. سه یرکه جه نابی بارۆن، ئیمه ی به نیاده م هه ر له مندالی ده ترازیین، ده که وینه سه ر خولیای دلدار ی و عه شق و ئه و جوړه خواسته پرپوچانه ی تر. به لن جه نابی بارۆن... من مندالان باش ده ناسم، وه ک چون فیه ریک ده زانیت ماشینیک به چی ئیشته کات و چون ده که ویته کار، منیش به و شیوه یه له دنیا ی مندال شاره زام. مندالان به ته نیایی خویان کامه رانن. ترس له ته نیایی سیفته ی پیر و گه وره کانه. به لن... جه نابی بارۆن... مرۆف تا منداله له ته نیایی ناترسیت، به لکو ته نیایی خۆشترین مال و نیشته جییه تی. ئه وه دهر دی خۆشه یستییه واده کات مرۆف له ته نیایی خۆیدا ئارام نه گریت، جه نابی بارۆن عه شق دهر دیک ی پیسه، که مرۆف عاشق بوو واته ده یه ویت

تەنیا نەبیت. جەنابی بارۆن قسە یەک لە من وەرگرە، لە منداڵی تەنیا مەترسە، ئەوان ژيانی پاستەقینەى خۆیان دەژین، لە پیاوانى تەنیاش مەترسە ئەوانیش هیشتا منداڵن و گەورە نەبوون، لەو کەسانە بترسە کە لە تەنیاى دەترسن».

بارۆن ئەو پۆژە چاکەتیکى سەپى و کراسىكى پەشى لە بەرکردبوو، جووتىک پىلالوى قاوھى نوى لە پىدا بوو، پىدەچوو تا نىوھ پۆ لە گەرماوىكى تايبەتيدا لەشى خۆى نەرمکردبیت، بۆ ئەترىكى لىدەھات نە هیند بەھىزىبوو تەواو ھەستى پىبکەیت، نە هیند بىبۆش بوو ھەستى پىنەکەیت. ماشىنە پاپۆرئاساکەى بە جورىک خۆش و پشووھىن بوو، دەمويست تا پۆزى قىامەت نەگەینەجى و دانەبەزم. کاتىک سەبارەت بە منداڵان قسەمکرد، وەک پىشتر بۆچونى وەھای نەبىستبیت، کەمىک بىرىکردەو و گووتى «منداڵان دەیانەویت يارىبکەن، وانىيە، دەیانەویت يارىبکەن يان نایانەویت؟».

ئەو جورە بەلاغەتە سادە و ساکارە، بەزارى بارۆن نامۆبوو. من گووتم «منداڵان کاتىک يارىشدەکەن تەنیا، ئەو نىمەین منداڵان ناچار دەکەين بە کۆمەل يارىبکەن، ئەوان کاتىک بە تەنیاش يارىدەکەن لەزەت دەبينن... جەنابی بارۆن... خۆشترىن يارى ئەو يارىانەيە کە مرۆف بە تەنیا دەیکات».

پىنەوھى زۆر لەسەرى بىرات، وەک ئەو پىداگرتنەى من لەسەر تەنیاى ماندروويىکات گووتى «ئىشى تۆ ئەوھىە چىرۆک بۆ ئەو دوو منداڵە بگىرتەو، دەبیت چىرۆکەکانت وەھا جوان بن، دونيايان لە بىربباتەو و بکەونە جىھانىکەو ھەزى لىبکەن، ئەو سەنەتى تۆيە کارىکبکەیت دواتر ھەموو شەويک داواى چىرۆکە ئەفسوناويىبەکانت بکەن، تۆ لەمپۆوھە حىکايەتخوانى منداڵانى نويمىرانىت... ماجىد سۆلاف من لەلای بارۆنەکانى دوستم، ستايشىكى بىوتىنەى تۆم کردو، بارۆنەکان بۆ

شتی پئیویست نه بیټ ناهیلن غه‌ریبه‌یه‌ک بجیټه مالیان، ئه‌و دوو منداله نامون و غه‌موکین، پئیویستیان به‌هاوړی هه‌یه... له‌به‌رئوه زور له‌سه‌ر ته‌نهایی مه‌ړؤ».

نویمیران جیگایه‌ک بوو، وه‌ها ئاسنین و کونکریت ئاسابوو، ده‌بایه من وه‌ک ماچه‌لانی خه‌یالی خومی لینه‌ده‌م و خواستی پشکنینیم نه‌بیټ، به‌لام خولیاى کومه‌ککردن به‌موراد جه‌میل له‌خوینمدا بوو. بؤ‌ئوه‌ی هه‌ستبکه‌م له‌گوشت و خوینم، ده‌بایه وه‌ها پرکیشییه‌ک بنوینم و به‌گړ سه‌ر زه‌مینکی وه‌ها راسته‌قینه‌دا بچم. ئه‌وه‌ته‌ی سه‌رنشینی ئه‌م که‌لاوه گه‌وره‌یه‌م که‌ به‌ زور ناوی شاریان لیناوه، من هه‌موو زیانم له‌سه‌ر شه‌قامه پیسه‌کانی ئیره‌دا بردوته‌سه‌ر، که‌چی ئه‌وه‌تا هیچ ناده‌میزادیک نامناسیت، له‌دوای هاتنه‌ دهره‌وهم له‌قوتابخانه‌ بووم به‌گه‌ړوکیکى بیټیش، ئیستا ده‌مه‌ویټ شتیک بکه‌م پوځی تیا بیټ، ده‌مه‌ویټ زیانم وا لیتکه‌م له‌زیان بجیټ. نازانم له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و نه‌فره‌ته‌شدا، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ئاسن و قه‌رمید و به‌رده‌دا که‌ ئه‌و گه‌ړه‌که‌یان دروستکردبوو، وام هه‌ستکرد ئه‌م نویمیرانه گه‌وره‌یه به‌رهمی خه‌یاله، به‌لام خه‌یالی هه‌ندیک مه‌خلوقی نیوه شیت و نیوه شاعیری وه‌ک من و غه‌زله‌نوس نا، به‌لکو خه‌یالی که‌سانیک که‌ له‌ ئیمه به‌هیزترن، نامیریان هه‌یه، چیمه‌نتؤ و کونکریت و شیش و ئه‌سفه‌لتیان هه‌یه، کریکار و په‌نجه‌ر و کزیله‌ی شادومانیان هه‌یه، ده‌توانن خه‌یاله‌ درنده و شیتکه‌کانی خویان له‌سه‌ر زه‌وی دروستبکه‌ن. که‌ ماشینه‌که‌ له‌ به‌شه‌ پوته‌ل و بی‌پروخساره‌که‌ی شاره‌وه گه‌یشته به‌رده‌م پاسه‌وانه چکوله و کاسکیت له‌سه‌ره‌کان، وه‌ک ئه‌وه و ابو له‌سنووری ولاتیکه‌وه بجیټه سنووری ولاتیکى دى، پاسه‌وانه نه‌جیبه‌کان ئیمه‌یان رانه‌گرت و بارون به‌خیراییه‌کی وه‌ها لیخوړی، واده‌زانی ئیستا نا ساتیکى دى وه‌ک ئوتومبیله‌که‌ی پوین ولیامز له‌

فلىمى «فلۆپەر» دا دەفەرىن. بارۆن دەرفەتتىكى جېنەھىشت بە وردى ئەو پىڭايە بېيىنم، كە چووينە نىو مالەكانى بارۆنستانەوہ من لەسەرسامى زياتر هيجى ترم نەبوو، گەيشتن بەو جىگايە خەونى زۆر كەس بوو، وەك گەيشتن وابوو بە سەرزەمىنى ئەفسانەى پادشا كۆنەكان، دەرگا و پەنجەرەى مالەكان زياتر لەوہى سەرنەجى شارىكى نووئ خولقاوم پىبەخەش، دىكوۆرى ئەفسانەى هەندىك لە فلىمە كۆنەكانيان بە ياداھىنامەوہ. نىوہ پۆيەكى گەرم بوو. گەرچى جوانى مالەكان و زەخرەفە سەيرەكانى زۆر رايانگرتەم، بەلام هەستەمكرد هىشتا هيج لەو ميعمار و بىناسازى و فۆرمە ستاتىكىيانەى ئەوئى حالى نەبووم. باوہ پم بەوہ نىيە نىوہ پوانى گەرم لە ژىر هەتاوى زەق و زۆپدا سەيرى دونيا بكەم، بۆ ئەوہى لە جىگايەك تىبگەم دەبىت ئىواران بېيىنم ياخود شەو، يان بە ماوہىەك بەر لە كازىوہ و شەفەق، بەلام نىوہ پوان نا. هەتاوى زۆر سىحرى شوين دەمرىنىت و پەنگەكان دەكوژىت، من لەوانەم كە باوہ پم بە هەتاو نىيە. هەموو جىگايەكى دونيا غەمىكى قوول و تايبەتى خۆى هەيە، هەتاو ناھىلىت ئەو غەمە بېيىن. هەموو ئەو مىللەتانەى زۆر لە بەر هەتاودا ژياون، كامەرانى و ئازاريان ئاسان بۆ لەيەكدى جياناكرىتەوہ. كەس لە خۆى پرسىوہ بۆ دونيا لە ساتى خۆرئاوابووندا دەگاتە پۆمانسىترىن و جوانترىن ساتى خۆى؟ چونكە لەو ساتەدا زەوى لە ژىر پەحمى هەتاو و لەژىر مەنتى تريفەدا نىيە، لەو ساتەدا زەوى خۆيەتى، ئا لەو كاتەدا سەيرى درەخت و ئاو و هەور و جەنگەل بكەن، سەيرى شارەكان بكەن، سەيرى مەزرا و باغ و جوييارەكان بكەن، تەنيا لەو ساتەدا پووہ پاستەقىنە و غەمگىنەكەى دونيا بە پوونى دەردەكەووت، هەتاو جوۆرىكە لە كۆمەكى ئىلاھى تا بەردەوام ئەو غەمە نەبىيىن كە لەسەر هەموو گەلایەكى جىهان و لە ناو هەموو دلۆپە ئاوۆك و لە هەموو گزنگىكى ورددايە... من بۆ ئەوہى لە نويمىران تىبگەم، دەبايە

له ژير هه تاودا نه ببينم، ده بوو بوه ستم و چاوه پوانبم.

بارۆنى بوکه شوشه شه ره فيكى گه وهى لينا م و بردميه مالى
 خوى. تا نه چوومه كۆشكى بارۆن تينه گه يشتم بو ببينى ئه م شوينه
 مه ترسيه كى گه وهى له سه ر خه يالى ئاده ميزاد هه يه. كۆشك ك بوو
 هه موو ئه و په گه زه خه يالئانه ي تيدا بوو كه ئه نداز ياره كانى ئه م مه مله كه ته
 پتيه گه يشتبوون، ئاشكرا بوو ئه و گروه له ئه نداز ياره به شيوه يه كى سه ير
 كه وتوونه ته قه فه زى ئاره زوى بارۆنه كانه وه. ميرى بوکه شوشه به ره و
 سالتونىكى ئيجگار گه وه پيشمكه وت، له ويدا گه وه ترين چلچراى دونيام
 له سه قه كه دا بينى. سالتونه كه له شيوه ي باز نه يه كى گه وه دا بوو كه
 به دوو چه شن قه فه فه ي شاهانه پر كرابووه وه، به ئه نداز يه ك فينك بوو،
 وهك ئه وهى ئه نداز ياره كان لووله يه ك له هه واي به هه شتيان بو ئه م سالتونه
 پاكيشابيت. بيته وهى هيج بليم ماوه يه ك ته نيا له ده ورو به رم ده پوانى،
 له و شته ئه نتيك و سه يرانه وردده بوومه وه كه پيشتر له خه ياله كانى
 خو شمدا نه ميبينبوون. له سوچىكى سالتونه كه وه پليكانىك به ره و
 سه ره وه به رزده بووه وه، له پليكانه ي سىحراوى ناو تابلوكانى مؤريس
 ئيشه ر ده چوو، واديار بوو تا فه زايه كى قولله ئاسا بىروا ت و له ويدا له
 سالتونىكى ديكه دا ته واو بيت كه له سه رو هپا به جوړىكى باز نه يى به سه ر
 ته واوى پوه به رى ماله كه دا ده كشي ت و به سه ر هه موو شار يشدا ده پوانيت.
 سالتونه كه ي مير سه فين وهك زوړ به ي سالتونه كانى ديكه ي بارۆنستان،
 هه م باغچه بوو هه م شاتو، هه م ژوور بوو هه م مؤزه خانه. پر پوو له
 گه لاي سه ير كه پيشتر له هيج جيگايه كى دونيادا نه ميبينبوو، هه وى
 ماسى كه سه دان ماسى ورد و په نگا و په نكيان تيدا بوو، چه ندين په يكه رى
 سپى و برۆنزى كه وهك په يكه ره يو نانيه دي رينه كان دروستكرا بوونه وه،
 هه نديك مافوور كه به ئه نداز يه ك قه شه نگ بوون، مرؤف هه زيده كرد
 ئه ژنودادات و به سه عات ته ماشاى ورده كارى نيگاره كانيان بكات. بارۆن له

ماله‌که‌ی خۆیدا قیت تر و گورجتر هاته به‌رچاوم. وه‌ک چۆن حه‌قیقه‌تی من وه‌ک ماچه‌لانیکی خه‌یالی ته‌نیا له‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌م ده‌رده‌که‌وت، وبقاری راسته‌قینه‌ی بارۆنی بوکه‌شوشه‌ش ته‌نیا له‌م سالۆنه‌دا ته‌واو ده‌رده‌وشایه‌وه. هه‌موو مرۆفیک له‌ لانکی راسته‌قینه‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چیت، میر سه‌فینیش له‌ سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چوو. بارۆن وه‌ک بزانیته‌ بیر له‌ چیده‌که‌مه‌وه، گووتی «چی تیده‌گه‌یت؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی هاوینیکی گه‌رم بیته، وه‌ک کاتیکی بیته گول به‌ هه‌تاو به‌رمیته و ئیمه‌ له‌سه‌ر کانیه‌کی جاوید دانیشه‌تبیته‌ین و فینکی به‌مانخواه‌؟. هه‌موو نه‌زانیکی واده‌زانیته‌ ئه‌وه‌ی له‌ بورجیکی وه‌ها جواندا بزئی، چاوی له‌ جیهان دووره‌ و دلێ له‌ مه‌خلوقاتێ تر غافل و هه‌ناسه‌ی له‌ هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادان ناچیت. به‌لام ماچید سه‌لۆف، مرۆف لی‌ره‌وه‌ جوانتر دونه‌یا ده‌بینیت، ئه‌م قه‌لا چکۆلانه‌یه‌ش قه‌لغانی منه. ئه‌م ماله‌ شوین جه‌نگی منه له‌گه‌ل دونه‌یادا. ئه‌وه‌ی له‌ شیر به‌ترسه‌یت ناتوانیت ده‌سته‌مۆبیکات و تیبیکات، ئه‌وه‌ی له‌ ئاو به‌ترسه‌یت ناتوانیت مه‌له‌ی له‌ ناودا بکات، ئه‌وه‌ی له‌ تیشک به‌ترسه‌یت ناتوانیت هاوینی خۆشبویت. منیش له‌م شاره‌ ناترسم. من دونه‌یام فه‌رامۆش نه‌کردوه، واتیمه‌گه‌ که‌ له‌ جوړه‌ کۆشکیکی وه‌هادا بوویت، ئیدی له‌ دونه‌یا غافل و له‌ غه‌م په‌خساویت. من دونه‌یام بۆ له‌ بیرناکریت. چاوه‌روانی چیت، ئیمه‌ لی‌ره‌دا به‌خه‌وین؟ سیاچاره‌ و بیپاشه‌پۆژه‌ ئه‌و بارۆنه‌ی که‌ تیناگات له‌ پشت ته‌لبه‌نده‌کانی ئه‌م گه‌ره‌که‌وه‌ چی پوده‌دات».

قه‌سه‌کانیم وه‌ک گه‌مه‌ی پیاویکی ته‌ماشاگرد لی‌زانانه‌ ده‌توانیت به‌لاغه‌ت به‌کاربه‌نینیت. ئیستا به‌ دلنیایه‌وه‌ قاچی خسته‌بووه‌ سه‌ر قاچی و به‌رامبه‌رم دانیشه‌تبوو، هیدی هیدی سیگاریکی گه‌رده‌دا و مژی قوولی ده‌کیشا، بالابه‌رز و پر ریز ده‌بنواند، که‌سه‌یک به‌سه‌ر و سیما پیر بوو، به‌لام به‌ جوڵه‌ و له‌ش له‌ هه‌ر گه‌نجیک چاپوکتەر بوو. پیاویکی

خودار که پشوروی زور و خوشی زیان نه یخستبوو، له نازه لئیکی پته و توکمه ده چوو که بشیت بؤ شه پری گه وره له قه فز به ریده یت. تا نه و کات سهره نجی نه و هه موو نه نگوستیله زی پانه ی ده ستیم نه دابوو، به لام دواچار پتر له ده نه نگوستیله له په نجه کانیدا بینی، هه ریه که بیان جوره نه خشیک و شیوه نقیمیکیان هه بوو. بؤ نه وه ی نه هیلم گومانم لیبکات، خوم وا نیشاندا په له مه و جوشیکی زورم بؤ بینینی منداله کان هه یه. به لام بؤ نه وه ی میریش نا ئومید نه کم گوتم «ماله که ت نه اندازیاریکی زیره ک و ده ستره نگینی هه بووه، که چی هونه ریکی زانیوه لیره دا به کاره پناوه». میر سه فین به پیکه نینه وه گووتی «هه روابوو، دونیا بی داده. نه اندازیاره کان هه رده م به رو بومی باغیک بؤ خویان ده بن که خه لکی دی ده چی نییت. هه موو که س واده زانییت نه م گه ره که به ره مه می نه اندازه و خه یالی نه اندازیاره کان، به لام وانیه شماره تازه کان، کوشکه بیوتنه کان، باله خانه نهومدار و بلنده کان، یه که مین جار له سه ری نی مه دا دروسته بن. وه ک چون نه وه ی باران دروسته کات ئاسمان نییه و ده ریایه، نه وه ی کوشکیکیش دروسته کات، هیزی هیلکاری و زیره کی نه و نه خشانه نییه که نه اندازیاریک ده یکیشیت، به لکو نه و خه ونیه که له مندالییه وه له سه ری خاوه ن کوشکه کاندا خه وتوو. خه یالی کوشک دروستکردن له مندالییه وه له مرفدا سه وزده بییت. پیش نه وه ی نه م گه ره که له سه ر نه خشه ی نه اندازیاره کان به رزیته وه، له خه یالی نی مه دا خولقاوه، پیش نه وه ی نه م ماله کاری نه اندازیاریکی زیره ک بییت، کاری خولیاکانی منه. من له مندالییه وه نه م ماله م له خه یالی خومدا دروستکردبوو، بؤ نه وه ی کوشکیکی جوانت هه بییت، سه ره تا پیوستیت به خه یاله».

قسه کانی که میک رایانچله کاندم، سه ریبوو به لامه وه بارون وه ک پوخله به ریکی خه یالی قسه بکات. من له بیرکردنه وه دا بووم که بارون داوه تیکردم سه ریری بالنده و گوله کانی بکه م، به وه دا من خه یالم لای

ئەو بوو چۆن ئەو ئیوارەییە دەبەمەسەر، لە نیوان وەسفی گۆل و ستایشی بآئندەکاندا هەموو دەرڤەتیکم بەکار دەهێنا لە پووی دەرونییەو خۆم بۆ شتە چاوەڕواننەکراوەکان ئامادەبیکەم، میرسەفین هەستی بە ماندوویتی و گێژیم کرد و گووتی ئیستا دەتەمە جیگایەک پشوویدەیت. دواى ناساندنی گۆل و توتی و کەنارییەکان، دەرگای ژورێکی بۆکردمەو و گووتی ئەمە ژورێ ئەلبومەکانی منە. یەكەمجاریوو لە ژیاندا شتیک ببیستم ناوی ژورێ ئەلبوم بیست، ژورێکی زۆر گەورە بوو، دیوارەکانی سەراپا بە وێنەى گەورە پارازابوو، وێنەکان نیگاری بارۆن بوون لەگەڵ سەرۆک و سیاسى و وزیرەکاندا. ژورەكە سێ پەفی درێژیى تێدابوو، دەیان ئەلبومی نیگار لەسەر ئەو پەفانە دانرابوون. ناسیاوی من لەگەڵ بارۆندا هیشتا توێژآلی و پووکەش بوو، زۆر خۆشم لەو هات مەرجمەتیکرد و منى برده یەكێك لەو ژورانەو کە جیگایەکی گرنکی خۆی و خانەوادەکەى بوو. تا ئەو کاتە نەمدەزانى بارۆن خولیاىەکی وەها زۆری وێنەگرتنى هەیه. پەفنیکیان وێنە کۆنەکانى بنەمالەکەیان و کۆمەلێک نیگاری ناوازه‌بوو کە میژووی هەندیکیان دەگەرایەو بۆ سەدەى نۆزده. دوو تاقەکەى دیش، ئەو وێنانەبوون کە بارۆن لە ژیانى خۆیدا گرتبوونى، لە مندالییەو تا ئەمپۆ، دەیان ئەلبومی گەورە کە هەموویان بەپێى سألرۆژ پۆلینکرا بوون. بارۆن لە گەنجیدا کورپێکی مورپەشى قز درێژ بوو، بەردەوام لە شارە گەورەکانى دەوروبەر وێنەى گرتبوو، وەك زۆریەى گەنجى ئەو سەردەمە برپێکی زۆری وێنەکانى لەسەر خواردنەو و میزى یانەکان بوو. بارۆن نیگاری کچ و کورپەکانى خۆى نیشاندام کە زۆریەیان ئیستا لە دەرەوێ و لات بوون. ئەو دووجار ژنى هێنابوو، پازده مندالی هەبوو کە ئیستا بەسەر زەویدا دابەشبوو بوون، هەندیکیان لە ئەمریکا و هەندیکیان لە ولاتە جیاوازه‌کانى ئەوروپا و چەندانیکیشیان لە ئوسترالیا دەژیان، من و بارۆن لەو ژورەدا چەند

جاریک قاوه و چامان خوارده وه و بهرده وام خهریکی سهیرکردنی ویتنه کان بووین، پتده چیت بارۆن له گه ل هه موو میوانیکی نویدا نه و کاره یکردبیت. نیشاندانی نه و ویتانه به شیکیبوون له سروتی پزلیندان و نزیکیبوونه وه لای بارۆن، شانازییه کی گه وهی به ژیا نی خویه وه ده کرد، پابوردوی خوی وهک پابوردوییه کی ناوازه نیشانده دا، ژیا نی وهک پوباریکی نه وه ستاو نیگارد ه کرد که پۆزه کانی پرن له سیبه ری ئیش و له تارمایی په یوه ندی و له ویتستگهی پر له پیریاری گه وه گه وه. من زوو هه ستم به وه کرد بارۆن به ستایش و سه رسامی من خوشحال ده بیت، که سیک بوو بو نه وه ده ژیا نه وانی دیکه سه رسامبکات، ده بایه پزیککی زور و مه دهوشییه کی گه وه نیشانده یه تا وانه زانیت تو نرخ بو نه و ژیا نه جه نجال و دل ه دونیا گه په ی نه و دانانیت، نه و په وشه پر سه رکیشییه ی ژیا نی که له کوپی تاقانه ی دارتاشیکه وه کردبووی به بارونیککی گه وه، لای خوی سه فره ریکی سه نداد ناسای گه وه بوو که ده بایه بنوسریتته وه، من بو نه وه ی خوم نزیکیکه مه وه، بهرده وام ده مگوت «جه نابی بارۆن تو که سیک زه جری زورت کیشاوه، مهینه تیه کی زورت بینوه، ماندوو بوویت، شته کان ناسان نه بوون». نه و به و یقاریکی شاهانه وه ده یگوت «هه ن زین و ده وه رین و ده بن به خوله میش و خاشاک، هه ن له مه عده نی ترن و ده توانن بین به زین. هه ن له دایکه بن و چنگیان پر ه له ته لا، به لام که ده مرن کیلی گوپه کانیان له بلوکی شکاوه، هه شن له دایکه بن برسین و که ده مرن تابووته که یان له زین. من له جوژی دووه مم، نه وه ی ده زانیت چون له سه رزه مینی ره ق ته لا ده ره ییتیت».

ده مه و نیواری بارۆن منی له گه ل خویدا برده ده ری و پیاسه یه کی گشتی به «نویمیران» دا پی کردم، گه په کیکی له وه گه وه تریوو که من چاوه پروانده کرد. دوو یانه ی گه وه ی نیشاندام، یه کیکیان له م سه ری نویمیران و نه وی تریان له وسه ری بوو، یانه یه کیان ناوی «یانه ی نه مام»

بوو ئەوی دیکەیان ناوی «مرواری» بوو. بارۆنەکان و خیزانەکانیان پتر دەچوون بۆ ئەو دوو یانە، باسی لە کۆمەڵیک مەزرا و خانووی ھاوینەش کرد که لە دەرەوێ شار بۆ پشوو دروستیکردون. بارۆن پئیگوتم «نۆیمیران گەرەکیکی گەرە، سنووریک دياریکراوی نییه، لە ناواخندا سەبیرتر و گەرەتره وهک لە شیۆهێ دەرەکی و پووکاری دەرەوهدا دەبیینیت. کتیییکی سیحره له داخراندا بچوک و له کرانه‌وه‌دا گەرەیه. ژیان لە نۆیمیران وهک ژیان وایه له ناو مه‌ته‌لێکدا، حسابیکه پیکه‌وت رۆلێکی گەرە تیاده‌بیینیت، هیچ کەس ناتوانیت دلنیا بێت که یه‌کێک له دەرگاگان ده‌کاته‌وه چی ده‌بیینیت. لیتره هه‌موو دەرگاگان به جۆریک له جۆره‌کان ته‌لیسمای و سەر به‌ دونیای نه‌ئین. ته‌نیا ئەو که‌سانه ئاسووده‌دەین که نایانه‌وێت مه‌ته‌له‌کان شیکه‌نه‌وه. وهک چۆن نه‌ئنی ئاسمان به‌ تیگه‌یشتن له نه‌ئنی ته‌نیا ئەستیره‌یه‌ک ناشکیت، نه‌ئنی ئیره‌ش به‌ شکاندنی ته‌لیسمی ته‌نیا مرۆفیک یان ته‌نیا مالیک ناشکیت... ئیره وهک تیه‌ نییه، ده‌زانیت تیه‌ کوئییه. ها، وامه‌زانه بارۆنی برات گیل و هیچ نه‌دیده‌یه، باسی ئەو شاره مه‌لعونه‌ت بۆده‌که‌م که ئۆدیۆس چوو و له‌وئ ژۆکاستای دایکی خۆی ماره‌کرده‌وه، ئەو دیوه گەرەیه‌ی پیش شارت له بیر، ها، له‌بیرته، خۆ ئەمه‌ حیکایه‌تیک نییه که‌س نه‌بیبستبیت. تو که شاره‌زایه‌کی وه‌ها زۆرت له‌ سینه‌مادا هه‌یه، ده‌زانیت ئۆدیۆس کییه، دلنیا ده‌زانیت، ئەو مه‌ته‌له‌ت له‌ بیره که هەر که‌س هه‌لینه‌هینیت «سفینیکس» ئەو شیرناده‌مه ترسناکه که له‌سەر به‌ردیکی زل دانیشتوو ده‌یکوژیت. نا برای من، ئیره تیه‌ نییه، لیتره دپنده‌یه‌کی تر حوکمه‌کات، لیتره به‌ پیچه‌وانه‌وه هەر که‌س وه‌لامی مه‌ته‌له‌کان بزانیته ده‌کوژیت، هەر که‌سیک مه‌ته‌له‌کان شیکاته‌وه له‌وانه‌یه تیاچیت. شوین هه‌یه به‌ مه‌ته‌له‌کانی ناوی ده‌ژی و ده‌مینیته‌وه، نۆیمیران له‌و شوینانه‌یه. نه‌ شه‌رمه و نه‌ کوشتنی خۆره، نه‌ نه‌ئنییه و نه‌ شکاندنی زولمه‌تگاهی

شهوه، نويميران نيشتماني نهينيه وردهكانه. هيچ كهس به دروستي نازانيت نهيني گه وري هم گه په كه چييه، به دبخته نه وهى بؤ نهينيه كي گه وري ده گه پريت، هم موور شته كان نهيني بچوك بچوكن. نويميران ماناي هزار دهرگا له پشت هر دهرگا يه كه وه هزار ته ليسم، له كوى نهو ته ليسمانه شتيكي نوئى دروستبووه، دونيا يه كي تر... نهويه نويميران». تينه گه يشتم بؤ بارون نهو زانياريانه م ده داتى، به لام هه ستمكرد بارون دهيه و پت هر له سهره تاوه دلچنوكى و نيهاندوزيم بكوژيت، نه با زور نهو حرامانه بيرم كه تووشى دهر د و گيچه لى گه ورم ده كهن. هر له و گه شته گشتى و خيرا يه دا به كولانه بيدهنگه كانى قه لاي بارونه كاندا مير سه فين، به ده ستيكى شو فيزي ده كرد و به ده ستيك جگه رهي ده كي شا و قسه يده كرد، گه لك به ساده يي گووتى « گونا، گونا هى بارونه كان نييه، له هر شوينيك مرؤف مه حكوم بيت به نه خلاق، سه رتا پاي ژيان ده بيته نهيني. مرؤف بؤ نهوه دروستنه بووه، بوونه وهر يكي به نه خلاق بيت». پاش ئيستيك گووتى « دواى عومريكي دريژ گه يشتومه ته نهو بپروايه، نهيني نهو شته نييه كه مرؤف له وانى دى ده شاريتته وه، به لكو نهو شته يه كه مرؤف له خوى ده شاريتته وه، خه لكي هم گه په كه بهر له وهى شته كان له دونيا بشارنه وه له خو يانى ده شارنه وه... له بهر نه وه هه موومان زور به خته وهرين». هه ستمكرد بارونى بوكه شوشه دهيه و پت كه سيك له دهر وهى هم جيهانه، له دهر وهى هاوپئى و كه سه نزيكه كانى خوى، يه كيك له خواري خواره وهى دونيا گوپى له بؤ چوونه كانى بيت، زور مه به ستي بوو من شتيك له بؤ چوونه كانى سه باره ت به دونيا بزانم. زور جار بيدهنگ ده بووم و گويمده گرت، خوم وهك گه نجيك نيشانده دا كه زور خو شحال ه كه سيكي به نه زمونى وهك بارونى ده ستيكه وتووه قسه ي بؤ بكات. گه رچى هه ستم نه ده كرد بارونم خو شبو يت، به لام هه ستم نه ده كرد پقيشم لتي بيت. قسه كانى سه باره ت به نهيني بؤ من سهير و دوومانا

بوون، من وا تئگه یشتم ترسی بارۆنه کان له خۆیان، واده کات له هه موو شتیک به گومان بن. له سه ره خۆ و به شه ره مه و به بارۆنم گووت «میری ئازیزمان، گهر واییت ئه و مرۆف تاکه بوونه وه ریکه ده توانییت درۆ له گه ل خۆیدا بکات، پیتوانییه که هیچ بوونه وه ریکی تر جگه له مرۆف ئه و توانایه ی تیا نییه که درۆ له گه ل خۆیدا بکات؟». بارۆن گووتی «هه ر کات نه ئینییه ک ئاشکراده بییت، مرۆف ده بییت پوو به پوو سهیری پوخساری خۆی بکات. هه بیته شکینه مرۆف ناچار که یته سهیری خۆی بکات، هه موو ئه و که سانه مان خۆشده ویت، که نه ئیلن ناخی خۆمان ببینن، هاو پیتی ئه وه یه پئگامبه دیت پتر له خۆم ونبم... هه ر کاتیک ئه و هه له کوشنده یته کرد و بوویته مایه ی ئه وه ی بارۆنکی ئه م شاره سهیری ناو دلای خۆی بکات، سهیری نه ئینییه کانی خۆی بکات، بزانه تیا چوویت، ده بیته برۆیت و ئه م ولاته به جیبه ئیلتیت». له م قسانه ی بارۆن زۆر ترسام، به لام ده مزانی تازه ناتوانم پاشه کشییکه م. ئوتومبيله که هه ندیچار هیند خاوه پۆی، گه لای بابر دوو پئشمانده که وت، باغه وانیکمان بینی چیمه نه کانی ئاوده دا، کوتریکمان بینی دوودل بوو له نیشتنه وه، پاسارییه کمان بینی سهیری پاسارییه کی تری ده کرد. پاش که میک، له بهرده م مالکیکی ئیجگار ئه فسانه یی و گه ورده ا وه ستا، دیواره کانی بهردی سپی و پهنگی په نجه ره کانی شه رابی بوون. خانوویه کی سنی نهۆمی گه وره که پئده چوو شه یتان خۆی ئه ندازیاری بووییت. له گه ل هه موو جوانییه که یدا شتیک شه رانی تیدا بوو، شتیک راسته وخۆ نه له دیکۆر و نه له که ره سته ی ته لاره که دا به ده رنه ده که وت، شه رانگیزییه کی شار دراوه و نادیار، که پئده چوو به ته نیا من هه سته ی پئیکه م. بارۆنی بوکه شوشه به ده نگیکی گر و خالی له هه ر نه غمه یه ک، وه ک گوپی که سیکم نیشانبدا ت گووتی ئیره مالی بارۆنی سیبه ره. من هه نگاری یه که مم به ره و ده رگا که نا، هه ستمکرد سیبه ره کانمان زۆر له پئش خۆمانه وه ده پۆنه ژووری.

ناوی پاسته‌قینه‌ی بارۆنی سیبەر، مه‌هدی خوداداد بوو، له‌و که‌سانه‌بوو که له‌ دوا‌ی سا‌لی نه‌وه‌دو‌حه‌وته‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ند بو‌بوون. سه‌ره‌تا ته‌نیا به‌رده‌ستی یه‌کی‌ک له‌ به‌ر پرسه‌ گه‌وره‌کانی حیزب بوو، له‌وانه‌بوو که بازایی بو‌ ده‌کردن، له‌ نانه‌وخانه‌ نانی بو‌ ده‌هینانه‌وه، ئو‌تومبیلی ده‌شت، دواتر بو‌ویوو به‌ یه‌کی‌ک له‌ پاره‌گی‌ره‌کان. که‌سی‌کی سو‌رفلی چ‌کۆلانه‌ بوو به‌ ده‌مو‌چاو‌یکی گو‌شتن و پ‌ر گ‌ری‌وه، له‌ پ‌ی‌ته‌ر ئه‌ستینۆف ده‌چوو له‌ فلیمی «سو‌رپانه‌وه به‌ ده‌وری زه‌ویدا له‌ هه‌شتا رۆژدا» له‌گه‌ڵ پ‌ی‌رسی برۆسناندا زه‌مان‌یک که‌ برۆسنان تازه‌ ئه‌ستیره‌ی ده‌دره‌وشایه‌وه و ه‌یشتا رۆله‌ ئه‌فسونا‌وییه‌کانی خو‌ی له‌ زنجیره‌ فلیمه‌کانی جه‌یمس بو‌ندا نه‌بینیوو. به‌لام مه‌هدی خوداداد ده‌وله‌مه‌ندبوونی به‌هانایه‌وه نه‌هاتبوو. چاکه‌ت و پانتۆلی‌کی په‌شی بریقه‌داری له‌ به‌ردابوو، ورگی‌کی وه‌ها ده‌رپه‌پوی هه‌بوو، ه‌یچ جلی‌کی جوانی دونه‌یا راستی نه‌ده‌کرده‌وه، ق‌ژکی خاوی چه‌ور به‌سه‌ریه‌وه بوو که ه‌یند خ‌راپ په‌شی کرد‌بووه‌وه، ه‌ر که‌س بیدیایه‌ ده‌یزانی خ‌راپ‌ترین جو‌ره‌ بۆیه‌ی ه‌یندی و پاک‌ستانی به‌کارده‌هینیت. بارۆنی بوکه‌شوشه‌ گو‌تی «بۆیه‌ ناویان ناوه‌ بارۆنی سیبەر، چونکه‌ هه‌ندی‌ک وا هه‌ستده‌که‌ن به‌ ئاسان بۆته‌ بارۆن، له‌ ه‌یچه‌وه‌ دروست‌بووه، له‌ به‌ر سیبهره‌وه‌ هاتووه، وه‌ک ئیمه‌ په‌نجی‌کی دو‌رودر‌ژی نه‌کی‌شاوه، عاره‌قه‌ی نه‌پشتووه. به‌لام هه‌ندی‌کی دی وه‌ک پیاو‌یکی ژیره‌وانک‌ئ سه‌یریده‌که‌ن که‌ له‌ ژیره‌وه، له‌ دونه‌یای سیبەر و تاریکی‌دا کارده‌کات».

بارۆن پ‌یشوازی گه‌رمی لی‌کردین، خو‌لقی‌کی زۆری قسه‌کردنی هه‌بوو، ه‌یند له‌ با‌ل‌کۆنه‌ قه‌شه‌نگه‌که‌یانداندا دان‌یشتین له‌گه‌ڵ بارۆنی بوکه‌شوشه‌دا که‌وتنه‌ با‌س‌کردنی ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ره‌ زۆرانه‌ی دوا‌ی پوخانی دیکتاتۆر هاتوونه‌ ده‌ست، له‌ قسه‌کانی‌اندا تی‌گه‌یشتم ژماره‌یه‌ک بارۆن هه‌ندی‌ک له‌ به‌ردی ناوازه‌ و ئاسه‌واری سه‌یری مۆزه‌خانه‌کانی باشووریان ده‌ستکه‌وتووه و به‌

پاره‌ی خه‌یالی فرۆشتوو یانه‌ته‌وه به ئیران. به‌لام له ناکاو بابه‌ته‌کانیان
 گوژی و که‌وتنه‌ باسی پرۆژه‌یه‌کی که‌وره‌ی ئاوه‌پۆ، که بارۆنی سیبه‌ر
 به‌ته‌مایه‌ له‌گه‌ل‌ یه‌کیکی دیدا جیبه‌جیبیکات. وه‌ک گوژیگرێکی شه‌رمن خۆم
 له‌ باسه‌کان وه‌رنه‌دا و به‌ هیمنی سه‌یری ده‌ست و قاچی بارۆنی سیبه‌رم
 ده‌کرد که‌ له‌ کاتی قسه‌کردندا ده‌جولاند، پێشتر که‌ سیکم نه‌بینیوو وه‌ک
 ئه‌و له‌ کاتی قسه‌کردندا هینده‌ قاچی بجولینت، ئاده‌میزاده‌کان زۆربه‌یان
 نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌یان ده‌جولینن، به‌لام بارۆن، به‌ جوژیکی کۆمیدی و
 خۆنه‌ویست یاری به‌ قاچی ده‌کرد. میر به‌ هه‌موو ویقاری خۆیه‌وه‌ به‌ رابه‌ر
 مه‌هدی خوداداد دانیشتبوو و به‌ وردی گوئیده‌گرت. ئاغای «سیبه‌ر»
 سه‌ره‌تا بایه‌خیکی وه‌های به‌ من نه‌دا، که‌رچی قسه‌کانیان له‌گه‌ل‌ میر
 سه‌فیندا گشتی و هه‌مه‌کاته‌بوو، شتیک نه‌بوو پێویست و زووکاریت،
 له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌شدا وه‌ها خێرا ده‌ستی ده‌جولاند و به‌ ئاره‌زوویه‌کی وا که‌رم
 باسی له‌ شته‌کان ده‌کرد، واده‌زانی له‌ شتگه‌لیک ده‌دویت بۆ ئه‌و
 زۆر ترسناک و گرنگن. له‌ نیوان قسه‌کاندا دووجار کورپکی گه‌نج به‌
 جووتیک چاوی شین و قژیکی درێژ و کاله‌وه‌، کاکاو و بسکویت و جوژه
 شیرینییه‌کی دیکه‌ی بۆ هینان که‌ پیموابوو له‌ خورما و گوینزی هیندی
 و بادهم دروستکراوه‌، ئه‌و شیرینییه‌ هیند به‌ تام بوو ئومید و چاوه‌پوانی
 و هیوای تیا دروستکردم، هه‌ندیک تام هه‌ن وه‌ها دل‌ت خۆش ده‌که‌ن
 دواتر چه‌زده‌که‌یت زۆر بزیت.

بالکۆنه‌که‌ی بارۆن به‌ چه‌شنیک شاعیری و هیمن بوو، پرپوو له‌ ده‌نگی
 بولبوله‌ خۆشخوانه‌کانی ئیوارانی هاوین، من ده‌مویست زۆترین ماوه‌ لیتره
 دانیشم و له‌و شیرینییه‌ خۆشه‌ بخۆم و گوئی له‌ ده‌نگی بولبوله‌کان
 بگرم. وه‌ک ئه‌وه‌ی بارۆنی سیبه‌ر بزانیته‌ من گوئی له‌ بولبوله‌کان ده‌گرم،
 گووتی «خودایه‌ ئه‌م بولبوله‌ مه‌لعونانه‌، خودایه‌ له‌ ده‌ست ئه‌م بولبوله
 مه‌لعونانه‌، هه‌موویان هه‌له‌هاتووی قه‌فه‌زن، هه‌موویان له‌ قه‌فه‌زه‌کان هه‌لدین

و ده پوښ و له دهره وه له سهر دره خته كان ده خوینن، بۆ هر كوئى بفرن دینه وه بۆ نویمیران، له به هاردا راده كهن و تا ده خوینن ده خوینن و دوايى دهرن. من له بولبول تیناگم، راستیت ده ویت جه نابی میر من هیچ له بولبول تیناگم». من به لامه وه سهیر نه بوو پیاویکی وه ها له بولبول تینه گات، دواتر زانیم به گشتی بارونه كان له بولبول تیناگن. دواى ماوه یه کی دریز، پوو یکرده من و گووتی «كه واته تۆ حیکایه تخوانه كه مانیت، پیمبلئ، تۆ چ جوره حیکایه تیک ده گپرتیه وه؟». پرسیاره كه ی كتوپر و له ناکاو بوو، من كه میك راجله کیم. هه مووتان ده زانن نه وه چ پرسیارکی بيميشكانه یه، ته نیا نه وانه ده یکه كه هیچ له حیکایه ت نازانن. بیته وه ی بیرکه مه وه به هیمنی گووتم «جه نابی میر، حیکایه تی نه و فریشته پاکانه ی که له ناسمانه وه دین و ماوه یه ک له سهر زه وی ده میننه وه، حیکایه تی په پوله یه کی رهش که له نیتوان دوو باغدا شه پکی گه وره هه لده گیرسینت، حیکایه تی «ههنگوینی خه یال» که هر کس بیخوات شیوه و په رنگی ده گوریت و له سیماو پوخساری په ربیان نزیکده بیته وه، حیکایه تی کچکی نه خوش که ناوی فرمیسه که و بهرده وام له گه ل نه و مروایانه دا قسه ده کات که له گومی نه شکى نه ودا مه له ده که ن... نه وانه و سه دان حیکایه تی تریش». ناغای سیبه ر که میك ریشی خوراند و گووتی «حیکایه تی خه یالی شتکی باشه، به لام چه زده که م مندا له کانم فیری بینینی دونیا بن، فیری په وشتی به رزین، فیری خو فیداکاری بن و نیشتمانه که ی خو یان خوشبویت». له و ساته دا هه ستنکی سه یرم تیدابوو پیلاره کانم داکه نم و بیده م به سه ری بارونی سته ردا، من رقم له هه موو نه و پیاو و ژنانه یه که زور باسی نیشتمان ده که ن. له مندا لیمه وه ده زانم هه موو نه وانه ی زور باسی نیشتمان ده که ن، له وانى دى زیاتر نه گه ری خیانه ت و دلره قى و بیویژدانیا ن تیدایه . به لام به نه زا که ت و پرتزه وه گووتم «جه نابی بارون، مندا لان بهر له وه ی فیری

خۆشه‌ویستی نیشتیمان بن، دەبێت فێری خۆشه‌ویستی ژیان بین، دەبێت فێرین پەپوله‌یان خۆشبویت، حەزیان لە دەنگی بولبول بێت، جەنابی بارۆن، نیشتیمان لە کۆمەڵیک شتی بچوک درستیبوو، مەرف گەر ئه‌و شتە بچوکانە‌ی خۆشنە‌وێت نیشتیمانیشی خۆشناوێت». پێدەچێت قسەکانم بۆ بارۆن سەیر و تازە بووینت، بە‌لام هەستمکرد هە‌له‌یه‌کی گەرەم کردو، نە‌ده‌بایه‌ لە‌ یه‌که‌م رسته‌وه‌ به‌و چه‌شنه‌ تۆوی گومان سە‌وزیکە‌م. بە‌لام خۆشبه‌ختانه‌ کابرا لە‌وه‌ گێل و کالقامتریوو لە‌و قسانه‌ تیبگات. سە‌یرم لێهات بارۆن قسە‌یه‌کی توندی بە‌رابەر نە‌کردم، دواتر تێگە‌یشتم بارۆنه‌کان ترسیکی گە‌وه‌یان لە‌و خە‌ڵکانه‌ هە‌یه‌ که‌ پێیانده‌لێن پۆشنییر، دیاربوو ئه‌ویش منی لە‌ ریزی ئه‌واندا حیسابکردو. پێدە‌چوو لە‌ ساتی یه‌که‌مه‌وه‌ بئویستی خۆم، وه‌ک پۆشنییریک خۆم وینا‌کردبێت. بارۆنی سیبەر دوا‌ی ئه‌و قسانه‌ پوو‌ی لێ‌وه‌رگێرام و به‌ شتی‌ک لە‌ گە‌رمی و خێراییه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتی‌ک وشە‌کان لە‌ گەریدا پراوینت به‌ میر سه‌فینی گووت «به‌ هەر حال، مندا‌له‌کانم حە‌زیان لە‌ هە‌موو چیرۆکی‌که‌، بارۆن مندا‌لی ئێمه‌ و ئه‌وان نابێت به‌ یه‌ک، وانیه‌، وانیه‌ نابێت به‌ یه‌ک، نابێت به‌ یه‌ک». ئه‌وه‌ به‌هانه‌یه‌کی دی بوو، ئه‌م پیاوهم خۆشنە‌وێت، ئه‌و مە‌رفانه‌ی مندا‌لی خۆیان به‌ مندا‌لانی دی‌که‌ به‌راوردده‌که‌ن ترسناکن، ده‌شیت هە‌میشه‌ لە‌ بۆسه‌دا‌بن بۆ ئه‌وه‌ی تۆ‌له‌ی خۆیان لە‌ جیهان بستینن. من حە‌زنده‌کرد زوو به‌و مندا‌له‌م بناسینن که‌ ده‌بایه‌ چیرۆکی بۆ‌گێرمه‌وه‌. من پۆ‌حیکی غه‌مگینم ته‌نیا له‌گه‌ڵ مندا‌لندا نارام و ئاسووده دە‌بم. بە‌لام هە‌ردوو بارۆن بێت‌ه‌وه‌ی گوێبده‌نه‌ من، به‌رده‌وام قسە‌یانده‌کرد، ناوی کۆمه‌ڵیک سیاسی و بازرگانیان ده‌هینا من نه‌مه‌ناسین، هە‌ندی‌جار ناوی یه‌کی‌ک له‌ کۆمپانیاکان ده‌په‌ریه‌وه‌ ناو رسته‌کانیان‌ه‌وه‌، هە‌ردووکیان دانیابوون من سەر‌له‌و قسانه‌ ده‌رناکه‌م. که‌ ئێ‌وارێ پوو‌ی لە‌ تاریکی کرد، بارۆنی سیبەر به‌و قامه‌ته‌ خه‌رچه‌شنه‌ی خۆیه‌وه‌، پێشمکه‌وت بۆ

قاتى سەرەو، ماله كەي بارۆنىش سەرتاپا فەرش و ھۆرتەي گرانبە ھابوو، خامۆشيبە كى قوول و بىدەنگيبە كى سەير بالى بەسەر تەواوى كۆشكە كەدا گرتبوو. بارۆن لە سەرەو ەدەرگاي ژوورىكى گەورەي كردهو ەو پىكەو ەو چوونە ژوورئ. سەرەتا بە ھۆي تاريكيبەو ەو ھىچم نەبينى، لە ناكاو ەو ك تيشك بە ليشاويكى گەورە پەلامارمانبەت، چەندەھا گلۆپ داگيرسان، پيشتر لە ژيانمدا ژوورىكم نەبينبوو ھىندە زۆر گلۆپى تىدايىت، تا چەند چركەيەك بەردەوام گلۆپ دادەگيرسا، بۆ ئىستىك پوناكى ھىند زۆربوو من دەستمگرت بە چاومەو، لە ناو ەراستى ژوورەكەدا ەو سەتام و ئەو مندالەم لە دەستىك جلى سەيدا بينى، كراسىكى سەپى و كاوبۆيەكى كچانەي سەپى. لەسەر قەراغى قەرەوئەكەي دانىشتبوو، كەمىك تەورە و غەمگىن دياربوو، ھىچ شتىكى لە باوكى نەدەچوو، دەموچاويكى بارىك و ساف و سەپى ھەبوو، قزىكى نەرمى زۆر پەش، جەلەكانى و روخسارى بەجۆرىك سەپبوون ديمەنىكى ترسانكايان پىبەخشىبوو، بەلام نىگاي ھىمن دەينواند. ژوورى مندالەكەش لەو ەو خۆشترىبوو لە ژوورى مندالان بچىت، پرىوو لە دۆلابى گەورە گەورە كە پىكرا لە تەختەي زۆر گران و ناياب دروستكرايون، قەرەوئەكەشى لە دىكۆر و شىو ەدا لە شىو ەي دولفئىنىكى بچكۆلەدا نەخشكرابوو. ھەستەمكرد بينىنى بارۆنى بوكەشوشە مندالەكەي دلخۆشكردو، بە نىگا و سەيركردنەكانيدا دياربوو باو ەرى بە بارۆن لە باو ەرى بە باوكى گەورە ترە. گەرچى بارۆن پياويك بوو ھىچى ئەوتوى لە مندالان نەدەزانى، بەلام بە ھۆي ديارى و يارىبەكانىبەو مندالان خۆشياندەويست. ئاغاي سەبەر منى بە مندالەكەي خۆي ناساند، كچىكى نۆ سال بوو بە ناوى «نەونىگا»و، بارۆن بە نەونەو بانگىدەكرد. جووتىك چاوى سەوز و گەورە و سىحراوى ھەبوو، لە چاوى پشيلەيەكى پەش دەچوو لە تاريكيدا بدروشىتەو. بارۆن ەك ھەموو ئەو پياو ە بيميشكانەي ئەم ولاتە كە نازانن قسە لەگەل مندالدا بكن، دەمى

پانکرده وه و گووتی «کاک ماجید حیکایه تی خوشت بۆده کات». مندالّه که به چاوه گه شهکانی سه بیرکردم و هیچی نه گووت، نه ئه وهستی به شتیکی تاییه تی کرد و نه من. ترسناکه مندالان له ساتی به که مه وه رقیان لیتبیت، دواتر زۆر به زهحمت ده توانیت شته کان پاستبکه یته وه. له پاستیدا مندالان زۆر پاک و بیگونه نین، هه موویان به جۆریک له جۆره کان جۆره حوکمیکی پیشوهخت و کیناویان له دلدا هه یه. که «نه ونیگا» سه بیرکردم له وه ده ترسام پیشوهخت رقی لیتبیت، به لام شتیکی نه وتۆ تاییه تیم له چاویدا نه خوینده وه. پیم سه یریوو که بارۆن بهر له خوداحافیزی به ئه سپایی به منی گووت، نه ونیگا کچی ئه نییه، به لکو برزای ژنه که یه تی که له پروداویکی نادیاردا تیاچوه ... مندالّه که ش دواى مردنی باوکی تووشی کۆمه لیک دۆخی ده رونی سهخت بووه که مرۆف ده بییت زۆر ئاگاداری بییت.

پاش ئیستیکی که م ئه وان پۆیشتن و من و ئه وه پیکه وه له ژوره که دا ماینه وه. دوو سه عاتم هه بوو له گه ل نه ونیگادا بیبه مه سه ر. له گه ل پۆیشتنی ئه واندا خامۆشییه کی گه وره بالی به سه ر ژوره که دا کیشا، ئه وه ی له مالی بارۆنی سیبه ردا سه یریوو ئه وه بیده نگیه بوو، بیده نگیه کی هیند قوول و ده ستسالار بوو مرۆف ده ترسا. بۆ ئیستیک وه ک شتیک ئیفلیجی کردیم، سه یری ئه وه مندالّه م کرد و له شوینی خۆم نه جولام. پاش تۆزیک ئه وه گووتی «تۆ به راستی ناوت ماجیده، به راستی، یان گالته ده که یته؟». ئه وه منی تۆزیک ئارامکرده وه و گووتم «به راستی ناوم ماجیده، به راستی». به چاوه سه یرهکانی گووتی «تۆ چه ند حیکایه ت ده زانی؟». چوومه ته نیشتییه وه و گووتم «هه زار حیکایه ت. له وانیه زیاتریش ... به ته واوی نازانم؟ که س ناتوانیت بزانیته چه ند حیکایه ت ده زانیته، که ده ستده که ین به ژاردنی حیکایه ته کان، ورده ورده چیرۆکی تریشمان بیرده که ویتته وه که حیسابمان نه کردون». به شه رمه وه گووتی «به لام من دوو حیکایه ت

دەزانم، دووان و ھىچى تر. پورە نەرمىنم دەلئىت، دوو ھىكايەت بۆ كچىك لە تەمەنى مندا زۆر كەمە». من دەستىكى بچوكم بە قزىدا ھىنا و گوتم «من دلنيام تۆ لە دوو ھىكايەت زياتر دەزانىت، دلنيام». بە خەفەتتىكە ۋە گوتمى «نا من بەس ھىكايەتى سەندىزىلا دەزانم، لەگەل ھىكايەتى «ئاونگى كچى پادشا»... لە ۋە زياتر، ھىچ شىتتىكى تر نازانم. من سەيرمكرد و بە دلنيايى ۋە گوتم «نا تۆ ھىكايەتى زۆرتر دەزانىت، مەروڧ زۆر شىت دەزانىت كە ۋادەزانىت نايانزانىت. زۆر شىت شى نازانىت كە چى ۋادەزانىت دەيانزانىت، ئىمەى مەروڧ ۋە ھايىن».

بە سەرسامىيە ۋە سەيرىكردم، چاۋەكانى بە ئەندازە يەك جوان بوون، مەروڧى دەترسان. من لە سەفەرە خەيال يىبەكانى شىمدا، چاۋىكى ۋە ھا پاك و ساف و بىرىسكە دارم نە بىنىبوو. بە ئەسپايى پەرسى «ئەى تۆ ھىكايەتتىك دەزانىت، كە من دەيزانم و كە چى ۋادەزانم نايانم؟». تۆزىك ۋە ستام و سەيرى بوكە شوشەكەى تەنىشتىم كرد و گوتم «بىگومان، ھىكايەتى ئەو بوكە شوشەيە، كە يەككىكە لە ھىكايەتە خۆشەكان، تۆ دەيزانىت و كە چى ۋادەزانىت نايانىت». سەيرى بوكە شوشەكەى كرد و گوتمى «مەبەستت ھىسۆيە؟». من بە كەمتەرخەمىيەكە ۋە شانم ھەلتەكاند و گوتم «ھەلبەت مەبەستم ھىسۆيە». بە خەفەتتىكە ۋە سەيرىكردم و بە ئەسپايى بۆ ئەۋەى بوكە شوشەكە گوڧى لىتەبىت گوتمى «بىدەنگ بە، ھىسۆ باۋكى مردوۋ، نابىت بزانىت». من گوتم «ئا، باۋكى مردوۋ؟ چۆن مردوۋ، بۆ پىنئالئىت كە باۋكى مردوۋ؟». بە چىرپە ۋە گوتمى «باۋكى لە ئەسپ كە وتۆتە خورائى، تىدەگەيت؟ باۋكى لە شەپدا لە ئەسپ كە وتۆتە خورائى و مردوۋ». گوتم «ئەى ھىسۆ ئىستا چى دەكات؟». بە ئەسپايى گوتمى «ھىچ ناكات، بە رۆژ دەچىتە بەر ئەو پەنجەرەيە و چاۋەپوانى باۋكى دەكات، من ناھىلەم كەس پىيى بلئىت، تىدەگەيت، ھەتا تۆش بۆت نىيە پىيى بلئىت، پورە نەرمىنىش بۆى نىيە

پیی بلیت». به ئەسپایی گوتم «گەر تۆ حەزەنە کەیت، من پئینا لیم، به لām دەتەوێت تا کە ی پیی نە لئیت؟». بوکە شوشە کە ی گرتە باوەش و گووتی «تا هەتا هەتا یە». من دەستم بە سەریدا هیئا و گوتم «زۆریاشە پیی نالئین، تێدەگەیت؟ پیی نالئین، من و تۆ پیکە و نامە ی بۆ دەنوسین، تێدەگەیت دلخۆشیدە کەین، دە لئین ئەو نامە ی باوکتە، دیاری بۆ دە نئیرین، دە لئین باوکت چوو بە لۆلاتیکی تر، تا بتوانیت لەوێوە دیاریت بۆ بنئیریت». زەر دەخەنە یەکی گەورە کەوتە سەر پوخساری و بە گەرمییە وە گووتی «دە لئین باوکت چوو نالتون بدۆزیتە وە، تێدەگەیت چوو نالتون بدۆزیتە وە». خۆش بەختانە هەستم کرد لیم نزیک دە بیتە وە. من گوتم «دەبینیت، تۆ حیکایە تی هیسۆ بە تەواوە تی دە زانیت، ئیتر پورە نەرمین ناتوانیت بە ئاسانی پئیتبلی تۆ حیکایەت کەم دە زانیت، ناتوانیت، تۆ ئیستا سێ حیکایەت دە زانیت». بە سەر سامییە وە گووتی «بە لām ئەو ی هیسۆ حیکایەت نییە، باوکی هیسۆ بە راستی مردووە». منیش پئیمگووت «دە زانم، بە لām کە تۆ دە یگێریتە وە دە بیت بە حیکایەت، هەر وەختیک تۆ بە جوانی شتیک بگێریتە وە، ئەو حیکایەتە ... گەرنک نییە راستییە یان نا». بە گومانە وە سەیریکردم و گووتی «بە لām نامە ویت حیکایە تی هیسۆ بۆ کەس بگێرە وە، گەر پورە نەرمین بزانتیت، هیسۆم لێدە سە نیت، چونکە ئە و دە لیت، من نابیت قەسە لە گە ل هیسۆدا بکەم، هیسۆ بوکە شوشە یە، پۆحی لە بەردا نییە». من نەمزانی بلیم چی، گوتم «نەونیگا، گوئیگرە، من ئەمشە و دوو چیرۆکت فێردە کەم، دوو چیرۆک، دە توانیت سەبە ی هەردووکیان بۆ پورە نەرمین بگێریتە وە، من هەر شە ویک بێم دوو چیرۆکت فێردە کەم، پاش ماو یەکی تر تۆ لە پورە نەرمین چیرۆک زیاتر دە زانیت». بە خۆشحالیییە وە سەیریکردم و گووتی «ئیتر دە توانم بە پورە نەرمین بلیم کە بۆنی پیازی لیدیت، دە توانم پئیشی بلیم لە و حیکایەت زیاتر دە زانم، دە توانم واشی لێبکەم

بگری». من سه‌یرمکرد و بێمگوت «بەلێ، دەتوانیت وای لێیکه‌یت بگری».

زۆریه‌ی منداڵانی نویمیران غه‌مگینبوون، زۆریه‌یان وه‌ک نه‌ونه‌و چیرۆکی نه‌ینی له‌ دلایندا بوو، ته‌لیسمیک و گریه‌ک له‌ ژانیاندا هه‌بوو که نه‌یانه‌ویست که‌س بیکاته‌وه‌ و بیزانیت... دواتر که له‌ دونیای ژن و پیاوانی نویمیرانیش نزیکبومه‌وه‌، بۆم ده‌رکه‌وت نویمیران گه‌ره‌کیکه‌ سه‌رتاپای له‌ نه‌ینی دروستبوه‌.

ئهو شه‌وه‌ ده‌ستمکرد به‌ گێرانه‌وه‌ی یه‌که‌مین چیرۆکی خۆم بۆ نه‌وینگا...

به‌و جۆره‌ بووم به‌ حیکایه‌تخوانی منداڵانی بارۆنه‌کان، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا چیرۆکه‌کانم له‌ نویمیراندا ده‌نگیاندايه‌وه‌، ئهو حه‌زه‌ بێسنوره‌ی منداڵان له‌ حیکایه‌ته‌کانم ده‌رگای هه‌موو نویمیرانی بۆ خسته‌ سه‌ر پشت، وای لێهات له‌ ئێواره‌وه‌ به‌ سه‌ر مائی بارۆنه‌کاندا ده‌گه‌رام. کۆشکی هه‌چ بارۆنیک له‌ کۆشکی ئه‌وی دی نه‌ده‌چوو، هه‌میشه‌ له‌ به‌رده‌رگا ئیشکه‌ریک یان خزمه‌تچیه‌ک ده‌رگای لێده‌کردمه‌وه‌ و به‌ ناو سالۆن و پاره‌ویکی درێژدا منی ده‌برده‌ قاتی سه‌ره‌وه‌، منداڵانی نویمیران هه‌موویان تیکرا له‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ ده‌ژیان. ده‌میک ده‌چومه‌ مائی بارۆنه‌کان، کۆشکه‌کانیان وه‌ها خامۆش و بێده‌نگبون، ترسم لێده‌نیشت. چه‌ندین هه‌فته‌ کارمکرد و یه‌ک ئافره‌تیشم له‌ نویمیراندا نه‌بینی، وامده‌زانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ گه‌رریه‌ ته‌نیا پیاوان و منداڵان تیا ده‌ژین، پێگای منیان وا پێکخستبوو نه‌چێته‌ سه‌ر پێگای هه‌چ ژن و کچیکی ئه‌و گه‌ره‌که‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیک به‌ نه‌خشه‌یه‌کی ورد هه‌موو پێگای هاتوچۆی منی کێشایه‌یت. تا شه‌ویکیان بارۆنی بوکه‌شوشه‌ داوه‌تیکردم و له‌و داوه‌ته‌دا جوانترین ژن و کچانی بارۆنستانم بینی و له‌ویدا ژنی بارۆنی مریشکیشم ناسی.

له شهوگاری ئەم شارە رامام و خوینم بینی «حەسەن تۆفان - مایس و حوزەیرانی ۲۰۰۴»

یەكەمجار غەزەلنوسم لە بەهاری سالی ۱۹۹۸ دا ناسی، ئەوكات
ئەو لە میژیوو بە هەزارباغدا دەسوڤایەو. غەزەلنوس زۆر بە ئاسانی
دەرگای مائی خۆی بۆ خەلكی غەریب دەكردهو، لەدوای پاپەڕینهو
مالەكەى ناوناوو بنكەى مندالانى بیسه‌ریه‌رشت. خۆی دەراره‌مەتییكى وه‌ها
گەوره‌ی نه‌بوو، كۆمه‌لیك پێكخراوی بیانی له‌ به‌خێوكردنى مندالەكاندا
كۆمه‌کیانده‌كرد. ماوه‌یه‌ك به‌ر له‌وه‌ی ده‌ستبكه‌ین به‌ نوسینی ئەو كتیبه‌
گەوره‌یه‌، ئیواریه‌ك چووم بۆ مائی غەزەلنوس و مندالە خەیاڵیه‌كانی
ئەوم بینی. به‌خێوكردنى ده‌ مندالی كچ و كوڤ له‌ ئەستۆی غەزەلنوس
بوو، پیریژنیك و پیره‌مێردیكى چكۆلانه‌ له‌ به‌خێوكردنى مندالەكاندا
كۆمه‌کیان ده‌كرد. زاڤو خەیاڵیه‌كانی جوانترین مندالی دونه‌یا بوون،
هەموویان شتیك له‌ نیگاری فریشته و كه‌مێك له‌ عەترى ئاسمانیان
پێوه‌بوو، ئەو هەرده‌م به‌ شانازییه‌وه‌ ده‌یگوت «ساف خەیاڵن و پاك
عەشقن». به‌یانیان شوڤیژیكى پیر به‌ پاسیكى كۆن ده‌هات به‌دوایاندا
و ده‌بیردن بۆ خویندنگا، هەمیشه‌ به‌ هاتوهاواری زۆر و به‌ سه‌روسەدای
بیۆینه‌ ئەو مالەیان پێكردبوو له‌ ده‌نگ. كه‌ ده‌رسیم تاهیرم له‌ ناویاندا
بینی سه‌رسامبووم، ئەو ته‌نیا له‌وانى دی گەوره‌تر و ناشیرینتر نه‌بوو،
به‌لكو بۆنیكى خراپیشی لیده‌هات. گەنجیكى سه‌رزل كه‌ به‌جۆریكى
بێمانا شه‌رم و ترسنۆك دیاریوو، جۆله‌ و پۆیشتنى له‌ ئەسپ ده‌چوو
نه‌وه‌ك مرۆف، لووتى به‌ ئەندازه‌یه‌ك بوو مرۆف له‌ ته‌ماشاكردنى
ده‌ترسا. هەولە‌كانى غەزەلنوس بۆ راهێنان و فێركردنى تێكرا مایه‌پوچ
و بیسوودبوون، ئەم كوڤه‌ له‌ دۆخیكدا نه‌بوو هیچ فێربییەت. رۆژێك

که سیک به ناوی عه تاره وه دابوویه غه زه لنوس و له و کاته وه غه زه لنوس سه په رشتیده کرد. تاکه به هره ی ئه وه بوو ده یتوانی گوږ هه لکه نیټ و لاشه بدوژیته وه. بهر له وه ی لاشه ی موراد جه میل بدوژیته وه، که سمان باوه پمان به توانا کانی نه ده کرد، غه زه لنوسیش به گومان بوو له هیژی ئه و، به لام دوژینه وه ی ئه و لاشه یه، سه ره تای بریای به تینی من بوو به به ره سه یر و توانا نه ینییه کانی ئه و. دوی دوژینه وه ی لاشه که ی موراد داوام له غه زه لنوس و هاوړیکانی دیکه م کرد، تا ته لیسمی موراد جه میل شینه که ینه وه به دوی هیچی دیکه دا نه گه پښین، ئیمه گروپیک ی له وه بچو کتربووین بتوانین له یه ک کاتدا دوی کومه لیک حیکایه ت بکه وین، دوانه وه ئیشه که ش له وه پر مه ترسیتر بوو که حیسابمان بۆ کرد بوو. ئه و شه وه ی ده رسیم لاشه که ی له پیشچاومان ده ره ینا، من له و باوه په دا نه بووم ژیانمان به و جوړه بگوږیت، پیش ئه و لاشه یه هر یه که مان کومه لیک حیکایه تی له به رده ستدا بوو، زوریان پر ته م و سه رشار له نه ینی بوون، به لام پووی ترسناکی مه رگ ئه و کاته ده ست پیده کات که مروږ لاشه یه کی نه ناسراو ده دوژیته وه. هیچ شتیک له لاشه یه کی نه زانراو سیحراو یترب نییه. سالگه لیک که پیاو کوژیوم، هه رگیز نه چو بوومه سه ر قوربانیه کانم، به رده وام له دووره وه ته قه مده کرد و هک با هه لده هاتم، ئه گه رچی خه لکانیک ی زورم کوشتبوو، به لام دوو به دوو له گه ل لاشه یه کدا نه ما بوومه وه، به دیار کوژاویکه وه نه وه ستابووم. من پیاویک بووم له لاشه کان هه لده هاتم بویه ناویان نابووم توفان. دوی دوژینه وه ی لاشه که ی مورادیش من شته کانم ناسای وه رگرت، به لام هیدی هیدی هه ستمکرد ئه و مردووه کاریگه ریه کی سه یری له سه رم هه یه، هه ستمکرد شه وان دپته خه وم، چند شه ویک بۆ شه وه ی له موته که و نیگاری ترسناکی ئه و ده ربازیم هه لده هاتم بۆ هه زاریاغ، به لام ئه و مه یته به دوامه وه بوو. دواچار مروږ چند دلپه ق و بیړه حم بیټ، چند ژیان ی له کوشتن و

خوینپرشتندا بردیته سەر، مردوویه کی بۆ پهیدا ده بییت وازی لینا هیئیت. موراد جه میل له و مردوانه بوو که ده سته ررداری مروّف نابن و ده بییت دواي چیرۆکه که یان بکه ویت. ئاده میزاده کان هه موو ده مرن و ده کوژدین، ئه وه چاره نوسی مروّفه، به لام له ناو ئه و لیشاوه ئه به دییه دا، مردوویه که له ناکاو له نیوان هه موواندا ده رده که ویت و مردنی وه که ته لیسم و سیحریکی جیاواز و ببین ده رده که ویت، وه که ئه وه ی چی نه یینییه که له دونیادا هه یه له مردنی ئه ودا خوئی قفلدا بییت. من زۆر بیرم لیکردۆته وه، هه موو مردنیک له سندوقیک ده چیت. مردن هه یه سندوقیکی کراویه و ده توانین ئاسان سه ری هه لّده یه وه و تماشای ناوه که ی بکه یین، ده توانین ده سته برین و له بنی ئه و سندوقه دا هه موو نه یینییه که ده ره یینین، به لام مردنیش هه یه سندوقیکی داخراوه، گهر سندوقه که ش بشکینین نه یینی زیاتر و زیاتر ده دۆزینه وه که بۆمان ته فسیرنا کریت. راسته من پیاو کوژبووم، له سالانی هه شتادا خه لکانیک زۆر کوشته ی چه کی من بوون، له نیو ئه واندا خه لکانیکی خراپی تیدابوو که شایسته ی مه رگ بوون، یا خود به بیرکردنه وه ی شوپرشگێرانه ی ئه و سه رده م و زه مانه به شایسته ی مردنم ده زانین، خه لکانیکیشی تیدابوو بیگونا ه بوون، هیند هه یه به جوړیکی دی بیریان له شوپرش و ژیان ده کرده وه. له گه لّ ئه وه شدا هه ستم نه ده کرد هیچ یه که له و مردوانه پامده گرن و واده که ن بیریکه مه وه. هه موو شوپرشیک له گه لّ خویدا کۆمه لیک مروّفی له و جوړه دروسته دکات، که ده کوژن و ناگه پینه وه سه ر ته رمی کوژراوه کان. دواي مردنی دایکم من به جوړیک له و گولستانه گه وره یه دا نو قمیوبووم، به جوړیک سه رقالی کردنه وه و داخستنی ده رگا نه یینییه کانی هه زا ریاغ بووم، خه ریکبوو له یادمده کرد چی له م دونیا یه دا هه یه. به لام ئه و لاشه یه ی موراد جه میل منی ناچار کرد بگه رپمه وه دونیا، وه که ئه وه ی لاشه ی من بییت و ئیشی من بییت ئه و که سه بدۆزمه وه که کوشتمی. هه ندیک مردن

وهك ناويته وايه، كاتيک سه يريده كه ين خوماني تيا ده بينين. من له و شه و وه هه ستمده كرد له ژير گوشاري نه و مردووه دام. شاه، هه نديچار بينيني لاشه يهك له خويندنه وه ي هه زار كتيب زياتر كار له ژياني مرؤف دهكات، من له و شه و وه سه راپاي تيروانينم گورپا و ده مگوت ده بيت شتيك بو نه و لاشه يه بكين.

من نوميدم نه وه يه كه سه پنگاي نه كه ويته سه ر لاشه يهك، به لام گه ر پنگاتان كه وته سه ر جهسته يهكي وه ها جوان، نابيت هه لبين و پشتي تيبكهن، ده بيت تاكوتايي له كه ليده برؤن.

ماوه يهك به سه ر دوزينه وه ي لاشه كه دا رويشت و ئيمه هيچ شتيكي گرنگمان چنگ نه كه وت. به ئهركي خومانم زاني، لاشه كه بگوازينه وه بو جيگايه كي لايه قتر و به نهيني له سوچي گورستانايكي به حورمه تدا بينزيين، نه وه كه مترين شتيكه مرؤف بتوانيت بو لاشه يهكي بيكه سي بكات. ئيواره يهك ويستم بيتاگاي غه زه لنوس، لاشه كه بگوازمه وه بو گورستاني گه و ره ي شار و به نهيني له ناو گوره كاندا جيگايه كي بو بكه مه وه به جورايكي به حورمه تانه بيخه مه وه ژير خاك. ئيمه تازه ده ستمان له وه شتبوو پؤليس و ئاسايش شتيك بدوزنه وه. هه موو دلنيا بووين بكوژاني موراد جه ميل گه ر بيت و به دردي خودا نه مرن و تووشي به لاي دي نه بن، تا هه تا هه تايه به شازادي ده سوپينه وه. شه ويك گه رپامه وه بو سه ر گوري نه و مردووه غه مگينه ي له كه نده لانيكي چه په كي قه راغشاردا نيژرابوو، شوين لاشه كه م هه لدايه وه به لام هيچي تيدا نه بوو، هيچ شتيك. وهك شيتم ليها ت، وهك نازه لايكي ناوميد زه ويم به چوارده وري خومدا هه لده كه ند، به لام سوودي نه بوو. ئاشكرا يه كيك دواي ئيمه دووباره گوره كه ي هه لدابوو وه و لاشه كه ي ده ره يتابوو. من هه نديك ورده جل و ناسه واري ديكه م له جيگا كه دا دوزيه وه كه ئاشكرا له كاتي گواستنه وه ي لاشه كه دا كه وتبوون، له هه موويان گرنگتر پارچه يهك

قوماشی کراسه پرته‌قالییه‌که‌ی بوو. ونبوونی تهرمی موراد جه‌میل ته‌لیسمیکی گه‌وره‌ی تریوو که هاته‌ناو حیکایه‌ته‌که‌وه. که چیرۆکه‌که‌م بو غزله‌نوس گپ‌رایه‌وه بیئه‌وه‌ی بایه‌خ به چیرۆکه‌که‌ بدات به جورۆکی پر خیال سه‌یریکردم و هه‌ندیک شتی له‌به‌ر خۆیه‌وه گووت که ئه‌وکات هیچی لئ تینه‌گه‌یشتم. ئه‌وه‌م وا ته‌فسیرکرد که غزله‌نوس هینده‌ی مه‌راقی دۆزینه‌وه‌ی نه‌ینی کوشتنه‌که‌یه‌تی، مه‌راقی لاشه‌که‌ی نییه.

ونبوونی ئه‌و لاشه‌یه‌ بووه خولیا‌یه‌کی کوشنده‌ی من، واتیکه‌یشتم ئه‌وه‌ی مورادی کوشتوو هه‌که‌مین جار نه‌یتوانیوه لاشه‌که‌ی بشاریته‌وه، به‌لکو خیرا له‌و که‌نده‌لانه‌دا کردویتی به ژیر گلّه‌وه، دواتر پاش ماوه‌یه‌ک له به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیئت، لاشه‌که‌ی گواستۆته‌وه بو جیگایه‌کی دی، جیگایه‌ک که‌س ده‌ستی نه‌گاتن. شه‌ویکیان بو یه‌که‌مجار دوا‌ی چه‌نده‌ها سال ده‌مانچه‌که‌م ده‌ره‌ینایه‌وه و که‌وتمه‌ ئه‌و ده‌شت و ده‌رانه‌ی قه‌راغ شار. ئه‌و چه‌ند شه‌وه‌ی پیشتر له یانه‌ی پیاوکوزه‌ بیئیشه‌کاندا برده‌سه‌ر، ئه‌و هه‌سته‌یان تیا دروستکردم که به شه‌و شتگه‌لیکی ترسناک له‌م شاره‌دا پوده‌ده‌ن، شت گه‌لیک که‌س نایبیستیت و نایبینیت، ئه‌وانه‌شی ده‌بیستن و ده‌یزانن بیده‌نگی لیده‌که‌ن. بیئه‌وه‌ی به هیچ که‌س بلّیم، شه‌وان به‌ره‌و ئه‌و پیده‌شته ساردانه‌ی نزیک شار ده‌که‌وتمه‌ ری، دلنیا‌بووم گه‌ر دان به خۆمدا بگرم، گه‌ر سه‌برم هه‌بیئت، شتیک ده‌بینم. من چه‌ند شه‌ویکی دی له‌گه‌ل ده‌رسیم تاهیردا چوومه‌ده‌ری و پووه‌ریکی زۆری ده‌شتایی و پووته‌نه خۆلاییه‌کانی نزیک شارمان پشکنی، به‌لام هیچی تازه‌مان ده‌ست نه‌که‌وت. ده‌رسیم به چنگه‌ بلدۆزه‌رئاسا‌کانی به خیرایی چه‌نده‌ها جیگای هه‌لکۆلی، له هه‌ندی جیگادا که‌لاکی هه‌ندیک ئازه‌ل و ئیسکی به‌جیماوی سه‌گنک و کۆمه‌لیک که‌لله‌سه‌ری مانگامان دۆزییه‌وه، به‌لام نه‌گه‌یشتینه شتیک په‌یوه‌ندی به ئیشه‌که‌ی ئیمه‌وه هه‌بیئت. ئه‌و ماوه‌یه‌ هیئند شه‌وان ده‌رسیم هینابوو ده‌ری، بیخه‌وی

و ماندویتییه کی زور له سەر پوخساری بوو. گه نجیک بوو نه دیده توانی بلیت نا، هر شتی کمان پیښگووتبایه ده یکرد و زور که میش قسه دیده کرد. به جوریکی سهیر گوپرایه لی غه زه لنوس بوو، هه ستمده کرد له دلوه خو شیده وییت، گه غه زه لنوس لئی زویربایه تووشی توپه یی و هه لچوون و نا تارامیه کی گه وره ده بوو. به وه دا زور جار خراپ له گه ل منداله کانی دیکه دا ده جولایه وه، غه زه لنوس زویریده کرد و زور پیا هه لده شاخا، له گه ل نه وه شدا هاو کاریک و دوستیکی نزیکی نه بوو، زور پوژ نه و نانی ده کپی، نه و ورده شتی بو مندالان ده هینایه وه. نه و ماوه یی من شه وان ده مبرد بو پشکنینی ده و رویه ری شار، گوپرایه ل و بیچرپه بوو، هه موو شته کانی وهک خو ی ده کرد، هه ستمده کرد جو ره توانایه کی نهینی له ناخایه تی گه ر مرو ف باش ناراسته بیبکات، له وانه یه شتیکی دیکه ی لیده رچیت. که زه وی ده دپی له نامیزیکی گه وره ده چوو، به لام دواتر ماندوو بوونیکی سهیری پیوه دیاریوو، زور جار ناموژگاریم ده دایه که له سه رخو ئیشبکات، به لام له زوو هه له اتنی خو ر و ناشکرابوونی به یانی ده ترسا. هه رده م بهر له پونا کبونه وه ی دنیا ده مگپرایه وه بو شوینی خو ی، که ده گه یشتینه وه مالی غه زه لنوس، وه ها ماندوو بوو سه رتاپای پوژه که یهک تهخته ده خه وت.

دوچار بریارمدا به ته نیا و بی درسیم تاهیر پوویکه مه قه راغ شار. شتیکی تاریک و په ش، خواستیکی نهینی بو تیگه یشتن له م شاره پیس و پوخله ده بیزواندم. چه نده ها شه و بیهوده سوپامه وه، له و دیو شه قامه که مه ره ندییه که ی شاردا بو سه م داده نا. چوار شه وی یه که م شتیکی نه و تو م نه بینی، له شه وی پی نجه مدا له که نده لانی کدا خه وم لیکه تبوو له سەر دهنگی و په وپی ماشینی ک به ناگاهاته مه وه، ماشینی ک لایته کانی کوژانده بووه وه به هه موو ده شتدا سه رده که وت، دوو سه د مه تر دوور له من وه ستا و دوو که س دابه زین و ده رگای پشته وه ی

ماشینه که یان کرده وه و یه کییک به دهنگی به رز هاواریکرد «کوپری حیز دابهزه». هاواره که وهها بلند و به رزیوو وامده زانی نه وه شه و خویته تی ده قیرپنیت. له بهر پۆشنایی مانگه شه وه که دا بینیم کوپریکی گنجیان داگرت و که وتنه لیدانی. یه کییک له ناو ماشینه که وه گووتی «کوپری قه حبه، دایک حیز، خوشک له باوهش، که پیمگووتی لئیده رده چیت، یه عنی لئیده رده چیت، تئیده گهیت، لئیده رده چیت... کوپری حه یوان، ئیتر تووشی سه رئیشه مان ناکهیت». کوپره که بۆ ئیستیک له بهرچاوم ونیوو، دلنیا بووم له سه ر زه وییه که که وتوو. به وردی نازانم لیدانه کانیان چه ندی خایاند، به لام ماوه یه کی دریز له کوپره یان دا، له ماوه یه دا گویم له دهنگی پیاویکی دی بوو که پئیده که نی و ده یگوت «ئاغا گیان، نه زیه تی مه ده، قه سه م به م تاریکیه پاکه، قه سه م به پۆشنایی سوپح که توژیکی دی ته واوی دونیا پونا کده کاته وه، ئه م کوپره به قه سه مان ده کات. ئاغام، من هه سته ده کم به قه سه مان ده کات، ئه مه که سئیکی دلپاک و به حورمه ته، زۆر به ناموسه، تابلئی ساحیبی نه زاکه ته...». پیاویکی دریزیوو، دهنگی له تاریکیه که دا له دهنگی هه مووان به رزتر بوو، به رده وام پئیده که نی و له جوړه قسانه ی ده کرد، زۆر له و قسانه ی کرد، باسی جوانی سوپحی کرد، سویندی به بولبول و عه نده لیبه کانی باغ خوارد، سویندی به بۆنی که نیره و پچانه خوارد، وهها ناسک قسه یکرد سه یرم له و سه روزمانه شیرینه ی هات. نه وانی دی جنیویان به کوپره که دها و نه و به و شیویه دلنه وایی ده دایه وه. جارچار یه کییک له ناو ماشینه که وه داده به زی و هه ندیک شه قی له کوپره که هه لده دا و ده یگوت «گه ر به خووشی خۆت لئیده رنه چیت، یه ک هه فته ی تر فلیمی خوشکه که شت بۆ لئیده ده م، تئیده گهیت... ته نیا دوو پۆرت هه یه لئیده رچیت و هه موو نه وانی تریش رازیبکه ییت، تئیده گهیت». ماوه یه کی زۆر دریز له کوپره که یان دا، به دریزی نه و ماوه یه چرکه یه کم لئینه بیست، دوا ی نه وه ی ماندووبوون،

سوار نوتومبيله که يان بونه وه و پويشتن. من له و ماويه دا چند جاريک خه يالى شه وه که و ته سهرم خوم بهاومه ناو مه سه له که وه، به لام نه مده توانى پيشبيني دهره نجامه کان بکه م، ده ترسام شته کان ريگايه ک بگرنه بهر دواچار به من نه گيريتته وه و شه و کوپه به دب خته ش تيا بچيت. وه ستام و چاوه پوانى شه وه م ده کرد شته کان رهوشى سروشتى خويان وه رگرن. که شه وان پويشتن و ماشينه که يان گه يشته سهر شه قامه که و جاريکى دى لايته کانى پويشبوونه وه، من خوم گه يانده شه و گه نجه به سته زمانه، که پيده چوو نازاريکى زور به سهر و سنگى گه يشتبیت. کوپه که نيچگار بيچورم و چکوله بوو، تينه گه يشتم چون بهرگه شه و شه ليدانه شه گرتوه. سهرى ليها ت له و شه وه تاريخه دا، له و ده شته کاكى به کاكى و پوهته نه دا، يه کيک ده م و ده ست بگاته سهرى و يارمه تى بدات، پيده چوو به ته مای مردن بووييت و هيوايه کى به ژيان نه مابيت. من هه لمگرت و سهر يم خسته سهر رانم و دلسوژانه لي مپرسى «چيت بؤ بکه م؟». به هيواشى گووتى «بمبه بؤ مالى خوت، بؤ جيتگايه ک پشوويده م، شه و بخومه وه». دام به کولى خومدا و له ليوارى شه قامى گه وره وه دواى چاوه پوانيه کى زور به تاکسييه کى خه و آلوى ده مه و به يان گه ياندمه ماله وه. نازاريکى کوشنده له زگيدا بوو، ويستم بيبه م بؤ بيمارستان، به لام تکايه کى زور و نااسايى تيا کردم نه يبه م، گووتى برينه کانى کوشنده نين و له بيمارستان تووشى دهرده سهرى گه وره ده بيت. منيش بيته وه شه و هيج پرسيارى کى لي بکه م وازم لي هيتنا بخه ويت. به شيويه ک شه که ت و ماندوويوو، هه شت سه عاتى بيوچان خه وت، که به ناگاهاته وه دووى پاش نيوه پؤ بوو. من خواردم ناماده کرد و سفره يه کى فه قيرانم پازانده وه، له ده موچاو شتندا کومه کمکرد و پيمگووت « به برايه کى خوت حيسابم بکه و چ شتيک به من ده کریت من کومه کتده که م». دياريوو گه نجى کى وه فاناسه و به پريزيکى زوره وه گووتى، تامردن شه و فه زل

و یارمه تیبیهی منی له یادناچیت. بیتهوهی من هیچ بلیم خوی حیکایه تی خوی گتپرایه وه و گووتی ئەمه دووهم جاره لئیده دەن، ئەوانه شی لئیانداوه پیاوانی قهیسەرن. بە قسەئێ و قهیسەر شابازرگانی شارەکه یه نزیکایه تیبیهکی زۆری له حوکمران و پیاوانی دەسه لاته وه هیه، هاوڕیتی زۆری به پرپرسه گوره کانه. مه سه له که ئەوه یه قهیسەر که شه ریکی دوو به پرپرسی زۆر پایه داره به پاره یه کی ناچیز بازاریکی کۆنی کپروه ته وه، ئەوه سێهه مین گوزه ره که ده یکرپته وه، ئەمجاره ده یه ویت هه موو دوکانداره کان ده ربکات بو ئەوهی بیروخینیت و شتیکی نوئی له جیگادا به ربکاته وه، ئەم و هه ندی دوکانداری دیکه سویتندیان خواردوه ده رنه چن. به لام دوائی ئەو لئیدانهی دویتنی شه و دلنیا بوو گر ده رنه چیت ده یکوژن. من نه مزانی چۆن نامۆزگار بیکه م. لئیمپرسی «ئەوانه ده ناسیت که لئیان دایت؟». گووتی «بیانناسم و نه یانناسم سوودی نییه، ئەوان هیچ نین، کرێکارن، نیشی خۆیان ده کەن و پاره وه رده گرن». ئەو پۆژه به غه میکی زۆره وه مالاوایم له و کوره گه نجه کرد و چووم بو لای شبر و ته وای حیکایه ته که م بو گتپرایه وه. شبر به لایه وه سه یر نه بوو. به پیکه نینه وه سه یرکردم و وه ک گالته به عه قلی من بکات گووتی «هه موو پۆژیک شتی له وه خرابتر پووده دات... هه موو پۆژیک، هه سه ن تۆفان تۆ له میژه له م شارهدا نازیت».

من له و پۆژه وه بریارمدا به رده وامبم، ده بایه بزانه م چی له م شارهدا پووده دات، لاشه که ی مورا د جه میل به رده وام به ره و ئەو ده شتاییه پایده کیشامه وه، شه وان هه ستمده کرد لاشه که به ژیانمدا ده سوړپته وه، ده بوایه بزانه م و بیبیم و تیبیکه م. له شه وی بیده نگ و ترسناکی ئەم شارهدا شتی سه یر و عاجباتی پووینده دا. له و شه وه سه یرانه دا، ئافره تیکم بینی کوشتیان و لاشه که یان له گه ل خۆیاندا برد، کوریکم بینی به بلۆک سه ریان پانکرده وه و لاشه که یان سووتاند، کومه لیک

مندآلم بینی پیره‌میژدیگ به به‌رد ده‌کوژن، خه‌لکی تریشم بینی ده‌هاتن و له چۆله‌وانیدا ده‌گریان، دزی بچوک و ناچیزم ده‌بینی که پارچه نالتونی دزراویان ده‌هیتنا و ده‌یانشارده‌وه، ژن و پیاوم ده‌بینی له ناو‌ئه‌و به‌رده‌لانه‌دا به‌دم ترس و له‌ریژیکه‌وه که ده‌ماری ده‌ته‌زاند رایانده‌بوارد، کچ و کوپم ده‌بینی ده‌هاتن و بیئه‌وه‌ی په‌نجه بۆ یک به‌ن به‌سه‌ر شانی یه‌کدا ده‌گریان و ده‌پۆیشن. هه‌ستمکرد له‌و شه‌وانه‌دا به‌رزبوونه‌وه و نزمبوونه‌وه‌ی فریشته‌ش له نیوان زه‌وی و ئاسماندا ده‌بینم، خودا خۆی ده‌بینم داده‌به‌زیت و سه‌ردانئیکی کوچه‌خه‌وتووه‌کانی ئه‌م شاره‌ده‌کات و ده‌پوات. هه‌موو شتیکم به‌چاوی بینه‌ریکی غه‌مگین ته‌ماشاده‌کرد، نه‌مه‌توانی ده‌ست له‌هیچ وه‌رده‌م، نه‌مه‌توانی هیچ بگۆپم. من له‌و شه‌وانه‌دا تیگه‌یشتم که گه‌وره‌ترین درنده‌یی و بیژه‌حمی ئه‌م دونیایه‌ی ئیمه‌له‌وه‌دایه، گه‌ر مرۆف ده‌ست بۆ چه‌ک نه‌بات ناتوانیت هیچ بگۆریت، به‌لام من ناشیرینی دونیام زیاتر پی‌قه‌بوول بوو له‌وه‌ی به‌چه‌ک بیگۆپم، چه‌کیش هیچ نییه‌جگه‌له‌تاوانیک که مرۆف ده‌یخاته‌سه‌ر تاوانه‌کانی دیکه. له‌و شه‌وانه‌دا چۆن ماجه‌لانی خه‌یالی سه‌یری فلیمه‌سه‌یر و عاجباتییه‌کانی خۆی ده‌کرد، منیش سه‌یری فلیمی ترسناکی ئه‌م دونیایه‌م ده‌کرد، منیش وه‌ک گوڵ سوّلاف ته‌نیا بینه‌ریکبووم له‌سینه‌مایه‌کی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر و کراوه‌تردا. هه‌ندیگ شه‌و هینده‌م خه‌و ده‌هات، به‌و ئیسکه‌ره‌ق و ئیراده‌نازه‌لرپه‌نگه‌ی خۆمه‌وه، له‌ته‌پوتۆزی نزیک ئه‌و شه‌قامه‌بازنه‌ییه‌مه‌لعونه‌دا شه‌که‌ت و بیپرست، وه‌نه‌وز گێژیده‌کردم و وام هه‌ستده‌کرد هه‌موو ئه‌و شتانه‌به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ده‌بینم. به‌لام هه‌ندئ شه‌ویش به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک وریابووم فینکی ده‌مه‌وبه‌یان و سه‌رمای به‌ر له‌کۆتایی شه‌و به‌خته‌وه‌ریانده‌کردم. گه‌ر کاره‌با هه‌بایه‌هیچ شتیک له‌دونیادا به‌ئه‌ندازه‌ی بینینی ئه‌و هه‌موو گلۆپه‌داگیرساوه‌ی شار له‌لام جوان نه‌بوو... به‌لام بینینی ئه‌و هه‌موو خوینه‌ی ناو شه‌و

غه مگینیکردم. جاران وام هه سنده کرد ئم شاره به خه وتوویش جوانه، به لام ئیستا نا، هه سنده کهم به خه وتوویش پره له تارمایی و جنی رهش، به خه وتوویش پره له خوین و غه م.

مه عشوقه یه کی راستی له باغیکی خه یالیدا
یان مه عشوقه یه کی خه یالی له باغیکی راستیدا؟
«غه زه لنوس و تریفه یابه حری له دوای سالی ۱۹۹۶ وه»

که تریفه یابه حری له به هاری سالی ۱۹۹۶ دا ونبوو، عه تار وایده زانی له گه ل قافلّه یه کی قاچاخدا ده رچوه بۆ دهره وهی ولات. ئه و به حوکمی ئه وهی نزیکایه تییه کی زۆری له گه ل هه موو قاچاخچییه کاندایه بوو، ئاگاداری ئه و گروپانه بوو که به شه و پتکه خزان و له شاره وه به ره و ئه سته مبول ده که وتنه پئی. چند هه فته یه ک بیپشوو ته وای قاچاخچی و پیشکاروانه کانی به سه رکرده وه و پرساری ئه و کچه چکولانه چا و په شه ی لیکردن. به لام هه ولّه کانی بیسوود بوون، که س زانیارییه کی ئه وتۆی نه ده زانی، ئاخیر له م شاره دا چند کچی ئه سمه ر و چکۆله و چا و په ش هه بوو؟ سه د هه زار؟ نازانم له وانه یه زۆر تریش. جگه له وه ئه وانه ی که بۆ ئه سته مبول ده که وتنه پئی، زۆریه یان شوناسی نادرست و ساخته یان بیبوو، که س ناوی راسته قینه ی که سی نه ده زانی.

له و ده مه دا که عه تار بۆ تریفه یابه حری ده گه را، خانمی یابه حری له مائی غه زه لنوسدا بوو. له و ماوه یه دا پتکه وه چوو بوونه بیمارستانه کان، پتکه وه گولیان بۆ ئه و کچه نه خو شانه بردبوو که له سه ر قه ره ویلّه کانی بیمارستانی گشتی بیها وده م و ها و غه م می ش تییدا بوون. ئه و نزیکیه شتی که له ئولفه تی له نیا نیا ندا دروست کردبوو، له هه وای سه ره تای

مه‌ه‌به‌ت ده‌چوو. کیش‌ه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی غه‌زه‌لنوس، نه‌و‌ه‌ه‌شق‌ه‌ س‌ی‌ح‌را‌وی و‌ ق‌و‌ول‌ه‌ی بو‌و‌ بۆ‌ ش‌ا‌ژ‌نی هه‌زار‌باغ، که‌ وه‌ک‌ نه‌پ‌ن‌ی‌یه‌کی‌ گه‌وره‌ی ژ‌ی‌انی ده‌پ‌ی‌ار‌است، ش‌ت‌ی‌ک‌ بو‌و‌ نه‌ی‌ده‌و‌ی‌ست‌ ت‌ر‌ی‌فه‌ ی‌ا‌به‌ح‌ری‌ ب‌ی‌ز‌ان‌ی‌ت، نه‌ده‌ب‌ای‌ه‌ ه‌ی‌چ‌ ژ‌ن‌ی‌کی‌ نه‌م‌ د‌و‌ن‌ی‌ای‌ه‌ به‌ ح‌ی‌ک‌ای‌ه‌ت‌ی‌ نه‌و‌ خ‌وش‌ه‌و‌ی‌ست‌ی‌ه‌ نه‌پ‌ن‌ی‌یه‌ی‌ ب‌ز‌ان‌ی‌ت‌ له‌گه‌ل‌ ک‌چ‌ن‌ک‌دا‌ که‌ هه‌م‌و‌وان‌ به‌ پ‌ه‌م‌ز‌ی‌کی‌ خه‌ی‌الی‌ ناو‌ گ‌و‌ر‌انی‌ گ‌و‌ر‌ان‌ی‌ب‌ی‌ژ‌ه‌ ک‌ور‌ده‌کان‌ی‌ س‌ا‌ل‌انی‌ ز‌و‌وی‌ ده‌ز‌ان‌ن‌. نه‌و‌ پ‌و‌ژ‌ه‌ی‌ ت‌ر‌ی‌فه‌ ی‌ا‌به‌ح‌ری‌ له‌ کار‌خ‌انه‌ی‌ م‌اف‌و‌وره‌که‌ ه‌ات‌ه‌د‌ه‌ری‌ به‌ ج‌و‌ر‌ی‌ک‌ ته‌ن‌یا‌ و‌ ت‌ی‌ک‌ش‌کا‌و‌ بو‌و، هه‌م‌و‌و‌ د‌ل‌ی‌ک‌ ب‌ۆ‌ی‌ ده‌س‌و‌وتا‌. خ‌ۆ‌ی‌ به‌بو‌ونه‌وه‌ر‌ی‌کی‌ پ‌و‌وت‌ ده‌ب‌ی‌نی‌ که‌ که‌س‌ی‌ک‌ ن‌ی‌یه‌ ب‌ی‌پ‌ار‌ی‌ژ‌ی‌ت، نه‌و‌ پ‌ی‌ا‌وان‌ه‌ی‌ کار‌خ‌انه‌که‌ی‌ان‌ ک‌ر‌ی‌بو‌و‌ ئ‌اس‌ان‌ ل‌ی‌نه‌ده‌گه‌پ‌ان‌ ب‌ر‌وات، ت‌ر‌س‌ی‌کی‌ گه‌وره‌ی‌ هه‌بو‌و‌ وه‌ک‌ سه‌ی‌ ق‌اد‌ری‌ ن‌یا‌ ب‌ی‌ر‌ف‌ی‌ن‌ن‌ و‌ وه‌ک‌ ک‌ۆ‌ی‌له‌ کار‌ی‌ پ‌ی‌یک‌ه‌ن، ت‌ر‌سی‌ هه‌بو‌و‌ ب‌ی‌خ‌ۆ‌ن‌ «ما‌وه‌یه‌ک‌ بو‌و‌ له‌و‌ ق‌ۆ‌ی‌یا‌ سه‌ی‌ر‌ه‌دا‌ ده‌ژ‌یا‌ که‌ ج‌انه‌وه‌ر‌ی‌کی‌ گه‌وره‌ له‌ ناو‌ ت‌اری‌کی‌یه‌وه‌ سه‌ی‌ر‌ی‌ده‌ک‌ات‌ و‌ ده‌ی‌ه‌و‌ی‌ت‌ ب‌ی‌خ‌وات».

شه‌و‌ی‌کی‌ باران‌ بو‌و‌ چ‌وو‌ بۆ‌ م‌الی‌ غه‌زه‌لنوس، ت‌ر‌سه‌کان‌ی‌ به‌ج‌و‌ر‌ی‌ک‌بو‌ون، ج‌گه‌ ل‌ای‌ غه‌زه‌لنوس‌ له‌ ه‌ی‌چ‌ ج‌ی‌گ‌ای‌ه‌کی‌ د‌ی‌ د‌و‌ن‌یا‌ ئ‌ار‌ام‌ی‌ نه‌ده‌گ‌رت، له‌گه‌ل‌ نه‌وه‌ش‌دا‌ ه‌ی‌شت‌ا‌ ش‌ت‌ی‌کی‌ نه‌وت‌ۆ‌ی‌ له‌سه‌ر‌ نه‌م‌ پ‌ی‌ا‌وه‌ پ‌ی‌ش‌نه‌ نه‌ده‌ز‌انی‌ که‌ به‌ غه‌زه‌له‌ سه‌ی‌ر‌ و‌ خه‌ی‌الی‌یه‌کان‌ی‌ د‌و‌ن‌ی‌ای‌ پ‌ر‌ک‌ر‌د‌بو‌و‌. پ‌ی‌ش‌تر‌ ب‌ی‌ری‌ له‌وه‌ نه‌ک‌ر‌د‌بو‌وه‌وه‌ که‌ ده‌خ‌وا‌ژ‌ی‌ت‌ و‌ له‌ خه‌ی‌الی‌ای‌ه‌ت‌ی‌ شو‌وب‌ی‌ک‌ات، وه‌ک‌ ک‌چ‌انی‌ ت‌ر‌ ع‌وم‌ر‌ی‌کی‌ له‌وه‌دا‌ به‌سه‌ر‌ نه‌ب‌ر‌د‌بو‌و، ب‌ی‌ر‌ له‌ س‌ی‌ف‌اتی‌ م‌ی‌رد‌ی‌ پ‌اشه‌پ‌و‌ژ‌ ب‌ک‌اته‌وه‌. له‌و‌ ک‌چ‌انه‌بو‌و‌ که‌ ز‌ۆ‌ر‌ که‌م‌ ب‌ی‌ر‌ له‌ شو‌و‌ک‌رد‌ن‌ و‌ پ‌ی‌ا‌و‌ و‌ س‌ۆ‌ژ‌ ده‌که‌نه‌وه‌. ده‌ب‌ی‌ت‌ ب‌ل‌ی‌م‌ ن‌ی‌مه‌ له‌ و‌ل‌ات‌ی‌ک‌دا‌ی‌ن‌ له‌و‌ ج‌ۆ‌ره‌ ئ‌اف‌ره‌ته‌ ئ‌اس‌ن‌ی‌انه‌ی‌ ز‌ۆ‌ر‌ ت‌ی‌د‌ی‌ه‌، له‌و‌ ژ‌نه‌ پ‌ه‌ق‌انه‌ی‌ گ‌ه‌ر‌ ب‌م‌رن‌ ئ‌ام‌اده‌ن‌ی‌ن‌ ب‌چ‌و‌ک‌ت‌ر‌ی‌ن‌ هه‌و‌ای‌ س‌ۆ‌ژ‌ له‌ پ‌وخ‌س‌ار‌ی‌ان‌دا‌ ده‌ر‌که‌و‌ی‌ت، به‌ل‌ام‌ له‌ پ‌اس‌ت‌ی‌دا‌ ت‌ر‌ی‌فه‌ له‌و‌ خ‌ان‌مه‌که‌له‌ره‌ق‌ و‌ ب‌ن‌ز‌گ‌ به‌ر‌د‌ی‌ن‌انه‌ نه‌بو‌و، به‌ل‌ام‌ ژ‌ی‌انی‌ وه‌ها‌ پ‌ۆ‌ی‌ش‌ت‌بو‌و‌ پ‌ی‌که‌وت‌ی‌ پ‌ی‌ا‌و‌ی‌ک‌ نه‌ک‌ات‌ ژ‌ن‌ی‌تی‌ له‌ خه‌و‌ هه‌س‌ت‌ی‌ن‌ی‌ت‌. ز‌ۆ‌ر‌به‌ی‌ نه‌و‌ خ‌ان‌مان‌ه‌ی‌

ئاوها سارد و پهنگ زهرد و خیوناسا زهوی تهیده کهن، خه لکیکن دواچار که سیک نه بووه له خویان ههستییت، شهوه تووشی سههولبه ندانی دل و بهتخته بوونی لهشی کردون، وهک چۆن مرۆف ده بییت ماندوو بییت تا بیهۆشیک ده هیئیته وه سه رخۆی، ده بییت پیاویش ئاوها ماندوو بییت تا له ژیره وه پرا پشکۆی خامۆش و سووته کئاسای ژنیتی له واندا ده گه شیئیته وه، هه ندیک پیاو هه ن ده توانن خامۆشترین خۆله مییش داگیرسیئنه وه، به لام زۆریه ی پیاو شه سه بره یان نییه، راسته وخۆ مه خلوقیکیان ده ویت بۆیان پووتبیته وه و هه موو هونه رهکانی پیکه وه خه وتن بیته شه رمانه بزانییت و ماندوو بوونی نه ویت. وه لئ ده بییت بزانیین، مرۆف ته نیا به سه بر ده گاته شه و پله یه، به سه بری زۆر. تریفه له و کارخانه یه دا جگه له مهستی و خه یال هیچی دی نه ژیا بوو، له بری شه وه ی بیر له لهشی خۆی و عه شقی خۆی بکاته وه، خه یالی لای شه و پاله وانه مه ستانه بوو که له مافوره کاندای بۆ ئومید و به خته وه ری و وه فا و خۆشه یستی ده گریان. دلای لای شه و کچانه بوو که هاوکار و هاوده می بوو، ئازاری شه وان به چه شنیک ده بییرد خۆی له بیرده چه وه. شه و چه ند ساله ی کارخانه که سالانی نزیک بوونه وه ی بوو له ئازاری شه و کچه کرتکارانه ی، ماندوو بوونی کارخانه یان له چا و دۆزه خی مالدای به به هه شت ده زانی. هه رده م دایه ن و برینپیچ و له له یان بوو، په نگه شه و ژنانه خۆیان نه بن که س نه زانییت تریفه چه ند به ته نگ ئیش و ئازاریانه وه هاتووه. هه موو ده ردی خۆیان ده بیرده به رده می شه و، تا وای لیتهات تریفه ساتیکی نه بوو ته ماشای ژیا نی خۆی بکات. شه وانه ی مه راق و کیشهکانی خه لکی ده یانبات زۆرجار ده که ونه ناهه قی ده رهق به مرۆفه که ی ناو خۆیان، به لام هه موو ده زانیین دادپه روه رترین مرۆف شه و که سه یه که ده رهق به خۆی بیته حمه. تریفه که له و کارخانه یه ش هاته ده ری هه رده م بییری لای شه و خانمه غه مگین و که ساسانه بوو. شه و پۆزه ی ده یویست له عه تار هه ل بییت چوو بۆ لای یه کیک له و ژنه چالاکانه ی

له کۆمه‌ک و یارمه‌تیدانی ژناندا ده‌ستبه‌کاربون، کلیلی خانووّه تازه‌که‌ی خۆی خسته به‌رده‌می و گووتی «من ماوه‌یه‌ک ده‌بیت له پیش چاو نه‌میتم، هه‌ندی‌ک کیشه و دهردی تاییه‌تی خۆم هه‌یه، هه‌ر کات ویستتان که‌سیکی به‌دبخت هه‌شاربده‌ن شه‌وه کلیلی مائی منه، خۆتان چۆنتان پئ باشه وابکه‌ن». شه‌و پۆژه‌ی که‌ تریفه کلیلی ماله‌که‌ی خۆی دانا و ویستی خۆی ونبکات، له راستیدا نه‌یده‌زانی بۆ کوئ بجیت. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس، پئیوابوو وه‌ک سه‌ره‌تا شه‌وه ده‌شیت کۆمه‌کیبکات و جیگایه‌کی بۆ بدۆزیتشه‌وه. ده‌ترسا خۆی لای که‌لاویژی نیا یاخود لای کیژانی تری قالیچن هه‌شاربده‌ت، که‌ن ده‌یزانی ژیا‌نی شه‌وه به‌سته‌زمانانه چۆنه؟ دواشه‌وه عه‌تاریش له‌وه شه‌یتانتر و فی‌لچنتره‌ له‌وه جیگایانه‌دا نه‌یدۆزیتشه‌وه. غه‌زه‌لنوس دواه‌مین هیوای راسته‌قینه‌ی بوو، دانیابوو که‌س خه‌یالی بۆته‌م پیاوه‌ ریشنه‌ پۆمانسی و خه‌یالزاده‌یه‌ ناچیت. له‌وه کاته‌وه‌ی غه‌زه‌لنوسی ناسیبوو ژۆرجار ئاره‌زوی شه‌وه‌ی هه‌بوو ماله‌که‌ی ببینیت. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا فزولئیکی کچانه‌ نه‌بوو، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ هیزئیکی نه‌ینی و ناوه‌کی و قوول شه‌وه‌ی تیا سه‌وزده‌کرد. که‌ گه‌یشه‌ لای غه‌زه‌لنوس له‌وه باوه‌رده‌ نه‌بوو له‌ جیگایه‌کی وه‌ها سه‌یردا بژی، مائی غه‌زه‌لنوس له‌ دهره‌وه‌ بچوک و خه‌وتوو و ساده‌ ده‌ینواند، له‌ یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ کۆنترین گه‌ره‌که‌کانی شاردا بوو، جیگایه‌ک ماله‌کان هیشتا تۆزی شه‌ماره‌ته‌ دیرینه‌کانیان لیه‌ده‌ستا، شار له‌ویدا هیشتا بۆنی شه‌سپساری دیرین و بۆنی تاعوون و بۆنی باجگره‌ عوسمانیه‌کانی لیده‌هات. تریفه‌ که‌ پئی خسته‌ کۆلانه‌که‌یانه‌وه‌ هه‌ستی شه‌وه‌ی هه‌بوو ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ دوور، ده‌چیتشه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌مه‌ دیرینه‌کان، بۆ پۆزگاری فه‌قیی عاشق و مه‌لای له‌ ئیلاهیاتدا خنکاو. به‌لام که‌ به‌ره‌و مائی غه‌زه‌لنوس هه‌نگاوینا هیزئیکی له‌ خۆی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر ده‌یرفاند. له‌به‌رده‌رگا که‌دا ته‌ماشای خۆی کرد، له‌ یه‌کیک نه‌ده‌چوو بیگونا‌ه بیت و

بۆ کومه‌ک بگه‌پښت، به‌لکو به خانمیکي ده‌کرد دواي سه‌فه‌رئکي پر له کاري حه‌رام به شه‌رمه‌وه بگه‌پښته‌وه بۆ مائي خوي. پيشوازي غزه‌لنوس پيشوازيه‌کي گه‌رم بوو، گه‌رچي هاتني کوتوپرپوو، به‌لام وه‌ها ديارپوو وه‌ک ئه‌وه‌ي پښخراپييت و نوسراپييت و به‌کيکي دي به وردی ناماده‌يک‌رديت. مائي غزه‌لنوس و باغه‌کي له ناوه‌وه شتيکي دي بوون، ئيجگار پر شکو و سحرروي ده‌ياننواند. له ده‌روه‌وه که ليت ده‌پواني ته‌نيا يه‌ک دوو دره‌ختي سه‌وز ديارپوو، به‌لام له ناوه‌وه گوله‌کان و داره‌کان شکوي خويان و هه‌بیه‌تي شاهانه‌ي خويان هه‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ي له شکوي باغه‌کي شه‌رميکات، وه‌ک له بي‌ري چووپيته‌وه ئه‌ويش له نه‌وه‌ي يه‌کيک له خيزانه ناوداره‌کانه، به‌ترس و شه‌رميکي گه‌وره‌وه له ژوري ميوانه‌که‌دا دانيشت و سه‌يري له‌وه‌موو مندا له فريشته په‌نگه‌هات که به‌ده‌وریدا پايانده‌کرد و ده‌يانقيژاند و هاواريانده‌کرد. که ئه‌وه‌موو مندا له بيني واهاته خه‌يالي که غزه‌لنوس چه‌ندين ژني هه‌بيت و حيكايه‌تي ژياني خوي به‌دروستي بۆ ئه‌وه‌نگه‌پايته‌وه. له‌وه‌کاته‌وه‌ي ئه‌وه‌کوپه‌ي ديبوو، ئه‌وه‌ جوړه هه‌سته سه‌يره‌ي هه‌بوو، هه‌ستيک که وه‌سف ناگرښت، وه‌ک ئه‌وه‌ي له نا‌کاو هه‌وايه‌کي سارد ناخت بگرښت. ئه‌وکات نه‌يده‌زاني خو‌شه‌ويستي چييه، عه‌شق تا ئه‌وساته‌ش لاي ئه‌وه‌نرخيکي ئه‌خلاقى بوو که وه‌ک کچيکي گه‌نج ده‌بايه به‌رگري ليکات، به‌لام پيشتر نه‌زموونيکي عاشقانه‌ي پاسته‌قينه‌ي نه‌ديبوو. ئيدي دونيابه‌کي عه‌جيبه خه‌لکانتيک هه‌ن نازانن عه‌شق چييه و ده‌بن به پاسه‌واني، خه‌لکانتيکيش هه‌ن عاشقن و ده‌بن به‌جه‌لادى. به‌لام دلنابوو ئه‌وه‌ ئيواره‌يه شتيکي ناسروشتي له دلپايه‌تي، شتيک کاتي ده‌ويت تا به‌ته‌واوه‌تي بزانييت چييه. هه‌لبه‌ت خو‌شه‌ويستي وه‌ک ده‌رد وايه، نزيکايه‌تي و خزمايه‌تبيه‌کي زوري له‌گه‌ل نه‌خوشيدا هه‌يه، ئه‌وه‌ چند مانگه‌ي دوايي که چند جارتيک غزه‌لنوسى بيني بوو، که پيکه‌وه سه‌يري مافوره خه‌ياليه‌کانيان

کردبوو، هه‌موو جارێک ئه‌وه‌سته ساردی هه‌بوو، شتی‌که وات لێ‌ده‌کات
 هه‌زیکه‌یت به‌تانییه‌ک له‌ خۆ‌ته‌وه‌ بپێچیت و خۆت دا‌پۆشیت، هه‌سته‌یکه
 وه‌ک سه‌رمای پێش داگیرساندنێ ئاگرێکی گه‌وره‌ وه‌هایه‌ له‌ ناخدا.
 تریفه‌ ئه‌وه‌ پۆژه‌ که‌ له‌ ژووری میوانه‌ خالی و ساده‌که‌ی غه‌زله‌نوسدا
 دانیشت، چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد دایکی منداله‌کان ده‌رکه‌وێت و
 به‌خێرهاتنی بکات، به‌لام هه‌یچ که‌س دیارنه‌بوو. له‌ ناکاو هه‌ستی به
 ئولفه‌ت و مال‌خۆیی کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی جارێکی دیکه‌ له‌م ماله‌دا بوو‌ییت،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌رابێته‌وه‌ بۆ جێگایه‌ک که‌ جێگای راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی.
 خودایه‌ چهند سه‌رسامبوو که‌ چیرۆکی ئه‌و مندالانه‌ی له‌ ده‌می غه‌زله‌نوس
 بیست، له‌و کاته‌دا بروسکه‌ئاسا کۆی ژبانی خۆی به‌به‌رده‌میدا پابورد،
 تیگه‌یشت ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی به‌ره‌وه‌ ئه‌م ماله‌ هه‌ناوه‌ ده‌ستی رێکه‌وت نییه‌،
 به‌لکو هه‌یزی چاره‌نوسه‌. تریفه‌ له‌ سه‌ر کورسییه‌کی ساده‌ له‌ هۆله‌که‌ی
 مالی غه‌زله‌نوسدا داده‌نیشت و به‌ چاوی پر فرمیسه‌که‌وه‌ گوێده‌گرت،
 غه‌زله‌نوس هه‌یکایه‌ت دوا‌ی هه‌یکایه‌ت چیرۆکی ئه‌م مندالانه‌ی ده‌گه‌یڕایه‌وه
 که‌ به‌ره‌می عه‌شقی خه‌یالی بوون، کچ و کورپی کۆمه‌لێک دایکی
 بپه‌چاره‌بوون که‌ له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانی خۆیاندا خه‌وتبوون، به‌هه‌رام
 عه‌شقبازی خه‌یالیان کردبوو، دوا‌جار ئه‌م منداله‌ بێکه‌سانه‌یان
 دروستکردبوو که‌ ئه‌گه‌ر غه‌زله‌نوس نه‌یگرتبانه‌یه‌ته‌ خۆی له‌وانه‌بوو خۆیان
 و دایکیشیان بکوژرێن. غه‌زله‌نوس بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کان له‌ کوشتن و
 سه‌ره‌برین پزگاریه‌کات جار دوا‌ی جار له‌م بنکه‌ی ته‌نهایه‌ی خۆیدا ئه‌م
 کورپ و کچه‌ فریشته‌ئاسا و خه‌یالیانه‌ی گرتبووه‌ خۆی، نه‌وه‌یه‌کی
 هه‌رامزاده‌بوون که‌ نیوه‌یان له‌ جوانی و نیوه‌یان له‌ نه‌فره‌ت دروستبوو‌بوو.
 جگه‌ له‌ غه‌زله‌نوس که‌س نه‌یانی راسته‌قینه‌ی ئه‌وانی نه‌ده‌زانی. تریفه
 یابه‌حری تا کۆتایی گوێده‌گرت، به‌ چاوی پر ئه‌شکه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌ستی
 غه‌زله‌نوسدا ده‌نووشتا‌یه‌وه‌ ماچیبه‌کات، پێیده‌گه‌وت «تۆ فریشته‌یت، تۆ

له جنسی مرؤف نیت، تو وهک ئیمه گوناخت نییه». وهک شیت یه کیتک له مندالّهکانی هه لده گرت و ده گریا، وهک شیت یه که یه که دواى ئه و مندالّه بچوک و گه و رانه ده که وت و ده گریا، خوئى به خوشکی هه موویان ده زانی، به دهم فرمیسه که وه دیپر دیپر حیکایه تی خوئى ده گتیا به وه، حیکایه تی زگپر بوونی دایکی به و، چیرۆکی له دایکبوونی به بئى باوک له ژنیکی نه خوئش، ژيانى وهک کچیکى بیکه س له گه ل جه وهر یابه حریدا. شته کان بۆ غزلهلنوس سهر و سهر او بیوون، ئه و له و کچانه بوو که وزه یه کی سهری گتیا به وهی هه بوو. تا ئه و کات کچیکى وه ها کاملى نه بینیبوو، به ره می ئه و عه شقه ناکام و ئاره زوو ه خه یالیا نه بئیت که له بری ئه وهی بمرن و بین به سه راب، له شیوه ی مرؤفیکى خه یالیدا ده رده که ون. هه ر له و شه وه سه یره دا غزلهلنوس به سه ر ده سته سهر او بیه کانیدا ده نوشتایه وه و ماچیده کرد و ده یگوت «تریفه یابه حرى شووم پئیکه و ببه به هاوړپى ژيانم». که س نازنیت داوا یه کی واسه یر و کوتوپر له چیه وه هاتوو؟ ده بئیت ریشه کانى له و کولتوو ره له ناکاو و په له یه وه هاتبئیت که نترانى ئه م و لاته چه ندین سه ده یه ده یگر نه به ر؟ ئه و کولتوو ره ی پیاوئیک له ناکاو ده چئته به رده می خانمیک و داوا ی په یوه ندی لیده کات، داوا ی هاوسه ری لیده کات و له هه مان ئان و ساتیشدا وه لامیکى پۆشن و پرونى ده وئیت؟ یان له شه یدایى غزلهلنوس و سه رسامیه وه به تریفه یابه حرى سه رچاوه ی گرتوو، یان له هه ولئیکى جوامیرانه ی پیاوئیکى مه رده وه هاتوو که به راستى و یستوئیتى ئافره تیک له میخنه تیکى راسته قینه و گه وه ده ره بئینیت؟ هه موو ئه و مندالانه ی ئه و شه وه هاتنى تریفه یابه حریان له نزیکه وه دى، ته واوى ورده کاریه کانى ئه و چه ند سه عاته یان له یاده، هه موو ئه و ساته یان له بیره که غزلهلنوس وهک ئه وهی جنۆکه یه کی ره ش ده سته لئوه شان دبئیت، یاخود بووئیت به داوى یه کیک له خه یالّه بئپه روا و بالداره کانى تریفه وه، له

به‌رده‌میدا کړنوشده‌بات و ده‌لټیت «ناسمان و هیزه سه‌یر و نادیاره‌کانی دونیا تویان ناروده، من و تو به پټکه‌وت به‌کترمان نه‌بینیوه، تو نه‌مشه و ه‌روا ناسان پووت له مائی من نه‌کړدوه، من وه‌چ‌ی غه‌زله‌نوسه‌کان و تو کچی خه‌یال‌ه ناکامه‌کان، تامردن هاوړپټ ده‌بم. پټویستیم به تویه و توش پټویستت به منه، تو نه‌و نیوه خه‌یالییه‌ی منیت که فرپوویت و که‌وتوویته سوچټکی تری دونیاهه». سالانټکی درټز مندالان نه‌و قسه سه‌یرانه‌ی غه‌زله‌نوسیان ده‌گوته‌وه... نه‌و تون و شیوه گووته‌نیان وهک خوئی لاساییده‌کړدوه، کورپه‌کان ده‌چوونه به‌رده‌م که‌کان و کړنوشیان ده‌برد و به لاقرتیبه‌وه ده‌یانگووت «نه‌م شه‌و خه‌یال توئی ناروده، تا پزگارمبه‌کیت و پزگارم بده‌یت پزگارمبه‌کم».

پووداوه‌کانی نه‌و شه‌وه به هر جورټیک گوزهریان‌کړدبټت، نیشانه‌ی نه‌ون که تریفه یابه‌حری و غه‌زله‌نوس له‌و ساته‌وه زانیویانه که به‌بی یه‌ک ناتوانن بژین، ه‌موو ده‌زانین نه‌وه‌ی نه‌وکات به‌یه‌کییه‌وه به‌ستوون خوشه‌ویستی نه‌بووه، به‌لکو هیژټکی له خوشه‌ویستی که‌وره‌تر و نالوژتر و قوولتر بووه که خه‌یال‌ه. خوشه‌ویستی به‌بی خه‌یال وهک پټکه‌وتنی دوو دوکانداره له‌سهر تیکه‌لکړدنی دوکانه‌کانیان. نه‌وه‌ی سیحری خه‌یال پټکیانه‌وه ده‌به‌ستټت، په‌یوه‌ندیان درټزتر و خوگرترده‌بټت، خوشه‌ویستی پووت، زوو پیرده‌بټت و ده‌مرټت. به‌لام دوو بوونه‌وه‌ر که دوو خه‌یالی ناکوټایان هه‌بټت، هه‌ستبکه‌ن هه‌ردووکیان به پزگایه‌کی درټزدا هاتوون و نه‌و پزگایه له دوری دوروه به جورټیک ناراسته‌ی وه‌رگرتووه بگاته یه‌ک، هر یه‌که‌یان تیشووییه‌کی درټزی نازار و خه‌یالی پټبټت و به‌ویت نیشانی نه‌وی دیکه‌ی بدات، نه‌وکات ده‌که‌ونه ناو ده‌ریایه‌کی ناکوټاوه که ته‌نیا مه‌رگ ده‌توانټت کوټایی پټبه‌نټت، خه‌یال یه‌کټتیبه‌کی قوولتر و پته‌وتر له خوشه‌ویستی له ناو ناده‌میزاده‌کاندا دروستده‌کات.

نه‌و کاته‌ی یه‌کتریان ناسی غه‌زله‌نوس کورټکی پر نه‌زمونتر و دونیا

دیده تر بوو، تریفەش خەيالئیکی دەر و سافتری هەبوو، بەلام هەردووکیان نەیاندەزانی چۆن درێژە بە ژیانیان بدەن، مەرۆف چەند خەيالی بەهێز و بەرین بێت، پێویستی بە حەقیقەتێک هەیه بۆی بژی. لەو شەویدا دوو کەس بە یەکدەگەشتن و هەر یەکیان بە شیوێی خۆی بۆ پاستییەکی گەورە دەگەرا. تریفە پێیوابوو لەو مألەدا خەیزان و قەبیلە ی خۆی دۆزیووەتەو، دوا ی پیریوون و نەخۆشکەوتنی فەوزیە یاسەمی ئەو کچیک ی بیکەسبوو. بەلام ئیستا دانیابوو کە ئەو هەمیشە یەکیک بوو لە پۆحەبەرە خەيالئییەکان. غزەلنوس باسی ئەو دابەشبوونە ترسناکە ی خۆی بۆ دەکرد لە نیوان خەيال و حەقیقەتدا، بەو شەو دەستیدەگرت و وەک شیت دەبیرد بۆ باغی مەناز، پیکەو دەرگای ئەو خانوو خەيالئییەیان دەکردهو، غزەلنوس ئەم جیگایە ی وەک کەعبە ی خۆی تەماشادەکرد. تریفە بەو باغەدا دەگەرا، دەستی لە گولە پەمییەکان دەدا، بۆنی پۆحی کچیک دەکرد گولستانیک ی بیسنوری جێهێشتبوو. تریفە ئەو باغە ی وەک خەيالئیک دەبینی کە پەلاماری حەقیقەت دەدا، ئیستا کە بۆنی بەو گولانەو دەکرد، دەیزانی هەموو خەيالئیک دەبیت بە جۆرێک لە جۆرەکان پەلاماری حەقیقەت بدات، دەبیت هەموو مەرۆفیک برێک لە خەيالی خۆی لە ناو جەرگە ی حەقیقەتدا سەوزیکات، ئیدی لە شیوێی گولێکدا بێت، لە شیوێی باغیک ی چکۆلەدا بێت، یاخود لە شیوێی مندالیک ی خەيالئیدا بێت. غزەلنوس لە ناو گول و بالندە و تریفەکانی مەنازدا کەمیک پەشوکاو دەردەکەوت، نەیدەویست پاستەوخۆ وانیشانبدات کە پیشنیاری هاوسەریتی لەلایەن ئەووە بەرەنجامی غەمخورییەتی بۆ ژیان ی تریفە، یاخود بە هۆی ترسی ئەووە یە لە سەرگردانبوونی خانمیک کە وەک دوورپیک ی دەگەن و یاقووتیک ی بێوتنە دەبینی. بریاری هاوسەریتی لەگەڵ تریفەدا بریاریک ی شیتانەبوو، هەموو مەرۆفە عاقلەکان بەجۆرێک ی شیتانە ژندەهینن و شوودەکان، ئەو تەنیا

که‌سانی دونیا په‌رست و قازانجیبیون به وردی هه‌موو شتی‌ک هه‌لده‌سه‌نگین و بریاری هاوسه‌ری ده‌دن. ژنه‌ینان شتی‌که هه‌میشه بریک له شیتی و هه‌له‌شهی و بیروه‌لاوه‌نانی ده‌ویت، گه‌ر مرؤف زۆر ورده‌کار پیتوانه‌کاری بکات، ناتوانیت هاوسه‌رگیری بکات. غه‌زه‌لنوسیش یه‌کتیک بوو له‌و پیاوه شیتانه که زۆریه‌ی ره‌وشی ژیانی ببیرکردنه‌وه ته‌یکردبوو، خه‌یالزایه‌ک بوو که خه‌یال و خولیای له‌ ناکاو ده‌یه‌ینا و ده‌بیرد، وازه‌ینانی له‌ قوتابخانه شیتانه‌بوو، خه‌لوه‌تی شه‌ش سآله‌ی له‌ ناو غه‌زه‌لدا شیتانه‌بوو، بازدانی بۆ سه‌ر مینه‌ره‌کانی شیعر شیتانه‌بوو، سه‌فه‌ری به‌ کیشوه‌ری خه‌یالدا شیتانه‌بوو، له‌ خوگرتنی بۆ مندا‌له‌ بیباوکه‌کان شیتانه‌بوو، بوونی به‌ مامۆستای خه‌یال شیتانه‌ بوو، کرینه‌وه‌ی بۆ مآلی سه‌یفه‌دین مارۆ شیتانه‌ بوو، حه‌زی بۆ سه‌بری شیتانه‌بوو... هه‌موو شتی‌کی شیتانه‌ بوو، به‌لام شیتییه‌کی پر وبقار، شیتییه‌ک مرؤف به‌ ئومیده‌وه‌ گریده‌دات. ئیدی بۆده‌بیت ژنه‌ینانی، بوونی به‌ می‌رد و باوک شیتانه‌ نه‌بیت؟ به‌لام چون ده‌توانیت له‌ سه‌عاتیکی جۆش و داخبوونی دل و هه‌ستانی سۆزدا بریاری وه‌ها گه‌وره‌ بدات، که‌ی ئه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و وبقاره‌ ده‌رویشییه‌ی ئه‌ودا ده‌گونجیت که شیتانه‌ غه‌زه‌ل ده‌خوینیتته‌وه و جیهان به‌ خۆی مه‌ستده‌کات؟ نا ئه‌وه‌ی غه‌زه‌لنوسی ئازارده‌دا، ئه‌و عه‌شقه‌ ئه‌ستم و ناکام و هه‌له‌اتوه‌ی ئه‌و بوو بۆ سه‌بری، بۆ گولستانه‌کانی هه‌زارباغ. عه‌شقی هه‌ره گه‌وره‌ی ژیانی ئه‌و سه‌بری بوو، که بوونه‌وه‌ریکی شه‌وانه و سه‌رابی و نه‌گیراوه، بوونه‌وه‌ریکه جگه له نیلهامی غه‌زه‌ل، جگه له په‌یوه‌ندی به‌ هه‌موو کانگایه‌کی نه‌مری خه‌یاله‌وه، پنگایه‌گی بۆ ئه‌م سه‌ر زه‌مین و دونیا به‌ پئ نییه. سه‌بری ئه‌و خانمه‌ ئه‌فسانه‌یی و نه‌گیراو و خه‌یالییه‌یه که هه‌موو پیاویکی دنیا له‌ خه‌ونه‌ تاریک و نه‌ینییه‌کانیدا پاویده‌کات، ئه‌و ئافره‌ته‌ ئه‌فسانه‌یییه‌ که مرؤف ده‌بیت به‌ش به‌ش له‌ ناو هه‌موو ئافره‌تانی دیکه‌ی دنیا دا بیدۆزیتته‌وه، سه‌بری نمونه‌ی

ٺه و ڙنه بوو که عاشق نايبت، به لکو ته نيا عاشقی دهن، له بهر ټه وه
 مولکی هيچ بهک له عاشقانی نيه. ټه وه نهيني گه وره ی دلی بوو که
 ده بایه تا هه تاهه تايه بيشار ټه وه. سهخته مروّف به نافرته ټيک بلټ
 تو ده که مه هاوسه رم له بهر ټه وه ی برټک له و سيفه تانه ت تديايه که له و
 خانم خه يالیه ی ناو باغه کانی پوچمدا هه به، هيچ پياويک به جوړه
 زمانتيکی وه ها له گه ل ميینه به کدا قسه ناکات. به لام پنده چټت غزه لنوس
 هيند به خه يالی تريفه و کاراکتر و ژيانی سه رسامبوويټ، برټکی ټوری
 ټه و سيفه ته سه ير و خه يالیانه ی تيا بينيبيټ که له و خانم نمونه يیه ی
 ناو باغه کانی خه ياليدا هه بووه.

تريفه له و کچه ټه سه مره پوچ سوکانه بوو که مروّف پاسته و پاست
 حه زده کات بيټ به هاوريان. له و کچانه بوو به ديتنی شټيک له هيمنی
 و برپا و مه ستبوونت تيا دروستده بوو، له وانه ی گه ر په نجه يه ک بدات له
 ده ست، نازاريکی گه وره شت هه بيټ هټور ده بيته وه و له سه ره خو ژانه کانت
 نارامده بڼه وه. شټيک له چاوه په شه کانيدا بوو که پاسته و خو خه فته ی
 ده برد و ناسووده ی بانگده کرد. هه موو ټه و ژنانه ی تر که هاتبوونه
 سه ر پيگای غزه لنوس ژنبوون، قه شه نگبوون، پر خه يال بوون، به لام
 هيچيان بوونه ورټک نه بوون به سه يرکردنی چاويان پوچ له نازاره کانی
 پاکبيټه وه. تريفه له و ژنانه نه بوو که سيجريان به سه ر هه موو جه سته ياندا
 دابه شده بيټ، به لکو له و کچه چکوله بيچورمانه بوو که ده بيټ له نزیکه وه
 سه يری چاوی بکه يت. هه موو سيجری له و چاوه په شه سه يرانه يدا بوو که
 له ناکاو زيره کی و بریسکه و غه مخوريه کيان تيا ده رده که وت ده گمن و
 پوچه ټين بوو. غزه لنوس هه ر چاريک يابه حری بينی بوو، سه ره نجی ټه و
 چاوه سه يرانه ی دابوو، سه ره نجی ټه و ده ستانه ی دابوو، گه ر ده يخته
 سه ر شانی هه ر که سيک وه ها پر سوزبوون، تيشک و شه بنگی ناو
 پوچی پاسته و خو له سه يمای درده داره کاندا وه ک ناسووده گييه کی قول

دەردەکەوتەو. لەو ماوەیەدا کە پێکەوێ دەچوون بۆ لای خەڵکانی
 نەخۆش، ئەو دەستانەى تریفە، ئەو پەنجە باریکانەى، ئەو چاوانەى کە
 لە ناکاو بە سۆزىکى سەیر دەدرەوشانەو، غەزەلنوسیان ماندووکردبوو.
 ئەو لەگەڵ جەمعیەتى ژنانى سەرگەردان و پەژموردهدا هەزاران ژنى لەم
 شارەدا بینیبوو، ژنانى سەدان جار لە تریفە جوانتر و غەمگینتر، بەلام
 هیچ کات چاویکی وەها ئارام و پڕ خەيال و بینىزى نەبینیبوو، چاویک
 جگە لە مەحەبەت نیگایەکی تری بۆ دونیا تیا نەبیت، دەستیکی دیکەى
 وەهای نەبینیبوو. غەزەلنوس دەیزانى پیاوانى دى وەک ئەو ئەو سىحرەى
 تیانابینن. پیاوانى ئەو شارە، سىماو پێست و مەمک و سەمتى ئافرەت
 شىتێاندهکات، بەلام کەسێک حەز لە دەستى کچیک بکات، حەز لە
 پەنجە باریکەکانى بکات، تیشکیکی نەینى ناو چاوشىتیبکات، ئەو
 شىتیکى دەگمەن بوو.

تریفە لەو زىرەکتربوو تینەگات غەزەلنوس بەو سەرسام و مەدەوشە،
 بەلام هیشتا شىتانه عاشقى نییه. بیروکەى زەماوەندکردن شىتیکى کتوپر
 و قورس، بەلام بزوین و خەيالئەنگیز بوو. لە قوولایى دلیدا حەزیدەکرد
 شوو بە غەزەلنوس بکات، بەلام وەک سەرسەختیەکی کچانە راپیچیت،
 وەک ئەوێ بۆ شىتیکى قوولتر و خەيالیتەر بگەریت، پەزامەندى شىتانه
 و پەلەى خۆى ئاشکرانەکرد. ئەو شەو تا درەنگ پێکەوێ لە باغى
 مەهنازدا مانەو، هەولەکەکانى غەزەلنوس بۆ رازیکردنى تریفە یابەحرى
 بێسوودبوون. ئەگەرچى ئەزموونیکى لە خۆشەویستیدا نەبوو، بەلام
 غەزەزەیهکی قوولى کچانە وای لێدەکرد بلیت «تەنیا ئەو عەشقانە
 نەمرن کە ناگەن بە یەک». قەناعەتیکى دیرین و سوڤیانە و کلاسیکی
 بوو کە ئیستا جوانییەکی زیاتر و سەیرتر و کتوپرێ دەدا بە تریفە. ئەو
 شەو لەگەڵ هەموو دەردەکانیدا، واهەستیکرد شتەکان خێرا و ئاسان
 تێدەپەرن، بەلام تێگەیشتنى ئەو بۆ خۆشەویستى قورستر و ئالۆزتر بوو.

خوی گه لیک سووک ده هاته پیشچاو، گهر له شه ویکی وه هادا شوویکات. دواتر حیکایه ته که بۆ هه بیته و یقاری کچانه ی قورس ده که وته وه، وهک شه وهی له شه ویکی لیقه وماندا پرویکرد بیته مالی که سیک و هر له وه شه و شدا له بهر ترسی ویلی و بیکه سی شوویکرد بیته. شه له میژه شه وهسته سهیره ی بۆ غزه لنوس هه بوو، له شه وه دوره وه که له ماشینه که ی عه تاردا یه کیان بینی، له و کاته وه به ئومیده ببینیته وه. به لام نیستا شته کان وها ئاسان ده هاتن، هه چ خه یال بازیکه پاسته قینه ی نه ده خسته سه ره وه و جوش و خروش، خه یال بازی پاسته قینه به عه شقی وها ئاسان رازی نایته. تریفه شته کانی ئالۆزتر و قورستر ده ویست. له ده می مندالییه وه، له سه رده میکه وه که له گه ل مه خلوقه نه ببینراوه کاندایاریده کرد، گه ران بۆ شتیکی نه ستم و خه یالی له دلیدا بوو. هه چ گه مه یه ک له وه عاشقانه تر نییه، ببیته عاشقیکی نه گیراو، که بۆ مه عشوقیکی نه گیراو ده گه ریته.

نیستا دوا ی چه ندین سال که مرؤف بیر له و پۆزه ده کاته وه، وهک شه وه وایه ده ستیکی نه ینی پالی به غزه لنوس وه نایته له سه ره تا وه ده سته پیکردنیکی تراژیدی ده ست پیکات. شه وه مو زیانی له غزه لدا بردبووه سه ر، دلنیا بوو خوشه ویستی شتیکه له سه رکه وتندا ده مریت و له نوشوستیدا ده زی. شه وه له هه مو جیگایه ک ناوی وهک عاشقیکی جاوید پویشته بوو. نیستا که بیر له و خولیا کتوپر و سهیره ی ده که ینه وه، له شه ویکی وه هادا، له میوانیکی وا ناسک و شهرمن داوی هاوسه ری بکات. هه قمانه بپرسین؛ کین ده لیت غزه لنوس هه ره له سه ره تا وه نه یزانیوه که تریفه یابه حری مه خلوقیکی سه رابی و نه گیراوه؟ شه وه له و پیاوانه بوو که پیشه یان شه وه یه سه راب بدۆزنه وه و دوا بیکه ون. من واهه سته ده کم غزه لنوس دوا جار ویستویتی خوی به خوشه ویستی ناکام و نه ستم که مارۆبدا ت... بۆیه هه مان شه وه تریفه ی برده بۆ باغی مه هناز تا

نیشانىبىدات عەشقى ناکام چ سىحر و جوانىيەكى ئەبەدى بەجىدەھىلئىت، چ باغ و لالە زارىک سازدەھکات و چ خەيالئىكى ناکۆتا دەخولقئىنئىت. غەزەلنوس وىستوئىتى لە عەشقدە ھەرگىز نەگاتە کۆتايى. ئەو شىتئىيە کتوپر و خۆفردانە لە ناکاوەى بۆ بەرپئى تريفە يابەحرى پىنگايەک بوو بۆ ئەوئى درىژە بە غەزەلەکانى بدات، بەجۆرئىک لە جۆرەکان دلىابوو سەروکارى لەگەل چ بوونەوهرئىكى سەختدايە. وىستوئىتى لە عەشقىكى ئەفسانەئى و ئەستەمەوہ بازىدات بۆ عەشقىكى ئەفسانەئى و ئەستەمى تر. پەنگە لەساتى يەكەمەوہ دلىابووئىت كە تريفە يابەحرى ھەمان يارى لەگەلدا دەھکات، ھەمان گەمەئى ئومئىد و ئاؤمئىدى كە عاشقان شىتدەھکات. ھەر دووکیان كەم تا زۆر نەئىنى گەمەكەيان زانىوہ، زانىويانە تەنیا كاتئىك دەتوانن تا ھەتاھەتايە پىكەوہبن كە دەستيان نەگاتە يەك. ئەوئى عەشق پلەيەك لە زەوييەوہ بەرہ و ئاسمان بەرزدەھکاتوہ ئەوہيە لە مەعشوقەدا بۆ ديوہ ئەستەم و خەيالئىيەكەئى بگەرئىت. مرؤف لە ھەموو چەشنەكانى خۆشەوئىستىدا بۆ ئەو كەسە راستەقینەيە ناگەرئىت كە لە بەردەمئىدايە، بەلكو لە ناو ئەو كەسە راستەقینەيەدا بۆ بوونەوهرئىكى دىكەئى خەيالئى دەگەرئىت. خۆشەوئىستى سەرھەتا تەنیا بىنئىنى ئەو بوونەوهرەيە، سەرھەنجدانى تارمايى ئەو مەخلوقەيە كە لە زىر بەردەيەكى ئەستورەوہ دەجولئىتەوہ، عەشق كە گەرەدەبئىت ئەو بەردەيە ھئدى ھئدى تەنك و تەنكتر دەبئتەوہ، بەلام كە دەمرئىت ئەو بەردەيە ھئدى ھئدى ئەستور و ئەستورتر دەبئىت، ئىتر چىتر مرؤف ئەو مەخلوقە خەيالئىيەئى ناو ئەوئى دى نابئىت.

ئەو كات كە لە باغى مەھنازدا دەسورپانەوہ، ھەر دووکیان سەيرى چاوى يەکیان كرد و قوول ئەو پۆخلەبەرە خەيالئىيەيان بئىنى، ھەرکاتئىك ئىر و مئىيەكى سەر ئەم زەوييە سەيرى چاوى يەك دەكەن، بۆ ئەو بوونەوهرە خەيالئىيەئى ناو يەكدى دەگەرئىن، وەلى كەمجار دەيدۆزنەوہ.

تریفه یابه‌حری سووریوو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی ده‌بیت هه‌موو شتی‌ک ته‌نکتر بیت، سووریوو له‌سه‌ر شه‌وه‌ی هه‌ر دووکیان گه‌مه‌که تا دوورترین جیگا پاکیشن. عه‌شق یارییه، به‌لام یارییه‌کی قورس. شه‌وانه‌ی عه‌شق زۆر ئاسان ده‌که‌نه‌وه ده‌یکوژن. تریفه یابه‌حری وا بیریده‌کرده‌وه.

شه‌وه‌ه که تریفه نوست، هه‌ستی‌کی سه‌یری هه‌بوو، هه‌ستی‌کی تیکه‌لاو له‌خۆشی و نازار، یه‌که‌مین جاروو له‌ژانی‌دا له‌مالیکی گه‌ورده‌ا له‌گه‌ل پایویکی غه‌ربیدا بنویت، پایویک له‌جیگایه‌کی نه‌زانراوی شه‌و ماله‌دا وه‌کو شه‌و خه‌وتبوو. تا به‌ریه‌یان بیری له‌و پێشنیاره سه‌یر و کتوپره‌ی غه‌زله‌لنوس ده‌کرده‌وه. دلنیا‌بوو له‌ناو شه‌م غه‌زله‌لنوسه‌دا مه‌خلوقیکی تره‌یه که شه‌م ده‌بیینی‌ت و نایینی‌ت، ده‌رده‌که‌ویت و ده‌پوات. شه‌و شه‌م مرۆفه نه‌بینراو و خه‌یالییه‌ی خۆشده‌ویت، نه‌وه‌ک شه‌م که‌سه‌ی له‌گۆشت و خوی‌ن و ئیسک دروستبووه و له‌به‌رده‌میایه‌تی. ده‌بوو بگاته شه‌و که‌سه، بگاته شه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالییه. به‌یانی که هه‌ستا هه‌موو بیری‌کرده‌وه‌کانی شه‌وی به‌ غه‌زله‌لنوس گوت. له‌و پۆژه‌وه ریگای شه‌و په‌یوه‌ندییه سه‌یره‌ی نیوان تریفه و غه‌زله‌لنوس درێژ بووه‌وه، هه‌ر دووکیان چاوه‌پوانی شه‌و ساته‌ سیه‌راوییه‌ی ئاشکرابوونیان ده‌کرد...

ساتیک مرۆف نازانی‌ت پێیده‌گات یاخود نا؟

تریفه یابه‌حری وه‌ک به‌رپرسی سه‌ره‌کی منداله‌ بیه‌سه‌رپه‌رشته‌کان له‌و ماله‌دا مایه‌وه. شه‌و پێکخراوه بیانیانه‌ی که ده‌رامه‌تی به‌خێوکردنی شه‌و منداله‌ هه‌تیوانه‌یان گرتبووه شه‌ستو، شادومانبوون ئافه‌ره‌تیک سه‌رپه‌رشتی خانه‌که بکات. ماله‌که چه‌په‌ک و دووره‌زار بوو، شه‌وانه‌ی ده‌هاتنه شه‌وی خه‌لکانی تاییه‌ت و به‌واداربوون، به‌وه‌دا شوینه‌که وه‌ک بنکه‌ی کومه‌لیک مندالی بیدایه‌ن سه‌یرده‌کرا، مانه‌وه‌ی تریفه وه‌ک سه‌رپه‌رشتیار و به‌خێوکه‌ر و داده‌ی منداله‌کان ئاسایی و بیگریی چوو پێوه. شه‌و ماوه‌یه غه‌زله‌لنوس زۆربه‌ی کات له‌ ژێر زه‌مینه‌که‌دا خه‌ریکی غه‌زه‌لیات بوو، پێشیکی درێژتر و

قزئكى دهرويشناساتر و نيگايهكى له جاران غه مگينترى هه بوو، ماوه يهك بوو ته نيا غه زه له كانى له بهر نه ده كرد، بهلكو خووشى غه زه لى ده نوسى. به يانيان كه له هه زارباغ ده گه پايه وه، غه زه له كانى شهوى تو ماره كرد كه له لاله زاره كاندا به ئيلهاميكي نهيني بويده هات. هه نديچار به خووى و كراسه زه يتونيبه كه يه وه ده هاته سه رى و تا ماندووده بوو كو مه كى به منداله كان ده كرد و يارى له گه لندا ده كردن، هه نديچار يش هه نديك له غه زه له كانى خووى بو تريفه يابه حرى ده خوينده وه و مه ست و ديوانه ي ده كرد. له يه ككاتدا نزك يهك و دووريش له يهك ده ژيان. نه وه ياساى گه و ره ي هاوسيتى و هاو پييه تيان بوو. پوژ دواى پوژ ئاگرئكى چكولانه له ناخياندا گه و ره ده بوو، پوژ دواى پوژ هه ستيانده كرد شتتلك له ناوه وه ئازاريانده دا، هه ر دووكيان بو نه و ئازاره ده گه پان، نه و ئازاره تاكه نيشانه ي نه وه بوو كه نزك ن له يهك و بو يهك ده ژين. نه وه نه و پيوانه كلاسيكيه ي نه فين بوو كه هه ر دووكيان له باوانيانه وه بويان ما بووه وه «عه شق گه ر تاسه ر ئيسقان نازارت نه دا، ناتوانيت كامه رانتبكات».

غه زه لنوس هيدي هيدي پوخسارى ده رويشئىكى شيتى وه رده گرت، ئيستنا له كوچ و كوچوونه وه كاندا وهك ديوانه يهك ده رده كه وت، وهك جاران ته نيا غه زه لى نه ده خوينده وه، بهلكو هه نديچار غه مگين و نه شكبار ده بينواند. شه وان هه ميشه ده چوو بو هه زارباغ، تريفه يابه حرى ماوه يهكى دريژ ئاگادارى نه و گه شته شه وانانه ي غه زه لنوس نه بوو، نه و هه موو شه ويك منداله كانى به سه ر ده كرده وه، دايده پووشين، ئاوى ده دانئ، ده ستيده دا له ده موچاويان. شه ويكيان «مراوى ئاوى» نه خووشبوو. مراوى كچئكى چكولانه بوو، ناوى راسته قينه ي خووى هه رمين بوو، به لام له مندالييه وه هه مووان به مراوى ئاوى بانگيانده كرد، شيرين و په ريناسا بوو. كچه كه تا يه كى وا زورى هه بوو مروف دلئى بترسييت. تريفه يابه حرى هه موو نه و ماله به دواى غه زه لنوسدا گه را تا له خه و بيداريبكات وه و كچه كه به ريت

بۆ بیمارستان، به‌لام نه‌یدۆزییه‌وه . شه‌وانی دیش دیسانه‌وه شه‌و چیرۆکه دووباره‌بووه‌وه . تریفه یابه‌حری دلنیا‌بوو غزلهلنوس زۆریه‌ی شه‌وان ده‌جیت بۆ جیگایه‌کی نادیار، له‌ شوینتیکی دیکه و له‌سه‌ر زه‌مینتیکی خه‌یالییدا ونده‌بیئت. شه‌و پیاوه له‌ پال نه‌ینیه‌ گه‌وره‌کانی ژیانیدا خاوه‌نی نه‌ینیه‌کی تاریکتریبوو که تریفه ئاسان بۆی ته‌فسیر نه‌ده‌کرا.

غزلهلنوس پۆژ دوا‌ی پۆژ له‌ نیوان دوو عه‌شقی خورافی و شه‌ستم و بی‌حاسلدا دابه‌شده‌بیئت.

نیستا که بیرى لیده‌که‌ینه‌وه خه‌یالنه‌نگیز و باوه‌پنه‌هینه، ژن و پیاویکی گه‌نج که هه‌ر دووکیان به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان شه‌یدای یه‌کن، به‌لام ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ مالیکدا ده‌ژین، پیکه‌وه کارده‌کن، به‌لام ده‌ست بۆ یه‌ک نابهن، لیویان به‌ر لیوی یه‌ک ناکه‌ویئت، له‌زه‌ت له‌وه ده‌بینن که دوربین، ده‌ستیان نه‌گاته یه‌ک و ئازار‌بچیزن. ئاشکرا دوا ئومیدیان شه‌وه بووه بگه‌نه‌ پله‌ی سوتان، دوا ئاواتیان شه‌وه‌بووه شه‌زمونی سۆفیه‌ کۆنه‌کان دووباره‌بکه‌نه‌وه . له‌ دوو پۆح نه‌ده‌چوون سه‌ر به‌م سه‌رده‌مه‌ بن، دوو جه‌سته‌ی نامۆبوون به‌م شاره‌ و به‌م سه‌ر زه‌مینه . غزلهلنوس بۆنی کتیبه‌ کۆنه‌کانی غه‌زله‌ی لیده‌هات، بۆنی شه‌و لاپه‌ره‌ زه‌ردانه‌ی مه‌لای سوخته‌ی لیده‌هات، وه‌کو شه‌وه‌بوو مه‌حکوم بیئت به‌وه‌ی وه‌ک شاعیره‌ کۆنه‌کان بژی، وه‌ک عاشقه‌ دیرین و قه‌له‌نده‌ره‌کان عومر به‌رپێکات، تریفه‌ش نه‌وه‌ی مافوورچنه‌ خه‌یالییه‌ کۆنه‌کان بوو، له‌ کچی سه‌ر فه‌رشه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆی ده‌چوو... شه‌و کچانه‌ی عاشقیان ده‌بین و نایانگه‌رین. شه‌مپۆ دوا‌ی شه‌و هه‌موو ساڵه‌ و تیده‌گه‌ین، خولیا‌ی تریفه‌ یابه‌حری بۆ عه‌شقی سوتینه‌ر، بۆ سه‌سه‌ره‌تیک که تیرنابیئت، په‌نگه‌ په‌رچه‌کرداریکی پۆحی بووبیئت به‌رابه‌ر سه‌رده‌میک که هیدی هیدی شار تیدا پرده‌بوو له‌ خواستی ژیا‌نی پر له‌زه‌ت و ئاسان . سه‌رده‌میک هه‌چ مرۆفیک نه‌یده‌ویست کاربکات، ولات پرپوو له‌ پیاوی بیئیش، له‌ ده‌یان هه‌زار جووتیار که

کپالگه‌کانیان به‌جیده‌هیشت و له کۆمه‌لیک شار و شارۆچکه‌ی تاریک و نوته‌کدا له‌سه‌ر و په‌وپی دینه‌مۆ، شه‌و و پۆژ نانیانده‌خوارد و سه‌یری سه‌ته‌لایتیان ده‌کرد، مرۆف سیحری زه‌وی له یادکرد و سروشت به‌هایه‌ک و ئیش نرخیکی نه‌ما، خه‌لک هه‌موو پیکرا شادومان بوون، هه‌موو پیکرا ئاسووده له سایه‌ی ده‌سه‌لاتیکدا ده‌ژیان هه‌ولیده‌دا بیئیشی خۆی وه‌ک ئیش نیشانبدات. سه‌رده‌می‌ک، ده‌روازه و سه‌ره‌تای ئه‌و پۆژاگاران‌ه‌ی دواتر بوو که پاره‌ی زۆر، خواردنی زۆر، له ئاسمانه‌وه ده‌بارین. خه‌لکانیک دروستبوون که ته‌نیا شی‌تی ئوتومبیلی په‌ونه‌قدار بوون و شه‌ویش له ناو ئوتومبیله‌کانیاندا ده‌خه‌وتن. خه‌لکانیکی تریش تا تووشی دلپه‌شیوی ده‌بوون و ده‌مردن سه‌یری فلیمه ئیروئیکیه‌کانیان ده‌کرد، که تازه به تازه به لی‌شاو پوویده‌کرده ئه‌و شاره. له شاردا هه‌ندی‌ک گروپی سه‌یر و په‌فتاری پشتر نه‌بینراو ده‌رکه‌وت. ئه‌و گروپه په‌یدا‌بوون که گه‌نجیکی له خۆبایی به ناوی «میزپاشا» وه سه‌رکردایه‌تیده‌کردن، په‌لاماری کتیبخانه‌کانیان ده‌دا و میزبان به کتیبه‌کاندا ده‌کرد. گروپی ئه‌و گۆرانییژ ده‌نگ ناخۆشانه سه‌ریانه‌لدا که که‌چه‌لیکی کاسکیت له‌سه‌ر به‌ناوی «بولن بولن» پشسه‌نگیان بوو، له هه‌ر جیگایه‌کدا گۆرانیان بگوتایه سه‌دان پۆخی مه‌یمون‌ئاسا له‌ده‌وریان سه‌مایده‌کرد. ئه‌و یانه و چیشخانه تایبه‌تانه کرانه‌وه که مرۆف ده‌یتوانی له‌وئ تا وه‌ک به‌رازی لیدیت بخوات. شه‌قامه‌کان به شه‌و پرده‌بوون له بۆنی پشانه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رخۆشانه‌ی هه‌موو شاربان وه‌ک ئاوده‌ستخانه‌کانی مالی خۆیان سه‌یرده‌کرد، خه‌لک له‌و شاره‌دا ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه، ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه. شه‌وان بای پوهو و باشوور، دوکه‌لی ئاگردانی پیاوه مه‌ست و بخۆره‌کانی له چیا‌کانه‌وه ده‌گپرایه‌وه و له ناو شاردا ئه‌و دوکه‌له مرۆقی ده‌خنکاند. ئیواران سه‌دان هه‌زار سه‌یرانکه‌ر ده‌چوونه قه‌راغشار و به‌رابه‌ر یه‌ک داده‌نیشن و وه‌ک له کتیبکویه‌کی ترسناکی خواردن‌دابین،

یەك پیشانی یەكتریان دەدا كە دەتوانن چەند زۆر بخۆن. مرۆف بۆ ھەر جیگایەك دەچوو ئادەمیزادێكى بە لەفە یەك گوشتی گەورەو دەبینی. تریفە یابەحری كە ئەوكات چەند ساڵ بوو لە بەحری خەیاڵدا تەنیا مافووری قەشەنگی چنیبوو، لەم دونیا تازە یە تێنە دەگەشت. لەو دەمدا كە خەریكى مامەلەى كپینى خانوو كەى بوو، بۆ ھەر لایەك دەڕۆشت خەلكى دەبینى لە پارەوى دائیرە و لەسەر مێزى ئیشەكانیان بە پارووی گەورەو دانیشتون، ژنانى قەلەوى دەبینى بە گووپى پەرەو، فایلێ تاپۆ و باج و مولكدارییان لە نێوان ژوورەكاندا دەھینا و دەبرد. ولاتێك بوو لە ژووری سەرۆكەكانەو، لە ھۆلى پەرلەمانەو تا ناو كتیخانەكان و ھۆلى زانكۆكان ھەمووی بۆنى چیشخانەى لێدەھات. ھەندێك لە سەركردەكانى ولات و ئەندامى بیروى سیاسى حیزبەكان و ھا ئاوسابوون، مرۆف دەترسا پۆۆۆك با وەك میزەلان بیانفرێتێت بۆ ئاسمان. ھەر لەو سالانەدا گروپێكى ئیسلامى بچكۆلە دەرکەوت كە شیخێكى بە حورمەت سەرۆکیان بوو، مرۆفیان سەردەبەرى و گوشتەكەیان دەخوارد. ھەموو شتێك لەو شارەدا دەخورا و ھەموو شتێكیش لە دەورى خواردن دەسورپایەو، جگە لە بێركردنەو لە خواردن ئادەمیەكان بیریان لە ھیچى تر نە دەكردهو. تریفە یابەحری سەیری لێھات كە دەیبینى، شۆفیری تاكسییەكان ھەموو بە دەستێك سوكان دەگرن و بە دەستێك لەفە دەخۆن، پۆلیسە قەلەو كەكانى ھاتوچۆ لە فولكەكاندا دەوستان و پێكرا بابۆلەى گەورەگەورەیان بە دەستەو بوو. تاكە ھونەرێك كە باوكان فێرى كورەكانیان دەكرد، ئەو بوو چۆن شیش لێدەن و چۆن لەفە بپێچنەو، تاكە ھونەرێك كچان لە دایكیانەو فێردەبوون ئەو بوو چۆن چیشت لێبێنن و پیاوان بە مەزاقى گوشت سەرشیتبەكن. سەردەمێك كە خانمى یابەحری لەگەڵ غزەلنوسدا چوو بۆ بیمارستان، سەیری لێھات كە دەیبینى پزیشكەكان بە لەفەو دەچن بۆ سالۆنى نەشتەركارى و بە

لهفه وه دینه ده ری. له بهر خواردن مرۆفه کان ئه وه یان له بیرکرد که ده بیته باغچه کانیا ن ئاویده ن، شار وشکییه کی گه وره و دره خته کان ئافاتی سه یر پووی تی کردن. له هه موو جیگایه کدا خوان ده پارزینرایه وه و سفره ده کرایه وه، تریفه سه یری هه ر جیگایه کی ده کرد ده بیینی شیوازی خواردن و په فتاری بخۆری ته وای دونه یای گرتۆته وه. مرۆفه کان قسه یان له گه ل یه کدا نه ده کرد، به لکو په کتریان ده خوارد، کوپ کچی خۆشنه ده ویست، به لکو ده یخوارد، ژن میردی خۆشنه ده ویست به لکو ده یخوارد، فروشیار کپیاره کانی ده خوارد و کپیاریش فروشیاره کان. ئه و پۆژه ی سه ی قادری نیا بانگی کرد و هیکیه تی فروشتنی کارخانه که ی بۆ گتیرایه وه دلنیا بوو سه ی قادر خورواوه. به یانیان که ده چوووه ناو کرێکاره کانی مافوور و سه یری چاوی ژنه کانی ده کرد، دلنیا بوو، میرده کانیا ن شه و ده یانخۆن، له و ده مه دا فۆبیا و ترسی خواردن له تریفه یابه حریدا دروستبوو. به و ترسه گه وره یه وه چوو بۆ لای غه زه لنوس، ئومیده واریوو ئه و کوپه نه یخوات. که غه زه لنوس پێشنیاری هاوسه ری بۆ کرد، تریفه یابه حری هیشتا له و ترسه دا ده ژیا. ئه و شه وه ی بریاریدا مه سه له ی شووکردن به غه زه لنوس دوا بخت، ده یویست بکشیته وه بۆ جیگایه کی خه یالی، بۆ ئه و دیو په رزینیکی نه بینراو، بۆ جیگایه ک بتوانیت سه یری دونه یان بکات و نه خوریت.

تریفه زۆر زوو له گه ل منداله کاندایه ات. ئه و کات پتر له نۆ مندال له و ماله دا ده ژیا ن، سه یری لیها ت پیاویک به ته نیا توانیبیتی ئه و هه موو مندالانه به و چه شنه وه ها گه وره بکات، راسته به رده وام باجییه کی چکۆله و پیره میردیکی پوخۆش له وییوون بۆ کۆمه کی، به لام له گه ل ئه وه شدا غه زه لنوس په نجی زۆری ده دا که له سه روو تا قه تی مرۆفه وه بوو. تریفه له یه که م شه وه وه به ر له خه وتن منداله کانی داده نا و هیکیه تی بۆ ده کردن. منداله کان هه ندیکیان وردبوون، ته نیا سن له وانه هیدی هیدی خه ریکبوو

ده‌پسکان و گه‌وره‌ده‌بوون، خه‌یالوان و بولبول و باخان... بولبول کوپنکی نابینابوو هه‌مووان به «بولبولی کوپر» بانگیانده‌کرد. باخانیش کچنکی چاو کال و سپیکه‌له‌بوو که به نه‌ندازه‌یه‌ک له بوکه‌شوشه ده‌چوو، ده‌بایه ده‌ستی لییده‌یت تا بزانیته مرۆفه و زیندوووه. خه‌یالوانیش مندالیکی هیمن و غه‌مگین بوو، به‌رده‌وام بۆنی گۆلی ده‌کرد و بیهۆشده‌بوو، نه‌وه گه‌وره‌ترین ده‌ردی ژیا‌نی بوو، پۆحی هیند ناسک بوو به‌رگه‌ی بۆنی گۆلی نه‌ده‌گرت. هه‌ر سیکیان به زوویی بوون به هاوپی تریفه. گه‌ر منداله‌کان له قوتابخانه یاخود له باغچه‌ی ساوایان بوونایه، غزله‌لنوس هه‌میشه به‌یانیان ده‌خه‌وت، ده‌مه‌و نیوه‌پوان به قزڤکی ده‌رویشناساوه هه‌لده‌ستا، ده‌بایه به‌رده‌وام به ئاوی سارد خۆی بشوات بۆ نه‌وه‌ی خه‌به‌ری بیته‌وه، عه‌سرانیس به قز و پشیکه‌ی ته‌په‌وه ده‌که‌وته ناو به‌حری غه‌زه‌لیاته‌وه. شه‌ویکیان سه‌رکه‌وته سه‌ره‌وه بۆ لای تریفه یا به‌حری، نه‌و شه‌وه بۆ یه‌که‌مجار نه‌و شه‌په‌ گه‌وره‌یه ده‌ستی پتکرد که ده‌توانین به شه‌پی غه‌زل ناویبیه‌ین، غه‌زه‌لنوس هیدی هیدی ده‌گه‌یشه‌ نه‌و بوایه‌ی که نه‌م ئافه‌ته چکۆلانه‌یه‌ی خۆشده‌ویته، ده‌بایه پۆژانه غه‌زل بۆ تریفه یا به‌حری بخوینته‌وه، غه‌زه‌له‌کانی خۆی، نه‌و غه‌زه‌لانه‌ی له خوینی دلی تکابوون. ده‌بایه تریفه شه‌وو و پۆژ له‌گه‌ل هیزی نه‌و غه‌زه‌لانه‌دا له جه‌نگدا بیت، له‌گه‌ل هه‌موو غه‌زه‌لیکدا هیزیکی گه‌وره به‌ره‌و ئامیزی نه‌و پیاوه پالی پتوه‌ده‌نا. به‌لام نه‌ده‌بوو وه‌کو ژنانی تر عاشق بیت، ده‌بوو له‌و کاته‌دا که پتویستی به نزیکیه‌ی دووربکه‌ویته‌وه، نا له به‌رته‌وه‌ی ناویرت جه‌سته‌ی خۆی بخاته یارییه‌کی وه‌هاوه، به‌لکو له‌به‌رته‌وه‌ی مه‌عشوقه ده‌بیت تا هه‌تا هه‌تایه وه‌ک خه‌یالکی نه‌فسانه‌یی و نه‌ستم بمینته‌وه. مه‌عشوقه که سیک نییه له به‌رده‌متدا، به‌لکو نیگاریکه له خه‌یالته‌دا، کۆی غه‌زه‌له‌کانی غه‌زه‌لنوسیش به‌و پڤگایه‌دا ده‌پویشتن. تریفه پۆژ دوا‌ی پۆژ زیاتر هه‌ستیده‌کرد که غه‌زه‌لنوس هه‌مان یاریده‌کات، یاری

هه لهاتن به جهسته و نزيكبوونه وه به پوچ. هه نديچار پيگه وه ده چوون بو باغي مه ناز، پوويان له ناو گوله په مهي و جاويد و بونداره كان ده كرد. پوژيگ له پوژان غه زه لنوس له نيوان دره خته كانى نه و باغي هه سره ته دا پيگوت ده يه ويته چيروكي مه ناز مارو و باغه نه فسانه بيه كه ي بكا ته كتيبيك، له شتيكدا بينوسيته وه و بو منداله كانى به جي بهيلايت. «به لام نه ي هه زاران كوژاو و مردوي تر، نه ي نه وانه ي له جهنگدا ده كوژين، نه ي نه و كوردانه ي له ناوه كانى سه فهدا ده خنكين، نه ي نه وانه ي هه سره تي كتوپر ده يانكوژيت، نه ي نه وانه ي به مردويي به سه ر زويدا ده پون، نه ي نه و نه خوشه بيثوميد و بيده رمانانه ي له سه ر قه ره ويلاهه كانى بيمارستان كه وتوون، نه ي نه و پيرانه ي ده مرن بيته وه ي هيچ له م سه ر زه مينه حالي بوويتن، نه ي نه و كيژانه ي دي كه له سه ره وه بو نه وسه ري ولات له ناكاو گرده گرن، نه ي نه و كوپانه ي بيپهزيه كي دياريكراو خويان ده كوژن، نه ي نه و لاشه نادياريانه ي ناو به ناو ده رده كه ون؟». له و باغه دا بيروكي نه و كتيبه خه يالييه گه وره يه له دايكبوو، كتيبيك له هه موو كتيبه كانى دنيا گه وره تربيت، كتيبيك كه هه رگيز كوژايي نايه ت، چيروكيك چيروكي هه موو ناده ميزاده كان له خو بگريته.

تريفه يا به حري نيچگار سه رسامبوو به و بيروكه يه. نه وه ي كتيبيك بنوسن هه رگيز دوايي نايه ت. كتيبيك دريژترين كتيبي دنيا بيت، هه تا هه تا يه مروفه كان تيا بنوسن و كوژايي نايه ت، كتيبيك به رده وام هه ليده يته وه و نه گه يته دوا هه مين لاپه ره، چونكه هه ميشه كه سيك له م شاره دايه به نه شكه نجه وه ده مريت، نه شكه نجه يه كه سه روشت و خودا نه يانناردوه، به لكو مروف دروستيكردوه. نه و بيروكه يه وه ك پيگايه كي گه وره وه هابوو، بو نه وه ي خويان له نازاري نه فين دووربخه نه وه. چه نده ها پوژي دي بيريان له وه كرده وه كه ده بيت تيبيكي گه وره بسازينن، ده بيت نه وانه بدوزنه وه كه له نوسيني نه و كتيبه دا كومه كيانده كه ن. ئيدي

غزلهلنوس ده بایه بگه پیت و بگه پیت. ئه و له گه پانی خویدا گه له ک
هاورپی زوری دوزیه وه، تخوبی ئیمپراتورییه ته خه یالییه که ی گه وره بوو...
بوو به خاوه نی هه ریمیک ته ماحی تیبکه ن.

با لیره دا که میک بوه ستین و بتانگتیره وه بو سه ره تای کتیه که م
بو ئه و شوینه ی پرسیاریکم لیکردن و هه روا ساده و ساکار و بیوه لام
به جیمه تیشته، پیمگووتن له گه ل خوتاندا بیر له و پرسیاره بکه نه وه
که ده شیت «مرۆفی ته واو کئی بیت؟». داوامکرد سه برم لیبکه ن تا
ته کنیکی ریکخستن و گتیرانه وه کان وه ها ریکده خه م، بتوانم له جیگایه کدا
وه لامی ئه م پرسیاره بده مه وه. هه ستده که م ئیره شوینیکی باش بیت
که میک پاتانگرم و پیکه وه له وه لامی ئه و پرسیاره ئه به دییه رابمیتین،
که له میژه مرۆفه کان و کۆمه لگاگان ئازارده دات. هه رکات بیر له و شه وه
ده که مه وه که تیدا تریفه یا به حری پیشنیاری هاوسه ری غزلهلنوسی
په تکرده وه، هه ستده که م هه ر یه ک له تریفه یا به حری و غزلهلنوس
هه ردوکیان له قوولاییدا، کوشته ی ئه و گه پانه بوون بو مانای «مرۆفی
ته واو». له هه ر شوینیکی دونیادا که شته کان ده پوخین و پیوه ره کان
داده به زن و ئاده مییه کان له ئازه لی نه وسن نزیکه بنه وه، له و شویتانه دا
هه رده م خه لکگه لیک په ی داده بن پتر بو که مال و هه ستپری ده گه رین،
ده یانه ویت پرسۆز و ئه فینه خه ش بن. له و ساتانه ی میژوودا که زۆرینه ی
مرۆفه کان خویان تاپاده ی میش و مه گه ز، به راز و گورگ نزمده که نه وه،
زیانیان بچوکه بیته وه بو سه ره هه ندیک پنتی ته سک و خه یالیان نامینیت
و زه بنیان راستی وه رناگریته و چاویان ئه ویدیوی شته کان نابینیت، له و
ساتانه دا مرۆفگه لیک له دایکه بن که که مالی خویان له وه دا ده بینن،
فراوان و بیسنوور و هه مه ده ست و بالداردل بن، که سانیکن پوچیان له

فرین ناوہ سستیت و بیوہ ستان لہ ناو پڻچاوپڻچہ کانی وجوددا دہ سوپڻنہ وہ .
 مہ خلقوگہ لیکن، وہ لآمی بچو کبہونہ وہی مرؤف و تہ سکبہونہ وہی جوگرافیای
 خولیاکانی بہ وہ دہدہ نہ وہ ہہ ولبدہن لہ ہہ موو جینگاہ کی دونیادا بن،
 لہم سہری خیال و لہو سہری حقیقہ تدا بڑین، لہم سہری تہ نیایی
 و لہو سہری تیگہ لئی و ہاودہ ریددا بسوپڻنہ وہ، بیسنور خویان بن و
 بیسنوریش بؤ ئہوانی دی لڑہ بن، تہ نیابن و تیگہ ل بن، خود بن و
 جیہان بن، درہختیکی بچوکی قہ راغ جوگہ بن و تہ واوی دارستانہ کەش
 بن. غہ زہلنوس کە سیک بوو دہ یویست لہ یہ ککاتدا ئہو سہری سنووری
 خیال و ئہو سہری سنووری حقیقہ تہ پیکہ وہ بڑی. دہ یویست لہو
 کاتہ دا کە لہ حقیقہ تدا نو قمدہ بیئت، لہ خیالیئشدا مہ لہ بکات. لہ وکاتہ دا
 کە ئہو پہری جوانی و تہ لیسم و زیندویتی خیال دہڑی، ئہو پہری تالی
 و تاریکی و ژینکوژی حقیقہ تیش ببینیت. مرؤفی تہ واو لای غہ زہلنوس
 ئہو بوو کە حقیقہ تہ و خیال لہ ناویدا دہ توانن سہیری یہ کبکەن. نا،
 نالیم پیکہ وہ ئاسوودہ بڑین، یان پیکدانہ دہن، یان لہ گہ ل یہ کدا نہ جہنگن،
 بہ لکو دہ لیم سہیری یہ ک بکەن. مرؤفی ئاسایی کە سیکہ حقیقہ تہ
 لہ ناویدا ناویریت سہیری خیال بکات، حقیقہ تہ ئاسان دہ توانیت
 خیال بکوڑیت، مرؤفی خیالیئش مرؤفیکہ ناویریت زور توخنی راستی
 بکە ویت، دونیای راستہ قینہ وک و یستگہ یہ کی شہ مہندہ فر تہ ماشادہ کات
 کە لئوہی بہرہ و خیال دہ پوات، بہر بہر دونیای بیباک و کە متہ رخہم
 دہردہ کە ویت. بہ لام مرؤفی تہ واو ہر دووکیانہ، ہر دوو بوونہ و ہر کە یہ،
 ہر دوو مہ خلقوگہ کە یہ کە بہر بہری یہ ک دادہ نیشن و چاودہ ہر نہ یہ ک
 و قسہ دہ کەن. خو شہ ویستیش لای مرؤفی تہ واو ئہو یہ کە مہ حبوبہ
 بوونہ و ہر یکی راستہ قینہ بیئت و بتوانیت و ہر گہ پیت و بییتہ بوونہ و ہر یکی
 نہ گیرا و خیالی، ہر وہا بوونہ و ہر یکی خیالی بیئت و بشیت و بتوانیت
 بییتہ حقیقہ تہ. مہ عشوقہ لای مرؤفی تہ واو کە سیکہ کە مرؤف نازانیت

پاستییه یان خه یال، بوونی هه یه یاخود وه همه، لیره یه و ده بیبنین یاخود ته نیا له خه وندایه. لیره وه ژیا نی مروفی ته واو و عه شقی مروفی ته واو، ژیا ن و عه شقیکی نه سته مه.

تریفه یا به حری له و ساته دا که نه فینی غزلهلنوس په تده کاته وه، ده زانیت گه ر بیتیته ژنی غزلهلنوس، دیوه خه یالییه که ی خوی ده خاته به ر گه مه یه کی ترسناکه وه و ده بیتیته بوونه وه ریکی دونیایی، ده بیتیته که سیک له گوشت و خوین و جه سته ... به لام تریفه له و کیزانه نییه بتوانیت پۆلی جوړه دلداریکی وها بیبینیت، نه و له نه ندیشه ی نه وه دایه چون بیتیته مه عشوقه یه کی خه یالی ... که پیده چیت لای نافرته بالاترین پله ی به مه عشوقه بوون بیت.

یاداشته کانی بارونی خه یال

پوژیک بۆ یه که مجار مافووریکی خانمی یا به حریم بینی، پتی سه رسامبووم، سه ره تا و امده زانی ده ستردی قالیچه سیحر بازه کانی ئیزانه. دواتر بوم ده رکوت که به ره می کارخانه یه کی بچوک و چه په کی خومالییه. هینده ی چاوم به و فره شه که وت ینگه یشتم که سیک دروستیکردوه، سه رقالی خه یالات و په روه رده ی تیرامانی شاعیرانه یه. له زور شوینی دی، په نجه سیحراوییه کانی نه و مافوورچنه م بینیه وه، له زور مالی پاره دار و لای که له ک به رپرسی به مه قام فره ش و راخه ری نه و ده سته نه فسووناوییم به رچاوکه وت. من بووم له نیهانی خومدا گروتم ده بیت، نه و ده سته ی نه م مافوورانه دروستده کات، نه و خه یاله ی بیریا ن لیده کاته وه، نه و نامیره ی ده یانچنیت، مولکی من بن. من پیویستیم به وه بوو خه یالاتی هه موو دونیا کو بکه مه وه، نازانم که ی

ئەو خولایایە چوووە سەر مەوێ بەبەم بە یەکەم کەریاری خەیاڵ. نا مەلێن خەیاڵ شتیکە نا کەردێت، بە درێژایی میژوو هەر مەروڤە و خەیاڵی خۆی دەفروشت، یەکەم شتیک مەروڤ لە میژووی خۆیدا فروشتی خەیاڵە. پیاوانی ئاین لە خێڵە سەرەتاییەکاندا، ئەوانە ی پێکۆلکەری دین بوون، سەرەتا جگە لە خەیاڵ هیچی دیان نەبوو بێفروشن، دین سەرەتا بریتیوو لە هونەری فروشتنی خەیاڵ. من کە ئەو مافوورانەم بینی تیگەیشتم ئەمشارە رۆحیکی نەفرین و دلەژینی خەیاڵ گرتویتی. پێشتر بەو چەشنە لە هیچ کۆچە یە کدا بەر هیز و تەوژمی خەیاڵ نەکە وتیووم، گەلە کتیی کۆنیشم لەسەر ئەم شارە خویندەو، لە یادداشتی گەرال و گەریدە کۆنەکانەکانەو تا دەگاتە سەر ئەو میژوو تازانە هەندیک میژوونسانی کورد لەسە دە ی بیستدا نوسیوویان. پێناچیت میژووی دوور و نزیکی ئەم شارە شتیک ئوتوی لەسەر خەیاڵ تیدا بیت. هەر شاریکیش ئاشکرا شتیک لەسەر خەیاڵاتی خۆی نەدرکینیت، لە ژێرەو پراستی ترسناک تیا روودەن. وامەزانن من کە سیکی بیاکم کە قسە ی بیا مانا فرێدە دەم، من کۆچە بە کۆچە و کۆزەر بە کۆزەر ئەم شارە گەر اووم، لە روکەشدا ئەم شارە ئاسەواریکی خەیاڵی تیدا نییە. من هەمیشە پرسیم دەبیت خەیاڵ چوو بیت بۆ کوێ. وامەزانن من لەوانەم کە دەمەوێت پەیکەر بۆ خەیاڵات دروستبکەم، نا، من لەگەڵ هەموو حەز و سەرسامی و پێژیکمدا بۆ خەیاڵ، لەو کەسانەم کە لە خەیاڵ دەترسن. خەیاڵ لەو شتانە یە کە مەروڤ تا دەبینیت و ئاگاداریتی ئاسایی و قەشەنگە، بەلام کە دیارنەما، کە بە شاریکدا پیا سە تکر و شویندەستی خەیاڵت نەبینی، ئەوا بترسە. هیچ شتیک لە خەیاڵ ترسناکتر نییە کاتیک دەبیت بە هیزیکی نەینی. من لەگەڵ دەفتەری سیاسی حیزب و لەگەڵ جەنابی سەرۆکیشدا دوو بە دوو قسەم لەسەر ئەم مەسەلە ترسناکە کرد. گەر تێتگەین ئینسانەکان ئاشکرا خەیاڵ لە

چی دهکهنهوه، پاشهپرۆژیکی تاریک و ترسناک چاوهپیماندهکات. خیال له ژیرهوه دهبیته خولیای ترسناک، دهبیته به وهسوهسهی کوشنده، به ئارهزوویهکی حهرام که کهس له کهنار و بنی دهریاکهی تیناگات. که زۆر بهم شارهدا پیاسهدهکم، که سههرنجی گومهز و مناره و قهلاکانی ددهم، که به قهیسهریبه سارد و پهشوکاوهکانیدا دهگهپریم، ههست بهو خوشاردنهوه ترسناکهی خیال دهکم. خیال لهم شارهدا بهردهوام له ژیرهوه ئیشدهکات. من شهو که لهگهله ژنه قهشهنگ و سهپیکهله و بالابهزدهکهی خۆمدا دهخهوتم، ههستم به هیچ خیالییک نهدهکرد، لهشی سارد و بیخهخیال و بیتهفسون دههاته بهرچاروم، جاریک تاقیمکردهوه لهگهله ژنی بهرهلای کۆنه دۆستیکی گهنجیمدا خهوتم، که یهک به ههزاری ژنهکهی خۆم جوان نهبوو، لهگهله ئهودا شتهکان جوریکی تر و تامیکی تریان ههبوو. من چووم بۆ لای مهلایهکی ناسیاو که زۆر ئیمانم به دهستپاکی و خودا ناسی ههبوو، ههموو حیکایهتهکههه بۆ گتپرایهوه، پیمگوت خهیالات مرۆف بهرهو حهرام دهبات، بهرهو بیرکردنهوهی خراب. ئهم شاره خهیالی تیا نییه، پیمبلێ مامۆستا خهیالاتی مرۆقهکان که وندهبن دهچن بۆ کوچ؟ مهلای فرهزانستم پیتیگوت «ههموو خهیالهکان دهچنه ژیرهوهو دواتر وهک شههوت و ئارهزووی خراب دینهوه دهڕی، وهک هیزیک که دهستهمۆناکریت و دهستی بهسهردا ناگیریت». بهلام لهگهله ئهوهشدا گوتی «خهیالی خنکاو و شاردراره، له خهیالی ئازاد و بهرهلا باشتره». مهلاکان و سیاسییهکان پیتانوايه ئهشاره بهم روخساره بیخهخیال و شهرمن و کۆنهیهوه کهمتر وهسوهسهی خراب و خولیای حهرام دروستدهکات. بهلام من دهزانم خهیال نامریت، وهک شیرپهنجیهکی بهد و بیدهرمان له ژیرهوه گهورهدهبیته و گهورهدهبیته. من دهمويست ههموو خهیالبازهکان بکرم و بیانناسم و بیانکهه به دۆست. کهر سههریشی نهگرت لهسهه

زهوی بیانسر مه وه. من بووم پوژیک نه و سن پیاوه دلسوزهم نارد کارخانهی مافورده کهم بق بکرنه وه، سن کهس له وانه ی ده زانم له سه واو مامه له دا ده سترکراوه و لیزانن. سه رسه ختی نه و خاوه ن کارخانه به دبخته تووشی به لای گهره ی کرد. من له گه ل کوشتندا نیم، تا نه گه مه به رده م یه کتیک که وهک بارگیری کی چه موش سه رسه ختی دهنوینیت... نا له گه ل کوشتندا نیم. به لام که گه یشته نه وه ی یه کتیک وهک بارگیری کی چه موش سه رسه ختی بنوینیت، ئیتر ره حم له دلما نامینیت و خوم بق جله و ناکریت و شتی خراپم لیده وه شیته وه. تا دوا جاریش که عه بدولقادی نیا هر نه یویست په ره و په یمانی فروشتنی کارخانه که مؤربکات، من له به رده میدا ده ستمکرد به گریان و ویستم به ریده م، چونکه وهک که سیک ریزم بق ژیانی مه خلوقاته کان هه یه، ده مه ویت به ناسووده می له ولاتیکی قایم و ریکدا بژیم، کوردستانیکی ئارام بق هه موومان، نه وه یه ئومیدی من... له به ره وه پوژیک له پوژان نه مویستوه کهس بمریت. مرؤف مادام زمان و پاره ی هه یه، واته ده توانیت هه موو شتیک بن کوشتن بیاتبه رپوه. مرؤف تا ناماده بیت پاره ی زورتر سه رفبکات، که متر پئویستی به چه قو و تفهنگ هه یه. هیچ شتیک وهک پاره میژوی له توندوتیژی زیاد پاک نه کردوته وه. به لام هه راو هوریا ی شهریکه بی می شکه کان، ده نگه دهنگی هه ندیک له وانه ی له ده فته ری سیاسی ئاگاداری مه سه له که بون، ترس له وه ی قسه کان به چوریک بکه ونه وه جه نابی سه روک لکه داربیت، نه وانه قادری نیایان کوشت و له و گورستانه نه ئینییه دا ناشتیان. بهر له وه ی کار له کار بترازیت دوا هه ولم له گه ل قادری نیادا دا و بیسوود بوو. پیمکووت ئیستا خوینی خوت له گه ردن خوته، من هه موو شتیکم له گه لدا کردی. له و ساته دا که قادری نیایان کوشت، سن پیاوه دلسوزه که ی من سووک و هه رزان کارخانه که یان له و ژنه سه رسپییه مه کربازه

کریه‌وه که دوای مردنی پیره‌میزده‌که‌ی می‌ردی عه‌قلیش و خه‌یالی‌شی له‌ده‌ستدابوو. به‌لام ده‌ردی راسته‌قینه‌ی من ئه‌وکات ده‌ستی پیکرد که تریفه یابه‌حری له‌و کارخانه‌یه هه‌لهات، وه‌ک جانه‌وه‌ریکی وریا به‌هر داویکی دوور و نزیک، وه‌ک بالداریکی کیتی که له‌ دووره‌وه‌را شیوه‌ی راو‌که‌ر و نیار ده‌خوینیته‌وه، بیته‌وه‌ی تو‌زیک بوه‌ستیت خزی له‌و کارخانه‌یه کیشایه‌وه، ده‌بایه‌ ته‌واوی دونیای به‌دوادا ته‌یکه‌م. هه‌رچه‌ند مردنی قادری نیا ده‌سته‌کانی شلکردم، له‌به‌رده‌م سه‌روکدا گریام. به‌لام پیوستبوو تریفه یابه‌حری بدۆزمه‌وه، ده‌بووایه داینیم و بینیم به‌چ خه‌یالیک و به‌چ هتیزیک ده‌توانیت ئه‌م موعجیزانه دروستبکات. شه‌ویک چووم بق‌لای عه‌تار، لیتیپارامه‌وه تریفه یابه‌حریم بق‌بدۆزیته‌وه. خه‌لاتی گه‌وره و ته‌ماعی قورسم خسته به‌ری. ده‌مزانئ ئه‌و هه‌موو شتیک ده‌کات. پیمگوت «توندوتیژی و بق و بیتره‌حمی نه‌ییت، هه‌موو کاریک بکه». من که کارخانه‌که‌م کهری مه‌به‌ستم کهرینی خه‌یاله‌کانی تریفه یابه‌حری بوو، ئیشیکم به‌و ئامیره بی‌رۆح و قالییافه بیته‌هرانه نه‌بوو، که له‌سه‌ر که‌ته‌لۆگی ئاماده ئیشیانده‌کرد و بیخه‌یال مافووریان ده‌چنی. چه‌ند هه‌فته من و عه‌تار عه‌ودالی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و کچه‌بووین که وه‌کو ئاسمان هه‌لیکیتشیت و زه‌مین قووتی بدات ونبوو. هیچ جیگایه‌ک نه‌ما بو‌ی نه‌گه‌رئین و نه‌ماندۆزییه‌وه. عه‌تار «شه‌هره‌یاری شوشه»‌شی به‌کاره‌یتا و نه‌گه‌یشه‌ هیچ. رۆژیکیش که زانیم تریفه یابه‌حری له‌ کوئیه، من ئیدی کارخانه‌ی مافووره‌که‌م فرۆشتبوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیشتا وه‌ک شیت به‌دوای کهرینی خه‌یالی ئه‌وه‌وه بووم. من به‌رده‌وام له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی ورد ده‌پۆشتم، ده‌موست هه‌موو خه‌یال و خولیای ئه‌م شاره دواچار بین و برژینه ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی منه‌وه... به‌رده‌وامیش ده‌مگوت «ئهی خودای مه‌زن، له‌ چاکه‌و خراپه‌دا پشتم به‌ و کۆمه‌کم که».

حەسەن تۆفان و مورتەزای شەیتان «سەرەتای ھاوینی ۲۰۰۴»

سەرەتای ھەشتاکان سەرەتای ئیشکردن بوو وەک گەنجیکی چالاک لە شانەکانی ئیغتیالاتدا، ئەو کاتە تاریکی و تەمتمان و نەینیی قبیلەگای من بوون، لەو سەردەمەدا زۆر سەرەنجی پوخساری پیاوکۆژەکانم نەدەدا، دەبیئت پاستی بلایم، ئەوکات پوخساری مرۆف شتیکی گرنگ و سەرەنجراکیش نەبوو، پوخسارەکان وەک یەک و بئ سیحر و بئ جیاوازی بوون لەلام. لەگەڵ تێپەڕینی زەماندا پتر لە دەموچاوی ھاوپی کۆنەکانم پادەمام، خەڵکانیکیان تێدابوو بە کردەوێ خۆینپێژ و بە پوخسار وەک فریشتە وەھا بوون، ھەندیکیشیان بە ھەردوو پووکاردا دیمەنکی ترسناکیان ھەبوو. من خۆم لە ھیچیان نەدەچوم، غەزەلنوس پێیدەگووتم من پیاوکۆژیکی خەیاڵیم. لەگەڵ ناسینی غەزەلنوسدا ئەو ھەولە سەیرانەئە ئەو بۆ پاکردنەوێ پۆحم دەستی پێکرد، سەرەتا من تەنیا گویم لەو غەزەلانە دەگرت کە لە ھەزارباغدا بۆ سەبری دەخویندەوێ. شەوان کە پووم لەو نیو گۆلزارە دەکرد، لە نابەینی پێچاوی پێچە ئالۆزەکانی باغدا خۆم حەشاردەدا و لەناو ئەو بۆ عەترە زۆرەدا بە نەینیی گویم لە غەزەلەکانی دەگرت. گوئیگرتن لە غەزەلنوس وەک سەفەرکردن و ابوو بۆ سەردەمە کۆنەکان، بۆ پۆژگارێک باغات نرخێ ھەبوو، شیعەر بە مەستی لە لالەزارەکاندا دەخوینرایەوێ، شاعیرەکان بە ھای گۆلیان دەزانی. کە لەو باغەدا گویم لەو شیعرانە دەگرت، ئارەزوویەکی سەیرم بۆ شەراب و مەئ تیا دروستدەبوو، مرۆف وای لێدەھات بە مەستی و مەستی بگەریت.

شه وان که هیدی هیدی له بهر به یان نزیکده بووینه وه، له په ناگای خۆم ده هاتمه ده ری و وام ده رده خست ته نیا پیاسه ی ریکه وت بۆ ئه و کوچه یه هه لیگرتووم. غزه لنوس له و باوه ره دا بوو، ئه و ده ساله ی من له شانە کانی ئیقتیالاتدا گوزه راندومه، سالی خه یالین، سالگه لیکن بۆ نازاردانی خۆم دروستمکردون، من هه چ نیم جگه له پیاوکوژیک به خه یال. ئه و خولیا یه سه ره تا شتیتیده کردم، به لام غزه لنوس باوه رپیاو بوو، که من له م باغه دا حه قیقه تی خۆم دۆزیوه ته وه و ناییت ونیکه م، به بروای ئه و من به دریزی ژبانم گولاساز بووم، هه رچی حیکایه تی کوشتن و خوین و دلره قی هه یه، له ئاوازی نیوه یه کی خه یالکرد و شه رانگیزی منه که ته نیا نازاری نیوه باشه که م ده دات. من پوژیک وه ک شیت چووم بۆ لای شبر و داوای کومه کم لیکرد، ئه وکات شبر هه چی ده رباره ی غزه لنوس نه ده زانی، پیمگوت « شبر وه سه وه سه یه ک له دلما یه ده بییت بو تی بدرکینم، من هه ندیجار واهه سته که م هه رگیز پیاوکوژ نه بووم، واهه سته که م ئه و ده ساله ته نیا خه یال بوون، من له و ده ساله دا ده ستم بۆ پوچی هه چ ئاده میزادیک نه بردوه، هه چ که سیکم نه کوشتوه، هه رچی شتیک له دلما هه یه، ته نیا خه یاله، خه یاله و هه چی تر، منیش هه چ نیم جگه له پیاوکوژیکی خه یالی». شبر قسه کانی منی لاسه بر بوو، گووتی « حه سه نی پیزۆ، مروف ناتوانیت رابوردوی خوی بگوریت... ده توانیت درزی بیت، به لام ناتوانیت ته واو بیسریته وه». به لام له گه ل ئه وه شدا بیروکه ی ئه وه ی من پیاوکوژیکی خه یالیم، هانیده ده دام به ئاراسته یه کی دی برۆم. له راستیدا هه چ کات تاسه ر نه مده توانی له گه ل ئه و قسانه دا برۆم. ماوه یه ک شه وانه ئه و ده مانچه کۆنه م ده رده هینا و سه یرمه کرد، ئه و ده مانچه یه مایه ی دلنه واییم بوو، هه میشه دوا به لگه ی ده دامی که من پیاوکوژیکی راسته قینه م، هینده سووک و ساده و دۆستانه له ده ستمدا بوو، وه ک

شوه بوو بيري په نجه كانم بکات.

من تينه ده گيستم غه زه لنوس چوڼ ئو هه موو په حم و به زه يي و خه يال و ئه قينه ي کور دوتوه، من نه مده تواني و ايم... نه مده تواني دونيا و باغچه و پوناکي و ئه ستيره م وه ها خوشبويت، که سيک بوو هه موو شتيکي ئم دونيايه ي به هيژيکي بيوتنه وه خوشده ويست، من ئو ماوه دريژهي گويم له دنكي ده گرت تيده گيستم که تين و تاوي غه زه له کاني ته نيا له مانا و شيوه ي به يته کاندان تيه، به لکو له و راستگوييه قولوه وه سه رچاوه ده گريت، که له دليه وه هه لده قولو. هه نديجار و امده زاني يه کيک له ناسمانه وه قسم له گه ل ده کات، يه کيک له هره دوورترين جيگاي ناسمانه وه. دواتر زانيم، زوريه ي ئه وانه ي گوييان له غه زه لنوس ده گرت، بيويستي خويان سه يري ناسمانيان ده کرد. زورچار که به و باغه دا ده گه رايين باوه پمده کرد که غه زه لنوس راستده کات، من پياوکوژيکي خه ياليم. شه ويک وام هه سترکرد شبريش پياوکوژيکي خه يالويه، ئه ويش وه ک من کوشته ي وه همه کاني خويه تي. که رچي من چه ندين جار جي گولله کانم له سه ر جه سته ي بينييوو، به لام ده مگوت هه موو ئه وانه ش جي گولله ي خه يالين.

دواي ونبووني لاشه که ي موراد جه ميل، ژيانم له نيوان هه زارباغ و پنده شته تاريک و شه قامه سارده کاني شاردا دابه شبوو، له وکاته وه ي حياکيه تي ئو کتويه که وتبووه که له مان، ئيشيکي زورم له گه ل ئو ده فته رداره چکولانانده ده کرد که پويوستيان به نه خشه و پلانه ورده کاني من هه بوو، بو ئه وه ي بيترس بگنه شويني مه به ست و بگه ريته وه. ئه و کات بو سوراعي بارونه کان و به ئوميدي بينيني جه عفري مه غولي هه فته ي دوو شه ويش له گه ل شبردا ده چووین بو يانه ي پياوکوژه بينيشه کان. شه ويکيان له حه وشي يانه که دا له گه ل دوو دوستي ديړيندا قسمه مده کرد، له پشته وه گويم له ده نگيک بوو گوتي

«ئوه خویه، چ به‌سته‌زمانه، چ بیکه‌سه، قه‌سه‌م به تامی مه‌ی هینده‌ی خواردۆته‌وه له زه‌وی برآوه، قه‌سه‌م به زینگی‌ی جامی باده‌ی ئاگای له خۆی نییه. با پیکرا دۆعای بۆ بکه‌ین، خودا ره‌حمی پێبکات و بێته‌وه هۆش خۆی». هه‌مان ئه‌و ده‌نگه‌بوو که چه‌ند شه‌ویک پێشتر له پێده‌شته‌که‌دا دلنه‌وایی گه‌نجه‌که‌ی ده‌دایه‌وه، شیوه‌ی قسه‌کردنی هیند تایبه‌تی و سه‌یر و بێیاکانه‌بوو، ده‌موده‌ست ناسیمه‌وه، دلنیا‌بووم هه‌له‌م نه‌کردوه... ئه‌و بوو، هه‌مان ئه‌و پیاوه‌ی که له تاریکی‌دا سویندی به ده‌نگی بولبول و عه‌نده‌لیبه‌کان ده‌خوارد. که ئاوپه‌دایه‌وه، پیاویکی بالابه‌زم بینی له ده‌ستیگ جلی کوردیدا، جووتیک سمیلتی نارپیک و بزنی هه‌بوو. برۆ ئه‌ستوره‌کانی برۆی هه‌ندیک له پیاوکۆژه‌ی دێینه‌کانی هینایه‌وه یادم. شبر به‌ ئه‌سپایی پێیگوتم «ئوه مورت‌زای شه‌یتانه، یه‌کێکه له ترسناکترین خزه‌تکاری بارۆنه‌کان، په‌یوه‌ندییه‌کی تایبه‌تی له‌گه‌ڵ ئه‌وره‌حمان نه‌جییدا هه‌یه که ئێستا به بارۆنی پۆرسه‌لان ده‌ناسریت». بارۆنی پۆرسه‌لان بازرگانیکێ گه‌وره‌ی شوشه‌بوو، بیرۆیه‌کی له تاران و بیرۆیه‌کی دیکه‌ی له دویه‌ی هه‌بوو، له حیزیدا پله‌ی زۆر به‌رزبوو. به‌گۆمه‌کی که‌سانی وه‌ک مورت‌زا و به‌ یارمه‌تی ئه‌و تۆپه‌ گه‌وره‌یه‌ی له نیۆ حیزبه‌کاندا چنیبووی، ته‌واوی بازاری شوشه‌ی له ولاتدا داگیرکردبوو، بازرگانه‌ بچوکه‌کانی پلێشانده‌بووه‌وه، به‌ لێدان و هه‌ره‌شه و مه‌رجی قورس یه‌که یه‌که ده‌ریکردبوون، هه‌ر که‌سیگ به‌ مه‌رجه‌کان و ده‌ستوره‌کانی ئه‌و پازی نه‌بایه، به‌ شیوازی خۆی پازیده‌کردن. سه‌یرم لێهات که شبر گوتی مورت‌زا دۆستیکی نزیکی جه‌غه‌ری مه‌غۆلییه و جه‌غه‌ر یه‌کێکه له پشت و په‌نا گه‌وره‌کانی ئه‌م پیاوه. به‌وردیش باسی ئه‌وه‌ی کرد که گومانیکێ زۆر ده‌کریت، که مورت‌زا له پشت هه‌ندیک له و ژنکوژیانه‌وه بێت که به‌رده‌وام له‌م شاره‌دا پووده‌ده‌ن. مورت‌زا له‌گه‌ڵ پوخۆشییه‌که‌یدا شتیکی ترسناک له

دهنگ و نيگا و سهيرکردنه كانيدا بوو، گهرچي قسه‌ي خراب له ده‌مي
 نه‌ده‌هاته‌ده‌ري، گهرچي پي‌ده‌كه‌ني، به‌لام نه‌يده‌تواني له دي‌وه‌زمه و
 ده‌عجانيكي سامناك نه‌چي‌ت. به‌قسه‌ي شبر، مورته‌زا سه‌ره‌تا نه‌كته‌ريكي
 شانوي سه‌رکه‌وتوو بووه، دواتر له سه‌رده‌مي ديكتاتوردا له سه‌ر نه‌وه‌ي
 كومه‌كي به‌هاورپييه‌كي كرده‌وه، ژنه‌كه‌ي خوي به‌چه‌قو بكوژي‌ت،
 شه‌ش سال چوته زيندان، دواي به‌ريووني به‌هوي خزمايه‌تي باروني
 پورسه‌لانوه له شه‌واني نه‌م يانه تاريك و سه‌يره‌دا كه خراپ‌ترين
 مه‌خلوقاتي نه‌م شاره‌ي كو‌ده‌كرده‌وه، له ناو دو‌كه‌لي جگه‌ره و بوني
 عاره‌ق و هه‌ناسه‌ي شه‌راباوي نه‌م پياوانه‌دا كه شه‌و و پوژ باسي پاره
 و قه‌جبه و به‌رپسه‌بالاكان و شه‌پي ناو باله‌كاني حكومه‌ت و حيزب
 ده‌كهن، ريگاده‌گري‌ت و شويني خوي ده‌دوژي‌ته‌وه. ئيستا هه‌مووان وه‌ك
 سه‌گي تايبه‌تي باروني پورسه‌لان سه‌يريده‌كهن. نه‌و كات مورته‌زا له
 ناو گروه‌ي «بليارد» دا زور ده‌رده‌كه‌وت و سه‌روكاريني زوري له‌گه‌ل
 نه‌واندا هه‌بوو. بو نه‌وه‌ي بزنان گروه‌ي بليارد چيه‌ ده‌بي‌ت شتيكي
 كه‌م له‌و دابه‌شبوونه ناوه‌كييه‌ي ناو يانه‌كه‌ه‌اليبين. نه‌و ماوه‌يه‌ي من
 ژياني ني‌و نه‌و ئاده‌ميانه‌م له نزيكه‌وه بيني، هه‌ستمكرد له‌ناو يانه‌كه‌دا
 جو‌ره دابه‌شكردنيكي نه‌يني كار هه‌يه. جو‌ره ريزبوونيكي له به‌رزه‌وه
 بو نزم له‌ گورپيه، بچوك‌ترين و نزم‌ترين تا‌قم گروه‌ي «خه‌سيوه‌كان»
 بوو، نه‌وانه زوربه‌يان خزمه‌تكار و ئيشك‌ر و پاسه‌وان و پوژنامه‌نوس
 و هه‌والدزي به‌رده‌ستي ميره‌كان و بارونه‌كان بوون، هه‌ر كه‌س تازه
 تي‌كه‌ل به‌ يارييه‌كه‌ ببوايه له‌ پله‌ي خه‌سيوييه‌وه ده‌ستي پي‌ده‌كرد و
 كه‌مه‌كه‌مه به‌ره‌و سه‌روه سه‌رده‌كه‌وت، شبر گوتي «خه‌سه‌ني پيزو
 يه‌كه‌مجار كه‌ مرؤف ده‌چي‌ته نه‌و گروپه‌وه، له‌وي‌دا به‌ كاريكي ورد و
 نه‌شته‌ركارييه‌كي زيره‌ك عه‌قل و خه‌يال و په‌حمي ده‌خه‌سي‌نن... دواتر
 پله‌يك و ناويكي ده‌ده‌ني، نه‌و پله‌يه مه‌رجي هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌كاني

دواتره». له وان بالاتر و گرنگتر گروپیک بوون ناویان گروپی «پازیانه» بوو، ناوه که سه ره تا بۆ من بیمانا و سهیریوو، دواتر تیگه یشتم نه و گروپه نیشیان ئه وه یه به دوا ی ئه و بیروکه سهیر و خولیا ره شانهدا بگه پین که له بازاردا سه ره ه لده دن، سه روکاریان له گه ل هه ندیک خه لکیشدا بوو له دهره وه ی سنوور، ناوی کالای سهیر و سه مه ره یان بۆ ده ناردن. خۆیان پاره دار نه بوون، به لام دراو له هه ر ده رگایه که وه به اتبایه ته ئه م ولاته وه ده یانزانی. گوییان هه لده خست، بۆنیانده کرد، هینده ی بیزانیبایه هه ر که سیک بیروکه یه ک یان پرۆژه یه کی ناوازه ی هه یه، به په له هه والیان بۆ بارۆنه کان ده هینا و ئه وانیش به کومه کی کومه لیک گروپی چکۆله، له ژیر گوشاری هه ره شه دا یان ده بوونه شه ریک یا خود ته واوی پرۆژه که یان داگیرده کرد، له به ره وه ی به رده وام له بازاردا بوون، بۆنی کاری و زه نه فیل و به هارات و پازیانه یان گرتبوو، ئیدی ئه و ناوه یان به سه ردا برابوو. گروپیکی دی هه بوو ناویان تیپی «بلیارد» بوو، ئه و گروپه یه کیک بوو له ترسناکترین تاقمه کانی یانه که، نیشیکی سهیر و ئالۆزیان هه بوو، نرخیان به رزده کرده وه و ده یانشکاند، پاره یان بالاده فران و نزمده کرده وه، نرخ ی مولک و عه قاراتیان ده گۆپی، به پلان و به رنامه به های شوینیان ده شکاند و به رزده کرده وه، نرخ ی به نزیان ده گۆپی، نرخ ی ئوتومبیلیان ده شکاند، سنووریان ده به ست و ده یانکرده وه، یه کیک بوون له هه ره به هیزترین که سانیک که راسته وخۆ فرمانیان له ده فته ری حیزب و ئه ندامه بالاکان و بارۆنه زۆر زۆر گه وره کانه وه وه رده گرت. شیر پیگیوتم «زۆریه ی ئه وانیه ی ده بن به به رپرسی گه وره، ده بن به به رپۆبه ری گه وره، به ئه ندامی ئه نجومه نه جۆراوجۆره کان، به فرمانبه رانی ده ست پۆیشتوو، لی ره وه ده ست پیده که ن، له م گروپه وه دینه ده ری و دواتر به پپی توانیان تا په ی وه زیری به رزده بنه وه ... ئه مانه هه موو ولات

وەك سەرمیژیکی بلیارد تەماشادەكەن، ئارەزوویان لە ھەر تۆپێك بێت لێدەدەن، ھەموومان بەجۆرێك لە جۆرەكان كۆمەلێك تۆپی چكۆلانەى سەر میزى ئەوانین». ئەم تاقمە ئیواران كە دەھاتن بۆ یانەكە و یقاریكى زۆریان دەنواند، وەك سیاسەتمەدار پەفتاریان دەکرد، مەزۆف بەخیلی بە حیشمەت و ھەببەتیان دەبرد. بەلام دواتر ھێندەیان دەخواردەو ھەمیزیان دەکرد بە خۆیاندا و دەپشانەو ھە. سەیر بوو بەلام ھەو ئەم پیاوانەى بەردەوام بۆنى میز و جگەرە و عارەقیان لێدەھات دەتوانن پۆلێكى وەھا گرنگیان لە ھوكمکردنى ئەم شارەدا ھەبێت. زۆرجار مورتەزا لەسەر میزى ئەوانە دادەنیشت... ھەندى شەو كە مەستدەبوو دەچوو ھەر میزەكان و سەمایدەکرد. ھەر جارێك دەمبىنى، دیمەنى ئەو شەو ھەم دەھاتەو یاد، ئەو وشانەم دەھاتەو بەر گوی كە لە تارىكیدا بیستبووم. بەردەوام بە دوو چاوى ھەپەساو ھەو تەماشامدەکرد، زۆرجار دوور بە دوور سەیری یەكترمان دەکرد و بۆ یەكتر پێدەكەنین، من نەمدەزانى ئاخۆ منم چاوەدێرى ئەو دەكەم یاخود ئەو چاوەدێرى من دەكات. شەویکیان ھەستمکرد مورتەزای شەیتان زۆر لێمدەپوانییت. دڵنیا بووم ترسیكى بۆینە لە چاویاھەتى... لەو شەو ھەو ھەستمکرد لێم ھەلدییت و تەماشام ناكات، بەلام چۆن واشەبەك بۆ كەرویشكێكى بچوك و ترسنۆك دادەبەزیت ئاوا دواى كەوتم، لە یارى و نواندن و خۆرەنگکردنەكانى نەترسام... وەك چۆن یەكێك بەدواى پەنگى راستەقینەى ھەرباھەكدا پادەكات، دوايكەوتم و ھەموو ئومێدم ئەو ھەبوو واى لێبەكەم پەنگى راستەقینەى پۆحى خۆى ببینییت... واى لێبەكەم ھەستبكات، ئەویش تۆپێكى بلیاردە... تۆپێك ئەمجارە من لە دوورەو ھەم دێم و خۆمى پیاو دەكیشم.

گه رانه وهی عه تار

ئهو کاتهی غزه لنوس و تریفه یا به حری بۆ خه لکانیک ده گه پان له ناماده کردنی دریزترین کتیبی میژوودا کۆمه کیان بکه، گه له ک مه خلوقاتی ناوازه هاتنه ژیانیا نه وه. سه ره تا ئهو دوو برایه له ژیانیا ندا ده رکه وتن که له هه ریمیکی دووره وه هاتبوون و ده یانگوت به دوا ی ئیلهامینکدا ده گه پین دریزه به ئیشه کانیان بدن. دوا ی گه شتیکی دریزه به ناوچه کانی باکووری خو ره لاتدا پوو یان له م شاره کردبوو، توانایه کی گه وره یان هه بوو زه وییه وشک و خاکه به یاره کان سه وزیکه، دوو برا بوون ماوه یه ک له هه ر کیلگه یه کدا به مانایه ته وه ده یانکرده لاله زار و سه وزه وار. پیاوانیک بوون هیژیکی سحریان له سه ر سروشت هه بوو. له هه ر جیگایه کدا بوونایه ده بوو به باغ. له سه ره تای نه وه ده کانه وه به شداری ناوه دانکرده وهی گه له ک گوندیان کردبوو، هه ر وه رزه و له گوندیکدا نیشته جیده بوون، ئیشیان ئه وه بوو به سوژ و مه حبه ته وه سه یری کیلگه کان بکه، سه یری دره خته کان بکه، گیا و گوڵ به نیگا بلاوینن، بۆ ئه وهی سه وزبیتته وه. هه میشه چند هه فته یه کی پیده چوو تا به یری نیگا کانی خو یان ده بینی، به لام چاویان هه له ی نه ده کرد و به ره میان مسوگر و دابینبوو. یه کیکی نه ناسراو، ئهو برایانه ی نارده بوو بۆ لای غزه لنوس تا ئیلهامی زیاتر وه رگرن، تا له وی نیشته جیین و له گوند و کیلگه و مه زرا ویره کانی قه راغ شاره وه ده ست به سه وزکردنه وهی دونیا بکه. که له حه وشه که دا ده رکه وتن، که مینک ماندوو و چه په ل دیاربوون، پیشه اتوو و سه رگه ردان ده یاننواند، غزه لنوس و تریفه پیشوازیانکردن، گه رماویان بۆ سازکردن و له سه ر سو فره ی خو یان دایاننان، غزه لنوس شیعی خۆی بۆ خویندنه وه و به غزه ل هیژ و تین و تاویکی تری پیبه خشین. ژوو ریکی

چه په کيان دانئ و ليگه پان خوږيان بکه نه وه و جلی سهر کار و نيو باغ بگوږن و پشوویدهن. هاتنی نه و دوو براهه به جوړيکي کتوپر ژيانی غزه لنوس و تريفه يابه حری پرکرد، پوژانتيکی زور هر چواریان پیکه وه له دهشتاييه کان و گونده کان و مهزراکانی نزيک شاردا ونبوون، بؤ باغی بيحاسلی جووتیاری هه ژار و کتلگه ی بيبه ری خه لکانی بيدهر تان دهگه پان، سهوزيیکه نه وه. له و پوژه وه برا سه وزه کان که هه مووان به برايانی دولبه ر ده يانناسين، هر کات له سه وزکردنی باغيک ده بوونه وه دهگه پانه وه بؤ لای غزه لنوس، ماوه يه ک پشوو يانده دا و پياسه يانده کرد و به شاردا دهگه پان، گوږيان له غزه ل دهگرت و وزه ی نوږيان ده کرده بهر پوحيان.

له و سه رده مه دا غزه لنوس و تريفه يابه حری هه ستيانکرد هاوړيی زور قه شهنگيان هه يه، له زور شويني دونياوه دوست پوويان تيده کات، سنووری ئيمپراتوريه ته خه يالييه که يان بيوتنه گه وره ده بيت، غزه له کان له هه موو شوينيکی شار و هه ريمه نزيکه کانه وه خه لکیان راده کيتشا. له و ماوه يه شدا خانووه که ی تريفه يابه حری بوو يوو به يه کيک له سه نته ره گرنه گه کانی حه شاردانی ژنان، به پوکه ش نيشته جيی ژن و ميژديکی ته مه ندار بوو، به لام له ژيره وه په ناگای هه نديک له و خانمه راگردووانه بوو که جيگايه کيان نه بوو خوږيانی تيا بگر نه وه. له يه کيک له پيکخراوه سه ربه خوکانی ژنانه وه، کيژيک به ناوی «نه وره سی گول سؤلاف» کرابووه سه رکار و نه ينيپاريزی نه و ماله. کچيکی باريکه له ی نه شمیل بوو به قژيکی کال و جووتيک چاوی گه شه وه، تريفه يابه حری بؤ يه که مجار ماجيدي گول سؤلافي له مالی نه ودا بينی، نه وره س و ماجيدي گول سؤلاف، خوشک و براهه کی ناکوکبوون و له گه ل دايکيکی پوخوش و دم به خنده دا ده ژيان. کچ و دايکه که ماجيديان وه ک شيتيکی بي سوود سه يرده کرد که هه موو کاتی خو ی له سه يرکردنی فليم و دروستکردنی نه خشه يه کدا ده باته سه ر که نه مانای هه يه و نه کو تايی. براهه کی دیکه يان هه بوو ده ميک سال بوو له

سكۆتلەندا دەريا، مانگانە بە پۆستىكى تايبەت كۆمەلىك فليم و گوڭقارى ئىنگلىزى تايبەت بە سىنەماى بۆ ماجىد دەنارد. خىزانىكى كەم دەرامەت بوون بە خانەنشىننىيەكى كۆنى باوك و بە موچەيەكى كەمى نەورەس و كۆمەكىكى بچوكى برا ئاوارەكەيان دەريان. ماجىدى گول سۇلاڧ جگە لەوہى خۆى وەك لوردىكى ئىنگلىزى دەگوڭرى و پىياسەيدەكرد، كارىكى دى نەبوو، بەدرىزايى زيانى بىئىشبوو، تا ئەو كات ھاورپىيەكى نەبوو، كورپىكى بىكەس لەوانەى مرؤڧ ھەمىشە بە تەنيا دەيانبىنىت. كە تريفە يابەحرى بۆ يەكەمجار چووه مالى نەورەس، ماجىد ھىند نەبوو دەستىكردبوو بە وانەدادانى ئەو مندالە كوترانە. ھەر لە سەرەتاوہ تريفە، گول سۇلاڧى وەك كورپىكى كەمىك بەدەوا و خۆويست ھاتە بەرچاوكە لەگەل ھەموو خرابىيەكىدا شتىك لە ناسكى و سىحرىشى تىدايە. كورپەكە ھەر لە بۆشناخى و ويقاردا زيادەرپەوى نەدەكرد، بەلكو جوڭرىك لە كارىزما و ھىزى نھىنىشى تىدابوو، كە مرؤڧ ئاسان تىنەدەگەيشت لە چىيەوہ سەرچاوەيان گرتووہ. دواى چەند ھاتوچۆيەكى دۆستانە نەورەسى گول سۇلاڧ و تريفە يابەحرى بوون بە دوو دەستە خوشكى دلئسۆز و بەوہفا بۆ يەك، دوو كچ دەيانتوانى ھەموو نھىنىيەك لاي يەكترى بىركىتن و پازەكانى قوولايى دلى خۆيان بۆ يەكدى باسبەن. پوڭرىك تريفە و نەورەس، دەرگاي ژووہ داخراوہكەى ماجىدىيان كردهوہ، لەو دىو ئەو دەرگايەوہ تريفە دونىايەكى ترى بىنى، ھىندەى چاوى بەو نەخشە سەيرەى ماجىد كەوت، تووشى جوڭرىك سربوون ھات. ماجىد درىژترىن نەخشەى خەيالى دونىاي لەسەر دىوارەكانى ئەو ژووہ دروستكردبوو. نەخشەيەكى ئەبەدى و بىكۆتا بوو كە دەكرا تا ھەتاھەتايە پرىكرىت لە شار و گوند و دەشت و دەرى خەيالى. ناوى جىگاكان ھىند سەير و شاعىرانە بوون، تريفەيان سەرسامكرد «زەمىنى بەور» «بەحرى گومان» «پىگاي خەون» «شارى چاوەپوانى» «شاخى ئومىد» «كەنارى كۆتران» «كەمانستان» «پەروانەى شىن»

«باغی خۆکوشتنی ئەستێره» «گۆمی سهوسەن» «شارۆچكەى شكۆفه» «جۆگەى غەم» «باغى پلنگ» و دەیان ناوی سەیرتر. تریفه له سەیرکردنی ئەو نهخشەیهوه تیگەیشته كه سەروكارى لهگەڵ مەخلوقێكى خەیاڵدایە، مەخلوقێك كه دوور له دنیا و بێئاگا له هەموو بوونەوه ره خەیاڵییەكانى دیکه دهژى. ژۆرهكەى لهپاڵ ئەو نهخشەیهدا، پریوو له سەدهها فلیمی قیدیۆ و کتیبى ئینگلیزى و عەرەبى و كوردى، كه به فۆرمى كتیبخانهیهكى قەشەنگ رێكخراپوون، شوینەكه بهجۆرێك پاك و شیک بوو، مەرف ئارهزوویده کرد ژۆرتر تیا بمانیتهوه. كه خانمی تریفه یابهحرى لهو ژۆره هاته دهرفی دنیابوو دنیایهكى تابهتسى و دهگەمن و ناناسایى بینووه. لهگەڵ گەرانهوهیدا بۆ ماڵ، چیرۆكى ئەو نهخشە سەیر و خەیاڵییەى بۆ غەزەلنوس گێپرایهوه، گەنجیک كه نهخشەیهكى ناکۆتای جیهانیكى تر لهسەریایهتى كه سەرتاپای خەیاڵه. حیکایهتى ئەو نهخشەیه به جۆرێك غەزەلنوسى روژاند، دهیویست هەر ئەو ساته بپوات و سەیری ئەو نهخشەیه بکات. پۆرێك دواتر، تریفه یابهحرى بولبولی کوپیری برد و لهو قوتابخانه خەیاڵییەى ماجیدی گۆل سۆلافا ناوونوسی کرد، هەلسوکهوتى گۆل سۆلافا لهگەڵ خانماندا به جۆرێك پڕ و یقار و بهپڕیوو، زیاتر سەرهنجى خانمی یابهحرى پاکیشا. وانەكانى گۆل سۆلافا سەفه رکردن بوو لهسەر كهشتیهكى خەیاڵى بهخاکێكى ناکۆتا و نهپراوهدا. ئەو پۆژه كه بولبولی کوپیر بۆ یهکهمجار چووه قوتابخانه خەیاڵییەكهى ماجیدی گۆل سۆلافاوه، تریفه وهك لهسەر ئاگر بێت چاوهپوانى هاتنهوهى کرد، لهگەڵ گەرانهوهى بولبولدا، به وردى هەموو حیکایهتهكهى پێگێپرایهوه، بهلام بولبول به جۆرێك مهست و روژاوپوو، نهیده توانى ئاسان هەموو شتیك بگێرێتهوه. منداڵهكه به پاستى گەشتیكى پاستهقینهى بهسەر زەمینىكى تردا کردبوو، بۆ یهکهمجار هەستیده کرد شتگەلیكى بینووه كه له تاریكى کوپیریدا پشتر نهیبینیون، به وردى وهسفی هەندیک باغ و

ئاو و لالەزاری دەکرد، باسی بالدارى خورافى و ئەسپى فرەسەر و مارى زمانزانى گۆپراپەوہ کە تەنیا لە دارستانە دوور و خاکە نەبىنراوہ کاندە هەن. ئەوہ غەزەلنوسى پتر خرۆشان و زیاتر وای لیکرد بىر لە ھاوپیئى ماجید بکاتەوہ: پۆژیک لە دەرگای پۆلە خەیاڵییەکەى ماجیدى گول سۆلافا دەرکەوت، گەلەک ئاسان لە زمانى یەکدى تىگەشتن و زۆر خیرا بوون بە دۆستى یەک. دواى پیاسە یەکی دريژ، غەزەلنوس بۆ یەکەمجار هەندیک لە غەزەلەکانى خۆى بۆ خویندەوہ. مەرف چەند بەدەوا و لە خۆپازیبایە ئەو غەزەلانە شتیکی نەینى و قوولیان تیا دەبزواند. کاریگەرى غەزەلەکان لەسەر دلای گول سۆلاف وەها گەورەبوو، لەویدا دەستى کردە ملی غەزەلنوس و گووتى «بە کۆمەکى ئەم غەزەلانەى تۆ دەکریت سنوورى نەخشە خەیاڵییەکەى خۆم بیئەندازە گەورەبکەم». هەر ئەو پۆژە بى وەستان و دوودلای غەزەلنوسى بۆ بىنینى نەخشە خەیاڵییەکەى خۆى داوہ تکرد. گول سۆلاف پیشتەر دەرگای زوورى خۆى بۆ کەس نەکردبووہ، هیچ کەس پیشتەر بە ئاگادارى و پەزنامەندى ئەو چاوى بەو نەخشە یە نەکەوتبوو، کەچى بۆ یەکەمجار لە ژيانیدا داوہتى غەزەلنوسى کرد و هەموو نەخشەکەى خستە بەردەم. جۆرە داوہتیکی وەها وەک بەستنى پەیمانیکى قوول و راگەیاندى ھاوپیئییەکى ئەبەدى وابوو. ئەو سەر زەمینەى گول سۆلاف دروستیکردبوو، سەدانجار لەو دەفەرە خەیاڵیانە گەورەتربوو کە غەزەلنوس بىنبوو، بەلام غەزەلنوس دلنیابوو هەردووکیان بە چەند دارستان و پیدەشت و باغ و دەریاچەى وەک یەکدا تێپەریوون. دلنیابوو خەیاڵ کیشوهریکى راستەقینە یە، هەموو ئەوانەى پیا گوزەردەکەن زۆرجار هەمان شت دەبینن، بەلام هەرگیز... هەرگیز پیکەوتى یەک ناکەن.

دوای چوار سالّ نه وره سی گولّ سؤلاف، تریفه ی برده وه بؤ مائی
 خوی. بؤ ناو ئه و کچه په ژموردانه ی به نهیننی له خانووه که ی ئه ودا
 ده ژیان. پوژتیک ئه و پییخسته وه ئه وئ، پرپوو له بؤنی ئه شک، له
 کچی وه ک تارمایی، له مه خلوقاتیک باوک و برا و میرد به خه نجر
 و چه قو و چه کی دیکه وه به دویاندا ده گه پان. کۆمه لئیک ئافره ت ئه م
 خانوو نهینیه نه بیّت، بستیک زه وی دی نه بوو بیانگریته خوی. تریفه
 خوی به به خته وه رترین کچی ئه م دونیا به ده زانی، که توانیویتی پوچی
 ئه م به دبختانه پرزگاریکات. کچانیکسی بیه یوا و ترساو که ئه م ماله
 دواپه ناگایان بوو، ئیدی زوو زوو ده گه رایه وه بؤ ناو ئه و کیژانه، هه ندیک
 شه و له گه لیاندا ده خه وت. کۆمه لئیک بوونه وه ری دیلبوون که ده بایه تا
 هه تاهه تایه دیلبن. هه ر له یه که م پوژه وه تریفه که وه وه سه ر خولیای
 ئه وه ی دووباره ته ونیکسی چینی مافوور په یدابکات و ئه و کیژه دلته نگانه
 فیری قالی و مافوورچنین بکات، دلنیا بوو ئه وه تاکه شتیکه بتوانیت له
 پنگایه وه خویشی و ئه وانی دیش به ختیاریکات. نه وره سی گولّ سؤلاف
 سهیری لیّهات که بینی تریفه پاش ماوه یه کی زور که م ته وای ژیر زه مینی
 ئه و ماله ی بؤ جوړه کاریکی وه ها پتکخستوو و نامیرگه لیکسی ساده ی
 له ویدا داناوه و که رهسته ی ته ون و جوّالیی دامه زرانده و ده توانیت هه ر
 ئیستا ده ست به مافوور چینی بکات.

ئه و وه رزه له سالی یه که می سه ده ی نویدا، ئارام و بیده رده سه ر
 دیار بوو، دؤستی زور پووی ده کرده مالیان و پوخله به ره خه یالییه کان
 هه رده م له گه وره بووندا بوون. تریفه ویژدانی ئاسوو ده و پوچی پر
 له شادومانی ئیشکردن بوو، ژیانی یاریکردنی به رده وامبوو له گه ل
 منداله کاندا، به ته نگه وه هاتنیکسی دایکانه بوو بؤ فیرکردن و پاراستنیان،
 شه وانه ش به سه عات له گه ل نه وره سی گولّ سؤلافدا به ته له فون
 قسه یده کرد، به خته وه ربوو که ژیانیکسی پری هه یه، هه میشه شتیگ هه یه

بيكات. بەلام لەگەڵ ئەو هەموو دۆنیایی و ئاسوودەییەدا هەستی بە زیادبوونی ترسەکانی خۆی دەکرد، هەستیدەکرد بەردەوام جانەوهرێک بەدواپەڕەیی و دەیهوێت پەلاماریبەدات. شەوانێک کە لە حەشاری مالهەکی خۆی دەهاتەدەری و دەیویست بگەرێتەوہ بۆ لای مندالەکان، لە پێگای گەرانیەدا ئەو ترسە سەرەتایی و تاریکەیی وەها زیادیدەکرد، دەبایە بە خێرای خۆی فرییداتە تاکسیبەکەوہ و بەپەلە بگەرێتەوہ. ترسەکە تەنیا بۆ خۆی نەبوو، بەلکو وا هەستیدەکرد جانەوهرێک هەیه دەیهوێت مندالەکانیش بخوات، دەیهوێت غزەلنوس بخوات، دەیهوێت نەورەسی گول سۆلاڤ و کچ و ژنە پراکردووەکان هەمووی بخوات. ترسەکانی بەردەوام سروشتی سەیر و شیوەی پیشبەینییهکی تاریکیان وەرەگرت. بەیانیهک وەک دەنگێکی رەش لە ناویدا هاواریکات، هەستا و بە غزەلنوسی گووت دەبێت کتیبەکانی غزەل بشاریتەوہ، دەبێت کتیبەکانی غزەل بپەتە جیگایەک دەستی هیچ ئادەمیزادێک نەیکانیت، دەبێت لەم مالهە دووریخەیتەوہ، مەن خەوم بینوہ، تێدەگەیت، خەوم بەو کتیبانەوہ بینوہ دەسووتین، خەوم بینوہ، دەبێت ئەو کتیبانە ببەیت بۆ شوینیک لە خۆت زیاتر هیچ ئادەمیزادێک نەیزانیت، نابیت منیش بیزانم و نابیت هیچ کەسێکی دیش بیزانیت.

داواکەیی تریفە هێند سەیر و توند بوو، نەدەکرا غزەلنوس گوێی لیتەگریت. پۆژیک غزەلنوس بپاریدا زۆریەیی دەستنوسەکانی خۆی بگوازیتەوہ بۆ جیگایەکی نادیار، بۆ شوینیک ئەوکات جگە لە خۆی هیچ ئادەمیزادێک نەیدەزانی. بەلام تەنیا دواي چەند سالی لەو پۆژە دەرکەوت، هەستەکانی تریفە یابەحری چەند دووربین و ورد و تیزنیگا بوون.

چوار سال دواى شاردانه‌وى «کتیبخانه‌ى غه‌زل»، له کۆتایى سالی ۲۰۰۲ دا، چند مانگیك به‌ر له دۆزینه‌وى لاشه‌كه‌ى موراد جه‌میل، عه‌تار به‌ خۆى و سه‌رۆفه‌سائه تاییه‌تییه‌كه‌یه‌وه ده‌رکه‌وت، ئیستا سه‌رى زلترو نیگاكانى چلیستر و غه‌مگینتر دیاریبون. ئیواره‌یه‌ك بی هیچ واده‌یه‌كى پیشوه‌خت و ناگادارییه‌كى پیشینه، تویتا تازه‌كه‌ى خۆى له به‌رده‌ركى مالى غه‌زله‌نوسدا وه‌ستان و هاته ژوورئ. پیاویكى چكۆلانه و پیره‌له‌ى ترى له‌گه‌لدا بوو كه سالانیک له‌مه‌وبه‌ر شاگرد قه‌سابیكى له‌ر و نه‌خۆش بوو. ئیستا زیاد له‌ حه‌وت سال به‌سه‌ر هه‌لهاتنى تریفه یا به‌حریدا له‌ کارخانه‌ى مافووره‌كه‌ تپه‌پییوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بینینه‌وى عه‌تار دلئى خانمى یا به‌حری راچله‌كاند. پیده‌چوو عه‌تار زۆرشت بزانیت، دۆزینه‌وى تریفه یا به‌حری له‌م ماله‌دا سه‌رسامیگرد، زه‌رده‌خه‌ته‌یه‌كى وه‌ها پیس و به‌مانای گرت، خانمى یا به‌حری ترساند و له‌ دل‌وه‌ه راچله‌كاند... ئه‌و پۆژه تریفه یا به‌حری تیگه‌یشت عه‌تار هه‌میشه و هه‌میشه تا مردن به‌دوايه‌وه‌یه‌تى. غه‌زله‌نوس له‌ میژیوو عه‌تارى نه‌بینیوو، دواى وه‌رگرتنى ده‌رسیم تاهیر، به‌ریكه‌وت یه‌كجاری دى لای حوسنى خه‌یال سلأویان له‌یه‌كکردبوو. به‌لام ئه‌و پیاوه چكۆلانه‌یه‌ى هاوده‌مى ئه‌وى باش ده‌ناسى، ئه‌ویان «خه‌سیو عه‌زیز» بوو، له‌ شاگرد قه‌سابه‌وه هیدی هیدی سه‌رکه‌وتبوو تا بوویوو به‌ مولكفرۆشیكى گه‌وره. خه‌سیو ئیستا له‌ بازاری عه‌قاراتدا هیرش و پمبازینى خۆى هه‌بوو، بازرگانه‌ گه‌وره و راسته‌قینه‌كان حیسابیان بو ده‌کرد، شاره‌زایه‌كى بیۆینه‌ى زه‌وى و زار و کیلگه و باغ و ده‌قه‌ره كشتوكالییه گرنگه‌كان بوو، یه‌كێك بوو له‌وانه‌ى له‌ ژیره‌وه پاره‌وپولئى له‌ بنه‌هاتووئى سیاسه‌تمه‌دارىكى گه‌وره‌ى ده‌گیڤا. ئه‌و ئیواره‌یه پیده‌چوو بو كاریكى زۆر تاییه‌تى و گرنگ هاتیبیتن. عه‌تار ده‌ستى خسته سه‌رشانى غه‌زله‌نوس و گووتى «غه‌زله‌نوسى برام، مامۆستای گه‌وره‌ى خه‌یال، به‌ كاریكى گرنگ هاتوینه‌ته مالى

تۆ، هیوادارم دلّمان نه شکینیت، ئیمه پاسپاردهی پیاویکمان پییه، که نایه ویت ئاشکرا خۆی ده رخات. ئهم برا عهزیزهم که ناوی «عهزیز هاوشارییه»، بهرپرسی مولک و مائی ئه و پیاوچاکه یه. به هیوای ئه وهی له سه ر نرخیگ بگیرسیینه وه که هه مووان پارزیکات». عه تار له ماوهی ئه و چند ساله دا که شه یه کی بیۆینه ی به دیپلۆماسییه تی کرین و فرۆشتنی خۆی دابوو. تۆرپکی تاییه تی و نه نیسی له هه والگر و خه به رناس پیکه یتابوو له هیز و متمانهدا به رته قای ده زگا ده ولّه تییه کانی پۆلیس و ئاسایش ده بوو. وه ک هه میشه گوئ ئاونگییه کانی ته پ و سه ر که پووی دلۆپیک عاره قی ره شی پیوه بوو، ده بایه له گه ل ده ست پیکردنی مامه له و حیسابدا زوو زوو ده سته سه رپک ده ره به یت و نیوچاوانی وشکبکاته وه، سال دوا ی سال زیاتر سه ری ده پروتایه وه، به ره و ئه وه ده چوو له ماوه یه کی کورتدا تاله موویه ک چیه به سه رییه وه نه مینیت. عه تار به هه مان لیزانی خۆیه وه گووتی «هه موو ده زانین تۆ کتیبخانه یه کی گه وری غه زه لیا ت هه یه، سالگه لیک زۆره تۆ له م کتیبخانه یه ده خوینیته وه، خیالیاتی جوان دروستده که یه، بیستومه که تۆ به شیع به ده بختی ده گۆریت بۆ خوشبه ختی و غه م ده که یه ت به جو ره گولۆیک که پۆج ئاسوده ده کات، من خۆم له بواری شیع و ئه ده بیاتدا ده ست سپی و بیبه هه رم، له راستیدا ده ره قه تی ئه ده بیات نایم، سه ری لیده رنا که م و له نرخی تیناگه م. دیاره هه رچیه ک له دونیادا بکړیت و بفرۆشریت ئیشی تیا ده که م. عه زیزم کاسبی مه کینه ی ژیا نه، مه کینه ی ژیا نه ... لای برا بچوکتان کاسبی له سه روو عه شقیشه وه یه. کاسبی نه بی ت بازارپیش نابیت، که بازارپیش نه بوو ژیا ن نابیت، من ده لیم بازارپیش وه ک ئه ده ب مه که، مه که کی گه شه و په ره سه ندنه. میله تیک بازار و ئه ده بیاتی نه بی ت ده مریت ... بازار و ئه ده بیات، ئه وه پیوانه ی هه موو شتی که. عه فوومه که له وانیه ئیوه بۆچوونیک تران هه بی ت، که بیگومان من

زور خوشحالانہ گوئی لیدہ گرم، بہ لآم بہ بندہ زور ناوونایانگی غزہ لیا تی
 ئیوہی بیستوہ، لیرہو لہوئی غزہ لی جہ نابتان بہر گویمان کہ وتوہ .
 بہ لآم عہ زیزی من، نرخی زیز لای زہ پہنگہرہ، نہ مپو ئیمہ لہ سہر داوای
 یہ کیک لہ پیاوہ چاکہ کانی نہم شارہ، کہ گہنجیکی بہ لوتف و پو شنبیر
 و نہدہ بدوستہ، لیرہین تا شتیک لہ و کتیبخانہ گہورہ یہی ئیوہ لہ بواری
 غزہ لیا تدا بکپنہوہ . بہ لئی عہ زیزی من نہ و کتیبخانہ گہورہ و دہ گمہن و
 بیوینہ یہی غزہ لیا ت کہ بیستوہمہ دلین سامانیکی نہ تہ واویہ تی گہورہ یہ
 و دہ بیت لہ شوینیکی گرنگدا ہپاریزیت، نہمہ پیشنیاری ہپاوجاکیکہ
 کہ حہ زدہ کات تو زہنگینبکات و نہدہ بہ کہش لہ بہ لای کتوپر و ناگہان
 ہپاریزیت، ہپاویک لہ بہر ہندیک ئیعتیاراتی تاییہ تی خوئی نایہ ویٹ
 دہرکہ ویٹ و کہس بیناسیت، بہ لآم ہموو دلنیاین چ مہ بہ ستیکی پاک
 و چ نیازیکی راستگوانہی ہ یہ» .

غزہ لنوس بیری لہوہ نہ کردبوہوہ ہیچ کہ سیک ہہ بیت بیہ ویٹ
 کتیبخانہی غزہ لہ کہی لیکرپتہوہ، پیشنیارہ کہ کتوپر و سہیر و شوین
 گومان بو . نہ و کتیبانہ مولکی نہ و نہ بوون تا بتوانیت بیانفروشیت،
 لہ سہرہ تاوہ ہہ ستیکردبوو نہ و غزہ لانہ مولکی ہہ موو پوخلہ بہرہ
 خہ یالیہ کانہ، مولکی نہ و ژمارہ ئادہ میرادہ کہ مہ یہ کہ تا ئیستا شیعر
 دہ توانیت مہ ستیانبکات، جنسیک ہیدی ہیدی بہرہو کہ مہوونہوہ دہ پوات،
 مولکی نہ وانہ یہ کہ دہ توانن چا و بنوقینن و خہون بہ دونیایہ کی ترہوہ
 ببینین، با نہ و دونیایہ نہ ستم و نہ کردہ و نہ فسانہی بیت، بہ لآم
 مروف ہہ میشہ پتویستی بہوہ یہ لہ پال نہم دونیایہ دا دونیایہ کی تری
 ہہ بیت، نہ لہ بہر نہوہی دہ بیت بہرہو نہ و جیہانہی دی ہپاکات، بہ لکو
 لہ بہر نہوہی بہی نہ و جیہانہی دی ناتوانیت لہ دونیای خوئی تیبکات . نہ و
 غزہ لانہ دہ لیلی غزہ لنوس بوون بو ناو نہم شارہ، بو کوچہ تہ سک
 و تو زاویہ کانہی، بو ژیا نی غہمگینی ژنان، بو نہ و خہونانہی لہ قوولایی

بیاواندا خه وتوون. به بیئ ئه و غزه لانه نهیده توانی له پیسی و خوین و نازاری ئه م شاره تیبگات، له کورپه ناکامه کانی نزیک بیته وه، بۆ کچه عاشقه کانی بگری، له گه ل پیره میرده سه رسپییه کانییدا بیته هاوپی، پیریژنه کان بپروا و متمانه ی پبیکه ن. ئیستا چی ده بیته گه ر ئه و غزه له سیراویانه بکه ویتته ده ست که سئیکی جادوویاز که ته نیا رۆح فریوده دات و دل نه شکه نجه دات؟ چی ده بیته ئه م غزه لانه بکه ویتته ده ست یه کییک که ده یه ویت له ریگای خه یال وه حه قیقه ت له بیر مرؤف به ریته وه؟ سیحری خه یال ئه وه یه که تیمانده گه ینیت له سه ر چ زه ویه که ده ژین، چی ده بیته ئه م غزه لانه بکه ویتته ده ستی که سئیک نه یه ویت له موحبیه ت تیبگات؟ بکه ویتته ده ست عاشقی درۆزن، که هینده ی خویان مه به سه ت، عه شقیان لا گرنگ نییه؟ چی ده بیته گه ر غزه له کان بکه ویتته ده ست که سانیک که به رته قای خه یال میهر و موحبیه تیان نییه؟ ئه و له ماوه ی ئه و چند سه آله دا هه موو شتئیکی کردبوو، غزه له کان کۆمه ک به مرؤف بکه ن پوونتر خه یال بگات، زیاتر له ئه فین نزیک بیته وه، پتر پۆحیان بۆ یه کتر بکه نه وه و هیزی خۆشه و یستیان تیا بیته. ئه ی چی ده بیته گه ر یه کییک بیه ویت ئه م غزه لانه بسوتینیت، ئه م غزه لانه داگیربگات و پاری مه عشوقه ی پببگات؟. چی ده بیته گه ر به کاری به یینیت بۆ ئه وه ی هیزی پی دروستبگات؟ ئاخه ر خه یال ده توانیت هیژکی وه ها گه وره بیته، دنیا سه ر له به ری بگوریت. ئیستا چۆن ده توانیت ئه م دوو مرؤفه تیبگه ینیت که داوای کرینی شتیک ده کن که نافرۆشریت؟. غزه له لوس له ژانییدا چاوه پوانی ئه وه ی نه کردبوو یه کییک بیه ویت غزه له کانی بکریت، به لام ئیستا دلنیا بوو مرؤفئیکی نادیار هه یه که به دوای خه یال کانیه وه به تی. به هیمنی بیته وه ی توپه بیته و خۆی زویریگات به عه تاری گووت «عه تاری نازیزم، من تیده گه م، ئیوه کاسبئیکی زیره ک و فره به هره ن. تیده گه م بازار و قه یسه ری شاری ئیمه وه ک باغی مه یمونی لیها تووه که

هه‌موو که‌سیکی عا‌جباتی و هه‌موو جان‌ه‌ورێکی به‌جۆله ده‌توانی‌ت کلکی تی‌ه‌وردات. ما‌وه‌یه‌که بازا‌ر به‌جۆرێکی ترسناک گه‌وره‌به‌ووه، مرۆف گه‌ر دوکاندار نه‌بی‌ت شه‌رم له‌ حا‌لی خۆی ده‌کات. من ده‌زانم شاری ئی‌مه هه‌موو شتیکی تی‌اده‌فرۆش‌ری‌ت، هه‌موو شتیکی، له‌سه‌ره‌سۆده‌وه تا مرۆف. به‌لام عه‌تاری عه‌زیز، هاوشاری برا، هه‌ندی‌ک شت نافرۆش‌ری‌ن، هه‌ندی‌ک شت هه‌ن به‌مانای مرۆفه‌وه گرێ‌دراون. نایا پۆماننوسی‌ک پۆمانه‌که‌ی خۆی ده‌به‌خش‌ی‌ته که‌سی‌ک که‌ نازانی‌ت وشه‌کان و قاره‌مانه‌کان و نازاره‌کانی له‌ کوپه‌ هه‌لقو‌لی‌وون؟ هه‌یزی هه‌ندی‌ک شت له‌سه‌رچاوه‌که‌یدی‌ه، له‌وه‌دایه‌ له‌ ده‌ستی کیدی‌ه. من نیازی‌کم نییه‌ به‌یازی غه‌زه‌له‌کانم بفرۆشم، چونکه نافرۆش‌ری‌ن، من ته‌نیا ده‌توانم بۆ خه‌لکی‌کی عاشقی دوا‌ی خۆم جی‌یا‌نه‌ی‌لم. کتی‌بخانه‌ی غه‌زه‌ل شتی‌که گه‌ر عاشق نه‌بی‌ت و ده‌ستت به‌ر کتی‌به‌کانی بکه‌وی‌ت، ده‌بنه‌ تو‌ز و غو‌بار، کتی‌بخانه‌که‌ی من جۆرێکه ته‌نیا من ده‌توانم ده‌ست بۆ لاپه‌ره‌کانی به‌رم، پاسپاره‌ده‌ی مه‌خلوقی‌که که‌ نه‌مانه‌تی خۆی خستۆته گه‌ردنی من... له‌ به‌رئه‌وه عه‌تاری برام به‌و پیا‌وه دلپاک و ده‌ستپاکه‌ بلێ، کتی‌بخانه‌که‌ی من کتی‌بخانه‌یه‌کی خه‌یا‌لییه‌ که‌ بۆ فرۆشتن نییه، مرۆف ده‌توانی‌ت گو‌ی له‌ غه‌زه‌له‌کانی بگرێ‌ت، به‌لام ناتوانی‌ت بیکرێ‌ت، مرۆف ناتوانی‌ت غه‌زه‌ل بکرێ‌ت، به‌لکو ده‌توانی‌ت تیا بژی.»

ئه‌سته‌مبوو عه‌تاری سه‌رز و گو‌ی به‌ ئاونگ له‌گه‌ڵ خه‌سیو عه‌زیزدا له‌ قسه‌کانی غه‌زه‌لنوس تی‌یگه‌ن. پێیانوابوو، کیشه‌ی هه‌ره گه‌وره‌ی پێشده‌م هه‌ر مامه‌له‌یه‌کی دونه‌یا رێک‌نه‌که‌وتنی ئاده‌میزاده‌گانه له‌سه‌ر نرخ. لای عه‌تار هه‌یج شتی‌ک نه‌بوو له‌م سه‌ر زه‌وییه‌دا بۆ فرۆشتن نه‌بی‌ت، هه‌ند هه‌یه مرۆف ده‌بی‌ت نرخ‌ی ته‌واوی له‌سه‌ر دانی‌ت. خه‌سیو عه‌زیز له‌ شه‌روا‌ل و مراخانییه ته‌سه‌که‌که‌یدا واده‌ده‌که‌وت بودجه‌یه‌کی به‌رز و کراوه‌ی خرابی‌ته به‌رده‌ست، له‌ پێش‌نیاری باغی ساده‌ وه ده‌ستی پیکرد تا گه‌یشته ئه‌وه‌ی ده‌فه‌ری گه‌وره و مه‌رزای هه‌زاران فه‌دانی

پیبه خشیت، له خه زنه ی پر پاره وه تا سندوقی پر گه وه ر و مرواری
 پیشنیاریکرد و سوودی نه بوو. خه سیو عه زیز پتر له په وانه کراوی
 سولتانیک ده چوو هاتیبت خوازیینی کچه شازاده یه ک بکات. ئو پرژه که
 دلشکاو له مالی غه زله لنوس هاتنه ده ری، پییانگووت «ئو و پیاوه ئه ده ب
 دوسته به جوریک عاشقی غه زله کانی تو بووه، ده سته برداری هیچ
 ریگیه ک نایبت، په شیمانی تو ی پی بکریت». غه زله لنوس ده سته خسته
 سه رشانی هه ردوو ده لاله غه مگینه که و گوتی «به و پیاوچاکه بلین که
 شاعر مولکی هیچ ئاده میزادیک نییه، که س ناتوانیت شیعری هه بیبت،
 که س ناتوانیت غه زله له سه ر خوی تاپوبکات، ته نیا ده توانیت شاعر
 غه زله و خه یال به کاربهیبت تا دونیای لیونته بیبت و خوی ونه کات».

ماجیدی گول سولاف بو یه که مجار بارونی خه یال ده بینیت ماجیدی گول سولاف - هاوینی ۲۰۰۴

وه ک گوتسم، شه ویکیان بارونی بوکه شوشه داوه تی ئاهه نگیکی
 گه وره ی کردم و چووم بو ناو بارونه کان. بارونی بوکه شوشه ده یزانی
 من له و جوره ئاهه نگاندا سه روده رم نییه و ده شتویم و ده ست و قاجی
 خوم ونده که م، له گه ل ئه وه شدا که هه واله که ی پیگوتسم، زور پییداگرت
 بجم و له وی ئاماده بم. ئاهه نگیکی خیزانی گه وره بوو که بارون به بونه ی
 گه رانه وه ی کورپکییه وه له ئه وروپا سازیکردبوو. ته له یه ک بوو له ته له
 زپینه کانی بارون تا کوره که ی ناچاربکات، کچی یه کیک له میره
 گه وره کان هه لبریت و نیشانه بیکات. ئه وده م ئه و جوره ئاهانگانه
 باوبوون، ئه وانه ی کورپیان له هه نده رانه وه ده گه رانه وه، بونه ی ایان
 دروسته کرد تا کوره کانیان بتوانن دلخوازی خویان بدوزنه وه. زوربه ی

ژنان و کچانی نویمیران له وییوون، هه موو جوانترین و سهیرترین جلی خۆیان له بهرکردبوو. چهند وهخت من له و شاره پیس و پۆخله دا ژیا بووم، تا ئه و کاته نه مده زانی جوړه نا ههنگی وا گه وره ی تیا سازده کریت. بۆ ئه وه ی وهک گه مژه یهک دهرنه کهوم و زۆر نه کهومه بهرچاو که میک درهنگ چووم بۆ یانه ی «مرواری» که نا ههنگه که ی لیسازده کرا. که گه ی شتمه سالۆنه که پرپوو له میوانی بۆندار و به پرشه و ورشه، به لām هیشتا خزمه تچیه کان ده ستیان به خزمهت و تپه مؤسیقییه کان ده ستیان به گۆرانی نه کردبوو. شوینیکی سهیر و بۆنه یه کی بیۆینه بوو بۆ من، پیشتتر له هه موو ژیاندا هیندم کچ و ژنی جوان ئاوها به سهر یه که وه نه بینیبوو. هه موو به و یقاریکی زۆره وه له سهر میژه کانی خۆیان دانیشتبوون، هیشتا میکیا جه کانیان نوئ و بۆنی عه تره کانیان تیزبوو، سه رتا پای سالۆنه که بۆنی جوړه گونا هیک ی نادیا ری لیده هات. «بارۆنی بوکه شوشه» که منی بینی ئامیزی بۆ کردمه وه و به گه رمی پیشوازی لیکردم و به گویدا چرپاندم «کوپی خۆم، ئیواره یه کی خۆش بزێ» . به عه قلی ئه و کاتم خۆش حال بووم که بارۆن به کوپی خۆی بانگی کردم. به هیمنی بارۆنم جیه هیشت و وهک که سیکی نابه له د و ده سه ته پاچه، له دوا ریزی هۆله گه وره که دا له سهر میژیک دانیشتم. داوه ته که که سانی ده ستخالی وهک منی که م تیدا بوو، زۆر به یان له گه ل ژن و کچی خۆیاندا هاتبوون، پیاوانی بیئا فره تی وهک من یاخود له پیشی پیشه وه یان له پشتی پشته وه ی سالۆنه که دا دانیشتبوون، به جوړیک ده بایه له سه ره تا وه دیا ربین که ئیمه بیئاوسه ر و هاوده می ئا فره تین. جوړه جیا کردنه وه یه کی نامرۆفانه بوو، ده رکردن و به لاهه خستنیکی گه وره بوو، به لām سوو دیکی هه بوو، هه ندیک له ژنان و کچان زیاتر ته ماشایان ده کردین. له گه ل ئه و په راویزنشینیه دا، چونکه جوانترین جلی خۆم له بهرکردبوو، قزّم به سهیرترین شیوه دا هینابوو،

له نئو هه‌موو گه‌نجه‌کانی سالۆنه‌که‌دا، نامۆ و ناوازه دهرده‌که‌وتم. له سه‌ره‌تاوه کورپکی گه‌نج له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم، که پێده‌چوو ئه‌ویش ته‌نیا بیتم، به ده‌نگیکێ غه‌مگین، به‌لام دُنیا و زیر، خۆی پیتاساندم ناوی «پیرس» بوو، «پیرسی ئه‌ندازیار». به نیکایه‌کی که‌میک گومانای و ناپاکه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «تۆ کورپی حیکایه‌ته‌کانیت، وانیه، کورپی حیکایه‌ته‌کان؟». نه‌مزانی مه‌به‌ستی چیه، بیته‌وه‌ی وه‌لامیبه‌مه‌وه گووتی «من ده‌تناسم، من باش ده‌تناسم، من بارۆنی ده‌ریاچه مامه، ده‌زانم تۆ شه‌وان حیکایه‌ت بۆ مندا‌ان ده‌گێریته‌وه، ده‌زانم، پێویست ناکات بترسیت، پێویست ناکات». من به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یرمکرد و گووتم «ناترسم، بۆ بترسم؟». گووتی «منیش له بارۆنه‌کان نیم، هیند هه‌یه، ئه‌ندازیاری کاره‌بام، ئیشیان بۆ ده‌که‌م. واتده‌زانی من له بارۆنه‌کانم، ها واتده‌زانی من له‌وانم، ده‌زانم که تۆ واتده‌زانی منیش له‌وانم، به‌لام من له بارۆنه‌کان نیم، من ئیشیان بۆ ده‌که‌م، موه‌لیده‌یان بۆ داده‌نێم و بۆیان چاکده‌که‌م، کاره‌بایان بۆ دا‌بینده‌که‌م، هه‌موو شتیکیان بۆ ده‌که‌م، منیش وه‌ک تۆ وام، ده‌توانم بچمه ناو مائی بارۆنه‌کانه‌وه». زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانا و پیسی گرت و به‌چه‌ گووتی «منیش ده‌توانم بچمه هه‌موو ژووره‌کان، هه‌موو ژووره‌کان، ده‌توانم بچمه هه‌مام و ته‌والیته‌کانیش». به‌هێمنی ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گووتی «من براتم، برا، له هه‌ر که‌س ده‌ترسیت له‌ من نه‌ترسیت، تیده‌گه‌یت، به‌برایه‌کی خۆتم دا‌بنی. منیش رقم لیانه، به‌لام ده‌بیتم ئاگات له‌ خۆت بیتم، زۆر ئاگات له‌ خۆت بیتم». من ته‌ماشامکرد و هیچ نه‌گووت. ئه‌و چپاندی به‌گویمدا «سه‌یرکه‌ بارۆنی توتی ده‌بینیت، ئاه ده‌زانم تۆ نایناسیت، تۆ که‌س نایناسیت، تۆ تازه‌یت. بارۆنی توتی، یه‌کێکه‌ له‌ ده‌وله‌مه‌نترین بارۆنه‌کان. سه‌رۆک چی بلێت وه‌ک توتی ده‌یلێته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ناویان ناوه‌ بارۆنی توتی.

ئەي بارۆنى ئاسك؟ ئاھ، من بە بارۆنى ئاسك سەرسامم. دەزانی بۆ ناویان ناوہ بارۆنى ئاسك؟ نازانیت. لە بەرئەوہی كەسێكى تر لە دنیادا نییە بتوانیت وەكو ئەو بتوانیت ئاسك پراوبكات. گەرەترین پراوكەری ئاسكە، بە پراكدنەوہ ئاسك دەگریت، من نەمبینیوہ بەلام بیستووہ، دەلێن دەتوانیت سوار پشتیان بیت و دەستەمۆیانبكات و شتی تریش». ئەو دەیویست شتێك بلێم، من بۆ ئەوہی هیچ گومانێك دروست نەكەم، گووتم «ئەي بارۆنى چینی كوا، دەمەوێت بارۆنى چینیم پیشانبەیت؟». لەو كاتەدا كە قسەمان دەكرد، هیدی هیدی دەنگەدەنگ و غەلبەغەلبێكى زۆر دەكەوتە سائۆنەكە، تیبی مۆسیقاكە كەمەكەمە نامێرەكانیان تاقیدەكردەوہ، دەنگی ئاسكى هەندێك كچ و دەنگی پێكەنینی دوو ژنی قەلەو لە بەردەمماندا نەیاندەهێشت تەواو تیبگەم چی پرووہدات. كە پرسباری بارۆنى چینیم لە پێرس كرد كەمێك سەری خوران و گووتی «ھم، بارۆنى چینی، بارۆنى چینی نابینم، ئەو یەكەم كەس بوو پێگای بازرگانی لەگەڵ چیندا كردهوہ، بەلام پیاویكى هیچە. ئاھ تۆ نایناسیت سەریكى دیز و جوتێك چاوی بچوكی هەیه، لە كوپەیهكى شكاو دەچیت بە كەتیرە نابیتیانەوہ بەیەكەوہ». شیوہی بارۆنى چینیم بەلاوہ گرنگ نەبوو، دەمویست سوود لە ئیوارەكە وەرگرم تا سەرەداویك دەستكەوێت بمگەنیتتە ژنەكەي بارۆنى مریشك. ئەو ئیوارەیه پێرس زۆرەي بارۆنەكانی نیشاندام، ژيانى زۆرەيانى دەزانی، لە هەوائى دەولەمەندبوون و سەرچاوەی سامانەكانیاندا پسپۆرپوو. من هەرگیز شتێكى وام نەدرکاند گومانم لیبكات. هیدی هیدی ئاھەنگەكە دەستی پێدەكرد و یقار و بێدەنگی سەرەتا نەدەما. لەسەرەخۆ جارجار بە هەببەتیبكى میرانەوہ قومێكم لە بېرەكەم دەدا، خۆشحال و وریابووم، نەدەبایە شتێك بكەم ئەو شوینە بدۆرینم كە بە دەستم هینابوو. یقار هیزى من و بەشێكى

گوره‌ی فلسه‌فهی ژیانم بوو، هه‌ستمده‌کرد له‌گه‌ل گه‌رمبوونی نا‌ه‌نگه‌که و خاوبوونه‌وه‌ی کۆته‌کان و ته‌نکبوونه‌وه‌ی شه‌رمدا ژماره‌یه‌کی زۆر له کچان و ژنانی ناو هۆله‌که سه‌یرمه‌که‌ن. هه‌ندیک له پیاوان هه‌ر له سه‌ره‌تاوه و هه‌ا سه‌رخۆشبووبوون، نه‌مه‌زانی دوایی به‌چی ده‌گیرینه‌وه و چۆن دینه‌وه هۆش خۆیان. ده‌نگی مؤسیقا‌که‌ش وه‌ها به‌هینز و دل تیکده‌ر بوو، جه‌سته‌کان ته‌نیا ده‌یاننوانی به‌خواری و نارێکی، به‌ده‌رچوون له فۆرمی ئاده‌می له‌سه‌ر جوۆره مؤسیقایه‌کی وه‌ها هه‌لپه‌پن. پێرس هیدی هیدی ده‌یخواره‌وه و غه‌مگین ده‌بوو، دیاربوو له‌و به‌دمه‌ستانه‌یه‌که ده‌خۆنه‌وه و به‌غهم و ده‌رده‌کانی ژیا‌نه‌وه ده‌یگرن. به‌لام له‌گه‌ل زۆری باده و مه‌ینۆشیشدا هیشتا هۆشیکێ کراره و داگیرساوی هه‌بوو. زوو زوو به‌منی ده‌گه‌وت «وامه‌زانه، که‌ براه‌زای بارۆنی ده‌ریا‌چه‌م ئیتر ته‌واو، بارۆنی ده‌ریا‌چه‌؟ ه... ه... گه‌وادی وا، چ سوودیکی بۆ من هه‌بووه؟ شه‌و و پۆژ له‌ ناو موه‌لیده و بۆنی به‌نزی‌ن و گرمه‌گرمی دینه‌مۆدا کاسبووم... ه... بارۆنی ده‌ریا‌چه، بارۆنی ده‌ریا‌چه. سه‌عۆلی خله‌ به‌پۆن، مامی عه‌زیزم، خۆی ناواناوه میری ده‌ریا‌چه، ئاغای سه‌ر ئاوه‌کان، بارۆنی به‌حر... بیرووی هه‌یه، هاه‌ا... سه‌عۆلی خله‌ به‌پۆن سه‌کرته‌یره‌ی هه‌یه... پاستت ده‌ویت من چه‌زم له‌ سه‌کرته‌یره‌که‌ی کردوه، پیشانت بده‌م، هه‌ا چه‌زده‌که‌یت بیناسیت، چه‌زده‌که‌یت؟». کچیکی باریکه‌له‌ی ئیجگار ناسکی له‌ کاوبۆیه‌ک و تیشیرتیکی سووری کالدا پیشاندام و گووتی «ئه‌وه سه‌کرته‌یره‌که‌ی بارۆنی به‌پۆنه... سه‌یریکه و خۆت قسه‌به‌که، من هه‌یچ نالیم». له‌کاتیکدا ئه‌و سه‌کرته‌یره‌که‌ی بارۆنی به‌پۆنی نیشانداده‌دام، کچیکی دی له‌ ته‌نیشت سه‌کرته‌یره‌که‌وه بوو به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام و عاشقانه سه‌یری منی ده‌کرد. کچیکی بوو باریک و که‌له‌گه‌ت، قزێکی زه‌ردی کورتی هه‌بوو که‌میک لولیکردبوو، جووتیک چاوی ئیجگار کالی پێوه‌بوو، وینه‌ی ئه‌و چاوانه‌م ته‌نیا له‌ سینه‌مادا بینیبوو. سویندتان بۆ

ده خۆم له «جیسیکه لانگ» ده چوو له فلیمی «پۆسته بهر دووچار له زهنگ ده دات». هه مان سه بیرکردن، هه مان دره وشانه وهی ئیرۆتیک، هه مان سیر که نه ژنۆی مرۆف ده شکینیت. جۆره کچیک بوو من له خه ونه کاندا ده مبینی. سه بیرکردنه کانی هیتد قه شهنگ و خه یالیبوون، وامده زانی نه و کچم له جیگایه ک له جیگا کانی ناو نه و مه مله که ته گه وره یه ی خۆمدا بینوه، وام هه سته کرد پۆژیک له که شتی دابه زیوم و له جیگایه کی نادیار، له نزیک جه نکه لیک گه وره وه به م کچه گه یشتوم. به لام خه یال بوو، خه یالیک پرپوچ، هه رگیز نه مبینیوو. له و کچانه بوو که هیتد جوانن ناو پیریت خه ونی نه وه ببینیت لییان نزیکیبیته وه. له گه ل گه رمبوونی ئاهه نکه که دا، له کاتیکدا من و پیرسی نه ندازیار چه ند جاریک جیگای خۆمان گوپی، هه لده ستاین و داده نیشتن، ده پۆیشتن و ده گه راینه وه، له میزی خواردنه وه که نزیکه بوینه وه، قاپی گه وره ی زه لاته مان تیده کرد، ریزی هه لپه پکیکه ره کانمان تیکده دا، به دریزی نه و کاته، له ناو جه نجالی هۆله که دا، هه ستمده کرد نه و کچه زیاتر له وانی دی بۆم ده گه ریت و سه یرمه کات. له پیرسم پرسی «نه و کچه ده ناسیت که له گه ل سکر تیره که ی مامتا وه ستاوه؟ نه و کچه کراس به مه ییه، نه وه ی ته وقه یه کی سپی به قژی وه یه تی؟». پیرس گووتی «نه ها مه به ستت تیشکان تاهیره، نه وه کیزیک تازیه، ده لێن له مالی بارۆنی مه ده نیدا ئیشه کات. به قسه ی من ده که یته، پرسیار له کچی وا ناکه یته، بارۆنی مه ده نی له هه موو پیاوانی نویمیران ژنبازتیره، تیده گه یته، له هه موویان ژنبازتیره، له مه سه له ی ئافره ت و سۆزانی و ژنی خراپدا شاره زاترین پیاوی نه م شاره یه، نه م شاره ی چی، بلن نه م مه مله که ته، له به سهروه قه حبه ی خۆی هه یه تا ده گاته سه ر بۆسفۆر. خه لکیکی تایبه تی هه ن ئیشی بۆده که ن. پنیوایه جنس به شیکه له شارستانییه ت و مه ده نییه ت، له به ره نه وه ناویانئاوه بارۆنی مه ده نی. تا ئیستا ژنی

نه هیئاوه . ئه وهی من دهیزانم، ئه م تیشکانه کچی هاوپییه کی خۆیه تی، به قسه کچی بازگانیکی کورده له وانهی له دوا ی پا په پینه وه چوونه ته به غدا، باوکی له کاتی گرتنی به غدادا له لایه ن ئه مریکیه کانه وه کوژراوه . ته نیا ئه م کچه ی مه بووه که بارۆنی مه ده نی کردویتی به دایه نی خوشکه زایه کی چکولانه ی هه شت سالانه به ناوی «سیوان» وه . له راستیدا نازانم ئه و حیکایه ته راسته یان نا، به لام به و جوړه بیستومه . سیوان یه کیک بوو له و مندا لانه ی من حیکایه تم بۆ ده کرد، تا ئه و کات دوو جار حیکایه تم بۆ کردبوو، به لام هه چ که سم له و ماله دا نه بینیبوو . بیته وه ی بتوانم ئه و کچه قززه رده له خه یالی خۆم ده ریکه م، له ده رفه تیکی گونجاودا پرسیم «برای ئه ندازیار، که سیک هه یه ناوی بارۆنی مریشک بیته، تو ناوی وات بیستوه ؟». پیئرس پیئکه نی و گووتی «ئه وه بارۆنی مریشکه، ئه وه یه». پیاویکی باریک و زۆر که له گه ت و سه ر پووتاوه ی پیشاندام که سه رو سمیالی وه ها ره شکردبوو، له ده وله مه ندی نیو فلیمه تورکیه کۆنه کان ده چوو. له ناوه راستی ریزیک ژنی ئالووالادا ده ستی گرتبوو هه لده په پی. پیئرس به که میک گیزییه وه گووتی «کئ هه یه بارۆنی مریشک نه ناسیته، نیوه ی ئه م شاره مولکی بارۆنی مریشکه». من بۆ ئه وه ی واده رنه که وم نیازیکم هه یه، گووم «راستت ده ویت، من ناوبانگی ژنی بارۆنی مریشکم بیستوه، هه لبه ت وه ک ژنیکی به په حم و باش، حه زمه کرد ببینم، هه ر ئه وه نده، ئیدی هه چ ده رباره ی ئه و خیزانه به پرژه نازانم».

زۆر خواردنه وه هیدی هیدی کاری له ئه ندازیاره که ده کرد، به خاوی سه ری هه لپه ری و گووتی «ژنی بارۆنی مریشک، ئه و کراس شینه یه، ئه و ژنه ی له و سه ر له گه ل دوو کچی که نجدا دانیشتوه، که وایه کی پوله که ی له به ردایه».

ئه و شه وه بۆ یه که مجار ژنی بارۆنی مریشکم بینی، له دووره وه به

ژنیکی باریک و غمگین دهچوو، چند سالیکی له میرده کی گه نچتر دیار بوو، له ژن و کچه کانی دی که متر تیکه لایوی ناههنگه که ده بوو. نه و شه وه شا دهرفته من بوو بگه مه ژنی بارونی مریشک، له وانه بوو تا سالیکی دیش هلی وه ها نه په خسیت و پیکه وتی وه ها نه په ته ده ستم. پیرس زور خیرا و له سهریه که ده یخواره وه، چند جاریک پیمگوت که نه و جوړه خوارده وه په خراب مه سته ده کات، به لام گوتی له شازده سالییه وه وایمیشکانه ده خواته وه و نیستا ناتوانیت خوی چاکبکات. ده مزانی له ماوه یه کی کورتدا چیرت توانای قسه و بیرکرده وه ی نامینیت، من که مه که مه له پیرس دورکه و تمه وه بو نه وه ی دهرفته تیک بهینم و له گه ل ژنی بارونی مریشکدا قسه بکه م. بیته وه ی شتیکی نه وتو له هله پیکه بزانه چند سوریک تیکه لایوی بازنه کان بووم و هاتمه دهره وه، هر جاره ی ده چوومه دهستی که سیکه وه، ماوه یه کی درژیش له هیچ ده سته کدا نه ده مامه وه. له ناوه راستی ناههنگه که دا، هه ستمکرد ژنی بارونی مریشک ده یه ویت هله پیکه ریت، دهنگی گوران بیژه که هیند ناخوش و بیوقار بوو، گورانییه کانی هینده ساده و گه مژه دوویوون، مروف ده بایه به هله پیکه دهنگی گوران بیژه که له خه یالی خوی دهرکات و له بیر خوی به ریته وه. له بهر نه وه هه موو به شیوه یه کی شیتانه هله ده پهرین، به جوړیک قاجیان ده دا به زه وییه که دا ده ترسام چلچراکانی سه قفه که بکه ویته خورای. هه ستمکرد نه و هله پیکه هیستیرییه هه مووانی وه ها مه ستمکرده، که س ناگای له خوی نییه. له یه کیک له سوپه کاندا فورسه تم هینا و چوومه دهستی ژنی بارونی مریشکه وه. هینده ده ستمگرت به په له گوتم « خانم من کاریکی گرنگم به تویه، کاریکی زور گرنگ، په یوه ندی به چیروکی مردنی موراد جه میله وه هه یه ». هیند نه و قسانه له زارم ترازان، هه ستم به په شوکان و راجله کانیکی قوول له له شیدا کرد، دهستی ساردییه کی کتوپری

تیگه را و بیده نگییه کی کوشنده گه روی گرت. به لام وهک بترسیت، وهک
 هه لبتیت، پاش ئیستیکی زۆر کورت دهستی به ردا و هه لپه پکیکه ی به
 جیهیتشت و گه رایه وه سهر میزه که ی خوی. من بیته وه ی بشله ژیم و
 یقاری خۆم تیکبدهم، له سهر هه لپه پکی به رده و امبووم. هه ستمکرد له
 دووره وه به چاویکی ترساو سه یرمه دکات، نا له و ساته دا به جۆریک دلم
 بو ی سووتا، چه زمه کرد هه رچییه کم کرده کاریکبکم نارامیکه مه وه،
 به تاییه ت ژنیکی گه له ک غه مگین و پاک هاته به رچاوم، به جوانییه کی
 تراژیدییه وه، جوانییه ک هه سته که ی ت غه م دروستیکرده نه وهک سروشت
 یان خۆشه ختی. دلنیا بووم له نیازم تینه گه یشتووه، ترستیکی بیته و
 بیبه هانه ی تیا درستی بووو. من نه وکات هیچ شتیکم له سهر په یوه ندی
 ژنی بارۆنی مریشک له گه ل موراد جه میلدا نه ده زانی هیچ شتیک. له
 به رنه وه نه مزانی وشه کانم چییان لای نه و به جیهیتشتووه. له خه یالی
 نه وه دا بووم که به جۆریک له جۆره کان خۆم بگه ینمه وه نه و، به لام
 له ناکاو دوو شتی سه یر پویاندا، ههر دووکیان ته واو که ری به کبوون و
 هه ر دووکیشیان پیکه وه ژیانی منیان سهر له بهر گۆری. دوا ی دوو سوپ
 هه لپه پکیکی زۆر گهرم، گه پامه وه بو لای پیرس که نیوه هوش له سهر
 کورسییه که ی دانیشتبوو، له دنیا برابوو و به دهنگیکی زۆر نرم مه ستانه
 گزرائی بو خوی ده گووت. له گه ل دانیشتمندا نه و کچه قز زه رده ی له
 جیسیکه لانگ ده چوو به مه به ست به به رده ممدا هات و له ژیره وه، به
 دوو په نجه سلأوی لی کردم و به زمانیکی ناسک و به دهنگیکی نه سپایی
 گووتی «کورری حیکایه ته خۆشه کان، چۆنیت؟». وایگووت و بیته وه ی
 چاوه پوانی وه لامه که م بکات تیپه ری. مه به ستی بوو ته نیا پردیکی بچوک
 دروستبکات، پردیک که ده شیت دواتر مرؤف ناسان ئیشی له سه ربکات
 و به هیژتر دایرژیت. دوا ی چهند چرکه یه کی کورت له وه له کاتیکیدا
 هیشتا سه یری نه و گولنه سپییه جوانم به قزی نه و کچه وه ده کرد،

کورپیکى گەنج ھاتە بەردەم و گووتى «بەپرز ماجیدی گول سۆلاف، مەبوره دەبیت کەمیک لە ھاھنگە کە دووربەخە مەو، میری خەيال له ژووړیکى تايبە تدا له قاتى سەر وە چاوە پێتدە کات... ژۆر حەز دە کات بتبیینت».

نازانم، ئاخۆ کەس لە ئێو ھەستە ژیاون، دواى ئەو ھى پیتان خستۆتە ژووړیکە وە، ھەستبەکن ژیان و چارە نوستان سەرپای گۆراپیت. من دلنیا م ئەو جۆر ھەستەنە دەگەنن، بەلام شەوێک کە پێمخستە ئەو ژوورە تايبەتەى بارۆنى خەيال وە جۆرە ھەستیکى وام تيا دروستبوو. پێشتر ناوى بارۆنى خەيال م نەببستبوو. ژوورە کەى لە قاتى سەر وە بە جۆړیک گەر وە و فراوانبوو لە ژوورى کابتنى کە شتیبە کى ئەفسانەى دە چوو. تەواوى یانەى مروارى مولکى ئەو بوو. قاتیکى پەشى ناوړىشى لە بەردابوو، کراسیکى قاوہى تۆخ. لە ھەموو ئەو بارۆنانە گەنجتر بوو کە بە دیداریان گەشتبووم. کە سیکى باریکبوو بە جوتیک برۆى پیک و درێژە وە، سمیلئى نەبوو، بەلام خالیکى پەشى سەر لیوى بیوتنە قۆزى کردبوو، لەوانە دە چوو کە ماوہ یە کى ژۆر لە خۆرئاوا ژیاون و دواتر خۆشگوزەرانى و دەوڵە مەندى ئێرە فریویداون و گەراونە تە وە. بەلام لە گەل ئەو پوخسار و شێوہ نیکارە فەرەنگیە دا، ئەو لە خۆرئاوا نە ژیاوو. وەک خۆى دە یگوت کورپى ھەمیشەى ئەم شارە بوو. ئەو شەو ھى منى بانگەپشتى ژوورە کەى خۆى کرد، ھەستم بە ھىچ نە کرد، نە مەدەزانى چۆن بێردە کاتە وە و بێر لە چى دە کاتە وە. یە کیک بوو لە و پۆخانەى گەر چاکە کاربن یان خراپە کار بە ئاسانى تییانناگەیت. سەرەتا وام ھەستکرد بۆ ئەو بانگیکردوم لە سەر ھەندیک لە و حیکایە تانە قسەم لە گەلدا بکات کە بۆ مندالانى نویمیرانیان دە گێرە وە. بە

نازناوی «چیرۆکنوسی مندالانی نویمیران» پیشوازیکردم. هیدی هیدی ئه‌و جوړه ناوانه به‌سه‌رمدا ده‌بران، خه‌لکی له‌و‌گه‌ره‌که‌دا منیان به «حیکایه‌تخوانی مندالی بارۆنه‌کان» بانگه‌کرد. به‌لام بارۆنی خه‌یال وه‌ها گه‌رم پیشوازیکردم، پووگیر و ده‌سته‌پاچه‌بووم. گووتی «من ناویانگی چیرۆکه‌کانی تۆم له‌مندالانی نویمیرانه‌وه بیستوهه. هه‌موویان تۆ وه‌ک فریشته‌یه‌ک ته‌ماشاده‌که‌ن له‌ناسمانه‌وه هاتبیت». له‌پاستیدا من حیکایه‌تخوانیکی باش نه‌بووم، جگه‌ له‌مندالان نه‌مده‌زانی له‌گه‌ل که‌سی تردا نازا و نازادانه‌ قسه‌بکه‌م. ئیستاش ده‌لیم مندالانی نویمیران هینده‌ی حه‌زیان له‌و نه‌ئینیانه‌ ده‌کرد که له‌گه‌ل مندا به‌شیانده‌کرد، حه‌زیان له‌خودی حیکایه‌ته‌کان نه‌ده‌کرد. بارۆنی خه‌یال به‌ناوی «سه‌هر ناغا» وه‌خۆی پیناساندم، هه‌ندیک له‌به‌رپرسه‌ حیزبیه‌کان به «میر سه‌هر» بانگیانده‌کرد، له‌باپیره‌ ده‌ره‌به‌گه‌کانییه‌وه زه‌وی و زاریکی پیشوومار و بیحیسانی بۆ به‌جیمابوو، له‌زۆر شوینی شاردا زه‌وی و مولکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌حیزبدا پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رچاوی گرتبوو. ئه‌وکات نه‌مده‌زانی له‌به‌رچی ناویان ناوه‌ بارۆنی خه‌یال، خۆی گووتی حه‌زی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خویندنه‌وه‌ی حیکایه‌تی سه‌فه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانه‌، به‌راورد به‌ بارۆنه‌کانی دیش، خوینده‌وارتر دیاریوو. پیکه‌وه باسمان له‌ سه‌فه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی گیلغه‌ر کرد، حیکایه‌تی زۆربه‌ی گه‌شته‌ گه‌وره‌کانی جۆل فیژنی خویندبووه‌وه، هه‌ردوکه‌مان ته‌بابووین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی «فۆرپست گامپ» جوانترین فلیمی سالانی نه‌وه‌ده‌کانی هۆلیۆده‌. ته‌بابووین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌ده‌بیاتی سه‌فه‌ر، یه‌کیکه‌ له‌ سیه‌راویترین لقی ئه‌ده‌بیات. به‌ غه‌مگینییه‌وه گووتی «مرۆف حه‌قیقه‌تی خۆی ته‌نیا له‌گه‌شتدا ده‌خوینتیه‌وه، به‌لام هه‌موو گه‌شتیک نا». هیدی هیدی هاتینه‌ سه‌ر باسی سه‌ندبادی ده‌ریاوان، ئاماژه‌یه‌کی راگوزه‌ری دا به‌ ماجه‌لان و گه‌شته‌ سه‌یره‌کانی و خولیا شیتانه‌که‌ی بۆ سوپاندنه‌وه به

دهوری زه‌ویدا. به ده‌نگیکی پرمانا لیپرسیم «به‌رای تو، چند جوره زه‌وی دیکه هیه، مرؤف به‌ده‌وریدا بسورپته‌وه؟». گوتم «جه‌نابی میر سه‌حر، هر مرؤفه و زه‌وییه‌کی نه‌ینی له ناخایه‌تی که ده‌توانیت به شیوازی خوی به‌ده‌وریدا بسورپته‌وه». به نیگایه‌کی خه‌یالییه‌وه لیپرسیم «واته هم‌وو که‌سینک کیشوره‌ریکی دور و نه‌دوراره له پو‌حیایه‌تی؟». له‌سه‌ره‌خو گوتم «واده‌زانم وه‌ها بیت وه‌ک نیوه فرموتان، هم‌وو مرؤفیک کیشوره‌ریکی دور و نه‌دوراره له ناخایه‌تی، به‌لام هم‌میشه له نیوان ئیمه و نه‌وو کیشوره‌ده‌دا ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک هیه... ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک». هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکیشاو گوتمی «هم‌وو که‌سیکیش ناتوانیت نه‌وو ده‌ریایه‌ بپریت، وانیه، ناتوانیت». منیش به هه‌مان سه‌سه‌ره‌ته‌وه گوتم «به‌لن، جه‌نابی بارون، که‌من نه‌وانه‌ی ده‌توانن بیپرن». به‌جوریکی کتوپر لیپرسیم «تو ده‌توانیت یارمه‌تیمده‌یت، نه‌وو ده‌ریایه‌ بپریم، ده‌توانیت؟». له‌وساته‌دا هه‌ستمکرد بارونی خه‌یال زور زیاتر شت له‌سه‌ر من ده‌زانیت، له‌وه‌ی ده‌ریده‌خات. ساتیکی بیده‌نگی و ته‌ماشاگردنی قولل که‌وته نیوانمان، نه‌وو سه‌یری منی ده‌کرد و من سه‌یری نه‌وم ده‌کرد. بو نه‌وه‌ی زور نه‌مترسیتیت گوتمی «هم‌وو که‌سینک پیوستی به‌یه‌کیکه له برینی نه‌وو ده‌ریا تاریکه‌ی ناو خویدا کومه‌کیکات». بو نه‌وه‌ی زیره‌کانه‌ بابته‌که بگورم گوتم «میر سه‌حر، زور که‌س هه‌ن، ته‌ماحیان له داگیرکردنی ده‌ریای ناو پو‌حی نه‌وانی تره، گه‌ر هر مرؤفه بایه‌خیکی گه‌وره به‌ده‌ریای ناو پو‌حی خوی بدات، گه‌ر وابکات، هم‌وو که‌س ده‌توانیت نه‌وو دنیا خنکاوه‌ی ناو پو‌حی خوی بدوزیته‌وه». وه‌ک نه‌وه‌ی هر دوو‌کمان به‌ تاماژه له یه‌کدی گه‌یشتبیتین، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌وو چند وشه قولل و کاریگه‌ره بو نه‌مشه‌وه جه‌ناله به‌س بیت، بارون بیده‌نگی منی به‌ هیمنی وه‌رگرت و پرسیاره سه‌یره‌که‌ی خوی دووباره نه‌کرده‌وه،

دوآجار به حورمه تیکی زۆروه پیشمهکوت و داوای لیئوردنی لیکردم و پهیمانی دامی که به زوویی یه کدی ده بینینه وه. به له وهی بچه ده ری گوتی «مامۆستا، من له نویمیران به پررسی ئاسایشیشم، هر کاریکت هه بوو دوو دل مه به، عه زیزم له خزمه تدام». نه مزانی ناخۆ دوا پرستی هه په شه یه یاخود پیشنیاریکی دۆستانه، به هیمنی سه یرمکرد و گوتم «جه نابی بارۆن واده که م... دلنیا به واده که م».

که گه رامه وه بۆ سالۆنه که به جۆریک شپرزه و سه رتیکه ل بووم هیچ شتیکم به پوونی نه ده بینی، پوخسارم وه ها پر پرسیار و شپرزه بیم وه ها سالار بوو، کاتیک له بهر ناوینه ی ته والیته کاندای ته ماشای خۆم کرد، له جۆنی دیپ ده چووم له هه ندیک له دیمه نه کانی فلیمی «فرۆم هیل» له گه ل «هیسهر گرام» دا، ئه و فلیمه خویناوییه که مرۆف تووشی خه وی ناخۆش و ترسناک ده کات. سه رم به جۆریک ده خولایه وه نه مه توانی که سه ببینم، نه متوانی جیگا که ی خۆم بدۆزمه وه، له سه ر کورسییه کی خالی دانیشتم و لیگه رام دهنگی ترسناکی گۆرانیبیژه که ئازارمبدا. وهک ئه وهی کۆمه لیک چاوه سه یرمبکه ن و چاوه دیرمبن، وهک ئه وهی هه موویان به نه ئیتی من بزانه ترسیکی سه یر دایگرتم، ده موسته هه لبیم و نویمیران بۆ خویمان و منداله کانیا ن به جیبه ئیم. له ناکاو بارۆنی بوکه شوشه هاته به رده م و به نیگایه کی سه یر و پر مانا وه سه یریکردم و لیئیرسیم «ماندوویت، کورپی خۆم ماندوویت؟». به ئه سپایی گوتم «جه نابی بارۆن، من ئه مجۆره ئاههنگانه م زۆر نه بینیه وه، پانه هاتووم شه و تا ئه م کاتانه گوئی له مۆسیقای وا به رز بگرم. گه ر لوتف بفرموون و به یه کیکدا تا دهره وهی نویمیران بمبه ن، له ویه خۆم پرگا شاره زام و ده گه رپمه وه، سوپاستانده که م، ئیه وه هه رده م لووتفتان هه یه، هیند هه یه که میک خواردنه وهی زۆر تووشی سه ر ئیشه ی کردوم... هه سته ده که م به جۆریکی بیمانا گیتژ و ناجۆر که وتووم». میر سه فین،

به سه رسامییه وه گووتی «خواردنه وهی زۆر؟ ... خواردنه وهی زۆر؟ ... به دوو په رداخ بیره ده لئیت خواردنه وهی زۆر؟». ئه وکات زانیم به درێژایی ئاههنگه که چاوه دێریانکردوم. گهر چاویکی ورده کار هه موو شتیکی منی بۆ بارۆنی بوکه شوشه نه گێراوه ته وه، بارۆن له کوئی ده زانیت، من ته نیا دوو په رداخ بیره فرکردوه. ئه و شه وه که گه یستمه ده ره وهی نویمیران و امده زانی له جه هه نه م هه له اتووم، جه زی بیسنووم بۆ سه رکیشی و ته هلوکه لاواز و بیتین که وتبوو، پیمو ابوو بارۆنه کان هه موو شتیکی نێو پۆخی من ده بینن و ده توانن بمخویننه وه. هه زار پرسیارم له خۆم ده کرد، که نه مده توانی وه لآمی هه چیان بده مه وه. بۆ ده بیته بارۆنی خه یال منی بانگ کرد بیت؟ بۆ باسی ماچه لانی له گه لدا کردم؟ بۆ ویستی من کومه کیبکه م ده ریا خه یالییه که ی ناو دلای خوی بپریت؟ ده بیته ژنی بارۆنی مریشک کئی بیت؟ ده بیته هه چ شتیکی لای بارۆنی خه یال و بارۆنی بوکه شوشه درکاند بیت؟.

تا ئه وکات هه چ شتیکم لای هاوڕێکانم نه درکاند بوو، ئه مشه وه هه ستمکرد یارییه که ورده ورده خه ریکه ترسناک و ئالۆز ده بیته ... بۆ پۆژی دواپی له مآلی غه زه لنوس کۆبووینه وه و به شانازییه وه گوتم هاوڕێیان من بیتاگای ئیوه ماوه یه که ده پۆم بۆ ناو بارۆنه کان، ئیشتیکی گرنگم له نویمیران ده سته که وتوو و تیکه ل به مندالانی ئه و گه ره که بووم. وه ها به شانازییه وه قسه مکرد، خۆشم و ئه وانی دیش سه رسامبوون، پر فه خر و شکو خۆم ده رخست، شه رمکرد باسی ترسه کانی خۆم بکه م، وا خۆم نواند که نییه تم وه هایه تا نه ئینی کوشتنی موراد جه میل نه دۆزمه وه له نویمیران نه یه مه ده ری.

به لآم له ناخی دلدا، له تاریکایی ده روندا، جه زمده کرد هه لبیم و برۆم بۆ جیگا یه کی تر.

بينىنى بارۋنى كوله كه «ماجه لانى راسته قينه - هاوینی ۲۰۰۴»

ناتوانم لیره ماتۆر لیخوروم... مرؤف بۆ ئەو هی ماتۆر لیخوپیت،
پتویستی به شه قامه، شه قامی راسته قینه. جیاوازی نیوان شه قامی ئاسایی
و راسته قینه ئەو هیه، شه قامی راسته قینه ئەو ههستهت پیده به خشی له
ئاسمانیت، ئازادیت، سنووریک ناتگریت، رینگایهک ههیه دهیگریت و وهک
شیت دهپۆیت و به ره به ستیک ناتوه ستینیت. ئەو ههستهت ههیه که تا
ئەوسه ری که ردون له به رده متدا کراوه ته وه و تۆ ده توانیت پیا بفریت. ئاه
ئە هی شه قامه بیکوتا و گه وره کان، ئۆتۆستراده بیکوتاییه کان، خیراپی
دوو رو دریزه کان... ئیوه منتان له خۆرئاوا گیرکرد، بیست و چوار سآله
ئەو ههستهت ههیه که ده فرم، ئاور له ههچ ناده مه وه، بیتاک لیده خورم
و ته واو، ئە زیزان لیخورینی ماتوور له گوینگرتن له مۆسیقا ده چیت،
هه مان پیتمی بیسره وت، هه مان شنه بای به ره و پوو، هه مان به رزی و
نزمی و لاریبونه وه، زۆر جار هه مان که وتن و په رین و مردنیش. به لام ئەم
شاره به ده بخته، به شه قامه ته سه که کانییه وه، به و هزاره ها ئوتومبیل
و ماشینه کۆنه وه که رینگا کانیان گرتووه، ده تگریت و ناهیلایت برۆیت.
راستیتان ده ویت هه موو شاره کانی دویا ناشیرین، به لام هه ندیک شار
ههیه راتناگرن و ده توانیت خیرا پیا تپه پیت و برۆیت، هه ندیک شاریش
پیتمی پۆیشن له نیویدا به جۆریک خاو و پرگرییه، هه رده م ده بیت
بوه ستیت و ته ماشابه کهیت، له کاتی کدا من ژیا نی خۆم وا به رنامه کردبوو،
نه وه ستم و ته ماشانه که م. وه لئ ناده میان به ده بخت و بیده ریا زن، دوا جار
هه ر مرؤفه و شتیک ههیه راپیده گریت و ده یوه ستینیت. له شی ئەفسانه
بۆ من ئەو قولابه نهینیه بوو که له ئاوی خۆم ده ریهینام و به ره و

دهريابه كى ديكه ي بردم، ئىستا شه و پوژ بىر له له شى ژنى خانىنى
 خاوهن ئوتيله كه ده كه مه وه . هه سته ده كه م ونبوونى باران و له شى ئه فسانه ،
 منيان به م شاره وه گرژدا . دوو ئافره ت كه يه كى كانم نه بينيوه ، نازانم له
 چى ده چىت، ناديار و نه گىراوه ، ئافره تى كىش بيشه رم هه موو له شى خويم
 ده داتى و بىسنور له كه لىمدا ده كرىته وه . ئه م دووانه به جوړىك سه ريان
 له من شىواند، بو هه تاهه تايه منيان به م زه وييه وه گرژدا . هىچ شتىك
 وهك ئافره ت پياو به شوينه وه نابه ستىته وه ، نه فره تى ئافره ت و نه فره تى
 شوين يهك شتن . گه ر ئن نه بىت، پياوان جه سته يه كى كه پوژكن كه له
 هىچ جىگايه ك سه ره وت ناگرن .

ئو پروتيايه نه رم و نيانه ي ئه فسانه ، ئو كه مه زىرييه سىحراوييه ي
 سه ر پىستى ، ئو دابه شبوونه ناهاويه كه ي ساردى و گه رمى له جه سته يدا ،
 منيان ديوانه كرد . ته ماشا كرديكى چاوه خه والووه كانى هه موو پوناكى و
 تاريكيه كانى ناخميان تىكدا ، بىستنى وشه يه ك له و دهنگه نوساوه ي هيمنى
 و سه قامگىرى منى شىواند . له گه ل هه ر ئافره تىكدا خه وتبىتم هه ستم
 نه كرده وه ها تاريك يان به و جوړه ده دره وشيمه وه ، هه ستم نه كرده
 له شى ئه وان شوينى وه ها دوور و نه بينراو له پوچمدا پوچنده كاته وه .
 به لام له گه ل ئه فسانه دا تيشكى ناو ژيانم ده جولآ ، زور جىگاي پوناك
 له پوچمدا وهك شه وه زهنگ ده رده كه وت و جىگاي نوئ و هه ريمى تازه
 پوناكده بوونه وه . كاتىك پىكه وه ده خه وتين هه ستمده كرد ، په شه باى ئه م
 شاره له جه ستمدا له داىكه بىته وه ، بوئى كوچه كان له خه وه لده ستن ،
 مه مخلوقاتى نوئ ده پوين ، بالنده ي تازه ده بينم ، ئه ستيره ي گه وره گه وره
 به ناو سه رمدا تيده په پرن ، نه يزهك به ر جه ستم ده كه وىت ، هه وا جوړه
 ده ستىكى ديكه ي هه يه ، په شه با پرگارمده كات ، شه پوول له نزيكه وه
 ده دوىت و گوول له دلىمدا ده يكات به توفان . نا وامه زانن ئه وان هه ستى
 شاعيرانه ي پياويكى دووره شيعره كه دواچار به شيعر وه سفى هه ستىك

دەکات که به وشەى ئاسایى ناکریت، ئەوانە راستییوون، من تیا دەژیا م و دەمبىنى... ناتوانم پەيوەندى خۆم و ئەفسانە بە خۆشەويستى ناويبەم، من و ئەو يەك وشە باسى خۆشەويستيمان نەکرد. لەشى ئەو شويىنى لەدايکبوونەوهى هەستەکانى من بوو، خۆشەويستى نەبوو، بەلکو دۆزىنەوهى کيشوهرىکى تر بوو، وەك ئەوهى لەوپەرى خىراييدا لە ناکاو هەستبکەيت خۆت و ماتۆرەکەت لە ئاسمانن، هەستبکەيت فریويت و لەسەر دەریاچەيەك، مێرگيک، شارىکى ئەفسونایى وەستاويت، هەستبکەيت لە ناکاو لەسەر ماتۆرەکەت بوويت بە مەخلوقىکى تر، جۆرە دەستىکى تر و چاويکى تر و بۆنىکى تەرت هەيە... ئەفسانە عەشق نەبوو... پياويکى وەك من که بەسەر لەشى سەدان ئافرەتدا تىپەپىووم ناتوانم قسە لە خۆشەويستى بکەم، دەتوانم تەنيا قسە لە شەيدابوون و دۆزىنەوه و سەرسامىبکەم. من زۆر شار و دورگە و پۆخى سىحراوى دونيام بينيوه، بەلام هيجيان ئەو سروشتە ميخەکبۆ و بوغردناساىەى لەشى ئەو ژنە خائىنەيان نەبوو. شەويکيان لەگەلیدا خەوتبووم، هەستمکرد بۆنى باغ دەکەم، بۆنى زەويبەك دەکەم ديوارى تىدا نىيە، مەروڤ هەر دەپوات و دەپوات و ناگاتە کۆتايى. هەستمکرد لەشى ئەم ژنە خائىنە تاکە کوچەى راستەقىنەى ئەم شارەيە. ئەفسانە لای من تەنيا ژنىک نەبوو که دەکرا عاشقى بىم، بەلکو پۆخى ئەم شويىنە بوو، ئەو هەناسەيە بوو که لە گۆلى مردووى ناو باغەکانى ئەم شارەدا دەمبىنى، ئەو بالەبوو که بالەندە غەمگىنەکانى سەر ئوتیله که پىيدەفرىن. هەركات لەگەلیدا دەخەوتم لەگەل زولومات و نەينى و ئارەزوو تارىک و کوژراوهکانى ئەم جىگايەدا دەخەوتم، لەشى ئەو، هەموو ئەو باغ و بۆن و مەلمەسەى هەلگرتبوو که سەدان سال بوو لىرەدا نىژرابوون. که لەگەلیدا دەخەوتم دەمزانى ئاوات و ئارەزووى هەزاران پياو دەهينمەدى که سالەهاى سال هاتبوون و بەم ئوتیلهدا تىپەپىوون و ئەفسانەيان بينىبوو، ئەويش

كە لەگەڵمدا دەخەوت وەك ئەوەبوو لەگەڵ تىنويىتى ھەموو پىاوانى دۇنيادا بۆ سۆز و ماچ و جەستە بخەوێت. دڵنيابووم ئەفسانە دەزانىت، من كاتىك بە كوچە و شەقامە نارىكەكانى ئەم شارەدا دەگەرپىم، بە خەيالى خۆم وادەزانم ئەم شارەم بىنيوہ. ئەو دەويست بەو سىحر و ئەفسونەى لەشى خۆى پىمبلىت، كوچەى ھەرە راستەقىنەى ئەم شارە، ئەم ئارەزووہ خنكاوانەى لەشى منە. جىاوازى نىوان لەشى ئەفسانە و لەشى ئافرەتەكانى دىكەى دۇنيا ئەوەبوو كە تامى لەشى ئەو تامى دۆزىنەوہى باغىكى نەيتى ھەبوو... لەشى ئەفسانە باغىكى گەرە بوو، بەلام تا دەتكردوہ پتر بۆنى ئەفسوناويت دەدۆزىيەوہ. ھەر باغىك لەمىزىت داخرايىت، كە دەيكەيتەوہ دەبىنيت بووہ بە شوينى گوڵ و ميوہى نەبىنراو.

ئىوارەيەكيان كۆمەلىك پۆژنامەى نۆرم كړى و گەرپامەوہ بۆ ژوورەكەم، ئەو ماوہيە ھەموو پۆژنامە بىماناكانى ئەو و لاتەم دەخويندەوہ. ھىچ شتىك بەئەندازەى خویندەوہى پۆژنامەيەكى خراب، بۆ تىگەيشتن لە ھەرەسى پۆحى شارىك باشترييە. مرؤف تا پۆژنامەكان نەخوينتەوہ نازانىت چۆن نەقامى و گەرەيى لەم شارەدا بلابوونەتەوہ، من لەوانە نىم كە لەزەت لە خویندەوہى گەرەيى دەبىنن، بەلام لە ھاوينى گەرمى ئەو شارەدا نەمدەزانى چىبەكەم، بە دەگمەن ئەفسانەم دەبىنى، كە يەكدىشمان دەبىنى ھەردووكمان بىدەنگبووين و ھىچى نەوتومان نەدەگووت. من شەو و پۆژ چاوہروانى دەركەوتنەوہى مورتەزاي شەيتانم دەكرد، لە دوورپانىكى سەيردا دەژيام، سىحرى ئەفسانە و ئەو لەزەتە خەيالىانەى لەگەڵ ئەودا دەمىنى لەوہ گەرەتر بوون بتوانم ئاسان جىيانبەتلىم و بپۆم، بەلام نەشەمدەتوانى پيشنيارى ئەوہى بۆ بكەم لەگەڵمدا ھەلبىت و پىكەوہ بچىن بۆ ولايتىكى تر. ھەستەدەكرد ئەو سىحرەى من بە ئەفسانەوہ گرىدەدات، تەنيا لەم شارەدا كاردەكات و

مانای هیه. بۆنی قوولایی ئەم شارە لە لەشی ئەو ژنە دەهات، بۆنی ئەو خەیاڵە خەوتوانەیی دەیانەوێت لە خەوهستن لە مەمک و ناوک و پانە ئەسمەرەکانی دەهات. گەر من لە شوێنێکی دیکەیی دنیادا لەگەڵ ئەفسانەدا بخەوتبامایە، لەوانەبوو ئەو لەزەت و ئەفسونەم لێنەدیبایە. وەک چۆن سیحری زیندانییەک زۆرجار بە زیندانەکیەوه گریڤدراوه، سیحری ئەفسانەش بەم شارەوه گریڤدراوو. کە بۆنی لەشی ئەوم دەکرد، بۆنی باغه خەوتووەکانی ئەو شارەم دەکرد.

دوچار ئیوارەیک مورتەزای شەیتان بە خۆی و قاتیکی خۆلەمیشییەوه دەرکەوت، پریو لە خەندەیی ناشیرین، پێگیوتم «ئێستا دەتوانم بێبەم بۆ لای بارۆنی کولەکە». بێئەوهی بیریگەمەوه، خۆشحال و پەر لە چاوه‌پوانی دوایکەوتم. بە دەم گۆرانی گووتنەوه پێشمکەوت، وەک یەکیک لەسەر پەتیککی باریکی سێرک بپوات لەنجەولاری دەکرد، هەندێجار ئاوپێ لێدەدامەوه و بە دەنگیککی بەرز پێدەکەنی. ماوه‌یکە درێژ بە ناو بازارپ و کوچە و کۆلانیکی زۆردا منی کێشکرد، هەمیشە لە بەرخۆیەوه گۆرانی دەگووت، فیکەیی لێدەدا، خۆی بەختەوهر نیشاندهدا. بەلام لەگەڵ ئەو بەزم و نواندەشدا بەراورد بەو بەیانییەیی کە خۆی کرد بە ژووڕەکەمدا کەمدووتر و ئالۆزتر دەهاتە بەرچاوم. هەستمکرد بۆیە گۆرانی دەلێت تا زمانی خۆی بگریت و شتیکی نەدرکێنیت. لەگەڵ هەموو ئەو پوختسارە پەر بزەییەیدا سەرقال و خەیاڵپەر دیاربوو، ئاشکرا لە کاتی گۆرانی گووتندا بیری لە شتی تر دەکردهوه، مەزۆف کەمجار دەتوانیت لە کاتی گۆرانی گووتندا بیری لە شتی دی بکاتەوه، بەلام دلنیابووم، مورتەزا دلپەشیۆ و نااسوودەیی و بێردەکاتەوه. دواي سەعاتیک پۆیشتن، منی برد بۆ جیگایەک، پێدەچوو گەنجینەییەکی کۆن بێت و لە میژبیت کەس پووی تێنەکردبیت. خانووییەکی کۆنی گۆل کە وەها بەد داکەوتبوو، پێدەچوو بەرگەیی بارانی ئەم زستانە نەگریت. بەنیوان گەلیک ژووری داپوخواودا

پويشتين. پاره ويكي دريژمان ته يکرد و له پشته وه پرا حه وشه يه کمان بيني که دوو ژووري ساده ي چيمه ننتوي له سه ربوو. له يه کيک له و دوو ژووردا باروني کوله که چاوه پوانی منی ده کرد. گه نجیکی سپیکه له ی سمیلرپه ش بوو، جووتیک چاری بچکوله و لووتیکی بچکولانه تر و دوو گوپی نه ستور پوخساری مه غولیه کی غه مگینیان پیته خشیبوو، دوو دهستی ژور گه وره شی هه بوو، له زیاندا ناده میزادیکم نه بینیبوو چه پوکانی وا گه وره بیت، به قامه تیکی دريژ و قزيکی خاو و کورته وه له ژوورکه دا دهات و ده چوو. پیاویک بوو هیچی له و وینه یه نه ده چوو که مورته زای شه یقان بۆ منی نیگار کردبوو، بارانیس له هه موو نامه کانیدا باسی نه وه ی نه کردبوو چوڼ شووی به م پیاوه کردوه. له زۆبه ی نامه کاندا به پیاوه که م یان «شووه به دبه خته که م» ناوی ده هینا ... پیشتتر چه ندین نیگار و وینه م له خه یالی خۆمدا بۆ کیشابوو، به لام هیچیان دروست نه بوون و وه ک نه و دهرنه چوون. که چوومه ژوروی، زهرفی نامه کانسی باران له سه ر میزه که دانرابوو. ته و قه یه کی له گه لدا کردم و جیگایه کی نیشاندام، په رداخیک و بوتلیکی ناوی مه عده نی خسته به رده ستم. گووتی «که واته تۆ خالی بارانیت؟». بیته وه ی هیچ بلیم خۆی به من ناساند و گووتی «خۆزیا له شوین و کاتیکی تر دا یه کترمان بناسیایه». و یقاریکی ده سترکرد له ده نگیدا بوو. مورته زای شه یقان ویستی هه ستیت و بپوات، بارون داینا و گووتی «مورته زای نازیز، بۆ کوئی؟ خۆت ده زانیت بن تۆ من هیچم بۆ ناکریت». به که میک غه مه وه گووتی «گه ر باران لیږه بایه، به بینینی تۆ خۆشحال ده بوو». من به ساردییه که وه گووتم «جه نابی بارون، من هاتووم تا بزنام باران له کوپیه؟ له وسه ری دونیاوه گه پراومه ته وه تا بزنام باران له کوپیه؟ و ابزنام تۆ له هه ر که س زیاتر ده توانیت یارمه تیم بدهیت». نه و ده ست پیکردنه سارده ی من، که میک بارونی ترساند و به گومانه وه سهیری ده وروبه ری خۆی کرد و گووتی «من؟ من ناتوانم

یارمەتیت بدەم... منیش نازانم باران لە کوێیە؟ ها، جەنابی زوهدی شازەمان، لینگەرێ، ئەو لکە یەکی رەشی گەورە یە بە ئابروومەو، لینگەرێ، من نازانم چی بکەم و چی بە خەلک بلیتم... هێندەم خەيال هەبوو گووتومە ژنەکم بۆ خویندن سەفەری ئەلمانیای کردووە... ئەو نەندەم خەيال هەبوو. «دانیابووم درۆدەکات، شتیک لە دەنگ و دەست و نیگایدا بوو پێدەگوتم بارۆنی کولەکه درۆدەکات. بە هێمنییەو پالمدا یەو و گووتم «باران ژنی تۆ بوو، دەبیت بزانیت چی لیھات... دەبیت بزانیت». بارۆن بە پەشۆکانەو گووتی «شەویکیان گەرامەو بۆ مالمەو و باران نەما بوو... هەموو ئەم شارەم بە دوا دا تەیکرد و نەمدۆزییەو، هەلبەت دەبیت لە گەل ئەو کورپە نامەردەدا رایکردبیت، دەبیت وایکردبیت، دەبیت حورمەت و پڕیز و شەرەفی منی خستبیتە ژێر پێیەو، دەبیت خۆشەویستی منی بۆ هەتیویکی دەستبەر فرۆشتبیت کە پیش باران نیوێ ژن و کچی ئەم شارە ی لە خستەبردبوو... تۆ بە من بلی، خالی نازیز تۆ بە من بلی، چۆن دەتوانم بیدۆزمەو». من بە ساردییەو سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن تۆ بارانت کوشتوو یان نا؟». لەو کاتەدا مورتەزای شەیتان خۆی هاویشتە ناو حیکایەتەکەو و گووتی «شازەمانی عەزیز... شازەمانی بڕام، تۆ چۆن وادەلییت، بارۆن و کوشتن... بارۆن فریشتە ی، کوشتن؟ خودای گەورە، کوشتن؟ تۆ چۆن بێر لە شتی وادەکەیتەو... کێ دەلیت باران خان کوژاو؟ ها کێ دەلیت باران خان کوژاو؟ چۆن خەیاڵتان بۆ شتی وادەچیت؟». هەستەمە کرد هەردووکیان نمایشیکی گەورەم لە گەلدا سازدەکەن. بیئەو ی بترسم گووتم «سەیرکە جەنابی بارۆن، گەر باران هەلبەهاتایە، گەر بیویستایە خۆی بکوژیت، گەر سەفەری دەرەو ی ولاتی بکردبایە، منی ئاگادار دەکردهو. باران یان لە جینگایەکدا یە کە دەستی بە کەس ناگات، یاخود نەماو، یەکیک کوشتوویتی و کردویتی بە ژێر گلەو.

خوت ئىم پۇرژانە پۇرژانە كان دەخوئىنئىتەو، دەزانئىت ئەمجۆرە حىكايە تانە چەند زۆرۈن... تىدەگەيت لەم دوو پىڭايە زياتر پىڭاي تر نىيە». بارۆن گووتى «ئەگەر ئىكى تىرىش ھەيە، ئەوئىش خوشكەزاكەي ئىوھ لە جىڭايەكى ئەم دونىايەدا، لەگەل دەنكە تازەكەيدا بە جۆرىك نوقمى خوئشى و كەيف بوو، ئىمەي بىرچۆتەو... ئەو ئەگەرەش ھەيە». بە تورەيىەو گووتم «دلىنام وانىيە، دلىنام... لەوانەيە حەزى لە يەككىكى دى بووئىت، بەلام ئەو وئىنەيەي تۆ لەسەر باران دەيكىشئىت راست نىيە». مەبەستم بوو بارۆن تورەبكەم، بەلام مورتەزاي شەيقتان وەك ھەمىشە لەو ساتانەدا خوئ دەخستە ناو قسەكان و نەيدەھئىشت بارۆن لە راستەپئ دەرچئىت. مورتەزا گووتى «شازەمانى عەزىز... ھىيى. ھۆ و شازەمانى عەزىز، ھىيەي تۆ لە دەرەوھ بووئىت، خودا شاھىدە كە تۆ ھئىشتا لەم شارە حالى نەبووئىت. ھئىندە دلپاك و خوئشنىيازىت كەس ناناسئىت، تۆ دلئىكى واسافت ھەيە بە زەحمەت لە خەلكى ئەم دونىا تازەيە تىدەگەيت. قەسەم بە ھەر ھەورئىكى پاك كە ئئىستا بەسەر ئەم شارەدا دەپوات، تۆ لە دونىايەكى تردا زىاوئىت و ھىچ لەم شارە تئىناگەيت، خانمى باران... ئاھ، خانمى باران. تۆ نازانئىت بارۆن چەند ئەو ژنەي خوئشودەوئىست، نازانئىت چۆن لە ھەوا دەبىپاراست و چۆن ئىرەيى بە نەسىم دەبەرد گەر بەرىبەكەوتبايە، ئوھ خوئى عالەم، تۆ خەيالئت بوئ شتى زۆر خراپ دەپوات. نازانئىت كە مەھەبەتى بارۆن بوئ خانمى باران بە ئەندازەبەك بوو، بىرىدەكردەوھ بە كئىشى خوئى ئالتۆنى بوئ بىكپئت و بىكات بە دىارى بوئى. من ئئىستاش تئىناگەم ئەوھ چ سادە و ساكارىبەك بوو، چ بەدبەختىبەك بوو ژئىكى سەنگىن و سەلارى وەك ئەو دواي فرىوى دەمپووتئىكى وا بئىنەزاكەت كەوت كە جگە لە دەموچاوپئىكى جوان و زمانئىكى لووس زياتر ساحبئى ھىچى دى نەبوو... ژن ھەندىجار ماىەي بەدبەختىن، بوئ خوئيان و بوئ پىاوھ بئىچارەكانىيان. ئئىستاش ناچئتە

میشکمه وه مرؤف چۆن دەتوانیت بارۆن بە مندالیکی وەها بیئەزاکەت و کەم و یقار بەراوردبکات. تۆ بارۆن ناناسیت، بارۆن ناناسیت». من پرسیم «گەر وایە، گەر ئیوه ئەو کۆپە دەناسن کە باران پەیوەندی لەگەڵدا هەبوو، کە ئەو چ باسە، ها دۆستان لە ئەو چ خەبەرە؟». بارۆنی کولە کە سوور هەلگەرا و گووتی «ئەویش سەروشوینی نییە، من ماوێهەکی درێژ سەرقالی سۆراغکردنی بووم و هیچ دەستتەگەوت... هیچ». بە ئارەزوویەکی گەورەو پرسیم «دەتوانم بزاتم ناوی چییە... دەتوانن پێم بلێن ناوی چییە؟ تا منیش بکەومە سۆراغی... من نازاتم ناوی چییە... نازاتم؟». بارۆن بە پەشۆکانەو گووتی «چ سوودیکی هەیه ناوی بزانیتم... چ سوودیکی هەیه... ماوێهەکی درێژە من و ئاسایش و خێزانەکەشی بە دوایدا دەگەرێن و هەوالمان لێی نییە، کەسیکی بیسەروشوینە... لەو شەووە کە باران ونبوو، ئەویش بیسۆراغە و دیارنییە... حیکایەتە کە پوون و ئاشکرایە، هەردووکیان پێکەو هەلھاتوون... پێکەو پوویان لە شارێک، لە ولاتیکی تر کردووە...». بە سەبرەو گووتم «بەلام جەنابی بارۆن، گەر ناوی ئەو کۆپە بزاتم، لەوانەیه بزانم بیدۆزمەو، لەوانەیه». دواي کەمێک گومان و دوودلی گووتی «ناوی موراد جەمیلە... تێدەگەیت، ناوی موراد جەمیلە». هێند بە رقعەو ناوی ئەو کۆپە ی هینا، من کەوتە گومانەو، خەریکبوو زیاتر قسەبکات، مورتەزای شەیتان پەرییەو نێوانمان و گووتی «قەسەم بە خودا، قەسەم بە هەوای پاک، قەسەم بە گۆلی خەوتوو، یەکیک بوو لەو گەنجە سەرکەشانی کە کێشە ی گەورە ی لەم شارەدا دروستکرد، یاری بە ناویانگ و شەرەفی زۆر خێزانی نەجیبزادە و پەسەن کرد. یەکیک بوو لەو مەلعونانە ی کە خودا بە هەرە یەکی پەشی پێبەخشیبوو، تێناگەم و نازاتم و تەفسیرم بۆی نییە، گەر بلێم ئافاتیکی بوو، دواچار بارانی برد و پۆیشت. وەک دەستیکی شەیتانی، ئای خواپە گیان وەک

دهستيكي شهيتاني پيس و نمهك نه ناس كه ديت و له ماله كه تدا شستيكي به نرخ دهبات ...». من به گومانه وه سهيري ههردوو كيانم كرد و گووتم « له وانه شه يه كييك باران شوکور و موراد جه ميلي پيکه وه کوشتيبت، له وانه يه ... نه وه ش نه گه ريکه له نه گه ره کان». مورته زا گووتي «تکايه ... تکايه به پريز شازه مان، تکايه له به ردهم باروندا قسه ي و امه که، تو هيچ شتيک ده رباره ي دلي نه م پياوه نازانيت، ناي خوايه، ناي خودايه، قه سه م به دهنگي بولبولي به ربه يان، قه سه م به ترپه ي دلي کوکوختي و کوتر، سيولالا ... عه زيم ... سيولالا ... تو هيچ له مه چه ته ي نه م پياوه تيناگه يت، بمبوره، به لام گه مردن شتيكي هه قيش بيت، نه و بو باران مردن به هه ق نازانيت». به سه سه ختبييه كي گه وره وه قسه کان به مورته زا بري و په نجه م به رز کرده وه و گووتم «جه نابي بارون، من ده ست له خوشکه زا که م هه لناگرم، له وسه ري دونيا وه هاتوومه ته وه تا تي بگم». نه مده زاني ده توانم چي بکه م، به لام نا ئومتيديه كي قو ل م له چاوي باروندا بيني، هه ستمکرد بارون مني بو ئيره بانگ کرده تا گه مه يه کم له گه لدا بکات، به لام به هوي نه زاني و نه بيوني کارامه ييه وه، به هوي رقيكي نه ينييه وه، نه يده تواني گه مه که تا کو تايي پراکيشيت. وهک گه نجیكي ترساو هاته به رچاوم که ده ويوست من له شتيكي ترسناکدا بيلايه نبکات. نه مده زاني شويني مورته زاي شه يتان له و گه مه يه دا چييه، به لام زور له چاوه بچکوله کاني بارون ترسام.

نه و شه وه که گه پامه وه بو ئوتيله که هه ستمکرد تارمايه كي چکولانه و ره ش به دوامه وه يه. نه مده زاني بارون ده توانيت چي بکات، پريارمدا بکه ومه گه پان به دواي موراد جه ميلدا، به لام بهر له وه ي ده ست به گه پان بکه م، نه و پوداوه پوویدا که بو ماوه يه ک مني له و شاره دوورخسته وه.

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

گرنگ ئه وه یه کهس نه تناسیت، به جوریک خۆت بگۆریت کهس نه زانیت تو چ جوره خه یالیکت له سهردایه، که پران بهم شاره دا ئاسان نییه، کهرچی ئه مشاره شوینیکی یهک نه ته وه و یهک دینه، به دهگهمن خه لکی غه ریب و نه ناس پووی تیده کهن، له پووی ریژه ی تاوان و دزی و خراپه وه شاریکی ئاسایی و بیترسه، کهچی بق هر جیگایهک ده چیت، کومه لیک چاو به گومانه وه سه یرته ده کهن. واهه سته ده کهم خه لکی ئه م شاره پیکرا ده ره ق به یهک خویان به نامۆ ده زانن، به دهگهمن مروفتیک ده بینیت متمانه ی ته واو ببه خشیته ئه وان ی دی. له و پوژانه دا که خۆم ده گۆری و وهک نه ناسیک به شاردا ده که پران، ترسیکی تاریک له دلمدا بوو که له سوچیک له سوچه کاندایه کتیک ئامبازی سه رم ده بیت و به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مکوژیت. خه یالی ئه وه ی من به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مران، خولیا یه کی بیمانای مندالی منه، ئیستاش تیناگه م، بق واهه سته ده کهم وهک خه لیفه عومه ر به خه نجه ریکی ژه هراوی ده کوژریم. په نگه ئه وه کاریگه ری خراپی وانه کانی دین و میژوو بیت که ئه و وینه ترسناکانه یان له سه ری مندا سه وزکردوه. کهرچی دوا ی گوره بوونم بوومه پیاویکی سکولار و تا پله یه کی بالا له یه کی له حیزبه عه لمانییه کاندایه رزبوومه وه، به لام لیقان ناشارمه وه که خه یالم هه رده م په رپووه له خولیا و ترسی دینی. ئه وه ی به پله ی یه کهم پالی پتوه نام بیبه سکولار، په رپوایه کی فه لسه فی قوول نه بوو، به لکو ترس بوو له دهنگی مه لاکان، له دوعای به ربه یان و هاواری ته راویح و بانگ و سه لای به یانیانی جه ژن. باوکم پیاویکی

دینداربوو که ئومئیدیده کرد بیمه یه کیک له سه رکرده کانی ئیسلام، ههلبهت گهر بمایه و منی له ئامیزی ئه و هه موو پیاوه قات له بهر و ئهغه ندییه سکولاره دا بدیبایه ته وه، که له ک خهغه تبار و غه مگین ده بوو. من له میژه ده موست باوکم له بیربکه م، زۆجار واهه سته که م گهر خۆم نه ده مه ده ست ئه و پرۆژه خه یالیانه ی ناو سه رم، ناتوانم ئه و نیگا غه مگینه ی ئه و فه رامۆشبه کم، که له ویدیو قه بره وه تیمده گریت. دلنیام « خۆی غه ریقی ره حمه ت بیته و گۆپی پر له نور بیته » ئیستاش ده شه ته ئومیدی ئه وه بیته چاک بیمه وه و روو له ئیمان بکه مه وه و بیم به ره بریکی دینی ناسراو. ئه و ترسه ی که له تاریکیدا یه کیک به خه نجه ر ده مکوژیت، به شیکی درێژکراوه ی ئه و ترسه ی ناو پۆحم بوو به ره بر باوکم. هه ندیک شه و دوورونزیک هه ندیک پاسه وانی تایبه تیم دوا ی خۆم ده خست، به جوړیک بتوانن به مپاریزن و سه ریشم لیته شه یوینن. که له ک چاوم له هه موو کوچه یه کدا بلاوکرده وه و زۆر گوئی تایبه تیم هه له سه ارد هه والم بق به یتن، به ریوه به ری ئاسایش و فه رمانده ی گشته ی پۆلیس و لیبرسراوانی هه واکر له حیزبدا هاو پیمبوون و ئاماده بوون بق هه موو کو مه کیک. هه ریبه که یان ته مانایانده کرد من کاریکیان پێسیپێرم، هه موو ده یانزانی من چه ند له سه روک نزیکم و چه ند دلی منی ده ویت، به لام به ده گمه ن ده یانزانی من بق چ جوړه هه وایک عه و دالم. ئه و دونیایه ی من بقی ده گه رام و ئه و زه و بییه ی من بق دۆزینه وه ی ویلبووم زۆر له دوورگه دوور و عاسییه کانی ناو ئوقیانوس تاریکتر و ترسانکتر بوو. دوا جار له پێگای که نجیکی تو سه یرام خۆره وه، له وانه ی بق په یدا کردنی پاره ی شوشه یه ک ده رمان هه موو شه تیک ده فروشن، چه روکی ئه و عاشقه ئه به دبیانه م بیست که کو ده بنه وه و له سه ر چه ند به یته یکی ئه فسونای هه ندی سه روته عاجباتی عه شق و سه مای

ده‌رویشانه به‌پژوه‌ده‌به‌ن. ئه‌و دپره په‌راکه‌نده و سه‌یرانه به‌جۆریک کاریگر و دلّه‌ژینبوون منیان خسته سه‌ر خولیای گه‌رانیکی دورودریژ بق غزه‌لی تر. هه‌سته‌که‌م ئه‌و غزه‌لانه له سه‌ره‌تاوه هیزیکی راکیشانی گه‌ره‌یان هه‌بوویت که هه‌موو که‌سیکیان خستیته سه‌ر خولیای بیستی هه‌رچی زۆرتتر و زۆتری غزه‌له. سیحری خه‌یال ئاده‌مییه‌ک دروسته‌کات، هه‌رگیز ماندوونایت له‌وه‌ی بییرکردنه‌وه تا کوتایی بروات، به‌وه‌دا خه‌یال کوتایی نییه، ئیدی رۆحیکی تیزنه‌خۆر دروسته‌کات که سنوور و مه‌ودا ناناسیت، من له‌گه‌ل بیستی ئه‌و چهند به‌یته په‌راکه‌ندانه‌ی غزه‌لدا که‌ومه سه‌ر‌شه‌وقی ئه‌وه‌ی غزه‌لی زیاترم هه‌بیت. پێشتر ناوی غزه‌لنوسم بیستبوو، به‌لام نه‌مه‌ه‌زانی که‌سیکی چ کاره‌یه. پیاوانی ده‌وله‌ت و سیاسه‌تمه‌دارانی ئیمه هه‌رگیز تینه‌گه‌یشتون رۆلی قه‌سیده‌بازیک، ئه‌ده‌بنوسیگ ده‌شیت چ گه‌ره‌بیت. سه‌ره‌تا خۆم له‌هه‌ر رۆبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌دا پاراست، هه‌له‌یه که نیازیکی نه‌ینیت هه‌بوو، زوو رۆخساری خۆت ده‌رخه‌یت. باشتره دور به‌ دور زه‌وی بکیلیت و مه‌رام خۆشبه‌که‌یت و خۆت ده‌رنه‌خه‌یت. من له‌ دوا‌ی هه‌له‌هاتنی تریفه یا‌به‌حریبه‌وه ئامۆژگاریه‌کی قوولی ئه‌و عه‌تاره مه‌که‌ربازهم گه‌رته‌ گۆج، که پێشگروتم، ده‌بایه له‌ بری کارخانه‌ی مافوره‌که، سه‌ید قادری نیامان بکریبایه. من ئیستا فیزبووم، به‌ر له‌وه‌ی کالاکان بکرم، گه‌ر بۆمکرا یه‌کیک له‌ نزیک کالاکانه‌وه ده‌کرم. له‌ گه‌شتی سه‌ره‌تایی و سه‌یرمدا به‌دوا‌ی غزه‌له‌کاندا نه‌ینی عاجباتیم دۆزییه‌وه. بق یه‌که‌مجار دوو مه‌خلوقی سه‌یر که ناویان به‌مۆ و مه‌مۆ بوو ده‌رکه‌وتن و پشان پاگه‌یاندم که کومه‌لیک غزه‌لیان هه‌یه لای هه‌چ ئاده‌میزادیکی تر وا به‌ کاملی ده‌ستناکه‌ون. ئه‌وان هیکایه‌تی ده‌رکه‌وتنی غزه‌لنوس و شه‌وه سه‌یره‌کانی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانیان

گتپراپه وه. پیتانگوتم که ئه وان له و شه وان وه تیکستی ته واوی ئه و
 غه زه لانه یان له به ره که به یازه کانی غه زه لنوس و ناو سه ری ئه وانی
 لیده رچیت نوسخه یان له هیچ جیگایه کی دونیادا نییه، نرخیکی
 گه وره یان له سه ر غه زه له کان دانا و پاره ی خویان وه رگرت و
 کرپییه کی ئه و شیعرانه یان بق جیهیشتم، هر ئه وانیش له بوونی
 رۆحه به ره خه یالییه کان ئاگاداریانکردمه وه. پیشتر ده مزانی
 رۆحه به ری خه یالی هه ن که دور له یه ک و بیثاگا له یه ک و
 په رته وازه ده ژین. به لام وه ک نهیثیه کی ترسناکم بق ئاشکرا بکه ن،
 وه ک بیانه ویت غه زه لنوس تووشی ته هلوکه یه کی گه وره بکه ن،
 پیتانگوتم «غه زه لنوس، خولیای ترسناکی هه یه، خولیای ترسناک».
 ئه وانیش به وردی نه یانده زانی ئه و خولیا ترسناکانه چیین، به لام
 منیش دلنیا بووم هر مروفیک هیزی وه ها گه وره ی هه بییت خولیای
 ترسناکیشی ده بییت. دوا ی ئه وه ی که ئه و غه زه لانه م ده سته که وت،
 چند شه ویک له سه رییه که نه خه وتم، سه ره تا ته نیا بیرم له جوانی
 دپه ره کان و موسیقای قافییه کان و قولی مانا کان ده کرده وه، به لام که
 زیاتر لییان رامام تیگه یشتم سیحری گه وره ی ئه و غه زه لانه له وه دایه
 که پال به مروفه وه ده نیت به روات و ورد سهیری نهیثی هه موو ژیان
 بکات. وا سهیری من مه که ن وه ک ئه وه ی نه فام و نه زان بم و مال و
 سامان و بیثیشی یا خود تیربوون و وه رزبوون له رۆتینی ئاسووده یی
 منیان خسته بیته سه ر خولیا و که لکه له ی خه یالات، نهیثی ئه و خه یالانه
 له وه دایه که وامان لیده که ن شتیک بکه ین، بجولین، سهیری ناوه وه ی
 خۆمان بکه ین، ئه و کیشوره خه یالییه بدۆزینه وه که له دلماندایه.
 له و کاته وه ی من ئه و غه زه لانه م له به مق و مه مق کرپه وه، که وتمه
 خولیای چاوه دپریکردن و به دوادا چوونی ئه و پیاوه. هه سته که م من
 زۆر درهنگ به چیرۆکی ئه وم زانیوه، هه میسه به کوچه کان و

کولانه‌کانی ئەم شارهدا ده‌گه‌رام و ده‌مگوت «کوا خه‌یال؟». ناکریت شاریک له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه هه‌بیت که به هیچ چۆریک ئاسه‌واری خه‌یالی تیا‌نه‌بیت، نابیت، ده‌بیت خه‌یال له‌ چینگایه‌کدا خۆی شار‌دبیت‌وه که من نایینم. سه‌رده‌میک مافوره‌کانی تریفه‌ یابه‌حریم بینی، هه‌ستمکرد سه‌رده‌اوێکم به‌ره‌و ئەو په‌نا و هه‌شارانه‌ دۆزیوه‌ته‌وه که خه‌یال خۆی تیا‌شاردۆته‌وه. من گه‌له‌ک شاری دیکه‌ی دونیا چووم بۆ ئەوه‌ی تینگه‌م خه‌یال چۆن ئی‌شده‌کات، چۆن ده‌رده‌که‌ویت، هه‌موو ئومیدم ئەوه‌بوو گه‌ره‌کێکی ئەفسوناوی و خه‌یالکار له‌م شارهدا دروستبکه‌م، له‌ شاره‌کانی دیکه‌دا مرقوف به‌ زوویی خه‌یال ده‌دۆزیت‌وه، له‌ شیوه‌ی بینا و باغه‌که‌کاندا، له‌و په‌یکه‌ره‌ جوانانه‌دا که باغه‌کان ده‌پازیننه‌وه، له‌ چاوی عاشقه‌کانی‌اندا، له‌ کتێبخانه‌ گه‌وره‌کانی‌اندا، له‌ موزه‌خانه‌کاندا، له‌ سه‌ر شاتر و ئۆپه‌راکان، له‌ جل و به‌رگی ژنه‌کانی‌اندا، له‌ دیمه‌نی کلێسه‌ و مزگه‌وت و په‌رستگا‌کاندا، له‌ ریک‌خستنیاندا بۆ ژیان، بۆ گول، بۆ سوفره‌ و خوان. لێره‌ نه‌بیت له‌م شاره‌ پێسه‌دا نه‌بیت که له‌ گه‌نجیمه‌وه وه‌ک شیت به‌ کوچه‌کانیدا ده‌گه‌ریم و ده‌پرسم «کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال». له‌ ده‌ره‌نجامی سه‌فه‌ره‌کاندا گه‌یشتمه‌ ئەو یه‌قینه‌ی دوو شیوه‌ شار له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه شه‌یتان دروستیان ده‌کات، یه‌کێکیان ئەو شارانه‌یه‌ که خه‌یال تیا‌به‌ره‌لا و بێسنوور و بێج‌له‌وه، خه‌یال تیا‌سالار و سه‌روه‌ره، خۆی سه‌رداری هه‌موو یاسا‌کانه‌ و ده‌ستی کراوه‌یه‌ و ئازاده‌ چی ده‌کات بیکات و چی ده‌لێت بیلێت، جۆره‌ شاریکی ترسناکی دیکه‌ش هه‌یه‌ که ئەویش ده‌ستکردی شه‌یتانه، وه‌ک ئەم شاره‌ی ئێمه‌ که خه‌یالی تیا‌نییه‌، کوچه‌ و کولانی خالییه‌ له‌ په‌نگی خه‌یال، تیشکی ئەستیره‌کانی وه‌ک تۆزه‌ و تریفه‌ی مانگی غه‌مگین و بێگیانه. ده‌رپۆیت و جگه‌ له‌ پێسی حه‌قیقه‌ت هه‌چی تر نایینیت، له‌م شارانه‌دا مرقوف بۆ

شه‌وی خه‌یالدار دیارنه‌بیت، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ته‌پۆ و چه‌پهل و
 بیشاره‌زوو خۆی ده‌رده‌خات. که سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه و ته‌ماشای
 ناو‌نیگای ده‌که‌یت، ده‌یه‌ویت خه‌یاله‌کانی بشاریته‌وه... وه‌ک چۆن
 سمۆره له دارستانه‌کاندا گویز ده‌شاریته‌وه، ژن و پیاوی ئەم شاره
 خه‌یاله‌کانیان ده‌شارنه‌وه و دواتریش هه‌رگیز ناچنه‌وه سه‌ری. ها،
 ئیوه که‌ستان له خۆتان پرسویه بۆ له‌گه‌ل هه‌موو ئەو رق و
 دل‌ره‌قییه‌ی له‌م شاره‌دا هه‌یه، مرۆقه‌کانی شه‌رمن ده‌نوینن؟ چونکه
 شه‌رم ئەو دیواره‌یه که ناهیلیت ئەو خه‌یالانه بخوینینه‌وه که هه‌ر
 ئاده‌میزادیک به نه‌ینی له سه‌ری خۆیدا هه‌لیانده‌گریت. پۆزی
 وه‌هابوه به‌سه‌عات به‌ده‌وری کوچه‌کان و مزگه‌وته‌کان و مناره و
 قه‌لا و بورج و ده‌بۆ غه‌مگینه‌که‌ی ئەم شاره‌دا سو‌راومه‌ته‌وه و
 سه‌یری چاوی خه‌لکم کرده‌وه، هه‌یچ ئاده‌میزادیک ناهیلیت ماوه‌یه‌کی
 زۆر به‌ پوونی سه‌یری چاوی بکه‌یت، ناهیلیت گلته‌ی هه‌یچ
 ناشکرابکات و هه‌یچ بلیت. ئەم شاره خه‌یال ده‌کوژیت، منیش ئەوه
 ده‌زانم... ئەوه راستیه‌که زۆر دره‌نگ مه‌خلوقه خه‌یالییه‌کانیش
 تییده‌گه‌ن. نازانن بینینی ئەم قه‌لا و گومه‌ز و قه‌یسه‌رییه تاریکانه
 چه‌ند کاریگه‌ری خراپیان له‌سه‌ر خه‌یال هه‌یه. من ده‌زانم پێشتر
 ده‌سه‌لاتداره‌ کونه‌کان ده‌ره‌ق به‌ خه‌ون و خولیا دل‌ره‌قبوون و
 خۆلیکی کپ و هه‌وایه‌کی گورئاسایان به‌سه‌ر ئەم شاره‌دا کرده‌وه،
 من ده‌مویست ده‌سه‌لاتیکم هه‌بیت، خه‌یال خۆی له پێشچاوم ون
 نه‌کات. ئەوه خولیا‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی منه، خه‌یالی ئاده‌میزاده‌کان
 ببینم، له‌زه‌تیان لێوه‌رگرم، سوودیان لێوه‌رگرم. گه‌ر ترسناکیوون
 ده‌سته‌مۆیانبه‌که‌م، گه‌ر یاخیبوون رایانبه‌یتیم، بیانکه‌رم، بیانبه‌خشم،
 بیانلاوینم و بیانترسینم. من ویستم هه‌لان بۆ دروستکردنی گه‌ره‌کێک
 دا‌بنیم بۆنی ئەفسانه‌ی لیبیت، به‌لام له‌م شاره نه‌گرێسه‌دا هه‌ر

هیندهی پلانیکت هه‌بوو، هیندهی نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بوو، جنۆکه‌کان
تیتده‌ئالین و ده‌یانه‌ویت بزاتن چی ده‌که‌یت، بۆ ده‌یکه‌یت، بۆ کیتی
ده‌که‌یت. پڕۆگاریک که به فرمانی مه‌کتبه‌ی سیاسی حیزب،
زه‌وییه‌کانی نویمیران به‌سه‌ر به‌رپرس و په‌رله‌مانتار و وه‌زیره‌کان و
پاره‌داره‌ گه‌وره‌کاندا به‌شکرا، من ده‌مويست شاریکی خه‌یالی
دروستبکه‌م، به‌لام ژماره‌یه‌ک له ئەندامانی بیرونی بالای حیزب هیند
که‌مژن ناتوانن «بۆنی پاره» له «بۆنی خه‌یال» جیابکه‌نه‌وه.
که‌په‌کیکی خه‌یالی دروستبکه‌یت، جیاوازه له‌وه‌ی که‌په‌کیک
دروستبکه‌یت، کۆشکه‌کانی بۆنی ده‌وله‌مندی لیتیت. من له راستیدا
نه‌مه‌هزانی که‌په‌کیکی خه‌یالی ده‌بیت چۆن بیت، به‌لام ده‌مزانن ده‌بیت
شتیک بیت وه‌ک مافوره‌کانی تریفه‌ یابه‌حری، شتیک بیت وه‌ک
غزله‌کانی غزله‌لنوس... ده‌شمزانی که‌ جۆره‌ جیگایه‌کی وه‌ها به
که‌سانی وه‌ک تریفه‌ یابه‌حری و غزله‌لنوس دروست ناکریت. من به
ئه‌زمونی بچوک و که‌م به‌های خۆمه‌وه ده‌لیم، زۆربه‌ی بوونه‌وره
خه‌یالییه‌ راسته‌قینه‌کان پریان له ده‌سه‌لاته. بیته‌وه‌ی له‌وه‌ تیکه‌ن
جوانی و له‌زه‌تی ده‌سه‌لات له جوانی و له‌زه‌تی خه‌یال که‌متر نییه.
خه‌یال به‌بی ده‌سه‌لات و پڕینه‌یه‌کی شیرینه... ئه‌وه ته‌نیا ده‌سه‌لاته
ده‌توانیت بوون به‌خشیته‌ خه‌یال، بیکات به‌ حه‌قیقه‌ت... ترسانن
ئه‌وانه‌ی نایانه‌ویت جوانی ناو خه‌یاله‌کانیان بپیته‌ حه‌قیقه‌ت... ترسانن
ئه‌وانه‌ی تیتاگه‌ن ده‌بیت هیزیک و پلانیکی گه‌وره‌ هه‌بیت که
ئاده‌میزاده‌کان هه‌ر یه‌که‌یان به‌ حوکمی شوینی خۆی به‌شیک
بچوکی ناو ئه‌و پلانه‌ بیت، به‌دبه‌خته ئه‌وه‌ی له جۆره‌ پلانیکی وا
راده‌کات... به‌دبه‌خته ئه‌وه‌ی جیگای راسته‌قینه‌ی خۆی جیده‌هیلیت و
ده‌یه‌ویت خۆی شاهه‌نشای خه‌یالی خۆی بیت...

دریژترین کتیبی میژوو

دریژترین کتیبی دونیا، له سەر دهفته ریکی ئیجگار تایبه تی و گه وره ده نوسرا، نه و کتیبه له مالی غه زه لنوس له ناوه راستی ژووریکی تایبه تیدا له سەر میژیکی گه وره دانرابوو. دریژی و قه واره ی دهفته ره که به جوړیک بوو، نمونه ی له هیچ دهفته رفرۆشییه کی دونیادا ده ست نه ده که وت. غه زه لنوس لای په کییک له سه حافه خه یالبازه کان به کردی دابوو، کابرایه کی چاویلکه له چاوی پیر، که له کتیبخانه په کی پر کتیبی دینیدا بهرگی بو نه و ده ستنوسه کۆنانه دروستده کرد که خه لکی به یازناس و پسپۆری تایبه ت هیتابوو یانن بو نه م شاره .

له کۆتایی سه ده ی بیست و سه ره تای سه ده ی بیستویه کدا، پۆحله به ره خه یالییه کانی نه م شاره که وتنه نوسینه وه و کۆکردنه وه ی حیکایه ته کانی مردن. پیموایه له و قۆناغه دا هوشیاری مرۆفی ئیمه به رابه مردن گۆرانکارییه کی ریشه یی و قوولی به سه ردا هاتبیت، په نگه هۆکاری نه و گۆرانکارییه به پله ی یه که م بگه رپته وه بو کزبوونی جهنگی ئیمه و ده وله ته داگیرکه ره کان. به دریژیایی سه ده ی بیست مردن وه ک شتیکی جوان ته ماشاده کرا، به لام له گه ل پاپه پیندا مردنگه لیککی وه ها ناشیرین په یدابوون، که مردنیان له کاریکی پۆمانسییه وه گۆری بو پووداویکی دزیو و پوچگه را و تاریک. نه وکات گروپگه لیککی نقد هه بوون وه ک «نه ندازیاره خه یالییه کان» «کوپه سه فه ریه کان» «پاسه وانانی نیرگس» «کتیب په رسته کان» «ژنانی په ژمورده» «کچانی باراندوو» و که پیکرا تخوبه گه وره کانی ئیمپراتورییه ته که ی غه زه لنوسیان له م شاره دا پیکده هیتا. غه زه لنوس سه رۆک و شاهه نشاهی هه لئه بزێردراوی هه موو نه و تاقمه خه یالیانه بوو، که له ریگای غه زه له وه ده یانناسی. نه وان هه موو له

نوسینی درِیژترین کتیبی دونیادا به‌شداریانده‌کرد، زۆریه‌یان ته‌نیا زانیاریان له‌سه‌ر شوین و مالی قوریانییه‌کان کۆده‌کرده‌وه، ئیشیان ئه‌وه‌بوو مالی کچانی سووتا و ناکام ده‌ستنیشانبکه‌ن، شوینمالی قوریانییه‌کانی شه‌پی ناوخۆ بدۆزنه‌وه، دایک و باوکی ئه‌و کورانه‌ بدۆزنه‌وه که له‌ ده‌ریای ئیجه‌دا خنکان، سو‌راغی ئه‌و ژن و پیاوه‌ بیسه‌روشویخانه‌ بکه‌ن که له‌ ناکاو ونده‌بوون و که‌س شتیکی ده‌ریاره‌ی چاره‌نوسیان نه‌ده‌بیسته‌وه . ئه‌وانه‌ی ده‌فته‌ره‌کانیان ده‌گیژا، ئه‌و ده‌فته‌رانه‌ی دواتر به‌ ناوی ده‌فته‌ره‌ بالداره‌کانه‌وه‌ ناویان پو‌یشت، گروپیکی چکۆلانه‌ی هه‌وت که‌سی بوون که تریفه‌ یا به‌حری سه‌رپه‌رشتیده‌کردن . جگه‌ له‌ تریفه‌، دوو کوپ و چوارکچی دیکه‌ ته‌واوی کاره‌کانیان ده‌برد به‌پۆه، ئه‌و گروپه‌ ناویان ده‌فته‌رداره‌کان بوو . ناوی ئه‌و گروپه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک نه‌ینی ده‌میئیته‌وه و ده‌بیئت وه‌ک نه‌ینیش به‌میئیته‌وه، چونکه‌ ئیشی ئه‌و ده‌فته‌رداران ده‌شیت له‌ هه‌ر کاتی‌کدا بیئت دووباره‌ ده‌ست پێبکاته‌وه، کاری ئه‌وان تا ئیستا ته‌واو نه‌بووه، بۆیه‌ هه‌موو ناوه‌ینان و ئاماژه‌یه‌کی هه‌له‌ له‌وانه‌یه‌ ژانیان بخاته‌ مه‌ترسیه‌وه . ته‌نیا شتیک بتوانین له‌سه‌ر ده‌فته‌رداره‌کان بیلین، ئه‌وه‌یه که پتر له‌ فریشته‌ ده‌چوون، هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی ده‌فته‌رداره‌کانیان بینیه‌وه، له‌و باوه‌رهدان ئه‌وان مه‌خلوقاتی هیند به‌رحم و ناسکن، هه‌چ ئاده‌میزادیک گه‌ر نه‌ینیشیان بزانیئت ناتوانیئت ئاشکرایانبکات . وه‌ک فریشته‌، بی هه‌چ واده‌یه‌کی پیشوه‌خت، له‌ هه‌وش و مالی قوریانییه‌کاندا ده‌رده‌که‌وتن، ئه‌وه‌کات واده‌ و شیوه‌ی ئه‌و ده‌رکه‌وتنه‌ زۆریه‌ی کات غه‌زه‌لنوس و هه‌سه‌نی پیژۆی گولآو دایانده‌نا، شته‌کان به‌جۆریک پیکده‌خران، هه‌چ ده‌فته‌رداریک نه‌که‌وێته‌ بۆسه‌یه‌کی کتوپه‌ره‌وه . پیژۆ، ئه‌ندازیاری راسته‌قینه‌ی نه‌خشه‌کان بوو، که‌سیک بوو هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆی له‌ باره‌ی خۆشاردنه‌وه و خۆگۆرپین و خۆده‌ریازکردنه‌وه له‌و بواره‌دا خسته‌کار . ئه‌وه‌ی ئیستاش سه‌یره‌و شوینی بپروا نییه‌، هه‌ستانی تریفه‌

یابەحرییە بە سەرپەرشتیکردنی گەشتی دەفەردارەکان. خۆتان دەزانن، خانمی یابەحری بەردەوام هەستیدەکرد، جانەوهرێکی گەوره بەدواپەوهتی. ئیدی چۆن چۆتە ژێر باری وەها کارێکەووە کە خالی نییە لە ترسی کتوپر و هەلوێستی لە ناکاوا؟. وەک دواتر و دواي سۆراغ و تیفکرینیکی زۆر پێیگەیشتم، پێدەچیت خانم تەنیا بۆ خۆرپزگارکردن لە و ترسانە، یاخود بەگۆرژداچوونەوهی ئەو جانەوهرە خەیاڵیانەي ناو ژيانی بە و کارە هەستابیت. لە دەستپێکی سەدەي بیستویەک و سالانی دواتردا، ئەو تیبە ئیشیکی زۆریان لە نوسینی ئەو کتیبەدا کرد، سەدان چیرۆکی سەیری ئەو سالانەیان کۆکردەوه. دەفەردارەکان بەردەوام بە دەفەری پەرەو دەهاتنەوه و دەفەرهکانی خۆیان دەدایە خانمی یابەحری و دواتر ماجیدی گول سۆلاف بە دەستوخەتە سێحراوییهکەي خۆي دەیگوازتەوه سەر ئەو کتیبە گەورەيەي کە دەبایە هەردەم لە و ژورە تاییبەتییەدا بەمابایە. کاتیکی لاشەکەي موراڢ جەمیل دۆزرایەوه، ئەوان زیاد لە چوارسال بوو بە نهیتنی فەسلەکانی ئەو کتیبە گەورەيەيان دەنوسی. ئەو سالانە ماجیدی گول سۆلاف هەفتەي پۆژیک یان دووان لە دوانیوه پۆیهکی زووهوه تا شەویکی درەنگ ناوه پۆکی ئەو دەفەرهانەي دەگوازتەوه و بە خەتیکی ئیجگار قەشەنگ کە هەموو نەوهکانی داهاوو بتوانن بیخویننەوه بپرگە دواي بپرگە چیرۆکەکانی دەنوسییهوه. هەمیشە کەمدوو و بادیهه وابوو، لە خۆي زیاتر کەسی بە پۆخلەبەری خەیاڵی نەدەزانى. وشەکانی هەردەم پەر و یقار و بە حورمەتانه بوون، بەلام بۆشناخی و خۆگۆرپین و تەماشاکردنی جۆریک لە خۆبۆلندی تیدا بوو کە هەردەم لەگەڵ یابەحری و حەسەنی پیزۆدا مایەي پیکدادانی بچوک و نەرمەکاریوو. تا ماوه یەکی درێژ کەس لە و گروپەدا هەستی نەدەکرد مەترسی لەسەر بێت. لە هەموو لایەکەوه چیرۆکی ترسناکی مردن و تیاچوون دەگەیشته ئەو کتیبە گەورەيە، بەلام لە و ماوه یەدا شتیکی ئەوتۆ پووینەدا بترسن و دەست لە خەونی نوسین

بکیشنه وه . به لآم ئەو چیرۆکانه بۆنی زۆریه ی کوچەکان و هەناسە ی شیداری نیو مائە کۆنەکان و بۆغەمی زۆریه ی خەلکی بێگەسی ئەو شارە ی هێنایه ناو ئەو کتێبه وه که له گەل کردنه وه یدا مەزۆف هەستی به هالۆیکی سەیرده کرد، هالۆی هەناسە ی مردووه کان و بۆنی به جیماوی ژانیان و شنه ی غەریبیان .

هەرچی په یوه ندی نیوان غەزەلنوس و یابه حریشه، تا دیت به ره و غەمگینی ده پوات. هەموو خۆشه و یستییه کی راسته قینه بریکی زۆر خۆنازاردانی تێدایه . به لآم عەشق به و پۆچه سۆفیه وه که نه گە یشتن به مەحبوبه تاکه پێگای مانه وه و به ئەبه دیبونی بیّت، لای تریفه یابه حری پۆژ دوا ی پۆژ و سأل دوا ی سأل شیوه یه کی توندتر و سه ره پتر وه رده گریت . ئەو ماوه یه بۆ غەزەلنوس و تریفه یابه حری، دەمی تێپه رین و پرا هاتن بوو به پێبازی قوتابخانه یه ک که سۆفیسته کۆنەکان ئوستاد و سه ره مشقی بوون . هەر دووکیان مەشقی ئەوه یان ده کرد چون ئەو بوونه وه ره راسته قینه ی پێشده میان بگۆرپه سه ر پۆحیکی خەیا لی دووره ده ست . هەر دووکیان سه ر به و قوتابخانه خۆره لاتیه ی خۆشه و یستی بوون که نیش له سه ر گۆرینی مەحبوبه ده کات له بوونه وه ریکی راسته قینه وه بۆ که سیکی خەیا لی . وه ک ئەوه ی بۆ عاشقان ته نیا دوو جوو به یه کگە یشتن له سه ر زه مین هەبیّت، جوو ریکیان به یه کگە یشتن یکی راسته قینه و دونیای یه و جهسته ییه، ئەویدیشیان به یه ک شادبوون یکی خەیا لییه . هەر دووکیان له قوولایی دلایندا باوه ریان وابوو که مانه وه ی خۆشه و یستی گریدراوی یه کگرتنیکه له م دونیا و له ناستی راسته و خۆی جهسته دا پوونادات، به لکو له ناستی پۆحدا و له جیگایه کی دیکه دا دیته ئەنجام .

سه ره تا ته نیا ئەو نازاره نازادیه خشه ئەشکه نه جی ده دان، به لآم دواتر مه ترسی راسته قینه تر و گه وره تر سه ر یانه له دا . پۆژ به پۆژ ناوی غەزەلنوس و نیشه سهیره کانی پتر ده بیستران، شتیک زۆر سه ره نجی دونیای بۆ

مائی غزہ لنوس پاکیشا برایانی دولبر بوو، که به جوریکی سیر له هموو ناوچه کانی کوردستانه وه خه لک بۆ سه وزکردنه وهی زه و بیسه بیبر و باغه وشکه کانیاں داوایانده کردن. برایانی دولبر هیند چر و به خوره م کینگه مردوه کانیاں سه وزده کرده وه، ناوبانگیاں به گوند و مه زرا و دئی پوخواه کاندایا بلبوو وه، نه وان ته نیا درهخت و سه وزبیاں نه ده هینا، به لکو جوانیاں دروستده کرد، نه و درهختانه ی نه وان سه وزیانده کردنه وه تابلوی سحرای بوون، نه و گولانه ی نه وان ده یانرواندن په نگ و بویه کی نه بینراو و نه بیستراویان هه بوو. دوی زیندوو کردنه وه ی هر کینگه یه ک، به بۆن و به رامه ی گنم و جووه، به عتری گولوه ده گه پانه وه بۆ هوبه بچوکه که یان لای غزہ لنوس و وه ک دوو مندالی پوچپاک له کتیبخانه که ی غزہ لنوسدا داده نیشتن و تکایانده کرد غزہ لیان بۆ بخوینتیه وه.

تا نه و ئیواره یه ی عه تار ده رکه وت و ویستی کتیبه کانی غزہ ل بکرپته وه، غزہ لنوس ههستی به مه ترسی نه کردبوو. باوه ری وابوو خه یال و خولیاکانی ترسیان بۆ که س نییه. هر شتیکی کردبیت بۆ نه وه بووه بیسه لمینت که نه و و پوخله به ره خه یالیه کانی دی له خه یالدا نارین، به لکو کوپی نه م سه رزه مینه ن. دوی ده رکه وتنی عه تار به ماوه یه ک نه و لاشه یی مورد جه میلیان نوزیه وه. به لام له و ماوه یه دا شتگه لیکی زرد پویاندا بوو که ده بیت ئیوه ناگاداریانبن. سه رده میگ تریفه یا به حری خه ریکی نه وه بوو کیژه بیبه ناکان فیری مافورچنین بکات، چه ند مالیکی دی هاوشیوه ی مائی نه و له و شاره دا هه بوو، به پیی هه ندیک نامار که دواتر له پوژنامه یه کدا خویندمه وه، ژماره ی نه و جوژه مالانه نه وکات له سه روو هه شت مائی نهینیه وه بوون که خه لکانی پیاوچاک و مرؤفدوست بۆ پاراستنی ژیا نی نه و ژنه بیکه سانه ته رخانیانکردبوون. چه ند سالیک له وه و به ره یه که مین پوودای ترسناک پوویدا، کاتیک دهستیکی نه ناس له کاتی شیرین خه ودا ناگری له یه کییک له و مالانه به ردا و سی کچ و

دوو ژن تئیدا بوون به زوخال، دواتر له پووداویکی تردا و له مائیکی دیکه دا ژنیکي تر سهرپر درا که ده مئ سالبوو له ده ست میړده که ی و براکانی هه له اتبوو، زوری نه برد دوو خوشکی دیکه ش ژه هر خوار دکران و له ماوه ی چند سه عاتیکدا هردووکیان مردن، پاشان چه کداریک چووه سهر په ناگایه کی دیکه و ده سترپیژیکي کویرانه ی به ناو ژنه کانددا کرد و کچیکي کوشت و دووانیش برینداریوون. نه و پووداوانه مایه ی نه وه بوون، نه و خانمانه ی له پشت دروستکردنی نه و مالانه وهن تیبگن ژیان ی نه و ژنانه ی له په ناگاکانددا ده ژین له مه ترسیدایه. چاویکی زور به کار و نهین ی له دوا ی دوزینه وه ی نه و حه شارگایانه بوو. به پی ی نه و چیروکانه ی نه وره سی گول سؤلاف به رده وام بو تریفه و کچهکانی دیکه ی ده هینا، بریک له و مالانه ته واو به ره و هه لوه شانوه ده چوون، له ماوه ی نه و ساله دا ژماره یه ک له و ژنانه ی له و مالانه دا ده ژیان هه له اتبوون، هه ندیکیان به کومه کی هه ندیک پیکخراوی چالاک له و بواره دا گه یشتبوونه نه وروپا، هه ندیکیشیان پوویان له به غدا و شارهکانی باشور کردبوو، هه ندیکیان له ریستورانن و ئوتیلهکانی نه سته مبول خو یان گرتبووه وه، چه ندانیکیش له قاتی سهره وه ی ئوتیلهکانی مه رجه نه بییت له دیمه شق شوینی دیکه یان ده ست نه که وتبوو. نه و کیژانه ی دوا ی هه لوه شاننده وه ی ماله نهینیهکانی دی بیجیگا ده مانه وه به سهر په ناگاکانی دیدا دابه شده کران. تریفه یابه حری سهره نجی نه و ترسه قوول و به رده وامه ی ده دا که ژن و کچه به سته زمانه کان تیاده ژین، بو نه وه ی نه و ترسه یان له بیربیا ته وه، ناچار بوو زیاتر له دونیای خه یال و مافوورچنیندا قالیانیکات. خویشی تا ده هات بیده نگتر و غه مگینتر ده بوو، زور له جاران زیاتر ده گریا و زور زیاتریش ده ترسا. له و سهرده مه دا هیدی هیدی ده گه پایه وه ناو دونیای مافوورهکانی خو ی. وه ک دواتر نه وره سی گول سؤلاف بو ی باسکردم، تریفه له و چند ساله دا به رده وام له گه ل نه و کیژانه دا مافووری

چنبيوه و هاليوه شانده توه، ههگيز مافوريان بو توه نه چنبيوه شتيك بهرهمبهينن، بهلكو بو توه بووه تهعبير له پوحي خويان و ترس و نازاره كانيان بكن. وهك توهه له خويان زياتر هيچ بينهريك لهسهه تهم نهستيرهيه نهبيت شايستهه ته ماشاكردني توه نه خشانه بيت، ياخود له دواي مافوريكسي خه يالي بن و بويان دروست نه كرئت و پيینه گهن. جاريك نه وره سي گول سولاف له تريفه ده پرسيت « بو مافوره كان هه لده وه شيننه وه، بو ناهي ليت دواي خوت خه لك له زهت له سه يركردني توه نه خش و نيگاره جوانانهه توي بينن؟ ». يابه حري ده ليت « نه وره سي خوشه ويست، توه انهه تيمه هه ليانده وه شينينه وه مافور نين، هيچ نين، ته نيا مه شق و خو ناماده كردنن بو پورژيک جوانترين فهرشي هه موو دونيا ده چنين. من و توه كچانه بو فهرشيک ده گه پيین هه موو ژيان و بووني خو مانسي بخينه ناو، بو مافوريك ده گه پيین كه داتخت و چوويته سه ري و ابرانيت له باغيكي خه ياليدايه، له جيگايه كي له دهره وهه تهم زه مينه، له شوپينيكي ترس و بيكه سي و ديوار و ژوروي داخراوي تيا نيه ». هه ر له وه رزه دا ژنكوژي ده گاته نويميرانيش، كچي هه نديك ده وله مه ندي ناسراوي شار و ژني هه نديك پياوي حيزبي له هه لومه رجي زور ته ماوي و نابياردا ونده بن و كه سيش ناتوانيت فايلى مه سه له كانيان بکاته وه.

به ر له دوزينه وهه لاشه كه به ماوه يه كي كورت، شه ويكيان پياويكي غريب خوئي كرد به مائي غه زه لنوسدا، ده ستيك جلي له به ردابوو، كه ميک له جلي قه شه كان ده چوو. پيشيكي سه يري هيشتبووه وه، عه تريكي ميسكبوئي دابوو له خوئي، كه ره واتيكي سپي دريژي به ستيوو، چاو و برؤي له چاو و برؤي يه كيک ده چوو له جه ننگ له وه هاتبيت، سه ره تا

شه ترنج... بۆ كه ناوى به ههشت ديت، مرؤف راسته و خۆ حۆرى و غيلمانى بىر ده كه و يته وه، نازانم ؟ هر مرؤفه و به جۆرىك به ههشتى ده ويت، نه و خرابانهى مرؤف له سهر زهوى ناتوانيت بيانكات، ده به ويت له به ههشت بيانكات. به لام له پال نه وه دا من ده پرسم ناخۆ ئيمه وهك مرؤفى ئهم سهرده مه ده توانين بىرۆكهى به ههشتىك به بى كۆمپيوتهر به بى سه ته لايت، به بى فېرۆكه و شه مه نده فهر و كه شتى گه وره به پينينه پيشچاوى خۆمان، به پينه پيشچاوى خۆت به ههشت ده بيت چ جىگايه كى ناخۆش بيت به بى سينه ما، به بى يارىگا، به بى ئينته رنيت... به گشتى خه يالى به ههشت خه يالىكى موباره كه، مرؤف بى نه و خه ياله نازى... من خۆم به كه سىكى ئيماندار ده زانم. به لام به داخه وه به ههشت شتىكه هر سهرده مه و به جۆرى خۆى دروستيده كات.»

هاتنى ئهم ميوانه له ناكاو و غه ريبه غه زه لنوسى تووشى په شوكان كر دبوو، ريشى خۆى خوراند و پرسى «جا پيتوايه بىرۆكهى دروستكردى ئهم گه ره كه به هه شتمان بۆ ده هينيت؟». پياوه غه ريبه كه كه له كاتى قسه كردندا خۆى به ناوى «جه واهير سهر فه راز» به غه زه لنوس ناساندبوو، گووتى «پيموايه نه گه رى دروستبوونى به هه شت له سهر زه مين له نه گه رى پېرگاگه يشتنى له قيامه تدا گه وره تره، نه وهى من له كتيبە كۆنه كاندا له سهر به هه شت خويندومه ته وه، جىگايه كى خۆش نيبه، تاكه ئيشىك له وى مرؤف به ئاسانى ده توانيت بيكات نه وه به ده توانيت به ئاسانى سوار حۆرييه كان بيت، ئهم وينه يهى به هه شت، چيتر له گه ل خه يالى خه لكى ئهم شاره دا جووت نايه ته وه. به هه شت به بى چيشته خانهى خۆش، به بى ئوتوموبيل، به بى سه ته لايت... شوپينىكى ناخۆشه. بارى ته عالا وينه يه كى به هه شتى كيشاوه كه ئهم شتانهى تيانيبه، نه وهى جه لاله تيان باسيده كات، بۆ مرؤفى ده ور و زه مانى ديړين خۆش و نه فسانه يى بووه، به لام بۆ ئيمهى ئاده ميزادانى ئهم

پۆزگاره بەهەشت بەبێ ئینتەرنییت، بەبێ مۆبایل، بەبێ سینەما، بەبێ زۆر شتی تر مانای نییه...». غەزەلنوس سەیریکی جەواھیر سەرفرازی کردو گووتی «بەلام ئەم نەخشە بێزۆجە چۆن دەکرێتە بەهەشت؟ تۆ چۆن دەتوانیت لەم هێڵە مردوانەو بەهەشت بسازینیت... چۆن؟».

«جەواھیر سەرفراز» بە غەمگینییەو سەیری غەزەلنوسی کرد و گووتی «ئاغای غەزەلنوس، من بۆ ئەو مەبەستە لیڤەم... بۆ ئەو مەبەستە؟ من پێویستیم بە خەیاڵە، مەرۆف تەنیا لە پرێگای خەیاڵەو دەتوانیت بەهەشت دروستبکات... بەهەشت جیگایەکی خۆش نییه، جیگایەکی نییه کە ئارەزووێ جەرامەکانی تیا تێردەبێت، مەرۆف زۆر لە تیگەبەستی بەهەشتدا هەلەدەکات، بەهەشت شوینێکی خەیاڵییە... جەنابی غەزەلنوس، بەهەشت جیگایەکی خەیاڵییە؟».

«غەزەلنوس بەسەرسامییەو گووتی «دەزانم بەهەشت پەییوەندییەکی زۆری بە خەیاڵەو هەیە، بەلام نازانم ئاخۆ خەیاڵ بەهەشتە، یان بەهەشت خەیاڵە؟ ئەو پرسیارێکی سەختە من وەلامم بۆی نییه، ئاخۆ خەیاڵە ئەو جیگایە دروستدەکات، یان ئەو جیگا عاسییە خۆی لە شوینێکی نادیاردا هەیە و ئێمە بە خەیاڵ بۆی دەپۆین».

«جەواھیر سەرفراز کەمێک بۆینباغە سپییەکە چاککرد و گووتی «وا دەزانم کە وەلامی ئەو پرسیارە دەزانم، باشتر لە مەخلوقاتە خەیاڵییەکان، باشتر لەوان».

«کەمێک بەماناوە سەیری غەزەلنوسی کرد و گووتی «من ماوەیەکی کەم لەووەبەر بە چیرۆکی پۆحەبەرە خەیاڵییەکانم زانی. بەخت یارمبوو، شەویک لە دانیشتنێکی پیاوێ دەنگ خۆشەکاندا بەشداربووم، ئەوانەئێ گۆرانی دەلێن و بەدەنگی بەسۆزیان خولیاای هەمەجۆرت تیا سەوزدەکان، ئەستێرە و مانگت نیشاندهەن، بەیانسی و ئیوارە، کارزێو و پۆشنی تریفەت بۆ دەخەنە ناو ئاوازەو. لە دەنگی ئەو پیاویشانەو، لە پرێگای هەندیک ژنی پەشموردەو چیرۆکی تۆم بیست. چەندجارێک و بە چەند شیوێەیک

حیکایه‌تی غه‌زه‌له‌کانی ئیوه به‌رگویم که‌وت. پیمو‌ابوو غه‌زه‌لنوس ناوی کۆنی شاعیرئکی دیرین بیئت که من نه‌مناسیوه و نه‌مدیوه، ناوه‌که‌تان بۆنی سه‌رده‌م و زه‌مانئکی تری لئیدیت، که‌میک کۆن و کال ده‌نویئیت، بۆ یه‌کیکی وه‌ک ئیوه که هیشتا ته‌واو نه‌چوونه‌ته‌ سن و ساله‌وه، که‌میک سه‌یر و پرته‌لیسم که‌وتۆته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیوه دوا‌ی سه‌رده‌می خۆتان له‌دایکبووین. به‌لام غه‌زه‌له‌کانتان قه‌شه‌نگ و نه‌فسونکارن، هیچ شتئیکم نه‌بینیوه و نه‌بیستوه وه‌ها کاریگه‌رییئت، وه‌ها خه‌یال دروستبکات. مروّف ناتوانیئت دوا‌ی بیستنی ئه‌و غه‌زه‌لانه ئاسایی و ئاسوده بژی. به‌لام جه‌نابی غه‌زه‌لنوس بابگه‌پرئمه‌وه سه‌ر بابه‌تی به‌هه‌شت، من و تو هه‌ردووکه‌مان به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان زۆر بیرمان له‌ به‌هه‌شت کردۆته‌وه. من پئنده‌لئیم، هه‌موو خه‌یالئیک ناتوانیئت به‌هه‌شت دروستبکات، خه‌یال وه‌ک ده‌رگا وه‌هایه، وه‌ک پئگا وه‌هایه، راسته ئه‌وه‌ی به‌و پئگایه‌دا نه‌روات ناگاته به‌هه‌شت، به‌لام مه‌رج نییه ئه‌وه‌ی به‌و پئگایه‌دا پۆیشت بگاته به‌هه‌شت. خه‌یال هه‌زاران پئگای لئیده‌بیته‌وه، یه‌کیک له‌و پئگایانه ده‌گاته به‌هه‌شت... کئیشه‌ی گه‌وره‌ی تو ئه‌وه‌یه تا ئیستا بیرت له‌ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و پئگایه نه‌کردۆته‌وه که ده‌تبات بۆ به‌هه‌شت... ئه‌وسه‌ری نه‌وسه‌ری خه‌یال به‌هه‌شته. ئا، جه‌نابی غه‌زه‌لنوس، مروّف ده‌بیئت بگاته به‌هه‌شت، ئه‌وسا گه‌یشتۆته ئه‌وپه‌ری خه‌یال. عه‌زیزم، من بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی نیم، به‌هره‌یه‌کی ئه‌وتۆم له‌ خه‌یالدا نییه، عاشقی شیعرم، عاشقی کتئیم، عاشقی غه‌زه‌لیاتی کۆنم، عاشقی سینه‌مام، عاشقی بیناسازیم، عاشقی تابلۆم. شیئی ئه‌وه‌م تئبگه‌م خه‌یال چیه... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌هره‌یه‌کم نییه، خه‌یالئیکم نییه، له‌به‌رئه‌وه پوومکردۆته ئه‌وه‌ی وه‌ک پلاندانه‌ریک، وه‌ک به‌پژوه‌به‌ریک ئیشبکه‌م... من پئویستیم به‌ تۆیه، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌ره‌کی خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م، پئویستیم به‌ تۆیه، پئویستیم به‌ هه‌موو بوونه‌وره‌ خه‌یالییه‌کانه... پئویستیم به‌ غه‌زه‌له‌کانته، من ئه‌و

كەسەم كە دەمەوئیت غەزەلەكانت لئىكېرم... ئەو كەسەم».

غەزەلنوس گووتى «جەواھىرى سەرفراز، ئەوسەرى خەيال بەهەشت نىيە. نا... نا بەرپز وانىيە. بەهەشت لای من ئاسوودەى نىيە، شوئىنىكى جوان و بىغەم نىيە. خەيال رېگايەكى تىانىيە بمانبات بۆ بەهەشت، ئا، من لە ئەزموونى خۆمەو قەسەدەكەم، خەيال چەكېكە لە چەكەكانى شەپ لە جەھەنەمدا... بەلامەوە گرنگ نىيە بەهەشت دروستبەكەم، ھەرگىز بۆ بەهەشت نەگەپاوم، بىرم لە شتى وا نەکردۆتەو. من بە كۆمەكى خەيال بەسەرزەویدا دەگەرپم... بە ناو باغە شاردراروەكانى ناو مرفۇدا. خەيال شتىكە يارمەتىمدەدات پتر لە مرفۇ تىيگەم... خەيال بازدان نىيە بەسەر حەقىقەتدا بۆ ناو خەون... تۆ بە ھەلە تىگەىشتوويت... تەواو بە ھەلە لە من تىگەىشتوويت. ئەوسەرى خەيال حەقىقەتە، ئەوپەرى حەقىقەتە، لەوانەشە مردن بىت، چونكە مردن ھىچ نىيە جگە لەوپەرى حەقىقەت. من خەونم نىيە عەزىزم، من خەيالەم ھەيە، فەنتازىام ھەيە. دەزانم... لە مېژە دەزانم، خەيال خەونى سەير سەير لە مرفۇدا سەوزدەكات، بەلام زۆرىەى وەخت خەون شتىكى ترسناكە، خەون لە جىگايەكدا ناوەستىت، دەبىتە لافاويكى ترسناك كە دەيەوئیت ھەموو دونيا پادات و شتىكى تر دروستبكات... من و تۆ دوو مەخلوقى جىاوازىن، تۆ خەونت ھەيە و من خەيالەم ھەيە... ئەو گەورەترىن جىاوازىيە بکەوئتە نىوان دوو مەخلوقەو... بىرت نەچىت، من غەزەل دەلئىم، غەزەل... شارى خەياللى و گەرەكى ئەفسانەى دروست ناکەم، من غەزەل دەنوسم... ئەوانەى خەياللىان ھەيە لەم دونيايە ھەلئانەن، بىر لە چارەنوسى ھەموو مەخلوقاتەكانى سەر ئەم زەوييە دەكەنەو، بە تەنگ گول و مىروولەكانىشەو دىن. من وام عەزىزم من وام. بەلام ئەوئەى خەونى ھەيە دەيەوئیت ھەموو ئادەمىزادەكان بخاتە خزمەتى ئەو خەونەى خۆيەو... جەواھىرى سەرفراز، دىكتاتورەكانى دونيا، حاکمە دلپەرەكان،

ئیمپراتۆره سامناکه‌کان، هه‌موو خه‌ونیان هه‌بووه. به‌لام شاعیره‌کان خه‌یالیان هه‌یه... ترسناکترین شت ئه‌وه‌یه خه‌یال وهرگه‌پیت و ببیته خه‌ون... ده‌بیت خه‌یال وهرگه‌پیت و ببیته هیزى بینینی حقیقه‌ت... من وا له دنیا گه‌یشتوم».

وهک ئه‌وه‌ی کابرای غه‌ریب سه‌راسیمه و ده‌سته‌وه‌ستان بیت، وهک له‌و جیاکارییه سه‌یر و تونده تینه‌گات که غه‌زه‌لنوس باسیده‌گات، گووتی «جه‌نابی غه‌زه‌لنوس، خه‌یال چ سوودیکی هه‌یه گه‌ر موعجیزه‌یه‌ک دروست نه‌گات. ئیشی خه‌یال‌داری گه‌وره ئه‌وه نییه خۆی به‌چاره‌نوسی مه‌خلوقاته‌ نزم و بچوکه‌کانه‌وه سه‌رقالبکات. میژووی مرۆفایه‌تی هه‌ره‌مه‌کان و تاج مه‌حهل و شورای چینی پاراستوووه، نه‌وه‌ک چاره‌نوسی گوول و میرووله وهک ئیوه ده‌لین. لینگه‌پێ گوول بۆ خۆی بگه‌شیته‌وه و به‌مریت، به‌لام مه‌هیتله‌ خه‌یالتان به‌خه‌سار بچیت و بینیشانه‌به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌روات. غه‌زه‌لنوس من و تۆ دۆست نین، به‌لام ماوه‌یه‌که‌ عه‌زیزم له‌دوای سو‌راغی تۆم، من نرخى تۆ ده‌زانم... خه‌یالی تۆ ده‌توانیت دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن و بزوینى موعجیزه‌یه‌ک بیت، ئه‌م پۆحله‌به‌ره‌ جوانانه‌ هیزىکی له‌بننه‌هاتوون... هیزىکی گه‌وره‌ن و وا‌هسته‌ده‌که‌م کلیلی هه‌ندیکیان له‌لای تۆ بیت. گو‌یگره‌ عه‌زیزم، له‌شه‌پى سه‌فه‌وی و عوسمانییه‌کانه‌وه ئه‌م شار و گوند و عه‌رده‌ی من و تۆ، ئیمپراتۆر و له‌شکر و حاکم بیاتیده‌په‌رن، له‌ پیش ئه‌و زه‌مانه‌شه‌وه ئه‌م خاکه‌ هه‌ر په‌رپوه له‌ شاعیر و غه‌زه‌لنوس، به‌لام سه‌یره‌که‌ ئه‌م خاکه‌ی من و تۆ شوین ده‌ستی هه‌یج خه‌یالیکی پیوه دیار نییه... سه‌له‌های سه‌له‌ وهک شیت ده‌گه‌رپیم و ده‌لیم کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال؟ ئاه... ویرانه‌یه، ویرانه. غه‌زه‌لنوس ئه‌و کتیبانه‌م پهبفرۆشه، ئه‌و غه‌زه‌لانهم بده‌ری، با له‌م شاره‌دا گه‌ره‌کیک دروستبه‌کم بیۆینه‌بیت، شتیک له‌ یاده‌وری به‌شه‌رییه‌تدا به‌میتته‌وه... ئه‌م شاره‌ی من و تۆ ده‌بیت شتیک دروستبه‌کات، موعجیزه‌یه‌کی هه‌بیت تا دنیا سه‌ری بۆ

نزمبكاتەو، پىزىبگىزىت، بىپارىزىت».

غەزەلنوس چەند جارىك بە تىفكىرەنەو چاويلكە چكولانەكەى
 پاككردەو و گووتى « غەزىزم قسەكاتى تۆ قەشەنگن، منىش حەزەكەم
 ئەم شارە خاوەنى ئەفسانەى خۆى بىت، بەلى شارىكى بىخەيال و
 فەقىرە... لەگەلتەم، گەرەكەكانى تۆزوى و تەسك و نارىكن. شەقامەكانى
 پىس و بىسەوزى و بىزەنگن. بەلام مۆفەكان ناتوانن خەيالى خۆيان
 يەكبەن، لەوانەيە بتوانن بە كۆمەل يەك حەقىقەتيان هەبىت، بەلام
 ناتوانن بە كۆمەل يەك خەياليان هەبىت... چونكە جەوهرى نازادى
 ئىنسان لە خەياليابەتى، چۆن شىعرى شاعىرەكانى دونيا لەيەك ناچن،
 خەيالى مۆفەكانىش لە يەك ناچن... بىهتە پىشچاوى خۆت هەموو
 شاعىرانى دونيا بۆ نوسىنەو شىعرك كۆبووبىنەو، بىهتە پىشچاوى
 خۆت، لەوانەيە ئەو شىعرە دواجار تىكستىكى بىمانا دەرچىت، چونكە
 پۆحى راستەقىنەى هىچ يەككىيانى تيا نىيە. خەيالى هەر مۆفتىك بە
 پۆج و بوونى ئەووە گىردراو... شتىك نىيە بچىتە ناو هىچ خەونىكى
 گەورەو... بىرۆ گەرەككىكى خەيالى بۆ خۆت دروستىكە... نەخشەكەت
 كۆبەكەرەو و بىرۆ، تۆ دەتوانىت بىت و بە خەيالى مندا سەفەرىكەيت،
 بەلام ناتوانىت خەيالى من بەرىت بۆ خۆت... دەتوانىت من داوەتەكەيت
 و بەو شارە خەياليەى خۆتدا بىگىزىت، بەلام ناتوانىت بىكەيتە
 كرىكار لەو شارەدا. ئەهرا مەكان موعجىزەى خەيال نىن... موعجىزەى
 ئىشەن... موعجىزەى ماندوتىتىن. گەرەترىن موعجىزەى خەيال ئەو بە
 مۆفتىك دروستىكەت بە قوللى لەم دونيايە تىبگات، هەمىشە عاشق و
 ئىلھامبەخش بىت... لەو دەرچىت، خەيال موعجىزەيەكى تىرى نىيە».

جەواهير سەرفراز بىتەو شىعەرەى خۆى زویر نىشانىدات گووتى « خەيال
 بە تەنيا دەبىتە ورتەيەكى بىنرخ. لەمىزە ئەم دەردە گەرەيە دەناسم،
 دەردىكى كۆنە شاعىران و نوسەران زۆر تووشى هاتوون. منىش دەزانم

خه یال توانا و قودرته، به لام بۆ ئه وهی شتیک به جیبه ئایت، ده بیئت له ناو نه خشه یه کدا ئیشبکات... تۆ ئه و نه خشه یه ت لانییه، ئه و نه خشه یه لای منه... ده بیئت من و تۆ کۆمه کی یه ک بکه یین».

غزه لنوس هه رکات ئاوها به ئارامی له سه ر کورسییه که ی خۆی دابنیشتایه، بیرمه ندر و هه کیمتر ده ینواند، بیئه وهی راسته وخۆ ته ماشای میوانه که ی بکات، به پتکه نینه وه گووتی «به لام خه یال نه خشه یه کی خۆی هه یه، هه یچ که س ناتوانیئت بزانیئت نه خشه ی خه یال چیه، مرۆف که زانی خه یال به ره و کوئ ده پوات، چیتر خه یال نییه. هاوڕێم تۆ له وه دا هه له یه، ببوره، ببوره به پێز، تۆ خه یال وه ک جوړیک له دیکۆر ته ماشاده که یه، له کاتی کدا خه یال ژیا نی راسته قینه ی ئیمه یه... خه یالی ئیمه ناتوانیئت ژیا ن جوان بکات، چونکه به شیکه له ژیا ن خۆی. تۆ ده ته ویئت خه یال له شیوه ی شاریکدا، کوچه یه کدا، گه ره کێکدا دروستبکه یه... وه ک پادشاکان، وه ک ئه میر و سیاسه ته دار و سه رکرده کان که هه میشه هوکمرانی به خه ونیک و به خورافه تیک ده پارێزنه وه... هه موو پادشایه ک و ئه میریک که له بینینی حه قیقه ت بێزار ده بیئت، بیر له خه ونی گه وره ده کاته وه. به لام برام، تۆ شتیک فه رامۆشده که یه، به درێژایی میژوو، ئه و که سانه ی خاوه ن خه یالی قوول و گه وره بوون خه لکێک بوون گومانیا ن له بوونی به هه شت هه بووه. به هه شتی مرۆفه خه یالییه کان له ناو پۆحیا ندایه، له خه یالیاندایه، له و ئیشراقانه دایه که نیشانی جیهانی ده دن. به هه شتی من له عه شقه ناکام و بێده ره نجامه کانم دایه، له و دیو ده رگای ئه و باغانه وه یه که ده بیئت به ئاراسته یان برۆم. خه یال هه یزه، به لێ، برای ئازیزم تۆ له سه ره قیته، خه یال هه یزه... به لام خه یال ته نیا ده ستکاری پۆح ده کات، نه وه ک ده ستکاری دنیا».

جه واهیری سه رفراز به سه بره وه گووتی « غزه لنوسی عه زیز، پیمبلێ، ئایا ئه م شاره شایسته ی شتیک نییه، دواتر هه ستبه کین

ئاده میزادهکانی سەر ئهم زهوییه خه یالیان هه بووه؟ شایستهی ئه وه نییه؟ من نه فهیله سوفم و نه شاعیر، من به لئندهرم، ئا ناغام، من به لئندهرم، جه واهیری سهرفراز پاوکهری شاکارهکان و پاوکهری پوچهکان و خه یاله جوانهکانه. من دهزانم دهتوانم چ جوهره شاریک دروستبکه م... به لام پیشوهخت ده بیته هیزی توّم له گه لدا بیته، ها ناغای پر غه زهل، چیت دهویت؟ ... چى شتیکت له سامان و مولکی دونیات دهویت تا بیخمه بهردهستت... ئه وه مهله که تهی من خه ونی پیوه ده بینم بی شاعیران، بی غزلهلنوسان، بی دهنگخۆشه گه ورهکانی ئهم شاره... دروست نابیته. چ کۆشکیکت چهز لئیه له م شارهدا، چ کیلگه یهک، چ مه زرایهک، چ ئافره تیک، چ شتیکی مه حال پیمبلئ... پیکه وه من و تو شاریک یان گه ره کییک دروستده که یین که خه یالی تو و هیزی من پیکه وه نه خشه ی داده پێژن... گه ره کیکی جوان و بچکۆله... من له ویاوه په دام، مرؤف به بی خه یال ناتوانیته حوکمرانی ئهم ولاته بکات... بو وهک دوژمن سه یرمه ده که یته؟... بو له مانای حه رفه کانم ناگه یته... ئه گه ره ده ته ویت دونیا جوان بیته ده بیته شاعیر له بورجی خۆی بیته ده ری، پادشاش له کۆشکی خۆی ده رچیت، ده بیته پیکه وه له ناوه راستی شه قامیکدا به یه کبگه ن و له ویدا، به لئ عه زیزم ئا له ویدا بیر له دروستکردنی شتیکی تر بکه نه وه. ئه وا من هاتوومه ته مالی تو... هاتوومه بهر ده رگات، من رقم له که لله ره قی و به ده وایی و سه رسه ختییه... تیبگه غزلهلنوس ترسناکه پادشاکان نا ئومید بکه یته، تیبگه هیچ شتیکی له پادشایهک ترسناکتر نییه که به تو ره یی بگه پێته وه بو مالن. خۆت بخه ره دۆخی ئه وه وه، پادشایته و ده ته ویت دونیا جوان بکه یته و که س نییه کۆمه کت پێبکات... ها... ترسناکه پادشا که سیک نه دۆزیته وه دونیای له گه لدا جوانبکات... دهستی خۆتم به ری و بیده نگ به».

غه زلهلنوس گووتی «ناتوانم دهستی خۆمت بده من. خه یال بو ئه وه

نه‌دراوه به مرؤف پیسی و کاره‌سات و ویرانه‌یی جوانبکات. باغه‌کانی خه‌یال
 بۆیه جوانن چونکه نابنه دیکۆری حه‌قیقه‌ت. گهر خه‌یال بیته شتیک
 که راستی ده‌شاریته‌وه، ده‌بیته هیزکی ترسناک... بمبوره ئه‌ی برای
 غه‌ریب، واهه‌سنده‌که‌م تۆ ده‌ته‌ویت من و تۆ پیکه‌وه شتیک دروستبکه‌ین
 که پیسی و ناشیرینی ئه‌م شاره‌ بشاریته‌وه... گهر ده‌ته‌ویت خه‌یالی
 من کۆمه‌کت پیبکات، شتیک مه‌که ئه‌م هه‌موو دزیویه نه‌بینین، خه‌یال
 سه‌فه‌ریکی قه‌شه‌نگه، به‌لام ناییت کاره‌سات له‌بیر مرؤف به‌ریته‌وه».

جه‌واهیری سه‌رفراز ده‌یگوت «غه‌زه‌لنوس، به‌دریژیایی میژوی مرؤف
 کاره‌سات و دلته‌نگی و غه‌م هه‌بووه و هه‌ر ده‌مینیت. تیپکه، مرؤف
 ناتوانیت به‌هه‌شتیکی گه‌وره دروستبکات، به‌لام ده‌توانیت هه‌ندیک
 به‌هه‌شتی بچوک بچوک دروستبکات... هیچ که‌س، هیچ سه‌رۆک و
 شاهه‌نشا و میریکی سه‌ر زه‌وی نه‌یتوانیوه‌غه‌م و خوین بسپریته‌وه، به‌لام
 ده‌توانیت شتیکبکات هه‌ستی مرؤف به‌غه‌م و خوین که‌متر بیت...
 نه‌ویه ئومیدی من».

غه‌زه‌لنوس ده‌یگوت «نازانم پادشاکان ده‌توانن چیبکه‌ن... نازانم.
 به‌لام دلنیاام خه‌یال بۆ ئه‌وه نه‌هاتووه، هه‌ستی غه‌م له‌ مرؤفدا بکۆژیت...
 پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان پۆحله‌به‌ری غه‌مگین».

ئه‌و شه‌وه جه‌واهیر سه‌رفراز هه‌ولیکی زۆری دا غه‌زه‌لنوس والیبکات،
 له‌ دروستکردنی گه‌ره‌کی خه‌ونه‌کاندا کۆمه‌کیبکات. به‌لام بیسوود بوو.
 شه‌ویکی دره‌نگ به‌هیمنی له‌ مالی غه‌زه‌لنوس هاته‌ده‌ری، به‌لام
 له‌قوولایی دلیدا هه‌ستی به‌رقیکی قوولکرد، رقییک له‌وه‌به‌ره که‌متر
 هه‌ستی پیکردبوو، پر به‌دل ئه‌و خواسته له‌ پۆحیدا بوو بگه‌پریته‌وه و
 بیکۆژیت.

ژنی بارۆنی مریشک بهوردی چیرۆکی نهوجهوانی چینی بۆ گێڕامهوه ته‌موزی ۲۰۰۴

دوای حیکایه‌تێکی درێژ ده‌رباره‌ی فیلیکی گه‌وره که نه‌ستیره له‌لایه‌کی ناسمانه‌وه ده‌بات بۆ لایه‌کی تر، له‌ مآلی «بارۆنی شیر و شه‌کر» هاتمه‌ده‌ری. ده‌بایه بچووبامایه بۆ مآلی بارۆنی هه‌رمێ، تا بۆ کچه‌که‌ی نه‌ویش حیکایه‌تێکی نوێ بگێریمه‌وه. وه‌ک جاران له‌ ده‌رگای مآلی بارۆندا و ئیشکه‌ریکی منداڵ ده‌رگای کرده‌وه، به‌ هێمنی به‌ پله‌که‌کانی کۆشکی میری هه‌رمیدا سه‌رکه‌وتم، کچه‌که‌ی بارۆنی هه‌رمێ ناوی «پۆژان» بوو، یه‌کیک بوو له‌و منداڵه‌ شیرینانه‌ی هه‌رده‌م به‌ر له‌وه‌ی بگه‌مه ناوه‌پاستی چیرۆکه‌کان خه‌وی لێده‌که‌وت. به‌لام پرسبایری زیره‌کانه‌ی لێده‌کردم، پرسبایرگه‌لێک منی ده‌خسته سه‌ر ئه‌و بپوایه‌ی منداڵان پیکرا، هه‌تا ئه‌وانه‌ی که له‌ ناوه‌پاستی حیکایه‌تیشدا ده‌خه‌ون، مه‌خلوقات یه‌که‌م ته‌ن. ئه‌و پۆژه وه‌ک هه‌میشه ده‌رگای ژووره‌که‌ی خانمی چکۆله‌م کرده‌وه، به‌لام سه‌رسام و سه‌راسیمه له‌گه‌ڵ پۆژانی ناسک و شیریندا «که ئه‌و پۆژه دوو پرچی په‌شی چکۆلانه‌ی دروستکردبوو» دوو خانمی قه‌شه‌نگ و به‌ یقارم له‌ ژووره‌که‌دا بینێ. ده‌موده‌ست ژنی بارۆنی مریشک ناسییه‌وه. ته‌نوره‌یه‌کی که‌می‌ک ته‌سک و کورتی له‌ به‌ردابوو، گه‌نجتر و چێژه‌خشته‌ر هاته پێشچاویم له‌و شه‌وه‌ی له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا بینیم. پێده‌چوو خانمه‌که‌ی دیکه، ژنی بارۆنی هه‌رمێ بیته. پاش سلاویکی کورت، ئه‌و له‌گه‌ڵ منداڵه‌که‌یدا به‌ خێرای ژووره‌که‌یان بۆ من و خاتوونی مریشک چۆلکرد. ژنی بارۆنی مریشک ئه‌م پێگایه‌ی به‌ باشته‌رین پێگا زانیبوو بۆ ئه‌وه‌ی من ببینیته و که‌سیش گومانی لێ نه‌کات. کراسیکی پرته‌قالی له‌ به‌ردابوو،

قزئىكى خاوى مېشكراو، دەموچاوى باريك و چاوهكانى كراوه و غەمگين بوون. ژئىكى جوان بوو، بەلام پئىدەچوو لە وبقاريدا لاسايى يەكئىكى دى بكانەو، دەستەكانى پىپوون لە بازن، مەكياچئىكى تەنكى كردبوو كە بە مەكياجى يەكئىك دەچوو تازە لە پرسە هاتبئىتەدەرى، گولئىكى ئالتونى گەورەى دابوو لەسەر سنگى. ھەر لە سەرەتاوہ شتئىك لە ترس و شەرم لە چاويدا بىنى، كە كەمتر لە چاوى خانمە بارۆنەكاندا دەرەكەوت. كە ژوورەكە چۆلبوو، بەرلەوہى ئەو قسەبكات، گووتم «خانمى ئازىزم، بپورە، بپورە من ئەو شەوہ ئىجگار نەزان و بپورمەتانە، ئاھەنگەكەم لە ئىوہ تىكدا... باوہ پتبئىت، مەبەستئىكى لەو جۆرەم نەبوو، بەلام پئىگايەكى ترم شك نەدەبرد... دەبايە ئىوہ بزەنن من دەمەوئىت قسەتان لەگەلدا بكم».

وہك ئەو ژنانەى كە لە كاتى قسەكردندا سەيرى شوئىنئىكى ناديار دەكەن، سەيرئىكى دەستى كرد و بە ئەسپايى پرسى «تۆ كئىت و چى دەكەيت لە نوئىمىران، دلئىام تۆ بۆ شتئىكى تر هاتووئىتە ئىرە؟... دلئىام». بە ئەسپايى گووتم «بەپئىز من بۆ حىكايەتكردن بۆ مندالان هاتومەتە نوئىمىران، بەلام زۆر مەبەستئىشم بوو ئىوہ بىنم، من لە پئىخراوئىكى بىانيدا ئىشەدەكەم كە سۆراغى خەلكانى ونبوو دەكەن، دەبايە ھەندئىك زانىارى كەم لەسەر موراد جەمىل كۆبەكەمەو، گەران و پشكئىنەكانم بۆ لای ئىوہيان ھئىنام... خانمئىك كە يەكئىك بوو لە دۆستە زۆرەكانى موراد جەمىل ناوى ئىوہى بۆ من ھئىنا، وەك ئەوہى دوا نھئىنى موراد جەمىل لای ئىوہ بئىت، بەلام لە پاستئىدا من تا ئىستا ناوى پاستەقئىنەى ئىوہ نازانم، ھەموو ھەر بە ژنى بارۆنى مرئىشك ناوتاندەھئىن».

بە چاوه غەمگينەكانى سەيرئىكردم و بزەيەكى تەنك و پىر تەلئىسم كەوتە سەر لئىوى و گووتى «ناوم سەيرانە، زۆرەى ژنى بارۆنەكان وەختە ناوى

خۆیان بیربچیتتهوه، کهس ناوی راستهقینهی ئیمه به کارناهیئیت. وهک شهوی شهرم و شورهیی بیئت یان شتیک». که بهو جووره قسه یکرد، که لیک جوان و ناسک هاته بهرچاوم، سادهیی و پاکیهکم تیابینی تا شهوکات وامدهزانی مروّف له نویمیران دهستی ناکه ویت و نایدۆزیتتهوه. له گهّل قسه و ته ماشا و جو له کانیدا تیگه یشتم له و ژنانهیه، که حه زیان به هه موو شتیکه و له هه موو شتیکیش ده ترسن، سه ره تا قفلدار و پووبه ست ده نوینن، که ده شکرینه وه بیسنور و بیله مپه ر و آلا ده بن. هر به هه مان ساده ییه وه گووتی «ئیمه به مورادمان ده گووت» «نهوجه وانی چینی»، وهک چۆن له حیکایه ته کۆنهکانی جاراندای که به مندالی بۆیان ده کردین، کوپی پادشا ده چیتته شهکه و تیکه وه و نیگاری کچیک ده دۆزیتته وه و عاشقی ده بیئت، دواي ده رده که ویت شه و وینه یه نیگاری کچی پادشای چین و ماچینه، موراد جه میلیش ئاوه ابوو، هر که سیک وینه که ی بدیبایه یه کسه ر عاشقی ده بوو، له کوپه پادشایه ک ده چوو که خۆی گوپی بیئت و هاتبیئت بۆ شه شاره، له به ره شه وه من و ژنهکانی هاوپیتم به کوپی پادشای چین و ماچین ناوامانده نا، ناوه نه یئیه که ی له نیواماندا «نهوجه وانی چینی» بوو».

پیشتر شه و ناوه نه بیستبوو. به سه رسامی سه یرمکرد و گوتم «نهوجه وانی چینی... نهوجه وانی چینی... ناویکی سه یره، وهک ناوی نیو حیکایه تیک». هه ستمکرد ژور خیرا له گه لمدای ده کریتته وه، وهک شه وی شه و نه یئیه ی که وتۆته نیوانمان پردیکی پته وی له بپروا له لا دروستکرد بیئت، که میک ته نوره ته سه که که ی پاکیشا که له گه ل دانیشتندا تاده ات کورتر ده بووه وه و گووتی «پیاوی کورد هه زار ساله، هه رهخت له حیکایه تیکدا باس له جوانی بکه ن ده لاین «ده تگوت کچی پادشای چین و ماچینه» «ده تگوت کچی قه رالی فه رهنکه» ها... وانیه. نه بوو جاریک به راستی جوانی ئیمه بکه ن به ناو نیشان، وانیه کاک ماجید، وانیه. ئیمه ش که

جوانی مورادمان بینی، که همو پیکرا عاشقی نهو بووین، که وهما تهلیسمی لیکردبووین، تۆلهی نهو ههزار ساله مان بهو جوره کردهوه، جوانی مورادیش له جوانی پیاوانی نه م شاره نه دهچوو. وهک نهوهی له چین و ماچینهوه هاتبیت، وهک کوپی قهرالی فهرهنگ بیت. شتیکی تر بوو، نهو شتیکی تر بوو. ههستدهکه م خۆیشی زۆر ههزی لهو ناوه دهکرد، من بهردهوام پیمدهگوت نهوجهوانی چینی. بهکه مجار که بینیم خۆم نهگرت و پیمگوت تۆ خه لکی چ شار و مهمله که تیکی وهما جوانیت؟ پیشتر وام به هیچ پیاویک نهگوتبوو. سهیریکردم و بهو دهنگه پر سۆزه یهوه که همو نافرته تیکی شیتدهکرد، به پیکه نینهوه گوتی خه لکی چین و ماچینم». وهک بیر له یادگارکی تال بکاتهوه گوتی «هه ندیک له ژنانی نویمیران ناویان نابوو «نهوجهوانی فهرهنگی»، به لام من هه زمه کرد پتیبیلیم «نهوجهوانی چینی». من زۆر ههزم لهو ناوه بوو. نازانم چ کچیک یان ژنیک دایهینابوو... موراد له دهرهوهی نویمیران نافرتهی زۆری ده ناسی، له وانیه یه کیک له وان نهو ناوهی پتیه خشیبیت، له وانیه خۆی به خۆی به خشیبیت، کهس نازانیت. گرنگ نهوه بوو لای نیمه ناوی نهوجهوانی چینی بوو». به رابه سهیران خان دانیشتم، دهسته سړیکی سپیم له جانناکه م دهرهینا و گوتم «خانم دهزانیت، که موراد چی به سهر هاتوو، دهزانیت؟». به غمه وه سهیریکردم و گوتی «همو دهزانین چی لیها تووه، همو دهزانین، هیچ ژنیک نییه له نویمیران نهزانیت چی لیها تووه، به لام چۆن و کهی و له کوئ، کهس نازانیت... کهس نازانیت». من به غمه وه پیمگوت «نهینیه کت پیده لیم، نابیت لای هیچ کهس بیدرکینیت، من زانیاری ته واوم هه به که موراد جه میل کوژراوه... زانیاری ته واو». وهک من دهسته سړیکی له جانناکهی دهرهینا و فرمیسیکی چکولانهی سړی و گوتی «همو دهزانین که کوژراوه... همو دهزانین».

ئەو شەو لەبری ئەوێ من حیکایەت بۆ کچەکە ی بارۆنی هەرمێ بکەم، ژنی بارۆنی مریشک، منی دانا و حیکایەتی راستەقینە ی نەوجەوانی چینی لە نوکەو بۆ گێژامەو، هەلبەت چیرۆکە کە وەها درێژ و پڕناوێ کە گێژانەوێ بەتەواوەتی زیانیکی زۆری بۆسەر ئابووی گشتی و ئەخلاقێ کۆمەڵایە تیمان هەیه، لەبەرئەو بە ناچاری بەمجۆرە بۆتان کورتدەکەمەو «نەوجەوانی چینی گەنجیکی ناسایی ئیجگار جوان دەبیت، کورپی یەکیکە لە خێزانە هەژار یان مامناوئەندەییەکانی ئەم شارە، کە خودا بەهەیهکی بیۆینە دەدات کە لە زۆرینە ی پیاوانی دونیای حەرامکردو، ئەویش ئەوێ زۆرینە ی ئەو ئافرەتانه ی دەکەوئە سەرپڕیگای حەزی لێدەکەن. هەلبەت نێعمەتیکی وەها، کە هەموو پیاویکی دنیا خەونی پێوەدەبینیت، لە شارێکی وەها پۆختەنگ و دلخالیدا دیویکی ترسناکیشی هەیه. بەلام موراو گۆی بەو دیوێ ترسناکە ی پەیهوئەندییە زۆرەکانی نادات. شتیک لە فەرھەنگیدا نییە ناوی بەقا و مانەوێت، لە یەککاتدا دەتوانیت بێشومار ژنی خۆشبویت و بێشومار پەیهوئەندی بێستیت. سەیر لەو دایە هیچ ژنیکیش نایەوێت موراو بۆ خۆی داگیریکات، وەک ئەوێ هەموو ژنیکی بزانییت کە موراو جۆریکە لە مرواری، مۆف ناتوانیت هەلیگریت بۆ خۆی، بەلکو دەتوانیت تەنیا جاریک دەستیکی لێدات یاخود نیگایەکی بکات، یان بۆ جاریک یان دووان بیباتە ناو جیگاوه. بەرلەوێ ئەو گەرەکە گەرەیه ی نویمیران دروست ببیت و خانەوادە خانەدانەکان بێنە ئەم بەشە تاییەتی و ناوازیەوێ کە سەرەتا میراویان پێدەگووت، موراو سەرەتا لەگەڵ کچی یەکیک لەوانەدا دەبیتە دۆست کە ترێلە شوؤل و لۆری گەرەیان دەنارد بۆ ئێران. کورپە کە سەرەتا شوؤفیری لۆری دەبیت، بەهۆی ئەوێ کە ئیشی ئەوێ لۆرییەکان تا سەر سنوور لێبخوړیت، دەرگایەکی لێدەکریتەو تا ناسان تیکە لاوی ماله دەولەمەندەکان و خەلکانی پارەداربیت. لەبەر هەر هۆیکە بیت موراو زووتر و بێگرفتتر

له هر شوڤيرتکي تر که لوپه‌ل و بار و ماشينه کان له پاسگه و خاله کاني گومرگ ده په رينته وه، نه وه واده کات خوزه ويست و شويني متمانه بيت. بهرله وهی موراد بکه ويته ناو ژناني خانه دان و ميرئاساي شاره وه، په يوه ندي گه ليکي زړی له گه ل کچانی هه ژار و خانمه فرمانبره بيهواکاندا هه بووه، که به جوانی خوی و به غزه له کاني مه ستیده کردن. به لئ به غزه له کاني، من بۆ په که مجار له ده می ژنی بارونی مريشکم بيست که موراد جه ميل شيعر بيژ و غزه ل خوښيکي ده نگخوش و مه ستهين بووه. نه مېړ هه مور دهرانن نه وهی ژناني نويميراني تووشي دردی «نه وجه وانی چینی» کرد، نه و ويته به بوو که له ده ستي خانمی گولبه هاره وه داکه وت «که دياره له بهر هه نديک هوی نه خلای ناوی راسته قينه ی خوی ليره دا ناشکرا ناکه ين». پیده چیت گولبه هار له سه ره تاي سالی دوو هه زاردا عاشقی نه وجه وانی چینی بووييت، زوربه ی ژناني نويميران نيستاش گوناھی نه و درده که زياتر له نه نفلونزايه کی سخت ده چیت تا عشق، ده خنه پال گولبه هار. گولبه هار نه و ويته به ده هينيت و پيشانی ژنی بارونی هه نگوينی دعات، که نه وکات بهرله وهی وشه ی بارون داکه وييت، پييانده گووت «میری میرانی هه نگوين». ژنی هه نگوين به جوریک نالوده ی ويته که ده بيت، خرابتر له نالوده بوونی پاله وانی حياکيه ته کونه که مان به نيگاری هه لکه ناوی ناو نه شکه وته که، سویند ده خوات که نه و ويته به راستی نييه و مه خلوقی وه ها مه گه له خاکی چين و ماچيندا هه بيت، واته له خاکی خيال و نه فسانه دا. نه وه گولبه هار ناچار ده کات، بونه يه ک بدوزيته وه که نه وجه وانی چینی پيشانی ژنی هه نگوين ناغا بدات. پیده چیت به که م به کدی بينینی نيوان نه و دووانه له دوکانی ستیانفرؤشيکی هاوپي موراد بووييت، ژنی بارون که هه لبت خانميکی به حورمه ت و پر ريزه و پيشتر چ جوره سهرکه شيبه کی ژنانه و بيحيسابی نييه، دواي نه وهی موراد ده بينيت، دواي نه وهی گوپی

له یهک دوو غزه‌ل ده‌بیٚت عاشقی موراد ده‌بیٚت. ئەم حاله‌ته بۆ هه‌مور
 عاشقه‌کانی دیکه‌ی موراد جه‌میلیش راسته. گولبه‌هار که دلنیا‌یه ناتوانیٚت
 موراد بۆ خۆی هه‌لگریتی و تا قیامه‌ت به مولکی خۆی حیسابییکات.
 له‌خۆبوردانه و بیٚه‌را و بگره‌یه‌کی ئەوتۆ، که له‌م جۆره په‌وشانه‌دا زۆر
 له نیوان ژناندا پی‌کدیٚت، بۆ ژنی بارۆنی هه‌نگوین ده‌ست له موراد
 به‌رده‌دات. هه‌مور ئەو کیژ و خانمانه‌ی به‌خۆشه‌ویستی موراددا
 تیٚپه‌پیسوون، دوا‌ی که ناچارده‌بن بۆ خانمیک یان کیژکی دی ده‌ست له
 موراد به‌رده‌ن، واهه‌ستده‌که‌ن ته‌واوی ئەو ئەزمونه‌یان هیچ نه‌بووه جگه
 له‌خه‌ونیک، سه‌فه‌ریک بۆ ئاسمان، گرتنی سه‌رابیک بۆ ماوه‌یه‌کی
 کورت، هه‌مووش به‌ ئەندازه‌یه‌ک له‌یه‌کتر تیٚده‌گه‌ن، هیچ یه‌کیکیان
 هه‌ست ناکات به‌و په‌یوه‌ندییه‌ جه‌رامیکی شکاندیٚت یاخود شه‌ره‌فی
 لکه‌یه‌کی گرته‌بیٚت. دوا‌جار موراد وه‌ک خه‌ونیکی ده‌ستاوده‌ستی لیٚدیٚت که
 هه‌مور خانمه‌ جوان و بی‌که‌س و مه‌حرومه‌کانی نویمیران یه‌ک ده‌یده‌ن
 به‌وی دیکه‌یان. تاکه‌ شتی‌ک له‌و خه‌ونه‌دا ده‌گوردریٚت کورتی و
 دریژی‌یه‌که‌یه‌تی، که پیٚده‌چیت تاکه‌ شتی‌کیش بیٚت موراد خۆی پ‌کیفی
 به‌سه‌ریدا هه‌بوو بیٚت. ئەوه‌ی موراد له‌ نویمیران و له‌ نیو‌خانه‌دان و
 پاره‌داران و ئاهه‌نگه‌کانیاندا ده‌کاته‌ میوانی هه‌میشه‌یی ئەوه‌یه‌ که
 سه‌رده‌میک واز له‌ شو‌فیری لۆری ده‌هینیٚت، له‌گه‌ل‌خاوه‌نی یه‌کی‌ک له
 هۆله‌گه‌وره‌کانی شاردا ده‌بیٚته پ‌کخه‌ر بۆ ئاهه‌نگی شه‌کراو و شایی و
 پۆژی له‌دایکبوون. له‌و هۆله‌دا ژنان و کیژانی گه‌نج به‌ به‌رده‌میدا ده‌پۆن
 و به‌ شه‌پۆل عاشقی ده‌بن. پیٚده‌چیت کورپه‌که‌ له‌ دوا دوو سالی ژیانیدا
 مه‌یلیکی زۆری به‌لای کچ و ژنه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا لادروستبوویٚت، بیٚته‌وه‌ی
 له‌ هه‌ندی‌ک په‌یوه‌ندی خیرای دیکه‌ش له‌ گه‌رپه‌ک و کۆلانه‌ هه‌زاره‌کاندا
 ده‌ستی پاراستیٚت. که‌س به‌ دروستی نازانیٚت چه‌ند کیژ و چه‌ند ژنی
 خانه‌دان به‌ راستی په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل‌موراددا هه‌بووه، ئەوه‌ی که‌ گرنگه

ئەو ئەستىزە سەيرانەيە كە لەسەر لەشى خانمان يان لە فەزاي ئەو شويته دا جيده هيليت كە ژوانى تيا دەكات، وەك ئەوەي كوپى ناسمان ياخود باليوزى ئەستىزە كان بيت. ھەر ئەو ئەستىزانەش دوا جار نھيتى ئاشكرادە كەن. مروف ناتوانيت بزانيت ئاخۆ سەرەتا پياوان و كورائى نويميران تا چەند ئاگادارى ئەو پەيوەنديانە بوون، بەو دەدا موراد پەيوەنديە كانى زۆربوون و زوو زووش گورپونى، كەس تاسەر نەيتوانيوە بەلگەيەكى تەواوى لەسەر بگريت، حيكايە تەكەشى لە ناو ژناندا وەك نھينبىيەكى گەورە و موقەدەس كە پيكرپا دەبيت بىپاريزن، ئاسان نەچۆتە دەرهوہ و نەبۆتە بابەتى غەيبە تە ئاسايە كان. ژنى بارۆنى مريشك رايوابوو كە نەوجەوانى چينى وەھا فرىشتە پەنگ و خودايى دەركە وتووہ، پيكرپا ژنان وەك نھينبىيەكى ئاينى سەيرى عەشقى خۆيان بۆ ئەو گەنجە كردوہ. ژنى بارۆن لە قسە كانيدا سى جار بۆ منى دووپات كردهوہ كە «نەوجەوانى چينى، بۆنى خەياللى ليدەھات». ئەگەر چى من خۆم بە يەككە لە پسيپۆرە كانى خەيال دەزانى، بەلام پيشتر جۆرە گوزارەيەكى وەك «بۆنى خەيالم» بەرگويى نەكە وتبوو. وازەندە كەم كە گەر پياوانى نويميرانيش برپك لەو حيكايە تەيان بىستبىت باوہ ريان پينە كردوہ. ئەوەي حيكايە تەكەي ھيناوہ تە سەر ئەو كۆتايىە غەمگينە، ئەوەيە كە پيندە چىت دوا جار نەوجەوانى چينى خۆى عاشق بووييت. ئەوہ گورپانكارىيەكى ترسناكى لە چۆنيتى و ئارپاستەي يارىيە كە دا دروست كردوہ. حيكايە تەكە بەو جۆرەي من لە دەمى سەيران خانم بىست، بەمشيوەيە بووہ. ژنى بارۆنى مريشك دوا خانمە لەو زنجيرەيە دا كە موراد پەيوەندي لەگە لياندا ھەبووہ. بەلام پيش ژنى بارۆنى مريشك، نەوجەوانى چينى حەزى لە ژنى بارۆنىكى گەنج كردوہ بە ناوى «بارۆنى كولەكە» وە. ژنى بارۆنى كولەكە كە ھەر وەك من لە دەمى خانم بىست ناوى «باران شوکور» بووہ، كە ئويش كچىكى بيئەندازە جوان و گەنج بووہ، بيئەندازە

سیحراوی، گه‌له‌کیش پر له خه‌یالات و حه‌ز، کچه‌که یه‌ک دایکی پیری هه‌بووه که چهند سالی‌ک له‌وه‌ویه‌ر مردوه، له‌وه زیاتر که‌س هه‌چ شتیکی ده‌رباره‌ی ئه‌سل و ره‌چه‌له‌کی نه‌زانیوه. نه‌وجه‌وانی چینی دوا‌ی باران شوکور بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌چیتته په‌یوه‌ندییه‌وه له‌گه‌ل ژنی بارۆنی مریشکدا. به‌لام نه‌وجه‌وانی چینی که ده‌گاته سه‌ر نۆره‌ی خانمه‌که‌ی بارۆنی مریشک، وه‌ها غه‌مگین و دلته‌نگه پی‌شتر که‌س وه‌ها نه‌یبینیوه. ئه‌و چهند جاره‌ی نه‌وجه‌وانی چینی له‌گه‌ل ژنی بارۆنی مریشکدا داده‌نیشیت، به‌شی زۆری کاته‌که‌یان به‌وه‌وه ده‌پوات، فرمی‌سکه‌کانی موراد و شکبکاته‌وه، که شیتانه حه‌زی له ژنی بارۆنی کوله‌که کردوه و شه‌رم له‌وه‌ش ناکات بۆی بگری. موراد ناتوانیت هه‌رگیز باران شوکور له بیریکات و تاکه ئومیدی ئه‌وه‌یه که ژنی بارۆنی مریشک یارمه‌تی‌بدات. من له قسه‌کانی خاترونی مریشکه‌وه تیگه‌یشتم که ئه‌و که‌مه‌رخه‌مییه‌کی نه‌کردوه، به پی‌چه‌وانه‌وه پی‌ده‌چیت ژنی بارۆن دل‌سۆزانه کۆمه‌کی به هه‌ردوو عاشقه‌که کردبیت. ئه‌وه یه‌که‌مجاره نه‌وجه‌وانی چینی هه‌نگاوێک بۆ دواوه بگه‌رپتته‌وه و بۆ کۆنه یاریکی وه‌ها په‌رۆش و شیت بیت. له قسه‌کانی ژنی بارۆنی مریشکه‌وه تیگه‌یشتم که باران شوکور و نه‌وجه‌وانی چینی بۆ نزکی سالی‌ک له په‌یوه‌ندیدا ده‌بن. ئه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یان ئاشکراده‌کات ئه‌و ئه‌ستیرانه‌یه که موراد له‌سه‌ر جه‌سته‌ی ژنی بارۆن جی‌ده‌هیلیت و جار دوا‌ی جار دووباره‌ده‌بیتته‌وه. موراد ئه‌ستیره‌کانی خۆی ته‌نیا له‌سه‌ر له‌شی باران جیناهیلیت، به‌لکو ئه‌ستیره‌کانی ئه‌و له‌سه‌ر دیوار و پتخه‌ف و قه‌ره‌ویله‌کانیش جی‌ده‌مینن. بارۆنی کوله‌که که کورپکی وریابه هه‌ر زوو سه‌ره‌نجی ئه‌ستیره‌کان ده‌دات، به‌وه‌دا بارۆنی کوله‌که خوشی که‌سیکی داوینپاک نییه پی‌ده‌چیت له ده‌می ژنی‌ک له‌و ژنانه‌ی له‌گه‌لیاندا خه‌وتوو، حیکایه‌تی ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی بیستبیت و له حه‌قیقه‌تی چیرۆکه‌که تیگه‌یشتبیت. چیرۆکی ئه‌ستیره‌کان سه‌ره‌تا له بارۆنی کوله‌که‌وه

داده که ویت، له ووه هه ندیک له پیاوانی نویمیران یاده وهری خویمان
تیزده که نه وه و یادیان ده که ویت هه که پوژیک له پوژان نه سستیره ی سهیر
و پوناکی گومان لیکراویان له سه له شی ژنه کانیا و له فه زای
ماله کانیا ندا بینیه . له پیکای نه و حیکایه ته وه زور له بارونه کان پیکای
شیتانه و کویر له نه و جه وانی چینی هه لده گرن . خانمی بارونی مریشک
پییوابوو، چیرۆکی نه و نه سستیرانه راست نییه، به لکو خودی نه و
پوناکییه، جوړه تیشک و کرانه وه و پوناکییه که که هه موو ژنیکای ناسایی
دوای ژوانیکای راسته قینه پیی دهره وشیتته وه . هه موو خانمیک دوای
خه و تنیکای عاشقانه ی قوول، که هه سستبکات پیاویک هه یه و به راستی
دهیه ویت بیبات بو به هه شت، پر ده بییت له وه ها جوانی و وه ها نوریک .
خانم هه روه ها پای وابوو به و هدا ژیا نی نویمیران سارد و تاریک و
بیروشناییه، نه و نه سستیرانه لیره پوژنتر و سافت رده رکه و توون . نه ز بو
خوم له میژبوو ئافره تم بو گرنگ نه بوو، ته وای حیکایه ته که ش بو من
وهک فلیمیک وابوو که له ژیا نی راسته قینه دا تیا ده ژیا م، له راستیدا
نه مده ژانی که ی ده شیت ئافره ت بدره وشیتته وه و که ی نه دهره وشیتته وه،
به لاشمه وه گرنگ نه بوو که ی دهره وشیتته وه یان نادره وشیتته وه . به لام
دوای دهره وشانه وه کانی باران شوکور، ئیدی بارونی کوله که ژماره یه کی زور
چاو ده خاته دوای تا به نه واره تی تیده گات نه و کوپه ی ژنه که ی شیتانه
عاشقی بووه موراد جه میله . ژنی بارونی مریشک باوه پی وه ها بوو،
بارونی کوله که بو نه وه ی ئابرووی نه چیت، بارانی نارووه بو لای
خالیکای له دهره وه ی ولات، بو نه له مانیا یان ئینگلستان ... دلنیا شبوو،
کوشتنی موراد به ته نیا دهستی بارونی کوله که ی تیدا نییه، به لکو
پلانی ژماره یه کی زور له میر و ناغا و بارونه کانی نه م ولاته یه .»

یاداشته کانی بارونی خه یال

هیچ که سیک له م شارهدا نییه، ناوی جهواهر سهرفراز بیته، ئه وه من بووم شهویکی ئه یلولی دوو ههزار و دوو پووم له مالی غزلهلنوس کرد و خۆم وهک کپیری دهستتوسی کۆن و راوکهری شاکاره ئه ده بییه کان نیشاندا، ئه وهی من له غزلهلنوس تیگه یستم ئه وه بوو که هه مرۆفه و شاری خه یالی خۆی ههیه، بهلام ئه وهی لای من ترسناک بوو، ئه وه بوو که ئه وایده زانی پادشا و شاعیر ناتوانن پیکه وه له دروستکردنی شاریکدا ئیشبکه ن. باوه پی و ابوو شاعیر شتیکی نییه پیشکەشی پادشای بکات. ئه و قسانه ی له خۆ به بچوکزانیه وه سه رچاوه یان نه گرتبوو. به لکو له هه واو غروری که سیکه وه بوو که ده زانیت ده لیت چی. ئه ویان وهک پیاویکی ساده بۆ وه سفکردبووم، به لام بلندبین و سه رکهش هاته پیشچاوم. ئیستا تیده گم که غروری شاعیر جۆره غروریکه هه موو کهس نایبینیت. کاتیک قسه یده کرد قوول سه یری نیو چاویم ده کرد، زۆر قوول. هه ستمده کرد شتی زۆر ترسناکی تیدایه. ده مزانی گه وره ترین په رسیاری ئه و ساته ی ئه م شاره ئه وهیه چۆن شاعیر و پادشا، پیکه وه ئیشبکه ن... چۆن پیکه وه له سه ر سه رفه یه ک دانیشن و بیر له جوانکردنی ئه م شاره بکه نه وه، بیر له چاره نوسی ئه م ولاته بکه نه وه که تازه به تازه نه سیمی ئازادی بهر په رخساری ده که وت. خۆم له وه چه ی میر و به گزاده کان بووم و ده مزانی سه رۆک به ته نیا ئه وه ی بۆ نا کریت، ده زانم... من ده سال زیاتر بوو تیکه له به سیاسه ته داره کانی ئه م مه مله که ته بوو بووم کهس نه یده زانی چی ده که ن و چیان ده ویت. به کۆمه لیک کویر ده چوون، له ترۆپکی شاخیکی به رزه وه به ره و بنی خه ره ندیکی قوول خله ده بوونه وه،

پیشانوابوو له دامینی ئه‌و شاخه‌دا ده‌که‌ونه باغیکی سه‌وزه‌وه، به‌لام
 من ده‌مییی که بنی ئه‌و چیا سه‌خته هیچ نییه جگه له خه‌ره‌ندیکی
 بیین. من ده‌مزانی له‌که‌لیاندا تا بنی ئه‌و خه‌ره‌نده به‌رده‌بمه‌وه، به‌لام
 ده‌مویست شتیک بکم، گه‌ره‌کیک، باغیک، کوچه‌یه‌ک دروستبکم.
 ده‌مویست هه‌ستبکم که من وه‌ک ئه‌وان به‌رنابه‌وه، به‌لکو ده‌فرم و
 خه‌ون ده‌بیینم. به‌لام غه‌زه‌لنوس وه‌ک ره‌حیکی ته‌نیا ئیشیده‌کرد من
 ده‌مویست خه‌یالی خۆیم بداتی، ئه‌و باسی حه‌قیقه‌تی بۆ ده‌کردم.
 هه‌ر ره‌حله‌به‌ریکی خه‌یالی زۆر باسی حه‌قیقه‌ت بکات، ترسناکه. من
 دوای ئه‌و دانیشتم له‌که‌ل غه‌زه‌لنوسدا ماوه‌یه‌ک چومه‌ خه‌لوه‌ته‌وه
 و چه‌ندین کتیم له‌سه‌ر ده‌ردی قوولی شاعیره‌کان و نه‌خۆشییه
 ده‌رونیه‌کانیان و ئه‌و بیمارییه‌ جه‌ستی و ره‌حیانه‌ خوینده‌وه که
 تووشی دین. له‌ ده‌ره‌نجامی پشکنین و خویندنه‌وه‌کانمدا گه‌یشته‌ ئه‌و
 به‌روایه‌ی شاعیران پیکرا نه‌خۆشییه‌کی ترسناکیان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه
 هه‌رکات داویان لیده‌که‌یت له‌ بونیادنانی دنیادا به‌شداربن، ئه‌وان
 به‌ره‌و خه‌یال و ته‌لیسم و ته‌فسانه‌ راده‌که‌ن، که لیشه‌که‌پریت ره‌و له
 خه‌یال بکه‌ن و پێیانده‌لێت ناغایان فه‌رموو برۆن و ئه‌وه‌امی ره‌نگینی
 خۆتان بژین، ده‌که‌پینه‌وه بۆ دونه‌یا و به‌ده‌نگی به‌رز دژ به‌ پادشاکان
 و به‌ دونه‌یا ده‌یکه‌نه ده‌نگه‌ده‌نگ و سه‌کردن. به‌دیرژیایی میژوو ئه‌وه
 ده‌ردی شاعیران بووه. هاواری انا الحق ی حه‌لاج له‌ کاتی مردندا
 چیه‌ جگه‌ له‌ هه‌له‌اتتیکی خه‌یالی بۆ پێشه‌وه، یاخود ته‌ماشاکردنی
 لۆرکا بۆ ئه‌ستیره‌کان پێش له‌ مردن... چیه‌ جگه‌ له‌ راکردن
 به‌ره‌و خه‌یال. ئه‌و شه‌وه‌ که چووم بۆ لای غه‌زه‌لنوس داوام لیکرد
 کرمه‌که‌مبکات، ئه‌و شتیکی هه‌بوو، که ئیمه‌ نه‌مانبوو، هیژیک ده‌یتوانی
 هه‌موومان جوانبکات و به‌هیژمانبکات. به‌لام ئه‌و غروره‌ قووله‌ی،
 ئه‌و خواسته‌ شه‌یتانییه‌ی که ده‌ست نه‌خاته ده‌ست مه‌خلوقیک وه‌ک

خوی شاعیر و خه یالناس نه بیت، نه و خواسته ی بلیت «سه برکه ن، من گهرچی بوونه وهریکی خه یالیم، به لام ده توانم حه قیقه تیش ببینم و له شاگردانی راستیش پروتتر بیدرکیتیم»، نه و شانازییه درویه که شاعیران له نه لیاده و ئودیسه وه به بالای خویان بریوه، له فیردهوسی و خه یام و موته نه بی و مه ولانا خالیده وه تووشی هاتوون، هه موویم له چاوی غزه لنوسدا خوینده وه... شاعیران به هه شتیکی خویان هه یه پیشانی که سی ناده ن. وا هه سته که م له دیرزه مانه وه وه ها بووه، ئیمه ی ئاده میزاد هه موومان له به هه شت ده رچووین و نه وان له وئی ماونه ته وه. تیده که ن؟ من له ده ره نجامی که رانی زورمدا به وه ها راستیییک که یشتیم. نه و شه وه ده متوانی بیکوژم. هر وه ختییک گویم له شاعیرییک ده بیت باس له جیاوازی نیوان خوی و دونیا ده کات ده مه ویت بیکوژم. زورجار ده چمه چاپخانه ی شاعیره کان و له جل و بهرگی لادیییه کی نه خوینده وارد ا سوچیک ده گرم و گوئیده گرم که باسی خویان ده که ن، باسی جیاوازی و گهره یی خویان ده که ن، هه موویان نه و غروره ره شه له وشه و رهفتاریاندا یه، که واده کات شیتیم و له پیستی خوم ده رچم. من له خویندنه وه و که رانه کانمدا، که یشته نه و بره وایه ی شاعیران بق نه وه ی گول و نه ستیزه و بولبولیان خوشبویت، ده بیت رقیان له پادشاییت، رقیان له سه رۆکه کان بیت، رقیان له میر و وه زیر و جهنگاوه ره کان بیت... هر شاعیرییک جو ره رقیکی وای تیا نه بیت، نه و خوینی پاکی نه و جنسه به ده به ده ماریدا ناگه ریت. نه وان هه موو دونیا وه ک مهیدانی جهنگی نیوان خویان و پادشاکان ده زانن. له و ماوه یه دا چهنده ها جار نه و خاوییه ترسناکه م درده هیتا، نه و په رۆ سامناکه ی له هه موو ژیانمدا له هیچ شتییک وه ها نه ترساوم، درمده هیتا و سه یرمده کرد... نه وه خولیای شاعیره کانه، نه وه یه خولیا به ده که یان سه رکه ون به سه ر هه موو شتییکا که شیعر

نییه. له‌وه زیاتر هر قسه‌یه‌ک بکه‌ن، درق ده‌که‌ن... هتا کاتیک که باس له پیسی دونیا ده‌که‌ن، بق ئه‌ویه بلین، ئه‌ها ئیمه چند جوانین... چند پاکین... من بق میژوو ده‌لیم، ئه‌و شه‌وه شتی زور ترسناکم له چاویدا خوینده‌وه، شتی زور ترسناک. گهر پیوستیم به هیزی ئه‌و غزه‌لانه نه‌ده‌بوو، ده‌مکوشت، به‌لی هر ئه‌و شه‌وه له‌ویدا ده‌مکوشت. ئه‌و هموو شتیکی له چاومدا ده‌خوینده‌وه، به‌لام نه‌ده‌ترسا. وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت توره‌مبکات و وابکات ده‌مامکی خۆم دامالم و هموو قسه‌یه‌کی ناو ناخمی پیلیم. به‌لام من سه‌برمکرت و ئاسوده وه‌ستام و خۆم وه‌ک پیاویک نیشاندا که ده‌توانم جله‌وی دلی خۆم بگرم. که هاتمه‌ ده‌ری، پرپووم له ئاره‌زوویه‌کی تاریک بق ئه‌وه‌ی بزائم له‌و ماله سه‌یره‌دا چی ده‌گوزه‌ریت؟ ئه‌م پیاوه کتیه و چی ده‌کات؟

من بووم «ته‌رخونچی»م نارد بق ئه‌و ماله. پوژیک چووم بق لای عه‌تار و پیمکووت، ده‌مه‌ویت یه‌کیک له‌و ماله‌دا سه‌وزبکه‌م، چاوێک بچینم و گویچه‌یه‌ک بروینم که بیینیت و بییستیت. من دلم کرمی و خولیاام پر له پرسیار و سه‌رم سه‌رشار بوو به‌گومان. عه‌تار ئه‌وه‌ی به‌کاری نه‌کرده‌هیسابکرد و گووتی شتی وا به‌و ناکریت، به‌لام ئه‌و بلیمه‌تیکی وه‌ها بوو که‌سی ناوتمید نه‌ده‌کرد. زوری نه‌برد هه‌والی ئه‌وه‌ی بق هینام که غزه‌لنوس بق ماموستایه‌کی هیساب ده‌گهریت، چونکه‌ منداله‌کانی له‌ زانستدا کۆل و له‌ هیسابدا نه‌زانن. خۆی هموو شتیکی ریکخست و ته‌رخونچی کرد به‌ ماموستای منداله‌کانی غزه‌لنوس. به‌ر له‌وه‌ی ره‌شید ته‌رخونچی بق وانه‌وتنه‌وه‌ پووبکاته‌ مالی غزه‌لنوس، داوه‌تمکرد و له‌ که‌ره‌می خۆمدا نوقمکرد. پیاویکی باریک و دریز و پووخۆش بوو، له‌وانه‌ی

ده‌توانن هه‌زار ده‌موچاویان هه‌بیئت. پیمگوت من پیاویکی به‌سه‌برم، سه‌ره‌تا هیتدهم ده‌ویت خۆت خۆشه‌ویستبکه‌یت و گومان له‌سه‌ر خۆت دروست نه‌که‌یت. ته‌رخونچی چهند مانگیک بیسود سهردانی مالی غزلهلنوسی کرد، زۆرجار راپۆرتی بیمانای ده‌براره‌ی ته‌مالی منداله‌کانی غزلهلنوس له‌حیسابدا بۆ ده‌نوسیم، به‌لام ده‌بیئت بلیم که راپۆرته‌کانی توانایه‌کی وه‌سف و ورده‌کاریه‌کی بیۆینه‌یان تیدابوو، که بۆ مامۆستایه‌کی حساب ناسروشتی هاته‌به‌رچاوم. له‌ریگای ئه‌و راپۆرتانه‌وه‌ ئاشنای جوگرافیای راسته‌قینه‌ی ئه‌و ماله‌بووم، ژماره‌ی ژووره‌کان و ده‌رگاکان و چله‌راو گلۆپ و په‌رده‌کانیشی به‌وردی له‌و راپۆرتانه‌دا نوسیوو، باسی ئه‌وه‌ی تیدابوو که غزلهلنوس دوو کتیبخانه‌ی هه‌یه، یه‌کیکیان ئاشکرایه و ئه‌ویدی نه‌ینییه، به‌وردی باسی سروشتی که‌مدوو و غه‌مگینی ئه‌ویشی کردبوو. له‌زۆر شویتندا گومانی ئه‌وه‌ ده‌کات عه‌شقیکی که‌رولال له‌نیوان تریفه و غزلهلنوسدا هه‌بیئت. ته‌رخونچی له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌رده‌م فیلیکی به‌کارده‌هیتا تا بتوانیت به‌و ماله‌دا بسورپته‌وه، خه‌یالوان که‌یه‌کتیک له‌منداله‌کانی غزلهلنوس بوو، به‌رده‌وام به‌بۆنی گول بیهۆشده‌بوو، هه‌ر که‌سیک چه‌پکیک گولی بخستبایه‌ته‌به‌ر لووتی له‌هۆش خۆی ده‌چوو، له‌و کاتژمیرانه‌دا که‌ده‌بایه‌ته‌رخونچی وان‌ه‌ی ماتماتیک به‌منداله به‌سته‌زمانه‌که‌بلیت، هه‌ندیچار گولیکی ده‌خسته‌به‌ر که‌په‌روی و منداله ده‌بورا‌یه‌وه، ئاوها فرسه‌تی ده‌هیتا به‌و ماله‌دا بگه‌ریت و بۆنبکات و گوینگریت، هه‌ر کاتیک یه‌کتیک ده‌بیینی ده‌یکرده‌هاوار و هه‌را که‌بچن به‌کرمه‌کی منداله بیهۆشه‌که‌یان‌ه‌وه‌ که‌له‌بیینی کتیبی حساب ده‌ترسیت و ژماره‌کان بیهۆشیده‌که‌ن. له‌ریگای راپۆرته‌کانی ئه‌وه‌وه‌ که‌یستمه‌ناوی ئه‌وان‌ه‌ی هاتوچۆی مالی غزلهلنوس ده‌که‌ن. که‌وتمه‌گومانیکی قووله‌وه‌ که‌زانیم که‌سیک به‌ناوی حه‌سه‌نی پیژۆی گولاو،

گونه چالاڪيڪي ناودار له تپهڪاني ئيغتيلاتي ناو شاردا هاتوچوي غزه لنوس دهڪات. پوڙيڪ ليستيم له ناوي ئه و كهسانه داواڪرد كه دیداري ئه و دهڪن. ههلبهت نامادهڪردني ئه و ليسته بق تهرخونچي كه وهك ماموستاي ماتماتيڪ دیدهني ئه و مالهي دهڪرد، ماوهيهكي دريڙي ويست، بهلام دواچار ئه و ليسته بوو كه هه موو ژيانم بوي دهگه رام. هر له پيگاي راهورتهڪاني ترخونچيه وه ماجيدي گول سؤلاقم ناسي. هر ئه و ترخونچيه سهركز و پووخوشه ناوي زوربه ي روجه به ره خه يالييهڪاني بق هيڻام... ناوي ئه و نه اندازيارانه ي له سهر ي خوياندا بورج و پرد و باله خانه ئه فسانه بيان دروستدهڪرد، ئه و باغه وانانه ي ده يانتواني ته نيا به سهيرڪردني خاك، گول و چيمه ن بپوين، ئه و عاشقانه ي به هر شه قاميڪدا بپريشتبانايه ديوار و بهرد و پايه بيڙوجهڪانيش بوني خوشه ويستيان دهگرت، ئه و بالنده بازانه ي ده يانتواني به چه پله يهك ئاسمان پركن له مهل و پهله وهر ي جوراوجور. ئه و كچانه ي به تهك هر باغيڪدا گوزه ريانبكرديابه ئاو له زهوي دهتقي و له دويان فواره وهك شيت به ره و هه وا ده پويشت. ئه و دارتاشانه ي كورسيهڪانيان ههستي فرينيان ده دايين و ئه و چيشتكه رانه ي ميژهڪانيان بوني خواني به هه شتي ليه له ده ستا. ئه و فروشيهاره شهرمنانه ي هه نديك له كالايان ته نيا بق سه فري خه يالي به كاردهات، ئه و ده رمانفرقشانه ي داږويان خهوني گولهكان و تامي تيشك و مهلمهسي تريفه ي ده دايين... ليستيكي وهه دريڙ بوو كوتايي نه دههات. من پويستيم به هه مويان بوو... پويستيم به يه كه يه كه ئه و مه مخلوقانه بوو كه دههاتن و له و كتبخانه خه يالييه ي غزه لنوسدا گوييان له غزه له دهگرت... من پوڙيڪ بپريارمدا هه موو ئه و مه مخلوقاتانه مولكي من بن... بپريارمدا هي من بن... هي من...

هەوئێکی سەرئەگەوتوو بۆ پەندانی ماجەلانی راستەقینە ئابی ۲۰۰۴

شەو درەنگ بوو، وەک هەموو شەوێکەکانی دیکە ئێ و ماوێهە
چاوەپوانی ئەفسانەم دەکرد... چاوەپوانی ماچ و خەون و حەرفەکانی
ناو ئێ و دەنگە پەر تەلیسمیم دەکرد. لە پەردا یەکیک تەواوی کارەبای
ئوتیلەکی کۆژاندەوه، شەوان تا بەیانی ئیش بە ماتورپی کارەباکە دەکرا،
گەر وا نەبایە گەرما هەموومانێ دەخنکاند. زۆریە شەوان تاریکی پالی
بەسەر کۆی کوچە و شەقامەکانی دەوریەردا دەکێشا، تاریکییەکی وەها
کەپ و سەنگین مەوێ بیئۆقرە دەکرد. بەلام لەگەڵ ئێ و شەوێهەنگە
پەشەیی دەرهوێشدا، بەوه خۆشحالبووم کە لە ناو ئوتیلەکەدا پوناکی
هەیه. ئێ و شەوێ بیئۆقرە نەبوو هەستم بە ترس کرد. دواي خامۆشبوونی
چراکان بە ماوێهەکی کورت، یەکیک بەهێزێکی بیئۆقرە پالی بەدەرگای
ژوورەکەمەوه نا. گویم لە دەنگی پێ و هەناسەیی دوو کەس بوو کە
خۆیان کرد بە ژووردا، لەجێگای خۆم هەستام و دلم وەک دلی باندەیهک
دەلەرزێ. لە ساتێکی کورتدا شتگەلێکی زۆر بەدلما پابورد. دواتر کە
بیرم لەو چرکەیه دەکردهوه، بەوه سەرسام بووم، چۆن لە ساتێکی
وہا کورتدا شتگەلێکی هێند زۆر و هێند جیساواز بە خەیاالی مەوێشدا
پادەبوریت. لە نیوان هەستانی من و هەستاندا بە تەواوەتی، یەکیکیان
لایتێکی دەستی وەها راستەوخۆی تیگرتە ئیدی هێچم نەدەبینی، بەلام
هەستمکرد لە پشت ئێ و دوو کەسەوه خەلکانێکی تریش لە بەردەرکی
ژوورەکەدان. یەکەمین کەسیان کە بە هەست تارماییەکیم لەوانی دی
جیاکردهوه، پیاویکی زەبەلاح بوو. بیئۆقرەیی دوودل بیت یان هیچ بلت،
بە چ تین و توانایەک خودا بە جەستە گەرەکی بەخشیبووی، پالیکی

نا به سنگمروه و به خواری که وتمهوه سهر جیگا که م. مرؤف زورجار له وهما ساتیکدا تنیا فریای نهوه دهکه ویت بیر له مردن بکاته وه، به لام من وهک عه قلیک که له سه ختترین ساته کاندای غروری خوئی له ده ستنادات، بیرم له هه لهاتن کرده وه. هه ستم به قورسایی گه وهی نه و پیاوه کرد له سهر له شم، به لام پیده چوو باش حیسایی گه وهی و هیزی منی نه کرد بیت، له گه ل نه وهی که ویستی ده ستم بگریت و به جوریک بایدات نازارمبیت، تاریکی کومه کی نه کرد و ناسان خوم پاپسکان و وه رگه پام و دهستی لایته که یم گرت و کیشام به ده رکی دۆلابی جله کاندای، به جوریک لایته که خاموش بوو و ژوره که دووباره ته وای تاریک داهات. ساتیک بوو نه وانی دی به پوونی هیچیان نه ده بینی، من نه و کورته ساتم به هه ل وه رگرت و پالیکی وه هام به پیاوی دووه مه وه نا که وت به سهر کۆمیدیه کی بچوکدا له به کییک له سوچه کاندای. ناگاداریوم که سیکی دی له بهر ده رگا که دا دهیه ویت لایتی دووه م داگیرسیئیت، بهر له وهی نه و وهما کاریکبکات خوم گه یانده بهر ده رگا، کابرای گه وه که له تاریکیدای به دوامدا هات، که وت به سهر هاو پیکه ی خویدا و هاواری له پیاوی سیه م کرد «مه هیله ده رچیت». به لام من لوقیکی وهما دریزم هه بوو، پاکردنیکی وهما خیرام هه بوو، نه و نه یوانی بگریت. وهما به خیرا له پله که کانه وه بو ده رگای ده ره وه ده رچوم، خوم به خیرایی خوم سه رسامبووم. دلنیا بووم که گه ر له بهر ده رگا ته قه م لیته که ن نامگرن. له بهر ده رگای نوتیله که دا به کییک هاواری کرد «خه سیو جوجی... خه سیو جوجی... گوی سه گ... گوی سه گ... بیگره». پیده چوو نه و نوتومبیله ی که هیناویانه، شو فیریکی خه و آووی بیتاکی هه بیت، که وایزانیوه ئیشی تنیا لیخوپینه، بهر له وهی نه و بیته ده ست، من به هه موو تین و توانای خوم به ره و کۆلانیکی ته سک هه لهاتم که ده که وته بهر ا بهر نوتیله که وه، له ویتوه به هه رچی هیزییک که خودا به

منی بە خشیوه رامکرد، دەمزانى گەر خێرا بکەم دەگەمە ناو زنجیره کۆلانیکی وەها تەسک و تیکە لاوهوه بە ئوتومبیل ناتوانن دوامبکەون و بە پێش ئاسان لە پێچاوپێچەکانیدا نامدۆزنەوه . ئاوا بێئەوهی ئاوپێدەمەوه و دوولیبکەم لە یەکەم هەولێ گرتن و پفاندن دەریازبووم .

شەو ونبییت ئاساییه، بەلام سامناک ئەوهیه بەیانی نەزانی پوو لە کوێ بکەیت . بە درێژایی ئەو شەوه بە ترسیکی بێئەندازهوه لە هەموو سیبەرێک، لە هەموو تارماییەک کوچە بە کوچە سوپامەوه . تاکە کەسیک دەیتوانی یارمەتیمبدات ئەفسانەبوو، دەبایە تا بەیانی چاوه پێیکەم . بەیانی بەخت زۆر یارمبوو و وەک ئەوهی ئەفسانە دلی دەلیلی بییت، لە هەر پۆژ زووتر هاتبوووه ئوتیلەکە . بەترسیکی زۆرهوه گەپامەوه و چیرۆکی پووداوهکانی شەوم بۆ گێڕایەوه . دەستی گرتم و ماچیکردم و گووتی دانیایە هەمووی لە ژێر سەری بارۆنی کولهکە و مورتەزای شەیتان دایە، گووتیشی ئەو نیشە بیئاگاداری مێردەکەى ئەو نییه . پێشگیگوتم کە ژيانم بەپاستی لە مەترسیدایە و باشتره بگەپمەوه بۆ ئەوروپا . بەلام من تیمگەیاندا کە ناتوانم لەو دووربکەومەوه و تا چارهەنوسی بازارن شوکووریش ئاشکرانەکەم ناگەپمەوه . پاسپۆرتە بەریتانییەکەى لە قاسەى ئوتیلەکە بۆ دەرھێنام و ژمارە تەلەفونى خانمىکى ناسیاوى خۆى دامى و پەوانەى شارۆچکەىکى کردم نزیکى ۱۵۰ کیلۆمەتر لەو شارەوه دووریوو . هەر خۆشى لە بەردەمدا تەلەفونى بۆ ئەو خانمەى ناسیاوهى کرد و ژوورێکیان لە ئوتیلێکدا بۆ گرتم، پێشگیگوتم بە زووترین کات شوینێکم بۆ پەیدادەکات و دەنێرتەوه بە دوامدا و دەتوانین لەو شوینەدا بە ئازادى پێکەوه بخەوین . ئینجا زۆر ماچیکردم و خۆى بە سنگمەوه نوساند و گووتى «بپۆ و چاوه پێمبە» . بەو شیوهیه ماوهیهک لە ئەفسانەو لەو شارە دوورکەوتەوه .

رؤیگی در ژله ژیا نی ماجیدی گول سؤلاف و غزه لنوسدا

هر سئیکان به رامبه ری گول سؤلاف دانیشتبوون، وشه به وشه هه موو چیرۆکی نهوجه وانسی چینی بو گئیرانه وه . ستایشیکی زۆریان کرد که له ماوه یه کی وه ها کورتدا نه وه موو زانیارییه گرنگی دهستکه وتوه . که گول سؤلاف چیرۆکه کی ته واو کرد پرساری گه وه نه وه بوو دوا ی نه وه ده توانن چی بکن، چون به رده وام بن و بو کوئ برۆن و چ ناراسته یه ک وه رگرن؟ . غزه لنوس پای وابوو بارۆنه کان ترسناکن و که س ناتوانیت به ناشکرا بچیته جهنگه وه له گه لیاندا، تاکه شتیگ ده توانن بیکن نه وه یه دوا ی چیرۆکی باران شوکور بکه ون و چاره نوسی راسته قینه ی نه وه ناشکرا بکن . به بوچوونی نه وه ده بایه نه وه ماوه یه ی گول سؤلاف له نویمیران ده مینیتته وه، هه ولی کۆکردنه وه ی زۆرتین زانیاری له سه ر باران بدات . هه رچی تریفه یا به حریشه نه وه پۆژه بیده نگ و خه یالوی و په رنگ په ریو ده رده که وت، به درژیایی دانیشتنه که هیچی نه گووت، هه ر سئیکان سه ره نجی نه وه یان ده دا که تریفه جار دوا ی جار کالتر و بیژه نگتر و بیده نگتر ده رده که ویت . هه ر جاریک له هۆی بیده نگ و په نگزه ردییه که ی پرساریان ده کرد، به زه رده خه نه یه کی ناسکه وه ده یگووت «به هۆی ماندویتی و کهم خه وی و خه یالی زۆره وه یه» . نه وه ماوه یه تریفه به سه ریگ سه ره رشتی منداله کانی ده کرد، به سه ریگی دیش له گه ل کیزه را کردوه کانی نیو ماله که ی خویدا خه ریکی چینی مافوو ریگ بوو که ده بایه ببیته جوانترین فه رشی هه موو دونیا . نه مه جگه له کاری هه میشه یی خو ی له گه ل ده فته رداره کاندا . تریفه یا به حری له وانسی دی زیاتر نه وه چیرۆکانه ی مردنی ده خوینده وه، هه ندیک شه و له ژیر باری نه وه حیکایه تانه دا نه ده خه وت و تا به یانی ده گریا . ماوه یه ک غزه لنوس داوا ی

لێکرد، ئەو حیکایەتە نەخوینتەوه، چونکە کارێکی وەها کوشندەوی
 لێدەکەن لە مۆفبۆونی خۆی شەرمبکات و لەوانە یە بێر لە وە بکاتە وە
 نیو ئەم توخمە بێرەحمەی بوونە وەرەن جێبەجێلێت و پڕوبکاتە دونیای
 جانە وەرەن و درپندەکان. تریفە بە خویندندەوهی ئەو چیرۆکانە بە جۆرێک
 پەرغەم دەبوو تەنیا لە چینی ئەو مافوورەدا کە مێک دڵنەوایی و دڵخۆشی
 تێدەگەرایە وە، تا نەگەیشتبایە تەو سەر کورسییە کە ی خۆی و نەکە و تبا یە تە
 چینی لە دەست ئازاری ئەو حیکایەتە سامناک و غەمگینانە ی مردن
 پزگاری نە دەبوو کە لە بنە وە پۆحیان دەخوارد.

ئەو پۆژە دوا ی تەوا بوونی کۆبوونە وە کە یان، گۆل سۆلا ف ت کای لە
 غەزەلنوس کرد، پێکە وە قسە بکەن.

لە دەوری هەمان ئەو میزە ی کە چەند ساڵ بوو غەزەلنوس کاری
 لە سەر دە کرد، بە رابەر یە ک دانیشتن، وە ک ئە وە ی حیساییکی قورسیان
 لە گەل یە کدا هە بییت و نە زانن لە کۆیو دەست پێکەن، ما و یە ک
 بێدەنگ بوون. ژوورە کە کتییخانە یە ک ی گەرە ی تێدابوو کە گۆل سۆلا ف
 هە ندیجار کتیب و پۆمانی لێدەخواست. سەر تاپای ژوورە کە بە کورسی
 و میزە کانیشە وە یۆنی کاغەزی کۆنی لێدەهات و پەرنگی دەستنوسیکی
 دێزینی گرتبوو. غەزەلنوس کە لە هەر کات پە شتۆتر دیاریوو، وە ک
 یە کتیک زۆر بەرگە ی بێدەنگی نە گریت، گووتی «گۆل سۆلا ف، دە زانم تۆ
 لە سەر وە هە موو حیکایەتە کە ت نە گێرپایە وە ... دە لێم لە وانە یە هە ندیک
 شت مابیت بەتە ویت بە تاییەتی بە منی بلێیت... واتێگە ی شتم؟». گۆل
 سۆلا ف قوول سەیری چاوی غەزەلنوسی کرد و گووتی «من هە موو
 چیرۆکە کە م گێرپایە وە، غەزەلنوس، هەر چییە کە دە زانی پێم گووتن. یە ک
 بەشی چکۆلانە نە بییت، ئەو بە شەش تاییەتە بە تۆ... بەر لە وە ی هیچ
 بلێم دە بایە گویم لە خۆت بییت، دە بی تییگە م». غەزەلنوس وە ک خۆی
 نادیدە بکات پرسی «بە شیک پە یووە ندی بە منە وە هە بییت؟ دە شیت گۆل

سؤلاف ده شيت... به لام سه رتا پيم بلن، تو چيت بينيوه و چيت بيستوه وهما پر گومان ده تبينم؟». گول سؤلاف به هيوای نه وهی وه لامیکی ده ستبکه ویت، پرسى «غزه لنوس، تو له كه یه وه موراد جه ميلت ده ناسی؟». وهك پرسى اریكى زور سه ختی لیکرابیت، پالیدا به کورسییه كه وه و پاش تیرامانیکی زور گوتی «چند مانگیك دواى مردنى مه ناز مارؤ بوو... چند مانگیكى كه م، سه رده میك بؤكروزی ئافره تانى سووتاو ژيانى منى گرتبوو، یه كه مجار كه هات هینده جوان بوو و امده زانى خه یاله... نه وه یه كه مجار بوو، نه و كات زور گنج بوو... زور...».

ماجیدی گول سؤلاف گوتی «نه و جه وانى چینی، له ناو خانمانى نویمیراندا جوره غزه لیكى خویندۆته وه. له کاریگه ریدا له غزه له كانى تو ده چن... پیده چیت نه و زور هاوپی تو بوویت... زور». غزه لنوس گوتی «هاوپی؟ نازانم مرؤف ده توانیت ناوى هاوپیتى لیبنیت یا خود نا؟... من و نه و هاوپی نه بووین... جوره په یوه ندییه كمان هه بوو ناسان وه سف ناکریت... له سه ره تاوه نه متوانى هیچتان بؤ باسبكه م، چونكه خوشم تا ئیستا ناتوانم هه موو شتیك ته فسیریكه م، ناتوانم شته كان ناوبنیم، گومانم له خوّم و له نه و و له هه موو دونیا هه یه. وهك نه وهی چنده ها جار كه سیک له تاریکیدا ببینیت و قسه بكن، به لام نه زانیت له گه ل كیدا قسه ده كه ییت، تینه گه ییت نه وهی به رابه رت، دۆستته یان دوژمن؟ به شیکه له خوّت یان نه هریمه نیکه و ده یه ویت فریوتبدا؟ خه یالیکى پووته یان راستییه؟ من له هیچ دلنیا نه بووم و له هیچ دلنیا نيم.».

ماجیدی گول سؤلاف «تو ده ترانى كه ناوى نه و جه وانى چینیه... ده ترانى؟...»

غزه لنوس گوتی «گول سؤلاف، ده بیته هه موو شتیكت له سه ره تاوه

بۇ بگىپمەۋە، ھەموو شىتىك. ماۋەيەك بېدەنگ بەو پرسىيارى نۆدم لىمەكە . كەمىك سەبەرت ھەبىت و دواتر دەتوانىت ھەموو شىتىك پېرسىت . شەۋىك لە دۋاى مردنى مەھناز، دۋاى ئەۋەى لە كۆپتىكى عاشقاندەدا كۆمەلىك غەزەلم خويىندەۋە گەپامەۋە بۇ مالىئ . ئەو ماۋەيە كۆپگەلىكى زۆرى كەساس و تەنيا كە ئومىدىيان بەم ۋلاتە نەماپوو، زۆرىەيان لەسەر سەفەربوون بۇ خۆرئاۋا، زوو زوو منيان بۇ ئىۋارەيەكى شىعەر خويىندەۋە بانگدەكرد و منىش بەپىئى توانا و بە قەد وزەى ئەو سالانەم كە گەنجتر و پىر ھىۋاتر بووم، چەند سەعاتىك غەزەلخويىتىم بۇ دەكردن . ھىچ شىتىك لە دونىادا لەۋە خۆشتر نىيە لە ناو كۆمەلىك گەنجدا كە عشق سووتاندونى، غەزەلخويىتى بگەيت... ئەۋدەمە لە تاۋ ئازارى دەرون و بۆنى مردنى مەھناز نەمدەزانى بەرەو كويى ھەلبىم، لەو زەمانەدا چەندىن جار بىرم لىكردەۋە، لەگەل قافلەى كۆچبەراندا بەرەو دەرەۋە بىرۆم و خۆم لە ئاۋ و بۆنى ئەم ۋلاتە دوربىخەمەۋە كە لە پوخسارى مروقى غەمگىن زىاتر، زۆپتىكى دىكە و شاكارىكى تىرى تىبا نىيە . بەلام ئارەزوۋىەكى ترسناك بۇ خۇئازاردان، منى ھىشتەۋە . من خۆشەۋىستى ئەم دونىايەم لەو ئازارەدا دەبىنىيەۋە، دەبىت غەم بۇ درەخت و باغ و پەپولە بخۆم تا بزائم عاشقم . من لەو سالانەدا ھەزاران جار لە خۆم پىرسىۋە، من كۆپى كىم؟ كۆپى مەلای ھاجەرم ياخود مەلای سوختە؟ كۆپى ئەو پۆخەم كە تا سەر ئىسقان خۆى ئەشكەنجە دەدات تا نەھىلىت عشق بەسەرىدا سەركەۋىت يان كۆپى ئەو پىاۋەم كە تامرد خۆى بۇ ستايشى عشق تەرخانكرد؟ من كۆپى كىم؟ ھىچ كەس لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەبوو ۋەلاممبەداتەۋە . دەزانى چەند سەختە پرسىيارىكى گەۋرە لە ناۋەپراستى ژانندا بىت و كەس نەبىت كۆمەكت پىيىكات، پىيىكات بۇ پوناكبكاتەۋە . من پۆخلەبەرتكى غەمگىنم ئەۋتەى ھەم بە تارىكىدا دەپۆم . ھىچ كەس بە ئەندازەى من بە ناۋ شەو و تارىكىستانى

ژیانی خویدا نه گه پراوه. همیشه دوو هیزی ترسناک و گه وره له ناووه یاریم پئیده گهن. به سهرنگ من غه زه لنوسم، په یامبری خو شه ویستی، شاعبری عه شق، نه و مروښی هه موو عومری له خویندنه وه و تیگه یشتن و نوسینی غه زه لیا تدا بردوته سر. به سهریکی دیش، نه و پیاوهم که هه موو ژیانم له عه شقی دونیایی پاده کهم، وهک نه وهی بهر نه فرهت که وتبم، عه شق و دوزه خم پیکه وه گریداو، نه فین و نازارم تیگه لکړدوه. من کامیانم...؟ گول سؤلاف کامیانم؟. بویه له تو دهرسم چونکه ناتوانم له تریفه یابه حری پیرسم، من و نه و بریارماندوه له غریبی په کتردا بمرین و لیومان بهر لیوی یهک نه که ویت. ناتوانم له حه سنی پیزوی گولو و پیرسم، چونکه عاشق نه بووه. ده بییت له تو پیرسم... له تو. من هه میشه نه و نازارهم هه بووه که من کیم؟. نه و شه وهی له و کوره گه پامه وه، له سر میزی نانخوردنه که چاویلکه کهم داکه ند، پرشم له ته پوتوزی نه م شاره پاک کرده وه، که میک نانخوارد و ویستم که میک زوو بخوم تا به ربه یان فریای گه شتیکی هه زارباغ بکه وم. نه و باجیبی نه و کات لیره خزمه تیده کرد، منداله کانی خه واندو و ویستی بگه ریته وه بو مالی خوی. من کلیله کانم لیوه رگرت و خودا حافیزیم لیکرد و سهریکی منداله خه وتووه کانمدا و له ژووری خه وتنه که ی خو مدا پاکشام، نومیدمبوو ماندویتی نه و پوژهم لیده رچیت... موراد جه میل له و شه وه دا دهرکه وت. من له نیوان خه ون و وریایدا هاتو چومده کرد، گه نجیک دهرگای کرده وه و گووتی «غه زه لنوس ناتوانیت تا قیامت لیم هه لبییت. ناتوانیت، من دیوه راسته قینه که ی تو م... من نه وه م که تو خه ونی پیوه ده بینی». گه نجیکی نیجگار جوان بوو. دهرکه وتنی به و جوړه کتوپره دهرکه وتنی مه لای سوخته ی بیرخستمه وه له خه لوه تگا که ی مه لای هاجه ردا، یان به پیچه وانه وه دهرکه وتنی مه لای هاجه ر له غه زه لخانه که ی مه لای سوخته دا. سهره تا واده زانی گه نجیکه له وانه ی غه زه له کان خه یالیان تیگده دا، به لام

پوخساریکی هینده پوون و سهیری هه بوو، هیند دلنیا و له سه ره خو قسه یده کرد، ترساندمی. هه موو ژیانم زور له و که سانه ترسام که به نارامی قسه ده که ن، ئه وانهی به هیمنی و خه یال ساردی خویان پیتده لین ده زانن چییان ده ویت و بوچی ده ژین. من هه میسه نیشته جیی ناو کوپی ئه وانه بووم که هه سته ده که ن له دونیادا ویل و له ژیاندا بیئامانجن. خه یال ده رگایه که ئه و که سانه پیا تیده پهن که ونبوون، ئه وانهی راسته پیی خویان ده زانن که متر ده بنه بوونه وهری خه یالی... مرؤف که زانی به ره و کوئ ده چیت پیوستی به خه یال نییه. پییگوتم «ماوهیه که له زوره ی کوپه کاندا ناماده یه، حه رف حه رف گویده گریت و به پوچ و جهسته تامی غزه له کانم ده کات». من پیشت نه مینیبوو، له خوتم پرسی، ده کریت مرؤف کوپنکی وه ها به پوخسار فراموشبکات؟ ده بیته له کوئ بو بیته... بۆ زورجار پوخساری هه موو ئه وانم له یاده که له کوپ و نه لقه و زیکره پر خه یال له کاندا ناماده ده بن، بۆ ئیستا پوخساری ئه م گه نجه م ناکه ویته وه یاد که دیمه نیکی هه یه، هه ر که سیک یه کجار بیینیت، تامردن فراموشی ناکات. من پیمگوت «تۆ راست ناکه ییت، تۆم له هیچ کوپنکدا نه بینوه... تۆ سه ره به هیچ ده سته و تا قمیک نیت، له وانهی پیوستیان به غزه له کانن منه تا له سه ر زه وی هه لکه ن و دریزه به سه فه ری پر پوئیای خویان بده ن». ژوره که م یه ک کورسی تیدابوو، به ئه ده بیکی زوره وه پوخسه تی خواست و له سه ر ئه و ته نیا کورسییه دانیشته. به غه مگینییه کی زوره وه گووتی «من به دریزایی هه موو کوپه کان وام هه سته کردوه تۆ له کاتی خوینده وه ی غزه له کانتدا ته نیا سه یری من ده که ییت... به ئه ندازه یه ک پیتم سه یریوو مرؤفیک وه ها بیشه رمانه سه یری ناوچاوی یه کیکی دیکه بکات... به لام غه م مه خو، تۆ ته نیا نیرینه یه ک نیت که من نابینیت، زوره ی ئه وانهی ده یاناسم پییانوایه من به جوړیک خه یالی و جوانم، مرؤف ته نیا له خه یالدا ده توانیت بمبینیت... پیاوان

تەنيا ساتىگ من لە خەيالەكانياندا دەبينن كە بىر لەو بەگنەو بە پلەيەك قۆز و ناوازەبن، پوخسارى فرىشته وەريگرن... كە مرف بۆ جۆرە پوخسارىكى جوان گەرا كە پوخسارى خۆى نەبىت، ئەوسا من دەدۆزىتەو». وەلامەكەى بۆ من سەير بوو، خۆى بە شىوئەيەك جوان بوو، ھەموو پياوئىكى سەرزەمىن گەر دەر فەتیبەدەن شىوئەى خۆى ھەلبۆزىت، وەھا جوانىيەك ھەلدەبۆزىت. لەو جۆرە جوانيانەبوو گەر لە نىو خانماندا جوانى وەھا ھەلكەوئىت، ھەموو ژنى دونيا ئىرەيى پئەدەبەن و رقىان لئیدەبئتەو، گەر لە پياواندا شىوئەى وەھا بئتە مەيدان، پئىكرا پلانى كوشتنى دادەپۆژن. من لئىمپرسى «چىت لە من دەمەوئىت؟ دەتوانم چى بۆ تۆ بگەم؟ بۆ وەك دز ھاتووئتە تە مالم؟». بە دلئىايى و ھىمىنيەو گوتى «من زۆر گوئم لە غەزەلى تۆ گرتووە. واھستدەكەم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نىن... نابىت ھى تۆ بن...». من گوتم «تۆ راستدەكەيت، ئەو غەزەلانە ھى من نىن، بەشى ھەرە زۆرى غەزەلياتى مەلاى سوختەن كە شاعىرىكى كلاسىكى نەناسراو، جار جار قەسىدەى خۆمى تئیدەكەوئىت. ھىند ھەيە من بەجۆرىك دەخوئىنمەو خەلكان زياتر مەستدەكات، كۆمەكيان پئەدەكات خەيالى خۆيان بۆين، من ھىندە ئەو غەزەلانەم خوئندۆتەو بۆتە بەشىك لە وجودم، ھەستناكەم لە نىوان من و ئەواندا مەودايەك ماو و فاسىلەيەك ھەيە، من درىژكراوئەى مەلاى سوختەم، ھەر ئەوم لەسەردەمىكى تر و لە شىوئەيەكى تردا دەژىم و درىژە بە پەيامەكەى دەدەم». كەمىك تئىفكرى و گوتم «مەبەستم نىيە، بزائم ئەو غەزەلانە كئى نوسىوونى، مەبەستم نىيە. دەمەوئىت بلئىم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نىن، نابىت ھى تۆ بن، تۆ خۆت ھىچ نىت جگە لە عاشقىكى ترسنۆك، ئەو غەزەلانە ھى منن، من دەتوانم ئەو غەزەلانە بەكاربەينم... منم پئوىستىم بەو غەزەلانەيە بۆ ئەوئەى بۆ ئەو ژن و كىزانەى بخوئىنمەو كە عاشقم دەبن... تۆ تەنيا باسى عەشق دەكەيت

له پروه خه یالییه که یدا، منم که عه شق له پروه پاسته قینه که یدا ده ژیم... من ئو به شهی تۆم که له وجودی خۆتدا خنکاندوته. تۆ دهره قه تی دیوه پاسته قینه که ی عه شق نایهیت». به سه رسامییه وه سه یرمکرد و گوتم «ئهی تۆ دهره قه تی دیوه خه یالییه کی عه شق دیت؟ عه شق که ده بیته دهریاهه کی بیبن، ده بیته خواستیک وه ک گیزاو مروّف به ره و قوولایی ئه م دونیایه و کۆی نه ئیسی ئه م وجوده پاده کیشیت؟... تۆ دهره قه تی ئه وه دیت که عه شق ده بیت به سه فه ریکی ناکوتا به باغیکی خه یالیدا که هه موو خه ون و جوانییه کانی مروّفی تیدایه، ده بیته گه شتیکی بیپرانوه به گولزاریکدا تاسه ر ئیسقان نازارته دات و به خته وه ریشته بۆ دیتیت. خۆشییه که ی له سووتان و شادییه که ی له ناکوتا بوونیدایه؟». ئه و بیته وه ی وه لاممبداته وه باسی په یوه ندییه کانی خۆی بۆ کردم، ئه وکات زۆر گه نج بوو، تازه له سه ره تای ئه و گه شته دریزه دابوو که دواتر به ره و شوینی ترسناکی برد. به شیوه یه کی سه یر پیی له سه ر ئه وه داگرت که ئه و غه زه لانه ده بیت مولکی یه کییک بن بتوانیت له عه شقی پاسته قینه دا، له ناو جه رگه ی ژیاندا، له گه رمه ی خۆشه ویستی و سه رجیکردندا به کاریان به ئیت. ماجیدی گول سؤلاف، من هه میشه به رامبه ر حه قیقه ت لاوازیووم، هه میشه لاوازیووم. له سه رده میکه وه که به کۆلانه کانی ئه م شاره دا ده پویشتم و دره خت و بالنده و پایه و دیواره کانم په نگه کرد، له و کاته وه ئه و وه کو کۆی برینه کانی من بناسیت و ده ستی خستبیته سه ر دهردی گه وره ی من، گووتی «من ئاگاداری چیرۆکی که چه کی سه یفه دین مارۆم، کیژیک زۆر جوان بوو، گه ر منی خۆشبوویستبایه وه ها به ده ختم نه ده کرد، ئه و کچیکی پر خه یال بوو، هینده ی به سه بوو تۆ بلایت خۆشته ویت، هینده ی به سه بوو، به لام به شیوه یه ک له شیوه کان تۆ کوشتت. شتییک هه یه غه زه لنوس ده بیت باش بیزانیت، مروّف هه رگیز له داخی ئه وانه خۆی ناسوتینیت که رقی لیئانه، مروّف له غه می ئه وانه دا

خۆى ده كورژيت كه خوشيده وښن». من گووتم «مه هناز قوتابيه كى ناسكى من بوو، من ههستم نه ده كرد كه خوشيده وښم، ههستم نه ده كرد، نه مده زانى». به پيگه نينه وه گووتى «ژنان باسى دلسى خويان ناكه ن، دلنيا به، ژنان باسى دلسى خويان ناكه ن... وهك مه ته ليك له ويدا به جتيده هيلن و ده بيت نيمه بيخوئينه وه، به وردى بچينه ناوى و شيبكه ينه وه». دواتر زياتر پيگه نى و گووتى «تو چون غه زه لنوسيكيت كه له و راستيه تينه گه يشتوويت». به ده نكيكى غه مگينه وه گووتم «من ده بايه مه هناز فيريكه م خه يالى هه بيت، نه وه نيشى من بوو، كچيكي گه نج بوو، هه تا ناره زووشم ليبايه نه مده توانى ده ستى بو به رم... تو چى ده لئيت؟». وهك نه وهى پتر بمبوغزينيت و بيه وبت به مه به ست نازار مبدات، گووتى «سه رزه مينكي خه ياليت نيشانى نه و كچه به سته زمانه دا، له هه موو شتيكى سر نه م زه وييه دوور تخسته وه، خه ياليت پر كرد له باغى په نكاوړه نك... وات ليكرد رقى له ده ستگيرانه كى بيته وه... دواتر به جيته شت و هاتيه ده رى و پويشتيت. ده تتوانى پتيليت خوشته وبت... هه ر شتيكى ساده ي پتيليت بتوانيت تا ماو يهك دلسى رابگرېت. عه شق نه و شته نه فسانه يى و نه مر و قوول و نالوزه نيه كه تا كوتايى ده بيت وهك په ت له ملي مؤفدا بيت... عه شق ناسانتره، تيده گه يت، تيگه لېوون و نزيك بوونه وهى دوو پوخله به ره. خوشه ويستى مؤف ده كات به هاوړي يهك، نه وه كو بيانكات به كويله ي يهك». من قوول ته ماشام كرد و گووتم «من ناتوانم وهك تويم... نه م ده ستوره غه ربه نكه ي تو له عه شقدا له گه ل ده روئيكي كه يلى وهك ده روى مندا ته با نايت، من سه رى سوږيه كونه كانى خوړه لات له سه ر شانمه و تو له شى هه وه سبازيكي فه ره نگيت هه لگرتووه... من و تو نابين به يهك». بو يه كه مجار به غه ميكي قوول وه ليږوانيم و گووتى «من ژنان پيمده لئين، نه وجه وانى چينى... چونكه هه موو كه س ده زانيت من

بۆنى خه يالم ليديت ... هه موو كه س ده زانيت . من بوونه وه ريكي خه يالم
 وهك تو، به لام من به راستى عه شق ده كه م ... تو ناويريت عه شق به راستى
 بكهيت و ده ته ويت به جوړى تر خوټ له به حرى حه قيقه تدا ونكهيت ...
 تاكه شتيكى راسته قينه كه مه خلوقىكى خه يالى بيكات عه شقه » .
 ماجيدى عه زيزم كه ناوى « نهوجه وانى چينى » هينا، من موچر كىكى
 سامناك به هه موو جهسته مدا هات، نه وساته تيگه يشتم نه م روڤه
 به رامبه رم به شيكه له من . هه تاسه يه كى قولم هه لكيشا و وهك يه كىك
 ببوريت هه كه وتم به سهر جيگا كه مدا و بيهوش كه وتم، كه هوشم هاته وه
 نه و له و زوره دا نه مابوو . نه و شه وه وهك شيت گه پامه وه بو ناو
 غزه له كان، په په به په په هه لمدانه وه و گه پام، دلنيا بووم ناوى نهوجه وانى
 چينيم له نيو نه و كتيبانه دا بينيوه، دلنيا بووم . شه و تا بهر به بيان
 گه پام، نزيكى كازيوه نه م ديږه م دوزيه وه :

دييت و ده رويت و ده مريت، گه رده لولول و په شه بايت
 نهوجه وانىكى چينيت، غزه له خوڻيكي ته نهايت
 نه ستيرهت ليده بارى و كتيبىكى بينه وايت
 له حه قيقهت ده چيت و سيحر و خه يالى په هائيت

دواى چه ندين ساعات خوڻنده وه، به يتيكي ديكه له ناو نه و
 غزه لانه دا خوڻنده وه كه سه رساميكردم، وه ها منى خسته بهر ته ليسمى
 وجود، تا ئيستا له دوزه خى ده رناچم .

نهى مندالى خه يالى، نهى نهوجه وانى چينى
 له خه يالدا ده ژيت و حه قيقه تيش ده بينى
 تو تريفه ي نه م باغه يت، نه ستيرهت و نه فينيت
 له م پنده شته دا ده مرى و كورى چين و ماجينيت

پیمبلئی ماجیدی گول سؤلاف مرؤف دوی شه ویکی وه ما چؤن ده توانیت ناسوده بژی، چؤن؟. ناوی نهوجه وانی چینی یه که مجار له م غه زه لانه وه داکه وتبوو، من نهوجه وانی چینی بووم، تیده گیت، نه وه ناویکی تایه تی بوو که خانمیک له وانه ی من به غه زه ل ده مضتنه خه یاله وه، پنیگوتم. نه ویش له م غه زه لانه ی وه رگرتبوو... تیده گیت، له م شاعرانه ده ریپنابوو. من... من نهوجه وانی چینی بووم و نهوجه وانی چینیش من بووم».

پیده چوو غه زه لنوس ماندوو بیت، ماجه لانی خه یالی سه راسیمه و پر له پرسیار سه یریکرد و بیته وه ی دلئی به ماندوو بونی بسووتیت گووتی «غه زه لنوس، چؤن به شیک بوو له تو؟ چؤن؟ تو چؤن نه و بوویت و نه و چؤن تو بوو؟».

غه زه لنوس به ماندوو یی پالیدیاه وه و گووتی «به دریزی زیانم ویستومه نه و مه ته له بدؤزمه وه، به لام بیسوود بووه. هه میشه له چیرۆکی مه لای هاجر و مه لای سوخته وه ده ستم پیده کرد... پرسیاره که م نه وه بوو چؤن مرؤفیک ده بیت به دوو پۆحی جیاواز و جودا و نه یار به یه ک... چؤن؟ من ساله های سال نه و پرسیاره م ده کرد و وه لام بۆی نه بوو، هیچ مرؤفیک ناتوانیت وه لامی نه و پرسیاره بداته وه. دوی چه ندین سال نیستا ده زانم که نه و پرسیاره چ هه له یه کی گه وره بوو. مرؤف زؤرجار ناتوانیت وه لامیک بدؤزته وه، چونکه تیگه یستن و دارپشتنی بۆ پرسیاره که هه له یه. ماجه لانی برام، سه ردارباشی دۆستم... مه لای هاجر و مه لای سوخته یه ک پۆح نه بوون بوویتن به دوو، به پیچه وانه وه دوو پۆح بوون و ویستویانه بین به یه ک. ساله های سال من بیرم له و حیکایه ته کردۆته وه، هه زارانجار نه و دوو نامه یه م خویندۆته وه. دوی نه و هه موو ساله نیستا باشتر ده توانم له و چیرۆکه تیگه م. به دریزی نه و هه موو ساله هیچ یه ک له مه لای هاجر و مه لای سوخته

نه‌گه‌یشتنه وه‌لامیکی به‌قین دهره‌ق به‌خویان، چونکه به‌ئندازه‌یه‌ک لیک‌نزیکیبون، پئیانوابوو جیابوونه‌ویان که‌رتبونی‌یه‌ک پۆحه‌بو سهر‌دوو‌کیشوهری‌جی‌اواز، له‌کاتی‌کدا‌تراژیدی‌ای‌پاسته‌قینه‌ی‌ئو‌دوو‌مرۆفه‌ئو‌یه‌که‌دوو‌پۆحی‌نزیکن‌و‌ناتوانن‌بین‌به‌یه‌ک. مه‌لای‌هاجر‌و‌مه‌لای‌سوخته‌دوو‌مرۆف‌بوون‌جودا، که‌هر‌دوو‌کیان‌له‌سهر‌خوانی‌یه‌ک‌عیشق‌کۆبوونه‌ته‌وه، هر‌دوو‌کیان‌یه‌ک‌ئه‌فین‌فراندوونی، ئه‌فین‌پۆحی‌شوبه‌اندوون‌به‌یه‌ک. به‌ته‌فسیری‌من‌مه‌لای‌هاجر، جه‌نگی‌کی‌کوشنده‌ی‌دژ‌به‌و‌ئه‌فینه‌هه‌لگیرساندوه، هه‌موو‌هیز‌و‌تینی‌ژیانی‌خۆ‌ی‌خستۆته‌خزمت‌ئو‌وه‌ی‌له‌و‌عه‌شقه‌پابکات. مه‌لای‌سوخته‌ش‌به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ئاره‌زوی‌گه‌وره‌ی‌ته‌مه‌نی‌ئو‌ه‌بووه‌که‌بو‌ئو‌عه‌شقه‌بژی، بی‌گه‌ینیت‌به‌خه‌یالی‌ترین‌پله‌ی‌خۆ‌ی‌و‌به‌بلندترین‌شپوه‌به‌لام‌له‌درونی‌مه‌لای‌هاجر‌دا‌ئاره‌زوی‌یه‌کی‌قوول‌هه‌بووه‌بو‌ئو‌ه‌ی‌ئو‌مه‌لای‌سوخته‌بیت، وه‌ک‌چۆن‌له‌قوولایی‌مه‌لای‌سوخته‌ش‌دا‌ترسیکی‌خودایی‌قوول‌هه‌بووه‌و‌ویستویتی‌مه‌لای‌هاجر‌بیت. مه‌لای‌هاجر‌هیچ‌نه‌بووه‌جگه‌له‌دیوه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی‌مه‌لای‌سوخته‌و‌مه‌لای‌سوخته‌ش‌هیچ‌نه‌بووه‌جگه‌له‌دیوه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی‌مه‌لای‌هاجر... دوو‌مرۆف‌بوون‌ویستویانه‌له‌یه‌ک‌دا‌بتوینه‌وه. هه‌موو‌مرۆفیک‌ی‌ئو‌م‌شاره‌بو‌دیوه‌خه‌یالی‌یه‌که‌ی‌خۆ‌ی‌ده‌گه‌پیت، ئو‌م‌شاره‌هه‌موو‌مرۆفیک‌ده‌کات‌به‌دوو‌که‌رته‌وه، مرۆف‌له‌م‌شاره‌دا‌ته‌نیا‌ده‌توانیت‌نیوه‌ی‌خۆ‌ی‌هه‌لبژیریت، به‌شیک‌ی‌چوکی‌خۆ‌ی‌هه‌لبژیریت‌و‌به‌و‌به‌شوه‌بژی. هیچ‌مرۆفیک‌نییه‌سه‌رتاپا‌وجودی‌خۆ‌ی‌ئاشکرابکات‌و‌دانی‌پیا‌بنیت. مه‌لای‌سوخته‌و‌مه‌لای‌هاجر‌هیچ‌نین‌جگه‌له‌قه‌ده‌ریک‌که‌ئو‌م‌کوچه‌و‌گوزهر‌و‌شه‌قامانه‌دروستیان‌کردون. هه‌موو‌که‌سیکی‌ئو‌م‌ولاته‌نیوه‌یه‌کی‌خه‌یالی‌هه‌یه‌که‌له‌دهره‌وه‌ته‌واویده‌کات. مه‌رج‌نییه‌مرۆف‌هه‌گه‌ل‌ئو‌نیوه‌خه‌یالی‌یه‌ی‌خۆ‌یدا‌ته‌بابیت، مرۆف‌بو‌ئو‌ه‌ی‌ناسوده

بڑی، زورجار ناچارہ رقی لہ و نیوہ خہ یالیبہی خوی بیت، بیکوریت و سووکاہتی پیبکات. ناچارہ بو ہیزیک بگہ پیت جلہ و بیبکات، نہ و دو دیوہ ہرگیز ناگن بہ یک... لہ مردندا نہ بیت، چونکہ حہقیقت و خہ یال تہنیا لہ مردندا دہ گن بہ یک».

غزہ لنوس ہناسہ یہ کی قولی ہلکیتشا، ماوہ یک بہ ہیمنی سہیری ماجیدی گول سولافی دہ کرد و دہیگوت « کہ نہ و شہوہ غزہ لہ کانم دوزیبہوہ، تیگہ یستم نہ وجہ وانی چینی، منم... تیگہ یستم نہم پیاوہ بہ شیکہ لہ پوچی من، بہ شیکہ لہ وجودی من، دیویکی تری منہ کہ تا نیستا لیپردہ کہم. دیویکی ترسناکی منہ کہ نازانم ناخو بکہومہ جہنگوہ لہ گہ لیدا یان ملکہ چیبم و لیگہ پیم یاری خوی بکات؟».

ماجید بہ مہ کریکی بہ دکارانہوہ گوتی « تاوہا لیگہ پرایت، بڑی و یاری خوی بکات... لیگہ پرایت بکوڑیت».

غزہ لنوس و ہک نہوہی گوی لہ قسہ کانی گول سولاف نہ بوو بیت یا خود گوی پینہ دات گوتی «چند شہویکی دی گہ پایہوہ... داوی لیکردم غزہ لہ بدہ من، دہیگوت نہ و غزہ لانہ بو نہوہ کراون لہ ژیاندا، لہ حہقیقتدا بہ کاریزن. تانہی لہ من دہدا و بہو پیاوہ ناویدہ نام کہ ناویرم سہیری راستی بکہم، دہیگوت ہموو مہ خلوقیکی ترسنوک بہ عہ شقی خہ یالی دہویڑیت. من و ہک کہوتبیتمہ شہ پیکی کوشندہوہ بہرگرم لہ خویم دہ کرد و دہمگوت ہموو پیاویکی ناشیرین و کہم بہ ہرہش دہ توانیت بہ زمانی لووس ہندیک کچی بیکہس و بیسوژ و بہستہ زمان فریویدات، بہ لام ہیچ یک لہ و پیاوانہ ناگنہ نہ و باغہ خہ یالی و بیسنورانہی عہ شق کہ لہ ویدا مہحبوبہ بہ پلہی کہ مال و بہ مہنزلی خہ یال دہ گات. من دہمگوت عہ شق دہستندان نیبہ لہ لہ شی

مه‌حباب، به‌لکو ده‌ستدانه له پۆحی له ساتیکدا که گه‌یشتۆته مه‌قامی
 ئلوه‌یه‌ت. ده‌مقیژاند به‌سه‌ریدا و ده‌مگوت هه‌موو پیاویکی پووتی ئەم
 شاره‌ که‌ی بیه‌وێت ده‌ستی ده‌گاته سینه‌و به‌رۆکی سۆزانییه‌ک، به‌لام
 کێ ده‌توانیت عه‌شقیک بژی که له له‌شی مه‌حبابه‌دا مه‌خلوقیکی
 خه‌یالی بخولقینیت به‌ پله‌و پایه له ئاده‌مییه‌کانی تر بالاتر و گه‌وره‌تر
 بیت. به‌ پیکه‌نینه‌وه سه‌یریده‌کردم و غه‌می له‌وه ده‌خوارد، من به
 ناهه‌ق ده‌ستم به‌سه‌ر ئه‌وه هه‌موو غه‌زه‌له‌دا گرتوه‌وه، که مولکی نه‌وه و
 عاشقانی تری وه‌ک ئه‌وه. نه‌وه گه‌نجه پۆژ دوا‌ی پۆژ و هه‌فته له دوا‌ی
 هه‌فته نه‌وه گومانه‌ی تیارواندم که نه‌وه له‌سه‌ر هه‌قه. له‌وه ده‌مه‌دا
 من یادی مه‌هناز تا ده‌هات پتر نازاری ده‌دام، جار دوا‌ی جار زیاتر
 هه‌ستمده‌کرد من جگه له عاشقیک که ته‌نیا ده‌توانم کچی خه‌یالییم
 خوشبویت، جو‌ره ئافره‌تیک به‌رستم که له‌م جیهانه‌دا بوونی نییه،
 هه‌چی تر نیم... نه‌وه ده‌مه من دیوانه‌ی کیزیکی خه‌یالی بووبووم که
 له باغیکی خه‌یالیدا ده‌مبینی، بیته‌وه‌ی من هه‌چ شتی‌ک بدرکینم نه‌وه
 هه‌موو شتیکی له دل‌مدا ده‌خوینده‌وه. پۆژیک زۆری بۆ هه‌نایم و باسی
 باغی مه‌هنازم بۆ کرد، باسی جوانی بالنده‌کان و گه‌وره‌یی گوله‌کان
 و په‌نگی هۆسفرینتی گه‌لاکان. نه‌وه گوتی غه‌زه‌لنوس، تو له ئافره‌تدا
 بۆ حه‌قیقه‌ت ناگه‌ریت، ته‌نیا بۆ سێبه‌ره‌که‌یان ویلێت. ده‌یویست به‌وه
 قسانه نازارمیدات. من ده‌ترسام غه‌زه‌لی بده‌م، ده‌ترسام... ده‌مگوت
 تو گه‌نجیکی بیباک و سه‌ره‌پۆیت که غه‌زه‌له‌کانم ده‌خه‌یته خزمه‌ت
 ئاره‌زوه پیس و شه‌یتانییه‌کانی خۆته‌وه. نه‌وه پیده‌که‌نی و ده‌یگوت
 غه‌زه‌لنوس ئەم غه‌زه‌لانه بۆ نه‌وه نه‌نوسراون له‌وه سه‌ر په‌فانه‌دا بمرن،
 ده‌رگایان لێکه‌روه باه‌فرن، بۆ نه‌وه کراون پیاوان له کاتی عه‌شقا بۆ
 ژنانی بخویننه‌وه، بۆ نه‌وه کراون بزین، فرمیسک ته‌ریانبکات، ئاره‌زوه
 بیانسووتینیت، خویناوی بن.

هفته دواى هفته و مانگ دواى مانگ من له دواى هموو جه نگیك
 دلّم بۆى ده سوتتا. له دواى هموو جه نگیك غه زه لیک دووانم ده دایه ...
 دواچار ئه و ژيانیک ده ژیا، من له قوولایى دلّه وه حه زم لیبیوو.
 هه ندیک شه و دامده نا و مارجى ئه وه م به سه ردا ده سه پاند حیکایه تی
 عه شقه کانی خۆیم بۆ بگپرته وه، چیرۆکى ئه و ئه ستیرانه م بۆ بگپرته وه
 که له سه ر له شی ئافره تان جیدده هیلتیت. پیدده که نی و ده یگوت تۆ
 پیاویکی بیتابرویت، له پۆختدا ئاره زوویه کی خنکاو هه یه، له پشت ئه و
 ریشه سوڤى ره نگ و چاویلکه پۆمانسییه ته وه، دلّیکی بیتابروو هه یه.
 ده مویست وه کو ئه و دونیا بگه پریم، به لام من ونبوو بووم، که یه که مجار
 چوومه باغى مه هنازه وه هه ستم به و ونبوونه کرد. ئیدی دلنیا بووم
 ناتوانم وه کو ئه و بزیم ... هارپیم، شه ویک له باغى مه هنازدا پیکه وه
 ده گه راین. من له نه و جه وانى چینیم پرسى «موراد بۆ ئه م کچه ئه م
 باغه به من ده به خشیت؟ بۆ ئه م لاله زاره بیسنووره ده دات به من؟ بۆ
 گه لا و گو له کانی تا ناکۆتا بۆ من ده کاته وه؟». به پیکه نینه وه گووتى
 «بۆ ئه وه ی وتبکات، بۆ ئه وه ی وابکات به هه یج ئافره تیکی تری دونیا
 نه گه یت ... ئه و له و ساته دا که مردنى هه لبژاردوه، دلنیا بووه باغیکی
 گه وره به جیدده هیلتیت. باغیکی بیسنوور و بى ئه مسه ر و ئه وسه ر ...
 باغیک تۆ تیا ونده بیت. مه هناز که خۆى سوتاندووه ویستویتى ببیت
 به مه خلوقیکی خه یالى، ببیته ئه و شته ی که تۆ ده ته ویت. هه موو
 مرؤفیک که خۆى ده کوژیت، هه موو ژنیک که خۆى ده سوتینیت، بۆ
 ئه وه یه دیوه خه یالییه که ی خۆیمان پيشانبدات. مه هناز به و باغه ئه وه ی
 پيشکه شکردویت که تۆ ده ته ویت، به وه تۆ له ی لیکردویته ته وه هه موو
 خه ونى تۆ به ینیته دى ... غه زه لنوس ... سه یره ... هه یج باغیکی ئه م
 سه رزه مینه له و باغه گه وره تر نییه که مرؤف بۆ ژوانیک دروستیده کات
 که نایه ته دى. باغیکه له ونبوون زیاتر هه یجى دى تیا نییه. چونکه

باغیکی ناکوتایه، گه پانیکسی بیگوتاییه به هه موو جوانی دونیادا. تو
 تنیا که سیکسی له دونیادا باغیکی وهات هیه... سه بیرکه ژنان چ
 مه خلوقاتیکسی به نرخن، گه ر به ژیان نه توانن، به مردن به خو سووتاندن
 جوانی خو یان ده به خشنه وه به نیمه». نه و پاستیده کرد، ماجه لانی برام،
 پاستیده کرد... من له و پوژه وه ده بایه ناو گولزاره کان، ناو غزه له کان،
 ناو نازاری مرؤفه کانسی تر، ناو جوانی پو حیان، ناو خه یاله کانیان بو
 مه حبوبه بگه پریم. من له دوی هه زاریاغ، دوی باغی مه هنان، دوی عه شقی
 تریفه یابه حری، خو شه ویستی به گه پانیکسی دووردریژ و بیحاسل ده زانم
 له ناو لاله زاریکی گه ورده بو مه حبوبه. به لام نه و ناو ژیان ده گه پرا، له
 ناو نافرته پاسته قینه کان و کوچه تو زاوی و شه قامه پیسه کانسی نه م
 شاره دا نه و شتانه ی ده دوزییه وه که من له خه یالدا بو ی ده گه پام...
 هه موو نه و نافرته تانه ی نه و به پاستی له گه لیاندا ده خه وت، من دوی نه و
 به خه یال له گه لیاندا ده خه وتم... نه وه ی نه و به پاستی ده یدوزییه وه من
 به خه یال ونمده کرد

نه و پوژه ی نیوه بو ناوی نه و خانمانه ده گه پان که موراد له گه لیاندا
 خه وتوه، من لالبووم و نه مده زانی چی بکه م و چی بلیم و چون شه رم
 و دروی خو م بشارمه وه، دوا جار بیده نگیم هه لبارد. من ناوی هه موو
 نه و ژنانه م ده زانی، منیش به خه یال له گه لیاندا خه وتبووم... نه وه ی
 نه و به پاستی ده یکرد لای من له سه ر شاتویه کی خه یالی و له سه رمدا
 پوویده دا. که نه و له گه ل نافرته تیگدا ده خه وت من هه موو له شم هه سستی
 پیده کرد، هه موو گیانم پو شنده بووه وه. نه و به شیک بوو له من... نه و
 من بوو، منیش نه و جه وانسی چینی بووم. لیّت ناشارمه وه ماجیدی گول
 سو لاف نه ویش بیته ندازه حه زی له باغه خه یالییه کانسی من بوو، له گه ل
 هه موو لاقرتی و سووکایه تییه کیدا، زور جار خو ی له بیبرده کرد و ده یگوت
 غزه لنوس بمبه بو نه و باغه خه یالیانه ی خو ت، بمبه بو جینگایه ک

حقیقتی ئەم دونیایەم بیربچیتەوہ . من لەگەڵ خۆمدا دەمبەرد بۆ باغی مەھناز، دەمبەرد بۆ ھەزارباغ، کە بردم بۆ ھەزارباغ بینینی سەبری شیتیکرد، دەیگوت ھەموو عەشیقە راستەقینەکانی خۆمت دەدەمێ و ئەو کچەم پێبەخشە . بەدرێژیی ئەو چەندسالە خولیا ی بوو سەبری زەوتبکات... دیوێکی زۆر قوول و خەیاڵکردی تیاوو . زۆرجار دەمبینی لەبەردەم گولێکدا سوژدەدەبات و دەنوشتیتەوہ و دەلێت «من کوپی تۆم» . گول سۆلاڤ، موراڤ جەمیل واهەستیدەکرد، من دەیبەم بۆ ناو گولزارێک کە سەریکی لە چین و ماچینە و سەریکیشی لێرە، واهەستیدەکرد ئەو بە ناو ئەم باغانەدا ھاتووہ بۆ ژیان و لە ھەموو گولێک شتیک لە جوانی ھەلگرتووہ . ھیچ کەسێک نەبینیوہ وەک ئەو بە جوانی خۆی ھوشیاربیت . خۆشەختە مرۆفیک ناوھا بە جوانی خۆی ھوشیاربیت... ئەویش ماوہیەکی زۆر خۆشەختبوو . شەویکیان قسەییەکی پێگوتم کە تادەمرم لە یادم ناچیتەوہ، پێکەوہ لە باغی مەھنازدا دەسوپاينەوہ گووتی «غەزەلنوس، واهەستدەکەم، من لێرەبووم لەم باغەدا بووم و دەستیکێ نەناس منی کردۆتە دەرەوہ... وەک ئەوہی ھەر شتیک لە ژیاندا دەیکەم بۆ ئەوہبیت، دووبارە بگەرێمەوہ بۆ ئێرە» . ئەوہ منی خستە خەیاڵیکێ وھا بێبنەوہ چەندین پۆژ دەتلامەوہ، وام ھەستدەکرد ئەوہ قوولایی ھەرە تاریکی ناخی منە قسەدەکات . خۆم بە گوناھبار دەزانێ کە ھەموو شەویک لەو باغە دیمەدەرێ و بۆ حەقیقەت دەگەرێم . ئەویش پۆژ بە پۆژ زیاتر ھەستیدەکرد کە پێویستی بەو غەزەلانەییە بۆ ئەوہی کەمیک خەیاڵ تیکەلاو بە عەشقەکانی بکات، کەمیک لە خەون... ئەو غەزەلانە جار دوا ی جار... جار دوا ی جار زیاتر کاریان تێدەکرد، ئەو ھەموو ھیزی ئەوہ بوو کە فریوی خەیاڵی عەشق نەخوات... دەیتوانی عاشق بیت بێئەوہی عەشق بیدات بە زەویدا، بەپێچەوانە ی زۆر لە پۆخلەبەرە خەیاڵییەکانەوہ کە بێئەوہی

عاشق بن، عه شق ده ياندات به زه ويدا. ده يتوانى بۆ ماوه يهك دلى
 خوى و ئافره ته كانى دوستى خو شىبكات و بپوات... ئه وه هه موو ئومىدى
 بوو، تا دوا جار عه شقىك له و عه شقه كوشندانه هاته سه ر پىگاي كه
 ئىدى ده بىت هه موو پو حى خو تى بۆ دابنىت... هه موو پو حت.
 له ماوه ي ئه و سالانه دا من و ئه و ژيانمان پىپوو له نارىكى و
 ده نكه ده نگ. زور جار پىكه وه پىاسه ي دوورودرژمان ده كرد، هه ندى جار
 ده بوو ينه هاوپرئ و هه ندى جار يش دوژمنى سه رسه ختبوو ين. شتىك كه
 هه رگىز له سه رى به شه ر نه هاتم، ناوى نه و جه وانى چىنى بوو. هه رچه ند
 من ئه و ناوهم به مو لكى راسته قىنه ي خو م ده زانى، به لام جار دواى
 جار هه ستمده كرد ئه و زياتر له من زياتر شايه نى ئه و ناوه يه. زور شت
 هه بوو تا مردن تىيدا نه گه يشتىنه ئه نجام. من ده مگووت مو راد چه ميل
 من مه مخلوقىكى خه يالىم و كه وتوومه ته دونىاي حه قىقه ته وه، به لام تو
 كه سىكى ساده و ئاساييت، مرو فىكى راسته قىنه ي كه ده ته وىت شتىك
 له خيال تىكه لاوى ژيانت بكه يت. ئه و به پىچه وانه وه پايابوو، ئه و
 فرىشته ي ناو ئه و شىعرانه يه و هاتو ته ده رئ. به پرويه كدا له سه ر هه ق
 بوو ئه و شىعرانه چه ند كارىگه رى له سه ر هو شى مرو ف جىده هئىلن،
 جوانى ئه و يش هه مان كارىگه رى جىده هئىشىت. سه ىرى له وه ده هات كه
 من بايه خىكى زور به حه قىقه ت ده دم. پوژىك پىيگوتم، كىشه ي هه ره
 گه و ره ي تو ئه وه يه خيال به جوژىك ده ژىت وهك ئه وه ي به شىك بىت
 له حه قىقه ت، له كاتىكدا من حه قىقه ت به شىوه يهك ده ژىم وهك ئه وه ي
 به شىك بىت له خيال. جار دواى جار غه زه لم ده دايه، له گه ل هه موو
 غه زه لىكىشدا هه نكاو يك له مردن نزىكه ده بووه وه. به ر له كوژدانى به
 چه ند هه فته يهك نامه يهكى بۆ نوسىم، له وىدا ده لىت عه شق نه خيال و
 نه حه قىقه ت، عه شق تاكه شتىكه وهك مه رگ وايه... من ئه وكات
 به ته واوى نه مده زانى مه به ستى چىيه، به لام ئىستا له هه موو شتىك

تېدەگەم... من ھەموو شەۋيىك دەيىبنىم، ماجىدى گول سۆلاف ھەموو شەۋيىك دەيىبنىم».

ماجىد پرسى «غەزەلنوس دەمەۋىت بزانم. خۇى ھىچ خەبەرئىكى لەوانە ھەبوو كە دەيانەۋىت بىكوژن ياخود نا؟».

غەزەلنوس بە غەمگىنى سەيرى گول سۆلافى كىرد، چاۋى شىتىكى تىدابوو نىۋەى فرمىسك و نىۋەى زەردەخەنە بوو. گووتى «لەو سى سالى دوايىدا بە شىۋەيەكى بەد لە ھەموو غەشقىكەۋە دەگلا. ھەستىكى قوۋلى بە خۆشبەختى ھەبوو، ۋەك پەپولەيەكى كامەران ۋە ھابوو كە بىياك لە باغىكدا دەفرىت. بەلام ھەموو جارىك شىتىك لە پۇخى خۇى، لە بەختەۋەرى خۇى پىشكەش بەۋانى تر دەكرد. ۋاى ھەستدەكرد دەتوانىت لەيەك كاتدا ھەموو دونىاي خۆشبوۋىت. من سەرزەنشتمدەكرد، سزامدەدا، غەزەلم لىخەرامدەكرد، بەلام سوۋدى نەبوو. دوو ھەفتە بەر لە كوژرانى بە پىكەننەۋە ھات، لە سەر ھەمان ئەو كورسىيە دانىشت كە ئىستا تۆ لەسەرى دانىشتوۋىت. گووتى «غەزەلنوس، دەمكوژن». گووتم «ھەلبەت دەتكوژن، چەند سالى من دەزانم دەتكوژن، دواجار مېردىك، برايەك، باۋكىكت لىپەيدا دەبىت دەتتۇپىنىت، تۆ بەتەماى چىت، بەتەماى تا قىامت سوار ژنى خەلك بىت؟». بە ھەمان پوۋى خۆشەۋە گووتى «نا غەزەلنوس، ئەمجارە لەسەر غەشق دەمكوژن، غەشقىكى پاستەقىنە». نەمزانى ئەو پۇژە چى ۋا دلخۇشىدەكات، غەشقى قوۋل و بىبنى بۆ باران شوکور ياخود مردن. داۋاى غەزەلىكى كىرد، غەزەلىك ۋەك ئەو دەيگوت «بەرد بكات بە ناۋ». بۆ يەكەمجار بىردم بۆ ئەو جىگا نەپىنىيەى كىتبخانەى غەزەلكانم تىا ھەلگرتبوو، بۆ يەكەمجار رىگام پىدا نازادانە بچىتە ناۋ بەحرى غەزەلكانەۋە، رىگام پىدا بگەرىت و خۇى چ غەزەلىكى دەۋىت بىدۆزىتەۋە و دەرىبەپىنىت. سى شەو و سى پۇژ پىكەۋە گەپاين، سى شەو و سى

پوژ پیکه وه غزه لمان خوینده وه، که من ماندوده بووم نه و بیوچان غزه لی ده خوینده وه. دهنگی، شیوهی وه ستانی، شیوازی خوینده وهی، هه مووشتیکی جوان بوو. دواى سئ پوژ هاتینه ده ری، من له بهر پوناکی به یانییه کی پوشتندا سه ره نجمدا په نگیکی دیکه ی هه بوو، وهک نه وهی پیربوویت. نه ویش به سه رسامییه وه سه یری منی کرد و گووتی «ئیستا تیده گم بۆ تو هه موو زیانت پیشکه ش به م کتییانه کرده، ئیستا تیده گم من چیم له کیس چوه». وهک فریشته یهک پویشت و ئیتر نه مبینییه وه، نه وه دوا هه مین یهک بینیمان بوو. هه فته یهک دواى نه وه نامه یه کی بۆ ناردم. نه وه شه وهی که کوشتیان بیته وهی که س پیمبلایت من هه ستم به هه موو شتیک کرد، هه ستم به مردنی کرد. هه ستیکی سه یربوو. وهک نه وهی نیوهی له شت بپوات و تو له سه ر یهک که رتی وجودت بوه ستیت، له سه ر یهک قاچ بوه ستیت، به یهک چاو ببینیت، به یهک ده ست ئیشبکه یت. چاوم ده نوقاند و خوینه که یم ده بینى، چاوم لیکنده نا و شوینی گوره که ی ده هاته بهرچاوم. له شه وی دواتره وه ده رسیم تاهیرم برد و پیکه وه پویشتین بۆ پیده شته کانی قه راغشار... دواى سئ شه و گه پان، من لاشه که ی نه وچه وانى چینیم دوزییه وه».

بهر له وهی قسه کانی ته واوبکات. غزه لنوس هه ستاو له شوینیکی نادیارى کتیبخانه که یدا نامه یه کی ده رهینا و گووتی «گول سؤلاف... نه مه نه و نامه یه یه که نه و بهر له مردن بۆی نوسیم، گه ر ده ته ویت ده توانیت بیخوینیته وه، زور شتی تیدایه که به زمان ناگووتریت و ئیستا به من ناگتیردیته وه ..».

نه و شه وه ماجیدی گول سؤلاف، گه رایه وه بۆ مائی و له وپه ری سه رسامیدا نامه که ی نه وچه وانى چینی به وردی خوینده وه.

به شيتك له نامه كهى نهوجهوانى چينى بو غهزه لنوس

«عزیزى من غهزه لنوس. بمبوره كه وهك تۆ له نوسيندا پرپههره نيم و دهست و قهله ميكي سيجراويم نيه، مهستتبات. ئەمه به كه م نامه و پنده چيت دوا نامه ش بيت. ئەو پۆژه كه پيگه وه له نيو كتيبخانهى غهزه له كه دا هاتينه در، منيش هه مان ههستم هه بوو، ههستيك لييه لديم و دهه وييت به ناراستى بگرم. ئەو ههستهى تۆ زورجار باستكردوه، ئەو ههستهى من و تۆ هه به كه مان نيوهى دونيا به كه مان به ركه وتوه، كه له راستيدا دونياى هه ر دوو كمانه. به درزياسى ئەو سالانهى من و تۆ دوست يان دوژمنى بهك بووين، به رده وام شانازيم به تواناي خۆمه وه كردوه كه ده توانم كچانى ئەم شاره به جوانى خۆم سه رسامبكه م. شانازيم به وه وه ده كرد ئەو شتانهى تۆ له خه يالدا تيا ده ژيت، من له حه قيقه تدا تيا ده ژيم، ئەوهى تۆ له غهزه له كانتدا ده يخوئيتيه وه، من له ژياندا تيا ده ژيم. له گه ل ئەوه شدا ليت ناشارمه وه كه چند سأل له مه ويه ر، كاتيك به كه مجار گويم له وه غهزه لانهى تۆ بوو، وهك ئەوه بوو له وساته دا له دا يكو وييتم. هه نديك شت كاريگه ريه كى وه ها گه وره يان له سه ر ژيان هه به مرؤف به هيزى ناساي خۆى و به عه قلى تاك و ته نياى خۆى بۆى ته فسيرنا كريت. كه سانتيك هه ن ده ژين و ده ژين و ده ژين... دين و ده پۆن... هه موو پۆژيگ ده چنه ناو بازار، ناو شه قام و قه يسه ريه بو نداره كان، به لام هه چ شتيك له ژيانياندا پو نادات... هه چ شتيك. هه زاران ئافره ت ده بينن و شتيك پو نادات، سه دان كتيب ده خوئينه وه و هه چ پو نادات، ده يانجار سه فه رده كه ن و هه چ پو نادات، هه زارجار گوئ له شيعر و شاعيران ده گرن، به لام شته كان هه موويان وهك خويانن و هه ز نيه ناراميان بشيويئيت. وهك ئەوهى ئەم زه مينه شه پۆليگ بيت و

مرۆفیش مرابییه‌کی بیهۆش، وه‌ک دونیا نه‌سیمیک بیت و مرۆف گه‌لایه‌کی وه‌ریو. به‌لام پووده‌دات له‌ ناکاو یه‌ک نیگا، یه‌ک سه‌یرکردن، یه‌ک بزه‌ی نادیار، له‌ که‌سیکی نه‌ناسه‌وه، له‌ یه‌کیکه‌وه که‌ هیچ ده‌ریاره‌ی نازانیت، له‌ پۆج و ژیان و جه‌سته‌ی تینه‌گه‌یشتوویت، سه‌رله‌به‌ری زینده‌گیت له‌به‌ر یه‌ک هه‌لده‌وه‌شینیت و وه‌ها نارامیت تیکده‌دات، هیچ شتیکت وه‌ک جارن نامینیت و سه‌رتاپا شیرازه‌کان ده‌چرپن و ته‌واوی نارامیه‌کان ده‌پۆن و سه‌ره‌وخواریه‌ک پوو له‌ زینده‌گیت ده‌کات هر له‌ مه‌رگدا ناسوده‌یی و خوشبه‌ختیت ده‌ستده‌که‌ویته‌وه. پیده‌چیت نه‌وانه خوشبه‌ختین که‌ ژیانان جوړه بومه‌له‌رزهی وه‌های تیدا نییه و عومریان گه‌رده‌لوولی وه‌ها پووی تیناکات، له‌وانه‌شه به‌ده‌ختترین جوړی ئاده‌میزادبن، چونکه ده‌مرن و مانای سه‌رسامی نادۆزنه‌وه. ئه‌و پۆزه‌ی بۆ یه‌که‌مجار گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی تۆ بوو ئه‌و سه‌رسامیه‌م بینی. وه‌ک چۆن سه‌یرکردنی کچیک، بینینی نیگاریک، بیستنی گۆرانیه‌ک، خویندنه‌وه‌ی کتیبیک ده‌شیت ژیانی مرۆف سه‌ر له‌به‌ر ئاوه‌ژوووکاته‌وه و بیگۆریت، بیستنی ئه‌و غه‌زه‌لانه ژیانی میان گۆپی. تا ئه‌و کاته وامده‌زانی من بۆ ئه‌وه دروستبووم کچان و ژنانی ئه‌م شاره سه‌یرمه‌که‌ن و پیم سه‌رسامین... تا ئه‌و کاته وامده‌زانی من ته‌نیا سه‌رسامی دروستده‌که‌م و خۆم سه‌رسام نابم. به‌لام له‌ ناکاو به‌جوړیک به‌و غه‌زه‌لانه سه‌رسامبووم، جاریکی تر ژیانم پوخساری خۆی وه‌رنه‌گرته‌وه. وه‌ها سه‌رسامبووم نه‌مه‌توانی بی ئه‌و غه‌زه‌لانه بزیم... وه‌ک ئه‌وه‌ی کۆمه‌لیک وشه‌بن له‌ ده‌رونمدا خه‌وتبن و ده‌ستی من نه‌یانگاتن و تۆ هاتبیت له‌قوولایی دلی من ده‌رته‌ینابن و بۆم بخوینیته‌وه. وامده‌زانی هر وشه‌یه‌ک تۆ ده‌یلنیت، له‌ پۆحی من ده‌ریده‌هینیت... جار دوا‌ی جار زیاتر هه‌ستمه‌کرد که‌ ئه‌و غه‌زه‌لانه هی منن. زۆرجار هه‌ستده‌که‌م تۆ له‌سه‌ر هه‌قبیت، من به‌جوړیک له‌ عه‌شقی دونیادا نو‌قمبووبووم ریگای نیوان عه‌شق و خه‌یالم ونکردبوو،

به دبه ختتيرين عاشقيش لاي تو كه سيكه كه ريگاي نيوان عهشق و خه يال
 ونده كات. گرنگ لاي من شو به خته و هرييه دونيا ييه راگوزره بوو كه
 ئيستا ده يچيژين، غه زه لنوس من هه موو ژيانم هه ستمكردوه، تا پر
 خه يال تربين غه مگينتيرين. شو غه زه لانه ي تو منيان تينوتر ده كرد، له گه ل
 هه موو غه زه ليكدا هه ستمده كرد ده مه ويت له خوشه ويستيدا دوورتر برؤم،
 به لام هه رگيز نه مده زاني دوور پويشتن له خوشه ويستيدا لاي تو ماناي
 چي؟ من دوور پويشتن له خوشه ويستيدا به وه تيگه ي شتم كه دلي
 خؤم به م به هه موو پوخله به ريك، هه تا نه گه ر بو چركه يه كيش بووه،
 هه تا نه گه ر بو هه ناسه يه كيش بووه، رهنگه هه له بوويم، به لام دلنيا به
 ويستومه كه سيكي باشيم، ويستم وهك غه زه له كان گه ر بو ساتيكيش
 بووه شتتيك له فينكي بهينم، ويستم له زاني نه واندا شتتيكي تريم،
 شتتيك له و دووباره بوونه وه پوژانه و ساده يه نه چيت كه ده بيبنن. ته نيا
 فريشته و شه يتان واده كه ن دونيا خوي دووباره نه كاته وه، به لام مرؤف
 مه خلوقيكه بيويستي خوي هه رده م هه مان شو شتانه دووباره ده كاته وه
 كه لييان دلنيا يه. زورجار ده ليم، رهنگه ناسانتر بيت مرؤف تا كوتايي
 يهك نافرته ي خوشبويت، هه ر وهك چون ناسانتره مرؤف تا كوتايي
 يهك غه زه ل بنوسيت. به لام دلنيا به، منيش وهك تو ريگا قورسه كه م
 هه لبرارد... من و تو يان فريشته يه كين و بووين به دوو كرته وه يان
 شه يتانكيين و دابه شبووين. كاميانين؟ نازانم... باليگه ريين خودا خوي
 بپياري له سه ريدات. تا شو پوژهي گويم له غه زه له كان ي تو بوو، خؤم به
 بوونه وه ريك ده بيبي كه راسته و خؤم فريده ده مه ژيانه وه، وهك راو كه ريك
 كه خه و به ماسييه وه نابي نيت، به لكو راسته و راست به به له مه كه ي به ره و
 ناوه راستي ده ريا ده پروات و له ويذا جار نو اي جار قولاپ هه لده دات.
 مرؤف هه يه له سه ره تادا خه ون ده بي نيت، مرؤف يش هه يه له كوتاييدا
 خه ون ده بي نيت. من له جوري دووه م، ماسيم ده گرت نه وسا خه ونم

پیوه ده بیینی، نه وهک خهون ببینم و دواتر برپوم بق ماسیگرتن. نه و پۆزه ی که گویم له غزه له کان بوو، سه رسامبووم، سه رسامی نه وه بووم که خوم وهک نه و نیوه یه ی تو بیینی، که تو له خوتدا خنکاندوته ... وهک چون مندالیک دوی ماوه یه کی دریز تیده گات که نه و کوری دایک و باوکیکی تره، تیده گات نه و خیزانه ی له نامیزیدا ده ئی، مالی راسته قینه ی نه و نییه و نه و پۆحیکی بیگه سه که باب و که سی راسته قینه ی خوی فریپانداوه ته دهره وه، وا تیگه ی شتم که من له تو م و تو ش شیتانه له خوت دوورم ده خه یته وه و دهرمه که یته. په نگه بپرسیت چون گه یشتیته نه و دهره نجامه، به چیدا وه ها برپوایه کت لا دروستبوو؟. پیت سه یر نه بیت که بلیم نه وه ی منی گه یانده نه و برپوایه، نه وه نه بوو که من و تو له یه کده چین، به پیچه وانه وه، من و تو سه د دهر سه د جیاوازین. من و تو دوو جه مسه ری درین، به جوړیک درین له مبه ره و به ری یهک پۆج ده چین. هه ستمکرد تو به دریزایی زیانت له من پاده که یته و منیش به دریزایی زیانم له تو پاده که م... هه ر دوو کمان له بوونی یهک ناگادارین و ناویرین خومان له یهک ناشکرا بکه یین. تو عاشقیکی خه یالی که تا قیامهت شه ره له سه ر پاکی خه یالی خوت ده که یته، تو نه وجه وانیککی چینیت که هه رگیز له سنووری چین و ماچین نه چوویت به ویدیودا، به لام هه موو خه یال و ئاره زووشته له وه دا بوو که له سنووری چین و ماچین دهرچیت، له و دیو سنووری چین و ماچین عاشق بیت و تامی نه و ماچه فه ره نگیانه بکه یته که لیوه خه یالییه کانی تو شه رمییا ن لیده کرد... غزه له نوس دوی نه م هه موو ساله، من ده ست له سه رسه ختی به رده ده م و ده لیم من و تو هه ر دوو کمان شایسته ی نه و ناوه یین، نه گه ر تو شه رمیش له وه رگرتنی بکه یته، من نه و مافه ت ده ده من که نه وجه وانی چینی بیت، په نگه تو زیاتر له من شایسته ی نه و ناوه بیت، من له بیرم نییه که ی له چین و ماچین ها توومه ته ده ئی، که ی له سه ر زه مینی خه یال

هاتووم بهمدیودا، بهلام دلنیام تو تا ئیستا لهوئیت... تو له چین و ماچین دهرنهچوویت، تو نهودیو مهرزی نهو ولاته سیراوییهته نهبینیوه. ئیستا له تو تیدهگه که دهتبینم چیرۆکهکانی حقیقهته گزدهکهیتوه، پیویستت بهوهیه شتیگ له حقیقهته بهیت بو نهو دنیا خهیاالییهی که تو و مرۆفه شهیداکانی هاوشیوهت تیا نوqmن. من به پیچهوانهی تووه پیویستیم به خهیاال ههیه تیگهال بهم ههموو راستییهی بکه. که گویم له غهزهلهکانی تو دهبوو بوئی نیشتیمانی خوّم دهکرد، بوئی نهو خاک و ناوهم دهکرد که دهبايه منیش وهک تو گولهکانی ناویدهم و گولوی لیبگرم. له ساتیکدا تیگهیشتم تو چند تینووی حقیقهتیت، من نهوهنده تینووی خهیاالم... تو که غهزل دهخوئینتهوه، باس له تینویتی خوّت دهکهیت بو نهو جیهانه و من که غهزل دهبیستم باس له تینویتی خوّم دهکه.م... بو چین و ماچین.

پۆژ دوی پۆژ و سأل دوی سأل دهبوویه شتیگ بگوریت... پۆژیک «باران شوکور» م بینى تیگهیشتم که نهو کچه من دهباتهوه بو نهو ولاته سیراوییه... که بارانم بینى تیگهیشتم ههرجی غهزهلی سه رزهوییه ناتوانیت ستایشیکات. نهو چند سألهی لهگهال توّدا بردهمنهسه ر و باسی نهو کیژ و خانمانه م بوّ دهکردیت که دینه سه ر پێگام، بهردهوام بیرمهدهچوو راستییهکت پێبلیّم. خوشهویستی راستهقینه نهوه نییه حهزیکهیت لهگهال یاردا بخهویت، بهلکو نهوهیه حهزیکهیت لهگهالیدا بهریت. بهر له باران هه ر ئنیکى نهو دونیا بهم بینییّت، بیرم له مردن نهکردۆتهوه، هه ردهم بیرم له لهش، له ئاره زوو، له ماچ کردۆتهوه، یاخود له راستیدا بیرم له ههچ نهکردۆتهوه... غهزهنوس من و تو ههردووکهمان نهو ههّزه مان تیّدايه که ئافره تمان بینى بیر له ههچ نهکهینهوه، نهوه ههّزیکه کهم پیاوی نهو سه ر نهستیرهیه ههیهتی، منیش زۆرجار دهمتوانی وابم، دهمتوانی بیر له ههچ نهکهمهوه. بهلام

غزەلنوس، تۆ پتەمبەلئى، بۆ يەكەمجار كە باران شوکورم بىنى بىرم لە مردن كردهوه، بۆ كە دەستم بەر دەستی كەوت، بىرم لە مردن كردهوه، بۆ پتیش ئەوئى لەگەڵیدا بخەوم غەمگین بووم و دواى ئەوئى هەر غەمگین؟ غزەلنوس پتەمبەلئى چ شتێكە خۆشەویستی بە مردنەوه گزێدەداتەوه... چ شتێك؟.

من چاوه پزێدەكەم لەم پۆزانەدا بىكوژن، راستییەكەى هەردووكمان چاوه پوانى ئەو دەكەین بمانكوژن. مێردى باران ماوێكە بە هەموو شتێك دەزانیت، بەلام كەسمان بىر لە پاكردن ناكەینەوه، ئەم خۆشەویستیە سەیر غەمگینىكردوم، پتەمبەلئى غزەلنوس، بۆ خۆشەویستی راستەقینە هەمیشە غەمگینە. من دەزانم ئەفین هەیه، خودا و خەلك پزى لێدەگرن و غەمگین دەبیت، من باسى ئەو ناكەم، باسى ئەو دەكەم خۆشەویستی خۆى لە قوولاییدا هەمیشە غەمگینە، ئەگەر هیچ شتێكیش نەبیت، ئەگەر هیچ پزگرتكیشى نەبیت، هەر غەمگینە. لە خۆشەویستی راستەقینەدا عاشقان هەتا كە بۆ يەكیش دەبن هەستدەكەن بۆ يەك نین، ئەو هەستەیان هەیه كە نەگەشتووین بە مەحبوبە. من و باران دەیانجار پێكەوه خەوتووین، دواى هەموو پێكەوه خەوتنێك ئەو هەستە قوولەمان بە بۆشایی هەبوو، ئەو هەستەى لەگەڵ يەكدا نین، شتێك هەیه ناتوانین بپەخشین بە يەك، قوولایێك هەیه ناتوانین بپەخشین. غزەلنوس ئەو پۆزە كە لە ناو كۆتیبخانى غزەلەكان هاتمەدەرئى، تێگەشتم كە من لە باراندا بۆ جوانى ئەم غزەلانە دەگەرپم، ئەو غزەلانە كە هەرگیز كۆتایيان نایەت، چونكە ئەوانیش بۆ جوانییەك دەگەرپن كە هەرگیز نایگەنئى. وەك ئەوئەبوو دەستم خستبیتە سەر تەلیسمى حىكایەتى مەلاى سوختە، ئەو حىكایەتەى ماوێك لەمەوبەر تۆ بۆت باسكردم. مەلاى سوختە تا مردن لە نوسینی غزەل نەكەوت، چونكە بۆ جوانییەك دەگەرا كە هەرگیز نایگاتئى. منیش لەو كۆتیبخانى هاتمەدەرئى تێگەشتم

که خوشه‌ویستی گه‌رانه به‌دوای شتی‌کدا که ناگیریت. عاشق‌بوون بریتی نییه له‌وه‌ی چه‌زیکه‌یت هه‌میشه له‌گه‌ل یاردا بیت، به پیچه‌وانه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌ستبکه‌یت هه‌تاهه‌تایه ناگه‌یت به مه‌حبویه... له‌وه ده‌رچیت عه‌شق هیچی تر نییه، من له تو و له غه‌زه‌لکانته‌وه ئه‌وه ده‌رده تووشبووم. غه‌زه‌لکانی تو سال دوا‌ی سال و دل‌و‌پ دوا‌ی دل‌و‌پ منیان کوشت. تو منت تووشی ده‌ردی خو‌ت کرد و من نه‌متوانی تو تووشی ده‌ردی خو‌م بکه‌م. که له کتیبخانه‌که هاتمه‌ده‌رئ هه‌ستمکرد ئیدی من تا هه‌تاهه‌تایه بی‌هوده ده‌سو‌رپمه‌وه، تا ده‌مرم مه‌حکومم به‌وه‌ی له باران شو‌کورد با‌و جوانی ئه‌وه غه‌زه‌لانه بگه‌رپم و له ئاوازی ئه‌وه غه‌زه‌لانه‌دا بو جوانی باران بگه‌رپم. باران ئه‌وه ژنه خه‌یالییه‌ی ناو پو‌حی تو‌یه که په‌رپوه‌ته ناو پو‌حی من. ئیستا مردن جگه له شتیکی بی‌مانا هیچی تر نییه به‌لامه‌وه. ده‌بیت می‌رده‌که‌ی باران به‌رام‌به‌ر به من چی له باران تیگه‌یشتبیت؟ ده‌بیت چی له زیان بزانی‌ت؟ لیگه‌پئ بمکوژیت، کوشتنی من غه‌در نییه به‌لکو ئه‌وه ده‌رگا دووره‌یه که من له میژه‌ بو‌ی ده‌گه‌رپم. وه‌کو دوو عاشق من و باران مه‌حکومین به‌وه‌ی له‌یه‌ک دوورین... گه‌ر منیان کوشت و باران زیندو‌بوو، تکایه مه‌هیله سه‌یری لاشه‌که‌م بکات، گه‌ر نه‌ویشیان کوشت هه‌ول‌بده له ته‌نیشته‌یه‌که‌وه به‌ماننیزیت... گه‌ر ده‌ستت گه‌یشته به لاشه‌که‌م، له هه‌ر شو‌ینیک بم، به‌مه‌ینه و له‌م کتیبخانه‌ی غه‌زه‌له‌دا و له نزیک ئه‌م کتیخانه‌وه به‌خاکم بسپیره. هیچ شتی‌ک له‌وه سی‌حراو‌یتر نییه عاشقی‌ک له کتیبخانه‌یه‌کی غه‌زه‌له‌دا بنیزیت. هه‌موو کتیبخانه‌یه‌کی دونیا هه‌قه عاشقی‌ک له ناوه‌پاستیدا بنیزن. له ناو هه‌زاران به‌یت شی‌عردا... له‌وئ له ناوه‌پاستی ره‌فی کتیب و ده‌ستنوسه‌کاندا گو‌رپکم بو‌ی د‌روستبکه... له‌وئ پیکه‌وه له‌گه‌ل باران شو‌کورد به‌منیژه... پیکه‌وه... ئه‌وه دوا ئاوات و دوا هیوا‌ی منه...».

یاداشته کانی بارۆنی خەیاڵ

هاوینی دوو ھزاروچوار سەرۆک ناردی بە دوامدا و سەبارەت بە پرۆژەى شارى خەونەکان پرسیاری لیکردمەو. چەندین سال بوو سەرۆک ئەو پرۆژەى لە بیرکردبوو. ئەمجارەیان سەرۆک وەك خەوى بینییەت زۆر بە دلگەرمى و ھەماسەوھ قەسەى لە پرۆژەكە کرد، وەھا لە خەونەکانیدا بالیگرتبوو، ئومیدی وابوو لە ھەموو شارێك و قەزایەكى كوردستان گەرەكێكى وەھا ناوازە دروستبكات. پەتای مۆدیرنەکردنى كوردستان وەھا لەسەرى سەرۆكى دابوو، پێشتر بەو جۆرە نەمیینیوو. ئاشكرا ئەمریکییەکان کاریگەرییەكى گەرەیان لە سەر خەیاڵی سەرۆك ھەبوو. سەرۆك ئەو ماویە ھێندەى ئەمریکییەکانى دەبینى ئیمەى نەدەبینى... پێدەچوو ژەنرالێكى ئەمریکى بە جۆریكى خراپ ھەندیک وینەى خستییەتە سەرى سەرۆك و ئەویش بیهویت بە خیرترین شیوہ جیبەجیبیانبكات. لەو سەردانەدا سەرۆك ھەندیک نەخشەى خستە بەردەستم و گووتى «ئەمە سەرەتای پلانێكى نویى مارشالە، بۆ ئاوەدانکردنەوہى كوردستان»، نەخشەکان گەلەك مادى و دوور لە خەیاڵ ھاتنە بەرچاوم. ئاشكرا ئەمریکییەکانیش دواى دروستبوونی مۆلەقى و ناآرامى لە ناوھەراستى عێراقدا، تووشى ھەمان ئەو نەخۆشیەى من بووبوون بۆ دروستکردنى شارێكى خەیاڵى تا وەك نمونەى سەرکەوتى پۆحى مۆدیرنیزم و خەونى ئەمریکایى پێشكەش بە دنیاى بکەن. من ھەر لەسەر داواى سەرۆك شاندىكى ئەمریکىم بینى كە پەسپۆرى دروستکردنى گەرەكى ئەفسونابووى و شارى عاجباتى بوون. لەگەل ئەنجومەنى شار و لیژنەى شارەوانى و سەندیکای ئەندازیارە مەدەنییەکاندا دانیشتم، بەردەوام قەسیان لە

گۆپینی نهخشه‌ی بنه‌په‌تی و ماسته‌رپلان و ئه‌و شتانه‌ده‌کرد. من له کاتیکدا به‌گه‌رمی له‌هه‌موو کۆبوونه‌وه‌کاندا به‌شداریمده‌کرد، له‌هه‌ولی کۆبوونه‌وه‌کان ده‌هاتمه‌ده‌ری و بۆ پۆژنامه‌نوسه‌کان پێده‌که‌نیم و له‌به‌رده‌م کامیژاکاندا زه‌رده‌خه‌نهم ده‌گرت، هه‌ستیکی ناوه‌کی سه‌یرم هه‌بوو که به‌بێ ئه‌و غه‌زه‌لنوسه‌هیزه‌هیچ شتیکی ناگریت. له‌کاتیکدا جه‌نابی پارێزگار و وه‌زیری ئاوه‌دانی و به‌رپرسی په‌ڕۆژه‌تایبه‌ته‌کان قسه‌یان له‌سه‌ر مۆرکردنی رێکه‌وتنامه‌له‌گه‌ل کۆمه‌پانیای تورکی و ئوردونی و مالیزیدا ده‌کرد، من رێگای خۆم جیاکرده‌وه‌ و چووم بۆ لای عه‌تار. گه‌ر ده‌ته‌وێت ئهم شاره‌ ئاوه‌دانکه‌یته‌وه‌ یاخود کاولیبه‌که‌یت ده‌بیت به‌چیت بۆ لای که‌سانی وه‌ک عه‌تار. ده‌بیت بلێم که من پێشتر ئهم راستییانهم به‌سه‌رۆک گوت، من به‌جه‌نابیانم گوت سه‌روه‌رم مه‌سه‌له‌ی شاری خه‌ونه‌کان مه‌سه‌له‌یه‌کی میعماری و ئه‌ندازه‌یی نییه‌، هه‌نده‌ی په‌ڕۆژه‌یه‌که‌ ده‌بیت شاعیران و ده‌لاله‌ شاره‌زاکان و ئاده‌مکه‌ران به‌شدارێ تیاکه‌ن. سه‌رۆک ئه‌وکات به‌هه‌زی ئه‌و هه‌موو باروته‌وه‌ که له‌پایته‌خت ده‌چوو به‌لووتیدا ته‌واو گه‌ژبووبوو زۆر دره‌نگ له‌شتی به‌چوک و ساده‌حالیده‌بوو، بێشه‌وه‌ی بزانیته‌مه‌به‌ستم چیه‌، ناوی به‌ک دوو شاعیری ستۆکی ئه‌و زه‌مانه‌ی بۆ هه‌لدام و دوو سه‌ دیوانی کۆنی شیعیریشی له‌کتیخانه‌که‌ی پێه‌خشیم تا سوودی لێوه‌رگرم. بۆ ئه‌وه‌ی دلی سه‌رۆک نه‌شکینم، کتێبه‌کانم وه‌رگرت و هاتمه‌ده‌ری و خۆ به‌خۆ چووم بۆ لای عه‌تار. که‌چووم بۆ لای عه‌تار لیستی ناوی هه‌موو ئه‌و مه‌خلوقه‌خه‌یالیانه‌م بۆ برد که تا ئه‌وکات ده‌ستم که‌وتبوو. عه‌تار خۆشی به‌بینینی من نه‌ده‌هات، جارێک جوورنه‌تیکرد و گوتی «جه‌نابی بارۆن، پێده‌چیت تۆ مه‌خلوقیکی شووم بیت، له‌گه‌ل تۆدا ده‌ست به‌هه‌رشتیک بکه‌م ده‌ره‌نجامی نابیت». نوشوستی خۆی له‌گه‌ل تریفه‌یا به‌حری و غه‌زه‌لنوسدا دوو برینی گه‌وره‌ی ژیا نییوون.

به هیچ جزریک تینه دهگه یشت خه یال بق گرنگه، بق من وهک پیاویکی دهولتی و سیاستمه دار، پاره دار و زهنگین وها خولیای خه یال و غزه ل و مافور و ئهم شتانه چۆته سهرمه وه؟

من بق ئه وهی ئیشه که مان ریک بروات، ناچار بوم به زمانیکی سووک و ساده که حوشتریکی وهک عه تار تیبیگات، هه موو شتیکم بق پروونکرده وه و گووتم «عه تار ده زانم، تو زور خولیاته بزانیته بق من وها دواى ئهم شتانه و ئهم که سانه که وتووم، چه زده که م بزانیته، ئیستا دونیا یه کی تره، جیهان گۆراوه، میله تان ته نیا به هیز و شمشیز و توانای خۆته قاننده وه نازین. جوانی ئیستا له سه روو هه موو شتیکی دونیا وه یه، من له و چند ساله دا زور شار و زور ولات چووم... دوو شت میله تانی سهر ئهم زه و بییه ی به هیز کردوه، یه که م ریکوپتیکی. دووهم خه یال. ههر یه ک له م دوو وشه یه ش مانای زور هه لده گرن. عه تار سه یری میله ته پیشکه وتوه کان بکه «که وامگوت ده مزانی وشه ی میله تانی پیشکه وتوو، کاریگه ریبه کی زوری له سهر خه یالی خه لکی ئهم شاره هه یه، که چه زیانده کرد پیشکه وتووبن، به لام هینده ی به ورگ و ژیر ورگ بیریان له پیشکه وتن ده کرده وه به عه قل بیریان لینه ده کرده وه»... سه یری روقی و مه دهنیه ت بکه. ئیمه له زه مانى خودالئخوشبووان حاجی ترفیقی پیره میزد و ئهمه د مختاره وه... ههر بیر له پیشکه وتن و مه دهنیه ت ده که ینه وه، به لام هیچمان دیار نییه. پوژ به پوژ دونیاى ئیمه کاول و کاولتر ده بیته. ههر کورد وانیه، ئهم ناوه هه مووی رزیوه، عه رده که ی و هه واکه شی عه ماره پو بووه و هیوای لئناکریت... سه یرکه عه تاری برام، چیمانکرد، ئه و ئهمریکیه به دبه ختانه مان ناچار کرد له و سه ری زه و بییه وه به ده یان ملیون ته ن ترو تفاقه وه زه ریا به زه ریا و ئاسمان به ئاسمان دونیا ته بیکه ن تا توژیک هوشمان بویتن، توژیک مه دهنیه ت و شارستانیه تمان

فیزیک‌کن، به‌لام سوودی نییه، هیچ شتیک له‌گه‌ل ئیمه‌دا سوودی نییه، دونیا به‌ده‌ست ئیمه‌وه سه‌ریسورماوه و گیری خواردوه. نه ئه‌وه‌یه بگه‌رتینه‌وه بق دواوه و بچینه‌وه ناو ئه‌شکوت و کورنه‌کئیه‌کانی جاران، نه ئه‌وه‌یه به‌راستی ببین به‌خاوه‌نی مه‌ده‌نییه‌ت. بق جه‌نابی عه‌تار... بق؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ریکوپئیکی و خه‌یالمان نییه. سه‌یرکه‌ من مه‌سه‌له‌که‌ ناگه‌رمه‌وه بق عیلم و زانست و فه‌لسه‌فه و ئه‌و شتانه، ئه‌وانه له‌کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ن و مرقوف ده‌توانیت بیانخوینیته‌وه و لئیان فیزیت. عیلم مولکی هه‌موو به‌شهری سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌یه، به‌لام خه‌یال یان ریکوپئیکی شتیکه‌ ده‌بیت له‌خوتدا هه‌تیت. هه‌موو میله‌تیک که‌ په‌رده‌سه‌ستینیت، دوو ده‌سته‌و تاقمیان هه‌یه که‌ ده‌یانخه‌نه سه‌ر هه‌وای ئه‌و شارستانیه‌ت و گه‌شه‌یه. خه‌لکئیکیان هه‌یه ئیشیان هه‌ر خه‌یالکردنه‌وه‌یه... تیده‌گه‌یت، ئه‌وانه له‌هه‌موو رشته‌یه‌کدا هه‌ن، وه‌ک شاژنی ناو شانه‌ی هه‌نگوین وان داده‌نیشن و خه‌یالده‌که‌ن... ته‌نیا ئیشیان ئه‌وه‌یه ئاسوی ئه‌و رشته‌یه فراوانبکه‌ن و شتی تازه‌ی بق بپنن. خه‌لکئیکیش هه‌یه ئیشیان هه‌ر ئه‌وه‌یه نه‌خشه‌ دانین، ئیشیان ئه‌وه‌یه شته‌که‌ له‌سه‌ر پلانئیکی عاقلانه‌ ریکبخه‌ن، تا عه‌ق‌لی ئینسان و ماسولکه‌کانی و خه‌یالی پیکه‌وه به‌باشی ئیشبکه‌ن. میله‌تان چۆن گه‌شه‌یان کردوه؟ ها عه‌تار چۆن؟ باوباپیری ئیمه‌ سه‌د سه‌له‌ باس له‌راپه‌رین و هه‌ستانی شیرانه‌ی کورد ده‌که‌ن... ئا جه‌نابی عه‌تار، ئه‌وه خه‌وی باوکی من و باوکی قوش بووه، که‌ کورد بیته‌ قه‌ومئیکی مه‌شهور و به‌ناو و ناسراوی دونیا. ئه‌و خه‌یالی په‌ره‌سه‌ندن و مه‌ده‌نییه‌ته‌ سه‌د سه‌له له‌ ناوه‌وه دلمان ده‌خوات، تا وای لیهات ئه‌مرق ئه‌م ئیسلامیانه په‌یدابوون، ده‌لین جه‌ناب پئویستیمان به‌روقی و مه‌ده‌نییه‌ت نییه، تیده‌گه‌یت وا ده‌لین، ده‌لین کتیه‌که‌ی باری ته‌عالا و حه‌دییسی ئه‌نبیا و ئه‌ولیا‌مان به‌سه، به‌لام من وا نالیم، قوش وا نالیت. ئیمه‌ پئویستمان

به پره‌سەندن هەیه و تەواو، چونکه گەر ئەم دەفەرە وەک خۆی بێت، هەر وا وەحشییەت و بخۆبخۆ بێت، من و توێ کورد، لە پیش هەمووانەوه کهولکراوین... وانیه؟ وانیه عەتار... لە پیش هەموو کەسەوه کهولنەکراوین؟. میلیه‌تان بەوه بوونەتە خاوەنی شان و شکر، ئەوانەى عەقلیان هەیه، لەگەڵ ئەوانەى که بازوویان هەیه، لەگەڵ ئەوانەى خەیلیان هەیه پێکەوه ئیشیانکردوه، عالم و سیاسی و شاعیر بەیه‌کەوه ئیشیانکردوه. تێدەگەیت بە یەکەوه ئیشیانکردوه. وەک لای ئێمە نەبووه سیاسییه‌که قوونبکاتە شاعیره‌که و بلێ بابروات خەریکی خەیاڵلاری خۆی بێت، شاعیره‌که نەیکووتوووه سیاسییه‌کان هەموو دزو باوه‌حیزن نامەوێت سەرۆکه‌للەیان ببینم، عالمەکه نەیکووتوووه ئیشی من ناو دەفەر و قەلەم و دەرس و دەورەکه‌ى خۆمە. نا وایان نەگووتوووه هەر سێکیان دەستیان خستۆتە ناو دەستی یەک و بەوه مەدەنییەت دروستبووه. ئێمە چونکه دەولەتمان نییه لەم ئێشه تێنەگەیشتووین... ئا عەتاری عەزیز، عالمەکه بێرەدەکاتەوه و زانست بەرهم‌دینیت، سیاسییه‌که نەخشە دادەنیت و پلانپێژیدەکات و پارەى بۆ پەیدادەکات، لە هەموو شیان گرنکتر شاعیره‌کان و خەیاڵدارەکانن که خەیاڵ و جوانی و ئیلهامی دەخەنەسەر، بەبێ ئەمەى دواییان هیچ شتیک ناکریت، پوقی دروستکردنی زیندان نییه، پوقی دروستکردنی شاریکه که به شه‌قامه‌کانیدا پزیشیت هەستی شاعیریەتت تیا ببزویت. گەشه و پره‌سەندن شتیکه که مروق سەیریکرد دەبێت بلیت «ئای خوای خاوەن جاه و جەلال، که شتیکى جوانه»، مەدەنییەت ئەم خۆل و زبل و شیاکه‌یهى ناو بازاری ئێمە نییه، بەلکو سەرسامیه، عەزیزم سەرسامیه. مەدەنییەت و دروستکردنی شتی ناوازه و عەنتیکه لەیه‌ک جیاناپیته‌وه. تو شتی جوان دروستبکه دوایی کهس ناپرسیت چۆن دروستکراوه، تەنیا دەلێن «رەب العالمین که سەیره». کهس ئەمروق لەوه

ناپرسیت چہند کریکار و چہند کزیلہ لہ دروستکردنی نہ ہرامہ کان،
 یان لہ دروستکردنی شورای چین، یان لہ بہرزکردنہ وہ باغہ
 ہلواسراوہ کانی بابلدا مردون۔ ہموو خہلک سہیریاندہ کەن و دەلین
 «سہیری ہیز بکہ، سہیری جوانی بکہ، سہیری ئیرادہ بکہ»... عەتار
 میژوو شتیکی دەبەنگە زۆرجار دەبیت بزائیت چۆن دەخەلە تینیت،
 دەبیت شتیک دروستبکەیت کہ خەلکی سہیریانکرد ہستبکەن بہ ناو
 عەقل و خەیاڵ و ئیرادەدا دەسورپیتتہ وہ... تیدەگەیت... پەرہسەندن
 شتیکہ ئەفسوونت لیدەکات... بہبەن کۆمەکی مەخلوقە خەیاالییەکان ئەو
 ئەفسونہ دروست ناییت... ئیستا عەتاری برام گەر ہەر دەپرسیت،
 ئەی من لہم ناوہدا ئیشم چییہ؟ من پیتدەلیم من ئیشم لہ بہرپوہ بەری
 نەخشەکہ دەچیت، ئیشی من لہ ئیشی ہموویان ترسناکترہ، بہبەن من
 ئەو نەخشە یە ئیش ناکات، کہ ئەو نەخشە یەش ئیشی نەکرد تەواوی
 مەکینە کہ لہ یەک ہەلدەوہ شیت... تیدەگەیت، ئیستا گرفتگی گەرہی من
 ئەوہ نییہ چۆن دارودیوار بەرزبکە مەوہ، بەلکو ئەوہ یە چۆن شاریک
 دروستکەم پرییت لہ خەیاڵ، لہ خەون، لہ جوانی... ئەوہی کہ نایە تە
 ژیربار غەزەلنوسە... ئەو حیزە یە».

ئەمجارہ ہەستمکرد عەتار بەباشی لہ من تیکە یشت. بہ گومانہ وہ
 سہیریکردم و گووتی جەنابی بارۆن، ئەو غەزەلنوسە زۆر جینگای بڕوا
 نییہ، من چہند سالیک لہ مەوہ بەر کردم بہ ماموستای کچی سەیفەدین
 مارۆ، خوا لہ گوناہی خۆشبیت. وەہا کاریگەرییەکی خراپی لہ سەر
 خەیاالی دانا، شتە کہ بہوہ کوتاییہات مەہناز خان وازی لہ دەستگیرانہ کە ی
 ہینا، دلنیام جەنابیشتان دەستگیرانہ داماوہ کە ی دەناسن نەجۆ ئەشکانی
 کہ ئیستا بہرپرسە لہ وەزارەتی پیتشمەرگە، دواجار ئافرەتە کہ خوشی
 سووتان. واہستدە کەم ئەو پیاوہ خەیاالیکی وا دەخاتە سەری خەلکە وہ
 دواتر لہ دەست دەردەچن و دەستەمۆناکریتہ وہ.

تییینییه‌کئی عتار زوربه‌جی بوو، به‌لام من بیرم له‌وش کردبووه‌وه، گووتم ئه‌مه له‌ حاله‌تیکدایه که‌ خیال له‌ ناو نه‌خشه‌یه‌کدا ئیش نه‌کات، خیال نه‌چیته ناو پلانه‌که‌وه. عه‌تاری ئازیز ئیمه‌ خه‌یالمان بویه‌ ده‌ویت تا‌ دونیای هی‌ جوانبکه‌ین، تا‌ شوئینیک دروستبکه‌ین، من ئه‌مه‌ویت خه‌یال بروئیم، تیده‌گه‌یت ره‌گوریشه‌ی بده‌من، ئه‌مه‌ به‌ که‌سانی خه‌یالباز خویان ناکریت، گرفتگی‌ که‌وره‌ی من له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا ئه‌ویه‌ که‌زیان له‌ ره‌گوریشه‌ نییه، تیده‌گه‌یت هر که‌سیکیش نه‌یه‌ویت ره‌گوریشه‌ی هه‌بیت ترسناکه. عتار من لیتی ناشارمه‌وه، ئیشی من ئه‌ویه‌ نه‌هیلیم خه‌یالیک بی‌ره‌گوریشه‌ له‌م شاره‌دا هه‌بیت. ئه‌م شاره‌ خوی چییه؟ ئه‌م میله‌ته‌ داماره‌ خوی چییه، ئینجا کومه‌لیک خه‌یالدارگی بی‌ره‌گوریشه‌ بیتن و هینده‌ی تر له‌ بنه‌وه‌ هه‌لیکولن و بنبوشیبکه‌ن. من هه‌سته‌که‌م که‌نجی ئه‌م شاره‌ رۆژ دوا‌ی رۆژ بی‌ ره‌گوریشه‌تر ده‌بن، ئا عتار، دوو وشه‌ لای من موقه‌ده‌سن، یه‌که‌م نه‌خشه‌ و ریکوپینکی دووم ره‌گوریشه‌، ئا عه‌زیزم، ره‌گوریشه‌... به‌س خودای که‌وره‌ خوی ده‌زانیت ره‌گوریشه‌ بو‌ هه‌موو مرقینک چه‌ند پیویست و چه‌ند موقه‌ده‌سه. من خه‌یالیکم ده‌ویت سه‌ره‌نجی دونه‌یا رابکیتشیت، که‌شه‌ و په‌ره‌سه‌ندن نیشانبداته‌وه، به‌لام خه‌یالیک که‌ ده‌سته‌مونه‌کریت، بلیت من ئیش له‌سه‌ر شه‌قام و کۆلان ناکه‌م، دانابه‌زمه‌ قه‌یسه‌ری و بازاره‌وه، خه‌لکم لا‌ کاوبایه، خه‌یالی وا‌ ترسناکه... تیده‌گه‌یت... خه‌یالیک ته‌نیا له‌ ناوه‌وه‌ خه‌لک فیری جوره‌ خولیا‌یه‌ک بکات تیکه‌ل به‌ پوله‌که‌ و به‌ یارییه‌که‌ نه‌بن... عتار ئه‌وه‌یان ترسناکه... خه‌یالیک به‌ موجه‌ره‌دی باسی خۆشه‌ویستییه‌ک بکات که‌ من نازانم مانای چی، خه‌یالیک ده‌ولت و چاره‌نوس و روقی قوم به‌ هیج نه‌گریت... ئه‌وه‌ له‌ تا‌عوون ترسناکتره... سه‌یرکه‌ عورفیک و عاده‌تیک هه‌یه‌ که‌ شاعیرانی سه‌ده‌ی بیست هیناویانه‌ته‌ دونه‌یاوه، خه‌یال ئیدی خه‌یالی شاعیر بیت یاخود

خه‌یالی هر که سئیکی تر، مولکی میله‌ته، مولکی خه‌لکه. ئی‌مه ئه‌مه له شاعیره پایه‌به‌رزه‌کانی کورده‌وه فیربووین، ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی تری هه‌یه ئی‌مه قه‌بولی نا‌که‌ین... بۆیه تۆ ده‌بیئت یارمه‌تیم‌ده‌یت، ئیش به خه‌یالی جوانی ئه‌وانه‌بکه‌ین. بیخه‌ینه کار.

هه‌ستمکرد که‌س له‌وه‌به‌ر ئاوها به‌پرونی قسه‌ی بۆ عه‌تار نه‌کردوه، ئه‌و سه‌رشار و دلخۆشبوو، په‌یمانی دامی که هه‌موو کره‌مه‌کێکم ده‌کات. من لیستی ناوه‌کانم خسته به‌رده‌ست و گووتم عه‌تار من ئه‌م ناوانه‌م پێویسته، مه‌رج نییه تۆ بتوانیت هه‌موویان رازیبکه‌یت، به‌لام بزانه من هه‌موو ئه‌وانه‌م ده‌ویت. که‌وامگووت، نه‌ من و نه‌ عه‌تار که‌سمان له هه‌یج دنیانه‌بووین.

عه‌تار ده‌یتوانی هه‌موو مرقۆئیک بکه‌یت، هه‌یج که‌س له‌و باشتەر له‌م شاره‌دا نه‌بوو که ئیشی که‌پین و فرۆشتتی ئینسان بیئت. رازیکردنی خه‌لک به‌پاره هونه‌ری هه‌ره‌که‌وره‌ی ئه‌وبوو، له‌ نیوان ئه‌ندازیار و کومپانیاکاندا، له‌ نیوان تاهق و مولکداره‌که‌وره‌کاندا، له‌ نیوان وه‌زاره‌ت و به‌لێنده‌ره‌کاندا، له‌ نیوان دارایی و ژووری بازرگانیدا ئیشیده‌کرد. ماوه‌یه‌ک بوو رێکه‌وتنی که‌وره‌ نه‌بایه‌ خۆی تینه‌ده‌خست. به‌لام ئیشی ئه‌م رۆحه‌به‌ره خه‌یالیانه‌ی پتخۆش نه‌بوو. من ده‌مويست هه‌یدی هه‌یدی رێگا به‌ره‌و خه‌یالی ئه‌و مه‌خلوقه‌ جوانانه‌ بکه‌مه‌وه، له‌ عه‌تاریش زیاتر که‌سی ترم به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو.

له‌و کاته‌دا هه‌والیکێ سه‌یرم بۆهات. له‌ رێگای چێگره‌که‌ی خۆمه‌وه له‌ کاروباری ئاسیشتدا، که‌ ئاگاداری هه‌موو ئیش و کاریکێ من بوو، بیستم که‌ ماجیدی گول سۆلاف ناسراو به‌ ماجه‌لانی خه‌یالی هاتۆته نویمیران و بۆته‌ هیکاتخوانی مندالی بارۆنه‌کان. من راسته‌وخۆ تووشی ده‌خورپه‌ی بووم و خه‌یالم بۆ شتی خراپ چوو. ماجیدی گول سۆلاف له‌و سالانه‌ی دواییدا هاوڕێی هه‌ره‌ نزیکێ غه‌زه‌لنوس

بووه. ده مزانی له گهل ریکخراوی نابینایاندا ریکه وتووه و حیکایه تی
 سه فه ریکی نه فسوناوی بق کویره کان ده گنرپته وه. گول سؤلاف
 گهنجیکی به فیز و پره و او و بن هاوری بوو. له وانی دی خه یالاتی تر
 بوو، هه ستم نه ده کرد شتیک له م دونیایه دا زور سه ره نجی راده کیشیت،
 تا ئه و جیکایه ی من ناگاداریشبووم له غزلهلنوس بترازیت هاوری
 نه بوو. رۆحیکی بیده نگ و ئالوز و نامۆبوو. ده رکه وتنی له نویمیران
 شتیکى ئاسایی نه بوو. هه ر ئیواره ی هه مان پوژ زانیم که بارونی
 بوکه شوشه له پشت مه سه له که وه یه، که به ته لفون قسم له گهل
 بارون کرد، هه چ شتیکى نه وتۆی له سه ر په یوه ندی نیوان غزلهلنوس
 و گول سؤلاف نه ده زانی، منیش خۆم لئ نه زان گرت و وامده رنه خست
 که گومانیکى خراپم له ماجیدی گول سؤلاف هه یه. به لام له ناخی
 دله وه ده مزانی ئه و گهنجه له خۆبایی و ریکپوشه به دواى شتیکدا
 ها تووه بق نویمیران. من ماوه یه ک بوو ئه و غزلهلنوسه م به پیاویکی
 ساده و ئاسایی نه ده بینى. ته ر خونچیش له راپوخته کانیدا باسی ئه وه
 ده کات که ماله که ی له ده ریاچه یه کی پر نه ینى ده چیت. من بریارمدا
 نه ینى ماجیدی گول سؤلاف بدۆزمه وه، شه ویک له ئاههنگه که ی مالی
 میر سه فیندا بانگم کرد، شتی زۆرم له چاویدا خوینده وه، هه ستم به و
 ترسه کوتوپهره ی ناو دلی کرد، چاوه دیره کانم دور به دور ئه و
 دۆخه یان تۆمار کرد که دواى خودا حافیزی نیوان من و ئه و توشیهات.
 هه ر که سیکى دیکه ش بایه گومانی لته یه داده کرد. هه له اتنی کتوپهری له
 ئاههنگه که، ئه و تیکچوون و شه پرزه بوونه ی، ده ست له رزین و سه ر ئیتشه
 له ناکاوه که ی، پیکرا هزی گه وره بوون دریزه به پلانی چاوده یز کردنی
 بده م. ئه و شه وه هه ستم کرد ئه م گهنجه پنتی هه ره لاوازی ئه و تیه
 چکولانه یه ی غزلهلنوسه ... دلنیا بووم له ریکای گول سؤلافه وه قوولتر
 ده توانم بچه ژوروی.

گفتوگو يه کي قوول ده رباره ي جه وهه ري خه يال و ماناي لاشه که ي نه و جه واني چيني دواتریش راکه ياندي جهنگ له لايه ن منه وه «حه سه ن توفان — سه ره تاي نه يلولي ۲۰۰۴»

ژماره ي نه و بارونانه ي ده هاتن بۆ يانه ي پياو کوژه بيئيشه کان که مېوون. وهک له شېره وه تيگه يشتم باروني کوله که يه کيکه له و بارونه که مانه ي زوو زوو ديت بۆ يانه که. شېر زانياريه کي ته ووي له سه ر باروني کوله که هه بوو، نه و گووتي «باروني کوله که، له بارونه راسته قينه کان نيه، کابرا تا سالي نه وه دوپيئنجيش کاسبيکي ناساي بازارپووه، سه ره تا له کوله که فروشته نه وه ده ستيپيکرده، ده ستيپيکي ژياني وه ها ده ستکورت ده بيت ماويه که له عه لوه که کۆلکيشيده کات. نه وه ي بارون دروستده کات و ده يکات به و پياوه ي نه مرۆ فرهودي راپه رينه. له گه رمه ي شه په تفهنگي نيوان خه لک و فاشيسته کاندا، بارون که نه وسا به «ساماني شه فه ي شجره» بانگيانده کرد سه دان کارتون جگه ره له مه خزه نيکي ده ولت ده بات و ماويه کي دريژ حه شاريانده دا. له پۆژگاري ئابلوقه ي ئابووريدا له به ختي بارون نرخی جگه ره به جورتيکي بيوتنه به رزده بيته وه. له و ئان و ساهه دا نه و ده ستي خوي ده وه شينيت و سه رمايه يه کي زوري ديته ده ست که بۆ نه وکات پاره يه کي مفت و مؤل بووه، بارون به زيره کيکي زور له يه ک دوو نيشي گه ورده دا له گه ل بازگانه ناسراوه کاني به غدادا به هوي ساغ کرده وه ي شيري نيکسپايه ره وه سه رمايه ي خوي چه ند به رابه رده کات. له کۆتايي سالي دووه زارويه کدا که باروني گول به فياگرا ده مریت و کوره که ي به شي

زۆرى سامانى باوكى لە ئافرەت و ويسكى و كاسبى بېسەرۈبەرەدا دەدۆرپىتت، كۆشكەكەى نويمىرانيان بە پارەيەكى كەم دەكەۋىتە دەست بارۋنى كۈلەكە. ئەگەر ئەۋە نەبايە ئەستەمبوۋ ئەۋ پياۋە بگاتە ناۋمىر و پەرلەمانتار و بەرپرسە بەرزەكان. زۆر لە دەۋلە مەندەكانى نويمىران، ھىشتا ۋەك نامۆيەك سەبىرىدەكەن كە شەپۆل ھىتاۋىتى و شايستەى ئەۋ دۇنيايە نىيە. بەلام كۈلەكە لە ماۋەى چەند مانگىكدا لەگەل بارۋنى پۇرسەلان و مىرى خەنەۋوسمەدا دۇستايەتتەكى نىزىك پەيدادەكات، ئەۋان دەبنە پشت و پەناى گەۋرەى، خۆشى كەسىكى خۆبەرەپىش و سنگنيزە كە سەل لە ھىچ ناكاتەۋە. ئىستا ھەموو كەس دەزانن كە مورتەزاي شەيتان بە پلەى يەك بۆ بارۋنى كۈلەكە و شىخى ناۋساجى و قەيسەر ئىشەكات».

من چىرۆكەكەى ماجىدى گول سۆلام دەربارەى نەۋجەۋانى چىنى بۆ شىبەر گىزايەۋە و گوۋتم ئىستا ئىشى نىمە ئەۋەيە كۆمەلىك ھەۋال و زانىبارى لەسەر ژنەكەى بارۋنى كۈلەكە كۆبەينەۋە كە لە كاتى كوشتنى موراڧ جەمىلەۋە پىدەچىت ئەۋىش بېسەرۈشۋىن بىت. شىبەر ھىچى لەسەر ژنەكەى بارۋن و نەۋجەۋانى چىنى نەدەزانى. ھۆى نەزانىنەكەشى ئەۋەبوو شىبەر پياۋىكى ئىجگار پەۋشەت بەرزىۋو، بەدەگمەن قەبوۋلىدەكرد يەككىك لە بەردەمىدا باسى ئەخلاقى ژن و كچى خەلك بگات. كە ھىكايەتى نەۋجەۋانى چىنىم بۆ گىزايەۋە شىبەر گوۋتى «حەسەنى پىزۆ، بە دورى نازانم مورتەزاي شەيتان دەستى لەدیزەكەدا ھەبىت، بە دورى نازانم... لە ماۋەى ئەۋ چەند سالاۋدا كە زۆر مالى نەھىنى ئافرەتان سوۋتان و زۆر ژن كوژدان و ھەندىك كچ لە نويمىران بېسەرۈشۋىن بوۋن، قەسەيەكى زۆر ھەيە كە مورتەزاي شەيتان و چەقەل ئىسماعىل و ئەۋ مندالە پىرۋوچانەى دەۋرىان دەستيان لەۋ مەسلانەدا ھەبىت. ئەۋە تا چەندە پاستە نازانم، بەلام دەنگۈيەكى بەھىز ھەيە و ۋەك منىش بىستۈۋمە

ئەو دەنگزىيە لە ژنانى نويميران خۆيانەووە كە وتۆتەووە ... پىدەچىت سەرى ھەموو ئەم داوانەش بىرواتەو بەندەستى جەغەرى مەغۆلى، كە حىزب تا ئىستا حىسابىكى زۆرى بۆ دەكات، قسە و باسىكىش ھەيە كە جىگىرى سەرۆك لەگەڵ خۆيدا دەيبات بۆ پايتەخت و لەوانەيە لە باشوور ھەندىك كاروبارى زۆر تايبەتى پىسپىڤىن. دەلەين ھەتا ئەمريكيەكانىش دىلەيان لەوھى مەغۆلى شتى پىدەكرىت. ھەسەنى پىزۆ، من و تۆش دەزانين كە لەدوای پاپەپىن جەغەرى مەغۆلى لە ژنگوزەكان بوو، ئەوھى كاتى خۆى من و تۆ نەمانكرد، ئەو دەيكات، حىزب دەيان ژنى پىنگوشت كە تا ئىستا ھۆى كوشتنى بەشى ھەرە زۆريان ديارنىيە ... مورتەزاي شەيتان دۆستىكى نزيكى بارۆنى كولهكەيە، بەدوورى نازانم لەو مەسەلەيدا دەستى ھەبىت ... گەر ژنى بارۆنى كولهكە بە نەيتى كوزرايبىت ئەوا مورتەزا دەستى لە ياربيەكەدا ھەيە ... ».

دوای ئەو زانياريانەى شىرگەپامەووە بۆ لای غەزەلنوس و ويستم ئەو زانياربيە تازانەيان بۆ بگىرەووە كە لەسەر بارۆنى كولهكە و مورتەزاي شەيتان كۆمكردونەتەووە، تا ئەوكات ھىچ كەس لە برادەرانى من ناوى مورتەزاي شەيتانيان نەبىستبوو. رۆژىكى سەپىر، ماجىدى گول سۆلافىش لەوئى بوو، سى قۆلى لە كتيبخانەكەى غەزەلنوسدا دانىشتين، ئەو پۆژە غەزەلنوس چىرۆكى پەيوەندى خۆى و موراد جەمىلى بۆ منىش گىراپەووە. گووتى بەردەوام چىرۆكەكەى لە ئىمە شاردۆتەووە، چونكە نەيوىستووە خۆشەويستى و پىزى ئەو وا بكات دوای نەيتى مردنى موراد بگەوين، بەلكو مەبەستى بوو ھەر كەسەمان و بەخواستى خۆى و بەپىيى خولياى خۆى لەگەڵ كيشەكەدا بژى. ترساوہ گەر بزانيان نەوجەوانى چىنى نزيكە لەو، لە گەپانماندا پەلەبگەين و خۆمان بخەينە تەلوکەووە. سەيرم لىھات كە بۆ يەكەمجار غەزەلنوسم بينى دەگرى، بەجۆرىكى زۆر بە كۆل و بىپىرانەووە دەگرىا. بۆ ئەوھى غەمنەخوات

ده ستمکرده ملی و گوتم «غزه لنوس، نیمه کوری نیم ولاتین، نیم ولاتہ پرہ له لاشہ. تاکه کارخانه یهک له م شارهدا نیشده کات، نهو کارخانه یه یه که لاشه دروستده کات و ده یاننیزیت... غم له وه مه خو، که تو نیمه توشی هیچ غمیک کردبیت، هر یهک له نیمه تارمایی لاشه یهک له خیالماندایه که برده وام به دواي خویدا پامانده کیشیت».

من و ماجیدی گول سؤلافیش توشی دوخیکی پوچی وهما بوو بووین، غزه لنوس بیوستبایه یاخود نا نیمه له گه ل چیرۆکه که دا ده پویشتین. لاشه که ی موراد برده وام له گه لماندا ده سوپایه وه و بوو بوو به به شیک له زیانمان. من گوتم «غزه لنوس کیشه که نه وه یه که نیمه تهرمه که ی مورادمان ونکرد، ده بایه نهو تهرمه ونه که یین، نیستا نؤد پتووستیمان بهو تهرمه هه یه». غزه لنوس هپچی نه گووت، به چاوه پر فرمیسه که کانی سه بیریکردم و گووتی «نیستا ده بیت زیاتر بایه خ به حقیقه ت بده یین. گرنگ نه وه یه چاره نوسی باران شوکور بزاین». نهو که مته رخه مییه ی غزه لنوس به رابه ر تهرمه که ی موراد که میک نیگه رانیکردم. نازانم بو له و ساته دا هه ستمکرد لاشه که ی موراد و ته لیسمی باران لای هه موومان مانایه کی خیالیان هه یه، نهو مانا پاسته قینه یه ی من له زه مانی دواي پاپه پیندا ونمکردبوو، نهو مانایه ی ماجیدی گول سؤلاف له نه خشه خیالییه که ی خویدا بو ی ده گه را، نهو نه یینییه قوولیه ی غزه لنوس له غزه له کانیدا عه ودالیبوو، پیکرا له نه یی نهو دوو مرؤفه دا کۆبوو بووه وه. من به غزه لنوسم گووت «مرؤف ناتوانیت دواي چاره نوسی مردنی هپچ که سیک بکه ویت، گه ر ته لیسمی نهو مردنه نه بیت به به شیک له ته لیسمی زیانی خو ی. زیانی هه ریه که مان مردویه کی تیدایه که ده مانه ویت بگه پیننه وه بو لای و له گه لیدا قسه بکه یین و خزمه تیبکه یین، تیببگه یین و داواي لیبوردرنی لیبکه یین. نؤر به ی وهخت نهو لاشه یه، جهسته ی کۆچکردوی که سیک

نریکه، دایکمانه یاخود باوکمان یان که سیکی نریکی تره که له ناکا و له ره‌وتی ئەم ژیانه دل‌ره‌قه‌دا به جی‌مانده‌هیل‌ت، ئە‌گەر که سیکی وا نریکیش نه‌بیت، لاشه‌یه‌کی خه‌یالییه، مردوویه‌کی خه‌یالییه که له‌وانه‌یه مردنی خۆمان بیت، لاشه‌ی خۆمان بیت. من زۆرجار له پِنگای مردووه‌کانی تره‌وه قسه‌م له‌گه‌ل مردنی خۆمدا کردوه... زۆرجار». غه‌زه‌لنوس وه‌ک ئە‌وه‌ی چاره‌روانی ئە‌و قسانه له من نه‌بیت، به‌ غه‌میکی زۆره‌وه گروتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، نه‌وجه‌وانی چینی شتیکی تریوو... من نه‌وجه‌وانی چینیم کوشت، تیده‌گه‌یت، غه‌زه‌له‌کانی من نه‌وجه‌وانی چینیان کوشت... ئە‌و به‌پاستی ده‌ژیا... دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبوو، په‌نگه تاکه مرۆفیکی ئە‌م شاره بوو‌بیت که دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبیت... ئە‌و ئە‌وه‌ی کرد که من و تو بۆمان ناکریت... ئە‌و ئە‌م شاره وه‌ک باغیکی خه‌یالی ده‌ژیا... هه‌زارباغی ئە‌و شوپینیکی جیا‌نه‌بوو له ده‌ره‌وه‌ی ئە‌م شه‌قام و کوچانه، هه‌موو ژنیک لای ئە‌و مه‌حبوبه‌یه‌کی خه‌یالی بوو... هه‌موو کوچیه‌ک باغیکی خه‌یالی بوو. من کوشتم... زۆر ویستم غه‌زه‌لی نه‌ده‌من، زۆر ویستم به‌هه‌مان شه‌قامی خه‌یالدا نه‌روات... خۆی جوانی ژیا‌نی خۆی ده‌بینی... ده‌یزانی چ شاهانه ده‌ژی... به‌لام ئە‌و غه‌زه‌لانه بردیان و کوشتیان. ئە‌و ئە‌و مه‌خلوقه‌بوو که من خه‌ونم پیوه ده‌بینی، ئە‌و ژیا‌نه ده‌ژیا که من ده‌مویست. ئە‌م غه‌زه‌لانه نه‌یان‌ه‌یشت بژی».

ماجیدی گۆل سۆلاف به‌ فیزه‌وه گروتی «نه‌وجه‌وانی چینی ساتی خۆشی برده‌ سه‌ر، به‌لام ژیا‌نی پاسته‌قینه‌ی ئە‌م شاره پیس و پۆخ‌له‌ی نه‌بینی، ژیا‌نی پاسته‌قینه‌ی نوقمبوون نییه له ناو سنگ و مه‌مکی ژاندا، به‌لکو پیاسه‌کردنه به‌م شه‌قامه پیسانه‌دا. تیناگه‌م چۆن مرۆف ده‌توانیت ژیا‌نی شاریکی واپیس و پۆخ‌ل و پر ناشیرینی وه‌ک ژیا‌نیکیی خه‌یالی بژی؟...».

غه‌زه‌لنوس سه‌یریکی ماجیدی کرد و دوا‌ی که‌میک تی‌فک‌رین گروتی «

نهوجوانی چینی سه‌ره‌تا ئه‌و جیاکارییه‌ی له نێوان خه‌یال و راستیدا نه‌ده‌زانی. وه‌ک مندالێک تازه له‌دایک بوویت، خه‌یال و راستی لای ئه‌و یه‌ک شت بوون، دواتر له ژێر کاریگه‌ری غه‌زه‌له‌کانی مندا له‌و دابه‌شبوونه تیگه‌یشت.»

من باوه‌پم وابوو ئه‌و دابه‌شبوونه نه‌ینی مان و نه‌مانی هه‌موومانه، من بۆ خۆم هه‌ر له‌سه‌رده‌می شو‌پشه‌وه له نێوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا سه‌رگه‌ردان و دوو که‌رتبووم... ئیستاش ده‌لێم، هه‌یج مرۆفێک له‌م شاره‌دا نییه دوو که‌رت نه‌بی‌ت، وه‌لێ هه‌ندی‌کمان به‌و که‌رتبوونه ده‌زانین و هه‌ندی‌کمان ده‌مرین و درکی پێناکه‌ین. له‌و کاته‌دا هه‌لمدایه و گووتم «سه‌رده‌می شو‌پش، ئه‌و کاته‌ی له ئیفتیالاتدا ئیشمده‌کرد. وام هه‌سته‌ده‌کرد گه‌ر یه‌که یه‌که خه‌لکه خراپه‌کاره‌کان بکوژین، ئیدی دونه‌یا ده‌بی‌ت به‌هه‌شت. زۆر جار که له‌گه‌ڵ براده‌ره‌کانمدا یه‌کتیمان ده‌کوشت، به‌جۆرێک خۆش‌حالبووین وامانده‌زانی هه‌نگاوێک له‌به‌هه‌شت نزیکه‌بووینه‌ته‌وه. ئاهه‌نگمان سازده‌کرد و هه‌رامان ده‌نایه‌وه. ئیستاش زۆر خه‌لک هه‌ن وایبده‌که‌نه‌وه، له‌وانه‌یه له زانی زۆریه‌ی ئاده‌میزاده‌کاندا قوناغێک هه‌بی‌ت پێیوابی‌ت کوشتن له‌به‌هه‌شتمان نزیکه‌کاته‌وه. زۆریه‌مان له مندالییه‌وه وه‌ها گۆشبوو‌بووین نه‌مانده‌توانی وێنه‌ی ئه‌و نیشتمانه به‌هه‌شتی و خه‌یالییه‌ی له‌سه‌رماندایه به‌بێ کوشتن و به‌بێ بازدان به‌سه‌ر ته‌رم و لاشه‌ی خه‌لکی تردا به‌هینینه‌ پێشچاو. ئیستاش ئه‌م ولاته‌ په‌ر له‌و که‌سانه‌ی پێیانوایه گه‌ر یه‌ک به‌ یه‌ک خراپه‌کان بکوژین، ده‌توانین به‌هه‌شت دروستبه‌که‌ین... من یه‌که‌م شه‌و که چوومه هه‌زارباغ گووتم ئه‌م جوانییه‌ی له خه‌یالدا هه‌یه له راستیدا نییه و ناشبی‌ت، به‌خۆم گووت حه‌سه‌نی پیزۆ راستیت بۆچییه، ئه‌و هه‌موو سا‌له‌ی له دروستکردنی گولودا سه‌رفه‌کرد ئیستا ئه‌م باغه‌ی پێشکه‌شکردویت، تیا بجه‌وی‌ره‌وه و بیده‌نگ به، ئه‌م‌پۆ تو به‌هه‌شتی‌کی خۆت هه‌یه،

قوون بنیتره سەر ده‌پێی خه‌یالییه‌که‌ی خۆت و ئهم کونجی قه‌ناعه‌ته به‌رمه‌ده. ئیستاش کاتیک به‌پۆژ به‌ سیباغدا ده‌پۆم، سه‌یرم لیدیته ئهم شوینه شه‌وان له‌ خه‌یالی من و تو و ئه‌و پیریژنانه‌دا ده‌بیته شویتیکی وه‌ها سیحراوی... وه‌ک چۆن شه‌و و پۆژ به‌یه‌کتري ناگه‌ن گوله‌کانی هه‌زارباغ و ئه‌و شه‌قامه‌ پیس و توژاویانه‌ی پۆژیش به‌یه‌ک ناگه‌ن. من زۆر له‌و شتانه‌دا شاره‌زا نیم، به‌لام ده‌لیم ئه‌وه‌ی منی کرده‌ پیاوکوژ ئه‌وه‌بوو که ده‌مویست له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه‌ بازیده‌م بۆ خه‌یال... هه‌ر من وانه‌بووم، زۆر له‌ پێشمه‌رگه‌کانی تری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش که خه‌باتمان ده‌کرد، هه‌ر خولیایه‌کی وه‌ها له‌ سه‌رماندا بوو، بازیده‌ین... له‌م دونیا ناشیرینه‌وه‌ به‌ره‌و دونیایه‌کی تر. جاریک له‌گه‌ڵ یه‌کیک له‌ پابه‌ره‌کانی شوپشدا قسه‌مه‌ده‌کرد و گووتم «هه‌فال، ئیمه‌ له‌م شوپشه‌دا دوا‌ی چی که‌وتوین... من خه‌ریکه‌ که‌م که‌م له‌ خه‌لک کوشتن وه‌پزده‌بم». به‌ خه‌فته‌تیکه‌وه‌ سه‌یریکردم و گووتی «هه‌فال تو‌فان، دوا‌ی کللوی بابر دوو که‌وتوین». گووتم «هه‌فال، کللوی بابر دوو چییه‌؟». گووتی «هه‌فال کللوی بابر دوو ئه‌و شته‌یه‌ گه‌ر شوپشیش سه‌رکه‌وێت بۆمان ناگیریت». شوپشه‌که‌ سه‌رجه‌م بۆ شتیکی خه‌یالی ده‌گه‌را که‌ سه‌ به‌ ته‌واوی نه‌یده‌زانی چییه‌. که‌ پابه‌رین سه‌رکه‌وت ئه‌و خه‌یاله‌ به‌ شتیکی تال و ناشیرین ته‌واویبوو... پۆژیک ئه‌و ژنه‌م کوشت و سه‌یری چاویم کرد. ئه‌و نیگا‌کردنه‌ هه‌موو ژیا‌نی منی گۆپی. له‌ چاوی ئه‌و ژنه‌دا کۆتایی ئه‌و خه‌یاله‌م بینی، ئه‌و کللوه‌ بابر دووه‌م بینی که‌ هه‌فاله‌که‌ی سه‌رکه‌ردایه‌تی باسیکرد. عه‌زیزان دوا‌ی پابه‌رین هاوپی شوپشگێره‌کانم خه‌یالی خۆیان تو‌پدا و نه‌چوونه‌وه‌ سه‌ری، که‌ سه‌ نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالی ئه‌و شوپشه‌ دووردریژه‌ چی بوو. نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالاتی شه‌هیده‌کان چیا‌ن به‌سه‌رهات؟ شوپش وه‌کو خه‌و وایه‌، که‌ ته‌واو ده‌بیته وه‌ک به‌ ناگابیت خه‌ونه‌کانی ده‌پۆن و بیرده‌چنه‌وه‌... هه‌یج شتیکی له‌ دونیادا وه‌ک شوپش

درۆنن نییه . دوی سهرکه وئنی پاپه پین و گه پانه وهی خه لک له کۆپه وه
 گه وره که، من سهیری چاوی هاو پیکانی خۆم ده کرد و تروسکایی یه ک
 خیال چیه نه مده بیینی... نه وه وایکرد پابکه م و بپۆمه ژوروی و ده رگا
 له خۆم داخه م... خه لک هه یه ده توانیت واز له خه یال بهینیت و بزئی،
 به لام که سانی وه ک ئیمه ناتوانین بئ خه یال بژین، که به پیکایه کی
 خه یالیدا ده پۆین و ده زانین کۆلانه که داخراوه و پیکاکه ده رناچیت،
 پیکاکه ده گورپین و ده چینه کۆلانیکی تره وه . لیتان ناشارمه وه لای
 منیش زۆری ویست تا ئه و دوو دنیا به م له یه کتری جیا کرده وه... دوی
 پاپه پین، دوی نه وهی نه و ژنه به سته زمانه م کوشت، تیگه ی شتم خه یالاتی
 سه رده می شوپش له سه ر نه م خاک و ناوه سه وز ناییت. به خۆم
 گووت هه سه نی پیزۆ، تا نه بوویته ته جان وه ریکی ریسواتر و بیئینسافر
 له م یارییه ده رچۆ... بو نه وهی خۆم پاکبکه مه وه و شتیکی تر له
 پۆحمدا سه وزبکه م زیاد له شه ش سال چوممه خه لوه ته وه . هه سته ده که م
 له و ماوه یه دا بۆنی گولاره کانی دایکم پۆژ دوی پۆژ و ئیواره دوی ئیواره
 له م دنیا مه لعونه ی دوورخسته مه وه... گه ر نه و لاشه یه ی موراد نه بوویه
 دنیا نرخی له لام نه مابوو... من کتیبی مردوو ه کانیشم له به ر خاتری
 ئیوه ده نویسی. به لام براده رانی عه زیز مرۆف چهند خه یالاتی بیت،
 راستی هه میشه له شیوه ی لاشه یه کدا دیته وه به رده می... ناتوانین له
 راستی پابکه یین... کیشه که نه وه یه که خه یال قورسایی راستیمان له سه ر
 هه لئاگریت، راستی شتیکی ناشیرینه بمانه ویت و نه مانه ویت ده مانهارپیت،
 چاوبنوقینیت و نه ینوقینیت یه ک شته، وه ک گولله یه کی بپه رحم وایه که
 به ره و ناوچاوان دیت... خه یالیش هه ر وا زالمه، چهند راستی بقیات
 مرۆف ناتوانیت له خه یال پزگار بییت. براده ران، موراد جه میل گه رچی
 زۆر له راستیدا ژیا، ده رگای راستیه خۆش و به تامه کانی بو و آلبوو،
 به لام دواچار نه یوانی له گوشاری خه یال ده رچیت، ئینسان مه خلوقیکی

ناسکه له نيوان په ستاني راستي و خه يالدا يان وهک من ده بيته
 پياو کوژ يان وهک تو غه زه لنوس ده بيته شاعير. غه زه لنوسي برام،
 من نيستا له تو ده ترسم، له ماجيدي گول سولاف ده ترسم... وها
 سه يرمه که برام. به راستي له تو ده ترسم، تو پياويکي خه يالاتيت، من
 و تو باغيکي هاويهش له سه رماندايه، به لام ده ترسم چون خه يالاتي
 عه شق نه وجه واني چيني کوشت... نه هه موو راستيه تاله نيماش
 بکوژيت».

ماجيدي گول سولاف نه يده شارده وه که رقي له دنگ و شيوه قسه ي
 منه، هر کاتيک زور قسه مبکر دايه وه پزييه کي زورم له سر ده موچاوي
 ده بيني. گرچي من زور بلييه کي وها بيتام نه بووم، به لام ناخوشي
 دنگم و خرابي دم و نوتقم وايانده کرد، خه لک که م بايه خ به ناوه روکي
 قسه کانم بدن. نه و نيواره يه بهر عه کسي جاران، هه ستمکرد گول
 سولاف به ريز و حورمه ته وه ته ماشامده کات. من پيکه نيم و گوتم
 «گول سولاف، مروف که قسه ي دلي خوي کرد، گر شه يتانيش
 بيت هر جوانه». نه و به زرده خه نه نه رستوکراتيه کي خويه وه
 گوتم «هه له يه کي گه وره يه نه و ديواره ي له نيوان خه يال و راستيدايه
 بشکيت، هه له يه... خه يال گر باريکه يت به راستي ترسناکه و راستيش
 گر باريکه يت به خه يال ترسناکه. تيکه لاوکردني نه م دوو زه مينه، وهک
 تيکه لکردني نه و ناگر وه هايه».

غه زه لنوس به گومان وه سه يري هه ر دووکمانی کرد و پاش که ميک
 بيرکردنه وه، هه نديک کاغه زي له سر ميژه کي خوي هه لگرت و بيته وه ي
 بزانيت چي ده کات داياننه وه و گوتم «نه و سنوره ي نيوه له نيوان
 راستي و خه يالدا دايده نيئن نه کرده يه و نابيت. چ شتيک نه وجه واني
 چيني کوشت؟ ها... نيوه نه و پرسيا رته تان له خوتان کردوه...؟
 حه قيقه ت يان خه يال؟ مروف ته نيا له جيهان يکدا ده توانيت سنوره له

نیوان راستی و خەیاڵدا دابنیت کە خۆشەبەستی و کوشتنی تیانەبیت...
 لە ھەر جیگایەک خۆشەبەستی و کوشتن ھەبیت، حەقیقەت و خەیاڵ
 بەشیوەیەکێ ئوتۆ تێکەڵدەبن جیاپوونەویان ئەستەمە. من چەندین
 ساڵە غزەل دەخوینمەو، لەگەڵ ھەموو غزەلێکدا جار دوا جار
 قوولتر بە خەیاڵاتدا پۆدەچم، بەلام ھەرکات لە خەیاڵدا زۆر دوور
 پۆشتبیتم زۆر بیرم لە راستی کردۆتەو. ئێوە بیرتان لیکردۆتەو
 کە بۆ لە نیوان ھەموو خەڵکی ئەم شارەدا بە تەنیا ئێمە چیرۆکی
 مردن کۆدەکەینەو؟... ئەی بۆ لاشەکەئەوجەوانی چینی ژیانی ئێوەی
 واگۆپی؟... ھا... ماجەلان تۆ بیرت لیکردۆتەو؟ چونکە ھیچ کەس
 بەقەد مەخلوقێکی خەیاڵی تینووی راستی نییە. خەیاڵ خۆی بە زۆر
 دەستمان دەگرێت و دەمانباتە سەر ئەو راستە ھێڵی کە دەمانگیرێتەو
 بۆ راستی. ئەوجەوانی چینی لە دونیای حەقیقەتەو ھات بۆ لای من،
 خۆشەبەستی ھێنای. من دەمویست بژی بێئەوێ عەشق بیکوژیت و
 بەدەختی بکات... دەمویست وابکەم بە شتێکی کەم لە حەقیقەت و
 بە شتێکی کەم لە خەیاڵ پازی بێت... ئەو دەردە کە ئێمە تووشمان
 ھاتووە ئەو نییە خەیاڵمان ھەیە یان بیر لە راستی دەکەینەو،
 ھەموو مرۆفێک شتێکی کەم لە خەیاڵ و شتێکی کەم لە راستی لەلا
 دەستدەکەوێت. دەردی من و تۆ ئەوێ بە خەیاڵی کەم و راستی کەم
 پازی نابین... ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپروات دەبەوێت تا
 ئەوسەری حەقیقەتیش بپروات، ئەوێشی بێوێت تا ئەوسەری حەقیقەت
 بپروات، دەبەوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپروات... ئەو دەردی ئێمە...
 خەڵکانی دی بە کەمێک حەقیقەت و کەمێک خەیاڵ دەژین و ھەستناکەن
 شتێکیان و نکردووە، بەلام ئێمە تازە مەحکومین بەوێ تا ئەوسەر
 بپۆین... بەش بە حالی خۆم مەحکوم تا ئەوسەر بپۆم... ئەوجەوانی
 چینی پێگای تری بۆ من نەھێشتەو، ئەو ھات و تا ئەوسەری خەیاڵ

پۆى كه مرگه، ئىستا منىش هىچ رىگايه كى دىم له پىشدهمدا نىيه
 نهوه نه بىت تا نهوسه رى حه قىقه ت برۆم... ئىوه نازادن له گه لمددا دىن
 يا خود نا، ده توانن برۆن... هر يه كه تان زهوى خه يالى و ژيانى تايبه تى
 خۆى هه يه. به لام من مه حكوم به رۆيشتن... ده بىت برۆم...».

ماجيدى گول سولاف گوتى «غه زه لنوس ئىمه هه موو شتىكمان
 پىكه وه كردوه، ده زانين ئىشه كه پره له مه ترسى... ده زانين يه كىك
 هه يه نه و جه وانى چىنى كوشتووه، ژنىك هه يه ديار نىيه... خه لكىكى
 ناديارىش هه ن ده يانه وىت غه زه له كان ببه ن و برۆن، ئىمه تا ئىستا هىچ
 ده رباره رى نه وانىش نازانين... ئىمه ناتوانين لىرهدا بوه ستين و هىچ
 نه كه ين.».

نه و پۆزه بپارماندا به رده وامبين. تا كوتايى له گه ل يارىيه كه دا
 برۆين. كه س له و يارىزانه بچوكتر نىيه كه له ناوه پاستى گه مه كه دا
 ده چىته ده رى. هىچ يه ك له ئىمه ش خۆمان به يارىزانى بچوك نه ده زانى...

هر نه و پۆزه من و ماجيدى گول سولاف گرنگترين گفتوگوى
 ژيانمان نه جامدا. من ده مزانى ديمه نى قاته ئىنگلىزى و وىقاره
 شاهانه كى له گه ل سروشته خاكى و بازاريه كى مندا ناگونجىت،
 له گه ل نه وه شدا سه رسامى من به گول سولاف له سه رسامى به
 غه زه لنوس گه وره تريبوو. غه زه لنوسم وه ك پياويكى ون ده هاته به ر چاو
 كه له نىوان دوو دونيادا سه رى لىشيووه، جياوازيه كى گه وره م له نىوان
 خۆم و غه زه لنوسدا نه ده بينى، كه سمان له راستيدا به ته واوى سه ر به
 هىچ دونيايه ك نه بووين... به لام گول سولاف زۆر باوه رى به خه يالى

مردووه كان ناگه پڙنه وه بؤ نه وهی سوپاسمانبکه ن. ئيمه خزمه تيگيان دهکين، بيته وهی ناگادارين، بيته وهی ئيمه چاوه پڙی هيچ بکهين و نه وانيش چاوه پوانی هيچ بن. نه وه نه وپه پڙی به خشنديه، گه يشتنی ئينسانه به پلهی که مال. خزمه تکردنی مردووه كان وهک خزمه تکردنی زيندووه كان نييه، مرؤف هه ر وهخت خزمه تی زيندوويهک دهکات، دلای پرده بيته له چاوه پوانی، منته دهکه ويته بهينه وه، ئوميدی وه رگرتنه وهی چاکه ی زؤرتر ديته پيشن، دلخؤشده بيته که فه زالی به سهر نه وانی ديدا هه يه. مرؤف کاتيک خزمه تی خودا يان نيشتيمانيش دهکات هه ر چاوه پوانی پاداشته. سهيرکه هه سنی پيزؤ نه وانه ی خزمه تی نيشتيمانيان کرد ئيستا چ جانه وه ريگيان ليده رچووه. من زؤرچار ده ليم خؤزگه خزمه تی نيشتيمانيان نه کردبايه. سهيرکه و به چاوی خؤت بيينه، نه وانه ی خزمه تی خودا دهک ن چ درنده يه کن، چنه د بيياک به ئوميدی به هه شت مرؤفه کانی دی پارچه پارچه دهک ن. به لام من که خزمه تی نه و کوره مردووه دهکه م، چاوه پوانی هيچ نيم... نه وه زياتر دلنيامدهکات که من پيشه يه کم له م سهر زه مينه نييه... کاتيک له گه ل مردووه کاندای خه ريکده بم، نه هيچ وه رده گرم و نه هيچ ده به خشم... من وه کو غه زه لنوس به دواي راستيدا ناگه پڙيم... به لکو کاتيک له گه ل نه م لاشه يه دا ده پڙوم، نه مردووه كان هيچم ده دهنی و نه من هيچ ده دم به مردووه كان... نه وه پاکترين جؤری په يوه ندييه بوونه وه ريک به بوونه وه ريکی تره وه به ستيته، نه نه وان داوايه کيان له من هه يه و نه من ده توانم داوام له وان هه بيته. نه وه مرؤفانه ترين جؤری په يوه ندييه... له خؤشه ويستی بلندينه... خؤشه ويستی پره له ترس و داواکاری و خؤپه سهندي... به لام بايه خدان به چاره نوسی مردووه كان، خالييه له داواکاری و خؤپه رستی. نه مجؤره په يوه ندييه ته نيا له گه ل مردووه کاندای ده به ستريته... تيده گه يت ته نيا له گه ل مردووه کاندای... نا من وهک

غزەلنوس بۆ حەقیقەت ناگەرپىم... من بۆ پاکی دەگەرپىم... غزەلنوس بۆ نیوہیەکی ونبووی خۆی دەگەرپىت، بەلام من دەمەوئیت بازنەہیەکی پاک لەگەڵ نەوجوانی چینییدا دروستبکەم، ئەو هیچ نابەخشیتە من و منیش ناتوانم هیچی پێببەخشم، بەلام لەگەڵ ئەو شدا ھەردووکمان لە ھاوکیشەہیەکدا، لە بازنەہیەکدا. ئەو بازنەہیە تەنیا لەگەڵ مردووەکاندا دروستدەکریت. تۆش حەسەنی پیزۆ، عاشقی ئەو لاشەہیە نیت... تۆ لە ھەموومان زیاتر پێویستت بەو لاشەہیە... تۆ دەبیت لە ھەموومان زیاتر لەگەڵ لاشەکەدا بپوئیت... چونکە ئەو تەنیا پێنیشاندەری تۆیە لە بەرہی بکوژەکانەوہ بپوئیت بۆ بەری کوژراوہکان... سەیرکە حەسەنی پیزۆ، لەو ساتەوہی من تۆ دەناسم دەمەوئیت شتیکت پێبئێم، زۆرہی پیاوکۆزانی ئەم ولاتە بەدوای جوڑە پاکبوونەوہیەکی سیاسیدا دەگەرپىن. مەلئ گول سۆلاف بێئابووہ، من ھەر وەخت بێر لە تۆ دەکەمەوہ راستە و راست لەخۆم دەپرسم ناخۆگەر پیاوکۆزیک بئیت من پەشیمانم ئیدی یارییەکە تەواودەبیت؟ گەر بئیت من نامادەم سزای خۆم وەرگرم ئیدی ھەموو شتیک تەواو؟ گەر چووە بەردەمی سەرۆکەکانی و گووتی ئیوہ منتان کرد بە پیاوکۆز، بەوہ ھەموو شتیک دەگوزەرپىت؟ ھا... ھیچ دەگوزەرپىت؟ بەو قسەہیە موویەک لەسەری سیاسییە پيس و چەپەلەکانی ئەم شارە دەبیتەوہ؟ ھا گەر چووە بەر دادگا و سنگی خۆی پووتکرد و گووتی بمرکۆن، بمرکۆن... من تاوانبارم، ئیتەر بەوہ دەبیت بە مرفۆئیکی تر؟ نا... حەسەنی پیزۆ...؟ نا.. ئەی ئەگەر دەستیکرد بە شیعەر خویندەنەوہ، ئیتەر بوو بە کەسێکی دەستپاک؟. حەسەنی پیزۆ من شەوان کە سەر دەخەمە سەر سەرىن بێر لەو شتە ترسناکانە دەکەمەوہ... حەسەنی پیزۆ، ھیچ پیاوکۆزیک بەو جوڑە پاکنابیتەوہ... ئەو جوڑە پاکبوونەوہ سیاسی و عاتیفییانە مەرھەمێکن مرفۆ دەبیتە سەر برینەکە... تۆ تەنیا بەوہ پاکدەبیتەوہ بگوازیتەوہ

بۆ بهرەى كوژداوه كان... ده بىت پۆحى كوژداويك بچىته گيانته وه،
 نه وسا تىده گەيت؟... حەسەن تۆفان، تەنيا بينىنى ئەو لاشەيە بەس
 نىيە، بەس نىيە هەستى پىبگەيت و وابزانىت لە تەنىشتە وه دەپوات...
 بە پىچە وانە وه دەبىت ببىت بە... ئەوهى يەكك دەكوژىت تەنيا بە وه
 پاك دەبىتە وه، هەتا مردن پۆحى كوژداويك لە بەرىكات و لە برى ئەو
 بژى، دواى خەونەكانى بگەويت و لەخوليا و ئامانجى ئەودا نوقمبىت...
 نەوجەوانى چىنى ئەو دەرفەتەى پىشكەشكردويت لە برى ئەو بژىت،
 پۆحى ئەو لە بەرىكەيت و دواى حىكايەتەكەى بگەويت. گەر دەتەويت
 پاكبىتە وه، پۆحى نەوجەوانى چىنى لە بەرىكە و گەر بۆ جارىكيش بووه
 لە چارى مردوويه كە وه لە دونيا بروانە... ئەم ولاتەى من و تۆ، عەزىزم،
 ولاتى مردنە... هەموو پۆژىك ئەم هەموو مەيتە... ئەم هەموو مەيتە،
 كە بۆگە نىان لووتى بە شەرىيەتى پىكردوه، ئەو هەموو ژنە كوژداوهى
 ئەم شارە، كە چىرۆكيان بە مسەر و سەرى دونيادا بلاوبۆتە وه... حەسەنى
 پىزۆ، پادشاي گولۆ... هەستدەكەم هەموومان پىويستمان بە وه دەبىت
 جارىك لە جاران پۆحى مردوويهك لە بەرىكەين و بەشاردا بگەپىين...
 بە گالته وه رىمە گره. بىر لە وه بگەر وه گەر نەوجەوانى چىنى ئىستا
 زىندوو بىتە وه چى دەكات؟... بە قسەم بگە ئەو بگە بە خولياى
 خۆت. بىر لە وه بگەر وه و هەستە بپۆ دواى ئەو خوليايە بگە وه».
 لەو ساتەدا پىموابوو، پۆحى نەوجەوانى چىنى گەر بگەپىتە وه بۆ
 دونيا راستە و راست بە دواى باران شوکوردە دەگەپىت... وهك ئەوهى
 تەلىسم لىكرايىت هەستام و جگە لە گەپان بۆ باران شوکور هىچ
 خەيالئىكى دىكەم نەبوو.

من له ژنیر کاریگەرى راستەوخۆى قسەكانى ماچەلاندا، يەكەم كەس

بووم که برپارمدا به ناشکرا بچمه شه‌په‌وه. ئەو کاتەى من لای خۆمه‌وه برپاری راگەیاندى شه‌پمدا، هیچى ئەوتۆم لەسەر دريژ و پانى بەره‌کانى جەنگ نەدەزانى. پێموایە هەموو ئەوانەى لەو دەمدا لەگەڵ مێر و بارۆنەکانى نویمیراندا چوونە شه‌په‌وه هەواییکیان لەسەر دريژ و پانى گۆرەپانى جەنگ نەبوو. کە ئێمە چووینە شه‌په‌وه لە مێژیوو مێره‌کانى نویمیران بە شیۆه‌ى جۆراوجۆر ئابلۆقەیان دابووین.

لە شەشى ئەیلولى سالى دووه‌زارو چواردا... من په‌لامارى مورتەزای شەیتانمدا.

دواى قسەکانى من و گۆل سۆلاف، هەمان شەو من و شېر چووینە سەر مێزه‌کەى مورتەزای شەیتان. بە پێکەنینى گەورە پێشوازی لێکردین. ترسێکى قوول لە چاويدا بوو. بەلام بە دەم گوتى « ئەمە چ شەویکی خۆشە، چ شەویکی سىحراوى و پېر ئاهەنگە، من دووان لە جوانترین کورپانى ئەم شارە بوونەتە میانم... مرۆف بۆ شەویکی وەها ژيانى خۆى دەخاتە مەترسببەوه، خەلک هەن دەمرن و شەوى وا ناییت بە نسیببان... چ خۆشەختم... چ پیاویکی کامەرانم... سیولالا... ئەمە چ شانسیکە پووی کردۆتە من و نەسىمى چ بەختیکە بە باغمدا شنەى دیت؟ ». من و شېر خۆمان وادەرخست کە تەنیا بۆ ناسین و بەهره‌ وه‌رگرتن لە قسە خۆشەکانى چووینەتە سەر مێزه‌کەى. پێمانگوت خۆشەخندەببێن و گەورەدەببێن قەبوولبیکات ئیوارەیک داوەتیکى بکەین. ئەو لەگەڵ هەموو گومان و دوودلیبەکیدا گوتى « داوەتى ئیوه شەرەفیکی ببۆینەیه.. وەک ئەوه وایە سەرلەنوێ لە دایکبوویتمەوه، نە شەمالى دوور و نە نەسىمى بەیانبان وەک نرخى ئەم حورمەتەى ئیوه لە منى دەنێن، ئاوا دل و پۆحم فینک ناکەنەوه... ».

من و شېر هەردووگمان دەمانزانى، زۆریەى نوینببەکان لای مورتەزای شەیتانن. یاریبەکە خالى نەبوو لە مەترسى گەورە. من ویستم شېر

نه‌یه‌ته ناو حی‌کایه‌ته‌که‌وه، ویستم به‌ته‌نیا نه‌و پلانه جیبه‌جیبه‌که‌م
 که‌له‌سه‌رم‌دایه، به‌لام شبر نه‌یده‌ویست له‌جوره یاریبه‌کی وا ترسناک‌دا
 به‌ته‌ن‌ها به‌جیبه‌بیل‌نیت. نه‌گه‌رچی په‌ککه‌وته و بی‌هیزبوو، به‌لام له‌فیل
 و مه‌کردا له‌من زورزانترو و لیوه‌شاوه‌تر بوو. من دانیشتنه‌که‌م له‌گه‌ل
 مورته‌زادا به‌باسی رابوردووی خوّم و جه‌عفری مه‌غولی کرده‌وه، گووتم
 من دۆستیکی نزدیکی جه‌عفری مه‌غولیم و پتر له‌دوازده‌ساله نه‌مبینه‌وه،
 ده‌زانم که‌جه‌عفر دۆستیکی نزدیکی نه‌وه و ده‌خو‌ازم‌گه‌ر بتوانیت
 کۆمه‌کمبکات مه‌غولی ببینم. مورته‌زا به‌و شی‌وازه‌سه‌یر و نا‌وازه‌یه‌ی
 خو‌ی، به‌و زمانه‌شیرینه‌ی گووتی «مه‌غولی، شاه نه‌و شازاده‌یه...
 نه‌و جوامیره... خو‌ای مه‌زن، گول‌دانی نه‌م وه‌ته‌نه، چند گولی تری
 وه‌ک جه‌عفری مه‌غولی تیدایه؟. چند چرو و چند نه‌مامی تری وه‌ک
 نه‌و له‌باغ و بیستان‌ی نه‌م نیشتمانه‌دا هه‌یه... من هه‌ر ده‌بو‌وایه
 بمزانیبایه که‌نه‌جیب‌زاده‌یه‌کی وه‌ک نیوه، که‌کوپ‌کی پاک‌ی وه‌ک تو و
 نه‌و، هه‌ر ده‌بیت په‌دیفی پیاری وه‌ها بن... من به‌خته‌وه‌رم، به‌خته‌وه‌رم
 که‌له‌سه‌رده‌میک‌دا ده‌ژیم که‌قاره‌مانی وه‌ک جه‌عفری مه‌غولی تیدا
 ده‌ژی... که‌پیاری وه‌ها جوامیر و مه‌ردی وه‌ها بی‌وینه‌ی تیا زیندووه...
 قه‌سه‌م به‌تیشکی خو‌ر و ناوی کانیه‌پاکه‌کانی نه‌م نیشتمانه‌ی من
 و تو له‌باوه‌شیدا گه‌وره‌بو‌وین، نه‌و پیاره له‌گه‌وه‌ریک ده‌چیت که‌
 تا نیستا نرخ و به‌های نه‌دۆزراوه‌ته‌وه». هه‌موو که‌س ده‌یزانی که‌
 مورته‌زای شه‌یتان درۆده‌کات. شبر بو نه‌وه‌ی و ابکات زیاتر بدویت گووتی
 «مورته‌زا، به‌راستی پیمبلن، تو ده‌توانیت جه‌عفری مه‌غولی ببینیت.
 من بیستوومه‌ده‌لین جه‌عفر هه‌ر له‌نه‌وروپایه، ده‌لین له‌و کاته‌وه‌ی
 چووه بو هۆله‌ندا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه؟». مورته‌زا به‌پیکه‌نینه‌وه گووتی
 «له‌و پۆژه‌وه‌ی حیزب دا‌وایکرد... له‌و پۆژه‌وه‌ی سه‌رۆک به‌نامه‌ی
 تایبه‌تی ناردی به‌دا‌ویدا، ئیدی د‌وای سن پۆژ لیره‌بوو... جه‌عفری

مەغۇلى، ئاي چەندە دالى بەم خاكە دەسوتتیت... كى ھەيە دلاوهرى
 وەك ئەو لەبىرىكات... گووتى مالوا ئەى شارە جوانەكانى خۆرئاوا،
 خواحافىز ئەى ئاسوودەيى، من نىشتيمان بانگمەكات، وەتەن ھاوارم
 بۆ دىننیت، سەرۆك بە ھەموو شكۆى خۆيەو، بەو پەيامە پىرۆزەو
 كە ھەلىگرتوو، ھىيى ھىيى بانگمەكات... جەغفەر لەوانەيە كە ژيانى
 خۆى كردو بە فیدای ئەم نىشتیمانە... لەوانەيە... ئەى شىبرى برام...
 من دەتوانم مەغۇلى ببىنم، گەر نەشتوانم، بۆ ئىوہ تا بەردەرگای ئەو
 زاتە لەسەر زگ دەپۆم، شەرەفە... شەرەفە، سەرورەيىكى گەرەيە
 ئىوہ دەيىبخشەنە من لە نىوان ئىوہ و پىاوانى بەرزى وەك خۆتاندا
 پەيامنیرىكى بچوك بىم... چ خۆشەختىيە بۆ يەككىسى ناچىزى وەك
 من ھىيى خزمەتى پىاوانى گەرەي وەك ئىوہبەكەم». شىبر گووتى
 «مورتەزا پىمان خۆشە تۆ شتىكمان بۆ پىكبخەيت چاومان بە مەغۇلى
 بکەوئیت... گەر راستە حىزب پلەوپايەى داوہتى دەبىت ھاوپىسى خۆى
 لە بىرىت... تۆ پىسى بلى، حەسەن توفان و شىبر مستەفا دەيانەوئیت
 بتىبنن... ئەو ھاوپىسى عومرمان بوو».

مورتەزا وەك لەسەر شانۆيەك وەستابىت، دەستى بەرزكردەوہ و
 گووتى «مەغۇلى ھاوپىسى خۆى لە بىرناكات، يەككىك بەوفا و بە ئەمەك
 نەبىت سەرۆك وەھا قەدرى ناگرىت، وانىيە؟ برايان وانىيە... سەرۆك
 بەدرىژايى ژيانى بۆ پىاوى وەفادار و بە ئەمەك گەراوہ... خودايە...
 ئەى پىاوہ گەرە و مىرزادەكان... ئىوہ نابىت ئەوہ لە بىرىكەن...
 بەلام ئىش، ئىلاھى، لەگەل ئىشدا دەلتىت چى... خزمەتكردنى ولاتىكى
 وا وىران، بەسەرکردنەوہى واجبەكان... وريايى دەرەق بەو ھەموو
 دوژمنە... ئەو ھەموو نەيارە... ئەو ھەموو شەونخونىيە... پاراستنى ئەم
 ولاتە... پاراستنى پىاوہ جوانەكانى... عەزىزم، مەغۇلى پۆحى بەسەر
 پىاوہخاسەكانى ئەم ولاتەوہ دەرەچىت... دەتوانىت بۆ پاسەوانكردنى

پوڄيڪي جوان، به ههفته چاو ليڪنه نيت... مه غؤلى ئيوه ي بيرنه چوه... بيري نه چوه... به لام نيش عه زيزم نيش... نرڪي حيزب... من كه ته ماشاي ده ست و نيگا و پيڪه نينه كانيم ده كرد، دننيا بوم ده توانم نه م پئويه بگرم... دننيا بوم له دليدا شتيك هه يه دواي بگويت ده يگريت. ده مزاني له گه ل نه مجوره مه مخلوقانه دا يهك ياري هه يه، نه ويش ياري پويه پوه. هه مو نه و جانه وه رانه ي حيزب دروستي كردهون له ياري ژيره وانكيڏا... له نمايش كردندا، يه كه مبون. بو نه وه ي ناشكرا و بيپه رده ياري له گه لدا بگم گوتم «مورته زا، من هاو پئي مه غؤليم... من وهك نه و نيم، تيده گيت، من له حيزب هاتمه دهره وه و جاريكي تر له ژيانمدا ناچمه وه ناو حيزب، به لام نيشده كه م تيده گيت، نيشده كه م، به لام به ياساو پيساي خوم... تا پوژيڪ چهك هه لگرتن ماناي هه پوو، من چه كم پيپوو، به لام ئيستا ته او... مه غؤلى كوپي نيشتي مان نييه... مه غؤلى ئيستا خزمه تكاري ميره كانه... من ده مه ويت بيبيتم و چند پرسيا ريكي لي بگم، ده زاني مورته زا نه و پرسيا رانه چيبن؟... ده زانيت؟ چه زده كه يت بيانيستيت، ها چه زده كه يت؟ لييده پرسم چه عفري مه غؤلى پؤلى تو له كوشتني نه و ژنانه چي بوو كه دوو سال له مه و بهر له مالي ژنه بيپه ناكاندا سووتان... نه و ژنانه له بيره؟ نه و ژنه بهسته زمانانه ي گه ره كي «بابه ران». ها... له بيرته؟ بييده ليم مه غؤلى براده رم، شه رمه كه و پيمبلي، پؤلى تو له كوشتني هه نديك له ژن و كچاني نويميراندا چييه؟... ها... له م دوو ساله دا زياد له ثافره تيڪ و كچيڪ له نويميران بيسه روشوين بون... وانويه مورته زاي نازيزم، وانويه؟ بييده ليم براده ره ژنكوژه عه زيزه كه م، دواي نه وه ي من ده ستم له ژنكوشتن هه لگرت، تو چه ند ژني ترت كوشت؟ ليشي ده پرسم تو بو كامه ناغا و مير و كادي ري بالاي به نه مهك نيشده كه يت... كامه يان زورترين خه لاتت ده داتس؟ لييده پرسم مه غؤلى عه زيزم، من براده ره

دیرینه‌کە ی خۆتەم، پێمبۆی تۆ ئەمڕۆ تەنگ بۆ کۆ دەتەقینیت؟ جگە لە چەقەڵ ئیسماعیل و مورتەزای شەیتان چەند پیاوی تەرت هەیه لە بازار و کوچەکاندا ئیشت بۆ دەکەن و خەڵک دەترسینن؟... پێدەئێم لەگەڵ چەند کومپانیادا شەریکیت؟ هە عەزیزم... چەندجار لەسەدا بیستی و لەسەدا سی و لەسەدا چلی وەرەگریت؟ بۆ قازانجی چەند کەس لووت دەنێیتە ناو تەندەرەکان؟ سالی دەم و دانی چەند کەس دەشکێتیت لەوانەی دەوێرن دەمبکەنەو؟ تا ئیستا پەراسووی چەند پۆژنامەنوست شکاندو؟ لە چەند بالەخانەی نویدا بەشت هەیه؟ لێدەپرسم، جەغەری برام ژمارە ی پاره‌گێرەکانی تۆ و برادەرە بارۆنەکانت لە بازاردا گەیشتونەتە چەند؟ ژمارە ی دوکانەکانت چەندە عەزیزم؟ چەند سەد دۆنم زەوێت لە دەورووبەری شار هەیه؟ چەند گوندت لە جووتیارە بەستەزمانەکان کەپووتەو و کۆپەکانیشت کردون بە پۆلیس؟ لە ژێرەو چەند بەنزیخانەت هەیه؟ ژمارە ی قەحجەکانت گەیشتونە چەند؟ کۆ مەسەرفی ئێو پیاو و دڵسۆزانە ی تۆ و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی کولەکە و شیخی ناوساجی و قەیسەر هەلەگرێت... کۆ؟ حیزب؟ مەکتەبی سیاسی؟ هاوڕێیان و هەفالان و کادیەرە بە ئەمەکەکان؟ هە کۆ؟».

قەسەکانم وەک کوتەکیک وەهابوو بەر سەری مورتەزای شەیتان کەوتبێت، بۆ ئیستیک وەها چەپەسا نەیدەتوانی زمان هەلبێنیت. پێشتر کەس بەو جۆرە قەسە ی لەگەڵدا نەکردبوو. ئەو تەکا شێوازیکی گونجاوی یاریکردن بوو لەگەڵ مورتەزای شەیتاندا. دەمزان ی گەر هەردووکیان بەرابەر بە یەک دەمامک بکەینەسەرمان، تا هەتا هەتا یە یاریبەکە تەواو نابێت، بەلام گەر یەکیکیان دەمامکە فرییدات، یاریبەکە دەگورێت. دڵنیابوو کاتیکی دەوێت تا ئێو کوتەکە تەواو گێژیدەکات. شەربیش لەو باوەرەدا نەبوو، وا دوور بڕۆم، بەلام خۆشحالبوو

که مورتەزای بەو جۆرە دەبینی. لە چاوی شەبەردا شادییەکی گەرەم خۆیندەو. مورتەزا کەمیک خۆی پراوەشاند و گووتی «حەسەن تۆفانی برام، پیاوێ گەرەم... درۆی نەیارەکان نەتبات، سویند بە بیگەردی بەپولە، بە غونچەیی درەختی سیۆ، مەغۆلی دەستیکی لەو شتانەدا نییە... ژنە سووتاوەکان، کچە کۆژاوەکان؟؟... هیهی هی هی هم... وای حەسەنی برام... وای. مەغۆلی سەربازێکی راستگۆیە، پۆژیک لە هۆلەندە گەرەمە وە من پێشوازی لیکرد، هەر گەیشتینە شار، هەر چاوی بە منارەکان کەوت، چاوی بەو شاخانە کەوت، چاوی بە گومەز و قەلا و بورجی کارەباکە کەوت، دەستیکرد بە گریان، خۆلی زەویبەکەیی دەخوارد، تۆ نازانیت چەند ئەم خاک و ئاوەی خۆشەوێت، گیای دەخوارد، ئا عەزیزم، وەک یەکیک غەریبی شیتتی کردبیت چیمەنی حەوشی مالهەکی خۆیانی دەخوارد... گەر ئەو پۆژە مەغۆلیت بەدیاوە دەتزانێ چ پیاویکی ناسکە... دەتزانێ چەند ئەم ولاتەیی خۆشەوێت. من خۆم بۆ نەگیرا و لەگەڵیدا گریام، لەگەڵیدا خۆلم خوارد، لەگەڵیدا گیام خوارد».

من پێمگووت «مورتەزا، هەموو ژنانی ئەم شارە ناوی تۆیان بیستوو... تۆ بۆ کێ ئیشدەکەیت؟ هەموو دەلێن تۆ بۆ حیسابی مەغۆلی ئەو دوو خوشکەت لە گەرەکی «کانیتۆز» دەرمانخوارد کرد، تۆیت دەستت لە سەرپرینی ژنی هەلھاتووی یەکیک لە ناغاکاندا هەیه... من دەسەلاتێکم بە سەر تۆدا نییە، بۆ دەترسیت... ئەو هی من لێت دەپرسم، ئەو قسانە یە کە خەلک لە دەرەو دەیزانن، هەموو خەلک دەیزانن».

هەستەمکرد هیدی هیدی قسەکانم شیتیدەکات، بەلام دووبارە خۆی گرت و گووتی «حەسەن تۆفان دۆستی من، برای شیرینم... مورتەزا بەپولە... مورتەزا ناتوانیت مێرولە یەک ئازاردات... یەکیکی خراب

ئەو دڵە پاک و جوان و گەورەییە تۆی چەواشە کردووە، بەکێکی ترسناک ئەو پۆخە گەورەییەتی ژەهراویکردووە، قەسەم بە ژیاڵی گۆل... قەسەم بە دەنگی بآئندە کاتیەک خەریکە دەپێکرتیت... من بێگوناھەم، دڵیکم هەیه لە بەفر پاکتر... لە ئاو پاکتر، لە شەونم پاکتر... تۆ مورتەزا ناناسیت... شەو و پۆژ بەم شارەدا دەسورپمەووە و بە خەڵک دەلێم ئێو مورتەزا ناناسن، وەرن پۆحی ببینن... پۆحی».

من بە گالته جارپیەووە گووتم «پۆحی؟ ھا پۆحی؟ ئەو پۆخە شەیتانییە دەیفرووشیت بە هەموو کەسێک، مورتەزا ئەو شەووەت لە بیرە لە گەڵ قەیسەردا لە قەراغ شار، کوپێکی گەنجتان ئازاردا، بیرتە تۆ وەک ئێستا لە تاریکیدا قەسە پڕوپوچت دەکرد. من ئەو شەووە لەوێبووم، لە تاریکیدا سەیری تۆ و قەیسەر و پیاووە ئازاکانی دیکەم دەکرد کە لە مندالێکی بەستە زمانتان دەدا کە نایەوێت دوکانەکی چۆلبکات... مورتەزا بیرتە، یان بیرت نییە؟ مانگی چەند جار ئاواها لە خەڵک دەدەن... باسی پۆخت کرد؟ وانییە؟ بەو بۆنەییەووە پێمبۆلێ، پۆحی باران شوکور لە کوئیە؟ پێمبۆلێ ژنی بارۆنی کولە کە لە کوئیە؟ تۆ پۆحیکی پاک نیت؟ دەپێمبۆلێ باران شوکور کوا؟».

وێک چنگیکی تیز برینداریکردبیت لە شوینی خۆی هەستا و لە میژەگەمان دوورکەوتەووە و گووتی «حەسەن تۆفان... تۆ عەزیزی منیت... تۆ سەرورەری منیت... هەموو دویا دەزانیت ژنی بارۆنی کولە کە لە دەرەووی ولاتە... هەموو دویا دەزانیت... خۆای گەورە، لە گومانی خراپی ئەم پیاووە بمانپاریژە... خۆای، بیبۆرە... خۆای گەورە بیبۆرە، چونکە حەسەن تۆفان گەورەری منە، مامۆستای منە، عەزیزی منە... سەرورەری منە». وێک گێژیووییت، وێک تیرێکی ژەهراوی پێکابیتی و چاوەروانبیت ژەهرەکی هیدی هیدی بگاتە دڵی، بە خاویبەکی زۆر، بە مەلھوپی جانەویریکی بەزیووە لە گەڵ ئەو قسانەدا یانەکی چۆلکرد.

دوای ئه وهی مورته زار پویشته، سه بیریکی شبرم کرد و گوتم «شبری برام ئیستا یان ده مانکوژن، یان مه غۆلی ده نئیریت به دواماندا بۆ ئه وهی بیده نگمانبکات، یان گهر ژنی بارۆنی کوله که له ژياندا مابیت له ژیر زه ویش بیت ده ریده هینن و ناشکرایده که ن».

شبر سه بیرکردم و گوتمی «نا... هیچ یه کییک له و سنی ئه گهری تو پاست نییه، نامانکوژن له بهرئه وهی واهه سته که ن هیزی گه وره ترمان له پشته. ئه وه عه قلی ئه وانه، برات له ناو ورگی مه کینه که دا گه وره بووه، له نیوان ددانه کانیدا ژیاوم، سهیری قاچم بکه ئه وسا ده زانیت له کوئ بووم... من ده زانم چۆن بیرده که نه وه. مه غۆلش خۆی ده رناخات چونکه مورته زای شه یان ناویریت هه وائی ئه مشه و بیات بۆ مه غۆلی. ژنی بارۆنیش ده رناکه ویت، له بهرئه وهی دلنیام نه ماوه».

پرسیم «ئه ی چی ده بیته؟»

شبر سه بیرکردم و گوتمی «نازانم»

به ههستی که سیکه وه بزانیته شه پکی بیسه روبنی هه لگیرساندوه،

به که ساسی گوتم «شبر ئیستا چیکه یین؟»

شبر بۆ ئه وهی ئارامبکاته وه، زه رده خه نه یه کسی گه وره ی گرت و

گوتمی «ئیستا ده چینه ده ری، له ده رگا که وه جوان جوان سهیری ئه م

سالۆنه بکه، چونکه ئیتر تامردين نایبینیته وه، ئیتر که سمان ناتوانین

بیینه وه بۆ ئیره، ئیدی پتویستیمان به وه نییه بیینه وه بۆ ناو ئه م

یانیه... چهند وه خته که پوو لیره ده که یین، بۆ ئه وه بوو پوژیک

فیشه کیکی وه ها بته قینین، ئیستا گولله ی یه که می خۆمان ته قاند،

ئیدی به هه موو حیسابیک هه له یه، لیره دا ده ریکه وینه وه... بای بای

یانیه پیاوکوژه بیئیشه کان... بای بای... بابوین... که گه یشتینه

ده ری پتده ئیم، ده بیته چی بکه یین».

به یه ککه یشتنی ماجه لانی راسته قینه و ماجه لانی خه یالی ئه یلولی دووه هزار و چوار

ئه فسانه وهک پیاویک وه سفی زوهدی شازهمانی کرد که بۆنی درمخته دووره کان و ئاوه نه بینراوهکانی لئیدیت. پیاویک له گه ل خۆیدا سیحری زه وییه نادیار و کیشوهره نهئینییه کان ده گپرت، بۆنی میوهی تهلیسمای و گه لای درندهی لئه لئه ستهت، عه تریکی هه یه ته نیا له پئده شته خه یالییه کانداه شیت هه بیته. کاتیک له گه لئیدا ده خه ویت هه سته که یته له گه ل بای شه ودا خه وتوویت، هه سته که یته ریبواریک ده ست له له شته ده دات که پیشتر ده ستهی له هه موو نه ستهیره کان داوه. په نجهکانی بۆنی خه یالی سهر که شته ییه کان و ماجهکانی بۆنی کئنگه دوورهکانی لئه لئه ستهت. که ده ستهی بهر ژنیتیت ده که ویت، وهک ئه وه یه کللیکی ئه فسانه یی بهر خه زنه ی شهرمت که وتبیت و ده ستهکی نه رم قوفلی حه یات بکاته وه. که لئوی بهر لئوت ده که ویت، هه موو له شته پرده بیته له ورده بروسکه ی خیرا، که گویت له هه ناسه ی ده بیته هه ره سه ختترین ماسولکه ت شله ده بیته، که قسه شه ده کات وا هه سته که یته، نه سیمیک سینه تی گوشیه و لئویکی تینوو به سهر له شته دا دئ و ده چیت. غزه لنوس به سه رسامیه وه گوئی له وه سفهکانی ئه فسانه گرت. ئیستا شازده سال بوو ئه و ژنه ی ده ناسی. له و ماوه یه دا، ئه فسانه هه میسه هاوپیه کی دلسۆز و ژنیکه ی راستگو بووه. به دریزایی ئه و سالانه «خانمی چرپه ئه فسوناوییه کان» هه رده م باسی پق و بیزاری خۆی له میرده ئوتیلچیه که ی ده کرد، به لام تا ئیستا خیانه تی لئ نه کردبوو. دلنیا بوو ئه فسانه گهر خیانه تی له میرده که ی بکردایه، بۆی باسده کرد... ئه وه یه که مین خیانه تی بوو. چهند سالیک له وه بهر

پيگوت «پۆڭڭ خيانهتى لىدەكەم، بەلام لەگەل يەككىدا ھىند لە خۆشەويستى بزانييت، وەھا مەستمبكات... گەر ئىسماعيل دواتر كوشتى بە خەيالدا نەيت». كە ئىستا سەيرى چاوى ئەفسانەى دەکرد، دلنابوو ئەو پياو خەيالپىيەى دۆزىو تەو كە ھەموو ژيانى بۆى دەگەرپت. ئەو ھەى سەيربوو، پياوى خەونەكانى ئەفسانە خالى باران شوکور بىت... لەوسەرى دونياو ھاتبىتەو بۆ ئەو ھى باران بدۆزىتەو... سەيرى لىھات كە زانى ئەفسانە ئاگادارى درۆكەى بارۆنى كۆلەكەى. بەدرپۆش چىرۆكى نامە دزراوەكانى بۆ گىپايەو، سەربوردى يەكتر بىننى زەدى شازەمان و بارۆن لە مالىكى كۆندا، حىكايەتى ئەو پەلامارەى دلنابوو مېردە ئوتلىچىيەكەى دەستى تىدا ھەى. ئەفسانە دواى ئەو ھەى بە عادەتى ژنانەى خۆى ھەموو شتىكى بە ورد و درشتەو گىپايەو، دەستى خستە سەر دەستى غەزەلنوس و گووتى «غەزەلنوس، يارمە تىبە... لە بەر خاترى من يارمە تىبە، زۆر پىوستى بە ئىمەى». غەزەلنوس بە سۆزىكەو كە تەنيا لە كاتى غەزەلخوینىدا لە پوویدا دەردەكەوت، گووتى «ئەفسانە... ھاوپى باشەكەم... بە پىچەوانەو من پىوستىم بە يارمەتى تۆى... ئىستا دلنابم كە مەسەلەى باران شوکور پەيوەندىيەكى زۆرى بە كوژرانى نەوجەوانى چىنيىو ھەى، باران و نەوجەوانى چىنى بۆ نزىكى سالىك پەيوەندىيەكى نەئىيان لە نىواندا بوو، مەسەلەكە ئالۆزترە لەو ھەى تۆ دەبىننىت، چىرۆكىكى پىرلق و پۆپە. ئىستا وای بۆ دەچىن كچەكە لەگەل دەستگىرانەكەیدا كوژرايىت... تۆ خۆت لە حىكايەتەكە دووربىگرە... چونكە دوور نىيە دەستى زۆر گەورە لە مەسەلەكەدا ھەبىت، خۆت دەزانىت، مەبەستم چىيە... من و دووان لە ھاوپىكانم زۆر لە ئىشەكەو ئالۆين، چونكە نەوجەوانى چىنى لە مەنەو زۆر نزىك بوو... زۆر زۆر نزىك، دەبىت زەدى شازەمان بەئىنەو و لەگەلماندا بىت».

دوای سئ پوژ له و دانیشتنه، زوهدی شازهمان گه پاپیه وه بو شاری مندالی خوی و له شهوی شهشی نهیلولی دووهه زاروچواردا، له ههمان شه و شه و دا که هسه ن توفان و شبر بو په که مجار په لاماری مورته زایان دا، زوهدی له سر سفرهی غزه لنوس به ناماده یی ماجیدی گول سولاف وهک شاهیکی قز دریز به دهستیک جلی نویوه، به چاکه تیکی بریقه داره وه، به ته ووی و یقاری گه پیده یه کی دنیایدیه وه دانیشتبوو و نانی ده خوارد. شه و نیواره یه بو په که مجار شه و دوو گه پیده گه وره یه پیکه وه له سر خوانیک به رامبر به یه ک کوبونه وه و له نزیکه وه سهیری په کتریان کرد. دوو گه پیده که جوان و به یقار ده یانواند، هر دوو کیشیان گه له ک پیکپوش و سهنگین بوون. دوای نانخواردن، زوهدی شازهمان شه تله سیکي گه وره ی له جانتاکه ی دهرهینا، شه تله سیکي زور زور کون که هیشتا باق و بریقی خوی ته و او نه دوراندبوو. نه خشه یه کی گه وره و وردی دنیا که به قه له میکی سوور پتگای سه فوره دریز و نا کو تکانی خوی تیا په نگردبوو. شه و شارانه ی که بینیبوی به بازنه یه کی سوور ده ستنی شان کرابوون، شارگه لیکي زور له م سه ری زه وییه وه بو شه و سه ری زه وی. شه و شه و زوهدی شازهمان باسی پاسکیل فرو شه کانی هانوی بو کردن، باسی کیلگه کانی برنج له پتگای نیوان ماکو و په کیندا، باسی خه وتنی له گه ل کچیکدا که له به رده رکی په کیک له په رستگا خه یالی و جوانه کانی سریلانکادا په یکه ری تامیلی چکولانه ی فرو شتوه، ونبوونی له جوهانسبورگ له نیوان دوو باغدا، شه و دزانه ی له شه زمیر پووتیا نکر دوته وه، شه وه کانی له قه حبه خانه کانی مانیلادا، شه قازله ی ژنیکی حیجاب به سه ر له کوالا امپور، بیشه رمی سه عاتفرو شه کانی که لکوتا، شه پی له گه ل میردیکی دلپسی ژنیکی نیقاب به سه ری سهودی له ئوتیلنکی ته نجه دا، حیکایه تی شه و کچه

مه غريببانهى كوندوم به كارناهيئن، حيكايه تى مانه وهى له گه ل خيزانئىكى هه ژاردا له بۆگوتا، چيرۆكى گه يشتنى به و گوندهى تشى گيفاراي تيا گيراوه، پزگاربوونى له خنكان له باشوورى شىلى، پزگاربوونى له شه ره چه قوى نيوان كومه لئىك دز له فينيسيا.

به دريژايى ئه و شه وه چيرۆكه سهيره كانى خوى بۆ گيترانه وه، قسهى له سه ر جياوازى تامى ماسيه جياوازه كان و بالنده جياوازه كان كرد، قسهى له نه هه نكيكى سپى كرد كه به ريكه وت له كه شتتبه كى نه فه ره بردا له نيوان نه نده نوسيا و نوستراليدا بينيويتتى، باسى نه وره سيكى كرد كه جاريك هه ژده پۆز له كه شتتبه كدا له گه ليدا ماوه ته وه.

ماوه به كى دريژ غه زه لنوس و گول سؤلاف گوپيان له زه دى گرت. گول سؤلاف هه ستى به سه رساميه كى قوول كرد، سه رساميه كى بيؤينه به پياويك كه به شى زورى دونياى بينى بوو، ئه و سه فه رانهى ئه و به خيال ده يکردن ئه و به راستى كردبوونى، ئه و ئاوانهى ئه و به به له مى خيال به ناوياندا گوزه ريکردبوو، شازه مان به به له مى راسته قينه پياياندا پويشتبوو. به دريژايى ژيانى ويستبووى وابژى، هه رده م له زه وييه كه وه بازيدات بۆ زه وييه كى تر و له شارئكه وه بپوات بۆ شارئىكى تر. گول سؤلاف دواى ئه وهى گوپى له زه دى شازه مان گرت، شتتىك له تورپه يى ده ره ق به غه زه لنوس كه وته دلبيه وه كه بيباك گوپيده گرت، بيئه وهى گول سؤلاف به م گه پۆكه نه سه ره وته بناسئنتت، چه زیده کرد غه زه لنوس له گه ل گوپگرتندا له و له به رده م ئه م پياوه غه ريبه دا ستايشى سه فه ره خيالبيه كانى گول سؤلافش بكات. دواى سه برئىكى زور، ده بايه خوى به و كار هه ستتت و به شتتىك له شه رمه وه بليئت «زور به ريژ، كاك شازه مان، به نده ش به ماجه لانى خيالئى ناسراوم، نه خشه يه كى خه ياليم هه يه و له سه ر پوبار و زه وييه خه يالبيه كانى ناو ئه و نه خشه يه سه فه ريكى خه يالئى ده كه م... كه نه سه ره تاي هه يه و نه كوئايى...».

شازەمان بێشەوهی بزانییت گول سۆلاف باسی چیدەکات گووتی «زۆر شەوانی ژیانم که له کهنار دەریایەک، یان له نیو چەرستان و لق و پۆپی پێکداچووی جەنگەلێکدا خەوتوم، که بۆنی دەریاچە دوورەکانم کردووە و بەم چاوە سەرسامانم سەرم بۆ ئاسمان بەرزکردۆتەووە بۆ ئەوهی ئەستێرە زەوی تر ببینم و هەوای نەتەوهکانی تر هەلمژم... بەخۆم گووتووە، من ماجەلانێکی کوردم که وهک دوا گەریده دونیا تەماشادەکەمەوه... هەر کەسەو دونیا بۆ خۆی دەدۆزێتەوه... کەس ناتوانییت شارێکی ئەم دونیایە بۆ یەکیکی تر بدۆزێتەوه. هەموو شارێک بە ژمارە ی ئەو غەریبانە ی پووی تێدەکەن و جێدەهێلن، ئەو نەندە جار دروستدەکریت و وندەبییت».

غزەلنوس ئەو شەوه زوهدی شازەمانی ناونا ماجەلانی راستەقینە . گووتی « ئێمە لەم شارەدا وەها دیلین، کەسیکی تری وهک تۆمان نەبینیوه، ئێرە شارێکە بەدەگمەن پێبوار و گەریده پێیدا تێپەریبون... زۆر جار هەستدەکەم مەرۆف و درەخت و بالندەکانی ئەم شارە پێکرا دەیانەویت و بن. من شەیدای ببینی ئەو کەسانەم که وهک ئێمە بە خەيال له جیهاندا ناژین... ئە ی برای غەریبەمان، تۆ ماجەلانێکی راستەقینەیت، هیوادارم ئەم شارە قووت نەدا... ئەوهی زۆر لەم شارەدا بمیئیتەوه، گەر ئاگادار نەبییت هەستی بۆ حەقیقەت دەمریت و توانای لەسەر خەيال ئیفلجیدەبییت... ئێرە تاکە شارێکی دونیایە که حەزناکات بە شارەکانی تری دونیا بەراوردبیکەیت و ناشیەویت بە شارەکانی ناو خەيال ببیویت، خۆشەختە بەوهی له بێهۆشیدابیت... شارەکان له بێهۆشیدا نە له پاستیدان و نە له خەيالدان». زوهدی شازەمان بە نازناوی ماجەلانی راستەقینە خۆشحالبوو. پێکەنی و گووتی « غزەلنوس من زۆر شاری دونیام بینیوه، هەندیک شار هەن بریارەدەن نە بژین و نەبمرن... ئەم شارە یەکیکە له و شارانە... »

گول سؤلاف به شهرمه وه گووتى «ئمه له و شارانه، مرؤف كه چووه ناوى هرگيز ناتوانيت لئیده رچیت». زوهدى به سه رسامیه وه سه یریکرد و گووتى «به پریز گول سؤلاف، ئیوه بؤچوونیکى راست و جوانتان هیه... من چندین ساله ولاته و ولات ده کهم. لهم ولات دهرده چم و پوو لهوى دى ده کهم، لهم شار دیمه دهرئى و ده پؤم بؤ ئه و شارى تر... به لام له دهره زهى هر شاریک دهرده چم و پئ له دهره زهى هر شاریکى تر ده نیم... هه سنده کهم هر لیهره... هه میشه تارماییه کی تاریکی ئه م شاره له سهر سهرم بووه... سیبه رى دیواره کانى له پؤحمدابوون. بؤ هر کوئى چوویم له م شاره پامکرده. هه سنده کهم لیهره زؤر غه ریبم... زؤر... مرؤف له و شارانه دا غه ریب نییه که لییان دهرده چیت، به لکو له و شارانه دا غه ریبه که ناتوانیت لییان دهرچیت. مرؤف له و جیگایه غه ریب نییه که دهرده کریت، به لکو له و جیگایه دا غه ریبه که ده ییه ستیتته وه.»

گول سؤلاف به که میک وردى و دریزى باسى ئه و شاره سه یرانه ی کرد که له سهر نه خشه خه یالییه که ی چۆته ناویان و دواتر هه ستیکردوه نه یتوانیوه لییان دهرچیت، ئیدى بؤ هر کوئى چوویت هه ستیکى سه یرى هه بووه که هر له کوچه و کۆلانى ئه و شاره دایه، هر دیلى کوچه کان و زیندانى پنگا پپچاوپپچه کانى ئه وییه. به بهوا و دلنیا ییه وه گووتى «هه ندیک شار هیه تۆ ده چیته ناویان و هه ندیک شارى دیش هیه دینه ناوته وه... ئه وانى دینه ناوته وه به چه شنیک داگیرتده کهن، واده کهن له هر جیگایه کی ترى زهوى بیت وا هه ستبکه یت له وییت». ماجه لانى راسته قینه کهم کهم خه یال و زمانى ئه م کورپه سه رسامیده کرد که وه ک لۆردیکى گهنجى نه وروپى به نه ته کیتیکى زۆره وه نانى ده خوارد، تاکه که سیک بوو له م شاره دا بیبینیت و بزانتیت وه ک نه وروپیه نه جیبزاده کان نان بخوات، غه زه لنوس به خوئى و قزّه هه لچوو و پیشه زۆره که یه وه له بهرده میدا نارپیک و شپه رزه ده ینواند. غه زه لنوسى وه ک یه کیک هاته

پیشچاو که خه یالّه کانسی ئەندازه یان نییه و پیوه و ریگا ناناسن، به لام خه یالی ئەم کوربه گه نجه به جوریکی سهیر ئەندازه یی و نه خشه کاربوو. شازهمان خوئی یه کچیک بوو له عاشقانی نه خشه... بیته ندازه ئەو نه خشه یه ی خوئی خوژده ویست که ده لیلی سه فهره کانسی ئەو بوو به دونیادا. له ناکاو وهک هیزیکی ناوهکی بیجولینیت، خواستیکی تیدا دروستبوو ئەو نه خشه یه ببینیت که ماجیدی گول سؤلاف باسیده کات... نه خشه یه کی خه یالی که وهک نه خشه ی زهوی نییه... هه رگیز ته واو نابیت... زه وییه ک که هه رگیز ته واو نه بیت... ئەوه شتیک بوو زور جار له سه فهره دوور دیرژه کانیدا بیری لیکردبووه. هه ر کات ده گه یشته سه ر لیواری ده رییه ک، هه ر کات ئوقیانوسیکی ده بیری و له قه راغی ئوقیانوسیکی تر ده گیرسایه وه، ئەو پرسیاره ی له خوئی کردبوو «بو زهوی ته واو ده بیت... ده بیت ئەو خاکه له کوئی بیت که به رده وام پیاده پوویت و کوتایی نایهت؟... بو ئەم ئەستیره وه ها بچوکه؟ بو ناتوانیت بیته وه ی بوه ستیت، دابه زیت، بفریت، بپه رپته وه، زه وییه ک هه ر بیوات و بیوات و نه وه ستیت؟»

ئەو شه وه سئ قوئی چوون بو سهیری نه خشه ی زه وییه کانسی ماجه لانی خه یالی. غزلهلنوس له ناوه راستی هه ردووکیاندا ده پویشته. سهیری لیها ت که ئاوها له ناکاو خوئی له نیوان ئەم دوو مه خلوقه جیاوازه دا ده ببینته وه، پیاویکی به قه د و قامه ت که پوخساری ده ریاوانیکی هه بوو بای باکوور که شتییه که ی به ئاسماندا فراند بیت و له ئاو ترانزاند بیت و له م شاره دا دایگرت بیت، له گه ل گول سؤلافیکی له خو بایی و ریکپوشدا. یه کیکیان له سه ر زه مینی راستیدا ونبووبوو، ئەوی تریان له سه ر زه مینی خه یالدا. ئەو شه وه تا به یانی غزلهلنوس سه راسیمه گوئی له و دوو که سه گرت که وهک له ماراسؤندا بن، وهک پیشبپرکییه کی شیتانه بیت که خه یال و راستی تیدا پیکه وه پابکه ن

ہر یہ کہ بیان بہ نۆرہ باسی دونیای خۆی دەکرد. گول سۆلاف لەسەر
 نەخشە خەیاڵییەکی باسی ئەو بالدارە خورافیانەیی دەکرد کہ لە ناکاو
 لە یەک بالدارەوہ سیبەری سەدان بالندەیی تر دیتەدەری و لە سیبەری
 ہر بالندەییەکیوہ سیبەری دەیانسی دی. ماجەلانی راستەقینە باسی
 ئەو پۆلە نەورەسانەیی کرد کہ جارێک لە کہنارەکانی باشووری ئیتالیا
 بینوونی توانیویانە بەری خۆر بگرن. بە شادییەوہ سەیری ماجەلانی
 خەیاڵی دەکرد و دەیگوت «گەر ئەو ھەموو بالندەییەت بیدیایە کہ من
 دیمن، دەتگوت لەوانیہ ئەم ھەموو تەیرە بیشومارە تەنیا لە خەیاڵدا
 ھەبیت، بەلام راستییوو، من سەرم بەرزکردوہ و بینیم نە ھور دیاربوو
 نە خۆر... ھیچ شتیک، وەک ئەوہ بوو گەردون بالندە داگیرکردبیت.»
 گول سۆلاف باسی گوندیکی بچوکی بو کرد، کہ ھەموو بەردەکانی
 ئەو گوندە، ھەتا بچوکتیرین بەردیشی وینەیی دل و تیریکی لەسەر
 نەخشراوہ. ماجەلانی راستەقینە دەیگوت «گول سۆلاف، شەویک لە
 کہنارەکانی ئیسپانیا رینگام کہوتە گوئی ئاویک، بەدرژیایی پۆخی کہنار
 عاشقانم بینی دەگریان... ھەموو باوہشیانکردبوو بە یەکدا و دەگریان...
 نە یەک جووت عاشق و نە دوو، بەلکو سەدان و ھەزاران... ھەزاران
 ھەزار دلدار، وەک ھەرچی عاشقی دلشکاوی سەر زەمینە ھاتبن و لەو
 کہنار دەریایەیی ئیسپانیا بگرین... من تەنھا بەناو ئەو ھەموو عاشقەدا
 بە خۆم و شوشە یەک بیرەوہ دەپۆیشتم... یەکیک بە ئینگلیزییەکی پوون
 لە دووہ بانگیکردم ھیتی تو کوردە، بو بەتەنیایت... بو ئافرەتیکت
 لەگەلدا نییە بەسەر شانیدا بگریت و بەسەر شانتدا بگری؟ ئاوپمدایەوہ
 کہسم نەبینی، گەپامەوہ دووہ و بەلام ھەستم نەکرد کہس لەوانەیی
 لیم نزیکن، منیان بانگکردبیت... شتیک بوو وەک خەیاڵ وایوو... وەک
 دەنگیک لە میشکی خۆمدا ھاواریکردبیت... دوایی زۆر پۆیشتم... زۆر
 زۆر تا لە ھەرچی کہسە دوورکەوتەوہ، شوشەیی بیرەکەم فریدا و

پالکەوتم و کەوتە سەیری ئەستێرە... ئەو شەوێ گووتم «شارەمان... ئەمشەو دونیا وەک شیت بەرەو خیال پادەکات»... من زۆرجار ئەوێم بینووە... دونیا کاتیک بەرەو خیال پادەکات... مەرۆف گەر زۆر بگەرێ، ئەوێ دەبینیت». گول سۆلاڤ وەک خرۆشاییت گووتی «ماجەلانی راستەقینە، منیش پیچەوانەیی ئەو ساتانە زیاوم... پۆزیک لەگەڵ منداڵە کوێرەکاندا پینگام کەوتە شاریکەوێ هیچ شتیکێ خیالی تیدا نەبوو، بۆ ھەر جیگایەک چووبیتم شتیک لە خیالی تیدابوو، ھەر گوندیک، شارۆچکەیک، خێوێ تگایەک، پەوێ کۆچەرییەکم لەسەر نەخشە خیالییەکی خۆم بینییت، شتیکێ خیالیان تیدابوو... بەلام زۆرجار بیئەوێ بزانی چۆن... بیئەوێ بەشتیکن لەو نەخشەییە لەسەر ئەم دیوارە دروستمکردووە لە ناکاو جیگایەک دیتە بەردەمت کە هیچ شتیکێ خیالی تیدا نییە، هیچ شتیک... شوپنیک سەیر بوو بەئەندەکانی پیکرا کز و نەخۆشبوون، لە بەئەندەکانی ئەم شارە دەچوون... درەختەکان زەرد و بیئاو و عاجز بوون، کە دەستم لێدەدان وەک ئینجانە و گولێ ئەم شارە لە مەرۆف زویر دیاربوون... کە دەستم لە دیوارەکانی دەدا، ھەستەکرد خۆشحال و ئارام نین، شەرمەن و ترساو بوون، وەک دیوارەکانی ئەم شارە. کە دەستم دەخستە سەر بەردەکان ھەستەکرد پادەچلەکین... ھەتا منداڵە ناییناکانیش کە بە تاریکی ھەندێ کوچەدا دەپۆیشتن دەیانگوت لە تاریکی ناو کۆلانەکانی کوێری دەچیت... مەرۆفەکانی وەک خەلکی ئەم شارە توپە و غەمبار و کەمتەرخەم دەردەکەوتن... بەلای کچاندا دەپۆیشتم و نەیانەبینیم، وەک کچی ئەم شارە... پقیک لە چاوی گەنجەکانیاندا بوو وەک پقی نیو نیگای کوپری ئەم شارە... ئەو شارە ھیچی لە خیال نەدەچوو، پریو لە قورپوچلپاو، پریو لەو شەقامانەیی با نەبییت کەس گسکی نەدەدان، لەو منداڵانەیی باران نەبییت کەس نەیدەشتن... بە پەلە منداڵەکانم لە

خه یال دهرهینا و پامانکرد... من هیچم نه گووت، به لام منداله کان به منیان گووت «سه دراریاشی... هه ندیجار تو سهرت لیده شیویت و بیئه وهی ئاگات لیبت خوت ده که یته وه به م شارهی خو ماندا... بو که شتییه که وا ئاوبه رنا که یت، نه که پیته وه بو ئیره». من به منداله نابینا کانم گووت هه موو نه خشه یه کی خه یالی چهند قایمبیت، چهند مه حکم چنرابیت، له ناکاو درزیکی ترسناکی تیده بیت و شته راستیه کان وه ک درنده په لامارمانده نه وه... له و کاتانه دا نابیت بترسین و بشله ژین... ده بیت زوو به زوو تیگه ین که ئەمه وینه ی دنیا راسته که یه وازمان لینا هینیت... پیمگووتن، ئەم شاره وه ک شهیتان وایه، وه ک شهیتان وایه و ناهیلیت ئاسورده بین و برۆین، ده بیت هه موو وهختیک حیسابی ئەوه بکه ین له هه ر شوینیکی دونیا بین وه ک شیت په لامارمان بداته وه».

ماجه لانی راسته قینه ش گووتی «منیش که رچی زه وی راسته قینه که پراوم... له سه ره ئەتله سی جوگرافیا ناسه کان سه فه رمکرده، به لام جار هه بووه که وتوومه ته بهر هیرشی خه یالات. هه زار جار پوویدا وه به رینگادا برۆم و له ناکاو بوهستم و ببینم گول قسم له گه لدا ده کات... درهخت بانگمه ده کات... زور جار باوهشم به داریکدا کردوه و گووتوومه چیت له من دهویت ئەه درهخت؟... گولم ماچکرده که بونی مروقی لیها تووه... بونی فرمیسی ئەه کچه ی لیها تووه که بیستوچار سال له مه بهر لیره به جیمه نشت. ئیواره یه ک له که ناره کانی خو رئاوای هیندستان له قه راغ ده ریا وه ستابووم، له ناکاو هه زاران ماسیم بینی له ئاودا خو هه لده ده ن و وه ک مندالی هار باز یازینده که ن، گه شتیاریکی هو له ندیم له گه لدا بو، پیمگووت، ئەه هه موو ماسیه ده بینی که له ئاوی ئەم ئیواره یه دا بازده ده ن و ده چن به هه وادا و ده یانه ویت بفرن... هه ستمکرد ئەه هیچ نابینیت... من به تنیا ماسیه کانم ده بینی... به له میکم له یه کیک له به له مداران گرت و به ره و قوولایی ئاو پویشتم. له ویدا هه زاران ماسیم

بینی له ده‌ورم بازیانده‌دا... هه‌زاران ماسی که هه‌موو وه‌ک زێر له ژێر نوری مانگه‌شه‌ودا ده‌بریسکانه‌وه، هه‌ستمکرد بۆ من یاریده‌که‌ن... هه‌ستمکرد ده‌یانه‌وێت دلم خۆشبه‌که‌ن... هه‌ستمکرد پێمه‌لێن «هێتی توو کورده... هه‌میشه‌ وا غه‌مگین به... تووزیک پێبه‌که‌نه»... ده‌ستم درێژکرد و به‌کیکیانم گرت و به‌ دل ماچمکرد... هه‌ستمکرد ماچمه‌کاته‌وه... ماچیک بوو بۆنی قوولایی ده‌ریای لێده‌هات... ئیستاش تیناگه‌م نه‌وه ماسیه‌کی راسته‌قینه یاخود ماسیه‌کی خه‌یالی بوو، له‌ سه‌ر ئاوه‌کانی خۆرئاوای هیندستان منی ماچکرد؟».

ئه‌وه‌شه‌وه تا به‌یانی گول سۆلاف نه‌خشه‌ خه‌یالی و ناکوژتاکه‌ی ده‌کرده‌وه و قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل هه‌موو چیرۆکیکی ئه‌ودا ماچه‌لانی راسته‌قینه‌ش، به‌ خۆی و قژه درێژه‌که‌یه‌وه چیرۆکیکی له‌سه‌ر ئه‌تله‌سه‌که‌ی خۆی ده‌رده‌هینا و ده‌یگێزایه‌وه، به‌رامبه‌ر هه‌ر سه‌ربوردیک له‌سه‌ر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌که‌ی گول سۆلاف، سه‌ربوردیکی راسته‌قینه‌مان له‌ سه‌ر ئه‌تله‌سه‌که‌ی زوه‌دی شازه‌مان هه‌بوو. له‌ هه‌ندیک له‌ چیرۆکه‌ خه‌یالییه‌کانی ماجیددا حه‌قیقه‌ت وه‌ها ده‌هاته‌ پێشێ سهر و تال و تاریک ده‌که‌وته‌وه، له‌ هه‌ندیک له‌ چیرۆکه‌ راسته‌قینه‌کانی شازه‌مانیشدا، خه‌یال وه‌ها گوژمیده‌دا، مرۆف ده‌یگوت ئه‌سته‌مه ئه‌م سه‌ر زه‌مینه‌ی من و توو پهوداوی وه‌ها و پێشهاتی له‌و چه‌شنه‌ی تێداییت. غه‌زله‌نوس به‌ نۆره‌ ته‌ماشای هه‌ر دووکیانی ده‌کرد و نه‌یده‌زانی دونه‌ی کامیان سه‌یرتر و جوانتر و قوولتره... دوو دونه‌یابوون له‌ نا‌کاو له‌ به‌رده‌م ئه‌ودا ده‌یاندا به‌یه‌کدا و ده‌ره‌نجامه‌که‌شی، په‌رشبوونه‌وه‌ی سه‌دان چیرۆکی سه‌یربوو، دروستبوونی ده‌یان هیکابه‌تبوو که له‌ فه‌زای ئه‌و ژووره‌دا بلأوده‌بوونه‌وه و به‌ر به‌کده‌که‌وتن و پێکه‌وه ده‌فرین. غه‌زله‌نوس ده‌مه‌به‌یان سه‌یرتکی ژووره‌که‌ی کرد و تینه‌ده‌گه‌یشت ئایا ئه‌مه ژووری حه‌قیقه‌ته‌ یان خه‌یال؟.

بەلاماری دووهم بۆ سەر مورتهزای شەیتان حەوتی ئەیلولی دوو هەزار و چوار

پۆژی دوایی، پۆژی ئیش بوو... پۆژی پووبەپووبوونەوهی حەقیقەت بوو. ماجەلانی راستەقینە لەگەڵ ھەر چوار بوونەوەرە خەیاڵییەکەدا دانیشت. ئەو یەكەمجاری بوو بزائیت کە موراد جەمیل کوژراوە. حەسەنی تۆفان تا خاتری شازەمان نەشککینت، بە ھێمنییەوہ گووتی «بەدووری نازانین بارانیش کوژرا بیت... بە دووری نازانین... تۆ دەبیت خۆت بۆ ھەموو پیشھاتیک نامادەبکەیت.. لەم سالانەی دواییدا چەند ئافرەتیکێ تر بەو جۆرە لە نویمیران بێسەروشوین کراون.. بەلام ئیمە تاکۆتایی ئومیدمان ھەیە، نابیت دەستبەرداری ئومید بین». شازەمان ھەستیکرد پێویستی بەویە بگری، بەلام وەک زۆریە پیاوان کە لەساتی گریاندا گەرویان دەگیریت و سستدەبن، نەیتوانی فرمیسکیکیش چییە بپێژیت.

دەبوویە تا شتەکان پوونتەر دەبنەوہ لەو مالدەدا بیت.

ھەر ئەو پۆژە حەسەن تۆفان لەگەڵ شەبەدا کاریکی سەیریان ھەبوو، دەرکەوتنی زوھدی شازەمان بەو ھەموو زانیارییەوہ کۆمەکیکی ناوہخت و چاوہپوان نەکراو بوو. شەوی پێشوو کە لە یانەی پیاوکۆژە بێئیشەکان ھاتنەدەری. شەبەر گووتی «حەسەنی پیزۆ، مەرووف لە شەپدا دەتوانیت فیشەکی یەكەم دوابخات، بەلام کە فیشەکی دووہمی داخست ئەو خۆی تووشی دەرديکی گەورەدەکات. لە فیشەکی یەكەمدا تۆ دوژمن وریا دەکەیتەوہ، فیشەکی دووہمت دەبیت بپیکیت... دەبیت شەپزەبیەکی گەورە لە دلی دوژمندا دروستبکات، ئاسان خۆی بۆ نەگیریتەوہ... بزانی چارەنوسی شەپ زۆریە جار لەسەر دەستپێژی دووہمە، دای دەستپێژی یەكەم ھیشتا ماوہیەکت ھەیە بۆ بێرکردنەوہ، بەلام دای دەستپێژی

دووم ده بئيت بزانيت ئيتر ئه وهى به رامبه ريشت يارى خوى ده كات...
 ئيستا نابئيت فيشهكى دووم دوا بخين... سبهى من و تو ده چين بو
 مالى مورته زاي شه يتان و دريژه به ياربيه كه ده دهين... تئده گه يت...
 ده بئيت مورته زا ئه وه سه تهى لا دروستبئيت كه ئيمه زور شت ده زانين
 و خه لكانئىكى گه و ره له پشتمان... تو غه مى ئه وه مه خو. من ده زانم،
 حيزب له ناوه وه بووه به چهندين بال، تو نازانيت، حيزب هه لاهه لايووه .
 له و نيوه دا جيگاي دوو ياريكه ري بچوكى وه ك من و توش ده بئته وه يارى
 خومان بگه ين. ده بئيت مورته زا وا تئبگات ياربيه كه له و گه و ره تره ... ئه وه
 ته نيا شانسمانه، گه ر بزانيت من و تو به ته نيابين... گه ر دنئيا بئيت
 له پشتى قوونمانه وه له هه وا زياتر هيچى تر نيه، ئه وا حسابمان
 خالى و مايه مان فته ... له هه فته يه كدا وه ك پوري خوراومان لئديت...
 ده بئيت واده ركه وين ئيمه له ژيره وه بو خه لكانئىكى گه و ره تر له باروني
 كوله كه و شئخى ناوساجى ياریده كه ين... مورته زا پياويكى شه يتان و
 زيره كه، ده زانيت ئيستا باله كاني حيزب له شه پى مان و نه ماندان...
 تئده گه يت؟ ئيستا بارونه كان و ميره كاني نويميران له سه ره وه كو ك ديان
 و له ژيره وه هه ر يه كه يان گرئدراوى يه كئيك له سه ره گه و ره كاني ناو
 حيزبن. ياربيه كه به جورئيك تئكه لايووه و باله كان به جورئيك چوون
 به ناو يه كدا كه س به ته واوى سه رو و قوونى خوى بو جيانا كرئته وه . هيچ
 كه سيك به ته واوه تى نازانيت كئى له وى دى به هئزتره، كئى له سه ره وه
 له گه ل كئدايه و كئى له ژيره وه كار بو كئى ده كات. حه سه ن من له
 ورگى نه هه نكه كه دا گه و ره بووم، ده زانم له ناوه وه چى هه يه، حيزبه كاني
 ئه م ولاته وه ك ئه و ئه ژديهائى حه وت سه ره يان ليها تووه كه سه ره كاني
 يه ك يه كتر ده خوون. گه ر بتوانين وا بخينه خه يالييه وه كه ئيمه ش
 هئزئىكى گه و ره مان له پشته ... دوور نيه، مورته زا بو پرگار كردي كه ولى
 خوى كوومه كمان پئيكات. من ده زانم ژماره يه كى زور له بارونه كان و

خه لکيکي تريش له حيزيدا بو که سانی وهک بارونی پورسه لان و میری کوله که له بوسه دان. هیچیان پایوی خوشه ویست نین. مورته زان و شتانه ده زانیت، ده شزانیت گهر به له مه که کونی تیبتیت یه که م که س که فرییده دهنه به حروه که سانی وه کو ووه ... تیده گه گیت ... به داخه وه یارییه که به و جوره ناشیرینه ... به لام بیرت نه چیت که نیمه له گه ل خه لکی زور به هیژدا شه رده که یین ... گهر هه موو زیره کی خومان نه خه یینه کار تیاده چین».

عه سری ووه پورته، مورته زان به بیجامه یه کی بریقه داره وه که هیچ له گه ل قه پورته خوار و قره بژ و پیکه نینه شه یتانییه که ییدا نه ده گونجا پیشوازی لیکردن. وهک پایویک زور حورمه تی میوان بگریت، کومه کی توفانی کرد تا عه ره بانه که ی شبر به پله کانداهه رخه ن. مورته زان به عاده تی خوی گووتی «خوای گه وره له م پورته خوشه، له م هه وایه که بونی عه تری به هه شتی لیدیت ... له م نه سیمه که ده لای گولوی پیزو خانی دایکی به حورمه تانه. چ شادییه که بو من خه لکی وهک نیوه گه وره لوتفیکه ن و نیمه به سه ریکه نه وه ...». له گه ل قسه کانیشیدا مورته زان شه یتان ترس و شپرزهی و ره نگره ردی پیوه دیار بوو. ناشکرا شه وی پیشتر باش نه خه وت بوو. پوخساری ماندوو و پوخی هیلاک بوو. شبر که به و جوره بینی، دلنیا بوو گورزی پیشوو برینداری کردوه و له جیگایه کی ناسکدا پیکاویتی. شبر ده یزانی مورته زان له گه ل هه موو ناشیرینی خویدا بایه خیکی گه وره به قیافه و هه ندامی ده دات، نه مرپو که ساس و ریش هاتوو ده رده که وت. بو ووه ی شپرزهی خوی بشاریته وه گووتی «برای بچوکی خوتان ده بوورن. من سه ره تان پاییزان هه میشه ده ردم گرانه، بینینی وه رینی ووه هه موو گه لایه وها روجم ده گوشیت واهه سته که م دلای من له گه ل هه موو گه لایه کدا ده مریت و زیندوو ده بیته وه، پاییزان من غه می دره خت ده مکوریت، ناخر بیر لیکه نه وه ... ملیونه ها دره خت

که هاوپریمان، له گه لماندا سه رنشینى ئەم ئەستیره جوانه، له پاییزدا نه خوش و غه مگین و زه رده بن. ئاه بییری لیکه نه وه... بیر له وه موو هاوپر و برایانه مان بکه نه وه که له پالماندان و سروشت پروتیانده کاته وه و پتیانده لیت بخه ون... عه زیزانى من... سه ره تاي پاییزان مه راقى خه زان وه ما کارم تیده کات، سه ر ئیشه یه کی تونده گرم، ده سته که م به دوعا، ده لیم خواجه پاییز بیئازار به سه ره نامه ناسکه کاندا بپوات. خواجه خه زان زور ئازاری گوله کان نه دات... به لام هه ندیچاریش ده پرسم بو ئیمه ی ئاده میزاد... هی هی هی... بو ئیمه ی به شه ری بیفه ر... هی هی هی... پاییزمان نییه، گه ره ره سه له جاریک تازه ببوینایه ته وه... گه لای په شمان له خۆمان بوهراندایه، گومانى خراپمان له خۆمان ده رکرده... به دلکی پاکه وه به اتباینایه ته وه ناو به هار... ئیستا دنیا جوریکی تر ده بوو... وانیه... جوریکی تر بوو».

شبر ده سستیکی به قزده زه رده که یدا هینا و گووتی «مورته زای ئازیز، گه ره ئیمه وه ک دره خته کان خاوه نی پاییزی خۆمان بووینایه، که سانیک ئه وه ی له هاوینی ئەمسالدا ده یکن له به هاری داهاتوودا حاشایان لیده کرد، ئەو کات وه رزه کان ده رفه تیکی گه وره یان ده دایه مرؤف خوی له بیربکات و گوناھی خوی نه زانیت...».

حه سه نی توفان گووتی «مورته زا. من چه نده مه راقمه پاییز گوله کان ئازار نه دات، هینده ش مه راقمه مرؤف مرؤف ئازار نه دات... من دوینى شه، تو م خسته حالیکی خراپه وه. به لام ده بیت تیگه یه، من و توش ناچارین وابکه ین... گه ره مرؤف ناچار بیت، سروشت بو ده بیت ناچار نه بیت؟ ئیمه ش له خۆل و خاکی ته بیمه ت خولقاوین. هه ره که و هیزیکی له خۆمان گه وره تر یاریمان پیده کات... ئیمه وه ک خۆتان ده لین توپی بلیاردین... توپی بلیارد».

شبر گووتی «مورته زا، ئیمه هه چمان له گه ل تودا نییه، نه دوژمنی

تۆين و نه بوغزىك به رابه ر به تۆ له زگماندايه . ئه وهى ئيمه ي ناردوه له من و تۆ گه وره تره ، له وانه ش گه وره تره كه تۆ ئيشيان بۆ ده كه يت؟ تيده گه يت له شىخى ناوساجى و بارۆنى كوله كه و مه غۆلش به ده ستتره ... مورته زا ... حه زده كه م گويم لىبگريت ... تيده گه يت ... نه من و نه حه سەن توفان به خووشى خومان لىره نين ... » .

مورته زا سه يريده كردن و بيوچان له شى ده جولاند ... سه رى ده جولاند ، په نجه كانى ده ته قاند ، پيده كه نى و خاموش ده بوو . نه يده توانى له شتىك دلنيايىت و نه يده ويتر دلنيايىت . له دوينى شه وه وه چه ندين جار ويستبووى خوئى بگه ئينته جه عفه رى مه غۆلى و بارۆنى كوله كه و شته كانيان بۆ باسبكات ، به لام دواى هه ق و حيسايىكى ورد په شيمان بوو بووه وه . ژيانى له گه ل بارۆنه كان و پياوه كانياندا فئيرى كر دبوو ، حيسابى ورد بۆ هه موو شتىك بكات . حه سه نى پىرزۆ و شبر دوو كه سن ميژوويه كى دريژيان هه يه ، وه ك دوو هه رزه كار ته قه ناكه ن ... قسه كانيان به شىكه له ياربيه كى گه وره تر . دوينى شه و به دريژايى له ناو جيگاكه دا سه ماى به له شه نه سه روت و خوار و گر يداره كه ي كر دبوو ، له گه ل هه موو ئه مديوه و ديويكدا تارمايى حه سه نى پىرزۆى بينبوو . ئه و رۆژگار يك بيير كردنه وه يه كى قوول خوئى خستبووه خزمه تى ميرانه وه ، هه ر ئه وه نده ي بۆ گرنگ بوو جيگاي بيته وه ، به لام ئىستا ياربيه كى گه وره تر هه يه ... ئه و ده يزانى له هه موو شانۆگه ريه كى له م جوړه دا فه سل يك دپته پيشى بارۆن بارۆن ده خوات ... مير مير ده دات به زه وي دا ... ده يزانى ئه و چه ند سه له ناوى ئه و به چه نده ها شته وه گر يدراوه ، هه ند يكيان ئه و بيئاگايه لىيان و هه ند يكيان راسته وخۆ له به رچاوى ئه و دا روويانداوه . گه وره ترين هه له ي ژيانى ئه و بوو كه خوئى كرد به دوژمنى ژنان . شه و كه له جيگاكه دا كينگلى ده دا ، ده يگوت «ئه وه گه وره ترين هه له ي ژيانمه ، ئه وه واده كات ئاسانتر بييرىم ... زووتر بمكه ن به و شه يتانه ي ده بيت درچم و مه يدانه كه

چۆلێکەم». بەدریژایی شەو لە خۆی دەپرسی «دەبێت کێ لە پشت
 حەسەنی پیزۆ و شبرەووە بێت؟» «کییە دەیهوێت من لە یارییەکی
 دەرچم؟» «کییە دەیهوێت پیستی من بکات بە قەلغانی خۆی؟». بە
 ناپزاییەکانی حیزب؟ بەلێ خزمەکانی سەرۆک؟ بەلێ وەکیلی گەرە؟
 بەلێ کادێرە کۆنەکان؟ بەلێ «وەفا و دڵسۆزی»؟ بەلێ «گۆران و
 نوێبوونەوه»؟ دوور نییە پێکخراوەکانی ژنان و ئاfrهتەکان دەستیان لە
 مەسەلەکاندا هەبێت، کە هەندێک لە ژنی بارۆنەکان تێدا چالاکن، ئەو
 ژنانەکانی زۆربەیان بۆ پۆزیکیش بوو دەستی موراوە جەمیل بوون؟ دوور
 نییە مێردی هەندێک لەو ژنانە هەبێت کە دەزانن مورتەزا لە هەر کەس
 زیاتر شت دەزانێت و دەتوانێت لەسەر ئابووی ژنەکانیان قسەبکات،
 لەوانەیە بیانەوێت بۆ هەتا هەتایە بێدەنگی بکەن؟ دوور نییە جەغەری
 مەغۆلی خۆی نەبێت بۆ ئیستانتامبۇل کاتی ئەو هاتوووە ئەم نامێرە ستۆکە
 کارکەنارییەت و بێوات... بەلام نا... گەر مەغۆلی بێت پرسیاری لێناکات،
 بەلکو راستە و راست دەیکوژێت. ئەو مەغۆلی دەناسێت، دڵپەرترین
 پیاوی ناو حیزبە کە ئیستانتامبۇل بە عەقڵی سالانی هەشتا لێدەخوێت،
 مەغۆلی و بەلێ بارۆنی پۆرسەلان کە خەلکیکی زۆر بە گەرەترین
 ترسناکترین هاوێمانی نێوان عەسکەرێیەکان و تاجیرەکانی ناو حیزبیان
 دەزانن، پێچاوپێچ شت ناکەن، وەها خۆیان بەهێزەبێنن بێشەرم و
 دوودلی نەیارەکانیان بە پەرپوالبەووە دەسووتێنن. بەلام مەغۆلی ئیشی
 بۆ هەموویان کردووە. ئەوێ حەسەنی پیزۆی کردۆتە ملی، کەسێکە
 دەیهوێت مەغۆلی بترسێت... لە دلی خۆیدا دڵنیاوو کە مەغۆلی و
 بارۆنی پۆرسەلان خۆیان ناکەن بە خاوەنی... گەر شتەکان تۆخینەوه،
 گەر ئەو قسانەکانی حەسەن تۆفان بگاتە پۆزنامەکان، هەموو وەک سەگ
 فەرامۆشیدەکەن. حەسەن تۆفان و شبر لەووە زیەرکترن بەبێ پشتیکی
 گەرە یاری وەها بکەن. شتەکی ئێچگار ترسناکترە لەوێ ئەو بیری

ليده كاته وه... شه و ده جار ههستا و به ژووره كه دا گهرا، چەند جار به غه مگينيش له بهر خۆيه وه پيکه نهی. سه رهتا ده يويست رابكات بو ئاميزی مه غۆلی، به لام ئیستا هه رچييه کي کردوه ده بپت نه هيلت مه غۆلی و بارۆنی پۆرسه لان و بارۆنی کوله که به ههچ بزانه، نه هيلت هه واله که بگاته ده می ئه وانه ی ئه م ئيشی بو کردون، چونکه گه ر بزانه ئه م له ژیر جوره گوشاریکی وه هادايه، ده يکوژن... هه زار و يهک ريگايان هه يه بو ئه وه ی بيکوژن... تا خۆی قايمده کات و نه ئينيه کانی خۆی مه حکمه ده کات، نابپت ههچ بزانه... ئه ميش ده بپت بزانت يارييکات... ئیستا به سه ريک خوشحالبوو که شبر و حه سه ن تۆفانی ده بينی و به سه ريکيش ده ترسا. خوشحالبوو شت زياتر بزانت و زيړه ی له چاره نوسی خوشی کردبوو. شبر و حه سه نی پيزۆ ده يانتوانی ئه وه ی تيا بخويننه وه، هه موو زيړه کی و توانای له سه ر نواندن و خوونکردن به شی ئه وه ی نه ده کرد، له ده ست ئه م دوو پياوکوژه ديړينه ی شار ده رچپت که که سه نه بوو له حيزيدا ميژويان نه زانت. ماوه يهک بوو له ناکاو به جوریکی پر گومان له يانه ی قاره مانه بيئيشه کاندا ده رکه وتبوونه وه، بيئه وه ی ههچ که سه بزانت چی له ژیر سه رياندايه. هه تا تونچی و فازیلی قه ندیلیش نه يانده زانی نيازبان چييه... له ناکاويش ئاوها چاونه ترسانه په لاماری ئه و ده دن که خۆی به يه کيک له گه وره کان ده زانت. ته نيا که سيک ده توانپت په لاماری وه ها فيليک بدات که جانه وه ری زلتري له پشت بپت. دلنباوو حه سه نی پيزۆ و شبريش ئه و ياسايه ده زانه.

شبر وهک بزانت ئه و بير له چی ده کاته وه گووتی «مورته زا. ئيمه ش و تۆش دوو شتی بچو کين له يارييه که دا... که شه ر گه رمده بپت که سانی وهک ئيمه ده بن به خوړاک. سه يری من بکه، دواي ئه و هه موو ساڵ خه باته خه ريکبوو ريسواده بووم، گه ر خوّم وريانه بوومايه و پشت و

پەنای گەورەم پەیدانە کردبایە ... بێمایە بووم ... تۆ نەهێنی زۆر دەزانیت، با تیانە چیت ... ئێمە دەبێت هەندیک شت بزانی، ئێمەش پاسپێردراوین ... گەر کەسیکی گەورە ئێمە پانە سپێریت، خۆمان ناخەینە جەهەنەمی وەهاوە ... تۆ دەزانیت ئێمە کە سمان لەم مەسەلە یەدا بە شە قازانجمان نییە . ئێمەش وەک تۆ ئێشدهکەین ... حەز دەکەم بزانی، ئێمە دوژمنی تۆ نیین و دڵمان لەلاتە، بەلام ئێمەش ئێشدهکەین ... ئەوەی ئێمە پاسپاردووە زانیاری دەوێت، گرنگ نییە ئێمە چۆن پەیدا بێدەکەین ... ئێمە ناوی تۆ ناھێنین، هیچ شتیک بۆ تۆ نا بێت، ناوی تۆ بە نەهێنی دەمێنیتەو ... دوینی شەو تۆمان ئەزێتدا، خۆت دەزانیت دەبێت و ابێت ... تۆ خۆشت ئەو یاریانەت زۆر کردووە ...» .

مورتهزا گووتی « من ... من دەبێت چی بزانی ... هەموو گومانە خراپەکان بە جۆریکی ناپارەوا هاتنەسەر من، چەندەها دلی پەش کە بۆ گوناھباریک دەگەرین، منیان کردە ئامانج . گومانی خراپ منی بە ناھەق بەدناوکرد ... لەبەرئەوەی پوختسارم ناشیرین و قامەتم خوار و پێکەنینم شەیتانی هەلکەوتوو، لەبەرئەوەی ژنانی ئەم شارە حەزیان لە زەردەخەنەکانم نییە ... لەبەرئەوەی لە زەمانی هابیل و قابیلەو باوەریان وایە کە پیاوێ ناشرینەکان شەیتان و پیاوێ جوانەکانیش فریشتەن، چونکە ژنانی ئەم شارە شیتی کوپی جوان و کوشتی پیاوی قوژن دەبێت وەک سەگ هەموو گوناھەکان بکەنە ملی من . وای کە بێدادییە ... وای .

من هاوڕێی بارۆنەکانم ... دوستانم ... هاوڕێی جەعفەری مەغولیم ... بەلام هەتا میروولەشم بە دەستی خۆم نەکوشتوو ... ناتوانم ... ناتوانم ... میروولەش بکوژم ...» .

حەسەنی پیزۆ گووتی «مورتهزا، لەوانە یە تۆ راستبەکەیت و کەست نەکوشتیت، من خەلکیشم کوشتوو . حیزب ژنیشی پێ کوشتووم .

ناشیرینه کان هه موویان شه یقان نین... تۆ پیاویکی زیره کیت، که س گومانی له وه نییه، زۆر جار به ناشیرینییه که شت خه لک ده ترسی نیت و هه ندیجاریش ده یکه یت به قه لغان... که س نییه له م شارهدا وه ک تۆ بزانی ت ناشیرینی خۆی به کار به ی نیت، هه ندیجار ناشیرینی به نه ندازه ی جوانی سه روه ت و سامان په یداده کات، تۆ له وانه یت که ده توانن ناشیرینی خویان باش بفرۆشن و بیکه ن به پاره، تۆ ده توانیت وا بکه یت... خه لکی ئه م شاره چه زیان له سه یرکردنی ناشیرینییه . من ده زانم خه لکانی ناشیرین له م شارهدا ئازار زۆر ده چیژن، به لام جوانه کانیش بئازار نین...» .

مورته زا به بالا خوار و خیچه که یه وه هه لده ستا، وه ک پۆژانی تر ده کرایه وه و پیده که نی، ده یگوت «ناشیرینه کان مه سیحه کانی ئه م شاره ن... وای چه سه نی برام... تۆ نازانیت... قه سه م به هر دلێک که ده زانیت کانگای جوانی له کوپوه یه... قه سه م به هر یه کیک جوانی و پۆح پیکه وه گریده دا... ئیمه مه سیحه کانی ئه م شاره ی ن. هه موو پۆژیک له گه ل به یانیدا له خاچمانده دن... هه موو شه ویک به ر له خه وتن له خاچمانده دن... بیگونا ه گونا هبارین و له و په ری پاکیدا پیسین... هه موو باغ و پۆشنای گه ردون له دلماندا بیت، چونکه زه رده خه نه مان جوان نییه، دلدزیو و نه هریمه نزا ده ماشامانده که ن... پۆحیشمان وه ک به فر سپی بیت هر په شین... ده ستیشمان وه ک نه ولیا پر تیشک بیت هر تاریکین... تا گه وره بین بچو کتر سه یرمانده که ن و تا رووخۆشترین نزمتر لیتمان ده روان... من هه موو ژیانم باری نه و ناشیرینییه راده کیشم، چۆن هیستریک باریکی گه وره به هه ورازیکدا سه رده خات، ئاوه ها شه و پۆژ باری ناشیرینی خۆم سه رده خه م... باجی پوخساریک ده ده م که ده ستم له دروستبوونیدا نه بووه» .

چه سه نی پیژۆ سه رسام له قسه کانی مورته زا گووتی «نه وانه ی ئیمه یان پاسپاردوه، پرسپاری تویان نه کردوه... ئه وه ی له ژیر

چاوه دێریدايه و ده بێت نهێنیه کانی ده بکه ون، تۆ نیت... من دلم بۆت ده سوتیت... به لام من تۆم بینى، شه وێكى تارىك تۆم له گه ل قه یسه ردا بینى... به لام چه زده که م پرسىارىكت لێکه م. تۆ ده رياره ی زوه دى شازه مان چى ده زانیت؟ ها... ده ته ویت حاشا له وه ش بکه یت... ده ته ویت بلێیت، که تۆ و بارۆنى کوله که نامه کانى ئه وتان نه دزیوه؟ تۆ نه بوویت که به یانیه کی زوو سه عات شه ش وه ک شیت خۆتکرد به ئوتیلێکدا و پیاوێكى بیکه س و غه ربیه ت له خه و کرد... ها تۆ باش ده زانیت که باران شوکور نه چووه بۆ ئه وروپا بۆ لای خالى. زوه دى شازه مان خالى باران شوکوره و له وسه رى دونیاوه ها تۆته وه بۆ ئه وه ی بزانیته خوشکه زا به سه ته زمانه که ی چى به سه ره اتووه؟ مورته زا... ئه ی ئیوه نه بوون ماوه یه ک له مه ویه ر نیوه شه و له گه ل خه سیو جوجیدا موه لیده که ی ئوتیلی «به فر و سه راب» تان کوژانده وه و ویستتان ئه و کابرا به سه ته زمانه بفرێنن... ئیوه نه بوون؟».

مورته زا له ناوه راستى ژوره که دا ده وه ستا و بێته وه ی هیه چ بلێت، ته ماشای دوو میوانه که ی ده کرد... به جوړیک سه رسامبوو نه یده زانى له کامیان پروانیت، بۆ یه که مجار هه ستیده کرد که وتۆته توپێكى تارىک و بیده رياره وه. چه سه نى پیزۆ بۆ ئه وه ی ته واو بیخات گووتى «مورته زا ئه ی کئ موراد چه میلی کوشت؟ نه وجه وانى چینی کئ کوشتى؟ تۆ کوشتت؟ یان بارۆنى کوله که؟ یان چه غه رى مه غۆلى؟ مورته زا، من و چه غه ر پتر له ده سال له شانەکانى ئیغتیالاتدا ئیشمانکرده، ده ست و خه تى یه کتر ده ناسینه وه... به لام ده مه ویت له تۆى بیستم کئ نه وجه وانى چینی کوشت؟ بۆ ویستتان زوه دى شازه مان بفرێنن؟ باران شوکورتان چى لێکرد؟ تیده گه یت... خه لکێكى زۆر به رز له ده ولته ت و حیزیدا چه زده که ن ئه م وه لامانه بیستن... چه زیان لێهه تى»

شبر بۆ ئه وه ی گورزه که ی چه سه نى پیزۆ ته واو بکات گووتى «

مورته‌زا بیبری لیبکهره‌وه، به هیمنی بیبری لیبکهره‌وه... ته‌نیا من و
 حه‌سه‌نی پیزۆ ده‌توانین یارمه‌تیت بده‌ین... گه‌ر جه‌غفهری مه‌غۆلی و
 بارۆنی کوله‌که بزانی ئاشکرابوویت ده‌تکوژن... ئه‌مشه‌و به‌ر له‌وه‌ی پۆژ
 بیته‌وه ده‌تکوژن...» .

تریفه له هه‌زارباغ

ترس له‌جان‌ه‌وه‌ره نادیاره‌کان و بیده‌نگی، دوو نیشانه‌ی گه‌وره‌ی
 ژبانی تریفه یابه‌حری بوون. ئولفه‌تی تریفه به‌منداله‌ خه‌یالییه‌کانه‌وه
 و ئیشیشی له‌گه‌ڵ ژنه‌ بیکه‌سه‌کاندا خالی نه‌بوو له‌ بیده‌نگی. هه‌ندیجار
 به‌سه‌عات یه‌کیک له‌منداله‌ بچوکه‌کانی ده‌گرته‌ ئامیز و به‌بیده‌نگی قسه‌ی
 له‌گه‌ڵدا ده‌کرد، زۆریه‌ی منداله‌کان هیدی هیدی فێرده‌بوون به‌بیده‌نگی
 قسه‌ له‌گه‌ڵ تریفه یابه‌حریدا بکه‌ن. یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک به‌هفته‌ ده‌ینان
 به‌سنگی خۆیه‌وه و فیری ئه‌وه‌ی ده‌کردن بیته‌وه‌ی لیویان بجولێنن و
 زمان به‌کاربهێنن و وشه‌ بگۆرنه‌وه، له‌یه‌کتري تییگه‌ن. مانگ دوا‌ی مانگ
 و سال‌ دوا‌ی سال‌ په‌یوه‌ندی پۆحی تریفه به‌منداله‌ خه‌یالییه‌کانه‌وه
 قوولتر و قوولتر ده‌بووه‌وه. له‌ کۆتایی سالی دووه‌زاروسێدا زۆریه‌ی
 منداله‌کان ده‌یانتوانی بیته‌وه‌ی تریفه له‌ ماله‌وه‌ بیت بیبینن و گوێیان له
 ده‌نگی بیت... زۆرجاریش له‌ ژووره‌که‌دا بوو، به‌لام وه‌ک تارماییه‌کی سپی
 لێده‌هات و شیوه‌ی شنه‌بایه‌کی فینکی وه‌رده‌گرت که‌ وه‌ک سروه‌ی به‌یانی
 به‌سه‌ر شته‌کاندا هه‌لیده‌کرد. ژنه‌ به‌دبه‌خته‌کانی ماله‌ غه‌مگینه‌که‌ی خوشی،
 هه‌مان هه‌ستیان هه‌بوو، هه‌ندیک شه‌وه‌لده‌ستان و وا هه‌ستیانده‌کرد
 تارمایی ئه‌و له‌حه‌وش و هه‌یوانه‌که‌دا ده‌سورپێته‌وه. ده‌نگی له‌ ژیر زه‌مینی
 ماله‌که‌دا ده‌بیستریت. ژبانی بیته‌نا هه‌موو ده‌یانزانی تریفه یابه‌حری تا چ

ئه‌ندازه‌یه‌ک شیئی غزلهلنوسه، به چ پله‌یه‌ک عاشقیی. نه‌وره‌سی گول سؤلافیش که ئه‌و کات نزیکترین ده‌سته‌خوشکی بوو، له‌هر که‌سیکی دی دنیا پتر ئاگاداری ئه‌و گورانه‌سه‌یر و قوولانه‌ی ناوه‌وه‌ی خانمی یابه‌حری بوو. گوئگرتنی به‌رده‌وامی له‌غزله‌کان گه‌یاندبوویانه‌ئو بروایی که بو ئه‌وه‌ی بییت به‌خۆشه‌ویستی غزلهلنوس ده‌بییت پیی له‌م زه‌وییه‌بپریت و بیته‌وینه‌یه‌ک ته‌نیا به‌خیال نیگاربکریته‌وه. وه‌ک دواتر نه‌وره‌سی گول سؤلاف بو‌ی گێرایینه‌وه... ئه‌وه‌ی ئه‌و خولیا‌یه‌ی لای خانمی یابه‌حری زۆر به‌هیزکردوه، دۆزینه‌وه‌یه‌تی بو‌ ده‌رگا‌کانی هه‌زارباغ. شه‌ویک له‌شه‌وان دوا‌ی چه‌ندین سال‌ پرسیار و دوو دل‌ی و سه‌بر، تریفه‌ یابه‌حری به‌نه‌ینی دوا‌ی غزلهلنوس ده‌که‌وییت. تریفه‌ کچیک نییه ئیره‌یی بیخوات، هینده‌هیه‌ ده‌یه‌وییت تیگات چ ده‌ردیک له‌ژیانی غزلهلنوسدایه‌ و به‌چی ئه‌م رۆحه‌ نه‌سره‌وته به‌ختیار ده‌بییت. چه‌نده‌ها شه‌و به‌دوا‌یدا ده‌رپوات و هه‌میشه‌ له‌یه‌کیک له‌کوچه‌کانی سیباغدا وه‌ک با بیفریینیت و ته‌لیسم بییات ونده‌بییت... شه‌و دوا‌ی شه‌و... غزلهلنوس ده‌رپوات و ئه‌و به‌دوا‌یدا... غزلهلنوس ده‌رپوات و ئه‌و به‌دوا‌یدا... شه‌ویک له‌ پشت یه‌کیک له‌ دره‌خته‌کانه‌وه، تریفه‌ ده‌چیته‌ ناو ئه‌و باغه‌ خه‌یالییه که ته‌نیا رۆحه‌به‌ره‌ ناوازه‌کانی خه‌یال ده‌توانن ئاوها ئاسان ده‌رگا‌کانی بدۆزنه‌وه. له‌دیمه‌نی ئه‌و هه‌موو گول‌ه‌ سه‌رسامده‌بییت، سه‌یری لیدییت شار وها باغیکی نه‌بینراو له‌ ناوه‌راستیدا بییت و که‌س نه‌بیینیت. به‌دوا‌ی غزلهلنوسدا پینچاوپینچه‌کانی ئه‌و گولستانه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌بپریت، دوورا و دوور ئه‌و پیریژنه‌ ره‌شپۆشانه‌ ده‌بیینیت که گولی خه‌یالی ده‌چنن. سه‌ره‌نجی ویلی و سه‌رگه‌ردانی غزلهلنوس ده‌دات، ده‌بیینیت باغ دوا‌ی باغ و چیمه‌ن له‌ دوا‌ی چیمه‌ن ده‌گه‌ریت، تا دوا‌جار له‌ سوچیکی به‌ گول گه‌مارۆدراودا له‌ ئافره‌تیکی جوان نزیکه‌ده‌بیته‌وه، به‌ ئارامی له‌ به‌رده‌میدا داده‌نیشیت و ده‌ستده‌کات به‌ غزله‌ خویندنه‌وه... غزله‌ له‌ دوا‌ی غزله‌ و غزله‌

له دواى غه زهل تا دهمه و به يان . چه ندين شه و تريفه ئه و ديمه نه ده بينيت .
 هموو شه و يک له گه ل نيوه شه و دا دواى ئه و پياوه غه مگينه ده که و يت ،
 نازانيت ئايا به راست به کوچه راسته قينه کاني ئه م شاره دايه ده پروات
 يا خود به کولانى خه ياله کاني غه زه لنوس دايه ده که پيت ... نازانيت .
 شه و دواى شه و سه يري سيحري ئه و کچه ده کات که پوژيک له پوژان
 پوخله به ريکي راسته قينه بووه و ئيستا بوته خه يال . جار دواى جار
 دلنياده بيت که ئه م ئافره ته خه يالييه خانمي خه ونه کاني غه زه لنوسه ،
 که جگه له کچي خه يالي ناتوانيت عاشقي که سي دي بيت . عه شق لاي
 ئه و په دوناني کچي که که ناگيريت ، له باغيکي گه ورده که نابينريت .
 به قسه ي نه وره سي گو ل سولاف بيت ، تريفه جاريک له جاره کان به
 ته نيا ده چي ته ئه و باغه و پرو به پرو ئه و خانمه خه يالييه ده بينيت .
 که يابه حري ليديه پرسيت بو نايه يه يته ده ري ، سه بري له وه لامدا ده ليت
 له گه ل هاتنه ده ره وه ي ئه و دا له م باغه خو شه ويستي غه زه لنوس بو ئه و
 ده مر يت ... چونکه غه زه لنوس عاشقي ئه و ژنانه يه که له دونيا ي راستيدا
 ناگيرين و بوونيان نيه . هه ل به ت هموو ده زانين تريفه يابه حري پيشتر
 ئه و خواسته له ناويدا بووه بيته ئه و بوونه وره خه يالييه . پي ده چي ت
 بينيني سه بري ئه و بپوايه ي تيا سه وزکرد بيت ته نيا له ريگاي بوون
 به خه ياله وه ده توانيت خه ونى خو ي و غه زه لنوس به ينيته دي و به
 راستي عاشقي بيت . ئيدي زياتر و زياتر له گه ل ئه و يار ييه کوشنده يه دا
 ده پروات ... ياري وه رگه ران به ره و مه خلوق يکي خه يالي ...

چيروکي چووني تريفه يابه حري بو هه زارباغ و بينيني سه بري ،
 حياکيه تيکي سه لمي تراو نيه ، دوور نيه چيروکيک بيت نه وره سي گو ل
 سولاف بو جوانکردني هه رچي زور تری تريفه يابه حري دروستيکرد بيت .
 به لام خواستي خو شاردنه وه ي تريفه و وه رگه راني به ره و تارمايه کی زيندو
 چيروکيکي راسته که هه مووان ده يسه لمين . له سه ره تاي پاييزي سالي

دوو ههزارچواردا دواى پوداويكى ناخوش، تريفه له گه ل مانديويتيهكى زوردا واز له ئيشى خوئى له نوسينى دريژترين كتيبى دونيادا دههينيت، پيدهچيئت چيتر تواناي له سهر ئازار و غه مزاردن گه يشتببته دوا سنوورى خوئى، زوربهى رۆژ به يانيان له گه ل ژنه غه مگينه كاندا تيگه لى دونيائى مافورچنين ده بيئت و ئيواران ده گه پيته وه بو سه ره پرشتيكردى مندالان و شه وه ده گه پيته وه بو لاي قاليچنه كان... جوليه كى به رده وام و هه ميشه يى، راكرديكي بيسره وت، ترسيكى نه براره له هه نديك خيو و دداني جان وه رانه ي تيز كه بيهيچ هوپه كى دياريكراو هه ستيان پيده كات. له و ماوه يدا رۆژ به رۆژ خوشه ويستي و سه رسامى به غه زه لنوس گه و ره تر ده بيئت، خوشه ويستيهك له بيدهنگى و سووتان و شه وقىكى ناوه كى كويزدا دوايى ديئت. برواي ته واوي به وه هه يه كه له خوشه ويستيدا شتيك نيه ناوي «بوپه كبون» بيئت، غه زه لنوس له دليدا وينه ي تارمايى خوشه ويستيه كى دوور و نه گيراو وه رده گريئت، كه به بيئ ئه و دوور ييه، به بيئ ئه و «بوپه كنه ببون» له ناتوانيت بژى. به كيژه كانى هاوپيى ده ليئت «مرؤف له خوشه ويستيدا يار تا مه قامى كه سيكى بالا و سه روو ئاده مى به رزده كاته وه. غه زه لنوس تا زياتر شيهرم بو بخوينيته وه، زياتر تيده گه م كه ئه و شتيك نيه بتوانم بيگرم... وهك چؤن كه س ناتوانيت موسيقاي ناو شيهر به ده ست بگريئت، كه س ناتوانيت خوشه ويستيش به ده ست بگريئت». هه نديك شه وه له گه ل كچه غه مبار و هه لها تو وه كاندا داده نيشيت و ده ليئت «تا دوور بكه ومه وه زياتر هه سته كه م گه يشتوممه ته ئه و مه قامه دووره ي ئه و ده يه ويئت... تا دوور بكه ويته وه، هه سته كه م زياتر گه يشتوته ئه و مه قامه ي من ده مه ويئت. له خوشه ويستيدا مه حبوب تا بيئت له تو به رزترده بيته وه... به رزترده بيته وه... به رزترده بيته وه... تا ده گاته پله و پايه يه كى وه ها ته نيا به خيال ده توانيت له تهنيشتييه وه بژيت».

بنه ماكانى ئه و خوشه ويستيه ي نيوان غه زه لنوس و تريفه يابه حرى

له سەر كۆلەكەى ئازارى زۆرتر بۆ عەشق و نەگەيشتن بە يەك درستبوو .
 جارېك غەزەلنوس لە نامە يەكى كورتدا بە تريفە دەلّيت «ئەى يار،
 من و تۆ دەبايە لە سە دەى شازدە و حەفدەدا بژيا بايناىە، لەو سە دە
 دوور و تۆزەوى و ساردانەدا كە تاريكى زەمىن و بېرەحمى سروشت،
 مروقى ناچار دە كرد پتر بۆ پۆحى خۆى بگە پّيتەوہ ... من و تۆ مندالى
 دەرويشە كۆنە كانىن ... پاشماوہى پۆژيكي نىسان جەستەى خۆى
 خوشنە دەويست ... من و تۆ جەستە مان نىيە» . واہ سەتدە كەم ھەردووكيان
 لەزەتّىكى زۆريان لە وينا كردنى خۆيان وەك دەرويش و قە لەندەرە كۆنە كان
 بينىيّت . بانگ كردنى يەكدى بە «قە لەندەر» «زىكرسان» «خەلۆەتچى»
 بە شّىكى زمانى ئەو سەردە مە يە كە لە گەلّ يە كدا بە كاريدە ھيّنن . چيروكى
 ئەو نامە كورتانەى لە نيوان غەزەلنوس و تريفە يابە حريدا دّين و دەچن،
 يەكيكە لە شتە سەيرە كانى ئەم چيروكەى ئيمە . غەزەلنوس و تريفە لە
 قوناغىكدا و ايان ليدّيت تەنيا لە كاتى كار كردندا بۆ كتّىبى مردن يەكدى
 دەبينن . ھەميشە خۆيان لەو دە پاريزن بە جەستە نزيكبن و ھەردەم
 خۆ لە يەكدى دەدزەنەوہ . غەزەلنوس كاتىكى زۆر لە كتّىبخانە كەدا دەباتە
 سەر و تريفە ش بە دە گەمەن نەبيّت پيناخاتە ئەو جوگرافيا داخراو و
 دوورەى غەزەلنوسەوہ، كە بۆنى دەستنوس و پەرەى كۆنى ليدّيت . تريفە
 ھەستدە كات غەزەلنوس سالّ دواى سالّ زياتر بۆنى ئەو كاغەزە زەردانەى
 بەياز دەگرّيت و بۆنى لە بۆنى ديوانە كۆنە كانى غەزەل نزيك دەبيّتەوہ .
 لەو دەمەدا پتر لە ريگاي ئەو كور تە نامانەوہ لە گەلّ يە كدا دەدويّن
 كە بەردەوام غەزەلنوس دەيخاتە چەك مەجەى ميّزىكى تريفە يابە حرييەوہ
 و ھەر لەو چەك مەجە بچوكە شدا وەلامى خۆى وەردە گرّيتەوہ . ئيمە
 ئىستا كۆمەلّيك لەو نامانە مان بۆ ماو تەوہ، ھەندىكي مان لە نەورەسى
 گولّ سۆلاف وەرگرت و ھەندىكى ديكە شيان لە دەستى تەرخونچييەوہ
 گەيشتۆتە بارۆنى خەيالّ و لە ريگايەكى ناديارەوہ كە ئيمە تەفسيرمان

بۆی نییە دزەى کردۆتە ناو دۆسییە و فایلهکانى ئاسایشەوہ . لێرەدا چەند ژمارەیهکی کەم لەو نامانە دەخەینە بەر دەستان کە ھەموویان نامەى کورت کورتەن و بەدەگمەن لە چوار یان پێنج دێر تێدەپەپن، بەلام پێدەچیت زمانحالی ئەو عەشقە بن کە لە ھەندیک جیگادا گەشتۆتە تەخویى خۆکوشتن .

«تریفەى پەریزاد... دوینى شەو لە شەوھەکانى تەرم سەختتەبوو . بێرکردنەوہ لە کەمالى خۆم بەرەو بێرکردنەوہ لە کەمالى تۆ رايگیشام . ھەر وەختیک دەمەوێت بەرزبمەوہ بۆ ئەوہى بگم بە تۆ... ھەستدەکەم کەمالى تۆ پلەیک بالاتر دەروا و مەودای نێوانمان تا قیامت ھەر وەکو خۆیەتى... غەزەلنوس»

«قەلەندەرى ئەزیزم... ھیچ خالیک نییە من و تۆ پێکەوہ کۆبکاتەوہ . لە خۆشەویستیدا ھەمیشە یەکیک لە زەویبەو ئەوہى دى لە ئاسمان... یەکیک ئادەمییە و ئەوہى دى خودا... تریفە»

«تریفەى خەونەکانم... ئەى ساقى ئەبەدى مەجلیسێک من پیاپارنەگەم دەم بۆ شەرابى بەرم... ھەستدەکەم ھێدى ھێدى پێویستیم بە سەبیرکردنى ھەرچى زیاترى تۆیە . ئەم بەیانییە لێرە نەبوویت و وەک بۆ تۆ بگەرێم، شیتانە لە بازارى شاردا بە قزى بژ و پوخسارى ماندووہو سەبیری مەخلوقاتى خودام دەکرد... تینگەیشتم تۆ لە جنسى ھیچ کەس نیت... غەزەلنوس»

«ئەى فریشتە چاویلکەدارەکەى مەیخانەکانى عەشق، تۆ بوونەوہریکی سەیریت... کە دوورم نزیکیت و کە نزیکم دووریت . ئینسان عاشقى ئینسان ناییت، بەلکو عەشق شتیکە لە نێوان ئادەمى و فریشتەدا دروستدەبێت... کە ھەستدەکەم تۆ ئادەمیت و بۆ لات دیم، لە خۆم

ده روانم خه يالم و په ريزام... كه هه سته كه م من ئاده ميم و ده بيت
ماچتبه كم، تو ده بيته فرشته و ده پويت... تريفه»
«چ ساقيه كي به ديت... هر چي له ده ستى تو ده ينوشم، ده بيت به
غه زهل... غه زه لنوس»

«ده زانم گه پيتبه كم ده مرم. گه له شم بهر له شت بگه ویت ده مرم.
گه ماچتبه كم ده مرم. گه بهر هه وای ده ستیشت بگه وم ده مرم... گه
ماچمبه كيت كوشنده يه، چونكه نه وه دوا ماچى عومرم ده بيت... تريفه»
«خانمى يا به حرى... من ئوميدم نه ما. خه يال هر ئوميد يكمان
پيده به خشيت، ده بيت نازابين و له راستيدا بوى بگه رين، به لام چون
ئوميدى تو ده بيته حقيقت؟ چون خه يالى تو ده بيته راست؟...
بيمبلى... غه زه لنوس»

«كونه خه لوه تچى و به يازناسى شاره زا... من ده زانم چون راستى
ده بيت به خه يال، به لام كه س فيرى نه كردوم، خه يالات چون ده بنه
راست... گه تو ئوستادى عه شقيت... عه شق كه سى فير نه كردوه، ريگا
بدوزيته وه... عه شق ته نيا ونبونه ونبوون... تريفه»

«چون ده لئيت من و تو بويه ك نين؟ ماوه يه كه بو هر كوئيه ك
ده چم، به هر باغيكدا ده پوم، به هر كوچه يه كدا تيده په پرم...
هه سته كه م تو له گه لمداي... دوينى غه زه لم بو هه نديك ژنى په ژمورده
و بيړه نگ ده خوئنده وه، وهك زيكرچى خه لوه تيكي نهينى گوييان
ليگرم، هه موو زانيان له خه تى غه زه لى سوخته ده رچووم و گرى خوم
ده نوسمه وه... چون ده لئيت، من و تو بويه ك نابين؟... شه و و پوژ
خاشاكي خوم ده بينم با بو توى ده هينيت و عه ترى تو بونده كه م كه
خه يال ده بهينيت... غه زه لنوس»

«ماچ؟ غه زه لنوس ماچ؟ تو تيناگه يت... گه ماچمبه كيت، هه موو
ته ليسمى تو ده شكيت... تو به وه وه جوان و سيراويت، كه ئيستا

خه یالیت.... که جاران خه یال بوویت... که هه میشه وهک خه یال ده مینیته وه. ماچ هه موومان وهک یهک لیده کات... به لام عه شق مه قام و پله ی هه یه... ئه وه ی عه شق به پهنجی خو ی پله له دوای پله به رز و نزمی ده کات، به ماچ تیکیمه ده... ئه وه ی دل دروستیده کات، به لیو مه یروخینه... تریفه»

«شه و نییه بیر له وه نه که مه وه ئه م غه زه لانه بسوتینم و بییه سه ری له باوه شتبه کم و له گه لندا فیرده وسی ئه م دونیا یه بزیم... غه زه لنوس»
 «شه و نییه بیر له وه نه که مه وه بییم و ئه و غه زه لانه ت بسوتینم و خۆم فریده مه باوه شت و له نیوان دوو ده ستندا ونیم... به لام بیرده که مه وه، دواتر خه یاله کانم به بی تو مانایان نییه ئه زیزم... ئه و خوشیه ی که هه میشه بیرتبه کم، قوولتره له و خوشیه ی پیتبگه م... تریفه»

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

پوژیک له پوژان تهرخونچی خزمه تیکی پیشکه شکر دم که تاده مر م له یادم ناچیته وه. به وه دا ئه و پیاویکی وریا و شه یتان و هه مه پووبوو که به جوړیک تیکه لاو حیکایه ته که بووبوو، هه ندیجار له من په رۆشتر ده رده که وت و شه وق و ئاره زوی له من زۆرتربوو، هه موو شتیک له سه ر غه زه لنوس بزائیت. له پاییزی دووه زاروچواردا تهرخونچی پوژیک له پشکنینه ورده کانیدا له مالی غه زه لنوس ده چیته ژووریکی داخراوه وه. هه لبه ت ئه و به سته یه ک کلیلی بو دابینکرا بوو که هه موو ده رگایه کی دونیا ی ده کرده وه، ته کنیکی وردی وینه گرتن و گو یگرتنی پیبوو. له و ژووره دا شتیک ده دۆزیته وه که سه ره تا ته نیا مایه ی سه رسورمان و سه راسیمه بوون بوو... کتیییکی زۆر گه وره... کتیییک

که وهک شتیکی موقه‌دهس له ناوه‌راستی ژورویکی داخراودا له‌سه‌ر میزیکتی تاییه‌ت دانراوه... تهرخونچی سه‌ره‌تا له‌به‌ر بیگاتی به کامیرا دیجیتاله‌که‌ی تنیا چهند وینه‌یه‌کی کتییی دانراو ده‌گریت... که من وینه‌کانم بینی، جگه له‌سه‌رسامی هه‌ستم به هیچی دی نه‌کرد... سه‌رسامی و به‌س. هه‌مووتان چیرۆکی ئه‌و راوچیپانه‌تان بیستوه که له ناکاو له ناوجهرگه‌ی به‌حرادا جان‌وه‌ریکی خورافی و گه‌وره ده‌بینن، جان‌وه‌ریک بۆجاریک سه‌ریک له ئاو ده‌رده‌هینیت و خۆی پیشانی که‌شتیه‌وانه‌کان ده‌دات و دووباره ده‌چیته‌وه بن ئاو، بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی ته‌لیسمیک جیبه‌یلت و دونیا بکات به دووبه‌شه‌وه، به‌شیک بلین راسته‌و جان‌وه‌ری وه‌ها هیه و به‌شیکیش بلین درۆیه و ده‌ستکردی خه‌یاله.. ها، هه‌مووتان ئه‌و چیرۆکه‌تان بیستوه. ئه‌و کتیه‌ش له‌و جان‌وه‌ره زه‌به‌لاحانه ده‌چوو که ئاوها له پر ده‌رده‌که‌ون... نه‌هنگی کتیه‌کان بوو، زۆر گه‌وره و عاجباتی و زه‌به‌لاح بوو، که به خه‌یالی من جیگای زانستی هه‌موو دونیای تیدا ده‌بووه‌وه. تهرخونچی جاری یه‌که‌م تنیا وینه‌که‌ی هیتا. من وهک که‌سیک که شیت و شه‌یدای خه‌یالم بینینی کتیه‌که وه‌ها خرۆشاندمی، ده‌مویست له‌و ساته‌دا ته‌له‌فون بۆ هاوه‌لانی خۆم له ئاسایش بکه‌م، به بیانوی هه‌ر شتیکه‌وه بووه، بده‌م به‌سه‌ر هیلانه‌ی ئه‌و شاه‌ی غه‌زه‌له‌دا و ئه‌و کتیه‌ ده‌ره‌به‌نیم و په‌ره به په‌ره سه‌یرییکه‌م و بزانه‌م چی تیا نوسراوه. به‌لام تهرخونچی به منی گووت گه‌ر یارمه‌تیبده‌م ده‌توانین پیکه‌وه ئه‌و کتیه‌ بدزین. ئه‌و ماوه‌یه من ده‌مزان‌ی تریفه یا به‌خوری زۆربه‌ی شه‌و له مالی ژنه قاچاخه‌کاندا ده‌خوینت، خه‌به‌رم له هه‌موو جوله‌یه‌کی هه‌بوو، ئاگاداری ئه‌وه‌شبووم ده‌یویست خه‌یالترین فهرشی هه‌موو دونیا بچنیت، فهرشیک نه شاهه‌نشا کۆنه‌کانی ئیران و نه سولتانه تورکه‌کان له‌سه‌ری دانه‌نیشتون. من دوژمنی ژنان نه‌بووم، ئازادی

ژنان مه‌رجیکی گرنگی مه‌ده‌نییه‌ت و بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شاری
 خه‌ونه‌کانی من بوو، به‌لام گهر بق به‌رگرتتی گوشاره‌کانم له‌سه‌ر ئه‌م
 بوونه‌وه‌ره خه‌یالیانه پیوستبایه، تریفه یابه‌حری بترسیتم، ده‌ستم
 نه‌ده‌پاراست. دلنیا‌بووم شه‌وان له بری تریفه خانمیکی لادیی هه‌ژار
 و کچه‌که‌ی چاوه‌دییری منداله‌کانی غزله‌لنوس ده‌که‌ن، ته‌رخونچی پتر
 بق جیبه‌جیکردنی پلانی بردنی کتیبه‌که ختوکه‌ی دلی ده‌دام، نه‌خشه‌ی
 ته‌واومان هه‌بوو، ده‌مانتوانی بیغه‌م و دوودلی له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌یه
 هاتوچۆبکه‌ین. غزله‌لنوس له ژیر زه‌مینه چه‌په‌که‌که‌ی مالی خۆیدا
 ده‌ژیا، هه‌میشه غه‌رقی غه‌زه‌لیات بوو، وه‌ک ره‌شید ته‌رخونچی بق
 منی وه‌سفکرد و نه‌خشه‌کانیش ده‌ریانده‌خست ژووری ئه‌و کتیبه
 نه‌هه‌نگاسایه، دووره‌په‌ریز و بیجاودیر بوو. ته‌رخونچی به‌هه‌موو
 مه‌کری خۆیه‌وه ده‌یگوت «گهر بزانیته چۆن له کلیلدانه‌کاندا کلیلی
 خۆت ده‌گێریت، ده‌توانیت ئاسان بگه‌یته کتیبه‌که». من سه‌ره‌تا هانمدا
 به‌ر له‌وه‌ی ملی کاریکی وه‌ها پر بگرینه به‌ر، جاریکی تر خۆی
 بگه‌یتیته‌وه ئه‌و ژووره و هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که بخوینیته‌وه. که‌ ئه‌و
 داوایه‌م له ته‌رخونچی کرد، ده‌مگوت وه‌ها کاریک ئاسان سه‌رناگریت
 و نایه‌ته‌به‌ر. به‌لام ته‌رخونچی کارامه‌یی نواند و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا
 به‌هه‌والتیکی سه‌یره‌وه گه‌رایه‌وه. سه‌رتاپای ئه‌و کتیبه‌گه‌وره‌یه
 چیرۆکی مردن بوو... حیکایه‌تی جیاواز جیاوازی مردن که‌ یه‌کیک
 به‌ده‌ستوخه‌تیکی سیراوی نوسیویه‌وه. ئه‌و وینانه‌ی ته‌رخونچی
 گرتبوونی پۆشن و خوینراوه‌بوون. له‌گه‌ل بینینی وینه‌کاندا دلنیا‌بووم
 له به‌رده‌م دۆزینه‌وه‌ی گریکویره‌ی کتیبه‌بالداره‌کاندام. دلنیا‌بووم
 چند ساله ئه‌و ده‌سته نه‌یتیبه‌ی چیرۆکه‌کانی مردن کۆده‌کاته‌وه،
 غزله‌لنوسه... هیچ چاریک نه‌بوو ئه‌وه نه‌بیت ئه‌و کتیبه‌ده‌ره‌بهنم
 و تیبگه‌م. شه‌ویک یه‌کیک له هه‌ره لیژانترین و به‌هیزترین دزه‌کانی

ئەم شارەم لەگەل تەرخونچیدا نارد، خۆم دووراو دوور چاوەدیری ئیشەکم دەکرد، نزیکي سەعات سێ دەمەوبەیان بە خۆیان و ئەو نەهەنگە گەورەیهو هاتنەدەری. گەورەترین کتییەک بوو تا ئەو کاتە بێنییتم، کتییەک بوو، بۆنیکی تاییەتی هەبوو... ئەو یەکەمجاربوو، کتییەک بێنم بۆنی هەبیت، بۆنیکی لە بۆنی هەندێ کوچەیی داخراوی ئەم شارە دەچوو. هەمان شەو بە سێ کەس کتییەکەمان گواستەو بە بۆ ژێرزەمینی مالی خۆم و دەستمکرد بە خۆیندەوهی. لیتانی ناشارمەو کە لەگەل گەلیک لە چیرۆکەکانی ئەو کتییەدا گریام، کتییەک بوو بە ئەندازەیی هەزاران کتیب مردنی تیدابوو، وەک خودی ئەم ولاتە کە بە ئەندازەیی هەزار ولات مردنی تیدایە... وەک سێحریکی گەورە رامکیشیت چیرۆک لە دواي چیرۆک خۆیندەوه، لەگەل هەموو فرمیسکیکدا دەمگوت «غەزەلنوس، بۆ ناتەویت ئەم چیرۆکەمان بێر بچیتەوه، بۆ ناتەویت... بۆ تەنیا لە ناومەرگدا بۆ حەقیقەت دەگەریت؟ بۆ بێر لەوه ناکەیتەوه دەتوانین شتی جوان دروستبکەین و پوخساریکی کراوه و گەش بەدەین بە راستی؟ بۆ دواي غەم دەکەویت و دواي ئومید ناکەویت؟». گووتم گەر پۆژیک شاری خەونەکانم دروستکرد، ئەو کتیبە گەورەیه دەخەمە نێو بناغەیی باغچەیی سەرەکی ئەو شارە. شاری وەها دەبیت لەسەر مردنی ئەم یادگارییە تال و تاريکانه دروستبوویت. بەلام ئەو کتیبە نیشانەیی شتیکی تریش بوو، نیشانەیی ئەو بوو ئەم غەزەلنوسە هەرشتیکی بویت دەیکات. من کە لە سێحری وشەکان و دێرەکانی دەرچووم... هەستم بە ترسیکی قوولکرد، نەمدەزانی ناخۆ ئەم پیاوه بە پیلان و نەخشەیهکی پێشوخت کاردەکات، یاخود ژیان خۆی ئەم هەموو هیزەیی پێخشیوه؟ هیچ شتیکی لەوه ترسناکتر نییه هیزیکي گەورە بکەویتە بئەستی شاعیرەکان. من هەر جاریک لەگەل هاوڕێیانی ناو

حیزبدا داده نیشم، ده لیم «خوتان چاکبکه... بین به سیاسی غمخور و دووربین، عاقلین و دواى ههواى گورنتان مه که ون، با هیزی گه وره ی ئه م کومه لگایه نه که ویتنه بندهستی هه ندیک شاعیر و نوسه، تا به ئاره زوی خویان یاری به عه قلی عه وام بکه ن». نا وامه زانن، من هه ر به خورا نامه ویت هیز بکه ویتنه بندهستی شاعیران... واتیمه که ن من هه ر به فیتره دوژمنی شیعر ب یان وایزانن من قوتابی یه کیک له ئه فلاتونیه کانم، که له م ده ورو زه مانه دا به زور شیوه سه ریان ده رهیتاوه ته وه. نا من نه کینه یه کی کوپرم له شاعیران هه یه و نه ئه فلاتونیشم، به لام ده پرسم گه ر هیز بکه ویتنه ده ست شاعیران چی لیده که ن؟ یه که مین شت که شاعیران ده یکه ن، ئه وه یه هه ر شتیک شیعر نه بیته له ژیان ده یکه نه ده ری... ئه مه ش ترسناکترین شته. به لام ئه وان هیزیک و به لاغه تیکی وه هایان هه یه، ئه م شته ترسناکه وه ک جوانیه کی بیوتنه ده ربخه ن، خه لک شیت و شه یدابکه ن. سه ره تا بۆ ئه وه ی شه به نگیکی سیحراوی به ده وری سه ری شیعر دا بکیشن، ده بیته ویژدان دروستبکه ن... ویژدانی شاعیره کانیش وه ک ویژدانی حاکم و قازیبه کان و یاساناسان نییه، من زورم خوینده وه و زور تیفریم تا جیاوازی قوولی نیوان ئه و دوو جوو ویژدانه م ده سته کوت. ویژدانی شاعیران له سه ر جیاکرده وه ی ده سته لات له بیده سته لات دروستبووه، به لام ویژدانی ناو یاسا له سه ر جیاکرده وه ی تاوانبار له بیتاوان دروستبووه. حاکم و دادوهران بۆ ئه وه ئیشده که ن تاوان نه هیلن، به لام شاعیران بۆ ئه وه ئیشده که ن ئه و جیاوازییه له نیوان ده سته لات و بیده سه لاتاندا نه هیلن... ئه وان هه زار به ند و بالوره بۆ تاوانباریک ده دۆزنه وه تا دواچار بیگونه نیشانیده ن، هه زار ریگای پیچاوپیچ و هه زار فیلی هونه ری و فه لسه فی ده خه نه کار تا واپیشانبدن گونا هباران قوربانین، پاله وانن، فه یله سوفن. وه ک ستاندا له که ل ژولیان سوریلدا

دهیکات، وهک دؤستؤفسکی له گهل پاسکولینکؤف یان پالهلوانه کانی ناو کارامازؤفدا دهیکات، وهک کافکا له گهل «کاکا»ی پالهلوانی دادگادا نهجامیده دات، که ته واو له گوناوه راسته قینه کانی بیده نگ ده بییت و چاوی خؤی غاقلده کات و هه تا حرفیکی راسته قینه ش دهر باره یان نانوسیت. به درئیژیایی میژوو وایانکردوه، گهر ویستیتی یان خراپترین که سیان کردؤته پیغه مبه ر ته نیا بق ئه وهی وینه یه کی ناشیرین بدهن به ده سه لاتداران.

من که ئه و کتیبه ی غه زه لنوس که وته به رده ستم دلنیا بووم ئه م کتیبه بؤیه دهنوسیت تا ئه م سه رده مه ناشیرین بکات. ویژدان لای ئه وان ئه وه یه هه رشتیک شاعیرانه نه بییت وهک تاوان ته ماشاییکه ن. خولیا یی ئه و بق مردوو ه کان، خولیا یه تی بق ئه وهی ئه م سه رده مه مان خوشنه وییت و نه فره تی لیبکه ین... شاعیران هه موو نه فره ت له سه رده می خویان ده که ن... هه موو شاعیره گه وره کانی دونه تقیان له و ساته کردوه که تیا ژیاون، ته نیا شاعیره به چوک و بو ده له کان عاقلانه له سه ر کورسی حکمه ت دانیشتون و گووتوو یانه «ئه لا، ئه مه چ سه رده میکی خوشه... چ ده ورعه یامیکی باشه بق من و بق خه لک». میژوو بگه ری، شاعیریکی گه وره نایی نیت وای گووتییت، مه گه ر له ژیر باری ناچاریدا یان رۆحیکی پر نیفاقیان هه بووییت شتی وه هایان نویسییت. ده زانن بق شاعیران هه میشه دوا ی ئه و جو ره ویژدانه ده که ون؟ ده زانن؟ له به رئه وهی شاعیران که له دایکده بن دوو هه ستی جیاوازیان تیدایه، یه که م پئیانوایه، ئه مانه مه خلوقاتی ناوازه ن و له گهل له دایکبوونیاندا سیحریک و نه ئینییه ک دیته دونیاوه، لایان وایه خودا ئه وان ی تاککردؤته وه و به وینه ی مه خلوقاتی دی دروستی نه کردون. دیوه که ی تریشیان ئه وه یه که شاعیران به بی ریزپه ر و ناوازه واهه سته ده که ن ئه وان سه روه ری راسته قینه ی دونیان و باشترین جو ری مه خلوقاتن

و شایسته‌ی شهون له‌سه‌ر عهرشی راسته‌قینه‌ی ژیان دانیشن. به‌لی، براده‌ران... رقی قولی شاعیران له‌و کینه‌ئزه‌لییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، هر ئه‌مه‌شه واده‌کات پادشا و شالیار و ده‌سه‌لاتدارانی دونیا که‌یفیان به‌ شاعیران نه‌یه‌ت. نه‌له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ وشه‌ی جوان ده‌نوسن، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌زانن که‌ شاعیران ته‌نیا که‌سیکن به‌ راستی له‌سه‌ر عهرشی ژیان ململانینیان له‌گه‌ل ده‌کن، تاکه‌ که‌سیکن کاتیک له‌ ده‌روه‌ی عهرشیشن واهه‌سته‌ده‌کن له‌سه‌ر عهرشن. من خۆم کیشه‌یه‌کی گه‌وره‌م له‌گه‌ل ئه‌و هه‌سته‌ ترسناکه‌ی شاعیراندا نه‌بوو، گه‌ر به‌اتابیه‌ و زیاتر تیکه‌لاوی ژیان بین، من له‌وانه‌ ده‌ترسم که‌ تیکه‌ل نابن، که‌ ته‌نه‌ان، که‌ ته‌نه‌ان و به‌هیزن، له‌ شوینی خویان داده‌نیشن و بیته‌وه‌ی راسته‌ وراست پیخه‌نه‌ ناو جیهانه‌وه‌ شته‌کان ده‌له‌رزینن، به‌لی من له‌وانه‌ ده‌ترسم... به‌تاییه‌ت که‌ ئاشکرا ده‌بیت هیچ هیزیک نییه‌ له‌ خه‌لوه‌تی خویان ده‌ریانبه‌یتیت، که‌ ئاشکراده‌بیت چهند له‌و قسانه‌ بیتاکن که‌ له‌ ده‌روه‌ به‌رابه‌ریان ده‌کریت... بیتاکی به‌رابه‌ر هه‌موو هیزه‌ گه‌وره‌کان ئه‌وه‌یه‌ واده‌کات له‌ شاعیران بترسم. ئیستا هه‌سته‌ده‌کم هیدی هیدی ده‌ردیکی ترسناک له‌ گیانمدا دروسته‌بیت، ده‌ردیکی ره‌ش. هه‌رچهند ئه‌و غه‌زه‌لانه‌م گوئی لیده‌بیت و مه‌سته‌دیم چه‌زده‌که‌م وا له‌و غه‌زه‌لنوسه‌ بکه‌م هه‌ست به‌ لاوازی بکات. چه‌زده‌که‌م برینداریبکه‌م... وابکه‌م ئازاربه‌چیزیت. منیش خه‌ونیکم هیه‌ و ده‌بیت خه‌باتی بۆبکه‌م... تیده‌گه‌ن؟ به‌لی، ئه‌وه‌ به‌هانه‌ی دلی منه.

له‌ کوتایی ئه‌یلولی دووه‌زاروچواردا، چهند پوژتیک دوای بردنی کتیپی مردن. پوژتیک چوومه‌وه‌ بۆ لای غه‌زه‌لنوس، سه‌ردانیکی کتوپر و ناوه‌خت بوو، ئه‌و خاوبیه‌شم له‌گه‌ل خۆمدا برد که‌ حیکایه‌تی شاعیر و پادشای له‌سه‌ربوو، من ئه‌و کات ته‌واو له‌ دۆخی پۆخی غه‌زه‌لنوس

تیده گیشتم، تا دهات تریفه یا به حری پتر لیتی دورده که و ته وه، به مه زنه‌ی من نه وه دۆخیکی دهرونی دژواری بۆ دروستکردبوو... زۆرم هه ولدا بچمه بنج و بناوانی نه و نا کوکییه وه به لام هیچم دهستنه که وت، هه ندیک له و پارچه کاغه زانه‌ی جار جار ته رخونچی دهیهتانه مانا و نرخیکیان بۆ من نه بوو. به لام نه و باره دهرونییه دژوارم به هه ل زانی و دیسان له بهرگی ئاغای سه رفرازدا چومه وه بۆ دیداری. دهییت بلیم، له گه له هه موو نه و وه سفه ورد و نه خشه پر پیوه رانه‌ی ته رخونچیشدا بۆ مالی غه زه لنوس، من له هه ر دوو سه ردا نه که مدا جو ره هه ستیکی سه یرم هه بوو که به نه خشه کان وه سف نا کریت. هه ر دوو جاره که کاتیک پیمخسته نه و ماله، هه ستمکرد پیده خه مه ناو دونیا یه کی زۆر به رین و زۆر دیرین و زۆر قوول. هه ستیکی نامۆبوو، وه ک نه و هه سته‌ی تووشی مرؤف دهییت کاتیک ده چپته سالونی به رینی مزگه وتیکی دیرین یان کاتیک پیده خاته ژیر سه قفی کاتیدرائیه ک یان کلێسه یه کی گه وره که زه نگه کانی به هه موو هیزی خۆیان لیده ده ن. ماله که شتیکی تیدابوو که رایده کیشایت، له وه په ری بیده نگیشدا هه ستت به چرپه یه ک ده کرد، چرپه یه کی زۆر نهینی وه ک نه وه‌ی شتیک رۆحت بدوینیت. ماله که وه ها گه وره بوو مرؤف له هه ر جیگایه کدا بایه، هه سته به جیگا کانی تر نه ده کرد، من هه ر دوو جاره که نه و هه سته م تیا دروستبوو که ژووره کانی دیکه‌ی نه م ماله پر له رۆحه به ری خه وتوون، پر له مه خلوقاتی ئاسووده ن که وه ک تپیکی گه وره‌ی یوگا چییان دانیشتوون و له ناخی خۆیاندا قوولده بنه وه.

غه زه لنوس به نیگا هیمن و رۆخساره رۆمانتیکیه مه له ونه که‌ی خۆیه وه به رامبه رم دانیشته، له پرێزی میواندا زۆر به حورمه ت و ئسوولزان بوو، گه رچی دلنیا بووم دلی به بیینی من ئاسووده نییه، به لام چاوانی مه حبه تیکی قوولیان تیدابوو، که پیمو ابوو

جوره ئەفینیکی نهینی ناو دله بۆ هه موو ئاده میزادان، جۆریک له خۆشه ویستی گشتیه بۆ مرقوف. هه رکه سیک بوویتایه و بتدیایه، ئەو ئەفینه ت به رده کهوت که له چاویدا بوو. من ئەو شه وه ته نیا بۆ ئەوه چووم که ئەو خاوییه ی پیشاندهم...

بینینی ئەو خاوییه به نه خشه رهنگینه کانییه وه تووشی په شوکانیکی کتوپری کرد. جاری پشوو له هیچ ئیستیک و ویستگه یه کدا ناوها پرسه رهنج نه مدییوو... فزولیکی قوول له نیگاو ده ستیدا بوو، جوله ی په نجه کانی پرپوون له پرسیار و سه رسامی. به منی گووت «بۆ وه ها چیرۆکیکم پیشانده هیت؟ ئەم چیرۆکه چ کاری به منه وه هیه؟». من گوتم «غزلنوس، من دلنیا م ئەم خاوییه له ده سترکردنی خه یالی شاعیریکه... شاعیره کان هه میشه له بیرى ئەوه دان به سه ر شاهه نشاکاندا زالبین... بۆیه ده مه ویت تو بیبینیت، تا بزائم تو چی له م چیرۆکه تیده گه یه؟ چیرۆکیکی سهیره که ده بیته شاعیران بیبین. تو ده لیت چی؟».

به هیمنییه وه سه یریکردم... من زۆر له وه هیمنییه ی ده ترسام. ئیستیک کرد و گووتی «نا شاعیران ده سه لاتیان له جیگایه کدایه که نه پادشاکان و نه مرقفه کانی تر پشیناگهن. من هه ستناکه م شاعیری ناو ئەم چیرۆکه هچی کرد بیته بۆ ئەوه ی پادشا به زینیت... شته کانی به وچاوه بینوه که چاوی سروشتی خوی بووه. شاعیران شته کان به و چه شنه ده بینن، چاویکی تریان نییه تا به چه شنیکی تر بروانن. له راستیدا شاعیر ناچیته ناو هیچ شه ریکه وه... ئەوه جیهانه له شه ریکی دۆنکی شو تیدایه له گه ل شاعیردا. هه میشه له هه موو ده ور و زه مانیکدا خه لکیک هه ن پشیا نوایه ده توانن په لاماری ئەو زه وییه خه یالیانه بده ن که له رۆحی شاعیردایه... ئەو جهنگانه ی بۆ گه یشتن و داگیرکردنی باغی ناو رۆحی شاعیره کان کراوه، زۆر تره له وه جهنگانه ی بۆ

داگیرکردنی ولات و ممله‌که‌ته راسته‌قینه‌کانی دنیا کراوه. هم‌مو
هه‌ولیک بۆ کوشتی شاعیره‌کان، له راستیدا هه‌وله بۆ داگیرکردن و
سووتاندن و ویرانکردنی ئه‌و باغانه‌ی ناو پو‌حیان».

من گووتم «غه‌زنلنوس سه‌یرکه، کۆی چیرۆکه‌که ئه‌وه‌یه چ هیزیک
له‌م دووانه‌ جاوید و نه‌مرن و تا هه‌تا هه‌تا‌یه به‌سه‌روه‌ری ده‌مینیته‌وه.
ئه‌مه پرسپاری پادشاکان نییه، پادشاکان ه‌زیان به‌به‌راورد نییه...
من دنیام که کۆی ئه‌م چیرۆکه شاعیریک دروستیکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی
سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی شیعر به‌سه‌ر ده‌سه‌لانداراندا بنوسیته‌وه.»

به‌هه‌مان هه‌مینییه‌وه سه‌یریکی وینه‌کانی کرده‌وه، چه‌ندجاریک
خاوییه‌که‌ی ئه‌مدیوه و دیو کرد، به‌نه‌رمی په‌نجه‌ی به‌سه‌ر
نه‌خشه‌کاندا هه‌تا و گووتی «ته‌فسیری تۆ بۆ ئه‌م چیرۆکه، هه‌له‌یه...
له‌بنه‌په‌تا ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ی داپشتوه پادشاکان، دنیام ئه‌وه‌ی
له‌کو‌تاییدا کو‌ژراوه شاعیره‌که‌یه، گه‌ر ورد له‌خاوییه‌که‌ی ب‌روانیت
خۆی هه‌موو شتیکت پیده‌لێت، هه‌موو شتیکت. ب‌روانه، بابه‌تی گ‌روه‌که
ئه‌وه‌یه ک‌ن به‌جوانترین شیوه‌وه‌سفی شار بکات، وانیه‌؟ ئه‌وه‌ی
لێره‌دا وه‌سفی شارده‌کات، پادشایه... به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌ی
تۆوه، شاعیری ئه‌م چیرۆکه‌ی بیته‌وه‌ی بیر له‌ژیان و مردن بکاته‌وه،
به‌پیتی ئه‌و یاسایانه یاریکردوه که خۆی ده‌یه‌وینت، شاعیر که‌سینک
نییه‌ه‌توانیت وه‌سفی شاره‌ راسته‌قینه‌کان بکات، ئه‌م دیمه‌نانه‌ی
له‌سه‌ر ئه‌مدیوه‌ی خاوییه‌که‌یه وه‌سفی شار ناکن، به‌لکو شاریکی
دیکه‌یان دروستکردوه، شاریکی خه‌یالی ب‌روانه، ئه‌و شاره‌ی شاعیر
باسیده‌کات، هه‌مان ئه‌و شاره‌ نییه. شاعیر به‌ته‌واوه‌تی وه‌سفی
شاری بۆ پادشا جیه‌ه‌شتتوه، بیته‌وه‌ی بیربکاته‌وه‌یان دوول بیت
له‌وه‌ی به‌مکاره‌ مردنی هه‌لب‌ژاردوه، ئه‌وه ئه‌خلاق‌ی شاعیرانه‌ که
ب‌ئ دوول‌ی مردن هه‌له‌به‌ژیرن... ئه‌وه‌ی له‌کو‌تایه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌دا

ده کوژریت شاعیره که یه، چونکه له بنه پرتدا ناچیته ناو گره وه که وه، ناچیته ناو یارییه که وه... شاعیر دواچار ته نیا به و یاسایانه یاریده کات که له سه ری خویایه تی.»

به سه رسامییه وه پرسیم «به بۆچوونی تۆ بۆ وای کردوه، بۆ مردنی هه لېزاردوه... بۆ ئه وهی پادشا بژی؟»

پیکه نی و گووتی «نه میستوه تا ئیستا شاعیران له پیناوی پادشاکاندا بمرن... ژیانی پادشا لای شاعیران نرخی ژیانی خونچه یه کی نییه. نا... بیر له م ساته بکه ره وه. یه کیک هه یه له م چیرۆکه دا ده یه ویت شاعیرییه تی شاعیر تاقیبیکاته وه... یه کیک که تیناگات شاعیران له ناو هه مان ئه و شارهدا ناژین که پادشاکان تیا ده ژین. که ر پای منت به لاهه گرنکه، له بنه پرتدا ئه و پرسیاره ته له یه کی که وره و کوشنده یه و بۆ شاعیر دانراوه، پادشاهی گه نج ویستویتی له زه تی پادشایه تی بچیزیت و ره نجی شاعیری فریبدا... تاقیردنه وه که له بنه وه پرا بیداد و نادروسته... چونکه شاعیران ناتوانن وه سفی جوانی شاره راسته قینه کان بکه ن... پتر ده توانن وه سفی خه راباتی بکه ن.»

ته فسیری غزه لنوس بۆ ئه و حیکایه ته به نجیکردم... به پینچه وانیه پلانی خۆمه وه که ده مویت پتر بدویم، هه ستمکرد پیوستیم به بیده نگی و بیرکردنه وه یه، بیته وهی قسه یه کی زۆربکه م، یان نارازییوونیکه ئه وتۆ ده رخه م، خاویلپه که م پینچایه وه و به ئومیدی دیداری داها تۆ له مالی غزه لنوس ها تمه ده ری. وه ک دیلنک له نیوه شه ودا ئازادی بکه ن نه مده زانی بۆ کوئی بچم... شه ویک بوو له و شه وه که مانه ی ژیا نکه که به جوړیکه ترسناک خۆم به کوپله ی غزه لنوس ده زانی... شه ویک بوو له و شه وه ده گمه نانیه له یادمکرد من بارۆنم و هه وای ئه و شاعیره خه وتۆ و مردووه ی ناو رۆحم ده بیبردم.

نیشتە جیبوون لە مائی غەزەلنوس ماجەلانی راستەقینە

مروۆشی پڕ خوشەویستی کەسێکە کە سەیری چاویت کرد، دەزانیت
بیر لە چارەنوسی تۆ دەکاتەوێ. من لەسە فەرە دوورودرێژەکانمدا لەسەر
زەوی، ئەو جۆرە چاوانەم بینیوو... چاوانی تریفە یابەحریش لەو
جۆرەبوو.

کە یەکەمجار تریفەم بینی، وەها پڕ لە سۆزی فریشتە بوو، غەمخۆری
بۆ هەموو شتێک لە چاوانی دەباری. من بەوردی ژيانی ئاوارەیی خۆم
بۆ باسکرد، ونبوونم لەسەر شەقامە بێکۆتاکانی جیهان، نامەکانی باران
شوگور و پەییوەندیم بە ئەفسانەو، ئەو وەک خوشکێک دەستی دەخستە
سەر دەستم و دەیگوت «چاوبنوقینە و لە دڵەو دەوێ بۆ باران بکە و
ئومیدی ئەو بەخاوە ئیستا لە هەر جێگایە کە ئاسوودەبێت... بە ئومیدی
ئەو بژی کە زیندوو و دەیدۆزینەو». ئەویش زۆر وردەکاری ژيانی خۆی
بۆ باسکردم، بەلام هەستمەکرد زۆر ناسک و لاواز و بێرەنگە. دەترسام
لە کاتی قسەکاندا بیهۆش بێت، یان هەوا بیبات، بەلام وشەکانی وەها
ساده و فیتکی بەخشبوون، هەموو ئازار و پەژارەیهکیان دەبرد.

لەو ماوەیەدا ئەفسانەش پۆژانە دەهات بۆ لام، چەندجاریک پێکەوێ
چووین بۆ مائی هاوڕێیەکی خۆی و لەوێ پێکەوێ خەوتین. هەموو
خەوتنێکی ئەو ژنە جۆرە گەشتیکی پۆچی بوو بۆ من. من لەوێ
فیریووم ژنی راستەقینە ئافرەتێکە، هەر جاریک لەگەڵیدا دەخەویت،
وێک ئەو وایە هەرزەکاریک بیت و یەکەمین جارت بیت لەگەڵ ژنێکدا
بخەویت. لەشی ئەفسانە لەشتیکی ئاسایی نەبوو بەلکو گرتنی هەموو
ئەو شتە خەیاڵی و سیحری و نادیارانەبوو کە من لە منداڵیمەو بۆیان

ده‌گه‌پام، ئه‌و فیریکردم که خه‌وتن له‌گه‌ل ئافره‌تدا، سه‌فه‌ریکی چ دریز
 و بیوینه‌یه. هه‌موو خه‌وتنیک له‌گه‌لیدا وه‌ک سه‌فه‌روابوو بۆ شاریکی
 خه‌یالی، وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی کیشوه‌ریکی نوێ وابوو. وه‌ک ئه‌وه‌ بوو من
 هه‌موو ژیانم سه‌فه‌رمکردبیت و بۆ ئه‌م شاره‌ گه‌رابیتم که له‌هشی
 ئه‌م ژنه‌ و له‌ جوگرافیا نه‌ئینه‌کانی ئه‌ودا خه‌وتوو. به‌دریزایی ژیانم
 چووبیتمه‌ سه‌ر هه‌ر ئاوێک، هه‌ر زه‌ریابه‌ک، هه‌ر ترۆپکیکی به‌رز، له
 هه‌ر شاریکدا گیرسابیتمه‌وه، له‌گه‌ل هه‌ر ژنیکدا خه‌وتبم، هه‌میشه‌ هه‌ستم
 به‌ پوچی و بۆشی و بیهوده‌یی کردوه، ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو له‌ ژیاندا
 هه‌ستبکه‌م بۆحیکی راسته‌قینه‌ دیته‌ ده‌ستم و ده‌یگرم. من که‌ هاتمه
 ناو دنیای غه‌زله‌لنوس و هاوڕیکانییه‌وه، تیگه‌یستم ئه‌م شاره‌ له‌ ناوه‌وه
 له‌ نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا به‌جۆریکی کوشنده‌ دابه‌شبووه، له‌و ساته‌دا
 که‌ هه‌ستم به‌و راستیه‌ ترسناکه‌ ده‌کرد، له‌هه‌مان ساتدا ده‌رکم به‌وه
 کرد له‌هشی ئه‌فسانه، ژنیتییه‌ قوول و بیینه‌که‌ی، چرپه‌ ئه‌فسوناوی و
 ده‌نگه‌ که‌می‌ک نوساوه‌که‌ی، تاکه‌ شتیکن ده‌که‌ونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و شه‌ره
 ئه‌زه‌لییه‌ی راستی و خه‌یاله‌وه. ئه‌و له‌زه‌ته‌ی ئه‌فسانه‌ ده‌یه‌خشی به
 من، جیاوازیبوو له‌و له‌زه‌ته‌ رووت و راسته‌قینه‌یه‌ی به‌ دریزایی ته‌مه‌نم له
 له‌هشی ئافره‌تانی ترچه‌شتمبووم... ئافره‌تانی دی ته‌نیا له‌زه‌تیان ده‌دامن،
 له‌زه‌ت به‌وجۆره‌ی ئیمه‌ی پیاو تییده‌گه‌ین، له‌ کاتیکدا من ئافره‌ت دوا
 ئافره‌ت بۆ شتیکی باسه‌نکه‌راو و وه‌سفنه‌کراو ده‌گه‌پام. له‌هشی ئه‌فسانه
 پرد بوو، پردیکی ئه‌زه‌لی بوو، نه‌ له‌ به‌ری راستیدا بوو و نه‌ له
 به‌ری خه‌یال، به‌لکو بۆ ئه‌زه‌ل له‌ نیوانیاندا هه‌لواسرابوو. پێده‌چوو من
 هه‌موو ژیانم بۆ ئه‌و پرده‌ گه‌پام، پردیک له‌ نیوان ئه‌مبه‌ره‌ و به‌ری
 دوو دنیادا وه‌ستا بیت، پردیک پێگامبدات له‌سه‌ری بژیم، نه‌بمبات بۆ
 دنیای راسته‌قینه‌ و نه‌ دوورم بخاته‌وه‌ تا ناو به‌حری خه‌یال. من کوپی
 سه‌ر ئه‌و پرده‌بووم... ئه‌فسانه‌ ئه‌و هه‌له‌ی دامنی که‌ تا دنیای دنیایه

لەویادا بوەستم و بیکەم بەمالی خۆم .

من ئەو ماوەیە لە مالی غەزەلنوس بووم، سەرەنجی عەشقی نێوان تریفە و ئەومدا... ئای چ عەشقیکی نەببیراو و نەبیستراو و کوشندەبوو .

قەسەیه کی سادەیه، بەلام دروست و راستە گەر بلیم، دووچۆر عەشق هەیه یەکیکیان مەرۆف دەخاتە دۆزەخەوه و ئەوی دیان مەرۆف دەخاتە بەهەشتەوه . غەزەلنوس و تریفە یابەحریش رایان وابوو، عەشق دەبیت بمانسووتینیت تا تیببگین . سەیریو لەلام کە بینیم، ئەو دوو مەخلوقە ناسکە، خۆشەویستی یەک بە ونبوون و فیراقتیکی هەمیشەییەوه گریڤدەدن .

باوەریان بەوه نەبوو یەکدی بدۆزنەوه، باوەریان بەوه بوو تا مردن بۆ یەکدی بسووتین و بۆ یەکدی بگەڕین . ئیوارەیهک دای ئەوهی غەزەلنوس شتیکی زۆری لەسەر تێپوانینی خۆی دەربارەهی خۆشەویستی گووت، من بەوهچی ئەو هەموو سیحری ئەفسانە دەیدامی، بە غەزەلنوسم گووت «من ناتوانم وەکو تۆ عاشق بم، من وەک خۆت دەلێت عەقڵیکی فەرەنگیم هەیه . عەشق خەمالی پروت نییه ... عەشق گۆرینی یار نییه بۆ وەهمی کە ناگیریت ... غەزەلنوسی برام، تۆ بە ناھەق دۆزەخیکت بۆ خۆت داخستوو . هیچ شتیکی دی نییه ئەی برام وەک تیکە لاوبوونی لەش، نێر و مێ لەسەر یەک سفرە کۆبکاتەوه . عەشق هەلمژینی لیوی یارە تا پادەیی خۆین تیزان، دەستدانە لە هەموو بستیکی جەستەیی، دۆزینەوهی لەشیتی هەموو شەویک، ماچکردنی هەموو تکیەک عەرەقیتی ... غەزەلنوس، تۆ دەبیت لە لەشی یار تیببگیت ئەوسا دەزانی پۆچی چییە . سۆفیەکان تەنیا وەهمی ناو خەیاڵەکانی خۆیان خۆشەوین ... عاشقی تەواو نە هیند لە حەقیقەتی یاردا نوقمەدەبیت خەمالی نەبینیت، نە هیند لە خەیاڵیشیدا دوور دەپوات بۆی نەدۆزیتەوه ... من واتیدەگەم ... عەشقی راستەقینە نە دۆزینەوهیه بە تەنیا و نە گەرانی بە تەنیا . دۆزینەوهیه و گەرانی ... دۆزینەوهیه و گەرانی» .

من جار دوی جار له گه ل ئه فسانه دا ده خه وتم و هر جاره ی له شیکی
 هه بوو، ئه فسانه هیئنده ده گۆرا، هیئنده رهنگاوپهنگ بوو، درهختیک بوو
 هه جاریک دهستم بۆ میوه که ی ده برد تامیکی دها. ئه وه ی دهست بۆ
 له شی یار نه بات تیناگات که یار ده توانیت به ته نیا هه موو جیهان بیت.
 یاری راسته قینه هیچ شه و له وی دیکه ی ناچیت، وهک درهختیک هیچ
 دهنگه میوه یه کی تامی دهنگه که ی دیکه ی نه دات. پیمگوت «غه زه لنوس،
 تو کابرایه کی سه بریت، من به سوار ماتوره که م دونیام ته یکرده و
 مه خلوقی وهک تو م نه بینویه. نمونه ی وهک تو له لیواری هیچ به حریک و
 له کونجی هیچ جهنگه لیکدا نه ماوه، کابرا تو چی ده که ییت؟ خوشه ویستی
 ئه وه یه له میوه ی درهخته که بخویت... ئه وه یه بهیلت یار له شی خویت
 به هه زار پهنگ پیشکه شبکات، توش بتوانیت له شی خوت به هه زار
 پهنگ پیشکه شی ئه و بکه ییت... ئه وه یه خوشه ویستی». من ئه فسانه
 به هه زار پهنگ له شی خو ی پیشکه شه کرده م.... له شی ئه فسانه بۆ من
 وهک مائی پۆحی هه موو بوونه وهران وابوو... وهک جوانی هه موو ئه و
 شارانه وابوو که بینومه... به رین بوو وهک به رینی ئه و ده ریایانه ی له
 پۆخیاندا پیاسه مکرده بوو... له شی ئه و ژنه وایکرد، بیر له وه بکه مه وه تا
 هه تاهه تایه له م شاره دا نیشته جییم. نا ئه م شاره نیشتمانی من نه بوو،
 به لکو له شی ژنی خائینی خاوه ن ئوتیله که نیشتمانم بوو.

دهکرا هه موو پۆژیک من و غزه لنوس و تریفه له بهرچاییه وه تا شه و
 چه ندین جار له سه ر عه شق قسه بکه ین. به لام ته نیا پینج پۆژ بوو له لای
 غزه لنوس بووم که کتیییکی گوره و پر نهیتی له مائی ئه وان دزا.
 من ئه و کتیبه م نه بینوی بوو، وهک ده یانگوت یه کییک بووه له کتیبه
 گوره کانی ئه و شاره. دزینی ئه و کتیبه زۆر شتی له پۆحی غزه لنوس
 و تریفه دا گۆری. تا ئه و کاته ئه و کتیبه پردی گوره ی نیوانیان بوو،
 ونبوونی کتیبه که ته لیسمیکی گوره بوو. تریفه دوی دزینی کتیبه که

به جورٽيڪي سهير په شوڪا، هه ستيده كرد كومه ليك جانه وهری خه يالی به راستی په لاماریده دن و دهیخون، دهیگوت ناتوانیت بڅه ویت، له خه ودا هه ستي به لموز و قه پ و كه لبه ی نه و جانه وهرانه ده كرد. زورجار كه دهمدوان نه و ترسه به پرونی له سیمو پوویدا بوو، دلنیا بوو په كيك چاوه دیریده كات، دلنیا بوو په كيك هه په دهی ویت له ساتيكي غافلیدا قه پی پیا بكات. زورجار به منی دهگوت «مالی غه زه لنوس، شوینيكي نه مين نییه، بریو، بریو لیره». دوی دزینی كتیبه كه هه ستمكرد غه زه لنوسیش نارامی و هیمنی جارانی نه ماوه، زورجار توشی په شوكانیكي له ناکاو دهات، هه موو هه ستيانده كرد شتيك راویانده نیست. من سه رها تا وهك هه موو میوانیكي شهرمن، پیمو ابو هو ی ترسه كه یان بوونی منه له و مالهدا، به لام هیوریانكردمه وه و گووتیان ترسه كان له وه گه وهره تر و نه نیتر و تاريكترن به منه وه گریبدرین. له و ده مه دا منیش توشی هه مان ترس هاتم و هه مان دهر دمگرت، شتيك له فه زای مالی غه زه لنوسدا دروستبوو كه پیشوه خت بونی كار ه ساتی بلاوده كرده وه. پوزيک نه و دهفته ردارانه م بیني كه زوریه ی ناوه پوكی نه و كتیبه نه وان نوسیوویان و كویانكردبووه وه، حهوت كه سی فریشته پوو بوون كه به جورٽيكي سهير له یهك دهچوون. به جورٽيک غه مگینبوون وهك نه وه ی په كيك هه موو میژوی ژیانی دزیبیتن، نازانم بو له گه ل بینینی نه واندا نه و هه ستم لا دروستبوو كه نه و دهفته ردارانه زیندوونین. من نه وه ته ی هاتبوومه وه نه م شاره خه لكم ده بیني به مردوو دهچوون، پوخساریان وهك تارامیه كان سپی بوو، نه وانیش وه هابوون سپی و باریك و بیدهنگ. پوزيک پیکرا له دهوری میزی خالی نه و كتیبه دانیشتن و منیشیان داوه تكدرد. نه و پوزه تریفه گووتی چیر له و كتیبه دا ئیشناكاته وه و خوی بو چینی فه رش ته رخانه كات. نه و قسانه ی تریفه یا به حری هه رایه کی گه وره ی نایه وه، من نه مده زانی سهیری کامیان بكم، دهفته رداره كان به بیدهنگی دهگریان،

ھەسەن تۆفان گووتی «دەتوانین سەر لەنووی دەست پێبکەینەو». ماجیدی گول سۆلاف دەستیکردە ملی تریفە و گووتی «من ھەمووشتیک دەنوسمەو، شەو و رۆژ ناخەوم و ھەموو چیرۆکەکان جاریکی تر دەنوسمەو، بە خەتییکی لەوی دی جوانتر». غەزەلنوس گووتی «سوودی نییە... ئەوێ کتییەکەئێ دەزیوێ جاریکی تریفە دەیدزێتەو، دەبێت بۆ کتییەکە بگەرێن». ھەسەن تۆفان گووتی «کوئی بگەرێن؟ ئێمە ھیچ زانیارییەکمان لەبەر دەستدا نییە...». تریفە لە ھەمووان ناو میدتر دەگریا و دەیگووت «ئەوێ ئیشی چەند سالە، بە ئاسانی نانوسریتەو. بەچی دەنوسریتەو، چۆن دەنوسریتەو؟». دواجار ماجید ھەڵدەستا و دەیگووت «ئێمە بەردەوامدەبین، وەک ئەوێ ھیچ نەبوویت، ھیچ شتیک نەبوویت، ئێمە لەسەر بابەتیک ئیشدەکەین سەرھەتا و کۆتایی نییە، وانییە غەزەلنوس؟ ئێمە حیکایەتی ئازاریکی ناکۆتا دەنوسینەو... ئەو ئازارە ھەمیشە ھەیە... من دەتوانم بە تەنیا لەگەڵ دەفتەردارەکاندا ئیشبکەم... دەتوانم». غەزەلنوس گووتی «من دلنیام بە دوامانەو... بە دوامانەو، بەلام نازانم کێن و نازانم بۆ؟». ھەسەن تۆفان گووتی «غەزەلنوس بارۆنەکانن، ئەوانن، بە دوامانەو... بە دوامانەو... لە مێژە بە دوامانەو، ئەوانن». ئەو قسانە لە ھەناوی مندا زرنگەیکە ترسناکیان ھەبوو، دیمەنی ھەموو ئەو شەو ھاتەو یادکە لە ئوتیلەکەدا ویستیان بمرپێنن، موچرکەیکە سارد بە لەشمدایا بورد و بە ھەستیکی قوولای نا ئارامییەو وەک ئەوێ تاسەر ئیسقان گوناھباریم سەیری ھەموویانم کرد. لە مێژوو ژبانی من دەنگەدەنگی و ھا زۆری تێدا نەبوو، بەلام پیموایو قەدەر منی فریادووتە ناو سەیرترین پنتی ئەم ولاتەو، بۆ ناو ناوازیترین و پیزپەرتترین کەسانی ئەم شارە، خەلکانیک لە ئازارەکانیاندا تەراکەوتە و لە خەونەکانیاندا بێوینەبوون. دوا ھەرا و گریە و دەست لەملانییەکی زۆر بپاریاندا ماوێک پشوویدەن و بە

ھېمنى بېرىكەنەوھ و بزنانن چى پرودەدات ...

پۆژىك دواتر ھەسەن تۆفان ھات و بە دەنگىكى قرخ و پۆخىكى سافەوھ گووتى «ماجەلانى راستەقىنە، ئەمشەو من و شېر پىكەوھ ئاشنايەكى تۆ دەبىنن» ... بېئەوھى ھىچى تر بلەيت بە غەمەوھ سەبىرىكردم و گووتى «غەم وەكو خەيال شتېكە بە دوامانەوھىە». بە بېدەنگى سەبىر مەرد و ھىچم نەگووت ... بە لام پۆژانى دواتر بە پوونى تىگە يىشتم ھەسەن تۆفان مەبەستى چى بوو.

كە بارۋنى خە يالم بىننېوھ بەرەو شىتېوون دەپۆيشت

كە تىشكان تاھىرم بىننېوھ، راستە وراست ئەو دىمەنەى نىوان جىسىكە لانگ و جاك نىكلسنم ھاتەوھ ياد لە قلىمى «پۆستەبەر دوچار لە زەنگ دەدات». ئەو دىمەنەى جاك نىكلسن بۆ يەكە مجار پەلامارى جىسىكە لانگ دەدات كە ژنى جوانى كاپرايەكى يۇنانى پىرە، لەسەر مېزى چىشتخانەكە پالېدەخات، جىسىكە لانگ لە پىشدا وادەردەكە وىت وەك ئەوھى بەرگرى لە خۆى دەكات، بە لام لەو جۆرە بەرگرىانەى پىرە لە بانگھىشت و داواى نھىنى، ئىنجا دىمەنەكە بەوھ تەواودەيىت، جاك نىكلسن دەستى دەخاتە سەر شوئىنكى زۆر گرنگى جىسىكە لانگ، ئىنجا شتەكان لە شەپى نىوان ژن و پىاويكەوھ ھىدى ھىدى دەگۆرپىن و وەك دىمەنى گەرمى نىوان نىر و مېيەكىان لىدەيت. من چەند جار تىشكان تاھىرم دەبىنى ئەو دىمەنەم دەكەوتەوھ خەيال، ھەتا دوچار كە من لە دۆخىكى دژوار و خراپدا بووم و ژيانم لەسەر پەتېكى بارىك يارىدەكرد، كە ئەوم بىنى ديسان ئەو دىمەنەم ھاتەوھ ياد، دىمەنى جىسىكە لانگ و جاك نىكلسن لەسەر مېزى چىشتخانەكە ... من ئەو قلىمەم چەندىن جار

دیوو، زۆرجار ته نیا له بهر ئه و دیمه نه ته ماشامده کرده وه، له و باوه رهدا نه بووم له م شارهدا کچیکى وهک جیسیکه لانگ هه بیست. درۆ ناکه م گهر بلیم ئه و خانمی خه و نه کانم بوو، له سه فه رى سه ر که شتییه که مدا زۆربه ی وهخت که ده چوومه شاریکه وه بو ژنیکی وهک ئه و ده گه پام. من ده ستم له وه شتبوو له م شارهدا کچیکى وهک جیسیکه لانگ بدۆزمه وه، له پاستیدا پوخسار و نیگار و شیوه ی خوگۆرین و قسه کردنی کچی ئه م شاره نه خویشیان ده خستم. ئه و رۆژه ی که تیشکانم تیا بینیه وه، خو م وه ها پیکپۆش و پاک پوخسار گۆرپیوو، له جۆنی دپ دچووم له سه ره تاکانی گه نجیدا، که خو م له ئاوینه دا سه یره کرد، پوخسارم له پوخساری ئه و ده چوو له فلیمی «کرای به یسی» دا، سالی ۱۹۹۰ ده میک ئه و زۆر لاو و یاخی بوو، تازه پییخستبووه سه ر په کانه ی ناویانگ و به ئه فسانه ی وهک «جهیمس دین» و «مارلۆن براندۆ» به راوردیاندده کرد. ئه و ئیواره یه له مالى بارۆنی مه دهنی، کاتیک له گێرانه وه ی حیکایه تیکى مندالانه بوومه وه له سه ر مشکیکی هار که ناوی قرتیله یه، له سه ره خو لای سیوانی خرپن و چکۆلانه هاتمه ده ری، هیشتا خه یالم لای ئه و مشکه هارو هاجه بوو که تیشکانم به بهرگیکی ئیجگار جوانه وه له بهر ده رگای هۆله که دا بینى. دلنیا بووم له پیتی من وه ستاوه، به لام خو ی نه زان نیشاندا و وایکرد شته کان وادهرکه ون که پیکه وته، به دهنگیکى ناسک و خو ش گووتی «وای کوپى باش، ئه وه تو لیره یه... وه ی ئه م هه موو شیاکه ته چییه؟ کوپى باش». له بهر ئه وه ی پیده چوو له ده ره وه ی کوردستان گه و ره بوویست، کوپى باشه که به جۆریکی تر له زاری ده هاته ده ری وهک «کوپری باش». ئه وه هینده ی تر ناسکیکرد بووه وه، که گویت لییده بوو بو ی ده مردیت، من که ده مبیست ئاوها قسه م له گه لدا ده کات وه خته بوو پۆحم بو ی ده رده چوو. بیته وه ی و یقار و که مته رخه می خو م لکه داریکه م گوتم «خانم ئه م کاته تان باش، چهند سه یره لیره ده تانبینم، و امده زانی ئیوه له ده ره وه ی

نۆيميران دەژين». گووتى «نا من ليرەم لە مالى بارۆنى مە دەنيم، بەلام من ئىواران خويندەم هەيه، بۆيه تۆ نامبينيت». بە ئەسپايى دەستىگرتم و گووتى «مە ترسە كەس لە مال نيه، وەرە لە گەلمدا». لە گەلماكەى وەرە گوت كور نەبوو بتوانيت خۆى بگريت و دواى نەكە ویت. ئەمرۆ جوانتر و سىحراووتر بوو لە ئاھەنگەكە. لە ئاھەنگەكە هيندە مکیا جیكر دبوو جوانى راستە قینەى خۆى ونبوو، بەلام ئەمرۆ جوانى وەرە دیاریوو، پەنگى پيستی، ناسكى لىوى، تەپى ناو گلینەى، كالى چاوى، هەمووشى تىكرا پيگەو... ئەژنۆى ئادەمیان دەشكاند. منى برە ناو مەتبەخى كۆشكەكەى بارۆنەو. تەنورەيه كى سپى لە بەردابوو، تيشيرتێكى مۆرى ناسكى يەخە سپى. كە هەردووکیان وەرە لە گەل بارىكى كە مەريدا چەسپوو بوون وایان لە مەرف دەكرد بىر لە جەبر و تەكامول و ئەندازەى ئیلاھى بكاتەو. من لە سەر كورسییەكی مەتبەخەكە دانیشتم، بە هیمنى قوتوبەكی كۆلاى ساردی خستە بەردەستم و گووتى «كوری باش، هەر كە تۆ ئەرۆى، سیوان هەموو چیرۆكەكانم بۆ دەگيریتەو... زۆر حەزم لە حيكایەتى قرتیلەيه كە لە گەل قرتیلە و مرتیلەى برايدا لە مزگەوتێكى كۆندا بە خواردنى كتیپى كۆن خوینیان ژەهراوى دەبن، وەرە حيكایەتێكى خۆشبوو... كوری باش، ئەى نازانیت حيكایەت بۆ كە سێك لە عومرى مندا بكەیت... بۆ كچێكى گەنج، وەرە خەوى لیبكەوئ». قسەكانى وەرە عەیارانە بوو، قومى كۆلا ساردەكە پەرییە قورگم. گووتم «چۆن، كچی باش، من لە ئەسڵدا نیشم گێرانەو هەى چیرۆكە بۆ گەرەكان، بەلام ئیستا جگە لە مندا لێ كەس نایەویت گوئ لە چیرۆكەكانم بگريت، لە بەرئەو ناچارم بەمبۆرە بژیم». گووتى «یەعنى حيكایەتت بۆ كچی وەرە منیش كردو؟». گووتم «نا تيشكان خان، نا... خۆت دەزانیت، ئەم شارە و داب و نەریتى خەلك و ئەم شتانە رینگا نادەن، بەلام گەر یەكێك حەزبكات، دەتوانم حيكایەتى بۆ بكەم». بە پيگە نینىكى ناسك

و سحرآوییه‌وه، ده‌ستی به قزیدا هیئا « قزئی زهر‌دبوو، زئیرین بوو، کورتبوو، ده‌بریسکایه‌وه» گووتی «وه‌لا کورری باش، چه‌زده‌که‌م حیکایه‌تی وام بو بکه‌یت». تا ئه‌و شوینه من به‌ه‌موو شتیک زور دلخوش‌بووم، که سه‌یرمه‌دکرد کت و مت جیسیکه لانگ بوو، به گوشت و خوینه‌وه هاتبوو به‌رده‌ستم. تا ئه‌و شوینه‌ی کچیک ده‌ناسیت ه‌موو شته‌کان خووش و قه‌شه‌نگه، به‌لام کیشه‌که دواتر ده‌ست پی‌ده‌کات که مروف ده‌پرسیت «ئهی دواتر چی؟ ئهی شته‌کان چۆن ده‌پۆن؟». ئه‌وه‌ی وایده‌کرد من نه‌مه‌ویت زور له کچان نزیک‌بمه‌وه به‌شیکی ئه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل کچاندا هه‌میشه ده‌بیت بگه‌یته شوینیک، منیش نه‌مده‌ویست بگه‌مه‌هیچ شوینیک، خوشتترین جووری په‌یوه‌ندی له‌لام په‌یوه‌ندییوو له‌گه‌ل مردواندا. چونکه مردوو‌ه‌کان داوای هیچت لیتناکه‌ن، ده‌بنه براده‌ریکی بی‌ده‌نگت و ته‌اوو. ژنان مه‌خلوقاتی زور قه‌شه‌نگن، به‌لام خراپترین سیفه‌تیا ن‌ه‌وه‌یه به‌رده‌وام داوای شتیکت لیده‌که‌ن، خویمان به‌خاوه‌نی ئه‌و هه‌قه ده‌زانن به‌رده‌وام داوایه‌ن، ئه‌و کاته‌ش که داواناکه‌ن، له هه‌موو کات خراپ‌تره، چونکه به‌رده‌وام بیرته‌خه‌نه‌وه که داواناکه‌ن. دیاره من هه‌رگیز نه‌مده‌ویزا شتی وا له به‌رده‌م خانمی تریفه یابه‌حریدا بلّیم... که ده‌یگووت «هه‌موو ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ش که له خه‌یال‌مدا دوامده‌که‌ون و ده‌یانه‌ویت بمخۆن نیرن». من ئه‌م زانیارییه‌م له شیته‌لکردن و وردکردنه‌وه‌ی سه‌دان فلیمه‌وه به‌ده‌سته‌تینابوو... له‌وه‌ش بگوزه‌ریین ناخوشتترین شتی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل کچاندا ئه‌وه‌یه که ده‌بیت په‌پله‌ بوئی سه‌رکه‌ویت، هه‌موو په‌یه‌کیش بیرکردنه‌وه‌ی زۆری ده‌ویت، حیساباتی ده‌ویت، نه‌خشه‌و پلانی ده‌ویت، ترس و دل‌له‌رزئی ده‌ویت. به‌لام من چه‌زم له‌و په‌یوه‌ندیانه بوو که هه‌ر له‌گه‌ل ده‌سته‌پیکردنیدا ده‌که‌ویت به‌سه‌ر پاسته‌پئی و هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌موو شتیک دیاره... شتی وه‌هاش له‌گه‌ل کچی ئه‌م شاره‌دا نه‌کرده‌بوو. به‌لام بو خانمی جیسیکه لانگ هه‌موو شتیکم ده‌کرد، هه‌موو شتیک، مروف له

ژيانيدا يەكجار كچىكى وەك جىسىكە لانگ دىتە بەردەمى، گەمزەيە گەر لە دەستى خۆى بدات. من گەرچى ناویم دەزانى، لىمپرسى « تائىستا نازانم ناوت چىيە؟ ». گووتى « ناوم تيشكانە ... لە بەغدا لەدايكبووم ». لىمپرسى « خانم تۆ چى بارۆنى مەدەنیت؟ ». كەمىك سەرى دانەواند و گووتى « ھىچ، من ناسياويانم... ». وەك ئەو ەى پرسىارەكە پەشۆكاندبىتتى گووتى « من لىرە لەگەل خوشكەزايەكى ترى بارۆندا لە قاتى ژىرەو ەژىن... ». پاش كەمىك قسەوباسى ناساى، من كۆلاكەم خواردەو ە گووتم « بەداخەو ە كاتىكى زۆر كەم ەم ەيە، دەبىت بۆم بۆ مالى بارۆنى گوللەوياروت، زۆر خوشحالبووم كە يەكترمان ناسى، ھىوادارم بتوانىن يەك ببىننەو ە ». ئەو سەيرىكردم و گووتى « ماجد من ەزەكەم بىم بۆلات... تۆ لەچ گەرەكىك دەژى؟ » كە ناوى منى دەھىنا، بەدستورى ەرەبان « ى » ەكەى كەمىك قووتدەدا. من گووتم « ناترسىت بىت بۆ لام ھىكايەتتەك بۆكەم، خەوت لىبەكەو یت و بە خەوتووى ماچتەكەم. تۆ بە جۆرىك جوانىت، ھەستدەكەم بۆ وەزعى تەندروسىم خراپ بىت زۆر بتبىنم ». پىكەنى و بە ناسكىيەكەو ە كە پىاوى دەكوشت گووتى « نا... دىم بۆ ئەو ەى ھىكايەتم بۆ بەكەيت و خەوم لىبەكەو یت... بەس تۆ كوررى باشىت، ماچم ناكەيت... » تۆزىك وەستا و بە شەرمىكەو ە گووتى « گەر خۆم بەخەبەر ئەبم ».

من ناونىشانى مالى خۆم پىدا، كە رۆشىتم لەبەر پەنجەرەكەو ە بە ئەسپاى ماچىكى ھەواىى بۆ ھەلدام و بە دەستورى كىژانى زۆر ھەرزەكار باى بايەكى لىكردم... من ئەو جۆرە خواحافىزىيەم تەنيا لە فلىمدا ببىنوو. نازانم بۆ ئەو خواحافىزىيە و ھا دلى خوشكردم. كە لە مالى بارۆن ھاتمەدەرى، ئەو دلخۆشىيە كورت و كوتوپرە ئەو ەى بەيادا ھىنامەو ە، من پىاوىكى چەند غەمگىنم... چ بەدبەختىكى گەرەم... چ نەگبەتتەك ھەموو عومرم لەسەر ئەو چوار جادە پىسەى شار بە خۆرا

تێپەریووە. پالمدا بە دیواری مائى یەکیک لە بارۆنەکانەووە و وەختبورو بگریم... ئاوپم لە دواوەى خۆمدا یەووە و ژیانم هیچی تیانەبوو، هیچ... ئەو بای بایە چکۆلانە یە بۆیە وەها دئى خۆشکردم، چونکە ژیانم بۆشاییەکی گەورەبوو... ژیانى پیاویک کە هەتا خواحافیزییەکی سادە دلخۆشیدەکات... ئەووە بە جوړیک غرورى پوشاندم، هەستمکرد خەلکی کە نامبینن و فەرامۆشمدەکەن لەسەر هەقن.

ئەو شەووە کە لە گێرانیەووەی هەموو چیرۆکەکان بوومەووە، ویستم بگەریمەووە بۆ مائى. لە رێگادا بووم بەرەو دەرگای گەورەى نویمیران، لە ناکاو ماشینیکی ئێجگار جوان و گەورە لە بەردەمدا وەستا و گووتى «ماجیدی گول سۆلاف سەرکەووە». لە ناو ماشینەکەدا بارۆنى خەیاڵم بینی. سەرەتا ویستم سوار نەبم، بارۆن پێیداگرت و منیش ملدا و بە ناچارى سوار ماشینەکەى بارۆن بووم. بارۆن ئەو شەووە پوخساریکی پەشۆکاوترى لە یەکەمجار هەبوو، کەمیک توپە دەهاتە بەرچاوم، وەک شتیکی دەماری گرتبیت و گرتییەکی ناکاوی تووشبوویت، بە خێرایى بە نویمیراندا سوپاندیمیووە و گووتى «گول سۆلاف. تۆ مامۆستای چیرۆکی خەیاڵییت، نویمیران چۆن دەبینیت... ئەووە مەراقیکی گەورەمە بزەنم، تۆ نویمیران چۆن دەبینیت؟».

من گووتم «بارۆنى خەیاڵ، خۆت دەزانیت، من کورپی خێزانیکى هەژارم... نویمیران بۆ من شوینیکی جوانە... شوینیکیکە وەکو خەون، بۆ کەسیکی نەدار و دەستکورتى وەکو من کە حەزیکى تۆرم لە ژیانى خۆش هەیه، نویمیران خەویکی دوورە کە نامەوێت تۆر بیری لێبکەمەووە». ئێستیکى کرد و گووتى «بەلام شوینیکی خەیاڵی نییە، وانییە شوینیکی خەیاڵی نییە؟». من بۆ ئەووەى خۆم لە بارۆن لادەم گووتم «کەوتۆتە سەر ئەووەى مرۆف چۆن پیناسەى خەیاڵ دەکات... پەنگە بۆ پیاویکی

هەزار كە ناتوانىت كرىڭ خانووھ كەى دابىنبكات، شوپىنىكى خەيالى بىت... پياو چووزانىت؟». بەغەمىكەوھ سەيرىكرىم و گووتى «دەزانم تۆ راست ناكەيت، دەزانم. تۆ شوپىنى خۆشترت بىنىوھ، تۆ جىھانى سەير سەير زۆر گەراويت... لە ھەر شوپىنەى چىرۆكىكت كۆكردۆتەوھ». من سەيرى بارۆنم كرىم، بۆ ئوھى بزىانم راستدەكات يان گالتەم پىدەكات. سىبەرى جىدىيەت و گالتەشم بە تىكە لاوى لە پوخسارىدا بىنى. بۆ ئوھى ترسى خۆم بشارمەوھ بە ھىمنى گووتم «جەنابى بارۆن ئوھى زانىارى داوھ بە تۆ بە ھەلە داچووھ، من ھەرگىز سەفەرم نەكردوھ، لە ھەموو ژياندا لەم شارە نەچووھتە دەرى، ھەتا شار و شارۆچكە و گوندەكانى دەوروبەرى ئەم شارەشم نەبىنىوھ. لە لەدايكبوونمەوھ تا ئىستا ھەر لە كوچە و كۆلانەكانى ئىرەدا ئەمبەرەوبەر دەكەم، لە ھەموو ژياندا تائىستا نەچووم بۆ سەيرانىش، سەيراناكانى دەوروبەرىشىم نەبىنىوھ». دەستىكم بۆ شاخەكانى دەوروبەر پاكىشا و گووتم «بارۆن ھەتا سەر ئو لووتكانەشم نەبىنىوھ كە ھەموو خەلكى شار ھەفتانە دەبىينن... لە كۆرەوھەكەشدا من ھەر لىرە بووم، كاتىك تانك و زرىپۆشەكانى دەولەت ھاتنەوھشار، من تاك و تەنيا بەشەقامەكاندا پياسەمدەكرىم».

ھەستمكرىم بارۆن كەمىك مەستە، بە خەيالەوھ گووتى «ماجىدى گوول سۆلاف تۆ بەردەوام لەسەفەردايت، من دەزانم، من ھەوالم ھەيە... من زۆرشت لەسەر تۆ دەزانم... بارۆنى بوكەشوشە وادەزانىت كە تۆ تەنيا جىكايەت بۆ مندالە كۆپرەكان دەكەيت، نازانىت كە تۆ گەشتىكى راستەقىنەيان پىدەكەيت... كەس ئوھ نازانىت من نەبىت».

كەمىك وھستام و گووتم «من گەشتى راستەقىنە بە كەس ناكەم، من دەتوانم تەنيا گەشتى خەيالىيان پىيكەم... گەشتى خەيالى، لەپاستىدا من ھىچ ناكەم، تەنيا دللى ئو مندالە كۆپرەكانە خۆشەدەكەم كە ناتوانن دۇنيای پۆشن بىينن، لەبەرئوھە يارمەتياندەدەم دۇنيايەكى تر بىينن،

دونیایەک کە لە ناو خەیاڵی هەمووماندا خەوتووە» .

بە دەنگێکی مەست پێگەنی و گوتی «بەلام خۆت و منداڵە کوێرەکان بەراستی ئێ و شارە خەیاڵیانە دەژین... من لەو منداڵە کوێرانەم پرسێوه، ئێوان هەموو شتێک دەبینن، وەک هەر پێیوارێک کە سەفەرێکی راستەقینە دەکات، سوار کەشتییە کەت دەبن، هەست بە بۆنی درەخت و ئاو و پوبارەکان دەکەن، ئێ و گوندە خەیاڵیانە دەناسن، بەو شارە گەورانەدا پیاسە دەکەن کە تۆ دەیانبەیت» .

باش تۆزێک ماشینە کە ی لە پۆخی شەقامێک وەستان و بە توندی دەستیگرتم «پیمبڵی... ماجیدی گول سۆلاڤ... تۆ چۆن خەلک دەبەیت بۆ ناو ئێ و نەخشەیه... من شیتی نەخشەم، لە منداڵییەوه نەخشەیهکی گەوره لەسەرمدایه. بەلام نازانم چۆن دروستییەکەم... پیمبڵی چۆن دروستییەکەم؟ من چەند سألە لە گەل سیاسییهکاندا ئیشدەکەم... ئیستاش لە گەل ئەندازیارەکاندا خەریکم... لە ئەنجومەنی شار یەکیکم لە بەرپرسەکانی دانانی ماستەرپلانێک بۆ ئێم شارە... من حەزم لە نەخشەیه، تێدەگەیت نەخشەیه گەوره، نەخشەیهک هەموو ژیان لە ناو خۆیدا کۆبکاتەوه، نەخشەیهک هەموومان لە ناویدا بین، تێدەگەیت... نەخشەیهک وەک تۆزێک خۆت دروستیدەکەیت و خۆشت لە ناویدایت، وەک بینایەکی بەرز وەستاکانی هەمیشە لە ناووه وە کاردەکەن و ناتوانن بچنە دەری، ئێوه خەونی منە. ماجیدی گول سۆلاڤ، نەخشە شتێکی بەشەرییه، بۆ یەک مرۆڤ نییه، تێدەگەیت، هەر مرۆڤێک بیری لە نەخشە کردەوه دەبێت بیری لە هەمووان بکاتەوه... من حەزم لە نەخشەیهکە هەموومان دروستییەکەین و هەموومان لە ناویدا بین... بەشەر بە نەخشە لە ئاژەل جیادەبێتەوه، نەوهک بە زمان یان بە خەیاڵ، حیوان زمانیش و خەیاڵیشی هەیه، زانست ئێوهی سەلماندوه، بەلێ، شتەکە تەواو زانستییه. تاکە شتێک کە مرۆڤ لە پەله‌وهر و گیاندارانی

تر جیا دەکاتەو، نەخشە یە... نەخشە واتای هەموو دیمەنە کە ببینیت، تەواوی دنیا لە بەر دەستتدا بێت، هەموو جیهان لە ناو ئەو شتەدا بێت کە تۆ دەیکێشیت...».

وێک پەشۆکانم بخوینیتەو، کە مێک نیوچاوانی گرزکرد و گووتی «ئەه ماجیدی گۆل سۆلاڤ... پیمبڵی، تۆش لە مەکتەب رقت لە جوگرافیا بوو یان نا؟».

بۆ ئەوێ تێنە کەوم گووتم «نازانم، بیرم نەماوە».

سەری نزیک کردەو و بە ئەسپایی گووتی «منیش وێک تۆ رڤم لەم شارەیه، رڤم لەم جیهانەیه... ئا بەمجۆرە یە کە هەیه. جوگرافیا یان مێژوو باسی ئەو دنیا یە دەکەن وێک ئەوێ هەیه یان وێک ئەوێ هەبوو... بەلام من باس لە نەخشە یە ک دەکەم کە هەندێ بۆ هەمووانی دەکێشن... سەیرمکە، خەلکی خۆرئاوا بەچی بوون بە هێزێکی گەرە... بەو پیاوێ زێرەکانە ی نەخشە یە کی وەها گەرە یان دروستکرد تەواوی دنیا ی گرتەو... وانییە، بەو نەبوون بە پیاو؟...».

ئەو و یقارە ی تیانە بوو کە لە یە کە مجاردا بینیبووم، نیگای شتێو یە کی تر و پوخساری رەنگێکی تر بوو، شتێکی تیا بوو کە لە شتێتیو یە نزیکی بوو، مەستی بە جۆرێک دایگیرساندبوو، لێی دەترسام... بەو دا من جگە لە بیرە هیچ جۆرە ئەلکھولێکی دیم نە دەخواردەو، زۆر لە پیاوی سەرخۆش سەلمدە کردەو. لە مندا لیبیو یە لە مەستان دوودل و بە گومان بووم، هەستمدە کرد بینینی ئەوان بۆ خە یالم زۆر خراپە. سەیریکردم و گووتی « پیمبڵی، چۆن ئەو مندا لێ کوێرانی بەو دنیا یە دا دەگێریت؟ بۆ رۆژێک نامبەیت لە گە ل خۆتدا؟ بۆ؟»

بە کە مێک نازاییو یە گووتم « جەنابی بارۆن، من حیکایە تخوانم... ئەگەر مێژووی ئەمشارە بخوینیتەو، بەر دەوام حیکایە تخوان هەبوو، جاران ئیشە کە جۆرێکی تر بوو، خەلک لە چایخانەکاندا دادەنیشان

و حیکایەتخوانەکان لە جیگایەکی بەرزەوہ ئەفسانەو چیرۆکیان
حیکایەتیاندا کرد... بەلام من لە دەورو زەمانیکی تردا لە دایکبووم،
من پیاویکی بەدەختم نە لە شوێنی خۆم و نە لە زەمانی خۆمدا
لەدایک نەبووم... جەنابی بارۆن، من ناچم بۆ هیچ شوێنیک، مێند ھەبە
حیکایەتەکانم چەشنیکن کوێرەکان باشتر تێدەگەن، من کەسێکم تەنیا
نابیناکان دەتوانن خەیاڵاتم ببینن... چاوساغەکان بێن و نەین و ھەکو
یەکە».

بارۆن گووتی «نامەوێت دانیشم بە قەلەم و پاسە و پەرگال
نەخشەئێ دنیا دروستبکەم... ئەوہ جوگرافیاناسەکان وادەکەن... من
تۆ نەخشەیک لەسەرماندایە و دەبھێنن بۆ دنیا... ئەوہ جیاوازی ئێمە
و ئەو گەمزانەیکە کە من رەقم لێیانە... گول سۆلاف پێویستیم بەوہ
ناو خەیاڵت ببینم... چۆن ئەو مندالە کوێرانە ناو خەیاڵت دەبینن،
منیش دەمەوێت ناو خەیاڵت ببینم». زەرەدە خەنەیکە ترساوم گرت و
گوتم «جەنابی بارۆن، چۆن مەرۆف ناتوانیشت دیوی ئەو دیوی مانگ
ببینیشت، شەوی خۆر تەماشابکات، بەسەر پووکاری دووھەمی ئەستێرەکاندا
چاوبگێرێت، ئاھاش ناتوانیشت خەیاڵی ئەوانی تر بەتەواوەتی ببینیشت...
مەرۆف تەنیا دەتوانیشت ھەندیک شت ببەخشیشت... ھەندیک شتی کەم و
ھێچی تر... خەیاڵ دیوی ئەو دیوی ئەو شتانەیکە کە ئێمە نایگەین».
وہک پیاپێتەوہ گووتی «دەمەوێت شارێک لە شارە خەیاڵییەکانی تۆ
ببینم... دەمەوێت بۆم باسبکەیت... دەمەوێت چاوی لێکبێنم و لەگەڵ
خۆتدا بمبەیت... ھەزەدە کەم ئەو زەویانەئێ لە خەیاڵی تۆدان ھێ من بن.
ئای ماجیدی گول سۆلاف چەند ھەزەدە کرد، چەند سەدەیک لە مەوہەر
لە خۆرئاوا لە دایکبووماہە... چەند ھەزەدە کرد؟». من بێئەوہی لە ھێچ
تێبگەم گووتم «بێگومان خۆش دەبوو، جەنابی بارۆن، منیش جار جار
بەجۆریکی بێمانا دلەم بۆ جەل و بەرگی زەمانی زوو لێدەدات». بێئەوہی

گوئی بە قسە بێماناكانى من بدات بە دەم خەيالەوه سەرى بەرزكردهوه و گووتى «سەردەمانىك زەويىهكى تر و ژيانىكى تر هەبوو مەرۆف بیدۆزیتەوه... خاكى تر هەبوو داگيرىيكات. بەلام ئیستا سەرتاپای دوتیا له يەك دەچیت... ئەزويىه كۆنەكان، لۆردەكان، بارۆنەكان، دۆقەكان خۆشبهختبون، زەوى تر هەبوو داگيرىيكەن... بەلام ئیمە دەسەلاتدارانى ئەم ولاتانە بەراورد بەو پیاوێ گەورانە هێچ نین جگە لە پاوگەرى نەقامى چۆلەكە... پاوگەرى بالندەى غەمگین. من ئیستا جگە لە پاوچىیهكى چكۆلە زیاتر چیم... ماجیدى گول سۆلاف دەسەلات بە برپواى تۆ چىیه؟»

«من هەرگیز بىرم لەو پرسىيارە نەكردبووهوه، لەو باوهرەشدا نەبووم لە ژيانمدا كەسێك بێتە پێگام پرسىيارى وەهام لێبكات، گوتم «دەسەلات ئەوێهە كۆشكى گەورەت هەبێت، ماشینی جوانت هەبێت، بتوانیت دەستت بگاتە هەندێك لەو ژنانەى حەزت لێیانە... تۆ حوكمبەكەیت، ئەوانە بخەیتە زیندانەوه كە رقت لێیانە. شتىكە لەو بابەتە». بە پێكەنینەوه سەبىركردم و گووتى «هەموو بارۆنەكانى نویمىرانیش وا بىردەكەنەوه... ئاە هەموو بارۆنە گەمژەكانى نویمىرانیش وابىردەكەنەوه. بەلام ئەوه دەسەلات نییه. دەسەلات شتىكى ترە... من دواى سألەهاى سأل خویندنەوه و ئىشكردن گەيشتمە ئەو برپوايه. گەر مەرۆف نەتوانیت خەيال دەستەمۆبكات و لەم سەر زەويیهدا سەوزىيكات، بیدەسەلاتە. دەسەلات بریتىیه لە دەستەمۆكردنى خەيال و هېچى تر. گول سۆلاف هەندىجار مەرۆف شىت دەبیت تا دەگاتە قەناعەتێك، من لەوانەم كە شىت دەبن تا دەگەنە قەناعەتێك، بەلام كە لە شتىكدا گەيشتمە برپوا، ئىتر تەواو دەتوانم ژيانى خۆمى پېبەخشم... دەتوانم لە پېناویدا بكورژم و زەمىن وێرانبەكەم، هېچ شتىك لە قەناعەت ترسناكتر و جوانتر نییه... مەرۆف تا قەناعەتى نییه شىتە، كە دەشپیتە خاوەنى قەناعەت شىتتر دەبیت». بە شەرمەوه پرسىم «جەنابى بارۆن چۆن گەيشتىتە قەناعەت؟».

دەستیکردەوہ بە لیخوری و ماوہیک بیدەنگبۆ، بەلام ئاشکرا بیرى لە پرسیارەکەى من دەکردەوہ. دوایى بە هیمنى گوتى «گول سۆلاڤى برام، ئەوہى میژووی بەشەرییەتى دروستکردوہ و دیاریدەکات، خەیاڵى حاکم و حوکمرانانى دۇنیایە... زۆر گەمژە هەن لەم شارەدا هیشتا لەوہ تیناگەن... گەمژە هەیە وادەزانیت خەیاڵ شتیگە لە ئیشى شاعیرانە؟ هاها... گەمژەى وەهاش لە دۇنیادا هەیە و زۆریشن... وانییە؟». من بە ترسەوہ سەیرمکرد و گوتم «نازانم». بەدەنگى بەرز گوتى «ئەوروپییەکان خەیاڵ لە سنوورى ئەوروپا هیئەتى بەمدیواد... هەموو حاکمىكى دۇنیا میژووی خەیاڵى حاکمەکانى پێش خۆى دەخوینتتەوہ... ناپلیۆن خەیاڵى ئەسکەندەر و هانیپاڵى خویندەوہ، بەلئى ئاوهابوو... هیتلەر خەیاڵى ناپلیۆن و بسمارک لەسەریدا بوو... سەدام حسەین، خەیاڵى هیتلەر و ستالینى لە سەرى خۆیدا سەوزکردبوو، بەلام ئەو پادشا و دیکتاتورانە لەسەر زەوى پەلیاندەکوئا... زەوى تاقیگا و مالى ئەوان بوو، بەلام ئیمە لەم شارە چکۆلانەیهدا ناتوانین خەونى وەها ببینین، ئەو جۆرە خەونانە لە دۇنیادا بەسەرچوون... بەلام راست دەویت خەیاڵ شتیگە یەكەمجار لە سەرى سیاسییەکان و بازرگانە گەورەکاندا دروستدەبیت. من میژووی شیعریشم بە وردى خویندۆتەوہ، شاعیران هەندىجار هیچ نین جگە لە سەگیتک کە دواى خەیاڵى سیاسییەکان دەکەون، تۆ بەختەوهریت کە شاعیرنیت. بەختەوهریت و زۆریش بەختەوهریت... سەرەتا سیاسییەکان باسى ئازادى دەکەن ئینجا ئەوانیش دین و دەکەونە هۆنینهوہى بەیت و بالۆرە بەسەر ئازادیدا. پازدە سال لەمەوبەر خەیاڵى ئیمە ئەوہبوو بگەینە ئەم پۆژە، ئەم ئازادییەمان هەبیت کە ئیستا هەمانە... ئەو کات شاعیرەکانمان و سیاسییەکانمان و خەلکى سادە و ساکارى سەر جادەش، هەموو یەك خەیاڵمان هەبوو. دەمانویست شارێک شارۆچکە یەكمان بەدەستەوہ بیت و دانیشین و ئاسوودە بژین، ئەو کات پۆژگارى زێرنى ئیمەبوو، سەردەمى

جوانى بوو، هه موو يهك خه يالمان هه بوو. ئيستا من دهمه وييت شتيكى واپكهم... تيده گهيت... هه موو يهك خه يالمان هه بييت. نا من نامه وييت خه يالى خه لكى بسرپه وه و خه يالى خوم سه وزبكه م... من پياويكى مؤديرنم... تيده گهيت، پازده سال له مه و بهر پياوى مؤديرنى وهك من له م كه لاوه يه دا دروست نه ده بوو. من نامه وييت خه يالى من بچيته شويى خه يالى تو، بهلكو دهمه وييت نه خشه يه كمان هه بييت، خه يالى هه ر دوو كمان له سه رى يارييكات... پيكه وه باغه كه دروستبكه ين، پيكه وه كه شتيه كه دروستبكه ين، پيكه وه سه فه ريكه ين، ئه و كه شتيه ي تو كه كويزه كانى پيده گيريت كه شتى هه موومان بييت. ئه و ئيقليمه پوناك و سه وزانه قبيله گامان بييت... وانبيه؟ وانبيه؟. كه ئه م قسانه بو براده ره ماركسييه كوئنه كانم ده كه م، خه نده يهك ده يانگريت و ده ليين كابرا ئه وه ي تو ده يلييت يو توپيايه، يو توپيايه. منيش پيده كه نم و ده ليم يو توپيا نيه، بهلكو ئه ندازه يه، حيساباته، هونه رى پاكيشانى خه لكه بو ناو نه خشه كه، كوئنه دانه، په حمه... به لى په حم و سوژه... هه روه ها بيژه حميشه. ئه وه ي تا كو تاى مل نه دات، ئه وه ي جوانى ئه م شاره و ئوميدى سبه ينئ و نرخى پاشه پوژ به هيچ بگريت، وهك چون به رازييك له پيسايى خويدا نو قمه دييت ئاوا له خه يالاتى خويدا نو قمبييت، من په حمى پيئاكه م. بو پازده سال له مه و بهر ده مانتوانى هه موو يهك خه ون بينين... بو؟ ئه مرؤ بو ناتوانين؟. من به باروئنه كانى براده رم گووت، ئه وه خه يالپلاو نيه، ئه وه هونه ره... له كو بوونه وه يه كى ئه نجومه نى ميراندا هه ستامه سه رپئ و به ده نكى به رز گووتم، ئيمه ئيشمان ئه وه يه نه هيلىن خه يالى مرؤقه كان به زايه بچيت... ئه وه نه ينى جياوازى نيوان خوړئاوا و خوړه لات. له خوړئاوا ناهيلن خه يالى جوانى به شه ر به زايه بچيت، به لام ليژه ناهيلين هيچ خه يالتيك له سه رى ئاده ميزاد بيته ده رئ، هه موو خومان به وه وه گرتووه بلين خه يال شتيكى ترسناكه ناييت له سه رمان بيته ده رئ، هه موو

فیربووین خیرا خه یال و خه ونی خۆمان بخهینه ژیره وه و وهک گوری
 پشیله بیشارینه وه و بلّیین یۆتۆپیا یه . باوه پرتبیت من وام به هه موو سیاسی
 و بارۆنه کانسی ئەم ولاته گووتووه ... به لام زۆربه یان تیناگه ن تۆ باسی چی
 ده کهیت». من به که میک شه رمه وه سهیری بارۆنم کرد، که به خیراییه کی
 بیمانا له شه قامه خالییه کانسی شه ودا ماشینه که ی ده ئازووت. گووتم
 «جه نابی بارۆن منیش تیناگه م تۆ باسی چی ده کهیت. من بیر له وه
 ناکه مه وه خه یالاتی خۆم بکه م به راست ... پیاویکی شوپشگێر نیم،
 خه لکانی شوپشگێر بیر له وه ده که نه وه خه یالات بکه نه راست. جه نابی
 بارۆن، من قه ت شوپشگێر نه بووم ... شوپشگێره کانسی ئەمرۆ دیکتاتور ه کانسی
 سه بئینن، من حه زم به چاره یان نییه . من که سئیکی بیلا یه نم، من دالان
 زیاتر له خه یالاتم تیده گه ن. شتی که له دونیادا نییه ناوی شاری خه ونه کان
 بیته، شاری خه ونه کان ئەو شار ه یه که خه ونی لئ نییه ... شتی واش له م
 مه مله که ته ی ئیمه دا دروستنا کریت». له تاریکییه که دا لابه لا سهیری بارۆنم
 کرد، پیاویکی جوان بوو. هه ناسه یه کی هه لکیشا و گووتی «منیش
 شوپشگێر نیم ... سه رده می شوپشگێران ته واو. له کۆتایی سالانی
 هه شتاوه سه رده می شوپشگێران ته واو. به لام من هه ندیک شت ده زانم که
 تۆ نایزانیته . ئیمه ی کورد له خواری خواره وه ی دونیاداین، گه ر ئەم
 ئەستیره یه کونیکتی تیبیت و بیانه ویت باری سووکبه ک یه که م که س ئیمه
 فریده ده نه خواری. ئیمه به شه زیاده که ی به شه ریبه تین، تیده گه یته، له م
 سه رده مه دا که دنیا بوته یه ک، میلله تانی داماوی وهک ئیمه ئەو هه سته
 هه راسانمانده کات که ئیمه به شه زیاده که ی به شه ریبه تین و له وانیه پۆژیک
 له که شتییه که وه فریمانده نه ناو زه ریا . ماجیدی گول سۆلاف ئەو هه سته
 به نهیننی له ناو هه موو کوردیکدا هه یه ... هه ستیکی ترسناکه که ئیمه
 تلپه و خاشاکی سه ر ئەم ئەستیره یه یین، تا دونیاش بچوکترببیته وه ئەو
 هه سته له دلماندا گه وره تر ده بیته، هه ستیکه له گه ل شیردا ده ر خواری

منداڵەکانمانى دەدەين. تا ھىزى گەورەتر لە دۇنيادا دروستبەيت ئىمە بچوکتەدەبىنەو. يەك پىگا لە بەردەماماندایە، ئەويش ئەوھە شتى وەھا جوان بکەين، مۆڤايەتى ھەستبكات كە زياد نين. خۆمان بە جوانى گەورەبکەين و خۆمان بەباغىك پزگارىكەين. زۆرچار واھەستدەكەم، چارەسەرى كىشەكانى بەشەرىيەت لە ناو ئىمەوھە باشتر دەردەكەوئيت. بەلام من كارم بە بەشەرىيەتەوھە نىيە، كوردىكى بەدبەخت چىيە تا بۆ بەشەرىيەت بىرىكاتەوھە... ھا... ئەوھەيان قسەى پرپوچە. من بپيارمداوھە لە خەيالەتەكانمدا لە سنوورى شارەوانى ئەم شارە دەرنەچم. لە گەنجىمدا ناسيونالىستىكى ماركسى مەزەب بووم، بەلام ئىستا لە سنوورى شارەوانى ئەم شارە بترازىت ناتوانم بىر بۆ شوين و مەكانى تر بکەمەوھە... عەزىزم... دەزانم ئەم دۇنيايە شتىكى گەورەى كەمە، ئەم ولاتانەى من و تۆ جۆرە پياويكى كەمە... دەزانى ئەو پياوھە كىيە؟ ئەو پياوھە جۆرە سياسىيەكە شاعىرانە بىرىكاتەوھە، ياخود جۆرە شاعىرىكە سياسىيانە بىرىكاتەوھە. لای مىللەتانى بچوك و بەدبەختى وەك ئىمە ئەم دوو پۆحە ناييت لەيەك بترازىت... مىللەتانى گەورە باكيان نىيە... مىللەتانى گەورە دەتوانن كاوكارىيەكەن و لەسەر زەويش سەرىبەرز و سەرفراز بيمىننەوھە، بەلام ئىمە گەر جوانى قبىلەنمامان نەبەيت دەمرين... ئەوھە قسەى منە... تىدەگەيت... من شۆرشگىپر نىم، سياسى نىم، شاعىر نىم، بەلكو پياويكى واقعىم كە دەزانم شتەكان بۆ كوئ دەپۆن. دەزانم تەنيا دروستكردنى جوانىيە ئەو ھەستەمان دەداتى كە ئىمە لەسەر ئەم ئەستىرەيە زيادنين، ئىمە ناتوانين پاكىت و ماشين و دەرمان بۆ بەشەرىيەت دروستبەكەين، بەلام دەتوانين جوانىين، گەر فەوتاشين و مردين، فەوتان و مردنمان وەك فەوتان و مردنى جوانى وەھابەيت. تۆش وايت، ماجىدى گول سۆلاڤ تۆش وەكو منيت، لە ناو پۆحەبەرە خەيالىيەكاندا تۆ لە ھەمووان زياتر لە من نزىكىت، بۆيە لىتدەپارپىمەوھە لەگەلمدا بيت... لەگەلمدابه... مەبە

بە دوژمنی بارۆن... دوای شتی بچوک مەکه‌وه، تەنیا بیر لە پابوردو
 مەکه‌ره‌وه، دەستی خۆتم بەرئ و پیکه‌وه بایرۆین بۆ پاشه‌پۆژ». من
 بەترسه‌وه دەستم کیشایه دواوه و گووتم «جەنابی بارۆن نازانم تۆ
 دەتەویت بچین بو کوئ؟ نازانم؟». بە جوړیکی شیتانه گووتی «ئەو
 ئەمەریکییه حیزانه ناتوانن هیچ بۆ ئیمه بکەن... تێدەگەیت. ئەم
 میللەتە من و تۆ جارن لە دەرەوه کاولیانده‌کرد، دەیانکوشت، ئیستا لە
 ناوه‌وه خۆی خۆی کاولدەکات، تێدەگەیت، گوێبگره‌ گول سۆلاف من زۆر
 لەگەڵ ئەو ئەمەریکییه حیزانه‌دا دانیشتووم، خەيالئى ئەوان وهک خەيالئى
 سیاسییە نەفامەکانی ئیمه وایه. تۆ تێمانگەیت... هەستدەکەم کەس
 تێمناگات... کئ تيم بگات؟ بارۆنه گەمزەکانی نویمیران؟ کە باسی
 خەيالئیان بۆ دەکەم، حیکایەتی عەلادین و کللوی سەخری جن و
 ئەنگوستیلەى سلیمان پیغەمبەریان بە یادادیتەوه. حیکایەتی کورەکه‌چەلە
 و ئەسپی بالدار. گول سۆلاف دەمەویت کاتیک ئەم دونیایە تازەدەکەینه‌وه
 تۆم لەگەڵدا بیت... باسی ئەو شتە جوانانەم بۆ بکە کە لەسەفەرەکاندا
 بە خەيال دەیبینیت، ئەو مناره سەیرانەى دینه رینگات، ئەو نەخش و
 نیگاری دیوارتاش و پایەتاشەکان لە شارە سەروسەمەرەکانی دونیادا
 دروستیدەکەن، ئەو بورج و قەلایانەى لە بلوور دروستکراون... ئەو
 مزگەوتە گەورانەى ئیماندارى بللورین و پاکدامین تیا نوێژدەکەن... ئەو
 هارمۆنییەى کە مرۆڤەکان لەگەڵ یەکدا دەیخولقینن... هارمۆنى نیاوان
 مرۆڤەکان، ئەوهیه موسیقای راستەقینەى وجود. خەيال لای من ئەوهیه
 کە باغیک دروستبکەم هەر مرۆڤیک بینی بلیت ئەمه ئەو باغیه‌ کە
 هەمیشە لە خەونەکانمدا بووه... چى واده‌کات شاریک ببیتە شاری
 خەونەکان؟ ها گول سۆلاف چى واده‌کات؟ ئەوهى هەر کەسێک سەیری
 دره‌خته‌کانی کرد، بلیت ئەمه ئەو دره‌خته‌یه کە من دەمەویت هەمیشە
 ببینم، هەر کەسێک بۆنى گولەکانی کرد بلیت ئەمه ئەو گولەیه‌ کە من

دہمہ ویت تا مردن بونیکہم، کہ عاشقہ کانی بینی یہ کتری ماچدہ کہن،
 بلیت ئەمہ ئەو ماچہ یہ کہ دہمہ ویت بہ سہریبہ وہ بمرم، کہ بہ
 شہ قامہ کانیدا پیاسہ یکرد ہہستبکات تا ہہتاہ تاہہ، تا کۆتایی دونیا
 نایہ ویت بگاتہ مآلہ وہ، کہ لہ نیو ژوورہ کاندا دانیشٹ، ہہستبکات لہ ناو
 تہ بایی نیوان مرؤف و شتہ کاندا مہ لہ دہکات، کہ منارہ کانی بینی
 واہہستبکات لہ پاکی ئاسمانہ وہ نزیکہ... کہ لہ سہر مافوورہ کانی دانیشٹ
 وابزانیت بہ سہر باغی پادشامہ ستہ کاندا دہ فریت. کہ شیعری خویندہ وہ
 دونیا لہ بیربکات، شیعہ دہ بیت ئەو یادہ وہریبہ پەشہی ناوسہرمان
 بکوژیت... من پیووستیم بہ شیعہ بۆ ئەوہی لہم دونیاہہ دووریکہ ومہ وہ،
 نہ وک بۆ ئەوہی یادگارہ کۆنہ کان و حہسرتہ پەشہ کان قوولتر بژیم...
 جوانی ئەوہیہ شتیک دروستبکہین و شتیکمان بیربچیتہ وہ... شتیک
 بخولقینین و ئەم دونیا پیسہ فہرامۆشبکہین».

ہہستمکرد بارۆن لہ خہ یالہ کانیدا زۆر دوور دہ پروات. تا ئە وکات
 ہیچ بوونہ وہریکی خہ یالیم نہ بینی بوو وہا دوور بروات و خہ ون بہ
 دروستکردنی وہا کوچہ و کۆلانیکہ وہ ببینیت. من لہ دروستکردنی شارہ
 خہ یالیہہ کانمدا ہہمیشہ یاساہ کی سہرہ کیم پەچاودہ کرد، ئە ویش ئەوہ
 بوو شاریک دروستبکہم ہیچ کات نہ بیت بہ شاری راستہ قینہ. خہ یال
 دروستکردنی شتیکہ کہ ناکریت بہ حہقیقت، ئیستا کہ دہم بینی ئەو
 بیباک باس لہ دہستہ مۆکردنی خہ یال دہکات دہترسام. بہ لام شیوازی
 قسہ کردن و خۆدہ رپرینی بارۆن جوڑیک بوو نہ مدہ توانی ہہستبکہم
 پیاوئکی ترسناکہ... من بیرم لہ قسہ کانی دہ کردہ وہ کہ دہستی گرتم
 و گووتی «ترسناکن ئەو شاعیرانہی پە پە کانی خویان دہ پازیننہ وہ، لہ
 ستایشی مہ حبوبہ دا وزہی پۆحی خویان دہ دۆرپینن و دونیاش وک خۆی
 بہ ناشیرینی جیدہ ہیئن... ترسناکن... ماجیدی گول سۆلاف ئەوہی
 میللہ تی ئیمہ پزگاردہ کات ئەوہ نیہہ حیزبہ کہ لہ پەق و سہرسہختہ کانمان

یهک بگرن... ئهوه یه خه یالآته کانمان یه کبگریت و شتیکی نوئی بهرهم بهینیت... من که باسی نه خشهت بۆ ده کهم، باسی ئه و جیگایه ده کهم که خه یالی شاعیر و سیاسی و ئه ندازیار پیکه وه کۆده بنه وه و یاریده کهن... خه یالی جوانناسه کان و حوکمرانان و بیناسازان پیکه وه یاریده کهن... گول سؤلاف ئیمه ناتوانین خۆمان پزگاریکه یین و نیشتیمانمان له ده ست داگیرکه ران ده ربهینین، به لام ده توانین خه یالمان پزگاریکه یین... ناتوانین وهک ئیمپراتورییه ته کۆنه کان به سهر زه ویدا په لباوین، به لام ده توانین وهک تۆ به ناو خه یالدا په لباوین... ناتوانین زه وی خۆمان یه کبخه یینه وه به لام ده توانین خه یالمان یه کبخه یینه وه... ئه وه سه یرکردنی منه بۆ دونهیا، بۆیه پیمده لئین بارۆنی خه یال».

ئینجا سه یریکیکردم، شتیک له شیتی له نیگایدا بوو و به هسه ره تیکی قووله وه گووتی « من پیاری ده وله تم... تیده گیت، من دوازه سه له پیاری ده وله تم، دوازه سه له له بواری جۆراوجۆردا کارمکردوه، دلنیا به من له وانه نه بووم که حیزب ده خه نه پیش ده وله ته وه. من ئه و شاره خه یالییه ده خه مه پیش هه موو شتیکه وه، به لام من تاک بالم ماجیدی گول سؤلاف، تاک بالم... ده مه ویت شاریکی گه وره بۆ خه ونه کانی هه موومان دروستبکه م، دروستکردنی شاری خه ونه کان ئه وه ئیشی منه... به لام تاک بالم... تۆ له و باوه ره دایت، سیاسییه ک به ته نیا بتوانیت دونهیا یه کی جوان دروستبکات... له و باوه ره دایت؟».

هه ستمکرد بارۆن تادیت غه مگینتر و توپه ترده بییت. گوتم «جه نابی بارۆن نازانم گه ر حیزب بچیته پیش ده وله ت یان بچیته دوا ی ده وله ت چی له چی ده گوریت؟ سه ر له و شتانه ده رناکه م. من نازانم باسی سیاسهت بکه م... جه نابی بارۆن من یه ک شت باش ده زانم، ئه ویش سه یری فلیم بکه م و حیکایهت بۆ مندالان بگێر مه وه... ته نیا ئه و دوو شته باش ده زانم... له وانه بترازیت هیه چ شتیکی دی نازانم».

بارۆن سه‌پیرئیکیردم و به هیمنی سه‌ری خسته سه‌ر سوکانه‌که،
 ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو و من به لای چاو سه‌یرمه‌کرد، به دریزایی
 هه‌موو قسه‌کانمان نه‌مه‌ویرا چاو بپر مه‌ چاوی. پاش ئیستیک بیده‌نگی
 هه‌ستمکرد بارۆن له ناوه‌وه ده‌کوئیت... بارۆن ده‌گریا... بیئه‌وه‌ی من
 قسه‌یه‌کی ناخۆشم به بارۆن گووتبیت، ئه‌و ده‌گریا. سه‌ری خستبووه
 سه‌ر سوکانه‌که و وه‌ک مندالیک فرمیسکی ده‌باران. ماوه‌یه‌کی دریز
 سه‌یرمکرد و هیچ نه‌گوت... دواتر به ترسه‌وه ده‌رگاکه‌م کرده‌وه و
 له سه‌ره‌خۆ ئوتومبیله‌که‌ی بارۆنم به‌جیه‌یشت، له ده‌ره‌وه‌ش ده‌نگی گریانی
 بارۆن هه‌ر له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. ئه‌و شه‌وه که گه‌یستمه‌وه مائی...
 بیئه‌وه‌ی هیچ بکه‌م خه‌تم و له قوولایی دلدا ئاسووده‌بووم. بارۆنم وه‌کو
 پیاویکی باش هاته پیشچاو که خه‌ریکه شیت ده‌بیت... به‌لام دلنیا‌بووم
 هه‌موومان خه‌ریکه شیت ده‌بین، هه‌ر یه‌که و به شیوه‌ی خۆی.

گه‌ران بو یاقووتی مه‌مه‌د

عه‌تار له ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند ساله‌دا چه‌نده‌ها تپی تابه‌تی زانیاری
 دروستکردبوو، یه‌کیک بوو له‌و پیاوانه‌ی له ده‌زگاکانی پۆلیس و ئاسایش
 زانیاری ده‌کپی و زانیاری به‌وان ده‌فرۆشت، له پالیشدا ئیشی بو
 سه‌رانی گه‌وره‌ی ده‌ولت و حیزب ده‌کرد. له‌و سه‌ی ساله‌ی دوایدا
 تپیکی تابه‌تی له گه‌نجان و ژنان دروستکردبوو که ئیشیان ته‌نیا
 دواکه‌وتنی هه‌والی ئه‌و کچ و ئافره‌تانه بوو که له مال هه‌لده‌هاتن. خۆی
 لیژانیکه‌ی گه‌وره‌ی ده‌موچاو بوو، سیخوپ و هه‌والدزه‌کانی ژۆربه‌یان مندال
 و بیگونا‌ه و فریشته‌پوو ده‌رده‌که‌وتن. به هۆی لیژانی خۆی و هاوکاره
 نه‌تییه‌کانیه‌وه زووتر له هه‌مووان ده‌گه‌یشته ناو نه‌تییه‌کان. وای لی‌هات

ھەر کەس ئافرەتی دیارنەمایە پووی لە عەتار دەکرد. پۆژ دواى پۆژ
 قەلەوتر دەبوو، پۆژ دواى پۆژ پەشتەر دادەگەرا و لە جاران زۆتر عارەقى
 دەردەدا. لە پاییزی سالی ٢٠٠٤ دا، چیرۆکی ئافرەتیک بە ناوی یاقووتی
 مەمەد شاری ھەژاند. یاقووت کچی یەکیک لە ئاغا ناودارەکانی سپیپەز
 دەبیست، لە یەکیک لە شارۆچکە دورەکانەو لە گەڵ کورپی یەکیک لە
 بەرپرسە سیاسییەکاندا ھەڵدیت و پوودەکنە ئەم شارە. کورپە زۆر
 ناکەسبەچە و بێنەزاکەت دەبیست، ھێندەى دەزانیت ناتوانیت دۆستەکەى
 قایمبکات و لە گەڵ خۆیدا بېشاریتەو، بۆ ئەوێ کەولێ خۆی دەریازبکات،
 کچەى بەستەزمان لە ناوەرەستى شاردا جێدەھێڵیت و دەستی لێبەردەدا.
 وەھا نامەرد دەبیست ھەتا پێ و شوینی خۆشاردنەو ھەشی بۆ دانانیت،
 ھەر وەکو مشکێکی ترسنۆک ھەڵدیت و خۆی لە کونێکی نەزانراو
 قایمەکات. گەر یاقووتی مەمەد بە پێکەوت نەکەوتبایەتە سەر پێگای
 پیرەمێردیکی بەویژدان بە ناوی مام ھەریرەو کە کچەکەى لە یەکیک
 لە پێکخراوەکانی ژناندا کاریدەکرد، دەشیا یاقووت ھەرزوو تیا بچواوە.
 دوو پۆژ دواى ئەو شەوێ مام ھەریر یاقووتی مەمەدی گرتەو، ئەو بە
 کۆمەکی پێکخراوەکانی ئافرەتان و کچان، گەیشتە مالى تریفە یابەحری.
 کچەکە لە ئەستێرەبەک دەچوو ھەر ئیستا لە ئاسمان کەوتیبیتە خوارێ،
 وەھا جوان و پاک بوو، ھەر کەس بیدیبایە ھەیرانی دەبوو. خوشحالبوو
 دواى بێقەراریبەکی وەھا کوشندە، لانکەبەکی دۆزیبوو وە. کاتیک گەیشتە
 ئەو پەناگا چەپەک و نھینیە، پێوێ دیاریبوو کە ئەو چەند پۆژە زۆر
 بیری لە مەرگ کردۆتەو. کچان و ژنانى مالى یابەحری ئامیزیان بۆ
 کردەو و لە دەوری ئەلقەیان بەست. ئەو چیرۆکی خۆی گێڕایەو و
 ئەوانیش چیرۆکی خویان بۆ گێڕایەو. لەو کاتەدا کە ئەو لەو مائەدا
 سەربوردی ژيانى خۆی حیکایەتدەکرد، پیاوانى خێل و چەكدارەکانیان
 لە حیزب و سوپادا وەك ئالۆش لە پۆجى دابیتن، بست بە بستى ئەو

دهرهه بۆ ياقووت خان دهگه پان. چاوساغان و شاره زايان ناوبانگى
 عه تاريان بۆ وسوو ئاغاي برا گه وره ي ياقووت هه لدا. دواى سى شهو
 له هه لهاتنى كچه ... وسوو ئاغا و چه تو ئاغاي برائى به هه موو تفاقى
 شه په وه چوون بۆ مالى عه تار و شه ويكى درهنگ جانتايهك پر دراو و
 كومه ليك ويته ي جوراوجورى ياقووتيان بۆ خسته سه ر مي زى هو لى
 ميوانه كه . عه تار وهك زۆر به ي شه وه كانى ديكه ي ژيانى، به ويته ي مه هراجا
 هيندييه كان خاويليه كى به سه ريه وه به سه تبوو، سه يري فليميكي كو نى
 نه حمه د مه زه ر و مريم فه خره دينى ده كرد. له شى داكه وتوو و پو حى
 خه والوو بوو. تا ده هات كه متر به رگه ي بيخه وي و ميوانى درهنگ وه ختى
 ده گرت. كه ئاغايانى سپيره ز گووتيان « به هر نرخيک بووه، ده بييت
 نه م كچه مان له ژير زه وييه وه بۆ به ينيته سه ر زه وي ». عه تار دواى
 باويشكيكي دريژ كه ميک هو شيه اته وه، كه ميک پشتملى خو ي خوراند و
 سه يريكي ويته كانى كرد. وسوو ئاغا گووتى « گه ر تو بته وييت ده توانيت
 بو مانى بدوزيته وه، گه ر نه شته وييت قسه يه كى ترمان له گه لندا هه يه ». .
 عه تار هه ر كات گو يى له م هه ره شه ژيراوژيرانه بايه، بيويستى خو ي
 ده ستى ده برد بۆ سه رى لووتى و ده يخوراند. كه هه ره شه كان سنووريان
 بيه زاندايه هه ردوو گو يى عاره قيان ده رده دا و گريكانى كه پووى وهك
 به ربينى كو ترى ها قوو ده ئاوسان. به هيمنى سه يري چهك و تفاقى
 ئاغاكانى كرد و گووتى « گه ر له م ولا ته دا بييت بو تان ده دو زمه وه ... گه ر
 نه مدوزيه وه يه عنى كچه كه تان چۆته ده ره وه ي كوردستان و له تو پرى مندا
 نه ماوه ... ماسى نيه له م حه وزه مه لعونه دا بييت و من نه بيينم ... به لام
 گه ر له م حه وزه ده رچووييت، نيتر له حوكمى قولاپى من ده رچووه و
 لومه ممه كن ... ئاغايان كه س بو ي نيه هه ره شه له عه تار بكات ...
 عه تار نه وه ي بكر يت ده يكات ... به لام هيچ راوكه ريک نيه له دونيادا
 بتوانيت هه موو ته يره كان راويكات ... راوكه رى وا له دونيادا نيه ... من

ئاده‌میزادم، راداری ئیلاهی نیم». ماوه‌یه‌ک بوو، هر گرفتگی بهاتبایه‌ته به‌رده‌م ده‌یگوت «من راداری ئیلاهی نیم».

له پوژی دواییه‌وه عه‌تار ده‌بایه‌هه‌موو هونه‌ری خوئی بو دۆزینه‌وه‌ی یاقووتی مه‌مه‌د بخاته‌کار. ده‌یزانی ئهم سپیره‌زیانه‌هه‌لکی که‌له‌په‌ق و بیدینن، خودایان بو‌یه‌ده‌ویت تا بیکه‌ن به‌هاوکاری شه‌یتان، ده‌یزانی هه‌موو ئه‌و مرۆفانه‌ی ده‌یانه‌ویت نیازی ئه‌هریمن و کۆمه‌کی ئیلاهی تیکه‌لاوی یه‌ک بکه‌ن پر مه‌ترسین... زۆر پر مه‌ترسین. ئیستا کاتی ئه‌وه‌هاتبوو جارنکی دی چه‌که‌قورسه‌که‌ی خوئی به‌کاربه‌ئینیت، ئه‌و چه‌که‌ی که‌س نییه‌تی ئه‌و نه‌بیت «شه‌هریار بایز ئه‌و کورپی دوو چاویی شوشه‌یی سافی هه‌یه‌و ده‌توانیت ئه‌و دیو دیواره‌کان ببینیت». هر له‌مندالییه‌وه‌له‌بری شه‌هریار پییده‌گوت «شوشه». ده‌بایه‌خوئی و شه‌هریاری شوشه‌بو کچنکی زۆر جوان بگه‌رین، ئیجگار جوان. هه‌لبه‌ت ئه‌سته‌مبوو له‌سه‌ره‌تاوه‌شوشه‌بخاته‌کار، ئه‌وه‌ئو چه‌که‌قورسه‌بوو که‌له‌کاتی دواجیمی یارییه‌کاندا به‌کاریده‌هینا. ئه‌سته‌مبوو هه‌موو ئهم شاره‌کوچه‌به‌کوچه‌و مال‌به‌مال‌پشکنیت، سه‌ره‌تا پیوستی به‌تیشکو‌خستن بوو. به‌شی هه‌ره‌زۆری ئیشه‌کانی خوئی باش ده‌برده‌پروه، به‌لام سه‌ره‌تاکان هه‌میشه‌سه‌خت و دژوارن. عه‌تار بو گرتنی نیچیره‌کان ته‌پکه‌تورپنکی ئالۆز و هه‌مه‌سه‌ری دروستکردبوو، سه‌ره‌تا وینه‌ی یاقووتی مه‌مه‌دی ده‌دا به‌وه‌که‌سانه‌ی که‌له‌خاله‌کانی پشکنیندا کاریانده‌کرد، ئه‌وانه‌له‌دۆزینه‌وه‌دا له‌هر که‌س زیاتر کۆمه‌کی عه‌تاریان ده‌کرد. هر که‌سێک به‌راستی پوولی له‌گرتنی نیچیریکدا هه‌بایه‌، عه‌تار وه‌ها پاداشتیده‌کرد، که‌ره‌می ده‌نگبده‌وه. له‌ناو پولیسه‌کانی هاتوچۆدا که‌شه‌قام و ناو ماشینه‌کانیان چاودیریده‌کرد تورپنکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌نیو ئه‌و دوکاندارانه‌دا که‌شتی ژنانه‌ده‌فرۆشن خه‌لکێک به‌دلسۆزی ئیشیان بو‌راده‌په‌راند، له‌چیشته‌خانه‌کانی ده‌وروبه‌ری شار، له‌گونده‌کانی

سەر سنووردا دەیان داوی وردی چنیبوو... مرۆف ھەر چۆنیک بچولابایەتەو ھەترسی ئەو ھەبوو بکەوێتە ناو یەکیەک لە تەپکە ئاسنینهکانی عەتارەو ھە. لەو دوو ساڵە ی دوایدا ئیشەکانی زۆریە ی بە وینە و تەلەفون بە پێوە دەچوون، ئەو ماوەیە ی کە ھیدی ھیدی مۆبایل بلۆدەبوو ھە، کارەکانی خیراتر و ئاسانتەر بوو بوو. لای عەتار شتیک نەبوو ناوی ئیشی چاک یان بەد بێت، بازاری ئەو مرۆف بوو... ھیچ جارێک بیرى لە شوناسی ئەو کەسانە نەکردبوو ھە کە دوايان دەکەوت. ھەندىجار ھەستیدەکرد بە شیوەیەکی بیمانا عاشقی ئەم ئیشە بوو، تا زیاتر دەولەمەندبایە کە مەتر بیرى لە ژنھێنان دەکردەو، لەگەڵ یەک دوو سۆزانی لاکۆلاند سەرکاری ھەبوو، ھەفتە ی جارێک تەلەفونی بۆ یەکیکیان دەکرد و دەھاتن بۆ لای، لەو ھەش بترزیت بەو فلیمە پووتانە ی شەو پارزیبوو کە پیشخەوتن لە ژێر بەتانییە کەو ھە سەیریدەکردن. ھەندىجار بە دیار ئەو فلیمانەو ھە خەوی لیدەکەوت و بەیانیان گەر کارەبا ھەبایە لەدەنگی خەشخەشی تەلەفزیۆنە گەرە کە ی بە ئاگادەھاتەو. چەند سالیک لەو ھەو ھەر جارێک ویستی ژن بەھێنیت، کچیکى عەبارى زانکۆبوو لە ھند روستەم دەچوو، ھاوپیئەکی لەگەڵ کچەدا یە کدی بینینیکی بۆ سازکرد. بە خۆی و چاکەت و پانتۆلیکی نیللی خەت خەتەو، بە پیش و سمیالیکی پاک تاشراو ھە، بە بۆنیکی تیژی عەترفرۆشە شامییەکانەو، بە جوتی گۆیی عارەقاوییەو، بە نیگای پیاویکەو کە لەبری ئەو ھە ی فیل و جامبازی لە پوخساریدا بێت حۆلی و ھە پۆلی لە چاویدا بوو، چوو بۆ بینینی ئەو کچە عەیارە. کچە کە ھەر ئەو ی بینى بیئەو ھە ی بزانیت کتیە، بە شیوە ی پۆشتن و خۆگۆرینیدا پیاوی کەرۆک و نەقامی ناو فلیمە عەرەبییە کۆنەکانی ھاتەو یاد، گریکانی لووتی و ھە ئاوسابوون و دەموچاوی بە جۆریک سەر عارەق نیشتبوو، دەتگوت حوشرفرۆشیکی گێژی بەر خۆری باشوورە. کچە کە پاش تۆزیک وردبوونەو لە قەد

وقیافەتی عەتار، بێئەوێ خۆی بخاتە هیچ قسە و باسیکەو بە تەوسەو
 داوای لیبوردنی کرد و پۆیشت، شیوەی هەستان و جێهێشتنی وەها توند
 و بریندارکەر بوو، عەتاری سستکرد. دواتر بە ھاورپێکەیی عەتاری گووتبوو
 « ئیسکی مرئ. بۆنی فەرەدی تووری بازاری لێدەھات بۆیە حەزم نەکرد
 بمینمەو». ماوەیەک ھاورپێکانی بۆ گالته جاپی پێیان دەگووت «فەرە
 توور». فەرە تووری بازار... فەرە تووری بازار... عەتار ھەر جارێک
 دەچوو بەر ئاوی ئەو و سەیری خۆی دەکرد ئەو قسەیی بێرە کەوتەو...
 هیچ شتێک لە ژیا نیدا وەھا برینداری نەکردبوو... لەو کاتەو لەزەتییکی
 گەورەیی لەو دەبینی دواي ئافرەتە پاکردووەکان بکەوێت... شەپوآل و
 مراخانییەک لە بەریکات و بە جیبە تازە کە یەو بازارێ خۆی گەرمبکات و
 جگە لە نیچیرەکانی بێر لە هیچی دی نەکاتەو. ئیستا ھەفتە یەک بوو
 تەنیا سەرقالی دابەشکردنی وینەیی یاقووتی مەمەد بوو کە ھاورپێکەیی
 فۆتۆگرافی دەستە دواي دەستە دەیشتەو و دەرژەن بە دەرژەن بۆی
 دەخستە زەرفی تاییبەتەو، تا بەسەر ھاوکارەکانیدا بەشیبکات.

یاقووتی مەمەد لە شەوی یەکەمەو چوو سەر ئەو تەو نە گەورەیی
 کێژەکان مافووریان لەسەر دەچنی. مافووریەک وەک دەیانگوت بۆ هیچ
 کەسیکی ئەم دۆنیایە ناچن، بەلکو بۆ ئەوێ دەچن بگەنەو پۆچی
 خۆیان. تریفە کە یەکەمجار ئەو ئامێرە گەورەیی فەرەسازیی پیشانی
 یاقووت دا، بە دەنگە مېھرەبانە کەیی خۆیەو گووتی «ئەم فەرەشی
 ئیمە دەچنن، بۆ ئەو نییە پابخریت، بۆ ئەو نییە کەس لەسەری
 بوەستیت و لەسەری دانیشیت، بۆ ئەو نییە بپواتە بازار، بەلکو چۆن
 بالندەکان بە ئاسماندا دەفرن، ئیمەش لەسەر ئەم فەرەشانە دەفرین...
 بە ناو نەخشەکانیدا سەفەرە کەین و دەگەینە دۆنیایەک پیاوانی دەرندە
 و دلرەقی تیا نییە».

تریفە یابەحری لەسەر کورسییەک دادەنیشت، بەو دەنگە سېحراوییی

خوئی، به پینماییه ئه فسوناوییه کانی دهستی کیزه کانی دهخته سهر سه مایه کی بپوینه. له گه لّ به رزبونه وهی تیمپوئی فهرشچینندا، مافورچنه کان وهک تارماییان لیده هات، دهکه وتنه ناو ته م و بولئیکی گه وره وه. کچه کان هیدی هیدی دهچوونه دونیایه کی تر و دوخیکی پوچی تریان ورده گرت. یاقووت وهک ئه وانى دی له سه ره خو له شوینی خوئی دانه نیشته، گوئی له قسه کان و پینماییه کانی تریفه ده گرت، فیترده بوو چون دهست بو ئه و ده زوو به باریکانه به ریت که وهک هه و ناسکبوون، فیترده بوو هه موو ده زوییه ک و تالیک و به ره نئ وهک ژئی سازیکی گه وره وه زیفه یه ک و دهنگیکیان هه یه، ورده ورده تیده گه پشت ئه وهی مافورئیکی جوان دروستده کات، رهنگی تاله به نان و چه شنی بادن و جوړیتی ده زوو کان نییه، به لکو جوړی ئه و دهسته یه که دایده نئیت. یاقووت سه یری لیتهات که بینی هه ر کات دهست له تالی ئه و مافوروه ده دات، ههست به هیچ ناکات، که دهیگریت ههستناکات شتیک له دهستیایه تی، که به رزیده کاته وه ده بیینیت، به لام له وه دهچیت تالیک تیشکی گرتبیت. که هاته ئه م ماله سه راپای ترس بوو، پاسته ماله که له شوینیکی چه په ک و خو شدایه، پاسته داپیره یه ک له سه ره وه وهک پووپوش و ده مامکی کومه لایه تی تیاده ژئی، پاسته هه موو شتیک له م ماله دا بوئی دلنیا یی لیدیت. به لام دهیزانی سپیره زان به دوایه وهن، دلنیا بوو تا مردن به دوایه وه ده بن. که له گه لّ ئه و کورده هه له هات دلنیا بوو چ نامه رد و پووچیکه، هیند هه بوو ده یویست حیکایه تی راکردنیک بژی «ته نیا حیوان له م ولاته دا هه ولنادات له ژیانی خوئی پابکات» یاقووتی مه مه د و ابیریده کرده وه ... تا ئه وکات هه ر که سیکی ناسیبوو، هه موو ویستبوویان هه لپین. ئیستا که دهستی له و مافوروه ده دا هه ستیده کرد ئه م مافوروه ده بیات و له گه لّ خویدا بو جیگایه کی دیکه ی هه لده گرت. نه وره سی گول سؤلاف که هینای بو ئیره پئیگوت «له وانیه پوژیک پیکخواویکی

بیانی یان که سیکى دى کومه کت پیبکات له م ولاته دهرچیت و له شوینیکى تر ژيان دهست پیبکه یته وه ... کى چوزانیت؟». به لام که له سر نه و تونه دانیشته له دللى خویدا گووتى «خودایه نامه ویت بچم بو هیچ شوینیک، یارمه تیمبده ... خودایه ... با وهک ئه م کیزانه بتوانم به م مافورره دنیا م بیربچیته وه ...».

وهک تریفه دللى بخوینیته وه دهستی خسته سهر دهستی و گووتى «یاقووت، جاران نه مده ویست به خیال له م دونیا به هلبیم ... به لام ئیستا ده مه ویت ... یاقووت ... سه یرمکه، ئه م دونیا به وه ما ناشیرینه، گوناھیکى گه وره به جوانه کان تیا بژین ... گوناھیکى گه وره به».

دانیشتنیکى دريژ له گه ل مورته زای شه يتاندا

حه سه ن توفان - ئه یلولى ۲۰۰۴

شبر گووتى «هیزی ئیمه ئیستا له وه دایه که مورته زای شه يتان نازانیت کى ئیمه ی نارده، دلنیا نییه چ هیزیک له پشت گه مه که وه به. به که مین شت مورته زا دهیکات نه وه به به وردى ده گه ریت تا تیبکات و بزانیته ئیمه ژیر به ژیر په یوه ندیمان به چ لایه نیکى ناو حیزبه وه هیه، ده که ویته سوڤاغى نه وه ی کام له سه رکرده کان پشت و په نامانه، به وه دا ئیمه ئاشکرا په یوه ندیمان به که سه وه نییه، ناگاته نه نجام ... ناتوانیت خو ی لای مه غولسى و بارونى پورسه لان ئاشکرا بکات، دلنیا به گه ر ئاشه که به دیویکی تر دا بگه ریت، خو ی تیا ده چیت، باشتین رینگا له به رده میدا نه وه به له گه ل ئیمه دا رینگه ویت ... موته زا نه وه له هر که س باشت ده زانیت ... نه زموونى نوری فیریکرده شته کان به وردى هه لسه نگینیت، نه وه که سیک نییه چاو بنوقینیت و به رینگادا بروت ...».

ته‌نیا که‌سانی وه‌کو من و تو که باکمان به‌دو‌نیا نییه ده‌توانین چاو بنوقینین و برۆین... مرۆف که ویستی هه‌موو شتیک ببینیت، هیج نابینیت... من له‌حیزیدا بووم ده‌زانم زۆربه‌یان ئه‌و نه‌خۆشییه‌یان هه‌یه، هه‌موو له‌هه‌ولێ ئه‌وه‌دان هه‌موو شتیک ببینن، به‌لام دواچار به‌کویری دینه‌ده‌ری و نابیناده‌بن، هه‌سه‌نی پی‌زۆ به‌ده‌گه‌ن یه‌کیک هه‌یه له‌حیزیدا بمینیته‌وه و کویر نه‌بیت...»

نه‌خشه و پوانینه سه‌ره‌تاییه‌کانی شبر راستبوون. هینده‌ی نه‌برد ئیواره‌یه‌کیان مورته‌زای شه‌یتان له‌بازاری فه‌رشفرۆشه‌کان له‌به‌رده‌ماندا قیتبووه‌وه و به‌ده‌نگیکه‌وه له‌ده‌نگی ئه‌و نه‌ده‌چوو گووتی «ده‌مه‌ویت بتانینم... عه‌زیزان ده‌مه‌ویت بتانینم. پیده‌چیت قه‌ده‌ر ئیوه‌ی نارده‌بیت، من بخه‌نه‌وه سه‌ر پی‌گای راست... پۆشنا‌ییه‌ک ببه‌خه‌شه‌وه به‌م عومره فانی و ناچیزه‌م».

ئه‌و ئه‌کته‌ربازی و نمایش‌سازیه‌ی منی زۆر توپه‌ده‌کرد، زۆرچار که‌ده‌مبینی به‌و جووره‌ده‌ویت و ده‌ست باده‌دات و قامه‌تی لوله‌دکات، په‌ست و نیگه‌ران ده‌بووم. شبر ده‌یگوت «ئه‌م پیاوه به‌حوکمی ئه‌وه‌ی کۆنه ئه‌کته‌ره. ژبان وه‌ک شانۆیه‌ک ده‌ژی». به‌لام من وام هه‌سته‌کرد هه‌ر ئه‌هریمه‌نه و فی‌ری به‌لاغه‌تی فریشته‌بووه، ده‌توانیت زمانی شیرین و له‌فزی ناسک بیت، به‌لام له‌ناوه‌وه شه‌یتانیکێ بپه‌رحم جله‌وی دلی ده‌کات. له‌سه‌ر داوای خۆی، هه‌مان شه‌و من و شبر چووین بۆ دیداری... ده‌مانویست وابکه‌ین لی‌مان نزیکبیت و ته‌ره و ته‌وه‌لا نه‌بیت. سه‌ره‌تای قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو بۆ مورته‌زا ئاوها به‌لاغه‌تی فریشته‌کان ده‌ویت. گوزاره‌ی «به‌لاغه‌تی فریشته‌کان» که‌چاریک له‌غه‌زه‌له‌کانی هه‌زاریاغدا بیستبووم، بۆ مورته‌زا سه‌ره‌نجراکیش بوو، ده‌ستی‌کرده‌وه به‌نوانده‌کانی خۆی و گووتی «هیشتا زارۆیه‌کی پاکبووم په‌ش و سپیم جیا‌نه‌ده‌کرده‌وه، هیشتا مه‌عه‌ده‌م لای خوداش پۆشن نه‌بوو،

به لام له چاو مندالانى تردا پموزن و ناشيرين دهرده كه وتم ... براياني من، دوسته ديرينه كانم، به هموو هورى دونيا و به هموو غونچه شهيدي و نه گه شاوهي سه رزه وي سويندده خوّم، من تاكه پموزن نيگار و سه گروخسار و به دوينه ي نه و ورزه نه بووم ... سويندتان بو ده خوّم و تكاتان ليده كه م باوه پم پيكيه، له وهرزيكدا له دايبووم هموو منداله كانى ناشيرينبوون ... مندالانى نه و ورزه كه سمان ناسايي و جوان وهك مندالي و ورزه كانى ديكه له دايك نه بووين ... من كورپي و هما وهرزيكي مه لعونم كه تيدا شه يتانكي برسي مال به مال نيكاخي ژنه كانى نه م شاره ي كروه ... پيتانده ليم و نيوه نارزه وي خوتانه باوه رده كه ن يان نا . شه يتان له هيچ شاريكي دونيادا به نه ندازه ي نه م شاره ژني له خو ي ماره نه كروه و نيكاخي نه كردون ... » .

شبر به پيكيه نينيك ي به رز گووتي «مورته زا پيده چيت به لاغه تي جواني زمانت هه وليك بيت بو راستكرده وي به لاغه تي چه وتي ده سته كانت . زورن نه وانه ي وشه ي جوان بو شاردنه وي ناشيريني دليان به كارده هين» .

گووتي «نا، به لاغه تي جوانم بو شاردنه وي ده ستي رهش و دلي ره شم نيه ... به لكو بو داپوشيني عيبي روخسار و ناشيريني چه سته مه . پياوه ناشيرينه به سته زمانه كان گه ر وشه ي جوانيان نه بيت، له م دونيا و له و دونيا مه نزل و ماليان چه هه نه مه» .

نه و شه وه به ده ستيك جلي نويه، به رابه رمان دانيشتبوو، به خواري جگه ريه كي خستبووه نيوان په نه كانى، نه دايدة گيرساند و نه دايدة نا، نه ده بيرد بو ليوي و نه ده يخسته وه پاكه ته كه ي . ده ستي به چه شنريك ده ماردار و نيسكن و بيتووك بوو، مروفي ده ترسان . سه رهنجي نه وه مدا مورته زا نيوجواني بيته ندازه چرچ و پوومه تي سه ير ساف و كه م شوخت بوو، كوومه ليك ناكوكي قوول له ديمه نيدا و هما ناشيرينيانكردبوو، مروف گه ر زور نيجهيادي له نيگا ريدا بكردبايه ترسي نه وه ي ليده نيشت،

بگاتە ئو ئەنجامە ی بەراستی ئەم پیاووە لە نیکاحی شەیتان و مەرۆف دروستبوو. بەلام کە هەڵدەستایە سەرپێ، کە قیافەتە خوارە کەیم لە قاتی تازە و قوماشی قەشەنگدا دەبینی، دەگەیشتمە ئو بپوایە ی ئەویش پیاویکی ئاسایی ئەم ولاتە... وەک من و شبر، وەک مەغۆلی و تونچی. بەدەنگە منگنە کە ی خۆم قسەکانم پێبپی و گووتم «مورتهزا... بیرتکردهوه؟ ئیمە کاتمان زۆر نییە، ئەوانە ی لە ئیمە بالاترین فشارمان لێدەکەن، دەیانە ویت قسە یەکی راستیان لە تۆوە پێبگات، ناتوانین تەواوی وەختە کە لێگەرئین سەرقالی بیرکردنەوه و حسابات بیت».

وەک یەکیک هەموو ژيانی کەوتبیتە زەلزەلە، بە چاویکی ترساو سەیریکردم و گووتی «ئێو بە هەلدا دەڕۆن... من چیم؟ من کیم؟ بتوانم هەموو شتی بزانم، من خزمە تکارێکم، بەردەستیکی بچوکم، مورتهزای شەیتان کە هیچ پۆحله بەریک خووشی ناویت کێیە تا خەلک بکوژیت؟... خەسیو مورتهزا چییە؟ ها چییە؟ سەگیکە و هیچی تر. من بەیانیان کە هەڵدەستم دەلیم ئە ی پوناکی بمبوره کە بە لەشی خەوآلوم بە ناوتدا دەڕۆم... شەو کە بە ژیر ئاسماندا پیاسە دەکەم، دەلیم خودایە نەکات بە تاریکی پێ بە میروویەکی خەوتووتدا بنیم، چونکە نرخ و مانای ئو میروە لە نرخ و مانای من باشتر و بەرزترە...».

وام هەستکرد شبر بە پێچەوانە ی منەوه لەزەتیکی زۆر لە قسەکانی مورتهزا دەبینیت. من هەروا بە منگنی گووتم «مورتهزا، کێ بەر پرسە لە کوشتنی ژنان... هەموو دەلین تۆیت؟ تۆ تاکە ی لەسەر ئەم نمایشە پڕوپوچە بەردەوامدەبیت. من خەسەنی پیرۆم پێدەلین... تێدەگەیت، خەوسەلێ ئەووم نییە نیوہی عومرم دانیشم و گوێ لە درۆکانی تۆ بگرم».

بە غەمیکەوه قاقایەکی لێداو گووتی «من... مورتهزای دل پەپولە، مورتهزای خەسیو، غەمگین، دەم پاک، بەوفا وەک سەگ، مورتهزایە ک

که نازانیت زەر نه قووته یه ک راویکات... من؟» .

من به تورپیه وه پالمدایه وه و گوتم «واز له م لیبوکبازی و نواندنه بوچه بهینه که ده بایه له شاتردا بیکهیت... تیده گهیت، ههردوو کمان ده زانین کۆمه لیک مهیت له نیتوان نئمه دایه . زاری خاوینت و وشه ی پاکت نه وه ناشارنه وه که دهستی خراپه کارت و دللی بهدت کردویانه ... حیزب پۆله ی هه زار جار له تۆ کارمه تری تورپداوه، خه لکیک هه ن نایانه ویت ناوی حیزب به هۆی تۆ و بارۆنه کانی دۆستته وه پیسبیت و تۆزای بیت، کئی هه یه بیه ویت شکۆی حیزبکی نیشتمانه پره وه به هۆی به دکارییه کانی نیه وه لکه داربیت و بکه ویته نیو پیسی و زه لکاوه وه ... مه سه له که له وه ئالۆزتره که تۆ تیده گهیت» .

تورپه بوونی له ناکاوی من ماندوو یکرد، هه ستمکرد خۆی وا ده رده خات وه ک نه وه ی خه ریک بیت له شوینی خۆی بوخیت، به لام سه یریکردم و به دهنگیکی ساده و ئاسایی و دلنیاوه گووتی «من نه مکوشتووه ... من هیچ که سم نه کوشتووه» . هه ناسه یه کی هه لکیشا و گووتی «هه موو خه لک واده زانن من کوشتوومن، به لام من نه بووم، مورته زا نه بووه» . شبر جگه ره یه کی داگیرساند و گووتی «ئه ی کئی بوو؟» .

که میک وه ستا و وه ک یه کیک بریاریکی زۆر سه خت جیبه جیبکات گووتی «ئه و ژنانه ی له گه ره کی بابه ردان سووتان، من نه بووم ... قه سه م به بالی بچکۆلانه ی بولبول که له گه ل گه رده لولدا شه رپه دکات . مورته زا که سی نه کوشتووه . ئه وه من نیم .. من کیم؟ نیه وه مورته زای به دبخت وه ک چی ده بینن و وه ک کئی ته ماشایده که ن؟ ... ئه وه عه تاری مه لعون بوو مالمی ئه و ژنانه ی دۆزییه وه ... عه تار بوو . ژنی بارۆنی په شمه ک له و ماله دا بوو، ده مانگ بوو ژنی بارۆنی په شمه ک پایکردبوو، عه تار ئه و ماله ی دۆزییه وه ... من ئاگام له وه نییه ... سیولالا ... چۆن من ده خه نه هه موو حیکایه تیکه وه؟ چۆن؟ مورته زا له وه پاکتره ئاگر له

خه لک به ريدات... ئه وه ژنى بارۆنى په شمهک بوو له و ماله دا سووتا». شير خوشحال بوو که مورته زا خه ريکه دپته قسه، به که ميک بيياکيه وه دهستی به قزیدا هينا و گووتی «به لام تو به پرسي له کوشتنی دوو ژنی تر له نويميران... خو حاشا له وه يش ناکه يت...». مورته زا به چاويکی غه مگين و ترساوه وه سه يری هر دوو کمانی کرد، که فيکی سپيم له سه ر ليووی بينی و به دوو ليووی وشکه وه گووتی «من که سم نه کوشتوه، له هه موو ژياندا ميرو له په کيشم نه کوشتوه... من هيچ نيم جگه له زيوانیکی به دهخت... من ناتوانم خه لک بکوژم، قه سه م به ته رزه ی پاک کاتيک بهر چيمه ن ده که ويئت... قه سه م به براي ته ی کاتيک دلپيسي و گومان راوده نيئت و ده يبه زي نيئت و ئه تکيده کات... که سم نه کوشتوه».

له ويدا هه ستمکرد وشه کان ته واو له زاری ناترازين. له شويني خو ی هه ستاو گووتی «ئيوه نازانن مورته زای داماو کيه... شوينيکی له وه به رزرتان داوه تی که هه يه تی، چلی دره ختيکتان پی رها بينيوه که نايگاتن، له باغيکدا داتانناوه که نايبي نيئت. من خزمه تکاريکی بچوکم، بچوکتر له وه بدانه ی زه مانی زوو له ديوان و ده رياره کاندای پادشا سواريان ده بوو، من له وانه بچوکترم... من که سم نه کوشتوه، سيولالا... من خه لک ده هيتم و ده به م، هه وال ده هيتم و ده به م... شتيکی بچوک ده که م بو ئه وه ی بريم... به لام چونکه ئه م شاره که سيکی دی وه ک من دزيوی تيیدا نيه، هه موو گونا هه کان ده خه نه ملی من... گهر جوان بوومايه، گهر ددانه کانم وه ک ددانی شه يتان نه بايه، که س نه يده وييرا ئاوها بمکاته خزمه تکار و دواتریش بمکاته گونا هه بار... ئيوه چی له ژيانی خه سيو مورته زا ده زانن... چی له نازاره کانی ده زانن... چی له وه تيده گهن گهر هه موو ژن و کچی ئه مشاره به خوړا وه ک سه گ ته ماشا تبکه ن... ها چی له وه تيده گهن؟... من ئه کته ريکی شانۆ بووم... چهند سال له مه و بهر

دەوری یاگۆم بینی، وای لە من. که دەمگوت «ئەو دەستەسەرەکی تۆیە تۆتیلۆ» هەموو خەڵک هەڵدەستان و چەپڵەیان بۆ لێدەدام... بەو گوناھباریانکردم که کۆمەکم بە هاوڕێیەکی خۆم کردووە ژنەکی بکوژیت، بە خۆرا چوومە زیندانیکەووە که شایستەیی نەبووم... هەموو دەتانهوێت مورتەزا یەکهەمین گوناھبار بییت، هەموو واتان دەوێت، هەموو پیاوکوژیکتان پتییستە تاوانەکانی پیا هەلواسن. بەلام من کهسم نەکوشتوووە». مورتەزا وەها ترساو و کۆم و چەماوەبوو بەزەیم پیا هاتەووە.

شیر بە گومانەووە لێپرسی «مورتەزای شەیتان، تۆ کێیت؟». من لە پرسیارەکی شیر تێنەگەیشتم، نەمزانی ناخۆ دەیترسینییت، یاخود بەپاستی دەیهوێت بزانییت کێیە. بۆ ساتیک منیش کهوتە گومانەووە و لە شوینی خۆم هەستام و سەیری چاوی مورتەزام کرد، منیش بە دەنگیکی کپ و غەمگین گووتم «مورتەزا تۆ کێیت؟ تۆ کێیت؟». وەهابوو وەک ئەوێ دەنگم لە دوورەووە بییت، وەک ئەوێ پرسیاریکی زۆر قوول بەکم و بۆ نەینییەکی زۆر بیین بەگەرێم، وەک ئەوێ لە شانۆگەرییە کدا بم و تیکستەکه بیسەپێنییت بەسەرما ئەو پرسیارەبەکم. لە ناکاوەستم بە سۆز و بەزەییەکی گەورەکرد بەرابەری، کهمیک لە ژوورەکەدا سورپامەووە و بە خۆم گووت «حەسەنی پیزۆ عاتیفە نەتبات، تۆ ئیستا رۆحی نەوجەوانی چینی لە لەشتدایە، دلایە کهسیک لە هەناوتدایە که دەیهوێت بزانییت باران شوکۆر چی لێهاتوووە». بە بیژەحمی گەرپامەووە سەری، وەها لە کورسییەکی خۆیدا گرمۆلەبوویوو، تەنیا تۆزیکێ دەبینرا. گووتم «مورتەزا ئەو شەوێ که موراد جەمیلیان کوشت تۆ لە گەلیاندا بوویت؟». بە دەنگیکی گریاوەووە گووتی «من هاوارمکرد مەیکوژن... قەسەم بە شەمالی هاوین و سرووی بەھاران، هاوارم لە هەموویان کرد، نەیکوژن... گووتم کوشتنی ئەم پیاووە سوودی چییە، شەویکی مانگەشەو

بوو. من ده بووايه موراد جه ميل به قسه ي خووش له مال بهينمه ده ري. خو ي كه من ي بين ي هه موو شتيكي ده زاني. باوه پرم پييكه ن، كراسيكي پرته قالي گه نجان ه و كاوبويه كي له به ردا بوو، كه به ناوي نه و جه واني چيني بانگم كرد، زه رده خه نه يه ك كه و ته سه رليوي و به ده نكي به رز وه ك وه لام ي مردن بداته وه، وه لاميدامه وه. سويند تان بو ده خو م كه ده ستم له ده ستي دا ده يزاني بو كويي ده به م. به لام چون ياريكه ريكي شادومان دواي توژيك خوگه رم كردن به هه ماسيكي بيويته وه ديته ناو گوږه پان، ناوها شاد و به جو شبوو. مانگه شه و بوو، فينكييه كي به هاره ي خو شبوو، مانگ وه ك داسيكي زيوين وابوو، هه فوومكه ن... براي ان هه فوومكه ن... له م به لاغه ته سه قه ته م بيورن... مانگ به كه وانه يه كي پو شنده چوو له كتبييكي جوان فرپييت و له ناسمان نيسته جيويوييت. هه ور ده يگرت و به ريده دا، دلي من وه ك نه و مانگه وابوو... من نه مويستوو ه كه س بكورم... باوه پ به مورته زا بكه ن... عاشق كوشتن له ديني مندا نييه، به لام باروني كوله كه... وه ها ناوميد بوو... وه ها بريندار بوو... سويند تان بو ده خو م كه تا سه ر ئيسقان له باروني كوله كه ش ده گه يشتم... له به رنه وه ي كوپيكي هه ژار بوو، له به رنه وه ي له كو لكي شيبه وه بوو بوو به بارون هه موو رقيان لييبوو، هه موو هه زيانده كرد ژنه كه ي حيزييت...». له ناكاو وه ك هوروزميكي عاتيفه گرتبييتي، ده ستي خسته سه ر ده موچاوي و گووتي «ژور بيري نه و جه واني چيني ده كه م، ژور بيريده كه م... من دوو سال زياتر بوو به دواي هه موو شتيكي دا ده پويشتم، دوو سال زياتر بوو، دوو سال له مه ويه ر باروني پورسه لان مني پاسپارد بو نه وه ي هه نكاو به هه نكاو دواييكه وم و هه موو زانياريه كي له سه ر كو يكه مه وه. ده مزاني له گه ل چه ند ژندا په يوه ندي هه يه... قه سه م به هه موو نه ستي ره كاني ناسمان ده مزاني له گه ل چه ند ژندا په يوه ندي هه يه. قه سه م به ره شه باي به يانياني هاوين، قه سه م به پوحي دره ختي كوژدراي ناو توفان... گه ر

بمویستبایه خراپه بکه‌م، گەر بمویستبایه یاریبکه‌م، فیتنه بنیمه‌وه هه‌موو شتیکم ده‌کرد، به‌لام ئیوه نازانن مورتەزا چ دەست و دەمیکی پاکه ... گەر خراپه‌یه‌کی کردبیت، باشی خۆی پێیکردوه ... گەر خراپه‌ی به‌رابەر یه‌کیک کردبیت بۆ ئەوه بووه دلی یه‌کیکی تر خۆشبکات ... ئای چەند بیرى نه‌وجه‌وانى چینی ده‌که‌م، ماوه‌یه‌ک ئیشم ئەوه‌بوو ناوی ئەو کچ و ژنانه‌ بخرمه‌ لیسته‌وه که ئەویان خۆشده‌ویست ... ئەوه‌ته‌ی خزمه‌تى بارۆنه‌کان ده‌که‌م ئەوه یه‌که‌مجار بوو خۆشى له ئیشیک بیینم ... پۆژ به پۆژ نه‌ینى مورد و ژنانى ئەم شارهم پێده‌گه‌یشت ... خوشکی فیلان و فیسار ... کچی کئی و کئی ... ژنى ئەم و ئەو ... خواى گه‌وره ... پۆژ به پۆژ منیش عاشقى نه‌وجه‌وانى چینی ده‌بووم ... منیش عاشقى ده‌بووم ... پۆژ دواى پۆژ زانیارییه‌کانم ده‌برد بۆ بارۆنى پۆرسه‌لان و ئەو دلخۆشده‌بوو. مورد له‌گه‌ڵ هه‌ر ژنیکدا بخره‌وتبایه، بارۆنى پۆرسه‌لان لای خۆی ده‌ینوسی، چه‌زى له‌وه‌یه نه‌ینى خه‌لك بزانیت، چه‌زى له‌وه‌یه گه‌ر هاتنه‌ سه‌ر پێگای و بوونه‌ دوژمنى هێنده‌ی زانیاری له‌لابیت بیانترسیینت. تا دواجار تینگه‌یشت یه‌کیک له‌عه‌شيقه‌کانى مورد خوشکیکی خۆیه‌تى ... من پێشتریش ئەوه‌م ده‌زانى، به‌لام به‌ قسه‌م نه‌کرد و زارى خۆم به‌ست و نه‌مدرکانه‌ ... ده‌زمانى ده‌یکوربیت، ئیوه مورتەزا وه‌ک پیاویکی شه‌یتان و بێرهم سه‌یرده‌که‌ن ... من یه‌ک سال بوو ده‌زمانى هێشوی خوشکی بارۆن دۆستی نه‌وجه‌وانى چینی بووه، به‌لام بۆ ئەوه‌ی ژيانى ئەو کورپه‌ بپاریزم نه‌ینیه‌که‌م شارده‌وه و خۆلم پیاکرد و له‌ دلی خۆمدا خنکانم. ده‌یانجار بارۆنى کوله‌که‌ ده‌یناردم بۆ ئەوه‌ی سۆراغى باران شوکور و مورد بکه‌م و من به‌ گریان‌وه ده‌گه‌رامه‌وه و ده‌مگوت بارۆن ژنه‌که‌ت له‌ بللور سافتره، له‌ ئاونگ بێگه‌ردتره ... درۆمده‌کرد ... به‌ چاوی خۆم له‌ باوه‌شى یه‌کدا ده‌مبینین و درۆمده‌کرد بۆ ئەوه‌ی نه‌کوژدین. تا توانیم درۆمکرد ... به‌لام جیگایه‌ک هه‌یه ئیتر خه‌نجره‌که‌ ده‌گاته‌ ملی خۆت

و ناتوانيت درؤبكهيت... كه بارؤنى پؤرسه لان زانى خوشكه كهى خؤى
 به كئكه له دؤسته كانى موراد گووتى ده بئيت بيكوژين... سوئند ده خؤم
 به هه موو ئه سستيرهى به ربه يان... سوئنده خؤم به گولؤوى ئه و باغانهى
 كه تا ئيستا ئاده ميزاد پئى تئنه خستوون، بارؤنى كوله كه بيگونا هه...
 بارؤن به تهنيا نه يده توانى بيكوژئيت... بارؤن نه يده ويست بيكوژئيت،
 به لام بارؤنى پؤرسه لان چوو به نكلئشهى بارؤنى كوله كه... به ك مانگ
 بوو ده يانويست بيانكوژن، شه و دواى شه و كاتيان دياريده كرد. من
 هه موو جارئك ده كه وتم به سهر ده ست و قاچى بارؤندا و ده مگووت تؤ
 ئه و ژنه ت خؤشه وئيت، بؤ ده يكوژئيت... بارؤن بؤ ده يكوژئيت؟... بارؤن
 ده گريا... قه سه م به بؤنى فريشته پاكيزه كان... درؤ ناكه م. بارؤنى
 كوله كه نه يده ويست بيكوژئيت، به لام بارؤنى پؤرسه لان له ژيره وه ئه وانى
 ترى ليئاندا... پؤزانه نامه يان بؤ ده نار د و پئيان ده گوت ژن حيز...
 هيهى... عه فوومكه ن به لام وايان پئده گوت... پئيانده گوت ئه مشه و
 كه چووئته وه بزانه ئه سستيره كان به كوئى ژنه كه ته وه ن... تئده گه ن...
 بارؤنى كوله كه مندالئيك بوو، گه نچ بوو، وه ك باران و موراد گه نچ
 بوو، ناو حيزى نه بينيبوو، نه يده زانى چى له ده ورى پوده دا... ئه و
 به راستى حه زى له باران بوو. به لام به نامه و ته له فون شئيتيان كرد...
 به زؤر خستيانه سهر ئه و بپوايهى كه بيكوژئيت. كه دلئنيابووم بارؤن هيج
 جارئكى نه ماوه جگه له وهى بيكوژئيت... دوو نامه م بؤ باران شوكور
 نوسى و گووتم بارؤن و مورته زا ده يانه وئيت بتانكوژن، بپؤن و پاكه ن...
 خواى گه وه... ئه وه من بووم ئه و دوو نامه يه م نوسى... ئه وه من
 بووم... من بووم...».

وهك مارئك دواى گرمؤله بوون بكرئته وه، كه ميك خؤى كئشايه وه
 و له سهر كورسييه كهى هه ستا. من تا ئه و كات له بهر په نجه ره كه دا
 وه ستابووم. به ره و پووم هات و گووتى «ئه و شه وهى كه كوشتيان

کراسیکی پرتەقالی لە بەردابوو. کارەبای شار ھەر ھەمووی پرابوو، یەک فیدەریش چیبە ئیشی نەدەکرد».

سەیریکی منی کرد و بە دەنگیکی گپ و ترسا و گووتیبەوہ «یەک فیدەریش چیبە ئیشی نەدەکرد».

ھەناسەیکە ھەلکێشا و بە عادی خۆی پێکەنی و گووتی « من و بارۆنی کولەکە لە دواوە سواریبوین و جەغەری مەغۆلی لە پێشەوہ ... من بە موراد گووت ھۆلیکی ئاھەنگمان بە کرێ گرتووە، نیازی شایبەکی نۆر گەرەمان ھەیە، وەرە و بزانی لە چیمان کەمە و چیمان دەوێت. موراد خۆی وا دەرخست کە باوەرپی پێکردوم ... شتیکی نەگووت بۆنی گومانسی لیبیت. کە بارۆنی کولەکە ی بینی گووتی « بارۆن لە میژرە دەمەوێت بتبینم». مەغۆلی وەک براھیکە شیرین دەستیکردە ملی و گووتی «سەیریکی ھۆلەکەمان بۆ بکە بزانی ماسەفاتی تێدایە» ... ھی ھی ھی ھی. ھەر کارێک کوشتنی تیاپیت و نەیانەوێت نەبێنێکە ی بچیتە دەری، مەغۆلی خۆی دەیکات ... ناھیلن دەستی تری تیکەوێت ... بە درێزایی پێگا موراد جەمیل و جەغەری مەغۆلی نوکتەیان بۆ یەکتەر دەگێرێت و ھە پێدەکەنین ... باسی ئێ و ژنە عەرەبانەیان دەکرد کە ھاتوون بۆ ئوتیلەکان ... موراد نۆر دلی خوشبوو».

من دەستیم گرت و گووتم «بۆم مەگێرەوہ، بۆم مەگێرەوہ، من ھەموو شتیکی دەزانم ... دەزانم مەغۆلی چۆن کوشتووتی ... من برادەری مەغۆلی بووم، ھەموو شتیکی دەزانم ... پێمبلی ... باران شوکورتان چۆن کوشت؟».

مورتەزا چووہوہ سەر کورسییەکە ی و دیسان خۆی گرمۆلە کردەوہ، شەیتانیکی و ھا قاچ درێژ بوو، کە بەو جۆرە دادەنیشت، نوکی ئێ ژنۆ تیزەکانی وەک قاچی میروویەکی زەبەلاح نۆر لەسەر رو لەشییەوہ بوون. سەیری لیبات کە وەسفی ئێ و شوپنەم بۆ کرد کە مورادیان تیا

ناشتووه. گووتی «نا... نا... نا.. مورادمان لهویدا نهکوشت، له جیگایهکی دی کوشتمان. که جعفری مهغۆلی دوا تهقهی لیکرد و دهستهسرپکی خسته خوینهکیهوه، به هر سیکمان لاشهکهمان خسته پشته ئوتومبیلهکهی بارۆنی کولهکهوه و ویستمان بیهینینهوه بۆ نویمیران... وای لهو شهوه... ئەو ماوهیه هه موو مهیتهکانیان دههینایهوه بۆ نویمیران... که گه پاینهوه، هیزکی گهره چواردهوری هه موو ئەو گهرهکهی گرتبوو، کونسولی بهریتانی و بهرپرسیکی گهرهی ئەمریکی هاتبوون بۆ مالی بارۆنی شه کروچا... هیزهکانیان وا دابهشکردبوو، پۆل بریمه ریش بهاتایه تا دهگه یشته مالهوه سێ جار دهیانپشکنی. مهغۆلی ماشینهکهی گپرایه دواوه و هاتین و به ناچاری لهو پیدهشتهدا ناشتمان». به ترسیکهوه سهیری ههر دوو کمانی کرد و گووتی «به پهرحه تبیئت، کورپکی جوان بوو». شبر بیئنهوهی مژی له جگهرهکهی دابیت کورژاندییهوه و گووتی «باران شوکریستان هه مان شهو کوشت؟».

که میک وهستا و پاش بیرکردنهوهیهکی کورت گووتی «که گه پاینهوه کاتژمیر بهکی شهو بوو، کونسولی بهریتانی و میوانهکانی دی هه موو پویشتبوون. هور دههات و دهپۆی، با هه لیده کرد و خامۆشده بوو... قه سه م به شهونم و غونچه، شهویکی خوشبوو. گهر ئەو دوو کوشتنهی تیدا نه بایه، شهویکی خوشبوو...». به جۆریکی سهیر دهستی له دواوه دریزکرد و ئەژۆکانی خۆی خوراند... وهک بیریکاتهوه به زرده خه نهیهکی گهرهوه سهیری ههر دوو کمانی کرد و ماوهیهک بیدهنگبوو. پاشان تۆزیک خۆی راستکردهوه، له جانه وهریک دهچوو خۆی بۆ قه له مبارزکی گهره ناماده بکات، ملی وها دریز بوو له قازیک دهچوو بیهویت گوئی له دهنگیکی دور بگریت. تا زیاتر له روخساری وردببوویتایه تهوه دزیوتر و دزیوتر دهرده کهوت، هه موو جۆرهکانی ناته بایی و تیكچوون له شیوهی لهش و قه پوزیدا بوو. گووتی «بارۆنی پۆرسه لان و مهغۆلی به بارۆنی

کوله‌که‌یان گووت ئیمە باران شوکور ناکوژین، ئەوێ ژنی خۆتە و دەبیئت
تۆ ئەو کارە بکه‌یت. بارۆنی کوله‌که خەریکبوو دەگریا، خودا شاهیدە
من که‌سم نەدیوێ وەک ئەو پیاوێ ژنی خۆی خۆشبویئت... که‌گە‌یشتی‌نە
مائی، نویمیران سەراپا خامۆشبوو، خامۆشی شارێک نا که‌خەوتبیئت،
به‌لکو شارێک مردبیئت، نویمیران که‌ دەخەوت وەک مردووی لێدەهات که‌
هە‌لێشده‌ستا وەک مردوو له‌ خەو هە‌لده‌ستا، خاو و خلیچک و خە‌والوو.
هی‌هی هی‌هی... دەرگای خەوشە‌مان کردە‌وه، من وامدە‌زانی دەرگای دەرگا‌که
له‌سەر‌تاپای شاردا دە‌بیستریئت... هی‌هی... سیولالا... هی‌چ شتی‌ک لای
من وەک جیرپە‌ی دەرگا له‌ نیوێشە‌وه‌دا ترسناک نییە... باریان... له
خەوشە‌که‌ی مائی بارۆندا وە‌ستام و بۆنی گیای به‌‌هاران مە‌ستی‌کردم،
پیتان سە‌یر نە‌بیئت له‌ و ساته‌دا که‌ هێشتا بۆنی خۆینمان لێدە‌هات، من
بۆنی گیای مە‌ستی‌کردبووم... بۆنی گیای... من نوقمی بۆنی گیایبووم...
مە‌غۆلی به‌ منی گووت، له‌گە‌ڵ بارۆندا بچمە ژووری و گەر پتویستی به
یارمە‌تی بوو، یارمە‌تی‌دە‌م... له‌گە‌ڵ بارۆنی کوله‌که‌دا سەرکه‌وتم بۆ قاتی
سەر‌وه. باران له‌ ژووری خە‌وتنه‌که‌ی خۆیدا خە‌وتبوو، گلۆپێکی شینی
سفری داگیرساندبوو... قە‌سە‌م به‌ دامینی هە‌موو مرۆ‌فه‌ راستگۆکانی ئە‌م
زە‌مینە، ئە‌و گلۆپە سفره‌ له‌و گلۆپە دە‌چوو که‌ بیست ساڵ له‌وه‌وبەر له
شانگۆگە‌ری ئۆتیلۆدا به‌کارمانه‌ینا، هە‌مان پە‌نگی شینی هە‌بوو که‌ له‌سەر
شانگۆی گشتی پە‌روه‌رده له‌ دوا دی‌مە‌نی شانگۆگە‌رییە‌که‌دا دامانگیرساند...
هە‌مان ئە‌و پە‌نگە‌ی هە‌بوو. بارۆنی کوله‌که‌ وەک ئۆتیلۆ چوو سەر
جیگا‌که‌ی باران شوکور که‌ وەک دێ‌زده‌مونه له‌سەر سیسه‌میکی قە‌شە‌نگی
ژن و می‌زداپە‌تی خە‌وتبوو. وەک ئە‌وه‌ی باران پێشتر مردبیئت به‌ ئاگا
نە‌هاته‌وه، وەک ئە‌وه‌ی خۆی له‌و قسانه‌ بپاریزیئت که‌ دێ‌زده‌مونه دە‌یکات،
وەک گە‌ردنی خۆی بۆ پە‌نجە‌ی جه‌لادی‌ک پوو‌تکر‌دیئت، گە‌ردنە سپی و
جوانە‌که‌ی وا دانابوو، تە‌ما‌حی خنکاند و دە‌ست لێ‌دانی له‌ دلی بارۆندا

گه‌وره‌ترکرد. قه‌سه‌م به هه‌ناسه‌ی پاکی مندال، قه‌سه‌م به په‌ری کۆتریک که گولله‌ی ناهه‌قی راوکه‌ر به‌ر سینه‌ی ده‌که‌وئیت، هه‌یه‌یه‌می... قه‌سه‌م به باری ته‌عالا که بالی ناسکی په‌پوله و که‌لبه‌ی گورگیشی دروستکردوه. هه‌موو شتیکی له‌و دیمه‌نه‌ی کوشتنی دیزده‌مونه ده‌چوو به‌دهستی ئۆتیلۆ. جله سپیبه‌کانی باران شوکور، ده‌ستکیشه ره‌شه‌کانی بارۆنی کوله‌که، بیده‌نگی ژووره‌که. به‌لام نه‌ من یاگو بووم، نه‌ بارۆنی کوله‌که ئۆتیلۆ بوو، نه‌ باران شوکور وه‌ک دیزده‌مونه بیگونه‌بوو. که بارۆن ده‌ستی خسته‌بینی باران بیخنکینیت، باران نه‌ پاچله‌کی، نه‌ جولایه‌وه، نه‌ هه‌ستم به‌خیزه و قرغه و هه‌ناسه‌ته‌نگی کرد. ئیستاش ده‌لیم، به‌رله‌وه‌ی بارۆن ده‌ستبخته‌بینی باران نه‌و مردبوو... سوئند به‌بای سه‌با و شه‌مائی ده‌مه و سه‌حر. بینوتانه؟ که‌س له‌ ئیوه بینوئیتی مه‌خلوقیکی زیندوو بخنکیت و نه‌جولیتته‌وه؟ که‌س له‌ ئیوه بینوئیتی مروفتیک له‌ خنکاندا هاواریک یان ده‌نگیکی لیوه‌نه‌یه‌ت؟ من هه‌زاجار به‌ بارۆنم گووت به‌ر له‌وه‌ی تو باران بکوژیت، نه‌و مردبوو، به‌لام نه‌و ده‌لیت من هه‌ستم به‌ترپه‌ی دللی کردوه، هه‌ستم به‌هه‌ناسه‌ی کردوه، هه‌ستم به‌نوری نیگا و خوڤه‌ی خوئینی کردوه. به‌لام کی ده‌لیت هه‌مووی وه‌همی پیاویک نین که به‌دوای گوناهایکدا ده‌گه‌رپیت خو‌ی پی نه‌شکه‌نجه‌بدات؟ من ده‌زانم نه‌و فشاره‌ی که بارۆن به‌په‌نجه‌کانی خستبوونیه‌ سه‌ر گه‌ردنی باران به‌شی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد بالی په‌پوله‌یه‌ک بشکینیت. به‌شی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد گولیک له‌ چله‌که‌ی بکاته‌وه بۆیه‌ وا باوه‌رده‌که‌م نه‌وه‌ ته‌نیا چه‌سره‌ت و خو‌نه‌شکه‌نجه‌دانه‌ وا له‌میری کوله‌که ده‌کات خو‌ی به‌ گوناها‌بار برانیت...»

من پیمگووت «یاخود تو چه‌زده‌که‌یت بارۆن بیخه‌تا ده‌رچیت؟»

که‌می‌ک بیده‌نگبوو و گووتی «نه‌وه‌تان بو ده‌گێرمه‌وه که بینیم.

خودای گه‌وره‌مان شاهیده، من نه‌وه‌م بینووه که گێرامه‌وه. نه‌و شه‌وه

لاشه‌که‌ی بارانم هه‌لگرت و ناشتم. بارۆنی پۆرسه‌لان و مه‌غۆلی بارۆنی کوله‌که‌یان برد و تا هه‌فته‌یه‌ک نه‌مبینه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی غه‌می خۆی فه‌رامۆش‌بکات، هه‌فته‌یه‌ک له‌ مه‌ی زیاتر هه‌یچی نه‌تۆش‌ببوو، له‌ مالمی ئه‌م سۆزانییه‌وه چوو‌بوو بۆ مالمی ئه‌وی دی، دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک که‌ بینه‌م، پیره‌ی هات‌بوو... بیه‌خه‌وی و مه‌راق خه‌ریک‌بوو ده‌یان‌کوشت... له‌و به‌ده‌ختیه‌ه دورمه‌خسته‌وه و هه‌ینام بۆ ئه‌م ماله‌، هه‌ینام بۆ ئه‌م ژوره‌. هه‌فته‌یه‌ک ئامۆزگاریم‌کرد... پرم نیشاندا... به‌سه‌ریدا هاتم، که‌ هاته‌ده‌ری ده‌ترسا، ئیستاش له‌ هه‌موو شتی‌ک ده‌ترسیت... ئاه ئه‌ی به‌یانیه‌ه خۆینا‌وییه‌کانی ژیان، له‌ده‌ست ئیوه بۆ کوئی بچین؟... ئه‌ویش گه‌نجه، ئه‌ویش لیقه‌وماو و ده‌سته‌خه‌پۆیه... هیه‌ی هیه‌ی هیه‌ی... وه‌ک من و وه‌ک ئیوه...»

مورته‌زا ئیستا به‌ پێوه قسه‌یده‌کرد، چاوانی کرابوونه‌وه، ددانه‌کانی زه‌رد و کۆن ده‌یان‌نواند. له‌ کاتی قسه‌کردندا وه‌ک وشه‌کان هه‌لب‌دات و بیانگریته‌وه ده‌ستی به‌ هه‌موو لایه‌کدا ده‌جولاند. وه‌ک ماری‌ک هاته‌ به‌رچاوم که‌ تاوێک په‌پکه‌ده‌خوات و تاوێک ده‌کریته‌وه. شبر به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یری منی کرد و دووباره‌ له‌ مورته‌زای پرسیه‌وه «مورته‌زا تو کیت؟ پۆلی تو چیه‌؟ تو چیی ده‌که‌یت؟ بۆ تو له‌ ناو یارییه‌که‌دایت؟». مورته‌زا له‌ به‌رچاوی من له‌ دره‌ختیکی بیگه‌لای پیر ده‌چوو له‌ ناکاو پۆخی تیگه‌پابیت و به‌چیلکه‌ و وشکه‌به‌رگی خۆیه‌وه به‌ زه‌ویدا بپوات، هه‌ندی‌ک به‌لای مندا وه‌رگه‌را و سه‌یری‌کی‌کردم و به‌ قاقایه‌کی زۆر به‌رزه‌وه گووتی «وامه‌زانن، من له‌ ترسدا قسه‌تان بۆده‌که‌م. گه‌ر وابزانن زویرده‌بم لیتان. بۆیه‌ راستی ده‌لیم، چونکه‌ هه‌زده‌که‌م نه‌یننی بدرکینم، هه‌یج شتی‌ک له‌ درکانه‌نی نه‌یننی خۆشتر نییه‌. هه‌یج شتی‌ک له‌وه خۆشتر نییه‌ له‌ به‌رده‌ست دوو پیاوی پاک و گه‌وره‌دا دانیشیت که‌ ده‌یانه‌ویت حه‌قیقه‌تیان گوئی لیبیت... وای وای له‌وه‌ته‌. من پۆحم به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه ده‌رده‌چیت که‌ ده‌یانه‌ویت حه‌قیقه‌تیان گوئی لیبیت... ئیوه واده‌زانن من شه‌یتانیکی

درؤزئم و رقم له حهقيقهته، وادهزانن له قولايى پؤحمدا ئارهزوى دركاندنى راستيم نيه... نا، ئيوه ههلهن، مرؤف بؤيه دهچيته ناو بهحرى نهئيبهكانهوه تا دواتر كه هاتهدهرى كؤمهليك حيكايهتى پيبيت. كه چوومه بنى بيرى ئه م شارهوه خوليا و خه يالم لاي ئه م ساته بوو كه درهنگ يان زوو پؤژيک هه موو شتيك ده گيپمه وه... پؤژيک له بهردهم دوو پياودا كه حهزيان له بيستنى حهقيقهته ئه ژنو بهسته زمانه كانم شلده بن، زمانى ترساوم شلده بيت، هيهيى ملى بهسته زمانم شوپده بيت و هه موو شتيك ده گيپمه وه. من ده ساله چاوه رپى مه خلوقيك ده كه م لي مپرسيت، من كي م. به لام كه س ناويريت. كه س ناويريت له مورته زاي شه يتان بپرسيت... تو كييت؟ راسته من خزمه تكارم، به لام من سندوقى دهرد و نهينيشم... سندوقى دهرد و نهينيم».

ئىستا قامه تى نهرمه جو له و بزؤكتر ده هاته بهرچاوم، پوى به شيويه كى كتوپر كرابووه وه. ده پروانى و سه رتاپاي پوخسارى يه ك زهرده خه نهى گه وره و ناشيرين بوو. من به ئه سپاي گوتم «ئهى بارانت له كوئى ناشت؟». گوتمى «حه سه ن توفان... من ئه وه نيم كه تو تيده گيت... من ئه وه نيم... هه موو واده زانن من پياويكى گرنگم، له «سوارانى زؤزان» يش واده زانن من لاي بارؤنه كان پله وپايه يه كى به رزم ههيه... به لام وانيبه... راسته من زؤر خزمه تيانده كه م... به لام برايان... برايان... من هيج نيم جگه له مردوونى ئه وان... من به حريكى قوللى نهينيم، هه موو واده زانن كه نهينيبه كم خسته ناو دلم ئيتر مه رگ نه بيت هيجى تر لي م ناييستيت. شبر مسته فا ده ته وپت بزانيت من كي م؟... من سندوقى ره شى بارؤنه كانم... ئه وان هه رچى شتيكى ره شيان هه بيت له دلى مندا ده بنوسن. كتيبى كم كه دلى بهسته زمانى خؤم ده كه مه وه تيا بنوسن و دلى بهسته زمانى خؤم داده خه م تا كه س هيج ديپكى ئه و كتيبه نه خويناويه وه... ئه وان حيسابى كتيبى كم بو ده كه ن كه تا قيامه ت

ناخوینریتیه وه ... حهسه ن توفان، تو وادهزانی من نازانم ئیوه کین؟ ...
 ها ... من گیلیم ... من زور بیرم لیکرده وه، زور زور ... دوی سوراغی
 ئیوه که وتم ... دهزانم ئیوه هیچ نین. هیچ کهس ئیوهی پانه سپاردوه ...
 حهسه نی توفان ... هیهی هیهی ... ئیوه له به یانییه وه وادهزانن که من
 له ترسدا شتتان پیده لیم ... هیهی ... خوشحالن لاواز و کهساس و
 ترساو ده مبینن ... هاها ... به خته ورن که یاری به دلکی بهسته زمان و
 پاکی وه کو من ده کهن. به لام من دهزانم هیچ کهس ئیوهی پانه سپاردوه.
 ئیوه پقتان له بارونه کانه و هیچی تر ... پقتان له حیزبه و هیچی تر ...
 پقتان له سه روکه کانمانه ... می می می می می می».

من نه مزانی چی بلیم. شبر که میک ناو قره زده که ی خوراند و
 گوئی «گر دلنیایت، ئیمه کهس پانه سپاردوین، بو به مه غولیت
 نه گووت ... بو لای میری پورسه لان ئیمه ت ئاشکرا نه کرد؟».

مورته زا گهش و کراوه قسه یده کرد. دهستی به رز کرده وه و گوئی
 «له بهرئه وهی ئیوه م خوشده ویت. ئیوه دوو گوئی تاقانه ی نه م شارهن ...
 ئیوه دوو درهختی ده گمهنی ئه و باغه ن که خه ریکه هه مووی ده مریت و
 په ژمورده ده بیت ... پیمه که نن. به راستیمه ... ئیوه وادهزانن، من پیزی
 جوانی ئیوه ناگرم. من هه موو شتیکتان پیده لیم، له بهرئه وهی دهزانم
 ئیوه ناتوانن هیچ بکه ن ... قه سه م به هیلکه ی تازه ی کوکوختی له
 هیلانه کاند ... ئیوه ناتوانن هیچ بکه ن ... ناتوانن هیچ بکه ن ... ناتوانن ...
 له بهرئه وهی منیش و ئیوه ش له و به شه ی ئه م شاره یین راستی بزانیین و
 نه زانیین ناتوانین هیچ بکه یین. گر بمزانییایه ئاده میزادیک ئیوه ی نارده
 هیچم نه دردکاند ... سویند به سه حرگاهانی به هار، سویند به کیلگه
 پاکه کانی سوچ ... ده بووم به به ردیکی رهق و هیچم نه دردکاند، ده بووم
 به مه موونیک که زمان نازانیت و به سه گیک که کلکی کلا فده کات
 و هلدیت ... به لام دهزانم ئیوه دوو پیبواری پیکای حه قیقه تن ... دوو

به پوله ن و هاتوون له هه لاله ی دلی مورته زا شيله ی حه قیقه ت بمژن ... بمبورن، عه زیزان له به لاغه تی شکاوم ببورن. ئیوه ده زانن من باغی حه قیقه تم، مورته زا لاله زاری حه قیقه ته. من ده زانم ئیوه نیارزان به هیچ نییه، بۆ که س ئیش ناکه ن... سه ر به باله کانی حیزب نین... دوو هه لۆن و له سه ره وه پرا بۆ بینینی راستی به ره و خوار ده فرن».

وهک لیبۆکیک سه مابکات به ده وری خۆیدا ده سوپایه وه و به و خه نده گه وه و شیتانه یه ی خۆی سه یری هه ر دوو کمانی ده کرد. ئه وه یه که مجار بوو دلنیابم، خۆیندنه وه ی چروچاوی ئه م مه خلوقه هیچ شتیکی دیاریکراومان له سه ر پۆخی پینالیت، خه لک هه موو ته نیا سه یری روخساریان ده کرد، به لام دلی شتیکی ئالۆزتر بوو. چوه به رده می شبر و گووتی «وامه زانن مورته زای به سه ته زمان بلیمه ته، وامه زانن دلی پر نابیت له ترس و دوودلی... دلی مورته زا هه ندیجار وهک دلی زه رنه قووته یه کی ترساوی لیده دات... شه و ناخه ویت. قه سه م به برایه تی من له گه ل غه مدا، دلّم وهک دلی عاشقان په شیمانی ده کیشیت و حه سه رت ده یسووتینیت... چه نده ها شه و وهک شیت به ژوره کانی ئه م کۆشکه چۆله دا پامکرده و پر به هه موو دیوار و په نجه ره کان هاوارمکرده. منیش نامه ویت نه ئینییه کان له گه ل خۆمدا ببه مه گوپه وه. واده زانن مورته زا له وه ده ترسیت، ئیوه بچه حوزوری بارۆنه کان و بلین مورته زا نه ئینی ئیوه ی درکاندوه؟ ها... واده زانن؟ ئیوه وا ناکه ن. تاسه ر ئیسقانیش گونا هباریم، ئیوه له وه گه وره تر و پاکترن وام له گه لدا بکه ن. ئیوه تیمده گه ن... ئیوه ده زانن ده سه ته راسته قینه کانی مورته زا چه ند پاکه... ئیوه حه قیقه تتان ده ویت... مورته زا زیوانی حه قیقه ته. من هه موو شتیک ده زانم. مورته زای شه یتان هه موو دلّیک ده خۆینیتته وه... له یه که م شه وه وه که حه سه ن تۆفان منی پسواکرد... له ده نگیدا، له توپه بوونیدا، له شیوه ی هه ناسه دانیدا تیگه یشتم چه ند پیاویکی راستگۆیه... دوینتی به خۆم گووت مورته زا

چاوبنوقینه و پۆحی خۆت ته سلیمی ئه و دوو فریشته به بکه . گوتم
 ئه مانه له و پۆحانه ن حه قیقه تیان ده ویت . مرۆفه جوانه کانی ئه م شاره ،
 ئن و پیاوه جوانه کانی ئه م شاره ده یانه ویت بزانه حه قیقه ت ماوه یان
 مردووه . هی هی هه موو ده یانه ویت بگه نه به قینیک . من دوینئ شه و
 تا به ربه یان له سه ر به ک قاچ سه مامده کرد و خۆشحال بووم که ئیوه م
 دۆزیوه ته وه ... قوولایی پۆحی ئیوه م بینیوه ... دوا جار که هاتن بۆلام
 زانیم ئیوه پرسیوام ناکه ن ... زانیم» .

ئینجا به چرپه گووتی «منیش رقم له حیزبه ، قه سه م به خودا
 رقم له حیزبه ... که س نیبه رقمی له حیزب نه بیئت، هی هیهی هی هه تا
 سه رۆکیش رقمی له حیزبه» .

من به غه میکی قووله وه گوتم «مورته زا ... گرنگ نیبه ئیمه چیین؟
 به لام پیمبلئ باران شوکورت له کوئ ناشت؟» . مورته زا گووتی «من
 مردوونئژی حیزیم ... مردوونئژی بارۆنه کانم . له میژه حه زده که م به کیک
 بدۆزمه وه ئه و راستیانه ی لا بدرکینم ... قه سه م به پۆحی بولبول و
 بۆنی میخه ک و په نگی یاسه مینی نوئ، بیزاربووم وه ک کتیبیک بژیم
 که له ناومدا شت ده نوسن و دایده خه ن ... له پۆحمدا نهینئ ده نوسن و
 دایده خه ن . گه ر ده ویریت حه سه ن تۆفان وه ره و ئه م کتیبه بکه ره وه و
 سه هیری لاپه ره یه کی بکه ... گه ر ده توانیت وه ره و دلم بخوینه وه که سال
 دوا ی سال نهینئ تیا ده نوسن . وه ره و سنگم والاکه و بزانه چی تیدا به .
 به لام ئه وه ی ئه م نهینیه ده زانیت ده بیئت به مه خلوقیکی ترسناک ...
 ده زانم پۆژیک له پۆژان ده مکوژن ... که دوا لاپه ره ی ئه و دلای منیان
 نوسی ... که سه بیران کرد دلای من چیتر لاپه ره ی سپی تیا نه ماوه و نهینئ
 دیکه ناگریت ... که پوانیان پۆحی مورته زای به سه ته زمان لئیده پۆژیت ...
 هیهی هی هاها .. هی هو هی .. ده یکوژن ، بۆ ئه وه ی خۆم و نهینیه کانم
 بۆ هه تاهه تیا به پۆین بۆ جه هه نه م ... شبری قززه رد ... لیم مه پرسه ، من

کټم. من کتیبیکي زیندووم، به لگه یه کی په شم و هه ناسه ده دم... بمکوژه تا له گه لمد ا نه و کتیبه زیندووه بمریت... ده ته ویت بمرم و له گه لمد نهیني سهرده میک بچیته ژیر خاک؟. هاها... من توحفه یه کی زیندووم». به جیدیه تیکه وه پتر له جیدیه تی نه کتریکي شاره زا ده چوو، هاته به رده می من و به ده نگیکي زولال و به رز گووتی «حه سنی توفان، تو ده توانیت خو ت ناوها بخه یته مه ترسییه وه؟... ده توانیت؟ نه وان منیان کرد به مؤزه خانه یه کی تاریک که له سهر دوو قاچ ده پوم... ده ساله، پوژ دوی پوژ دلی خو م ده که مه وه و نه وان نهیني تیدا دنوسن، هه موو شه ویک به دلی به دبختم ده لیم، نه ی دلی به دبخت خو تبگره و مه پوخی. نه و دلی من نه بیت هیچ سندوقیک له دنیا دا نه و هه موو نهینیه ناگریت... نه گهر تو ته نیا دلوپیک له نهینیه کانی من بزانیته، شیتده بیت. گهر سهری نه و سندوقه هه لبری دهر د و ترسی وه ها ده بیني به شی هه زاران شاری دنیا ده کات. هیچ شتیک وه که نه وه مروف شیت ناکات، نهیني بزانیته و نه بدرکینیت. من بو نه وه ی شیت نه بم پیده که نم... هاها... هیهی... بو نه وه ی شیت نه بم سه ماده که م».

شبر لیپرسی «مورته زا تو چی ده که یته؟ تیناگم مانای چی مردوونیزئی بارونه کان بیت... مورته زا مه ترسه و دلی خو تمان بو بکه ره وه». گووتی «مورته زا بترسیت؟... بترسیت؟... مورته زا هه ندیچار زور ده ترسیت و هه ندیچاریش ده بیته نازاترین پیایوی دنیا. مورته زا ناوهایه. حیکایه تی من له سهرده می شه پی ناوخووه ده ست پیده کات. تازه له زیندان هاتبوومه دهرئ... پیایویک بووم غه مگین و بیئیش، زیندانی به عسییه کان منی کردبوو به رموزنیکي ناشیرین. ئیوه واده زانن من هه میشه و ناشیرین بووم؟ به لئ هه روا ناشیرین بووم، به لام وه ها نا و به مشیوه یه نا... منیش وه که هه موو مه مخلوقاتی دیکه ی خودا جوانی خو م هه بووه... پوژیک له پوژان دلی مروفیکي ناسایی له

سینه‌مدا تریه‌ی هاتوو، منیش وهک هەر ئاده‌مییه‌کی به‌دبه‌ختی تری ئەم دونیایه‌ غەم و شادومانی خۆم هه‌بووه... پۆحم به‌ ئان و ساتی وه‌هادا پۆیوه‌ پریوه‌ له‌ په‌حم و خۆشه‌یستی. قه‌سه‌م به‌ جوانی عه‌شق له‌وانه‌یه‌ به‌کێکش‌ دوور به‌ دوور هه‌ستی به‌ پاکی دڵم کردبیت و چه‌زی لێکردبم... کێ جوازیت؟ هیهی... به‌لام هه‌سته‌که‌م پلانێکی نیلاهی و پیلانێکی گه‌ردونی له‌ گۆرپییوون تا پۆحی من وابشپۆیت. بارۆنی پۆرسه‌لان له‌ کاتی شه‌رده‌ا ویستی ده‌ستم بگریت و له‌ هه‌زاری و بیکه‌سی ده‌رمبه‌ینیت. ئەوکات بیکه‌سه‌بووم، براهه‌کم که‌ ئەویش وه‌ک من نه‌دار و هه‌زاریوو به‌خێویده‌کردم... من وه‌ها ده‌ستگورتبووم، سه‌گ و پشيله‌کان له‌ من باشتر و خۆشتر ده‌ژیان. هاوپی کۆنه‌کانم، ئەوانه‌ی له‌گه‌لیاندا چووبوو سه‌ر شانۆ، ئەوانه‌ی له‌ ماکبه‌س و ئۆتیلۆدا هاوته‌خته‌مبوون، پرسیوايانکردبووم، وه‌ک ژنکوژێکی دل‌په‌ق سه‌یریانده‌کردم... به‌ هه‌ر کۆلانێکدا ده‌پۆیشتم ژنان خۆیان ده‌شارده‌وه... هیهی هی... به‌ هه‌ر کوچه‌یه‌کدا تیده‌په‌پیم، مندا‌ان له‌ به‌رده‌مدا هه‌لده‌هاتن... ناوی سامناکی مورته‌زای شه‌یتان له‌م شارهدا ده‌گه‌رپتوه‌ بۆ ئەو وه‌رزه... چۆن ده‌یانتوانی وا به‌ مورته‌زای بیخه‌تا بلێن؟... چۆن ده‌یانتوانی بیته‌وه‌ی جوانی پۆحم ببینن، ئاوها وێرانکه‌ن؟... چۆن؟... وه‌ها بوو پووم له‌ هه‌ر ئیشیک ده‌کرد قاپییه‌کانی به‌ پوومدا داده‌خران. هی هی هی... وه‌ها بوو... نان له‌سه‌ر سفه‌رده‌ا نه‌بوو... وه‌ها بوو، برسیتی و بیپاره‌یی و پرسیواپی تاده‌هات به‌ره‌و خوار ده‌بیردم... له‌وکاته‌دا بارۆنی پۆرسه‌لان که‌ره‌میکرد و ئەو کاره‌ی بۆ دۆزیمه‌وه. سه‌ره‌تا هه‌ندیک لاشه‌ی کوشتاری ناوخۆبوو که‌ ده‌بایه‌ بیسه‌روشوین بکرابانایه... ده‌بایه‌ ونبن و که‌س نه‌زانیت کێن و کوری کێن و له‌ کوین... سێ لاشه‌بوو له‌ ژێرزه‌مینیکدا، هه‌ر سێکیان بۆگه‌نیان کردبوو... نازانم کێ بوون و سه‌ر به‌ چ حیزبیک بوون... سێ گه‌نج بوون له‌ سێ به‌تانی په‌شه‌وه‌ پێچرابوون... من هه‌ر سێ لاشه‌که‌م

هه لگرت و ناشتمن ... سویند به جوانی و به راستی ئه وه به که مجار بوو دهست له دهستی مردوو به که بدهم ... من گوڤم بۆ هه لگه نندن، من به هیمنی خستمنه ژیر خاک و ته سلیمی خودام کردن ... هه ندیجار بووده که مه خودا و ده لایم ئه ی باری ته عالا، گه ر مورته زا نه بیته که لاشه ی مردوو به یخه تاکان ده هینیته وه جزورت تۆ چی ده که یته؟ من له و سالانه دا تیگه یستم حیزب هه میشه لاشه یه کی هه یه بیشاریته وه ... حیزبه کانی ئه م شاره هه میشه لاشه یه کیان هه یه بیشارنه وه» .

مورته زا وه ک بیر له ده ورو زه مانیتکی زۆر دیرین بکاته وه، وه ک بوونی من و شیری فه رامۆشکرد بیت چوو ه پیشده می په نجه ره ی ژوو ره که و گووتی « ئه وکات نویمیران دروست نه کرابوو، پارچه یه ک زه وی گه و ره ی بیساحیب بوو. بارۆن بازنه یه کی بۆ کیشام و گووتی مه یته کانت لیته دا بنیژه. هه ی، بازنه یه کی ته باشیری گه و ره ... من سنووری ئه و بازنه یه م له میشکمه دا کیشا و پیکابیکی سپیم له بارۆن وه رگرت و بووم به لاشه نیژ. هه ی هه فته یه ک نه بووه ئیدی من لاشه م نه بیته، گه ر هه فته یه ک لاشه که م دوابکه ویت زه ویم لیته بیته جه هه نه م ... قه سه م به خودا له شه ری ناوخۆدا لاشه کان زۆر تریبون ... هه ندیجار له گۆره پانی جه نگدا چه ندین لاشه ی بیشوناس جیده مان که زۆر به یان جه نگاهه ری بی که سوکار بوون. شه وان دره نگ به خۆم و پیکابه پاک و سپیبه که مه وه، پیکابه فریشته یبه که مه وه به وه ره قه ی مۆرکراوی سه رکردایه تی و فه رمانده ی گشتی هیزه کانه وه ده چووم و لاشه کانم هه لده گرت و ده مناشتن ... هه ی ... ئیوه واده زانن مورته زا په حمی نییه ... لاتان وایه مورته زا لاشه کانی خۆشناویت ... هه ی ... من لیته دا، له دلمدا ئه لبومیککی نهینیم هه یه که هه ی که سیک ناتوانیت بیکاته وه، هه ی که سیک ناتوانیت ببینیت، له ویدا وینه ی هه موو لاشه یه کم هه لگرتوو ... لیته دا، ئاله م که لاله ناشیرینه دا، بۆنی هه موو لاشه یه کم به جیا هه لگرتوو ... له م دهسته پاکانه دا مه لمه سی هه موو

پێستیک و هەموو مردووێکەم هەلگرتوو. گەر من ئەو هەموو مردووم نەناشتباوە کێ دەیناشتن؟ لەدوای شەپڕی ناوخۆ، پۆژیک بارۆنی پۆرسەلان هات بۆلام و گووتی «غەفوور ئاغای سەرماوزەری» ئێشی پێتە. غەفوور ئاغای لە دۆستانی نزیکە سەرۆک بوو کە لە مەجلیسدا دەیگوت «نیووی بەزی ورگی سیاسییەکانی کوردستان، دوگی بەرخی منە». کچیکێ سەرماوزەری بەبێ ویستی ئاغا و کۆپەکانی لە زانکۆ حەزی لە هەتیوێ گەدایەکی هاواری کردبوو. کۆپانی ئاغا هەردووکیانیان کوشتبوو و خستبوویاننە دوو گۆینی گەورەو و لە ئەشکەوتیکێ عاسی نیو دەریەنداندا شارەدبوویاننەو. ئەو یەکەم ژن بوو من بینێژم. کە لاشەکانم لەو ئەشکەوتە دەرھێنا وامدەزانی لە جەستە ئێمبۆرە ژنە بەدبەختە، نایەتوێ پرێگام. کە ناختم وامدەزانی خانم لە نیوان ئەم هەموو جەنگاوەرە شەپڕی ناوخۆدا هەست بە ترس و بێزاری دەکات. قەسەم بە هەناسە پاکێ کەو لە کاتی قاسپە قاسپدا... ئەو یەکەمین ژن بوو من پەنجەم بەر لەشی بکەوێت. هیهی هیهیهی دواتر هەر ئاغایەک، هەر قەبیلەیک، هەر بەرپرستیکێ حیزبی، هەر پێکخراویک، هەر حیزبیک، هەر دەولەتێک، هەر دەزگایەکی پۆلیس یان ئاسایش بیانویستباوە لاشەیک بشارنەو و بێسەر شوینی بکەن دەیاندا بە مورتەزا. کە نوێمیرانیان دروستکرد، ئەو پارچە زەویەیان بە دیواریکی بازەیی گەورە گەمارۆدا و دوو دەرگایان بۆکرد».

مورتەزا وەستا و دەستی لە گیرفانە قوولەکانیدا گێرا و گووتی «ئەو کلیلێ ئەو دەرگایانە، ئەو کلیلێ باغەکانی مورتەزایە... ئەو کلیلێ باغەکانی حەقیقەتە. من لەو پارچە زەویەدا گۆل و ئادەمیزاد دەنێژم... هیهی هی هەموو خەلک لە نوێمیران وادەزانن ئەو باغیکێ گەورە، هەموو خەلک پێدەئێن باغەکانی مورتەزا. بارۆنەکان نەبێت... بارۆنەکان هەموو دەزانن. لەم دە ساڵەدا هەفتە نەبوو لەوێ مەیت

نه نيزم... قه سه م به دوورى ئاسمان و به رزى مانگ و غه ريبى نه ستيره... قه سه م هيهى به ئيشراقاى سپيدان له سه ر دل... هه ر ئاغا يه ك ويستيبىتى هيهيه هيهيهى... ويستيبىتى لاشه ي ژنه خائينه كه ي بشاريته وه من بوم شار دوته وه، هه ر به رپرسيك ويستيبىتى نه ياره كانى كفن و دفن بكات من بوم كفن و دفن كردوه، هه ر كاسيبك، سيخوړپك، تيرورسيك، عاشقيك، نهينيزانيك، خائينيك كوژراييت، من به وه ده ستانه ي خوم هه لمگرتووه و له باغى مورته زادا شار دو مه ته وه، كه مجار هه بووه ليو نه ني مه سه ر نيوچاوانى مردووه كان و ماچيان نه كه م و نه ليم «دلى من بو وا مرديت»... هه موويان وان ليړه دان... وان له دلى مورته زادن... له م به حره كپ و بيدهنگ و بي زمانه دا كه ناوى مورته زايه... هيهيه هى هو هى... واى له م دل ه بيدهنگ و كپه ي من واى... هيهيه ئيوه واده زانن من له تر سدا قسه تان بو ده كه م؟ ها؟ واده زانن له تر سدا قسه تان بو ده كه م؟ نا، ئيوه ته نيا دوو كه سن، سه رتان هينا بيته سه ر ليوا رى نه م به حره كپه ي دلى من و بتانه وييت گوييگرن و بيستن، بزنان ده ربا تاريخه كه ي نيو پوچى مورته زا گه ر ده ميكا ته وه ده لئيت چى؟ نه وه ي گوي له م ئوقيانوسه بگريت ده بيت بترسيت... نه وه ي گوي له شه پوله قووله كانى دلى مورته زا بگريت ده بيت ده ست بخاته سه ر دلى و تامردن ئاسووده نه خه وييت... هيهيه هى هى... من پيمگووتن... من باران شو كورم له باغى خومدا ناشت... باران شو كور لاي منه... نه وه كليلى ده رگاكانه... كليلى ده رگاكان».

من به مورته زام گووت «مورته زا، من هيچم له تو ناويت، نه و لاشه يه نه بيت... نه و لاشه يه م بده ري و ئيدى هيچى تر... و ابزانه نه ينى تو له به حريكى قوولدايه».

مورته زا به سه رساميه وه سه يريكردم و پرسى «بوچيته؟ چى له لاشه كه ده كه يت؟ تائيستا هيچ لاشه يه ك له باغى مورته زا نه چوته ده ري؟ هيچ لاشه يه ك».

وہک یہ کیئک کوتەکیکی گەورە داییت بەسەرمدە گێژ و حەپۆل سەیرمەدەکرد و گووتم «نازانم بۆچییمە، بەلام دەمەوێت».

شیتانە بازیدایە بەر دەمم و گووتی «هەموو زەمینم بەدەیت، ناتوانم لەگەڵتدا بیتم... گەر بزانی من نەپێنی ئەو گۆرستانەم درکاندووە دەمکوژن، قەسەم بە دوا غونجەیی بەهار، قەسەم بە هەموو ئیوارە فێنکەکانی دنیا دەمکوژن. من دەتوانم شوپێنی لاشەکەت پێبێلم... دەتوانم، بەلام قەسەم بە شەونمی سوێح بزانی من کاری وەهام کردووە دەمکوژن... گەر دەتەوێت حوکمی مردنم بەدەیت، گەر دەتەوێت بمکوژیت، ئەوا مورتەزا ئامادەییە... گەر بە مردنی مورتەزا دلێ ئیووە ئاسوودەدەبێت، ئەو پیاوچاکان... ئەوا بە جوێکی دی بیکوژن... من نامەوێت بە دەستی ئەوان بکوژم... نامەوێت بمکوژن و لە باغەکەیی خۆمدا بمنێژن... گەرچی دلێیام درەنگ یان زوو، پۆژیک لە پۆژان دەمکوژن و هەر لەو باغەدا دەمنێژن».

ئەو شەو مورتەزا کلیلی یەکیئک لە دەرگاکانی باغەکەیی داینی و ئێمەش سویندەمان خوارد، هیچ کات و لە ژێر هیچ گووشاریک و لەبەر هیچ ترسیکدا ناوی نەهێنین. ئەوێ ئەو شەو کامەرانیکردم و زۆر خستیمە سەر سەفا، ئەو بۆو مورتەزا دەریارەیی چارەنوسی لاشەکەیی موراوە جەمیل هیچی نەدەزانی... وەک ئێمە شەوێک گەرابوووە سەر شوین گۆپی ئەو و جگە لە چالێکی خالی هیچی دی نەبینیبوو. ونبوونی لاشەکە ترسیکی قوولێ خستبوو دەرونی بارۆنی کولەکە و بارۆنی پۆرسەلانیشەو. کە مورتەزا چیرۆکی ونبوونی لاشەکەیی بە هەموو وردەکارییەکانەو گێزایەو، تیگەیشتم لاشەکە لە بن دەستی ئەواندا نییە. ئیستا دەمزانی لاشەکەیی موراوە لە کوێیە و لای کییە... بە شادییەکی گەورەو لە مانی مورتەزا

هاتمه ده‌ری. پالم به عه‌ره‌بانه‌که‌ی شبره‌وه دهن‌ا و گوزانیم ده‌گوت. شبر که منی وه‌ها د‌ل‌خ‌وش و کامه‌ران بینی گوتی «حه‌سه‌نی پیزو له هه‌موو زیانتدا وه‌ها به‌سه‌فا نه‌مدیویت». ئه‌و شه‌وه چوم ب‌و هه‌زارباغ و به‌دهم پ‌نگه‌نینه‌وه له ناو گول‌ه‌کاندا لی‌خه‌وتم، تا به‌یانی خه‌وم به‌وه‌وه بینی کچ‌یکی زور جوان به‌ناوی باران شوکوره‌وه، له نیو گول‌ه‌کاندا راده‌کات و به‌نازکی پ‌یمده‌ل‌یت «حه‌سه‌نی پیزو دوامکه‌وه... نای حه‌سه‌نی پیزو ب‌و وه‌ها وه‌ستاویت و دوام ناکه‌ویت».

یاداشته‌کانی بارونی خه‌یال

پ‌یمگوت عه‌تار چیت ب‌و کردوم؟ ئه‌و به‌ پ‌نگه‌نینه‌ گ‌یزه‌که‌ی خ‌ویه‌وه سه‌یریکردم و لیستی ناوی ر‌وح‌له‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی ده‌ره‌یناو گوتی «جه‌نابی بارون... من تا ئیستا عه‌قدم له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا م‌ورکردوه». هه‌ندیک ناوی نیشاندام، ناوی هه‌ندیک ئه‌ندازیار و وه‌ستا و پار‌یزهر و یاساناس و باغه‌وانی خه‌یالکاربوون. سه‌ری به‌رزکرده‌وه و گو‌یکانی خ‌وی سه‌ری و گوتی «به‌لام هه‌ندیک له‌ ر‌وح‌له‌به‌ره خه‌یالییه‌کان نایه‌نه ناو هیچ عه‌دیکه‌وه، نایه‌نه ناو هیچ په‌یمان‌یکی د‌ونیاوه... نایه‌نه ناو هیچ پ‌ر‌وزه‌یه‌که‌وه». ئه‌و کاته هیدی هیدی خه‌ریکبوو نیگاریکی ته‌واوم له‌سه‌ر سه‌روشتی ئه‌و شاره‌ خه‌یالییه‌ لادروسته‌بوو که ده‌مویست بنیادی بن‌یم. بیروکه‌ی سه‌ره‌کیم ئه‌وه‌بوو که شاری خه‌یالی ده‌ب‌یت له‌سه‌ر تیکه‌لبوونی سه‌ر جو‌ر جوانی دروستبوویت. یه‌که‌م جوانی بیناو خانووبه‌ره و باغه‌کان. دووه‌م جوانی ژیان و هارم‌ونیه‌تی نیوان ئاده‌میزاده‌کان. سه‌یه‌م جوانی خه‌یال که‌سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌ی هه‌موو

جوانبیه کانی تره. خوتان ده زانن من دواى خویندنه وه یه کی دریز
 و سهردانی چهن دین ولات و بینینی چهن دین کیشوهر، گه یستمه
 ئه و پرورزه یه. شهویک له گه ل هه موو ئه و رۆحه به ره خه یالیانه دا
 کۆبوومه وه که له گه ل ئه و سهرزله گویته په دا په یمانیان مۆرکردبوو.
 کومه لیک خه لکبوون له له شکره گه وره که ی غزه لنوس، ئه وان ه ی
 خولیا یان بوو شتیک له خه یالاتیان بکه ن به راست. من که سه ییری
 ده موچاویانم کرد، راسته و راست دوو توخم ئاده میزادم له ناودا
 به دیکردن، توخمیکی ره ش که ده مزانی خه یالاتی جوانیان ه یه، به لام
 هینده ی بیر له وه ده که نه وه خه یالی خویان بکه نه کالا و بیفرۆشن،
 بیریان لای ستاتیکا و جوانی خه ونه کانی خویان و خه ونه کانی من
 نه بوو، بیریان له جه وه هری ئه و گه ره که ئه فسانه ییه نه بوو که من
 ده مه ویست دروستیکه م. له گه ل توخمیکی سه یی که به راستی بۆ
 که سیک ده گه ران کومه کیان پیبکات خه ونه کانیان بهینته دی. مرفوف
 ده بیت به راستی له مانای جوانی تیبکات ئه وسا ده توانیت له گه ل مندا
 ئیشبکات. مه مخلوقات زۆرن که خه یالیان ه یه، به لام من مه مخلوقیکم
 ده ویت هه م خه یالی هه بیت و هه م له جوانی تیبکات، جوانی به و
 مانایه نا بتوانیت موورویه کی جوان دروستیکه ییت، به لکو به و
 مانایه ی شوینی ئه و مووروه به جوانی له ناو ملوانکه یه کی گه ورده دا
 جیبکه یته وه. بیخه یته جیگای راستی خۆی له سه ر نه خشه که. شه پی
 یه که می من له گه ل رۆحه به ره خه یالییه کاندایه که م شه وه وه
 له سه ر مانای جوانی دهستی پیکرد. ئه وان به کاریگه ری غزه لنوس
 واتیده گه یشتن هه ر شتیک و جوانی خۆی له ناو خویایه تی و لیتی
 جیانابیته وه، به لام بۆچوونی وه ها منی شیتده کرد... تووشی هیستریا
 و نامۆیی و خۆ له ده ستدانی ده کردم. ئه و شوینه ی تیا کۆبووینه وه
 زووریک بوو له قاتی سه ره وه ی یانه ی ئه ندازیاران. من له ناوه راستی

ژوره‌که‌دا وه‌ستا‌بووم، بوتلیک ناوی تورکیم به‌ده‌سته‌وه بوو، گروتم «هیچ شتیک به‌ته‌نیا خوی جوان نییه، هم‌وو شته‌کان جوانی خویان له‌و جیگایه‌وه وه‌رده‌گرن که‌ تئیدا وه‌ستا‌ون... ژنیکی جوان که‌ له‌ ناو خه‌راباتی‌کدا ده‌ژی، چ‌ه‌ه‌ستی‌کمان ده‌داتن، چ‌ه‌ه‌ستی‌ک؟ له‌بری هه‌ستی جوانی و جاویدانه‌گی و گه‌وره‌یی، غه‌م و بی‌مانایی و پوچیمان بیرده‌خاته‌وه. که‌ خاترونیکی قه‌شه‌نگ له‌ خه‌راباتی‌کدا ده‌بینن، له‌بری شادی، له‌بری ئاره‌زوو، له‌بری خرۆشانی پیاوه‌تی، هه‌ست به‌ پوچی ئه‌م دنیا‌یه و بی‌مانایی ئه‌م وجوده و ناریکی ئه‌م ژیا‌نه ده‌که‌ین... به‌لن جوانی که‌ له‌جیگای راسته‌قینه‌ی خوی نه‌بوو له‌ نه‌خشه‌که‌دا، له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌ستی جوانیمان بداتن، هه‌ستی ناریکی و تیکه‌چوون و ناعه‌داله‌تیمان ده‌داتن... رۆژیک له‌ باغی‌کدا پیاسه‌مه‌ده‌کرد، هه‌ر وه‌ک چۆن هه‌موو مه‌خلوقات‌ی دیکه‌ی خودا ده‌رۆن ئا‌وها ده‌هاتم و ده‌رۆیشتم، ژیر پیم چیمه‌نیکی وشک و گیایه‌کی مردوو بوو، چه‌نده‌ها‌جار هاتم و چووم... هاتم و چووم. هیچ شتیک له‌و چیمه‌نه وشک و باغه‌ په‌ژمورده‌یه سه‌ره‌نجی رانه‌کیشام... هیچ شتیک. دوا‌ی ده‌جار هاتو‌چۆ... رۆیشتن و هاتن، گولیکی سه‌ی چکولانه و قه‌شه‌نگ بیینی، که‌ به‌ هه‌موو حیسابیک جوانبوو... به‌ هه‌موو حیسابیک قه‌شه‌نگبوو. له‌ خۆم پرسی، هینی میری خه‌یال تو‌ چ‌ ده‌ردته‌ وا ئه‌م گوله‌ نابینیت... چ‌ ده‌ردته‌؟ ده‌زانن بۆ نه‌میینی، عه‌زیزان ده‌زانن بۆ نه‌میینی؟ چونکه‌ جوانی له‌ناو به‌حریک له‌ په‌ژمورده‌ییدا نابینریت... جوانی ته‌نیا له‌ شوینی خۆیدا ده‌بینریت، له‌ ناو شتیکدا که‌ سه‌رتاپای جوانی بیت. گه‌ر ئه‌و گوله‌ له‌ ناو سه‌وزی و ته‌ری و ناسکیه‌کی گه‌وره‌دا بایه‌ من ده‌میینی. من بۆیه‌ ئه‌و گوله‌م نه‌بیینی، چونکه‌ لاله‌زاره زه‌رد و باغه‌ په‌ژمورده‌که‌م ده‌بیینی، گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌و زه‌ردی و ژاکاوییه‌م فه‌رامۆش‌بک‌رایه، زووتر ئه‌و گوله‌م ده‌بیینی. گه‌ر ناشیرینی

دونیا فراموش نه‌کین، گهر په ژمورده‌یی لاله‌زاره‌که فراموش نه‌کین، جوانی گوله‌ناوازه و تاقانه‌کانمان بؤ نابینریت... بؤ شه‌وی جوانی خه‌یال دهر بکه‌ویت، ده‌بیت ناشیرینی دونیا پوخساری خوی ونبکات. شه‌ی هاوړی نه‌ندازیاره‌کانم... شه‌ی برایانی پرگال و گوشه‌پیو و راسته. سه‌یری شه‌م شاره‌بکه‌ن که ورده‌ورده پرده‌بیت له خانوی به‌رز و به‌ردین و گه‌وره به‌پایه‌ی گریکی و به‌ویقاری مالی خوداکانی ټولومپه‌وه. به‌لام که ورد دهر پوانن له‌م شاره‌دا جکه له نارپکی چی ده‌بینن؟ هیچ... هیچ شه‌م شاره له‌گه‌ل هم‌وو ورده‌کاری شه‌ندازیاره تاکړه‌وه‌کاندا هیتستا خه‌راباته، هه‌رچی جوانیبه‌ک که له خه‌راباتدا ده‌پروینیت پتر خه‌رابات زه‌قده‌کاته‌وه، بویه ده‌بیت شه‌م شاره له بیر خوتان به‌رنه‌وه... گهر ده‌تانه‌ویت له‌گه‌ل مندا نیشبکه‌ن، شه‌م شاره فراموشبکه‌ن و مه‌پرسن چی تیدایه. شه‌وه هه‌لگرن بؤ خه‌لکی خوی. جوانی لای من نه‌خشه‌یه... نیشکردنه له‌سهر نه‌خشه‌یه‌ک که به‌رد به‌به‌رد و بست به‌بستی حیسابکراییت، شاری خه‌یال شارپکه تیددا ماتماتیک و سیاست و شیعر ته‌بان، پیکه‌وه کارده‌کن، برایان شه‌وه خولیای من به‌ بؤ شه‌م کومه‌لگا برینداره‌ی نیمه که ده‌یه‌ویت له جه‌نم هه‌ستیته‌وه، ده‌مه‌ویت ماتماتیک و سیاست و شیعر ناشتبه‌مه‌وه. جوانیبه‌کی تاقانه ناتوانیت له به‌حری ناشیرینیدا جوان بیت...»

هه‌ستمکرد هه‌ندیک له پوځله‌به‌ره خه‌یالیبه‌کان به‌ره و قسه‌کانم ده‌بزوین و به‌روم پیده‌کن. به‌لام له کوتایی شه‌و دانیشته‌دا پتر تیگه‌یشتم که غزله‌نوس چ کاریگه‌ریبه‌کی له‌سهر شه‌م بوونه‌وره خه‌یالیانه هه‌یه. پیکرا خویان وه‌ک کومه‌له بوونه‌وه‌ریکی ناوازه سه‌یرده‌کرد که له سهر زه‌مین نامون و ده‌یانه‌ویت به‌نامویی بمیننه‌وه. سه‌یرترین شت له مرقدا شه‌وه‌یه که ده‌توانیت شانازی

به نام‌بوونی خوییه‌وه بکات. ئه‌وه‌ش دهر‌دیک‌کی دیک‌یه که شاعیران مرق‌فایه‌تیا‌ن پی‌وه گیر‌وده‌کرد‌وه. به‌ر له شاعیران هیچ که‌س نام‌ویی وه‌ک تاج نه‌خست‌وته سه‌ر سه‌ری خ‌وی. ئاخ ئه‌گه‌ر بمانتوانی‌بایه خه‌یال له‌ده‌ستی شاعیران دهر‌به‌یتین، ئاخ. ئه‌وکات ده‌مانتوانی زه‌وییه‌کی جوان دروست‌بکه‌ین. به‌لام شاعیران... ئه‌و حیزانه، خ‌ویان له‌ دونیایه‌کی جواندا ده‌ژین و ریگاش ناده‌ن ئیمه‌ ئه‌م دونیایه‌ فه‌رام‌وش‌بکه‌ین و ئازاره‌کانیمان بیر‌بچیت‌ه‌وه... ئه‌وه‌ دهر‌دی گه‌وره‌ی منه‌ له‌گه‌لیاندا. ئه‌و شه‌وه‌ یه‌ک‌تک بو‌و له‌ شه‌وه‌ ترسناکه‌کانی ژیانم، له‌و شه‌وه‌دا تیگه‌ی‌شتم که‌ ده‌شیت که‌سانیک له‌م ئه‌ندازیار و وه‌ستا و باغه‌وانانه به‌راستی بو‌ دروست‌کردنی بینای جوان و خه‌یالی، شه‌قامی سه‌وز و ئه‌ندازه‌یی، فولکه‌ی پ‌ر ک‌تر و مه‌یدانی پ‌ر له‌ پ‌ر‌شنایی و گول، ک‌ومه‌ک‌مبکه‌ن. په‌نگه‌ بتوانن د‌وای په‌نجیکی ز‌ور له‌ دروست‌کردنی شته‌کاندا هه‌مه‌په‌نگی و هارم‌ونی بخولقینن. هه‌ستم‌کرد له‌وانیه‌ بتوانین مال‌ه‌کان و باغه‌کان و شه‌قامه‌کان به‌م پ‌ر‌خه‌به‌ره خه‌یالیانه دروست‌بکه‌ین، به‌لام من پی‌وستیم به‌ ئه‌ندازیاریکی دیک‌ه‌ش بو‌و بتوانیت هارم‌ونی بخاته‌ ناو دله‌کانه‌وه و وابکات ب‌ویه‌ک لی‌ده‌ن... ئه‌ندازیاریک بتوانیت پ‌ر‌خی مه‌خلوقات‌ه‌کان له‌ یه‌ک نزیکه‌کاته‌وه و وابکات ئه‌و شاره‌یان خ‌وشبویت. دلنیا‌بووم ئه‌م بو‌ونه‌وه‌رانه ده‌توانن جوانی و هارم‌ونی نیوان شته‌کانم پی‌یبه‌خشن، به‌لام ناتوانن ئه‌و هیزه‌م بده‌نن که‌ هه‌موو مرق‌فه‌کان ده‌کات به‌ عاشقی یه‌ک‌تر. ئاه ئی‌وه نازانن چ شه‌ویکی ترسناک‌بوو، من له‌ یه‌که‌م پ‌ر‌ژی ژیانمه‌وه له‌وه‌ها شه‌ویک ده‌ترسام، وه‌ها شه‌ویک بگه‌یته‌ ئه‌و ب‌روایه‌ی زه‌مینیکی جوان به‌بی شاعیران دروست ناکریت. ئه‌گه‌رچی من هه‌میشه ب‌روایه‌کی وه‌هام هه‌بووه، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ که‌ سه‌یری ده‌موچاوی ئه‌و ئاده‌میزادانه‌م کرد که‌ عه‌تار ک‌ویکرد‌بو‌ونه‌وه‌ پ‌تر پ‌روی ترسناکی وه‌ها قه‌ناعه‌تیکی

تاریکم ده‌بینی. سه‌رده‌میک که خولیا‌ی کپینی غزله‌کان که‌وته سه‌رم، زور له مانای نه‌و غزله‌لانه پامام... نه‌و نمونانه‌ی له به‌رده‌ستمدای بوون، به غزله‌لی تر به‌راورد‌مکردن. چه‌ندین شه‌و له‌گه‌ل هه‌ندیک ئوستادی پیری کلاسیکیاتدا له کتییخانه‌که‌ی خومدا دپره‌کانمان ته‌فسیرکرد. گه‌یستمه نه‌و به‌قینه‌ی نه‌و غزله‌لانه‌ی غزله‌لنوس هینده‌ی باس له جوریک له هارمونی ناکوتای نیوان مرؤف و گه‌ردون ده‌کات، باس له عه‌شقی رپوت ناکات، غزله‌لانه‌ی نه‌و شیعر نه‌بوون، به‌لکو پردبوون. ماموستایه‌کی پیری کلاسیکیات پنگوتم «نه‌وانه پردن له نیوان مومکین و موعجیزه‌دا، له نیوان مه‌وجود و موفاقیدا. له نیوان واحید و لامتناهیدا». من پیمگوت من پیاویکی مؤدیرنم، نه‌م قسانه‌ی تو به‌زمانی نوئ، به‌زمانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک واته نه‌م قه‌سیدانه پردن له نیوان تاک و دونیادا، له نیوان خود و نه‌وانی دیدا، له نیوان ته‌نهایی و رۆحی کومه‌لگادا. پیره سه‌ری له‌قاند و گووتی «ره‌نگه‌واییت... کوپم ره‌نگه‌واییت، من نه‌وه‌یان نازانم». من به‌جوریک له جوره‌کان باوه‌رم هه‌بوو نه‌و غزله‌لانه هیزیکی گه‌وره‌ی تیگه‌یشتنی عاشقانه‌ی مرؤفن له مرؤف، نه‌وه‌ک ستایشی عاشق بن بۆ مه‌عشوق. شه‌ویک بوو له شه‌وه سامناکه‌کانی ژیانی من... تیگه‌یستم به‌بی غزله‌لنوس هه‌چم بۆ ناکریت، سوودی چیه مرؤف شاری جوان دروستبکات، بیته‌وه‌ی بتوانیت رۆحی ناده‌میزاده‌کان پیکه‌وه کزکبکات و گرئیانبادات، بیته‌وه‌ی بتوانیت هه‌تا هه‌تایه زیندویتی خیال مسۆگه‌ربکات. له‌و شه‌وانه‌دا جاریک ماجیدی گۆل سۆلام گرت، نه‌و رسته‌یه‌کی وه‌ها ترسناکی پنگوتم که هه‌رگیز له یادم ناچیته‌وه، نه‌و راگوزه‌ر به‌منی گووت «بارۆن... شاری خه‌ونه‌کان نه‌و شاره‌یه که خه‌ونی لی نییه». من دواتر بیرم لیکرده‌وه و تیگه‌یستم نه‌و رسته‌یه چ ترسناک و دلته‌زینته. من پئویستیم

به غزه‌لنوس بوو، بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیم‌بدات نه‌خشه‌کانم پرکه‌م له‌
 خه‌یالیک نه‌مریت و نه‌پریت‌ه‌وه. شاری خه‌ونه‌کانی من پێویستی به‌
 غزه‌له‌کان بوو تا خه‌یال تیا نه‌مریت، پێویستی به‌ فهرشه‌کانی تریفه‌
 یابه‌حری بوو تا ئاده‌میزاده‌کان هه‌ستبکه‌ن له‌ موعجیزه‌وه‌ نزیکن،
 پێویستی به‌ که‌شتیه‌که‌ی ماجیدی گول سۆلاف هه‌بوو، تا بزانی‌ن که‌
 حه‌قیقه‌ت تپه‌ره‌ و خه‌یال ئه‌به‌دیه‌. سه‌رنشینانی شاره‌ جوانه‌کانی
 دونیا هه‌موو له‌وه‌ تیگه‌یشتوون، هه‌یج شاریک له‌ مردن و له‌ناوچوون
 پرکاری نابیت گه‌ر تینه‌گات ته‌نیا هه‌تیک له‌ مردن ده‌پیاریزیت خه‌یاله‌.
 من غزه‌لنوسم پێویستبوو تا ئاده‌میزاده‌کان پرکه‌م له‌ گونجان و
 ته‌بایی له‌گه‌ل یه‌کدا. ئه‌و شه‌وه‌ که‌ پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانم بینی،
 هه‌ریه‌که‌یان له‌ دونیایه‌کی تایبه‌تیدا ده‌ژیان... هه‌یج شتیکیش لای
 من له‌ دونیای تایبه‌تی ترسناکتر نییه‌، ئه‌وه‌ی دوزمنی خه‌یالی منه
 ئه‌وه‌یه‌ ئاده‌میزادان هه‌ریه‌که‌یان له‌ خه‌یالی خۆیاندا نو‌قمبن. ژیا‌نی
 تایبه‌تی... خه‌یالی تایبه‌تی که‌ مرۆف له‌ یه‌کتر داده‌پریت، ئه‌وه‌ ده‌ردی
 پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی ئه‌م میله‌ته‌یه‌. من ئه‌و شه‌وه‌ تیگه‌یشتم
 پێویستیم به‌وه‌یه‌ شاعیره‌کان له‌ جیهان مو‌توربه‌بکه‌م، ئه‌وه‌ ئیشی
 من و ئومیدی من و په‌یامی مو‌باره‌کی منه‌ که‌ خودا هه‌لیبژاردوم
 جیه‌جیه‌بکه‌م. هه‌یج شاریکی جوان، هه‌یج گه‌ره‌کیکی نو‌ی دروست
 نابیت گه‌ر پۆحی شاعیره‌کان له‌ هه‌موو شتیکی مو‌توربه‌ نه‌کراییت.
 به‌بێ ئه‌وان ئه‌ندازیاره‌کان هه‌یج نین، باغه‌وانه‌کان گه‌ر سیحری شیعر
 له‌ ده‌ست و په‌نجه‌یان مو‌توربه‌ نه‌کراییت گوله‌کانیان جیاوازییه‌کی
 ئه‌وتزی له‌گه‌ل درکه‌دا نییه‌، عه‌شق به‌بێ هه‌ناسه‌ی ئه‌وان چۆریکه‌ له‌
 جه‌نگ، به‌بێ غزه‌لنوس شاری خه‌ونه‌کان ده‌بیته‌ شاریکی خالی له‌
 خه‌ون. ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک شیت گینگلمده‌دا و هاوارمه‌کرد «خودایه‌ چ
 هه‌تیک سیحراوییه‌ خه‌یال». به‌لام ئه‌و هه‌تزه‌ که‌ ده‌که‌ویت به‌نده‌ستی

شاعیران، گومرپایندهکات... ئیشی من ئه وه بوو ئه و گومراییه بکوژم، هر شاعیریک نه یه ویت پوچی له درهختهکان و غونچهکان موقوربه بیته ده بیته جهه نه م به چاری خوی بیینیت. هر شاعیریک نه یه ویت شه رابی خوی تیکه له به شه رابمان بکات ده بیته سزای خوی وه رگریته. ئه و شه وه بو یه که مجار به راشکاوی به پوچله به ره خه یالییه کانم گووت، ئیدی ئیوه مولکی من، برون و نازادانه پوچی خوتان پرکه ن له هر خه یال و جوانییه ک، به لام ئیوه بو هر کوئی برون له سهر نه خشه کانی من ده سورپینه وه. مه به ستم بوو غزه لنوس بزانیته که ده مه ویت هیدی هیدی و به ش به ش ئیمپراتورییه ته که ی داگیربکه م. هه موو شتیکم ده کرد بو ئه وه ی ئه و غزه لانه م بداتی و کومه کمبکات. بو ئه وه ی ده سته موییکه م نه ده بایه لیگه ریم ئاسووده بیته، گهر شاعیره کان ئاسووده بن له ژووره کانی خویان نایه نه ده ری و له جوانکردنی دنیا و له سه وزکردنی خه یال خویان به دوورده گرن. ئه م ساته دلته نگه ی میژوو، پوژی ئه وه بوو شاعیران ئیشبکه ن، له ژووره کان بیته ده ری و له گه لماندا ده ست به کاربن... نا وامه زانن، من کویرم، من جوانی هه موو مه خلوقات و گرنگی هه موو مه خلوقات ده بینم... به لام له هه موو مه خلوقاتی دنیا پتر رقم له شاعیران بوو، چونکه تا که چه شنی ئاده میزادن که کاتیک دنیا ئیشی پییانه و پیویستی به جوانی و خه یالیانه له مه عشه ری ئاده میزادان هه لدین و له ناو ژوور و کتیبه کانی خویاندا خویان ونده که ن.

شه ویک بیته وه ی بترسم له ده رگای ئه و خانووه نه ئیشیه ی تریفه یابه حریم دا. ده مویست له هه موو لایه که وه گه ماروی غزه لنوس بده م، ده مویست هیدی هیدی بترسیت، بو ئه وه ی بزانیته سه روکاری له گه ل هیزیکی گوره دایه، جار دوای جار کاغه زی سه ختتری فشارم به کارده هیتا، به بی ئه وه ی به ته واوه تی بزانیته کتیه به دوایه وه یه تی...

ده‌بایه بیته ناو خه‌یاله‌کانی منه‌وه، من رقم له‌و شاعیرانه‌یه که ده‌یانه‌ویت وه‌ها بژین وه‌ک نه‌وه‌ی پادشایه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی نه‌بیت... پادشایان بق نه‌وه‌ ده‌ویت تا نه‌فره‌تی لیکه‌ن. نا و‌امه‌زانن من دوژمنی نه‌و بووم، نه‌و خۆی دوژمنی خۆی بوو. که له‌ده‌رگای مالی خانمی تریفه‌مدا، پیریژنیک کردییه‌وه، له‌ پیریژنی ناو حیکایه‌ته‌کان ده‌چوو، له‌وانه‌ی مرۆف تیناگات ژیان وه‌ها پیریکردون یان نه‌وان ژیانیان پیریکردوه. پیمگوت «داییره‌ی من، نه‌ی خانمی لوتف و که‌ره‌م، من پیاوخراپ نیم و بق نازاری هیچ که‌س له‌ده‌رگای نه‌م مال‌م نه‌داوه، ناوم جه‌واهیر سه‌رفرازه و هاتووم خانمی تریفه‌ یا‌به‌حری بییم». که تریفه‌م بینی به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک سه‌ی و ترساو بوو، ماوه‌یه‌ک وه‌ستم و تنیا سه‌یری نه‌و ترسه‌ قول‌ه‌ی نیو نیگایم کرد، نه‌و به‌ هیمنی داوه‌تی کرده‌ ژووری، مالیکی کپ و بیده‌نگ بوو ناسه‌واری وه‌های تیدانه‌بوو، نیشانه‌بیت که که‌سی دیکه‌ی تیا ده‌ژی. واتیده‌گم تریفه‌ نه‌وانی دیکه‌ی له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ی مال‌که‌دا قایم‌کردبیت، چونکه من له‌ میژبوو که‌ر له‌ دووریشبایه‌ بونی هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادانی ترم ده‌کرد. من پیمگوت «خانمی مافووره‌ سیحراوییه‌کان، من نه‌و پیاوه‌م که‌ چند سالی‌ک له‌ مه‌به‌ر کارخانه‌ی مافووره‌که‌م له‌ به‌ر خاتری تو و له‌ پیناوی ده‌ست و په‌نجه‌کانی تو‌دا کرپییه‌وه... ئیستا هاتووم بته‌م و بتخمه‌ سه‌ر ته‌ونیک که‌ شایسته‌ی خه‌یاله‌کانی تویه. من نامه‌ویت هیچ مه‌خلوقیک نازاربه‌دم، نامه‌ویت تو و مافوورچه‌کانت بترسن و به‌رزن، هینده‌م ده‌ویت گویم لیگ‌ریت، وه‌ک گوینگرتنی خوشکینک له‌ برایه‌ک، وه‌ک گوینگرتنی ئاده‌میزادیک له‌ ئاده‌میزادیک... من به‌راستی پئوستیم به‌ خه‌یالی تویه. نیشم نه‌ویه خه‌یاله‌ جوانه‌کان رزگاربه‌کم، نه‌هیلیم به‌ه‌ده‌ر برۆن، پیکرا شتیکیان لیدروستبه‌کم، بژی و بمینیتیه‌وه... من ده‌مه‌ویت فره‌شه‌کانی تو ببه‌م

به‌ره و دونیای راسته‌قینه‌ی خویان، له شوینیکدا پایخم که پایه و په‌نجره و دیواره‌کانیشی به‌ئندازه‌ی ئه‌و جوان بیت، له شوینیکدا مرقشیک به‌سه‌ریدا بروات، نرخ‌ی ئه‌و سیحره بزائیت که ده‌بیینیت، دلی ئه‌وه‌ی هه‌بیت تیبیگات و عاتیفه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌بیت خۆش‌بیویت. تریفه یابه‌حری، وه‌ک برابه‌کی به‌سته‌زمانی خۆت ته‌ماشامبکه، خه‌یالی هه‌چ مرقشیک به‌ته‌نیا ناگاته که‌مال... تۆ ناتوانیت فهرشیکی وه‌ها دروستبکه‌یت جیگه‌ی جوانی هه‌موو دونه‌یا بگریته‌وه... خه‌یال ده‌بیت یه‌ک یه‌کتر ته‌واوبکات... جوانی ده‌بیت ده‌ستی جوانی بگریته... وه‌ک خوشکیک ده‌ستم بگره و وه‌ره له‌گه‌لمدا، من ده‌مه‌ویت شاریکی نوێ دروستبکه‌م، سه‌رۆک خۆی رایسپاردوم، ئه‌مریکیه‌کان رایانسپاردوم، شار دروستناکریت گهر غه‌زله‌لوسیک پری نه‌کات له‌عیشق، گهر قالیچنیکسی سهرراوی وه‌ک تۆی نه‌بیت. کاتیک له‌مسهره و سه‌ری زه‌مینه‌وه میوان دین، ده‌بیت بزانه‌ن به‌سه‌ر مافوریکدا ده‌پۆن له‌جه‌وه‌ری خه‌یال چنراوه... تریفه یابه‌حری ئیمه هه‌میشه میله‌تیکسی خه‌یالی بووین... ده‌ستی خۆتم بده‌ری و وه‌ره له‌گه‌لمدا». هه‌ستمکرد تا من زیاتر ده‌دویم ئه‌و زیاتر ده‌ترسیت، به‌لام ترسه‌که‌ی له‌و جۆره نه‌بوو له‌ده‌ستم هه‌لبیت و خۆی بشاریته‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌وه ده‌ستی هه‌ینا و خستیه‌ سه‌ر ده‌ستم. خودایه مه‌لمه‌سیکی وه‌ها ئه‌فسوناوی هه‌بوو، بۆ تاویک دلمی پر فینکیه‌ک کرد، په‌شتتر له‌ژیاندا نه‌مجر باندبوو، له‌ده‌ستیه‌وه ته‌زوویه‌کی سارد ده‌هات و ده‌بووه عاتیفه‌یه‌کی به‌هه‌یز، مه‌لمه‌سی له‌هه‌توانیک ده‌چوو که ده‌یخه‌یه‌ سه‌ر شوین داغیک و یه‌کسه‌ر تیماریده‌کات. مرقۆف تا په‌نجه‌ی وه‌های به‌ر نه‌که‌ویت تیناگات چ جه‌سته‌یه‌کی داغانی هه‌یه و پێویستی به‌چ مه‌ره‌میکه. به‌چاره‌ قوول و نیگا غه‌مگینه‌کانی سه‌یریکردم و گووتی «برام، شاری خه‌ونه‌کان دروست مه‌که، یارمه‌تی خه‌لکی ئه‌م

شاره بده با له‌وه زیاتر خەم نەخۆن... ئیمە بۆیە خەیاڵدەکه‌ینه‌وه تا نازارەکانی خۆمان بیربچیتە‌وه، خەیاڵ لەم شارەدا قەلغان و سوپەرە... وەرە پێشێ برام، با شتێک بە گویتدا بچرپێتم... خەیاڵ وەک خۆشەویستی وەهایە کاتێک دەژی که بەکەس نەگیریت، که شیوهی نەبیت... وەرە پێشێ پێتبلیم، گەر شارێکی خەیاالی لەسەر ئەم ئەستێرەیه هەبیت، ئەو شارەیه که بۆی دەروین و نایگەینی... دەبیت هەمیشە بۆی برۆین و نایگەینی. تۆ دەوله‌مەندی، تۆ هیزت هەیه، سەرەتا شاری حەقیقەت چاک بکە... شاری دەرد و خۆشاردنە‌وه و خۆسووتانەکان چاک بکە، شارێک بۆ ئەو ژنانە دروستبکە که نازانن لە کوی دۆنیادا خۆیان لە جانە‌وه‌ره‌کان بشارنە‌وه. ئیشی خۆت لەگەڵ ئیشی شاعیراندا تێکەلمەکه. جە‌واهیری برام... خەیاڵ ولاتی تۆ نییه. عەزیزم، با‌وه‌رت بیت ولاتی تۆ نییه. واز لە فەرشەکانی ناو خەیاالی من بپێتە و ئەویش داگیرمەکه. گەر دەتە‌ویت خزمەتی خەیاڵ بکەیت، حەقیقەت جوان بکە... گەر دەتوانیت یارمەتی بەستە‌زمانەکان بده نازار نەچێژن، جە‌معیه‌تێک بۆ چاکەکاران و کۆمەکی برسی و بیکۆمەکان دروستبکە... ئە‌وه بکە... ئە‌وه بکە... لێگەرئ ئیمە لەم جە‌هەنمەدا خەیاڵ پزگاربکەین... جە‌واهیری برام، من لە‌وه‌ته‌ی فامکردۆتە‌وه، شازدە سالە بە‌رده‌وام ئێشده‌که‌م... گویم لێگره، گەر حەقیقەت جوان بیت، هە‌موو بە‌خته‌وه‌ری خۆی دە‌دات بە خەیاڵ، بە‌لام گەر حەقیقەت تال بوو، هە‌موو ژە‌هراوی خۆشی دە‌دات بە خەیاڵ». قسەکانی تریفه یابە‌حری منی لە دله‌وه زامدارکرد، گووتم «خەیاڵ شتێک نییه مرۆف لە‌سەری خۆیدا دیلیبکات، خەیاڵ تارماییەک نییه هە‌تا‌ه‌تایه بە‌دوایدا پابکەین و نایگرین، خەیاڵ هیزه، وەک هە‌موو هیزه‌کانی تر، وەک توانای ئیراده و عەقل... تریفه یابە‌حری، خوشکی عەزیزم، ئە‌و دە‌ستانە‌تم بە‌ده‌ری ماچیکە‌م،

من هه موو شتیک له سه ره ئه م ماله ی تو ده زانم، به لام خیانه تکار و زمانه دنیم، ئه وه دهسته ناسکانه ی خوتم بده ری ماچیکه م، من سیاسیم، من له وه کاته وه ی سه رم له هیلکه جو قاره سیاسیوم، سیاست ئیراده یه، به لام ئیراده یه که بیخه یال و بیمیشک. خه یالیش هیزیکه بیئیراده و بیته خشه... خوشکی عه زیم ئه وه ده ستانه ت دانن ماچیکه م... من ئیراده م هه یه، ده توانم وابکه م فه رشه کانی تو بژین و بمیننه وه، وابکه م غزه له کانی غزه لنوس نه وه دوای نه وه پوخله به ری خه یالی دروستبکه ن. واده که م مافوره کانت بژین... هه ره یه که یان له ژوواریکی شاهانه ی ناو شاریکی ئه فسوناویدا جیگیربن که ره مزی سه رکه وتنی ئیمه بیت... ره مزی توانامان بیت له سه ره ژیان... که ره خه یاله کانمان نه ژین خوشمان ناژین... من نامه ویت ته سلیمی مردن بین. سیاسییه کانمان که خه یالیان نییه دانیشتون و ته سلیمی مردن بوون. مه له ی خه یال شتیکه نایکه ینی... هه موو میله تیک سه رده میک له میژوویدا هه یه که چنگی کرده به خه یالی خویدا و گرتویتی. من ده زانم خه یال له جنسی پاسارییه که که ده فزیت، گرتنی سه خته، به لام ئه سته م نییه. ساتیک هه یه ده توانین ئه وه پاسارییه ده سته مۆبکه یین و بانگیبکه یین له سه ره ده ستمان بنیشیته وه... من ده مه ویت شاری خه ونه کان دروستبکه م... ئه وه فه رمانی سه ره وکه... به لام سه ره وک به ته واوی نازانیت شاری خه ونه کان چیه، پوژیک له پوژان وه ک من بیرری له ورده کارییه کانی نه کردۆته وه... شاری خه ونه کان ئه وه شوینته یه که ئیراده ی من و خه یالی تو تئیدا به یه کده گهن، هه ره یه که مان ریگا بو ئه وه یارییه خوشده کات که ئه وه تر ده یکات... تریفه ئه وه ده ستانه ت دانن با ماچیکه م... سیاسییه کانی ئه م ولاته وایرناکه نه وه، منم به ته نیا وایرده که مه وه، فورسه تیکی گوره مان هه یه شتیک جویان دروستبکه یین... شتیک هارمۆنیای تیکچووی

پژحی ئەم میللەتە لە خۆیدا کۆیکاتەوہ... ھارمۆنیای تیکچووی نیوان سەرھکان و دەستەکان و خەیاڵەکان بکات بەیەک... من ناھێم کەس ئەوہم لایستینیت و ئەو دەرفتە بکوژیت... تریفە یابەحری من بە ناوی پژحی ئەم میللەتەوہ قسەدەکەم کە ھارمۆنیای تیکچووہ... شاری خەونەکان دروستکردنەوہی ئەو ھارمۆنییە... دەستت دانێ ماچیبکەم، خوشکی عەزیزم. ئەوہی من دەمەوێت دروستیبکەم، گەرھیک نیبە کۆمەلیک پارەدار شوقەکانی بە پارەیی زۆر بکۆن کە خەلکی ھەژار و نەدار نایگەن... بەلکو شوینیکە بۆ من و تۆ و بۆ ھەموومان».

وہک بەزەیی پێمدا بێتەوہ، وہک سەیری نیوچاوی بەکێک بکات کە ھیدی ھیدی شیتدەبیت. گوتی «برای عەزیزم، تۆ چەند دلێکی باشت ھەیە... تۆ دەتەوێت خەیاالی ئیمە لەگەل دونیادا ناشتیکەیتەوہ. دەتەوێت لەگەل ئەم ھەموو ترس و پراکردن و غەمەدا ناشتمانیکەیتەوہ... برای عەزیزم... خەیاالی من تازە لەگەل دونیادا ناشت نابیتەوہ. تۆ پیاویکی باشیت، تۆ پیاویکی زۆر باشیت، نازانم ژن و مندالت ھەیە یان نا؟ بچۆرەوہ بۆلای ژن و مندالەکەت، بچۆرەوہ بۆ لای سەرۆک و بلێ من دەتوانم شاری جوان دروستیکەم... بەلام بۆ ئەوہی ئەزیزت نەدات، ھەر زوو پێیبلی خەیاالی لەم شارەدا وھا تۆراوہ کەس ناتوانیت لەگەل دونیادا ناشتیبکاتەوہ... بەرلەوہی دەستخەربۆبیت... پێیبلی جەنابی سەرۆک پزحەبەرە خەیاالییەکان ناتوانن لەگەل دونیادا ناشتیبنەوہ. بەرلەوہی پارە سەرفبکەیت و دوایی خانەخەراب بیت و بەدناو بیت، بلێ ئەوہی تیکچووہ دروست ناکریتەوہ... پێکەوہ نانریتەوہ».

عەزیزان کەس وہک تریفە یابەحری وەلامی پژحی نەدامن. زۆر لەگەل تریفەدا دوام، ھەرەشەم لیکرد، تەمام خستەبەر، گوتم

که نه و ژنانه ناشکراده‌کم که ده‌یانشاریته‌وه، گریام... به‌لام نه و
 به‌رده‌وام ده‌ستی ده‌خسته سەر ده‌ستم و ده‌یگوت «ئیشی تو
 نه‌ویه دونیا چاکبکیت و کارت به‌خیال‌وه نه‌بیت» ده‌یگوت «تو
 ته‌ماحت له‌ویه پوچی ئیمه‌یه‌خسیربکیت، نه‌وه‌ک ته‌ماحت له‌وه
 بیت پیکه‌وه دونیا جوانبکه‌ین». به‌منی گوت «گەر ده‌ته‌ویت بیته
 مه‌خلوقیکی خیالی ده‌بیت برۆیت و سه‌یری نه‌وه‌موو ناکامی و
 ناموردی و خوین و نازاره‌بکیت که له‌م شارهدا هه‌یه. نه‌وه‌ده‌تبات
 بۆ سه‌رزهمینی خیال». گوتی «هه‌موو پوچله‌به‌ره‌خیالییه‌کان،
 ناموراد و به‌ده‌بخت و ته‌نهان... هه‌موویان...». گوتی «سیاسییه‌کان
 جه‌ه‌نم دروستده‌کن نه‌وه‌ک شاری خیالی». دواجار، دوا‌سه
 و دوا‌بروای خسته‌ده‌ستم و گوتی «برام، خیالی من له‌دونیا
 تو‌راوه، ده‌مه‌ویت لئی دوورکه‌ومه‌وه‌نه‌وه‌ک بچه‌وه‌ناوی». ده‌ستی
 ده‌خسته‌سەر ده‌ستم و گوتی «حه‌زم لئ نییه‌خیالم له‌هیچ
 نه‌خشه‌یه‌کدا ئیشبکات، حه‌زم لئیه، خیال بکه‌م به‌فه‌رشیکی بالدار
 و پئی بفرم... برای عه‌زیزم، خیال وه‌ک تو‌تیکه‌یشتویت ریکا نییه،
 به‌لکو ده‌رگایه‌کی نه‌ئینییه‌که‌ماله‌کانمان گریگرت پیا‌راده‌که‌ین».

نا‌هاورپیان... نا. هیچ شتیک سوودی نه‌بوو. نه‌وه‌غزله‌لنوسه
 به‌شیوه‌یه‌ک چووبووه‌پوچ و عه‌قلى هه‌ندیک له‌م خیالبازانه‌وه، هیچ
 هیزیک نه‌یده‌گورپین. نه‌وه‌شوه‌به‌چاوی پر فرمیسک و دل‌پر
 قینه‌وه‌لای تریفه‌هاتمه‌ده‌ری. تا سه‌ر ترۆپکی یه‌کینک له‌شاخه‌کانی
 ده‌وروبه‌ری شار ماشینه‌که‌م لیخوپی، له‌وی به‌ده‌م گریانه‌وه‌ده‌ستی
 خۆم که‌ست، به‌ده‌م فرمیسکه‌وه‌تا هیزم هه‌بوو تفیکی که‌وره‌م له‌م
 دونیایه‌کرد...

حكاية ته كهى غەزەلنوس دەربارەى خەلىقەت و پەيوەندى شەيتان و كتیب ماجیدى گول سۇلاف - سەرەتای پاییزی ۲۰۰۴

چوار پۇژ دواى ئەو شەوہى بە نەینى لە ماشینەكەى بارۆنى خەيال
دابەزىم، تيشكان تاهير هات بۆلام. ئىوارەيەك لە دەرگای دا و دايكم
تا ژوروى من پىنمايىکرد. كه پىي خستە ژورەكە مەوہ گووتى «وى
كوررى جوان، ژورەكەت چەند خۆشە». لە و باوہ پەدانە بووم وازو بە قەد
و قامەتى جوانى خۆيەوہ بەرابەرم دەركەوئت، بەسەرسامبيەوہ سەيرى
نەخشەى سەر دیوارەكەى كرد و گووتى «كوررى ئاسمان، تۆ عالەمى
خۆتت ھەيە». كراسيكي پەشى سادەى لە بەردابوو، لە گەل پانتۆليكي
بيجى خەت خەتدا. مەكياجيكي جوانى كردبوو، بەلام بۆن عەتريكي
ناسك وەك ھەورېك لە تەكيدا خۆى كرد بە ژوردا. من ھەميشە حەزم
لە خانمانى قژ كورت كردوہ، بەلام ئەم قژكورتىيەى ئەو شتكي تر بوو،
مروڤى ناچار دەكرد بليت «خانم، بۆ ئەوہى لە ئافاتى ئەم قژە كورتەت
بەدوربين، بۆ خاترى پەب لەالەمىن نەختيک دريژيکە». سەيرىكي
دۆلابى فليمەكانى كرد و گووتى «وى، تۆ ئىنگليسيش دەزانى». گووتم
«كەمىك دەيزانم، بەشى ئەوہى سەيرى ئەو فليمە نوئيانەى پيىكەم
كە وەرگيترانى عەرەبيان لەسەر نىيە». تۆزيك ھەستا و سەيرى ھەنديك
كتيبي كرد و گووتى «كوررى قۆز، سىديى بولن بولنت نىيە؟». بولن
بولن گۆرانبيژيكي پوپوچبوو لەوانەى بە ئاوازي توركى گۆرانى دەلین،
وہك گۆرانبيژە توركەكان دەست پادەوہ شىتن و سەربادەدەن، خەلكى
بى كولتور و بى ماريەت زۆر گوئيان ليدەگرت. سەير نەبوو بەلامەوہ
تيشكان حەز لە بولن بولن بكات، ئەو كچيكي سادەبوو كە ھىچى

ئه‌وتۆی له دنیا نه‌ده‌زانسی. گووتم «نا تیشکان، من گوئی له بۆلن بۆلن و نه‌و جووره گورانبیژانه ناگرم... بمبوره سیدیئی وه‌هام نییه».

سه‌یریکیکردم و به‌عه‌یاریه‌وه گووتی «خۆ پیتناخۆش نییه هاتووم بۆلات». من ئه‌گه‌رچی هه‌موو ژیانم ئاواتی ئه‌وه‌م خواستبوو کچیکی وه‌ک تیشکان دۆستم بیټ، به‌لام به‌وه‌دا نه‌مده‌ویست ژنهیئیم، نه‌شمده‌زانسی گه‌ر په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ کچی‌کدا دروستبکه‌م دوایی چۆن درێژه‌ی پێیده‌م و که‌ی پاییگرم، له‌ ناخدا بروام وابوو هه‌رجۆره په‌یوه‌ندییه‌ک دروستبکه‌م به‌ کاره‌سات ده‌شکیته‌وه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌هسته‌شدا گووتم «گوئیگه‌ر تیشکان، باوه‌رناکه‌م پیاویک له‌م سه‌ر زه‌وییه هه‌بیټ پێی ناخۆشبیت تۆ بچیت بۆلای، که‌سی وه‌ها له‌ دنیا‌دا نییه، منیش به‌ تاییه‌ت زۆر هه‌زم له‌ تۆیه... به‌لام لیتی ناشارمه‌وه نازانم گه‌ر له‌ نویمیران برانن تۆ هاتوویت بۆ لام چی پووده‌دات؟». تیشکان گووتی «که‌س له‌ نویمیران نازانن من لای تۆم». ئینجا گووتی «به‌راست هه‌زت له‌ منه؟». من بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌م راستبکه‌مه‌وه گووتم «مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه بلێم، هیچ پیاویک نییه له‌ دنیا‌دا بتوانیت هه‌زی له‌ تۆ نه‌بیټ، تۆ کچیکی وه‌ها جوانی شایسته‌ی هه‌موو خۆشه‌ویسته‌یه‌کی. ده‌زانم زۆر که‌سیش پێش من هه‌زیان لیکردووت... تیشکان له‌وانه‌یه من زۆر ئه‌زمووم نه‌بیټ، به‌لام پیاویکی بی‌عه‌قل نیم، ده‌زانم تۆ له‌ چ دنیا‌یه‌که‌وه هاتوویت بۆ لای من». وه‌ک خۆی لایه‌ت و نه‌یه‌ویټه‌ بچیته‌ ناو باس و خواسی وه‌هاوه، باویشکینی نه‌رمی دا و گووتی «هاتووم حیکایه‌تیکم بۆیکه‌یت، هه‌وم لێبکه‌ویټ... وی کورری باش من چه‌ند شه‌وه تیر نه‌خه‌وتووم». هاته‌ سه‌ر جیگاکه‌م و له‌سه‌ره‌خۆ له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌م پالکوت و گووتی «حیکایه‌تیک خۆش بۆ کچیکی وه‌کو من ده‌ستدات». منیش به‌ هیواشی له‌ ته‌نیشته‌یه‌وه دانیشتم و ده‌ستیکمی بچوکم به‌ قژی‌دا هیناو حیکایه‌تیکمی درێژم بۆ کرد ده‌ریاره‌ی کیژه‌ میرزاده‌یه‌ک که‌ خاوه‌نی سه‌دان مال و

باغ و کۆشكى گه وره يه، کۆشکه کان هه موو شتيكى جوانى دونيايان تىدايه، هه موو جوړه زيړ و ياقووت و مهرجانىک، سه دان خزمه تکار و به رده ستى هه يه، نه ميره کان له مالولای دونياوه په يتا په يتا بو خوازبىنى نه و دینه بهر دهربار، به لام کچه که به هيچ شتيک دلې خوښ نييه و به رده وام ده گرى، چونکه هيند ده وله مهنده نازانيت حه ز له چى بکات... نه وهنده زهنگينه هه ر شتيكى له دونيادا بویت ده توانيت به ناسانى په يدايىکات. پوژيک له مال ديتته ده ري و ده يه ويت به دواى شتيكى عاسى و سه خندا بگه پي که په يداکردنى قورس بيت، ده يه ويت له دونيادا شتيک بدوژيته وه که بوى نه بيت و نه توانيت بيکريت و بيکات به مولكى خوى تا له زه تى په يداکردن و کرپنى شتى سهخت و نوازه بچيزيت... چهند شار ده گه پريت و چهند زه مين ته يده کات، له هه ر جيگايه ک هه ر شتيكى به دل بيت ده يکريت و هه ر ناده ميزادىک مه به ستى بيت ده يکات به ئيشکهرى خوى. تا پوژيک ده گاته مالئىکى لاتهرىک و شوين چه په کى سه ر دوورپانىکى گه وره، له ده ره وه گوئى له دهنگى بولبولئىکى ئيجگار سىحراوى ده بيت، بولبولئىکى ده نگخوښ و بيوتنه. که ده چينه ژوره وه ته نيا گه نجىکى جوان ده بينيت که له بهر په نجه ره يه کدا وه ستاوه و وه ک بولبول ده خوئيت. کچه که که راهاتووه هه موو شتيكى دونيا بکريت، به کوره که ده لئيت «ده توانم نه و بولبوله لئىکرم که ده خوئيت؟». کوره که داوه تى کيزه نه ميره که ده کات و داده نيشيت، له سه ره خو حىکايه تى خوى بو ده گيريته وه و پيیده لئيت نه و بولبوله تاکه شتيكى دونيايه که ناکرديت و نافرورشريت، چونکه نه و بولبوله هيچ نييه جگه له ته يريکى خه يالى که به ده يان سال ئيش له سه رى خوى و گه روى خوى و پوچى خويدا دروستيکروه. نه وه شتيکه نافرورشريت و ناکرديت. کيزه که شه يداى نه وه ده بيت نه و بولبوله بکريت و بيکات به مولكى خوى، هيدى هيدى ده که ويته سه وا و مامه له له گه ل نه و کوره دا

و سوودى نيبه، نيوى كۆشكهكانى خۆى ده داتى به رابه ر ئه و بولبوله و سوودى نيبه، سى به شى كۆشكهكانى ده داتى و سوودى نيبه، هه موو سامان و مالى خۆى ده داتى و سوودى نيبه، خۆشى پيڊه به خشيت هه ر بيسووده. دواچار كه كيژه كه وه خته ده گاته شيتى، كوره كه پيڊه لىت «خانم من ساله هاى ساله ده زانم پۆزىك دىت تو دىت و بو ئه و شته ده گه پيڊت كه ناتوانيت ده ست پيڭگات. بو ئه وى تو له ئه و هه موو نه دارىيهى خۆم بگه مه وه شتىكم دروستكرد كه تو هه رگيز ناتوانيت بيگريت و بيكريت و بيته خاوه نى... ئه وه جياوازى نيوان سامانى من و سامانى تو به، من شتىكم هه به كه تو ناتوانيت بيته خاوه نى، به لام تو شتىكى وه هات نيبه، خه لكى تر نه بنه خاوه نى. خانم شته خه يالىيه جوانه كان به تو ناكردريت و ناتوانيت تو بيكه يت به مولكى خوت، خانم هه ميشه شتىك له دونيادا هه به تو ناتوانيت داگيريبيكه يت، حيكمه تى خويندى ئه و بولبوله خه يالىيهى من ئه وه به. ئه وه بولبوليكه ده تكوزيت و پيڭناگه يت». ئا به و جوړه كيژه زه نگين و سامانداره كه توشى ده ردىكى كوشنده بوو، بو هه ر كوڤيك ده چوو ده نكى ئه و بولبوله له ناوه وه ده يخوارد و له سه ريڊا ده زرينگايه وه... تا دواچار شيتى و هه سره ت برستيان ليڤرى و دواى چه ندين مانگ نه خوشى سه خت گيانى سپارد و هه رگيز جارىكى دى به بيستنى سه داي ئه و بولبوله سيحراوييه شادنه بوو».

كه ئه و چيروكه م بو تيشكان تاهير كرد نه مده زانى ئه و چيروكه هه موو شته كان ده گه يڭيته ئاقارىكى ترسناك.

تيشكان خۆى وا پيشاندا كه خه وتووه. به لام دلنيا بووم بير له چيروكه كه ده كاته وه. پر به دل ده مويست ماچييكه م، ده مزانى ئيستا ده توانم ليوى بو به رم و ماچييكه م، به لام ده ستىكى نه ينى له ناوه وه وه ستاندى. ده مزانى تيشكان له ويدا پاكشاوه و چاوه روانى ليوى من

دەگات، دەمزانى لىۋەكانى ئامادەن بۇ ماچىكى دۈرۈدرىژ و جەستەى شتىكى تايەتى لە من دەۋىت. دەشمزانى كە خانمىك چاۋەپوانى ماچى لىكرىت و نەتكرد، ئىدى دەبىتتە دۈزمنىكى ترسناك، لەوانەبوو ئەوجارە تىشكانم ماچىكردايە، شتەكان رىگايەكى تر و پەنگىكى ترىان ببوۋايە... بەلام نازانم... لەوانەشە وانەبىت. لەگەل ھەموو ئەو دوو دلبيەشدا دلنيام، ماچىك ھەندىجار دەتوانىت رىپرەۋى ژيانى كەسىك بگورپىت. كە تىشكان بەبى ئەو ماچە پۆى، ھەستمكرد ھەلەيەكى گەرەم كىردوھ.

ئىۋارەى ئەو پۆژە ھەسەنى پىرژو ھەموو ھىكايەتى خۆى لەگەل مورتەزاي شەيتاندا بۇ من و ماچەلانى راستەقىنە و غەزەلنوس باسكرد، ئەۋكات تىرفە يابەحرىمان كەم دەبىنى، ھىدى ھىدى دانىشتنەكانمان دەبوونە دانىشتنى پىۋانەى پووت بەبى ناسكى كچىك كە ئەو دۇنيا زبەرى نىرانى بۇ ھىۋرەكردىنەۋە. دۈوركەۋتنەۋەى نىگاكانى تىرفە و پىياھەلشاخانە ناسكەكانى منيان ناۋمىدتركىرد. ھەركات دەمىنى تىرفە لەۋئى نىيە بىرى تورەبوون و دلرەقىيەكانىم دەكرد، كچىك بوو لەگەل ھەموو دۇنيادا ۋەك شەۋنم ۋەھابوو، بەلام دەرھەق بە من بىمروەت و دلرەق بوو، منىش لە بىدادىدا ناچار ھەموو زامىكى ئەۋم بە خراپى خۆم تەفسىردەكرد. ئەو شەۋە ھەسەنى پىرژو سەختىرەن ئەركى ژيانى خستە ئەستۆم. بەقسەى ئەو دەبوو ھەموو لەتەك دەرسىم تاھىردا بچىن و لە نويمىران، لەۋ دىۋ دىۋارەكانى باغى مورتەزاۋە لاشەكەى باران شوکور دەرېھىنن... ھەسەنى پىرژو گوۋتى «ۋاھەستدەكەم ئەۋە تەنيا شتىكە بۇدلخۆشى ئەو دوو جوانەمەرگەى بگەين. تاكە شتىكە دللى بەرپىز شازەمانى پىن خۆشبەكىن، تا وا تىنەگات دۋاى بىستوچوار سالى پىى لە دارستانىك ناۋە ئادەمىزادى تىا نىيە. دەبىت لاشەكانىان لە تەنىشت يەكەۋە بنىژىن، وانىيە غەزەلنوس وا نىيە؟ ئىمە نە دىپندەين

و نه شه یتان هیشتا ده بیټ به شی ئه وه هیزمان هه بیټ، دوا ئاواتی
 ئه وان بهینینه دی. «ئو شه وه، له زنجیره شه و گاره بیین و قووله کانی
 غه زه لنوس بوو، ئه گه رچی چند سال بوو هاوړی بووین و هر دوو کمان
 شتگه لیکي زورمان له نیواندا بوو که شتگه لی نیو دوو هاوړی بوون،
 نه من ئه وم وهک مه مخلوق کی خه یالی ده بینی و نه نه ویش، به لام ئه و
 شه وه غه زه لنوس شتیکی تر بوو، بو یه که مجار هه ستمکرد جیاوازی
 ته من له نیوانماندا جیاوازی حکمهت و عه قلیشه. که حه سنی پیزو
 ته واوی ورده کارییه کانی مردنی نه و جه وانی چینی گپرایه وه، کاتیک دهستی
 خسته سهر میزه که و گووتی «جه عفری مه غولی کوشتویتی»، وهک
 ئه وه بوو غه زه لنوس باریکی قورس له نه ستوی داگیراییت و گه یشت بیټ به
 حه قیقه تیک که له هر خه یالیکی دنیا به لایه وه گرنگتر بوو. به هیمنی
 سه بیرکردین و گووتی «پیزو تو ئیشیکی گه ورهت کردوه، ئیوه ته لیسمی
 قوولی مردنیکتان بو ئاشکر اکردم که ته لیسمی مردنی منیشه... زور
 سوپاسگوزارتانم، تو و گول سؤلاف. ئه و لاشه یه لاشه ی منه و جه سته ی
 ئه و ژنه، جه سته ی منه...».

به نیگایه کی غه مگینه وه سهیری هه موومانی کرد، دهستی خسته
 سه رسانی ماجه لانی راسته قینه که به خوی و قره سپیه دریزه که یه وه
 بو خوشکه زاکی ده گریا. غه زه لنوس به ماجه لانی گووت «باران زور
 حه زی له غه زه له کانی من بوو. من وهک نه و جه وانی چینی حه زم لیکرد.
 تا ئه و پتر خۆشیبوویستبایه من پتر غه زه لم بو ده نوسی... هر شتیک
 نه و جه وانی چینی خۆشیبوویستایه منیش خۆشمنده ویست. به لام من له و
 عه شقه دنیا ییه ی ئه و هه لده هاتم... باران شوکوری ئه و له کوشکیکی
 راسته قینه ی ئه م شاره دا ده ژیا، ژنی بارو نیک بوو، به لام باران شوکری
 من له باغیکی خه یالیدا ده ژی. ئه و خواسته ی پیکه وه بمن، له هه موو
 خواستیکی تر گه وره تر بوو. ماوه ی سالیکی پیکه وه بوون، هه موو

له‌زه‌ته‌کانی دنیا‌یان تا‌قیکرده‌وه. ئه‌وه‌ی هه‌موو ژیان بژی ئیتر ده‌توانی‌ت بیترس سه‌یری مردن بکات، له‌ مردندا په‌له‌قارژی ناکات و هاوارناکات... له‌و عاشقانه‌نه‌بوون که بۆیه ده‌یانه‌و‌یت بمرن، چونکه به‌یه‌ک ناگه‌ن... باران و نه‌وجه‌وانی چینی له‌ ماوه‌ی ئه‌و سا‌له‌دا هه‌موو خۆش‌یه‌کانی ژیان، ژیان... به‌لام هه‌ستیشیانده‌کرد هیشتا بۆ یه‌ک نین... ده‌یانویست به‌ره‌و خه‌یال بپۆن. باغ تاکه ئومیدی ئه‌وان بوو». به‌غه‌مه‌وه سه‌ری دانه‌واند و گووتی «من وامکرد عه‌شق وه‌ها سه‌خت و دوور و نه‌گیر بی‌ت، باغ تاکه ئومیدیان بی‌ت...».

غه‌زه‌لنوس ئه‌و شه‌وه سه‌ره‌تا هه‌ندیک غه‌زه‌لی بۆ خویندنه‌وه، له‌و غه‌زه‌لانه‌ی نه‌وجه‌وانی چینی بۆ باران شوکوری خویندبووه‌وه. من پشتر چی غه‌زه‌لیکی غه‌زه‌لنوسم بیستبوو هیچیان وه‌ها قوول و قه‌شه‌نگ نه‌بوون. هه‌ر ئه‌و شه‌وه به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی غه‌زه‌له‌وه داوه‌تیکردین بۆ پیاسه‌یه‌کی دووردریژ. شه‌ویکی مانگه‌شه‌وی پاییزه‌ بوو، هه‌وا به‌راستی پوو له‌ ساردی بوو، نور زۆریوو و ئاده‌میزاد که‌م، بیده‌نگی زۆر و چرپه‌ی گه‌ردون کز، ئه‌ستیره‌کان غه‌مگین و ئیمه‌ به‌خته‌وه‌ر. ده‌رۆیشتین و ئه‌و غه‌زه‌ل به‌دوای غه‌زه‌ل ده‌یخویند، ئیستاش نازانم چۆن و له‌ چ ساتیکدا که‌وتینه‌ سه‌ر خاکی ئه‌و باغه‌ خه‌یالیانه‌ی ئه‌و. باغیکی سحرای که‌ هه‌رگیز ناو و ناو‌نیشان و شوینی له‌ هیچ کتیبیکی دنیا‌دا نادرکینم، ئیمه‌ی به‌ ناو لاله‌زاریکی سحرایدا کیشکرد که‌ گوله‌کانی پریوون له‌ جوانییه‌کی وه‌ها له‌ هیچ یه‌ک له‌ شاره‌ سحرای و جه‌نگه‌له‌ ئه‌فسانه‌یه‌کانی خۆمدا نه‌مبیینبوو، به‌ ناو باغی ئه‌و تۆدا پشمانکه‌وت ئه‌سته‌مه‌ پۆژیک له‌ پۆژان دیدی من یان نه‌خشه‌ راسته‌قینه‌کانی ما‌جه‌لانی راسته‌قینه‌ بیانگاتن... ئه‌و شه‌وه تیگه‌یستم که‌ ماهییه‌تی خه‌یال لای غه‌زه‌لنوس دوورتر و په‌نگینتر و قوولتره‌ له‌ ماهییه‌تی خه‌یال لای من و له‌ حه‌قیقه‌تی دنیا لای زوه‌دی شازه‌مان. هه‌ر ده‌رۆیشتین و به‌ جوانیدا

پۆده‌چووین، تا من و حه‌سه‌نی پیزۆ و ماجه‌لان له شویننکدا گه‌یشتینه
 یه‌قین که ئیمه‌ بۆ یه‌که‌مجار له هه‌موو ژیانماندا به‌ ناو شیعرنکدا
 سه‌فه‌رده‌که‌ین... ماجه‌لانی راسته‌قینه‌ به‌ خۆی و قژه‌ دریزۆ و سپیه‌که‌یه‌وه
 گووتی «غه‌زه‌لنوس ئه‌م جیگایه‌ی تۆ ئیمه‌ی بۆ ده‌هینیت، جیگا نییه‌
 به‌ لکو قوولایی ناو قه‌سیده‌یه‌که‌». ئه‌و له‌سه‌ره‌ق بوو، غه‌زه‌لنوس
 ئیمه‌ی بۆ ناو قوولایی بیینی شیعرنک ده‌برد که مرۆف تا ناکۆتا
 ده‌توانیت تیا قوول بیته‌وه... جوانیه‌کی وه‌ها بوو مرۆف له‌سه‌ره‌زمین
 و به‌ حه‌واسی ئاسایی هه‌ستی پیناکات، له‌ شویننکی زۆر دووری ناو ئه‌و
 باغانه‌دا غه‌زه‌لنوس ده‌ستی بۆ ئه‌و باغه‌ بیسنووهره‌ پراکتشا و گووتی
 «سه‌یرکه‌ن چ جوانیه‌کی ناکۆتای هه‌یه‌ غه‌زل». باغ دوا‌ی باغ ئیمه‌ی
 برد و گول دوا‌ی گول سه‌رسامیکردین. له‌ شویننکی ناو ئه‌و به‌حری
 جوانیه‌دا، له‌ ناوه‌پاستی چیمه‌نکی سه‌وزدا ئیمه‌ی وه‌ستان و بردینه‌
 سه‌ر گلکۆیه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ری نوسرابوو «ئا لێزه‌دا نه‌وجه‌وانی چینی
 بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ خه‌وتوو». غه‌زه‌لنوس شه‌ویک دوا‌ی ئیمه‌، شه‌ویک دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی مه‌یته‌که‌ی نه‌وجه‌وانی چینیمان ده‌ره‌یتا خۆی دیسان لاشه‌که‌ی له
 خاک ده‌ره‌یتابوو و به‌ره‌و قوولایی ئه‌م باغه‌ بیسنووهره‌ دا‌بووی به
 کۆلیدا و له‌ قافییه‌ی کۆتایی ئه‌م هه‌موو شکۆفه‌ و غونچه‌یه‌دا ناشت‌بووی.
 که سه‌رمان هه‌لبه‌ری چوارده‌ورمان شکۆفه‌ و په‌فی دریزۆ و ناکۆتای کتیب
 بوو، من سه‌رم هه‌لبه‌ری بزانه‌م له‌ کۆیم. مانگم به‌ گه‌وره‌یی له‌ زوور
 سه‌ری خۆم بیینی، ده‌ستم‌برد بۆ گول‌ه‌کان بزانه‌م گول‌ی راسته‌قینه‌ن یان
 خه‌یال. گول‌ی راسته‌قینه‌بوون، ده‌ستم‌برد بۆ کتیه‌کان بزانه‌م کتییی
 راسته‌قینه‌ن یان خه‌یال. دیوانی راسته‌قینه‌ی غه‌زل بوون. جیگایه‌ک
 بوو بۆنی مه‌زاری لیده‌هات، بۆنی باغی لیده‌هات، بۆنی کتیب‌خانه‌ی
 لیده‌هات. نه‌وجه‌وانی چینی له‌ گۆرینکی چکۆلانه‌ و باریکدا له‌ نیوان
 کتیه‌کانی غه‌زل و گول‌ه‌ قه‌شه‌نگه‌کانی باغدا نێژرابوو. غه‌زه‌لنوس له

ناو شه‌پۆلی تریفه و زرنگه‌ی قافییه‌کانی غه‌زهل و بۆنی گولۆوی باغدا ده‌ستی خسته سهر گۆره‌که‌ی شه‌و و گووتی «من نالی‌ره‌دا مردوم». سه‌یری ههر سه‌یکمانی کرد... ههر سه‌یکمان برۆنزی و خه‌سته و سه‌راسیمه‌بووین... له‌ سه‌ی دیل ده‌چووین به‌ جه‌نگه‌لیکی ره‌شدا هه‌له‌اتبین و گول و دره‌خت و تریفه‌ ریگایان لی‌گۆرپیین. جی‌گایه‌کی سه‌یریوو که ئیمه‌ نه‌مانده‌توانی بچینه‌وه سه‌ری. شه‌وه‌یه‌که‌ مجاریوو له‌ ژیانمدا نه‌مده‌زانسی له‌ ناو خه‌یال‌دام یان له‌ حه‌قیقه‌تدا. به‌لام تیگه‌یشتم شه‌م سه‌فه‌ره‌ی غه‌زه‌لنوس بۆ شه‌وه‌یه‌ شه‌و دوو عاشقه‌ له‌ باغیکی خه‌یالی‌دا بنیژیت. شه‌و شی‌تی باغه‌ خه‌یالییه‌کان بوو، پۆخی هه‌میشه‌ له‌و باغانه‌دا ده‌گه‌را. ژیانسی راسته‌قینه‌ی شه‌و له‌ نیوان غه‌زهل و شه‌و باغانه‌دا دابه‌شبوو بوو. دواچار غه‌زه‌له‌کانی خۆی له‌و باغه‌دا شار‌دبووه‌وه، شه‌و باغه‌ کتیب‌خانه‌ی نه‌ینی شه‌و بوو. برۆیه‌کی سه‌یر و گه‌مزانه‌ی هه‌بوو، برۆیه‌ک له‌ پشت هه‌موو شه‌فسانه‌کانی ژیانیه‌وه بوو، له‌ پشت هه‌موو خه‌یال و خولیاکانیه‌وه وه‌ستابوو، له‌و باوه‌ره‌دا بوو که عاشقان نامرن، به‌لکو ده‌بن به‌ کتیب‌ یان به‌ گول. شه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌ مجار ئیمه‌ی له‌و کتیب‌خانه‌ی غه‌زه‌له‌دا سوپانده‌وه، گووتی «غه‌زه‌لنوسه‌کانی دوا‌ی من دین و شه‌م کتیب‌خانه‌یه‌ ده‌دۆزنه‌وه، وه‌ک چۆن ماجیدی گول سۆلاف شه‌و موسافیره‌ خه‌یالیانه‌ی دوا‌ی تو دین و شه‌و نه‌خشه‌یه‌ی تو ته‌واو ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن حه‌سه‌نی پی‌رۆ باغه‌وانه‌کانی دوا‌ی تو دین و کلیلی ده‌رگای باغه‌ نه‌ییه‌کان ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک تو ماجه‌لانی راسته‌قینه‌، گه‌راله‌کانی دوا‌ی تو ده‌رۆن و شه‌وه‌ی تو نه‌تبینیوه‌ ده‌یبینن». ئینجا سه‌یری ئیمه‌ی کرد و گووتی «ههر که‌سه‌یک قسوول له‌ غه‌زه‌لیک برۆانیت و له‌گه‌لی‌دا بژی، ده‌گاته شه‌م باغه‌». هه‌موو دیوانه‌کانی خۆی و مه‌لای سوخته‌ی به‌ نه‌ینی له‌و باغه‌دا هه‌لگرتبوو. غه‌زه‌لنوس گووتی «گه‌یشتن به‌ باغیکی قه‌شه‌نگ نامانجی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی مرۆف بووه‌... ژیان له‌ باغیکی وه‌ها

جواندا کۆنترین خهونی مرۆفه، بههشت بریتیه له په یوهندی خودا و مرۆف کاتیگ ئه و په یوهندییه شیوهی باغیک وهرده گریت. پادشا کۆنهکان باغی خه یالی و گه وره یان دروستده کرد بۆ ئه وهی سولتان و هیزی خویان به سهر جوانیدا نیشانبدن، پادشاگان هه میسه ویستویانه به سهر جوانیشه وه پادشاین، زۆربه ی پادشاگانی دنیا ده یانه ویت شوینی وها جوان دروستبکن و باغی وها بپازینه وه بتوانیت خه یال بشکینیت و بیبه های بکات. زۆربه ی پادشاگان بۆ کوشتنی خرۆشی خه یال نه وه ک بۆ ئاسووده یی مرۆف، باغی جوانیان له سهر زهوی دروستکردوه. ئه و باغانه له باغی شاعیره کۆنهکان جیاوازن که دیوانهکانی خویان به باغ و لاله زار و گولستان ناوده نا، چونکه شیعر له خه وهستانی پۆحه و باغیش ههر له خه وهستانی پۆحه. گرنگ نییه مرۆف خه یالی هه بیت، گرنگ ئه وه یه خه یال بیهینیت بۆ باغه... غزله بیهینیت بۆ باغه... مرۆفی ته و او مه خلوقیکه شته کان به ره و باغه پاده کیشیت. پۆحی مرۆف له خه وهستینه هه موو باغهکانی دنیا له گه لیدا له خه وه لدهستن... هه موو شاعیرهکان دواچار ده گه نه باغیک که له هه یج باغیکی دی ناچیت... دوو جۆر به ههشت له دنیا دا هه یه، به ههشتیک که خودا ده یبه خشیته مرۆف و به ههشتیکیش که مرۆف ده یبه خشیته خودا... ئه و مرۆفه ی نه توانیت به ههشت ببه خشیت، ناتوانیت وهریبرگیت». له گه پانه وه دا ماجه لانی راسته قینه لیپرسی «غزلهلنوس» بۆ ئه م دیوانانه ناده یته کتیبخانه ی گشتی شار؟ بۆ له شوینیکدا داینانیت هه موو خه لک دهستی بیانگاتی؟». غزلهلنوس گووتی «ماجه لان ئه م کتیبانه له هه موو شوینیکن، ئه م باغه ده رگای له سهر هه موو کوچیه ک هه یه، ههر کتیبیکی جوانی دنیا بکه یته وه ده تهینیته وه بۆ ناو ئه م گولزاره... هیند هه یه مرۆف ده بیت بۆی بگه ریت... من کتیه کانم ناشارمه وه، من که ی غزه لی خۆم شار دۆته وه؟ هینده یه بۆ ئه وانه ی هه لده گرم که بۆی ده گه رین.

کتیبی جوان مرؤف سه‌ره‌تا له پۆحی خۆیدا ده‌یدۆزیته‌وه، دواتر ده‌یخوینیته‌وه... من دواى ئەم هه‌موو ساڵه‌، نه‌ینیه‌کتان پێده‌لێم، نه‌ینیه‌ک که په‌نگه‌ دوا نه‌ینى گه‌ره‌ی ژيانى من بێت، من دواى ئەو هه‌موو ساڵانه‌ی له‌ خویندنه‌وه‌ی غه‌زه‌ل و نوسینی غه‌زه‌لدا برده‌مه‌ سه‌ر، گه‌يشتمه‌ ئەو بره‌وه‌ی پۆزى هه‌شتم که له‌ چیرۆکی خه‌لیقه‌تدا هه‌ندێجار باسده‌کریت، خودا بۆ دروستکردنی کتیبه‌ جوانه‌کانی دونیا‌دا ته‌رخانیکردوه‌، ئەو گفتوگۆ دێرینه‌ی عاریفان که‌ ئایا کتیبه‌کانی خودا ئەزه‌لییه‌ یان دروستکراوه‌... گفتوگۆیه‌کی بێسووده‌... له‌به‌رئه‌وه‌ی خودا پۆزى هه‌شتمه‌ی خه‌لقى بۆ دروستکردنی کتیب ته‌رخانکرد، به‌لام کى ده‌زانیت پۆزى هه‌شتم چه‌نده‌؟ کى ده‌زانیت؟ پێتان سه‌یر نه‌بیت گه‌ر بلێم ئیمه‌ ئیستا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌داين... پۆزى هه‌شتم ئەو پۆزه‌یه‌ که‌ هه‌رگیز کۆتایى نایه‌ت، خودا هه‌موو حه‌قیقه‌تى گه‌ردونى له‌ حه‌وت پۆزدا دروستکرد و پشوو‌شیدا، خودا دواى پشوویه‌کی کورت، بیری له‌ دروستکردنی شتی‌ک کرده‌وه‌ که‌ هه‌رگیز کۆتایى نه‌یه‌ت، خودا خالیقه‌ و خالیق ناتوانیت به‌بێ خه‌لقکردن دانیشیت، گه‌وره‌ترین کوفرێک که‌ ده‌یکه‌ن ئەوه‌یه‌ که‌ ده‌لێن خودا خه‌لقى له‌ حه‌وت پۆزدا ته‌واوکردوه‌... هه‌چ خالقێک نییه‌ هه‌موو خه‌لق له‌ حه‌وت پۆزدا ته‌واویکات و ئیتر تا ئەبه‌د بێنیش دانیشیت، له‌ حه‌وت پۆزى یه‌که‌مدا یه‌زدان ته‌نیا حه‌قیقه‌تى دروستکرد، ته‌نیا حه‌قیقه‌ت و هه‌چی تر... حه‌قیقه‌ت دیوه‌ ساده‌ و ناکامڵ و سه‌ره‌تاییه‌که‌ی وجوده‌. خودا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌دا کتیبى دروستکرد، بۆ ئەوه‌ی کتیبیش دروستبکات ده‌بایه‌ خه‌یاڵ دروستبکات... یه‌زدانى گه‌وره‌ سه‌یری لێهات، که‌ دروستکردنی ئینسان ئیشیکى ساده‌ و کۆتابین بوو، دروستکردنی بالنده‌ و زه‌وى و ئاو و تافگه‌ هه‌موو ئاسان ته‌واویون، سه‌یری لێهات که‌ چه‌ند زوو پۆزى دروستکردنی فریشه‌کان و بیناکردنی مه‌له‌کوت و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی خاک زویه‌ زوو هه‌موو شتی‌ک

ته واويوو، هه موو شتيك ساده و ئاسان پويشت و تپه پى پوژى هه شتم نه بيت. له پوژى هه شتمدا كه خودا خيال و كتيبي دروستكر بهر ديوه ناكوتا و جاويدانه كه ي خوى كهوت، پوژى هه شتم پوژيكه هه رگيز ته واو ناييت، خوداي گه وره بو نه وه ي زوو پوژى هه شتم ته واوييت ده بايه ئاده م و فريشته كاني خوى بخاته ئيشه وه، خودا له پوژى هه شتمدا ئه مري به ئاده م كرد و گووتى له دره ختى زانين بخو... تيده گهن، خودا پوژيک له پوژان خواردنى بهرى نه و دره ختى حه رام نه كرده، ساله هاي ساله مروف چيروكه كه به هه له ده گيرته وه، ساله هاي ساله مروف چيروكه كه پيچه وانه ده كاته وه... دره ختى زانين هيج نيه جگه له دره ختى خيال... نه و ميوه يى كه ئاده م له به هه شت ده يخوات، ميوه ي زانين نيه به و مانايه ي ئيمه نه مرو له زانين تيده گين، دره ختى ماتماتيك و فيزيا نيه، به لكو دره ختى خيال... مروف ديته سه ر زه وي بو نه وه ي فيرى خيال بيت و فيرى نوسيني كتيب بيت. يه زداني گه وره ئوميدى وه هابوو، چون مروف له دوا شيوه ي خويدا قالبى گرتووه و چون نه ستيړه و خوړ له شويى خوياندا راوه ستاون و چون گيانله به ران و بالنده و دره خته كان شيوه ي كاملى خويان گرتووه، كتيبش دواچار له رسته به ندييه ك و له چيوه به كدا به نديت و بگاته كو تا يى، به لام يه زدان سه يريكر له گه ل هه موو كتيبى كدا خه ليقه ت ده گيرته وه بو سه عاتى يه كه مى پوژى هه شتم. سه يريكر نه و باغه خيالى و بوونه و هره سه يرانه ي مروف له خيال و كتيب و خه وندا دروستيانده كات ناگه نه كو تا يى. يه زدان هه ستيكر خيال تا كه شتيكه كه نه ينى ناكوتا بونى خه ليقه تى تيدا پاريزراوه، له و پوژه وه خودا كو مه ك به مروف و مروف كو مه ك به خودا ده كات تا هه تاهه تا يه له ريگاي خيال و كتيب وه خه ليقه ت به رده و امبيت، ده بيت به قوولترين و جوانترين و سحر او يترين شيوه ش به رده و امبيت. ئا ليره دا شه يتان ديته

ناو گه‌مه‌که‌وه، شه‌یتان هه‌روا به‌ خۆڤا سوژده بۆ ئاده‌م نابات، شه‌یتان ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌یه به‌ پێچه‌وانه‌ی ئیراده‌ی مرۆڤ و ئیراده‌ی ئیلاهییه‌وه ده‌یه‌ویت پۆزی هه‌شتم ته‌واویت، ئه‌و ده‌زانیت قیامه‌ت ئه‌و پۆژه‌یه که مرۆڤ چیدی ناتوانیت کتیبی پر خه‌یال بنوسیت، ئه‌و ده‌یه‌ویت خه‌لق بگاته‌ کۆتایی و بپروات و پشوو‌بدات و بخه‌ویت. هه‌موو ئه‌و شه‌ر و شوڤانه‌ی شه‌یتان ده‌یکات، ئه‌و تاعوون و ئافاتانه‌ی ئه‌و له‌سه‌ر زه‌وی بڵاویانده‌کاته‌وه، بۆ ئه‌وه نییه سه‌رپێچبکات، بۆ ئه‌وه‌یه خه‌لیقه‌ت ته‌واو بی‌ت. ئه‌وه شه‌یتانه که کتیبی به‌د ده‌نوسیت، ئه‌و کتیبانه‌ی ئاماژن بۆ مردنی خه‌یال، ئه‌وه شه‌یتانه که کتیبه‌کان ده‌سووتینیت، ناشیرینیان ده‌کات، بێبه‌هایان ده‌کات، ده‌یانخاته به‌رده‌ستی ئه‌وانه‌ی له‌ مانا راسته‌قینه‌کانی تیناگه‌ن، خه‌یالیان لێ‌داده‌مالیت و ده‌یانکات به‌ کۆیله‌ی خه‌ون و خولیای بچوک، شه‌یتان بوونه‌وه‌ریکه جوانی و سیه‌ر له‌ کتیبه‌کان داده‌مالیت و بپنرخ فریاندانه‌داته سه‌ر شوسته‌کان، وه‌ها تیکه‌لای ئه‌م دونیا کۆن و دووباره و ساده‌یه‌یان ده‌کات، ئه‌وانیش ساده و کۆن و دووباره ده‌رده‌که‌ون. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌شیک بن له‌ قاپ و قاچاغ، به‌شیک بن له‌ کالاً و میوه‌جات، وه‌ک ئه‌وه‌ی تفه‌نگیک بن له‌ تفه‌نگه‌کانی شه‌ر و ته‌وریکی بن له‌ ته‌وری جه‌نگاوه‌ران. شه‌یتان دیت و یاری دیکه بۆ کتیبه‌کان ده‌دزیتته‌وه، ده‌یانخاته ناو پلانی ترسناکه‌وه، ده‌یه‌ویت له‌ بیرمان بچیتته‌وه ئه‌م دونیایه چ ترسناکه، ده‌یه‌ویت حه‌قیقه‌تمان بیربچیتته‌وه، که حه‌قیقه‌تمان بیرچووه‌وه که به‌خته‌وه‌ر و پازیبووین له‌سه‌ر زه‌وی ئیتر بۆ باغی دیکه ناگه‌رین، دوا‌ی جوانی خه‌یال ناگه‌وین... به‌لام «مرۆڤی ته‌واو» هه‌میشه خه‌یالی لای درێژکردنه‌وه‌ی خه‌لقه، خه‌یالی لای درێژکردنه‌وه‌ی پۆزی هه‌شتمه، هینده‌ی حه‌قیقه‌تی بیرچووه‌وه شه‌یتانه‌کان ئیفلجیده‌که‌ن و ناهێلن بیه‌ر له‌ گۆله‌ په‌ژمورده‌کان بکاته‌وه، هینده‌ی خه‌یالیشی له‌ یادکرد له‌ باغچه‌ ده‌یکه‌نه‌ده‌ری. شه‌یتان دوژمنی خه‌یال

نییه، به لکو مه مخلوقیکه دهیه ویت خیال بگاته کوتایسی، دهیه ویت دونیامان به فریو و درۆ له پشچاو جوانبکات، تا بلتین خودایه که زه مین وها جوانه خه یالمان بۆ چیه ... شهیتان ئه و مه مخلوقه یه که کتیبی مردنی له ئیمه دزی، یه کیکه گه مارۆمان دعات تا پیسی دونیامان بیربچیته وه، ئه و مه مخلوقه یه که دهیه ویت ئه م غزه لانه بیات و له مانایان ده رکات و سحریان پوچه لباکاته وه تا له و غزه لنوسه راسته قینانه حه رامیت که سبه ی له دایکده بن ... ماجه لانی راسته قینه، سوپاس بۆ ئاسمان و ئه ستیره کان که تویان تا ئیره هینا ئه م باغه ببینیت، هه ر که سیک بیه ویت دریزه به وجود و خهلق بدات ده گاته ئه م باغه ... ته نیا مروفتی ته واو ده گاته ئیره . هه ر که سیک بیه ویت ببیته خاوه نی هیزی ئه م غزه لانه ده توانیت ببیت، هیه چ غزه لنوسیکی راسته قینه غزه ل داگیرناکات، به لکو ده بیت غزه ل داگیربکات تا بگاته ئیره ... ده بیت خه یال داگیربکات و باغ داگیربکات ... غزه ل په یمانیکه مروف له تیوان خوی و باغهکانی ژیاندا مؤریده کات» .

بۆچوونهکانی غزه لنوس بۆ من نوییوون . بیته وه ی هیه چ بلیم تا کوتایسی بیرم له قسهکانی ده کرده وه . ئیستا تیده گه یستم بۆ خه یالاتی ئه و هه میشه له باغیکدا ته واو ده بیت و خه یالاتی من هیشتا پره له کونج و که لینی تاریک، بۆ خه یالی ئه و پره له گولزار و خه یالی من پره له هیزی نادیار و که لینی پر مه ترسی و ده رگای داخراو . بۆ ئه و هه میشه به باغدا ده پرۆی و من به جهنگه ل و تاریکی و ترسدا سه فه رده که م، بۆ من ته نیا مندالی کویر له گه ل خۆمدا ده گێرم و ئه و هه موو دونیا . من که سه یری چاویم ده کرد، که گویم له دهنگی ده گرت، که له وشهکانی راده مام، ده مزانی من هه رگیز ناتوانم خه یالی خۆم له و هه موو تاریکی و جهنگه ل و پرگا سه یر و نادیارانه پاکبکه مه وه . غزه لنوس عاشقیکی په تی بوو، عه شقی به هه موو سه رئیشه و ده رده کانه وه قه بوولبوو، من عاشق

نه‌بووم و نه‌مده‌توانی به‌یتیک غه‌زه‌لیش بنوسم. خه‌یالی ئه‌و گه‌له‌ک
 پۆشن و ساده‌هاته به‌رچاوم، له‌کاتیکدا خه‌یال لای من سه‌خت و ئالۆز
 و ماتماتیکی و نه‌خشه‌دار بوو. ماوه‌یه‌کی درێژ‌ه‌مووان بێده‌نگ پۆشیتین،
 دواتر گه‌فتوگۆیه‌کی درێژ له‌نیوان ماچه‌لانی راسته‌قینه و غه‌زه‌لنوسدا
 ده‌ریاره‌ی گرنکی جه‌سته له‌گه‌یشتن به‌جه‌وه‌ری خه‌لقدا پرویدا. من
 به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌خه‌یال و بیره‌کانی خۆمدا نوقمبووم ئاگام له‌هیچ
 نه‌بوو. شه‌و دره‌نگ که‌گه‌یشتینه‌وه لای غه‌زه‌لنوس، ئه‌و خاتوونه‌ی
 دایه‌نی منداله‌ خه‌یالییه‌کان بوو، هه‌موو به‌چه‌کانی خه‌واندبوو، پێکه‌وه
 هه‌ر چوارمان به‌ژوره‌کانیاندا گه‌پاین و سه‌یرمانکردن... منداله‌کان
 وه‌ها جوان و پاک و فریشته‌پوویون، یه‌که‌یه‌که‌ ماچمانکردن و هه‌موو
 دلنیا‌بووین خه‌یال ته‌نیا پێگای راسته‌قینه‌ی به‌رده‌وامبوونی خه‌لیقه‌ته‌.
 ئه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستمکرد بۆنی منداله‌کان و بۆنی گۆله‌کان
 وه‌کو یه‌که‌، جوانی غه‌زه‌له‌کان و جوانی ئه‌م فریشته‌پاک و خه‌وتوانه
 وه‌کو یه‌که‌.

به‌رله‌وه‌ی مالا‌وا‌ییه‌که‌ین و بپۆین، له‌نیوانماندا بوو به‌جه‌نگ و
 جه‌ده‌ل: کێ بچیت بۆ نویمیران و لاشه‌ی باران شوکۆر به‌ینیت و به‌ره‌و
 قوولایی باغه‌کانی خه‌یالی به‌ریت؟. هه‌سه‌نی پیزۆ به‌وه‌دا وایده‌بینی که
 پۆخی نه‌وجه‌وانی چینی چۆته‌جه‌سته‌ی، خۆی به‌خاوه‌نی ئه‌و مافه
 و خۆشی به‌په‌یداکه‌ری کلیلی باغه‌کانی مورته‌زا ده‌زانێ. ماچه‌لانی
 راسته‌قینه‌ خالی باران بوو، ئه‌و خۆی به‌تاکه‌که‌سیک هیسابده‌کرد که
 له‌وسه‌ری زه‌مینه‌وه به‌دوای باراندا هاتۆته‌وه و ده‌بیت ئه‌و بپروات و لاشه‌ی
 خوشکه‌زا غه‌مگینه‌که‌ی ده‌رهبه‌ینیت. غه‌زه‌لنوس خۆی به‌عاشقی باران
 ده‌زانێ و گووتی «له‌سه‌ره‌تاوه‌ من هه‌موو ئه‌م گێژه‌نهم دروستکردوه،
 غه‌یری من هیچ که‌سیکی دی خۆی ناخاته‌مه‌ترسییه‌وه». منیش گووتم

«من تاكه كه سيكم ناسان ده توانم هاتوچۆى نويميران بكم و جگه له من هيچ كهس ناتوانيت وهها كارىكبكات، له بهرئوه من خۆم بهو ئيشه هه لدهستم و هيچ ئاده ميزادىكى دى نايكات». من سووربووم له سه ر ئه وهى ته نيا كه سم ده توانيت ئه و كاره بكات، بردنى هه ر يه كىكى دى له وان ناسان نه بوو، مه ترسى ئاشكرابوونيشى ده يانجار گه وره تر ده كرد. من له و ماوه يه دا شاره زاي نويميران بووبووم، بۆ ده ره ئنانى لاشه كهش نه خشه يه ك له خه يالمدا بوو، ته نيا پيؤيستيم به ده رسيم تاهير هه بوو له هه لكۆليني گۆره كه دا كۆمه كمبكات. دواى شه ويكى پر ده نگه ده نگ و هه را و زويربوون، من گوتم «برايمان، ئه مه ي ئيمه ده يكه ين زۆر ترسناكه ... تيده گهن ... ئيوه وه ك من جيهانى بارۆنه كان ناناسن، من ئه م ماوه كورته فيريكردوم ئه م ئيشه ي ئيمه كارىكى پر مه ترسييه، ده بيت گوئى له دهنگى عه قل بگرن و دواى عاتيفه نه كه ون، من ده زانم حه سه نى پيرۆ نه بايه كهس نه يده توانى بگاته سه ر لاشه كه ي باران شوكور، ئه و نه بايه كهس كليلى ئه و باغه ي بۆ په يدا نه ده كرا و نه ده گه يشته شويني ئه و گۆره. ده زانم غزه لنوس خۆى به خاوه نى ئه و هه قه ده زانيت كه تا كۆتايى خۆى به و كار هه ستيت، چونكه په يوه ستىكى وهها نه ينى به و دوو دلداره وه هه يه به ئيمه ته فسيرناكرت، به پيرز زوهدى شاره مانيش له وسه رى جيهانه وه هاتۆته وه و ده يه ويّت مانايه ك به هه موو گه شته كه ي و گه رانه وه غه مگين و تاله كه ي خۆى ببه خشيت، به لام من تاكه كه سيكم ده توانم ئه م كاره بكم ... تاكه كه سيكم ده توانم ئه و لاشه يه له نويميران ده ره يئيم. دوو شه وي تر زه ماوه ندى كچى بارۆنى گهنم و جۆيه بۆ كوڤى بارۆنى ديجيتال ... زه ماوه ندىكى زۆر زۆر گه وره يه هه رچى مير و ناغا و بارۆنى ئه م ده قه ره يه داوه تكارون، له شاره كانى ده وروبه ر و شاره كانى تريشه وه خه لك ديت، ده لّين هه نديك كه سايه تى ناو هه يئه تى حوكميش له ويّ ده بن. من داوه تكاروم و ده توانم دوو كه سى ديش له گه ل

خۇمدا بېم. ئەو شەۋە تاكە فرسەتتەكە دەرسىم تاھىر بگۆپم و بېبەم بۇ نويمىران و ئەو مەستى و سەرخۆشىيە بەكاربەنتىم و بگەمە ئەو باغە. برايان ئەۋە تاكە ھەلى ئىمەيە، لەبەرئەۋە بە دەنگەدەنگ و ھەراۋھورىيى بەتال مەيشىۋىنن و لە دەستى مەدەن. من ئەو دوو پۇژە ھەموو ئەگەرەكان و پلانەكان تاقىدەكەمەۋە، ئىۋارەى دوو سبەى بەر لەۋەى من و دەرسىم بېۋىن بۇ نويمىران لىرە كۆدەبىنەۋە، تا ئەو كاتە دەبىت ئىۋە ماشىننىك پەيدابكەن چونكە دلنىام بۇ گواستەۋەى لاشەكە پىۋىستىمان بە ماشىننىك دەبىت».

قسەكانم عاقلانە ديارىۋون. لەپاستىدا ئەۋەم بە دوا پىگا و دوا دەرفەت دەزانى بگىرىت لەۋ ۋەرزەدا ئەۋ لاشەيە دەربەنتىن. گەر ئەۋ پىكەۋتە لە دەست بچوۋبايە نەمدەزانى چۆن دەتوانم بگەمە ئەۋ باغە و لاشەكە دەربەنتىم. بەكەم شت دەبايە مسۆگەرى بگەم مانگ بوۋ، گەر مانگشەۋ بايە لەۋانەبوۋ ھىچم بۇ نەكرىت، بەلام لە پىگای سەيركردنى ئاسمان و تەقویمە ەرەبىيەكانەۋە تىگەيشتم كە ئەۋ شەۋە مانگ لە كزترىن تىنى خۆى و تريفە لەلاۋازترىن شەۋقى خۆيدا دەبىت، ئەۋە ھەۋالىكى دلرپىن بوۋ، مانگ لەۋەھا شەۋىكدا بۇ خەيالىم باش نەبوۋ. بۇ پۇژى دوايى بەپىتى ئەۋ نەخشانەى مورتەزا دابوۋيە خەسەنى پىزۆ، باغى مورتەزام لە نويمىران دۆزىيەۋە، دىۋارىكى سېى بەرزى ھەبوۋ، گەر كلىلەكەمان پىنەبوۋايە سەرکەۋتن بەسەرىدا ئەستەمبوۋ. من بىئەۋەى بەندوۋباۋى عاتىفە بمبات، پلاننىكى پاستەقىنەم داپشت. باغى مورتەزا لە باكوروى نويمىران بوۋ، دوو دەرگای ھەبوۋ، بەكىكىان دەكەۋتە پشستەۋە، لەۋ دەرگايەۋە دەبايە دوو سەد مەتر بە پشستى كۆمەللىك كۆشكى گەرەدا بېۋىت تا دەگەيتە تەلبەندە دەركىيەكانى ئەۋ گەرەكە، دەبايە لە پشستەۋە تەلبەندىك بېچپىنىت و بەژىرىدا بە خىرايى بەرەۋ دەرەۋەى نويمىران ھەلبىيىت، ئىشەكە بە كەمىك شانس و وريايى دەشيا پىك و

سەلامەت بە پێتۆه بېروات و بە سەر بچیت، بە لām خالیش نەبوو لە مەترسی .
نەمدە زانی گەر بە و لاشە یەوہ بمگرن چیم بە سەر دیت، بە لām هیچ
شتیکم بۆ گرنگ نەبوو... هیچ شتیک .

ئەوہ یە کە مجارم بوو لە ژیاندا هەستبکەم، شتیکێ راستە قینە
دە کەم، شتیک بۆنی ژیان و مەترسی لیدیت . شتیک هەستبکەم بە راستی
نیشتە جێی ئەم سەر زەمینە ترسناکەم کە پرە لە و مەرفانە ی پۆژانە
پوو بە پەروی مردن دەبنەوہ . لە راستیدا هەستیکێ تراژیدی زۆر ترسناک
بوو، من لەم شارە زیاتر لە هیچ جیگایەکی دیکە نە ژابوو، بە لām
خۆشم وەها نامۆ و نەناس هەست پێدە کرد، مە پرسن . گەر مەرفۆ لە
نیو کۆمەڵیک شاردا بژی و لە هەندیکیاندا هەست بە نامۆیی بکات،
ئاساییە . بە لām هەموو ژیان لە یەک شاردا ژیا بێت و لە ویدا هەست
بە نامۆیی بکەیت ئەوہ بە لایەکی گەورە یە . بە وەدا ئەم شارە شاری
مەترسیبوو، دوا جار هەر کە سیک بێ ویت لێرەدا نامۆ نە بێت دەبایە
بە راستی لە مەترسیدا بژی... من دە مویست جارێک پوو بە پەوی سەیری
مردن بکەم... ئەو سالانە ی تێیدا کتییی مەرگم دەنوسی یەوہ و سەیری
ئەو فلیمە بیانیانەم دە کرد، پەر بە دل خواستی ئەوہم هەبوو جارێک
وہک ئەوانە ی لە بە حری ئیجەدا خنکان، یان وەک ئەو کچانە ی بۆ عەشق
خۆیان سووتان، یا خود هیچ نە بێت وەک تۆم کرۆز یان برۆس ویلز یان
ویل سمس یا خود تۆمی لی جۆنز پەوی پەوی هێزکی ترسناک و گەورە
بیمەوہ . غەزەلنوس دوور و نزیک لەوہ تێنە دەگە یشت من چەندە پێویستیم
بە جۆرە کارێکی وە هایە . هەموو مەرفۆیک بۆ ئەوہ ی لە مانای ژیان
تێبگات، پێویستی بەوہ یە جارێک راستە و راست پوو بە پەوی مەترسییەکی
گەورە بێتەوہ... لەوہ تێنە دەگە یشت .

یاداشته‌کانی بارونی خه‌یال

له ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌کدا دوو‌جاری دی له‌گه‌ل ئه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالیانه‌دا دانیشتم. هه‌ر دوو‌جاره‌که به دوو ناو‌میدی گه‌وره‌وه هاتمه‌ده‌ری. جاری یه‌که‌م تیگه‌یشتم که جیا‌کردنه‌وه‌ی خه‌یال له شیع‌ر ئه‌سته‌مه و جاری دووه‌میش تیگه‌یشتم، هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی له‌هه‌ر لق و کایه‌و به‌شیکی ژیا‌ندا ئیش‌بکات، ده‌بیت مه‌رجه‌ییه‌تیکی لای شاعیر هه‌بیت... گرنگ نییه‌ مرۆف سیاسیه، ئه‌ندازیاره، فیزیکناسه، دزه یاخود عاشق، گرنگ ئه‌وه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی شتیکی نوێ دروست‌بکات پیویستی به سه‌ردانی مالی شاعیر هه‌یه. ئه‌گه‌ر ده‌نگی شاعیر له رۆحی مرۆفدا که‌پوو، ئیدی ناتوانیت شتیکی نوێ به‌یئینه‌ دنیاوه... بۆ یه‌کیکی وه‌ک من که خولیا‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌م ده‌سته‌مۆ‌کردنی شاعیره‌کانه، کردنیانه به‌ فرمانبه‌ری گوێ‌پرایه‌ل، سه‌وزکردنیانه به‌ جو‌ریک نامۆنه‌بن و به‌ نامۆیی و غه‌ریبی خۆیان مه‌ترسی له‌سه‌ر دنیا دروست نه‌که‌ن، ئه‌وه‌ ده‌ره‌نجامیکی غه‌مگین و دلشکین بوو. هه‌رکات من بمزانیا‌یه شاعیران له ئیمه‌ به‌هیزترن، تووشی جو‌ره‌ ئالۆشیکی رۆحی و زیه‌نی ده‌بووم، ئه‌و رۆژه‌ تو‌ره‌بوونیکی بی‌ج‌له‌و دا‌یده‌گرتم و ده‌بوومه مه‌خلوقیکی ترسناک و بی‌حیسا‌ب. مرۆف تا زۆر زۆر ناو‌مید و غه‌مگین نه‌بیت نابیته‌ بوونه‌وه‌ریکی ترسناک. ئه‌وه‌ی له شاعیراندا من ده‌ترسینیت، ته‌نیا هه‌یزی گه‌وره‌یان به‌سه‌ر خاک و ئاوی خه‌یالدا نییه، به‌لکو ئه‌و بیباکی و که‌مه‌رخه‌مییه‌یه که سه‌یری دوژمنی پیده‌که‌ن. ده‌زمانی غه‌زه‌لنوس له دووره‌وه ئاگاداره، واخه‌ریکه هیدی هیدی سوپاکه‌ی ده‌کرم و جه‌نگاوه‌ره‌کانی ده‌به‌م بۆ خۆم، به‌لام گه‌له‌ک بیباک سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد. زۆر له سو‌راغی ئه‌وه‌دا‌بووم تیگه‌م

ئاخۇ غزەلنوس كەس لە ھاوڕێ و یاوەرانی خۆی پەشیمانده كاتهوه، كەس بانگدەكات و دەرەق بە كاركردن لە شاری خەونەكاندا ھۆشیاریان بداتی، بەلام ھەرچی زانیارییەكم لە تەرخونچی و ئەوانی دییەوہ بۆ دەھاك، پێیان دەگوتم ئەو باکی بە جۆرە كاریکی وەھا نییە. نا... غزەلنوس لە جەنگاوهریكي خەوالوو دەچوو كە جگە لە خولیاكانی ناو سەری خۆی ھیچی دی بۆ گرنگ نەبوو. گەلەك پێیاك و كەمتەرخەم دەجەنگی، وەك ئەوہی دنیاییت، لە ھەر جیگایەکی ئەو شارەدا مرۆف بیر لە خەيالباكاتهوہ ناچارە پووبكاتە مالی ئەو. دەبایە دوا ھەولی خۆم بدەم و ھەموو ھیزی خۆم بخەمە كار تا غزەلنوس و غزەلەكان بێتە ناو ئەو نەخشە گەورەییە منەوہ، كە لە راستیدا نەخشەى تاك و تەنیاى من نییە... من تەنیا خزمەتكارىكى ئەو نەخشەییەم و ھیچی تر، وەك چۆن ئەو خزمەتكارىكى گەورەى ئەو غزەلانەییە. ئەو شەوہ كە چووم بۆ لای غزەلنوس بە دلی پاك و مېھرى یەكینكەوہ چووم كە جگە لە خۆشكردنی ئەم ژيانە و بەھیزكردنی ئەم میللەتە و جوانكردنی ئەم شارە ئومیدیكى تری نییە. نەمدەویست چیتەر چاوشاركێتی لەگەلدابكەم، بەلكو دەمویست تیبگات بوونی ئەو چەند بۆ ئەم شارە گرنگە، تیبگات كە خەونەكان بەبێ شاعیر گەر بێتەدی دەبن بە مۆتەكەى سامناك. ئەو تەنیا كەسێك بوو دەیتوانی نەھیلێت خولیاو خەيالەكانم بێن بە مۆتەكە و میردەزمەى سینەتاسێن. بەبێ ھیچ نیازىكى بەد چووم، ھەموو پۆحم گەشبینی و ئومێد بوو، كە گەیشتمە بەردەرگا جۆرە ھەستیكى قولم بە ئازادى و جۆرە برۆایەكى بێسنوورم بە خۆم ھەبوو. لەدەرگامدا و پیریژنیكى چكولانە كە خزمەتى مندالەكانى دەكرد بەرەو ژوورى ئیشكردنی غزەلنوس پێشمكەوت. كە بێنیم ھەمان قولی و پەشۆكان و تەنیاى بێسنوورى جارنم لە پوخساریدا بێنییەوہ. من لەو چەند سالەدا

پشکنینی دوور و دریزیشم له‌سه‌ر پوخساری شاعیران نه‌جامدابوو،
 تنیا له پوخساری غه‌زنلنوس وردنه‌ده‌بوومه‌وه، به‌لکو زورچار
 ده‌چووم بۆ چایخانه‌ی شاعیران و له‌ کونجیکدا داده‌نیشتم و بیده‌نگ
 سه‌یری پوخساری نه‌و قه‌سیده‌نوسه‌ گه‌نج و پیرانه‌م ده‌کرد که پیکرا
 له‌ کومه‌لیک مه‌خلوقاتی ونده‌چوون که به‌دوای شتیکی نادیاردا بگه‌رین.
 له‌و چهند ساله‌دا به‌راوردی نیگاری سه‌دان شاعیری جیاواز جیاوازی
 دونیام کردبوو، له‌ رامبۆ و لوتریامۆن و بۆدلیر و مالارم و بایرونه‌وه
 تا ده‌گاته‌ سه‌ر هه‌موو شاعیره‌ گه‌وره‌کانی سه‌ده‌ی بیست وه‌ک تالیوت
 و دیریک ویلکۆت و نه‌کشافیق پاز. هه‌موویان پیده‌چیت شتیکیان له‌
 هه‌وادا لئ ونبوویت، یان سه‌یری چۆله‌که‌یه‌کی فریوبکه‌ن که ئیمه
 نایینین، به‌راوردی نیگاکانی پۆشکین و دیلان تۆماسم کردبوو،
 به‌راوردی نیگاکانی سوهرابی سپهری و به‌در شاکر سه‌یابم کردبوو،
 به‌راوردی زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی گۆران و زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی نازم حیکمه‌تم
 کردبوو، هه‌موویان یه‌ک شت بوون، هه‌موویان سه‌یری چۆله‌که‌یه‌کی
 فریویان ده‌کرد که ئیمه‌ نایینین. که چووم بۆ لای غه‌زنلنوسیش
 راسته‌و راست نه‌و نیگایه‌م تیا بینیه‌وه، نیگای پیاویک که له‌ هه‌وادا
 سه‌یری بالنده‌یه‌کی دوور ده‌کات که ئیمه‌ نایینین. من به‌سه‌رسامیه‌وه
 پرسیم «غه‌زنلنوس بۆ هه‌موو شاعیران له‌ هه‌وادا سه‌یری شتیکی
 نادیار ده‌که‌ن، وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌یری پاساریبه‌ک یان کۆتریکی
 فریوبکه‌ن؟ بۆ راسته‌وخۆ چاو نابرنه‌ چاوی ژیان؟ بۆ». غه‌زنلنوس
 داوه‌تی سه‌ر میژیکی بچوکی کردم که به‌ هه‌ندیک گولی پاییزه‌ی
 قه‌شه‌نگ رازابوووه، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی غه‌مگین و پرخولیاوه‌ گوتی
 «له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژیان راسته‌وخۆ مانای خۆیمان پیتابه‌خشیت... نا
 عزیزم، کاک جه‌واهییری دۆستم، شاعیران سه‌یری هیچ پاساریبه‌کی
 فریوناکه‌ن، به‌لکو له‌ ونبوونی پۆخی خۆیان راده‌میتن... من راموايه

هرکه سینگ بیهویت سهیری نهودیوی زهمان بکات، دهبیت خیانهت له شوینی خوی و نیشتهجی خوی بکات. شاعیران همیشسه سهیری مهفناکانیان دهکن، هر وهخت له نیگای ویلی شاعیریک رامایت، بزانه سهیری کۆتری فریو ناکات، بهلکو نوقمه له سهیری مهفناکانی خوی دا...». ههستمکرد نهو پرستانه بق دهست پیکردنی وهها شهویکی کرنگ کوشندهن. من لهسهر میزهکه دانیشتم و به عهشقیکی زورهوه بونی بهکیتک له گوله پاییزیهکانم کرد و ئیجساسم وابوو ههموو مالهکه بۆنکی سحرروی پاییزی لیدیت، ههستمکرد له باغیکی پاییزانهی گهورهدا دانیشتووم و خهزان به قهشهنگی له چواردهورم گه لاپیزانیتی. رهنگیکی زهردی مات و کال بهسهر ههموو شتهکانی نهو زورهدا کشابوو. من له برهوا و ئیمانکی قولوهوه گووتم «شاعیران خویان مهفنای خویان دروستدهکن. له کاتیکدا شار پئویستی پیتانه، ههمووان له شارهکانی خویاندا ئیشدهکن، فرمانبهران ئیشدهکن، سیاسهتهداران ئیشدهکن، پزیشک و نهاندازیاران ئیشدهکن، تنیا شاعیرانن مهفنایهکی دهستکرد دروستدهکن و دهچنه ناوی...تهنیا شاعیرانن». غزلهلنوس وهک نهوهی چارهروانی نهه قسانهه لیکات گووتی «وهزیفهی شاعیران نهوهیه برۆن بق مهفنا و لهویوه سهیری ژیان بکهن... نهوه وهزیفهکهیانه». من به هیمنی پیکه نیم و گووتم «غزلهلنوس من دههویت بهتیهوهوه و لیرهوه سهیری ژیان بکهیت». به غهوهوه گووتی «کاک جهواهیری برام، شتیک ههیه تق حیسابت بق نهکردوه، که یهکجار چوویت بق مهفنا ئیدی تا ههتا ههتا یه له مهفنایت». من بهجیدییهتیکهوه سهیرمکرد و گووتم «نهه شاره وهزیفهیهکی گهورهی بق تق ههیه، ئیمه پئویستیمان به جوانی غزهلهکاتته. من قسهیهکی مهردانهت لهگهله دهکهه، من ماندوو بووم، غزلهلنوس، من له میژه بهدوای نهوهدا دهگه ریم که خهیال لهه شارهدا سهوزبکهه،

وابکهم خه‌یال نه‌روات بق مه‌نفا، وابکهم نه‌وانه‌ی رۆحله‌بری پر خه‌یالن ئیشبکه‌ن... به‌شیکین له‌ ژیان و دونیای ئیمه... من راستیت پیده‌لیم، غه‌زله‌نوس، من ناوم جه‌واهیر سه‌رفراز نییه، هه‌موو ئهم حیکایه‌ته‌ درۆیه که بۆم کردویت، من بارۆنی خه‌یالم... تیده‌گه‌یت، منم که رۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی تو ده‌کرمه‌وه، من ده‌بیت له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌ست به‌دروستکردنی شاری خه‌ونه‌کان بکه‌م، سه‌رۆک و نه‌مریکیه‌کانیش منیان راسپاردوه، به‌لام نه‌وه خه‌ونی خۆشمه... تیده‌گه‌یت، نه‌وه خه‌ونی خۆمه، که‌ر خه‌ونی خۆم نه‌بایه به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو نه‌وه نه‌مریکیه‌ حیزانه ده‌لین چی... ئیستا که‌ر تو له‌که‌لمدا نه‌یه‌یت، ده‌بیت ده‌ست له‌ هه‌موو پرۆژه‌که بکێشمه‌وه، ده‌بیت ته‌واوی نه‌خشه‌کانم بسوتینم... ده‌بیت هه‌موو بودجه‌که بکێرمه‌وه بق خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ت. ئیشه‌که بسپیژم به‌ که‌مه‌لیک نه‌ندازیار که واتیده‌گه‌ن شاری خه‌ونه‌کان نه‌وه‌یه خانووه‌کانی ئاوده‌ستخانه‌ی زۆر و ئاوی سارد و که‌رمی تیا‌بیت، ده‌بیت بیده‌مه‌ نه‌وه نه‌ندازیارانه‌ی وا تینگه‌یشتون شاری خه‌ونه‌کان نه‌وه جیکایه‌یه که مروف تیا زۆر ده‌خوات و زۆر گوو ده‌کات. غه‌زله‌نوس که‌ر تو له‌که‌لمدا نه‌یه‌یت، من ده‌بیت هه‌موو نه‌وه بودجه‌ خه‌یالییه‌ بخرمه‌ بنده‌ستی نه‌وه پیاوانه‌ی که ده‌ستیک به‌ ناشیرینی نه‌م شاره‌دا ده‌هینن و به‌ به‌های نوێ پێمانی ده‌فروشن... غه‌زله‌نوس، جوانیه‌ک و هارمۆنیا‌یه‌ک له‌ نیوان رۆحی مروف و شوینه‌کاندا هه‌یه، که‌ر تو یارمه‌تیم نه‌ده‌یت، بۆم نا‌کریت... تیده‌گه‌یت... من شاریک دروستده‌که‌م شاعیره‌کانی نه‌چن بق مه‌نفا...». بق یه‌که‌مجار زۆر به‌ جیدی سه‌یریکردم و گووتی «گرنگ نییه تو کیت... گرنگ نییه؟ گرنگ نییه ده‌ته‌ویت رۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان بکړیت یان نا. مروفه‌کان که‌سیان مولکی من نین، هه‌ندیکیان هاوړیمن و هه‌ندیکیان دۆستم، له‌به‌ر دلم گران نییه ئیش بق تو‌بکه‌ن. به‌لام بارۆنی به‌پرز هه‌ر

شاریکی دونیا سه ره تا که دروستده کریت به نیازی شاریکی خه یالی دروستده کریت... مرقف له م سهر زه مینه هر شاریکی ئاوه دانکردوته وه به نیازی دروستکردنی شاریکی خه یالی ئاوه دانیکردوته وه. هیچ شاریک نییه دواتریش له میژووی خویدا خه لکانیک نه هاتبن بیان ویت بیگورن بق شاری خه یالی... هه موو میلله تیک که تروسکه به کی هیوای بق درده که ویت، خه لکانیک دین و ده یانه ویت ئه و تروسکه به بگورن بق جوره ئاوه دانیه کی گه وره. گوئیگره جه نابی بارون ئه و شارهی تو دروستیده که ویت، په یوه ندی به خه یاله وه نییه، ئه و شارهی تو یان ترس له مردن یا خود ههستی سه رکه وتن دروستیکردوه، تو و بارونه کانی تر ده تانه ویت هه سته که ن که سه رکه وتوون، له کاتیکدا خه یال، خه یالی قول بریتییه له تیرامان له ئازار. جه نابی بارون... خه یال هه میسه ده یه ویت له ئازاره گه وره کانی مرقفه وه نزیک بیت. تو ده ته ویت خه یالیکى ئاوه ننگیتر و جوانیساز بدوزیته وه تا شویتیک دروستبکه ویت له گه ره که کانی تری ئه م شاره نه چیت... گرنگرین شت لای تو و بارونه کان ئه وه یه که گه ره کیک دروستبکه ن له گه ره کانی تر نه چیت... وانیه جه نابی بارون؟ وانیه؟ به لام من نامه ویت گه ره کی وه ها دروستبکه م، ده مه ویت بزانه مرقفی ئه م شاره بق وا غه مگینن، ده مه ویت بزانه ده رگای باغه کانی پو حیان له کوپوه یه، بزانه که مرقفه جوانه کان ده مرن شاره خه یالییه کانیا ن به ره و کوئ نوقمه ده بیت؟ که ده سووتین چ جوره گولیک له گه لیاندا بق هه تاهه تاهه ده سووتیت و چ باغیک له خوله میسه که یاندا یه؟ جه نابی بارون ئه و شارهی تو دروستیده که ویت، له بری ئه و خه یالانه یه که بارونه کانی دیکه ده یکوژن، له بری ئه و خه وانیه که پوژانه له دلماندا نغروده بیت، ئه و باغانه ی تو ده ته ویت سه وزیانکه ویت له بری ئه و باغانه یه که هه موو شه ویک له م شارهدا ده ژاکین و په شمورده ده که ون، ئه و عاشقانه ی که تو

ده‌تویت له‌سەر شه‌قامه‌کانی ئه‌و شاره‌ خه‌یالییه‌ی تو بسوپینه‌وه، له‌بری ئه‌و عاشقانه‌ن که ده‌ییت له‌م شاره‌دا بسووتین و بمرن و غه‌م و پرسیوایی بیانکوژیت، ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی تو ده‌تویت له‌و شاره‌ خه‌یالییه‌دا جوانی و خه‌یال سه‌وزبکه‌ن، له‌بری ئه‌و غه‌زه‌لانه‌یه‌ که ده‌ییت لیتره و له‌ناو پوچه‌ برینداره‌کاندا بیخووتینه‌وه. بارۆن تو پوچه‌له‌بریکی سه‌یریت؟ من تیتناگه‌م؟ بارۆن، خه‌یال هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ حه‌قیقه‌تینکی کوژراو، ئه‌وه‌ی خه‌یال دروستده‌کات ئه‌وانه‌ن که حه‌قیقه‌ت ده‌کوژن. ژیان خۆی گه‌وره‌ترین و جوانترین خه‌یاله... ژیان خۆی پیکه‌خه‌روه‌ ده‌یته‌ شاریکی خه‌یالی». غه‌زه‌لنوس به‌و دێرانه‌ی پوچی به‌دی هه‌موو شاعیرانی دونیای ده‌خسته‌ به‌رده‌ستی من. ئه‌و پوچه‌ی هه‌موو هه‌له‌ گه‌وره‌کانی ئاده‌میزاد له‌ ئاده‌م و حه‌واوه‌ ده‌خه‌نه‌ ملی سیاسییه‌کانی سه‌رده‌می خۆیان، هه‌موو تاوانه‌کانی به‌شه‌رییه‌ت له‌ هابیل و قابیله‌وه‌ ده‌که‌نه‌ گه‌ردنی پیاوه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کانی نزیک خۆیان. به‌لام من نه‌مده‌ویست وا زوو توپه‌بیکه‌م و زویربیکه‌م، گووتم «غه‌زه‌لنوس، وادانی من نه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌م که زه‌مینیان تیکداوه، وادانی من یه‌کێکم له‌ وه‌چه‌کانی شه‌یتان. به‌لام سه‌یرمه‌که ئیستا ده‌مه‌ویت ژیان پیکه‌خه‌مه‌وه، ئه‌و شته‌ ناشیرینانه‌ی پرویانداوه له‌ بیریان به‌رمه‌وه و سه‌ر له‌ نوێ ده‌ست پیکه‌مه‌وه. من بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌ نوێ ده‌ست پیکه‌مه‌وه، پتووستیم به‌ تویه... به‌بی تو هیچ ناگریت...». قسه‌که‌ی پێپریم و گووتی «هه‌موو ئه‌م شاره‌ بووه به‌ خه‌رابستانیکی گه‌وره، بارۆن گه‌وره‌ترین موسیبه‌تی تو ئه‌وه‌یه ده‌تویت له‌م شاره‌ برپوخته‌ده‌ری و کومه‌لیک نه‌ومی نوێ و بینای گه‌وره‌ی جوان و شه‌قامی پان دروستبکه‌یت و ناوی بنییت شاری خه‌یال، شاری خه‌یال ئه‌وه‌ نییه‌ لیتره‌ رابکه‌یت، به‌لکو ئه‌وه‌یه حه‌قیقه‌ته‌ خه‌وتوو‌ه‌کانی ئه‌م شوینه‌ خه‌به‌ر بکه‌یته‌وه، جوانییه‌ خه‌وتوو‌ه‌کانی ئه‌م

شوینته له خو وهستینیت. بارون سهیرمهکه... خیال سهیرانگایهک نییه له تهنیشت شارهوه دروستییگهین. بهلکو هر ژبانی خومانه که تیدهگهین چی له ناودا کوژراوه. هر کهسیک نهتوانیت تهحهمولی راستی بکات، ناتوانیت تهحهمولی خیالییش بکات. ثم شاره خیالییهی تو لای من نرخیکی نییه، نهو کوشک و نهاندازیارانهی تو هیچ شتیک به رۆحی من نابهخشن... تو و سهروکهکان و بارونهکانت بویه وهها شاریک دروستدهکن، چونکه ناتوانن سهیری ثم شاره راستهقینهیه بکن... منیش بویه دهتوانم بگمه باغهکانی خیال چونکه دهویرم سهیری ثم ههموو غمه بگم. ئیوه ناتوانن سهیری کوچهی ناشیرین و مروقه بیمارهکانی ناو نهو کوچهیه بکن... ناتوانن سهیری باغی پهژمورده و گوله مردووهکانی بکن. جهنابی بارون، من پئویستیم بهو شاره خیالییهی تو نییه، من شاری خیالی خومم هیه... من باغی خیالی خومم هیه... من سی ساله لهم شارهدا دیم و دهچم، ههموو گۆشه خیالییهکانی دهناسم و ههموو مهخلوقه خیالییهکانی دهناسم... نهه شاری خیالی منه. جهنابی بارون بو نهوهی له خیالی خهلکی ثم شاره تیبگیت، بو نهوهی بگهیته بنی بیقراری پۆحلهبهره خیالییهکان، دهییت بزانیته چ شتیک له پۆحیاندا کوژراوه، بزانیته کی کوشتوویتی. گهر دهتهویته بگهیته نهو شاره خیالییه دهییت بتوانیت نهو شاره راستهقینهیه بیینیت که له بهرهمتدایه... له ناو رۆحی ههموو مروقیکی مهحرومی ثم کوچه ویرانانهدا باغیکی گهره هیه، ثم باغه کاتیک دهکریتهوه که تیبگیت. بهبنی بیینیتی حقیقهت ناتوانیت خیالی هیچ ئادهمیزادیک بیینیت... بهلام جهنابی بارون تو ناویریت نهوهبگهیت... تو بهو راکردنهی خوت دهلیتیت خیال، تو به ترسی خوت له حقیقهت دهلیتیت خیال... هر تو وانیت، بهشی ههره زوری پۆحلهبهره پاک و خیالییهکانیش وان...

دهزانی جه نابی بارون بؤ مرقی ئم شماره به لیشاو راده کهن؟ له برئوهی ناتوانن تهحه مولى جوانی ناو خویان بکن و ناوی ده نین خیال... ده زانیت بؤ کچانی ئم شماره ئاوه ها به کومل خویان ده سوتینن، چونکه تهحه مولى ئو باغه جوانانهی ناو رۆحی خویان ناکن و ناوی ده نین خیال... مرقف به جوانی کوژراوی ناو خوی ده لیت خیال». قسه کانی بؤ من کوشنده بوون، وهک کومه لیک خه نجر وه هابوون له رۆحمدا بیچه قینیت، دلره ق و تاریک هاته به رچاوم. به دوو نیگای ئاگرین سه یرمکرد و گوتم «که واته جه نابی غزه لنوس، بویه ده تویست حیکایه ته کانی مردن کوبکه یته وه. خیالی تو ته نیا کاتیک ئیشده کات که لووت بژه نیته ناو چاره نوسی ئاده میزاده کانی تره وه؟ ها ته نیا ئو کاته ئیشده کات، که ئم شماره وهک خه رابستان و گورستانیکی گه وره نیشانده یت؟ خه یالت ته نیا کاتیک ئیشده کات که هه موو حیکایه ته کانی مردنت له بهر ده ستدا بیت، خه یال لای تو ئه وه یت له ته ماشاکردنی کاره ساتدا کارامه بیت، ها وایه؟ خه یال لای تو ئه وه یت تیگه یت چی باغیک کوژراوه، چی گولیک کوژراوه، چی شتیک ژاکاوه؟ ها... ئو کاته ئیدی به باشی ده توانیت خیال دروستبکه یت».

له وه زیره کتر بوو تیمنه گات، سه یریکردم و گوتمی «جه نابی بارون، ده زانم تو کتیه گه وره که ی ئیمه ت برد... ده زانم... ئو کتیه سوودی بؤ تو نییه، ئیمه ماندوو بووین له گه لیدا... ئه وانهی که دواى ئیمه دین ده بیت تیگن خه لکی ئم شماره چون ژیاون و چون مردوون... ده بیت ئه وه بزائن... ئو کتیه م بده ره وه... ده زانم تو بردوته».

که وایگووت ئیتر هه ستمکرد له گه ل غزه لنوسدا گه یشتوم ته کوتایی، تا هه تاهه تایه رقی لیمه ده بیت و تا هه تاهه تایه رقم لیمه ده بیت. به پیکه نینه وه گوتم «ئاده میزادان له هه موو شوینیک و ولاتیکی سه ر زه مین ده مرن و ده کوژرین و ده خنکین و ده سووتین... چ عه جبه

تۆ دەتەویت بلیت لەگەل ھەموو مردووێ کدا زەویبەک نوقمەبیت و باغیک لە بەیندەچیت، لەبری ئەوەی خەيال ئەو ھیزەبیت کە ئەم دونیایە پێ جوانبکەیت، خەيال لای تۆ وەک پیاسەبەکی دووردیژ وەھایە بە سەر قەبرانیکدا...».

بە نیکەرائییەو سەیریکردم و گووتی «خەيال گریدراوی خۆشەویستی و پیزە بۆ خەلیقەت... عاشقیکی گەورە لە ناو مرۆغدا، خەيال لەسەر ئەو عاشقە گەورە ی ناو پۆحی ئینسان ئیشدەکات، لەسەر ئەو ھونەرمندە شیتە ی ناو دلمان، لەسەر ئەو موسافیرە نەسرەوتە ی کە ھەرگیز ناگاتە مال. من تەنیا دەتوانم ھەولبەدەم غەزەلەکانی ناو پۆحی مرۆف بپاریزم... چەند سالە دەگەریم و دیم و دەچم و غەزەلدەنوسم، تاکە ھیوام ئەویە نەھێلم غەزل لە دلماندا بمریت... لە خەلوەتی ھەموو مرۆفە پێ عەزابەکانی ئەم شارەدا ئامادەبووم، تەنیا ئیشم ئەو بوو غەزەلنوسیک لە پۆحی ھەموو یەکیکماندا، نەھێلم بمریت... ئیشی من ئەو نییە لە بەھەشتدا دانیشم، ئیشی من ئەویە نەھێلم لە جەھەنمدا خۆشەویستی بمریت... لەبەر ئەوە بارۆن من ناتوانم ئەو یاریبە ی تۆ بکەم... ناتوانم».

من شیتبووم و ھەلچووم، بە تۆرەبییەو گووتم «خەيال لای تۆ ئەویە مرۆف دەستەمۆنەبیت... لەگەل دونیادا ناتەباییت، و ابزانیت ئاگریکی ترسناک لە مالی بەربوو و دەبیت پابکات... تۆفانیکی ترسناک ھەلیکردو و دەبیت ھەلیت؟ ئەویە خەيال لای تۆ».

ھیچی نەگووت... ئیستیکی دریزی کرد و ھەناسەبەکی غەمگینی ھەلکیشاو بیئەو ی سەیرمبکات گووتی «خەيال شتیک و درۆ شتیکی ترە... ھەزاران سالە مرۆف خەيال و درۆ تیکەلدەکات».

ئەو دوا قسە ی بوو، وەک ئەو بوو بەو قسانە دەرمبکات. من پوومەتەکانم سوور ھەلگەر بوون و تۆرەبووم... تیکەیشتم تاکە شتیک

له نیوان من و غهزه لنوسدا مابیت مه رگه. گوتم «گهر خه لک مردن له بیرنه کات، ناتوانیت به خته وه ربیت، گهر خه یال یارمه تی مرقفه کان نه دات شتیان بیربچیته وه ناتوانن به شادی بژین... بق نات ویت خه لک مردنیان بیربچیته وه؟ بق ژیانی خوت بق نوسینه وهی مردن ته رخانکرده؟».

هسته یه سه رهین و بیته وهی سه یرمبکات گوتمی «بارون ئه م شماره له ده ریچه یه ک ده چیت پر بیت له دپه ماسی و دزی ده ری، ته نیا که شتییه ک بتوانیت به م ده ریچه یه دا بروات، جوره که شتییه که مرقف به غه زه ل و خه یال دروستیگر دبیت. به لام هینده ی که شتییه کی وا پروده کاته ناو ئه و ده ریچه یه هه موو چه ته کانی سه رئاو و جانه وه ره زه به لاهه کانی بنئاو خو یانی پیاده دن بق ئه وهی نووقمبیکه ن، هه ر هینده ی فریوتخوارد و له که شتییه که دابه زیت ئیتر چاریکی تر ناتوانیت سه رکه ویته وه. بارون په نگه تو پیاوکی نیازپاک بیت، به لام دوا ی خه ونیکی نه کرده که وتوویت، پوژیک له روژان شاعیر و پادشا ناتوانن پیکه وه هه مان یاریبکه ن... غه زه لنوسه کان و بارونه کان ناتوانن یه ک خه ون ببینن، ناتوانن یه ک خولیا و یه ک خه یالیان هه بیت... تو هه موو هیزی خوت له گه ل بوونه وه ریکی لاوازی وه ک مندا تاقیده که یته وه... بارون من شتیکم نییه تو بتوانیت دهسته مؤبیکه یت، من ناموم له م شماره ی تودا، من غه مگینم، ناتوانم هیچت بوبکه م...».

دهم توانی له و کاته دا بیکوژم، دهسکه وانیکی کون له یه کیتک له تاقه کاندانا درابوو، دهم توانی به هه موو هیزی خوم بیده م به که لله یدا و بیکوژم، به لام دانم به خومدا گرت و گوتم «تو بریارتداوه تا کوتایی مرقفیکی بپه رگ و ریشه بیت... شانازی به م ناموبوونه ی خوته وه بکه یت». وه ک ئه وهی ته واو که یشتییه تینی و دوا قسه ی خوی بکات گوتمی «ئو شماره ی تو دروستیده که یت، ده بیت به چه وزیکی تری پر

چته و دپه‌ماسی، پوخله‌به‌ره خه‌یالییه راسته‌قینه‌کان له ده‌روهی ئه‌و
 شاره و له قه‌راغه‌کانیدا له حه‌سره‌تدا ده‌مرن، ئه‌وچ ده‌بییت به‌شاریک
 ئه‌وانه تیاده‌ژین که خه‌یال و خه‌ونیان نییه... مرۆفی ته‌واو نایه‌ته ئه‌و
 شاره‌وه، مرۆفی ته‌واو خیانه‌ت له حه‌قیقه‌ت ناکات».

تیگه‌یشتم من له‌به‌رده‌م پو‌حیکی بیچاره‌دام. ئه‌و شه‌وه به‌غه‌مگینی
 له مالی ئه‌و هاتمه‌ده‌ری و پووم له مالی جه‌غفهری مه‌غولی کرد... که
 له زه‌نگی مالی مه‌غولیم دا کاتژمیره‌کی شه‌و بوو.

ناهه‌نگ و لاشه

شه‌وی یازده‌ی تشرینی یه‌که‌می ۲۰۰۴

شه‌وی یازده‌ی ده‌ی سالی دووه‌زاروچوار ماجیدی گول سۆلاف و
 ده‌رسیم تاهیر چوون بو نویمیران. ئه‌وه شه‌وی تاکبوونه‌وه‌ی ژماره‌کان و
 پو‌حه‌کان بوو. ناهه‌نگیکی گه‌وره‌بوو، ده‌نگی موسیقا و هه‌ناسه پتکه‌وه
 ئه‌و سالۆنه‌گه‌وره‌یه‌یان هه‌ینابوو جه‌وش. ده‌رسیم تاهیر له هه‌مو شتی‌ک
 ده‌ترسا، بیشتتر نه‌ موسیقای وا به‌رز و نه‌ جو‌ره‌ خه‌لکی وه‌های بینیبوو.
 بو ئه‌وه‌ی زۆر نه‌که‌و‌یتته به‌رچاوان، ماجید به‌هه‌منی له نیوان کورسییه‌کان
 و جه‌نجالی بی‌ئینه‌ی مندالان و تیگه‌ل‌اوبوونی چه‌ندین خه‌یزاندا ونیکرد. ئه‌م
 شه‌و ناهه‌نگه‌که‌ وه‌ها گه‌وره‌بوو، سالۆنه‌که‌ به‌ جو‌ریک پرپوو، ئاسان
 که‌س که‌سی نه‌ده‌دو‌زییه‌وه. لیده‌ ئه‌ی موسیقا... لیده‌ ئه‌ی دل...
 سه‌ماکه‌ ئه‌ی جه‌سته... هه‌لپه‌رن ئه‌ی قاچه‌ غه‌مگینه‌کان و هه‌لته‌کی
 ئه‌ی سینه‌ی پر له حه‌سره‌ت. ماجید که‌ وه‌ک جو‌نی دیپ له فلیمی
 بلۆدا قزئی به‌ جو‌ریکی ئیجگار قه‌شه‌نگ بو سه‌ره‌وه داهه‌ینابوو، هه‌ستی
 به‌ نامۆبیه‌ک کرد وه‌خته‌بوو ته‌واوی پلانه‌که‌ تیگبدات و له سه‌ره‌تاوه‌ پئ

بشيۆيىنىت. ھەزىدە كەرد لەو ساتەدا بېروات بۆ لاي مندالە كۆپرەكان و سوار كەشتىيەكەى بىت... بكريرەو ەئەى ئاۋ... بكريرەو ەئەى زولمەتى بىنى خەيال... بكريرەو ەئەى نەخشە سەخت و داخراوكانى ناۋ پۆج... لەگەل ەئەو مندالانەدا بېروات و ھەرگىز نەگەپتەو ە. سەرتاپاي ھۆلەكەى ۋەك بازارىكى ساردى جەستە و عاتىفە و خەيال ھاتە بەرچاۋ. سەيرى لىھات لە پىناۋى لاشەى ژنىكدە كە نەبىنىو ە و نازانىت كىتە خۆى لە شويىكى ۋەھادا دەبىنىتەو ە. ئىستا ھەمو ماناى ژيانى خۆى لەو ەدا دەبىنى شتىك بۆ مردوو ەكان بكات، كە سەيرى ەئەو ەوا و بەزەمەى دەكرد، كە بۆنى ەئەو ەموو ەترەى دەكرد، كە ەئەو ەموو ژن و كچەى دەبىنى بە نىگاي ناپاكەو ە سەيرى بالا و قز و چاۋى دەكەن، دلنباۋو ەئەو تەنبا لەگەل مردوو ەكاندا دەتوانىت پەيوەندىيەكى قولل بەستىت. ھەر لەو ساتەو ە كە چوۋە ناۋ ھۆلەكە ھەستىكرد بوونى بۆتە ماىەى شتىكى نائاساى، ھەستىكرد شەپۆلىكى گەورەى چرپە چرپى لە نىۋان ژنانى نويمىراندا دروستكردو ە، گوئى لىيو دەيانگوت خۆيەتى... خۆيەتى. چەندىن جار ناۋى نەو ەوانى چىنى لە گوئىدا زىنگايەو ە. ھەندىكىان ۋەك بترسن خۆيان لى لادەدا و ھەندىكى دىكەشيان دەيانويست بە ھەسرەتەو ە پەلامارى بدەن. چى وايدەكرد واتىبگەن ەئەو نەو ەوانى چىنىيە، چى؟ لەو شەو ەو ەى لاشەكەى بىنىبو ەستىدەكرد لاشەى ەئەو كوزراو ە لاشەى خۆيەتى، ئىستا ەئەم نىگا و چرپە چرپە سەيرانە كە لەسەرىدا دەنگ دەدەدەنەو ە، ەئەو تەماشاكردنە ترساۋانەى ۋەك ەئەو ەى ھەموان تارمايەكىان بىنىيىت، ۋەك ەئەو ەى جوانى لە ناكاۋى ەئەو ەموو ھۆلەكەى تىكدابىت... بە تەنبا لەسەر مېزىك دانىشت، ھەستىكرد ژنانى نويمىران يەك يەك بەبەردەمىدا دەپۆن و سەيرىدەكەن، يەك يەك دەيانەو ەت دلنباۋن ەئەو ەى دەبىنن نەو ەوانى چىنىيە ياخود نا. گوئى لىيو دەلئىن «نەكوزراو ە... درۆيە نەكوزراو ە». ماجىدى گول سۇلاف

سه‌رسام له خۆی پرسى «تۆ چ یارییه‌کم له‌گه‌لدا ده‌که‌یت... ئەى تارمایی؟ چ یارییه‌ک». به‌که‌مجاربوو هه‌ستیده‌کرد ئه‌و مردوو به‌پاستى لێوه‌ى نزیکه و له‌گه‌لایه‌تى. هه‌موو به‌به‌رده‌میدا ده‌پۆیشتن و سه‌پیرانده‌کرد و ده‌یانچپاند. چرپه‌چرپه‌کان به‌ شیۆه‌یه‌کى سه‌یر له‌سه‌ریدا ده‌نگیانده‌دایه‌وه، وه‌ک بیهۆشیکی لیهاتبوو، هه‌ستیکرد له‌ هه‌موو ئه‌و دونیایه‌ دابراوه، هه‌ستیکرد ده‌نگى مؤسیقا و ده‌نگى مندالان و فسکه‌فسکی ژنان و که‌مترخه‌مى پیاوان هه‌مووی خه‌ونه، هه‌ستیکرد له‌ جیگایه‌کى باریکدا له‌ نیوان ژیان و مه‌رگدا گیرى خواردوه و ناتوانیت بگه‌رپته‌وه‌ دواوه. دووجار چوو ته‌والیته‌کان و له‌به‌ر ئاوینه‌کانیدا وه‌ستا و گووتى «من نه‌وجه‌وانى چینی نیم... من ئه‌و نیم... من ماجیدی گول سۆلام». به‌لام هه‌ستیکرد هه‌موو ژيانى چه‌زیکردوه‌ یه‌کیکی دیکه‌بیته‌، ویستوتی که‌سیکی دیکه‌ بیته‌. ده‌یزانى هه‌ر جارێک سوار ئه‌و که‌شتیه‌ ده‌بیته‌، پۆژیکی راسته‌قینه‌ى ژيانى به‌ هه‌ده‌ر ده‌پوات. ئه‌و که‌شتیه‌ هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ که‌شتى دوورکه‌وتنه‌وه‌ى به‌رده‌وامى له‌ خۆی. ده‌کرا ئه‌ویش وه‌ک نه‌وجه‌وانى چینی بژی... ده‌کرا. ئه‌ویش به‌ هه‌مان ئه‌ندازه‌ى ئه‌و جوان و سه‌ره‌نچراکیش و پڕ سیخه‌. ئیستا که‌ له‌ ئاوینه‌که‌دا سه‌پیری خۆی ده‌کرد دلنیاوو نه‌وجه‌وانى چینی نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى خۆیه‌تى، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى غه‌زله‌نوسیشه‌، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى هه‌موو مه‌خلوقاته‌ خه‌یالییه‌کانه‌، به‌لام چیدی کاتى گه‌رانه‌وه‌ نه‌مابوو، ده‌بایه‌ نامردن وه‌ک ماجه‌لانى خه‌یالى بژی... وه‌ک ناخودایه‌ک که‌ ته‌نیا به‌ خه‌یال سوار که‌شتى ده‌بیته‌ و زه‌وییه‌ خه‌یالى و پویاره‌ خه‌یالییه‌کان ته‌یده‌کات. که‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئاهه‌نگه‌که‌، دێرێکی غه‌زله‌نوسى هاته‌وه‌ یاد که‌ ده‌یگوت «دل له‌ ئه‌ودا که‌ غه‌ریبه‌ په‌رۆشى تۆیه‌تى — واده‌زانیت میه‌ربازان سه‌راپا مه‌عشوقه‌ى خۆیه‌تى». ئه‌م ژنه‌ کوژراوه‌ له‌ ناکاو بوو بوو به‌ مه‌عشوقه‌ى خۆی. به‌ ناو ئاهه‌نگه‌پراندا تپه‌پری و دلنیاوو

گەر بەو پۆخەوه نەبێت، ناگاتە سەر گوپۆی ئێو خانمەیی لە بنی جەهەنمیکی گەورەدا نێژرابوو. دابەزینی خۆی بۆ ئەم شارە وەک دابەزینی پالەوانی ئەفسانە یۆنانییەکان بۆ سەر زەمینە هادەس، بۆ دۆنیای ژێرەوه هاتە بەرچاوی... کە بەناو بۆنی عەتری ژنان و نیگا سەیر و برسێیەکانیاندا تێپەری، وایدەزانی بە پیاوێکی درێژی جەهەنمدا بەرەو خوار، بەرەو بنکی بێقەراری سەقەر دەپوات، تا لەوێوە نەینییەک لە دەست پاسەوانە جەهەنمیەکان و پۆخە گومراکان پزگاریکات و بیهێنیتەوه سەری. بەجۆریک غەریببوو دەبویست شوو زۆر زوو بەسەرچیت و تێپەریت. نەیدەتوانی بیر لە باران شوکۆر نەکاتەوه، بیر لەوه نەکاتەوه گەر نەکوژرابایە ئیستا ئەویش لێرەبوو، لە ناو ئەمانەدابوو کە ئاھەنگ دەکەن و هەڵدەپەڕن. لە کاتژمێری دەدا ئاھەنگەکە دەگەیشتە تروپکی خۆی. لەویدا دەبایە لەگەڵ دەرسیمدا بە جیا لە هۆلەکە بپۆنەدەری و لە دەرەوه بە بیانووی دۆزینەوهی جیگایەک بۆ گوپۆینی دەرسیم کە دەبوو خۆی پیسبکات، لە کوچەکانی نویمیراندا خۆیان ونبەکن. لە پێش کاتژمێر دەدا دەرسیم شتیکی بە جلەکانی خۆیدا پرشت و ماجیدی گوڵ سۆلاڤ لەگەڵیدا هاتەدەری، شوو ساف و بێدەنگ و غەمگین بوو. کە دەنگەدەنگی ئاھەنگەکە و ژاوەژاوی هەلپەپکێکەران لە سەریدا کوژانەوه، بێدەنگی دۆنیا سەرسامیکرد. سەیری ئاسمان و ئەستێرەکانی کرد، هەستیکرد هەموو شتە گەورە و مەزنەکانی گەردون بە یقار و هیمن و بێدەنگن. دلنیاوو ناو ئەم هیمنی و خامۆشییە مائی راستەقینەیی ئەوه... وا هاتە خەیاڵی هەموو نویمیران لە ئاھەنگەکەبێت. وەک پەلی بڕایەکی خۆی بگرت، پەلی دەرسیمی گرت و دوو بە دوو لە کوچەکانی نویمیراندا کەوتنەری. کزەبایەکی پاییزەیی دلتهزین بە ناو کۆشک و باغچە زەردەکاندا هەڵدەکرد، دەرسیم بێتەوهی بیر لە هیچ بکاتەوه یان بترسیت لە پێشەوه دەپۆشیشت. تا گەیشتنە نزیک باغی مورتەزا تەنیا

سەیری ناو تاریکیان دەکرد. ماجید ئەمشەو ئارەزوویەکی وەهای نەبوو گالته بە لووتی دەرسیم بکات، دەرسیمیش لەو پۆحله بەرانبوو خۆبەخۆ نەدەهاته قسە. کەلە باغی مورتەزا نزیکبوونەو ئەو ناوە زیاتر لە هەر جیگایەکی دی نوقمی زۆلمەت بوو. چرای کۆشکەکانی دەورووبەر سەرتاپا خامۆشبوون، وەک دوو کەس ترس و دوودلیان نەبیت بە هێمنی دەرگای پشستەوێ باغچەکیان کردەو. باغ بوو، باغیکی راستەقینە، هیچ ئاسەوارێک نەبوو کە لە ژێر ئەم درەخت و گولانەو ئەو هەموو مردنە هەبیت. بەلام دەرسیم وەک لووتی شتیکی نەیتی پێبلیت پاجێکی، بە هەست تیگەیشت چوار دەوری و ژێر پێی سەرتاپا لاشەئێ مردووانە، سەرسام لەباغەکەئێ پوانی و هەناسەئێکی قوولئێ هەلکێشا. دەبایە لە بازنەئێ سێتەمی باغەکەدا، لەو جیگایەدا کە سەروویەکی بەرز پواو، بەدەستی چەپدا دوو مەتر دوور لەو درەختەو، زەویەکە هەلکەنن و باران دەریهێنن. دیاریوو هاوینی پابوردوو دەستیک گولئێ جۆراوجۆری لەسەر گلکۆکەئێ باران سەوزکردو، لەگەڵ ئەوئێ دوانیا مالاوایی لە دواھەمین گەلا وەرپووەکانی خەزان دەکرد، هێشتا هەندیک گولچکەئێ ورد لەسەر کۆرەکە مابوون. دەرسیم بە خێرایەکی سەیر زەویەکەئێ هەلکۆلئێ. لە ماوئێکی کەمدا گەیشتە سەر کراسە سپییەکەئێ باران... بە خێرایەکی ئەفسونای کە نیشانەئێ شارەزایی و هێزیوو نەوێک نیشانەئێ ترس و شپرزەئێ هەموو لاشەکەئێ دەرھینا. خودایە لەگەڵ تێپەڕینی شەش مانگیشدا جەستەئێ باران ساغ بوو، وەک ئەوئێ بوو دوتنئێ نێژراییت، بۆنئێکی سەیری گولزاری لێھەلدەستا... بۆنی باغی لێدەهات. دەرسیم بەو لووتە زلەئێ خۆیەو ئەو بۆنە مەستیکرد و بە چەوێ گوتی «خۆشە... زۆر خۆشە». بە هەردووکیان خۆلەکیان دایەو بەسەر ئەو جیگایەدا، بەلام شوینەواری هەلکەندنەکان وەھا دیاریوو بە هیچ دانەدەپۆشرا. نزیکئێ یازدەئێ شەو، پێکەو دەرگای پشستەوێ باغەکیان

کرده‌وه و به‌ره و سنووری دهره‌وه‌ی نویمیران پویشتن. هه‌مووشتیک ئاسان تیپه‌پی، هیچ پۆخله‌به‌ریک تووشی گومان و دوودلی و ترسی نه‌کردن. ماجیدی گول سۆلاف لاشه‌که‌ی بارانی دابوو به شانیدا و به تاریکی نه‌نگوسته‌چاوی پاییزدا ده‌پویشت، پیده‌شتیکی ریگ و تاریک و بیبه‌ربه‌ست بوو. گول سۆلاف خۆشحال بوو، خۆی وه‌ک که‌سیک ده‌هاته پینچا و که له بنی بیقه‌راری سه‌قه‌ره‌وه به‌ره و سه‌ر زه‌مینی پوناکی ده‌گه‌پتیه‌وه. له نزیک ته‌لبه‌نده‌کانی نویمیران دهرسیم هه‌موو ته‌له‌کانی قرتاند و پیکه‌وه لاشه‌که‌یان گه‌یانه‌ده‌ره‌وه. ماجه‌لانی راسته‌قینه و حه‌سه‌نی پیزۆ له پیکا‌بیکی په‌شدا چاوه‌پوانیانه‌کردن... ماجه‌لانی راسته‌قینه له بیده‌نگی و تاریکی لا‌پینه‌کی باریکی شه‌ودا، لاشه‌ی خوشکه‌زاکه‌ی له ماجید وه‌رگرت و هه‌ستیکرد بۆنی نه‌و گول خه‌یالیانه‌ی لیدیت که له قه‌سیده‌کانی غه‌زله‌نوسدا بۆنیکردبوون. حه‌سه‌ن تۆفان به‌سه‌رسامییه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوی مردووه‌که‌ی کرد که هیشتا له ئامیزی زه‌هدی شازه‌ماندا بوو، به‌چه‌په‌وه گووتی «باری ته‌عالا، فه‌خری کائینات... چه‌ند له سه‌بری ده‌چیت». شازه‌مان پرسی «سه‌بری کییه... حه‌سه‌نی پیزۆ، سه‌بری کییه؟». حه‌سه‌ن به‌هه‌مان سه‌رسامییه‌وه گووتی «نه‌و مه‌عشوقه‌یه‌ی غه‌زله‌نوس له هه‌زارباغ ده‌بیینیت». له‌وکاته‌دا ماجه‌لانی راسته‌قینه ته‌رمه‌که‌ی دانا و قزئی له‌سه‌رچاوی لابرد و بۆ یه‌که‌مجار باران شوکوری له‌به‌ر پوناکی لایتیکی ده‌ستیدا به‌پۆشنی بینی. ئاهنکی خنکاو له‌گه‌رووی هاته‌ده‌ری، هه‌ستیکرد هه‌ردوو ده‌ستی ده‌له‌رزیت. سه‌ری خسته‌ناو ده‌ستی و به‌حسه‌ره‌ته‌وه گووتی «نۆر گه‌نج بوو... نۆر». ماجیدی گول سۆلاف له‌وه‌شه‌وه‌زهنگه‌دا دووباره‌لايته‌که‌ی له‌پوخساری باران نزیککرده‌وه و به‌وردی سه‌یریکرد و له‌دلی خۆیدا گووتی «خوای گه‌وره... خوای گه‌وره... نۆر گه‌نج بوو... نۆر».

دوو‌هه‌مین و دو‌ا‌هه‌مین چیرۆکی من بو تیشکان ماجیدی گول سؤلاف دوانزه و سیانزه‌ی تشرینی یه‌که‌می ۲۰۰۴

لاشه‌که‌ی بارانمان له ناو باغیکی خه‌یالی گه‌وره‌دا له تهنیشت نه‌وجه‌وانی چینییه‌وه ناشت. باغیک له‌سه‌ری ئه‌و سه‌ری ده‌ریایه‌ک له غه‌زله‌دا. هه‌ر چوارمان باغ به باغ و غه‌زله به غه‌زله ئه‌و لاشه‌یه‌مان هه‌لگرت. له ناوه‌پاستی ئه‌و کتیبخانه گه‌وره‌یه‌دا که په‌فه‌کانی سه‌رتاپا دیوانی بێشوماری غه‌زله‌بوون، بارانمان به‌خاک سپارد. غه‌زله‌لنوس له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی گووتی «غه‌زله وه‌ک چۆن پێگای له دایکبونه ئاوه‌اش پێگای مردنه، هه‌ندیک به غه‌زله‌دا دێن بو ژبان، به‌لام ناتوانن به غه‌زله‌دا بگه‌پێنه‌وه، هه‌ندیکیش به غه‌زله‌دا نایه‌ن و به غه‌زله‌دا ده‌گه‌پێنه‌وه... هه‌موو پۆحله‌به‌ریکی خه‌یالی که له‌دایکه‌به‌یت دێرێک شیعەر له‌سه‌ر سینه‌یه‌تی، دواتر ئه‌و مرۆفانه له ته‌واوی زینده‌گیدا نیشیان ئه‌وه‌یه ئه‌و‌دێره ته‌واوبه‌کهن و بیکه‌ن به قه‌سیده‌یه‌ک... به‌لام که‌من ئه‌وانه‌ی ده‌توانن له‌گه‌ل ئه‌و دێره‌دا بژین و قه‌سیده‌که ته‌واوبه‌کهن». دواتر به ئێمه‌ی گووت «نه‌خشه‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌م باغه لای ئێوه‌یه، نه‌هێنیه‌که‌ی له‌ دلی خۆتاندا هه‌لگرن». ئێمه نه‌وجه‌وانی چینی و بارانمان له‌و باغه‌دا بو هه‌تاهه‌تایه به‌جبه‌یشت و دلنیا‌بووین له ناو ئه‌و به‌حری غه‌زله‌دا ئاسووده ده‌ژین. من وام هه‌ستکرد له‌ویدا چیرۆکه‌که‌مان ته‌واوبوو، هه‌ستمکرد ئێمه به‌شیکی چکۆلانه‌ی جه‌نگی گه‌وره‌مان بردۆته‌وه، له دلی خۆمدا ده‌مگووت گه‌ر پۆرێک له پۆزان ئه‌م چیرۆکه‌ به‌یت به کتیب، خه‌لکانی پاشه‌پۆژ و پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی داها‌توو شانازی به‌ منه‌وه ده‌که‌ن، به ماجیدی گول سؤلافه‌وه که له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌کدا لاشه‌ی ژنیکی عاشقم له باغیکی ناو سه‌رزه‌مین

دوژمنه وه دهرهيناو به رهو باغيكى خه يالى هه لمگرت و وهك قاره مانىكى راسته قينه له هيچ شتيك نه ترسام. دلنيا بووم له پاشه پوژدا ده چمه ناو كتيبه كانه وه، هه ستمده كرد ماناي ئه و ئيشه ي من كردومه، له زور جهنگي گه وره و شه پى راسته قينه پوونتر و قولتره. مرؤف له ميژووي خويدا هه زاران جهنگي ترسناك و گه وره ي كردوه، بيئه وه ي بزانييت بو، به لام من ده مزاني چهند گرنگه، ئه و لاشه جوانه ي باران له باغيكى ناچيز و يادكراو و تاريكه وه به رهو باغيكى خه يالى و پر غه زهل بگوازينه وه.

به لام ئه وه سته مه زنه ي سه روهرى و سه رفرزى هه ستيكى كورت و كه م خايه نبوو، بو پوژى دوايى كه به ناگاهاتم و تيشكان تاهيرم له به رده رگاي ژووره كه ي خوودا بينى، هه ستمكرد ده نكيك له ناخه وه پيمده نييت «گول سولاڤ له خوته وه قسه ي زيادمه كه و زور مه پو... له خوته وه په له مه كه، شه ر هيشتا ته واو نه بووه». تيشكان به ته نووره يه كي كه ميك كورته وه له به ر ده رگاي ژووره كه مدا وه ستابوو و گووتى «كوورى باش پيتناخوش نيه، بيمه ژوورئ». منيش به دم باويشكيكى دريژه وه گووتم «تيشكان گه ر بو كوشتنيشم هاتبييت، پيم ناخوش نيه... وه ره ژوورئ». به گله بيه وه گووتى «دوينئ شه و سه يرت نه كردم... تيناگه م به دريژاي ئاهه نكه كه سه يري منت نه كرد... بو؟ كوورى باش، له پرريكيشا ونبوويت». من گووتم «ها دوينئ شه و، دوينئ شه و، دوينئ شه و». له راستيدا نه مه زانى بليم چى، من به دريژاي هه موو شه و تيشكانم به خه يالدا نه هاتبوو. گووتم «دوينئ شه و به جوريك دلته نگبووم ترسام به م دلته نكييه ي خوم جوانى تو بزاكينم... كه دلته نگده بم جه زناكه م كه ساني خوشه ويستى خوم ئه زيبه تبه دم». به مه كرئكه وه له ته نيستمه وه دانيشت و گووتى «كوورى باش، بيري حيكايه ته كانت ده كه م، حيكايه ته كه ي ئه و پوژه ت زور خو شبوو، زور زور. من بيري حيكايه ته كانت ده كه م...». زانيم درۆده كات، به لام نه مويست بزائم بو درۆده كات. له جيگاكه مدا پراكشا، كه

پالکەوت تەنورەکەى بە جۆرێک هەلکشا ئیتر شەرمەدە کرد سەیربیکەم. بۆ ئەوەى پانە سپى و باریک و بلنەکەى نەبینم، لە تەنیشتییه‌وه دانیشتم و دەستم بە قەزە زەرەدە کەیدا هینا و گووتم «بە پاست حەزت لە حیکایەتى منە؟». گووتى «زۆر، باوەرپیکە کوورى باش، زۆر». چاوانى وەها جوانبوون ئیستاش کە بىر لە نىگاگانى دەکەمەوه حەسرەتیان بۆ هەلەدەکێشم. لىمپرسى «حەزت لە چ حیکایەتیکە؟». بە ئەسپایى چاوى لىکنا و گووتى «بە حەزى خۆت». منیش هەناسەى یەکم هەلکێشا و گووتم «گوێگرە تىشکان... ئەمڕۆ حیکایەتیکى غەمگینت بۆ دەگێرەوه، کە ناییت قەت لە یادبیکەیت». لەسەرەخۆ گووتى «قەت لە یادى ناکەم». گووتم «ئەگەر پۆرێک مردم، ئەم حیکایەتەت بىرنەچیتەوه». گووتى «بىرم ناچیتەوه». نەمەزاتى بۆ وا دەلێم، بەلام هەستیکى مندا لانەم تىابوو کە دەمکوژن. گووتم «هەبوو نەبوو لە شارێکى ئەم دونیا گەرەیه‌دا ئەسپناسیکى زۆر شارەزا هەبوو، حەزیدە کرد هەموو ئەسپى جوانى دونیا هى خۆى بن، بەوه‌دا زۆر لە دەستەمۆکردنى ئەسپى کۆییدا شارەزابوو، دەیتوانى کۆیترین ئەسپ پامبکات و جلهوى بکاتە مل، ئەو ئەسپبازە بە جۆرێک شارەزابوو، بە جۆرێک لە هونەرى جله‌وکردندا لىزان بوو، هىچ کەس لە دونیادا نەیدەوێرا گومان لە توانای بکات، هەر کەسێک گومانى هەبووایە ئەو دەیگوت بۆ کۆیترین و ناپرامترین ئەسپى دونیام بۆ بهێنە تا بۆتى دەستەمۆبیکەم. هەر کەسێک ئەسپى زۆر سرکى هەبایە کە هەرگیز دەستەمۆناییت، دەینارد بە دواى ئەو مامۆستایەدا. ئەسپیکى چىیە لە دونیادا لە دەستى دەرەنەچووبوو. پۆرێک ئەسپناسیکى دیکەى وەک خۆى و مەیتەریکى دۆستى هاتە لای و هەوالى ئەسپیکى لە کێلگەى یەکیک لە ئەسپدارە ناوادرەکانى ولاتەوه بۆهینا، ئەسپیک بە هىچ مەیتەر و پامچىیەک دەستەمۆ ناکریت و پاناکریت و سمکۆلانى هیور ناکریتەوه. مامۆستای گەرەى پامکردن

كە تا ئەو كات جڵەوی لە ملی هەزاران ئەسپ كەردبوو، ئەم هەوالە
 دڵخۆشیکرد. مامۆستا پێیوابوو هەلیکی گەورە ی دەستكەوتوو هونەری
 خۆی تاقیبكاتەو و توانای خۆی بەراستی بسەلمێنێ. بەرەو كێلگە ی
 ئەو ئەسپە كێویە پوێشت و بەتەمابوو هەر زوو بە خۆی و مەدالیایەکی
 دیکە ی دەستەمۆكردنەو بەگەرێتەو... مامۆستا كە دەگاتە شوێنی نیازی
 خۆی و لەوێ تەماشادەكات، ئەسپێکی سەپى سەرگەش دەبینیت كە
 یالێکی چەر و ئاوریشمینی هەیه. ئەسپێك هێند بۆنی مەیتەر و هەناسە ی
 مڕۆفی بەسەردا دەچیت، وەك شیت دەكەوێتە سمكۆلان و كورپژن و
 بازبازین و جووتە. ئەسپبازی شارەزا كە واحیسابدەكات هێچ ئەسپێك
 لەسەر زەویدا نییه ئەو نەتوانیت رامیبكات، چەند پۆژ و چەند هەفتە
 دەكەوێتە هەولێ نەرمكردن و هێۆرکردنەو هە ی ئەو ئەسپە شیتە و سوودی
 نییه. سەختی نیشەكە و جوانی ئەسپەكە وەها دەچنە دلی رامچییەكەو
 بریارەدات ژبانی خۆی بۆ دەستەمۆكردنی ئەو ئەسپە تەرخانبكات،
 بە نرخێکی بەرز ئەسپەكە لە خاوەنی دەكڕیت و بە فەلاكت بەرەو
 مال و كێلگە ی خۆی دەیگوازیتەو و لە سەر زەوی و مەزرای خۆی
 بەرەلایدەكات. پۆژان دین و پۆژان دەپۆن، مانگان و سالان تیدەپەین و
 ئەو پیاو هەموو هونەری خۆی و هونەری ئەسپبازانی تر بەكار دەهێنیت
 و ئەو ئەسپە ی بۆ دەستەمۆ ناكړیت... دوا ی چەند سال نیش دەگاتە
 ئەو بڕوایە ی هەندێك ئەسپ هەن هەرگیز دەستەمۆنابن، مڕۆفێك نییه
 بتوانیت زینان بكات و جڵەویان ئاسان پاكیشیت و بەو ڕینگایەدا بیانبات
 كە ئەو دەیهویت، ئیدی تەنگەكە ی هەلئەگړیت و لە گەرمە ی نائومئیدیدا
 ئەو ئەسپە سبیبە دەكوژیت... مەیتەرچی شارەزا كە عەشقیکی زۆری
 ئەسپە لە دلدایه، پێیوایە تاكە ڕینگایەك بۆ ئەو هە ی خۆی بژی و پەنجی
 مانای هەبیت، ئەو هەیه ئەو ئەسپە بكوژیت. هەموو ئەو ئەسپانە ی كە
 دەستەمۆنابن دەبیت بكوژین...»

تیشکان تاهیر بئنه‌وه‌ی هیچ له حیکایه‌ته‌که‌م تییگات. دواى
سەرخەویکی کورت له جیگا‌که‌مدا هەستاو بە بێدەنگی پۆیشت، دڵنیا‌بووم
دەچیت بۆ لای یه‌کیک له بارۆنه‌کان. دواى پۆیشتنی ئەو من دڵتە‌نگ‌بووم...
دڵنیا‌بووم جارێکی دی تا هەتا‌ه‌تایه‌ نایه‌‌ت‌وه‌ ئەم ژورە بۆلام. دڵنیا‌بووم
بە‌یه‌‌ک‌جار و تا هەتا‌ه‌تایه‌ خانمی جیسیکه‌م له دەست خۆمداوه.

ئەو بە‌یانیه‌ که چووم بۆ ناو منداڵه‌ نایناکان، بە دڵنیا‌یه‌‌وه‌ دە‌مر‌انی
ئە‌وه‌ دوا‌ه‌مین پۆژمانه‌ پیکه‌وه، بئ هیچ هۆیه‌کی دیاریکراو پیم‌گوتن
«ئە‌م‌رۆ پیکه‌وه سوار که‌شتیه‌که‌ نابین... ئە‌م‌رۆ تە‌نیا هە‌ندیک قسه‌‌تان
بۆده‌که‌م. من پۆژیک له پۆژان بە‌جیتانده‌هێلم... دە‌زانم ئە‌م نه‌خشه‌یه‌ی
ئیمه‌ له‌سه‌ری دە‌پۆین تا ژیان و گە‌ردون هە‌ییت تە‌واونا‌ییت، سە‌فه‌ریکه
به‌شی هە‌موو م‌رۆ‌فه‌کان ده‌کات، ئیستا هەر یه‌کیک له ئیوه نه‌خشه‌یه‌کی
وه‌ها خە‌یالی له پۆختاندا‌یه، ده‌توانن سه‌یری تاریکی ناو بینایی خۆتان
بکه‌ن و درێژه‌ به‌سه‌فه‌ره‌که‌ بدن. ئیستا هەر یه‌کیک له ئیوه بووه به
ما‌جه‌‌لانیکی چکۆله‌ی خە‌یالی که ده‌توانیت خاکی سه‌یر و عاجباتی له
دلی خۆیدا بدۆزیت‌وه، هەر یه‌که‌تان که‌شتیه‌کتان هه‌یه که ده‌توانن به
پوباری سه‌خت و ئاوی خو‌ر و زه‌وی پر مه‌ترسیدا ئاراسته‌بیکه‌ن. پۆژیک
له پۆژان که هه‌ستتانکرد ژیا‌نتان زۆر ناخۆشه، هه‌ستتانکرد ده‌ییت برۆن
بۆ دونه‌یا‌یه‌کی تر و بۆ سه‌ر زه‌مینێکی تر، سه‌یری قوولایی ناو پۆج و
جووانیه‌‌کانی ناو دڵتان بکه‌ن، له‌ویدا زۆر نه‌خشه‌ی له‌وه‌ی من قوولتر و
سه‌یرتر و جوانتر ده‌دۆزنه‌وه. زۆر خاکی له‌وه‌ی من سیحراو‌یت‌ر ده‌بینن.
پۆژیک له پۆژان هەر یه‌کیکتان گه‌یشته ئه‌وپه‌ری جوانی، گه‌یشته ئه‌وپه‌ری
خە‌یال، گه‌یشته خاکیک که خۆی پێ‌یوا‌یه سه‌ر زه‌مینی خه‌ونه‌کانی‌تی.
له‌ویدا باغچه‌یه‌کی چکۆلانه دروستبکه‌ن و ناوی بنین «باغی سه‌ردارباشی
گول سۆلاف» یا‌ن ناوی بنین «باغی ما‌جه‌‌لانی خە‌یالی». ئە‌و
پۆژه منداڵه‌ نایناکان به‌ ته‌واوی غه‌مگین بوون، به‌لام چاریکم نه‌بوو،

دەنیایبوم دەبیت خۆم بۆ سەردەمیکی تر و پۆژگاریکی تر ئامادەبکەم. دەبایە منداڵە ناییناکان فێربن خۆیان نەخشەیی خۆیان دروستبکەن و تەنھا بە خەیاڵی خۆیاندا سەفەریکەن و کیشوهرە شاردراره و نغوۆکانی ناو پۆحی خۆیان بدۆزنەوه ... چاری دیکە نەبوو.

یادداشتەکان بارۆنی خەیاڵ

من میری پۆرسەلان هەوالەکەیی دامن، پێشتر وه‌ها شپەرزه نەمیینیوو. بارۆن مۆدیلتی جۆره پیاویک بوو که له سەدهی بیستدا نمونه‌یان زۆر زۆربوو، چەشنه پیاویکی گەمزه، بەلام له هەمانکاتدا ئازا و چاونه‌ترس، له‌و که‌سانه‌ی ده‌سه‌لات تەنیا بە هەبیه‌ت و ترس تینگه‌یوون. من له‌و کاته‌وه‌ی له‌ ئه‌نجومه‌نی میراندا ئه‌ندامبووم ئه‌وم ده‌ناسی. چەند سالیکی بوو وازم له‌وه هینابوو له‌گه‌ل که‌سانی وه‌ک میری پۆرسه‌لاندا بچمه‌ گفتوگۆوه، بەلام هه‌رده‌م کاروباری حیزب و ورده‌کارییه‌کانی ژیا‌نی سیاسی کۆیده‌کردینه‌وه. گه‌رچی هاو‌پڕی نەبووین بەلام پێزی یه‌کدیمان ده‌گرت و حورمه‌تی یه‌کترمان لایوو. دووسال له‌مه‌وبەر که‌ سه‌رۆک خوماری پاشه‌رۆژی سیاسی خۆی بوو، ده‌یویست خۆی بۆ قو‌ناغی تازه‌ ئاماده‌بکات. زۆربه‌ی کاروباره‌کانی دا‌به‌شکرد و له‌ زۆر ورده‌ ئیش که‌ تا ئه‌وه‌کات خۆی به‌ ئیراده‌ی خۆی راییده‌کردن ده‌ستی کیشایه‌وه. به‌وه‌دا سه‌رۆک منی وه‌ک کو‌پری خۆی ته‌ماشاده‌کرد، لوتقی نواند و بڕیکی زۆر ورده‌ ئیشی دا به‌سه‌رمدا که‌ زۆربه‌یان تەنیا سه‌رئیشه‌ی پووتبوون و هیچی تر. پۆژیک من و بارۆنی پۆرسه‌لان و بارۆنی ماستاو و بارۆنی تورکی بانگکرد و گووتی «ئێوه هه‌ر چوارتان کو‌پری شیرینی

من و دهبیت له مه ولا زور شت ههیه ئیوه بۆم ئه ناجامدهن». ههه
 جهنابیشی وایکرد له ههلبژاردنی ئهجوومهنی بالای میراندا، که
 خه لکانیک ناویانتابوو دهستی بالای بارۆنهکان، ئیمه دههچین.
 که من و بارۆنی پۆرسه لان پیکه وه له ئهجوومهنی بالای میراندا
 دانراین و به کۆی دهنگیش کراین به بهرپرسی راسته و خۆی ئارامی
 و ئاسایش له ناوچهی نویمیران، شهویکیان بارۆنی پۆرسه لان
 چیرۆکی ئه و باغه ی باکووری نویمیرانی بۆ گێرامه وه که ژیره که ی
 په ره له تهرمی جۆراوجۆر، که له سهردهمی جیاواز و له بۆنه ی
 جیاواز و به بهانه ی جیاواز کوژراون. مهسه له که ئه و کاته هاته
 پیش که من ویستم ئه و پارچه زهوییه جوان و گهوره و دانسقه یه
 هه لده مه وه و خوشبیکه م و له ویدا مؤمنیتیکی گه وه بۆ کچانی
 ئه نفالکراو به رزبکه مه وه. من ئه و پرۆژه یه م زور به راست و جیدی
 وه رگرتبوو، دروستکردنی مؤمنیتیکی وه هام به نیشانه ی حورمه تی
 ده سه لاتی ئیمه بۆ ئافره ت ده زانی. رۆژیک به ر له وه ی شوقله کان
 بهیتم، بارۆنی پۆرسه لان خۆی هات و به هیمنی هه موو شتیکی
 تیکه یاندم. به زه رده خه نه ی پیاویکی خوشبهخت و رازییه وه له دنیا
 گووتی «ئهم شاره هه میسه لاشه یه کی هه یه بیشاریته وه، ئه مه
 میژووی ئهم شاره بووه، له کۆنه وه هه روابوو وه هه ر واش ده بیته.
 له بهرئه وه بارۆن ده ست له و مه سه له یه هه لگه ره. به س خوا ده زانیت،
 گه ره ده مه شوقلیک له و عه رده بده یته چند مردووی پتوه ده بن،
 له بهرئه وه به قسه ی برای خۆت بکه و واز له و حیکایه ته بهینه ... ئه وی
 په ره له لاشه، هه تا تهرمی عه بدولقادی نیاش له وییه، گه ره له یادت
 ماییت... خاوه نی کارخانه ی مافوو ره که. له بهر ئه وه جهنابی بارۆن
 لیکه پێ و ده رگای جهه نه ممان لیمه خه ره سه ره پشت». بیته وه ی
 ئاره زووی ئه وه م هه بیته بچه بنج و بناوانی شوناسی مردووه کان،

گوتم «بارونی پورسه‌لان، بوونی گورستانیکی وه‌ها له ناوه‌راستی نویمیراندا، وامان لیده‌کات هه‌میشه چاوکراوه‌بین و نه‌ئینیه‌که‌ی به‌پاریزین، ده‌بیت چیرۆکه‌که‌ی له‌ نیتو ئیمه‌دا ده‌رنه‌چیت، چیرۆکیکی وه‌ها برواته ده‌روهه‌ بق هه‌موومان ئابرووچوونیکی گه‌وره‌یه». بارونی پورسه‌لان گووتی «ئه‌وه‌ی به‌رپرسی گورستانه‌که‌یه، به‌حریکی کچه‌ و تا مردن نه‌ئینیه‌که‌ی ده‌پاریزیت». که بارون منی وه‌ها ئاسووده‌کرد، خۆش‌حالانه‌ که‌ وتمه‌وه‌ سه‌روکاری ده‌رده‌کانی خۆم. ئه‌و سالانه‌ که‌ هه‌والی دلداریه‌کانی نه‌وجه‌وانی چینی له‌ نویمیران که‌وتبووه‌ سه‌ر هه‌موو زاریک، من پتر خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی دیوانه‌کانی شیعر و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ماهیه‌تی به‌دکاری شاعیران بووم، خه‌ریکی تیگه‌یشتن بووم له‌ سیحری بێبنی شیعر و هیززی بێبنی خه‌یالاتی شاعیرانه‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاد، هه‌رجاریک سه‌رۆکم ده‌بینی به‌رپزیزان ده‌یگوت «هه‌یتی میری خه‌یال، خه‌ریکی چیت و کاروباری تو چۆن ده‌روات؟». من ده‌مگوت «میری میران و سه‌روه‌ری هه‌موو بارۆنه‌کان، خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌م له‌وه‌ی چۆن شاعیران ده‌سته‌مۆبکه‌م و وابکه‌م له‌ بیناگردنی مه‌له‌که‌تدا به‌شدارمانین». به‌وه‌دا سه‌رۆک شتیکی ئه‌وتوی له‌ هیززی شاعیرییه‌ت و پۆلی ترسناکی خه‌یال له‌ میژوودا نه‌ده‌زانی، جه‌نابیان هه‌مووجار زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پانی بۆده‌گرتم و ده‌یگوت «ئه‌و په‌نجه‌ی تو له‌گه‌ل شاعیراندا ده‌یده‌یت، له‌و په‌نجه‌ی من ده‌چیت که‌ له‌گه‌ل ئه‌مریکیه‌کاندا ده‌یده‌م». پوژیک بق ئه‌وه‌ی سه‌رۆک بزانیته‌شته‌کان چهند ترسناکن، ئه‌و خاوییه‌گه‌وره‌یه‌م برد و پیشانمدا. سه‌یرم لیته‌ات که‌ سه‌رۆک به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ سه‌یریکی وردی خاوییه‌که‌ی کرد و گووتی «کوڤم، تو هه‌موو حکایه‌ته‌که‌ لنگه‌وقوچ حالیبوویت، ئه‌وه‌ی تۆی تیگه‌یاندوه‌ خراپ تیگه‌یاندویت. ئه‌م دیوه‌ ساده‌ و بیژه‌نگ و بیژۆحه‌ی خاوییه‌که‌ ئه‌مه‌ حیکایه‌تی شاعیره‌که‌یه،

شاعیران خه‌لکی سهره‌فقی و بیترزقن، دونیای خویان فه‌قی و بیتره‌نگ و بیخیزده‌بینن... شاعیر مه‌گه‌ر خوی نه‌جیبزاده‌بو‌بیئت، نه‌گینا کوا کو‌رم نه‌وه‌نده که‌ره‌مدیده‌ن تیگه‌ن چییان بۆ ده‌گریت و چییان بۆ کراوه، شاعیر خودا وه‌های خه‌لفکردوه قه‌ت خیر و بیتری ده‌وربه‌ری خوی نابینیت. شاعیرت بینیوه شاری خوی و دونیای خوی ئاوا ره‌نگا‌وره‌نگ بینیت؟ ها شاعیران که‌ی وا که‌شبینبون و دونیایان به‌ره‌نگه‌وه بینیوه؟ نه‌وه پادشایه شاری خوی ئاوا جوان و رازاوه و ره‌نگا‌وره‌نگ ده‌بینیت، بارۆن گیان تو چون له خا‌ولیه‌کی وا ده‌ترسیت، نه‌وه‌ی لی‌ره‌دا گره‌وه‌که‌ی بردۆته‌وه ئیمه‌ین، نه‌وه‌ی سه‌ری په‌ریوه شاعیره به‌سته‌زمانه‌که‌یه. شاعیران جنسیکن هر ئافه‌ت و ده‌رد و تا‌عوون ده‌بینن و قه‌ت خیروی‌تر نابینن». سه‌رۆک وه‌ک باوکیکی دلنه‌رم ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گو‌تی «شاعیران شتیگ نین لی‌یان بترسین. من له زه‌رده‌واله و شه‌نگه‌سووره زیاتر ده‌ترسم وه‌ک له‌وان». هه‌لبه‌ت بۆ‌چوونه‌کانی سه‌رۆک که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی ترسناکی پی‌وه‌بوو، من به‌ دریتی پی‌شه‌ی ترسه‌که‌ی خۆم بۆ روونکرده‌وه و گو‌تم «جه‌نابی سه‌رۆک، شاعیران مه‌خلوقاتیکی ده‌مامک دارن، زۆر جار بوونه‌وه‌ری حه‌رباوی ترسناکن، له‌سه‌رده‌می شو‌رشی فه‌ره‌نسیدا که‌سانی وه‌کو پۆسۆ و قۆلتیر شی‌وه‌شاعیربوون و به‌خشکه‌یی عه‌رشی پاشاییان بو‌خان، پۆشکین و لی‌رمنتۆف بنی حوکمرانی قه‌یسه‌رییان بۆشکرد، شاعیران له‌سه‌ره‌تا‌دا پزیمه‌کان پی‌سواده‌کن و دواتر خه‌لکی تر دین و به‌ پالکی بچوک، سووک و ئاسان ده‌یان‌روخیتن... هر له‌ پال خۆماندا نمونه‌ی زه‌ق و زۆپ هه‌یه. شای ئی‌ران نه‌و پۆژه رو‌خا که‌ خه‌سه‌روه‌ی گولسورخی خنکان، هر سیستمیک شاعیران دانی پی‌انه‌نین پی‌سواده‌بیئت، سه‌یری می‌ژوبکه، که‌وره‌م، می‌ژوو دوا‌جار هیتده‌ی گو‌ی له‌ شاعیران ده‌گریت گو‌ی له‌

جه ماور و له سه رۆكه كان تاگريت، موسييه ته كهش ئه وه يه خويان
 بۆ ئه وه ي به جواني و پاكي بميننه وه قهت به شداري له يارييه كه دا
 ناكهن». سه رۆك پياويكي زۆر گه شيبين بوو، زه رده خه نه يه كي و يقاري
 گرت و گووتي «پۆزيك بزانم مه ترسيان هه يه، گووني هه موويانت
 بۆده كه مه يه ك توره كه وه و بيده به كۆلتا و بيبه و پۆيكه ره كام
 ده رياچه وه كه كه يفت ده يگريت». تۆزيك وه ستا و به پيگه نينيكي
 نه رمه وه گووتي «بۆ شاعيره ژنه كانيش حيساينيكيان هه ر بۆده كه ين».
 من سه يري ده موچاويم كرد و تيگه يشتم كه پياويكي وه ها دلپاك و
 ساده يه له هيج شتيكي ئه م دونيايه تيناگات.

ئهو پۆژه بارۆني پۆرسه لان به شه رزه يي هات و به چه وه گووتي
 «مير سه حر، شتيكي ترسناك پوویداوه، دويني بارۆني كوله كه
 چه وه بۆ سه ر گلکۆي ژنه كه ي له باغي مورته زا، به سته زمانه هه ر
 گه يشتۆته سه ر شوينه كه، سه ره نجی ئه وه ي داوه كه گوپي ژنه كه ي
 هه لدراره ته وه و مه يته كه ي ده ره يتراره ... پيشتر شتي وا له نويميران
 پووينه داوه. بارۆني كوله كه ي به سته زمان حالي نا حاله، له دۆخيكي
 زۆر سه خت و دژواردايه ...». من شتيكي كه م له سه ر حيكايه تي
 ژنه كه ي بارۆن ده زاني، له ده مي زۆربه ي چاره ديتر و هه واله يته كان
 بيستبوم كه له هه لومه رچيكي نادياردا بارۆني كوله كه ژنه كه ي
 خۆي كوشتوه، به لام حيكايه ته كه م پي شتيكي گرنگ و بايه خدار
 نه بوو. ئهو پۆژه له كاتيكد له نيوان مه كته بي كاروباري ئابووري
 و مه كته بي كاروباري مه ده نيدا به ريگاوه بووين بارۆني پۆرسه لان
 حيكايه تي بارۆني كوله كه و ژنه كه ي به ته واوه تي بۆگيرامه وه. بارۆني
 پۆرسه لان ته واو له به سه ره اته كه توره بوو، گووتي هه ر كه سيك
 بيت ئه وه ي ئهو كاره يكردوه ده بيت بكوژريت، نه يني ئهو باغه
 به چيته ده ره وه به س خودا ده زانيت چي رووده ات. من له توره يي

بارونی پۆرسه لان تیده گه یستم، چاوی به چه شنیک سووربوو بوو
من لئی توقیبووم. گووتی «نهینی هه موو ئه م شاره، نیوهی نهینی
میره کان و دۆستهکانی حیزب له ویدایه... هه ندیکی کیشهی شه خسی
و هه ندیکی کیشهی سیاسی و هه ندیکی دیکه شیان گرفتیی عه شایه ری
گه وره ده خولقینن... ئه وهی سه ری ئه و باغه هه لبداته وه واته سه ری
ئه م پازده سه لهی رابوردوو هه لده داته وه... بارون من و تو به ره پرسی
ئاسایشین ده بیته بزانیته ئه م مه سه له یه به روا ته ده ری، یه که م که س
ملی من و تو ی پتۆه ده بیته». که بارونی پۆرسه لان وایگووت من
ئیسیتیکم کرد و گووتم «جه نابی بارون، ره نگه من بزانه کی ئه وهی
کردوه. ره نگه بزانه». به سه رسامیه وه سه یریکردم و گووتی «کئیه
جه نابی میر؟» بیته وهی به وردی بیربکه مه وه گووتم «ئه گه ره په یمانم
به دیتی نه یکوژیت و بیبه خشیت به من، پتده لیم». بارون به شیوهی
قه سه کردنم سه رسامبوو. گووتی «جه نابی میر تیناگه م، مانای چی
بیبه خشم به تو؟ خو ت ده زانی ئه مه مه سه له یه که نیبه گالته ی له
که لدا بکریته». گووتم «سزاکه ی بده ره ده ست من، سویتدم بق
بخو که سزاکه ی ده ده یته ده ست من». بارون به دوودلییه وه
گووتی «دهیده مه ده ست تو، بارون دهیده مه ده ست تو... به لام
پتمبلی کئیه؟». له سه ره خو گووتم «تاکه که سیک بیه ویت سه ری
مردووه کان هه لبداته وه غزه لنوس و هاوړیکانیته، ئه وهی ئاسووده کی
ئه و مردووه ی شیواندوه، ماجیدی گول سؤلافه، ماجیدی گول
سؤلاف... ئه و حیکایه تخوانه ی شه وان چیرۆک بق مندالانی نویمیران
ده گپرتیه وه».

ئه وه باشته رین سات و گونجاوترین چرکه ی ژیانم بوو، ره حله به ره
خه یالییه کان به یئمه سه ره چۆک. دلنیا بووم تا غزه لنوس مابیت، تا
ئه م دهسته یه له مه خلوقاتی خه یالی ئازادین، مروفیک دروستده که ن

هميشه له شويڼى ترډا بڼ جوانى دهگه پښت. ترسناکن ټو مه مخلوقانهى له شويڼى ترډا بڼ جوانى دهگه پښن، ترسناکن. چهند پوژبوو ټاوها له بنى پر غمى پوحمدا هاوارمه کرد. له و ساته دا که له تهنیشت بارونه وه دانیشتبووم و حیکایه تی ژنه کهى بارونى کوله کهى بڼ دهگپرامه وه، هموو ټو راپورتانه م هاته وه یاد که پیاوه دلسوزه کانم بڼیان نوسیووم، ده رباره ی بونى په یوه نندیه کی نه پښى له نیوان نه وچه وانى چینی و غزه لنوسدا، به لام ټو ده م هوالى نه وچه وانى چینیم به پر وپوچترین شتى دنیا ده زانى و ټاره زوویه کم نه بوو دواى دهنگوباسى ټاپرووی ژنى خه لک بکه وم. به لام ټیستا شته کان هموو سه ره وژووربوون. ټو مړو که گویم له حیکایه تی نه وچه وانى چینی و په یوه نندیه بیوشوماره کانى له گه ل کچان و ژنانى به سته زمانى نویمیراندا ده گرت، دلنیا بووم نه وچه وانى چینی په وانه کراویکی ټو وه تا خه یال له دلى خانمه کانى نویمیراندا سه وزبکات، تا ټاسووده کی ناو دلى خانمه به حورمه ته کانى ټم گه ره که بشیوینیت که به خته وه ر له مال و میردى خویندا ده ژین. ټو پوژه ده ستى بارونى پورسه لانم گرت و تا به رده رکی ژوره ټاییه تیه کهى خو م له یانه ی مروارى به رم نه دا، به چهند ته له فونیک و له ماوه ی چهند سه عاتیکدا چهندين فلیمی فیدىو ی ټاهه نکه کهى ټو شه وه مان کړکرده وه، فلیم به فلیم و له هموو گزسه کانوه سه یری ماجیدی گول سؤلاثمان کرد، بینیمان له گه ل مه مخلوقى چکلانه و گزستن و لووتزلدا خوی ده کات به هؤله که دا، په شوکان و گیزى و دوو دلییه کانیمان بینى، ټیپینى ټوه مان کرد که گه نجه لووتزله کهى هاوپرى له ناو ه شامات و جه نجالى بیسنورى ټو شه وده ده شارپته وه، بینیمان له ناوه پاستى ټاهه نکه که دا ټو مه مخلوقه لووتزله قوتویه ک کؤلا به خویدا ده ریژیت و هردووکیان پیکه وه ټاهه نکه که بڼ شویڼى نادیار

بەجێدەهێلن. هەر ئەو شەووە پاسەوانەکانی بەر دەرگای سەرەکیمان بانگکرد و ئەوان پێیانگوتین لە وەها ئان و ساتێکدا مامۆستای حیکایەتییان نەببینووە نوێمیران بەجێدەهێلێت. بە هیمنی ڕوومان لە شوێنی ڕوداوەکە کرد، ئەو دەروازە و دەلاقیەمان بینی کە لە تەلبەندی دەروەهی نوێمیراندا دروستیانکردبوو، ئاسەوار و شوێن پێی دوو کەسمان لەسەر خۆلە پاییزییە شێدار و نەرمەکی ئەو دیو تەلبەندەکە بینی. بۆ ڕۆژی دوایی هەوالدۆز و خەبەرگرەکانمان ڕاسپارد ڕاستی ئەو لووت سەلکەزۆرناوەمان بۆ بدۆزنەو، بۆ ئیواری عەتار بە خۆی و لووتە ئاونگدارەکیەو هات و بەمنی گووت «ئەو دەرسیم تاهیرە، پەسپۆری دۆزینەو و هەلدانەوێ گۆرە، کەس نییە لە دونیادا وەک ئەو خێرا گۆرە هەلباتەو، چەند سالیکی لە مەوبەر خۆم بە دەستی خۆم تەسلیمی غزەلنوسم کرد. لەو دەمەو لە مالی ئەودا و لەگەڵ مندالەکانی ئەودا دەژی». دواي ئەو ڕوونکردنەو بەنرخەیی عەتار هەموو شتیکی ئاشکرا بوو. لووتی زلی ئەو مەخلوقە ناشیرینە، بوو بە کلیلی حەقیقەت بۆ ئێمە. بارۆنی پۆرسەلان کە هیشتا لە زۆر شت حالی نەبوو، گووتی «جەنابی بارۆن، ئێمگەر ئێ بیکۆژم... ئەم مەسەلەییە شتیکی سادە نییە». دەستمخستە سەر شانی بارۆن و گووتم «کوشتنی ماجیدی گول سۆلاف گرنگ نییە... دەبیت ئاگادارییت، کوشتنی گول سۆلاف مەسەلەیی بارۆنی کولەکە و ژنەکەشی زیندوودەکاتەو، چە حیزب و چە نوێمیرانییش دەکەوێت بەر بای حەیاچوونیککی گەرەو. گول سۆلاف بە تەنیا نییە. خۆت دەزانی برایانی حیزبی «نیستیمانی دیموکرات» لە سەنگەردان بۆمان، هاوڕێکانی خۆمان لە بالی «پاکیکە و چاکیکە» بۆ هەوالیککی وادەگەرین، لە هەموو کوچە و بازار و ڕێخراوە حیزبییەکاندا دەم لە گەرەمان دەکەنەو و ناوی دەزڕینن. بارۆنی پەپولە لە بالی

«به سہر بیخو» مہ سہ لہ کہ دہ کات بہ بنیشتہ خوشہ تا لہ دہ فہری خورثاوا لہ ہہ لہ بزار دہ کانداندا کاندیدی تہ کہ تولہ کہی خوی پوستہ کان بؤ خویان بہرن. میری شہوپہر لہ بالی «نایخویت تا دہیخوم» دیتہ ناو یاریبہ کہ و خوا دہ زانیت بہ چہند دہ فتر بیدہنگ دہ بیت. بارونی ہستہ لہ بالی «ہر دہیخوین زوو بیخوین» بہ ہلہ داوان خوی دہ کات بہ مہ سہ لہ کہ دا و دہ لیت «برادہران ئہی بہشی من؟». ماجیدی گول سؤلاف مہ خلوقیکی چکولہی لاوازہ. تو لہ حیزبدا گورہ بوویت، خوت دہ زانی بؤ بیدہنگ کردنی ئہو جؤرہ مہ خلوقاتانہ مرؤف دہ بیت ریگای تر بگریتہ بہر». بارونی پؤرسہ لان دہستی خستہ سہر شانم و گووتی «لہ بہر ئہو عہ قلہ جوانتہ سہرؤک ئاوا توی خوشدہ ویت... بہ لام میری خہیال دہ تہ ویت چی لیتکہیت؟». بہ شانازیبہ وہ گووتم «بارون مہ ترسہ... سبہی شہو پیتدہ لیم چی لہ گول سؤلاف دہ کہ م». وامگووت و سہیریکی بارونی پؤرسہ لانم کرد. بارون دہ موچاویکی پانی ئہ سہری مہیلہو شہرابی ہہ بوو، سہریکی زل و چہ ناگہ یہ کی پان و قژیکی ماش و برنجی زور لوول، گہر لہ سہر سہ فہری دوبہی نہ بوایہ رانک و چؤغہ یہ کی سورباوی توکنی لہ بہر دہ کرد، ئہو پؤژہ بہ پشتینیکی توند ورگی و ہا قوماتہ کردبوو لہرہی بؤ نہ دہ کرد. سہیرمکرد و لہ دلی خومدا گووتم «ئاہ سہرؤک، چؤن ناتوانیت جیاوازی نیوان من و ئہم گہ مژہ یہ ببینیت... چؤن؟ چؤن من و ئہم حہیوانہ لای تو لہ یہ ک پلہ داین؟... چؤن؟». بارون خوشحال بوو کہ زوو گہ یشتووینہ تہ دہرہ نجام. من پیمگووت «بارونی پؤرسہ لان، سبہی کتیبیکی زور ترسناکت نیشان دہ دم، تیدہ گہیت، کتیبیکی زور گورہ کہ پہیوہندی بہم چیرؤک و ہہ».

تەفسیری من بۆ چیرۆکی پادشا و شاعیر ماجیدی گۆل سۆلاف ناوهراستی تشرینی یەكەمی ۲۰۰۴

ئەو ئیوارە یە وەك ئیوارەکانی دی چووم بۆ نویمیران، لە پۆزانی دی پتر خۆم پازاندەو، ئاسایی و پەر و یقار پۆیشتم. نەكەس هاتە پینگام و نە هەستمەرد كەسێك چاوەدێریمدەكات. چیرۆکی تۆپێکی ئەفسوناییم بۆ كۆرەكە ی بارۆنی غەم گێرپایەو كە دەبێت بە هاوڕێی مندالیکی چكۆلانە و وادەكات هیچ یارییەك نەدۆرینێت. بۆ كچە خڕپنەكە ی بارۆنی بەزودوگ حیاكایەتی كیزێکی ژیکەلەم دروستكرد كە شەوان لەگەڵ مانگدا قسەدەكات و باسی ئەو چۆلەكانە ی لێدەپرسیت كە لەسەر ئەستێرەکانی تر دەژین. كاتیك لە گەشتەكەمدا گەیشتمە مائی بارۆنی مەدەنی لەبری سیوانی چكۆلانە تیشكان لە ژوورەكە ی ئەودا لەسەر جینگای خەوتنەكە ی ئەو دانیشتبوو. هەستمەرد بەر لە گەیشتنی من تیشكان گریاوه، لە چاوه سیراوی و كاله كانیدا شتیکی تاریك و ناسروشتم خۆیندەو. ماكسییەکی تەنکی سەوزی لەبەردابوو، یەخە ی ماكسییەكە ی وەها كرابووو بەشیکی زۆری ستیانەكە ی دیاریوو، وەك بە ئەنقەست بربییتی و ترنجاندبیتی وەهابوو. بە ئەسپایی گوتی «خەزەمەكرد نەهاتبایتایە».

بێئەو ی لە هیچ تییگەم بە هیمنی پرسیم «بۆ؟ چی بوو؟ ئە ی سیوان لە كوێیە؟». من ئەو مندالانەم لە هەموو كەسی دنیا خۆشتردەویست.

تیشكان زۆر بە ئەسپایی گوتی «كۆرری باش دەمبوریت؟». وایگووت و بێئەو ی بواری هیچ قسە یەكی تر بەدات، بەدەنگێکی كچانە ی تیژ كەوتە هاواركردن، هاواریکی درێژ و بەرز و زیقن و نەبڕاوه، هاواری ئافرەتێك یەكێك پەلاماریبەدات، من وەك بت لە ناوهراستی ژوورەكە دا وەستام و سەیرمەدەكرد، نەمدەزانی دەبێت چی بكەم یان چی بڵێم.

ٺه و دهستي به گويچڪه ڪاني خويوهه گرتبوو و ده يقيراند . ده يقيراند و سه يريده ڪردم، ده يقيراند و تيني ده دايه خوي تا دهنگي به رزتر ده ربييت . هه ستمڪرد هاواره ڪاني له هه موو نويميراندا دهنگه ده نه وه، قريشڪه ڪاني له قريشڪه ي گيانداريڪي بريندارده چوو به دارستانيڪي تاريڪدا پابڪات، وهڪ بيه ويت باشتر و جوانتر شته ڪان بيه زمينيت به دم هاوار و زريڪه وه ده ستيبرد و زياتر يه خه ي ڪراسه ڪه ي دادي . من تا چه ندين هه فته دواتر يه له سه دهنگي ٺه و قريشڪه ترسناڪه ي ٺه و به ناگاده هاته وه ڪه شه و پوڙ له گويما ده زرنگايه وه . هاوپي له گهل دهنگي هاواره ڪاني ٺه ودا گويم له دهنگي چه ندي پياويڪ بوو له پله ڪانه وه سه رڪه و تن ... خه لڪيڪ به ته په ته پ و هه نگاهه خير اڪان ياندا دياريوو ده يانه ويت به دم قريشڪه ڪانه وه بين . له شويني خوم وه ستام و زرده خه نه يه ڪم گرت و گووتم «عه ريزم ٺه گه ر توڙيڪ سووڪنر يه بقير ٽينيت هه ر گويان ليته» . له و ساهه دا ده رگاڪه ڪرايه وه و باروني مه دهني و ميري گه نمه شامي هاتنه ٿوروي، دوو پاسه و انيشيان له گه لدا بوو . هه ر دوو بارونه ڪه ويستيان خويان واپيشان بدين ڪه په شوڪاون، تيشڪان وهڪ شه ر ه ي خوي داپوشيت، به روڪي داپوشيو و خوي گرموله ڪرد و به دهنگيڪي نوسا و گر گووتي « په لامارمه دات ... ٺه و ڪورره په لامارمه دات ... ٺه و» . باروني مه دهني يه ڪم زله ي ليدام و گووتي «سه گ»، پاليڪي دي پيوه نام و گووتي «سه گ ڪور ي سه گ» .

ٺه و چه ندي سه عاهه ي دواتر تاريڪترين ساهه ڪاني ٿياني من بوون . پاسه وانه ڪاني بارون له ناو ٿورره ڪه دا چه ندي چاريڪ به تفهنگه ڪان يان ڪيشايان به سه رمدا، چه ندي چاريڪ ڪه وتم و هه ستامه وه، باروني گه نمه شامي قڙي پاڪيشام و له سه ريه ڪ چه ندين چار سه ري دام به ديواره ڪاندا، دوو چار باروني مه دهني شه ق ي له ٺه ٽنوم هه لدا، دواتر په لبه ستيان ڪردم و به قول به ستراوي منيان برد بو ٿا سايشي نويميران . له ريگا، به

زامداری و سیپالی خویناوییه‌وه به کیشیانکردم، گێژ و بریندار قژم هاتبوو سەرچاوم و دەمنرکاند. هەستمکرد هەموو مندالانی نویمیران لە پەنجەرەکانەوه سەیرمەدەکن، هەستمکرد ژنانی نویمیران لە بەر دەرگاگان سەیرمەدەکن و دەلێن «خۆیتى... نەوجەوانى چینییه... ئەوه...». لەو ماوه‌یه‌دا هیچ نەگوت، دانیابووم بەجۆریک لە گەمارۆدام دەرپازم نییه. شەوی یەکەم لە ئاسایشی نویمیران بەسەر روخساری خویناوییه‌وه لەسەر بەتانییه‌کی تەنک خەوتم و خەوم بەوه‌وه بینی که ئیتر هەموو پۆزیک بەیانیان دەمکوژن و شەو بەر لە خەوتن زیندووتمەدەکنەوه، دەمکوژن و زیندووتمەدەکنەوه، دەمکوژن و زیندووتمەدەکنەوه. خەومبینی بارۆنیکی که روخساری هەموو بارۆنەکانی تێدابوو سەیری نیوجاوانم دەکات و خەونەکانم دەنوسیتەوه، یەکەیکە یەکەیکە شاره خەیاڵییەکانی ناو سەرم دەنوسیتەوه، دەمویست شتیکیکەم بارۆن شاره خەیاڵییەکانی ناو سەرم نەبینیت، بەدریژیایی شەو خەبەرم دەبووه‌وه و هیندەى چاوم لیکدەنا ئەو خەونەم دەبینییه‌وه.

لە بەیانیدا بەرچاییه‌کی بچوکیان دامی و کەمیک دەموچاویان بۆ سڕیم و پاش دوو سەعات منیان برد بۆ ژووریکى دى لە نهۆمى سەرەوه، بارۆنى خەیاڵ لەوئ چاوه‌روانیده‌کردم. بارۆن بەسەر زەنشتیکیه‌وه سەیریکردم و گووتى «بۆ ماجیدی گول سۆلاڤ، بۆ... چون ئاوها ئاسان دەست بۆ ناموسی خەلک دەبەیت، چون دەست بۆ جوانییەک دەبەیت که مولکی تۆ نییه». بینینی بارۆنى خەیاڵ کەمیک ئارامیکردمەوه، پیموایوو لەگەڵ بارۆندا دەتوانم پوون و راستەوخۆتر قسەبکەم. لەسەر کورسییه‌کی چکۆلانەى ئاسن دانیشتم و گووتم «بارۆن، من دەستم بۆ هیچ شتیکی نەبردوه، تۆ خۆت باش دەزانیت که هەموو شتیکی بەپێی ئەو نەخشەیه دەپوات که بەرپزتان داتانناوه... تۆ یان هەر یه‌کیکی دى لە میره‌کان لە پشت کۆی پیلانە‌که‌وهن... ئیوه ئەو

کچه‌تان ناچارکرد وایکات... بو بارون... بو؟ بو پینگایه‌کی توژیک جوانتر و شهریفانه‌ترت نه‌گرت؟». سه‌یریکردم و به‌خنده‌ی پیاویکه‌وه له‌هیزی خوی دلنیا‌بیت گوتی «گول سولاڤ، من پیاویکی درون نیم، له‌حیزیدا دوو قوتابخانه‌هیه، یه‌کیکیان باوه‌پی به‌کوشتنی بیده‌نگه، باوه‌پی به‌وه‌یه به‌بیده‌نگی نیچیری خوی بکوژی‌ت و خوی نه‌کات به‌ساحییی، گه‌ر بویکرا تا ده‌توانی‌ت له‌سه‌ر جه‌نازه‌کشی ده‌گری، نه‌وی تریان باوه‌پی به‌وه‌یه ئابرووی قوربانیه‌کانی به‌ری‌ت و لیتانگه‌پی به‌سه‌رشوپی بزین و تا ماون به‌عیب و عاریکه‌وه بتلینه‌وه که له‌ده‌ستی ده‌ریازنابن، تازه تو بو هر کوپیه‌ک بریوت، بچپته سه‌ر هر ئیشیک، ژنبه‌ئیت و مندالیشت بیت، خه‌لکی کاتیک ناوت ده‌هینن باسی نه‌مشه‌وی پسوا‌بوونه‌ت ده‌که‌ن. حیزب به‌لایه‌وه گرنگه ئابروی که‌س له‌ئابروی نه‌و پاکتره‌بی‌ت، نه‌مه‌قانونه، هر‌گه‌مژه‌یه‌ک له‌م ولاته‌دا بژی و له‌مه‌تینه‌گات ئیشی ئالوز و کاری به‌گریه... من تاکه که‌سیکم له‌حیزیدا خوم‌ته‌واو ساغ نه‌کردۆته‌وه، جاریک سه‌ر به‌م قوتابخانه‌یه‌م و جاریکی دیش سه‌ر به‌وی تریانم. نازانم گول سولاڤ، به‌راستی چه‌زده‌که‌م تو بژی‌ت، تو گه‌نجیت، زور له‌من و غه‌زه‌لنوس گه‌نجتریت... گه‌ر نه‌چنه‌ بنگلیشه‌ی سه‌رۆک، گه‌ر خه‌لکانی له‌من به‌رزتر و کاریگه‌تر قسه‌ له‌مه‌سه‌له‌که‌دا نه‌که‌ن ناهیلّم بکوژن، من چه‌زده‌که‌م تو بژی‌ت، پیاویکی بیئابروو له‌پیاویکی مردوو باشته‌». قسه‌کانی تیکه‌له‌یه‌ک‌بوون له‌گالته‌ پیکردن و ئازاردان، له‌روونکردنه‌وه و ترساندن. ئیستیکی کرد و که‌می‌ک ده‌موچاوی گۆراو هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکیشا و گوتی «به‌یاسای پاراستنی ناموس و به‌تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بو سه‌ر شه‌ره‌ف حوکمه‌ده‌ن... سالانیکی دووردریژ له‌به‌ندیخانه‌ده‌بی‌ت، به‌هه‌رحال هیشتا خوشبه‌ختیت، ئیستا به‌ندیخانه‌کان وه‌ک جاران نه‌ماون، پاکتر و باشته‌رن. به‌لام ئاسان نییه، ده‌زانم زور بی‌ری منداله کویره‌کان ده‌که‌یت...

نۆر». به لایه کی چا و سه بیرکردم و گووتی «بارۆنه کان لیت نابورن... قهت لیت نابورن». به نه سپایی گووتم «ده توانم بزاتم بارۆنه کان له چی تورهن؟». به سه رسامیه وه سه بیرکردم و گووتی «پیتوایه بتوانیت له ناوه راستی نویمیراندا لاشه یه ک ده ره پینیت و بیده یهت به کۆلتدا و ببه یته ده ره وه و کهس نه زانیت؟ تۆ چۆن بیرده که یته وه؟». من سه یرمکرد و گووتم «به لام تۆ له سه ره ئه وه له من زویرنیت، دلنیا م... ئه و لاشه یه په یوه ندی به تۆوه نییه». که میک بیده نگبوو و وه ک یه کیک پرسیاریکی ناسایی له دۆستیکی خۆی بکات گووتی «ماجیدی گول سۆلاف، ئه و لاشه یهت بۆچی بوو؟». به بیتاکی و بیته وه ی سه یربیکه م گووتم «بۆ ئه وه ی له گه ل نه وجه وانی چینیدا له ته نیشته یه که وه بیاننیزم». به ده نگیکی پر فرۆل و سه رسامیه وه پرسى «به لام تۆ کارت به نه وجه وانی چینی چیه؟ تۆ چ کارت به جوړه که سیکی وه ها ژنباز و سه ره پۆ هه یه؟ تیناگه م؟ تۆ که ی له و جوړه کورانه یته». سه یرمکرد و گووتم «جه نایی بارۆن نزیکی هه شته مانگ له وه وه ره که لاشه که ی موراد جه میلیم له قه راغ شار دۆزییه وه بریارمدا شتیک بۆ ئه و مردووه بکه م... مردووه کان خه لکی بیکه سن، ویستم شتیک بکه م دلێ خۆشبیت و هه ست به بیکه سی نه کات». بارۆن وه ک تکا له هاوړپنیه کی بکات گووتی «ماجید لاشه که تان له کوئی ناشته، چه زده که م بعه یته سه ره لاشه کان». گووتم «بارۆن ناتوانیت بچیه سه ره لاشه کان، تا دونیا دونیا بیت ناتوانیت بچیه سه ره لاشه کان، له به ره ئه وه ی له باغیکی دووردان، باغیک ته نیا غه زه ل ده رگاکانی ده کاته وه... هیچ شتیک جگه له غه زه ل ده رگاکانی ناکاته وه، جگه له غه زه ل کلیلی تری نییه... مروّف ده بیت بتوانیت به ناو گولزار و لاله زاره کانى شیعردا بروات ئه وسا ده گاته ئه وئ». به توپه ییه وه سه یرکردم و گووتی «دواچار ئه وه ئومیدی تۆ و غه زه لنوسه باغیکتان هه بیت به ئیمه نه گیریت... وانیه... ئه وه ئومیدی ئتویه».

دهستيكي نازكم به سەر جي برينه كانمدا هيٺا و گوتيم «هه نديڪ باغ هه به خوي ناگيريت، كليلى خوي هه به، كليلى هيچ باغيڪ بؤ ئه وي دي ناييت، جه نابي بارون باغه كانى دونيا له يهڪ ناچن، به لام تؤ ده ته ويٽ كليلىڪ بدؤزيت هه بؤ هه موو باغيڪ ده ستيدات... ده ته ويٽ باغى هه وشه كهى خوتان و باغه كانى غه زه ليش وهك يهك ته ماشابه كهيت، ئه وه ناييت». به ناراميه وه به رابه رم دانيشت و گوتى «تا گويم له و چيروكانه ت نه بو كه بؤ تيشكانت كرديو، نه مده زانى چ پياويكى ترسناكيت، دوينئ شو به وردى گويم له هر دوو چيروكه كه ت گرت هه، گويم له هر دوو چيروكه كه ت گرت هه، هه سته كه م تؤ ترسناكترين پياويكى پوي له نويميران كرديت. هه تا له نه وجه وانى چينيش ترسناكترين... زؤر له و ترسناكترين». به زه رده خه نه ي پياويكى دؤراوه وه گوتيم «ئها هه تا چيروكه كانى منيشتان تؤ مار كر دوه... پنده چيت زؤر ورد و باش ئيشبكه يت بارون؟». گوتى «بهس خودا ده زانيت تؤ چه ند حيكايه تى ترسناك بؤ مندانى نويميران كر دوه، له و جؤره حيكايه تانه ي تا هه تاهه تايه له خه يالياندا ده مينيت هه وه، حيكايه تى ئه و پادشا و ئه مير و سولتانانه ي ناتوانن مه خلوقاته خه ياليه كان ده سته مؤبكه ن... من له يه كه م پؤزه وه ده مزانى تؤ به نيازىكى پاك نه هاتوويت، به لام نه مده زانى چى ده كه يت، زؤر درهنگ تيگه يشتم... حيكايه ته كانى تؤ له حيكايه تى سر ئه و خاوليه نه گريس به دترن، ئه و حيكايه ته ي ژيانى منى تىكداوه، ئه و حيكايه ته ي ناگه مه دوا ماناي». بارون خاوليه كهى ئاوريشمى له دؤلابيكي تايه تى ده ره يٺا و خستيه به رده مم، شاكارىكى سه ير و بيويته بو، به هيمنى و به وردى چيروكى نه خش و نيگاره كانى گيڙايه وه و گوتى «گولؤ سؤلاف... تؤ چؤن له م حيكايه ته تيده گه يت؟». به وردى سه يرى هه ردوو ديوى خاوليه كه م كرد، شاكارىكى ئيجگار قه شه نكي چين و نيگار و خه يال بو. گوتيم «بليٺم چى، جه نابي بارون، من له م

شتانەدا زۆر زیرەک و کارامە نیم... ئەمە دەستکردی خەيالچنیک و نەقاشیکی بلیمەتە کە بەس خودا خۆی دەزانیت لە چ سەردەمی کدا ژیاوه... نازانم بلیم چی... واتیدەگەم ئەم دوو نیگارە، وینە ی دوو دونیای جیاوازن، مَن کۆی حیکایەتە کە بە جۆریکی تر دەبینم، پیموایە پادشای سەرەفراز لە بنەرەتدا نەهاتوو بە داگیرکردنی ئەو شارە راستەقینە، لایردنی پادشا لە سەر عەرشە کە ی نیاز و مەبەستی ئەو نەبووه، بە لکو تەواوی لە شکرکیشییە کە ی بۆ داگیرکردنی شاری خەيالی ناو پۆحی شاعیرە کە یە. مَن وادەزانم کە پادشاهی مەنسور و سەرور کاتیک چۆتە ناو شاری پادشاه گە لە ک سارد و خۆلە میشی و بپەرنگ بینویتی. لە پۆحی خۆیدا گووتوویتی مروف گەر پادشای جۆرە شاریکی وەها بئ خەيال و بئ جوانیش بێت چییە؟ ئیدی گووتوویتی ئە ی شاعیری برام، مَن لە دوورەوه، بە سەر هەزاران گوند و کێلگە و باغی راستەقینەدا هاتووم، بۆ ئەوه ی بگەم ئەم شارە خەيالییە ی ناو پۆحی تۆ، بە لەشکری گەرە ی خۆم، ئەم شورا بەردین و دیواره بەرزانەم شکاند بۆ ئەوه ی بگەم بەر دەرگای ئەم باغە خەيالییە ی تۆ، ئیستا گەر تۆ دەرگای خەيالی خۆتم بۆبکەیتەوه واز لەم شارە دەهێنم، واز لەم کوچە و کۆلانە ناچیز و غەمگینانە دەهێنم، با پادشا بپوات و هەر پادشای ئەو عەرشە سارد و سەر و بپۆحە ی خۆی بێت. پیموایە شاعیر دەرگای باغە خەيالییە کە ی خۆی کردۆتەوه، هەر دوو شاعیرە کە پیکەوه چوونەتە ناو ئەو باغە و ئیدی نەهاتوونەتە دەرئ... حیکایەتی خاویلییە کە وا دەلێت... ئەم دیوہیان گەشتی پادشایە لە شاری بپۆحی پادشاکاندا، ئەم دیوہشیان گەشتی پادشایە لە شاری پەرەنگی شاعیراندا». بارۆن بە تیرامانیکی سەیرەوه سەیری چاوی کردم و گووتی «تەفسیریکی سەیرە... لە هیچ یەک لە تەفسیرەکانی تر ناچیت، بەلام گول سۆلاف پیمبلی بەرای تۆ بۆ ئەم پادشایە توانیویتی بچیتە ناو ئەم دونیا

جوانه‌ی ناو خه یالی شاعیره دیله که وه، به لام ئه و کچه میرزاده‌یه‌ی ناو
 حیکایه ته که‌ی تو که ده یویست ئه و بولبوله خه یالییه ده نگخوشه بگریت،
 ئه و مه‌یت‌ره شاره‌زایه‌ی ده یویست ئه و ئه‌سپه سپیه خه یالییه
 ده‌سته‌مؤبکات نه یانتوانی؟ پیمبلئی بو؟». من که میک وه‌ستام و گووتم
 «له‌به‌رئه‌وه‌ی پادشای سهرکه‌وتوو خوئی شاعیربوو، کوئی ئه م خاوییه
 حیکایه‌تی شه‌پئیکی ناو خه یالی پادشا خوئی‌تی... ئه‌مه سهرکه‌وتنی
 شاعیره به‌سهر پادشای ناو پادشادا، پادشا ده‌توانیئت به ئاسانی بچیته
 ناو باغی شاعیره‌وه چونکه پادشای له خویدا کوشت، مرؤف ناتوانیئت
 له یه‌ککاتدا پادشاش بیئت و شاعیریش بیئت، پادشا له‌راستیدا پادشای
 غهریم و دوژمنی نه‌کوشتوو، به‌لکو پادشاکه‌ی ناو پوچی خوئی
 کوشتوو... ئه‌ویه حیکایه‌ته‌که... من وا تییده‌گه‌م... سه‌یرکه‌جه‌نابی
 بارۆن ئه م هه‌موو باغ و په‌نگ و نیگاره‌ی له دیوی دووه‌می خاوییه‌که‌دا
 هه‌یه، ئه م هه‌موو جوانییه‌ی که ده‌بیینیئت، ته‌نیا ئه‌وانه ده‌یگه‌نی که
 شاعیر له پوچیاندا به‌سهر پادشادا سه‌رده‌که‌ویئت». نه‌مه‌دزانی به‌و
 ته‌فسیره‌م جاریکی تر شته‌کان هینده‌ی تر ده‌شیوینم و ئاشووبیکی
 کوشنده ده‌نیمه‌وه. بارۆن وه‌ک پیاویک بیر له شتیکی زۆر ترسناک
 بکاته‌وه، ده‌ستی گرتبوو به ده‌مییه‌وه و گووتی «که‌واته تو له
 باوه‌ره‌دایت له م چیرۆکه‌دا شاعیر پادشای کوشتوو، قه‌ناعه‌تت وایه که
 دواجار شاعیران سهرکه‌وتوون... وانیه؟». نیگایه‌کی ساده و بیگونا‌هم
 له خاوییه سه‌یره‌که‌گرت و گووتم «به‌لئی، جه‌نابی بارۆن». گووتی
 «واتیده‌گه‌یت که شاعیر و پادشاش ناتوانن پیکه‌وه بزین؟». بیئه‌وه‌ی
 بزانه‌م بارۆن مه‌به‌ستی چیه‌ گووتم «به‌لئی، جه‌نابی بارۆن واتیده‌گه‌م.
 په‌نگه‌ بتوانن به‌یه‌که‌وه بزین، به‌لام ناتوانن به‌یه‌که‌وه بچنه‌یه‌ک
 باغه‌وه». به ژورره‌که‌دا هه‌ندیک ئه‌مه‌سه‌ره‌وسه‌ری کرد و گووتی «هم،
 ناشتوانن پیکه‌وه یه‌ک خه‌و بیینن؟». گووتم «هه‌رگیز، جه‌نابی بارۆن...

هەرگیز... ناتوانن یەك خەو ببینن، هەر یەكەیان تا كۆتایی خەونێکی جیاواز دەبینیت». تۆزیک زیاتر وەستاو گووتی «وەك ئەو كیژەمیرزادەییە كە هەرگیز ناتوانیت دەستی بگاتە ئەو بەلندە دەنگخۆشە خەیاڵییە؟». چۆن وەلامی مندالەکانی نویمیرانم دەدایەو، سووك و سادە گووتم «بەئێ جەنابی بارۆن وەكو ئەو كیژەمیرە دەستی ناگاتە بەلندە دەنگ خۆشەكە». بە غەمگینیەو گووتی «تۆ پێتوایە ئەو دوو جیهانە، دوو جیهانی تەواو جیاوازن و بەیەك ناگەن؟». گووتم «دوو جیهانی جیاوازن و بەیەك ناگەن».

«هەرگیز»

«جەنابی بارۆن هەرگیز».

بە ترسێكەو سەیریکردم و گووتی «ماجیدی گول سۆلاف، ئەئى بۆ ئەو ئەسپبازە بەدەبەختە لە چیرۆكەكەئى تۆدا دواچار ئەو ئەسپەئى كوشت؟ بۆ؟». گووتم «لەبەرئەوئى نەیتوانى دەستەمۆبیکات، نەشیدەتوانى لە خولیاو خەیاڵى خۆئى دەریبیکات. دەبوو یان خۆئى بكوشتبایە یان ئەو ئەسپە». بە حەسرەتەو لێپیرسیم «ئەئى بۆ لێنەگەرپايت ئەو ئەسپە سپییە سەرکەوئیت، بۆ لێنەگەرپايت؟». دەستێكم خستە سەر برینەكەئى ناوچاوانم و گووتم «ئاخ... لەبەرئەوئى زۆرەئى ئەو مرفۆفانەئى دەگەنە پلەئىكى بالا لە هێز و شكۆ و جەلال هەر كەسێكیان بۆ دەستەمۆنەكرئیت دەيكورژن... هەندێك هەن وەك ئەمیرە ناسك و نازوكییهكە لێدەگەرپن بمرن و دەست بۆ وێرانكردنى ژيانى خەلكى تر نابەن، هەندێكى دیکەش وەك ئەو مەیتەرە لێزان و ئەسپناسە بەرگەئى شكست ناگرن و بە مردن چیرۆكەكە لە خەیاڵى خۆیان و خەلكیدا دەسپرنەو». لە ناكاو بە نیگایەكی توند و نااساییەو سەیریکردم و گووتی «ئەو كاتەئى ئەو دوو چیرۆكەت بۆ تیشكان گێزایەو، دەترانى ئەو چیرۆكانە دەگەنەو لەئى من؟». سەر و پوخسارى بارۆنم گەلەك گەرم و نااسایی هاتە بەرچا،

پېده چوو بارون تايه کی قورسی هه بیټ گوتم «جه نابی بارون ده مزانی ده گاته بارونه کان، به لام نه مده زانی ده گاته کن». به تورپه ییه وه گوتم «ویستت بلتیت ناتوانین ئه و باغه خه یالیانه ببینین که له پوختدایه، ناتوانین دهسته مۆتبه کین، ناتوانین له جیهانی تو نزیکیبینه وه، تو له دونیایه ک و ئیمه له دونیایه کی ترداین؟». بیته وه ی دوولبم گوتم «ئه گه رچی من باغی خه یالییم نییه وه ک جه نابتن ده فهرموون. به لام به ئن، جه نابی بارون... به ئن، ویستم وابلیم».

مافووریک قه شه نگتر له هه موو مافووره کانی دنیا هه ژده و نوژده ی تشرینی یه که می ۲۰۰۴

له شوی هه ژده ی یانزده دا کۆمه لیک چه کدار به کۆمه کی شه هره یاری شوشه که ئه و دیو به ربه سته کانی ده بیننی په ناگای یاقووتی مه مه دیان دۆزییه وه. ئه و شه وهش وه ک شه وانی دی، عه تاریان له گه لدا بوو. سه عات ده ی شه و نزیکی ده چه کداری بیپه رجم له دلپه قترین پیاوانی سپیره ز به دوا ی یاقووتی مه مه ددا خۆیان کرد به مالی تریفه یابه حریدا. عه تار دوا ی ماندوو بوونیکسی زۆر، دوا ی له یه کدانی توپکی نالۆز له زانیاری گه یشته ئه و برپا یه ی ئه م ماله شوینی نیشته جی و خۆشاردنه وه ی یاقووتی مه مه ده. پیاوه کانی سپیره ز وه ها خۆیان پرچه ک کردبوو، له په رنگی فیشه ک و له بریقه ی چه کی قورسدا نه بریسکانه وه، هه ر که س بیدییانایه ده یگوت ئه مانه ده چن بو داگیرکردنی شاریکی عاسی که پیشتر به گه له ک قاره مانگی گه وره نه گیراوه. بهر له وه ی بچنه ژووری، کورپه چاو جوانه که گوتمی له وین، من ده یانبینم. کورپانی سپیره ز بیته وه ی له ده رگا بدهن به سه ر دیواره کاندایاندا و چوونه

حه‌وشه‌که‌وه . ده چه‌کداری به قیافه‌ت بوون، هه‌موو ماله‌که ژوور به ژوور گه‌پان، ده‌رگای ژیر زه‌مینه‌که‌یان شکاند و چوونه خواری، قاتی سه‌روهه گه‌پان و چوونه هه‌وره‌بانه‌که به‌لام که‌سیان نه‌بینی . مائیکی چۆلبوو، خالی له هه‌ر پۆحله‌به‌ریک . وسوو ئاغا که سه‌رده‌سته‌ی چه‌کداره‌کان بوو، گه‌پایه‌وه بۆ لای عه‌تار و کوره‌ چاوشوشه‌که‌ی و گووتی «عه‌تار تو ئیمه‌ت هیناوه‌ته سه‌ر مائیکی خالی، مائیک به‌شهری تیدا نییه . ئیمه‌ت خستۆته سه‌ر که‌لکه‌له‌یه‌کی بۆش و به‌م شه‌وه به‌خۆپا فریوتداوین» . شه‌هره‌یار جاریکی دی له تاریکیدا نیگای تیزکرد و گووتی «له‌ویژن، جه‌نابی وسوو ئاغا له‌ویژن، من ده‌یانبینم خه‌ریکی چنینه‌ن» . وسوو ئاغا دیسان گه‌پایه‌وه نیو ماله‌که و ژوور به ژوور و نهۆم نهۆم سه‌رتاپای پشکنی، نه‌ سه‌یبه‌ری ئاده‌میزادیکی بینی و نه‌سرته و ورته‌ی مه‌خلوقنیکیش، بیده‌نگینه‌کی قوول و سحرایی و سه‌نگین نه‌بیته‌ هیچ شتیکی دی نه‌بوو، بیده‌نگیه‌که‌ وسوو ئاغا و چه‌کداره ناوهمیده‌کانی ترساند . نه‌مجاره به‌توره‌یه‌وه گه‌پایه‌وه و گووتی «ها شه‌هره‌یاری شوشه، وسوو ئاغا که‌سیک نییه‌ تو قه‌شهری پتیکه‌یت، نه‌و ماله‌ چۆل و هۆله ... وه‌ره‌ خۆت بیبینه، وه‌ره‌و خۆت پتیمبلی کامه‌ن نه‌و ژنانه‌ی تو ده‌یانبینیت؟» . کوره‌که له ماشینه‌که‌ی عه‌تار دابه‌زی و له‌گه‌ل وسوو ئاغادا پۆیشت . سه‌ره‌تا هه‌موو شتیک ئاساییبوو، به‌لام کاتیک پتی خسته‌ ناو ماله‌که‌وه هه‌ستیکرد شه‌نه‌بایه‌کی فینک به‌ره‌و پووی دیت، هه‌ستی به‌بۆ گولایی لاله‌زاریکی به‌هار کرد له‌گه‌لیدا، گوئی له‌ ده‌نگی گۆرانییه‌کی خۆش بوو له هه‌موو ژووره‌کاندا ده‌بیسترا، گۆرانییه‌کی کز وه‌ک ده‌نگی فریشته‌یه‌ک بیته‌ و له شوینیکی زۆر دووری مه‌له‌کوته‌وه دابه‌زیته‌ خواری، هه‌ستیکرد سه‌یبه‌ری گه‌لای سه‌وز ده‌بینیت و بۆی گولی که‌وره‌گه‌وره‌ ده‌چیت به‌سه‌ریدا . هه‌ستیکرد وسوو ئاغا و چه‌کداره‌کانی نه‌ بۆنی نه‌و باغه‌ده‌که‌ن و نه‌ ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ش ده‌بیستن . کوره‌که

وهك ٺو بٺون لاله زاره گيٺي ڪرديٺ، دهستي خسته سهر ناوچاوانى و
 كه ميڪ پائيدا به يه ڪيڪ له ديواره ڪانه وه. له ناڪاو تووشى جوړه
 خرٺوشانگي پوڄ و مهستيه ڪي ڪتوپر هاتبوو. كه ميڪ وهستا و سه يريگي
 وسوو ٺاغاو چه ڪداره ڪانى ڪرد و به دهنگي ڪي نه خوش و ماندوو گوٺى
 بابروين. به چند ههنگاو ڪي خاو بردنى بو هه وره بانه ڪه، له وئيش هه مان
 بوڻ و هه مان شنه باى فينگي ههست پيڪرد، چند جاريڪ ٺو بوڻه ي
 هه لمڙى و پووى بو ٺو شنه با فينگه به رزڪرده وه و له دواى هه موانه وه
 به ره و ٺيڙهه مينى گه وره ي ٺو ماله دابه زى. له ويدا ٺو ديمه نه سهير و
 سحر اوپيه ي بينى كه ٺيدى تامردن له يادى ناچيٺه وه و له خه ياليدا
 دهڙى، ديمه نى باغيڪي ٺه فسوناوى كه ڪومه ٺيڪ خانمى ٺيجگار جوان له
 ناوه پاستيدا خه ريڪي چينى مافووريڪي گه ورهن، مافووريڪ له هه زاره ها
 پهنگي نه بينراو و تالى ورشه دارى خه يال دهچنرا، مافووريڪ هه ر ساته
 و به پهنگيڪ و هه چرڪه يه ي به نه خشڪ ده دره وشايه وه، له هه موو
 بستي ڪيدا نيگارى باغى به رين و ويڻه ي بالنده ي وه ها پهنگين ده بينرا
 كه پيشتر ٺو ڪوپه چاوشوشه يه له خه ونيشدا نه بينينيوون. ههستي ڪرد
 بالنده ڪانى سهر ٺو مافووره ده فڙن، ٺه سپسواره ڪانى غارده دن،
 گوله ڪانى دهمده ڪه نه وه و ده بنه وه به شڪوفه، بينى خوره ڪانى سهر
 ٺو فهرشه هه ٺدين و ٺاواده بن، مانگه ڪانى گه وره ده بن و بچو ڪده بنه وه،
 هه وره ڪانى دين و ٺيده په پڻ و ده بارن، بينى با هه ٺده ڪات و گه رده لولول
 يارى به دره خته ڪانى سهر مافووره ڪه ده ڪات. هه زاران باغ و ڪيڻگه ي
 له سهر ٺو فهرشه بينى، هه زاران تاووس، ڪوٽر، ٺاده ميزاد، كه روئشڪ.
 ٺو فريشته شينانه ي بينى كه له سهر پوڄى ده رياچه ڪان سهيرى گول
 ده ڪهن، ٺو منداله پاڪانه ي له جو لانيي گه لادا خه وتوون، باى بينى
 به ره و پووى ديٺ، پوڄنى و شه بهنگي ٺو شاعيرانه ي بينى كه له
 ناو فهرشه ڪه دا بيربانده ڪرده وه، ٺو ٺه اندازاره بچو ڪانه ي بينى شارى

خەيالئى و نەبىنراويان دروستدە کرد. ئەو کلئيسە گەورانەى کە نوqmى نورن و ئەو منارە بەرزانەى ستونى پۆشانين. شەهرىارى شوشە پيشتر لە زيانيدا شتئىكى وەها سەير و سىحراوى نەبىنيبوو، نەيدەزانى سەيرى چىبکات و سەيرى کوئى بکات. بۆ ئىستىک چاوى لە فەرشەکەو بەرەو قالىچنە نەشمىلەکان گواستەو، هەستىکرد زەکان هەموو سەيريدەکن و زەردەخەنەى بۆ دەگرن. جوانترين کۆمەلە ژنئىكى دونيابوون، مەخلوقاتى سەپى و پەوون و تەنک وەک سەرتاپاي وجوديان لە تەمئىكى تەنک بئت، ئىستا دلنابوو ئەو نەبئت هىچ يەک لە وسووناغا و چەكدارەکانى ئەو تەونە ئەفسوناويىيە گەرەيه نابينن. شەهرەيار نەيزانى چىبکات، بە ئەسپايى گەپايە دواو و گووتى «وسووناغا بمبورە... بمبورە... من بە هەلەداچووم... شتئىک لە چاومدا، شتئىک لە خەيالئىدا تەواو نىيە». بە چەند هەنگاوئىكى سووک پاشەوپاش گەپايە دواو. لەسەر پلەکان وەک تلياکى خوارديبئت و ئەفيونى کيشابئت، گئز و خەستە وەستا و هەناسەيەكى قوولئى هەلکيشا، چەند سال بوو لەگەل عەتاردا کاريدەکرد و پيشتر جۆرەهەستى وەها نەزىابوو. وسووناغا وەک سوسەى شتئىكى نااسايى کردبئت، گووتى «ها شوشە. بۆ وا گئزئت... ها... بلئ... نەکا شتئىک ببينئت کە ئىمە نايبىنين». شوشە دەستئىكى خستە سەرنىوچاوانى و گووتى «نا ناغام... هئند هەيە، هەموو سائىک لەم وەرزدەدا، کاتئىک زستان نزىکدەبئتەو، خەيالئى خراپم بۆ دئت، شتەکان بە پئک و راستى نابينم». وسووناغا بە خۆى و جامانە زلەکەيەو سەرى بادا و بۆلەيەكى کرد و لەگەل چەكدارەکانيدا سەرکەوتەو بۆ سەرى. ئەو دواهەمىن شەوى شەهرەيار بوو لەگەل عەتاردا. ببينئى ئەو فەرشە ئەفسوناويىيە کە وئىنەيەكى بچوکراوئى هەموو جوانيىەکانى دونيابوو، زيانى ئەو کوپەى بۆ هەتاھەتايە گۆپى. من کاتئىک بۆ کۆکردنەوئى زانىارى زياتر لەسەر ئەم چىرۆکە کەوتە سۆراغى شەهرەيار، بىستم

دوای هەڵهاتنی له عەتار، پۆیشتوووه بۆ باشووری عێراق و لەوێ لەگەڵ ئەمریکییهکاندا کاریکێردووه، یه‌کیک بووه له‌وانه‌ی له تیپی تایبه‌تی گه‌ران و پشکنیندا به‌دوای زه‌رقاوی و ئه‌بو عومه‌ری به‌غدادیدا زۆر چالاک بووه، تا دوا پۆژه‌کانی ژیا‌نی ئاواتی ئه‌وه‌ی هه‌بووه چارنکی تر بگه‌رێته‌وه و ئه‌و فەرشه‌ بیهینتیه‌وه، به‌لام له سه‌ره‌تای سا‌لی دوو هه‌زار و شه‌شدا به‌پێکه‌وت ده‌که‌وتیه‌ ناو که‌مینکی تیرۆریسته سوننه‌کانه‌وه و ده‌سته‌بجێ له‌ دوای گرتنی سه‌ریده‌بێن و سه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک که‌لله‌سه‌ری دیکه‌دا له‌ ناو یه‌کیک له‌ بیه‌ستانه‌ سووتاو و زه‌رده‌کانی ناوچه‌ی به‌له‌دا فرێده‌ده‌ن.

ئه‌مڕۆ که‌ سه‌یری میژووی شه‌ته‌کان ده‌که‌ین، ده‌زانین که‌ سه‌ری به‌ردراوی ئه‌و کوپه‌، یه‌که‌م سه‌ره‌ ئه‌و مافوووه‌ خه‌یاڵیه‌ی بیه‌نییه‌ت.

ئێواره‌ی پۆژی دوایی تریفه‌ یا به‌حری به‌ کراسنکی سپی ناسکه‌وه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ما‌لی غه‌زه‌لنوس، کراسنکی وه‌ها قه‌شه‌نگ و نه‌بینه‌راوه‌ پێده‌چیه‌ت به‌ خه‌یا‌ل چنرا‌یه‌ت. یه‌که‌مجار له‌ ژووری مندا‌له‌کاندا ده‌رکه‌وت و یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موویانی ماچکرد و تیر به‌ سنگی خۆیه‌وه‌ نوساندنی، دواتر چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس که‌ له‌گه‌ڵ خه‌یا‌لوانی کوپه‌ گه‌وره‌یدا له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یتیک شه‌یر قسه‌یا‌نده‌کرد، خه‌یا‌لوان ئه‌و کات شازده‌ سا‌ل بوو، مندا‌لیکی شه‌رمن و بێده‌نگ بوو که‌ که‌س به‌ته‌واوی نه‌یده‌زانی چۆن سه‌یری جیهان ده‌کات و چۆن بیه‌ر له‌ دونه‌یا ده‌کاته‌وه. تریفه‌ ماچیکرد و گووتی «خه‌یا‌لوانی گول، من کۆمه‌ڵێک قسه‌م له‌گه‌ڵ غه‌زه‌لنوسدا هه‌یه‌، مۆله‌تیکی چکۆله‌م بده‌». که‌ خه‌یا‌لوان ژوووه‌که‌ی چۆلکرد، غه‌زه‌لنوس له‌ ئازاری فیراقیکی دووردا خه‌ریکبوو ده‌گریا. تریفه‌ ئه‌و پۆژه‌ له‌ هه‌رکاتێکی دیکه‌ی ژیا‌نی خه‌یا‌لیتر و دووره‌ ده‌ستتر ده‌رده‌که‌وت،

پێشتر غزەلنوس وەها پۆشن ئەو جوانییە گەورەییە تیا نەبینبوو،
 قژیکی پەشی قەترانی و دوو گلێنە ی پاک که پەپوون لە پۆشناییەکی
 قوول. لەو ماوەییە دایدا بەدەگمەن قسەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەکرد،
 بەلام پتر یەکتریان خۆش دەویست. جیاواز لە هەر کاتیکی تر دەنگی
 تریفە یا بەحری لەرەییەکی مەلەکووی و زینگیەکی ئاسمانی تێدا بوو.
 غزەلنوس بە کورتی دوا هەوالەکانی ماجیدی گۆل سۆلاقی لە بەندیخانە
 بۆ گێراپاوە. تریفە بە دەنگیکی ناسک گووتی «ئەو بارۆنە شیتە ...
 ئەو لە پشت زۆرییە نەگبەتییەکانی ئیمەو، بەلام غزەلنوس من
 بۆیە لێرەم بۆ ئەوێ پێتبلێم، منیش دەپۆم. دوینی شەو دەبایە هەموو
 بمرین، ئەوانە ی بۆ یاقووتی مەمەد دەگەرێن، مائی ئیمەیان دۆزییەو،
 شوینی یاقووتیان دۆزییەو. ئیتر من و ژنە بیکەسەکان ناتوانین لەو
 مائەدا بین، بربارمانداوێ ئاوارەبین، سەرزمین بگەرێن، ئەم شارە
 بگەرێن. دنیا بگەرێن. عەتار و مێردە حەسوودەکان و برا دلپیسەکان
 لێناگەرێن بژین». غزەلنوس وەک گوئی لە قسەکانی ئەو نەبیست گووتی
 «تریفە بۆ من و تۆ هەرگیز بەیک ناگەین. بۆ؟». تریفە دەستی
 خستە سەر دەستی غزەلنوس و گووتی «غزەلنوس زۆری ویست تا
 بگەمە ئەو شوینە ی که تۆ دەتەویت، زۆری ویست. من ئیستا لە
 باغەکانی خەیاڵدام ... لەو جیگایە دام که تۆ دەتەویت، ئەو شوینە ی
 هەموو عاشقەکانی تۆ پەروی تێدەکن، ئەو شوینە ی هەر مەخلوقیک
 نەگاتە ئەوێ، ناگاتە قوولایی دلی تۆش. عەزیزم من لەویم ... لەو
 باغە ئەبەدییەدا چاوە پێتدەگەم. لەو باغانەدا دەتوانین تا هەتا هەتا یە
 پیکەو بێین، غزەلنوس ئیستا من مافوورکی خەیاڵی دەچنم که وەک
 غزەلەکانی تۆ جوان و بیسنوورن، باغیکم هەبە لە پۆخی من و پۆخی
 ئەو ژنە پەژموردانە چنراو ... ئەو ژنانە ی دلایان پەرە لە نەخشی مردوو،
 لە بەحری خنکاو، لە نیگاری سحرای. غزەلنوس ئیمە لەو گۆلە

خه وتوانه‌ی ناو دلمان، له و بالنده خه وتوانه‌ی ناو پوچمان مافووریکى خه یالى ده چنين که هرگيز ته او نابيت... مافوورى نه و دونيايه که هميشه خه و نمان پيوه بينيوه و قهت تيا نه ژياوين». غه زه لنوس ده ستى تريفه‌ی گرت و گووتى « تريفه، بو وا سارد و دووريت، بو که ده تبينم واهه سته که م تارمايه که ده بينم؟ خووت و ژنه غه مگينه کانت ده تانه ویت بچن بو کوئ؟... تريفه ده ترسم پوژیک بيت جگه له باغه کانى خه يال هيج شوينیکى تر نه مينيت مروف خوئ تيا بشاريتته وه». تريفه گووتى «غه زه لنوس، گرنگ نه وه يه مافووریک بچنين بتوانين به ناويدا سه فريکه ين، مافووریک پر بيت له ريگاي پيچاو پيچ و باغى به رين و نه ستيره‌ی پر پوچسنايى، گرنگ نه وه يه شتيک بچنين که بتوانين له ناويدا و نيين... من خو شه ويستى تو وای ليکردم بمه ویت بگمه نه و جيگايه... به ره و بنى بيقرارى نه و به حره برؤم که بوونم له گهال بوونى ناده ميزاده کانى تر و بالنده کان و گوله کان و نه ستيره کاندا تیکه لده بيت... پوژ به پوژ که له خو شه ويستى تودا نو قمده بم هه سته که م له دونيادا نو قمده بم، له ناو پوچى بريندارى گول و منداال و ژنه کاندا، کاتيک له تودا ده تويمه وه له جيهاندا ده تويمه وه. خه يال نه وه يه له تودا و نيم... بو نه وه‌ی له توشدا فه نابيم ده بيت پيشوه خت بيمه باغه وانى نه ستيره کان، بيمه پيواریک خوئ ريگاکان دروسته کات، ده بيت وهک تو بيمه گولسان و به شکوفه دروستکه ر».

غه زه لنوس گووتى «تريفه تو له هر کوپيه کى دونيا بيت، له هر باغيکدا بيت، من له ويم... هر وهختيک غه زه ليک بنوسم بير له تو ده که مه وه، له هر جيگايه کى دونيا بيم به باغه وان واده زانم بو تو وه ستاوم و له پيناوى تودا ته ماشاي گول ده که م... تا له ده ست و جه سته م دوورده که ویت وه، زياتر له به حرى غه زه له کان و له سيحرى قافيه کاندا ده تبينمه وه».

تریفە دەستیگرت و گووتی « من ئیستا هیچ نیم جگە لە ئاهیتکی قوولی ئیشتیاق... سێبەرێکم لەسەر مافووریکی خەیاڵی... من دەبێت بگەرێمەوه بۆ ئەو شوینەیی لێوهی هاتووم، بۆ ئەو جیگایەیی دایکی من و دایکی تۆ لێوهی هاتوون... بۆ ناو باغەکانی ئیشتیاق... بۆ ناو ئەو لالەزارانەیی حەسرەت و ناوئۆمیدی سەوزیکردون... من و تۆ مندالی ناوئۆمیدیین و دەگەرێنەوه بۆ ئەو زەوییه خەیاڵییەیی ناوئۆمیدی دروستیدەکات... ئەو مافوورانەیی دەیچنم پێگای درێژ و نەپراوەیی منن، ئەوانە غزەلی منن، هیچ مافووریکم نەچنیوه و بیرم لای ئەو غزەلانەیی تۆ نەبێت و خەیاڵم لای ئەو باغانەیی تۆ نەبێت...».

غزەلنوس سەیری چاوه فریشتەییە پاکەکانی کرد و گووتی « تریفە من و تۆ وهک عاشقانی تری دونیا بەیەک ناگەین، تا باغ هەبێت من و تۆ لە شکرەکانیدا، لە بۆنیدا، لە خەیاڵی باغەوانەکانیدا بەیەکدەگەین... تریفە تۆ خەونی من نیت بەتەنیا، بەلکو تۆ ئەو خەونەیی کە هەموو باغەکان و هەموو باغەوانە خەیاڵییەکان دەتبینن».

تریفە گووتی «غزەلنوس دەبێت بپۆم، دەبێت بپۆم. من هیچ نیم جگە لە ئیشتیاقی قوول و هەمیشەیی بۆ تۆ... لە هەر کوێیەکی دونیا بم... هەر ئەو ئیشتیاقە ئەبەدیەم...».

ئەو پۆژه تریفە و غزەلنوس بەسەر هەموو یادگارییهکانی خۆیاندا چوونەوه، باسی ئەو شەوهیان کرد کە بۆ یەکەمجار لە مالی سەیفەدین مارۆ یەکتریان بینی، هەر دوکیان هەموو شتیکیان لە بیر بوو، لە پەنگی پەردە و گۆلدانەکانەوه تا بۆنی ئەو عەترەیی مەھناز دابووی لە خۆی، پێکەوه چاویان لێکدەنا و وهک ئەوهی زەمەن هیچ نەبێت جگە لە درۆیهکی دووبارە، جاریکی دی خۆیان لە سائۆنە قەشەنگەکی خانمی شەمسدا بینییهوه، جاریکی دی بەسەر یادگاری مەھناز و نەجۆ ئەشکانیدا تێپەڕین و گریان. هەنگاو هەنگاو بە یادی ئازارەکانی خۆیان و خەڵکدا

هاتن، له هر کات زياتر دلنيا بوون که عه شق ئه م بيرکردن و سووتان و پيکنه گه يشتنه ئه به ديبه يه. تريفه ئه و پوژه له بهرچاوي غه زه لنوس و منداله کان، هه موو ماله که گه پرا، هه موو ژوره کان، هه موو کونج و گوشه يه کي به سه رکرده وه، ژوره که ي خوي گه پرا، چوو ه کتیبخانه که، چوو ه ژوروي خه وتنه که ي خوي که چه ند سال تيدا به ته نيا ده خوت... بوني هه نديک ده ستنوسي کوني غه زه لي کرد، بوني جلي منداله کان و کتیبه بچوکه کانياني کرد، به سه ر هه نديک يادگاري وردا گريا، به سه ر که لوپه لي وردی چيشخانه که و گولدانه سپيه چکوله کاندان گريا. دواچار بهرله وه ي له ده رگاي مال بجيت به و ديودا گووتي «غه زه لنوس ئه م ماله گه وره ترين باغيک بوو، تو پيشکه شي منت کرد... من ليره دا جوانترين مه خلوقاته کاني دونيا و غه مگينترين چيروکه کاني ئه م شاره م بيست، سوپاس بو ئه و هه موو که ره مه ي له دلي تو ده تکيت». غه زه لنوس به غه مگيني سه يرکرد وه يچی نه گووت. ئه وه دوا قسه ي نيوان غه زه لنوس و تريفه يابه حري بوو.

ئيواره ي هه مان پوژ، دواي پويشتني تريفه يابه حري به چه ند سه عاتيک حه سه ني تو فان هه واليکي سه يري هينا. له شه قاميکي نزیک مالى تريفه يابه حريه وه پوليس لاشه ي چوارده ژني کوژراويان دوزيوه ته وه که به هوي شيواندنيکي زوره وه مه يتي هيچيان نانا سرينه وه، عه سري ئه و پوژه غه زه لنوس و حه سه ني پيزو وه ک زور خه لکي ديکه ي شار به په له و شپرزهي چوون بو سه يري مه يته کان، چوارده ژن بوون که به شيوه يه کي درندانه کوژرابوون، هه ر چوارده يان جلي سپييان له بهر دا بوو، هه ر چوارده يان روخساريان شيويئرابوو. پوليس ده رفه تي نه ده دا که س ده ست له لاشه کان بدات. هه ولى زوري حه سه ن تو فان و غه زه لنوس بو ئه وه ي بچه سه ر کوژراوه کان بيسوودبوو. دواي چاو ه پوانيه کي دريژ و بيبه ره م، هه مان ئه و ئيواره يه چوون بو ماله نه يتيه که ي تريفه

یابه‌حری، سه‌یریانکرد ده‌رگاگان شکاون و په‌نجه‌ره‌کان له‌سه‌ر پشتن، که چوونه ژوره‌وه باغیکی بیسنور و سه‌وز و نا‌کۆتایان بینی... سه‌رتاپای ماله‌که چرستانیکی سه‌وزی گه‌لا و دره‌خت و بالنده‌ بوو، باغیکی نا‌کۆتا بوو به‌ گۆلی په‌نگاوپه‌نگی گه‌وره‌وه، باغیک به‌ ناو ژوره‌کاندا ده‌کشا، له ژیر زه‌مینه‌که‌وه تا ئه‌وسه‌ری زه‌وی و له هه‌وره‌بانه‌که‌وه تا کۆتایی ئاسمان درێژده‌بووه... ده‌ریایه‌کی بیسنور و نه‌براپوه‌ی خیال و گول بوو... ده‌ریایه‌کی بیسنور.

غزلهلنوس وه‌ک له هه‌موو شتیک تیگه‌یشتبیت توند ده‌ستی هه‌سه‌ن توفانی گرت و له‌و باغه‌هاته‌ده‌ری. به‌پن به‌ هه‌موو شه‌قامه‌ به‌رینه‌کانی شاردا گه‌رانه‌وه، ئیواره‌یه‌کی قه‌ره‌بالغ و ساردبوو. له‌ نزیکی مه‌یدانی سه‌ره‌کی شاردا خه‌لکانیک له‌ باغیکی چکۆله‌دا کۆبوو‌بوونه‌وه و قسه‌یان له‌ موعجیزه‌یه‌ک ده‌کرد. گوله‌به‌رۆژه‌ فرۆشیک پییگوتن «کۆمه‌لیک ژنی زۆرجوان که له‌ فریشته‌ ده‌چن له‌و باغه‌دا له‌سه‌ر ته‌وینکی گه‌وره‌ مافورده‌چن». کۆمه‌لیک ژنی قه‌شه‌نگ که هیند ته‌نک و پوونبوون، مرۆف ده‌یتوانی له‌ پشتیانه‌وه هه‌موو باغه‌که به‌ پۆشنی ببینیت، هه‌ر چواره‌یه‌یان وه‌ک له‌ زیکریکی قوولدا‌بن مافوریکی ئیجگار گه‌وره‌یان ده‌چنی، مافوریک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه به‌ره‌و زه‌وی شوپرووبیته‌وه وه‌ها بوو. تا ئه‌وکات نه‌ خیال نه‌ عه‌قلی ئاده‌میزاد شتی وه‌ها قه‌شه‌نگی نه‌بینیوو. غزلهلنوس تریفه‌ یابه‌حری له‌ ناوه‌پاستی قالیچه‌کاندا ناسییه‌وه، مافوره‌که له‌ تاریکی ئه‌و ئیواره‌یه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی سحرای ده‌دره‌وشایه‌وه، ئه‌و هه‌شاماته‌ی له‌ ده‌وریان کۆبوو‌بوونه‌وه پیکرا خوماری بینی ئه‌و قالییه‌ سه‌یره‌بوون که هه‌ر ساته‌ی به‌ نیگاریکی خه‌یالی قه‌شه‌نگ ده‌دره‌وشایه‌وه، قالییه‌ک پرپوو له‌ نیگاری ئاسک که پاینده‌کرد، له‌ نه‌وره‌س که له‌ پال که‌شتییه‌کاندا ده‌فرین، له‌ ئه‌ستیره‌ که له‌ بازنه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌دا ده‌سوپانه‌وه، له‌ باغ که گوله‌کانی مرۆفیان

بانگده‌کرد، له ژنانی عاشق که له‌سەر سه‌گزی باغچه‌یه‌ک سه‌یری ئاسۆی دوور و نه‌براوهی ژنیان ده‌کرد. غه‌زه‌لنوس مندالّه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆی له‌سەر ئه‌و مافووره‌ بینیه‌وه، که‌شتیه‌ خه‌یالی و گه‌وره‌که‌ی ماجیدی گولّ سۆلافی بینی کۆمه‌لێک نابینا به‌ره‌و پۆشنایی ده‌بات، ماجه‌لانی پاسته‌قینه‌ و ئه‌فسانه‌ی بینی به‌ پێگایه‌کی به‌هاره‌دا ده‌هاتنه‌ خواری، هه‌سه‌ن تۆفانی بینی له‌ ناو ژنه‌ په‌شپۆشه‌کاندا، له‌ ناو لاله‌زاری ئه‌به‌دی دایگایه‌تیدا سه‌یری گولّه‌کان ده‌کات. خودایه‌... خۆی و سه‌بری بینیه‌وه له‌ باغیکی به‌رین و بیسنووردا، له‌ به‌رابه‌ری یه‌ک دانیشتون و پێکه‌وه سه‌یری کتیبیکی غه‌زله‌ ده‌که‌ن. ده‌فته‌رداره‌کانی بینی سه‌ریان به‌سه‌ر کتیبیکی گه‌وره‌دا شوێرکردۆته‌وه‌ و له‌ نه‌ینی مردن وردده‌بنه‌وه‌.

حه‌شاماتیکی زۆر له‌ ده‌وری ئه‌و ژنه‌ سیبه‌ر و خه‌یالیانه‌ کۆبووبونه‌وه‌، هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌یاننوانی ئه‌و فه‌رشچانه‌ بینن، به‌ جۆریک خومار و مه‌ستی ئه‌و مافووره‌بوویون نه‌یانده‌توانی بجولێن و چاوی لیتروکینن. به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌رتاپا له‌ خه‌ویکی قوولدابن و راپچله‌کن له‌ چاو تروکانیکدا به‌ئاگاده‌هاتنه‌وه‌ و ده‌یانبینی ئه‌و فه‌رشه‌ و ئه‌و مافوورچه‌ خه‌یالیانه‌ نه‌ماون. ئه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی و پۆزانی دواتریش سه‌رتاپای شار باسیان له‌ حیکایه‌تی ئه‌و ته‌ونه‌ گه‌وره‌ و سحراییه‌ی ده‌کرد که‌ کۆمه‌لێک ژنی سپی پۆش له‌سه‌ری دانیشتون و تا ناکو‌تا جۆلاییده‌که‌ن و هه‌رگیز ته‌واو نابن، هه‌ر که‌سیک سه‌یری ئه‌و مافووره‌ی ده‌کرد به‌شیک له‌ چیرۆکی ژنی خۆی تیا‌ده‌بینیه‌وه‌. له‌و پۆژه‌ به‌دواوه‌، زوو زوو خه‌لکانیک له‌ باغیکی شاردا یان له‌ کوچه‌یه‌کی دووردا یاخود له‌سه‌ر فولکه‌یه‌کدا کۆده‌بوونه‌وه‌ و ده‌یانگوت مافوورچه‌ خه‌یالییه‌کانیان بینیه‌وه‌. له‌و ئێواره‌وه‌ تا ماوه‌یه‌کی دووردریژ چیرۆکی ئه‌و مافووره‌ گه‌رۆکه‌ که‌ هه‌رجاره‌ی له‌ شوێنیکه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت، ژنی خه‌لکی شار داگیرده‌کات. خه‌لکانیکی زۆر سه‌رتاپای چیرۆکه‌که‌ به‌ وپینه‌یه‌کی پووت

له قه له مده دهن که خه يالی هه ندی و پینه باز دروست کیردوه و خه لکانی کی دیش ودها شهیدای ئه و مافوره دهن، وهک شیت ده که ونه گه پان به شارد، به لکو له جیگایه کی دیکه و له پوژیکی دیکه دا ریکه و تیبکه نه وه. چیرۆکی مافورچه کان و مافوره ئه فسوناوییه کان پاش ماوه یه کی که م ده گاته شار و شاروچکه کانی دی و به هه موو و لاتدا بلاوده بیته وه. ئه وانهی که ده لاین به راستی مافوره که یان بینیه تا ئه مرۆ له چنگی ئه و گوشاره زۆره ی خه یال نازادنان بن که دیتنی ئه و جیهانه بیه ودا و گهریه له و مافوره چکوله یه دا تووشیکردون.

ئه و شه وه غزلهنوس له دۆخیکی پۆحی سه یردا بوو تیکه له یه ک بوو له شادومانی و غه م. به حه سه نی گووت «من به دریزایی ژانم هه و لمداوه هه موو گهردون له یه ک غزله دا کۆبکه مه وه به لام نه متوانیه وه. ئه و مافوره ئه وه یه ... حه سه ن، تریفه بو هه تا هه تایه نازادبووه، هه چ شتیک ناتوانیت ئیدی سنوور بو خه یالی ئه و دابنیت، ئه وه ئه و خه یاله یه که هه رگیز کۆتایی نایه ت، ئه و خه یاله یه که هه چ که س ناتوانیت ده سته تیبخات و یاری به پاکتیه که ی بکات ... دلنایم تریفه ئیستا له هه چ نه هریمه ن و جانه وهریک ناترسیت».

ئه و شه وه حه سه ن توفان و غزلهنوس بینه وقره بوون. دووباره وه چون بو بیمارستان و ویستیان سه یری ته رمی ژنه کوژداوه کان بکه ن، به لام پزیشک و پۆلیس و فه رمانبه ره دلره قه کان نه یانه یشت، وهک دوو شیت که ئوقره یان نه بیت و شوین به خویان نه گرن، چون بو باغی مه هناز، له وئ سه یری گوله سیراوییه کان یان کرده وه. له ناو گوله کاندایه غزلهنوس به حه سه ن توفانی گووت «حه سه نی پیژو ژنان له شی خویان نه به خشی به من، به لام باغه کانی ناو پۆحی خویان پی به خسیم، وه ره و پیکه وه به و باغانه دا بگه رپین» . چه ندین سه عات به باغی مه هنازدا گه پان و بۆنی گولیان کرد ... دواتر هه ردووکیان به ره و باغی تریفه یه به حری و خوشکه کانی

که‌وتنه پئی. باغیکی سه‌وز و نوئی که پریوو له دلۆپه شه‌ونمی گه‌وره و له بولبولی وه‌ها ده‌نگخۆش، له هیچ باغ و دارستانیکی دونیادا نه‌بوون. له ناو سه‌وزایی و گه‌لای تازه‌دا حه‌سه‌نی پیزۆ به‌غه‌زه‌لنوسی گووت «تۆ پیاویکی به‌خته‌وه‌ریت، ژنان به‌ ده‌گه‌من باغه‌کانی ناو پۆحیان ده‌به‌خشن به‌ که‌س... تۆ به‌خته‌وه‌رتین پیاوی دونیایت». غه‌زه‌لنوس به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ گووتی «به‌لام له‌شی ئافره‌تیش باغیکی سیراوییه، شه‌وانیکی دورودریژ نه‌وجه‌وانی چینی باسی سیر و جوانی له‌شی ئافره‌تی بۆ ده‌کردم، ده‌زانم له‌شی ئافره‌تیش وه‌ک ئه‌م باغانه‌ی پۆحیان وایه، تا مرۆف خۆی ده‌ست له‌ غونچه‌کانی نه‌دات نازانیت چیه». حه‌سه‌نی پیزۆ گولئیکی لیکرده‌وه و گووتی «له‌ کۆتاییدا له‌شی ئافره‌ت هه‌ر وه‌کو پۆحی به‌ باغیکی سیراوی و ئه‌فسوناوی ته‌واو ده‌بیت... من له‌وه‌ دلنیام».

ئهو شه‌وه‌ تا به‌یانی له‌ باغی تریفه‌دا سوپانه‌وه... باغیک بوو گه‌وره و بیسنوور... ره‌ها و بیئه‌ندازه وه‌ک هه‌زارباغ.

یاداشته‌کانی بارۆنی خه‌یال

یه‌که‌مین جار تیشکان تاهیرم له‌ یه‌کیک له‌ خراپخانه‌کانی پایته‌ختدا بینی، که‌چیکی گه‌نجی جوان بوو، هه‌ر که‌سیک بیبینیایه شه‌یدای ئهو قژه‌ زه‌رده‌ لوول و بریسکه‌دار و ئهو چاوه‌ گه‌ش و پوو‌خساره‌ باریکه‌ی ده‌بوو. که‌ له‌گه‌لیدا خه‌وتم و ته‌واویووم، له‌و ساته‌دا که‌ به‌ده‌سته‌سریکی سپی خه‌ریکی پاکردنه‌وه‌ی خۆی بوو، پیمکووت تیشکان بۆ له‌گه‌لمدا نایه‌یت بۆ باکوور، له‌وئ مالیکت بۆ ده‌گرم و ده‌تخمه‌ زانکو و ده‌توانیت بۆ خۆت شتیک بخوینیت، ده‌ترسم له‌م

جەھەنەمەى باشووردا تیا بچیت. کە وامگوت دەمزانی بەم کچە جوانە دەتوانم قەلاى زۆر قايم و سەخت بگرم، دەمزانی لە ژيانى سیاسى و کۆمەلایەتى خۆمدا وەک هەموو سیاسییەکانى تری سەر ئەم ئەستیرەیه پۆژیک لە پۆژان پێویستیم بە سۆزانییەک دەبیت، دەشمزانی لە تەنگانە گەرەکاندا سۆزانییەکی دلسۆز لە سەد دۆستى ناو سیاسەت باشتر فریای مرقوف دەکەویت. جگە لەوەى لەو دەمدا زۆربەى بارۆنەکان سۆزانی تاییەتى خۆیان هەبوو، من لەو پووهووە لە هەمووان داموتر و بییەهرەتر بووم، بارۆنەکانى تر هیندەیان سۆزانی هەبوو، وەها زیدەرەویندەکرد، جارێکیان سەرۆک لە کۆنفرانسیکی گەرەدا، هەپەشەى لەهەندیکیان کرد، کە دەرپیتی ئاسنیان بۆدەکات و قفلیان دەدات و کلیلەکانیش لای خۆى هەلدەگریت... من لەحیزبدا بەحەیاو حورمەت بەناوبانگ بووم، لە مەجلیسى بارۆنەکاندا بۆ ئەوەى توپەمبکەن پێیاندەگوتم «بارۆنى ئەخلاق». لەراستیدا ئەو وینەیه تەواو بیزاریدەکردم و کەمیکیش هەستم بەچوکی و نزمى دەکرد. ئەو رۆژە تیشکان وەک خۆى بداتە دەست قەدەر، سەیریکى چاوى کردم و بییەوێ بیریگاتەوێ گووتى «بارۆن، گەر بمبەیت لەگەلتدا دیم». پارزبوونى خیرا و بیکیشەى لەبرى ئەوێ بمخاتە گومانەو، دلى خوشکردم و خوشەویستیکرد لەلام. سەرەتا مالیکی چکۆلانەم لەگەل کچیکى دیکەدا بۆ گرت کە ئەویش سۆزانییەکی چکۆلانەى چاوشین بوو، بارۆنى مەدەنى لە شاریکى دیکەوێ هیتابووی. لە هاوینى هەمان سالدا دواى چەند تەلەفونیک لە یەکیک لە کولێژەکاندا قەبوولیکم بۆ سەند و کردم بە قوتابى زانکۆ. زۆر شەو کە خەیاڵات وەرزیدەکردم و لە بیرکردنەوێ دوورودرێژ دەربارەى چارەنوسى ئەم نیشتیمانە بیزاردەبووم، دەچوووم بۆ لای تیشکان و ئەو لەشە سەپى و باریکەى ئازارى ئەم دونیایەى لە بیردەبردمەو. ئیوارەیک

چوم بۆ لای تيشكان، به لام له مال نه بوو، له بری ئه و كچه سۆزانییه چاوشینه چكۆلانه كهی بارۆنی مه ده نی له و پیبوو. شهیتان ئه وهی خسته خه یالمه وه داوای لیتکه م له گه لمدا بخه ویت، به وه دا ئه ویش خانمیکه عه یار و فرسه تگیروبوو بی هیچ سن و دوویه ك رازیبوو. من ده مزانی هه ندیک له بارۆنه كان سۆزانییه كانی خۆیان وه ك مولکیه تی تایبه تی سه یرده كن و قهر ده یانگریت بزائن كه سی دی له گه لیاندا ده خه ویت، بارۆنی مه ده نیش له وانه بوو. به ر له وهی بارۆنی مه ده نی به حیکایه تی من و سۆزانییه چكۆلانه كه بزانیته، چه ند جار یکی دی له گه لیدا خه وتم و خۆشحال بووم كه له پشته وه بارۆنی مه ده نی ده خه له تینم. كه له ئه نجومه نی بارۆنه كاندا به رامبه رم داده نیشته، به زه رده خه نهی پیاویکی فیلبازه وه سه یرمه كرد و له دلی خۆمدا ده مگوت، به سته زمان ئاگات له چیه و چوزانیت تا ئیستا من چه ند جار له گه ل سۆزانییه چاوشینه چكۆله كه تدا خه وتووم. دوا جار بارۆن ئه و نه یینییه ی له سۆزانییه كهی ده ره ینا و خراب له من توپه بوو، وه ها زویر و شیتگیروبو مه پرسن. شه ویکیان من له یانه ی مرواری له ژووره كهی خۆمدا شتیکم له سه ر شاره نفروکانی دنیا ده خوینده وه، بارۆن به توپه ییه وه خۆی كرد به ژوردا و گوتی «بارۆن به هیچ شتیک لیت خۆشنا بام... به هیچ شتیک... قه سه م به برایه تیمان گه ر ئاوا به نه ینی ئه و کاره دزیوه ی خۆت نه کردایه پیم ناخۆش نه بوو، به لام ئیستا ته نیا خودا خۆی ده زانیت چه ند له دلم گرانه و چه ند هه ست به برینداری ده كه م. مه گه ر هه ر ئیستا تيشكانم پيشكه شبكه یته... قه سه م به خودا ئه وه تاكه شتیکه من بتوانم زویری خۆمی پهی ئارامبکه مه وه و دلی برینداری پهی مه ره مبه كه م». من ده مزانی بارۆن كه كه لکه له ی ژنیکی كه وته سه ر گه ر هه موو سامانی خۆشی دانا ییت تا کیشی نه کاته ناو جیگای خۆی ده ست به رداری ناییت، دلنیا بووم به ویت و نه مه ویت تيشكان له

دهستم دهردههینیت، له‌به‌رئوه ویستم به که‌مترین زهره‌ر له‌و یارییه دهرچم، گووتم بارون تیشکان بق تو، به‌مهرجیک هر کاتیک کارم پیبوو بمده‌یته‌وه. بارون به شهرته چکولانه‌که‌م رازیوو. که بارون تیشکانی هینا بق نویمیران، که‌س ئه‌و چیرۆکه دورودریژه‌ی نیوان من و ئه‌و خانم‌ه‌ی نه‌ده‌زانی. تیشکان زور له‌ دلی گران بوو که‌ من به‌ بارونی مه‌ده‌نیم به‌خشی، به‌لام سویندم بق خوارد هه‌موو شتیک ده‌که‌م تا به‌زووترین کات له‌ بارونی وه‌برگره‌وه. من ئه‌و ماوه‌یه که‌ تیشکان لای بارون بوو هر په‌یوه‌ندیم له‌که‌لیدا هه‌بوو، بارونی مه‌ده‌نی به‌ ناوی کچی براده‌ریکی خۆیه‌وه به‌ نویمیرانی ناساند، به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی درۆده‌کات. له‌ راستیدا له‌ نویمیران که‌س به‌لایه‌وه گرنگ نه‌بوو کئ درۆده‌کات و چی درۆیه‌ک ده‌کات، ئه‌وه‌یان به‌لاوه گرنگ بوو ژیان هر وه‌کو خۆی به‌روات. که‌ یه‌که‌مجار هه‌والی هاتنی ماجیدی گول سۆلافم بیست، زانیم ئه‌و کوره‌ له‌وه‌ بیده‌نگتر و قولتره‌ به‌ ڕیگای ئاسایی و به‌ قسه‌ی پیاوانه‌ بگیریته‌. هر له‌ شه‌وی یه‌که‌مه‌وه له‌که‌ل بارونی مه‌ده‌نیدا ڕیکه‌وتین تیشکانی له‌ ڕیگادا سه‌وزیکه‌ین. تیشکان له‌ کرتنی گول سۆلادا سوودیکی که‌وره‌ی هه‌بوو، به‌لام که‌چه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ زور غه‌مگین بوو، هه‌ستیده‌کرد زولمیکی که‌وره‌ی به‌رابه‌ر گول سۆلاف کرده‌ که‌ به‌ جوانترین کوپی دونیای ده‌زانی... من سویندم بق خوارد که‌ هیچ شتیک له‌ گول سۆلاف ناکه‌م و ناشه‌یلم بیکوژن یان زور زینداننیکه‌ن. ده‌ جار سویندم به‌ قز و چاو و نیگا جوانه‌کانی خۆی خوارد تا باوه‌ری پئیکردم. من ده‌مویست تییگه‌م گول سۆلاف چۆن بیرده‌کاته‌وه، من بووم تیشکانم فیرکرد داوای لیبکات حیکایه‌تی بق بگیریته‌وه، هه‌موو شته‌کان له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌ ورده‌ ده‌رۆیشتن که‌ من کیشابووم. من تیشکانم له‌ شه‌وی ئاهه‌نگه‌که‌دا خسته‌ سه‌ره‌پی ماجیدی گول سۆلاف.

دواتر که شریتی هر دو چیرۆکه‌کی بۆ هیتامه‌وه هه‌ستمکرد ئه‌و
 پیاوه چ ترسناکه، من جارێک و دووجار و ده جار گویم له‌و دوو
 چیرۆکه‌گرتوه... هه‌موو جارێک زیاتر هه‌ستم به‌ ترس ده‌کرد. که
 گویم لیبوو تینگه‌یشتم سه‌روکارم له‌گه‌ل چ شه‌یتانیکدایه، تینگه‌یشتم ئه‌و
 که‌نجه له‌ رینگای تیشکانه‌وه چ نامه‌یه‌کی نه‌ینیم بۆده‌نیریت. تیشکان
 هیچ له‌و شفره‌ ترسناکانه‌ تینه‌ده‌گه‌یشت که له‌ پشت چیرۆکه‌کانی گول
 سۆلافه‌ویه، من دلنیا‌بووم ئه‌و وه‌ک غزه‌لنوسی هاو‌پیی خه‌ون به
 ده‌سه‌لاتیکه‌وه ده‌بینیت گه‌وره‌تر له‌ ده‌سه‌لاتی پادشاکان، وه‌ک پیاوه
 سه‌رکه‌ش و یاخیه‌کانی جاران، خه‌ون به‌ قه‌لایه‌کی قایمه‌وه ده‌بینیت،
 قه‌لایه‌ک یاخیه‌کانی سه‌رده‌می زوو له‌ سه‌ر ترۆپکیکی عاسی یان له
 قوولایی جه‌نگه‌لیکی تاریکدا دروستیانده‌کرد، به‌لام یاخیه‌کانی ئه‌م‌رۆ
 ئه‌و قه‌لایه‌یان بردۆته‌ جیگایه‌کی دوورده‌ست و سه‌خت که‌سه
 ده‌ستی پیا‌ناگات، بردویانه‌ته‌ ناو‌عه‌قله‌وه، ناو‌خه‌یال و خه‌ونه‌وه. گه‌ر
 زه‌مانی سولتانه‌کان و پادشا‌کۆنه‌کان بایه، له‌شکرێک کۆده‌کرده‌وه
 و ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و قه‌لا و بورجه‌ سه‌ختانه، به‌لام که‌ یاخیه‌کان
 یاخیبوونیان برده‌ ناو‌باغه‌کانی خه‌یاله‌وه من له‌ویدا ده‌سته‌وه‌ستانم
 و هیچم بۆ نا‌کریت... تاکه‌ چاره‌م ئه‌ویه‌ پۆحه‌کان ته‌سخیرکه‌م و
 دل سه‌ر سه‌خته‌کان ئازار بده‌م، تا نه‌هێلم جه‌سته‌یان له‌ مه‌مله‌که‌تی
 مندا ئاسووده‌ییت. هه‌ستمکرد به‌ دزینی ئه‌و لاشه‌یه‌ ئازارمده‌ده‌ن و
 پێنده‌لین به‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت و خه‌یالیشدا پادشاین. ترسناکترین شت له
 مه‌خلوقیکی خه‌یالیدا ئه‌ویه‌ به‌ ته‌نیا مه‌خلوقیکی خه‌یالی نه‌ییت. هه‌موو
 ئه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالیانه‌ی من کریمن و په‌یمانم له‌گه‌لدا مۆرکردن
 پێمکووتن ئێوه‌ بۆتان نییه‌ حه‌قیقه‌ت ته‌فسیربکه‌ن، ته‌فسیری حه‌قیقه‌ت
 لای خه‌لکی دیکه‌یه‌ و لای ئێوه‌ نییه‌.

که‌ بارۆنی پۆرسه‌لان کتیبی مردنی بینی، شیتیبوو. من لاپه‌ره

لاپەرە کتیبە کەم پێشاندا، هەزاران حیکایەتی مردن بە وردەکاری زۆر و بە نەهێنی وردەووە. بە ئەنقەست هەندیک لاپەرەم بۆ خوێندەووە. بە ئەنقەست وشە بە وشە بۆم تەفسیرکرد، بە بارۆنم گووت «عەزیزم ئێمە خەوتووین ئەوان هەموو شتیک دەزانن، تێدەگەیت، جەنابی بارۆن هەموو شتیک لەسەر ئەم دونیایە دەزانن، وەها ئاسان نین کە وەک تۆ تێیان گەیشتویت... عەزیزم ئەو گۆرستانە مەلعونەیی تۆش کلیلە کە ی لای ئەوانە... دەزانن کە ئەوئ پەرە لە مەیتی دیکە، هەموو شتیک دەزانن باشتر لە هەموو بارۆنە گێژ و گەژەکانی نویمیران». گووتی «بارۆن تۆ ناھێلیت بیانکوژم... تۆ ناھێلیت... دەزانیت ئەو چەند ترسناکە؟». من بەسەر سامییەووە گووتم «من ناھێلم ؟ من؟ من تەنیا بۆ ماجیدی گول سۆلاڤ قسەم لەگەڵدا کردویت... بەلام بۆ غزەلنوس نا... من دەزانم غزەلنوس و باغە خەیاڵییەکانی چەند ترسناکن... دەزانم». بە چرپە یەکی ئەفسونای، چرپە یەک بگاتە ناو پوچی و لە خەیاڵیدا دەنگباتەووە، گووتم «ئەو ی لە پشت ئەم کتیبەووە وەستاووە غزەلنوسە. ئەو ی پلانی بردنی لاشە کە ی داناووە غزەلنوسە. ئەو مەلعونە یە.. هەر ئەو لاشە کە ی بردووە و لە جێگایە کە ی نەهێنیدا شار دویتی یەووە. ئێمە نامانە ویت خەلک بکوژین، ماجیدی گول سۆلاڤ لە بەردەست خۆماندا یە، زنجیری ئێمە ی لە دەستدا یە... هەرچی یە ک بلیت کە س بپوای پێناکات... بارۆن... ئەگەر بۆ گوناھبار دەگە پیت... گوناھبار دیارە... من ئەم کتیبەم بە عەزاب و ئازار و ترس و لەرزیک ی بیوتینە دەستکەوت... ئەم کتیبەم لە مالی ئەو هینایە دەری». دەموچاووە شەرابییە کە ی بارۆن هیدی هیدی ناگری دەگرت. بارۆن پیاویکی بیسە بر بوو کە هەستی بە مەترسی بکردایە دەهیندە دپتردەبوو. بە ترسەووە سەیریکردم و گووتی «بارۆنی خەيال شەو لەگەڵماندا وەرە و رێگا کە مان پێشانبدە». گووتم «عەزیزم غەم مەخو، من دەبھیتمە

دهره وه... پئیده لیم، هاو پیم وهره سهیری نه سستیره ده کهین... هه موو شاعیره حیزه کانی دونیا حه زیان له سهیری نه سستیره یه».

بۆ پۆژی دواپی بهردهوام سئیهیری نه هریمه ن و پۆحله بهری تاریک و سیمای ترسناکم ده بیننی. سه ر له به یانییه که ی له مال نه چومه ده ری، سه رم پهبوو له دهنگی سه یر و واژه واژی دوور. وهک نه وه بوو له دونیایه کی تره وه قسه م له که لدا بکه ن. هه ستمده کرد پئویستیم به شتیکه پۆحم سافبکات و ده رونم سازگار بکاته وه، ده ستمبرد شیعریکم له و چهند غه زه له که مه ی غه زه لنوس ده رهیتنا و خویندمه وه. تا ده مخوینده وه هه ستمده کرد پتر له و پیاوه دوورده که ومه وه، به یتیک ده یوه ستانم که ده لیت :

شاریکه غه ریکه له خوین و له گولدا
دۆزه خه زاهیری و جه نه ته له دلدا
مه حزنه گوزه ری و ماته مه و پر له داخ
ناو پۆحی گولزاره و نیهانی پر له باغ

هه ستمده کرد نه و باغانه ی نه و باسیده کات که لیک له من دوورن، ده مگوت خودایه بۆ نه و باغه کان ده بینیت و من نایبینم. هه ستمکرد غه زه لنوس هه زار باغی شاردراره ی له م شارهدا هه یه که من ناتوانم بیانبینم، ناتوانم بچه ناوی؟ دوا ی نیوه پۆ وهک شیت سوار ماشینه که م بووم و که وتمه که شتیکی دووردریژ به شاردا... ویستم بۆ دوا جار به دوا ی باغه جوانه کانی نه ودا بکه پیم، نه و باغانه ی نه و له غه زه له کانیدا باسیانده کات. به لام نه مبینی، جگه له شه قامی پیسو پۆخل و مروقی چلکن که سی ترم نه بیننی. سه یرم لیتهات که نه و کوچه و کولانه خه یالییه کانی خۆی له م پیس و پۆخلیه دا ده دۆزیته وه و له گه ل مندا

نایهت سەر له‌نوێ دوور له‌م هه‌موو می‌ش و مه‌گه‌ز و پسییه شارێکی دی دروستبکه‌ین. ده‌بووایه به‌ر له‌وه‌ی بمکوژیت بیکوژم... به‌دریژایی شه‌وی رابوردوو خه‌وم به‌و ته‌سه‌په سپییه کوژراوه‌ی ناو حیکایه‌ته‌که‌ی ماجیدی گول سؤلا‌فه‌وه ده‌بینی، له‌و پۆژه‌وه تا ئیستاش، تا ئه‌م ساته که ئه‌م قسانه ده‌که‌م هه‌موو شه‌ویک ته‌سه‌پکی سه‌ی له‌ خه‌ونمدا غارده‌دات و من ده‌یکوژم. هه‌موو شه‌ویک.

کاتی‌ک چه‌وم بۆ لای غه‌زله‌لنوس شه‌ویکی پاییزی پر ته‌ستیره‌بوو، پیشتر هه‌موو شتی‌کم له‌گه‌ل بارۆنی پۆرسه‌لان و جه‌غه‌ری مه‌غولیدا برییه‌وه. که بینیم پۆشن و خه‌یالی ده‌ینواند، به‌سه‌ر کتییکی غه‌زله‌دا نوشتابوووه. وه‌ک ته‌وه‌ی چه‌اره‌روانمبات سه‌یریکردم و هیچی نه‌گوت. به‌ هیمنی چه‌ومه ژوره‌که‌یه‌وه و گووتم «ئاه، غه‌زله‌لنوس... غه‌زله‌لیک له‌ غه‌زله‌کانی تۆ بۆ ئیره‌ی هه‌تاه. له‌ به‌یانیه‌وه وه‌ک شیت به‌م شاره‌دا ده‌سورپمه‌وه و ده‌لیم نه‌و جوانیه‌ی له‌ باغه‌کانی شیعردا هه‌یه بۆ له‌ باغه‌کانی ژياندا نییه‌؟». یه‌که‌مجار بوو بینم چه‌ویلکه‌که‌ی دا‌که‌نیت، نه‌و چه‌ویلکه‌ چه‌ولانه‌ جوانه‌ی که ئیستاش بۆ یادگار هه‌لمگرتوووه، که‌میک ده‌ستی به‌ پیشیدا هه‌تا و گووتی «بارۆن تۆ هه‌له‌یت، جوانی شیعردا له‌ جوانی ژيانه‌وه ئاو ده‌خواته‌وه...». من بۆ قسه‌کردن نه‌هاتبووم، له‌ نیهانی خۆمدا گووتم پۆژی قسه‌کردن به‌سه‌ر چه‌و ئه‌ی دل. گووتم «غه‌زله‌لنوس ئیستا له‌ ده‌ره‌وه بووم، زۆر چه‌زه‌که‌م پێکه‌وه له‌ شه‌ویکی ئاوه‌دا پیا‌سه‌بکه‌ین... چه‌زه‌که‌م پێکه‌وه که‌میک سه‌یری ته‌ستیره‌ بکه‌ین». که‌ ناوی ته‌ستیره‌م هه‌تا وه‌ک هه‌موو شاعیره‌ لاوازه‌کانی دونه‌یا ته‌ژنۆکانی شلبوون و ئیره‌دی پێنه‌ما. سوینده‌خۆم هه‌چ شاعیری‌ک له‌ دونه‌یا نییه‌ ناوی ته‌ستیره‌ی لابه‌ریت و ته‌ژنۆکانی شل نه‌بیت، وشه‌ی سۆزانی چه‌ کاریه‌رییه‌کی سیحری له‌سه‌ر بارۆنه‌کان هه‌یه، وشه‌ی ته‌ستیره‌ش ئاوه‌ کاریه‌رییه‌کی بێمانای له‌سه‌ر ئه‌م شاعیره‌ مه‌لعونانه

هه‌یه. بی‌شه‌وهی هیچ بلایت چاویلکه‌که‌ی کرده چاوی و دهستی گرتم و گووتی «بارۆنی خه‌یال، وه‌ره بابرۆین بۆ سه‌یری ئه‌ستیره». له به‌ختی ئه‌ودا ده‌تگوت ئاسمان ملیۆنه‌ها ئه‌ستیره‌ی له باری ته‌عالا بۆ ئه‌مشه‌و قه‌رز کردوه. من بۆ دواجار پیمگوت «غه‌زه‌لنوس بۆ نامبه‌یت بۆ باغیک له باغه‌کانی خۆت... هه‌ر باغیکیان بیت گرنگ نییه، بمبه بۆ بچوکتیرین باغیان، گرنگ نییه». غه‌زه‌لنوس گووتی «بارۆن ئه‌ی تو بۆ نامبه‌يته سه‌ر شوینی خۆم له نه‌خشه‌که‌دا... شوینی راسته‌قینه‌ی خۆم، منیش له سه‌ر نه‌خشه‌کانی تۆدا چیکایه‌کم هه‌یه». من به‌ غه‌مه‌وه گووتم «غه‌زه‌لنوس تو چیدی شوینت له نه‌خشه‌که‌دا نییه، ته‌نیا هاو‌پیکانت شوینیان له نه‌خشه‌که‌دا هه‌یه، ئه‌وانه‌ی په‌یمانم له‌که‌لدا مۆرکردون... ئه‌وانه‌ی ئیشم بۆ ده‌که‌ن». بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر غه‌می بده‌می گووتم «زۆر له پیاو و ژنه‌ خه‌یالییه‌کانی تۆم له دونیای خۆمدا خستۆته سه‌رکار، پیکه‌وه شاریکی جوان دروسته‌که‌ین». وه‌ک غه‌م له شتیک بخوات و نه‌یه‌ویت ئاشکراییکات گووتی «ئه‌ی برایانی دولبه‌رت له‌که‌لدا‌یه؟» به‌ پیکه‌نینه‌وه گووتم «هه‌فته‌ی پێشوو بۆیه‌که‌مجار برده‌من بۆ نویمیران، برپاره له‌وه‌ی باغیکی گه‌وره‌مان بۆ دروستبکه‌ن، له چواره‌وری نویمیران سه‌وزایی بپوینن... دوو کوپی سه‌یرن، ده‌توانن له ناو تاریکی و سێبه‌ریشدا دره‌ختی جوان سه‌وزبکه‌ن... له زوله‌تی په‌هادا باغ دروستبکه‌ن». غه‌زه‌لنوس سه‌یریکردم و گووتی «به‌لێ دوو کوپی سه‌یرن». هه‌ستمکرد زۆر خوشیده‌وین. ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ بیده‌نگ پیاسه‌مانکرد، دیاربوو سه‌رمای پاییز ئازاری ده‌دات، قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زه‌یتونی ته‌نکی له‌به‌ردابوو. گووتم «غه‌زه‌لنوس رات چیه‌ به‌ مردن؟». ده‌مزانسی تیده‌گات بۆ ئه‌و په‌رسیاره‌ی لیده‌که‌م، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت و گووتی «مرۆف ته‌واو ده‌بیت و باغ ته‌واو نابیت... مردن و غونچه‌ دوو شتی ئه‌به‌دین». پاش که‌میک تیفکیرینی ورد گووتم «بارۆنی

شیر، گهر نه‌مشه و بمریت، چی به‌جیده‌هیلت...». سه‌یری لیتهات که پینده‌لیم «بارونی شیر» که‌میک سه‌یری ئاسمانی کرد و گووتی «هر کاتیک بمرم، باغیک بق منداله خه‌یالییه‌کانم به‌جیده‌هیلیم، باغیک که‌گه‌وره‌بوون ده‌توانن بیدوزنه‌وه و بچنه‌ناوی». به‌دلکی پره‌وه گوتم «غزلهلنوس تو و هاورپیکانت زولمی گه‌وره‌تان له من کرد... شه‌رته بمبه‌یت بق باغیک له‌و باغانه لیتخوشبم... قه‌سه‌م به‌هر شتیک تو ده‌ته‌ویت لیتخوش ده‌بم، به‌لام بمبه بق باغیک له باغه‌کانی خوت، یه‌کجار بمبه بق باغیک و هه‌موو شتیک له نیوان من و تودا چاکه‌بیته». به‌خنده‌یه‌کی به‌ده‌وه، له‌و خه‌ندانه‌ی شاعیران به‌پرووی دونیاوه ده‌یگرن گووتی «بارون چوون و نه‌چوونی تو بق باغه‌کان له ده‌ستی مندا نییه، له‌ده‌ستی باغه‌کاندایه...». ده‌مزانی به‌و چه‌شنه وه‌لامده‌داته‌وه. من پیمداگرت و گوتم «غزلهلنوس دیوانه‌کانی خوتم بده‌ری، کتیبه‌کانی غزه‌لم بده‌ری، هه‌موو ژیانم له‌سه‌ریان داده‌نیشم تا نه‌و شیفریه ده‌دقزموه که‌به‌ره‌و فیرده‌وسه‌کانی خه‌یال ده‌مبات... شه‌رته وایکه‌م... غزلهلنوس له‌مه زیاتر ناتوانم بیسه‌ پیتشی و خومت له‌پیتشه‌مدا نزمیکه‌مه‌وه... ناتوانم». ده‌ستیکی پر تیزامانی هیتا به‌پیشیدا و گووتی «بارون هر کاتیک له‌نویمیران هاتیه‌ده‌ری، هر کاتیک وازت له‌و خه‌ونه هیتا که‌خه‌یال ده‌سته‌موبکه‌یت... باغه‌کان خویان ده‌رگات بق ده‌که‌نه‌وه، غزه‌له‌کان نه‌پیتی خویان ناب‌خشن به‌پیاویک بیه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌موبکات... هرکه‌سیک بیه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌موبکات، واته‌ده‌یه‌ویت خه‌یال بکوژیت. له‌پیزی بارونه‌کان وه‌ره‌ده‌ری و ده‌بینی ره‌نگی جیهان خوی له‌به‌رچاوت ده‌گوریت... نه‌وکات ده‌توانم هه‌موو غزه‌لی خومت بده‌می». نه‌وه ته‌نیا داوایه‌ک بوو نه‌مه‌توانی جیه‌جییکه‌م. گوتم «ته‌گه‌ر بارون نه‌بم. چون ده‌توانم شاری خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م؟ کی ده‌رگام لیده‌کاته‌وه؟ کی ریزم

ده‌گریخت؟... سه‌رۆک نرخی تاکیک پیلارویشم بق دانانیت». به نارامی پیبیریم و به ده‌نگیک که دوودلی و گومان هه‌لناگریخت گووتی «ئه‌وه‌ی شفره‌ی ناو غه‌زه‌له‌کانی من و مه‌لای سوخته‌ی بویت، ده‌بیت جگه له غه‌زه‌ل، جگه له عه‌شق، جگه له باغ بیر له هیچی تر نه‌کاته‌وه... «مرۆفی ته‌واو» ته‌نیا بیر له باغ ده‌کاته‌وه، بیر له روشنایی ناو لاله‌زار و بۆنی بیپرانه‌وه‌ی گولاو ده‌کاته‌وه... بارۆن... بارۆن... تو ناتوانیت دۆزه‌خ بده‌یت به مرۆف و باغه‌ه بده‌یت به شار».

من و غه‌زه‌لنوس به‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشتین. کاتیک به‌رابه‌ری وه‌ستا‌بووم و گویم لیده‌گرت، خه‌یالم لای ئه‌وه‌بوو که ئه‌گه‌ر ئه‌م پیاوه زیندوو‌بیت چهند که‌سی دیکه‌ی وه‌ک خۆی ده‌خاته سه‌ر ئه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی خه‌یالی خۆیان بگۆرن بق قه‌لایه‌کی سه‌خت که به هیچ هیزیک ناگیریت، چهند که‌س ناچارده‌کات به‌دوای جوانی خه‌یالدا پشت له نویمیران و له‌م ولاته هه‌لکه‌ن؟... من هه‌موو هه‌ولی خۆم له‌گه‌لدا، خودا شاهیده تا دوا سنوور پۆیشتم... ئاماده‌بووم به‌یه‌ک گه‌شت له یه‌کیک له باغه خه‌یالییه‌کانی خۆیدا لیببورم... له ماجیدی گول سۆلافیش ببورم... هه‌موویان ئازادبکه‌م... به‌لام له‌گه‌لمدا نه‌هات... ئیستا که قوول به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌چمه‌وه دنیام که ده‌یویست بم‌ریت. هه‌ستیده‌کرد که سوپیکی گه‌وره‌ی به خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا کردوه و ئیدی کاتی ئه‌وه هاتوه بق هه‌تاهه‌تایه بخه‌و‌یت.

له‌سه‌ری ئه‌و گوزه‌ره‌دا که ریگایه‌کی دوورودریژ به ئا‌راسته‌ی زانکو ده‌ست پیده‌کات، پۆلیسیکی هاتوچۆ له ژیر چه‌تره‌که‌ی خۆیدا خه‌وتبوو، ئا له‌ویدا سه‌موونخانه‌یه‌کی گه‌وره و سه‌رتاشخانه‌یه‌کی کۆن و سه‌وزه‌فرۆشینی لاواز و نه‌خۆش هه‌یه. بارۆنی پۆرسه‌لان و جه‌غفهری مه‌غۆلی و مورته‌زای شه‌یتان له ماشینیکی به‌رز و بریقه‌داردا له پیچی دوا‌ی فولکه‌که‌دا چاوه‌پروانیانده‌کردین... گووتم «غه‌زه‌لنوس له‌گه‌لمدا

سهرکه‌وه، ئه‌وه ماشینی هاو پئییه‌کمه، که می‌ک به شه‌ودا ده‌مانگیزیت... له‌شوی وه‌ها سارد و پر ئه‌ستیره‌دا پیاسه‌یه‌کی خیرای ئوتومبیل به‌دهوری شاردا ناخوش نییه».

دلنیام له‌و ساته‌وه به‌ته‌واوی تینگه‌یشت بق کویی ده‌به‌ین. وه‌ک هه‌موو شتیکی بینیییت، گووتی «ئو ماشینه بارونی پورسه‌لان و مورته‌زای شه‌یتان و جه‌عفهری مه‌غولی تیدایه... وانیه، ئه‌وانی تیدایه؟». من سه‌یرمکرد و گووتم «غه‌زله‌نوس تو چوزانیت... ئه‌و ماشینه کیی تیدایه؟». سه‌یریکردم و گووتی «بارون تو له‌ بیرتچوووه‌وه ئه‌مه‌ دووه‌مجاره ده‌مکوژن». ئه‌وکات تینه‌که‌یشتم مه‌به‌ستی چیه. تینه‌که‌یشتم، به‌لام ده‌ستمگرت و گووتم «غه‌زله‌نوس گهر وانه‌بییت، تاده‌مرم رقم له‌ خۆم ده‌بییت... تاده‌مرم چاوه‌پروانی شتیگ ده‌بم که نایگه‌می، بیر له‌ سه‌فه‌ریک ده‌که‌مه‌وه که ناتوانم ریگاکانی ته‌یکه‌م، بیر له‌ باغیک ده‌که‌مه‌وه ناتوانم بچه‌ ناوی. به‌س خودا خۆی ده‌زانیت چ کاره‌سات و ئاشوووییک هه‌لده‌کات گهر شاعیران پادشاکان به‌زینن. گهر پادشاکان بمرن و شاعیره‌کان زیندووین. گهر وانه‌بییت... گهر وانه‌بییت... تاده‌مرم بارونه‌کان رقیان لیمده‌بییت، تاده‌مرم هه‌موو خه‌ونیک له‌سه‌رمدا، هه‌موو خه‌یالیک له‌ دلدا ده‌مگیزیته‌وه به‌ر قاپی تو و ده‌مکاته کۆیله‌ی سیحری تو... غه‌زله‌نوس دواچار من و تو دوو توپی بلیاردین به‌ریه‌ک ده‌که‌وین و هه‌ر یه‌که‌مان قه‌ده‌ریتی ئه‌وی دی به‌ ریگایه‌ک و ئاراسته‌یه‌ک بجولینیت که نایه‌ویت».

هه‌ستمکرد غه‌زله‌نوس هیشتا ته‌واو له‌ قسه‌کانم تیناگات، هه‌ستمکرد زۆر حه‌زی له‌ ژیانه. که سوار ماشینه گهره‌که‌ی بارونی پورسه‌لان بوو، بیده‌نگبوو، سه‌یریکی منی کرد و گووتی «گهر نه‌وجه‌وانی چینی نه‌بایه نه‌ده‌هاتم». ئه‌و رسته‌یه‌ی وایکرد من دواتر بکه‌ومه‌ خولیا‌ی تینگه‌یشتن له‌ هه‌موو ژیا‌نی. ئه‌و رسته‌یه‌ منی خسته‌ گه‌ژه‌نیکی ئالوزه‌وه...

وام هستکرد به‌راستی هیچ له پوچی راسته‌قینه‌ی ئەم پیاوه نازانم... نازانم کتیبه... له کوپوه هاتوو... چیه و ده‌ویت بق کوئ بچیت؟. ئەو هسته قول‌ه‌ی غوربەت که له‌وساته‌دا که‌وته نیوانمان هینده‌ی دی توپه و نیگرانی کردم، به‌لام دواتر هر ئەو هسته کومه‌کی پیکردم بگ‌پریم و به‌وردی بگومه‌ی دوا‌ی چیرۆکی ژیان و مندالی ئەو. دوا‌ی چەند هه‌فته له‌و شه‌وه جه‌نابی سه‌رۆک بانگی‌کردم بق ئەوه‌ی سه‌رزه‌نشتم بکات، داوا‌ی لیکردم زانیاری ته‌واو له‌سه‌ر ئەم پیاوه کوبکه‌مه‌وه. سه‌رۆک ئەو جوړه قسانه‌ی زۆربوو، هر باب‌ه‌تیک‌ی له کن ده‌وروژا، فه‌رمانیده‌دا زانیاری ته‌واوی له‌سه‌ر کوبک‌ریته‌وه، بریکی زۆری ده‌زگا‌کانی هه‌وال و شانە حیزبیه‌کان خه‌ریکی کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌والی بیسوودبوون له‌سه‌ر خه‌لکی، که دواتر که‌س نه‌یده‌زانی ده‌چیته کوئ و کئ ده‌یخوینیته‌وه. من فه‌رمانه‌کانی ئەوم وه‌ک پر‌دی‌ک بق گه‌یشتن به‌خه‌ونه‌کانی خۆم به‌کارده‌هینا. به‌لام ئەو شه‌وه تینه‌گه‌یشتم بق ئەو رسته‌یه له‌ناکاو کردی به‌پیاویکی وه‌ها غه‌ریب و دوژمن. له ماشینه‌که‌دا غه‌میک‌ی قول دایگرت، هه‌موومان بیده‌نگبووین. جار جار مورته‌زای شه‌یتان به‌بارۆنی پۆرسه‌لانی ده‌گوت «قه‌سه‌م به‌م شه‌وه جوانه، بارۆن تو زۆر خه‌یرا لیده‌خوریت... زۆر خه‌یرا». هه‌موومان په‌شو‌کابووین، هه‌تا مه‌غۆل‌یش که هه‌رگیز نه‌ده‌په‌شو‌کا، ئەو‌یش شه‌رزه و بیه‌رۆح دیاربوو. بارۆن سو‌رپکی گه‌وره‌ی به‌ده‌وری شاردا کرد و چەند جارێک له هه‌ندیک بیده‌شت و چۆله‌وانی که‌نار نزیک بووه‌وه و به‌خه‌یرابیه‌کی سه‌یر ماشینه‌که‌ی به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار ناژووت. نزیک‌ی نیو کیلۆمه‌تر له جیگایه‌که‌وه که پر‌پوو له خانووی بچوک و ته‌واونه‌کراوی فه‌رمانبه‌رانی بچوک و بیه‌اره، له نزیک که‌ندیکی گه‌وره‌وه وه‌ستاین، شه‌و بو‌نی قه‌وزه‌ی که‌نار چه‌مه‌کانی لیده‌هات. له‌وی ئەوان دابه‌زین و من به‌ته‌نیا له ماشینه‌که‌دا مامه‌وه. نه‌مه‌توانی دابه‌زم... له

ناو ماشینه‌کوه گویم لیبوو مورته‌زای شه‌یتان ده‌یگوت «قه‌سه‌م به
 هموو غزه‌له جوانه‌کان، قهت شه‌وی وه‌هام نه‌ببینوه، بارۆن سه‌یرکه
 له‌و شه‌وه خۆشتره که تو تیا زه‌ماوه‌ندت کرد... هه‌وا پاکه... پاک... شار
 لیره‌وه تیکه‌ل به‌سروشته ده‌بیته‌وه... عه‌جابه شه‌ویکه ناغام... عه‌جابه
 شه‌ویکه». گویی خۆم ده‌گرت بۆ شه‌وی گویم له‌ ده‌نگی مورته‌زا
 نه‌بیت، سه‌رم ده‌خسته سه‌ر کوشنه‌که و نه‌مه‌هویست هیچ ببینم...
 دلنیا‌بووم ئیستا هه‌ست به‌ ترسیکی گه‌وره‌ده‌کات، نه‌مه‌هویست پتیش
 مردن چاومان به‌رچاوی یه‌ک بکه‌ویت، ده‌مزانگی گه‌ر شه‌وه دوا‌هه‌مین
 نیگایه‌ی ببینم، ئیدی تامردن به‌دوامه‌وه ده‌بیت. خۆم کپکرد و که‌وته
 ژماردنی هه‌ندیک گولی خه‌یالی که له‌ باغیکی خه‌یالیدا ده‌مببینن،
 به‌لام له‌ ناکاو پهرام، خۆم کپکرد و که‌وته ژماردنی پۆلیک پاساری
 گه‌وره که به‌ خه‌یال به‌سه‌ر سه‌رمدا ده‌فرین، به‌لام سوودی نه‌بوو.
 بۆ شه‌وی غزه‌لنوس له‌ بیر خۆم به‌رمه‌وه، که‌وته بیرکردنه‌وه له
 له‌شی شه‌وه ژنانه‌ی تا شه‌وکات له‌گه‌لیاندا خه‌وتبووم، به‌ خۆم گوت
 هه‌چیان جوانی و پێکی و سیحری له‌شی تیشکانیان نییه. خه‌ریکبوو
 به‌ هه‌منی هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی له‌شی تیشکانم ده‌هه‌تایه‌وه پتیشچاوی
 خۆم، له‌گه‌ردنیه‌وه تا به‌ری پتی، خه‌ریکبوو خۆم له‌ خه‌یالیکی ئیروتیکی
 پروتدا نو‌قمده‌کرد، له‌ ناکاو ده‌نگی یه‌که‌م گولله و یه‌که‌م ناله‌ی
 غزه‌لنوس له‌ جیگای خۆم به‌رزیکردمه‌وه و پهیله‌کاندم. هه‌ناسه‌ی
 خۆم گرت و وه‌ک یه‌کیک ته‌قه‌ی لێکه‌ن توندتر خۆم به‌ کوشنه‌که‌وه
 نوساند و توندتر هه‌ر دوو گویی خۆم گرت. پاش بیده‌نگیه‌کی قوول
 که له‌وانیه له‌ حیساباتی پۆحدا ده‌یان سالی بردبیت، گویم له‌ ناله‌ی
 فیشه‌کی دووهم بوو. پاش شه‌وه بیده‌نگیه‌کی دوورودریژ بالی به‌سه‌ر
 شه‌ودا کیشا، ئیتر هه‌ستم به‌بیته‌وشیه‌کی قوول کرد، وه‌ک ئیفلیج
 بووبیتم به‌ کورسییه‌که‌وه نوسام، به‌ جۆریک خۆم به‌ کورسییه‌که‌وه

نوساند نه‌مده‌توانی خۆمی لیجیابکه‌مه‌وه. ئاگاداربووم که بارۆن دهرگای ماشینه‌که‌ی کرده‌وه و منی بانگکرد، به‌لام من جولهم بق نه‌کرد. بارۆنی پۆرسه‌لان گووتی «جه‌نابی بارۆن ئه‌و خۆ گرمۆله‌کردنه له‌گه‌ل و یقارتدا ناگونجیت». به‌لام من گویم پینه‌دا، بارۆن چهند جارێک منی بانگکرد و سوودی نه‌بوو، دواتر ئه‌و و جه‌عفهری مه‌غۆلی که هیچ له‌ حالم تینه‌ده‌گه‌یشتن، به‌ ره‌نجیکی زۆر منیان له‌ ماشینه‌که‌ راکیشایه‌ ده‌ری، هه‌ندیک ئاویان کرد به‌ ده‌موچاومدا و منیان هه‌ستانه‌سه‌ره‌ین. مورته‌زای شه‌یتان ده‌ستی گرتم و منی برده‌ سه‌ر مردووه‌که‌ و گووتی «بارۆن ته‌ماشاکه... مردنیکی جوان مردوه». غه‌زه‌لنوس له‌ ناو گوونیک خویندا نوقمبوو، شتیکی تایبه‌تی یان خوداییم له‌ روخساریدا نه‌بینی، به‌ قه‌مه‌سه‌له‌ خویناوی و زه‌یتونیه‌که‌ی به‌ریبه‌وه، به‌پیشه‌ زۆره‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رویشیکی مردوو ده‌چوو. من که‌میک سه‌رم راوه‌شاند و توژیکی هۆشم هاته‌وه‌ خۆم، بینیم جه‌عفهری مه‌غۆلی ده‌سته‌سپرنیکی گه‌وره‌ له‌ خوینی غه‌زه‌لنوس هه‌لده‌کیشیت و ده‌یخاته‌ قوتویه‌کی تایبه‌تیبه‌وه. که‌ ئه‌وه‌م بینی منیش له‌ سندوقی پشته‌وه‌ی ماشینه‌که‌ی بارۆندا، له‌ زه‌رفیکی تایبه‌تیدا خاوبیه‌که‌م ده‌ره‌ینا... ئه‌و خاوبیه‌ی که‌ پۆژیکی له‌ پۆژان پاره‌یه‌کی خه‌یالییم پیدابوو، چاویکه‌که‌م له‌ چاوی غه‌زه‌لنوس داکنه‌ند و خسته‌مه‌ گیرفانم، خاوبیه‌که‌م توند تیوه‌پنچاو گووتم «لیتره‌دا بینێژن». بارۆنی پۆرسه‌لان و مورته‌زا ویستیان لاشه‌که‌ ببه‌نه‌وه‌ بق نویمیران. مورته‌زا گووتی «گونا‌هه‌ بارۆنی گه‌وره‌م، مه‌حرومکه‌یت له‌وه‌ی لاشه‌یه‌کی وه‌ها گرنک و جوان له‌ ناو ئه‌و کۆمه‌له‌ لاشه‌یه‌دا نه‌ییت که‌ من له‌ گۆرستانه‌ نه‌ینیه‌که‌ی خۆمدا کۆمکردونه‌ته‌وه...». من هه‌ستم به‌سه‌ر ئیشه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کرد. گووتم «گه‌ر ئه‌م لاشه‌یه‌ بپه‌ته‌وه‌ بق نویمیران خه‌وم لیئاکه‌ویت، ناتوانم له‌وئ بژیم... تیده‌گه‌ن؟». وه‌ها توندو توپه‌ قسه‌مکرد دلم ده‌له‌رزی. که‌ زانیان سه‌رچه‌وتم و

بێسوودە هێچیان نەگوت. مورتەزا بەبێدەنگ دەستیکرد بە هەلکەندنی چالێکی گەورە... من گەپامووە بۆ ناو ئوتومبیلە بەرزەکەى بارۆن و لەوێوە گوێم لە دەنگی ئەو پاچە بوو کە مورتەزا دەیدا بە زەویدا، زرمەکەى بەسەر تاسەرى شەودا دەپۆیشت، بە سەر شاردا تێدەپەرى، بەسەر گۆرستانە دوورەکاندا تێدەپەرى و لە جێگایەکی نادیاردا خامۆشەبوو.

جەغفەرى مەغۆلى و گولوى پیزۆ «حەسەن توفان — کۆتایى پاییزی ۲۰۰۴»

دە پۆژ بۆ لاشەکەى غزەلنوس گەپاین تا دۆزیمانەو، دەپۆژ من و ماجەلانى راستەقینە و دەرسیم تاهیر هەموو پۆژیک بەیانى زوو دەردەچووین و شەو درەنگ دەگەپاینەو، بەست بە بەستی کێلگەکانى دەورووبەرى شار گەپاین، لاشەى ژنیکی کوزراو و دوو کۆرپەمان دۆزییەو، دەرسیم هەموو ئەو پێدەشت و بنگرد و چال و کەندانەى دەورووبەرى شارى بۆندەکرد. تا دواجار دەرسیم لە نزیک شوێن ئاوەپۆیەکی کۆنەو بە دەم گریانەو لاشەکەى دەرھینا. ماجەلانى راستەقینە وەکو من غەمگین و کەساس بوو، بەدریژایى دە پۆژە وەک بەسەر عەردیکی ئەفسانەبیدا بگەرپیت و لە کیشوهریکی دیکەدا ونبوویت، بێپشوو کۆمەکی بە من و دەرسیم دەکرد. بەردەوام باسى گەشتە دووردریژەکانى خۆى بۆ دەکردین، بۆ ئەوێ ماندوونەبین. هەستەمە کرد پۆژ بە پۆژ بالای بەرتزردەبیت، من و دەرسیم لە بەردەمیدا دوو مەخلوقى بچوکبووین. کە بە ھەر سێکمان تەرمەکەمان دەرھینا، کە تۆزمان لێتەکاند و پوخساریمان پاککردەو، سیما قەشەنگ و دەرویش ئاساکەیمان ناسییەو کە هێشتا بە دوو چاوی گەش و کراوہوہ

سەيرى ئەستىزەي دەکرد. خاۋلىيەكى ئاورىشىمى ئىچگار قەشەنگيان تىۋە پىچابوو، خاۋلىيەكە لە زۆر شوئىنەۋە بە خويىنى غەزەلنوس سووربوۋبوو. خاۋلىيەكەم لىكردەۋە و بەوردى مەيتەكەم ئەمدىۋەدو كورد، جىگاي دوو گوللە زياتر هيجى دى پىۋە نەبوو، ئەو دوو گوللە دىرىن و يەكپەنگەي مەغۇلى دەينان بە نىچىرەكانىيەۋە. لە ژىر مانگەشەۋى پايىزدا سەرى غەزەلنوسم خستە سەر رانم و سەيرى ئاسمانم كورد و سوئندم خوارد كە تۆلەيدەكەمەۋە. لە نىھانى خۆمدا گوۋتم «باغ و غەزەل سووديان چىيە گەر ئاۋما نامەردانە بكوژىين». ئەو شەۋە ماجەلانى راستەقىنە لاشەكەي غەزەلنوسى دا بە كۆلىدا و تا بەرماڭ داپنەنا، من و دەرسىم لە دوايەۋە دەپۆشتىن و دەگرىين. لە پۆژى دواتردا پرسەمان بو غەزەلنوس راگەياند، جگە لە هەندىك پۆخلەبەرى خەيالىسى و ژمارەيەك باغەۋان و دوو سىن كىتېفرۆش كەسى دى نەھات بو پرسەي پياۋان. بەلام لە پرسەي ژناندا خانمانى پەژمورده و دايكە پەشپۆشەكان تەۋاۋ حەۋش و دالانى مالى غەزەلنوسيان پركردبوو. مندالان سوئنديان خوارد تريفە يابەحريان لە پرسەكەدا بىنيۋە. تا هەفتەيەك من و مندالە خەيالىيەكان و ماجەلانى راستەقىنە ھەموو بەيانىيەك خۆمان دەگوږى و زوو دەچوۋينە سەر گوږەكەي غەزەلنوس. لەۋئى حورمەت و خۆشەويستى خۆمان پيشاندهدا و دەگەراپنەۋە. لەۋ ماۋەيەدا شەۋان ژنە پەشپۆشەكانى ھەزارباغ ھىندەيان گول بو سەر گوږەكەي غەزەلنوس دەھىنا، سەراپاي گوږستانەكە خەرىك بوو لە گولدا نوقمەدەبوو، دەريايەكى بىسنووربوو لەۋ گولە گەۋرە و خەيالىيانەي لە باغى جۇراۋجۆرەۋە دەھاتن و جوانىيەكى بىۋىنەيان بەۋ گوږە سادە و ساكارەي غەزەلنوس دەبەخشى، كە لە گوږستانىكى بچوك و نوئى و چەپەكدا ناشتمان. ئىستاش كە خەۋن بەسەر گوږەكەي ئەۋەۋە دەبىنم ھەر لە ناو ئوقيانوسىكى بىسنوورى گولدا دىتەۋە بەرچاۋم.

پۆژانى دواتر من پلانى كوشتنى جەغفەرى مەغۇلىم دارشت. ئەۋە تاكە

پښگا و دوا پښگا بوو بیگرمه بهر. به کومه کی شبر ناو و ناویشانی مائی
 مه غولیم له نویمیران په یداکرد. شه ویک بهر له وهی بچم بؤ کوشتنی
 جه عفره هه موو کلپله کانم هه لگرت و پویشتم بؤ هه زارباغ. ئه و شه وه
 باغه کان زور له بهرچاوم گورپا بوون، هه ستمکرد لاله زاره کان بهرینتر و
 گولستانه کان فراوانتریوون. به درپژایی شه و درگا به درگا هه موو باغه کانم
 والا کرد و هه موو دهر وازه کانم خسته سهر پشت. هه موو گولله ناسکه کانم
 به سه رکرده وه، هه موو گولله په ژمورده کانم ئاودا... هه رگیز هه زارباغم وا
 بهرین و بیسنور نه بینیبوو. ئه و شه وه زور ناو گولله کان بؤ سه بری
 گه رام و نه مدوزیبه وه، وهک ئه وهی بوون و نه بوونی ئه و به خه یالسی
 غزه لنوسه وه گریدرابیست، وهک ئه وهی گولیک بیست ته نیا فه نتازیا و
 خولیاکانی غزه لنوس چنیبیستی و دواتر له گه ل ئه ودا مردبیست و به ره و
 جیهانیکی دی کوزچیکرد بیست. له کوتایی ئه و شه ودا تیگه ییشتم که چند
 ساله، من و غزه لنوس به خه یالسی به کدا سه فهرده که یین، باغه کانمان له
 جیگایه کدا تیکه لاوی بهک بووبوو. ئیستا غزه لنوس دواى مردنی خوی
 باغه کانسی بؤ من جیهیشتبوو، بؤ هاوړی بیکه س و ته نهاکه ی خوی که
 جگه له م باغانه خۆشی دیکه له ژیانیدا نه بوو. ئه و شه وه تا توانیم
 تیر سه بری گولسی قه شه نگ و گیای خه یالاویم کرد و به غمه وه له
 باغه کان هاتمه ده ری. پوژی دواترم سه رتاپا له گه ل شبردا برده سهر، که
 ئیستا به جوړیک ده یخوارده وه له توانا و تاقه تی له شه چکولانه که ی
 زورتریوو. شبر له و ماوه یه دا ئه و خه یاله شی له سه ری خوی ده رکرد، ئه و
 کیژه چاو جوانه بکاته خیزانی خوی که پوژیک له سه ره ی وه رگرتنی
 موچه ی که مننه نداماندا بینیبوو، ئه وه پتر تووشی مه راق و غم و تورپه یی
 کرد بوو. شه و بهر له وهی شبر به جیهیتم خاویلیه خویناوییه که ی سهر
 له شی غزه لنوسم دایه و گووتم «پیشمه رگه شه ریف و غمگینه که ی
 نیشتیمان، ئه م پارچه ئاوریشمه تا هه تاهه تابه به و خوینه وه هه لگره»،

کلیلی باغه‌کانی خه‌یالیشم خسته به‌رده‌ستی و گووتم « ئه‌م کلیلانه‌ش لای خۆت قایمبکه و تا هه‌تا هه‌تایه نه‌یده‌یت به‌که‌س، ئه‌مانه کلیلی کۆمه‌لیک باغی خه‌یالین، شه‌ویک له شه‌وان کۆمه‌لیک پیریژنی په‌شپۆش دینه به‌ر مالت و پیتده‌لین شبری قژزهره‌، غه‌مگینترین کۆنه جه‌نگاوه‌ری دونیا، گۆله‌کان وه‌خته سبسه‌ده‌بن و کاتی ئاودانیان هاتووه . ئه‌وکات تو ده‌بیت بچیت و ده‌رگاکانیان بو بکه‌یته‌وه» ... شبر کلילה‌کانی لیوه‌رگرتم و گووتی «گه‌ر ئاوها ئیفلیج نه‌بوومایه، نه‌مه‌هیششت تو برویت، خۆم ده‌مکوشت». یه‌کدیمان ماچکرد و مالاوایمان له یه‌کدی کرد و به‌خۆم و ده‌مانچه‌که‌مه‌وه به‌ره‌و نویمیران که‌وتمه‌ پێ.

که له ژێر ته‌لبه‌نده‌کانه‌وه خۆم کرد به‌ نویمیراندا، باران ده‌باری. وه‌ک ده‌ستیکی نه‌ینی بمبات، نوای ئه‌و نه‌خشه‌ ورده که‌وتم که شبر له هاورپیه‌کی دێرنی خۆی وه‌ریگرتبوو. جه‌غه‌ری مه‌غۆلی له ناو حیزب و ده‌ره‌وه‌ی حیزبیشدا دوژمنی زۆربوو، به‌لام به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی سه‌له‌ها بوو له ئارامیدا نوقمبوو، که‌س هه‌ره‌شه‌ی له مال و ژیانی ئه‌و نه‌ده‌کرد، به‌ چه‌شنیک دُنیا و خاترجه‌م بوو وه‌ک پیاویکی ئه‌مین و بێتس ده‌ژیا. سه‌عات نووی شه‌و من له زه‌نگی ماله‌که‌یانم دا، یه‌کیک له پاسه‌وانه تایبه‌تییه‌کانی کردییه‌وه . پاسه‌وانیکی مندالکار بوو، له ته‌مه‌نی ئه‌وسای من و مه‌غۆلیدا ده‌بوو که پێش بیست و پینج سال چوینه ناو شانه‌کانی ئیغتیا لاته‌وه . به‌و گه‌نجه‌م گووت «به‌ مه‌غۆلی بلێ حه‌سه‌ن تۆفانی هاورپیت هاتۆته میوانیت... خۆی ده‌مناسیت». سیازده سال بوو مه‌غۆلیم نه‌بینیبوو. که هاته ده‌ری وه‌ک جاری جاران چکۆلانه و له ئه‌ستور و لووت پلشاهه و ناشیرین بوو. دونیا زۆر گۆرپابوو، که چی مه‌غۆلی هه‌ر وه‌کو خۆی بوو، ته‌نیا که‌می که‌ له جاران قه‌له‌وتر و ده‌ستخه‌تر و بازوو قه‌ویتر هاته‌به‌رچاوم، له‌وه به‌ترایت نیگای هه‌مان نیگا و ده‌نگی هه‌مان ده‌نگ و پۆخی هه‌مان پۆج بوو. ویستی پوخۆش و ئیسک سووک

دهريکه ويٽ، به لام له بهر پوناکی گلۆپه کزه که ی بهرده رگادا نارحەت و دوودلييه کی ژوريشم له سيمايدا خوینده وه. پئی شه رمبوو نه مباته ژوورئ، به لام دلنيا بووم له ناخدا گرژ و له دلدا پر گومانه. سه ره تاي وايدە زانی بو جيبه جيکردنی کاریک يان بو تکايه ک چوومه ته لای. به خيرهاتنی کردم و گووتی «حه سه ن توفان، بيٽ و نه بيٽ دواي ئم هم موو ساله بو کاریک يان واسيته يه ک پووت له قاپی من کردوه ... گەر وه هايه بيٽه وه ی ليم زوربييت، هيچم به ده ست نيه و ناتوانم هيچت بو بکه م». من هيشتا له ته ماشای چلچرا و گلۆپ و گولدانی ژوره پاراوه که ی ئه ودا نو قمبووم، خو شحال بووم که گه شتومه ته به رده می. ويستم بهر له وه ی ده مانچه که م ده ره بيٽم و له دووره وه به ده ستووری جاران گولله کانم له تۆله ی نه و جه وانی چینی و غزلهلنوس و هم موو ئه وانی ديکه دا بنيم به سنگيه وه، که ميک له نزیکه وه ته ماشاييکه م. گوتم «جه عفری مه غۆلی مه ترسه، بو هيچ کاریک نه هاتومه ته لات، ده زانم تو ته نيا خه لکت پيڊه کوژن، له وه زياتر به که لکی هيچی تر نايه يت». قسه کانم وه ک سه ره تا په قبوون، ده مزانی چ پياويکی ترسناکه، به لام به ده نگه خو شه که ی گووتی «که وايه بو هاتوويٽ؟». به هيمني سه يرمکرد و گوتم «جه عفر بو غزلهلنوست کوشت؟». سه يريکيکردم و گووتی «هاورپٽ بوو؟». وه ختبوو وه لام بيڊه مه وه، وه ختبوو بکه ومه قسه و گورپينه وه ی مانا له گه ليدا، به لام ده ستیکی قوول له ناوه وه گه روی گرتم و نه يهيشت. ئه و دوو جيهانه ی که بو هه تاهه تايه ليکدا برابوون، نه ده بوو به ريه ک بکه ونه وه. مه غۆلی تارمايه که ی ترسناکی خو م بوو، ئه و نيوه يه ی من بوو که باغه کان کوشتبوويان، ئه و نيوه سامناکه بوو که هوشيار ی و ويژدان و غه زه ل بو هه تاهه تايه خه واندبوويان. نيوه يه ک بوو له ده ره وه ی من و دوور له من و دوژمن به من. ده بوو تا هه تاهه تايه هه روا دوور و ناديار و بيڊه نگ بمينيٽه وه، ئاره زويه کم نه بوو قسه م بو بکات و گوڤيگرم ... دهنگی ئه و

نه دهگه يشته گوئی من، نه و له کۆشکه کانی نویمیران و من له باغه کانی خه یالدا ده ژيام... که سهیری کورسی و میز و چلچرا گرانبه ها کانی نهوم کرد، دلنیا بووم هه موو نه وهی نه و له ژیانیدا به دهسته پیناوه، هه موو نه کۆمه له میز و ته پلهک و چلچرایه ی حیزب بو ی په خساندوه، یهک غونچه ی باغه کانی من ناهینیت. سه یرمکرد و دلنیا بووم نامه ویت هیچ سفره یهک جگه له مهرگ کۆمانبکاته وه. نه وهی باغ و غه زهل لیکیان جیاده کاته وه هیچ شتیگ نایاننیت وه به یه که وه. که سه یرمده کرد تارماییه کی پیر و له شقورس هاته به رچاوم، جانه وه ریکی چلکن و دیز که چند سال له مه و بهر له دهستی من به ربووه و هیدی هیدی بوته نه م دپنده ناشیرین و دزیوه. ده بوو تا هه تاهه تایه بیده نگ بیت، ده بوو وهک سیبه ریکی قورس و سه نگین هه رگیز نه یه ته زمان و قسه نه کات. بیته وهی وه لامیبده مه وه هه ستام و ده مانچه که م ده رهینا، ساتیکی سه یربوو، سیازده سال بوو، له دوا ی کوشتنی نه و ژنه بیگونا هه وه ده مانچه م له پووی که سدا به رزنه کرد بووه وه، ویستم وهک جاری جاران نیچیره که م فریای دوودلی و گومان و ترس نه که ویت، ویستم نه و ماوه یه ی پینه به خشم بتوانیت بیر له مردن بکاته وه. به لام له و کاته وهی دهستم بهر ده سکی ده مانچه که که وت، له و ساته وهی دهستم به ناراسته ی مه غۆلی به رز کرده وه، وهک موچرکیکی سامناک بمهه ژینیت، وهک هه موو گو له کانی دونیا په لامارمبدهن، وهک کۆمه لیک دهنگ له دووره وه هاوارم لیبکه ن، ژاوه ژاویکی ترسناک له پۆحمدا دروستبوو، شتیگ بوو وهک نه و دۆخه ی چند سالیک له مه و بهر له یانه ی پیاوکورژه بیئیشه کاندئا تووشم هات. له نا کاو سه رم پرپوو له دهنگی ته قه ی کۆن، له یادگاری نه و ناله و شریخانه ی له یاده وه ریمدا کپ بوویوون، هه ناسه م پرپوو له بوئی باروت، باروتی نه و فیشه کانه ی من و مه غۆلی پیکه وه ته قاندبوومان، سه یری دهستی خۆم کرد و هه لمی زه مانیکی مردوو و هالووی قه رپنیکي خویناویم له نیوان په نهجه کاندئا بینی، له تریکم بو پیشه وه دا و وه ختبوو

به‌سه‌ر میزه‌کاندا بکه‌وم . ویستم په‌نجه بنیم به په‌له‌پیتکه‌ی ده‌مانچه‌که‌دا و به ناگابیمه‌وه، به‌لام نه‌و بونی گولآوه وهک لیشاو ده‌هات به‌سه‌رمدا، نه‌و بونی گولآوه‌ی پیژۆ به‌رده‌وام له دورره‌وه بانگیده‌کردم، ده‌بیردم، منی شیتانه راده‌کیشا، وهک دوا‌ی نه‌فسونیک که‌وتبم چاوم لیکن‌ا و به‌ره‌و مه‌غولی ریویشتم . ده‌مویست ده‌ست راستبکه‌مه‌وه و فیشه‌که‌کان بته‌قیتم، به‌لام له‌بری نه‌وه پیچم خوارد و به‌لادا هاتم و که‌وتم ...

که دوا‌ی چند سعات به ناگاهاتمه‌وه، له ئاسایشی نویمیران بارۆنی خه‌یال له‌سه‌رسه‌رم پیده‌که‌نی .

دوا ویستگه

زستانی سالی ۲۰۰۷

کاتی‌ک ماجه‌لانی راسته‌قینه‌یان هی‌نا بو زیندان جگه له‌و نه‌تله‌سه کۆنه‌ی دونیا هیچی دیکه‌ی پینه‌بوو . کاتی‌ک به‌و قره‌ه دریز و بالآ به‌رزیه‌وه له ده‌رگای زیندانه‌که هات به‌و‌دیودا سامیکی وه‌ها که‌وره‌ی هه‌بوو ته‌واوی دیله‌کان ماوه‌یه‌کی دریز بیده‌نگیون و سه‌یریانده‌کرد، له سه‌رکرده‌یه‌کی که‌وره ده‌چوو که له جه‌نگدا به‌زیبیت و ئیستا به‌دیلی هاتبیته شوینیک که شایسته‌ی پادشاکان نییه . له یه‌که‌م ساته‌وه منی خاترجه‌مکرد و گووتی هه‌موو منداله خه‌یالییه‌کانی سپاردوو به نه‌فسانه و دلنیا‌یه له ده‌ستی‌کی نه‌میندان . من به‌گه‌رمی هه‌والی شالوو‌تۆفم لیپرسی و گووتی «نه‌فسانه سویندی خواردوه هه‌ر شتی‌ک که‌ بکریت و نه‌و کوپه به‌خته‌وه‌ریکات، دریقی ناکات» . من و حه‌سه‌ن زۆر غه‌می سه‌رگه‌ردانبوونی منداله‌کانمان بوو، به‌لام نه‌و هه‌رده‌م له دل‌سوژی نه‌فسانه و دل‌گه‌وره‌یی نه‌و خانمه دلنیا‌ی ده‌کردینه‌وه . که یه‌که‌مجار

سه‌یری دیواره‌کانی زیندانیکرد و به ترسه‌وه دهستی لیدان به منی گووت «ماجیدی هاوپریم به دریزایی ژیانم له‌م دیوارانه هه‌لهاتووم، چه‌ند ساله له‌م دیوارانه هه‌لدیم، به‌لام مرؤف که مه‌حکوم بوو، چه‌نده هه‌لبیت و چه‌نده دور بپوات دیت، هه‌ر دیت و له‌هه‌ر دور و زه‌مانیکدا بووه، حوکمی خوئی ته‌واوده‌کات». پیده‌چوو هه‌موو ژیانی ترسیکی وه‌ها له‌ دووی بووبیت که پۆژیک له‌ پۆژان دووباره ده‌که‌وینه‌وه وه‌ها زیندانیکه‌وه. گووتی «سه‌رتاپا عومرم ئازاد و له‌ ژیر ئاسمانی پرئه‌ستیره‌دا گه‌راوم، تا گه‌ر که‌وتمه‌وه به‌ندی و بوومه‌وه دیل، به‌رگه‌ی دیواره‌کان بگرم...». ئه‌و ماوه‌یه‌ی که پیکه‌وه له‌ زیندان بووین، هه‌یه‌ت و خوشه‌ویستی ماجه‌لانی راسته‌قینه به‌رده‌وام له‌ به‌رچاوم زیادیده‌کرد.

ماجه‌لانی راسته‌قینه له‌ قاوشی سی به‌ تۆمه‌تی کوشتنی غه‌زه‌لنوس و هه‌سه‌نی پیزۆ له‌ قاوشی پینچ به‌ تۆمه‌تی هه‌ولدان بو کوشتنی جه‌غفهری مه‌غۆلی و من له‌ قاوشی یازده به‌ تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بو ناموس گیرابووین. من و هه‌سه‌ن گوناهیکی دیشمان له‌ئه‌ستۆبوو که تۆمه‌تی به‌شداریکردن بوو له‌ نوسینی کتیبیکدا شه‌ره‌فی ولات و پاکی ده‌ولت لکه‌دارده‌کات. پۆژیک داوه‌ری گشتی بانگیکردم و کتیبه‌ دزراوه‌که‌ی مه‌رگی پیشاندام و گووتی «ماجید عه‌بدولپه‌حمان گول سؤلاف، تۆ سه‌روکاریکت به‌م کتیبه‌وه هه‌یه‌؟». من بیئه‌وه‌ی سه‌یری کتیبه‌که‌ بکه‌م گووتم «به‌پیزی، ئه‌و کتیبه‌ گه‌وره‌یه‌ی جه‌نابت ده‌یبینی لاپه‌ره‌ لاپه‌ره‌ به‌ ده‌ستوخه‌تی من نوسراوه‌ته‌وه». داوه‌ر هه‌موو قسه‌کانی منی تۆمارکرد و گووتی «حه‌یف بو تۆ کوپم... تا ئیستا تاوانباری وه‌ک تۆ گه‌مزه‌م نه‌یبینیوه، وای به‌حالت کوپم که خراپ تیوه‌گلاویت، به‌راستی دلم به‌ جوانیت ده‌سوتیت».

ئه‌گه‌رچی من خراپ تیوه‌گلابووم، به‌لام هاتنی هه‌سه‌نی پیزۆ و ماجه‌لانی راسته‌قینه بو زیندان که‌میک له‌و ده‌رده‌ی که‌مکردبوومه‌وه.

ماجهلان له شهوی یه که مه وه نه خشه که ی دهرهینا و دهستیگرد به گتپرانه وهی چیرۆکی گه شتهکانی خوئی بو زیندانیهکان. حیکایه تی گه شتهکانی ماجه لانی راسته قینه هیژ و تینی دایه منیش بکه ومه گتپرانه وهی سه فهره خه یالییهکانی خووم. ئیدی وای لیتهات شه و ته وای زیندانه که به نوره گوئی له چیرۆکی گه شتهکانی من و ئه و ده گرت. گه شتهکانی ئه و چند گه شتی راستیبوون هیندهش سه فهریکی درژیبوون به خه یالدا، سه فهرهکانی منیش چند گه شتی خه یالیبوون ئه وه ندهش سه رشاریبوون به حقیقهت، من و ئه و دوو دیوی یه ک مه خلوقبووین، دابه شبوونی یه ک دونیا بووین به سه ر دوو نیوه دا. له زیندان که س ناوی راسته قینه ی ئیمه ی نه ده زانی، هه ردوو کمان ماجه لان بووین، یه کیکمان راسته قینه و ئه ویدیمان خه یالی، به لام پیکه وه یه ک وینه ی جیهانمان بو ئه و دیلانه دروستده کرد که له زیندانی تال و تاریکی خویندا دوور له خه یال و له حقیقهت ده ژیان. له و زیندانه دا ده یه ها شهوی قه شه نگمان به گتپرانه وهی چیرۆک و باسکردنی جیهانی جیاواز و په نگاو په نگه وه به سه برید. بۆیه که مجار له و زیندانه دا و له چیرۆکهکانی ئیمه دا خه یال و حقیقهت به راستی ناشتده بوونه وه و پیکه وه ده ژیان... شه ویک ماجه لانی راسته قینه دهستی به قژیذا هینا و پئیگوتم «گول سؤلاف، ته نیا مرؤفی دیل یان که سانیک که به راستی نازادن ده توانن خه یال و حقیقهت پیکه وه ناشتباته وه، هیچ ژیانیک له ژیانی مرؤفی نیوه دیل و نیوه نازاد ناخوشتتر نییه». دهستی خسته سه رشانم و گووتی «ماجیدی گول سؤلاف، گه ر مردم ئه وه له بیرمه که... یان به ته واوه تی دیل به وه ک ئه مرؤ، یان به راستی نازاد به... له وه زیاتر هیچی دی قه بوول مه که». ئیستا زۆر بییری ئه و شه وانه ده که م... که تاریک داده هات سه راپای زیندانه که به پاسه وان و به رپوه به ری زیندانی شه وه له ده ورمان کۆده بوونه وه و ئیمه باسی گه شته ئه فسوناوییهکانی خوومان بو

ده کردن. به پړوه بهری زیندانه که کورپکی ده موچاوپر و نه سمر و ده م به خنده بوو، گرچی نیمه چاوپیکه وتنمان نه بوو، به لام نه و جاریک پړگای به نه فسانه دا بیت بو لای ماجه لانی راسته قینه. که نه فسانه هات به چپه نه فسوناوییه کانی نیوهی زیندانه که ی شیتکرد، دواچار وازی له میرده که ی هینابوو، بو نه وهی شوو به ماجه لان بکات. نه و هوالی منداله خه یالییه کانی بو هیناین و گووتی به کومه کی نه وره سی خوشکت و هندیک ژنی دیکه هه موو باشن و له هیچیان کم نییه. له و ماوه یه دا دوچار بارونی بوکه شوشه سه ردانیکردم، بارون یه که مجار زور سه رزه نشتیکردم و گووتی «پیمگووتی نویمیران ده ریایه. سه رتاپای شه پۆلی نه پنییه. گر دلۆپیک نه پنییش ده ریهنیت هیچ له و ده ریایه تیناگه ییت... تو چ بی میشکیتیکت ده سته به ییت گورپک هه لده دیته وه و لاشه یه ک ده به ییت... کی هیه به تیگه یشتن له یه ک لاشه له م مه مله که ته تییگات؟». دواتر به قوولی باسی گوناھی منی کرد. به و زمانه تاییه ته ی خوی، تیکستیکی دریژی له سه ر هیزکی گه ردونی بو خویندمه وه که واده کات من ماجیدی گول سؤلاف بم، دیلبم، بی پاشه پوژیم، نه ویش بارونی بوکه شوشه بییت، پر شکو بییت، نازاد بییت و به خته وهر بییت. به پای بارون من گه ر له سه ره تاوه گویم له پرنمایی و قسه کانی نه و بگرتبایه، توشی به ختیکی وه ها سیا و پوژیکی وه ها رهش نه ده هاتم. من گووتم «بارون جه نابت راسته که ییت... من ته واو له قسه کانی نیوه تینه که یشتم و نیستا ده بییت نه و سزایه م قه بوول بییت که نه نجامی سه ره پوژی خومه». دهستیکی به پریشه سپییه بریقه داره که ییدا هیناو به چرپه وه پییگووتم «من پیمگووتی، نه م شاره وه ک تیبه نییه... پیمگووتی. نه و دیوهی له به رده رگای نویمیران وه ستاوه نه وانه ده کوژیت که مه ته له که ده زانن، نه وه ک نه وانه ی که نایزانن. له نویمیران نه وهی مه ته له که هه لبه پنییت ده کوژیت. بیرتچووه وه یان چی؟ من

یەكەم پۆژ ئەوهم پێگوتی... یەكەم پۆژ. تۆش بەشێکی مەتەلەكەت
 ھەلھێنا... ئەو بەسە تا دەمریت پرسیوا و بەدبەختییت. ھەموو ولاتەكە
 بە ھەلە دەپوات. ئەستێرەش بە راستی بەسەر ئەم شارەدا پاناپوریت،
 مانگیش خوار تریفە دەگریتە ئەم شارە مەلەونە... بەلام پێمگوتی
 ھیچ بارۆنیك نییە یارییەكەئێ تۆ قەبوولبكات، منیش قەبوولئێ ناكەم،
 تۆ منت پوو زەرد كرد و پەشیمانیت بۆ ھێنام». بارۆن بە راستی لە
 غەمی مندا بوو، وەلئ من دەمزانی ھیچی بۆ ناكړیت و ناشوێریت ھیچ
 بكات، ئەوانی دی زۆر لەو بەھێزتر و بەدەسەلاتتر بوون. جاری دووھ
 كە ھات بۆلام نامە یەكی تیشكان تاهیری پێبوو، گوتی «زۆر بە نھیتی
 داویەتی بە من. ئاگات لێببیت و دەری نەخەیت». نامە یەكی چكۆلانە بوو،
 چەند دێرێكی كورتبوون، گوتیبوو من بە راستی تۆم خۆشویست. تۆ
 لە ھیچ یەك لەو پیاوانە نە دەچوویت كە من بینوووم، تۆ لە بارۆنەكان
 ناچیت، حیاكایەتەكانت زۆر خۆشبوون، تۆ زۆر كووری باشیت، تۆ زۆر
 كووری قۆزیت. بەلام گەر وام نە كردایە بارۆنی خەیاڵ و بارۆنی مەدەنی
 لە زانكۆ دەریاندە ھێنام و دەریاندە كردم... من یەك ئومێدم ھەبە كە
 بمبوریت و ررقت لێم نەبیت.

دەمزانی قسەكانی تیشكان لەو درۆ ئەبەدیانە یە كە كچان دواي ھەلە
 گەورەكانی خۆیان دەینوسن، لەبەر ئەو جۆرە درۆیانەش بوو نە مەدەویست
 بكەومە ئەفینەو. پۆژێكی باران بوو، نامەكەئێ تیشكانم لە حەوشی
 زیندانەكەدا دەپێ و بە جێمھێشت لێزمە و پەھێلەئێ زستان لەگەڵ خۆیدا
 ببیات. كە بەسەر و پوخساری تەپەووە گەرامەووە بۆ ژووورەو دیمەنی
 فلیمەكەئێ جێسیكە لانگم ھاتەووە یاد، جوانی كوشندەئێ ئەو كچەم
 ھاتەووە یاد كە نە مەدەزانی كێتە و لە كوێووە ھاتوووە و بۆ دەرهەق بە
 من ئاوەھا بەدبوو.

ھەموو زستانی سالی دووھە زاو پێنج لەو زیندانە بووین، ھیچ ھەواییك

له دادگایکردنمان نه‌بوو. له سه‌ره‌تای به‌هاردا سه‌روفه‌سائی بارۆنی
 خه‌یالّ ده‌رکه‌وته‌وه. رۆژیک له نیسانی سائی دووه‌زاروپینجداء، بارۆن
 هر سیکمانی بانگکرد بۆ ژووژیکی تایبه‌تی له زیندان و گووتی
 گهر بمانبه‌نه بهر دادگا حوکه‌کانمان رۆز قورس ده‌بییت، له‌به‌رئ‌وه
 له ئه‌نجومه‌نی بارۆنه‌کان و لای جه‌نابی سه‌رۆک تکاو پیشنیاریکردوه
 بمانبه‌خشن به‌و. ئه‌و به درژیسی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردین که چیتر
 وازی له‌وه هیناوه شاریکی خه‌یالی دروستبکات، گووتی ئه‌مۆ خولیا‌ی
 وه‌های نییه و جۆره ئومیدی وا په‌روه‌ده ناکات، ئیستا گوندیکی دیرین
 و پوخاوی خۆی و باپیرانی هه‌یه، گوندیکی چه‌په‌که له‌وسه‌ری دونیا، له
 ناو چیا عاسییه‌کاندا، له گوشه‌یه‌کی سه‌ختدا که چیاکانی ئه‌م ده‌قه‌ره
 تییدا به‌یه‌کده‌گن. ئا له‌و ده‌قه‌ردها که پشتی پادگای گه‌وره گه‌وره‌ی
 سوپای تورکییه، خۆره‌لاتی کۆمه‌لێک بنکه‌ی گه‌وره‌ی پاسدارانه، له‌ویدا
 ده‌یه‌ویت گوندیکی چکۆلانه‌ی بۆ دروستبکین. بارۆن ماندوو و بیسه‌بر
 هاته پیشچاوم، پیشتر له لیپرسینه‌وه‌ی هر سیکماندا به‌شداریکردبوو،
 به‌لام دوا‌ی ئه‌و ماوه‌یه له‌پتر و بیکه‌یفت‌ر ده‌مبینی. هر سیکمان رقمان
 لییبوو، ده‌مانزانی ئه‌و له پشت کوشتنی غه‌زه‌لنوسه‌وه‌یه. ئه‌و به‌سه‌ریک
 ده‌یویست له هه‌موو دونیامان دووربخاته‌وه، له چیرۆکه خه‌یالییه‌کانی
 ئیمه ده‌ترسا که شه‌وان زیندانی ده‌هینایه جۆش، ده‌ترسا سبه‌ی
 له‌شکرێک له پۆحله‌به‌ری خه‌یالی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌وه بیینه‌ده‌ری و به‌هیچ
 نه‌گیرینه‌وه، به‌سه‌ریکیش ده‌یویست تا هه‌تا‌هه‌تایه له ژیر چاوه‌دیری
 خۆیدا بین. هه‌سه‌نیش پای وابوو بارۆن به‌هر نرخیک بووه ده‌یه‌ویت
 بمانکات به کریکاری خۆی... بریاریدا‌بوو به‌و جۆره خه‌یالمان بکوژیت.
 یه‌کیک له بارۆنه‌کانی دۆستی پیشنیاری ئه‌وه‌ی بۆ کردبوو بمانخاته ژیر
 کار، چونکه گه‌ر مرۆف بازوو و جه‌سته‌ی ماندوو‌بوو، ئیدی خه‌یالاتی
 ده‌مریت. قسه‌کانی بارۆن بۆ ئه‌وه نه‌بوو پرسمان پێبکات، به‌لکو بۆ

ئەو بوو ئەو بېراره مان پى پابگە ئىنئىت. بەر لەو ەى بېرات كاغەزىكى دەرهىنا و بېرارى لايەنە بالاكانى پيشانداين كه ئىمەيان خستۆتە زىر پەحمەت و بەر ئاموزشى ئەو تا كۆمەكمانبكات ببىنەو بە ھاوالاتى باش. گووتى «سەرۆك خۆشحال دەبىت ببىستىت ئىو بوونەتەو بە ھاوالاتى دلسۆز و نىشتىمانپەرورە».

دوو ھەفتە دواى ئەو، دەمەو بەيانىكى زوو، خۆى و شەش پاسەوان ھاتن و ئىمەيان برد بۆ ناو چيا دورەكان. كات وەھا زوو بوو نەدەكرا خواحافىزى لە زۆرەى برا دىلەكانمان بگەين. چوار سەعات بە ئوتومبىلىكى سەربازى پۆىشتىن و دواتر لە جىگايەك پىادەبووین و لەوئو بە پى نۆ سەعات بە چيايەكى سەختدا سەرکەوتىن، ئەو بەكەمجارىو لە ژياندا دەرەو ەى شار ببىنم، ئەگەرچى دىلبووم، بەلام خومارى ببىنى سىروشت و مەستى ببىنى ئەو ھەموو چيا گەرەبە بووم. دواچار دەمە و ئىوارەبەكى دەرەنگ گەيشتىنە ئەم گوندە، پىدەچوو بارۆن زۆر بىرىكردبىتەو تا گەيشتۆتە ئەو قەناعەتەى ئىمە پەوانەى ئەم گوشە عاسىيە بكات كە ھىچ مەخلوقىك نەيدەتوانى بە ئاسانى لىى ھەئىت. ناو كەند و بەردەلانىكى سامناك بوو، چواردەورمان سەرتاپا لوتكەى وەھا سەرکەش و شاخى وەھا ساف و بەردەلانى وەھا سەختبوو، ھىچ چيا بەزىنىكى چاپوك ئاودىويان نەدەبوو، ئەملاولامان كەرتە شاخى وەھا سەرىبوو من ئىستاش كە سەبرىاندەكەم لە نىگايان دەترسم. بنكەبەكى پۆلىس لەسەر دەروازەى ئەو تەنيا پىگايەدا بوو كە ئىمەى بە دونياو گرىدەدا. بارۆن ھىچى لەو بارۆنەى جارن نەدەچوو، ئىستا پىاوئىكى پىش ھاتووى ماندوو و ئاومىد دەھاتە پىشچاوم، شتىك لە پوخسارىدا بوو غزەلنوسى ياد دەھىتامەو. وەك ئەو ەى نىوہ بىخەيال و بەدەكەى غزەلنوس بىت و بەسەر زەويدا وىل و ئاوارەبوو بىت. ئەو ئىوارەبە لە نزىكەو سەرىمكرد و گووتم «خوای گەرە، چۆن ئەو ھەموو ماوہبە، ئەو لىكچوونەم لە

نيوان پوخسارى ئەو و غەزەلنوسدا نەبىنيو، چۆن نەبىنيو؟» . لەو ساتەدا ەك شىت ەموو ئادەمىزادەكانم بە زنجىرەيەك وئىنەى ئاويئەىيەكى دەبىنى، مروفم ەك كۆمەلەك مەخلوقات دەھاتە پىشچاۋ كە يەك نىوہى دژ و تەواوكارى يەكن، واھاتە بەرچاوم ەك ئەوہى مروف سەرەتا نوتفەيەكى چكۆلانەبوويىت و تەقىنەوہيەكى گەورە كرديتى بە مليۆنەھا بەشەو، ەەر ەك چۆن پۆژىك لە پۆژان تەقىنەوہيەكى مەزن گەردونى لە پنتىكى چكۆلەى ناو ەدەمەوہ كر دوہ بە مليونەھا ئەستىرە . مروفم ەك بوونەوہرىكى مەيمونئاسا ھاتەبەرچاۋ كە بەردەوام لە ئاويئەيەكەوہ بەرەو ئاويئەيەكى دى بازەدات و لە ەەر ئاويئەيەكدا بەشىكى ژيان تاقىدەكاتەوہ . بارۆنى خەيال بىخەبەر لە خەيالى من بە غەمەوہ گووتى «ئەمە شوپن گوندىكى كۆنە، مەلبەندىكى دىرنى باب و باپىرانى منە . ەەر كاتىك لە ئاوەدانكرنەوہى ئەم گونە بوونەوہ ئىدى ئازادن . ئىشبەكن و ماندووين... شەو و پۆژ بنىنە سەر يەك و تەواوى ەيز و تىفكرىنى خۆتان بنىنە سەر ئىش . تا پۆژىك نۆرتەر ئىشبەكن، پۆژىك زووتر ئازادەبن . تا جوائتر و قەشەنگتر ئىشبەكن، دلنەرمتر و كراوہتر و بەرپەحمتەر دەبم . گەر خەيالى ەلھاتنىش كەوتە سەرتان ئەوئ سنوورى توركييا و ئەوئش سنوورى ولاتى ەجەمانە... زۆرم بۆ گرنگ نىيە گەر لەوئوہ ەلبىن، پاكردن لە نىشتىمانىش جۆرىكە لە مردن . من چىدى باكم بە مردنى خۆشم نىيە... ەموو مانگىك چى شتىكتان پئويستە بىنوسن و بىدەن بە پاسەوانەكان . ەموو شتىك دابىندەبىت تەنيا خەيال نەبىت» .

ئىدى لەو ئىوارەيەوہ ئىمە بارۆنمان نەبىنيوہ . پاسەوانەكان دەلەين ەندىچار دىت و لە دوورەوہ سەيرىكى ئىشەكانمان دەكات . دەلەين بە چەند مانگىك چارىك لەسەر قوتەيەكى چكۆلانەوہ بە دووربىن لىمان دەروانىت... بەلام لەو كاتەوہ ئىمە پووبەپوو بارۆنى خەيالمان نەبىنيوہتەوہ .

ئىستا شه و ورژ له م گوندهدا ئىشده کهين، سى پياوى پيشن و توژاوين. هه نديچار نه ورهسى خوشکم و خانمى چرپه نه فسوناوبيه کان نامه مان بۆ ده نيرن، هه نامه يه ک ئيمه بينوسين و نه وان بينيرن وشه به وشه ده خوئينرته وه. نامه کانمان جگه له سلّو و هه والّ پرسىنى ئاسايى زياتر هيچى دىکهى تيدا نيبه. چهند مانگى به کهم بهر له وهى به که مين خانوو بۆ خوژمان ته واوبکهين، له چادرىكى چکولانهدا ده ژايين، نه و پۆزهى تهرخونچى هات ئيمه دوازه خانوومان ته واوکردبوو، گهر بهم خيزاييه کاربکهين سالى دووه زارونؤ به شيكى زورى نه و نه خشه سه ره تايى و چکوله يه ته واوده کهين که بارؤنى خيال له سه ره تاي کاردا به پاسه وانه کاندا بۆى ناردين، گرنگترين شت لاي بارؤن نه وه يه له سه ره نه خشه که ئىشبکهين و خه يالى خوژمان به کارنه هيئين. ماجه لانى راسته قينه وه ستاي گه وره مانه، نه و پياوهى به دريژايى ژيانى له ديواره کان ده ترسا ئىستا که ته ماشايده کهم ده زانم چ ده ست په نگين و چ ورده کار و چ ريک ته نافيکه. به يانيان سه عات هه شت ده چينه سه رکار و شه وان سه عات هه شت ده ست هه لده گرين، له نيواندا دوو سه عات به جياجيا پشوو ده دين، له م ماوه يه دا که پيکه وه ده ژين توانايه کى گه وره مان تيا دروستبووه خه يالى به کتر بخوينينه وه، به نه دازه يه ک خوليا و خه ونه کانمان تيکه لىبون زورچار خه ونى به کتر ده بينين، زور شه و که ماندووده بين و شه که ت له سه ره جيگا کانمان ده که وين، من به خيال سوار که شت ييه کهى جارنم ده بمه وه و به پوياردا ده پؤم... زور شه و هينده بيرى منداله نابيناکان ده کهم، له ژير به تانيه که مه وه ده گريم. شه ويک زور به کول بۆ منداله نابيناکان ده گريام، هه ستمکرد سه سنى پيزؤش له گه لمدا ده گرى. گووتم سه سنى پيزؤ بۆ ده گريت، گووتى له بهر نه وهى وه ک تو، بيرى منداله کويره کان ده کهم. نه وکات دلنبا بووم من هه ست به هه رچييه ک بکه م نه وانى ديش هه ستى پيده کهن. ده زانم

ماجه لانی راسته قینه زۆر بیرى ئەفسانه دهکات... بهردهوام بیر له لهشى
 ئەو ژنه دهکاتهوه، که سهیریده کهم دهتوانم هه موو جهستهی خانمی
 چرپه ئەفسوناوییه کان به پروتی له خه یالیدا ببینم، زۆر شهو تا به یانی
 به خه یال له گه ل ئەودا دهخوویت، هه ندیجاریش سوار ئەو ماتۆره خیرا و
 تیژ و بیترمرزه ده بیئت، به هه ندیک زهوی و شار و کێلگه دا سه فهده کات
 که هه ندیجار قه شهنگ و هه ندیجار زۆر غه مگینن، ئیستا باشتر تیده کات
 کوردبوون مانای ئەوهیه تا هه تاهه تابه خه ریکی دروستکردنی دیوار بیئت،
 ئەو پۆژهی له ماتۆره کهی دابه زی و له دوروه به ره و ئەم شاره گه پابه وه،
 ده یزانی ده که ویته وه ناو ئەم گه مارۆ گه وره یه ی دیواره کان، به ردهوام که
 ئیشتده کات یه ک پرستهی سهیر ده لیته وه که من تینانگه م، زۆر جار شهویش
 به دم خه وه وه هه مان پرسته ده لیت «ئهی دل چ بازکی قوولت دا بۆ
 ناو تاریکی... چ بازیک»، که ماندووده بیئت و جهستهی ده که ویت هاوار
 به خوئی ده لیت «بیدهنگ... هه ر ده بابه بیته وه و دیواری زیندانه کهی
 خۆت دروستبکه ییت... ناتوانیت تا قیامهت رابکه ییت... ناتوانیت». ئەو زۆر
 له بهر خویه وه قسه ده کات، به لām هۆشی هه میشه تیژ و زیره کی هه میشه
 چالاکه. من هینده له ناو خه یاله کانی ئەودا سه فهده رمکردوه، به زۆر له و
 ولات و زه مین و ئافره تانه ئاشنا بووم که ئەو بینیونی، هه سته ده که م ئەویش
 هینده به خه ونه کانی مندا سه فهده ریکردوه بست به بستی ئەو نه خشه
 خه یالیه گه وره یه ی له به ره که له سه ری مندا یه. حه سه نی پیزۆ که متر
 بیر له ژن و سه فهده کاته وه، گه ر به ویت بۆنی گولبکه م ده چم بۆ ناو
 خه ونه کانی ئەو، به ردهوام له گه ل کۆمه لیک پیریزنی ره شه پۆشدا له باغیکی
 گه وره دایه که نه مه ودای هه یه و نه سنوور، ئەو باغه تاکه نیشتمانی
 راسته قینه ی ئەوه، له و باغه زیاتر هه یچ شتیکی دیکه له ژانیدا نییه.
 ئەوه تهی لیره یین شبر دوو جار نامه ی بۆ حه سه نی پیزۆ ناردوه، به لām ئەو
 ده لیت «بۆ ئەوهی چیدی بیر له من نه کاته وه وه لāmی بۆ نانسهم وه».

همیشه پییده لیم شهوه کاریکی باش نییه، به لام شهوه ده لیت «پتویسته
 بق خوی بزئی و من له بیرکات». هه موو شهویک هه سیکمان له یهک
 کاتدا بق ماوهیهکی دریز بیر له تریفه یابه حری ده کهینه وه، هه سیکمان
 له سه شهوه ته باین که شه گونده ناو بنئین گوندی تریفه. نه وره سی
 خوشکم له نامه یه کیدا نوسی بووی تریفه و کچه مافور چنه کانی به چاوی
 خوی بینیه، به لام له به شهوه ی نامه کانمان وشه به وشه ده خوینینه وه،
 نه یوانیه هچی زیاترمان بق بنوسیته. من هه ندیچار بیر له تیشکانیش
 ده که مه وه و ده لیم ناخو ئیستا چی بکات؟ به لام نا... زور بیر له
 تیشکان ناکه مه وه، له به شهوه ی بیر کردنه وه ی زور له و کچه بق خه یالم
 باش نییه. که سمان ناتوانین بیر له پاکردن بکهینه وه، هه که سیکمان
 پابکات ته منی دیلیتی شهوانی دی دریز ده کاته وه. هه سه نی پیزو نایه ویته
 شه ولاته به جیبه نی لیت، ماجه لانی راسته قینه ده یه ویته دوا ساله کانی زبانی
 له گه ل شه فسانه دا بیاته سه، منیش ناتوانم به ته نیا هه لیم... سه ره تا
 زور بیرم له هه له اتن ده کرده وه، به لام هیدی هیدی وازم له و بیروکه یه
 هینا و که وتمه سه رکار. زور شهوه هه سه نی پیزو به دهنگه ناخوشه که ی
 هه ندیک له غزه له کانی غزه له نوسمان به خراپی بق ده خوینینه وه... من
 هه موو هه له کانی شهوه به خه یال راسته که مه وه... ئیستا نیمه شهوه و
 پوز ئیشه که یین، گه ر وا بروت له چه ند سالیکی تر دا هه موو شتیک
 ته واو ده بیته. گه ر توانیمان سالی دووه زاروده یان یازده له م گونده
 بیینه ده ری، شهوکات نازانم خه یالمان چی به سهر دیت... به لام له راستیدا
 که سمان به ته واوی نازانین که ی له م گونده بیینه ده ری، پیموایه له
 پاشه پوزدا شه گونده ده بیته نیشته جیی بارونی خه یال و پاسه وانه کانی...
 ئیستا ئیشه کانمان زور سهخته، هه فته ی دوو پوز ئیشمان شهوه یه به
 هیستره کان که لوپه ل سه ره خین، شهوه سهخته ترین پوزی کارکردنمانه،
 خوشترین کاتی ئیشکردنیشمان شهوه کاته یه که هه سیکمان بیکه وه

هيستره کان ده بهين و ئاويان ده دهن. هيدي هيدي هه سنده که م نيشي زور بو خه يالم خرابه ... به لام ده بيت نيشبکه م ... له و پوزه وهی چيرۆکی خۆمان بو ترخونچي ده گيرمه وه که ميک هه ست به ئاسوده يی ده که م . هه ر سیکمان ده زانين ترخونچي بوچي هاتوه ، شه ويک هه ر سیکمان ترخونچيمان دانا و پيمانگوت ترخونچي تو بو نه وه هاتوویت، نهيني ديوانه کانی غه زه ل و باغه خه يالييه کان له ئيمه ده ريه نيت ... به لام تا مردن هيچ شتيک له ئيمه نابيستت ... پيمانگوت، ترخونچي ديپر به ديپر قسه کانمان و يادگار ييه کانمان بنوسه وه ، نهيني باغه کان و کليله کانی، شويني ديوانه کانی غه زه ل و ريگای گه يشتن به کتبخانه خه يالييه کان له نيوان ديپر و وشه ي چيرۆکه کانماندايه . نه و پياويکی ديپر و باريک و فره پوهه ، هه موو جار يک پييده ليم «ترخونچي» نه هريمه ن بتبينيت دلای خۆشده بيت که کوپي وه کو تو ی هه يه و شانازيت پيوه ده کات». نه و پياويکی له وه بي شه رمتره قسه ي به د و سووکايه تي نازاريده ن . له گه ل نه و هه موو خرابه يه ي نه ودا، ئيستا به رده وام چيرۆکی زياني خۆمانی بو ده گيرينه وه ، نه وه تا که ئوميدمانه حياکايه تي ئيمه به شيوه يه ک له شيوه کان بروت و بگاته وه گو يی خه لکی نه م و لاته . نه و وه ک سه گيکی به وه فا بو ئاغا که ي، ديپر ديپر هه موو شتيک ده نوسيت . من به رده وام پييده ليم ترخونچي به وردی هه موو شتيک بنوسه وه ، تيژ و دووربين بيخوينه وه ، دواتر تيده گه يت باغه کانی خه يال له کوين، ده توانيت بزانيت مرؤف چۆن ده توانيت ده روازه ي نه و باغانه بدورزته وه . من به راستمه و درؤنا که م، دلنيام نه وه ي نه م چيرۆکه به قولی بخوينته وه ، دواتر ده توانيت بگاته باغه کانی خه يال ... جار يک، دووان، سيان، بيخوينه وه و سه يری ناو پۆحی خۆت بکه ، له گو له نه ينييه کانی خۆت وردبه ره وه ، سه يری ناو لاله زاره شاردراره کانی دلای خۆت بکه و تيده گه يت هيدي هيدي چ ده رگايه کت ليده کرپته وه .

به پۆژ ئیمه به‌رده‌وام ئی‌شده‌که‌ین و تهرخونچی سه‌یرمانده‌کات. ئه‌و
 هه‌موو فی‌ل و مه‌کرێک به‌کارده‌هینیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاسانی بگاته
 قوولایی نه‌هتیییه‌کان، تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ ماتماتیکناس و پۆلیس. من
 به‌رده‌وام پێیده‌لێم تهرخونچی به‌ هه‌موو فریوه‌کانی تۆ راها‌تووم،
 به‌لام ئه‌و به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ سه‌یر و تیکه‌لاه‌وه‌، زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاوی‌ک که
 ده‌توانیت گرفته‌کانی سیاسه‌ت و پرسیا‌ری قورسی بیرکاریش شی‌بکاته‌وه‌،
 سه‌یرمه‌ده‌کات و پێده‌که‌نیت. ئیستا هه‌ر سی‌کمان هه‌موو شتی‌ک له‌سه‌ر
 تهرخونچی ده‌زانین که‌ ده‌یه‌و‌یت پۆچی ئیمه‌ بپشکنی و قوولایی دل‌مان
 بخوینیته‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ر سی‌کمان حه‌زده‌که‌ین ئه‌و باغه‌کانی ناو
 دل‌ی خۆی بدۆزیته‌وه‌. ئه‌و زۆرچار ده‌که‌و‌یته‌ قسه‌کردن له‌ سه‌ر جوانییه
 په‌نه‌ان و شارده‌راوه‌کانی نێو پۆچی خۆی. ئیمه‌ش هه‌ر سی‌کمان باوه‌ری
 پێده‌که‌ین، چونکه‌ هه‌ر سی‌کمان ده‌زانین که‌ مرۆف هه‌میشه‌ باغی‌کی
 جوانی هه‌یه‌ گه‌ر بیه‌و‌یت ده‌توانیت بیدۆزیته‌وه‌. به‌لام من هه‌میشه
 گومانێکی قوولم له‌و پیاوانه‌ هه‌یه‌ که‌ زۆر سه‌رقالی ماتماتیکن، په‌نگه
 هه‌له‌بم، به‌لام پێم‌وايه‌ ده‌یان‌ه‌و‌یت به‌ پێگایه‌کی پێ‌حیسابات و له‌ پێگای
 شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاوکێشه‌وه‌ بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی خه‌یال. زۆرچار
 شه‌وان ده‌ببینم خه‌ریکی شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاوکێشه‌ی دوورودرێژی
 ماتماتیکه‌. حه‌سه‌نی پیزۆخۆشی ناو‌یت، زه‌رده‌خه‌نه‌ و فریو و یاری‌کردنه
 سه‌یره‌کانی واده‌که‌ن مرۆف هه‌میشه‌ به‌ گومان‌وه‌ سه‌یری‌بکات، به‌لام من
 رقم لێی نییه‌... من به‌رده‌وام دایده‌نێم و ده‌لێم تهرخونچی بنوسه‌...
 بنوسه‌... ته‌نیا له‌ پێگای ئه‌م لاپه‌رانه‌وه‌، له‌ پێگای تیکه‌یشتنی قووله‌وه
 له‌م پیت و وشه‌ و چیرۆکانه‌ ده‌توانیت بگه‌یته‌ باغه‌کان... بنوسه
 تهرخونچی... بنوسه‌... بنوسه‌... بنوسه‌... تهرخونچی... بنوسه‌. ئه‌وه
 ته‌نیا پێگامانه‌... نوسین ته‌نیا پێگای ئیمه‌یه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ مه‌رگ...
 نوسین ته‌نیا پێگای پۆژه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ شه‌و.

دواھه مین قسه ی ناو یاداشته کانی باروونی خه یال

چیرۆکی سەر ئه و خاوییه مهلعونه چیرۆکی من بوو. من بووم له قوولایی دلمدا له نێوان شاعیر و پادشادا دابه شیوو بووم... ئیستا ئه و شاعیره مهلعونه ی ناو رۆحی خۆم کوشت و دهتوانم ئاسووده بم. ئه و رۆزه ی له گه ل هه ندیک یاوه ری سه رۆکدا چووین بۆ سه یری ئه و پارچه زه وییه تازانه ی شاره وانی بۆ دروستکردنی شاری خه ونه کان ته رخانیکردبوون، تیگه یستم بۆ هه تاهه تایه شاعیر له رۆحی مندا مردوه. له دوا ی کوشتنی غه زه لنوسه وه هه سته که م ئاسووده بوونیکی بیین، به لام بۆشاییه کی سامناکیش رووی له ژیانم کردوه. ماوه یه کی درێژ رۆحم ئاسووده بوو، هه مووشتیک له گیانمدا له زه تی له خه فه بوونی دیوه زمه ی شاعیران ده بیینی. دوا ی کوشتنی غه زه لنوس سێ مانگ چووم بۆ ئه روپا، ئه مریکیه کان فیزیه کی کراوه یان بۆ وه رگرتم و گه شتیکی شاهانه م به شاره جوانه کانی دونیادا کرد، چووم بۆ ستۆکهۆلم، کۆبنهاگن، هامبورگ، به رشلونه، پراگ... کاتیک له و شاره قه شه نگ و جوانانه دا سه رمده خسته سه رسه رین وه ها خوشحالبووم ته فسیرم بۆ ئه و هه موو به خته وه رییه م نه بوو. هه یچ له زه تیک له وه شاهانه تر نییه، له ناو دلتدا شاعیریک نه بییت شه وان بتخاته سه ر پارایی و به ئاگات به ینیتته وه. له و ساته وه ی غه زه لنوسم کوشت و هه سه ن توفان و زوه دی شازه مانم گرت، بپارمدا وه ک پادشاکان بژیم. هه ستمکرد شه ر ته واو بووه و شاعیران و خه یالکاران دۆراون و سزای غروری خویان وه رده گرن. که گه رامه وه بپارمدا هه ر سێ زیندانییه که ی خۆم بنێرم بۆ جیگایه ک، ئیش و ده رد هیدی هیدی

خه‌یالاتیان له بیربه‌ریته‌وه. رۆژ دوا‌ی رۆژ دلره‌متر ده‌بووم، بپیارمدا به‌پیتی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی خۆم شاریک دروستبکهم خالی بیت له‌ خه‌یال، به‌لکو پربیت له‌ شکو و جاهوجه‌لالی شاهانه، شاریک پربیت له‌ جاده‌ی دریز و باله‌خانه‌ی به‌رزی فره‌نه‌ۆم که مرۆف له‌ په‌نجه‌ره‌کانیه‌وه بتوانیت ته‌نیا دیواری باله‌خانه‌کانی دی ببینیت. ئه‌ندازیار و وه‌ستا و کریکاره‌ پهر خه‌یاله‌کانم ناچارکرد به‌یانی تا نیوه‌شه‌و به‌رد بکیشن. برایانی دولبه‌رم ناچارکرد ده‌یان دۆنم زه‌وی، بۆمن و بارۆنه‌کانی دۆستم دره‌خت له‌دوا‌ی دره‌خت سه‌وزبکه‌ن. شته‌کانم وامه‌حکه‌م چنبوو، هه‌تا حیزبه‌ نه‌یاره‌کان و رۆژنامه‌نوسه‌ بزێوه‌کانیش سوسه‌ی هه‌چیان نه‌کرد. خه‌لکانیتکم دامه‌زراند ئیشیان ته‌نیا ئه‌وه‌بوو ئه‌و گولانه‌ کۆبکه‌نه‌وه که به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و ناناسایی به‌شه‌و له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی غزه‌لنوس ده‌باری. هه‌موو شتیتکم خوش و بیغه‌م هاته‌ به‌رچاو تا ئه‌و ئیواره‌یه‌ی به‌ ته‌نیا له‌ ماشینه‌که‌مدا له‌ نیوان مه‌کته‌بی کاروباری ئاوه‌دانی و ماله‌وه‌دا به‌ ریکاره‌ بووم، له‌ ناکاو ئه‌و دیمه‌نه‌م بینی که‌سه‌ر له‌نوی منی خسته‌وه‌ سه‌ر که‌لکه‌له‌ی خه‌یال. ده‌رۆیشتم و له‌ باغیکی چکۆله‌ و په‌ژمورده‌دا ئه‌و خانمه‌ مافوورچانه‌م بینی که‌ فره‌شیکی ئاسمانیان ده‌رست، بینیم هه‌ندێ گه‌نج و کوپوکال له‌ نزیکه‌وه‌ سه‌راسیمه‌ سه‌یریانده‌که‌ن. سه‌ره‌تا به‌ ریشکه‌وپیتشکه‌ی چاو تینگه‌یشتم و وامده‌زانی هه‌ندێ گه‌مه‌ی ماندویتییه‌، به‌لام له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌سته‌یه‌ک خاتوونی تهنک و پوون و قه‌شه‌نگم بینی که‌ له‌سه‌ر ته‌وئیکی گه‌وره‌ فره‌شیکی خوداییان ده‌چنی. هه‌ر که‌سیک ئه‌و مافووره‌ی دیبیت وایزانیوه‌ له‌ قوولایی مه‌له‌کوته‌وه‌ هاتۆته‌ خوار، مافووریک هه‌موو سیحریکی ئه‌م دونیایه‌ و هه‌موو جوانیه‌کی ئه‌م گه‌ردونه‌ی تیتدابوو... پهبوو له‌ کۆتری زێپین و که‌وی وه‌نه‌وشه‌یی، پۆری ته‌لا و نه‌وره‌سی بلورین، ئاسکی را‌کردوو به‌ هه‌رده‌کاندا و دره‌ختی بلند تا ئه‌ندازه‌ی

مانگ. هیچ وشه‌یه‌ک و هیچ هیزیک نییه بتوانیت جوانی ئه و مافوره و قولایی ئه و خه‌یاله و دوری ئه و خونه باسبکات. من له‌ویدا تریفه یابه‌حریم بینیه‌وه... له‌ویدا تیگه‌یشتم هیچ وهخت نه‌متوانیوه خه‌یال بکوژم... ئه‌وه‌ی کوشتومه ته‌نیا ئه و نیوه شاعیره‌ی ناو پوچی خوومه که له‌ منداالییه‌وه راومه‌نیت. ئه و پوژه و پوژانی دواتر وهک شیتم لیهات، کوچه به‌ دوائی کوچه شار ده‌گه‌پام و گه‌په‌ک به‌ دوائی گه‌په‌ک ده‌سورامه‌وه، ته‌نیا ئومیدم ئه‌وه‌بوو جاریکی تر له‌ سه‌ر شه‌قامیک و له‌ کوچه‌یه‌کی تر دا ئه و مافوره خه‌یالییه بینمه‌وه، به‌لام بیسوودبوو. هه‌ستمکرد بینینی ئه و مافوره هه‌موو غرور و شکومی شکاند و تیکه‌ل به‌ خاک و خوئی کرد. ته‌نیا چهند ساتیکی کورت له‌به‌رده‌م ئه و فرشه‌دا به‌سبوو بۆ ئه‌وه‌ی تیگه‌م چهند دۆپام، چ سه‌رکه‌وتنیکی بچوک و ناچیزن ئه‌وانه‌ی من تو‌مارمکردون. له‌و پوژه‌وه ده‌ستمکرد به‌ خواردنه‌وه‌یه‌کی بیمانا و شیخانه. شه‌ویکیان ناردم به‌ دوائی ترخونچیدا و پیمکووت برۆ و نه‌یتی ئه و باغانه‌م بۆ به‌ینه‌وه. یه‌ک سالی ریک ناردم بۆ ئه و چیا دوورانه، له‌وئ گه‌لیک نه‌یتی گه‌وره‌ی بۆ ئاشکراکردم، له‌ ماوه‌ی ئه و ساله‌دا به‌رده‌وام هه‌موو وشه و هه‌موو گوزاره و هه‌موو چیرۆکیکی بۆ ده‌نوسیمه‌وه. هه‌زاران لاپه‌ره‌ی بۆ هه‌تاه‌م بیخوینمه‌وه، ده‌یگووت نه‌یتی و کلیلی باغه‌کان له‌ ناو ئه‌م چیرۆک و خه‌یال و سه‌ربوردانه‌دایه، ده‌یان شه‌و تابه‌یانی دانیشتم تا یادگار و یاداشته‌کانی هه‌سه‌نی پیزز و ماچه‌لانی راسته‌قینه و ماجیدی گول سو‌لاف بخوینمه‌وه... به‌لام هه‌رگیز په‌ییم به‌ کلیلی ئه و باغانه نه‌برد که ده‌بوو وه‌ک شفره‌یه‌کی نه‌یتی له‌ ناو ئه و چیرۆکانه‌دا خه‌وتیت. کۆمه‌کم له‌ هه‌کیمه‌کان خواست و هانام بۆ عاریفه‌کان برد و سوودی نه‌بوو، له‌گه‌ل چهنده‌ پسه‌پوری کلاسیکیات و ئه‌ده‌بیاتی نوئ و باغناسی شاره‌زادا دانیشتم و به‌هیچ نه‌گه‌یشتین، له‌گه‌ل ماموستا‌کانی

فیزیک و ماتماتیکدا له زانکۆ هه‌موو شتی‌کم تاووتوی‌کرد و نه‌گه‌یشتینه
 نه‌نجام. که‌وتمه‌ ناو به‌حری کلاسیکیات و کتیبی «حدائق السحر فی
 دقائق الشعر»ی ره‌شیده‌دینی وه‌تواتم سه‌رله‌به‌ر خوینده‌وه و کاریکی
 به‌ده‌ردی منه‌وه نه‌بوو، به‌کۆمه‌کی فارسی‌زانیکی بلیمه‌ت چه‌ندین
 هه‌فته سه‌رقالی وردبوونه‌وه و خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ی شه‌ره‌فه‌دینی
 رامی «حقائق الحدائق» بووم، به‌وه‌وه نه‌وه‌ستام کتیبی «انیس
 العشاق» که‌ه‌شیم خوینده‌وه که له شاری مه‌راغه‌ نوسیوییتی، وه‌لن
 شتی‌کم ده‌سته‌که‌وت دوور و نزیک بمباته‌وه بۆ سه‌ر ئهم باغانه‌ی
 غه‌زله‌نوس. هه‌تا تیشنه‌گه‌یشتم وشه‌ی باغ له راستیدا چ مانایه‌کی
 هه‌یه. ئه‌وه هینده‌ی دی توپه‌یکردم و له ده‌ردی خزانم. له زه‌مانی
 بابه‌وه چی شتی‌ک له‌سه‌ر باغ نوسراوه په‌یدامکرد و سوودی نه‌بوو...
 من دلنیا‌بووم نازانم وشه‌ی باغ مانای چی... ئه‌وه ده‌ردی من بوو
 هاو‌پریم... ئه‌وه ده‌ردی من بوو... من ئیستاش نازانم باغ مانای چی...
 نازانم و ئه‌وه ده‌ردم سه‌ختتر و ژانم قوولتر ده‌کات. ماوه‌یه‌که خراب
 خومداوه‌ته مه‌ستی، هه‌ندی‌چار که سه‌ته‌لایتی حیزب بانگمه‌ده‌کات به‌رۆم
 و سیاسه‌تی جیهان بۆ بینهران شییکه‌مه‌وه، به‌مه‌ستی ده‌چم. مه‌ستی
 و غه‌م وایانکرد دلم بۆ هه‌موو که‌سی‌ک بکه‌مه‌وه، وه‌ک شیت به‌هه‌موو
 که‌سی‌کم ده‌گوت من غه‌زله‌نوسم گوشت. ده‌یان‌چار له نوکه‌وه هه‌موو
 حیکایه‌ته‌که‌م ده‌گوتراوه‌وه و دلنیا‌بووم دوژمنه‌کانم و نه‌یاره سه‌ر
 سه‌خته‌کانم له حیزبدا وشه به وشه هه‌مووی تو‌مارده‌که‌ن. سه‌ره‌تای
 به‌هاری سالی دووه‌زارو‌حه‌وت ته‌رخونچی بی‌حاسل له چیا هاته‌خواری
 و ئیدی نه‌گه‌پرایه‌وه بۆ ئه‌وئ... من له پاداشتی ماندوو‌بوونیدا کردم
 به سه‌رفوسه‌ری په‌کی‌ک له رۆژنامه‌کان تا له‌ویوه درێژه به‌خزمه‌ت
 و ستایش و دلسۆزی خۆی بدات بۆ من و بارۆنه‌کان. ئیستا له‌گه‌ل
 هه‌موو به‌دمه‌ستی و په‌فتارچه‌وتیمدا گۆپانکاریه‌کانی ناو حیزب

پوڙ به پوڙ زياتر و زياتر دهمبهنه پيشن. سه ركرده مه زنه كاني هم نه ته وه جاويده حه زيان له وه به هم په هم و پياوانه به رزبكه نه وه كه له هم موو لايه كه وه ده پوخين. به لام من توند له ژير چه تری سه روک خویدام، وهك كوړی خوئی و مندالی به هم كهی خوئی سه یرمه ده كات. كه چی له گه له هم موو و يقار و پله و پایه به كدا من هر خه یالم لای نه وانه... وهك نه وهی هر گیز نه و نه سه سه سپیه نه كوژ را بیت... وهك نه وهی به رده و ام له به رده ماله كهی مندا سمكولان بكات و له دیدی من دوورنه كه و پته وه. نه و چیرو ك و یاداشته نهی تر خونچی له چیا هیتایه خواری، له سه زور نهی چاویانكردمه وه كه پیشتر نه مده زانی. به کاریگه ری نه و چیرو كانه بو وریا بوومه وه و وهك فیرعه ونیكي خه الوو له خه و راچله كیم. هه والگر و چاوه نهیینه كانی خویم راسپارد هر مندالیک به دیریک شیعه وه له سه سه سینهی له دایكبوو بوم بهینن، گه نه و یاداشته نه بایه من ده ركم به بنی هم نهیینه نه ده كرد. عه تارم راسپارد بو نه و مندالانه بگه ریت كه به دیریک غزه له وه دینه دونهیا. دواى هه فته به ك مندالیکیان بو هینام، هه والگریك له خه سه خه نهی مندالان بینبووی. كه چيكي چكولانه بوو. كه بینیم سه ره تا باوه رم نه كرد و دوو چاوانی خویم به دروخسته وه و گوتم نهی بینایی خه تاكار كویربه و دروی وام له گه له مه كه. كوړپه كه ناشكرا دوو بهیته قه شهنگ له سه سه سینهی نوسرابوو، كه هر گیز له یادیان ناكه م:

په ریزادهی سه به حر و بهر، نهی كیژی خه یال و خه ته هر هه لگری موعجیزه ی عه شق، زاده ی ناو گولدانى قه ده ر دلت غه مگین و موسافیر، نیكات پره له نه شكی ته ر غه زه ل بته ریزیت له به د، خه یال بته ریزیت له شه ر

به سهرسامی ئه و مه لوتکه یه م هه لگرت و چووم بق لای سه روک. بپیرس وهک شیت خوم کرد به ده رباریدا و پیمگوت نه وهیهک له م خه یالزادانه له دایکده بن، نه وهیهک له م مه خلوقاته ترسناکانه پوژ به پوژ دینه دونیاوه و تو خه وتوویت، هه ر ده سالات و حوکمرانیک بیت و بروت نه مانه به خه یال و شیعر و غه زهل ماندوویده که ن. مه لوتکه که چه که م بق کرده وه و پیشانمدا. سه روک وهک هه همیشه که شیین و خوشیین ده پروانی، گووتی یانی چی بارون تو له دپریک شیعر له سه سینه ی مه لوتکه یه کی سئ پوژه ده ترسیت؟ شیتبوویت یان عه قلت سه تته ری نه ماوه؟ من حیساب بق ده کتیبی شیعریش ناکه م، تو له دپریک شیعری سه ر سنگی کورپه یه ک زیره تکرده وه... خه ریکه پیاوه تی و جوامیری خوت له ده ست ده ده یت، ناگادار به.

دلنیا بووم سه روک نازانیت من باسی چیده که م... دلنیا بووم.

بیته وه ی گوئیده مه بیباکی ئه و، که رامه وه و خه لکه دلسوزهکانی خوم پاسپارد هه ر مندالیک و هه یان بینی، هه ر کورپه یه ک به نیشانه یه کی له و جوړه وه له دایکبوو، له سه ر سجه لکانی نفوس دیاریکه ن و ناویم به په نگیکی دی بق بنوسن. ده بوو خزمه تیک به وانه بکه م که دوا ی من دین و ده چنه شه ری ئه م پوخله به ره خه یالیانه وه... دوا جار پادشاکان ئه که ر له که ل یه کدا دوژمنیش بن، هیشتا به رابه ر به شاعیران هه ر بران. له که ل هه موو ئه و روداوانه شدا هه رگیز ئه و وه سه وه سه یه م تیا نامریت که بکه مه باغهکانی خه یال. ئیستا شه و و پوژ له جهنگی ئه وه دام ئه و خه یاله م بیبره چیه وه. هه موو پوژتیک ده چه سه ر شوینی شاری خه ونه کان و به ئه نداز یاره کان ده لیم په نجه ره کان به وکتر بکه نه وه... رووبه ری باغهکان به وکتر بکه نه وه... پینانده لیم جیگایه کی قایم بق دروستبکه ن، جیگایه ک خه یال نه یگاتیت... دوینن شه و به مه ستی هه موو ئه نداز یاره کانم کوکرده وه و پیمگوتن ده بیت کوشکیکم بق دروستبکه ن

له شوینیکی سه‌ختدا، له ناوه‌راستی شاریکی کونکریتی گه‌ورده‌دا که خه‌یال ده‌ستی پیانه‌گات و وه‌سوه‌سه‌ی نه‌گاته ئه‌وچ. شوینیک کاتیگ به‌رینگا و ریواقیدا پیاسه‌ده‌که‌م، غه‌زه‌له‌کانم به‌بیردا نه‌یه‌ت و مافووره‌ سیراوییه‌کانم نه‌که‌ونه‌وه‌بیر...

خودای بالانشین کومه‌ک به‌پۆحم بکه، له‌چاکه‌ و له‌گوناها‌دا یارمه‌تیده‌رم به... له‌پسی و پاکیدا ده‌ستم لیبه‌رمه‌ده... حیسابی چاکه‌ و خراپه‌م بۆمه‌که... به‌گه‌وره‌یی و حیکمه‌تی خۆت تیمبکه.

کۆتایی

ئێستا که‌هه‌موو شتیگ ته‌واو بوو، که‌گه‌یشتینه‌ دواه‌مین لاپه‌ره‌ی ئه‌م کتێبه‌، له‌کاتیگدا ده‌مه‌وێت به‌هێمنی به‌جێتان به‌تێم، کۆمه‌لێگه‌راستی هه‌یه‌ ده‌بیت بیزانن و له‌نزیکه‌وه‌ ئاگاداریین. چیرۆکی راسته‌قینه‌ی من له‌گه‌ڵ ئه‌م کتێبه‌دا ئه‌و پۆژه‌ ده‌ستی پێکرد که‌چووم بۆ لای خاوه‌ن ئوتێله‌که‌ تا له‌چاوه‌دیتری ژنه‌که‌یدا کۆمه‌کی پێکه‌م. ئه‌و کات بێکاربووم و هه‌ر که‌سیگ کارێکی پێسپاردمايه‌ له‌ناچاریدا ده‌مکرد. ئه‌وه‌بوو پۆژیگ له‌پۆژانی ئه‌یلولی سالی دووه‌زاروچوار، که‌سیگی سیاسه‌تمه‌داری گه‌وره‌ که‌به‌خزمايه‌تییه‌کی دوور ده‌مانگاتن، منی به‌عه‌تار ناساند و پێیگوت من کورپکی وریام و ده‌توانیت له‌کار و چاوه‌دیریدا ئیشی سه‌ختم پێ بسپێریت. عه‌تاریش منی نارد بۆ لای ئه‌و خاوه‌ن ئوتێله‌ و گووتی «بزانه‌ ژنه‌که‌ی چ ده‌ردیتی». له‌سه‌ره‌تادا ئیشکه‌ریگی چکۆلانه‌ی عه‌تاریبووم، به‌کیکبووم له‌له‌شکه‌ره‌گه‌وره‌که‌ی ئه‌و. له‌یه‌که‌م پۆژه‌وه‌ به‌وریایی دوا‌ی خانمی ئه‌فسانه‌که‌وتم... له‌هاتن و له‌چوونیدا به‌دوايه‌وه‌بووم. زۆر زوو گه‌یشته‌ ئه‌و راستیه‌ی، ئه‌فسانه‌له‌گه‌ڵ پیاویکی بالابه‌ری قز درێژدا

خیانته له میژده که ی ده کات. به لآم شتیک له ناخمدا پییگوتم که نابیت
 نهو نهینیه بدرکینم. من چند جار خانمی نه فسانه م ده بینی ودها
 قه شنگ و پر نه فسون بوو، نه مده توانی نازاریده م. به لآم نه شمده توانی
 ده ست له هه لکولینی ژبان و پشکنینی نهو دیوه تاریک و نهینیه ی
 په یوه ندییه کانی هه لگرم. له زه تیکی زورم له وه ده بینی که ناوها له نزیکه وه
 ناگاداری ورد و درستی نهو په یوه ندییه حه رامه ی نهو بووم. لی تان ناشارمه وه
 که هه لکولین و تیرامان له په یوه ندییه حه رامه کانی مرؤف هه میشه په کیک
 له خولیا هه ره گه وره کانم بووه. عه تار له شکرک له که سانی وه کو منی
 هه بوو که ئیشمان ته نیا سه یرکردن و هه لدانه وه ی نهینیه کانی ژبانی خه لک
 بوو. پرؤژیک دوا ی خویندنه وه ی شیعریک، عه تارم وه کو پیاویکی پیس و
 نهو یارییه شم زور چه په ل هاته پیشچاو، ناچار چومه به رده می نهو ژنه
 قه شنگه و پیمگوت «خانمی نه فسانه چند وه خته میژده که ت منی
 خستوته دوا ی تو، من په کیکم له به رده سته کانی عه تار و زور شت له سه ر
 په یوه ندی تو و نهو پیاوه ده زانم. بیکه به خاتری جوانی خو ت و
 ناگاداریه، من له مرپوه نهو ئیشه ناکه م، به لآم دلنیام میژده گوله که ت
 که سیکی دی ده خاته دوات که هه ر خوا ده زانیت کییه و چونه». خانم
 به و ده نگه سیه راوییه ی خو ی سو پاسی کردم و گووتی هه رگیز نهو چاکه یه ی
 منی بیرناچیت. دواتر نهو ناگادارییه ی من به هانه یه کی گه وره بوو تا خانمی
 نه فسانه ته واو له میژده که ی جیا بیته وه. له و بهینه دا سیمای نهو گه پریده
 گه ردونیه ش که نه فسانه خو شیده ویست ئیجگار سه ره نجی پاکیشابووم.
 وه ک چون که وتمه دوا ی نه فسانه که وتمه دوا ی نهو پیاوه ش، پاش ماوه یه کی
 له چاوه دیری، له هه لومه رچیکی ئالؤزدا له هه مان نهو ماله دا که
 دؤسته که ی خانمی نه فسانه تیا ده ژیا غه زه لنوس کوژرا و نهو پیاوه
 قزدریزه بیان به تاوانی کوشتنی نهو ده ستگیرکرد. من ده مزانی سه رجه می
 حیکایه ته که هه لبه سته و نهو پیاوه بیگونا هه. جاریک به ناوی سه ردانی

هاورپيه كمه وه چووم بۆ بهنديخانه و له ويى بينيم، به لام خۆم ئاشكرانه كرد و ته نيا وهك نه ناسيگ سلاوم ليكرد. فزولى زۆرم بۆ تيگه يشتن و سه لماندى پاكي زوهدى شازه مان وايانكرد زۆر له خانمى ئه فسانه نزيك بمه وه و بيم به ياريده ده ريكى خۆبه خشى له سه ربه رشتيكردى مالى منداله خه يالييه كاندا. له زستانى سالى دووه زارويپنجه وه له و ماله كۆنه ي غه زه لنوسدا له گه ل خانمى ئه فسانه دا كارده كه م. ماله كه بۆنيكى تيگه لوى له بۆنى گول و كتيب هه يه ... مرؤف گه ر چاو بنوقينيت و بپوات هه نديچار واهه سته كات به ناو باغيكى نهينيدا ده پوات، هه نديچاريش بۆنى ده ستنوسى كۆن و به يازى قه ديم له هه موو شتيك ديت. ئه وه ي له خانمى ئه فسانه وه نزيك و هاوكاريده كه م، له هه مانكاتيشدا پييناگه م و ناتوانم ده ستم به جوانيه سىحراوييه كه يدا رايگات، جۆره ئيشتياقيكى پۆجى تايه تى بۆ دروستكردوم، ئه وه واده كات ئيشه كه ي خۆم خۆشتر بويت. ئه وكاتانه ي ئه و كارى هه يه من راسته وخۆ سه ربه رشتى منداله كان ده كه م. خه يالوان ئه مسال ده چيت بۆ زانكۆ، كورپكى بيدهنگه كه به دزييه وه شيعر ده نوسيت. زۆرچار ده بينم ديوانى كۆنى شيعرى به ده سته وه يه كه نازانم له كويمان ده هينيت. لييناپرسم ئه و ديوانانه له كويوه ده هينيت ... چونكه ده زانم پيم ناليت. له و نوو ساله دا خانمى ئه فسانه زۆرچار دامده نيت و باسى جه معيه تى ژنانى سه رگهردانم بۆ ده كات، باسى ئه وه م بۆ ده كات كه ئيستاش هه ميشه كۆده بنه وه، ده گرين و سه ماده كه ن، باسى ئوميد و بيتوميدى ژنه غه مگينه كانى ئه م شاره ده كه ن، ئه وان ئيستاش به رده وام گول ده بنه سه ر گۆرى غه زه لنوس. چارچار خانم مه لۆتكه يه كى نوئى ده هينيت و من و ئه و پيكه وه له قوماته ي ده رده هينين و هه ر دووكمان سه رسامانه ئه و ديژه غه زه لانه ي سه ر سنگيان ده خوئينيه وه. له وحيكى گه وره مان له ژووره ديرينه كه ي غه زه لنوس هه لواسيوه، هه ر مندالتيكى نوئى كه ديتته ئه م ماله وه، به خه تيكي قه شهنگ ناوى خۆى و غه زه له كه ي سه ر سينه ي و

پوژی هاتنی له ویدا تو مارده که یین. نه فسانه ده لیت زوریه ی جه معییه ته خه یالییه کان به ره و مردن ده پون، ته نیا جه معییه تی ژنانی په ژمورده و غه مگین نه بیت که هه میشه گوره ده بیت. من به رابه ری داده نیشم و به رده وام گوئی له چپه نه فسوانوییه کانی ده گرم. گویده گرم و هه رگیز له بیستنی نه و چپه سحر اوییه ی بیزار نام. زور شه و که پیکه وه داده نیشین باسی خوشه ویستی خوئی بو زوه دی شازه مان ده کات، نه و پیاوه ی که به بره یی نه و بونی به رد و درهخت و ده ریاکانی سه نه نه مستیره یی لیدیت. من هه میشه گوئی لیده گرم و وه پرزنام. یه که مجار شبر مسته فاشم له ریگای خانمی نه فسانه وه ناسی، شبر جار جار ده هات بو نه وه ی هه والی حه سه نی پیژو له خانمی نه فسانه بپرسیت، نه و بو یه که مجار نه رشیفی یاداشت و چیرۆکه کانی خسته به ردهستی من و گووتی « سه ر و ده ر له م هه موو کاغه زه ده رنا که م و پیویستیم به کومه کی تو هه یه ». هه موو نه و یاداشته نه ی ته رخونچی له ماوه ی سالی کدا له چیاکان بو بارونی خه یالی کۆکردبووه وه، له گه ل چه نده ها کاسیتی بچوکدا که ته وای قسه کانی بارونی خه یالی تیدا بوو، یه کیک به مه به ست و بو شکاندنی بالی ته که تولی گوره له حیزیدا له بارونی خه یالی دزیبوو. ته وای فایله کان گه یشتبوونه به رده می میزی به پیره به ری ئاسایشی کون، نه ویش بو نه وه ی شه ری باله کانی ناو حیزب گه رم نه کات و خوشی نه خاته به ر ته قه ی ئاشکرا، هه موویانی له ژیر زه مینیکی تابه تدا هه لگرتبوو. دواتر که گۆرانکاری له پوخته کاندان پوویندا و به پیره به ری ئاسایش گوازیاره وه بو شوینیکی تر، یار و یاوه ریکی نزکی نه و که ئاگاداریوو جه نابی به پیره به ر له غه می خوئی هه موو شتیکی بیرچۆته وه، نه و فایله و هه ندیک فایلی دیکه ی زور گرنگ ده رده هینیت و له شوینیکی نه زانراو قایمیانده کات. پوژیک فزول هه لیده گریته و ده که ویته ته ماشاگردنی فایله کان. له نیو یه کیکیاندا کومه لیک وینه ده دۆزیته وه که پیده چیت هه موویان به کامیترای ره شید ته رخونچی گیرابن،

وینە‌ی سێ کرێکاری پێش‌هاتووی تۆزای که له ناو کۆمه‌لیک چپای عاسی و لووتکه‌ی به‌فراوی و سه‌ختدا له‌سه‌رمای زستاندا به‌ده‌ستکێشی نه‌ستوووه‌وه خه‌ریکی به‌ستنی شیشی سه‌قفی بینایه‌کن، سه‌ره‌نجی پاره‌کێشیت. کابرا هه‌سه‌ن تۆفان له‌ وینە‌که‌دا ده‌ناسیتوه‌وه، پێشه‌مرگه‌ ئازا و بیکه‌سه‌که‌ی نیشتیان، نه‌و کوپه‌ غه‌مگین و ته‌نیا‌یه‌ی به‌رده‌وام پالی به‌ عه‌ره‌بان‌ه‌که‌ی شبری قز زه‌رده‌وه‌ ده‌نا. نه‌و کوپه‌ راسته‌ و راست ته‌واوی فایله‌که‌ له‌ کارتۆنیک‌ی گه‌وره‌دا هه‌لده‌گریت و ده‌بیات بو‌ لای شبر. من و شبر به‌درژایی پینج مانگی ته‌واو خه‌ریکی نوسینه‌وه‌ و چاکردن و پێک‌کردنه‌وه‌ی پرسته‌کانی نه‌و چیرۆکه‌ بووین... له‌و ماوه‌یه‌دا که خه‌ریکی پێداچوونه‌وه‌ و دارپشتنه‌وه‌بووین زۆر هه‌ول‌مدا بگه‌مه‌ نویمیران و له‌وێ به‌چاوی خۆم نه‌و کتێبه‌ گه‌وره‌یه‌ی مردن ببینم که ده‌لێن بارۆنی خه‌یال له‌ خه‌زنه‌یه‌کی تایبه‌تی‌دا هه‌لیگرتوه‌وه‌ و قفلیداوه‌. به‌لام من نه‌ نه‌و توانایه‌ و نه‌ نه‌و ئازایه‌تی‌ه‌شم هه‌یه‌ که که‌سانی قاره‌مانی وه‌ک ماجیدی گول سۆلاف هه‌یانبوو، نه‌وه‌نده‌م پێکرا شه‌ویک به‌ بیانووی گه‌ران بو‌ هاو‌پێیه‌کی نزیک چووم بو‌ یانه‌ی پیاو‌کوژه‌ بێئیشه‌کان و له‌وێ مورته‌زای شه‌یتانم بینی له‌سه‌ر میزیک ده‌یخواره‌وه‌ و سه‌مایده‌کرد. هێند مه‌ستبوو نه‌ده‌کرا هه‌چی له‌گه‌لدا بلیم. من و نه‌فسانه‌ زۆر هه‌ول‌ماندا بگه‌ینه‌ بارۆنی خه‌یال و تکای تیا‌بکه‌ین رینگامان بدات بو‌ چند سه‌عاتیک دیله‌کان ببینین، به‌لام بارۆن به‌ یه‌کێک له‌ یاوه‌ره‌کانیدا وه‌لامی بو‌ ناردین که بیر له‌ کاری وا نه‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌ست له‌ خولیا‌ی وا هه‌لگیرین. چند پوژتیک له‌مه‌ویه‌ر کۆمه‌لیک پوچ و پوختاری سه‌یر هاتن بو‌ لای من و نه‌فسانه‌ و گووتیان ئیمه‌ «ده‌فته‌رداره‌کانین»، داوایان له‌ من و خانمی نه‌فسانه‌ کرد یارمه‌تیان‌ده‌ین ده‌ست به‌ نوسینه‌وه‌ی نه‌و کتێبه‌ گه‌وره‌ و ناکو‌تایه‌ی مردن بکه‌نه‌وه‌. من و خانمی نه‌فسانه‌ سه‌یری یه‌کدی‌مان کرد و نه‌مانزانی چپیان وه‌لام‌به‌ینه‌وه‌، من گووتم که ده‌بیت بیرێکی وردی لێکه‌ینه‌وه‌... ئیستا من و نه‌فسانه‌ زۆر

بیر له دهفته رداره کان دهکهینه وه... شه و پوژ بیران لیده کهینه وه، بیته وه ی بتوانین برپاری وه ها بدهین. ئیستا جار جار دهچم بو لای شبر، به هیمنی پال به عه ره بانه که یه وه ده نیم و به شه قام و کوچه و گوزه ره کانی شاردا ده یگی پم، هه ندی جار پیکه وه نه و خا ولییه خویناوییه ده رده هینین و سه بریده کهین، هه ر دوو کمان هه سته ده کهین ئیستا ش بو نی خوی نیکی گه رم و نو یی لیدی ت. شبر ئیستا زور له جار ان ئارام تره، هه ندیک شه و که دیت بو لام هه سته که م بو نی باغی کی گه وره و بیسنووری لیدی ت. که دیت بو ماله کونه که ی غه زه لنوس منداله کان ده چنه باوه شی و پال به عه ره بانه که یه وه ده نین، نه ویش چیرۆکیان بو ده گی پته وه... چیرۆک له دوا ی چیرۆک، تا هه موو له باوه شیدا شه که تده بن و له ده وری کورسییه که ی خه ویان لیده که ویت. نه مرۆ ئیمه هه موو شتی کمان ته واو کردوه، به لام شبر ده لیت ده بی ت نه م کتیبه له جیگایه کدا هه لگرین نه گاته ده ست بارۆنه کان، منیش سهیری نه و منداله بچو کانه ده که م که له ده وری شبر خه وتوون و ده لیم ده بی ت نه م چیرۆکه له جیگایه که هه لگرین نه گاته ده ست نه وان. منیش وا ده لیم و نه فسانه ش وا ده لیت. تو ش نه ی نه وه ی هاتوویته ناو باغی کتیبه وه، به هه ر پنگایه که نه م کتیبه ت که وتۆته ده ست، گرن گ نییه، به لام کۆمه کیکی بچو کمان پیبکه و مه هیله نه م کتیبه بگاته ده ست بارۆنه کان... تکایه مه هیله... مه هیله بگاته ده ستیان. چونکه ئاسووده یی هه موومان ئیستا له وه دایه نه م کتیبه نه گاته ده ست بارۆنه کان... با نه گاته ده ستیان... تکایه... با نه گات.

ته واو

كتىبە چاپكراوهكانى ئەندىشە

ناوى كىتەب	ناوى نووسەر	ناوى وەرگىر
۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد ەزىز	
۲. كورد لەدىدى		
رۇژھە لاتىناسەكانەوھ	د. فەرھاد پىرىيال	
۳. رۇبازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىرىيال	
۴. نەتەوھى زىرابەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىئونالىزم و ناسىئونالىزمى		
كوردى	د. جەغفەر ەلى	
۶. سۇفىزم و كارىگەرى لەسەر		
بزوتنەوھى رزگارى خوازى...	د. جەغفەر ەلى	
۷. مەھوى لەنىوان زاھىرىيەت		
و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەھىنىيەكانى ژيان	ئۇشۇ	ئازاد بەرزنجى
۹. كورتىلەبەك لە	ستىقن ھۆوكىنگ	ھوسەىن ھوسەىنى
مىژووى كات	لىئونارد ملۇدىتو	د. ھىوا ەومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	ەتا نەھائى
۱۱. فەصلول مەقال	ئىبن روشد	مەرىوان ەبىدول
۱۲. شۇرشى ئەىلوول لەبەلگەنامە		
نەھىنىيەكانى ئەمرىكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دهسه لآت و جياوازی مەريوان وريا قانيع
۱۴. له چ ئیستایه کدا دهژین مەريوان وريا قانيع
۱۵. شوناس و ئالۆزی مەريوان وريا قانيع
۱۶. دین و دونیا مەريوان وريا قانيع
۱۷. سیاست و دونیا مەريوان وريا قانيع
۱۸. کتیب و دونیا مەريوان وريا قانيع
۱۹. دواهمین ههنازی دونیا بهختیار عهلی
۲۰. ئیوارهی پهروانه بهختیار عهلی
۲۱. جهمشید خانی مامم بهختیار عهلی
۲۲. مەرگی تاقانهی دووهم بهختیار عهلی
۲۳. کهشتی فریشتهکان (۱) بهختیار عهلی
۲۴. کهشتی فریشتهکان (۲) بهختیار عهلی
۲۵. شاری موسیقاره سپییهکان بهختیار عهلی
۲۶. سیوی سپیهم بهختیار عهلی
۲۷. له دیارهوه بو نادیار بهختیار عهلی
۲۸. وهک بالندهی ناو بهختیار عهلی
۲۹. چێژی مەرگدۆستی بهختیار عهلی
۳۰. ئەهی بهندهری دۆست، بهختیار عهلی
۳۱. مەعرفه و ئیمان بهختیار عهلی
- هیمن قهره داخی
۳۲. دۆزی کورد له بازنهی په یوه ندییه کانی ئەمریکاوو...
۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲) ئەحمەدی مه لا

۳۴. ویستگه یه که له
 گهشتیکی فهلسهفی
۳۵. نه خلاقناسی
 فاروق ره فقیق
۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...
 د. ک. پیسجانی
۳۷. میژووی کوئی کورد (چ ۲)
 د. جهمال رهشید
۳۸. مندالانی گه رهک
 هیوا قادر
۳۹. مروئی یاخی
 ئەلبیر کامۆ
۴۰. په یوه نندیه سیاسییه کانی
 نیوان هه ریم و دهوله تانی...
۴۱. میژووی گۆرانکاری
 کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)
۴۲. سلیمانی
 فریشته نورائی
۴۳. له نیوان سالانی (۱۹۴۵-۱۹۵۸)
 توانا رهشید که ریم
۴۴. شاری سلیمانی
 (۱۴ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ی ته موزی ۱۹۶۸) هه وراز جهوههر مهجید
۴۵. کتیبی په راویزنووسان
 عه تا محهمه د
۴۶. فیکر و دونیا (به رگی ۱)
 مه ریوان وریا قانیع
۴۷. فیکر و دونیا (به رگی ۲)
 مه ریوان وریا قانیع
۴۸. دین و دونیا (چ ۲)
 مه ریوان وریا قانیع
۴۹. کۆمه لگه ی رهش
 مه ریوان وریا قانیع
۵۰. کۆمه لگه ی رهش
 د. عادل باخهوان
۵۱. زستانیکی دریز
 کولم توبیین
۵۲. فرانسیسکو س قه دیسی من
 نیکۆس کازانتزاکیس
۵۳. دلاوه ره داغی
 دلاوه ره داغی
۵۴. ماریو بار گاس یۆسا
 کاکه وه یس
۵۵. ئاهه نکى ته گه که

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئېرىش ماریا رېمارك
 ۵۴. من و ئەو ئەلبېرتو مۇرافیا
 ۵۵. مېرنامە جان دۆست
 ۵۶. روخسارە بەندىگراۋەكەم لەتىفە
 ۵۷. قەپىلىك مستەفا خەلىفە
 ۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيەكان ماردىن ئىبراھىم
 ۵۹. گرگن پېر لاگەر كفىست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۇرۇپل
 ۶۱. سوور و رەش ستاندال
 ۶۲. دەستىۋوسە دۇزراۋەكەى ئەكرا پاولوكۇپلو
 ۶۳. جادەى مېخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۴. جادەى مېخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
 ۶۵. ئىۋارستان پېر لاگەر كفىست
 ۶۶. دارستانى نەروىجى ھاروكى موراكامى
 ۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ ۱) بەختىار عەلى
 ۶۸. شارى مۇسىقارە سېپىەكان (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ ۵) بەختىار عەلى
 ۷۰. كۇشكى بالندە غەمگىنەكان (چ ۲) بەختىار عەلى
 ۷۱. تاماتەمى گوول...
 تا خوینى فرىشتە (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۲. سېۋى سېھەم (چ ۳) بەختىار عەلى
 ۷۳. ئاۋرەكەى ئۇرفىۋس بەختىار عەلى
 ۷۴. غەزەلنوس و باغەكانى خەيال (چ ۲) بەختىار عەلى
- كەرىم پەرەنگ
 كارزان عەلى
 سەباح ئىسماعىل
 رووناك شۋانى
 ھەورامان وريا قانع
 خەبات عارف
 حەكىم كاكەۋەس
 سىامەند شاسۋارى
 سىروان مەحمود
 خەبات عارف
 تارا شېخ عوسمان

۷۵. ئەى بەندەرى دۆست،
ئەى كەشتى دوزمن (چ ۲)
بەختيار عەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵)
بەختيار عەلى
۷۷. ئىمەى پەنابەر
كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلالە (چ ۲)
عەتائەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پارىس
سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و
سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴)
يۇستايىن گاردەر
۸۱. كچەى پرتەقال (چ ۳)
يۇستايىن گاردەر
۸۲. لە ئاوينەيەكدا،
لە نەينىيەكدا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۳. كچى بەرپوئەبەرى سىرك (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲)
يۇستايىن گاردەر
۸۶. ئىنساىكلوئىدىيەكى
مىژوويى وپنەدار
۸۷. كىشەى كورد لە
رۆژھەلاىى ناوہراستدا
۸۸. دوالىزىمى دژيەك لە ھۆنراوہلىرىكىيەكانى
د. حامد مەحمود عىسا
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہ گۆزى دا
لېھون قادر
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۰. ساىكوپۇلىتىك (چ ۲)
ئازاد قەزاز
۹۱. خۇت بناسە
ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
خاچ دەدەنەوہ (چ ۲)
- دلاوہر قەرەداغى
نىكۇس كازانتزاكىس

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکھاتەئە ئەفسانەئە کوردی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەئە بوون د. محەمەد کەمال

سیروان مەحمەد

۹۷. وەک پرووبارە بەخوورە کە پاولو کۆیلۆ

Bachtyar Ali Mohamed
Xezelnūs
Ū
Baxekanî Xeyal

ENGESE

ISBN 978-1-63068-985-8

9 781630 689858

١٥٠٠٠ دینار